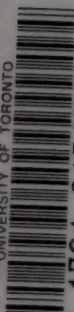

UNIVERSITY OF TORONTO

3 1761 01545451 5

48
6

EPIGRAMMATA GRAECA

EX LAPIDIBVS CONLECTA

EDIDIT

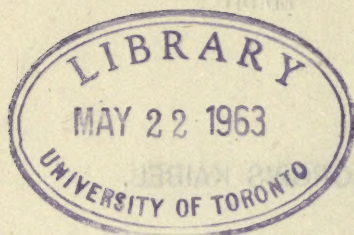
GEORGIVS KAIBEL.

BEROLINI

APVD G. REIMER.

1878.

PA
3457
K35

841643

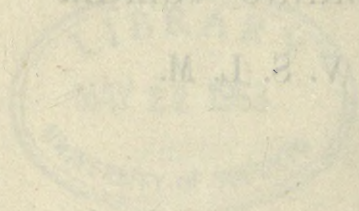
FRANCISCO BVECHELER

HERMANNO VSENER

V. S. L. M.

FRANCISCO BARCELONA

HERNANDO A. BERNER

1912

*neque in bona segete nullum est
spicum nequam neque in mala non
aliquod bonum.*

Varro.

Vestrae fidei vestroque, viri optimi, amor quoniam hunc librum commendaturus sum paucis exponere decet qualis quem ante hos sex annos nascentem vidistis singularique studio fovistis iam adultus ad vos redeat.

Epigrammata graeca e lapidibus excepta triplex fuit munus colligendi emendandi adnotandi, quorum primum sane non aequè mihi fuit difficile et ambiguum quam eis qui olim similem rem adgressi non tam conlegerunt epigrammata quam elegerunt. Mihi vero cum omnium quotquot ex lapidibus descripta habentur epigrammatum graecorum non eclogen sed syllogen plenam fere et absolutam proponere consilium fuerit, si quae desiderantur ea errore culpaque mea omissa putaveritis. Consulto vero omisi cum ea quae adeo mutila erant ut ne de natura quidem tituli integri iudicari posset tum ea quae ex codicibus anthologisve petita iniuria aliquamdiu inter titulos ferebantur, velut epigramma Hesiodi tripodi inscriptum, Homeri Sapphonis Diogenis Oppiani epitaphia, Pythiae denique oraculum (C. J. 1724) a Cyriaco ex codicibus transcriptum et a Moroniano ex H. Stephani editione interpolatum, ut taceam de Aureoli titulo vilissimo (C. J. 6761), quo tandem liberavit nos Mommseni prudens iudicium (*Anal. epigr.* p. 255). Haec igitur cum non verendum sit ne quo invito praetermiserim, rectius fortasse ideo inculpabor quod ea non recepi quae etsi nemo recentioris memoriae in lapide viderit tamen vere inscripta fuisse aut luculentissimis constet testimoniis aut certissime demonstrari possit, velut quae in Anthologiae

codice Palatino VII 327—340 παρὰ τοῦ μακαρίτου Γρηγορίου Καμφικοῦ descripta leguntur quaeve cum alii scriptores tum Pausanias ex periegetarum fide haud ambigua rettulit. Quae omnia una cum oraculis aliisque similibus inscriptionibus genuinis singulari aliquando libro complexus edam, neque minus quae nostrae aetatis antiquitates investigandi sedulitas reperiendique felicitas nova protulerit conligere et ex instituto consilio tractare pergam.

Inedita haud ita multa mihi praesto fuisse epigrammata ipsa res tulit. Nam etsi amicorum auxilio nunquam destitutus accipiebam fere quae sive Romae et Athenis sive in aliis Graeciae Italiaeve partibus reperiebantur, tamen feliciter factum est ut nostrates quae alicuius essent momenti ad veterum res litterasque cognoscendas quam primum fieri posset edere consuerint. Sunt vero quae primus ego prodam sive a me ipso olim descripta sive aliorum beneficio debita.

Difficilius erat conlecta generibus inlustrare partibusque apte describere. Cum enim in unum comprehendenda essent quae decem fere saeculorum spatio in omnibus fere orbis terrarum partibus, ubi quidem sermo graecus vigeret, lapidibus mandata essent, non e re fore arbitrar si, quod recte faciunt qui Inscriptionum Corpora condunt, ex solo geographico qui dicitur ordine epigrammata digererem, qua scilicet re saepius disiungerentur quae iungenda erant diversaque plane commiscerentur, sed varia argumentorum genera distinguenda, praeterea temporum locorum ingenii disciplinae artis ratio habenda erat. Meliora enim quarto a. Chr. n. quam tertio p. Chr. n. saeculo proveniunt, meliora plerumque Athenis quam apud Macedones Syrosque, melius Graeci quam barbari cultae linguae sero adsueti locuntur, et quod gravissimum est in certis quibusdam civitatibus provinciisque certum quoddam dicendi sentiendique genus florebat exercebaturque, quae omnes res, si quidem ipse mihi constare volui, in censum vel maxime erant vocandae. Itaque ut de sepulcralibus primum dicam titulis primam partem atticorum feci, ita tamen ut quae graecae essent aetatis quaeque romanorum temporum esse viderentur secernerem. Subiunxi insularum Asiaeque epigrammata, in quibus indolis graecae sive mavis artis alexandrinae longissime patent vestigia et fructus. Sed earundem regionum cum longe maior pars inferiorum esset temporum et hominum incultiorum, priore loco posui melioris notae epigrammata, altero reliquorum multitudinem adieci provinciarum fere ordinem secutus: nam in unum componendi

erant Lydorum tituli, qui multi sunt et tamquam belluantur in varia de rebus futuris cogitatione (nescio an Erythraeis ducebus, beatorum colonis, cf. ad n. 904), neque minus Phrygiorum, quibus Graecorum de inferis fabulae maximam in contemptionem venerunt. Denique peculiarem locum Syris adsignavi, quorum quae potissima scribendi ratio fuerit neminem fugiet legentem. Ex Asia in Graeciam remigravi, cui priores partes eam ob rem denegaram ne vilia infimae aetatis carmina quae praevalent elegantissimis Ionum Dorumque epigrammatis antepone cogerer: quamquam hac de re num recte iudicaverim iamiam dubitationis aliquid subnascitur. Restant qui a Graecis didicerunt Romani, qui quam solleter veterum epigrammatographorum exempla secuti sint et excoluerint et Anthologiae poetae plurimi docent et prior quam a reliquis separavi Romanorum et Neapolitanorum epigrammatum pars: praevalent autem hic quoque ut par est viliora.

Dedicatoria longe diversum sibi postulabant ordinem, ut quae et pauciora essent et pro argumentorum diversitate sponte in diversas discederent partes: nam et ephebica et agonistica inter se divisi (nec poenitet fecisse) et proscynemata hymnos oracula iure mihi videor dedicatoriis adnumerasse. Septem igitur institui partes, quarum quoque modo disposuerim explicare nihil adinet.

Claudunt agmen epigrammata varia quattuor in partes divisa omnia, e quibus prima terminorum aedificiorum fontium pontium titulos, quarta amuleta et diras conplectitur, reliquas duas magis dubito num recte administrarim.

Conlecta dum edo schedasque prelo trado haud mediocris succrevit *Addendorum* copia cum eorum quae recens inventa sunt tum eorum quae ego huiusmodi negotii nondum satis peritus vel omiseram vel falso olim loco conlocata retraxeram. Eisdem autem de causis vel *Addendis* quae adderem habui, quae in huius praefationis calce subicienda curavi; nonnulla doleo quod post confectos demum et typis expressos indices accesserunt. Addendis passim intermiscui corrigenda; correxi tamen ea tantum quae legentes offendere viderentur, alia permulta sciens praetermisi. Quod incredibili operarum socordia et inperitia factum est ut innumeris fere locis spirituum accentuumque notae dilapsae abierint, aegre hoc fero, aegrius vero quod ipse iusto saepius accentus perperam positos corrigere neglexi; qui errores quam digni sint qui graviter castigentur probe scio, quamquam neque aequae neque prudenter existimantis

iudicis est in eis solis indagandis aut tempus terere aut eruditionem ostentare.

Superest longe difficillimum emendandi adnotandique munus. Duae autem sunt adnotationis partes, altera quae antecedit ipsum epigramma locum ubi repertum sit editoresque indicans: ubi minime omnium posui editorum nomina sed eorum qui vel optime ediderunt vel plenissime, ut Corporum editores, superiores editiones enumeraverunt; quae ipse descripseram asterisco numeris praefixo notavi — altera quae est critica et interpretatoria. Cuius primo loco saepius indicavi saeculi notam plerumque ex indiciis epigraphicis, interdum ex indole epigrammatis repetitam. Qua in re quin saepe erraverim non dubito, neque mirabitur qui quanta incuria praeter atticos titulos pleraque ex lapidibus describi soleant noverit quique quam fallax sit usus auriumque iudicium expertus erit. Tum variam lectionem adstruxi, ne hanc quidem plenam: meliora enim ubi praesto erant apographa deteriora ut par est abieci, ubi dubitationi locus videbatur relinqui cavi ne quid omitterem. Interpres esse studui quam brevissimus et quam rarissimus; neque enim quae ex continua epigrammatum lectione sponte explicantur tamquam in tironum usum usquequaque monui, eis fere contentus quae ad emendationem apta et necessaria essent. Hoc enim inprimis consilium secutus sum ut epigrammatum verba emendatiora quam adhuc legebantur proponerem, quod fieri potuit vel melioribus adscitis apographis vel deteriorum fide adcuratius examinata vel selectis doctorum virorum emendationibus. Et has quidem minime adfirmo omnes me cognitias habuisse, sed quod paucas memoravi hinc nolim reliquas me ignorasse conligatur; praetermisi enim quidquid inutiliter aut falso disputatum vel coniectum demonstrari poterat, ne supra modum libri moles augetur neve vituperandi essent quos aut laudare mallet aut ne vituperio quidem dignos putarem. Praeter Boeckhium et Kirchhoffium quibus equidem laudandis non par sum felicissimi epigrammatum vindices atque emendatores extiterunt Fridericus Jacobs et Godofredus Hermann, alter horum studiorum omnino princeps, alter hoc potissimum nomine praeclarus quod etsi non ubique verum reperiret ubique tamen ad verum reperendum viam monstraret. Privatim praeter vos ipsos, Hermanne Vsener et Francisce Buecheler, qui haerenti mihi nunquam auxilium denegavistis, unum nactus sum operis tamquam socium Vdalricum de Wilamowitz, qui et interpretando et emendando quid potuerit praestare

sciunt qui admirabilem eius doctrinam noverunt, quid voluerit pro egregia eius erga me voluntate omnis fere pagina clamitat : illi igitur iucundum est etiam publice gratias agere singulares.

Ipse denique quam adcuratissime tituli verba transcribere studui ne orthographicis quidem mendis sublatis, iota muto quod dicitur adscripto ubi traditur adscriptum, subscripto ubi omissum est in lapide. Emendandi copiam ita mihi paravi ut varias et lapidarium et describentium errandi causas ipse cum in Graecia Italiaque olim biennium versarer satis expertus ubi fieri potuit diligenter litterarum similitudines rimarer, ubi ex apographorum indole fieri nequibat epigrammatum usum diu observatum sequerer; quo fretus usu saepius mutila restituere conatus sum, ut pristinae formae imaginem repraesentarem; quod qui audacius factum clamitent ignoscant ubi bene cessit opera, ubi male cessit corrigant ipsi.

Ceterum monito vix opus est quae ab aliis inventa sunt ea vel minutissima ad suum quaeque auctorem me rettulisse; ubi nomen non additur meo ipsius agi periculo scitote. Permulta minus quam volueram emendata et perpolita manserunt, quorum alia nisi novis adhibitis apographis emendari posse desperavi, alia si quis sagacior integro iudicio rem adgressus erit facili fortasse opera sanabuntur. Ego cui diu incubui thesauro tandem e manibus dimitto.

Relicum est ut addam quae additurum me supra promiseram.

2. Artificis nomen restituit Lolling *Mittheil. des archaeol. Inst. in Athen* I 175 Ἀριστῶν Π]άριος. Cf. quae secuntur.

Add. 4a. Subscripta vidit Lolling *l. s. s.* haec:

4TION : IAPI O . 4 E

recteque legit Ἀρι]στῶν : Πάρι]ος : ἐπ]ό[η]σε.

69, 1. lege ὦ τὸν κτλ'.

88, 1. Cf. Democriti apud Stob. *serm.* V 24 ἄριστον ἀνθρώπῳ τὸν βίον διάγειν ὡς πλεῖστα εὐθυμηθέντα καὶ ἐλάχιστα λυπηθέντα.

149. Litteris versuum initialibus nomen Sarapionem contineri vidit Nauck; ubi monuerit indicare nunc non queo. Intellege poetam.

173, 21 sq. Agathiae epigr. A. Pal. VII 551 :

χαίρετον ὦ γλυκερῷ καὶ ὁμόφρονε· σήματι δ' ὑμέων
ὥφελεν ἰδρῦσθαι βωμὸς Ὀμοφροσύνης,

ubi v. 2 scribendum aut ὥφελ' ἐνιδρῦσθαι aut ἐφιδρῦσθαι.

182, 2. lapis βαρνάμενος.

194. Sententia inde a v. 6 sic fere restituenda:

. . . ἀδελφοῦ τε ἔστιν εὐκλεεσιάταν
ὁρᾶν ἄκ]οιτ[ι]ν· βῶλος [ὁ]στέων δ' ἀπό
ἧ]δ[υπνὸ]ο[ι]σ[ι]ν καῖπον ἄνθρῃσιν βρῦοι.

certum enim videtur verbum βρύειν vi transitiva positum.

222b. Milet. Rayet *Revue archéol.* 1874 XXVIII 113.

Ἀντήνωρ Εὐανδρίδου
Ἀντιφάνης Μοσχίωνος
Χίους Χιόνιδος.

a. Τὸν Ἑστιαίου τῆς τραγωιδίας γραφεῖ
Εὐανδρίδαν κέκρυφ' ὁ τυμβέτας πέτρος,
ζήσαντα πρὸς πάντ' εἰσεβῶς ἀνὰ πτόλιν
ἔτῳ ἀριθμὸν ὀγδοήκοντ' ἀρτίων.

5 b. Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐξηκότα τόνδε δέδεκται
τύμβος ὃδ' ἐκ προγόνων, ταῖς δ' ἀπὸ τᾶς σοφίας
ταῖς ἀπὸ Σωκράτεω πινυταῖς μάλα τοῦ τε Πλάτωνος,
κοῦκ Ἐπικουρήοις ἡδονικαῖς ἀθέοις,
Ἑστιαῖον τὸν φύντα πατρὸς κλεινοῦτο Μενάνδ[ρου],
10 ἐσθλοτάταν βιοτᾶς ἐξανύσαντος ὁδόν.
κούφη γαῖα χυθεῖσ' ὁσίως κρύπτεις σὺ τὸν ἄνδρα
ἐλθ' ὄντ' εὐ[σεβέων εἰ]ς ἱερὸν θάλαμό[υς].

Circa Chr. natum videtur Antenor Euandridae filius Hestiaei nepos incultos versus in patrem avumque scripsisse, alterum pridem alterum nuper sepulcro conditum. Nec tragicum poetam Euandridam nec Socraticum novimus Hestiaeum; nomina ipsa testatur editor crebro in titulis Milesiis reperiri. — 1 articulum vocabulo τραγωιδίας adiectum ne mireris dixit Philostratus *vit. soph.* II 239 Clementem Byzantinum et τραγωιδίας et τῆς τραγωιδίας ὑποκριτήν. Videtur autem Euandridas τῆς ἱερᾶς συνόδου

τῆς τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν sodalis fuisse. — 12 κλίν]οντ' editor, qui cetera recte supplevit. Pro ἱερούς cave conicias σκιερούς, cf. 222,8. 228,7.

229 conl. Add. Ex ectypo ipse cognovi v. 1. Πώλιττα esse in lapide; idem nomen A. P. VII 335.

248,9 fortasse μοῖραι δὲ [π]έ[σ]ην σ]οι — [ἡ]λικίην κλώσαν κτλ'. ad quae quod minus bene videbuntur proxima se adplicare incitum ad-gnoveris interpolatorem, cf. adn.

251,1 sq. cf. Leonidae ep. A. P. VII 440 et index scriptorum s. v.

269,4. ἱλαραίς Χάρισιν dixerat Meleager A. P. VII 419,4.

271. Falso haec interpretatus sum. Scriptum fuit epigramma sub Panis statua ab Ampelio una cum Musis in luco quodam posita: *non iam Echus amator sum* (nam v. 3 scribendum Ἠχὺ δ' οὐ φιλέω), *non iam pastorum delector sodalicio, sed ab Ampelio huc translatus Musarum socius frigida fontium arborumque umbra fruor.*

288 a. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Σεμνὸν ἀεὶ ζήσας βίοτον, μάκαρ Ἀρτεμίδωρε,
σωφροσύνην διὰ σὴν χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae εσω. — 2 χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοισιν Meleager A. P. VII 421,12; cf. epigr. sequens.

288 b. Cypro in insula. Ceccaldi *Rev. archéol.* 1875 I 97.

Εἰ καὶ μοιριδίον τέλος ἦγέ σε γῆς ὑπὸ κόλπους,
Σώπατρε σεμνὲ θανόν, χαῖρε καὶ ἐν φθιμένοις.

Litterae eadem quae antecedentis tituli, eadem praeterea σεμνότητος laus, eadem denique clausula v. 2.

288c. Cyprio in insula. Ceccaldi *Rev. arch.* 1874 XXVII 94.

ἡρπάσθ[ην]
 μηδένα πατρί διδοὺς γόον ἄλλον, μηδ' ἀδικήσας
 γλώσση πικρολόγῳ μηδένα, πᾶσι φίλος
 5 κείμαι ὑπὸ χθονὶ τ[ῆδε]
 τοῖς πρὶν ἀποικομ[ένους]
 κωκύν γονέων [πικ]ρ[ὸν] μόρον.
 σοὶ χάρις εὖξ
 εὐνασον ἤδη [θ]ν[μ]δ[ν]
 10 ἀ[ρ]κετὰ τρι[σ]

Litterae ε c ω. — Ab initio traditur

PHIC

HPACΘH

MHΔENAPATPIA

pentametrorum εἰςθεσις diligenter observatur. — 5 ΧΘΟΝΙΤΗ videtur hereditario sepulcro conditus ad pridem mortuos proavos se contulisse dici. — 7 ΓΟΝΕΩΝΙ P — 8 nescio cuius rei gratias agat Plutoni, cf. 462,14; fortasse precantem (εὖξ[άμενον]) nescio quid deus exaudierat. — 9 ΗΔΗ ΥΝΟ — 10 ΑΡΚΕΤΑΤΡΙ rogatur deus iram missam faciat et adquiescat tribus quae rapuerit corporibus, cf. 413,7.

319,1. Eadem dictio μνήμη παραδοῦναι est in *Actis Timothei* (ed. Vsener in progr. Bonnens. ad natal. inperat. 1877) p. 8.

324,1 scribe ἀμειλίκτων ὑπὸ μοιρῶν.

372,31 scribe καὶ θρηνεῖ σε πατήρ, cf. 379,4.

409,1 scribe Νομῶ ἥρωι Τρακανδεύς.

425,7 scribe στηλῖδα χάραξεν.

431a. Damasci. Waddington apud Lebas III part. VI n. 2549.

Ἐντεῦθ' ἀρχιερεὺς ἐγὼ ποτ' ᾤκο[v]ν,
 ἀνθος ξυράμενος νέων ἰούλων,
 ψυχὴν εὐσεβείης ὑπερ τεθηλώς

καὶ σεμν[ῆ]ς μακάρων ὑπηρετείας.

- 5 ἀ[λλ]’ εἰς γῆρας ἵκυσθε πάντες ἐξῆς,
μνείαν Μητροφάνους ὅσοι ποιεῖσθε.
νὺ τὸν Δία συντηρήσω.

1 videtur ille ἐνταῦθα et ἐντεῦθεν inter se confudisse. — 2 sqq. *barbam quidem tonsam, sed animum validum habui ad pium sanctumque deorum ministerium.* — 4 *CEMNIIC* — *ΥΠΗΤΕΙΑΙC* Buecheler *Mus. Rh.* XXVII 475 scripsit *σεμναῖς ὑπηρετεῖαις*. — 5 *ΑΜΕΙC* corr. Buecheler. — 7 *subscripsit pius homo idem.*

437,4 scribe ἐς γλυκεροὺς εὐσεβέων θαλάμους.

444,1 nomen fuerit Ὀνομαστός.

474a. Spartae. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 484.

Θρέπτος ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας, ὃν ἐπῆνεσεν Ἑλλάς
καὶ περίφρων Ἀσίη καὶ νοεροὶ βασιλεῖς,
οὐκέτι ταῖς θυμέλαις ταῖς εὐστεφάνοις παρεδρεύω,
τερπνὰ μέλη κελαδῶν τοῖς λιγυροῖσι χοροῖς.
5 οὐδὲ σύννευον ὄρω[ν] φιλοσύνγαμον, οὐδὲ τὰ τέκνα
κεῖμαι τοῦτον ἔχων οἶκον ὑπαίδιον.
παροδεῖτα χαῖρε.

Aetatis inferioris esse dicitur Threpti tibicinis epitaphium; imperatores intellegere licet M. Aurelium et L. Verum (v. 2). — 5 melius scripsisset οὐδ’ ἔτι τέκνα, ceteroqui enim haud inscite factum epigramma.

480a. Mantineae. Foucart-Lebas 352 q.

. Φίλα δέ με γείνατο μήτηρ,
Πρεῖμος δ’ οὔνομά μοι, [Μαντινέη] δὲ πάτρη
εἰκοστὸν λυ[κ]ά[βαντα καὶ] ὄγδοον οὐκέτι πλήσας
ἤρπασμαι, γαμετῇ παῖδα λιπὼν Ἰόλην.
5 οὐδὲ λα[θ]εῖν εἶα με [τ]αχὺς δρόμος, οὐδὲ [παλαίστρης]
κ[α]ῖ[μ]ος, ἐν ἡλαπίναις δ’ ἐσθλὸς [έων κλέ]ομαι.
ταῦτα μαθ[ώ]ν, ξένε, πεῖνε, γ[έ]λα, κώμ[α]ζε, μυρίζον.
κοινὰ γάρ ἐστι [βροτο]ῖς ταῦτα τὰ συνθέματα.

Litterae *ΑΣΕΩ*. — 1 ab initio ὁ δεῖνα μ’ ἔσπειρε; clausula est homerica II. Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ. — 2 *Μαντινέη* Wilamowitz. —

3 6 7 8 suppl. Foucart, nisi quod v. 6 ἐσθλὸς ἀεὶ κλέομαι voluit. — 3 ΛΥΓΑ quod nescio an cum editore servandum sit. — ΟΓΔΟΟΝΟΝ — 5 ΛΘΕΙΝ-ΙΑΧΥΣ — 6 ΚΟΜΟΣ uti v. 7 ΜΑΘΟΝ. Videtur inesse ea quam posui sententia *haud ignobilem me sivit esse cursus pernicitas aut turba palaestrae, cuius laudabunt me sodales*, cf. 663.

492. Ediderunt Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 478 et Foucart *Rev. arch.* 1875 I 110, qui v. 1 sqq. recte suppleverunt:

Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ[ῶν ἐπι]νοί[α]ις,
ἀλλὰ Τίχη κρείσσων ἐλπίδος [ἔξ]εφάνη,
ἣ καὶ Τιμοκλέην Ἀσωπίχου ἠφάνισ' υἱόν κτλ'.

v. 5 confirmatur vitiosa lectio καὶ ἐν Ἑρακλέους τρὶς ἐν ἄθλοις, ubi Leo amicus recte fortasse τρισὶν ἄθλοις proposuit. Addiderunt vero in eodem lapide ad dextram scriptum alterum epigramma, nimis quidem mutilum quam quod restitui possit, memorabile tamen non uno nomine:

492b. Ἀπόλλωνος] Πουθιῆος τ . . .
. . . . Πούθια παγκράτιον
Παῖδ[α Μεν]εκράτειω
Κορρείδας ἱεραῖ νῆα
ἐγνίκας ἔτι θερμὸς ὁ
Φοῖβου τῶν ἐτύμων
Λύσιππος Σικωνίους ἐποίησε.

In praescriptis παγκράτιον suppleverunt editores. — 1 παῖδ
εκρατειω Cum., καὶ Δ ΛΕΚΡΑΤΕΩ Foucart. — 2 Κορρείδας Cuman.; quartam litteram P potius quam B sibi videri esse ait Foucart; qui deinceps ΙΕΡΑΙΝΙΑ . . tradit; Cumanudes ἱεραῖ νῆα, addens tamen H incertam esse. — 3 θερμὸς ὁ[ροῦ]σας Cumanudes nescio quo sensu. Sententia certa comparato ep. 942 ἀλλ' ἔτι θερμὸν πνεῦμα φέρων σκληρὰς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνον. — Lysippum cum recte editor intellexerit notissimum illum Sicyonium, Polycletum cuius nomen priori subscriptum est carmini non minus recte idem minorem agnovit Lysippi aequalem, Naucydis discipulum, ut iam certa habeamus saeculi quarti documenta. Notatu vero digna duorum epigrammatum eodem in lapide eodemque fere tempore insculptorum diversa dialectus.

524. Χρήστη τῇ συμβίῳ legendum vidit Wilamowitz.

550, 5 cf. Agathiae A. P. VII 574 ἡ δὲ κόμην τίλλουσα.

625, 3 vitium metricum sustuleris cum in archetypo pro πολλάκις fuisse sumpseris ἐξάκι simile.

639. L. Arulenus Anoptes est C. I. L. V 5762.

640,4. Idem in eodem nomine lusus in ep. Antipatri Thessal. A. P. IX 517 σοὶ δ' εἵκει μελπομένῳ, Γλάφυρε, — οὐνομα καὶ τέχνης καὶ σώματος.

646a. Romae. Garrucci *Bullet. arch.* 1861 p. 37 cum notis Kiesslingii et Detlefsenii.

Θ(εοῖ)ς [κ(αταχθονί)οις].

Φρόντιζ' ἔως ζῆς, πῶς καλῶς ταφίσεις.
καὶ ζῆσον, ὥς ζῆσο[ις]. κάτω γὰρ οὐκ ἔχεις
οὐ πῦρ ἀνάψε, οὐδὲ διπνῆσε καλῶ[ς].
ἐγὼ λέγω σοι ταῦτα ἅπαντα πιράσας.

5 ἐντεῖθεν οὐθὶς ἀποθανὼν ἐγίρε[ται].

Litterae videntur ε C ω fuisse. — 2 ΖΗCOKKATΩ correxi; ὅτι κάτω male Detlefsen. — 5 suppl. Kiessling.

647, 1 sq. cf. Senecae epitaphium in *Anthol. lat.* (ed. R.) 667:

*cura, labor, meritum, sumpti pro munere honores,
ite, alias posthac sollicitate animas.*

654, 7 κυδρῇ παρακοίτῃ confirmatur ex Homeri Il. Σ 184.

686, 5 sic fere scribendum videtur:

Πιερίδων Μουσῶν ἰσαριθμῖός ἐστιν ὁ μάρτυς,
οἷς γε γ' ὄνους προφέρεσκεν ἑὴς ἐκ νηδύος ἀγνῆς
ἐννέα· τοῖς χαίρουσα φίλ[η θάνε] πᾶσιν ἀληθῶς

vitae testes etsi non ipsas Musas tamen liberorum numerum Musis aequalem habet, quos peperit novem.

698, 1 lege χυτῇ (ΑΤΕΗ) κατὰ γαῖα καλύπτει. Versus enim homericus est Il. Z 464 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτῇ κ. γ. κ.

714, 7. Voluit θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή, quae sunt homerica II. E 83.

743a. Athenis prope Olympieum. *Bulletin de correspondance Hellénique* I 350. Ectypum vidi apud Kirchhoffium.

Μνήμα τόδε ἥς ἀρχῆς Πεισίστι[ρατος Ἰππίου] νίος
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει[ι].

Thuc. VI 54 Πεισίστρατος ὁ Ἰππίου τοῦ τυραννέσαντος νίος, τοῦ πάπ-
που ἔχων τοῦνομα, [ὅς] τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀρχῶν
ἀνέθηκε καὶ τὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Πυθίῳ. καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσ-
οικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος Ἀθηναίων μεῖζον μῆκος τοῦ βωμοῦ ἠφάνισε τοῦ-
πίγραμμα· τοῦ δ' ἐν Πυθίῳ ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστιν ἀμυδροῖς γράμμασι λέγον
τάδε· μνήμα τόδ' ἥς ἀρχῆς κτλ'. Hoc ipsum iam exemplum nos tenemus,
etsi cur ἀμυδρὰ visa sint Thucydidi γράμματα ex ectypo optimis cla-
rissimis elegantissimis litteris scripto minime perspicitur. — 2 TEMENE
iota lapide fracto periit.

757a. Thisbe. Cumanudes *Athenaei* IV 378.

Εὐ]χὰν ἐκτέλῃσанти Διωνύσῳ Νεομήδης
ἔργων ἀντ' ἀγαθῶν μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

1 εὐχὴν ἐκτελέσαι plerumque homines dicuntur votum susceptum
solventes.

768a. Thebis. *Bulletin de correspond. Hellénique* I 351.

Ξεινοκράτης
Θεόπομπος
Μνασίλαος.

Ἀνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηνάκις εἶλεν
Ξεινοκράτης κλάρῳι Ζηνὶ τρόπαια φέρειν,
οὐ τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν
ἀσπίδα· Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμῳ·

5 καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τρόπαια·
οὐδ' Ἐπαμινώνδου δεύτεροι ἐδράμομεν.

Narrat Pausanias IV 32,5 Thebanis cum instaret proelium Leu-
ctricum a Trophonio inperatum esse ut clypeum olim ab Aristomene
Messenio in herois fano consecratum inde repeterent tropaeique loco
priusquam ad manus res veniret conlocarent; repetiisse autem Epami-

nondae rogatu Xenocratem; quem clypeum conspicatos Lacedaemonios fugisse. Hanc Pausaniae narrationem cum epigrammatis memoria fere congruam esse intellexit Buecheler *Mus. Rhen.* XXXII 479 sq., ipsum epigramma non omni ex parte ut mihi videtur recte interpretatus. Sic intellego: *dum Lacedaemonii in eo est ut vincerent* (confirmatur igitur Xenophontis iudicium *Hellen.* VI 4,13), *Xenocrati sorte obtigit* (sortiti autem erant praeter ipsum Theopompus et Mnasilas) *ut Iovi tropaeum adferret. Et adtulit ille hostium copias armaque nequaquam metuens: sic factum ut Thebani victores e pugna discederent, cuius rei testimonium tropaeum est Leuctris positum. Princeps quidem victoriae auctor Epaminondas fuit* (Diod. XV 56,2), *nos vero propter utilem cursus celeritatem illo via inferiores.* Adparet ex his periculosum aliquod per medios hostes iter fecisse Xenocratem ad recipiendum illud quod Iovi poneretur tropaeum, adparet non minus (cf. v. 6) singulari quadam hac in re celeritate opus fuisse. Tropaeum quale fuerit*) mirum est quod ex titulo non discimus (hastam enim fuisse haud recte Buecheler ex vv. 1 et 5 conlegit); sed et hoc et inscita narrandi ratio, dictionis inconcinnitas et obscuritas, dialecti inconstantia (v. 5 δουρί) eo magis ducit ut epigramma non IV saeculo sed tempore aliquanto recentiore scriptum putemus, quam eo ut rei memoriam a Pausania traditam fabulosa temporum longinquitate obscuratam dicamus. — 3 Diod. XV 53,2 οἱ δὲ Βοιωτοὶ — κατενόησαν τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπέρχοντας ἅπαν τὸ Δευκτρικὸν πεδῖον, quod Xenocrati videtur percurrendum fuisse. — 5 νικαφόρα δουρὶ τρόπαια sunt tropaea quibus victoria armis parta indicatur. — 6 currebant et Epaminondas et Xenocrates, alter contra hostes alter tropaeum ut repeteret.

784. Gravi meo errore factum est ut epigrammatis huius et verba et aetatem perperam constituerem. Teste enim Froehnero v a. Chr. n. saeculo scriptum est, legendum autem sic:

Τέρπων εἰμὶ θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
τοῖς δὲ καταστήσασι Κύπρις χάριν ἀνταποδοίη.

Terpon eorum daemonum numero accedit quales sunt Τύχων Γοργών Κηδάλίων alii.

*) moneo de sacro clypeo, quem ἐκ τοῦ νεῶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰλιάδος λαβὼν ἄμα οἱ εἶχεν Ἀλέξανδρος καὶ πρὸ αὐτοῦ ἐφέρετο ἐν ταῖς μάχαις Arrian. *Anab.* VI 9,3.

824 a. Tauromenii. Ex Camardae libro *Lettera sull' epigrafe Taorminese* (Palermo 1862) repetiit Ritschl *M. Rh.* XXI 140 (*Opusc.* I 784).

Ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε Σαράπιδος ἔστιαι ἄγνόν
 βωμόν Βαρκαῖος Καρνεάδης ἔθετο,
 Εὐκλείτου υἱός, ξεῖνε, ὁ νεωκόρος, ἃ 9' ὁμόλεκτρος
 Πυθιάς ἃ κείνου καὶ Θυγάτης Ἐρασώ.
 5 ἂνθ' ὧν, ὧ κραίνουσα Διὸς μεγαλαυχέας οἴκους
 Θυμαρὴν βιοτᾶς ὄλβον ἔχοιεν αἰεί.

Litterarum ex formis Cavedoni (*Atti e Memorie delle Deputazioni di storia patria per le provincie Modenesi et Parmesi* Mod. 1863 I) probante Ritschelio titulum ante scriptum conlegit quam Augustus exactis incolis Tauromenio urbi praesidium romanum inponeret. — 2 Cyrenaeus fuit etiam Carneades philosophus cognominis.

* 831 a. Romae. C. I. 5984 b.

Ἡλικίην παῖς εἰμι· βρέτας δ' ἐστήσατο Φῆλιξ
 Ἡρακλέους εἰκῶ· οἷσθ' ἃ με καὶκ Πρωδίκον.

III fere p. Chr. n. saeculi.

831 b. Romae. C. I. 5972.

Ἐγλυψέν με σίδηρος, ἐποίησαν δέ με χεῖρες
 τέχρη πιθόμεναι· εἰμὶ δ' ἄγαλμα Δίκης.

Litterae e c.

856 a. Hypate. *Bulletin de corresp. Hellén.* I 120 litteris minusculis.

Λαυτέων ἃ πόλις
 Σώσανδρον Τολμαίου
 εἰεργέτην τοῖς θεοῖς.

Τὸν μέγαν ἐμβουλαῖς τε καὶ ἥθεσι καὶ φρενὸς ἀλκῇ
 Σώσανδρον κλεινῶν ἔκγονον Αἰνιέων,
 Τολμαίου κλυτὸν νῖα πόλις Λάτνια φιλόπλου
 χάλκεον ἂντ' ἀρετᾶς εἴσατο τᾶδε θεοῖς.
 5 τόνδε γὰρ ἀγητῆρα δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας
 σωτῆρα κτίστην ἄλλον ἔδεκτο Δία.
 ἡρώων θρέπτειρ' ἐναρηφόρε πότνι', ἀγώνων
 σὸν κλέος, εἰ τοιούσδ' ἄνδρας ἔχεις, Ὑπάτα.

Litteras editor ait aetatis macedonicae esse; indoles carminis videtur recentior. — 2 Αἰνείης formam pro ea quae est vulgarior Αἰνιᾶνες commemoratam ab Eustathio Π. Β 749 adtulit editor. — 3 φιλόπλου genitivus male conlocatus videtur ad ἀρετᾶς referendus. — 6 σωτήρ καὶ κτίστης et Olympius saepius vocatur Hadrianus C. I. 321 sqq. — 7 ἡρώων qualis est Sosander.

877b. Epidauri prope templum Aesculapii iuxta statuam virilem. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 273.

Ἄνθετο μὲν μ' Ἐπίδανρος Ἀριστείδας Φίλιππον
Περγαμόθεν, θείας κοίρανον ἱστορίας,
ἀγλαίσαν δέ μ' ἄν[ακτ]ες, ἐπεὶ πολεμογράφον αἰδάν
ἔκλαγον ἀμερίων κόσμον ἐπερχόμενος.

Ἐγὼ παντοίων παθῶν καὶ ξυνεχέος ἀλληλοφονίης ἀνά τε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην καὶ τὰ Λιβύων ἔθνηα καὶ νησιωτέων πόλιας καθ' ἡμέας γεγεννημένων ὁσὴ χειρὶ τὴν περὶ τῶν καινῶν πράξεων ἱστορίην ἐξήνεγκα ἐς τοὺς Ἑλ[λην]ας, ὅπως καὶ δι' ἡμέων μανθάνοντες ὁκόσα δημοκοπία καὶ κερδέων ἀμετρησίῃ καὶ στάσεις ἐμφύλιοι καὶ πιστίων καταλύσεις γεννῶσι κακά, παρατηρήσει παθῶν ἀλλοτριῶν ἀπενθήτους ποιεῖνται τὰς τοῦ βίου δ[υσδι]ορθωσίας.

II p. Chr. n. saeculi. Ex eorum enim scriptorum numero est Philippus, quos Lucianus πῶς δεῖ ἱστορ. συγγρ. c. 16 sqq. dialecto ionica usos ἡτρεῖν dicentes καὶ πείρην καὶ ὁκόσα καὶ νοῦσοι cavillatur. Quas res apud Afros insulanosque nuper gestas ille enarrasse se gloriatur videmur ignorare. Epigramma civitas Epidauriorum, subscripta ipse Philippus insculpenda curavit. — Cumanudis lectionem bis correxi, et v. 3, ubi ἄν[δρ]ες illi exciderunt, et extremum vocabulum ubi ille δι; (αν)ορθώσιας edidit; intellege ut *Graeci alienis malis cognitis ipsorum infortunia efficiant ut dolore careant.*

931,1. μῆλα Pythioniciis praemia proposita saepius reperiuntur, cf. Luc. *Anachars.* c. 9.

932a. Olympiae. Fraenkel *Diar. arch.* 1877 XXXV 47.

Πρῶτος ἐγὼ Τρώων Πισάτιδος ἔρνει ἐλαίας
στεφθεῖς καρύχθην, τοῦνομ' Ἀκεστορίδης·

καὶ μὲν καὶ Λουσοὶ με κατέστανον ἡδ' Ἐπίδανρος
καὶ Φένεος Νεμέα τ' ἔαχεν ἀθλοφόρον.
5 ἢ ῥα τόθ' Ἐρμοκρέοντος ἐς νῆα λείπετο πώλων
αἶμα παλαιγενέων κραιπνοῦ Ἐριχθονίου.

1 fere a. Chr. n. saeculi. — 5 sententia non bene expressa haec est: *tunc adparuit Erichthonii equorum prolem usque ad me Acestoriden Hermocreonis filium perdurasse*. Equorum autem virtus (κραιπνότης) haud magis eleganter in ipsum Erichthonium transfertur.

938. Edidit Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477, qui recte v. 4 στεφανο[ι] supplevit.

938a. Thebis. Cumanudes *Athenaei* 1874 p. 477.

Π]άμμαχον, ὃ Θήβα, κρατερόνιά με παῖδα[ς ἀγῶνι
καὶ τὸ πάλιν μεσάταν ἀλικίαν τίς ἐρεῖ
τοίας ἐκ προβολᾶς ἐδάγκριτον; ἃ δὲ Νέμειος
νῖκα μοι λεκτῶν ἤλθεν ἀπ' ἡμιθέων
5 πατρός δῶμα Τριάκος· ἄεθλα γὰρ οἱ παρὰ Δίῃκαι
ἀμφαδὸν Ἑλλάνων πλεῖστα φέροντι νέοι.
Τεισικράτης ἐποίησ[ε].

Tisicrates Sicyonius iv saeculi artifex. Eiusdem igitur aetatis Phorystae alterius Triacis filii epigramma (n. 938) est, unde corrige errorem. — 1 πάμμαχον — ἀγῶνα Cumanudes, idemque v. 3 ἄδε scripsit. At sic procedit oratio: *vici primum pueros, tum qui pueros inter iuvenesque aetate sunt medii, denique vero Nemea victoria* (quae in causa fuit cur imago poneretur) *ex iuvenibus reportata est*.

942a. In provincia Trevisana repertum anaglyphum. Veludo *Atti dell'Istituto Veneto di scienze lettere ed arti ser. III. vol. VIII.*

Κλαυδιανὸν πύκτην λεντιάριοι ἐνθάδ' ἔθῃκαν,
τειμῶντες καὶ νῦν εἰκόνη καὶ στεφάνοις.

1 lintearii videntur ei vocari qui velorum in amphitheatro curam agebant.

943a. Athenis. Vssing *Graeske og Latinske Indskrifter i Kjöbenhavn* (1854) p. 24.

Νεικήσας πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης Ἐυφήμου
λαμπάδ' ἔθηκε θεοῖς τοῖσιν ἐνὶ σταδίοις.
παιδοτριβοῦντος Ἀβασκάντο[ν κτλ.,

Anno 14^{7/8} τῶν ἰδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφήβων fuit, Abas-
canti paedotribae anno decimo; cf. ad n. 960. — 2 dei sunt Mercurius
et Hercules, cf. n. 943,2.

1028. A se olim confectum apographum versuum 1—29 et 48—70 be-
nigne mecum communicavit E. Curtius, ex quo haec enotabo: v. 11 ΧΑΡΑ
ΞΕΙ, v. 14 ΤΥΡΑΝΝΩΙ unde fortasse scribendum τυράννω πρέσβα Κρόνω
θυγάτηρ, quicum congruit et hymnus Nysaeus (cf. p. 440) et Homeri
versus quem imitatus est poeta πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄττη (Π. Τ 91).
v. 16 ΩΠΟΤΕΥ, v. 18 ΕΛΙΝΟΤΡΟΠΟΣΕ, v. 19 ΩΡΑΝΟΣ, v. 22 ΕΝΠΕΤΑΣΕΙ
quod reponendum est, v. 24 ΘΗΛΥΤΕΡΑ, v. 28 ΩΡΑΝΙΟΙΣΙ, v. 48 extr.
. ΩΙ, v. 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΤΑΝΙΚΑΝ, v. 53 ΤΕΙΜΑΝ, v. 54 ΑΝΑΝ unde ἀνάν-
καν scribendum, v. 62 ΕΠΙ.

Eiusdem fere argumenti hymnum isiacum pedestri sermone scriptum
apud Ietas inventum edidit Weil *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* II 79,
qui ab Eustratiade admonitus ridiculos suos de titulo errores ridicule
retractavit *ibid.* II 189. Vtile erit Wilamowitzii adhibitis supplementis
hymni verba huc transscribere.

octo fere versus perierunt ab initio

ἐγὼ εἰμι ΓΥΝΑΙΚΙΘΕΟΕΚΑΛΟΥ

ΕΡ. Η. ἔ[μοι Βοῦ]βαστις πό[λι]ς οἰκοδο-
μή[θ]η, ἐ[γὼ] ἐχώρισα γῆν ἀπ' οὐρανῶ,

ἐγὼ ἀ[στροφῶ]ν ὁδοὺς ἔδειξα, ἐγὼ ἡλίου καὶ

5 σε[λή]νη[ς] πορείαν συνέταξα, ἐγὼ θάλα[σ]. .

ΕΙΑΡΡ. Ε . . . Ε [ἐ]γὼ τὸ δίκαιον ἰσχυρὸν ἐπο[ί]-

η]σα, ἐγὼ [γ]υ[ν]αῖκα καὶ ἄνδρα συνήγαγα,

ἐγὼ γυναι[κί] δεκά[μη]νον βρέφος ἐνέ[σ]αξα,

ἐγὼ ὑπὸ τέκνων γονεῖς φιλοστοργεῖσθαι ἐνο-

10 μοθέτησα, ἐγὼ τοῖς ἀστό[ργως] γ[ο]νεῦσι δια-

κειμένο[ι]ς τειμωρίαν ἐπέθηκα, ἐγὼ μετὰ

τοῦ ἀδελφοῦ Ὅσει[ρ]ε[ος] τὰς ἀνθρωποφαγίας ἔπαυσα,

ἐγὼ πυ[ροῦ]ς ἀνθρώποις ἀνέδειξα, ἐγὼ ἀγάλματα

ἴστ[αν] ἐδ[ίδα]ξα, ἐγὼ τεμένη θεῶν ε[ἰ]δρυσά-

15 μην, [ἐ]γὼ τυρά[ν]ω[ν] ἀρχὰς κατέλυσα, ἐγὼ στέργε-

σθαι [γ]υν[αῖκ]α[ς] ὅπ' ἀνθ[ρω]ν ἡνάνκασα, ἐ[γὼ τ]ὸ δέ-
καιον εἰσχυρότερον χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἐποί-
ησα, ἐγὼ τὸ ἀληθὲς καλὸν ἐνομοθέτησα
ν[ο]μ[ι]ζέσθαι, ἐγὼ συγγραφεὶς Ἐ[ρμου] . . .

20 H . . . M . . . ΤΟΥΤ

1 fortasse τοῦ ἀληθὲς καλοῦ, cf. v. 18. — 2 E . . E . . ΒΑΣΤΙΣΗΟ . .
corr. Wilam. — 3 E . . ΠΕΧΩΡΙΣ corr. Weil. — 4 A . . . I . N corr. Wil.
ἀστέρων Weil. — 5 CE . . NH . corr. Weil. — ΘΑΛΛΑΙ . | ΕΙΑΕΡΓ . E . . . Ε θα-
λάσσια ἔργα vix fuerunt, θάλασσαν ἐστόρεσα Wilam. — 7 EYI . AIKA et
8 ΔΕΚΑΙ . INON corr. Weil. — 8 ΕΝΕΑΞΑ correxi, ἐνέταξα Wilam. —
10 ΑΣΤΟΙΚΟΙΗΘΗΚΕΙ corr. Wilam. — 12 ΟΣΗΗΘΕ corr. Wilam. — 13
ΠΥΗΓΗΕ πυρὺς probabiliter Wilam. — 14 ἰστᾶν Wilam. ἐδίδαξα ego. —
ΕΔΡΥΣΑ — 15 ΚΓΩΤΥΡΑΙΩ . corr. Weil. — 16 ΕΘΑΙΥΝ . . ΑΡΥΠΑΝΔΗΙΝ et
ΕΓΤΟΔΙ corr. Weil. — 17 χρυσοῦ Wilam. — 19 Ν . Μ ΘΑΤ corr.
Weil. — Ἐρμου Wilam. — Adparet et Nysaeorum et Ietarum et An-
driorum hymnos ad unum omnes fontem referendos esse.

1044. Duo praeterea huius epigrammatis apographa extant, alterum
Vischeri *Archaeol. Beitr.* tab. VI 1, alterum Foucarti recens editum
apud Lebas 331a, quorum prior v. 2 INEMΕΓΑΚΛΕΙΑΣ legit, Foucart
eodem v. extr. ΕΥΣΕΒΙΑΙ, unde spretis Foucarti supplementis sic scri-
bendum:

Αἶνεσόν] εὐόπλου Φιλοποίμενος αἶμα [λαχούσας,
ξέ]ϊνε, Μεγακλείας αἶνεσον εὐσεβίαν

v. 3. ΝΑΠΟ Vischer, v. 4 ΔΝΙΑΣ . . Ν . . ΚΥ κτλ'. Foucart, qui recte
supplevit: ἂν ἀπὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἡνέγκατο μ[άτηρ],
Οὐρ]ανίας [σεμ]ν[άν] Κύπριδος ἱεροπόλον.

v. 6 ΞΟΥΝΟΙΣ Α . ΗΓΕΜΟΣΙ Foucart, qui legit καὶ ξουνοῖς
θαῦμα καὶ ἀγεμόσι, quae nec intellego nec corrigo. — v. 7 ΕΙΔΕΓΥΝΑΠ . .
ΟΙΟΚΛΑ Vischer, extr. Foucart Α . ΞΑΤΟΦΑΜΑ — v. 8 ΥΘΑΥΜΑ Foucart,
. . . ΥΠΟ . . ΙΟΝ . ΑΙ . . ΠΑΡΕΤ Vischer. Redintegrandum distichon aliis
relinquam. Foucart nec v. 7 πλούτοιο κλέος recte scripsit nec v. 8
οὐ θαυμαστόν. Bene vere idem monuit Vraniae Veneris apud Me-
galopolitanos templum Pausaniae aetate (VIII 35) iam dirutum fuisse.

1046,⁸³ clausula est Theocritea XXV 158 ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεοσίῃ.
Ceterum initia versuum 31—46 in fragmento marmoreo repetita invenit

Detlefsen apud equitem Morbio Mediolanensem, praemisso fortasse nomine [Ἀννία Π]ή[γ]αλα. Cf. *Bullet. arch.* 1863 p. 147 sqq.

1046a. Hermione. Foucart-Lebas 159g.

Τὸν παρθενῶνα τόνδ' ἔτε[υξε] nomen dedicantis
πορῶν θεῆς Δήμητρος ἱερείαις [χάριν,
ἐπὶ στρατηγοῦ τοῦ νέου Πα

π fere p. Chr. n. saeculi. — 1 ἔτευξε Foucart. — 2 χάριν Wilamowitz.

1072,5. Litterae ΕΠΤΟΝΤΟΝ possunt fuisse ΕΥΤΡΟΝΙΟΝ, cf. v. 10.

1087. Epigramma expressum videtur ex [Aeschyli] ep. Bergk. *Poet. Lyr.* II 571:

ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἶποι
καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

1100a. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1877 p. 96.

Ἡ πόλις ἡ . . . τὸν δεῖνα] Ἀλεῖον τὸν ἀντᾶς πρόξενον [καὶ ἐν-
εργ]έταν ἑλλανοδικοῦντα Διὶ Ὀλυμπίῳ.

Τεῦξεν Ἀριστομένης Μεσσήνιος Ἀγία νιός.

Ante Chr. n. factum videtur editori.

1117a. Tabula lignea ex Aegypto una cum sequenti in Americam translata, ubi extant in museo privato Eboracensi. Froehner *Tablettes grecques du Musée de Marseille* (1867) p. 4.

Ὅταν ποιῶν πονηρὰ χρησιὰ τις λαλῇ
καὶ τὸν παρόντα πλησίον μὴ λανθάνῃ,
διπλάσιος αὐτῷ γίνεθ' ἡ πονηρία.

1117b. Tabula lignea; vid. ad ep. anteced. Froehner *l. s. s.*

ῥε μὴ δέδωκεν ἡ τύχη κοιμωμένῳ,
μάτην δραμεῖται, κὰν ὑπὲρ Λάδαν δράμῃ.

1119. Eosdem versus in quattuor tabellis similibus musei Borelli (ex museo Clot-Bey) legit Froehner *Tablettes grecque du Musée de Marseille* p. 6, quarum in secunda tertia quarta praeterea haec sunt: Μ. Αὐρήλιος Θεόδωρος τοῦ Ἀνουβίωνος ἔγραψα τῇ εἰ Θ. Aurelium autem Theodorum

alia quaedam tabella et ipsa ex Aegypto adlata docet fuisse saeculo III exeunte vel ineunte IV: Αὐρήλιος Θεόδωρος Ἀνουβίου ἔγραψα τῇ καὶ ἡμέρᾳ ἡλίου ὑπατίας Φλαουίου Κωνσταντίου καὶ Οὐά τῶν ἐπαρχῶν. Consules fuerunt Flavius Constantius et Galerius Valerius Maximinus annis 294, 300, 302, 305, 306; cf. Froehner *l. s. s.*

* 1119 a. Diptychon Mediolani in museo Trivultiano. Mommsen C. I. L. V 8120.

Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις τὴν ἀξίαν
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλ[λό]ξε[νος].

Fl. Theodo(rus) Filoxenus Sotericus Filoxenus
vir ill. com. dom. ex magistr. per Thracia
et consul ordin.

Anno p. Chr. n. 525. — 1 qui morum castitate consularem dignitatem inlustravit. — 2 cf. seq. ep.

1119 b. Diptychon Compendiense. Ex Gorio Mommsen C. I. L. V 8120 adn.

Τουτὶ τὸ δῶρον τῇ σοφῇ γερονσίᾳ
ὑπατος ὑπάρχων προσφέρω Φιλόξενος.

Vide ep. praeced.

1135, 1. Formam μολόχην seravit cod. Π in Nicandri *Theriac.* 89.

Additis quae habui addenda praefandi finem faciam. Penes vos autem, viri optimi, praeter ceteros iudicium esto; vobis si videatur hinc illinc bonum aliquod spicum ex hac segete legi posse, maximo opere gaudebo. Valete.

Scr. Romae Id. Decembr. a. h. s. LXXVII.

I. EPIGRAMMATA SEPULCRALIA.

I. ATTICA.

SAECVLI SEXTI.

- *1. Sepoliae. Kirchhoff C. I. A. 463.

Εἴτ' ἀσπό]ς τις ἀνὴρ εἶτε ξένος ἄλλοθεν ἐλθὼν,
Τέ[τι]χον οἰκτίρας ἀνδρ' ἀγαθὸν παρίτω,
ἐν πολέμῳ φθίμενον νεαρὰν ἡβὴν ὀλέσαντα·
ταῦτ' ἀποδυράμενοι νεῖσθ' ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν.

1 supplevit Kirchhoff *Herm.* V 53 — clausula fere homerica Od.
η 52. 33. ρ. 382. — 2 Τέττιχον restituit Kekulé *Theseum* p. 159.

- *2. Ad Dipylon. Ex Luedersii apographo E. Curtius et Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1873 p. 153.

Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος ἀποφθιμένῳ Ξενοψάντῳ
θῆκε τόδ' ἀντ' ἀρετῆς ἣδὲ σασφροσύνης.

In sinistro basis latere Π]άριος quae artificis patriam indicant; a sinistra 16 vel 17 litterae perierunt. Κλεόβουλος in lapide est.

3. Incerti loci. Kirchhoff 465.

Ἀρχένεως τόδε σ[ῆμα] nomen defuncti
ἔστιθ' ἐγγὺς ὁδοῦ ἀγαθοῦ καὶ [σώφρονος] ἀνδρός.

Supplevit Kirchhoff. — 2 ΔΟΙ corr. Kiessling hastam pro interpunctionis nota habens (:).

- *4. εἰς τὸ Φορβαντεῖον. Pittaces. Kirchhoff 466.

Ἀντιλόχου ποιὶ σῆμ' ἀγαθοῦ καὶ σώφρονος ἀνδρός

.

Alterius versus paucarum litterarum apices supersunt; tale quid fuerit ἵστε προσερχόμενοι. Altero eiusdem cippi fragmento artificis nomen inscriptum Ἀριστίων μ' ἐπόησεν.

- *5. Ad Velanidezam. Kirchhoff 468.

Λυσέαι ἐνθάδε σῆμα πατὴρ Σήμων ἐπέθηκεν.

6. Incerti loci. Ex apographo adcuratissimo archaeologorum Atheniensium (1851) Kirchhoff 469.

Σῆμα Φρασικλείας· κόρη κεκλή[σο]μαι αἰεὶ,
ἀντὶ γάμου παρὰ θεῶν τοῦτο λαχοῦσ' ὄνομα.

7. Ad Sunium promunturium. Ex Rangabis Michaelis Cordellae apographis Kirchhoff 470.

Τῷροῦπικλέους παιδὸς Δαμασιστράτου ἐνθάδε σῆμα
Πεισιάναξ κατέθηκε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντιω[ν].

1 init. . PRI Cord. At Τερπικλῆς graecum nomen esse recte negat Wilamowitz. — 2 θανόντος Michaelis satis spatii negans superare ad N litteram supplendam; usus tamen et ratio formulae pluralem postulant.

8. Ad Sunium. Ex Cordellae ectypo Kirchhoff 471.

— — — — — ἦν γ]ὰρ ἀπάσης
νοῦν τε καὶ ἀνο[ρε]ῖαν ἔξοχος ἡλικίας.
. . Ἐπ]ιστήμων τόδ' ἐπόει Ἰπ(π)οστράτου σῆμα.

Ab initio paullo plura periisse quam sola defuncti patrisque nomina, coniunctio γὰρ docet; fortasse viator ut iuvenem defleret invitabatur. Duo fuerunt disticha. — 2 Sauppe cum in Cordellae ectypo legisset ΑΜΔ, ἀνδρείαν scripsit *Philol.* XXVIII 174. — Post ἡλικίας spatii aliquid vacat, unde v. 3 ab ipso epigrammate seiungendum esse patet. Sed qui τὸδ' scripsit instituitque tam quaesitum verborum ordinem versum facere

voluisse mihi quidem videtur, modo non poetam sed ipsum artificem (Epistemonem opinor Hippostrati f.) artis musicae ignarum extrema de suo addidisse pntes.

9. Sub Hymetto. Ex Velseni et Prokeschii schedis Kirchhoff 472.

Σῆμα τόδε Κύλων παῖδοι[ν] ἐπέθηκεν Θανό[ν]τοι[ν]
 μ[ν]ῆμα φιλημοσύνης

Mirum in modum turbavit lapidarius semel corrupta (ΜΤΕΜΑ), ter omissa ν littera; neque enim potuit sexti saeculi homo παῖδ' ὃν ἐπέθηκε Θανόντι scribere. Dualem reposuit Keil *Ad syll. inscr. Boeot.* p. 633 adn. 39. — Ross (*Annal. Instit.* IX 10) Cylonem tyrannum intellegit, cui etsi non aetas, ignobilis tamen scripturae habitus refragatur.

10. Inter Atticas. E schedis Mustoxydis Kirchhoff 473.

Σῆμα τόδ' ἐ[ν] γ[λ]ῆς ὁδοῦ Θεοσήμεου [σιῆσα (uxoris nomen)
 ἀν]δροῦς ἐμο[ί] τε φίλον κάγαθοῦ ἀνφ[ό]τερον.

1 ANAV — 2 EMONE Kirchhoff, qui omnia egregie restituit, ἐμουῖ γε vel ἐμοιγε vel ἐμοί τε proposuit. γε particula, nisi plane inutilis sit, verendum ne ex ambiguo accipiatur.

11. Ceratae. Ex Rossii apographo Kirchhoff 475.

Λοιμῶι Θανούσης εἰμὶ [ση]μα Μυρίνης.

Supplevit Kirchhoff.

12. In occidentali urbis parte. Kirchhoff 476.

Ἐνθάδε σημα Θανόντι φίλῳ Χ[σενόφρα]ντος ἀδελφῶι
 Ἐνδόχ]σῳ κατέθ[ηκεν, ἐπεὶ πάρος ὤλει' ἄ]ώρος.

1 ἐνθα κασιγνήτῳ σημα Ξενόφαντος ἀδελφός Kirchhoff. At ἐνθα pro ἐνθάδε positum ante romana tempora in titulis atticis non reperitur. — 2 suppl. Kirchhoff.

13. In ea parte urbis, cui nunc nomen Palaeochori. Kirchhoff 477.

Ἐνθάδε Φ[. . . (nomen mariti) ἄλοχον] κατέθηκε θανοῦσαν
 Α[αμπι]τῷ αἰδοίην γῆς ἀπὸ πατρώϊης.
 Ἐνδοίος ἐποίησεν.

1 Τῇδε φ[ίλην ἄλοχον ὁ δεῖνα]κ. θ. Kirchhoff. At quattuor ab initio litterarum spatium vacat. Cumanudes tit. att. sepulcr. 3090 ὃν κατέθηκε, ubi ὃν litterae errori fortasse tribuendae. — 2 suppl. Kirchhoff. Maritum qui posuit monumentum ex Ionica aliqua civitate oriundum fuisse, e dialecto evicit idem *Herm.* V 54.

14. Eleusine. Kirchhoff 478.

Αἰνείται τόδε σῆμα πατὴρ ὧι παιδὶ θανόντι
 Τιμοκλῆς ἐπέθηκε

1 suppl. Bergk. *Diar. archaeol.* 1850 p. 172. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 295 unum versum effecit Αἰν. τόδε σῆμα πατὴρ Τιμ. ἐπέθ. idque nunc etiam Bergkio persuasit (*Histor. litt. gr.* I 384)

15. Inter rudera muri Themistoclei. Ex Rossii apographo Kirchhoff 479.

Σῆμα φίλ[λου] παιδὸς τόδε Α (nomen patris) κατέθηκεν
 Στησίον, ὃν θάνατος [δακρυ]όεις κατέχει.

1 ΤΟΔΕΙΔΕΝΔΙ . . . quod Δημόνθης vel simile nomen fuisse Ross coniecit *Jahn. Annal.* 1833 II 437. Certe littera I post τόδε interpolationis nota : videtur. — κατέθηκεν Kirchhoff ἀνέθηκεν Ross. — 2 suppl. Ross.

- *16. In fundamentis ecclesiae Euangelismi. Kirchhoff 481.

Κρύπτει σῆμα τόδ' . . .]ον, ἄωριον εἰς Αἶδα,
 πᾶσι λιπόντα φίλοις πέ]νθος, ἀποιχόμενον.

1 κρύπτει σῆμα . . .]ον Kirchhoff. At demonstrativo pronomine τόδε opus est.

17. In Propylaeis. Kirchhoff 482.

Δημο]χά[ρους τόδε σῆμα πατὴρ κατέ]θῆκεν nomen patris
 παιδὸς] κηρῦχ[σαι μνημία σασφρο]σύνης.

Suppl. Kirchhoff. — Subiunctum erat artificis nomen ab litteris HE incipiens.

18. Prope Liopesi. Ex Rossii apographo Kirchhoff 487.

— — — — —
 οὐ]νεκα πιστὸς ἔφης.

19. In regione Attica. Kirchhoff 492 qui haec scripsit:

Positum statuo titulum ad locum designandum consecratum, quo virum quendam olim a puero adamato rixa suborta interfectum esse fama ferebat, rusticorumque hominum prodere artem litteraturae genus minus elegans et inconstantia insigne. Haec autem videntur carminis verba fuisse:

Ἐνθάδ' ἀνὴρ ὁ ονηία· παιδὸς ἐρα[σ]θ(ε)ίς
 νείκεα συνμει[ξας] πόλεμόν θ' ἅμα δακρυόεντα
 ὦ]ναθ', ὁ[πρ]ὸς φί[λου] ὦλετ'· ἐ[κείνου] δ' ἱερὸς εἰμι.

ὦνασθε dixit Euripides *Herc. fur.* 1368. Versu extremo τὸ ἡρώων vel τοῦ ἡρώου vestigia adparere haud inepte coniecero. — Mira multa, incerta plurima esse patet, quibus tamen certiora non substituiam. Rusticorum autem hominum carmen vix est, si quidem recte conicio v. 2 ex Anacreontis elegiis desumptum esse fr. 94 B.

οὐ φιλέω δὲ κρητῆρι παρὰ πλέω οἰνοποτάζων
 νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
 ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
 συμμίσγων ἐρατῆς μνήσεται εὐφροσύνης.

Koehler, qui descripsit, iterum examinato lapide haec tradidit: 1 post ἀνὴρ haec OT. ΟΞΕ||ΤΗΟΛΟΕΙΑ 2 ΣΥΝΜΕΙΧΙ 3 ΠΝΑΘΟ/|'ΟΣΟΛ+|| ΟΛΕΤΕ. — Extrema spatio interiecto extra versuum ordinem posita ΤΟΗΕΡΟΤΟΓ'. — Inter sepulcralia rettuli cum Kirchhoffio,

SAECULI QUINTI.

20. In Ceramico positum fuisse titulum testis est Pausanias I 29,7. Kirchh. 441. Ad dextram nominum tabulae superest vocabulum *μαρνά-μενοι*, quod cum undique mutilus sit titulus, ne hoc quidem sciri potest, quo versus loco positum fuerit. Nec tamen neglegi fas duxi, quia certis omnino rationibus Boeckh demonstravit fragmentum esse epitaphii quod sociis Cleonaeis in pugna Tanagraea occisis Athenienses publice posuissent.

21. In campo Academiae (i. e. in Ceramico), nunc in museo Britannico. Anaglypho, quod periit, tres bellatores nudi exsculpti, quorum sinister humi iacet hasta medii ictus, dexter aversus ab his vibrat hastam. Kirchhoff 442. Novum apographum ed. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* I 111.

a. Ἀθανατόμμε [θ]α[νοῦσιν ἔθνηκαν σῆμα πολῖται
σημαίνειν ἀρετ[ὴν τῶνδε καὶ ἐσσομένοις,
καὶ προγόνους[. ἀρετῆς δέ
νικην εὐπόλεμομνημ' ἔλαβον [σ]φ[ετέρας].

5 b. Αἰθὴρ μὲμψυχὰς ὑπεδέξατο, σώ[ματα δὲ χθών
τῶνδε, Ποτειδαίας δ' ἀμφὶ πύλας ἔδ[αμεν
ἐχθρῶν δ' οἱ μὲν ἔχουσι τάφου μέρος, οἱ δὲ φυγόντες
τεῖχος πιστοτάτην ἐλπίδ' ἔθεντο [βίου].

c. Ἄνδρας μὲμπόλις ἦδε ποθεῖ καὶ δῆμος Ἐρεχθέως,
10 πρόσθε Ποτειδαίας οἱ θάνον ἐμπρομάχοις,
παῖδες Ἀθηναίων, ψυχὰς δ' ἀντίρροπα θέντες
ἡ[λλ]άξαντ' ἀρετὴν καὶ πατ[ρίδ'] εὐκλ[είσαν].

Unius Fauvelii fide haec constant: 1 ΟΜΜΕΟΑ 2 ΑΡΕΤ 3 post προγόνους (quod ex Hicksii apographo nunc certum est) ΘΕΝΕΣ vel ΘΝΝΕΣ 4 ΑΒΟΙ. Φ. — v. 1—4 Boeckhii supplementis, quae vv. 5—12 certa sunt, mea praetuli, nisi quod v. 3 nihil certi video cf. [Simon.] ep. 105 B. κάλλιστον δ' ἀρετῆς μνημ' ἔλιπον φθίμενοι — 6 ei Hicks, qui male legisse videtur. — 5sq. ne in funebri quidem publica laudatione nova Euripidea philosophandi ratione abstinetur. — De re ipsa Thuc. I 63 Ἀθηναίων δὲ αὐτῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν (ἀπέθανον) καὶ Καλλίας ὁ στρατηγός.

22. In Aegina insula. Ed. Kirchhoff *Act. acad. Berol. minor.* 1873 p. 265.

Χαίρετε οἱ παριόντες, ἐγὼ δὲ Ἀντιστάτης ὑὸς Ἀτάρβου
κεῖμαι τῇδε θανὼν πατρίδα γῆν προλιπών,
Ἀντιστάτης Ἀθηναῖος.

Sub ol. 83 titulus editori scriptus videtur. — 2 poeta cum extrema scriberet oblitum se esse sensit patriam indicare; itaque qua sola potuit ratione patriae nomen infra subiecit repetito mortui nomine.

23. Thorici. Ex suo ectypo Belger benigne edendum permisit.

Καλλίμαχος.

Καλλιμάχου μνημεῖον ἐν ἀνθρώποισι τόδ' ἔσται·
χαίρετε δ' οἱ παριόντες, ἐ[γ]ὼ δὲ λιπὼν πατρίδα ἐνθάδε κεῖμαι
δύσμορος, οὐδὲ φίλους γονέας ἐπιδών.

iv saeculi ineuntis. v. 3 ὁδὲ ex falsa analogia scriptum et φίλος. Tamen huc rettuli epigramma praecedenti simillimum, nisi quod Callimachi patriam indicare oblitus plane est poeta. — 1 μνημεῖον monumentum, non sepulcrum. — 2 ἐπιῶ.

SAECVLI QVARTI ET TERTII SECYNDIVÆ.

24. Ad ecclesiam Catholicam. Boeckh C. I. 173 e Pocockio et Mustoxyde.

Εἰ] τοιῶνδ' ἀνδρῶν εἴη πόλις, οὐποτ' ἂν αὐ[τῆς
ἐχθροὶ στήσαιεν Ζηνὶ τροπαιὸν ἔδος.

In altero latere:

Κ]τ[ώμ]ενον εὐκλειαν [δ]ορὶ καὶ χειρὶ τόνδε πρὸς ἀ[νδ]ρός
ἐχθροῦ Ἀρι[σ]τ[όκ]ρι[ον] ὤλεσε θοῦρος Ἀρ[η]ς.

Ante med. iv saec. v. 1 ἔη et ὅποτ', v. 3 εὐκλειαν — 1 εἰ suppl. G. Hermann *Diar. litter. Lips.* 1829 mens. Jan. αὐτῆς ego restitui. — 3 ΤΟΛΕΝΟΝ corr. Boeckh. σὺν δορὶ καὶ χειρὶ Aeschylus Agam.

110 Herm. — 4 - . . . - ε . ΟΚ . . ΚΟΝ Πλειστόκριτον Boeckh, Αριστόκριτον Cuman. 3486, quo probato addidi ἐχθροῦ. Syllaba ultima prioris pentametri partis correpta a nomine excusationem habet. — 5 ξο-
χας . . .

*25. Anaglyphi fragmentum (eques nudum hostem proculcans) prope urbem repertum, nunc in museo Berolinensi. Ross *Mus. Rhen.* VIII 125. E Ribbeckii apographo Welcker ibid. 625.

. ἔταροι δέ τε πάντες ἴ]σασιν
καὶ πατρίδ' ὥς πολλοὺς ὤλεσα δυσμε[νέων
ὑμεῖς δ', ὧ παριόντες, ἐνὶ ξείνοισι γεν]έσθε
μάρτυρες ὅσ' ἀρετῆς (σ)τῆσα τρόπαια μά[χης.
. . . .]υλος Φλυεύς.

Ante med. saec. iv. v. 2 πολλός. — supplevi v. 1 et 3. —
1. ΞΑΣΗ ROSS ΞΑΣΙΝ Ribb. Ω nunquam fuit in lapide. — 4 cf. ver-
sum Aristophaneum ὅς πλεῖστα χωρῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
τρόπαια.

26. Ad portam Acharnensem repperit Fauvelius, ex cuius apographo C. I. 175. Denuo descr. Cuman. 16.

Μη[ᾱ]μα [τόδ' ἐστ' ἐ]πὶ σ[ώ]ματι κείμενον ἀνδρὸς ἀρίστου
Πυθίων ἐγΜεγάρων δαιώσας ἐπὶ μὲν ἄνδρας,
ἐπὶ δὲ ἀποθρήξας λόγχας ἐνὶ σώματι ἐκείνων
ἔλκετο τὰν ἀρετὰν πατέρα εὐκλείζων ἐνὶ δήμῳ.
5 οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐ[σ]ωισεν Ἀθηναίων τρεῖς φυλάς
ἐκ Παγᾶν ἀγαγὼν διὰ Βοιωτῶν ἐς Ἀθήνας,
εὐκλείσε Ἀνδοκίδαν δισχιλίους ἀνδραπόδοισιν·
οὐδένα πημάνας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
εἰς Αἶδα κατέβα πᾶσιν μακάριστος ἰδέσθαι.
10 φυλαὶ αἶδ' εἰσὶν Πανδιονὺς Κεκροπίς Ἀντιοχίς.

Ante med. saec. iv. scriptum v. 5 τρεῖς et v. 9 ἐς. Pessimum epigramma referri potest ad pugnam Corinthiacam a. 394, quamquam singula nescimus cf. Xen. Hellen. IV 2. — 1 μνήμα corr. Jacobs. — τόδ' ἐστι scripsi. ἰδὲ τοῦτ' Visconti. βλέπεις Jacobs. — σώματι corr. Bekker. — 5 σεωισεν. scripsi ὅς ἔσωισεν una addita littera, nisi malis una mutata ὃς σῶισεν. reliqui ἐσάωισεν. — 7 correxerunt δισχιλίους. — 10 non scriptum φυλαὶ δέ.

- *27. Ad Olympieum. *Ephem. archaeolog.* 545.

Ἦ Χρό]νε, παντοίων θνητο[ῖς πανεπίσκοπε δαίμων,
 ἄγγελ]ος ἡμετέρων πᾶσ[ι γενοῦ παθέων
 [ὥς ἱερὰν σώζειν πειρώμενοι Ἑλλάδα χώραν
 Βοιωτῶν κλεινοῖς θνήσκομεν ἐν δαπέδοις.]

Fragmentum teste Koehlero inter annos 350 et 300 scriptum superest de epigrammate Anth. Pal. VII 245, ubi perperam Gaetulici nomine fertur. Epitaphium esse eorum qui in pugna Chaeronensi ceciderunt exposui in dissertatione *de monumentorum aliquot graecorum carminibus* (Bonnae 1871). L. Spengelii scrupulos (*Act. Monac. acad. minor.* m. Mai. 1875) tollit egregia Kirchhoffii coniectura, quam utendam mihi benigne permisit, Dem. π. στεφ. 290 verba καὶ ἐν αὐτῷ τούτῳ (cf. § 289) μηδὲν ἀμαρτεῖν ἐστὶ θεοῦ καὶ πάντα κατορθοῦν interpolata esse.

- *28. In Propylaeis. Rangabes *Antiquités hellén.* 2204. Cuman. 3480.

Ο[ῖ]δὲν ἐλευθερίας κρεῖττι[ον πέλει ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,
 ἥ]ς ο[ῖ]δε ἰέ[μ]ενοι [θ]νῆι[σκον
 ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι τάφ[ος δ' ὃν δῆμος ἔδωκεν
 φράζει καί]πατρίδ' α[ῖ]ς [ἡ]γλάισαν χάρισιν.

Supplevi ut potui; lapis valde detritus, a dextra fractus. — 2 . . Ο
 ΔΕΙΕ ΕΝΟΙΟΝΗΤ Rang . . . ο . . . εἰς Γενοῖον III Cuman. . . . ΔΕΙΕΞΕΝΟΙΟΝΗΤ
 ego. verbum θνήσκω certum est, minus certum ἰέμενοι.

29. Athenis. E schedis Fourmonti C. I. 1042.

Μοχθηρὰς ὅδ' ἔβη νέ]ατο[ν πρ]ὸς τέρμα κελ[εύ]θου,
 εὐ]κλειαν δ[ε] β[ί]ου [κ]άλλιπ' ἀποφθίμενος·
 καὶ γὰρ ἐλευθερίας κλεινοῖ]ς ἐν ἀγῶσι δαμέντα
 Ἰο[. . . .]ν πατρί[α χ]θῶν ἐκάλυψε τάφῳ.

Supplevi. 1 ΑΤΟΓΒΟΞ-ΚΕΛ-ΘΟΙ πρὸς τ. κέλ[εύ]θου dedit ipse Boeckh.
 — 2 ΔΒΡΟ correxit Wilamowitz. — 4 nomen fuit velut Ἰσόνομον.

30. Salamine. *Ephem.* 2565.

Εἶλε σό[ν], Ἡράκλειτε, καὶ αἰνετὸν νῖα [Α]εαί[ν]ης
 εἶλεν θαρραλέης [αἰ]σα Λέοντα μάχης·
 ἀγχιάλου Σαλαμῖνος ὃ γὰρ κλήροισιν ἀμύνων
 δυσμενέων ὁλοὸν τραῦμα κατηγάγετο.

ζηλοῦτ' ἀλλὰ νέοι τὸν ὁμήλικα· [κά]θ' ἔθανε γάρ που
μηθοφόνων ἀρετᾶς μνωόμενος πατέρων.

Leo occidit circa ol. 137, cuius anno primo coloni attici insulam occupaverunt; quicum convenit quod Alexandrinae artis vestigia inesse observavit Wilamowitz, velut anaphorice iteratum verbum εἶλεν, figuram ἀπὸ κοινοῦ (v. 1), ὃ γάρ tertio, ἀλλά secundo loco positum. — 1 ΣΟΙ — ΔΕΑΙΡΙΗΣΕΥΤ. N postremae litterae simul cum aliis quae inter vv. 1 et 2 leguntur ex vetustiore titulo superesse videntur. Ceterum eadem restituit Keil *Mus. Rhen.* XVIII 61. — 2 ΕΓΑ Bursian *Act. societ. Saxon.* XII 202 ἔργα δαέντα. Cuman. 2958 ἔργα τελοῦντα. Buecheler αἶα — ἀγχιάλου Σ. At quo referas μάχης genetivum obscurum. Λέων enim nomen est defuncti. αἶσα — μάχης scripsi, quod cedet vero. — 4 τραῦμα καταγαγέσθαι ut ἔλκος ἀρέσθαι. — 6 ἀρετᾶς scripsi, reliqui ἀρετᾶς. Similiter in titulo Attico (infra n. 70) ἀρετᾶς una forma dorica est ὡ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς — ἔπαινον ἔχοντα.

*31. In Propylaeis. Cuman. 3483.

Αἰχιμῆι τόνδε θαν[όν]τα δορὸς κλ[υτὸν νῖα nomen patris
nomen defuncti κ]ρύπτει χθόνιο[ς τάφος

32. In Propylaeis. Cuman. 3492.

πε]ν[τ]ήκονθ' ὅς ἐ[τε]
καὶ νομίμοις π[ατρ]ίοις ὤλετο πειθόμενος.

2 probabiliter refeci ex Spartiatarum epitaphio, cuius varia lectio apud Lyeurgum Strabonem alios est πειθόμενοι νομίμοις cf. A. Pal. VII 438 πατέρων ἀζόμενος νόμιμα.

*33. Loci incerti, descripsi ad Parthenonem. Cuman. 3493.

. θαν]άτωι
. πατρία χθ]ῶν ἐκάλυψ[ε τάφωι
. ἄ]ρῆιον εὔ δ' ἐν ἀ[γῶνι
μαρνάμενος μοιρῶν δόγμα]σι παγκρατ[έσιν
5 ἔφθιτο· μειλixίοισι δ' ἐπ']ῆθεσι νοῦ τ'[ἐπὶ δόξηι
κῦδος ἀπ' ἰφθίμων εἴλε]το Κεκροπ[ιδῶν

- 10 ἔχ]ει βιότοιο [τελευτήν
 πέν]τ' ἐπὶ π[έν]τ' ἐτέων
 τετράσιν εὖ ζήσας ὑπέδν τ]άφον· ἀλλ' [ἐνὶ οἴκῳ
 μήτηρ δύστηνος μύρ]εται ἡίθ[εον].

III vel adeo II saeculi. Argumentum carminis significavi. —

- *34. Ad Dipylon. Schoell *Bullet. archeolog.* 1870 p. 146.

Πόντια Σωφροσύνη, θύγατερ μεγαλόφρονος Αἰδοῦς,
 πλείστα σὲ τιμήσας εὐπόλεμόν τ' Ἀρετήν
 Κλειδήμος Μελιτεὺς Κλειδημίδου ἐνθάδε κεῖται.

Saec. IV. Quod ait Schoell versus leviter incisus potius quam insculptos esse, ad solum v. 4 pertinet, qui revera nullus est. Litterae enim sparsim et paucissimae ibi comparent formis recentioribus; vetus epigramma in voc. κεῖται desinere adfirmo testis oculatus. — Adtulit editor Thuc. I 84 πολεμικοὶ τε καὶ εὐβουλοὶ διὰ τὸ εὐκοσμον γιγνώμεθα τὸ μὲν ὅτι αἰδῶς σωφροσύνης πλείστον μετέχει κτλ'.

- *35. Ad Dipylon. Salinas (*I monumenti sepolcrali scoperti presso la chiesa della Sta Trinità in Atene.* Torino 1863) tab. V. Cuman. 2784.

- a. Οὐθαῖς μόχθος ἔπαινον ἐπ' ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖσι
 ζητεῖν, ἡύρηται δὲ ἄφθορος εὐλογία·
 ἧς σὺ τυχὼν ἔθανες, Διονύσιε, καὶ τὸν ἀνάγκης
 κοινὸν Φερσεφόνης πᾶσιν ἔχεις θάλαμον.

- 5 b. Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν, Διονύσιε, γαῖα καλύπτει
 ψυχὴν δ' ἀθάνατον κοινὸς ἔχει ταμίας·
 σοῖς δὲ φίλοις καὶ μητρὶ, κασιγνήταις δὲ λέλοιπας
 πένθος αἰμύνηστον σῆς φιλίας φθίμενος.
 10 δισσαὶ δ' αὐπαιρίδες σ' ἢ μὲν φύσει ἢ δὲ νόμοισιν
 ἔστειραν πολλῆς εἵνεκα σωφροσύνης.

Circa med. saec. IV. Dionysium publico funere sepultum esse colligi potest inde quod litterae sicut in actis publicis accurate singulae sub singulis positae sunt et suum quaeque ut ita dicam locum quadratum obtinent; cf. Simon. ep. 95B ἀγῆράντῳ χρώμενοι εὐλογία coll. v. 2. Priori epigrammati e Cumanudis apographo praecedunt litterae aliquot

colore pictae, in quibus Διονύσιος nomen adgnoscutur. — 9 pluralem νόμοις metro condonabis; quamnam habuerit alteram patriam nescimus.

*36. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. archaeol.* 1871 p. 29.

Πυθαγόρου.

*Προξενίας ἀρετῆς τε χάρις προγόνων τε καὶ αὐτοῦ
ἐνθάδ' Ἀθηναῖοι Πυθαγόρην ἔθεισαν
υἱὸν δημοσίαι Διονυσίου· ἱππόβοτον δέ
πατρίδα Σαλυβρίαν ἔκετ' ἄχος φθιμένον.*

Ante med. saec. iv. ο pro ου scriptum, litterae ρ antiquiores et Ϝ formae. — πρόξενον non esse legatum contra Curtium moneo. — 1 Pythagorae etiam maiores Atheniensibus amici et πρόξενοι fuisse videntur; nam διὰ γένους a patre ad filium προξενία tradi solebat. — 2 miror accusativum ionicum Πυθαγόρην, cum praesertim recte dorica Σαλυβρία forma sequatur; est enim urbs a Megarensibus condita adscitis Boeotis. Contra in titulis Atticis Euclida superioribus Σηλυμβρία formam ubique reperiri consentaneum, vid. Kirchh. Ind. V. — 3 δημοσία male collocatum.

*37. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 28.

*Ἐνθάδε Θέρσανδρον καὶ Σιμύλον ἄνδρες ποθεινὴ
πατρίδι Κερκύραι δέξατο γαῖα τάφῳ,
πρέσβεις ἐλθόντας· κατὰ συντυχίαν δὲ θανόντας
παῖδες Ἀθηναίων δημοσίαι κτέρισαν.*

iv saec. v. 3 πρέσβες. Curtius Thersandrum et Simylum Athenas missos esse putat ut agerent de Corcyraeis aliisque foederi marino attico sociandis a. 378/7 cf. Schaefer *de sociis Atheniens.* p. 12 sq.

*38. Ad Dipylon. C. Curtius *Diar. arch.* 1871 p. 27.

*Ζηλοῖ σ' Ἑλλὰς πᾶσα ποθεῖ θ' ἱεροῖς ἐν ἀγῶσιν,
Εὐθία, οὐκ ἀδίκως· ὃς τέχνηι, οὐχὶ φύσει
ἐμβοτρουσσεφάνῳ κωμωδίαι ἰδυγέλῳτι
δεύτερος ὢν τάξει πρῶτος ἔφης (σ)οφίαι.*

iv saec. v. 2 τέχνηι v. 3 κωμωιδίαι scriptum. — 4 secundas tulit cf. Callim. ep. 9 Schn.

*39. Ad Dipylon. Edit. in *Bullet. archeolog.* 1864 p. 40. Cuman. 735.

Μακαρεὺς Λακιάδης. Ἀρχέβιος.

Εἴ σε τύχη προὔπεμψε καὶ ἡλικίας ἐπέβησεν,
ἐλπίδι γ' ἦσθα μέγας τῷ τε δοκεῖμ' Μακαρεῦ,
ἱνίοχος τέχνης τραγικῆς Ἑλλησιν ἔσεσθαι
σωφροσύνηι δ' ἀρετῇι τε οὐκ ἀκλεῆς ἔθανες.

iv saec. scriptum σωφροσύνει sed ἀρετῇι. — Macareus histrio fuit tragicus.

*40. Incerti loci. Pittaces *Anc. Athènes* 71 apographo usus ex quo nihil intellegas. Ego *Bullet. archeolog.* 1873 p. 248.

· · · · · σοφίης πείρατ' [ἐ]φιέ[με]νον·

ἐκ δ' Ἀκαδημείης, Τηλέκλεες, οὐκ ἀβόητο[ν
σὸν κλέος] ἰφθίμοις ἔπλετο Κεκροπίδαι[ς]

5 καὶ νῦν τῇιδέ[σε κοῦρ[ος] ὑπὸ χθονὶ θῆκε Σέλ[ε]υκο[ς]
δακρυχέων· ἐσθλῇ[ν] δ' ἐσθλ[ῶ]ς ἔτεισε χάρι[ν].

Laert. Diog. IV 60 ὁ γοῦν Λακίδης (qui scholam accepit a. 240) ἐσχόλαζεν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐν τῷ κατασκευασθέντι κήπῳ ὑπὸ Ἀττάλου τοῦ βασιλέως καὶ Λακίδειον ὑπ' αὐτοῦ προσηγορεύετο· καὶ μόνος τῶν ἀπ' αἰῶνος ζῶν παρέδωκε τὴν σχολὴν Τηλεκλεῖ καὶ Εὐάνδρῳ τοῖς Φωκεῦσιν. — 2 propria Academicorum laus est, qui nunquam ad sapientiae perfectionem se pervenisse, sed quaevisisse sapientiam gloriabantur. — 4 suppl. Diels.

41. In Piraeo. Papasliotes *Diar. archaeol.* 1856 p. 139.

Εὐρυμάχου ψυχὴν καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
αἰθὴρ ὑγρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὕδρ.

iv saec. v. 1 ὑπερφιάλος, nisi erravit lapicida. Simillimum est Pepli Aristotelei epigramma (Rose Pepli fr. 50):

Θυμὸν δὲ Κύνου καὶ ὑπερφιάλους διανοίας
αἰθὴρ λαμπρὸς ἔχει, σῶμα δὲ τύμβος ὕδρ.

Alterum ex altero fictum esse negari nequit, sed utrum ex utro non dispicio in his de Peplo quaestionis tenebris.

42. Venetiae esse dicitur. Atticum esse coniecit Boeckh C. I. 710. Anaglypho iuvenis expressus pallio indutus.

*Εὐτυχίδης Ζωίλου Μιλήσιος.
Πραξιτέλους ἦνθουν λαοζόος οὔτι χερείων,
ἔς δ' ἐτέων δισσὰς ἦλνθον ὀγδοάδας·
οὔνομα δ' Εὐτυχίδης· ψευδώνυμον ἀλλὰ με δαίμων
θῆκεν ἀφαρπάξας ὠκύτατ' εἰς Αἶδα.*

3 ante ψευδώνυμον interpungendum esse ἀλλὰ docet Alexandrina arte postpositum.

*43. Ante Parthenonem. Lebas I p. 2 n. 9. Omisit Cumanudes.

*Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκο[ντος Ἀ]θην ὃς μὲν
ὀγδῶκονθ' ὁσίως ἐξεπέρα[σ]εν ἔτη.
ἱερὰ τεσσαράκ[οντα] δ' ἔτη καὶ τέσσαρ' Ἀθάναι
ῥέξας τέκνα φίλων] τέσσαρ' ἐπεῖδε τέκνων.
. εὖς Φλυέως μήτηρ
ἐπ]όρησεν.*

III fere saeculi. — 1 HN Leb. . . . OH ego, quibus compositis patris nomen significandum erat. — 3 δ' tertio loco posui, nam inprobabile ab initio vocabulum fuisse ad v. 2 referendum, cuius sententia plana est et absoluta. Legi IT ONTA unde certum est numerale. — Momenti aliquid tribuitur numero quaternario in hoc carmine, quod ipsum quattuor versibus conceptum est cf. Welcker Syll. ep. p. 86 sq.

*44. In Piraeo. Cuman. Philistoris I 327.

*Χαιρεστράτη Μεν]εκρ[άτους Ἰ]καριέως.
Μητρὸς παντοτέκνου πρόπολος σεμνή τε γεραιρά
ταῖδε τάφῳ κεῖται Χαιρεστράτη, ἦν ὁ σύννευος
ἔστερξεν μὲν ζῶσαν, ἐπένθησεν δὲ θανοῦσαν·
φῶς δ' ἔλιπ' εὐδαίμων παῖδας παίδων ἐπιδοῦσα.*

IV vel III saec. Nomina supplevit Cuman., nisi quod Μενεκράτου scripsit. — 3 ἔστεργεν Cuman. In lapide aoristus est.

- *45. Menidi. Cuman. 3406, cuius lectionem correxi in *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 815. In anaglypho mulieri sedenti altera adstans dextram iungit.

Φανο[σιγράτη nomen patris virive] Με[λιτιάως.
Μαῖα καὶ ἱατρὸς Φανοσιγράτη ἐνθάδε κείται
οὔθ' ἐνὶ λυπηρά, πᾶσιν δὲ θανοῦσα ποθεινή.

iv vel iii saec.

46. *Athenis sub anaglypho.* E schedis D. S. Martin C. I. 930.

Γοῦργος χρυσοχόος κείμει πολλοῖς[ι] ποθεινός.

De nomine dubito. — Videtur integrum epigramma.

47. In urbe. Ross *Bullet. archeol.* 1841 p. 59.

Ἐνθάδε γῆ κατέχει τίτθην παίδων Διογείτου
ἐκ Πελοποννήσου τήνδε δικαιοτάτην.
Μαλίχα Κυθηρία.

iv saec. o pro on scriptum.

48. In urbe repertum, post apud Guilfordos Anglos. C. I. 808.

Ἀπολλοδώρου ἰσοτέλου θυγάτηρ Μέλιττα τίτθῃ.
Ἐνθάδε τὴν χρηστὴν τίτθην κατὰ γαῖα καλύπτει
Ἰπποσιγράτης· καὶ νῦν ποθεῖ σε.
καὶ ζῶσάν σ' ἐφίλουν, τίτθῃ, καὶ νῦν σ' ἔτι [τι]μῶ
5 οὔσαν καὶ κατὰ γῆς, καὶ τιμήσω σ' ἄχρι ἂν ζῷ.
οἶδα δὲ σοὶ ὅτι καὶ κατὰ γῆς, εἴπερ χρηστοῖς γέρας ἐστίν,
πρώτῃ σοὶ τιμαί, τίτθῃ, παρὰ Περσεφόνῃ Πλούτωνί τε
κεῖνται.

iii fere saec. v. 7 πρώτῃ et Περσεφόνῃ scriptum. — Nutricem Hippostrate deflet vulgaribus epigrammatum sententiis verbisque abutens. Nihil mutandum nisi quod recte v. 3 τι litteras facili errore excidisse Boeckh intellexit. — 3 Ἰππόστρατος aut Ἰπποκράτης Boeckh, quibus nihil opus, modo recte distinguatur.

49. Cantabrigiam Athenis delatum anaglyphum. C. I. 805.

Εἰ]θύκριτος [Οἶν]αῖος
 Ἐνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολόντα
 Ε]ῦθύκριτον πατρία χθὼν ἐκάλυψε τάφῳ,
 μητρὶ φίλον καὶ πατρὶ, κασιγνήταις δὲ ποθεινόν
 παῖσ[ι] τε ἐταίροισιν σύντροφον ἡλικίας.

IV saec. — 1 ΗΛΙΑΙΟΣ Dobreis . . ΛΙΑΙΟΣΟ. Mueller; recepi Boeckhii emendationem, cui Εἰτεαῖος non praestat.

50. Pone Piraeum. In museo Leidensi mihi descripsit M. Posener. C. I. 800 b.

Φιλοστράτη Φίλωνος·
 Φίλων Καλλίππου Αἰξωνεύς.
 Ἐνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς ἐπὶ τέρμα μολοῦσαν
 Φαναγόραν κατέχει Φερσεφόνης θάλαμος.
 Ἀλκιμάχη Καλλιμάχου Ἀναγνρασίου.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter Καλλιμάχου.

- *51. Athenis. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 99.

Ἐνθάδε τὴν ἀγαθὴν καὶ σώφρονα γαῖ' ἐκάλυψεν
 Ἀρχεστράτην ἀνδρὶ ποθεινοτάτην.

- *52. In Piraeo. Cuman. 1412.

Οὐνομ]α μὲν τοῦμὸν καὶ ἐμοῦ πατρὸς ἥδ' ἀγορεύ[ει
 στήλ]η καὶ πάτραν πιστῶν δὲ ἔργων ἔνεκα ἔσχα[ν
 Πισ]τὸς ἐπωνυμίαν, οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν.
 Πραξίνους Τερεῖα Αἰγινήτης.

IV saec. ο pro ου scriptum praeter οῦ v. 3, τυχεῖν ibid. — Supplevit Cuman.

53. In Piraeo. Cuman. 2716.

Γλυκέρα Θουκλείδου.
 Οὗ σπάνις ἐστὶ γυναικὶ ἐσθλὴν καὶ σώφρονα φῦναι
 τὴν αὐτὴν δοκίμως, τοῖδε τόχεγ' Γλυκέρα.

iv saec. ο pro ου scriptum. — Verba οὗ σπάνιος ἐστὶ et τυχεῖν eadem quae epigr. 52, cui hoc Glycerae epitaphium similius est quam ut casu factum putes; concinit et aetas et scriptura, eodem denique loco uterque cippus inventus.

54. In urbe, nunc in museo Parisino. C. I. 837. Nuper ex novo epigrapho Froehner *les musées de France* tab. IX.

Σωσίνοινς Γορτύνιος χαλκόπτης.
Μνημία δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης ἀρετῆς τε
Σωσίνου ἔστησαν παῖδες ἀποφθιμένον.

iv saec. ο pro ου scriptum. — 2 genetivos revocavi ex lapidis fide. Clarac (*Catal. Inscr.* 720) ΣΩΙΝΟΕΣΤΗΣΑΝ idemque Froehner; deinde omnes ἀποφθιμένο. Iota omitti non poterat, unde falso correxerunt Σωσίνου — ἀποφθιμένον.

*55. Prope urbem. Cuman. 3499.

Πα[τρὶς nomen patris, n. defuncti] ἡδὲ Φιλ[ίππαι
μητρὶ θάνατος στοναχῇ]ν προλιπών
σω[φροσύνης]ς δὲ ἀρετῆς τε π[ρόφρον]ων τόδε τεῦξε πατήρ σοι
μνημεῖον θνητοῖς πᾶσιν ὄραν φανερόν.

iv vel iii saec. — 1 πατὶς dein 30—33 litterarum lacuna, post φιλ 20 fere litterae desunt, dein ΝΗΑΙΠΙ (Cum. νηλιπα) in fine versus. ἢ λιπαράν nolui scribere. — 3 σωφροσύνης suppl. Cum., qui deinde Π . . . ων, quae ego non vidi.

56—58 quorum priores duo tituli Piraeenses sunt, tertius Salaminius.

I. Cuman. 3037.

Καλλιστώ.
Σῶμα σὸν ἐν κόλποις, Καλλιστοῖ, γαῖα καλύπτει,
οἷος δ' [ἀ]ρετῆς μνήμην σοῖσι φίλοις ἔλιπες.
Εὐκολίνη.

1 ἐρετῆς error lapicidae. — Cf. Speusippi in Platonem epigr. σῶμα μὲν ἐν κόλποις κατέχει τόδε γαῖα Πλάτωνος.

*II. Kekulé *Theseum* 224.

Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει σόν, Δίφιλε, γαῖα θανόντος,
μνηῖμα δὲ σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

III *Ephem. arch.* 1642. 2737. Rang. 1518. Male tractavi in Commentationibus Bonnens. p. 22.

Ἐξηκεστίδης Ἀριστοδώρου Κοθωκίδης.
Σῶμα μὲν [ἐνθ']ἀδ' [ἔχει]
μνηῖμα δὲ [σῆς ἔλιπες πᾶσι δικαιοσύνης.

1 MEN . . . ΔΑ sed ut in istorum apographis ΔΔ pro ΔΑ legere non dubitavi. — Inhabile Ἐξηκεστίδης nomen non video qui versui potuerit adaptari; cave conicias τὸ σόν, Ἐξηκεστίδης, αἶα, nam αἶα vocabulum sprevit usus Atticorum. Sed potest aliud defuncti nomen fuisse; subscripta enim haec:

. . . φο
Ἐξηκεστίδου
Κοθωκίδης.

Videtur omnium horum epigrammatum unum extitisse archetypum a ceteris ut cuique visum est immutatum eiusque haec fuisse sententia: *corpus tuum terra in sinus recepit, virtutis vero tuae memoria omnibus relicta est.* Hinc Speusippo solo hexametro uti placuit, alii nec pentametrum neglexerunt. Singula examinare non huius loci est, cf. quae secuntur.

59. In urbe. Mihi descripsit Lolling edidique *Bullet. arch.* 1874 p. 170.

σ]ῆς δ' ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μνημεῖον ἄπασιν
λείπ]εις οἱ[κτ]ρὰ παθὼν μοίρας ὑπ[ο] δαίμονος ἐχθροῦ.

2 Ξ. — Supra anaglypho unus ad minimum hexameter scriptus fuit nunc quidem deperditus. — μοίρας ὑπο δ. ἐ. coll. δαίμονος αἶσα.

60. *Athenis sub anaglypho.* C. I. 954.

Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα, Θεοφίλη, οὐποτε λήσει,
σώφρων καὶ χρηστή καὶ ἐργατὶς πᾶσαν ἔχουσα ἀρετήν.

Probum archetypum corruptum verbis καὶ ἐργατὶς insertis. — 1 λήξει ci. Jacobs ap. Welckerum *Syll.* 6.

62. In urbe. Male Rang. 2202. Plenum dedit Cuman. 699.

Πολυκράτης Πολ[υ]αράτου Κριωεύς. Πο[λύμν]ηστος Πο-
λ[υ]αράτου Κριωεύς.

Νικ[ο]πτολέμη Νι[χο]κ[ράτου] Κεφαλήθεν, [Πο]λυαράτου
Κριωεύς γυνή.

Σῆς ἀρετῆς, Νικοπτολ[έ]μη, χρόνος οὔποτε λ[ύ]σει
μνήμην ἀθάνατον, σῶι πόσει ἦν ἔλιπες.

εἰ δέ τις εὐσεβίας παρὰ Περσεφόνῃ χάρις ἐστίν,
καὶ σοὶ τῆςδε μέρος δῶκε τύχη φθιμένη.

Nominibus apud Rangaben antecedunt litterae ΦΙΛΙΤΙΑ, quas Cumanudes dubias esse dicit recteque ad inscriptionem pertinere negat. — 2 Περσεφόνει 4 φθιμένει. — Versum tertium olim divinando restituit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864 p. 6.

***62.** In urbe. Versus primus C. I. 174, totum ed. Cuman. 426, cuius lectionem correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 813.

Νικόβουλος Μυννίχον Εἰτεαῖος.

Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν ἐν Ἑλλάδι πλεῖστα τρόπαια,
ἐν τε ἀνδρῶν ψυχαῖς (σ)ῶιος ἐὼν ἔλιπες,

Νικόβουλε, ἡελίου λαμπρόμφῳς, Περσεφόνῃς δέ
δῶμα ποθεινὸς ἐὼν σοῖ[σι φίλοις] κατέβης.

iv saec. ο pro ου scriptum ubique, ut Νικόβουλος, non Νικόβολος, quod ex v. 3 conicias, nomen fuisse certum sit. — 2. ΨΥΧΑΙΣΙΟΣ legi, ψυχαῖς οῖος Cuman. — 4 suppl. Cuman.

***63.** In arcē. Cuman. 3076.

Κοῖος.

Οὗτος ὃς ἐνθάδε κεῖται ἔχει μὲν τοῦνομα κριοῦ,
φωτὸς δὲ ψυχὴν ἔσχε δικαιοτάτου.

iv saeculi titulus, in quo ο pro ου scriptum, antiquior Sositheo, cuius fragm. 2 (Nauck *fr. trag.* 639) simile est Μίδου γέροντος, ὅστις ὡτ' ἔχων ὄνου ἤνασσε καὶ νοῦν φωτὸς εὐήθους ἄγαν.

***64.** Incerti loci. Cuman. 1052.

Ὀλυμπιόδωρος. Πολεμῷ. Σώτιος.

Σώτιον ἐνθάδε γῇ κατέχει τέχνην τε κράτιστον
 ἣν εἶχεν πάντων ὄντα φύσιν τε ἀρετῆς
 ἀστοῖσιν τε ποθεινόν· αἰὲ γὰρ πᾶσιν ἀρέσκων
 ἦν ψυχὴν τε φίλοις ἔσχε δικαιοσύνην.

IV saec. v. 2 ἔχεν, v. 3 ποθεινόν scriptum. — Infra nomina recentius addita M]ελάνης Ποτάμιος. — 3 quod omnibus placuit mira laus est mirumque Biantis qui dicitur praeceptum ἀστοῖς ἀρεσκε πᾶσιν ἐν πόλει αἵ κε μένης (PL³. ed. B. p. 969), facetius idemque modestius et Antigona Sophoclea (v. 89) condigne Cuman. 3490: δ]μὲν ἡνδάνεν οἷς χρῆν. — 4 cf. n. 63.

65. Vraonae. Cuman. 170 coll. Addend. p. 444.

Μνησαρχίδης Μνησάρχου Ἀλαιοῦς.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν χρηστῶν τ' ἔργων ἐπιθυμεῖν
 καὶ τὸ δικαιοσύνην τε φίλον τε φίλοισι προσεῖναι
 δόξα ἀρετὴ τε βροτοῖς καὶ ἀνεκλήτως βιοτεῦσαι,
 πάντα σὺ ταῦτ' ἔσχες, Μνησαρχίδη, ἀπροφασίστως.
 Μνήσιππος Χαριταίου Ἀλαιοῦς· Μνης

2 septem litterarum spatium quod indicavit Cumanudes octo litteris explere ausus sum cf. n. 64,4. Intellege si deos colere probeque agere atque iustitiae amicisque amicum non deesse laus virtusque est e. q. s. Melius dixisset δικαιοσύνη συνεῖναι, falso tamen φίλοισι συνεῖναι.

66. In urbe. De anaglypho nihil superat praeter hominum aliquot pedes. Ross *Demen* p. 87.

Σῆμα τόδ' Οἰναίου Διονυσίου τῶν δ' ἔτι πρόσθεν
 Πείθωνος πατρὸς οὗ καὶ Φειδίππου τόδε θείου
 τούτου τῶν τ' ἄλλων, ὧν τύπος εἰκὼν ἔχει.

1 pagi nomen, quod raro fit, ideo additum videtur ut tamquam vinosus Dionysus significaretur defunctus, cf. Melanippidae fr. 5 (PL³. p. 1246) ἐπώνυμον—οἶνον Οἰνέως. Reliqua sic procedunt sepulcrum hoc Dionysii, maiorum praeterea Pithonis patris eiusque avunculi Phidippi, aliorum denique quorum figurae anaglypho expressae sunt. — 2 τόδε male in versus gratiam interpositum.

67. In urbe. E Welckeri schedis Keil *Mus. Rhen.* XX 558. Omisit Cumanudes.

Κ[υδίμαχ]ος [Θ]οραε[ύς].
Κυδίμαχ[ο]ν χθὼν [ἦ]δε τ[α]φ[ῆ]ς στε[γέ]εσσ[ι] καλύπ[τει],
ὄλβι[ο]ν εὐαίω[ν]α βί[ο]ν πλεύσαντα πρὸς ὄρομον·
παῖδα[ς] γὰρ παίδω[ν] ἐ[ξ]ιδὼν καὶ γῆρα[ς] ἄλ[υ]πον
τὴν πάντων κοινὴν μοῖραν [ἔ]χει φ[θ]ίμ[ε]νος.

Omnia tam certa ratione restituit editor ut de corruptela lectionis pauca memorasse sufficiant. 1 ΠΑΕ . ΑΤΗΣ iniuria dubitat de verbis ταφῆς στεγέεσσι, quamquam ipse attulit Lycophr. v. 1097 ὃν νεοσκαφές — κρύψει ποτ' ἐν κλήροισι Μηθύμνον στέγος. — 2 fortasse Callimachi memor erat poeta V 117 ὀλβίσταν ἑρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι. — 3 ΓΗΡΑ . ΛΑ

* 68. In Piraeo. Cuman. Addend. 3500 β p. 451.

Ὅλβιον εὐγέγων ἄνο[σον]
τύμβος ὃδ' εὐθάν[ατον] nomen defuncti ἔχει

Novit hoc epigramma eiusve sive archetypon sive apographon Gregorius Theologus, qui non solum priorem versum imitatus est A. Pal. VIII 111 ὄλβιος εὐγέγως ἄνοσος θάνον (cf. ibid. 17,5), sed etiam pentametrum ante oculos habuit ep. 108,2 τύμβος ὃδ' εὐγενέτην Μαρτυριανὸν ἔχω coll. 95,2. Adiectivum εὐθανάτος mortis epitheton est Menandro Athen. XII 549 C, quo titulus vix antiquior.

* 69. In Piraeo. Ross *Demen* 101 c. Meieri adnot.

Τηλέμαχος Σπουδοκράτους Φλυεύς.
Ὡ τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς παρὰ πᾶσι πολίταις
κλεινὸν ἔπαινον ἔχοντ' ἄνδρα ποθεινότατον
πᾶσι φίλῃ τε γυναικί — τάφου δ' ἐπὶ δεξιᾷ, μήτερ,
κεῖμαι σῆς φιλίας οὐκ ἀπολειπόμενος.
Ἱεροκλεία Ὀψιάδου ἐξ Οἴου.

IV saec. scriptum Σπουδοκράτος, τάφο, φίλει. — Subscriptum uxoris nomen; colloquitur autem Telemachus v. 3sq. cum matre ante mortua: hoc novum ac pulcrum. — 1 dici non posse ἀειμνήστους ἀρετὰς παρὰ πολίταις ἔχειν vidit Nauck qui correxit (*Mus. Rh.* 1848 p. 442). Falso Welcker ἀειμνήστης (*Mus. Rh.* I 203). ἀρετᾶς una forma dorica ut supra n. 30,6.

70. *Ante magnam Palladis aedem* Cyriacus. C. I. 747.

Πόλλυλλος Πολυλλίδου Παιανιεύς.
Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε Πολύστρατος αὐτοῦ ἀδελφόν,
μνημοσύνην θνητοῦ σώματος ἀθάνατον.

Boeckh negat sepulcralem esse titulum. At et μνημοσύνη eius dicitur qui mortuus est et adiectiva θνητός et ἀθάνατος inter se opposita saepius in epitaphiis reperiuntur, cf. Simon. ep. 123 B.

71. Sub Lycabetto. Ross *Bullet. archeol.* 1840 p. 104.

Ἐνθάδε [Π]υθοκλῆς κεῖται πολλοῖσι ποθεινός
καὶ Σάτυρος νέος ὃν ἔσχεν ἐπωνυμίαν.
παῖς δ' Ἡρακλείδου, μητρὸς δὲ Ἀριαστίδος ἐστί
πατρὶς δέ ἐστι Ἐφεσος κλεινοτάτη πόλεων.
5 θρεφθεὶς δ' ἐν χθονὶ τῇδε θάνεν μέγα πῆμα φίλοισι
τῇ τε κασιγνήτῃ πένθεα πλεῖστα λιπών.
Ἀριαστὶς. Πυθοκλῆς.

IV saec. ο pro ου scriptum, ε pro ει in θρεφθές et κλεινοτάτη. — Pythocles puer Ephesi natus Athenis altus et educatus est; nomen subscriptum Ἀριαστὶς si sororis est, pater materque, si matris, pater prior obiisse putandus est. Et dicendi et sentiendi genus Atticum prodit poetam. — 2 Ross defunctum cum puer esset Satyrum, postea Pythoclem nominatum existimat, quod reprobat aoristo ἔσχεν v. 2. Vtebatur Satyro cognomento nescio quam ob causam ei indito. Cf. Anth. App. 34. — 5 clausula homerica.

72. Loci incerti. In museo Athen. descr. Cuman. 3391b.

Φα[ίδιμο]ν Ε[ὺ]θυ[γέ]νονος ὃδ' ἔχει τάφος ἀνφικαλύψας.

IV saec. ο pro ου scriptum. — Suppl. Cumanudes.

73. In Piraeo. Cuman. 2961.

Ἀνθεμίδος τόδε σῆμα κύκλωι στεφανοῦσιν ἑταῖροι
μνημείων, ἀρετῆς οὔνεκα καὶ φιλίας.

Intellegendum sic fere videtur: flores et sarta imponunt, monumenta quae sint et virtutis defuncti et superstitionum amicitiae. στεφανοῦν τινά (vel τι) τινος recentior est structura, huic tamen loco necessaria.

74. Ad Dipylon. Cuman. 305, qui anaglyphum dicit coeptum esse superinsculpi litteris, non tamen perfectum.

Στρατωνίδης Εὐδώρου Ἀφιδναῖος.

Εὐδημος Εὐφάνους Ἀφιδναῖος.

Ἐνθάδ' [ἐγὼ κε]ῖμαι, π[ᾶσιν φίλος ὅς ποθ'] ἐταίρο[ις]

εἴκοσι [καὶ δ]ύ' ἔτη γ[εγονώς λείπω νε]ότητα,

ἐν πᾶσι[ν κλεινὸν ἔργμασιν αἶνον] ἔχων,

σ[ωφροσ]ύνης πλεῖστον καὶ φιλί]ας μετέχων,

5 γυμνασί[ων ἔργοις δόξαν ἀειρά]μενος.

Supplevi. — 3—6 tria habes asyndeta quae insoliti metri aequalitate tamquam sustentantur. — 3 brevem syllabam in medio pentametro vide ut tollas.

75. Athenis olim. C. I. 749.

Πολλὰ μεθ' ἡλικίας ὁμοῦλικος ἡδέα παίσας

ἐκ γαίας βλαστὼν γαῖα πάλιν γέγονα·

εἰμὶ δὲ Ἀριστοκλῆς Πειραιεύς, παῖς δὲ Μένωνος.

iv vel iii saec. — 2 Theogn. 878 ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαιν' ἔσομαι. Eurip. Hypsipyles fr. 757 N. ἀχθόνται βροτοὶ εἰς γῆν φέροντες γῆν.

76. Ad Dipylon. Anaglypho exsculpta femina sedens capite velato et manu dextra inniso, a dextra puellula matris genua amplexa, a sinistra ancilla manu mento admota. Ex imagine photographica descripsi. Minusculis litteris ed. Cuman. 3264.

Πένθος κουριδίωι τε πόσει καὶ μητρί λιποῦσα

καὶ πατρὶ τῷ φύσαντι Πολυξένη ἐνθάδε κεῖται.

Ο pro ON scriptum et 4 forma antiquior quintum produunt saeculum, anaglyphi tamen et dictionis indoles eis simillima quae quarti saeculi habentur. Cui si addideris apud Dipylon inventum esse, quae v saeculi necropolis non fuisse videtur, conicias quarti saeculi lapicidam vetustiorum litteraturam et scripturam data opera imitatum esse.

*77. Ad Dipylon. Ross *Archaeol. Aufs.* II 673. Cuman. 3074.

Παῖδά τοι ἱφθίμαν Ἀσμαινέτον ἄδε Κρατίσιαν

Ἀρχεμάχου δὲ φίλαν εὖνιν ἔδεκτο κόνις·

α ποθ' ὕπ' ὠδίνων στονόεντι κατέφθιτο ποιμῶι,
ὄρφανὸν ἐμμεγάρους παῖδα λιποῦσα πόσει.

III saec. — Damaenetus Doriensis Cratistam filiam Archemacho Atheniensi uxorem dederat; itaque non recte Welcker (*Mus. Rhén.* I 205) v. 4 ἐμμεγάρους. — 1 ἰφθίμα Theocrito Berenice vocatur XVII 128. — 4 EM non EIM.

78. In urbe. Cuman. 24.

Φίλαρχος Ἀγγελῆθεν. Ἥγιλλα Φιλάρχου.
Ἠλικίαμμέν ἐμὴν ταύτην δεῖ πάντας ἀκοῦσαι·
εἰκοστῶι καὶ πέμπτῳ ἔτει λίπον ἡλίου ἀνγᾶς·
τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην ἣν εἶχομεν ἡμεῖς,
ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἄριστ' εἰπεῖν περὶ τοιούτων.

*79. In Piraeo. Cuman. 3125.

Χαῖρε, τάφος Μελίτης· χρηστὴ γυνὴ ἐνθάδε κεῖται·
φιλοῦντ' ἀντιφιλοῦσα τὸν ἄνδρα Ὀνήσιμον ἥσθα κρατίστη.
τοιγαροῦν ποθεῖ θανοῦσάν σε, ἥσθα γὰρ χρηστὴ γυνή. —
καὶ σὺ χαῖρε, φίλτατ' ἀνδρῶν, ἀλλὰ τοὺς ἐμούς φέλει.

Epigramma et metri insolentia et inconcinno genere dicendi insigne; videntur quaedam ex meliore archetypo expressa, ubi participium φιλοῦντα v. 2, quod eici nequit, monstrat pluribus hanc sententiam expressitam fuisse. Pulcra sunt extrema ἀλλὰ τοὺς ἐμούς φέλει, quibus optime inlustratur anaglyphum, quo mulier sedens marito dextram porrigens exsculpta est.

*80. In arce. Cuman. 3498.

Ἀ]θάνατος φιλία σῆς ψυχῆς ἐστὶ παρ' ἀνδρὶ

Epigramma quinque fuit versuum. — 2 init. legi . . ΑΓΟΡΑΚΑΙ, quod fuerit mulieris nomen velut Κλεαγόρα.

*81. In Piraeo. Integrius alterum epigramma ed. Ross *Intelligenzblatt* 1837 p. 692. 710 coll. Welcker *Mus. Rh.* I 204 et Stephani *Ind. lect. Dorp.* 1850 n. XIV.

a. Καὶ ζῶσαι πλούτιον πατρικοῦ μέρους εἶχον ὁμοίως,
τὴν αὐτῶν φιλίαν καὶ χρήματα τὰντ' ἐνόμιζον.

b. Οὐ]δένα λυπήσασα τέκνων ἐπιδοῦσ[ά τε] παῖδας
τῆς κοινῆς μοίρας πᾶσ[ιν ἔχ]ει τὸ μέρος.

..]ροστράτη. Μελινώ.
..]νος Ἀναφλυστιίου.

Nomina supplevit Ross Σωστράτη et Κόνωνος, Timothei filium intellegens divitiis famosum Anaphlystium. — 2 et amicitiam communem et divitias communes putabant. Alii ταῦτ' scripserunt, quod non intellego. — 3 τε scripsi. πρόπαιδας Ross, quod vocabulum non novi. ἔτι παῖδας Keil *Anal. epigr. et onomat.* p. 7. γε π. Stephani. — Videtur quae altero laudatur disticho prior obisse sororque ei sepulcrum comparasse quo et ipsa postea inferretur. Propterea non solum sororis epitaphium sculpendum curavit sed prius quoque distichon, quod ad utramque pertineret. Dein postquam et ipsa mortua est, sororis nomini ipsius nomen additum est; utrumque enim distichon eadem manu eodemque tempore scriptum.

*82. In urbe. Cuman. 3484, cuius errores correxi *Annal. Fleckeis.* 1873 p. 810.

Εἰκὼν μνημα χρόνον, τιμὴ δὲ κασιγνήταισιν

..]τοῖν ..] ..] ..] ..]

Καλλιστοῦς τε Φίλης τε, οἷν ἡ πίστις διέμεινεν

..] ..] ..] ..] ..]

IV saec. O pro OY scriptum, quo non perspecto Cumanudes κάλ-
λιστος τε φίλης τε. — 4 αἰ . . Cuman.

*83. In arce. Stephani *tit. graeci* IV 7. Cuman. 2777.

Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν ἐμβίῳ ἦδε

ἄλ[λ' ..] ..] ..] ..]

ἀντὶ δὲ σῆς ἡβῆς, Διονυσία, ἡλικίας τε

τόνδε τάφο[ν ..] ..] ..] ..]

Eadem quae v. 1 sententia fuisse videtur in epigrammate Argivo inedito οὐ πέπλοις μετάρ[σιος ..] ..]

*84. In Piraeo. Cuman. 3491. ..] ..] ..]

Ἐσθλὴ τῇδε ν]όημα τρόπους [9] ἄμ', Ἰασ[σ]α, καλύπτει

γῇ, πάσης ἀρετῆς π]λεῖστον ἔχουσα μέρος

σοὺς δὲ τύπους ἐπὶ τῇδε] σορῶι δεικνῦσα ἀναφαίνει

εἰκὼν τοῦτο γάρ ἐστ' ἐ]μφθιμένων νομίμοις.

Supplevi quae suppleri posse credidi, nisi quod v. 1 plane incerta

est lectio. *τρόπους αμίας . . καλ.* Cuman. AMIAS . . ἂ κτλ'. ego. Manifestum ex participio *ἔχουσα* v. 2, secundam personam esse formam *καλύπτει*, unde nomen proprium vocativo casu positum esse sequitur. Non novi equidem *Ἰασσα* nomen, at traditum videtur. Gravius est quod θ' inserui; videant periti. — 4 defendi fortasse potest quod olim conieci *εὖ ζήσας ἐμφθιμ.* v.

85. In urbe. Cuman. 3500.

nomen defunctae καὶ] *μητρὶ φίλης καὶ πατρὶ [ποθεινῆς
πα]ιδὸς τύμβον ὁρᾷν τόνδε πρό[σελθε, φίλε.
ῆσκον μὲν τὸ δίκαιον ἐμμου[μην τε τὸ καλόν,
ἐν τῷι δ' ἐκτελέσαι λείπομα[ι οὐ δι' ἐμέ.
μοῖρα γὰρ οὐκ ἔασ', ἔστησε δὲ τέρμα κελεύθου·
ἐν τριάκοντ' ἔτεσιν κ[άτθανον ὠκύμορος.*

Supplevi, nisi quod Cumanudes v. 2 *παιδός* et v. 3 *ἐμμουμην* praeiit. — 2 non ausus sum scribere *πρόβαινε πόδα*. — 3 nescio ubi legerim versus Sotadeum *μιμοῦ τὸ καλὸν καὶ μενεῖς ἐν βοροῖς ἄριστος*. — 6 asyndeton bene habet.

86. Loci incerti, sed fuit inter Elgini marmora. Parianis adiecit Boeckh propterea quod Pariani nominarentur Diitrephes et Demophon. At hoc ipsum est cur Parianum titulum esse negem, et exspectarem sane *μοῖρην* pro *μοῖραν* v. 4 ut in urbe a Milesiis et Pariis condita. Videtur mater cum filiis Athenas transmigrasse. — C. I. 3648. Cuman. 2767 non integrum.

*Διτρέφης Ζωίλου Παριηνὸς στρατιώτης.
Δημοφῶν Μητροδώρου Παριηνὸς στρατιώτης.
Μνημα φίλη μήτηρ με Διτρέφει ἐνθάδ' ἔθηκεν
καὶ Περικλεῖ φθιμένοιν Μητρίχη αἰνόμορος·
Ἀγνῆς τ' ἐνθάδε οἱ θυγατὴρ καὶ ἀδελφὸς ἔχουσιν
μοῖραν Δημοφῶν, τῆς μετὰ πᾶσι βοροῖς.*

iv saec. o pro oy scriptum. — Metriche mater Diitrephen et Periclem e Zoilo, deinde Hagneidem et Demophontem e Metrodoro viro susceperat. Alterum tamen distichon fortasse post matris mortem insculptum.

87. Vari. Cuman. 3153.

*Μνημα Μνησαγόρας καὶ Νικοχάρους τόδε κεῖται·
αὐτῷ δ' οὐ παραδεῖξαι ἀφείλετο δαίμονος αἶσα,*

πατρὶ φιλωὶ καὶ μητρὶ λιπόντε ἀμφοῖμμέγα πένθος,
οὔνεκα ἀποφθιμένω βήτην δόμον Ἀϊδος εἶσω.

IV saec. O pro OY scriptum, E pro EI praeter κείται. — 2 nec structuram intellego nec verbum παραδείξαι. Quodsi sculpta repraesentatio dicitur, doleo quod anaglyphi argumentum editor non enarravit. Hoc voluisse videtur poeta: *fatum festinans prohibuit ne ipsi defuncti arte exhiberentur*, in quo οὐ ita excusationis aliquid habet, ut monumento, quod ante oculos est, ipsos defunctos, quorum imagines ponere non licuit, opponi dicamus: τὸ μὲν μῆμα τόδε κείται, αὐτῷ δὲ τῷ θανόντι οὐχ οἶόν τ' ἦν παραδείξαι. — 4 clausula homerica.

88. Athenis. Cuman. 2486.

Σύμμαχος Σίμωνος Χῖος.

a. Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεῖς βιότῳ, λύπαις δὲ ἐλαχίσταις
χρησάμενος, γήρως τέρμα μολὼν πρὸς ἄκρον,
Χῖος μὲν γενεὰν βλαστῶν, πατρὸς δὲ Σίμωνος
Σύμμαχος ἐν δαπέδοις Κεκροπίας ἐκλίθην.

5 b. Ἡ μὲν καλλικόμοις πτόρθοις βοτρυνάδεος οἴνης
Χῖος ἀγαλλομένη Συμμάχῳ ἐστὶ πατρίς.
αἱ δὲ θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσι τε Ἀθῆναι
σῶμα σὸν ἐγκόλποις κρύψαν ἀποφθίμενον.

Alterum epigramma priore longe pulcrius, nisi quod melius dixisset poeta v. 8 ἀποφθιμένον. — 6 mira Χῖος nominis trochaica mensura, qua tamen minime defenditur epigrammatis quod Simonideum dicitur 119, v. 4 οὐδ' ἔκεν Χῖον ἐς ἀμφρύτην. — Ceterum Chius potius quam Atheniensis poeta videtur fuisse.

89. Incerti loci; lapis fortasse ex Euboea Athenas translatus est. Cuman. 1651.

Νικίας Νικίου Ἑρετριεύς.

Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ κείται χθονί, [σῶμα δ' ἐπ' ἀγροῦ
Ὠρείου κρύπτει πυρκαϊῇ φθιμένον
τόνδ' ἔτι παπταίνοντ' ἐπὶ γούνασι πατρὸς μάρψας
Ἀϊδης [ο]ἱ σκοτίας ἀμφέβαλεν πτέρυγας.

ἡ δ' ὁσίαν στέρξασα λέχους Κύν[ριν χέ]εν [ῆ]μιν
 χῶμα καὶ ἐν ξεσιῶι γράμμι' ἐτύπωσε πέτρῳι.
 δηλοῖ δ' οὖνομα πατρὸς ἐμόν θ' ὅδε τύμβος, ὁδῖται·
 ἀλλ' ἔτε τέρμ' ἀγαθῆς τ' ἐξανύοιτε τρίβου.

Nicias Eretriae natus, Orei crematus sepultusque est; cenotaphium vero probabilius est Eretriae quam Athenis ei factum esse. — 1 χθονὶ πολυ . . quibus quid facerem nescius eo tandem adductus sum, ut litteras πολυ ex antiquiore titulo crederem residuas esse, vera autem iam non satis distingui posse. Quae posui rerum necessitas videbatur postulare; ἡ Ὀρεΐα Straboni (p. 445) Oreitarum ager est. — 4 ὦι Cum. quod correxi. Poeta melius imitatus archetypum probam et pulcram sententiam pessimis numeris inclusit; ἐμπεδῆς γάμος μάρψεν Ἀλδης antiquus dixerat poeta, cf. Bergk Hippon. fr. 113. — 5 Κύν ἐνμιν Cum. Κύνριν ne pyrrhichium facerem vetuerunt spatii angustiae. η sive Cumanudis sive lapidarii culpa intercidit.

90. In urbe. Cuman. 1825.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἔχει χθὼν παῖδα τὸν ἡδύν,
 ψυχὴ δ' εὐσεβέων οἴχεται εἰς θάλαμον.
 εἰ δ' ὄνομα ζητεῖς, Θεογείτων Θυμούχον παῖς,
 Θηβαῖος γενεάν, κε[ῖ]μα[ι] κλειναῖς ἐν Ἀθήναις.

iv saeculi, nisi error est v. 3 θυμόχον. Dein v. 1 εἴχει et v. 4 κεμα scriptum esse testatur editor. — 1 idem exordium in tit. Ephes. C. I. 3026. — 4 eadem clausula in tit. sequente.

91. In Piraeo. Ross *Bullet. arch.* 1841 p. 55. Cum. 2856.

Ἐρσηίς·
 Τηλοῦ πατρίδος οὗς' ἔθανον κλειναῖς ἐν Ἀθήναις
 Ἐρσηίς, γνωτοῖσιν πᾶσι λιποῦσα πόθον.

iv saec. ο pro ου scriptum. — 2 Ἐρσηίς disyllabum ut supra ep. 86 Ἀγγής.

92. Athenis. Ex Rossii schedis ed. in *Diar. arch.* 1856 p. 141.

Λενκάς μὲν πα[τρὶς ἐστίν] ἐμοί· σπεῖρει[δέ με nomen patris
 τοῦνομα Δη, κείμαι δ' ἐν δῆμ[ῳ] Ἀθηναίων.

Supplevit Ross. — 2 C. I. 6280 B 46 σῆμα μὲν οἱ νηῶ ἔκελον δῆμιον
ἐν Ἀθηνῶν, qui titulus Herodis Attici est.

*93. Salamine Delive; dicendi genus atticum est. C. I. 2322b⁴². Kekulé *Thes.* 52.

Χρηστοῦ Τέχωνος μνημα τοῦ Φρυγὸς τόδε,
ὃς νῦν ποθεινὸς γέγονα τοῖς ἐν τῇ πόλει.

2 TEL.

94. Inter Elgini marmora. C. I. 815. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* p. 148.

Πατρὶς Ἀλε[ξάνδρεια, πατὴρ nomen, ἐγὼ δέ
Βρισηὶς πυκιν[αῖς] ἔξοχος ἐν προπύλαις.
καὶ ν[ύ] με κῆρ ἐδ[άμασσε] νόσον

2 Βρισηὶς πυκινῇ Boeckh. — 3 ὑμε κῆρε δ[ύο] idem. — Post v. 3
haec supererant.

ON ΕΛΕΙΟΥΙΗ/
ΙΩΣ ΖΩ

unde conicias in Ἐλεθυίης doloribus illam τὸ φῶς ζωῆς amisisse.

*95. Extra Ceramicum. Kekulé *Thes.* 358. Cuman. 3151.

Μινικῶ Λίβυος χρηστή.

Εἴ τις ὅλως γέγονεν χρηστὴ γυνή, ἥδ' ἐγὼ εἰμι,
πρὸς τε δικαιοσύνην καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπαῖνον
οὕσα δὲ τοιαύτη χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι
οὔτε παρ' ὧν ὤμην οὔτε ἀπὸ δαιμονίου.

5 ὅς ἀπὸ μητρὸς ἐμῆς καὶ πατρὸς ἄπιμι
σιγῇ δὲ κρύπτω, οἷας χάριτας μοι ἀπέδωκα[ν,
ἀνθ' ὧν ἔμελλον π]αρά τῶν παίδων κομίσσεσθαι.

III fere saeculi titulus melius insculptus quam compositus. — 5 . .
. Τ. ΟΣ Kek. ΤΗΗΣ Rhusopulos *Bullet. arch.* 1863 p. 168. τει(;)
μος Cumanudes. — ego. Ante ὅς sex septemve litterae perierunt;
videtur adiectivum fuisse, cuius brevis terminatio producta non offendit.

Nec δύστηνος nec δύστειμος, quod e Cumanudis lectione conicias, satis placet. — 6 sq. supplevi. — Querelam habes puellae male moratae, quae omnium virtutum compos sibi esse videbatur; peregrinam fuisse praeter nomina adpellatio χρηστή demonstrat coll. Cuman. Indic. p. 455.

*96. Ad Dipylon. Anaglypho exsculptus homo mortuus in lecto recubans, cuius capiti a sinistra leo imminet; a dextra iuvenis nudus homine maior opem fert stricto gladio; iuxta navis rostrum effictum est. Wachsmuth *Ann. Instit.* 1861 p. 322. Kekulé *Thes.* 57 quosque alios enumerat Vsener *de Iliadis carmine quodam Phocaico.* Bonnae 1875 p. 33 adn.

Ἀντίπαιρος Ἀφροδισίου Ἀσκα[λωνίτης.

Δομσαλὸς Δομανὸ Σιδώνιος ἀνέθηκε.

Μηθεὶς ἀνθρώπων θαυμάζέτω εἰκόνα τήνδε,

ὥς περὶ μὲν με λέων, περὶ δ' ἐγπρώϊο[η] κτετάνυσται·

ἦλθε γὰρ εἰχθρολέων τὰμὰ θέλων σποράσαι·

ἀλλὰ φίλοι γ' ἤμυναν καὶ μοι κτέρισαν τάφον οὔτη,

5 οὓς ἔθειλον φιλέων, ἱερᾶς ἀπὸ νηὸς ἰόντες·

Φοινίκην δ' ἔλιπον, τῇδε χθονὶ σῶμα κέκρυνται.

Phoenix graece balbutit Wachsm. — 2 ΔΕΓΓΡΩΙΓΚΤΕ δὲ πρῶρ' ἐκτ. Rhosopulos. δ' ἢ πρῶρ' ἔκτετ. Wachsm. δὲ πρῶρ' ἐγκτετ. Vsener ante duplicem consonantem facile nasalem litteram prava plebi pronuntiatione gigni potuisse ratus. Mihi iterasse ille videtur praepositionem ἐκ. — 3 εἰχθρολέων diphthongum nasali pronuntiatione ortam esse bene coniecit Vsener. — σποράσαι i. q. σπαράξαι — 4 οὔτη pro τῇδε ceteris non magis barbarum. — 6 δὲ λιπὼν Wachsm. Vsener.

AETATIS ROMANAE.

*97. Ad S. Trinitatem. Cuman. 324.

Εὐ[ρου]άνθη Ἀρίσιωνος ἐξ Ἀχαρνέων. Εὐπόρος
Ἐρμιος.

Εἰκόνα μὲν γραπτάν, οἷα πέλει ἀμφιπό[λοιο],
θίγαμεν ἐ[ργ]οπόνου [Παλλ]άδος ἐν τεμένει,

σκ[ή]νει δ[ὲ] χθόνιον δίδομεν τά[φ]ον· ἀλλ[ὰ] καὶ ἐνθα
 μανύω[ν, τί καλεῖν οὖνομα] δεῖ σε, τύπος.
 5 πα[ῖδ]ε [. . . Ἑρμῖος τε καὶ Εὐ[ρύ]πορος, ἐν δ' ἱεροῖσιν
 μητρὶ φίλῃ] μοῖραν ἔχοντες ἴσῃν.
 ζ]ώεσκεν ὅτε θνήσκεις,
 ὅς κεν ος δεχ[νύμενος φθι]μένην.

Litterae III saeculi p. Chr. n. — 1 ἀμφο.ει Cum. εσοε non possunt distingui in lapide valde detrito. — Deae ministra fuit Euryanthe, quam sacra veste indutam repraesentatam fuisse sumpsit. — 2 suppl. Cuman. θήκαμεν i. e. filii. — 3 sqq. quae supplevi non certa esse scio, at lacunarum spatio adaptata. ἐνθα i. e. in sepulcro, non solum in arce. — 4 in lapide non est μανύει. Philodemi epigr. A. Pal. V 46 τί δεῖ σε καλεῖν. — 5 filii, quorum nomina supra scripta sunt, videntur et ipsi in sacris Minervae occupati fuisse. — Extremi distichi vel sententia obscura.

*98. In arce. Cuman. 3496.

. ὅ[τ]ι μοῖραν
 ἀρκεῖν οὐκ ἔ]δάη Πιερίς [οἷσι φίλοις·
 τρισσάκι δ' ἐκτελ]έσας δέκα[τον ζωῆς λυκάβαντα
 οἰχόμενος κ]ατέχει Φερ[σεφόνης θάλαμον.

Litterae vulgares praeter π. — Prioris distichi sententia dubia; ante οτ littera π. A. Pal. VII 362 ἀθάνατον δέ — οὔτε λόγος ποιεῖν οὔτε θεὸς δύναται.

*99. In arce. Cuman. 3531.

πῶς κρυερὴ σιγή; τί β[αρὺς σκότος ὅ]σσε κάλυπεν;
 ποῦ χάριτες φιλήης; [ποῦ κραδίης γλυ]κερᾶς
 ἦθος, τῇ τε λύρῃ [σύγκροτος ἁρμονίη;
 αἶαι, πάντα λέλοιπ[ε, μόλεις στυγερὴν ὑπὸ] γαῖαν·
 5 ν]αὶ μὰ σέ, νῦν θ', Ἐλι[κίων, πρίν τ' Ἀίδης φθονερός.

Versus quinti sententiam si bene adsecutus sum, fuit poeta ille, cuius de nomine supersunt fortasse litterae ante v. l νεπικι. At quis non illis temporibus? quarti enim fortasse saeculi est epigramma ne-

que multo aut antiquius aut recentius Gregorii carmine, cuius similis est indoles (A. Pal. VIII 26): πῶς ἐλύθη Νόννης καλὰ γούνατα; πῶς δὲ μέμυκεν — χεῖλεα; πῶς ὄσσων οὐ προχέει λιβάδας; et intellegitur quo spectent hae voces ἄλλοι δ' ἄλλα βοῶσι (sic scribo pro αὐ βοῶσι) παρ' ἡρίον. — 4 homericum νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπε. — 5 iurat per Heliconem, sive montem intellegis, sive Musarum gregem, ut quae multorum iam mortem amicorum maeruerint.

*100. Athenis. Cuman. 3510.

Ἄρτι γενειάσκων, Μούσαις φίλο[ς, ἐσθλὸς ἐ]τ[αίροις
 κείμαι ἀδελφειῶν ὕστατος Ἀ[.
 ὧν ὁ μὲν ἐν Κύπρῳ μοῖραν λάχε

1 fere p. Chr. n. saec. — 1 ἄρτι γενειάσδων Theocr. XI 10, ubi vide Meinek. adn. — Post septem litterarum spatium -τ-. — 2 nomen defuncti.

*101. Athenis C. I. 863b.

Ὅντως δίξῃαι, ξένη φίλτατε, τίς πόθεν εἰμί;
 Κῶ[ς] μὲν μοι πατρίς ἐστιν, ἐγὼ δ' ὄνομα Νεικομήδι[ς,
 Μουσάων θεράπων, ἄδων θυμέλαισιν Ὀμηρο[ν
 δόξαις ἐνγελάσας περικείμει νήδυμον ὕπνον.

Neglegenter insculptum carmen, semel τ forma, ceterum Σ. v. 2 Κῶ et Νεικομήδη, v. 3 ΟΜΗΡΟΝ scriptum est, non tamen Ὀμήρου, qua lectione deceptus falso interpretatur Welcker *Syll.* 12. — Nicomedes talis erat qualem descripsit Achilles Tatius III 20 καὶ γὰρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὀμήρου δεικνύντων ἐν τοῖς θεάτροις κτλ'.

*102. Athenis. Cuman. 3511.

Τὴν Εὐτυχοῦ[σαν τήν τε] Ναίδα δυ[στινχεῖς,
 τὰς αὐταδέ[λφους μου]σικίας, τὰς εὐλάλους,
 τὰς συντρα[φείσας ἐν] λύραι κα[ὶ] βαρβίτῳ
 ἡ γῆ συνέθ[ηκεν ἐνθάδ]ε ἡρέ[μα, ξένη.

1 Ναῖς nomen meretricium, cuius paenultima correpta ut in nomine non offendit. — 2 εὐλάλους dedit Wilam.

103. Chalcide Euboeae. Stephani *Itin. Graec. septentr.* tab. II 6.
Melius Vlrichsii apographum *Mus. Rh.* III 239.

Ἀπατούριος
Δα[μα]ρμένου
χαῖρε.

Ἐνθάδε κηρὶ δα[μ]έ[ν]τα τὸν ἔξοχον ἐν πραπίδεσιν
Εὐ[βο]ί[ας] ἔραι' ἄς ἄδε κέκευθε κόνις.
ἔσθλὸν ἐν ἡθεύει]ς Ἀπατούριον, ὃν 9' Ἐκαδύμουν
λέ[σ]χαι καὶ σοφία]ς μῦθος ἐ[π]αγλαίσειν.
5 πο[λλὰ] σὺ μ[ὲν] λείβ]ων πάριθι, ξένε, δάκρυα κανθοῖς·
οὐχ ὅσῃ [κενεᾶς τ]ῶιδε νέμειν χάριτας.
ἀλλὰ προ[φωνή]σας ὄνομα κλυτὸν ἔννεπε χαίρειν,
καὶ τὸ παρ[ερχομένοι]ς ξυρόν ἀμειβόμενος·
β]ῶ[λός] σοι κ[ού]φα' Ελεφνηνοῖς ὅστέα κρύπτοι
10 ἀν[θ]ροπυῆς [μεγάλα]ς εἶνεκα σωφροσύνας.

Epigramma scite factum fortasse ante Chr. n.; dialectus dorica praeter homericam formulam οὐχ ὅσῃ v. 6. — Δαμαρμενίδης nomen C. I. 1389. — 1 φῶτα καμύοντα Vlr. omnibus aptius invenit Wilam. — 2 suppl. V. — 3 ἐσθλὸν ἐοῖς ἀστοῖς V. idemque v. 4 καὶ πινυτός quod propter ipsam membrorum concinnitatem reprobandum. — 5 sq. suppl. V. — 7 προδακρύσας V. idemque ὀνομάκλυτον. At solent χαῖρε dicere simul ipsum defuncti nomen pronuntiantes. — 8 τοῦτο παραὶ κεῦθος V. καὶ Wilam. παρερχ. Buecheler. Quid sit illud omnibus viatoribus commune, extremum distichon docet, ut dicant *sit tibi terra levis*. Et bene habet ἀμειβόμενος, his enim respondetur ad ea quae narra- verat defunctus. — 9 . ὦ . . σοι Vlrichs κούφα σοι κόνις ἄδ' (cf. A. Pal. VII 204 νῦν δέ σε μὴ κούφη κρύπτοι κόνις), recepi tamen quod Wilamowitz proposuit; nam melius βῶλος quam κόνις dicitur ἀνθεφυῆς, de quo vocabulo non dubito. N. ΦΥΗΣ Vlr. N . . . ΛΗΣ Steph.

***104.** Ad Lycabettum. C. I. 938.

- a. Ἐνθάδε Διάλογος καθαροῖι πρὸ γυνῆ καθήρας
ἀσκητῆς σοφίης ὥιχεν' ἐς ἀθανάτους.
- b. Ἐνθάδε Διαλόγοιο σαόφρονος ὅστέα κεύθει,
γυμν[ὰς] ὅς ἀμφ' ἀρετὴν ἔπλετο καὶ σοφίην,
ἀλλὰ τὰ μὲν κεύθει μικρὰ κόνις ἀμφιχυθεῖσα,
ψυχὴν δ' ἐκ μελέων οὐρανὸς εὐρὺς ἔχει.

Qualem philosophiae disciplinam secutus sit Dialogus non satis liquet; similia autem Philonis praecepta sunt, qui ἀσκησιν philosophiam, ἀσκητάς philosophos vocat, qui τὸν δόλμπιον καὶ οὐράνιον χῶρον ἔλαχον οἰκεῖν. Vnde recte videntur emendasse v. 4, ubi ex lapide ΓΥΜΝΑΖ vel γυμναὶ ὅς, quod Cumanudes, vel ΓΥΜΝΙΑ: quod ego legi, enotatur. Structura paullo liberior est, at plane perspicua. Cum enim v. 5 verbum κεύθει aperta ἐπαναλήψεως ratione iteretur, hic demum claudi sententiam puto (quod probat etiam ἀλλά particula) ut nec verbo κεύθει v. 3 subiectum quaerere nec κείται pro κεύθει scribere opus sit. — Ceterum exitus v. 1 et 2 similes habet Laertius Diog. A. P. VII 123 καὶ σὺ ποτ', Ἐμπεδοκλείς, διερῇ φλογὶ σῶμα καθήρας — πῦρ ἀπὸ κρητῆρων ἔκπτες ἀθάνατον.

105. Athenis. C. I. 880.

Ἀχιλλέως παῖς, στωικὸς Θεόξενος
ἐνταῦθα Πατρὺς, ἀλλ' ἄγαν κείται νέος.

III fere saeculi. Alemanem stoicum habes C. I. 6698, qui titulus anni post Chr. n. 241 est.

106. Athenis. C. I. 923.

Σμεικρὸς οὐ σμικρὸν καλύπτω τύμβος ἄνδρα, ἐπεὶ σοφῶν
δῶρα Μουσέων μέγιστα τῶν ὃδ' ἔξοχον λαχὼν
Ἀρποκρατίων πρὸς ἀστῶν τρίσμακαρ κληί[ζ]εται,
οὐνεκ' ἦν ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' αἶ χρεὶ νοεῖν.

III fere saec. — 1 σμεικρός — σμικρόν vocalem arsi intentam diphthongo scripsit. — 2 Μουσέων trisyllabum fecit ex analogia homerica. — 3 ΚΛΗΙΣΕΤΑΙ.

107. Ad S. Trinitatem. Velsen *Diar. arch.* 1856 p. 286.

Ἄνδρα μὲν ἐσθλὸν ἐόντα καὶ εἰητήρα δὲ νο[ύσων]
ἔξοχον, Ἐρμεία, νῆσσον ἄγευ μακάρων
καὶ δέξατο θεῶν ἡδ' ἡρώων γένος ἄλλων
Ἰπποκράτει Διοκλ[ῆ] εἶσον ἔχοντα γέρας.

1 sive ante seu post Chr. n. saeculi. — Observare licet posteriore aetate, cum non iam suam quisque loqueretur dialectum, τοὺς ἱατρῶν

παῖδας Hippocratis scilicet discipulos ionico potissimum sermone uti. Ridet hoc Lucianus πῶς δεῖ ἴστ. συγγρ. c. 16 extr. — 2 ἔξοχον Wilam. idemque v. 4 pulcre restituit.

108. Ad τετρακιόνιον Ἀθηνᾶν herma fractus. Cum. 393.

Νοῖσων εἰη[τῆρα καὶ ἐσθλὸν δ' ἄνδρα] Κράτιωνα
Κύνι[ου παῖδα φίλον] Γαργήτιον ἦδε κ[αλύπτει
χθών, φίλιους δὲ τ[ύπους δείκνυ]σιν ὁ λάνος Ἑρμῆς.

1 καὶ — ἄνδρα Wilam. ex epigr. antecedentis v. 1. — 2 καλύπτει Cum. idemque v. 3 supplevit.

*109. In arce. Cuman. 3523.

. ἰσ]οθέου νηοῦ βεβ[ήλοις
ὑπνον ἀποβοί]ζοντες ἐπαλλήλοισι τά[φοισι
. Ἀίδης] στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕ[βρει
παῖδες nomen patris] πολύφρονος ἡγῆρος·
5 πυρκαϊὴ δ' αὐτ]οῖσι δέ[μας] ψυχὴν τε κάθ[ηρεν.

III fere saec. Non expedi fragmentum difficillimum. — 1 tentavi λοίσθιον ἐν τοῖσδ' ἰσοθέου κτλ. ut significaretur aedicula sepulcralis; eo quod sepulcrum est, non ἱερά sed βέβηλος vocatur. — 2 ὬΝΤΕC unde — ζοντες certum est. Dein de duorum ad minimum morte agitur, quos filios πολύφρονος ἡγῆρος v. 4 fuisse sumpsi. — 3 solita de Hadis saevitate querela, quae tamen non video quomodo ceteris inseri potuerit. — 5 δέμας Cuman., nec reliqua dubia.

*110. In urbe. Edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 249.

α. Εἰπέ, τίν]ος πάτρης ἐ[κφὺς θάνες, ἦ] ἐ τίς αἰτός
ἐπλεο], καὶ τίς σευ κλή[εθ'] ὁ [γεινόμενος;
β. οὖνομά μοι Κορνο[ῦτος ἔην], πατρίς ἐνθεν Ἰκ[ανον
Προ]υσιάς, ὃς δ' ἔτεκεν [nomen patris] με πατήρ.
α. ζω]ῆς δ' ἐς πόσον ἦλ[θες; β. ἐς εἰκοστὸν] λυκάβαντα,
δ]οιοὺς τῷδ' ἐπιθεις [μῆνας ἔλυσα βίον.
α. ποῦ; β. παρὰ Κεκροπί[δαις. α. ἔμαθες δὲ τί; καὶ] τότε
λέξ[ον
β. ῥητορικ[ήν

II saeculi. — 6 suppl. Aug. Mau amicus, nisi quod ἔλυσα posui pro ἔκαμψα Euripideo. — 8 ante ῥητορικὴν octo fere litterarum spatium. Wilamowitz: πείρατα ῥητορικῆς καὶ σοφίης ἔλαβον. Extremum distichon periisse probabile est, quo qui interrogavit salvere iuberet defunctum.

111. Cippus atticus, cuius titulum in museo Britannico descripsit Welcker ediditque *Mus. Rh.* VI 82.

Ὁ δῆμος Ἀθηναίων Ἀρτεμιδώρου.
Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις τηρῶν πύργον, παροῦτα,
καὶ νῦν τηρήσω, ὡς δύναμαι, νέκυσ ὦν.

Ludi videtur in vocabulo πύργος, quod v. 1 turrim aliquam armis defendendam significat, v. 2 si recte intellexit Wilamowitz de Dipylo accipiendum est.

112. Aegina in insula. In herma anaglypho expressi stant vir vestitus et puer nudus strigil et discum manibus tenens. Ex Stephania *Parergis arch.* (IX) Keil *Philol.* VIII 174.

Ἀντιοχῇ Θεμισωνος ἀεθλοφόρον κόνις ἦδε
κεῖθει δωδεχέτη παῖδα Θεμιστοκλέα,
ὃς βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων ἴσ' ὁμωνύμῳ ἀνδρὶ
θνήσκει τὴν μοιρῶν οὐ προσηγῶν δύναμιν.

Litterae ϛΖ meliorem testarentur aetatem, nisi dativo v. 3 iota adscriptum non esset. — Recepi inter attica propter nomina et patris et filii, etsi quae tunc temporis Aeginetarum sors fuerit nescimus: possunt ex antiquiore tempore Athenienses in insula vicina remansisse. Tamen propter nomina vere attica ne quis Antiochiam pagum atticum recoquat unum moneo. Mulierum atticarum nominibus non fere adiungi τὸ δημοτικόν sat notum est, cuius quidem rei omissis fraudibus Lenormantianis rarissima sunt exempla; uxoribus vero, nisi ubi recentiore aetate civis attica peregrino nupserit (Cuman. 1108), nunquam additur; non enim huc referes titulum romanae aetatis Cuman. 939. Antiochensium contra mulierum ubique nominatur patria, sive civibus atticis seu peregrinis nupserint. Haec enim est eorum titulorum forma ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνα Ἀντιόχισσα τοῦ δεῖνα γυνή. Nunquam praeterea Athenienses de pagorum nominibus quorum δημοτικόν in—εὗς desinit formam femininam finxerunt. Itaque Themistocles Themisonis f. non civis Atticus fuit, sed Antiochensis, eorum vero, qui plurimi Athenis incolebant.

113. Prope Nicaeam Italarum. Anaglypho iuvenis exsculptus nudus genas barbatus, sinistra palmam tenens. Fraenkel *Diar. arch.* 1874. p. 148

Ἰλαρος τοῦ ἰδίου συντρόφου ἐποίει.

Πλῶτις ὁ πολλὰ καμῶν ἐν γυμνασίοισι φιλάθλοις
κεῖμαι ἀλικλύστω παρ' ἡθονὶ Πειραέως,
ζωῆς καὶ καμάτων τέρμα δραμῶν ταχινόν·
οὕτω γὰρ μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον.

II vel III saec. — Epigramma non sine arte factum si non metri tamen locutionis. Opponuntur inter se fortis pristina vita et mortis tarda quies, gymnasium et Piraei litus: vitae et laborum aequae brevem cursum tribuerunt Parcae.

114. In urbe herma. C. I. 427.

Ψηφισαμένης τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς τὸν υἱὸν τοῦ κοσμητοῦ Ἀύρ. Ἀφφικανὸν Χρηστὸν Μαραθῶνιον οἱ περὶ τὸ Διογένειον συνάροντες ἀρετῆς ἔνεκεν.

Ὅστις καὶ τίνος εἰμί, τὰ πρόσθεν γράμματα φράζειν
ἀμφὶ δ' ἐμῆς μοίρης πᾶς ἐδάκρυσεν λεώς,
οὐνεκεν οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ ἀνθένι θέσθαι
κώμῳ ἐν ἡγαθέῳ πανσάμενος βίοντον.

Aurelius gentile aetatem arguit, nominum cumulatio nobilitatem iuvenis. — 2 λεώς ἐφύβων haud raro dicitur.

*115. Ad S. Trinitatem. Cumanudes *Athenaei* vol. I 167. In aversa parte statuæ virilis, supra titulo conspicitur mulieris fragmentum longa veste indutæ et vivo gressu procedentis ad sinistram.

Αἱ Νύμφαι δηλοῦσι — [. . . δ'] ἔστησαν ὅπισθεν-,
δὴ σφι[σι] πᾶν ἀγαθὸν τοῦτο[ν] πρὶν μὲν] κεχαρίσθαι,
πᾶν δ' ὅτι[ε τηλό]θεν ἔκε κενῶς ἀλδ[ος οἶδμα πο]ρευθεῖς
οἷστρω δαι[μονίῳ], μέχρι παῖδα πατήρ [ἐλεεινός
5 θάψῃ, ὑφ' οὗ πρόπον [ἦν τὸν γη]ράσαντα ταφῇν[αι].

Supplementa praeter v. 3 οἶδμα π., quod Cumanudis est, et praeter v. 5 incerta admodum. Sententiam dubitanter hanc fuisse sumpsit: nymphae hic conlocatae declarant virum in cuius imagine sculptae sunt (at non iam extant nisi forte una illa mulier dicitur) cum antea multa eis

*bene fecisse tum nunc ubi longinquo inutilique ex itinere mercator rediit
divino numine actus, donec domum redux, heu ante patrem, obierit. Acerbe
haec dicta accipio a patre talia tantae filii pietatis praemia conquesto. —
I cur aversa in parte constiterint non exputo. — 4 sq. μέχρι — θάψη*
sententiae manifestae non convenit coniunctivus.

116. Prope arcum Hadriani. C. I. 948.

Οὔτος ὁ γῆς τέμνων σταχυφόρον αὐλακα Διοῦς
Εὐτυχος, ἣ γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος,
εἴκοσι τῶν πάντων ἐτέων ὑπὸ τῷδε κέκρυμμαι
σήματι, μήτε νόσφ' μήτ' ὀδύνησι τακείς.
τεθνεὺς δ' οὐκ οἶος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος
ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς τοκέσι.

Eutychus agricola fuit, ut in Antiphili epigr. A. P. VI 98 *Parmis*
γατόμος et *falx σταχυτόμος* vocatur, cf. Welcker *Syll.* 8. — 1 imi-
tatur poeta epigr. A. P. VII 209, quod nescio utrius Antipatri sit
(fortasse cum apud Planudem ἀδηλον sit neutrius) ὅφρα σε καὶ φθί-
μενον Διοῦς σταχυτρόφος αὐλαξ θέλγη (τόν μύρμηκα), male vero addit
γῆς peiusque etiam σταχυφόρον substituit lectionem Planudeam. Ipse
vero Antipater Moschi vestigia pressit (VIII ed. M.) ἔσπειρεν Διοῦς αὐλακα
πυροφόρον vel Callimachi fr. 137 B. τέμνοντα σπορίμην αὐλακα γειομόρον.
— 5 miram attractionem effecit οἶος vocabulum, cuius rei ni fallor
certissimum est exemplum in loco simillimo ep. A. P. VII 25 *μοῦνος*
(sic codex, legitur *μοῦνον* ex Bergkii coniectura) δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύ-
νεται, οὐχ' ὅτι λείπων-ἡέλιον Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων, ἀλλ' ὅτι τὸν
χαρίεντα μετ' ἡιδέοισι Μεγιστέα-λέλοιπε. Itaque nihil mutandum.

117. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1027.

[Τύμβον τόνδε ἔτενξα]
λεπταῖσιν χάρισιν πίστι]ν ἀμειβομένη
ἐσθλοιάτην (nomen defuncti) χρηστοῦ] θρεπιῆρος ἐμεῖο,
πᾶσιν ὄραν μεγάλης μνήμα φιλο]φροσύνης.

Litterae valde recentes. — Sententiam indicavi.

118. Apud Sunium. Baumeister *Annal. Fleckeis.* LXXV 346. Cu-
man. 184.

Ἦν] ποτ' Ἀθηναίη
 ἔτρεφεν ἄλλοτρίων ἀμ[φί]πολον ταλάρων,
 ἔδρ]αμε παιδὸς ἔκητι καὶ ἐς βασιλῆος ἰκέσθαι,
 ὅς] ῥα καὶ ἀφνειῶν εἴσεν ἐπὶ κ[ι]ε[άνων]
 5 ἔμ]πης δ' οὐ ζώουσαν ἀπ' ἡγάγ[εν]· ἀλλὰ τάφους γε
 Κεκρ]οπ[ί]ους Λιβυκῶν ἀντ[ι] λάχεν ψαμάθων.

1 fere a. Chr. n. saec. — Mater (qua de agunt vv. 1 sq.) cum filiam, quae apud regem Aegypti nobili quodam munere fungebatur (v. 4), moribundam audiisset, eo contendit, at quantumvis festinaverit non vivam sed mortuam eam secum in patriam abduxit. — 1 extr. ΗΜΕΕΠΙΛΙΤΟΣ Baum. ημε . . . λ. ον Cuman., quae componere non queo. — 2 ἄλλότριοι τάλαροι significant aliena ministeria, in quibus opera lanifica iure premitur. — 5 ἔμπης Cum. — 6 in. ΟΠ. . ΙΣ Baum. ους Cuman. — 7 ὍΣΕΜΗΙΥ.

119. In Piraeo. Ross *Diar. arch.* 1843 p. 124.

Συνναδεῖς θεράπων Ἀπολλώνιος ἐνθάδε Μόσχον
 λειτῇ ὑπὸ στήλλῃ κέκλιμαι ὠκύμορος·
 ἦν παρίοις εὐφημος αἰεί, ξένε, μηδ' ἐπὶ λύμῃ
 χεῖρα βάλοις· φθιμένων ὠκντάιη Νέμεσις.

III saec. — 3 εὐφημος vel εὐφήμῳ γλώσση h. e. χαῖρε λέγων. — 4 C. I. III Add. 3857_m ἔστι γὰρ κὰν φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστ' ἐπὶ τύμβοις.

120. Loci incerti; fuit inter marmora Elginiana. C. I. 1030. Hicks *Inscr. gr. mus. Brit.* p. 516, cuius apographum videat, si quis mea examinare velit.

. οἰκτροτά]του πατρός.
 Μὴ κλαίσης φθιμέ[ρου τὸν ἐμόν, ξένε, τύμβον ἀθ]ρήσας·
 ὀγδοήκοντα δυσὶν ἔτεσιν [βιοτὴν ἀπέλυσσας,
 δῆμόν] τε Κεκρόπων ἱερὰν βουλὴν τε γε[ραῖρων]
 δῶρον δ' ὦν ἔτι παῖς ἔσ]χον ἐλευθερίης.
 5 ἐξήκοντ' ἔτε[σιν μετ' ἐμῆς ἐβίωσα γυναικός,
 ἔ]ξ ἧς ἔσχα τέκνα γνήσια κοῖχ' ἰ νόθα.
 ἦ καὶ ἐμοῦ φθιμένου λιθίνην μο]ρφὴν ἐτύπωσεν
 παῶσιν ὄρᾱν με [βροτοῖς τῇδε παρερχομένοι]ς.

εἰ δὲ θέλεις θέλγειν ψυχὴν [τεθνηκότος ἀνδρός,
θέλξο]ν ἐπισπίσας ὅσσα βροτοῖσι [θέμεις.

Epigramma metro et sermone barbaro decet servum in libertatem vindicatum. — Singulorum versuum litterarumque calculis subductis efficitur a sinistra 20—24 litteras periisse, carminis autem ipsius initium fieri a verbis μὴ κλαύσης, ut praescriptum videatur nomen defuncti a filio sepulti. Mitto Boeckhii et Hicksii supplementa nisi ubi a me recepta sunt, velut v. 5 suppl. H., v. 9sq. restituit B.

121. Athenis. C. I. 939.

Δμῳὶς δρηστοσύνησι κεκασμένη, οἷσι ποθρινή
θρεψαμένοις τύμβου τοῦδε θανοῦσ' ἔλαχεν.

Litterae vulgares. — Δμῳὶς nomen sit an adpellativum dubitat Boeckh: credo utrumque.

122. Ad portam Piraeensem. Cuman. 331.

Ἰέρωνα κατέχω [Φιλο]κράτους Ἀχαρνέα.

Senarium esse patet. Philocratem Acharnensem habes Cuman. 350.

123. Prope Areopagum. Cuman. 3361.

Ἀγαθῇ τύχη.
Τελεσφόραν τὸ σῆμα τὴν Τελεσφόρου.

Similis breviloquentiae exemplum non novi.

124. In Piraeo. *Ephem. arch.* 614 coll. tabula.

Θεμίσων Ποσίλλης καὶ κλυτοῦ παῖς Παμμένους.

Pusiŷla nomen latinum.

*125. Extra Ceramicum. Cuman. 3507.

Τὸν ἐν βροτοῖς φανέντα καὶ παῖξαν[τα πρὶν
ἐνθάδε μ' ὄρᾳτε τῇδε σὺν ὁμαί[μῳ φίλῃ,

λιπόντα τὸν μοχθηρὸν ἀνθρώπ[ων βίον,
 χῶρον δὲ ἔχοντα Ζώσιμον θεοῖς [μέτα
 5 λοιπὸν παραινῶ πατέρα καὶ τὴν μητέρα
 φέρειν τὰ Μοιρῶν Πλουτέως κελ[εύσμασιν.
 πολλὰ χαῖρε. καὶ σ[ύγε.

Supplevit Cumanudes, nisi quod v. 2 restituit Wilamowitz, v. 4 Ζώσιμον nomen feci — neque enim dici potest χῶρος ζώσιμος — et μέτα scripsi pro ὁμοῦ, v. 6 dativum κελεύσματος posui pro accusativo, v. 7 σύγε necessarium putavi. — 5 λοιπὸν eo quo nunc apud Graecos significatu positum etiam apud scriptorem περὶ ὕψουςprehendit Wilamowitz *Hermes* X 336 adn.

126. Athenis. C. I. 1019.

Φιλοξένη.

Γήραι θανοῦσαν τάφος ἔχει Φιλοξένην.

⊕ forma aetatis recentioris.

*127. In urbe. Anaglypho sedens mulier exsculpta. Cuman. 3506.

Μ]ουσῶν προφῆτιν εὐ[κ]ο[λό]ν τ' ἐν[ὶ φρεσίν
 κάλ]λει τ' ἀκμαίαν πεντεκαίδε[κάτω μ' ἔτει
 δαίμων ὁ πικρὸς τῷδε θῆκεν [ἐν τάφῳ
 στήλῃ δ' ὁρῶν μου τοῦνομ' ἐν[γεγραμμένον
 5 κλαῦσόν με, παροδεῖθ', ὅτι θάλαμον [οὐκ εἰσέβην,
 λείπω δὲ δάκρυα καὶ γόους τροφοῖ[σί μου
 μοιρῶν γὰρ ἀνισος τοῦτ' ἐπέκλωσεν μίτος.

III saec. — 1 ΕΥΚΟΛΩΝ unde εὐκλον certum est, cetera non item. — 2 anapaestum nullo pacto evitaveris. — 3 et 4 suppl. Cuman. — 5 ἐμοῖς Cum. μου recte Wilam.

128. Incerti loci. C. I. 569.

Μ. Αὐρ. Εὐτυχὸς Ἀσκλάπωνος Αἰξωνεύς
 Ποτάμιλλα Λευκίου ἐξ Ἀζηριέων.

Ἄ]ν[θρ]ωπε, πολλῶν

- ἀλλ' εἰ μάτην οὐ πάντα βουλευῆ, σαφῶς
 σ]τὰ[ς] εἰσάκουε καὶ λόγοις πείραν μα[θ]ών
 5 ζῆ. θο[υ] τὸν ἐπίλοιπον ἐν βίῳ χρόνον καλῶς,
 εἰδὼς ὅτι κάτω Πλουτέως τὰ σώματα
 πλούτου γέμονσι μηδενὸς χρηζόντα ὅλως.
-

Aurelium gentile aetatis indicium. — Epigrammatis male graeci hoc videtur esse argumentum: *multorum errorum plena est vita; tu vero nisi omnia leviter et inconsiderate institueris vita fruiere, donec vita data est.* — 1 ΔΝΕΙΩΠΕ corr. Hermann *Diar. litt. Lips.* 1829 mens. Jan. et Febr. — 3 σὺ pro οὐ idem contra sententiam; οὐ ad solum πάντα refertur v. Cobet *Mnemos. nov.* III 372. — 4 ΕΤΑΤ vix integra lectio, in qua corrigenda convenit mihi cum Hermanno. — ΜΑCΩΝ corr. Welcker *Syll.* 19. λόγοις πείραν μαθών i. e. *auditis quae ego expertus sim*; pessime hoc dictum, at recte habet. — 5 ΖΗΘΙ corr. Herm. ζῆ saepius in marginis aliquo loco scriptum reperitur. — 6 δώματα Osann *Syll.* p. 99, quo nihil opus, modo recte distinguatur: *sciens apud inferos non iam hominum, sed Plutonis esse corpora.* Dein Plutonis nomine inductus iocatur ille: *cum Plutonis sint, πλουτοῦσι quidem abunde, at non iam egent divitiis.* — Post v. 7 plura desunt.

*129. Fragmentum in Barbacio nondum editum.

- ε
 ἔχεις
 συμπο[σι]
 ἐπεὶ δ' ἀ[νάγκη] πάντας ἀνθρώπους κρατεῖ
 5 καὶ ζῆν [κελεύει] μικρὸν ἐνθάδε χρόνον
 θανεῖν τε [μετὰ τοῦτ']
 κλαῦσον τ[ὰ] θνητῶν, μὴ μόνον τὰμά, ξένε·
 ἀπαξάπαν[τας] εἰς ἐς Ἀἰδην πλοῦς μένει.

III saec. fere. — 3 συμπόσιον vocabulum certo fuit; nescio vero iusserit poeta epulis vitae miseriam obtundere an comparaverit vitam symposio, ut fecit Epictetes Ἐγχειρ. II vetans ne quis mortuum defleret μέμνησο ὅτι ὡς ἐν συμποσίῳ δεῖ σε ἀναστρέφεισθαι — καὶ ἔσῃ ποτὲ ἄξιός τῶν θεῶν συμπότης. — 4 ΕΠΕΙΔ'Α.

130. Athenis. Ex schedis Fourmantianis C. I. 260.

.
 π]ικρὸ[ς] ἐξ ὧμῶν χρόνων
 . . . σῆμα] δεύτερον [Ζ]ωνᾶς πατήρ
 τὸν λιθοξό[ο]ν
 5 νῦ]ν δ' Ἀττικὴν τὴν πεντάδα
 μίαν βιοῦσαν] δεῦρ' ἀναστήσας [λί]θο[ν]
 . . . πρὸς θεο]ῖσιν εἰ γὰρ ἦν θέμις,
 θνήσκον γονῆ]ες, οἱ νέοι δ' ἐθαπτι[ον] ἄν.

Ex pravo apographo pauca effici potuerunt. Videtur Zonas pater brevi temporis spatio filium (τὸν λιθοξόον v. 4) et filiam Atticam morte amisisse et utrique imaginem in tumulo posuisse. — 1 ΕΥΛΙΜΟΝΟΥΕΝ — 2 ἈΤΙΚΡΟΞ πικρὸς nimirum dubium, nec scio quo referam. — 3 ἈΔΕΥ. — ΕΩΝΑΣ. — 4 ἈΖΙΤΟΝ. — 6 ΣΑΣ . . ΘΟΣ . . ipsam puellam lapidem ponere h. e. lapideam eius imaginem, hoc non ultra atque quod credi possit dictum videtur; parentes qui puerum amiserunt habere dicuntur οὐ τέκνον ἀλλὰ λῆθον. — 8 ΙΕΣ — ΕΘΑ-ΠΤ. Quae spatio interiecto secuntur integra relinquo . . . ἈΜΑΣΦΙΛΟΠΑΤΗΡΒΩΛ / Ἀ
 ΙΜΟΥΣΩΝΑΥΛΟΝΗΡΩ . . ΤΕ.

*131. In urbe. *Ephem. arch.* 880.

Ἔσ]τησε νο[ῦσος nomen defuncti εἰς Ἀ]ιδον [δόμον]
 πατήρ δὲ Τρόφ[ιμος] Οἰναῖο[ς]
 γ[ό]ο[η]σε λο[ι]βὴν [χεόμενος πρὸ τοῦ τάφου.

Recepi fragmentum ne Trophimi nomen aut δημοτικὸν periret, quod in causa fuit cur v. 2 σκάζων fieret.

132. In urbe. Cuman. 3439.

Οὗ τὸ γένος, παροῦτα, πάτραν τε καὶ οὐνόμ]ῳ ἀνέγνως,
 ἐνθάδε ταῖς [Χάρισιν Μούσαις τε ποθεινὸς] ἀπάσαις
 κεῖμαι τῷ θανάτῳ [μηδὲν] ὀφειλόμενος.
 Φιλου]μενὸς [Ἐπιτυγ]χάνοντος . . . ος

Bini hexametri singulis pentametris excepti in deliciis sunt Trimalchioni diviti rustico v. Petron. c. 34 et 55 B.²; eadem insolens metrorum compositio epigrammatis romani Welcker *Syll.* 77, cuius penta-

meter idem est, ut μηδὲν certo restituere potuerim. Welckeri interpretationem comparantis Theodoridae epigr. A. P. VII 732 ἐκτίσων Ἀΐδῃ χρεῖος ὀφειλόμενον non intellego. Nempe interest ὀφείλων inter et ὀφειλόμενος, immo impugnat τὸ λεγόμενον ille Ἀΐδῃ πάντες ὀφειλόμεθα, praematura morte abreptum sese existimans.

133. Incerti loci. Anaglypho exsculptus senex sedens eiusque dextram tenens mulier, ad latus senex cum baculo eumque iuxta duae mulieres; mirum nequaquam haec convenire cum titulo. C. I. 568.

Φανοστράτη Ἐξηκεστίδου [Αἰ]ξ[ωνέως γυνή.
Τῷ κλ]υτῷ νύωνοί με nomen defuncti τῇδ' ἀνέθηκαν
ζηλωτὸν στέφανον τοῖς παριοῦσιν ὁδόν.
Ἐξηκεστιδῆς Πρωτίονος Αἰξωνεύς ἀν[έθηκ]ε.

Litterae vulgares praeter ω. — 1 ΕΞΗΛΔΙΣΧΙΡΑΧΓΡ quae Boeckh legit ἐξ Αἰξωνέων πρ(εσβυτέρα). Mulier Excecestidae fuit Phanostate; nam hi ipsi sunt νύωνοί, e quibus viri nomen postpositum est quod uxor posuisse monumentum dici non potuit. — 2 ΑΥΤΟΙ vel ΑΥΤΩΙ legebatur, quod non ferendum. πάππῳ Hermann. — ΜΕΤ . . . ΟΠΙ Boeckh μ' ἐπὶ σήματι, quo sumpto τῇδε saltem in τῷδε mutandum erat. Vidit Hermann nomine opus esse. — 3 A. P. VII 331 τύμβον — ἄξιον ἡμετέρης εὐσεβείης στέφανον. — 4 suppl. Boeckh.

134. Athenis. In cippo vir aquilae alis instructus. Cuman. 3507b.

Πᾶσι θεοῖς θύσας καὶ σωθεὶς πάντοτε ὑπ' αὐτῶν
εἰς τύμβον κεῖμαι ἐννέα ἔχων δεκάδ[α]ς.

Neglecta ex usu antiquo et vocalium elisio et consonantium assimilatio, cum quidem romanam tituli aetatem testetur Cumanudes, indicia videntur Hadrianei temporis. — 2 δεκάδες error lapicidae.

***135.** Fragmentum ineditum ubi repertum sit nescio.

. γ]ενόμην Μ[αρεωτίδ]ι γαίῃ;
κεῖμαι δ' ἔγαθέω Κέ[κροπος] ἔ]ν δαπέδῳ.

Supplevit Wilamowitz, Aegyptium illum fuisse ne ipse quidem certo adfirmans. Subscriptum nomen cum patria

ΝΟΥΜΑ'
ΕΤΙ

i. e. . . .]νου Μαρεώ[του.

*136. Athenis. C. I. 943. Cuman. 2820.

Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι παρερχόμενόν με κραταίῃ
Ἑλλάδιν Εἰκονίου νοῦσος ἔπαισε βίον.

Litterae vulgares. Ἑλλάδιν scriptura cum plebeio usu non excusetur (nam eleganter in epistyllo scriptus titulus) recentioris aetatis nota est. — Subscripta quaedam de quibus pauci apices superant.

137. Inter Guilfordi marmora fuit, unde Athenis tribuit Cuman. 3503.

Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς φθιμένοις νόμος ἐστὶ γενέσθαι,
τῶνδε τυχῶν κἀγὼ τόνδε τάφον κατέχω.

Litterae c et z iuxta, ε ω. — 1 sacra funeralia rite peracta. πάντα ὅσα formulae instar.

*138. Athenis. Cuman 1862.

Λιπτόν πένθος ἄθρησον [ἐμῶν τὸ μὲν ἐνθάδε τέκνων,
ἄλλο δὲ Καππαδόκαις γα[ῖαν] ὑπῆλθε πάρα.

III fere saec. — A. P. VII 559 εἶδεν Ἀκαστορίη τρία πένθεα i. e. tres filios mortuos. De verborum ordine cf. A. P. VII 464 διπλὸν ὠδύνασα, φίλαι, τέκος ἄλλο μὲν ἀνδρὶ — Εὐφρονη καλλιπόμαν, ἄλλο δ' ἄγω φθιμένους, cuius vellem elegantiam aequare potuissem. — 1 suppl. Wilam.

*139. Loci incerti. Ross *Archaeol. Aufs.* II 675 cum Keilii adnot. Cuman. 3210.

Στήλλην Παρθ[ε]νόπης ἴδιος γαμέτης ἐπόησεν
Δαῖνης ἀλόχ[ω] τοῦτο χαρίζομενος.

Lectio minime dubia tituli neglegenter insculpti. — 1 ΠΑΡΘΕΝΟΠΗΣ. — 2 ΑΛΟΧΟ Keilii aliorumque mitto coniecturas, Δαῖνης nomen a δαῖος adiectivo recte formatum.

*140. In urbe. Kekulé *Thes.* 186.

α. Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον; β. ἀγακλειτοῖο Νέπ[ωτος]
α. καὶ τίς Κεκροπιδῶν γείνατο τόνδε; φράσον.
β. οὐκ ἦν ἐκ γαίης Κεκροπηίδος, ἀλλ' ἀπὸ Θούρης.

II fere saec. — Epigramma cum in epistylis scriptum sit cippi fere integri, et ipsum integrum esse sequitur. Magnificum exordium prae scriptoris insulsi- tate ad nihilum recidit. — 1 suppl. Kekulé.

*141. In arce. *Ephem. arch.* 2897. Vtor etiam Koehleri apographo.

Στέρξον ὁμῶς ὑπὸ] γαῖαν ἐὼν, μάκαρ [Ἡλιοδόωρε.
 εὐτόλμῳι κρα]δίηι δεχνύμεν[ος θάνατον
 ἀρπακτῆς Αἰ]δης οὐκ ἄνσχετο δ[ῶρα δεχέσθαι
 οὐδὲ κλίνειν ἐκέτ]ου Τισαμενοῖο π[ατρός·
 καὶ σὺ γὰρ ἐμβαίνει]σκες ἀταρπιτὸ[ν εἰρώεσσαν
 πείθεσθαι δ]ώροισι οὐ προ[έπει ἀθανάτους.

Sic lusimus amicorum par. Epigramma quamvis recentis aetatis (litterae ΑΩ) elegans fuisse ex tenuibus frustulis perspicitur. Subscripta non intellego ΤΑΘΕ.

*142. In urbe. Edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 247.

Πέντε καὶ εἴ]κοσι μοῦνον ἀναπλή]σας ἐνια[ντιούς
 ὥχετο φεῦ γ[οεῖν κηρὶ κατι]σχομένη
 Δαμῶ Κορνί[τον θυγάτηρ καὶ] Δειογενε[ίας.
 ἦ κάλλει ψ[υχῆς πᾶσιν ἐβαλ]λεν ἔριν.

1 εας' apostrophis nota addita. — 4 γ' dubia sunt quae posui: animi pulcritudine illa omnibus aemulandi studium iniecit. Soph. Phil. 67 λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς.

143. In urbe. C. I. 1003.

Αἰ]λ[λ]. Ζμύ[ρ]να χαῖρε.
 Ζμύ[ρ]νης οὗτος ὁ τύμβος, ὃν εἰ[σοράας] παροδεῖτα,
 ἐστὶ παρὰ φθιμένοις [ἀέ]ρας θάλαμος
 ἦν γονέες πενθοῦντες ἐπὶ τριόδου κατέθαψαν
 5 ἐξαέτ[ιν], λυ[γ]ρῇ[ν] μοῖραν ἐνεγκαμέ[νην].

II fere saec. — 1 ΛΙΑ vel ΔΙΜ apogr. lacunam praecedere non notato, unde Αἰλ. malui quam cum Boeckhio Αὐρη]λία vel Αἰ]λία scribere. — ΖΜΥΝΑ. — 2 ΟΥΤΟΤΕΤΕΟΥΤΥΜΒΟC sic fere apogr. — ΕΙΩ... — 5 ΕΞΑΕΤΗΙ ἐξαέτη legebatur. — ΛΥΡΡΗ hoc ut reliqua corr. B.

144. Athenis Vischero, Oropi Cumanude teste, quorum ille ed. *Archaeol. und epigr. Beitr.* p. 68, Cuman. 2533.

Εἶσεν ἀ[ν]ήρ πινυ[τ]ὸς Μείσις [τ]ήνδε εἰκόνα τεύξας
 μνημοσύνης ἔνεκεν νυμφιδίας ἀλόχου.
 τοῦτομα Ἀθη[ν]αίς εἰμιν καὶ ἐν φθιμένοις μετὰ λύπης
 εἰμί, λιποῦσα πόσιν καὶ τέκνα μοι φίλια.
 μοίρης μοι φθονερός τοῦτ' ἐπέκλωσε μίτος.

II vel III saec. — 1 εἶσεν Buecheler. Με[λ]ή[σι]ος editores, cui spatium non sufficit; non novi equidem Μείσιος nomen, at ferri posse videtur.

***145.** Ad Dipylum. Cuman. 2110.

Εἰσίων Προθύμου Μιλήσιος.
 Μοιριδιαι κλωστήρες, ἰὼ πανάφνκτον ἀνάγκη
 ξεῶγμ' ἐπὶ δυστήνοισ παισὶ βροτιῶν θέμενοι,
 τοῦ με χάριν προφνγόντα πικρὰν ὥδινα τεκούσις
 ἡγάγετε ἡμερτοῦ πρὸς φάος ἡελίου,
 5 εἰ νῦν τοῖς (σ)πείρασιν λιπὼν αἰώνια πένθη
 εἰκοσέτης φθιμένων στύγ[ν] ὑπὸ δώματ' ἔβην;

II saec. Interdum lapicidae socordia c formam exaravit. — 1 ἀνάγκης quem expectares genetivus non est in lapide; dativum explico *iugum eo inevitabile quod a necessitate iniunctum est.* — 2 παισὶ βροτιῶν ut παῖδες ἰατρῶν vel ῥητόρων sim. apud Lucianum alios. — 3 A. Pal. VII 334 aetatis fere Hadrianeae ὦ δαῖμον, τί δέ μοι καὶ φέγγος ἔδειξας εἰς ὀλίγων ἐτέων μέτρα μινυθαδία. — Ultimum distichon in lapide difficile legitur, supplementa incerta sunt. Qui integriorem viderunt titulum, ν[ῦν μέ]ντοι σπ. legerunt, ubi certe τοι ante σ ex more pro τοῖς scriptum est; μέν non intellego. Recepi εἰ ex Wilamowitzii coniectura. — 6 suppl. Castorches *Ephem.* 1862 p. 62 non tam obscura litterarum vestigia secutus quam sententiam apertam.

146. Inter marmora Elginiana. C. I. 987.

Πλουτάρχου τῆδε σῆμα σαόφρονος, ὃς πολυμόχθου
 κίδεος ἡμεῖρων ἦλθεν Ἀρσονίην,
 ἔνθα πόνοισι πόρους ἀνεμίτρεε τίλοθι πάτρης
 μουνγενής περ ξὼν καὶ πατέρεσσι φίλος.

ἀλλ' ἔδ' οὐκ ἐτέλεσσε πόθον μάλα περ μενεαίνων·
 πρόσθε γὰρ ἀστόργον μοῖρα κίχεν θανάτου.

Epigramma bonum quamvis III vel adeo IV saeculi; litterae αω et i longa. Saepius si qua domus plures filios tulit, unus duove vel parentium amore destituti vel ne patrimonium dividendum lites moveret aut exponebantur aut patriam relinquebant peregre fortunam periclitaturi. Plutarchus quamquam unicus filius parentibusque carus idem tamen fecit Romaeque gloriam honoresque adpetebat. Nondum consecutus obiit Athenas, ut videtur, antea reversus. — 2 ψύχους ἰμείρων eadem versus sede Od. κ 555. Item homerica sunt ἐτέλεσσε πόθον, τήλοθι πάτρης, μάλα περ μενεαίνων.

*147. In arce descripsi fragmentum ineditum.

Ἀθάνατοι ζωὴν μὲν ἔχουσιν ἀγῆρ[ατον αἰεῖ,
 ὅλλυνται δ' ἐνδρῶν ὅλλυμι[ένων δρυάδες·
 οἷα δὲ φύλλα ζῶσι βροτῶν [γενεαὶ ταχυμοίρων

Supplere studui sententiam fortasse adsecutus *immortales sunt dei, longaevae dryades cum ipsis arboribus morientes, brevis hominum vita est.* — 2 Paus. X 31,10 τὰς νύμφας δὲ εἶναι πολὺν μὲν τινα ἀριθμὸν βιούσας ἐτῶν, οὐ μὲντοι παράπαν γε ἀπηλλαγμένας θανάτου ποιητῶν ἐστὶν ἐς αὐτὰς λόγος. — 3 suppl. Wilamowitz. — 4-6 pauca supersunt

ΝΑΡΑΙΖΥΝ
 ΠΥΛΩΝ ΚΑΙ ΕΘ
 ΑΙΜΩΝΟ

*148. Loci incerti. Cuman. 3537.

ὠκυπετὴς [δὲ μῦθος
 τῷ νῦν καὶ τόδ' ὑπ[ῆλθε πικρὸν σῆμ', ἀθανάτης δέ
 Ἰνδαλμα ψυχῆς [θῆϊον ἐς αἰθέρ' ἔβη.
 5 παῖς δὲ Μινουκίου ἦν
 κλεινῆς τῆς[δε πάτρης ἐλπίς

III fere saec. Ante v. 1 ne una quidem littera certa. — 2 ωκυπετὴς

μέρος Sophocles dixit Trach. 1042. — 7 sq. Cuman. . . . μασανδ

ω

*149. Rhenea in insula, nunc Veronae. C. I. 2321.

Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ γλυπτῇ θέσαν, ἥνικ' ἐγὼ μὲν
ἀελίου γλυκερὴν λεῖπον ἐπ' ἔσχατῇν

Ῥηνεῖης δέ με δέκτο μυχὸς καὶ ἀλάμπειον οὐδας
Ἀίδεω [λ]α[γόνων] κοῦψέ μ' ὑπὸ σκοτίων.

- 5 πατρὸς μὲν Δημοσθένης, ἐτέων δύο κείκοσ' ἔμ' οὐσαν
ἵστε δέ με τριτάτην ἡματος ὀλλυμένην.
ὣ μνητὸς (σ)τυγεροῦς καὶ ἀδελφεοῦ εἶνεκ' ἐμείο·
νοῦσος ἀκωλίτῳ μόρσιμον εἶλε τύχη.

Litterae vulgares. — Ex meliore exemplo videtur expressum epigramma, cuius altera pars, quae ipsius mortuae res tractat, etiam minus scite facta priore; neque enim dicendi nec sentiendi elegans continuitas est. — 1 θέσαν mater fraterque v. 7. — 2 ἀελίου forma dorica ex archetypo residua. λεῖπον satis audacter dictum *abii*. cf. Pind. Pyth. XI 56 μέλανος ἀν' ἔσχατιὰν καλλίονα θανάτου. — 4 legi paullo plura prioribus ΔΙΔΥΜΑΡΘ . . . ΚΡΥΙΕΜ et ΣΚΟΤΙΩΝ. Lapis hoc loco valde detritus, ut ad audaciorem coniecturam refugiendum esset. Vulgares sunt λαγόνες χιθόνια, hic σκότιοι praeferuntur propter v. 3. — 5 corruptus nomine patris annorumve numero inserto.

150. Metroi loco. *Ephem.* 2773.

Φο[ί]βης [ἐνθάδε σῆμα
εἵνεκα κεδνο[σύνης

τιομένη βασιλεῦσιν ἀγακλέσι, [μητρὶ ποθητῇ
ἤδη γηραλέῃ τέρμα λάχον βιότο[ν

ἐννεακαιδεκέτις γὰρ ἀπὸ χθονὸς Ἡ[λυσιοῶνδε
ἐρχομένη πεδίον θνητὸν ἔλυσσιν [βίον.

ἀλλ' Αἰδὼς β[ουλ[ῃ]σιν ἀκαμπέσιν ἄρπασ' ἀνά[γκης
αἰθέρι δοὺς ψυχ[ή]ν, σῶμα δὲ Κεκροπίη.

Praeter litterarum formas vel longitudo carminis inferiorem aetatem probat, cum praesertim eiusdem sepulcri alter titulus fuerit teste Pittace eisdem litteris scriptus eodemque loco inventus, quo paucis quae supersunt verbis defunctae corporis animique virtutes

laudantur *Ephem.* 2781 ἀμώμητ[ον . . . σ]ῶμά τ[ε] καὶ [ψυχή . . .] καὶ ἡμερον ἡθος. Nomen est v. 6 ΦΟΒΗΑ quod lego Φοίβεια, formam hanc ampliorem ratus pro Φοίβη, ut Καλλιρρόη et Καλλιρρόεια. Hinc Φοίβης restitui v. 1 cum traditum sit ΦΟΡΒΗΕΙ — 2 ΚΕΑΝΟΛΗ — 3 saepius posteriorum temporum homines Caesarum amicitiam vel beneficia iactant C. I. 4519, 4 πατρός, ὃν περὶ πάντων τίμησαν βασιλῆες. In versus exitu dativus postulatur quo referas γηραλέῃ v. 4; nam Phoebe XIX annorum obiit. — 6 ΕΛΥΣΑΙ — 7 ὈΥΛΥΣΙΝ — ΑΡΡΑΣΑΝΑΧ — 9 extr. supersunt ὙΠΑΠΑΤΙ.

151. Apud Hephaestiam Lemni urbem. Ex Cyriaci epistola (*Targioni Tozzetti Viaggi in Toscana* V 435) ed. Kirchhoff *Hermae* I 226.

Ὀκτωκαιδε[κέ]τιν με χυτὴ κ[όν]ις ἦδε καλύπτει
 Καλλιστῶ μητρὸς δ[ε]ξαμένην ὄνομα,
 ἧι λείπω πανόδυτον ἐνὶ μεγάροισιν ἀνείην,
 πατρὶ τ' ἐμῷ Ζώ[ω] δάκρυα λυγρότατα
 5 ναίω δ' εὖσεβέων ἀγνὸν περικαλλέα χῶρον
 σ[τ]ῆνθρονος ἡρώων εἴν[ε]κα σωφροσ[τ]ῆν[η]ς.
 ἀκμὴν δ' οὐ γενετῆρες ἐμήν, οὐκ ἐσθλὸς ὀμαιμος,
 οὐ πόσις, ἀλλ' Ἀίδης λυγρὸς ἐκαρπίσατο.
 τοῖός τοι θνητῶν μογερὸς βίος, ὃν ἀτέλεστοι
 10 ἐλπίδες, αἵ[ς] μοιρῶν νῆματ' ἐπικρέμαται.
 ἀλλὰ μοι, ὦ γενετῆ[ρε]ς, ἐσαθρήσαντες, ὁ θνητῶν
 ὥς φέρεται πάντων λυγροπαθῆς βίος,
 ἤδη δυστήνου κατὰ δώματα λήγετε πένθους
 καὶ φθιμένη γὰρ ἐμοὶ τοῦτο ποθεινότατον.
 Καλλιστῶ Ζῶον Ἐλευσεϊνίου θυγάτηρ, ἣ φιλόστοργος
 πρὸς γονεῖς, ἀγνή περὶ γάμον, [ἥ] καὶ καλὴ καὶ ἀγαθή, ἀρετῇ
 διαφέρουσα.
 ὁ δῆμος
 ὁ Ἰμβρίων. ὁ δῆμος
 ὁ Τενεδίων.

Poetam valde recentem (quamquam v. 3 ΗΙ scriptum est) arguit oratio vulgaribus nominibus adiectivis sententiis tamquam obruta, molesta garrulitas, duplex χῶρος vocabuli epitheton v. 5, bis repetitum λυγρός adiectivum (v. 4 et 8), quo accedit nove dictum λυγροπαθῆς pro αἰνοπαθῆς. Vitia non dico apographi, sed editionis correxit Kirchhoff. 1 ΔΕΤΙΝ — 2 ΔΗΞ — 4 ΖΩΗ — 6 ΣΤΗ — ΕΙΝΗΚΑΣΟΦΡΟΣΙΝΑΣ — 9 ΤΟΙΟΙΣ

— 10 ΑΙΜΟΙ — 11 ΓΕΝΕΤΗΣ — 17 ΝΕΚΑΙ. Infra sub voce Τενεδίων hae litterae ΔΧΟΔ, quae ad epigramma non pertinent.

152. Inter marmora Elginiana. C. I. 765. Hicks p. 146.

Πο. [Αἴ]λιος Φαῖδρος Σουνιεύς, υἱὸς τοῦ ἐξ Εὐπατριδῶν ἐξηγητοῦ καὶ ἱερονεῖκου καὶ ξυστάρχου Αἰλίου Θεοφίλου τοῦ Πι[στοτ]έλους Σουνιέως καὶ Κεκροπίας τῆς Ἀθηνίωνος Φαληρέως τοῦ διὰ βίου περιηγητοῦ θυγατρὸς.

Κεκροπία μὲν ἐμοὶ σαόφρων πέλει, ᾧ ξένη, μήτηρ,
ξυνὸν γῆς πατρίας οὔνομ' ἐνεγκαμένη·

ἐ]κ δὲ πατρὸς γενόμενῃ μεγακύδεος ἐν Κεκρόπεσσι
Θεοφίλου προγόνοις καὶ γένει Εὐπατριδίδου·

5 οἷς βρεφε]ων καὶ πρὶν μὲν ἀνήρπασεν ἄγριος αἶσα
τερπνῶν] παρθενικὴν ἄνθος Ἀθηναίδα.

ἀμφὶ δ' ἐμεῦ καὶ δῆμος ὁ πᾶς ἐδάκρυσεν Ἀθήνης
εἵνεκεν ἡλικίας τ' ἣδὲ σαοφροσύνης

καὶ κάλλεος μελέων ἀνδρηίου, ὥς τε μάλιστα

10 παιδεῖα πινυτῇ καὶ σοφίῃ μελόμην.

δάκρυα δ' οὐ ψύχει γενέτης ἐμὸς οἰκτρὸς ὀλέσσας
εὐφροσύνην βιότου καὶ χέρα γηροκόμον.

μέιρον μοι ζωῆς ἔτη εἵκοσιν, οἶνομα Φαῖδρος,
χήρας Λευκείας λέκτρ' ἀλόχου λιπόμην·

15 κούρην δ' ἣν τεκόμην, γεραροὶ κομέουσι τοκῆς
βαιὴν ἀντὶ τόσης, δύσμοροι, ἀγλαίης.

II fere saec. Ionicae dialecto constanter persequendae impar fuit aut poeta aut lapicida. — 5 ΓΩΝ Hicks, qui bene supplevit; pendet autem βρεφῶν genetivus ab ἄνθος voc., unde sequitur v. 6 non ad ἄνθος sed ad βρεφῶν referendum adiectivum requiri, et τερπνῶν quidem spatium explet. — 9 ὥς τε i. e. καὶ ὥς. — 14 uxoris nomen non Λουκία, sed Luceia.

153. In urbe. Ex Schinae Hughesii Muelleri apographis C. I. 956.

Οὔνομα Θεσμοφάνην με πατὴρ φίλος ἴδ' ἅμα μήτηρ
κίχλησκον δουροῦ πρὶν θανάτοιο τυχεῖν·

ἐλὶα δέ μοι μοῖραι περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς
ἐκλώσαντο μίτοις ἄτροπα γραψάμεναι·

- 5 καὶ [μὴ]ν καὶ πάντων με καλῶν, ὅσα παισὶ φερίστοις,
 πλῆσεν προφρονέως κλεινὸς ἐμεῖο πατήρ·
 πάσας γὰρ λοιβάς τε καὶ ὅσα μέμηλε θεοῖσιν
 εἶνεκ' ἐμῆς ψυχῆς οὐ λίπε μελιχίους.
 καὶ γὰρ μ' Εὐμ[όλποιο] θνητόλοι εἰρεσιώγην
 10 τ'εὐξάντες [μεγάλην ὥπ]ασαν εὐκλείην·
 στέμμα δέ [μοι πλέξαντο] Διωνύσου διασῶται,
 πυρφόρου ἐν Αἰοῦς μυστικὰ τ' ἐξετέλουν.
 ἦ] ῥα καλὸν [γ]έ[ρας ἔσχον, εἰ ἄψευδ'] ἦς λόγος ἀνδρῶν,
 παῖδας [ἀποθνήσκειν οὐ]ς φιλέουσι θεοί.
 15 τοῦνεκά μοι, πάτερ ἐσθλὲ, φάνη· σ[ὺ δὲ] μηκέτι σεῖο
 τειρόμενος γλυκερὴν τρυχε χρόνῳ κραδίην.

Litterae vulgares. — 2 nihil hic reconditius quaerendum cum Welckero; πρὶν — τυχεῖν idem est quod adstrictioris linguae poetae dicunt ἐν ζωῇ. — 4 ῥαψάμεναι Kiessling. — 5 KAIHEN corr. Welcker *Syll.* 9; erravit aliquotiens lapicida v. 14. 15. — 9sq. suppl. Blomfield, nisi quod μεγάλην pro ἱερὴν Boeckh. — 11 sq. legunt fere στέμμα δὲ [καὶ κισσοῖο] Δ. διασῶται πυρφόροι εἰς τόδε μοι μνήμα] κατεξετέλουν in quibus cum alia minus intellego tum dubito vehementer de verbo κατεκτελεῖν; adiectivum in — ικός certo fuit, μυστικός potest fuisse. Reliqua quae posui Wilamowitzii supplementa sunt admodum incerta. — 13 ΚΑΛΟΝΕΙ Boeckh σέβας εἴμ', εἰ μὴ ψευδής, Welcker τέλος ἔστ'. γέρας quod intuli hoc est quod dei puerum abripere dignati sunt. — 14 ΠΑΙΔΑΣΣΕΝ vel ΣΝ apogr., dein ΡΑΣ Hugh., reliqui ΩΣ. Mirum si non scripsisset poeta quod coniectum ab aliis recepi; nam ὅν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος notissimus est versiculus Menandri creberimaque in epitymbiis sententia. — 15 ΦΑΝΗΣΕΙΜΗ κτλ. lapis, quod frustra explicant; meam coniecturam occupavit Iacobs. — τοῦνεκα i. e. quia puerili aetate VII annorum morior.

*154. Loci incerti. Cuman. 1455. Emendatius dedi in *Fleckeis. Ann.* 1873 p. 814.

T. Οὐάρ[ιος

Χαρεῖν[ος

Αὐτὰρ ἐμοὶ πατρίς [Πόντου πόλις] ἦν Ἀμάσεια,
 αὐτὰρ Χαρεῖνος [οὔνομα·
 θνήσκω δ' ὠκύμο[ρος νεαρᾶς] ἀκμῆς ἐν αὐτῷ·
 τί] τοῦδε δυσπο[τμώτερον;

Litterae vulgares. — Metri genus perspexit Wilamowitz, qui v. 3 eleganter βρο]τοῦ δὲ δύσπο[τμος φύσις coniecit, at nec singularis βροτοῦ aptus est neque ab initio plus duae litterae perierunt.

•155. Ad Areopagum. Cuman. 830.

Σωτία] Κοσσινίου	Σωτία Κοσσιν[ία
Θυγάτη]ρ, γ[ό]νῳ δὲ	Ἐράτῳνος Με[ιλη-
.]δρον Μαραθωνίου	σίον γυνή.
Μοίρας] Θρέψατε παῖδα, τοκῆς, οὐκ εἰς εὐμοίρους.	
ὤλισθε]ν ἔξ ἑωῆς χρόνο[ν,	
λά[μ]ψας' οἷά τε λαμπάς· ἀ[γάλλετο δαί]μονι χρη[στιῷ]	

Epigramma pessime insculptum admodum recens videtur; metrum ex antecedentis similitudine finxi. Praescripta nomina supplevit editor, nisi quod Σωτία addidi. — 1 μοῖραι εὐμοῖροι ut γῇ βαθύγειως sim. v. Schneider *Philol.* XXIII 437. Deinde voluit poeta ἐς οὐκ, erravit lapicida. — 2 sq:

ΧΡΟΝΟ|||ΛΑΨ|||ΑΣΛΟΙΑΤΕΛΑΜΠΑΣ|||

Λ-ΝΥΧΡΗ

quae restituere conatus sum coll. A. P. VII 295 ἀλλ' ἔθανε — λύχνος ὅποια τῷ μακρῷ σβεσθεῖς ἐν χρόνῳ αὐτόματος. Non constat λάψας' scripserit ille an turbaverit lapicida; notanda vero ἀσύνδετος poetae dictio.

156. In urbe. C. I. 1001. Descripsit Cuman. 3299.

Γ]αῖα μὲν εἰς φάος ἦρε, Σιβύρτιε, γαῖα δὲ κεύθει
σῶμα, πνοὴν δ' αἰθὴρ ἔλαβεν πάλιν, ὅσπερ ἔδωκεν
πατρὶ δὲ σῶι καὶ μητρὶ λιπὼν λύπας ὑπ' ἀνάγκης
ὠίχου ἀναρπασθεῖς ἐπὶ τὰ ἔτη γ[εγ]ονώς.

1 fere saeculi. — 1 ἦ(κ); Cuman. cf Kohelet XII 7 καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέφει πρὸς τὸν θεόν, ὃς ἔδωκεν αὐτό et quae alia adtulit Bernays *Phocylid.* VIII.

157. In urbe. Cuman. 3509. In mediis litteris interposita puellae XII fere annorum imago.

Ἠλικίης χοικῶν, ὁ δὲ δαίμων ἔφθασε τοὺς Χοῦς.

Videntur *χοικαί* adpellari quibus per aetatem Choum pompae sacrae interesse licuit; instabant *Χόες*, at priusquam adessent puellulam abripuit mors. *Χοῦς* formam iure mireris.

158. In urbe. C. I. 1025. Cuman. 2944.

Ἡδίστης τόδε σῆμα θυγατρὸς παιδικόν ἐστιν.

Ἡδίστης iure Boeckhio adiectivum videtur. — Cumanudes de *παιδικόν* vocabulo dubitat, quod additum est ut aetas filiae notetur nomine adhuc carentis.

159. In odeo Herodis. Cuman. 3519.

*Τηροῦσ' ἣ διέ]μεινεν ἀείμνησιον τρόπον, αὐτῇ
ἥς μὲν σῶμ' ἐνὶ γ[ῆ κ]εῖται, ψυχὴ δ' ἐν Ὀλύμπ[ῳ].*

1 *ΛΕΙΜΕΝ.* M forma quae aperte fuit satis bonam aetatem vindicat titulo. — Structura satis dura sed qua leviolem vix invenies.

160. Circa Cephisiam. Ross *Mus. Rh.* VIII 123.

*Ἡέλιος καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς [ἐν]θὺς ἔσσονται
μάρτυρες, ὥς
οὕνεκα οἱ καὶ δένδρ
καὶ πηγαὶ προχ[ε]
σοὶ. *Ρήγιλλα.**

Ne sententiam quidem certo modo adsecutus sum. Sunt versus Herodis Attici in Regillae sepulcro vel circa tumulum positi. Potest ille arbores fontesque mortem uxoris deflentes finxisse, ut Gregorius fecit A. P. VIII 97 et 129, vel dolore arefactos ad Antiphili exemplum A. P. VII 141, vel denique celebris epigrammatis homerici memor haec potest scripsisse: *οὕνεκά οἱ καὶ δένδρ[ε] ἕως (ΔΕΝΔΡΩ Ross) κ' ἔτι μακρὰ τεθῆλη καὶ πηγὰι προχέωσιν ὕδωρ, μνήμην διασώσω.* Quo sumpto v. 2 haec fuit sententia *testes sunt quantopere uxoris morte afflictus sim.* Supersunt *ωCMEION*, ut ludam ὥς με τὸ πένθος ἐπ' ἐσθλῇ τρῶχε γυναικί. Lucos aquasque invocare proclive erat, quibus abunde villa Cephisiana instructa esset. Gell. N. A. I 2.

*161 In hortis regiis. Cuman. 1863.

... κέλευθα θαλάσσια ν[η]ὶ μελαίνῃ
 Αἰτικὴν πρῆ[ξ]ασαν ἐκὰς δ' ἀπὸ σ[ῆ]μα Μιλήτου
 Καροὶ παρὰ προγόνοισι γεραιρομ[έ]νη ποτ' ἔτευξαν
 χώρῳ κεκριμένῳ θέμενοι παλ[ά]μαις τόδ' ἑταῖροι.

5 Αἰτικίᾳ τῇ θεοειδεσι[άτῃ, τῇ φρονούσῃ
 τὰ ὅσια καὶ Ἀθήνης

Epigramma recentissimum, at -ionicae dialecti valde memorabile exemplum. Attice nobili loco in Caria nata Athenis Minervae fortasse sacerdos obiit; nam v. 6 vix aliud fuit quam Ἀθήνης [ιερασασμένη. Sup-
 plementis sententiam indicavi. — 5 ἀγνείῃ δ' ἐστὶ φρονεῖν ὅσια.

162. Athenis. Ex schedis Fourmontianis. C. I. 997.

... βίοντον φίλον ὦλεσα Πρίσκος
 ἔβδομον [ῥήνικ'] ἔτος κακὸν ἦλν[θε]. δὴ τότε γάρ με
 δακρυόεις Αἰδῆς σὺν Ἐρει[νύ]σιν ῥίστιωσεν.
 τύμβος δὲ στονόεις ὅδε [μ]' ἴσχει, ὃς ῥα τέτυκται
 5 ἀγχοῦ Νυμφάων, ὃθεν ἄ[ρ]θεται ἄστν Ἀθήνης,
 πῶσιν ἀγγελέειν [μ]ε παρο[ῦ]σι τ' ἐπ[ε]σσομένοις τε.

Post aedificatum ab Hadriano aquaeductum (v. 5), in cuius vicinia ad Lycabettum illius temporis necropolis fuisse videtur. — 2 ῥήνικα Welcker *Syll.* 11. — 3 ΕΡΕΙΛ. CIN corr. Iacobs. — 4 μ' quod cum ὅδε in lapide extremum versus vocabulum sit facile excidere potuit supplevit Boeckh. — 5 suppl. Iacobs. — 6 ἀπαγγελέειν (ἀπαγγελέει με Boeckh) Boecking in suo exemplo C. I. G. Bonnae adservato. At metrum etiam v. 4 violatum.

163. Baphae. Ex schedis Fourmontianis C. I. 1029.

Ἐνθ' ἄδε τῷδε ἰάφῳ κεῖται φ[ῶ]ς ἔξοχος ἄλλων
 πᾶσι βρο[υ]ι[ο]ῖς ἀρέσας πίστιν π[ᾶ]σιν τε φυλάξας
 μνημα μ[ὲ]ν [ο]ὖν ἀρετῆς τήνδε στήλην ἐ[π]έθηκεν

Litterae recentes τω, at indoles antiquior est. — 1 υδε suppl. Boeckh. — 2 τῇτε dein πν_λλ. Omnibus placuisse gloriatur Sotios saeculi iv homo v. epigr. 64. — 3 suppl. Boeckh.

*164. In arce fragmentum ineditum.

Τὴνδ' ἀρετῇ ἀπ]οκυδῆνασαν Ἀθήνας·
 κωφὸν μὲν τύμβος λάχε]ν οὖνομα σώματος οὗτος,
 τηλοῦ δ'] ἔδεκτο τάφος Θεοδώρην
 α]ἰθεριοι

III fere saeculi. — 1 ἀποκυδῆνω verbo Hierocles utitur Neoplatonicus apud Stob. flor. 84, 20. — 2 Pinyti ep. A. P. VII 16 ὅστέα μὲν καὶ κωφὸν ἔχει τάφος οὖνομα Σαπφοῦς. — 3 A. P. VII 25 οὗτος Ἀνακρεῖοντα — πατρὸς τύμβος ἔδεκτο Τέω. — 4 anima ad coelum evecta est. — Spatio interiecto pauci litterarum apices superant.

*165. Loci incerti. Cuman. 3532.

Ἀνδ[ρα
 Ἀύσονίων ε[.] γαῖ[α
 νῖα κλυτὸν [nomen patris, nomen defuncti], ὃς δύο [παῖδας
 παρθενικὰς ἀλ[οχόν τε λιπὼν] ὑπεδ[ύσατο τύμβον.

Litterae εωθ.

*166. Ad turrin Andronici. Post alios ed. Stephani Ind. l. Dorpat. 1849.

Μὴ κείναι λίθον [ἐκ] γαίης, ἄνθρω[π]ε πανοῦργε,
 μή σ' ἄταφον, τι[λ]ῆμον, κύνες ἐ[λ]κῆσωσι θανό[ν]τα.

Infimae aetatis epigramma, cui similia multa apud Gregorium A. P. VIII 179 sqq.

*167. Ad Olympicum. Bursian Act. societ. litt. Saxon. XII 201. Cuman. 2907.

Μεῖνον, ἀκουσον ἐμοῦ, ὁδοιπόρε, τίς ποτ' ἔφην με·
 Παρδάλας μ' ἔσπειρε πατήρ, γαστήρ δέ μ' ἔτικτεν
 Εὐτυχίδος·
 οὖνομά μοι δὲ Εὐτυχιανός·
 παιδείας γὰρ ἐγὼ πινυτῆς ἥλπιζα γενέσθαι
 καὶ χάριταν δοῦναι μητρὶ καὶ πατέρι, νῦν δέ με μοῖρα
 ἥρπασεν οὐχ ὁσίως ἔνδεκ' ἔχοντα ἔτη.

1 non novit formam nobiliorem παραδοιπότε, qua metrum sustentaret, cf. *Comment. Bonn.* p. 28 — ἐφν legitur in lapide. — 5 C. I. 1958 tit. Thessalon. κείσαι ἄξιός ἤς ἐγένου σοφίας, ubi male Boeckh ἐγγεύου. — 6 χάριταν forma non magis barbara quam ἡλιζα. Scribere poterat δοῦναι τοκέσσιν.

*168. Loci incerti. Cuman. 1613.

Ἀστακείης γέης Ἀντώνιος ἐνθάδε κεῖμε,
 ἰς χθόνα τὴν Κεκρόπων, ὥς ἤφεραν ἐνθάδε μοῖρε,
 σωθεῖς, ἐκ πελάγους τοῦτον ἔχω λιμέναν,
 Κεντρίκις ἐν [σ]ίγνῃ οἶνοχαρὴς δὲ φίλοις.
 5 σῶζεσθω ἰς πατρίδαν πᾶς ὁ πλοιζόμενος.

4 ΕΝΕΙΓΝΩ quod correxi; cf. epigr. latin. *Herm.* I 156 *Delmatius signo prisco de nomine Laetus*. Signum nomen est ex arbitrio sive statim nato sive postea aliquando inditum; plerumque haec signa inde a III p. Chr. n. saeculo in - ius desinere observavit Mommsen *Herm.* I. s. s. 158 adn. Sic Antonius Centricio signo utebatur, ex quo frigidissimum lusum captavit poetula.

169. In urbe. C. I. 1012. Hicks p. 156.

Ἦ ποτε κυδιώσα ξανθαῖς ἐπὶ κρατὸς ἐθίραις
 καὶ χαριτοβλεφάροις ὄμμασι λαμπομένη,
 χιονέοις τε πρέπουσα πρόσωποις ἡδὲ παρειαῖς
 καὶ γλυκεροῦ στόματος ὅπα λιριόεσσαν ἰεῖσα
 5 χίλεσι πορφυρέοις ἐλεφαντινέων δι' ὁδόντων,
 παντοίην τε ἀρετὴν περικάλλει σώματι θεῖσα,
 ἣν τέκεν Εὐτυχίδη σθεναρῶν Κιλικία χαριτῶπις,
 εἰκοσιπενταέτης Τρυφέρα τῇδ' ἐν χθονὶ κεῖται.
 Ἐρμέως δὲ Ἀριστομάχοιο πατρὸς καὶ μητέρος
 10 μνημ' ἀλόχῃ φιλήν θήκατο κουριδίην.

Litterae vulgares, quibus qui eruditiores videri cupiebant infima aetate utebantur. Verborum copia, virtutum corporis mentisque exaggeratio, adiectivorum usus vere byzantinus et Charitone dignus; quae contra metrum facta sunt, non tango. — 1 ex antiquiore exemplo sump-tus videtur, ubi fuerit ὅς ποτε κυδιώνων. — 9 matris nomen periiit.

170. Prope arcem muro insertus lapis. Bursian *Act. societ. Saxon.* XII 203. Cuman. 3535.

- ὅς ἐν ἀθανάτοις βιοτεύει
 υἱὸς] δὲ πέλεν πολυηράτω ἀνδρὶ,
]μα τὸν ἢ Διὸς αἰγιόχοιο
 παῖς θέτο· ἡ δὲ φύσις οὐ]κ ἐγείνατο κρέσσονα φῶτα·
 5 δεινὸς ὅς ἔξοχ]α πάντων εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ
 δεσ]μὸν ἀρρήκτους ἀλύτους διασώζειν
 καὶ . . . τούτω]ν ἀμφοτέρων χρῆσ[θ]αι κανόνι φησίν.
 λ]έλοιπέ με τὸν Εὐστάθιον ὁ πολύζηλος
 ὅτ]ατον ὁ Λαχάρης· ἀλλ' αὐτὸς ἐμαυτόν
 10 ἦγον προσρο]νέως ἐφ' ἅπερ ἂν καὶ ζῶντες ἦγον ἐκεῖνοι,
 ἀλλ' οὔτε τοῦ πάππου] χείρων οὔτε τοῦ πατρὸς ἐγενόμην ὀλίγον.

Paene taedet inter epigrammata referre quae Eustathius inficetissimus puer imperitissime consuit. Pertinere autem videtur epitaphium ad hominem suo tempore celebrem, ad Lacharem rhetorem philosophumque sub imperatore Leone v fere saeculo Athenis prodocentem. Suidas s. v. Λαχάρης ex Damascio huius aequali plurimorum eum praeceptorem vocat coll. s. v. Σουπηριανός. φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής· ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτήσατο. Philosophiae est τοῦ καλοῦ, pietatis τῆς εὐσεβείας θεσμοὺς διασώζειν v. 5. Singula minime studui ad balbutientis pueruli sententiam restituere; argumentum tituli haud magis ineptum quam apertum. Ante v. 1 Cuman. versu extremo κ.κΙΘΥΜΩ — 3 *quem Minerva in sapientia principem reddiderat.* — 7 ἀμφοτέρων i. e. εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ — 9 ΧΡΗΧΑΙ Burs. Cuman. corr. Bursian. — 10 ἐκεῖνοι avus (de quo v. 1) et pater Lachares (de quo omnia inde a. v. 2 usque ad v. 9).

*171. In urbe. Ephem. 594. Cuman. 3336.

Χαίροιτε.

Σώζων ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι,
 Σώζων κλεινὸς ἀνὴρ ὑπ' ἀνδράσι τρισὶ τε τυφθεῖς
 καὶ ὑπὸ πάντων ἀνδρῶν ἐκδικίας νυκτὸς τετυχηκώς·
 ἦν γὰρ ἔτη καμοὶ ἐπτά τε καὶ ἥ (εἴκοσι).

Ineptiora nunquam leges neque κλεινότερον ἄνδρα videbis. Offendebat Sozon aliquot homines, quorum cum omnes iniuriae persequendae

causa eum opperirentur tres noctivagum percusserunt. — 4 εἴκοσι tribrachys est ἑκοσι pronuntianti.

*172. Loci incerti. Cuman, 2527.

..... οἷσιν εχει ἐν
 Ἀδαμάντιος, [γαῖα πατρὶς δ' Ἐ]φύρη·
 κλαίουσιν φθίμενον δ' ἄ]λοχος φίλῃ [ῥ]δ' ἄμα] παῖδες.

1 εχ^οΠ Cum. εκ^οΠ ego.

Appendix christianorum epigrammatum.¹⁾

*173. In arce. Cuman, 2755.

perierunt quattuor hexametri.

5 πολύμ]ητιν ἀμύμονα φέδιμο[ν ἄνδρα
 κ]λήσατ' ἐνὶ φθιμένο[ις·
 ἦραθ' ὅτις δόξῃν] τε δίκης κὲ ἀγκαλε[ῖς εὖχος,
 τ]οὺς ἀγαθοὺς φιλέω[ν.

..... Θε]ουδέος ἀνθυπάτο[ιο
 10 μ]ε[γ]ανχέος οἰκιστῆρο[ς
 πλοῦτον πᾶ]σιν ἀπίρονα δῶκας πολίταις,
 τοῦτ' ἀγαλλόμενός τε πολὺ] πλέον ἢ κτεάνευσσιν.

..... ἐξ ὑπάτω]ν ἀρχῆς κλέος ἀφθιτο[ν ἔξεις
 ὄλβιε Δημόκρατες,
 15 Αἰαχὸς ὥς δώροισιν] ἀκήρατος ἢ Ῥαδάμανθης
 ἄμ]φες περ ἔργα δίκης.

..... κριμα] δίκης μετὰ λοιόσθιον ἦμα[ρ
 ἦ]HN κατέχῃ Κέκροπος ἦδε

Αὐτῷ τόνδε φίλῳ τε] κασιγνήτῳ γεγαῶτι
 20 τεῦξε τάφον nomen fratris ὅ]φρα κὲ ἐν φθιμένοις
 τοὺς δὲ ὁμοφρονέοντ]ας ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτ[οι,
 ἥ δὲ πέλοι γνωστὴ πᾶσι]ν ὁμοφροσύνη.

¹⁾ Recepi quotquot antiquiora viderentur; iambos byzantinos omnino seclusi.

iv vel v aede saeculo positum epitaphium Democratis Achaiae proconsulis christiani (v. 17). Carminis ars haec est, ut alternis hexametris quaternis et distichis binis maior pars composita sit, quo cognito cum unius saltem versus vestigia ante v. 1 superent quot versus perierint ab initio certo licet adfirmare. Pravae pronuntiandi consuetudini compluriens indulsit lapidarius, numeros corrumpit poeta v. 11 et fortasse v. 18. — 6 ἐν φθιμένοις i. q. τὸν φθίμενον coll. v. 20. — 8 scolion ap. Bergk. 21 Ἀδμήτου λόγον ὦ ταῖρε μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει. — 10 ΕΙΑΥΧΕΟC correxi. — 11 Welcker *Syll.* 159 ἀντ' εὐεργεσίας τὴν πολλὰκι δῶκε πόλῃ et C. I. 434, 12 (de Hadriano) ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσσι. — 16 ρεπεC ego, ρεπεC Cuman. — 17 ἄδικηC duo fuerunt hexametri, quorum in priore dicebatur anima τὸ κρῖμα δίκης novissimo die opperiri, corpus Attico solo conditum esse. Sed ipsa verba v. 18 graviter turbata videntur. — 21 extr. πτε[Ci Cuman. πτ .. ego; de optativo non dubito; cf. Il. ψ 91 ὥς δὲ καὶ ὅστέα νῶϊν ὁμῇ σορὸς ἀμφικαλύπτει. — 22 suppl. Wilamowitz.

*174. In arce. Cuman. 3549.

Ἀσκληπιοδότης ἱερὸν, φίλε, δέρκεο κάλλος
 ψυχῆς ἀθανάτης καὶ σώματος ἀμφοτέροις γὰρ
 ἐν φύσει ὥπασε κάλλος ἀκήρατον εἰ δέ ἐ μοῖρα
 ἦρπασεν, οὐκ ἐδάμασσε· θανοῦσα γὰρ οὐ θάνε μούνη·
 5 οὐδὲ πόσιν προλέλοιπε, καὶ εἰ λίπε, νῦν δ' ἔτι μᾶλλον
 οὐρανόθεν μιν ὄρεῃ καὶ τέρεται ἡδὲ φυλάσσει.

Litterae eadem quae prioris epigrammatis.

175. Ad ecclesiam Lamprotissam. C. I. 9319. Cum. 3609.

Ὁ Φωτίον παῖς Φώτιος τοῦ ος
 ἐκ Ζωίλου θυγατρὸς ἦν Δημοστράτης.
 γῇ σῶμα κρύπτεται τῇ δέ γ', ἀλλ' ἐς αἰθέρα
 ψυχὴ διέπτεται καὶ σύνεστιν οἷς τὸ πρῖν. A + [Ω
 5 τὸ γὰρ γέρας τρόπον γε τοῦ χρησίου λάχεν.

Litterae eadem. Probos versus ut faceret ille bis inopportunam γε particulam inseruit v. 3 et 5.

*176. In Stadio. Cuman. 3544.

† Ἀθηνოდώραν τὴν ἀγαθὴν, τὴν Ἀττικὴν,
τὴν Θανμασίῳ γυναικα, τὴν φιλένθρον,
παῖδιά τεκοῦσαν καὶ τρέφουσιν νήπια
ἢ γῆ λαβοῦσα τὴν νέαν, τὴν μητέρα
κατέχει, γάλακτος δεομένων τῶν παιδίων.

Litterae εσω.

177. In urbe. Ex schedis Fourmontianis C. I. 9309.

Εὐγενὴς ἀνὴρ Νικήφορος ἐνθάδε κῆτε,
πλείστους φίλους προλιπὼν γῆι κέκρυπτε,
μόνην ἐάσας γαμετὴν καὶ ἄχαια νήπια τέκ[ν]α

Litterae αεω. Videtur haesisse scriptor hexametros faceret an senarios. — 2 γει notabilis scriptura. — 3 ἄχαια i. e. ἄχαια ut explicat Kirchhoff. Cumanudes coniecit ἄχαρὰ vel ἄκακα satis mire. Si quid mutandum sit, scripserim ἄθλια.

α

*178. Fragmentum ineditum descripsi in Barbaceo.

. Π]αυλίνας μακαριωτ[άτης
. ἀφῆρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρός
. μη]τιν κἀνεΐασε νήπια τέκνα.

Litterae αεω. — Paulina recens mater et matrem reliquit et νήπια τέκνα. — 1 ab initio κοιμητήριον tale quid. — 3 πολυμητιν sim.

II. INSVLARUM ET ASIAE.

AETATE ET INDOLE INSIGNIA.

179. Coreyrae. Editores et interpretes enumeravit Ross *Arch. Aufs.* II 563 sqq.

Υἱοῦ Τλασία⁵⁰ Μενεκρατέος τόδε σᾶμα,
Οἶανθέος γενεάν· τόδε δ' αὐτῶι δᾶμος ἐποίη·
ῆς γὰρ πρόξενος, δάμον φίλος· ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
ῶλετο· δαμόσιον δὲ

5 Πραξιμένης δ' αὐτῶι γ[αία]ς ἀπὸ πατρίδος ἐνθῶν
σὺν δάμῳι τόδε σᾶμα κασιγνήτοιο πονήθη.

VI saec. ineuntis cf. Kirchhoff *Stud.* ² p. 83. Signum quadratum ante v. 1 (ϙ) ornamenti gratia additum videtur. — 4 post δέ haec καφ et quaedam alia etiam magis incerta Reicienda sunt eorum supplementa, qui enuntiatum effecerunt participiale, velut Franz δαμοσίων δέκατον προστάς ἐνιαυτόν, aptum vero ex vetusto hoc et inhabili dicendi genere Schneidewin posuit δαμόσιον δὲ καθίκετο πένθος ἅπαντας vel sicut Anglus anonymus *Diar. class.* 1845 p. 142 πένθος ἕκαστον. Similiter enim in re dissimili Solon fr. 4,27 οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἰκαδ' ἐκάστῳ. — 5 αὐτῶι Schneidewin, qua forma ignota opus non est. Dein γαίας suppl. Philetas (διάλεξις περὶ τῆς ἐν Κερκύρα Μενεκρατείου ἐπιγραφῆς, ἐν Κερκ. 1844) — 6 πονήθη sensu activo, ut Archiloch. fr. 12 εἰ κείνου κεφαλὴν καὶ χαρίεντα μέλεα Ἥφαιστος - ἄμφεπονήθη cf. Bergk *hist. litt. gr.* I 122 adn. 185. — Praximenem probabile est statim in fratris proxeniae honorem suffectum esse, quippe quae διὰ γένους tradi soleret.

180. Corcyrae. Editores v. ap. Rossium *Arch. Aufs.* II 575 sqq.

Σᾶμα τόδε Ἀρνιαδά· χαροπὸς τόνδ' ὤλεσεν Ἄρης
βαρνάμενον παρὰ ναυσὶν ἐπ' Ἀράθροιο ῥοῖαῖσι
πολλὸν ἀριστεύοντα κατὰ σιόσσ(σ)αν ἄλυστάν.

VI saec. ineunt. cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 83. Dicendi genus politius quam antecedentis epigrammatis. — In Arniadis proelio interfecti tumulo fortasse posita fuerat leonis imago quam prope inventam sepulcri ἐπίθημα fuisse adfirmant, cf. Anth. Pal. VII 161. 426. Certe non quadrat leo ad Menecratis naufragi titulum. — 2 non navalem fuisse pugnam contra interpretes moneo.

181. Corcyrae. Bergmann *Hermæ* vol. I 136. Ceteros non curo.

Στάλα Ξενάρους τοῦ Μέλξιους εἴμ' ἐπὶ τύμ[β]ωι.

VI saec. Kirchh. *Stud.*² p. 79 adn. — Nisi neglegenter lapidarium rem gessisse constaret, retinerem τύμωι.

182. Titulum in Acarnania septentrionali inventum Anactorii esse ex Corinthio litterarum genere recte conlegit Kirchhoff *Stud.*² p. 82. C. I. Add. II 1794 h.

Προκλείδας [τ]ρό[δ]ε σᾶμα κεκλήσε[ι]ται ἐνγὺς ὁδοῖο,
ὅς περὶ τὰς αὐτοῦ γᾶς θάνε μαρνάμενος.

V saec. — I IOAB itemque I pro T in κεκλήσεται. — Non recte Boeckh praestare ait Προκλείδα genetivum: *sepulcrum hoc praetereuntibus Proclidas nominabitur* sicut, quod exemplum Keil adtulit (*Diar. litt. antiq.* 1849 p. 524), Tissaphernis hortus Alcibiades adpellabatur. Similiter C. I. 2058 ἔως οὗ ὁ ἥρως Σωσίας. — ἐνγὺς δ' οἶο cf. n. 3 et 10.

183. Inter Corcyraeos titulos editum epigramma et ipsum Corcyraeum esse bene suspicatur Boeckh C. I. 1914.

Ἡ μάλα δὴ περὶ σεῖο λυγροπότμον ἔκλυε πάτρα,
Ἀλκή[ν], Ἀμφιλόχωγαῖα θρασυπολέμων,
οὐνεκεν Ἰλλυριοῖσιν ὑφ' ἵππομάχοισι θαμιάσθης·
δοτέα δ' ἐν νάσ[ω]ι [τ]αῖδ' ἔταροι ἐκτερισαν,
5 καί σου ἀποφθιμένον πιστοὶ φίλοι οὐκ ἐλάθοντο
ΣΙΝΝΑ, φυλόπιδος δ' ἐξέρυσαν στυγεράς

Ἀμφίλοχοι, θρασέων εὖ εἰδότες ἔργον ἀκόντων,
οἷ σε μέγ' ἀχνύμενοι συγγενῇ ἐκτέρισαν.

Sat bonae aetatis, etsi η forma traditur. — 2 ΑΛΚΗ cum Ruhnkenio et Mustoxyda correxerunt ἀλκίμα, quod ineptum est civitatis epitheton; nomen defuncti fuisse eo magis credo, quod illic terrarum cum in Corcyra Alcinoi insula tum apud Amphilochios, quorum Ἀλκμεών est ἥρως κτίστῃς plurima nomina ab ἀλκή derivata inveniuntur. Ἀλκὴν posui a Wilamowitzio inventum, cuius generis nomina e nummis illyricis adtulit Friedlaender *Hermæ* VII 47. — 4 ΝΑΣΟΙΓΑΙΔ corr. Ruhnken. — 6 ΕΙΝΝΑ nomen putaverunt, mihi corruptum videtur; ἔντεα coni. Wilam.

184. Corcyrae. C. I. 1886.

Μυρὶ ἀποφθιμένοιο τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
παιδὸς Ἀλεξάνδρου μύρατο Καλλιόπα,
ὠκύνορον καὶ ἄτεκνον ἐπεὶ θέτο παῖδ' ὑπὸ γαίαι
ἐπτακαίεικοσέτους πνεῦμα λιπόντα βίου,
5 Ἰστορα παιδείας, τόξῳ κλυτόν, ὧι ποκα ληστάς
ἀνδροφόνους ἀλίαις κτεῖνεν ἐπὶ Στροφάσιν.
ἀλλ' ἔθι νῦν, παροδῖτα, τὸν ἐκ χθονὸς Ἀλκινόοιο
'χαῖρ' εἰπὼν ἀγαθοῦ παῖδ' ἀγαθὸν Σατίρον.

Videtur scriptum epigramma ante a. 227, quo anno Romani Illyriorum latrocinia sustulerunt Polyb. II 11sq. Mirum tamen in ληστάς voc. iota omissum esse. — 7 insolenter dictum χαῖρε εἰπεῖν τινα, at cf. A. P. XII 155 μή μ' εἴπῃς πάλιν ὥδε.

185. Coreyrae C. I. 1907.

Ὀδῖτα, βαιὸν σάματι σταθεῖς πάρα
μάθοις κεν ἀτρέκειαν ἴσθι δ' ὥς πατρός
Ἀθηνίωνος οὖν ταφῇσι κλήζεται,
καὶ Μναςέαν αὐδασον οὖνομ' ἄφθιτον,
5 καὶ γνῶθι μύθους, οἷς σοφῶς ἐτέρπετο.
ἄι μὲν τὰ κόσμον σεμνὰ καὶ δι' ἀστέρων
δι[ῆλθ]ε τὰν πυρωπὸν αἰθεροδρόμῳ[ν
κέλευθον, ἄι δὲ] καὶ γεωμόρον τέχνην
γραμμαῖσιν ἰχνεύτειραν· εὐ[δα]εῖ [ν]οῖ
10 κατεῖδ' Ὀμήρου δέλτον, ἃς ἐνὶ πτυχαῖς

- ὁ [τρ]ιπλανάτας ἐσὶ Λαοτίου γόνος
καὶ μῆνις ἁ καρ[η]άτων ἐπ' ἀτρεκές
μ[ά]θε[ς] τὰ πάντ', ὧν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
νέ[αι] δ' ἐν ἀκμῇ κοῦρον, ὧι πόρεν τέχνην,
15 τε]τρῶκοντα δὴ
ὑπ' ἀλίῳ πλειῶνας εἰσιδὼν φράς
ποθεινὸς ἀστοῖς τάνδ' ὑπῆλυθε χθόνα.

Difficillimum epigramma primo vel ante vel post Chr. n. saeculo adsignari potest. Apographa tria sunt Mustoxydis Dodwelli Schinae, quorum nullum aut presse sequaris aut plane abicias. — 4 Mnaseas Cephallenius C. I. 1928. Alium indicavit Welcker *Syll.* 32 commemoratum a Manethone V 266 ἀστρολόγον πινυτὸν καὶ ῥήτορα καὶ φιλόμουσον ῥυθμοῖς καὶ μέτρων ποιήμασιν εἰστοχον ἄνδρα. — σύννομ' ἀφθιτον e Schina recepi, reliqui οἶνομα φθιτοῦ, quod languet post οἶν ταφῇσι. — 7 sq. suppl. Boeckh. αἰθεροδρόμοι aves apud Aristoph. *Avv.* 1384. — 9 ΕΥΑΔ ΕΙΝΔΕΟΙ Mustox. ΕΥΑΔΕΙΝΔΟΙ Schin. ΕΥΑΔΕΙΔΟΙ Dodw. Recepi Hermannii coniecturam, qui etsi *ficto vocabulo* graece tamen loquitur. — 11 ΟΠΙΠΛ ἐπὶ praepositionem nihili esse vidit Boeckh, neque tamen pluris est quod ipse posuit ὁ τε. πλ. Hermann πολυπλανάτας, cui meum praetuli. — 12 ΑΚΑΡΝΙΑΤΩΝ Αἰακίδαο Graefe Boeckhio probare potuit. Quid opus esset vidit Hermann, qui ἁ στρατηλατῶν nimis audacter scripsit; meam recepi coniecturam. — 13 ΔΑΘΕΤ Schin. Dodw. ΔΑΘΕΞ Mustox. In eis quae scripsi minus offendor neglecta aspirata quam nudo genetivo ὧν cf. Theocr. XXIV 122 πολλὰ θοῶν ἐξήρατ' ἀγώνων-κειμήλια. Wilamowitz κατεῖδ'. Ὀμήρου δελτον-ἐπ' ἀτρεκές μάθ' ἐξ ἀπάντων κτλ., quae ideo non probō, quod verbis ἐπ' ἀτρεκές μάθ' . . aperte repetitur ex v. 2 viatoris conpellatio. — 14 ΝΕΝΑΕΝ Dodw. Schin. ΝΕ.ΝΑΕΝ Mustoxydas, quem constat haud raro interpolare quod ipsi opus videatur. νέαι δ' ἐν scripsi, reliqui νέον δ' ἐν. — 15 ΟΝΗΝΕΥΝ cum 12 fere litterarum lacuna Dodw. Schin. ΟΝΥΝΕΝ Must. ὄνυμ' Εὔνομον λιπὼν με Boeckh, quorum ὄνυμ' pessima Welckeri coniectura est. Olim Welcker ὀμευνέντω τ' ἔλειψε, quam sententiam equidem certam duco. — 16 Antip. Sidon. A. P. VII 93 ἐκ πολλοῦ πλειῶνος i. e. propter longum aevum.

186. Corcyrae sub statua vidit Cyriacus. C. I. 1888.

Βασιλείδης εἰῶν κγ. ἦρως χαῖρε.
Εἰ, φίλε,] πυνθάνεαι, τίς ἔργον, ξέρε, τίς δ' ἐγενήθην,
ὦ] παροδεῖτα, μάθε στὰς ὀλίγον πρὸ τάφων.

- γεννᾷ μὲν Γλαῦκός με πατήρ, τίκει δέ με μήτηρ
 Χρυσογόνῃ καὶ μεν δύσμορος οὐκ ὄνατο·
 5 τηλόθι γὰρ πατρὸς Βειθυνίδος ὤλεσα θυμόν
 ναυτιλίῃ λυγρῇ νηὶ τ' ἐμῇ πίσυνος·
 κεῖμαι δ' ἐν Σχερίῃ παρὰ θεῖν' ἄλός ἡνεμόεσσαν
 ὕστατα λυγρὸν ἐμοὶ δερκόμενος πέλαγος.

Romanae aetatis. — 1 supplevi. εἴπερ, εἰ μὲν, εἰ τάχα ceteri; cf. A. P. VII 337, quod carmen ex lapide descriptum ab hoc versu incipit nullis coniecturis temptando μή με θαῶς, κύδιστε, παρέρχο τῆμβον, ὀδίτα, σοῖσιν ἀκοιμήτοις ποσσὶ, κελευθοπόρε.

187. Ithacae. C. I. 1925.

Τίγῳ τοι τόδε σᾶμα τὸ λάινον, ὦ [ξ]έν', Εὐ[φ]υδάμ[ω],
 ὅς ποκ' ἐν ἀμφιάλῳ πρᾶτος ἐ[γ]ε[ν]τ' Ἰθάκαι
 καὶ βουλᾷ καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα· Τιμέαι δὲ παιδί
 ἔλλυπε καὶ κτῆσιν καὶ κλέος ἀθάνατον.

Artem alexandrinam una particula τοι v. 1 et numeri, aetatem congruam litterae produnt. — 1 HEN emendationem occupavit Meineke *Delect. Anth.* p. 120 adn. — ΕΥΟΥΔΑΜ. corr. Boeckh. — 2 ENEIT vel ENETI corr. Buttmann.

188. Aeginae. Ephem. 2649.

Γλευκίτα τόδε σᾶμα τοῦ Κυπρίου τοῦ Σαλαμινίου·
 Διότιμός με ἐπέθηκε.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 1 ΣΑΛΑΜΙΜΟ corr. Buecheler. Mirum quod non scripsit ἐκ Σαλαμῖνος. — Epigramma integrum videtur.

189. In Melo insula. C. I. 2439.

Στέργω καὶ φθιμένα τὸν ἐμὸν πόσιν οὐ γὰρ ὀθνεῖαις
 φροντίσιν θαητὸν τῆμβον ἔτευξε βροτοῖς,
 καὶ τιμαῖς ἰσόμοιρον ἔθηκε(ν) τὰν δόμλεκτρον
 ἥρωσι(ν), φίλτρων εἵνεκα τερπινοτάτων.
 5 κλεινὸν δ' οὔνομά μοι, ξένε, Κυδίλα· ἐοθλὰ δὲ ναίω
 δώματα Φερσεφόνας χώρῳ ἐν εὐσεβέων,
 πατρὸς κλ[ε]ῖν[ο]μένα Λαμα[ν]νέτου, ἐκ δὲ γε μητρὸς

*Κλεισφύσας, δοιῶν εὐγενετῶν γονέων.
αἰνεῖσθω ξυνόμε[υν]ος, ἐπεὶ γέ με κἀ[πο]θανοῦσαν
10 Ζήλων ἀθανάταις ἠγλαίωσεν χάρισιν.*

III fere saeculi epigramma, ut eius aetatis, qua bucolica caesura vel maxime valeret; quo magis miror, si v. 3 non scripserit poeta ἔθ-
κέ με, quamquam illius generis versus vel Theocritei inveniuntur. Errasse
interdum lapicidam docet v. 9, ubi ΚΑΙΘΑΝΟΥΣΑΝ traditur correctum a
Boeckhio. — 5 nominis interpretatio, sicut etiam v. 10 ζηλῶν subintel-
legi debet. — 7 ΚΛΥΖΟΜΕΝΑ iota adscriptum non fuit. *Δαμανέτου* lapis,
corr. Boeckh; fortasse *Δαμηνέτου*.

190. Pholegandri. Anaglypho senex cum cane exsculptus. C. I. 2445.

*Χαίρειν τὸν κ[ατ]ὰ γᾶς εἰ[π]ας, ξένε, Διογένη [μ]ε
βαῖν' ἐπὶ σὰν προᾶξ[ι]ν τύγχανέ θ' ἰ[ώ]ν ἐθέ[λ]εις.
ἐννεακαιδεχέτης γὰρ ὑπὸ στυγεραῆς ἐδαμᾶσθην
νούσου καὶ λείπω τὸν γλυκὺν ἄελιον,
5 ἀνίκ' ἔδει με γονεῦσι τίειν χάριν' ἥ δὲ συνήμων
ΛΛΘΔ εἰς ἀφανῆ τόνδε*

Melioris aetatis videtur quam ut traditae c. formae fidas, melioris
certe artis quam ut Boeckhii emendationem Λάθα v. 6 pro vera habeas,
unde nec supplementum eius recepi τόνδε μ' ἔκρυψε τάφον. — 1 ΕΡΙΑ C
— ☐ E — 3 ΠΡΑΞΑΝ — ΟΝΕΘΕΝΕΙC quae omnia corr. Boeckh.

191. Thera in insula. Michaelis *Ann. Inst.* 1864 p. 258.

*Ὁ δᾶμος ἀφηρώξε καὶ εἰτείμασε τὸν ἱερῆα Ἀπόλλωνος
Καρνήου διὰ γένους Ἀδμητον Θεοκλείδα πάσας ἀρετᾶς ἔνεκα καὶ
σωφροσύνας.*

*Εἴ τι παρ' Αἰμονιεύσει γένος πολιοῖο Φέρητος,
εἴ τι παρ' Εὐρώται κόμπασαν Οἰβαλίδαι
ἀνδράσιν ἐν προτέροις καθαρώτατον, οἳ βασιλῆων
παῖδες καὶ μεγάλων ἦσαν ἀπ' ἀθανάτων
5 τοῦτο λαχὼν Ἀδμητος Ἰ[σ]ο[ν] πι[ν]νιῆτι [καὶ] αἰδοῖ
μοῖραν ἀνέπλησεν ἠγεδανοῦ βίотου,
μητρὶ λιπὼν ἀλόχῳ τε βαρὺν πόνον· ἀλλὰ τί θαῦμα;
καὶ Θέτις Αἰακίδην κλαῦσεν ἀποφθίμενον.*

Aetatis romanae. — De sacerdotio Aegidarum cf. Boeckh ad Pind.

Pyth. V 74. — 1 sq. *si quidem Oebalidae sive Thessali seu Lacedaemonii recte originem a Pherete ducendam iactaverunt, eandem ego Admetus iactare potui.* — 5 ἸΛΛΟΨΗΝΥΤΗΤΙΞΟΝΑΙΔΟΙ ὁμοῦ πινυτὶ τε καὶ αἰδοῖ editor. ἴσον Wilamowitz.

192. In Thera. Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 99.

‘Ο δᾶμος ἀφηρώϊξε κτλ’. eadem quae in titulo antecedenti.

Οὐ μόνον [η]ὐχούμην Λακεδαιμόνος ἐκ βασιλῆων,
 Ξ]υνὰ δὲ Θετταλῆς ἐκ προγόνων γενόμεν·
 σώζω δ’ Ἀδμήτου κατ’ ἴσον κλέος, ὡς ὄνομ’ ἐ[σ]χ[ον].
 εἰ δὲ δύνω λείποντα τριηκοσιῶ ἔτεός με
 Θευκλείδα πατρὸς νόσφισε μοῖρ’ ὀλοή, 5
 τετλάτω ὡς Πηλεὺς ὡς προπάτωρ τε Φέρης·
 οὐδὲ γὰρ ἄρ[κε]σιν ἔσχεν· ἐπεὶ πάντως ἂν ὀπέσθῃ
 δις θανέε[ι]ν [αὐ]τὸς [ζῶ]ντ’ ἐ[μὲ] λειπόμενος.

Epigramma superiori simillimum, licet artis paullo rudioris, memorabile est insertis duobus versibus 3 et 4, quorum prior nomen, alter aetatem defuncti indicat; faciendum ille curaverat bonum carmen, quod suis corruptis rebus. Primitus tale quid fuerit εἰ δέ με νόσφισε μοῖρα πατρὸς νεότητος ἐν ἀκμῇ, τετλάτω κτλ. — 1 ΕΥΧΟΥΜΗΝ — 2 ΣΥΝΑ — 7 ΑΡΑΙΣΙΝ — 8 ΕΤΟΣΤΟΝΤΕΝΛΕΙ quae omnia simul cum levioribus quibusdam corruptelis emendavit Boeckh. Praeterea v. 3 ΕΥΧΩ ille ἴσχω legit.

193. In Therae vico Epanachori. Ross *Inscr. ined.* 118. Quae praeter epigramma in sinistra lapidis parte comparent litterarum vestigia alia de inscriptione residua esse videntur.

ὁ μουσοτέχνης μ’ ἐκ[τ]ρέφει Καλλι[κ]ρι[τ]ος
 παῖσαν μάθῃσιν ὕμνο[π]ο[ι]ὸν ἐνδιδούς·
 εἰς μέτρα θ’ ἱ[β]ης ὡς ἀνη[γ]όμην, τότε
 ἄωρος εἰς ἄ[κα]μπτον [ψ]ρό[μ]ην τρ[ί]β[ον]
 5 ἔχεις ἅπαντα μῦθον· ἐν[ό]δει, ξένε.

II a. Chr. n. saec. — Emendavit fere Keil *Iahnii Annal.* LX p. 282 nec multum discrepant Franz vel Welcker *Mus. Rh.* III 93. VI 84. — 1 ΕΚΤΡΕΦΕΙ — 2 ΝΟΙΣΤΟΝ — 3 ΘΗΚΗΣ expectares δ’ ἡβης, at in titulo mutilo iudicare difficile est. ANHP corr. Wilam. — 4 ΑΡ.ΜΠΤΟΝΟΝΕΜΗ

NTP.ON ψήχμην Keil, cetera ego correxi. — 5 ΕΥΘΟΗ corr. Keil. C. I. 3706 ἔρρωσο, ὑγίαине, εὐόδει. — Lapidam dorico sermoni adsuetum prodit μουστέχνας forma.

194. Prope Astypalaeam. Ross *Inscr. ined.* 164. Titulus ita male habitus est, ut praestet editoris apographum integrum transcribere.

. ΑΙΛΑΙΑΡΧΕΜΗΝΙΔΑΝ
. . . ΔΙΠΟΖΑΝΒΕΒΑΚΑΤΑΝΥΠΟΧΘΟΝΙ
. . . . ΣΥ.ΑΥΤ..ΘΕΑΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
. . . ΩΝΠΟΛΙΤΑΣΕΣΘΛΟΣΑΛΛΑΚΑΙΘΑΝΩΝ
ΓΕΓ. . . . ΠΑΤΡΟΣ . ΛΛΕΑΝΤΕΘΙΜΕΝΟΣ
. . ΤΙΝΙΟΙΣ.ΛΕΛΦΘΥΤ.ΕΣΤΙΝΕΥΚΛΕΕΣΤΑΤΑΝ
. Τ.Σ.ΟΙΤ.ΝΩΛΟΣ..ΣΤΕΩΝΔΑΠΟ
. Λ ΟΣ . ΑΚΑΙΠΟΝΑΝΘΕΣΙΝΒΡΥΟΙ

1 Ἀρχεμηνίδας nomen notum, at accusativum, si quidem est, non explico. — 2 πρὸς ἃν βέβακα τὰν ὑπὸ χθονί — [τιμαῖ]σι [κ]αὶ τ[εθν]ῶσαν εὐκλεεστάταν, uxor videtur prior obiisse, quam gaudet nunc revisere. — 4 οὐ ζῶν πολίτας ἐσθλὸς ἀλλὰ καὶ θανών. — 5 sq. γεγ[ὼς δὲ] πατρός conicerem nisi proximo versu sequeretur ἀδελφοῦ τε. Dein denuo uxor memorari videtur εὐκλεεστάταν - ἄκ]οιτ[ι]ν βῶλος. ὁστέων δ' ἀπό - ἀνθεςιν βρῖοι, quorum ut sententia perclara, ita verba obscurissima, nec quod ἄκαρπον v. 8 esse putaveris scio quo referam. Cf. A. P. VII 222 alia.

195. Vaxi vel Axi Cretensium. C. I. 2599 coll. Addendis.

Μή μου ἐνυβρίξης ἀγνὸν τάφον, ὃ παροδίτα,
μή σοι μηνίση πικρὸν ἔπ' Ἀγεσίλας
Περσεφόνα τε κόρα Δαμάτερος· ἀλλὰ παρέρπων
εἰπὸν Ἀρατίῳ· γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

Elegans epigramma litteris optimis scriptum cum dativis coniunctivisve iota non sit additum primo p. Chr. n. saeculo superius vix potest esse. Ceterum ex peiore apographo plurima recte constituerat Bentley. — 4 legebatur Ἀρατεῖω, recte ex poetae certe sententia.

196. Apud Eremopolin Cretae. Spratt *Itin. Cret.* II 420 coll. tab,

Τὸ[ν Θρ]ασὺν ἐν Θή[ρ]αις Δαμάρατον, [ξένη, λεύσσεις

λαμπρὰ κυναγεσίας ἔργα πονη[σάμενον
 ὃν γενέτας ἔσπειρε Ἀμμώνιος, ἐσ[θλὸν ἐν ὅπλοις
 κ]αὶ βουλᾷ, πίστι δ' ἔξοχον ἀμερ[ίων.
 5 εἰκοσ]έτη δ' ἔκλαυσαν ὁμήλικες· ὃν[τι δὲ τοίω,
 ὥς θέμις] εὐσεβέων, πατρὶς [ἔτευξε τάφον.

Selwynis Angli supplementa sunt, nisi quod v. 5sq. mea praetuli.
 — 1 ΘΗΑΙΣ. Idem exordium duorum Nicaeensium epigrammatum (infra
 n. 350sq. τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἐσορᾷς με νέκυν, παροδίτα, coll. App. Pla-
 nud. 379 τὸν θρασὺν ἡνιοχῆα.

197. Rhodi. Ross *Diar. archaeol.* 1844 p. 133 n. 12.

Τέχνας μὲν παράσαμον ἔχει τάφος· εἰμὶ δὲ Χρύσω[ν,
 πατρὶς δ' ἐστὶ Κνίδος, γὰρ δέ μ' ἔχει Ροδία.

891. Rhodi. Ross *Inscr. ined.* 281.

Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγ]εινόν, ὅπερ καὶ [π]ᾶσι [πρό]κειται,
 ἀλλὰ πρὶν ἡλικία]ς καὶ γονέων πρότερον.

Notum distichon, cuius hoc longe vetustissimum est exemplum.
 Litterae ΓΞ. — 1 ΒΑΣ

199. Telo in insula. Ross *Hellenica* I 66.

Μνηῆμα τόδ' εἰ]ς ἀθήρησον, ὁδοιπ[όρε], Καλλιρο[εῖης,
 ἡλικίης] κεδνῆς ἣν ἔλε πρόσθ' Αἰδης·
 πατρίδα] δὲ φράζεω Σέλγ[η]ν· γυάλοις δ' ἐνὶ Τήλου
 προσφι]λὲς ἐνναέταις ἥνυσα τέρμα βίου·
 5 τοῦνεκ]α λοιβαῖσιν [π]άρ[εδ]ρος θυσίαισι τε θάσσωι,
 τίμι]α τ' εὐσεβείης πᾶσιν ἔθ[η]κ[α] [γ]έρα.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 1sq. restituit Hermann apud Ros-
 sium, nisi quod Καλλιρόης γάρ voluit. — 3 ΣΕΛΓΙΝ egregie hoc distichon
 refecit Buecheler. — 5 ΤΑΡ . . ΡΟΣ quod correxi, nec de τοῦνεκα dubito;
 incertiora sunt v. 6 supplementa, ubi Hermann a vero longe aberravit:
 eo quod iam sacris color, omnibus pietatis praemia quanti valeant demon-
 stro. θάσσω verbum fortasse ad anaglyphum spectat. — 6 ΕΘΗΓΑΤΕΡΑ
 ἔθηκα γέρας Herm.

200. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 304.

Ἴσ[θμὲ π]αλαι[γ]ενέος νήσσο[ο]ν πέδον, ἄφθι[τ]ε δῆμ[ε],
 σοὶ μεγάλων δώρων καὶ νέκυσ οἶδα χάριν·
 εἰκόνι καὶ στεφάνοισιν ἀειμνήστω [τε]
 σήματι τοῦ πικροῦ ῥῆσιν ἔχω θανάτου.

Aetatis romanae. — 1 ἸΣΤῚΠΑΛΛΑΙΕ — ΝΗΣΣΟΥ — ΑΘΘΗΕ rest. editor. —
 3 γερασθεῖς Welcker *Mus. Rh.* VI 84 non augurans opinor fore ut aliquando in titulo perrecenti Phrygio participium inveniretur *μνημα γερασ-σάμενος*. Tamen non recepi, nec γεγηθώς nec πεποιθώς mihi satisfacit. — Coniunxit Ross cum hoc carmine titulum 303 ὁ δᾶμος τῶν Ἰσθμιω-τῶν ἐτίμασεν τιμαῖς τρίταις Σάτυρον Θεμιστοκλέους ἱατρὸν στεφάνῳ χρυσέῳ - καὶ εἰκόνι χαλκῇ ἀρετᾶς ἕνεκεν τᾶς κατὰ τὰν τέχνην καὶ εὐνοίας τᾶς ἐς αὐτόν. Et medicus si fuit ille, intellegis acumen v. 4 *uti ego totiens a vobis mortem defendebam, ita me iam vestris honoribus a mortis oblivione vindicavistis.*

201. In Co insula. Ross *Inscr. ined.* 174 et ex novo apographo *Hellen.* I 2 p. 97 (*Inscr. ined. fasc. III* p. 41). Omnium optime tractavit novo apographo nusus Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 635sq.

Θευδότα ἃ [μάτ]ηρ σε [τέκε], Στόλε, δάκρυ· ἄ[φν]ως γὰρ
 ἀρπάξας σ' Αἶδας σὰν ἐμάρανεन ἀκμάν·
 συνκένχεται γενέτας δὲ Ποσειδιππος, κλυτὸν ἔρνος
 ζαλωτὸν πένψας Περσεφόνας θαλάμοις,
 5 γυμνάδος αὐστηρὸν διέτη πόνον ἐκτελέσαντα
 ἀρτίχρονον γονέων ἐλπίδα γηραλέην.

1 fere a. Chr. n. saec. — 1 Keil I. . ΗΡΣΕ. . . ΣΤΟΛΕ quod ipse correxit, nomen tamen Εὐδοε fuisse citra necessitatem existimans. Vltima ex peiore apographo restituerat Hermann. A. P. VII 527 Θεύδοτε, κηδεμόνων μέγα δάκρυον. — 6 C. I. 2240 τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν — Αἰδῆς γηροτρίφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

202. Halicarnassi viderunt Birch (*Diar. arch.* 1859 p. 56) et Newton (*Discoveries of Halicarnass* tab. 97, 64); sed Co advectum esse perspexit Wilamowitz.

Μελανθίου τοῦ Δημητρίου τοῦ Μελανθίου ἱατροῦ τὸ
 μνημα.

Εὐδεις, ὦ φιλότεχνε Μελάνθιε, καὶ βαθὺν ὕπνον
 εὐδεις, ἱατρῶν ὦ πολυπειρότατε·
 ἀλλ' Αἰδᾶς ζωοῖσιν ἐναντίος, ὅς τὸν ἀρωγόν
 νούσων εἰς Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη.
 εἰς ἑαυτόν.

- 5 Τὸν τέχνη λάμπαντα Μελάνθιον ἱητῆρα
 χθῶ[ν με Κό]ως κρύπτει πρέσβυν ἀλνπότατον.

ι vel η p. Chr. n. saeculi. — 1 φιλότεχνε Bergk *Diar. arch.* l. s. s. At cf. C. I. 1802 πατὴρ φιλότεκνος, nimirum liberi superstites monumentum posuerunt. — καὶ βαθὺν ὕ. eleganter Wilamowitz. — 4 Μερόπων i. e. Coorum, ut recte idem interpretatur, certa simul ratione v. 6 lacunam explens. — 5 sq. ipse Melanthius utpote medicus ionice loquitur.

203. Cnidi. Newton *Discoveries of Halicarnass* cett. I tab. 95, 58. Lapis superne integer.

Ἦβας δὴ κείνας, [οἷ'ας τύπον ἔστιν ἰδέσθαι,
 μνάμα πατρὸς χεῖρες καλὸν ἔθεντο τόδε·
 τοῖος, Καλλίκρατέ[ς, ποτ' ἐὼν, φίλε, κηρὶ δαμασθεῖς
 θῦνες ἀνὰ σκιερ[οῖς Περσεφόνας θαλάμους.

III vel II a. Chr. n. saec.

204. Cnidi. Newton tab. 94, 54.

- a. Αἰνὰ σοι τύμβω[ν] δωμήματα Θεῖος ἔτευξα,
 Αἰθίς, ὁ δὲς τῆς σῆς ἡλικίης προ[τ]ερῶν,
 εὐξάμενος χειρῶν ἀπὸ σῶν κόνιν' ἀκριτε δαῖμον,
 ἀμφοτέροις ἡμῖν ἔσβεσας ἡέλιον.

- 5 b. Αἰθίς, ἐμοὶ ζή(σ)α(σ)α καὶ εἰς ἐμὲ πνεῦμα λιποῦσα,
 ὥς πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρόφασι,
 ἀγνὰ πουλυγόητε, τί πένθιμον ὕπνον ἰαύεις,
 ἀνδρὸς ἀπὸ στέρων οὔποτε θεῖσα χάρα,
 Θεῖον ἐρημώσασα τὸν οὐκέτι; σοὶ γὰρ ἐς Ἀδαν
 10 ἦλθον ὁμοῦ ζωᾶς ἐλπίδες ἀμετέρας.

- c. Οὐκ ἔπιον Αἰθίης Αἰδωνίδος ἔσχατον ἴδωρ,
 ὥς σὲ παρηγορίην καὶ φθιμένοισιν ἔχω,
 Θεῖε, πλέον δύστηνε, γάμων ὅτι τῶν ἀμιάτων

νοσφισθεῖς κλαίεις κηροσύνην θαλάμων.

- 15d. Τοῦτο σαοφροσύνας γέρας Ἀθιδί ταῖ πολυκλαύτοι
 οὐκ ἴσον, οὐδὲ ἀρετᾶς ἄξιον, ἀλλ' ἐθέμαν
 μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον, αὐτὸς ἀνάγκαι
 Θεῖος νηπιάχῳ πνεῦμα χαριζόμενος·
 οἶσω γὰρ καὶ τοῦτο χάριν σέο καὶ τὸν ἀπηνῆ
 20 ὄμμασι τοῖς στυγνοῖς ὄψομαι ἡέλιον.

1 a. Chr. n. saeculo non antiquior titulus rara quadam verborum compositionis arte conspicuus. Vtraque enim binorum distichorum strophæ ionice, utraque ternorum dorice scripta est, nisi quod v. 6 εὐφροσύνης et v. 20 ἡέλιον lapidario parum curioso excidit: sententiarum tamen quam dicunt strophicam responsionem frustra quaeres. Numeri admodum celeres, quorum si quando penthemimere impeditur volubilitas, compensatur haec mora bucolica caesura; quae ipsa sicubi fere desideratur (v. 13), inciditur κατὰ τρίτον τροχαῖον. Quae sunt etiam Bionis aliorumque aequalium poetarum leges metricae. — 2 ΠΡΟΓΕΡΩΝ correxi. Verbo προτερεῖν neminem novi qui hoc significato usus sit praeter Dionysium Halicarnassensem Cnidiorum finitimum. — 5 ΖΗΖΑΖΑ ut saepe illic terrarum. — 18 gravius non vidi fato unquam opprobrium factum. — 22 στυγνοῖς ὄμμασι miseris oculis, sicut supra n. 149 ὦ μητρὸς στυγεργῆς.

205. Ad Halicarnassum. Wescher *Rev. archéol.* 1846 II 134

Μύρτον Εὐβούλου Μυνδία,
 χρηστὴ χαῖρε.

Πατρίς μὲν Μύνδος, γενέτωρ δέ μεν ἐπλετ' Ἰάσων,
 στοργᾷ δ' Εὐβούλου κούρα ἀνεγραφόμαν·
 τέκνον δ' ἀρτιγάλακτον Ἰάσονα ματρὶ λιποῦσα
 ζωᾷς ἐστερόμαν ἔννεακαιδεχέτις·

- 5 αἰακτὰν δὲ θύγατρα κατεσιενάχησε Στρατεία
 οἷά τις εἰναλία δάκρυσιν ἄλκυνος.
 τοῦνεκα τὰν κατὰ γᾶς Μύρτον, ξένοι, αὐδήσαντες
 χαίρειν τὰν αὐτὰν ἀντιέμεσθε χάριν.

11 fere a. Chr. n. saec. — 2 Myrton ab Eubulo adoptata caelebs partum edidisse videtur. — 6 egi de hoc versu *Comment. Bonnens.* p. 26 Adde [Moschi] III 40 ἄλκυνος δ' οὐ τόσσον (sic legendum esse docent

superiora) ἐπ' αἰγιαλοῖς χέε δάκρυ, ut corrigat postrema Buecheler *M. Rh.* XXX 38.

206. Halicarnassi. Newton I tab. 89,10 coll. *Diar. archaeol.* 1859 p. 56.

Μναμεῖον τόδε σεῖο πατὴρ ἐποίησεν ἑανιοῦ
 χερσὶν πᾶσιν ὁρᾶν σᾶς ἀρετᾶς ἔνεκεν
 καὶ ἐγὼ ὑπερ' ἐστῶσα προσημαίνω παριοῦσιν
 ὥς υἱὸν Μόσχου τόνδ' ἔχω Ἑρμοκράτην
 5 Χαλκιδέων χώρας ἐνθάδε ἀποφθίμενον.

Christo nato vix antiquius. — 3 loquitur στήλη ipsi tumulo superimposita.

207. Halicarnassi. Newton tab. 88,8 coll. v. II² 699.

Ὅ] πρὶν ἐνὶ ζωοῖσι φίλοις φίλος, ὁ πρὶν ἐν ἀστοῖς
 ἡδύς, ὁ Πιερίδων γυμνασίῳ τε φίλος,
 Κλειογένης, υἱὸς Θεοδώρου, τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
 κεῖται Ἀλεξάνδρῳ μητρὶ λιπὼν δάκρυα
 5 τὰς γὰρ αἰὲν γενέταισιν ὀφειλομένας ὑπὸ τέκνων
 [πρὶν τιῶσαι χάριτας κάτθαν' ἄωρος ἐών.]

1 fere p. Chr. n. saec. — 1sq. ὁ πρὶν - ὁ πρὶν - ὁ similes particularum οὐ et εἰ eisdem versuum sedibus anaphorae in Antipatris Sidonii epigrammatis (eius enim sunt) A. P. VII 409 et 413. — 5sq. supplevi sententiam vulgarem. Legit Newton . . . EAEI vel PAEI.

208. In Thaso duo lapides. Conze *Itin. insular. maris Thrac.* p. 19. sqq.

a. Ἄρτι με νυμφιδίων ἀπὸ δύσμορον ἤρπασε πασιῶν
 δαίμων ἐς τριτάτην νισόμενον δεκάδα,
 ἀρτιβίου περὶ ὄντα κατ' εὐκλέα θέσμια δόξας
 στυγνὸς ἄπαιδα δόμοις ἀμφεκάλυψ' Αἰδης
 5 Ἀντιφύωντα, γοναῖσι Σοφοκλέος ὃν τέκε μάτηρ
 Ἥρω, τῇ λιπόμαν οὐ τέκος, ἀλλὰ τάφον.
 αἰαῖ, τίπτε, Τύχα, με τὸν εὐκλέα πατρίδι κόσμον,
 τλάμονα δυσπενθής, ὠρφάνισας βίον;

b'. Ὁ τύμβος ἐσθλὸν νῖα τὸν Σοφοκλέος

- 10 *Εὐρυμενίδην κέκευθεν, ᾧ βίου μόνα*
ἐτῶν διεξάμειπτο διπλόα δεκάς·
κατεῖδε δ' οὔτι νυμφικῶν ἐφίμερον
παστὸν γάμων πάρεδρον, ἀλλ' ὑπ' ὀλβίων
σφαλεῖς μελάθρων στυγνὸν ἦλθ' ὑπ' Αἶδαν,
- 15 *δυσπενθὲς Ἡροῖ ματρὶ καὶ συναίμοσι*
λιπὼν φίλαισιν ἄλγος· ἃ δ' ἀλιστεφῆς
δόξας ἔκατι τῷδε πατρίᾳ Θάσος
τὰ σεμνὰ τιμᾶς δῶρ' ἐνειμεν εὐκλέους.
- b¹. *Οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον ἐμοὶ [φίλα] ἄνυσε μάτηρ*
- 20 *Ἡρω, ἀποφθίμενον δ' ἐστενάχῃσε γόοις,*
εἰκοστὸν τανύσανθ' ἐτέων δρόμον· ἄμμε δ' ὁμ[αίμους,
τλάμονες, ἐν δισσοῖς μῆσιν ὅδ' ἔσχε τάφος·
πατρὸς δ' εὐόλβοιο Σοφοκλέος ἄρσενά γ[έν]αν
ὠκύμορον φθιμέναν ἐστενάχῃσε Θάσος·
- 25 *μάτηρ δ' ἃ μεγάλ[αν]χος] ἐφ' υἰάσιν, ἃ πάρος εὔπαις,*
οἶχί τέκη, κω[φούς δ'] ἀντὶ δέδορκε τάφους.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Primum epigramma ad Antiphontem, reliqua duo ad Eurymenidem duobus post fratrem mensibus mortuum pertinent, eiusdem omnia poetae. — 3 fort. ἄρτι βίου, quod suadet anaphorae ratio et parum aptum δόξας vocabuli epitheton; genetivus partitivus a *περόωντα* suspensus explicari potest. — 13 *παστὸν γάμων πάρεδρον* audacius quam Musaei v. 1 *λύχρον - γάμων ἐπιμάρτυρα*. — 19 *ἐμοὶ γλυκὺν ἐξετέλεσεν* Curtius Goett. *Gel. Anz.* 1860 p. 414, at matris vocabulum necessarium est. — 21. 23. suppl. Wieseler apud Conzium, 25 Curtius, 26 Wilamowitz.

209. Orei Euboeae. Ex Papasliotis apographo *Diar. arch.* 1856 p. 270.

- Πολλά σε ἔπαινος ἐπευκλείσεν νεότητος ἐν ἀκμῇ*
παῖδα μὲν ὄντα νέ[ω]ν κοσμιότητι τρόπων,
ἥβῃ δ' αὐξηθέντα νόμων πατρίων θεραπείᾳ[ι,
ἐν συνό[δοις] ὅ[ι]τ' Ἀρης ἀντιπάλους συνάγοι,
- 5 *ἵππομαχοῦντα· ἀρετῇ γὰρ ἐτόλμησας στεφανῶσαι*
πατρίδα καὶ προγόνους· μνημα δὲ σῆς ἀρετῆς
σι[τῆ]σε πατὴρ Θεο[κλ]ῆς, ἀειμνήστοις[ι] δὲ ἐπαίνους
κόσμησε ἔδε πόλις καὶ κατὰ γῆς φθίμενον.

iv saeculi, si quidem non erratum est in ἵππομαχῶντα v. 5; sic enim legendum esse vidit Baumeister recte negans Ἰππομάχων graecum nomen esse. — 2 νέον corr. Wilam. — 4 ενσυνολωδοδαρης. Nauck ἐν συνόδῳ δ' ὅτ' Ἄρης, quod ipse posui paullo melius est, verum fortasse neutrum. — 7 θεο . . . δης. Θεόδωρος Papasl. θεοειδές peius etiam Nauck; mihi Δ pro Λ lectum et lacunae spatium incuriose notatum videtur. — ἀειμνήστοις corr. Nauck.

210. Cei. *Ephem.* 3248.

Κόμψης τόδ' ἐστὶν μνῆμα τῆς

iv vel iii saec. — 1 ΚΥΜΟΥ nomen corruptum non fuit Λικυμνίου, quod sibi persuasit Bergk *Ann. Fleckeis.* 79, 193. Fuit nomen incipiens a Λα - vel Ἄλκ -, littera μ ex duabus coaluisse videtur, velut Δι vel Νι.

211. Syri. Lebas IV 1896. Clon Stephanus Ἐπιγραφαὶ τῆς νήσου Σύρου. 1875 p. 54.

Ἐσθλὸν ἡμεῖς ἱερῆα καὶ εὐσεβῆ ἀμικαλίπτει
χρῶν ἡδε Κλειτοφῶντα τὸν Ἐρασισθέον·
σιήλην δ' ἔστησεν θυγάτηρ ἐπὶ σήματι τήνδε
αὔξουσα φήμην πατρὸς εὐκλεῆ γραφῆι.

III saec.

212. Syri. Clon Stephanus p. 56.

Θεοφίλα χρηστὴ χαῖρε.

Ἄδ' ἀρετὰν στέρξασα καὶ ἐνδίκᾳ λέκτρα ξυνείνου,

Νικίου ἡμερτὰ παῖς, ξένη, Θεοφίλα

κεῖται ὑπὸ σκιερὰν Σύρου κόριν, ἃ βαρυπενθής,

ὄρφανὸν ἐν ζωῆς παῖδα λιποῦσα πατρός,

5 ὑσιτάτιον τελέσας[α] τὸν ἐγ Μοιρέων ἐνιαυτόν,

πέμπτον ἐπὶ τρισσαῖς πλησαμένα δεκάσιν.

τοῦνεκά μιν τὰν πρόσθε περίφρονα καὶ μακαριστὰν

Ἐστιαῖος φθιμέναν τῶιδ' ὑπέθρηκε τάφῳ.

i vel a. vel p. Chr. n. saec. Lectio minime dubia, ut nec συνείνου corrigere liceat v. 1. — 5 Α omisit lapidarius.

*213. Rhenaenum h. e. Delium titulum esse coniecit Boeckh C. I. 2316.

Πλείστην δὴ θνητῶν ἀρετὴν πατρὶ μητρὶ τε δείξας
καὶ θ' Ἡρακλείδης ὁ Φίλωνος Δῆλιος ὤδε.

Indoles satis antiqua.

214. Rhенаеае. Ex Rossii aliorumque apographis Keil *Diar. arch.* 1851 p. 295.

Δακρυόεν τόδ[ε] σῆμα κα[τὰ ξέ]νον ἡρίον ἦ[ρ]τα[ι]
Φαρνάκον αὐθαί[μ]ον τ' αἰπὺ Μύρωνος ὁμοῦ,
τη[λεδ]αποῦ [γ]ε[ν]εᾶς οἰκτρᾶς ξένο[ν], οὓς
ναυαγ[ο]ῦς Βορέον χεῖμ' ἀ[π]οσεισασμένους
5 ἀκρ[ω]ν δὲ ξίφος [ὀξ]ὺ Σεριφιάς ὤλεσε νῆσος
ἀμφὶ βαρυζήλου τέρμα βαλοῦ[σα] τύχης·
Π[ρῶ]τος δ' [ἐν γαίης] κόλποι[ς] στηλ[οῦ]χ[ον] ἔδαιμεν
τύμβον [ἐοῖς ξεί]νοισι μνημόσυνον στεναχ[ών].

III fere a. Chr. n. saeculi. — Apographa ut lapidis detritissimi admodum corrupta. Keilii usus sum singulis supplementis, interpretatione diversa mea. Sic enim rem intellego: *Pharnaces et Myron naufragio oppressi semimortui in Rhenaeam delati hospitio a Proto excepti mox obierunt sepultique sunt ab hospite*. Inde explicandum quod origo peregrina compluriens notatur (v. 1. 3.). — 1 ΤΟΔΞΗΜΑΚΑΙΔΕΝΟΝ correxi. A. P. VII 74 τοῦτο Θεμιστοκλεῖ ξένον ἡρίον εἶσατο Μάγνης λαός. — ΗΥΤΑ. corr. Ross. — 2 ΑΙΔΡΟΥ corr. Keil. αἰπύ cum displiceret mihi quidem, conieci ΚΑΙΓΙ i. e. κατὰ solita lapidum scriptura. — 3 ΤΗΜΠΑΠΟΥΤΕ. ΕΑΣ — ΞΕΝΟΙ corr. Buecheler. Post οὓς ΑΜΙΞΗΝΑ, quod Keil legit ἀμῖς ἦνε, aliter nimirum v. 4 constituto; id quod requiro non legi videtur ἄμα νηί. Certe si recte v. 4 ΧΕΙΜΑΤΟΣ κτλ'. mutavi, hoc apparet v. 3 extr. verbum non fuisse. — 4 desidero Boreae epitheton, quod fortasse ναυαγοῦς fuit. — 5 ΑΚΡΟΝ et CΥ. corr. Keil. — 7 quae scripsi dubia sunt. ΤΡΩΤ ΟΞΔ ΕΞΚΟΛΠΟΙ. ΣΤΗΛΩΧΑΟΣΤΑΙΜ . . aliaque apographa ΧΑΡΙΤΑ . . — 8 post τύμβον ΣC . . ΤΗΝΟΙΣ et in extr. V. ΝΑΧΑΙ.

215. Rhенаеае. C. I. Add. II 2322 b⁹³ coll. *Diar. arch.* 1860 p. 79.

Δί]ς δέκα καὶ δισσοὺς πλήσας ζωῆς λυκάβαντας
καὶ ποθέσας ἀρετὴν στεργομένην ὀλίγοις

ἤλυθες εἰς Αἶδην ζητούμενος οἷς ἀπέλειπες·
 πᾶσι γὰρ ἀλγηδὼν ἐσθλὸς ἀποιχόμενος.

- 5 εἰ δέ τις ἐν φθιμένοις κρίσις, ὥς λόγος ἀ(μ)φι θανόντων,
 Σώγηνες, οἰκήσεις εἰς δόμον εὖσεβέων.

i fere p. Chr. n. saeculi epigramma melius excogitatum quam scriptum.

216. Paro in insula. Ex Kindii apographo Keil *Allg. Littztg.* 1849 p. 625. Ex Schiefneri apographo Stephani *Bullet. acad. Petropol.* 1853 XI. 238.

Τύμβῳ τῷιδε Βόηθον Ἀριστόδικος κτερέιξε
 παῖδα φίλον τροφέων δ' ὤλετο πᾶσα χάρις.

Aetatis romanae. — 2 XAPII Steph. XAPΞ Keil, qui correxit.

***217.** Paro in insula. Anaglypho lectisternium effictum. C. I. 2408. Lebas IV 2119.

Σωχάρμου παράγο[ντες] ἐμὸν τάφον εἶπατε χαίρειν,
 εἴ τι καὶ ἐς φθιμένο[υς] μοῖρα δέδωκε λαλεῖν.
 εἰ γὰρ καὶ παύρας ἐτέ[ων] δεκάδας βίον ἔσχον,
 ἄξιός αἰνεῖσθαι τ[οῖς] ἀγαθοῖσι θάνον.
 5 ὀρφανὰ μὲν μοῖραι στ[υγεραὶ] κατὰ δώματ' ἔβαλλον
 κείσθω πᾶσι χρόνον [ταῦτόν] ἐπεστι τέλος.

Aetatis romanae. Lectio omnino certa. — 5sq. explevit Wilamowitz optime.

218. E Paro Venetiam adlatum esse coniecit ex v. 3 Boeckh C. I. 2415. Praevalident tamen, nisi ubi κοινή usurpatur, formae doricae. Mihi descripsit Wilamowitz.

- α. Φράζε, τίνας γονέως, σέο τ' οὔνομα καὶ πόσιν αὔδα
 καὶ χρόνον εἰπέ, γύναι, καὶ πόλεως ὅθεν εἶ.
 β. Νείκανδρος γενέτωρ, πατρίς Πάρως, οὔνομα δὲ ἦν μοι
 Σωκρατέα, φθιμένην Παρμενίων δὲ ἔθετο
 5 σύνλεκτρος τύμβῳ με, χάριν δέ μοι ὥπασε τήνδε
 εὐδόξον ζωᾷς μνημα καὶ ἐσσομένοις.
 καὶ με πικρὰν νεαροῖο βρέφους ἀφύλακτος Ἐρεϊνός

αἰμορόντο ἰονόσωι τερπνὸν ἔλυσε βίον.

οὐθ' ὑπ' ἑμαῖς ὠδεῖσι τὸ νήπιον εἰς φάος ἦγον,

10 ἄλλ' ὑπὸ γαστρὶ φίλαι κεύθεται ἐμφθιμένοις·
τρισαῖς ἐκ δεκάδος δὲ πρὸς ἕξ ἐτέων χρόνον ἦλθον

ἀνδρὶ λιποῦσα τέκνων ἀρσενόπαιδα γονάν,
δισσὰ δὲ πατρὶ λιποῦσα καὶ ἱμερτῶι συνομεύνωι
αὐτὰ ὑπὸ τριτάτῳ τόνδε λέλονχα τόπον.

15 α. ἀλλὰ σὺ, παμβασίλῃα θεά, πολυνώνυμε κοῦρα,
τήνδε ἄγε ἐπ' εὐσεβέων χῶρον ἔχουσα χερός.

β. τοῖς δὲ παρερχομένοισι θεὸς τέρψιν τινὰ δῶη
ἔλπασιν χαίρειν Σωκρατέαν κατὰ γῆς.

Διονύσιος Μάγνης ποιητῆς ἔγραψεν.

II p. Chr. n. saec. — Lapidarium c forma usum correxit fere ubique Dionysius idemque cum ille v. 2 ΓΥΓΥΝΑΙ et v. 3 ΠΕΝΕΤΩΡ sculpsisset, sedulo emendavit. Observavit haec Wilamowitz, qui etiam ex subscriptione r formam tradidit. Eo minus autem probabile est, poetam v. 7. *πικράν* integrum relictum fuisse, si quidem quod Reiske coniecit *πικρά* voluisset. Numeri dicendi genere elegantiores bucolica nituntur caesura, quae quinquies τῇ κατὰ τρίτον τροχαῖον compensatur. — 1 γονέως Wilam. ceteri γονέος. — 7 *πικράν* i. e. acerbo fato afflictam, ut *στνγγός* et *στνγγερός* de homine miserando ponitur. — 8 νόσωι Wilam. ceteri νόσου, quod frustra explicabant. Mirum vero quod non scripsit *αἰμορόντων νόσωι*. *Erinyes infantis improvidens morbo me sustulit*. — 13 duo *pueros* (v. 12) *patri maritoque reliqui, sub ipso tertii partu occubui*. ὑπὸ τριτάτῳ non brevius dictum quam ut intellegi possit; pro αὐτὰ expectares αὐτῶ, at solent haec pronomina adsimilatione quadam ad subiectum potius referri. Ceterum cf. A. P. VII 465 *δισσὰ δ' ὁμοῦ τέκτουσα τὸ μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν-γῆρως· ὃν δ' ἀπάγω μνημόσυνον πόσιος*. — 15 *παμβασίλῃα* Wilam. ceteri *παμβασιλεια*. — 17 *δῶη* Wilam. ceteri *δοίη*. Vltimum distichon, nisi forte ex sui animi sententia poeta loquitur, ipsi Socrateae tribuendum puto, quo gratias referret pii voti v. 15sq.

219. Arcesinae Amorgi. C. I. Add. II 2264 v.

Κλεομάνδρον τόδε σῆμα, τ[οῦ] ἐν πόντῳ κίχρε μοῖρα,
δακρυόεν δὲ πόλει πένθος ἔθηκε θανάων.

IV saec. — 1 τῷ quod vidit Keil (ad Rossii *Arch. Aufs.* II 648) to esse; τῷ Boeckh. De genetivo v. A. P. VI 264, ubi quod codex habet ἀλλ' ἀρετᾶ λάμπομαι, αἷς ἐκίχον non ἀν, sed cum Iacobsio ᾧς corrigendum est.

220. In insula Amorgo. Ex Ioannidis apographo Henzen *Annal. Inst.* 1864 p. 103.

Οινόβιος Δίωνος, ἀποφθιμένον τόδ' ἄωρον
μνῆμ' ἔσ[τησεν]· ὁρᾷν δ' ἡλικίην παρέχει.

IV saec. ο pro ου scriptum. — 2 imperite sic descriptus ΜΝΗΜΕΟ ΠΑΝΔΗΛΑ κτλ'. Oblitus videtur Graeculus indicare post ες - versum desinere in lapide eumque mutilum esse.

221. Arcesinae. C. I. Add. II 2264w.

Ἐσλὸς ἐὼν Πολ[ύ]ιδος Ἐχε[κλῆ]ρος φίλος ἰός
οἶκον ἀμυνρώσας ὤλειτ' ἄωρος ἐών.

IV vel III saec. — 1 ΓΟΛΗΔΟΞΕΧΕΩ . . . nomen dedit Buecheler.

222. In insula Amorgo. Ex Graeci cuiusdam apographo litteris minusculis scripto Cumanudes *Athenaei* v. II 407.

Ὁ δῆμος Λεοντεῖ Εὐρυδίκον ἦρωι.
Τόνδ' ἀρετᾷ [λ]άμψα[ν]τα Λεοντεῖα Εὐρυδίκου
τίμησεν πάτρα γυμνάδος ἐν τεμέν[ε]ι·
ἄρτι γὰρ ἐκ χ[λ]αμύδος νεοπενθῆς ὄνχετ' ἐς Ἄδα
ὀκτιώχαιδεχέτης, ματρὶ λιπὼν δάκρυα.
5 ὃν στεφάν[ω] τίμησ[ε] πόλις καὶ σήματι τῷδε
μαν[ύ]ουσ' ἀγαθῶν καὶ προγόνων ἀρετάν.
ὦ μοίρας ἀτρεύτο[υ] ἀναγκαστῆρες ἄτρακτοι,
τόν[δ]' ἱερὸν πέμψαι[τε] εἰς δόμον εὐσεβέων.

Videtur romanae aetatis; iota nusquam adscriptum. Dialectus dorica in argumenti gratiam usurpata: solent enim epheborum tituli dorice loqui. Semel posita vulgaris forma σήματι v. 5 prodit lapidarium doridi non adsuetum. — 1 ἀρετὰν ἀμύψα[σ]τα traditur, quod miror Cumanudi nauseam non movisse. — 4 idem hemistichion in titulo Halicarnassensi supra n. 207. — 6 ΜΑΝΟΥΣ et 7 ἄτρυτοι et 8 τὸν ἱερὸν, quae correxì.

223. Prope Miletum. Ex cod. Askewiano C. I. 2892.

Εὐδίων ἐκ μακάρων ἀνίσαντά σε τὰν ἀόρατον,
Γοργία εὐγέρωσ, ἀτρα[πι]τὸ[ν] βίότου
ὄλβου τηλεθάοντος ἐκοίμισεν ὕπνος ὁ λήθης

- κάντα [π]ρὸς ἑπταπόρου σιᾶσέ [σ]ε [Πλη]ιά[δος].
 5 ἔξοχα δ' αἰνήσασα θεόκτιτος ἄδε σε [γ]α[ῖ]α
 φροντίδι πανδήμῳ σὸν δέμας ἐκτέρισε(ν),
 οὖνεκα καὶ πατέρων ἐπὶ γυνάδος [ῆ]δὲ φιλόπλου
 πρὸςθε νέων ἀ[γ]έ[λ]ας ἔδρακεν ἀγεμόνα,
 ἄλλα τ' ἐνὶ ζωῇ τε[λ]έσαντά σε μυρία δάμωι
 10 καρ[ύ]ξει φάμα φέν[γ]ος ὑπ' ἀ[ε]λίον,
 ἐσθ[λὸ]ν ἐν ἀμερίοισιν Ἀ[ρ]ιστέον ὕδν ἄριστον,
 δόξ[αν] ἔαν ἀ[παλ]οῖς παισὶ [λι]πόντ[α] φίλο[ις].

Litterae vulgares, iota additum dativo δάμω ν. 9 et fortasse ζωᾷ. vid. ad. ν. 9. Corruptum codicis exemplum paullo liberius tractari posse intellexit Boeckh. — 1 εὔδιον ἐκ μ. intellego ut notissimum ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν, *divitem ipsum ex divitibus prognatum*. — ἄόρατος ἀτραπιτός videtur via dici quam qui sequitur nescit quo ducat. — 2 ΑΤΡΑΤΑΤΟΥ non ausus sum quamvis faciliori emendatione ἀτραπα τοῦ βύτου scribere nomie adhuc ignoto; licet ut φύλαξ φυλακός, ἀναξ ἀνακός, sic ἀτραψ ἀτραπός iuxta extare potuisse concedas. — 4 ΙΡΟΣ et ΤΕΙΝΔΡΙΑ . . egregie ut omnia reliqua correxit Boeckh coll. Antip. Sid. A. P. VII 748 de ingenti quadam mole ad caelum usque porrecta κείμενον ἑπταπόρων ἀγχοῦ Πληιάδων, quod non nimis facete in hominem post mortem ad deos evectum transtulit poeta Milesius. — 5 ΡΑΤΑ — 7 ΕΔΕ — 8 ΑΡΕΔΑΣ Gorgias gymnasiarchus fuit et maiorum natu et adolescentulorum Boeckh, et hinc explicanda dialectus dorica. — 9 ΖΩΑΤΕΙΔΕΣ quod fuerit ΖΩΑΙΤΕ ΛΕΣ — 10 ΚΑΡΙΣΣΙ quod et facilius et aptius corriges καρύξει, Boeckh καρύσσει. — ΦΕΝΠΟΣΥΠΑΙΔΙΟΥ — 11 ΕΣΘΑΩΝ — ΑΙΙΣΤΕΟΥ — 12 ΑΘΩΑΝ — ΑΙΠΑΟΙΣ — . . ΠΟΝΤΙΦΙΛΟΝ.

224. In Samo. C. I. 2258.

- Ἢ γενεῇ δόξη τε καὶ ἐν Μούσησι Τύρινα
 ἔξοχος, ῖ πάσης ἄκρα φέρουσ' ἀρετῆς,
 ἐννεάδας τρισσὰς ἐτέων ζήσασα τοκεῦσιν
 δυστήνοισι ἔλιπον δάκρυα καὶ στοναχάς.
 5 πᾶς γὰρ ἐμοῦ φθιμένης χῆρος δόμος· οὔτε γὰρ αὐτῇ
 λείπομαι, οὔτ' ἔλιπον βλαστὸν ἀποικομένην
 ἀντὶ δὲ πατρώο[ιο] καὶ ὑπορόφοιο μελάθρου
 λειτῇ τοῦμὸν ἔχει σῶμα λαχοῦσα πέτρη.
 εἰ δ' ἦν εὖσεβέων ὅσιος λόγος, οὔ ποτ' ἂν οἶκος
 10 οἶμὸς ἐμοῦ φθιμένης ταῖςδ' ἐνέκυρσε τύχαις.

Titulus antiquior videtur, quam cui conveniat Θ forma tradita. —
7 ΠΑΤΡΟΥ corr. Boeckh.

225. Marathesii apud Ephesum. C. I. 3026.

Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας ἑμὰς σπιλάδες διέχευαν
ὀξείαι, κρημνῶν ἄλμα ὑποδεξάμεναι·
ψυχὴ δ' αἰθέριον κατέχει πόλον· ἄξυνέτων δέ
βουλαῖς ἀνθρώπων τοῦδε ἔτυχον θανάτου.

Litterae vulgares. — De rupe sese praecipitaverat ille, sive quod improbi nescio qui et nebulones eum persecuti erant, quos conatus erat effugere, sive quod stulti homines ei persuaserant ut auderet facinus arduum. Boeckh.

226. Prope Teon. Ex cod. Askewiano C. I. 3123.

Ἀλκείδου με τραφέντα φίλοις [ἐν] γυμνασίοισιν
λυπηρὸς δαίμων ἤρπασεν αἰφ[νίδι]ος·
εἵκοσι γὰρ καὶ πέντε μόνου[ς] λυκάβαντας ὁδεύσας
σκῆνος νῦν κεῖμαι Πλουτέος ἑμμελ[ά]θροισι.
5 ἄφθάρτοις Μοῖσαις γὰρ [ο] ἐπ[έ]σ[τεφ]ον αὐτὸς ἐμ[αντόν],
. νυμφίος οὐ [γ]ε[ν]όμεν·
Μουσῶν γὰρ κληδοῦχ[ον] ἔρως φύγε κοῖκ' ἐθέ[λ]οντα
. μητρὸς καὶ πατρὸς ἐκ
οἳ νῦν οὐκέτι ἔχουσ[ιν] ἑμὸν [θά]λ[ος]· ἀ[λλ]ὰ πα[ρ]έ[ρ]χο[υ]
10 ὃ φίλ[ε] δὲ [ο]ιπότε πᾶς τοῦνομα διζόμενος·

Litterae vulgares, nisi quod τ forma traditur. — De indole epigrammatis non iudicaverim, mirum tamen triplex γάρ v. 3. 5. 7. — 1 Π ΜΝΑΣ et 4 ΜΕΛΙΘΡΟΙΣ corr. Boeckh; idem vero male ἀφθάρτοις ad μελάθροις rettulit. Nec deae sunt ἀφθαρτοι Μοῦσαι, sed carmina, e quibus ille saeculorum laudem sibi fore sperat; reliqua tamen distichi pars obscura. — 5 ΓΑΙΕΠΙC . . ON — EM . E . . — 6. ΝΟΛΕΩΝΟΕΝ — ΟΥΓΕΜ ΟΝΗΝ ultima certo correxisse videor, initio versus fortasse καὶ πόλεις ἐνεκεν, quae non nimis audax est mutatio, cf. A. P. VII 733 Κληνὴ μὲν Χαρίτων ἱερή, Δήμητρι δ' Ἀναξω - ἐν ζωῇ πρὸ πόλεις. — 7 Μουσῶν certum puto, reliqua supplevit Wilamowitz. Traditur ΚΛΗΔΟΥΧΩΙ ΕΘΕΙΟΝΤΑ — 8 ΡΗΜΙΟC μητρὸς quod mulieris nomen non est, neque quod sequitur patris nomen ΕΚΟΜΜΑΩΝ recte Boeckh ἐκ Θαλάμου scripsisse videtur. C. I. 1499 Ἑλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλεις.

Ceterum omnino mira etsi certa hoc loco parentum mentio est. — 9 ΕΧΟΥΣΜ — ΟΜΟΣ quod non φάος est, sed ΘΑΛΟΣ. Dein ΔΑΠΑΙΣ — ΡΧΟ — 10 ΟΔΙΠΟΡΕ.

227. Prope Teon. C. I. 3118.

Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε, τίς εἴμι' ἐγὼ ἢ κατὰ γαίης
ἢ τίνες οἱ πατέρες τῆμελέην ἔτεκον·
πεύσῃ· ἐγὼ γὰρ ἐ[ρ]αστὸν Ὀλυμπιάς οὐ[νο]ν ἐκλήθην,
παῖς [δ]ὲ Πατροκλείους, μητρὸς Ὀλυμπιάδος·
5 λυγρὴν θ'οἶμον ἔβην ἐτέων κύρσασα δις [ἐπτά,
παρθένος, ἐν δ' ἔλαχον σῆμα τόδ' ἀντὶ γάμου.

Litterae vulgares. — 2 ΟΠΑ — 3 ΕΒΑΣΤΟΝ — ΟΥΚΑΙ quae correxit Boeckh. — 4 ΠΑΙΣΕ Boeckh παῖς ἢ Πατροκλέους, idemque v. 5 δ' οἶμον. At nec copulativa neque adspirata quidquam offensionis habet.

228. Ephesi. C. I. 3019.

Ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυκάβαντος,
ἄρτι τε ῥητορικῆς ἔργα διδασκόμενον
Λέσβωι ἐν εὐδένδρῳ βαρυαλγῆς νοῦσος ἐδάμνα,
κυνέτι ἐς ἡμερτὴν γαῖαν ἔβην Ἐφεσον·
5 αὐτοκασίγνητος δὲ καμὼν μάλα πολλὰ τοκεῦσι
πένθος ἐπ' ὠκυάλου νηὸς ἔδωκε φέρειν.
ναίω δ' ἡρώων ἱερὸν δόμον, οὐκ Ἀχέροντος·
τοῖον γὰρ βιότου τέρμα σοφοῖσιν ἔνι.

i fere p. Chr. n. saec. — 5sq. permisit frater ut parentum dolor per mare ad eos veheretur. Wilam. πένθος, ut saepius κῆδος, ipsum mortui corpus est. Simile quadamtenus Nicandri epigr. A. P. VII 435 ὁ δ' ἔβδοςμος (frater) ἄμμε Γύλιππος ἐν πυρὶ θείας μεγάλης ἦλθε φέρων σποδιάν, Σπάρτα μὲν μέγα κῆδος, Ἀλεξίππα δὲ μέγ' ἄχθος ματρί.

229. Ad Prionem montem prope Ephesum. Gelzer Mus. Rh. XXVII 466.

Α. Καλπουρνίῳ Καλπουρνιανῶι Τ. Καλπούρνιος Κυντιανὸς Ἀφρικανὸς κατεσκεύασεν σὺν τῇ ἐκβασμειδῶσει τὸν βωμόν.

Ῥήνῳ παρ ποταμῶι γενόμεν, Πωλλῖνα δὲ μήτηρ,
Κυντιανὸς δὲ πατήρ, Προνσιάδος δὲ πάτρις,

*Καλπουρνιανὸς δ' οὐνομα, ἔτη δ' ἐπὶ πέντε λόγοισιν
εἰν Ἐφέσῳ σχολάσας εἰκοσέτης ἔθανον.*

I certe p. Chr. n. saeculi. Parentes, cum natus est Calpurnianus, ad Rhenum commorabantur.

230. Erythris. Lebas V 1556 a. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9.

Χαῖρε Εὐνομε Εὐνόμον.

*Οὔνομα μοῦνον ἔχει στάλα, ξένη, σῶμα δὲ πόντος
πάτρας καὶ Λέσβου μέσσον ὑποβρύχιον;
μήτηρ δ' ἡ πανόδυστος ἐρημαῖον κατὰ δῶμα
Εὐνόμον αἰάζει μυρὶ ὄδυρομένα.*

Litterae vulgares. — 3 lapidarii doridis insueti sunt formae μήτηρ et ἡ.

231. Chii. C. I. 2237.

*Ἑβδομον εἰς δέκατόν τε βίου λυκάβαντα περῶντα
μοῖρά με πρὸς θαλάμους ἄρπασε Φερσεφόνας·
λαμπάδα γὰρ ζωᾶς με δραμεῖν μόνον ἤθελε δαίμων,
τὸν δὲ μακρὸν γήρως οὐκ ἐτίθει δόλιχον·
5 ἄρτι δ' ἐφηβείαις θάλλων Διονύσιος ἀκμαῖς
καὶ σελίσιν Μουσῶν ἦλυθον εἰς Αἶδαν.
ἀλλὰ πάτερ μᾶτέρ τε, προλείπετε πικρὸν ὄδυρόν·
τέρμα γὰρ εἷς με βίου μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε·*

II vel I a. Chr. n. saec. Dorica dialectus ut in titulo ephebi, quod probant vv. 3sq. — 4 ΘΕΙ[N] solus Vidua, alterum Akerblad et Chandler.

232. Chii. C. I. 2236.

*Βιτῶ καὶ Φαινίς, φίλῃ Ἡμέρῃ, αἱ ξυνέριθοι,
αἱ πενιχραὶ γραῖαι, τῷδ' ἐκλήθημεν ὁμοῦ,
ἀμφοτέραι Κῶναι, πρῶται γένος ὦ γλυκὺς Ὀρθρος,
πρὸς λύχρον ὦι μύθους ἤϊδομεν ἡμιθέων.*

ω et c formae certe non fuerunt in lapide, qui Christo nato haud

paullo antiquior est. — 1 legebatur φίλη ἡμέρῃ quod male aut correxerunt aut explicuerunt. Antequam dilucesceret, surgebant ad laborem suavi confabulatione lucem opperientes; iam, ubi nox supervenit, diei verba dant suprema. — 2 YNEΠΙΘΟΙ legebatur συνέριθοι.

233. Chii. C. I. 2240.

Ἄρτι σὲ τὸν θάλλοντα νέοις ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις,
ἄβας καλλίστοις ἄνθεσι τερπόμενον,
ἡΐθεον, Πρώταρχε, πατὴρ ἐκαλύψατο τύμβωι,
ὅστέα δ' ὀγκωθεὶς οὗτος ἔδεκτο τάφος.

- 5 πρόσθεν δ' ὁ πρέσβυς πινυτῶι δεδμημένος ἄλγει
Ἰσιάδ' ὠκύμορον μύρετο θυγατέρα·
αἰ[ά]ξας δ' ἅπληστα παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος
Πρώταρχος· γαμετὴν γὰρ στενάχθησε λίην.
λάινα δ' ὠγκωσεν τάδε σήματα· τὰς γὰρ ἀφ' ὑμῶν
10 Αἰδης γηροτρόφους ἐλπίδας ὠρφάνισεν.

I fere a. Chr. n. saec. Dorica dialectus non nisi primo disticho adhibita, quo ephebica Protarchi virtus laudatur. — 1 ἄρτι ad ἐκαλύψατο (v. 3.) referendum; sic enim intellego: modo te, Protarche, sepelivit pater, priorem vero Isiadem filiam prudenti dolore prosecutus est mortuam. Iam vero nimium lugens utriusque horum mortem alium dolorem percepit Protarchus (h. e. pater filio cognominis); nam uxor quoque obiit, ut iam, inquit, omni senectutis adminiculo orbis sim. — 10 verbi ὠρφανίζω structura et nova neque elegans.

234. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld Act. acad. Berol. min. 1874 p. 727.

Ὅστέα μὲν κρύπτει Τιμῶλος νεάταισιν ὑπ' ὄχθαις
Ἑρμίου, ὀγκωτὰ δὲ [ἀ]μφιβέβακε κόνις
τηλεφαιῆς· ξεστὰ δὲ πέτρα καθύπερθε ἀγορεύει
τὸν νε[χ]ὸν ἀφθόγγωι φθεγγομένα στόματι.
5 τοῦτο δὲ οἱ κενέωμα τάφου ποθέοντες ἐταῖροι
Σμύρνης ἀγχιάλοις χεῦαν ἐπ' αἰόσιν.

III fere a. Chr. n. saeculo epigramma perelegans sine ulla bucolica caesura dorico sermone scriptum praeter Σμύρνης patriae vulgarem formam. — 2 ΜΜΦΙ et 4 ΝΕΥΝ corr. editor. — 4 Simmiae ep. A. P. VII 193 de locusta τερπνὰ δι' ἀγλῶσσου φθεγγομένα στόματος.

235. In museo Smyrnaeo. Gelzer *Mus. Rh.* XXVII 464 et Gelzeri nescius Hirschfeld l. s. s.

Χαῖρε, Κρίτων· σοὶ μὲν [γ]ε καὶ εἰν Ἀΐδαο δό[μοισιν]
ὄντι τεῆς ἀρετῆς οὐχὶ λέλοιπε κλέος·
τοιγάρτοι παίδων σε φίλαι χέρες, ὥς θέμις ἐστί,
κρύψαν, ἐπεὶ γήρως ὄλβιον ἦλθε τέλος.

III fere a. Chr. n. saec. — I TE aequo animo tulerunt editores, qui extremum vocabulum recte expleverunt.

236 Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3273. Anaglypho iuvenis expressus equum freno retinens.

Υἱὸς Βίωνος Ἀπίων μὲν οὖνθάδε,
ἄτεκνος, ἄωρος, εἵκοσι πλησας ἔτη
καὶ τριῖ ἐπὶ τούτοις, οἰκτρὸς ἐν τρισὶ ἡμέραις
θανῶν ποθεινὸς τοῖς γονεῦσι γενόμενος,
5 ὦι παστὸν οὐθεὶς, οὐχ ὑμέναιον ἤισέ τις,
οὐ λαμπράδ' ἤψε νυμφικὴν, γόοισι δέ
καὶ δακρύοις πολλοῖσιν ἐνθάδ' ἤγαγον,
οὔτερ κατοικεῖν δεῖ με τὸν λοιπὸν χρόνον.
μᾶλλον δὲ κλαύσας, πάροδε, τὴν ἐμὴν τύχην
10 βαῖν' οὐ φίλον σοι καὶ τύχοις ὅσων θέλεις.

II vel I a. Chr. n. saec. — 9 μᾶλλον δέ h. e. ne plura. — 10 quaeque optas eveniant tibi.

237. Smyrnae. C. I. 3256.

Ὁ δῆμος Δημοκλέην Ὁ δῆμος Δημοκλέην
Δημοκλήους· Ἀμφιλόχου.

Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα καὶ ἔξοχον ἐν πολιήταις
ἀνέρα γηραλέου τέρμαι' ἔχοντα βίου
Ἀΐδεω νυχίοιο μέλας ὑπεδέξατο κόλπος
εὐσεβέων θ' ὁσίην εὔνασεν ἐς κλισίην.
5 μνημα δ' ἀποφθιμένοιο παρὰ τρηχῆαν ἀταρπὸν
τοῦτο πάϊς κεδνήϊ τεῦξε σὺν εὐνείδι.
ἔεινε, σὺ δ' αἰίσας Δημοκλέος νύξαι χαίρειν
Δημοκλέα στείοις ἀβλαβὲς ἔχνης ἔχων.

II vel I a. Chr. n. saec. Democles pater cognominisque filius publice eodem sepulcro conditi sunt, at filii tantum superest epitaphium. — 5 A. P. VII 475 λειψὶ παρὰ τριῶν. — 7 ἀέσας i. q. εἵπας nove dictum videtur.

238. Smyrnae. In museo Ashmoleano Oxonii descripsit Roehl ediditque in *Schedis epigraphicis* (Berol. 1876) p. 2.

Μοῖρα καὶ Εἰλείθυια καὶ ὠδ[ιν]ες τὸ περισσόν
Μοισάων μελέδην' ἄγαγον εἰς Αἶδαν,
γαστροῶς ἀπωσαμένην μόρον ἔγκνον' ἅ δὲ νεανίς
Ἥραις εὐτείνκτοι τῶιδ' ὑπένεστι τάφῳ.

I fere a. Chr. n. saeculi; ultimo dativo iota non adscriptum. — 1 suppl. Roehl. Videtur poeta mihi memor fuisse Homeri versus Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθυια. — 2 ΑΓΑΓΕΝ lapis, quod ab ipso lapidario correctum esse testatur editor.

239. Smyrnae. Anaglypho homo expressus cum serpente arbori circumvoluto. C. I. 3326 ex schedis Vaticanis et Gallandi.

Ἄδ' Ἡρακλείδην κατέχει κόνης, ὄμβ[α]ρὺς Αἰδας
εἴρυσεν αὐθέν ἥλικος ἐξ ἀγέλας.

ἄρτι γὰρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδ[ο]ς ἀγνὸν ἐφήβου
σχῆμα λαχὼν ἐρατὰν ὤλεσεν ἀλικίαν.

5 ἄρτι δ' ἀριθμὸν ἐτῶν ἔξ καὶ δέκα τερπνὸς ἀμείβων
Ζμερτομάραι στυγερόν ματρὶ λέλοιπε γόνον.

Litterae vulgares. Dialectus dorica ut in ephebi titulo, at duobus apographis, quorum unum v. 2 ΕΛΙΚΟΣ, alterum ΗΛΙΚΟΣ habet, diffidere nolo. — 1 ΒΡΥΣ Gall ὄμβριμος Vatic. eadem clausula infra n. 252. — 3 ΓΥΜΝΑΔΑΣ corr. Brunck. — 6 Boeckh στεργομένα coniecit; cui verbo si locus esset, στεργούσα saltem opus erat: nam quia mater amabat filium, afflicta est. Matris nomen retineo.

240. Smyrnaeum esse coniecit Boeckh C. I. 3328. Anaglypho expressi pater et mater ex adverso sedentes, inter quos puer legens.

Ἦλυθες οὐκ ἀβόαιος ἐνὶ τρισσαῖς δεκάδεσσιν,
Θεύδοτε, τὰν ζωῶς οἶμον ὀφειλομένην,

καὶ σὲ τὸν ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα πουλὺ μετ' ἀστῶν
μήτηρ αἰάζει μυρομένα πρύτανιν.

- 5 πέτρος ὃδε ξείνοισι βοάσεται, ὥς αἰδαλός
ἀσφαλὲς ἀνθρώποις οὐθ' ἐννειμε Τύχα.
εἴης τοι σύμπατρί, κεχαρμένος ὄφρ' ἂν ἐς αἰ[ῶ]
Σώστρατος ἐν φθιμένοις μυρίον αἶνον ἔχη.

Litterae vulgares. — Theudotus prytanis (ad C. I. 3148) saepe cum civibus (συμπρυτανεύουσιν scilicet) ἐν σπονδαῖς laetatus erat libans in prytaeo. — 4 v. supra n. 230 μήτηρ - αἰάζει μυρί' ὀδυρομένα. — 7 ΑΨΩ vel ΔΙΟ apogr. corr. Boeckh. — 8 ἔχη scripsi ex Dorvillii lectione ΕΧΕΙ, ceteri ΕΧΗ. Interpunxi praeterea post πατρί, degas cum patre, et laudabitur pater gaudens talem ob filium.

241. Smyrnae. In anaglypho pone mulierem sedentem iuvenis imberbis, ad dextram iuvenis mulieri dextram iungens, in utroque angulo puerulus. Iuvenes duo fratres mortui sunt. C. I. 3333.

- Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι, ἰὼ ξένε, τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
ἄψανστοι τέκνων κείμεθα κορυδιῶν
Ἰκεσίος καὶ γὰρ νεαρὰν πληρούμενος ἦβαν
Ἐρμιππος κρυερὸν τόνδε ἔχομεν θάλαμον,
5 Ἄιδαν ἐγκύρσαντες ἀλάμπετον εὐγενέτης δέ
Θεύδοτος οὐ στυγερὸν πένθος ἐφεῖδε πατὴρ
μήτηρ δ' ἡ δύστηνος ὀδύρεται οἷά τις ἀκταῖς
ἀλκωνὸς γοεροῖς δάκρυσι μυρομένα,
Μητρίς ἡ λιπάδελφος ἐρημωθεῖσα δέ τέκνων
10 γηραιὸμβιοτᾶς τέρμα ἐνέπλησε κακ[ῶ]ν.

II vel I a. Chr. n. saeculum produnt litterae ΓΚ, unde falso tradita est ω forma. De nominibus cf. C. I. 3141 Ἀπολοφάνης Ἰκεσίου - ὑπὲρ τοῦ πατρὸς Ἰκεσίου καὶ τῆς μητρὸς Μητρείδος. — 5 sq. tit. Imbrius infra n. 327. εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα, ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λούκιος οὐχ ὅσα· εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸν ἐμὸν νέκυν. — 9 Metris aut fratrem reliquerat ut Theudotum virum sequeretur aut ipsa a fratre peregre profecto sive mortuo relicta erat. Verba sanissima defendit Boeckh. — 10 ΚΑΚΟΝ κακῶν Boeckh recte, cum lectionem ἐνέπλησε nunc testatus sit etiam Roehl Sched. epigr. p. 11.

242. Mytilenis. C. I. 2168.

καὶ θάνον ἀτρέστω μαρνά[μενοι κραδίᾳ
σύμμα[χ]α δ' ἡγεμόσιν θέμενο[ι δόρα Ῥωμαίοισιν
πατρίδι τ[ὰ]ν κλεινὰν ὥπασα[ν εἰνομίαν.
ἦ ῥ' ἐτύμως τόδε σᾶμα λεόντε[σιν πεφύλακται
5 οἱ μὲν γὰρ θηρῶν φέρτατοι, οἱ δὲ βρο[τῶν].

Referrem ad Antiochi bellum, qui *omnes Asiae civitates - in antiquam imperii formulam redigere conatus est* Liv. XXIII 37, (Mytilenaei autem a Romanorum partibus steterunt Liv. XXXVII 21), si iota adscriptum esset dativo ἀτρέστῳ v. 1. — 1 suppl. Hermann. cf. A. P. VII 436 καὶ θάνον ἀστρεπτέι. — 2 sq. supplevi. — 3 ΤΟΝ quod nullo pacto servari potest. — 4 suppl. Herm. Eadem sententia A. P. VII 161. 344. 426.

243. Pergami. Apographum dedit C. Curtius.

a. Τύμβον μὲν, Φιλάδελφε, Γλύκων] σοι δείμαθ' ἔτα[ιρος,
ὄντε λίπες τῆς [σῆς ἐκδοχον] νῖα τέχνης·
ὅσσον γὰρ σὺ κράτιστος ἡτηρῶν ἔπλεο πάντων,
τόσσον τῶν ἄλλων ἔξοχός ἐστι Γλύκων.

5 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πιταμένη μ[ε]τὰ δαίμονας ἄλλους
ἦλνθε σή, καίεις δ' ἐν μακάρω[ν] δαπέδῳ.
Ἰλαθι καὶ μοι ὅπαζε νόσων ἄκος, ὥς τὸ π[ά]ροιθεν,
νῦν γὰρ θειοτέρην μοῖραν ἔχεις βιότῳ[ν].

Ἀξιον, ὦ Φιλάδελφ', ἀρετ[ῆς πό]τιμον ἔλλαχες αἴση[ς
10 ἔξοχ'] ἡτοριῆς, ἔξοχε καὶ σοφίης.
οὐ γὰρ δὴ νόσο ;

οἶον δὲ ὑπνώ[οντος] ἐρεύθεται ἄνθεα μῆλ[ων,
τοῖος καὶ νέκυσ ὢν κ[εῖσο] κατὰ [λ]εχέων·
νῦν σ[ε, πάτερ], δύναμαι θαρρόων εὐδαίμονα κληῖζειν,
15 ὀλβιε καὶ ζωῆς, ὀλβιε καὶ θανάτου.

Εἰ θάνεν Ἰπποκράτης - ἀλ[λ' ο]ὐ [θάνεν] - οὐδ' ἄρ' ἔγωγε,
τοῦ πάλαι Ἰπποκράτους οὐδὲν ἀσημότερος.

Ἀλλ' ἔτυμον ψυχὴ μὲν ἐ[ν οὐρανῳ] ἡ Φιλαδέλφον,
σῶμα δὲ [ἀποφθίμενον] χθὼν ἱερὴ κατέχει.

- 20 b. Χαῖρε, γύναι Πάνθεια, παρ' ἀνέρος, ὃς μετὰ μοῖραν
 σὴν ὁλόον θανάτου πένθος ἄλαστον ἔχω.
 οὐ γάρ πω τοίη[ν] ἄλοχον Ζυγίη ἴδεν Ἥρη
 εἶδος καὶ πινυτὴν ἥδ' εὖ σαφροσύνην.
 αὐτὴ μοι καὶ παῖδας ἐγείναο πάντας ὁμοίους,
 25 αὐτὴ καὶ γαμέτου κήδεο καὶ τεκέων,
 καὶ βιοτῆς οἷακα κατευθύνεσκες ἐν οἴκῳ
 καὶ κλέος ὕψωσας ξυγὸν ἰητορίης,
 οὐδὲ γυνή περ εὐσοῖα ἐμῆς ἀπελείπετο τέχνης.
 τοῦνεκά σοι τύμβον τεῦξε Γλύκων γαμέτης,
 30 ὃς γε καὶ ἀθανάτοιο δέμας κεύθει Φιλαδέ[λφου,
 ἔ]ν[θα] καὶ αὐτὸς ἐγὼ κείσο[μ] ἀποφθίμενος.

c. — — — — —
 αἶ κ[ε] θ[α]νών, ὥς ζῶν] σοι ἐκοινώνησ[α]
 ὥδε δὲ κα[ὶ] ξ[ι]νὴν γαῖαν ἐφ' ἐσσάμενος.

II fere p. Chr. n. saeculi. vv. 1—11 et vv. 20—31 in duobus eiusdem cippi lateribus scripti sunt, quem in urbe apud Gregorium Georgi descripsit Curtius, vv. 12—19 et ultimum distichon leguntur in altero cippo, quem extra urbem idem adinvenit. Intellexit Curtius duos eiusdem monumenti cippos esse; num ordinem quoque epigrammatum perspexerit nescio. — 1 nomina supplevit Curtius. ἐταῖρον patris filius se nominat, socium scilicet in arte. — 2 ἐκδοχος melius non novi. — 9 extr. ΑΙΣΗ— nisi describendo erratum est, recte supplevisse putandus est Curtius. cf. v. 20 sq. — 10 σοφίης C. ἔξοχε supplevi ex similitudine v. 15. — 11 post hunc versum quantum interciderit exputare non queo. Ante v. 12 haec leguntur:

EI

ΩΝΔΕΓΟΝ

ΑΙΙ...Ι||Ν...ΟΣΕΛΥ

ΝΟΣ ΟΙΟΝΔΕΥΠΝΩΩ ΚΤΛ'.

12 οἶον δ' εὖ πνεύοντος ἐρεῖθεται ἀνθεα μήλου Wilamowitz, quae sententia apta non videtur. Quod posui Curtii supplementum est. — 13 Anyte A. P. IX 745 κατὰ λασιάν. — 16 ΑΛ/.ΥC certo restitui. — 18 ΜΕΝΕΙ — 22 ΤΟΙΗΑΛΟΧΟΝΖΥΓΙΗΝ — 31 ἐνθα et κείσομαι C. — 32

ΑΙΚΙΘΑ...Λ

ΣΟΙΕΚΟΙΝΩΝΗΣΚΑΙΙΛ...Ι

ΩΔΕΔΕΚΑΣΥΝΗΗΓΑΙΑΝΕΦΕ

vacat ΣΑΜΕΝΟΣ vacat

Videntur haec ad Glyconis epitaphium pertinere; v. 32 non expedio.

244. Prope Cyzicum. Anaglypho mulier sedens expressa, iuxta quam quae altera fuit persona periit. E. Curtius *Act. acad. berol. min.* 1874 p. 5.

Μαιανδρίης τῆς Βακχίου.

Φερσεφόνα, τὸ φίλεργον ἀπέσπασες ἀνδρὸς ἀπ' ἐννῆς,
ἄκριτον ἐς θνατοὺς ἀλικίαν θειμένα,
εἰκοσέτιν τῇ κάλλος ἀφώρισε Κύπρις ἐν ἀστοῖς,
ἀλλὰ Τίχη σκολιοῖς δόγμασιν ἠντίασεν·

5 οὔνεκεν ἄλλοδαπὰν Μαιανδρίῃ ἦλθε γαῖαν
ἀνδρὶ φιλοστόργους δεικνυμένα χάριτας.
ἀνθ' ὧν μοι τὸ μνήμα πόσις κτίσεν, οὔνεχ' ἅμ' ἀντῶι
ἔκδημος γενόμεαν πατρίδα λειπομένα·

Φερσεφόνας δ' ἀδίαυλον ὑπὸ στυγερόν δόμον ἦλθον
10 πανσιπὼν λάθας λουσαμένα πόματι.

Litterae vulgares, iota modo adscriptum, modo omissum; notanda si recte tradita est v. 1 forma ἀπέσπασες. Doricam dialectum indicio esse ait Curtius, ex dorica aliqua civitate Cyzicum Maeandriam transmigrasse. At mirum esset, si ipsum mulieris nomen Μαιανδρίῃ ionice scripsisset; immo, ut solet fieri, poeta aliena dialecto usus erat dorica, defunctae tamen nomen mutare non ausus; lapidarius indigena pauculas sui sermonis formas admiscuit. — 1 melius scripsisset τί φίλεργον.

245. Cyzici. C. I. 3684.

Διονυσόδωρον Πυθέου.

α. Διονυσόδωρε, χαῖρε· β. καὶ σὺ γε, ὦ φίλε,
τὸ νῦν ἔχ[ον γ]εῖνωσκέ με ὥδε κείμενον,
καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ καλῶς ἐζωχότα,
Διμναγενῇ γεγονότα, πᾶσι προσφιλ[ῇ].

Litterae vulgares. — 2 ΕΧΩΜΕΙΝ et 4 ΦΙΛΝ corr. Boeckh. — 4 Διμναγενῇ miris modis interpretati sunt Boeckh et Welcker *Mus. Rh.* III 248. λιμναγενής is est qui ἐν λίμναις γέγονε. Λίμναι autem colonia Milesiorum est in Chersonneso sita, ubi si aequae atque in λίμναις atticis Dionysus inprimis colebatur, revera Dionysi donum erat defunctus.

246. Apud Cium Bithynorum. Lebas V 1145.

Ἐπ' ὠκυμο[τ]ρ[ου τ]ο[ῦτ]ον Ἀσκληπιοδότου
 πατὴρ Νόητος χῶσεν εὐερκῇ τάφον,
 καὶ ξεστὸν οἰκτρ[ο]ῦ παιδὸς ἀν[φί] σήματι
 ἔθηκε βωμόν, πενταέτους τε εἰκῶ τέκνον
 5 κενὴν ὄνησιν ὀμμάτων χαράξατο,
 τὴν πᾶσαν εἰς γῆν ἐλπίδων κρύψας χαράν·
 μήτηρ δὲ ἐν οἴκοις ἅ τάλαινα ὁδύρεται
 νικῶσα θρήνοις πενθίμην ἀηδόνα.

Litteris quamvis vulgaribus sculptum epigramma perbonae aetatis est. — v. 1 ut grandioribus litteris scriptus et a ceteris seiunctus ne esse quidem carminis pars putabatur, unde ἐπ' ὠκυμόρου φόνον vel οἶκον vel ἐπ' ὠκυμορωτάτου Ἀ. scripserunt. Vnus Schneidewin *Allgem. Hall. Littztg.* 1843 n. 143 ἐπ' ὠκυμοίρου τοῖον Ἀ., recte opinor, nisi quod τοῦτον pro τοῖον esse debebat. Traduntur haec ΕΠΩΚΥΜΟΡΩ ΟΠΟΝΑΣΚΛΗ ΠΙΟΔΟΤΟΥ — 3 ΑΝΩ corr. Buecheler. — 7 ἅ τάλαινα non sollicitandum: articulus in hac formula legitimus et forma dorica archetypi est.

247. Hadrianis Mysiae. Lebas *Rev. de la Philol.* I 209. Distinxit Schneidewin *Mus. Rh.* IV 474.

Ῥίς τίνος ἦν; εἶρη· Κλάδος οὔνομα· καὶ τίς ὁ θρέψας;
 Μηρόφιλος· Ὀνήσκω δ' ἐκ τίνος; ἐκ πινρετοῖ·
 καὶ τὸ πόσων ἐτέων;· τρισκαίδεκα· ἄρα γ' ἄμουσος;
 οὐ τέλος, μούσαις δ' οὐ μέγα φειλάμενος·
 5 ἔζων δ' Ἐρμείᾳ μεμελημένος· ἐν γὰρ ἀγῶσιν
 πολλάκις αἰνητὸν στέμμα πάλας ἔλαχον·
 Ἀπφία ἢ θάψασα δ' ἐμὴ τροφός, ἣ μοι ἔτευξεν
 εἰκόνα καὶ τύμβῳ σῆμ' ἐπέθηκε τόδε.

I vel II p. Chr. n. saeculi. Poeta ante oculos habuit Leonidae (fortasse Tarentini) epigramma A. P. VII 163 coll. v. 1 τίς τίνος εὔσα γύναϊ κτλ' v. 4 θνήσκεις δ' ἐκ τίνος; ἐκ τοκετοῦ. εὔσα πόσων ἐτέων; δυο κείκοσιν. ἦ ῥά γ' ἄτεκος; οὐκ κτλ'. — 6 nota doricam πάλας formam rei convenientem.

248. Philomeli Phrygiae. C. I. 3982.

Ἀΐθαλος Ἐλάτῃ τῷ ἑαυτοῦ γυναικὶ φιλοστοργίας

καὶ μνήμης αἰωνίου χάριν.

α. Φρά[ξε, γύ]ν[αι, γε]ν[ε]ήν, ὄνο[μ]α, χθόν[α]. πῶς δὲ θανοῦσα
ἤλθες ἀπ' [ἀδεί]ας [π]α[σάδος] εἰς Αἶδαν.

εἰπεῖν χρὴ σὰν μοῖραν, ὅπως εἰδ[ώ]σιν ὁδεῖται

. ἦν.

5 β. πατρίς δ'] ἐστὶ(ν) Θανάτειρα

. Ἐλάτην δ' οὖνομ' ἐ]θεντο τροφ[εῖς]

α. σῆμα δὲ τίς τόδ' ἔχωσεν; β. ἐμ]ὸς πόσις, ὃ πρὶν ἄδικτα
ἡμετέρας λύσας ἄμ]ματα παρθενίης.

α. πῶς θάνεις; β.]ος, μοῖραι δὲ ΡΟΠΙΜΟΙ

10.

α. ἢ καὶ ἄπαις;] β. οὐ ξεῖνε· λέλοιπα γὰρ ἐν νεότητ[ι]
δισσοῦς ἀρτιγ]ενεῖς παῖδας [ἐν] ὄρφαν[τ]ῃ.

α. ἔρχοιντ' ὀλβ]ίστην[ν] πολὺν τριχί. β. καὶ σὸν ὁδ[εῖ]τα
οὔριον] εἰθίνοι πάντα Τίχη βίσιον. —

15 ὅστις] ἐμεῦ στήλλαν [καὶ ἐμὸν] λίθον οὐκ ἀδική[σ]ε[ι],
οὗτος τὰν αὐτὰν μοῖραν ἐμοὶ λαχέτ[ω].

Expressum est epigramma ex Antip. Sidonii A. P. VII 164, quem ita sequitur poeta, ut vel dialectum tueatur ionicam, dorice vero paucis exceptis scribat quaecunque de suo addiderit. Antipatri autem epigramma et ipsum Leonidae A. P. VII 163 (cf. ad. epigr. praeced.) aut archetypon aut imitatio est. — 1 ΦΡΑΣΝΝΠΝΙΗΝΝΟΝ ΟΞΑΧΘΟΝ. ΠΩΣ Antip. v. 1. unde apographi indoles cognoscitur. — 2 ΑΠΛΛΙ.ΑΣΤΑ. ΕΙΣ melius non inveni; neglecta adspirata non offendor. — 3 distichi interpolati versum maiorem supplevit Franz. — 7 Antip. v. 3, ubi in mg. cod. γρ. ἔδειμεν (pro ἔχωσεν), quod qui invenit pro σῆμα legerat μνήμα. Pro ἐμὸς πόσις Antipater Θεόκριτος. — 8 archetypi ignarus Franz λύσας ἡμετέρας ζώματα π. — 9 sq. distichon interpolatum: mortis ratio narrabatur: μοῖραι δ' ἐρίτιμοι Franz male. Videtur ῥοπή nomen latere. — 10 describentis errore intercidit. — 11 Antip. v. 7. — 12 ΠΑΙΔΑΣΟΡΦΑΝΗ — 13 ΠΕΤΗΙ — ΟΔΗΤΑ. Antipater, cuius mulier unum puerulum reliquit, ἔλθοι ἐς ὀλβίστην ἱερὴν τρίχα, ubi in mg. cod. γρ. πολὺν (pro ἱερὴν), quae vera est lectio. Poeta vero Philomeliensis, ut observavit Wilamowitz, ex rei necessitate verba satis scite mutavit; eisdem recepi supplementum. — 14 Antip. ἰθύνου. — 15 ΖΕΜΕΥ—ΑΔΙΚ ΗΘΕ et v. 16 ΛΑΧΕΤΑΙ suppl. et corr. Franz. Distichon satis inepte sed ex more illius regionis additum.

249. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Act. acad. Vindob.* 1864
XIII 49.

. Ἀθαναίωνος.
. ὧ]ς ἀσφαλὲς εἰπεῖν,
ἐλπίδα κλεινοτά]την πόλεως·
τοῦνεκά μιν φθίμενον δῆμος, θ]έμις ὡς ἀγαθοῖνιν,
θάψεν· ἀποφθιμένων τοῦτο γάρ] ἐστι [γ]έρας.

Editores iv saeculi esse titulum adfirmantes miror litterarum formas multo recentiores dedisse. Sententiam adumbrare studui. — 1 *ut tutum est dicere.* Cavetur ne dei tali laudi invideant: apertum enim est Athenaeonis filium his versibus laudari. — 4 ΤΕΣΤΙΤΕΡΑΣ vix aliam corrigendi viam invenies.

250. Panticapaei in museo. Stephani *Bullet. acad. Petropol.* XIII 163.

Κλεονί]α Μήνι[ος] χαῖρε.
Ἀμ]ισοῦ πολιῖτιν, ἀρίζαλον Κλεο[νίαν],
Β]ιθυνὰν ἀρετᾶς εἵνεκα Πανελόπα[ν]
ἄρπασε] δυσπενθῆς Αἰδας· σεμνὸν δὲ τὸ [κούρας
σκᾶν]ος ὑπὸ σιᾶλαι κρύπτεται αἰενάω[ι].
5 τὰν ἀπα]λὰν κεύθει μορφὰν τάφος, ἀλλ' ἀμ[άραντον
πνεῦμ]α μένει κείνας ἐς φάος ἀθάνατον.

i fere a. Chr. n. saec. — Nomina praefixit editor. Κλεονί]α nomen eo probabilius mihi videtur, quod simile est Berenicae; nam haud dubie Theocriti (XVII 57) vel Callimachi (ep. 52 Schn.) versiculum imitatur poeta v. 1. — 1 suppl. Stephani. — 2 suppl. Keil apud Steph. — 3 suppl. Steph. nisi quod extremo loco ipse τὸ κείνας, Keil τὸ πρόσθεν posuit. — 4 σκᾶνος Steph., male vero αἰενάω]ς scripserunt. — 5 ἢ καλάν Steph. καὶ καλάν Keil; utrique praestat quod posui. — ἄλλ' corr. et suppl. Keil. — 6 πνεῦμα Steph.

251. Panticapaei. C. I. 2109 g.

Λυσίμαχε, νιὲ Εὐχαρίωνος χαῖρε,
Λυσίμαχον μύθοι[σ]ι προσηνέα πᾶσι πολίταις
καὶ ξ[ε]ῖνοις Νομάδων ἔκταν[ε] θοῦρος Ἄρης·
ὦ]ι ἐπὶ πᾶς ἐλεεινὸν ἐπεστινάχθησε θανόντι[ι]
οἰκτείρων θαλερὴν ἀνέρος ἡλικίη[ν].

Litterae I fere a. Chr. n. saeculi, unde ΞΙΝΟΙΣ v. 2 vix fuit in lapide. Supplevit Boeckh.

252. Panticapaei. Anaglypho exsculptus vir adstante puerulo. Stephani *Comptes rendus* cett. 1861/2.

Φαρνάκη Φαρνάκου χαῖρε.

Φαρνάκεω στάλαν δέρκευ, ξένε, τὸν βαρὺς Ἄδης
ἔκλασεν ἀγρεύσας δύσμορον ἡλικίην,
τέχνη παιδοτρίβαν, ἔτεσιν νέον, ἐγδὲ Σινώπας
πατρίδος, ἐξ ἀρετᾶς πρὸς δύσιν οἰχόμενον.

5 οὐ κάλπιν κρί[π]τει γῇ Βοσπορίς, οὐδὲ λέληθεν
γυμνάσιον κωφοῖς δάκρυσι μυρόμενον.
αἰρετίσας δὲ πατὴρ στοργαῖ φύσιν ἐπροτέρησεν,
σχημάτιον τύμβωι σᾶμα λίθου θέμενος.

I fere p. Chr. n. saec. Praevalident formae doricae ut in paedotribae titulo. — 4 recte Sauppe (*Philol.* XX 511) ut virtutem artemque ostentaret Pharnacem in Graeciam (πρὸς δύσιν) profectum esse statuit, quamobrem in patria ad cenotaphium inanibus lacrimis deflent mortuum iuvenes. — 5 ΚΡΥΤΕΙ — 7 pater naturam, quae filium peregre mori voluit, amore superans imaginem quae ipsi apta videretur elegit posuitque in tumulo. Verbi προτερεῖν structura nova videtur.

253. Mesambriae (Boeckh) sive Marcianopoli (Lebas III 1564). C. I. Add. II 2055 b.

Οὗτος ἔχει τύμβος τοὺς κα[ὶ] πάρος ὀρθὰ φρονεῦντας,
ξυνῶι δ' ἐν] τούτῳ σήματι κεκλίμ[ε]θα.

ἢ μὲν ἐγὼ] Ξενώ εἰμι, ὁ δ' ἐμὸς πόσις ἐγγύθι ἐμεῖο
δείκνυσι, εὐσε]β[έ]ως [ώ]ς βίον ἐπνέομεν.

5 νῦν δ' ὥσπερ ζ]ωοὶ, μακάρων τε μοῖραν ἔχοντες
κείμεθα] καὶ εὐσεβέων ἐν σκιεροῖς θαλάμοις.

Ex pravo apographo vulgaribus litteris scripto elicui quae ex poetae. sententia viderentur; plane alia Boeckh. — 1 ΠΡΟΣΤΟΥΣΚΑΡΠΑΡΟΣ correxi. Boeckh urbis conditorem velut Καρπάρης nominatum esse putavit. ὀρθὰ φρονεῦντας (ὀρθὰ νοεῦντες Herod. VIII 3) sunt recte iudicantes beneque cordati. — 4 ΒΙΩΣΑΣ correxi. — 5 sq. supplementa dubia Videtur poeta καὶ dedisse, quod postponi cum non novisset lapicida, τε substituit, cf. *Hermes* vol. X 199. — Ceterum vide A. P. VII 378.

254. Paphi Cypriorum. Lebas VII 2802.

Ἦν χρόνος ἥνικα τόνδε σο[φ]ώτατον Ἑλλὰς ἐκλειζεν
 ἰ[α]τρ[ὸ]μ ΙΑΙΤΑΜ παῖδα Λαμασσαγόρα·
 ὦι Πά[φος] ἦν μὲ]ν ἔδος, πρόγονοι δ' ὀνομαστοὶ ἀπ' [αἰ]χμ[ῆ]ς
 ἐκ[γ]ονοι Ἀτρειδᾶν Ἑλλάδος ἀγεμόνων.

IV vel III a. Chr. n. saec. Exordium idem in Romani epigr. de Galeno App. Planud. 270 ἦν χρόνος ἥνικα γαῖα κτλ., petitum ex Theocriti VII 1 ἦς χρόνος, ἀνίκ' ἐγὼν τε καὶ Εὐκρίτος κτλ. — 2 ΓΑΤΡΩΜ CORR. Wilamowitz: nomen α π vel β littera incipit. — 3 ΡΑ . . . ΙΡΑΝΕΔΟΣ Sacellarius (Κυπριακά. Athen. 1855 p. 96) aperta interpolatione. ΡΑ ΝΕΔΟΣ Waddington, qui quod supplevit certum non est. — ΑΡ . . ΙΗΣ ἀπ' αὐτῆς Wadd. ἀπ' ἀλκῆς sive αἰχμῆς Buecheler. Agamemnon Amathuntis Cypriae conditor notus est. Od. δ 82. Engel *Cypros* I 228.

255. Citii. C. I. 2613.

Κρήτα μὲν πατρίς μου, ὁδοιπόροι· τίετε δὲ μάτηρ
 Νικώ, Σωσιάναξ δ' [ἐ]πλετ' ἐ]μὸς γενέτας·
 Πραξαγόρας δ' ὄνομ' ἔσχον ἐπικλέες, ὃν πρὶν ἐπ' ἀνδρῶν
 θῆκατο Λαγείδας κοῖρανος ἡγεμόνα.

Litterae quidem vulgares ab Hammero traduntur; tamen recte videtur Boeckh ad Ptolomaei Lagi f. aetatem rettulisse. Ptolemaei copiae contra Demetrium in Cypria a. 306 pugnaverunt, cf. Droysen *Hellen.* I 445 sqq. — 2 δ' ἦεν Boeckh. — 3 sq. confert Boeckh C. I. 2621 ἡγεμόνα καὶ ἱππάρχη ἐπ' ἀνδρῶν.

256. Salamine Cypriorum. Vogue *Rev. archéol.* 1866 I 437. Lebas VII 2761.

α. Τύμβε, τίνος τόδε σῆμα; τεὰν ὑπὸ λισσάδα κεῖται
 τίς, φράσον, οἰκτροτάταν μοῖραν ἐνεγκάμενο[ς];
 β. Δημῶναξ, Σαλαμὶς ὃν ἐθρέψατο παῖδα φέριστον,
 ἐμπορίαις πικρὸν δ' εἰς Ἀχέροντι' ἔμολεν,
 5 πόντον ἐπιπλώσας ἀλμυρῆα καὶ πολυκλαύτω
 ματέρι καὶ γενέτῃ στυγρὰ λιπὼν δάκρυα
 οὐχ ἦψαν γὰρ φῶς τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
 ἔκλαγον, ἀλλὰ γόους ὁ[κ]τακαιικοσέτους.
 οὐ κακὸς ἐστ' Αἶδας· πάρι[θ]ι, ξένη, χαῖρε προσείπας,
 10 κοινὸς ἐπεὶ θνατοῖς ὁ πλόος εἰς φθιμένους.

I fere p. Chr. n. saec. — 1 A. P. VII 163 Παρίην ὑπὸ κίονα κεῖσθαι.
— 8 ΟΥΧΤΑ potest esse in lapide, nec mutarem, nisi Pieridis Graeci
apographum esset. — 9 ΠΑΡΙΟΙ post infandos aliorum labores correxit
Miller *Rev. archéol.* 1866 II 62. — 10 A. P. VII 452 κοινὸς πᾶσι λιμὴν
Ἀλδης.

257. Neopaphi. Lebas VII 2790.

Κρί[σπιον εἰκοσέ[τη], χρυσ[έης θεοῦ ὄντα πολίταν,
Κυ[προγενῆ, το[κ]έων βα[κτρον].
ἔκλα[σε συνθραύσας δαίμων βαρύς, οἱ δ' ἐ[φ]έρον[το
ὡς] σκείπωνι γονῆ[ς] γῆρας ἐρειδόμενοι
5 Τερτία [ῆ]δ' ὁ τάλας Διονύσιος· αἰσίμ[ον ἦθους
δείγμα Τύχη θνητοῖς θῆκεν ἀνωμαλίην.
ῆ ῥα θεοῖς οὐκ ἔστι βροτῶν λόγος, ἀλλὰ τ[υχό]ντες
αὐτόμα[τοι] ζῶην εὖρομε[θ'] ἢ [θ']άνα[τον].

II fere p. Chr. n. saec. Caesura ubique bucolica. — 1 nomen
suppl. Waddington. — ΕΙΚΟΣΕΠΙ correxi. — ΧΡΥΣΟ . . . suppl. Wila-
mowitz, qui etiam v. 4 ΓΟΝΗΙ et v. 5 ΝΑ correxit; idemque v. 3 ἔκλα-
σε pro eo quod legebatur ἤρπασε posuit. — 2 ΤΟΡΕΩΝΒΑ ΜΝΑΜ.
quae prave lecta sunt. — 3 ἐφέροντο Buecheler. — 5 acerbè dictum hoc,
acerbius tamen v. 7 sq., ubi certa sunt supplementa. — 8 ΜΕΘΗΚΑΝΑ . .

**258. Alexandriae Aegypti. Ex Marietti ectypo Miller *Rev. archéol.*
1874 p. 51. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin.* (*Athenaei* vol. III) p. 22.**

Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος· ἅ δέ τοι πέτρος
τὸν καθ' ἀνόντα σημαίνει, τίς καὶ τίνος
εἰς Αἶδαν βέβακεν· ἀλλὰ μοι σχάσας
τὸ νεκραγωγόν, ὦ φίλ', ἐν πέδῳ γόνυ
5 κολαπτὸν ἄθρει γράμμα διπτύχοις κόραις.
πατὴρ μὲν Εἰρηναῖος· ἅ δέ τοι πατρίς
Μέμφις, τὸ δ' ὄνομα ἄγορεύετ' ἐκ βρέφους
nomen — ῥ] φαῦλον οὐ συνέπετο
ἄλλ' οὐδὲν ἦ] τὰν μοῖραν ὡς ἐπέδραμε.

III vel II a. Chr. n. saeculi. — 4 ΝΕΚΡΑΠΩΓΟΝ Miller, νεκραγωγόν
Nerutsos, quod graecum saltem est; intellegere tamen non potui neque
ante nec post Bursiani explicationem *Mus. Rh.* 1874. — 9 videtur

nova haec verbi ἐπιδραμεῖν structura; expectares ἢ μοῖρα ὡς ἐπέδραμεν αὐτόν.

259. Prope Memphin. C. I. 4703.

Γνώθι μετ' εὐσεβέεσσι [σ]α[ό]φρονα Δωρίδα κεῖσθαι
 ἀντ' ἀρετῆς ἱερὸν χῶρον ἀνευρομένην·
 οὐ γὰρ ἅπασιν ὁμῶς θάνατο[ς β]αρύς, ἀλλ' ὅτις ἐσθλό[ς,
 οὗ]τος καὶ θανάτου κοῦφον ἀπέσχε τέλος.

π fere p. Chr. n. saec. Restituit Welcker Zur Sylloge p. 69, nisi quod ἀταλόφρονα v. 1 scripsit. Traditur .|ΑΦΡΟΝΑ, corr. Franz. — 3 ΕΘΘΛΟΝ.

260 In aliqua littoris Cyrenaici parte. C. I. 5362 b.

Δέρκεο τὰν ἀρίσamon, ὁδοιπόρε, τὰν Φερενίκας
 εἰκόνα τᾶς μελέας, ἃν τάφος οὗτος ἔχει·
 ἃ τὸ πρὶν ἐ[γ]καλύβοις, νῦν δ'εἰς Ἀχέροντα μολοῦσα,
 ἃ στερόμαν τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων,
 5 πατρὶ γόνους προλιποῦσα Φιλοξένωι, ὅς τόδ' ἔτευξεν
 εἰδῶλον νύμφας νυαμόσυνον θέμενος.

III vel II a. Chr. n. saec. — 3 ΕΓΚΑΛΥΒΟΙΣ male editores ἐν κ.

RELIQVA.

261. Coreyrae ex Forchhammeri et Crameri apographis C. I. Add. II 1907 bb.

- a. Ἦλθον ἐς ἀθανάτους πολλοὶ κατ' ὀλύμπιον ἔδρην,
 ἀλλὰ θεὸς τούτων ἐστὶ πατήρ ὁ μέγας·
 ὃς κόσμον διέταξε, σελήνην νυκτὶ κελεύσας
 πείθεσθαι, Τειτᾶν' ἡμεριναῖς χαρίσιν·
 5 ὦι πισθεῖσα δέμας μὲν ἐπὶ χθονός, ἧς ἀπετέχθην,
 λείπω, τὴν ψυχὴν δ'ἀθανάτην ἔλαχον·

- ἐν γαίῃ μὲν σῶμα τὸ συγγενές, οὐράνιος δὲ
 ἦλυθεν ἡ ψυχὴ δῶμα κατ' οὐ φθίμενον·
 κεῖται μὲν γαίῃ φθίμενον δέμας, ἡ δὲ δοθεῖσα
 10 ψυχὴ μοι ναίει δώματ' ἐπουράνια·
 ἀθάνατος ψυχὴ τὰ μὲν οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ
 ναίω, σῶμα δ' ἐμὸν γαῖα φέρει φθίμενον.
 ἐν μὲν ὑπ' ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον ἐνδεχέ[τηρον]
 Εὐδόω, ὃς πόσις ἦν ὀππότε' ἔναε δόμους·
 15 τεσσαρακονταέτης δ[ε] πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα
 ἦλυθον, ἐν γαίῃ σῶμ' ἐμὸν ἐνθεμένῃ.
- b. Τοῦτ' Εὐδοὺς βροτοῖς πᾶσι παραινῶ.
 τῇ ψυχῇ με[τ]α[δ]ο[ς] καλ[ῶ]ν ΤΕΧΘΕΙΣ,
 καὶ τὸν βίον τρυφῇ παρηρόγησον,
 20 εἰδὼς ἣν καταβῆς ἐς πῶμα λήθης
 οὐ[δ]ὲν τῶν ἐπάνω κάτω πον ὄψει
 ψυχῆς ἐκ μελέων ἀπ[ο]πταθείσης.

Litterae vulgares, epigramma II p. Chr. n. saeculo vix recentius: iota v. 5 dativo ᾧ adscriptum. Euodus uxore prior (v. 14) videtur mortuus esse, epigrammata tamen eodem tempore insculpta, quorum alterum numeris vitiosis insigne est, prius hoc artis habet, ut quater deinceps eadem sententia (v. 5—12) ita continuetur, ut proximo quoque disticho ex superiori unum aliquod vocabulum repetatur quo nitatur oratio, velut ἀπετέχθην et συγγενές v. 5 et 7, φθίμενον et φθίμενον v. 8 et 9, ναίει et ναίω v. 10 et 12, φέρει et φέρομαι v. 12 et 13.—13 ΤΕΚΝΟΣΕΝΔΕΧΕ corr. Boeckh; undenarium puerum etiam sinu foveri nihil mirum. — 15 ΔΟ — 18 ΜΕ ΓΑΛΩΣΚΑΛΟΝ μεταδὸς καλῶν [δ] τεχθεῖς Boeckh, ubi extremum displicet; postulat participium ad ψυχῇ referendum, quod conieci fuisse τεχθείση vel δοθείση (coll. v. 9) vel τραφείση. — 21 ΟΥΚΕΝ — 22 ΑΠΩ.

262. Corcyrae. Ex Mustoxydis libro delle cose Corcirese Wachsmuth Mus. Rh. XVIII 551.

- ἐ]ν σταδίοις[ι] παλαιάσας
 ἀνέξήσας]οῖκον ἄριστον
 κ]εῖται Μακεδῶν Με[γ]αθύρσου
 τύμβῳ κεκ]αλυ[μ]μένος, αὐτὸς ἄννυφος,
 5 πᾶσι δ' ἐταίροιςιν γ]λυκερὸς φίλος, οὐδενὸς ἐ[χ]θρός·

τοῖς ἀστοῖσιν ἀεὶ θῆ]κας φάος, [ὦ] μέγας ἦρως,
πατριδὸς εὐκλείας . . .]ΔΙΑΕ ἱερὰς Κορκίρης.

Luctatoris epitaphium parum diligenter ex lapide descriptum. — 1 ΟΙΚΠΑ — 2 non videtur proverbium latere οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος. — 3 ΜΕΤΑΘΥΡΕΟΥ nomen feci. — 4 ΑΛΥΜΕΝΟΣ — 5 ΕΚΘΡΟΣ — 6 nisi gravius corrupta haec putes, ipse defunctus compellari videtur; inserto ὦ numeros fulcire tutius erat. — 7 nec σταδίας fuit nec placet πόλιας.

263. Corcyrae. Ex Mustoxyde l. s. s. Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 554. Descripsit etiam Wilamowitz, cui titulus in lamina lapidis sectilis incisus suspectus est.

— — — — —
 γυναιξὶ καὶ τέκνοις
 εἰς τὸν αἰανῆ χρόνον
 λαμπρὸν εἰ]ληφὼς κλέος,
 πολλὸν λιπὼν γυναικὶ καὶ τέκνοις βίον.

Litterae vulgares. — 1 γυναιξί mirus pluralis numerus certo in lapide est. — 4 vel λιπὼν γυναικὶ τέκνα καὶ τ. β. i. e. victum sufficientem.

264. Cephallenia in insula. C. I. 1930.

.]μα κήδεα πότμου
 nomen defuncti μ' ἐσορᾷς ἐν χθ]ονὶ κεκλιμένον
 λείπω δ' ἐν μεγάροις γονέα]ς καὶ μητέρα μητρός
 καὶ πάππον στυγερῶ πένθει τη]χομένους.
 5 οὐδ]ας πρὸς ἀλάνπετον Ἀδ[ου
 οἰκτρότα]τος κατέβην.
 ἀλλ' ὅσοισι πατήρ κόνιν εὖσεβέ]ως ἐπέβαλλεν
 καὶ σὺν μητρὶ τάφους ἄμφε]πε σ[ύ]ν τε φίλοις.
 ξείν]οι[ς] καὶ π[ο]λιήταις
 10
 ἀλλὰ λέγω δά]κρυα μηκέτι πέμπει[ν,
 εἷς γὰρ πάντα μέ]νει θάνατος.
 τοῦνεκα] ἐμῶν ἀποπαύετε θρή[νων

Litterae vulgares praeter τ . Argumentum carminis adumbravi. — 2 $\chi\theta\omicron\nu\acute{\iota}$ Boeckh, idemque v. 9 $\omicron\iota\epsilon\kappa\alpha\iota\pi\omicron\lambda\iota\eta\tau\alpha\iota\varsigma$ et v. 13 $\omicron\phi\eta\iota$ correxit. — 4 vel $\gamma\acute{\eta}\rho\alpha\iota\ \tau\eta\kappa\alpha\mu\acute{\epsilon}\nu\omicron\upsilon\varsigma$. — 7 $\omicron\omega$ — 8 $\pi\epsilon\kappa\iota\tau\epsilon$ — 10 pentameter intercidit.

265. Eremopoli Cretae. Spratt *Itiner. Cret.* II 421 coll. tab.

$\tau\acute{\alpha}[\nu]$ $\mu\epsilon\gamma\acute{\alpha}\lambda\alpha\nu\chi\omicron\nu$ $\delta[\rho]\tilde{\alpha}[\varsigma]$ $\omicron\upsilon\acute{\nu}\omicron\sigma[\mu']$ $\acute{\alpha}\nu\acute{\epsilon}\gamma[\nu\omega\varsigma]$,

$\acute{\alpha}\varsigma$ $\kappa\lambda[\acute{\epsilon}]\omicron\varsigma$ $\acute{\epsilon}\nu$ $\kappa\omicron\eta\tau\alpha$ $\mu\acute{\iota}\mu\upsilon\epsilon\tau\alpha\iota$ $\acute{\alpha}\theta\acute{\alpha}\nu\alpha\tau\omicron\nu$

$\delta\acute{\omicron}\xi\eta$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\gamma\omicron\nu\acute{\epsilon}\omega\nu$, $\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\tilde{\alpha}$ $[\delta']$ $\acute{\alpha}\nu\delta\rho\acute{\omicron}\varsigma$ $\sigma\upsilon\nu\omicron[\mu\alpha]\acute{\iota}\mu\omicron\nu$

$\Phi\epsilon\acute{\iota}\delta\omega\nu\omicron\varsigma$ $\gamma\epsilon\nu[\epsilon]\tilde{\alpha}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\kappa\kappa\rho\iota\tau\omicron\nu$ $\acute{\alpha}\theta\acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\tau\omicron\nu$

5 $\mu\upsilon\alpha\sigma\iota\tilde{\eta}\rho\alpha$ $\sigma\acute{\upsilon}$ $\delta\acute{\epsilon}\delta\epsilon\varsigma\alpha\iota$ $\acute{\epsilon}\pi\acute{\iota}\phi\theta\omicron\nu\nu$. — $[\acute{\alpha}\lambda\lambda']$ $\acute{\epsilon}\tau\acute{\epsilon}\kappa\nu\omega\sigma\alpha\varsigma$

$\sigma\tilde{\alpha}\varsigma$ $\acute{\alpha}\lambda\acute{\omicron}\chi\omicron\nu$, $\Pi\epsilon\acute{\iota}\sigma\omega[\nu]$, $\acute{\epsilon}\gamma\gamma\omicron\nu\omicron\nu$ $\acute{\iota}\sigma\acute{\omicron}\theta\epsilon\omicron\nu$.

$\acute{\alpha}\lambda\lambda\acute{\alpha}$, $[Z]\epsilon\tilde{\upsilon}$ $\kappa\rho\omicron\nu\acute{\iota}\delta\alpha$, $\sigma\acute{\omega}[\xi]\omicron\iota\varsigma$ $\gamma\acute{\omicron}\nu\omicron\nu$, $\acute{\omicron}\nu$ $\kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\iota\pi[\omicron\nu]$,

$\Sigma\omega\nu[\alpha]\acute{\upsilon}\tau\alpha\nu$ $\delta\epsilon\chi\acute{\epsilon}\tau\eta$, $\delta\acute{\omicron}\xi\alpha\nu$ $\acute{\epsilon}\chi\omicron\nu\tau'$ $\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\tilde{\alpha}\varsigma$.

Litterae vulgares. Epigramma non uno nomine inpeditum. — 1 $\chi\omicron\nu$. $\omicron\iota\alpha\eta$. $\epsilon\lambda\mu\pi\mu\alpha\iota\sigma\omicron\upsilon\gamma\omicron\nu\omicron\nu$ litterae quas punctis notavi dubiae sunt. Videmur ad anaglyphum et ad nomen in alio cippi latere scriptum (in $\alpha\mu\iota\varsigma$ desinens) vocari. — 3 $\tau\alpha\lambda$ corr. editor, eidemque debetur $\sigma\upsilon\nu\omicron\mu\alpha\acute{\iota}\mu\omicron\nu$, $\acute{\alpha}\lambda\lambda'$ (v. 5), $\Pi\epsilon\acute{\iota}\sigma\omega\nu$ (v. 6 ubi traditur $\pi\epsilon\iota\sigma\omega\varsigma$), $Z\epsilon\tilde{\upsilon}$ et $\sigma\acute{\omega}\zeta\omicron\iota\varsigma$ (v. 7 $\Sigma\epsilon\upsilon$ et $\Sigma\omega\sigma\omicron\iota\varsigma$), $\Sigma\omega\nu\alpha\acute{\upsilon}\tau\alpha\nu$ (v. 8 $\Sigma\omega\nu\Delta\upsilon$). — 4 pro $\acute{\alpha}\theta\acute{\alpha}\nu\acute{\alpha}\tau\omicron\nu$ coniecit Wilamowitz $\epsilon\acute{\upsilon}\gamma\epsilon\nu\acute{\epsilon}\omicron\varsigma$ simile, illud ex v. 2 male repetitum existimans. Pro $\gamma\epsilon\nu\epsilon\tilde{\alpha}\varsigma$ possis $\gamma\acute{\epsilon}\nu\upsilon\alpha\varsigma$, $\gamma\epsilon\nu\alpha\varsigma$ traditum. — 5 miro modo oratio ad maritum deflectitur, fortasse ab ipsa uxore adpellatum.

*266. In Melo inventum, nunc Athenis. *Ephem.* 3508.

$\kappa\omicron\iota\nu\acute{\omicron}\nu$ $\phi\acute{\iota}\omega\varsigma$ $\acute{\iota}\delta\omicron\upsilon\sigma\alpha$ $\tau\acute{\omicron}$ $\kappa\omicron\iota\nu\acute{\omicron}\nu$ $\acute{\epsilon}\chi\omega$ $\tau\acute{\epsilon}\lambda\omicron\varsigma$ $\alpha\iota\epsilon\acute{\iota}$,

$\pi\acute{\epsilon}\nu\tau\epsilon$ $\lambda\iota\pi\omicron\upsilon\sigma\alpha$ $\tau\acute{\epsilon}\kappa\nu\omega\nu$ $\kappa\alpha\lambda\lambda\iota\gamma\acute{\eta}\nu\omicron\upsilon(\varsigma)$ $\sigma\tau\alpha\chi\acute{\upsilon}\alpha\varsigma$.

$\mu\acute{\eta}$ $\mu\acute{\upsilon}\rho\omicron\nu$, $\phi\acute{\iota}\lambda'$ $\acute{\alpha}\nu\epsilon\rho$, $\mu\epsilon$ $\kappa\alpha\iota$ $\alpha\upsilon\tau\acute{\omicron}\varsigma$ $\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\acute{\iota}$ $\gamma\acute{\alpha}\rho$ $\acute{\omicron}\delta\epsilon\acute{\upsilon}\sigma\alpha\varsigma$

$\epsilon\acute{\upsilon}\rho\acute{\eta}\sigma\epsilon\iota\varsigma$ $\tau\eta\nu$ $\sigma\acute{\eta}\nu$ $\sigma\acute{\upsilon}\gamma\gamma\alpha\mu\omicron\nu$ $\epsilon\acute{\upsilon}\tau\upsilon\chi\acute{\eta}\nu$.

Litterae infimae aetatis; epigramma vero haud inelegans. — $\acute{\iota}\delta\omicron\upsilon\sigma\alpha$ legitur in lapide; poeta fortasse $\acute{\epsilon}\varsigma\iota\delta\omicron\upsilon\sigma\alpha$ voluit.

267. Pholegandri. C. I. Add. II 2445 b.

$\epsilon\acute{\upsilon}\kappa\acute{\alpha}\rho\pi\omega$ $\theta\rho\epsilon\pi\tau\tilde{\omega}$ $\chi\rho\eta\sigma\tau\tilde{\omega}$ $\mu\upsilon\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma$ $\chi\acute{\alpha}\rho\iota\nu$ $\tau\alpha\upsilon\tau'$ $\acute{\epsilon}\chi\acute{\alpha}\rho\alpha\varsigma\alpha$,
 $\chi\alpha\acute{\iota}\rho\epsilon$.

Versum facere voluit.

268. Sicini. C. I. 2447.

— — — — — . ἐνεγ]καμένη.
 εἶδος μὲν πα[ρόμοιος ἔφνης Ἡοῆς] βασιλείης,
 ἔργα δ' Ἀθηναίης [Πιερίδας τ' ἐ]δάης·
 5 οὔνεκεν ἀθάνατοί σ[ε] θ[εοὶ πρὸς σφᾶς] συνάγειραν
 τῶν προπάλαι κλ[ε]ινῶν κῦδο[ς ἐνεγ]καμένην·
 ὁ[σ]σαι γὰρ ψυ[χ]αὶ [σεμνῶς τ' ἀγαθῶς τ'] ἐβίωσαν,
 ταύτας μὴ θ[νήσκειν, ἀλλὰ λέγ' ἀθανάτους.

II fere p. Chr. n. saec. Primi distichi haec fuerit sententia: *ab ipsis deabus, quae nascenti tibi adfuerunt, dona tulisti et animi et corporis*. Alterum distichon Ross supplevit, nisi quod pro ποικίλα πόλλ' ἐδάης ego Πιερίδας τ' ἐδ. scripsi coll. Anth. P. VII 709, tertium Schneidewin (*Diar. litt. antiq.* 1838 n. 38), quartum ego refeci, nisi quod Buecheler ὅσσαι dederat, traditur ΟΝCAI. — 5 ὈΥΝΕΚΕΝ — ΤΟΙCΘ — 7 ΨΥΛΛΙΩ — 8 Callimachus θνάσκειν μὴ λέγε τοὺς ἀγαθοὺς.

269. Aedepsi. Ex schedis Vlrichsii Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 238.

Ἐνθάδε Σώτηρον Χαιρωνέα, χαλκεο[τ]έχνην,
 Αἰδηποῦ δ[άπε]δον τὸν φίλιον κα[τέχ]ει·
 ἀντ' ἰδίας πατρί[δος γ]ὰρ ἐ[πλή]ρυσεν ἐνθά[δε να]ίειν,
 ταῖς ἱλαραῖς αἰ[εῖ] φιλάμενος Χάρισιν.

Supplevit Vlrichs, nisi quod v. 4 mea praetuli. Ille enim quod a sententia et a sermonis usu aequae alienum videtur ταῖς ἱλαραῖς αἰεῖ ἡόσι τερπόμενος. Gratiae artificis propitiae sint oportet, cf. A. P. VI 61. — Cf. n. 247 Μούσαις οὐ μέγα φιλάμενος.

*270. Carthaeenses inter inscriptiones editum in *Herma* Λογίω, inde C. I. 2372. Descripsi Athenis.

Εἴ με θέλις ἀνιχνεῖν, χερσὶ ὅστέα τὰμὰ ταράξαι,
 στῆθι θύρης ἔξω, ἐνδὸν πόδα μήποτ' ἐσάξῃς·
 οὐ γὰρ σοι θέμις ἐστὶν δόμων μ' ἐμῶν ἐξαπελαύνιν.

Infimae aetatis. — 1 quae legi litterarum vestigia de ἀνιχνεῖν verbo dubitari non patiantur. — 2 ποτ' — 3 extr. ΛΑΥΝΙ.

271. Aeginae. Lebas IV 1704.

Οὐκέτι κηροχύτοισι κατ' οὔρεα τέρπομε αὐλοῖς
 πηκίδος, οὔτ' ἄντροις, οὐ δένδρεσιν ὑψιπετήλοις,
 ἦχῳ δ' οὐ φιλέω, οὐ τέρπομε ἀγρονόμοισιν
 ἀνδρὸς δ' εἰδυδίκον ποθέων περικαλλέα ἔργα

- 5 Ἀμπελίον σκιρτῶ καὶ τέρπομαι, ἔνθα κὲ Μοῦσαι
 ἔσστασι τερπόμε[ν]αι πλατάνοισ[ι] καὶ ὕδατίο[ισιν].

Epigramma recentissimum videtur pastor quidam iuvenis in Ampelii senioris amici mortem scripsisse. — 1 ΚΗΡΟΧΟΥ — 2 πηκίς est fistula pastoricia vel syrinx, cuius singuli calami αὐλοί vocantur. Achill. Tat. VIII 6 ἡ σύριγξ αὐλοί μὲν εἰσι πολλοί, κάλαμοι δὲ τῶν αὐλῶν ἕκαστος. — 3 ἀγρονόμοισιν scilicet gregibus. — 5 vita cotidiana relicta solis Musis deditus sum. σκιρτάω verbum inepte positum. — 6 ἔσστασι videtur non corruptum sed ab inscito homine pro dactylo habitum. — ΤΕΡΠΟΜΕΚΑΙ.

272. Syro in insula. C. I. Add. II 2347 o. Ross *Inscr. ined.* 111. Lebas IV 1899. Nuper apographum omnium certissimum dedit Clon Stephanus *Inscr. Syr. ins.* p. 52 sq.

- a. Ἐξοχο]ν οὐδ' ἐπιελπτόν ἔην κάλλος τε νόος τε
 καὶ σθέν]ος ἡγορέη τε ἑξαέτους βρέφους
 Δημοκρ]άτους, ὃν τίκτε γυνή καλή τε καὶ ἐσθλή
 nomen matris]αἰδοίη Νικοκράτους ἄλοχος·
- 5 Ἰκετο τοῦ] κλέος εὐρὺ Πανέλλησιν τε καὶ αὐτοῖς
 Αἰνεά]δαις σοφίης εἵνεκεν ἥδ' ἀρετῆς.
 πάτρη] δ' Ἀντιόχεια κλυτῆς ἀλόχοιο παρ' ὀχθαῖς
 Μαιάν]δρου ποταμοῦ καλλινάου χθαμαλαῖς.
 οὔνε]κεν ἀρπάξας Ἐριούνης Εὐβουλήι
- 10 τέκνον] ἄθυρμα φέρειν Φερσεφόνη τ' ἀλόχῳ,
 πικρὸν] ἄχος λείπων πάππῳ μεγακύδει φωτὶ
 nomen avi]ψ πάτραις τ' ἡδὲ γονεῦσι φίλοις.
- b. Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κ[ερ]αλ[ήν] κατὰ γαῖα καλύπτει
 Ἀμπέλιον] λοι[βὰς] δὲ χέων στονάχῃσε θανοῦσαν
- 15 Μουσαῖος φιλόπατρι[ς] ἀνὴρ
 αἰνοπαθῆς Παυλεῖνά τε μ[ή]τηρ
 καλὴν ἥδ' ἀγαθὴν καὶ μείλιχον ἥδὲ [θε]ρουδῇ,
 μονυλεχῇ, προτέραις ἐναρίθμιον ἤρωε[ῖναις],
 οὔνεκα δὴ σοφίῃ τε σαοφροσύνῃ τε [νό]φ τε

- 20 *πολύ τι πασῶν προφρεσιάτη ἔσκε [γυναικῶν.
καὶ δ' αὐτὴ πάτρῃ μιν ὑπείροχα κυδαίνου[σα
πάσα ἅμα μυρομένη τε τάφοις ἐνεθήκατο τοῦτοδε.*

Hadriano recentius esse docet v. 6. Eius enim aetate coepti sunt Graeci et Romani isto modo inter se coniungi, ut praeter eos alia gens nulla esse videretur, cf. Keil *Syll. inscr. Boeot.* 122. — 1 ἔξοχον etiam ei scripsere qui ex pravis apographis ἐπίληπτον legebant. — 2 καὶ θράσος Boeckh; recepi Rossii supplementum licet lacunae spatium excedens. — 3. 6. 11. suppl. Ross. — 5 ex Stephani apographo constat de lectione Πανέλλησιν, unde ab initio verbum recuperandum erat, cui dativus iungi posset. — 6 legebatur πατρίς, cf. v. 12 et 21. Notanda prava verborum conlocatio; debebat enim ποταμοῖο παρ' ὀχθαῖς ut II. Δ 487. — 9 εἶσκεν Ross. οὔνεκεν Boeckh h. e. quia nobili loco puer natus erat. — 10 κείνον Boeckh. A. P. VIII 483 ἔσται μὰν ὃ γε παῖς ἐνὶ δώμασι Φερσεφονείας παῖγνιον, ubi quod Planudes habet Φερσεφονείας acciperem si legeretur ὃ γε σοῖς ἐνὶ δώμασι i. e. Plutonis. — 12 Μουσαίῳ Boeckh, qui Nicocratem (v. 4) filium esse sumpsit Musaei et Paulinae (v. 15. 16), fratrem Ampelii (v. 14). — Alterum carmen litteris grandioribus ornatioribusque scriptum eandem tamen indolem prodit. — 13 τὴν ἱερὰν in notissimo versu etiam epigr. Prusanum (infra n. 354), τὴν ἱερὴν A. P. VII 3 et 362 et tit. romanus Welcker *Syll.* 84. — 16 ΤΕΙΜΙ Stephanus hastam post τε non litteram esse sed interpunctionem adfirmans. μῆτηρ Boeckh. — 17 sq. suppl. Boeckh. — 19 ΤΕΙ...Ι Steph. τε νόοιο Boeckh, καὶ αἰδοῖ Ross. — 22 suppl. edd.

273. In Syro. C. I. Add. II 2347 p.

*Ἄνδρα σοφόν, Μούσαισι τετειμένον, ἐσθλὸν ἐταῖρον
πᾶσι φίλοις, ἀγαθῷ χρησάμενον βιότῳ,
Εἰρηναῖον ἔδεκτο πάτρης Μεροπηίδος ὄντα
Σῦρος. Ἰω. Λος.*

II vel III saec. epigramma, quod sine dubio integrum* est. Annum numerum subscriptum esse primus vidit Wilamowitz.

274. Minoae Amorgi. Ex Baumeisteri apographo Schneidewin *Philol.* IX 391.

*Μοιράων με μίτος πικρὸς ὤλεσεν, [ο]ὐ [β]ι[ό]τοιο
οὐδὲ φάους γλυκεροῦ πολλὸν ἐπαυράμενον*

εἰ δὲ μαθεῖν σὺ ποθεῖς, τίνα μ' ἐνθάδε τύμβος ἔκλυθεν,
οὐνομά μοι Κέρδων γλυκεροῦ πατρὸς ἐστὶν ὅμοιον
5 τριάκοντα δέ μιν λυκάβαντας ἀναπλήσαντα
δ'όγμασι μοιράων εἴλε μέλας θάνατος.

Litterae ΓWE. — 1 .ΥΡΙ.ΤΟΙΟ suppl. Buecheler. — 4 nomen metri aequabilitatem sustulit; poterat tamen pentametrum facere οὐνομά μοι Κέρδων πατρὸς ὁμοιον ἔφυ. — 5 pro μιν debebat με esse, quare aliunde distichon petitum existimarem, nisi eadem μοιράων forma etiam v. 1 esset.

275. Amorgo in insula. Syrae descripsit mecumque communicavit C. Curtius.

Νείκην ἐνθάδ' ὀρεῖς, [π]α[ρ]οδεῖτα, τήνδε θανοῦσαν
ἢ [τε]ῦξεν τύμβον κλεινὸς ἐμοὶ γαμέτης,
ὃ λείπω κατὰ δῶμα καλῶν βλαστήματα τέκνων.
τειμῆς εἴνεκ' ἐμῆς μνημοσύνης τε χάριν.

II vel III saec. — 1 IPA//O — 2 YCYEEN.

276. In Amorgo. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 102.

Σωτηρί[χ]αν [μ]ε [τ]ύμ[βος] ἐνθάδε, ξεῖνε,
οὗτος [κ]αλύπτει ὥς γὰρ ἦθελεν δαίμων,
τρεῖς δέκα παρασχὼν ἑταῖ μοι μόνον ζῆσα[ι].

Litterae E ΓW. Restituit editor. — 1 IYME// — 2 IA — 3 ZHEAC.

277. Prope Naxum Amorgi. Ex Sprattii ectypo Babington *Transact. of the Royal Society* X 23.

Ἀψευδεῖς] μούνη καὶ πρώτη [τοὺς πρὶν ἀοιδούς
δεῖξα.] καὶ οὐκέτι μοι μῦθον [ἐρεῖτ' ἀρετήν,
οὐκέτι νικῶ γὰρ πάσας τὰς σὺ[φρονας] οὔσας
κλεινὴν τ' Ἀλκυσ]τιν καὶ Πηνελόπε[ιαν] ἀρίστην
. . . οὔτινα μεῖζον'

Litterae inferioris aetatis esse dicuntur. — 1 sq. suppl. Wilamowitz — 3 οὐκέτι praefixi melius non habens; neque enim per spatii rationem licet ab νικῶ γάρ versum incipere. — 4 Alcestis Penelopaeque epitheta non placent; videant alii.

278. Aegialae Amorgi. Ross *Inscr. ined.* II 123.

Τὸν νέον ὄντα, φίλοι, ζητήσατε καὶ καθιδόντες
 τύμβον ἔμὸν Μείκ[κω]να ὀνομάζετε· ἰὼ φίλε· καὶ σὶ
 ἐρχόμε[ν]ο[ς] π[α]ρ' ὁδῷ τὸ[ν] φίλον ὄντα νόει·
 πᾶσι δε χαῖρε λέγω τοῖσι παρερχομένοις.

Infimae aetatis epigramma haud invenustum: exordii verba paullo inmutata recurrunt v. 3 τὸν νέον ὄντα, φίλοι — τὸν φίλον ὄντα νόει. *iuvem, amici, quaerite et reperto tumulo dicite 'o amice'. et tu quoque qui praeteris nosce amicum tibi esse; omnes autem saluto.* Wilam. — 3 ΜΕΙΚΡΑΙΝΑ nomen certo erat. με Ἰέρωνα Buecheler; Μίκκωνα Wilam. Vtitur autem lapidarius ω forma. — 3 ΤΟΙ Ross et Welcker (*Mus. Rh.* III 242) σοί.

279. In Amorgo. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 106.

Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν Ἑρμῆς Ἑσπέρου ἐτῶν ῥ'
 ἥροικῷ θανάτῳ τῷδε τέτε[ν]χε τάφῳ.

Litterae ΑΓΩ. — 1 ῥ' monosyllabum. — 2 Manetho I 13 ῥυθμοῖς ἥροικοῖσι κτλ'. Editor mutavit τοῦδε - ταφου, iniuria opinor.

280. In Amorgo. Ross *Inscr. Ined.* 131. Franz *Mus. Rh.* III 93.

Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς, Εὐτύχους γόν[ε], πᾶσι φιλητέ,
 Καλότυχε, τε[χ]θε[ι]ς λυκάβαντας μ,
 πλη[γ]εῖς ἐνκεφάλῳ κακὸν μόρον ἐ[ξ]ετέ[λ]ε(σ)σα[ς]
 ἐν μελάθροισι λιπὼν ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.

Lapis valde recens deae protome corona radiorum distincta insignis est, quae inter medias primi versus litteras insculpta est. Puto equidem Fortunae imaginem esse, quam, sicut etiam Pholegandri, Amorginis cultam esse docent praeter titulum apud Ross. *Arch. Aufs.* II 637, 3 plurima nomina Amorginorum cum voce τύχη composita. Neque inepte posita videbitur illius imago in Calotychi Eutyche f. sepulcro. — 1 ΕΓΟΝΟΝ Franz ἐκγονε. Corruptelae rationem non perspicio. — 2 ΤΥΧΕΤΕ|ΘΕΙ Franz ζήσας. τεχθεῖς certum est natus annos XL, ut locuntur Byzantini. — μ lege τεσσαράκοντα. — 3 ΠΛΗΠΕΙΣ — ΕΧΕΤΕΔΕΞΑΙ.

281. Minoae Amorgi. C. I. Add. II 2264 s.

Καλικράτης κείμαι τύμβῳ τούτῳ, παροδεῖτα,
 πεντήκοντα ἔνα ζήσας σεμνῶς λυκάβαντας.
 χαίροις παροδεῖτα.

III fere saeculi.

282. Minoae. C. 1. Add. II 2264 r.

Ἡραῖς ἐνθάδε κείμαι ἐτῶν, ξένε, πεντάκις ἐπτά·
 καὶ σοὶ παραινῶ συν[. . . . ὁδῖ]τά, με
 μὴ κλαῖε· μοιρῶν γὰρ μίτος πάντας καλεῖ.

Litterae ΕΩΓΑ — 2 quot litterae perierint incertum. Boeckh συνο-
 δῶτα, quod ferri non posse vidit Buecheler. με pronomen quamvis dura
 structura ad verbum κλαῖε pertinet; neque enim verbum invenies cum
 σύν compositum, quod accusativum trahat. Fortasse συντυχούσ' quando-
 quidem te nactus sum conloquentem.

283. Prope Minoam. Ross *Inscr. ined.* 132.

Ἡ παναρίστη Σπούδη ἐνθάδε κείμαι ἐτῶν κᾶ.

284. Amorgo in insula. Henzen *Ann. Instit.* 1864 p. 104.

Χαῖρε παροδεῖτα.

Μὴ γελάσης, ξένε, μοῖραν ὁρᾷς οἷαν [λ]έλονχα·
 ἐνθάδ' ἐγὼ κείμε ἐπὶ τύμβῳ·
 τοὔνομά μοι Τύχη ἐξήκοντα ἐτῶν.

1 ANEA corr. editor. — 3 pentameter.

285. Minoae. Lenormant *Mus. Rh.* XXII 291 n. 281.

Ἐνθα βλέπε[ις] τύμβον κεν[όν]· ἄταφος ὧδε γέ[γραμ]μα[ι]
 ἐ[λ]θὼν ἐν πεδ[ίῳ] ληστῶν ὑπὸ [χερ]σὶ τέτρωμαι·
 οὔνομά μοι Δι[όν]υσις, ὕδς Ζωσίμο[υ κ(αὶ)] Λεαίνης.
 τὸν τ[ρι]ακονταέτη κλα[ί]οις μόρον, ὅστις [ἀ]γαγνοῖ.

1 extr. MAT et 2 init ΕΓ. | ΘΟΝ et 4 ΚΛΑ. 'ΕΙC. Corr. et suppl.
 editor, nisi quod ἐλθὼν pro ἤλυθον Wilamowitz, κλαίσις pro κλαίεις ego
 scripsi.

286. In Co. C. I. 2509. Ex Loewii apographo Franz *Ann. Inst.* 1847.

Ζ]ώπυρος ὁ χ[ρ]ηστ[τ]ὸς εὖσε[β]ῶς ζήσας βίον
θανὼ[ν] ἐνερθε τοῦδε σή[μα]τος πέλει,
πατὴρ δὲ Διοφάντου, Γα[β]ινίας δὲ μητέρος.

1 fere saeculi. — 1 χρηστός Franz, cuius ceteris supplementis mea praetuli. — 3 ΓΑΥ vel ΓΑΓ apogr. Nomen romanum, quod Wilamowitz invenit, si cui non placet, poterit de Γλυκερίου cogitare.

287. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 92 n. 42. Duo fragmenta composuit editor.

Κεῖμαι τοῖς γενέ[τ]αισι φιλούμε[νος], ὠκύ[μορος] παῖς,
Πρειμέρως [ζή]σας [τρεῖς] ἐτέων δεκ[ά]δας,
ἐ]ὐφρασίῃ χά[ρις]ιν τε γέλωτί τε πᾶν τακ[ερ]ώσας
καὶ διὰ τοῦτο φίλοις πᾶσι ποθεινὸς ἐ[ὼν]
5 ἀλλὰ με μοῖρ' ἀφ' ὀμαίμου ἐ]νόσφισεν, ᾧ γενέ[τειρα]
εἰσαρίθμον ζῶης [κλῶσε] μίτοισι χρόνον.

π p. Chr. n. saec. — Supplevit editor v. 1 et v. 3, nisi quod τα-
κερώσας Heimsoeth invenit. — 5 recepi Wilamowitzii coniecturam γενέ-
τειρα, quamquam elegantius fortasse poeta γενετήρσι - μίτοισι scripserat.

288. Leucosiae Cypri. C. I. 2647. Curiose descripsit Waddington ap. Lebas VII 2771.

Κὰν τροχάδην βαίνης, φίλε ὦ παροδεῖτα, βαιὸν ἐπίσ[χου].
. . . ἀ[θ]ανά[των με] χορός· τὸ δὲ σῶμα καλύπτει
γαῖα, λαβοῦσα γέρας τοῦθ' ὃ δέδωκε πάλαι·
ἢ γὰρ μοι ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλᾶς,
5 ὁστέα δ' εἰς Αἶδην ἄτροπος εἶλε νόμος.
τοῦτ' ἔλαχον μέγα δῶρον ὑπ' αὐτῶν Οὐρανίωνων
Εὐλάλιος, γαμικὸς μοῦνος ἐνὶ φθιμένοις.

Recentioris aetatis indicium Eulalius nomen. Versu primo male ad-
suto exemplum bonum corruptum est. — 2 ΗΒΗCΕΝ.ΑΝΑ . . . ΧΟΡΟC
Vidua, ΗΤΙC . . . Α.ΑΝΑΙ . . . ΧΟΡΟC Wadd., unde ἀθανάτων - χορός certum
est reiiciendaeque omnes aliorum coniecturae. De verbo autem lis est.
ἤρυσεν Boeckh, ἡγνισεν Wilam. An εἶρυσεν, quod ἤρυσεν scriptum fuerit?

— 6 hoc certe boni mihi praestitere caelestes: apud inferos tantum matrimonio paratus sum [scil. Proserpinae], i. e. in vita isto taedio liber fui. Wilam.

289. Apud Heracleam Salbaciam Cariae. Lebas V 1696.

Ἀπολλωνίδῃ ἐσθλῆ, σὲ μὲν γοᾶοντε γονῆε
μ]υρομένῳ θάψαν φέρο[τα]τον ἡίδεον,
δεξι]ὸν ἱητῆρα· μέγα στενάχουσι δ' ἐταῖροι
ὀκτωκαιδεκέτες ἄνθος ὁμηλικίης·

5 τόνδε δὲ βωμὸν ἔθηκε, πανύστατα δῶρα, Μένανδρος,
φείλος ἀδελφείου μηδὲν λειπόμενος.

1 fere p. Chr. n. saec. — 3 nescio cur Waddington ἐνδοξον ῥητῆρα scripserit. — 6 φείλος pro φιλία nove dictum.

290. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 c et melius Lebas V 613.

Ἐν κλεινοῖς Μέντ]ωρ ἔθανον στα[δίοις] κατὰ μ]οῖραν
νικίσας μὲν [πάντας· ἐλοῦσα] δὲ μοῖρα κραταιή
ἦγαν· [μ'εἰς Ἀίδη]ν, καὶ νῦν τίμβουσι πρόκειμαι
ἔσχα τ[έλος] βύτου χερσὶν φονίαις Ἀμαράντων.

Litterae εϷωα. — 1 ΔΙΛΝΙΩΡ nomen, quod incertum est, invenit Wilam. — 2 ΜΕΝΙ — 3 sq. suppl. Boeckh, nisi quod Ἀμαράντων gladiatoris nomen feci.

291. Trallibus. Infra gladiatoris imago. C. I. Add. II 2942 b et melius Lebas V 614.

..... ὁ πυκ[τε]ρ[ύ]σας [π]ο[λλ]άκις ἐν [σταδίοις]
ἀλλὰ τὸ πρὶν θνητὸς νίκη]ν ἀπ'] ἐμοῦ λάβεν οὐδεὶς.
μοῖρα δ' ἐνίκησεν κρατερή·] ἐπέπρωτο γὰρ οὕτως,
Ε[..... π]αλάμαισιν ἐμ[ὸ]ν νέκυν [ἐ]νθα ταφῆναι.

1 ΠΥΚΤΕΙCΑC corr. Waddington. — ΠΟΜΑΚΙC — 2 ΤΕΜΟΥ — 3 ΙΕΝΕΠ — 4 nominis genitivum ab initio fuisse Boeckh significavit. ἐ[ν] μητρὸς π]αλ. Wilam. — ΕΜΕΝ.

292. Heracleae ad Latmum. C. I. 2898.

Τύμβος μὲν κρύ[πτ]ει με τὸν ἐν κόλπ[οις] τραφέντα,
 οὐνομα μὲν Πτολε[μαῖ]ον, ὁ γεννήσας δὲ Σέλευκος·
 πενταέτης δ' ἰκόμην Ἀ[ἰ]δοῖς δόμον, οἱ δὲ γον[ῆ]ς
 μύρονται κενεαῖς ἐλπ[ί]σι τειρόμενοι.

5 ὦ γονέες, τί μάτην κενεῶ πρὸς ψύχετε τίμβω;
 μοιρῶν γὰρ κλωστήρι τέλ[ος] βιότοιο τέτυκται.

Litterae fere vulgares. Supplevit Boeckh, nisi quod v. 3, ubi ΓΟΝΕΙΣ traditur, γονεῖς με scripsit. — 1 τύμβος et κόλποι frigido acumine inter se opponuntur. — 5 sententia simplex τί μάτην τὸν κενεὸν καὶ ψυχρὸν τύμβον προσπτύσσεσθε nimis quaesita frigidaque ratione expressa; confert Wilamowitz Eur. Alc. 353 ψυχρὰν μὲν οἶμαι τέρψιν, cui similia multa in epitymbiis.

293. Laodiceae. Froehner *Inscr. du Louvre* n. 189.

Ἐλπίς ἔμοιγ' ὄνομ' ἐ[στί], πατρὶς δ' Ἀσίης προ΄χουσα
 Λαοδίκει, ἔθανον δ' ὀκ[τω]καιδεκέτις.

294. Alabandis. Lebas V 587.

Νηρηῶς τόδε [σῆ]μα διδασκ[άλου], ὅ[ς] ῥά τε [πα]ισὶν
 γραμμάτων

ζῆ.

1 . PMA — ΟCΡΑΤΕΓ . ICIN emend. Waddington, neque ego plura audeo in male traditis hisce γραμμάτων ΠΙΓΙ CHΠPWC . . Γ ΕΝΟΥΝΕΙ
 ΤΟΠΙΝΗΛ . . . ΟCΝΙΟΙΠΙ

2 γραμμάτων corruptum sit an integrum, non diiudico.

295. In Icaria insula. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 10.

Λοιδεκέτους τάφος εἰμὶ Φιλοκλέος, ὃν θέτο μάτηρ
 ἀχνημένα λυγρὸν παῖδα Φιλοκρατέα·
 σχέλιος, οὐδ' ἔφθη χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι
 οὐδ' ἐσιδεῖν Ἐρμῆν γυμνασίον πρόεδρον.

I vel II saec. — 3 cf. supra n. 114 οὐκ ἔφθην χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι.

296. Prope Ephesum. Lebas V 168. C. Curtius *Hermæ* IV 207.

Πόπλιο[ν γή]ρως ἐπὶ τέρμα μολόντα

εὖσεβ[έ]ων χῶρος δέξατο, πᾶσι φίλον.

ἄσπᾶξεσθ' ἥρωα, τὸν οὐκ ἔδαμάσσατο λύπη.

Πόπλιος Καστ[ρί]κιος Ἀγαθεῖνο[s],

Λεύκιος Λαίλιος[s] Ἀστρογάλος,

Ὀγουλνία.

ζῆ.

II saec. Litterae ρ et ε antiquitatis speciem adfectant. — 1 ΠΟΠΛΙΟ Lebas. ΠΟ.Λ. Δ . . . Curtius, post Ποπλ - quattuor vel quinque litteras ante Δ fuisse adfirmans. Errat de spatio Roehl *Sched. epigr.* p. 23, magisque a vero aberrat, quod supplendum putat Πόπλιον ἐν σταδίῳ γήρως κτλ'. Nam in stadio non itur, sed curritur. γήρως restitueram *Comment. Bonnens.* p. 21. Fuerit Πόπλιος[ν Αἰ]λ[ιανόν] simile nomen. — 2 ΕΥΣΕΒΩΝ.

297. Ephesi. Lebas V 171.

Ο]ὐλιάδης κεῖται, παροδοιπόρε, τῷδ' ὑπὸ τύμ[βω]

ὅς κλέος ἐν τῷ ζῆν πᾶσιν ἔδειξε ἄρε[τ]ής.

ἦν γὰρ ἐν ἐργασίῃ τε μέγας καὶ πᾶσιν [ἐρασ]θήs,

οὐνεκεν εἰς Αἶδου τήνδε χάριν φέρε[ται].

II fere saec. Litterae ρC. Suppl. Waddington; at ἐρασθής v. 3 incertum.

298. Ad Teon. Lebas V 114 in commentariis Waddingtonis. Praecedit epigramma latinum *quis* (lege *qui*) *superos potui iuvenis laesisse penates* cet., cui praescriptum nomen defunctae editum C. I. 3111.

Ἰόπη χρηστὴ χαῖρε.

Τίς τοῦμὸν δύστηνον ἐπ' οὐνομα γράψε τὸ χαῖρε;

τίς κωφὴν ματέως θήκατό μοι χάριτα;

οὔτε γὰρ εἰσορόω λαμπρὸν φάος οὔτ' ἑξακούω,

ὅστιέα καὶ σποδιῇ κειμένη ἐνχθόνιος.

5 π[υκνῶν] δ' ἄλλά, [πάτερ], θρήνων, φίλε, παύεο· μῆτερ

Πρειμιγένη, ἀπόθου θυμοδακεῖς ὀδύνας·

τῆς ἐπ' ἐμοὶ λύπης παραμύθιον ἐμφρεσὶ θέσθαι

τοῦτον· καὶ μακάρων παῖδες ἔνερθεν ἔβαν.

Litterae vulgares praeter c in ΧΡΗCΤΗ. — 4 aperta imitatio versiculi Leonidae (Tarentini) A. P. VII 740 *Αὐτα ἐπὶ Κρήθωνος ἐγὼ λίθος, σῶνομα κείνου δηλοῦσα· Κρήθων δ' ἐν χθονίοις σποδιά*, ubi traditum ἐν χθονίοις, quod ne intellegi quidem potest, cedit tituli lectioni ἐνχθόνιος, quod disertis verbis testatur Waddington in ectypo se legisse. — 5 π ΔΑΛΛΑ supplevi. πυκνῶν incertum est; de δὲ ἀλλά v. Elmsl. *Heracl.* 565.

299. Circa Erythras. C. I. 3125.

*Δειοκλῆ Λυσανείου χρηστὲ χαῖρε.
Εὐσεβὲς εἰς θρέψασαν, Διοκλῆ, ὀσιώτατε πάντων
κουφοτάτης φίλτρον, ᾧ λίθος, [εἰ φιλῆς.*

1 εἰς cum in fine versus positum sit, fortasse recte Boeckh τήν addidit. — 2 Boeckh *κουφοτάτης φίλτρον* [ἢ] λίθος [ἐστὶ ταφῆς], quae non intellego. Wilamowitz ᾧ λίθος, ἐλπίδος εἶ. At queritur mater pro magna pietate se filio nil nisi lapidem, nimis tenue vilissimi amoris documentum, referre potuisse.

300. Circa Erythras. C. I. 3136.

*Nomen defuncti] χρηστὲ χαῖρε.
Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακόν· ἐπεὶ τόγε μοῖρ' ἐπέκλωσεν,
ἀλλὰ τὸ πρὶν ἡλικίης καὶ γονέων πρότερον.*

Notissimum distichon inscite corruptum.

301. Chii. Anaglypho expressa mater cum filiis sedens. C. I. 2239.

*Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι βροτοῖσι τε προσφιλὲς αἰεὶ
ἀσπασίοισι λόγοις τὸν παριόντα νέμω·
εἰ δὲ θέλεις γινῶναι στήλλης τύπον, ὧ παροδεῖτα,
Θάλλουσαν μ' ἐσορᾷς μητρὶ [δ' ἀποφθιμένη
5 τήνδε χάριν μνήμης Θάλλος [στήλλην ἐπέθηκεν,
τῆς] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν*

π fere saec. — 1 προσφιλὲς ferendum est. — 4 sqq. Boeckh prae-eunte Iacobsio μητρὶ δὲ (ΜΗΤΡΙΣ) τήνδε χάριν - μνήμης Θάλλος [ἔθηκε] ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν δὴ quae parum videntur probabilia esse. — 6 ΙΕΡΟΝΛΗΜΨΜ si hexametrum credas fuisse, possis τῆς ἀρετῆς εἰδὼς ἱερὸν

μνημ' ἔμμεναι αἰεὶ, ut cum cippi vilitate virtutis monumentum sempiternum conparetur.

302. Chii. C. I. Add. II 2239 c.

— — — — — ἄνδρα Μένιπ[ον ἔχει
ὄν γ' Ἑρμῆς ἐς νῆα] καθαρπασθέντα Χάρων[ος
ἤγαγε Περσεφόνης εἰς] σκοτίους θαλάμους,
— — — — — ἀνύσαντα κελεύθους

Litterae vulgares. — 1 subiectum est τύμβος simile. — 4 annorum numerus indicabatur.

303. Smyrnae. Anaglypho expressus senex sedens cogitabundus. C. I. 3397.

Ἄνθρωπος τοῦτ' ἐστί· τίς εἰ βλέπε, καὶ τὸ μένον σε·
εἰκόνα τήνδ' ἐσορῶν σὸν τὸ τέλος λόγισαι,
καὶ βιότῳ χρῆσαι μὴθ' ὥς ἰς αἰῶνας ἔχων ζῆν,
μὴθ' ὥς ὠκύμορος, ἵνα γηράσαντά σε πολλοὶ
5 μαστιξῶσι λόγοις θλειβόμενον πενίῃ.

Litterae ornatae ΑΩΣ. — 3 [Isocr.] πρὸς Δημόν. 9 οὐδὲ τὸν πλοῦτον παρακαίρως ἡγάπα, ἀλλ' ἀπέλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητός, ἐπεμελείτο δὲ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἀθάνατος coll. 32. Auson. ep. 145 ed. Bip.

304. In museo Smyrnaeo. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9.

Εἰ πάλιν ἔστι γενέσθαι, ὕπνος ἐ[στὶν ὃς ἐνθάδ' ἔχει με
— — — — — εἰ δ' οὐκ ἔστιν πάλιν ἐλθεῖν

Litterae eadem. — Si quidem est alterum vitae tempus, iam somnus me tenet, qui brevi post me dimittet; si minus, quid me meumque colitis sepulcrum? — 3 init. ἄν fortasse nomen Διογένης.

305. Smyrnae. C. I. 3311.

Ἑρμογένης Χαριδήμου ἱητροίην ἀναγράψας

ἑπτὰ ἐπὶ ἑβδομήκοντ' ἔτεσιν καὶ ἴσαις ἐπὶ βύβλοις·

linea erasa

συνέγραψε δὲ βιβλία ἱατρικὰ μὲν οἷον, ἱστορικὰ δὲ περὶ
Ζυγόνης αἰ, περὶ τῆς Ὀμήρου σοφίας α, καὶ πατριδος α,
Ἀσίας κτίσεων αἰ, Εὐρώπης κτίσεων αβγδ, νήσων α, Ἀσίας
σταδιασμῶν α, καὶ Εὐρώπης α, στρατηγμάτων αἰ, πίναξ
Ῥωμαίων καὶ Ζυγναίων, διαδοχὴ κατὰ χρόνους.

Nibil aegrius factum quam quod hominis tam docti tamque dilig-
gentis ne aetatem quidem scire possumus. Litterae vulgares, quibus
scriptus est titulus, etiam ad Severi tempora in usu fuerunt Smyrnaeis,
C. I. 3178. Hermogenes medicos plures novimus, etiam Charidemum
unum: utrumque nomen in illa urbe creberrimum. Altero tamen p. Chr.
n. saeculo vix titulus recentior est. — 3 argutius Boeckh LXXVII libros
Hermogenem scripsisse ratus corrigit oz.

306. Smyrnae protome. C. I. 3283.

Ἰητὴρ μεθόδου, Ἀσιατικέ, προστάτα, χαῖρε,
πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθὼν φρεσὶ, πολλὰ δὲ λυγρὰ.
M. Μόδιος Ἀσιατικός
ἱατρὸς μεθοδικός.

Disciplinae methodicae sectatores II saeculo Soranus et Caelius
Aurelianus erant; eiusdem fere aetatis Asiaticus. — 1 μεθόδου προστά-
της i. e. *methodicorum princeps*. Welcker Syll. 37 extr. — 2 Od. δ
230 leviter et ad rem mutatus.

307. Inter Smyrnaea in schedis Sherardianis. C. I. 3284.

Πύκτην ΑΑΣΚΕΠΟΝ λείψσεις ἐμέ, τὸν κατέπεφνεν
Πάρδος ὁμοιείου τευξ[ό]μενος θανάτου.

Nomen Boeckh Ἀσκειπτον fecit, Wilamowitz Ἀδοκεῖτον coniecit,
quae forma suspecta videtur. — 2 ΤΕΥΞΕΜΕΝΟΣ Boeckh τευξάμενος. Fue-
rit ΤΕΥΞΟΜΕΝΟΣ. ὁμοῖον θάνατον ab Homero mutuatus est mutato tamen
significatu.

308. Smyrnae. Anaglypho duo exsculpti homines, alter lorica indu-

tus equo insidens, alter nudus equum frenis cohibens. Lebas V 29.

Καρπόφορος [πάντ]ων σι[ρατιωτῶν τεῦξεν ἀρίστῳ
Νηπίῳ, ᾧ χαίρειν ε[ἴπε] παραρχόμενος·

Anaglyphum cum militis prodat sepulcrum, non pueri, Νήπιος nomen videtur esse quamvis haud boni ominis. — 2 ε . . . ΣΠΙ corr. Waddington.

309. Smyrnae. C. I. 3310.

Ἄλλος ἔχει πλοῦτον, καὶ γὰρ τόδε σῆμ' ὁ γεραιός
Ἑρμιανὸς χαρτάρης ἔσω κοίλης κατὰ πέτρας
πάντειμον, πολύευκτον, ὅπερ ποίησα προκρεῖνας
μᾶλλον ἔχειν πλούτου, καὶ τεθνεὺς ἄγαμαι.

3 πολύευκτον corr. Boeckh; at vide ne πολὺ τ' εὐκτόν scribendum sit.

310. Smyrnae. Lebas V 1529.

Πολλὰ πονησάμενος βιότου [πρὸς τέρμαθ' ὁδεύσας
σὺν γαμετῇ ἀλόχῳ Λαοδ[ίκῃ] ἔθανον
κεῖμαι δ' εἰν Αἰδῇ ζοφερὴν ἐπικείμενος ἄχλυν
μητρὶ λιπὼν πένθος λυγρὸν [ὀδυρομένη.
5 ἀλλὰ γ', ἐμαὶ ψυχαί, δὴ ἀδελφι[δ]έ[ροι]
χαίροιτ' εὐσεβίης εἵνεκεν εἰς φθίμενον,
στήλῃ τειμήσαντες ἐμὸν τά[φον] ἀθανάτοις τε
Πιερίσιν πάπποι δ' ἔλθ' ἐπ' [εὐτυχίην.
Ἀσκληπιόδωρε Δίῳνος χαῖρε.

Epigramma satis elegans I vel II saeculi. — 3 Waddington ἐπιεί-
μενος ἄχλυν recte fortasse; idem supplevit v. 7 et correxit v. 5 φιαε . .
addito συνόμαιμοι. At nec hoc placet neque quod Wilamowitz coniecit
δύο κοῦροι. — 4 suppl. Wilam. — 8 sententiam restitui quae est ap. Antip.
Sid. A. P. VII 164 ἔλθ' ἐς ὀλβίστην πολὴν τρίχα.

311. Smyrnae. Anaglypho iuvenis expressus tunicatus adstante cane.
Lebas V 1532.

Ζητεῖς, ᾧ παροδεῖτα, τίς ἢ στῆλλη, τίς ὁ τύμβος,
τίς δ' ἢ ἐν τῇ στῆλλῃ εἰκὼν νεότευκτος ὑπάρχει·

υἱὸς Τρύφωνος τοῦνομα τὰτὸν ἔχω·
 τεσσαρακαιδεκέτη δόλιχον βιότον σταδιεύσας
 5 τοῦθ'ὅ ποτ' ὦν γέγονα στήλλη, τύμβος, λίθος, εἰκὼν.

Litterae vulgares praeter ω. — Incredibile quantum interpretes de vv. 2 et 5 erraverint: v. 5 τοῦθ'ο (i. e. τοῦτο) anaglyphum monstrat.

312. Smyrnae. C. I. 3398.

Νῦν μὲν ἐμὸν κατέχει ζῶης φάος ὑπνοδοτεῖρη,
 ἄλγειν[ῶ]ν λύσασα νόσων δέμας ἡδέι ὕπνῳ,
 λήθης δῶρα φέρουσ' ἐπ' ἐμοὶ προστ[άγ]μασι μοίρης·
 ψυχὴ δ' ἐ(κ) κραδῆς δ[ρ]άμ' ἐς αἴθερον εἵκελος αὖρηι,
 5 κοῦφον ἐπαιωροῦσα δρόμ[ωι] πτερὸν ἥερι πολλῶι,
 καὶ με θεῶν μακάρων κατέχει δόμος ἄσσον ἰόντα,
 οὐρανίοις τε δόμοισι βλέπω φάος Ἑριγενείης.
 τειμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Ἑρμείῳ λόγοις· ὅς μ' οὐρανὸν ἤγαγε χειρῶν
 10 αὐτίκα τειμήσας καὶ μοι κλέος ἐσθλὸν ἔδωκεν
 οἰκεῖν ἐν μακάρεσσι κα[τ]ρ' οὐρανὸν ἀστερόεντα
 χρυσείοισι θρόνοισι παρήμενον ἐς φιλότητα
 καὶ με παρὰ τριπόδεσσι καὶ ἀμβροσίησι τραπέζαι[s]
 ἡδόμενον κατὰ δαῖτα θεοὶ φίλον εἰσορώσιν,
 15 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο πα[ρ]η[ί]σι μειδιῶντες,
 νέκταρ ὅτ' ἐν] προχοαῖσιν ἐπισπένδω μακάρεσσι.

Litterae traduntur vulgares. — 2 NON et 11 ΚΑΙ corr. Salmas. — 3 ΠΡΟΣΤΕΡΜΑΣΙ et 5 ΔΡΟΜΟΥ correxi. — 4 ΔΙΑΜ δράμ' ἐς αἰθέρ' ἐπέεικον ἄ. Jacobs; ego non dubitavi heterocliton αἶθερον accipere. — 15 ΠΑΤΡΗΣΙ corr. Boeckh, idemque supplavit v. 16.

313. Inter Smyrnaea traditum. C. I. 3344.

a. Δμωὰν Δωροθέας μετὰ χεῖρ[ε]σι τὴν ὁμόδουλον
 παρθένον εἰς Ἀῖδην θάπτον ἀπερχομένην
 ἄρτι δέ το[ι], πανάωρε, χοὰς χεῖνους ἀπόδημον
 νυμφίον ἐκ πελάγους εἶδον ἐπερχόμενον
 5 ἀλλ' ὁ μὲν ἐγγὺς ἔτλη καὶ σ[τ]ήμεναι καὶ ἐπιδακρῦσαι,
 τοῦ δὲ [σ]ὺ μῆδ[ε]ν ἔβης ἐ[σ]θομένα εἰς Ἀῖδα[ν].

- b. Οὐνομα μὲν Μακέταις ἐπιχώριον οὐνεκα μεμφθῆ
 μηδὲ ἐνὶ Κοπρίαν μ' ὠνόμασαν γενέται
 οὐ γὰρ ἄτειμος ἔην παρὰ δεσπόταις, ἀλλὰ μ' ἔθ[ρ]ε[ψ]αν
 10 αὐτοὶ, καὶ κοῖτον χερσὶν ἑμαῖς κοιμῶν
 δῶκαν τιμήντα [τ]αχὺς δέ με παρθέ[ν]ον οὔσαν
 δαίμων ἰς Αἶδην πένψεν ἀμειλιχί[ω]ς.
 ἀλλὰ καὶ ὥς τε[θ]νῶσαν ἐτείμεον ἐνταφίοισιν
 καὶ τύνβον γράψαν μνημοσύνης ἔνεκεν.

Infimae aetatis epigramma multis litterarum compendiis pessime sculptum. — 1 ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΟΙ alii explicare, ego emendare studui: subiectum facile ex voce ὁμῶδουλον repetas. — 3 ΤΟΝ 5 ΣΥΗ 6 ΙΥΜΗΔΟΝ — ΑΙΔΑΧ 13 ΤΕΟΝΩΕΑΝ corr. Hermann *Opusc.* IV 303. — 3 h. e. *funus curantes*. — 6 ΕΥΘΟΜΕΝΑ πειθόμενα Boeckh. ἐσθομένα est αἰσθομένα. — 9 ΕΘΕΥΑΝ corr. Iacobs. — 11 ΚΑΧΥΙ et ΠΑΡΘΕΝΟΥΑΝ corr. Welcker *Syll.* 100. — 12 ΧΙΗΙC adverbium reposui; scribebant ἀμειλίχιος. w forma ubique utitur lapidarius.

314. Smyrnae. C. I. 3272.

Θεοῖς ἤρωσιν.

Λεύκιος Μινίκιος Ἀνθιμος καὶ Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα
 ἀτυχεῖς γονεῖς Λ. Μινικίῳ Ἀνθιμιανῷ τέκνῳ γλυκυτάτῳ καὶ
 Θεῷ ἰδίῳ ἐπικῶς ζήσαν(τι) ἔτη δ' ἡμῖνας ἔ' ἡ(μέρας) κ.

Νήπιός εἰμι τυχὼν τύμβον τοῦδ', ὃ παροδεῖτα·

ὅσ' ἔπαθον δ' ἐν βαιῷ τέρματί μου βιοτῆς,

ἐνκύρσας λαινέα στήλῃ τάχα καὶ σὺ δακρύσεις.

μητρὸς ὑπ' ὠδίνων ὥς εἰς φάος ἤγαγον ὦραι,

- 5 ἐκ γαίης με πατὴρ ἑμὸς εἴλατο χερσὶ γεγηθῶς
 καὶ μ' ἀπέλουσε λύθρου καὶ εἰς σπάργανά μ' αὐτὸς ἔθηκεν,
 ἠΰχετο δ' ἀθανάτοις, ἅπερ οὐκ ἤμελλεν ἔσσεσθαι·

Μοῖραι γὰρ πρῶται περὶ μου κεκρίκεισαν ἅπαντα·

καὶ μ' ἔτρεφεν γενέτης μητέρα μου τροφὸν εἰλάμενος.

- 10 αὐτίκα δ' ἠΰξανόμην εὐερνῆς καὶ πᾶσι ποθητός·

ἐν δ' ὥραις ὀλίγαις μοιρῶν σφραγεῖδες ἐπῆλθον,

αἶ με νόσῳ πῆξαν χαλεπῇ διδύμους πέρι·

ἀλλ' ὁ ταλαίφρων γεννήσας εἰάσατό μου νόσον αἰνὴν,

τοῦτο δοκῶν ὅτι μοῖραν ἑμὴν εἰάμασι σώσει,

- 15 καὶ τότε δὴ μ' ἑτέρα νόσος εἴλε κακίστη,
 τῆς προτέρης νόσου πολὺ τι χειρότερη·
 σῆψιν γὰρ [λαί]οῦ πεδίον ποδὸς εἶχεν ἐν ὅστοις,
 εἴτ' ἔταμόν με φίλοι γενέτον καὶ μου ὅστε' ἀνεΐλαν
 λύπας καὶ στοναχὰς τοῖς μου τοκέεσσι διδόντα,
 20 καὶ ταῦθ' ὡς αὐτίως εἰάθην πάλιν, ὡς τὸ πάροιθεν·
 οὐδ' οὕτως μου γένεσις δεινὴ πλησθεῖς' ἐκορέσθη,
 ἀλλ' ἑτέραν πάλι μοι νόσον ἤγαγε γαστρὸς μοῖρα,
 σπλάγχνα μου ὀγκώσασα καὶ ἐκτῆξασα τὰ λοιπά,
 ἄχρῃς ὅτου ψυχὴν μου μητρὸς χέρους εἶλαν ἀπ' ὅσων·
 25 ταῦτ' ἔπαθον βαιῶν τέρματί μου βιοτῆς, ξένε,
 καὶ κατέλειπον τηκεδὸνα σ[τυγερὴν] τοῖσί με γειναμένοις,
 αἰνόμορος, λείψας τρεῖς συνομαίμονας ἀστεφανώτους.

*Anthimum patrem medicum fuisse minime certa est coniectura; immo mirum si medicus in fere saeculi, quo tempore omni litterarum generi dediti erant medici, tales sordes sui pueruli tumulo inscribi passus esset. — Edidi fere Boeckhii exemplum, a quo raro discessi: 3 cum Sponius στελη, Tetius στήλη, στήλη e Bullialdi schedis saepius interpolatis Reinesius habeat, στήλη formam sat certo traditam puto; delevi praeterea cum Iacobsio v. 11 γὰρ, quod post μοιρῶν lapicidae error ex v. 8 repetierat. — 12 πῆξαν retinui; correxere πλῆξαν. — 17 ΜΟΥ quod egregie correctum a Iacobsio recepi, quo et rei aliquid momenti accederet et numeri fulcirentur. — 21 γένεσις idem videtur quod *genitura* Suet. Oct. 94 vel ἡ τῶν ἀστρων διάταξις ὑφ' ᾧ ὦν ἐγεγέννητο Cass. Dio LVI 25. — 24 μου' servavi; deest in schedis Bullialdi. — 26 τηκεδὸ NAC τοῖσι omnes praeter Bull., ut de sua coniectura quamvis vera Reinesius στυγερὴν supplevisse putandus sit.*

315. Smyrnae. Ex codice Askewiano C. I. 3365.

Αἰθῆρ] εὐσεβέα ψυχὴν, κούφη κό[νις] ἔσχεν
 σῶμα· πατήρ Διοφῶ]ν, οὖνομ' Ὀνησίμη ἦν.
 κάτθαν]ε δ' ὀκτωκαιδεκέτις
 ἐφθάσθη μοιρέων ἐς τ[έλος] αἰδίων.

Supplevi. — 3 ΕΤΙΣΠΗΩ . . . fuit dativus ut in titulo C. I. Add. II 2113 c. ἐφθάσθης, δύστηνε, Τύχης δηλήμασι.

316. Smyrnae. Pocockii pessimum apographum C. I. 3388.

Ἐνθα σορὸς κατέχει κλυτὸν οὔνομα, παῖδα Τ[ρ]ύφωνα,
 ὃν [θ]ρέψεν Τροφίμῃς πολυώδυνος ἐλπίσι λιφθεῖς·
 μάμμη] δ' Εὐτυχία μασ[τοῦ]ς κατεκόψατο, οἷς ἔτρεφέν σε
 Μοίραις, [κ]αὶ φθιμένους ὀκταέτης ἐ[μ]όλες.

1 Τύφωνα quod traditur retinet Welcker *Mus. Rh.* 1832 I 291. —
 2 . ΝΡΕΥΕΝ et 3 ΜΑΣΟΡ. Σ corr. Boeckh. — 3 init. ΑΜΜΑΣΔ Boeckh
 ἄλλως δ'. — 4 ΜΟΙΡΑΙΣΑΙ — ΕΝΟΠΟΛΕΣ Boeckh καὶ φθιμέν[οις], οὗς ὀκτα-
 έτης ἐνόπ[ωπα]ς. Incertam esse meam emendationem scio.

317. Prope Smyrnam. Lebas V 27, cuius ipsum apographum exhibebo.

ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ . . Ι
 ΕΙ . ΗΣΑΣΕ . ΕΝ
 ΑΣΙΣΑΡΑΝΕΡΩ
 ΟΥΠΟΤΕΟΡΑΓΑΙΑΝΑΡΩΝΜΑΙ
 ΜΩΝΜΕΙΖΩ . ΙΕΣΑΙΝΕΙΙ

Nihil fere dispicio praeter haec:

. οὔτοι' ἑώρα
 γαῖ' ἀνδρῶν μα[κάρ]ων μεῖζο[να]

ἡ μακάρων γῆ Erythrae urbs est, utpote condita ab Erythro Rhada-
 manthi filio; fortasse latius patens hoc nomen etiam ad Smyrnaeos
 pertinebat. Extremae litterae v. 5 eadem videntur quae minus corrup-
 tae leguntur v. 1 ΠΕΙΣΑΝΙΟΣ, unde nomen viri fuisse conicias; Πεισάνιος,
 quod non intellego, dubito num fuerit. — 3 Ἀσίς ἀπ' ἀνέρο[ς] sed hoc
 quidem est nugas agere.

318. Prope Smyrnam. C. I. 3399.

[Nomen defuncti]

ζ[ή]σας [ἐ]τη .x. [μ. ῥ. ἡ. ε.]

συνζύγο[ν] παλάμα[ις] [κ]ι[μ]η[θ]ίς ἐνθάδε κί[με],
 πολλὰ καμών νείκης δὲ βραβίον ἔχο[ν]τα

5 μῦρα κατήγαγεν ὧδε.

Ἀσκληπιοδότῃ ἀ[νδ]ρὶ ἰδίῳ μν[ί]ας χάριν
 ταῦτα ἐ[ποίη]σ[εν]. χρησ[τὴ] καῖρε.

1 η IC] . . . κ. ΤΟΡΩ unde Νικήφορος fortasse nomen fuit. — 2 CTHK

| NO+C et 3 ΜΑΤΑΙΝΠΘΙC correxi. — 6 AN | API et 7 ΕΙΠΕΤΙΒΙ corr. Boeckh, qui extrema quoque supplevit.

319. Philadelphiae. C. I. 3435.

Ξανθίππην Ἀκύλας μνήμη βίотου παρέδωκεν
 βωμῷ τειμήσας σεμνοτάτην ἄλοχον,
 παρθένον ἧς ἀπέλυσε μήτηρ, ἧς ὄριον ἄνθος
 ἔσχεν ἐν ἡμιτελεῖ πανσάμενον θαλάμῳ·
 5 τρεῖς γὰρ ἐπ' εἰκοσ[τ]οῦ τελέωσε βίο[υ] ἐνιαυτούς
 καὶ μετὰ τούσδ' ἔθανεν τοῦτο λιποῦσα φάος.

I potius quam II saeculi. — 3 παρθένος adiectivum satis quaesitae est dictionis; minus elegans ἔσχεν - πανσάμενον. Homericum ἡμιτελεῖ δόμον multi imitati sunt (II. B 701), velut Catullus 68,75 *advenit Protesilaeam Laodamia domum inceptam frustra*. — 5 ΕΙΚΟΣΙΟΥ et BION omnes, nisi quod unus Smith BION. Boeckh ἐπ' εἰκοσι οὖν - βίου, alii peius etiam.

320. Thyatiris. C. I. 3511.

a. Ἀντὸ[ς] Ζεὺς Κρονίδης [ύψ]ιζυγος αἰθέρι ναίων
 σῶμα [π]υρὶ φ[λ]έ[ξ]ας στέρνων ἐξείλετο θυμόν·
 οὐκ ἤ[μην] βροτός· [ι]θὺν [π]αρέσ[την] μ[η]τέρι σεμνῇ
 νυκτὶ μελαινοτάτῃ ἐρμηγε[ύ]ονσα τάδ' οὕτως·
 5 μῆτε[ρ] Μελιτίνῃ, θοῆνον λίπε, παῦε γόοιο,
 ψυχῆς μνησαμένη, ἣν μοι Ζεὺς τε[ρ]πικ[έρ]αντος
 τεύξας ἀθ[ά]νακτον καὶ ἀγήραον ἤματα [π]άντα
 ἀρπάξας ἐκόμ[ισσ]' εἰς οὐρανὸν ἀστερό[εν]τα.

b. — — — — —
 . . . ν ἀναστήσας μ . . . αν τέκνοιο θα . . .
 μητρὸς Μελιτίνης· [ἡ] δ' εἶπ[εν] ἔπος τοιόνδε·
 ἧλυθον ἔνθα Διὸς [μ' ἔδρ]αισι καθείδρυσεν [Ἑρμῆ]ς
 ἦμα . . . ἰδι πα | . . . εφν Ἀσκληπι . . . | εἰπολ . . . |
 5 νπᾶσιν . . . | . . [ἀν]θ[ρ]ώποις . . . | σ . . .

Apographa duo sunt, unum Peissonellii, alterum Sherardianum in cod. Askew., quae ita inter se differunt, ut modo hoc modo illud una alterave littera sit auctius. Prius carmen certa ratione restituit Boeckh,

de altero, quod in eodem Lydis vel maxime familiari argumento versatur, desperandum esse videtur. — 1 .ΥΤΟΥ — .ΕΙΖΥΤΟΣ — 2 ΓΥΡΙΦ ΑΕΣΑΣ — 3 ΗΙ... — ΓΑΡΕΣΙ.. 6 ΤΕΠΙ — 7 ΑΘΗΝΑΤΟΝ — 8 ΑΣΤΕΡΟ|ΤΑΣ. In altero fragmento hoc intellego ab initio plura periisse; dein mater videtur μ[αί]ραν τέκνοιο δα[ῖ]ναι, quamquam genetivus μητρός quo spectet non video. — 2 ΕΛ|..ΗΕΝ ἧ δ' εἶπεν Boeckh, idemque Ἑρμῆς supplevit. Ceteris abstineo.

321. Inter Sardes et Philadelphiam. Lebas V 640.

Ὁ δῆμος ἐτείμησεν Μενεκράτην Διοδώρου χρυσῶ στεφάνῳ,
τὸ δὲ μνημεῖον κατεσκεύασεν Τατία Ἀπολλωνίου ἡ γυνὴ τοῦ
Μενεκράτους· Μενεκράτης καὶ Ἀμμιον τὸν αὐτῶν πατέρα ἐτεί-
μησαν.

Ὀλβιον ἐνθέμενος βίοντον καρποῖς ἐπέχαιρον
βῶλον ἐπιψήχων πυροφόροις βοτάναις·

αἱ δέ με χεῖρες ἔπα[ν]ον ἀπ' [ἐ]ργεος, ἥνικα θερμα[ί]
ἀκτεῖνα[ι] προλίποιεν ἐφημερίων καταδῦσα[ι],

5 γηθοσύνη Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν

ἄφνω δ' ἐν προκοπαῖς ἔλιπον βίον εἵνεκα μοίρης,

ἀρπαχθὶς τέκνων [ἡδ'] ἀλόχου γλυκερῆς,

ἥτις ἐμοὶ μέ[ν] ἐνειμε τά[δ'] ἕξοχα δῶρα καμόντι,

στεψαμένη καμάτου οἶκον ἐναίδιον,

10 καὶ θρήνοις κλαύσασα πολὺν χρόνον οὐ λάβεν ἄνδρα,

ἡρεμίην κοίτης εἰς τέλος ἀραμέ[ν]η.

παῦσον δ' ὠδεῖν[ουσ]α [κα]ὶ

Haud ita multo post a. 171, si quidem recte illum Μενεκρατην Διο-
δώρου, qui est in titulo C. I. 3438 haud procul invento, eundem esse statui. —
3 ΗΔΕ correxi. — ΕΠΑΙΟΝ — ἔργος nomen minime coniectura temptandum.
— ΘΕΡΜΑ et ΑΚΤΕΙΝΑΠΡΟ v. 4 non video qua alia ratione emendari pos-
sint; ἀκτεῖνη forma adhuc ignota, at valde credibilis coll. ἱκτίς et ἱκτί-
νος. Lobeck *Paralip.* p. 170 sq. προλείπω intransitivo sensu optimo
cuique scriptori usurpatum hoc loco genetivum trahit ἐφημερίων i. e.
mortalium. — 8 MEMENEIMETAEΞΟΧΑ corr. Buecheler. — 10 sententia certa;
fortasse praestat οὐ λάβεν ἄλλον. — 12 παῦσον Waddington; dein haec

Δ' ὈΔΕΙΝΩ, ΞΑΡΧΙ ΙΝΟΝΟ

ΝΕΜΟΥΠΕΡΙΟΝΤΟΣ

ΜΕΝΗΜΓ' /

in quibus duo ille distinguere videtur: ἐμοῦ περιόντος et - μένη μετὰ μοῖραν ἐμήν.

322. Prope Sardes. Anaglypho virgo exsculpta est dextra florem tenens. Ex Keppelii apographo C. I. 3440, ex Steuarto Welcker *Mus. Rh.* III 245 n. 18.

Χαίροις, ὃ παροδεῖτα, τειμῆς ἰσάκουσον ἐμεῖο·
οὐνομα δὴ Γλυκίαν ἐσορᾷς ἐμὲ παρθένον οὔσαν·
τήνδ' ἄρ' ἐμήν νεότητα πατὴρ Παιδέρωσ ἐνέγραψεν·
καὶ μήτηρ Γλυκία καὶ Τειμογένης ὁ ἀδελφός,
5 μήτρωες Μάρκος καὶ Νείκυσ, ἐ δέ τε μάμμα[ι
Τιμογενὺς κα[ὶ Τ]ύχη τὴν ἔγγονον ἐτειμήσαντ' ἐμὲ ἣν οὔποτε
ἤλπισα τειμήν.
ἔτους σσθ' μηνὸς Δεῖον

Annus epochae Sullanae est 299, p. Chr. n. 214, mensis primus, diei nota mutila apud Steuartum .PI — 5 μήτρωες Welcker; retinui Steuarti lectionem. Μηῖνες Keppel. — 6 ΚΑΠΥΧΗ Steuart. καὶ ψύχη ex Keppelio Boeckh et Welcker. — ΕΜΕΝ pro ΕΜΕ nisi barbara forma est, erravit lapicida.

323. In Saittis Lydiae oppido. Ex Hamiltonis apographo (*Researches of Asia Min.* n. 339) Lebas V 1668.

Ἐτ(ους) σξ. μην(ος) Γορπιαίου β[ι].
Μητροῶν ΕΞΛΗΘΥ ἔχι τάφος οὔτος ἄλνπον
ἄσβ[ε]στον λύπην πᾶσι λιπόνια φίλοις.

Annus Sullanae epochae est 260, p. Chr. n. 175, mensis undecimus, diei nota sic tradita B. Welcker *Mus. Rh.* III 253 legit τῇ β'. Probabilius β corrigitur; nam BI pro IB usitata est scriptura. — 1 patris sive patriae nomen corruptum.

324. In Thaso. Ex Prokeschii apographo C. I. Add. II 2161 b (coll. p. 184) et vv. 5 — 8 misere interpolati ex schedis eiusdem inter titulos Thyatiranos C. I. 3519.

Σῶμα κόρης ἀρπαχθὲν ἀ[μει]λι[χίω]ν ὑ[π]ὸ [μ]οιρ[ῶ]ν

παρθένου ἀνθοφόρου τύμβος ὃδ' ἐγκατέχει
 ψυχὴ δ' ἀθανάτων βουλαῖς ἐπιδήμιός ἐστιν
 ἄστροις καὶ ἱερὸν χῶρον ἔχει μακάρων
 5 οὐδὲ πικρὸν μοιρῶμίτον ἐκ[φυγεν], οὐδ' [ἐ]δν[ν]ήθη
 ἀνθού[σ]η[ς] ὥρ[ης]
 ἀλλὰ τρισκαίδεκάτου περ[ι]τελλομένου ἐν[ι]αυτοῦ
 γειναμένο[ι]ς [μ]έγ[α] π[ένθ]ος ἐο[ι]ς κατέλειψε τοκεῦσιν.
 Ἀὐρ[ηλ]ί[α] Θεαν]ὼ Ἡροδότου προσφιλὴς χαῖρε.

Litterae recentissimae. Videtur titulus aliqua ex parte lectu difficillimus. — 1 ΑΝΗΑΙΚΩΝΥΣΙΟΗΟΙΡΙΝ correxi; simile quid Boeckh ἀνηλίκων ὁ. μ. C. I. Lat. I 1009, 12 *en hoc in tumulto cinerem nostri corporis infistae Parcae deposierunt carmine*. — 2 ἀνθοφορία sacrum quoddam munus est, quod ad Cereris religionem pertinuisse videtur. Eadem enim mulier quae C. I. 2162 ἀνθοφόρος dicitur etiam τιμοῦχος audit, quod est Cereris καλλιστεφάνου cognomen h. Cer. 268; quo probato veri simile est poetam v. 1 sq. defunctam cum ipsa Proserpina comparasse, quae simili modo ἀνθοφοροῦσα raptā est a Plutone ἀμειλίχῳ θεῷ. — 5 ΕΚ . . . ΠΟΥΔΡΑΥΙΗΗ ΟΗ ἐκφυγεν Boeckh, ἐδννήθη Buecheler. — 6 ΑΝΘΟΥΓΗΩΡΙ . . ΒΑΡΧΟΛΙΕ . . . coni. Buecheler καρπὸν ἀποδρέπεμεν, minus placet quod Wilamowitz proposuit ἀρμόδι' ἔργα τελεῖν coll. Solon. 24,6. — 7 ΠΗΣΜΕΝΟΥΠΠΑΥΙΟΥ corr. Welcker *Mus. Rhén.* 1832 p. 286 idemque v. 8 restituit, ubi ΜΕΝΟΣ . . ΕΓΛΠΕΡΙΟΦΕΩΜΕ . . Subscripta ΑΥΡΠΑΙΔΟΕΗΡΩΗΡΟΔ κτλ'. corr. Boeckh.

325. In Thaso. Conze *Itin. insular. maris. Thrac.* tab. VIII coll. p. 31.

- a. Κατίλλιο[ς] θύγατρ' ἔθαψεν ἐν χθονί
 Δημητρίᾳ τόδ' ἐπὺ [δω]μήσας λίθου
 ἀγλ[α]ίσμα λέκτρ[ων] ἀλλ' ἄγαν σμικρὸν μέρος
 ζωῆς παρ[ε]σχεν ἐν [βρ]ο[τ]οῖς μοιρῶν νόμος.
- b. 5 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει δέμας [ἀγ]λ[α]όν, αὐτὰρ [ε]ς αἴ[θ]ρη[ν]
 ψυχὴ ἔβη ἐμέθεν· φθάνξομ' ἀ[ρ]ιφραδέως·
 ἡιθέοις γὰρ ἔδωκε θεὸς μετὰ μοῖραν ὁ[λ]έθδνο
 ὥς ζῶουσι λαλῖν πᾶσιν ἐπιχθονίοις.
 οὗθ' ἅμα παρ[θ]ενικῇσιν ἐγὼ χορὸν εὐρὺν [ἄθ]υ[ρο]ν,
 10 (ἦκαχε γὰρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεν[αι]),
 οὔτε με νυμφοκόμοις θαλάμοισιν ἐς[ήγ]α[γ]ε Νόσ[σο]ς
 κουρίδιον γενέτης πρὸς πόσιν ἐρ[χ]ομένην·
 ἀλλ' ἔτι μ' ἀδμήτην, ἀταλόφρονα, μοῖρ' ἐκίχ[α]ν[ε]ν

Χρυσίδα καὶ γαμῖης ἐλπίδος ἐστέρεσεν.

15

αἰδίου μνήμης τύμβον ἐπαι[ρόμεθα.

Litterae ornatissimae quales in titulo Thasio C. I. 2162, qui cum nomina Αἴλιος et Αἰλία habeat altero fere p. Chr. n. saeculo scriptus videtur: eiusdem aetatis epigramma esse puto. — 1 post Κατ'Αἴλιος spatio 18 fere litterarum intermisso ΗΞ legitur. — 2 ΣΠΥΛΛΙΜΗΣΑΣ et 4 ΠΑΡΞΣ ΧΕΝΕΝΕΝΙ. ΟΙΟΙΣ correxi. — 3 ΛΙΛΛΙΣΜΑΛΕΚΙΡ .. ἀγλάισμα Wilamowitz. Significatur sarcophagus magnifice exornatus. — 5 ΛΙΛΛΟΝΑΥΤΑΙΞΣΑΙΟΗΙΝ et 7 μοῖραν ΟΑ .. corr. Wieseler. Ceterum conferri potest πείρατ' δ'λέθρον et μοῖρη θανάτοιο. Rem ipsam non novi. — 9 ΠΑΡΞΕΝ κτλ'. — ΛΟΥ .. Ν corr. Wieseler. — 10 extr. ΜΞΝΙ/// corr. Sauppe; fuerit ἀποφθίμενε. — 11 ΕΞ .. ΙΑΚΕΝΟΣ Wieseler ἐξεῖλκεν, quod displicet de patre dictum; ἐς-ήγαγεν satis certum puto, incertum vero, nomen fuerit necne. — 12 ΕΡΥΟΜΕΝΗΝ — 13 ΧΑΝ . Ν — 15 versus multo magis sinistrorsum scriptus, quo adpareret extra epigrammatis fines positum esse, miro utique modo; in fine ΕΠΛΙ/// Sauppe ἐπλησάμεθα, cui meum praetuli.

326. In Thasi portu qui Panagiae vocatur. Miller *Rev. archéol.* 1866 II 58.

Ἄνρ. Φίλιππος Φιλίππου Ἀβδηρείτης ζῶν ἔτι κατεσκεύασεν
ἐαντῷ καὶ γυναικὶ Ἀντωνείνῃ καὶ τέκνοις ἑαυτοῦ,

εἵ ᾧ εἰδὼς κληρονόμων τὴν ἐπιλησμοσύνην
καὶ κοινοῦ θανάτου μνημόσυνον προβλέπων.

εἴ τις δ' ἕτερος ἕτερον βουληθῇ καταθέσθαι πτώμα, οὗτος δώσει
τῇ Θασίων πόλει (δην.) ,β καὶ τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ ἄλλα (δην.) ,β.
χαῖρε παροδείτα.

Aetatem nomina indicant. Aperte pedestri orationi duo pentametri interpositi, quorum prior εἷ syllaba abundat. — 2 προβλέπειν τι prospicere aliquid latini sermonis consuetudinem arguit.

327. In Imbro. Conze l. s. s. p. 97.

Τέσσαρα τέκνα λιπώ[ν] Νεικήφορος ἐνθάδε κείμεαι
ἐν χρηστῆς ἀλόχου πνεῦ[μα] λιπὼν παλάμαις
εὐδαίμων Ἑλένη παιδὸς μόρον οὐκ ἐσιδοῦσα,
ἀλλ' ὁ πατὴρ ἔτλη Λού[κι]ο[ς] οὐχ ὅσια·

5 εἶδε γὰρ ὀφθαλμοῖς τὸ[ν] ἐμὸν νέκυν, εἶδε δὲ τέκνον

πώ[μα]τι λ[α]ινέω σῶ[μ]α κ[α]τ[ι]σχό[μ]ενον.

III fere saeculi. — 4 ΛΟΥΝΟΙ — 6 ΠΩΟ... | ΤΙΛΔΙΝΕΩΚΑΚΩΙΕ.... |
MENON quas punctis notavi litteras incertas esse testatur editor. Emen-
davi de monumentorum aliquot graecorum carminibus (Bonnae 1871) pag. 41.

328. In Lemno. Conze p. 113.

Π[ᾱ]σιν ἐνμενέτης τελέθω
τοῖσιν προφρονέως ὥς ἐμὲ ἐρχομένοις.

Litterae II fere saeculi. — 1 Curtius Goett. gel. Anz. 1860 p. 421
τελέθω Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. At in scamno nunc insertus lapis vix eam
habebat magnitudinem, quae templi epistylion conveniret. Loquitur de-
functus.

329. Mytilenis. Ex sylloge Cyriacana edidi *Ephem. epigr. lat.* II 11.

Τὴν κύνα Λεσβιακῇ βώλῳ ὑπεθήκατο Βάλβος
εὐξάμενος κούφην τῇ κατὰ γῆς σκύ[λα]κ[ι],
δουλίδα καὶ σύμπλουν πολλῆς ἀλός· [ῆ]ν καὶ παράσχοις
ἀνθρώποις ἀλόγοις ταῦτα χαρίζομέν[η].

I vel II saeculi. — 1 confert Buecheler (*Jen. Littztg.* 1874 n. 374)
Crinagorae epigr. A. P. VII 628 ἐν τύμβῳ δίης ὑπεθήκατο βώλου (lege
Δίης-βώλου). — 2 ΣΚΥΚΑ — 3 ΤΙΝ interpretatur Buecheler *quam* (i. e.
κούφην γῆν v. 2) *tu etiam concedas*, conpellatam putans ipsam Terram deam.
Non facilem esse hanc structuram patet; at nescio an non praestet quam
Aeneas Piccolomini amicus proposuit emendatio ἥ κε παράσχοις, quod
vertit *cui te puto, o terra, praestituram esse, quod hominibus nunquam
dubitas praestare.*

330. Mytilenis. C. I. 2211. Ex Cyriaco edidi l. s. s. 10.

Ὅ πάντα σοφὸς καὶ μουσῶν ὄχ' ἄριστος
Ἀλκιβιάδης Βυζάντιος ἐνθάδε κεῖμαι,
Ἑλλήνων πάντων ὄρνις ἀοιδότατος·
Λουκιλλιανὴ δέ μοι ἦν παράκοιτις,
ἥς ἐκ δαπανῶν τύμβος ἔχει [με] κλυτός
Λέσβῳ ἐνὶ χώρῳ· ἥ δ' εὐδαίμων Μυτιλήνῃ
σῶμα μετρώσασατο.

1 *optimus poesi* Boeckh. — 5 inserui pronomen sive librarii seu lapidarii errorem corrigens.

331. Mytilenis. Franz *Annal. Instit.* 1842 p. 148.

Τῇ κλυτῇ ἐν πινυτῇσι Πεδανίῃ ἐνθάδ' [ἐθῆκεν
nomen filii] ὅς μνημα σαοφρο[σύνης.

Litterae satis recentes.

332. Pergami. Anaglypho canis exsculptus. Lebas *Rev. de la Philol.* I 335.

Οὐνομα Φιλοκύνητος ἐμοί· τοῖος γὰρ ὑπάρχων
Θηρσὶν ἐπὶ φοβεροῖς κραιπνὸν ἔθηκα πόδα.

III fere saeculi.

333. Pergami. Ex codice Askewiano C. I. 3557.

Εἰ μὲν ἔην ζώ[ειν ἐπιε]ικέα θυμὸν [ἐχ]ο[ν]τα,
σώφρων δ' ὅς κεν ἔην ἢ πινυτὸς πραπίδας,
ο]ὔ ποτ' ἂν ἐν σχεδ[ί]ῃ μάχῃ ὤλετο ΕΞΕ (nomen defuncti)
καρτερός· εὐπρεπέης ἦν γὰρ ἰδ[εῖν] προμάχοις.
5 ἀλλ' οὔτο[ι] μοῖράν [γ]ε θεῶν ἰότητι κ[ραταιήν]
θηρτὸς ἀνὴρ ἔφυγεν· ἔφθιτο [δ'] ἐσθλὸς ὁμῶς·
καὶ γὰρ[ο] ΤΟΥΣΟΣΟΙΤΟΝΤΑΟΕΠΑ
ὤλεσε ΛΙΤΕΝ . ΤΑ
ἀλλὰ καὶ ὥς ἔκανον [π]έ[λ]ας [ἀνέρας]
10 κεῖμαι δ' ἐν τ[ύμ]βον ΛΗΣΤ
σῆμα δέ μοι πρόπον ἐστὶ καὶ

Desperatum esse epigramma iure dicit Boeckh. — 1 ΖΩΝΗ... et post θυμὸν.. Ο. ΤΑ Boeckh εἰ μὲν ἔην ζωὴν ἐπιεικέα θυμὸν ὀφέλλειν hac sententia si vitam auget animus probus, non qui temperans et sapiens foret periret. At cum v. 3 extr. nomen defuncti fuisse necesse sit, non perspicitur ista ratione, quomodo a generali ut ita dicam sententia ad ipsum defunctum transitus fieri possit. Quae posui ita intellego: si fieri posset ut homo probus ac prudens sapiensve vitam servaret (viveret), nunquam ille periisset, ut ipsum verbum ζῶειν vitam servare, σώφρων δέ altera prota-

sis pars esset. ἄν autem cum indicativo aoristi positum superfluum est exemplis firmare. — 2 suppl. Boeckh. — 4 sic distinxi; pro προμάχοις possis ἐτάροις. ἰδεῖν Boeckh. — 5 τε recte Boeckh his quae recepi posthabuit μοῖραν τε - καὶ Ἄδην. — 6 suppl. Wilam. — 7 sq. interpretatur Wilamowitz nam et deorum filios (ad Ilium) Parca necavit: eidem ego succubui. Certum est iuvenis obitum narrari; verba non expedio; καὶ γάρ recte Boeckh. — 9 ΤΕΔΑΣ πέλας verum videtur, nec minus v. 10 τύμβου vel τύμβῳ, ubi ἐν ταβουλῆς voluit Welcker in notis suo Syllogae exemplo p. 85 adscriptis nescio quo sensu.

334. Apud Pium novum. C. I. 3627.

Τὴν στρίλλην, παροδῖται
 ἐνθρήμῳ γλώσση χεῖρε προσείπα[τ' ἐμέ,
 τὸν ζωή]ν [πρ]ο[λ]ι[π]όντ[α], ποθητὸν αἰὲ γον[έ]σσειν.
 ε]ἰ δὲ μαθὼν τὸν ἐμὸν μῦθον, ὦ ξένε, [κ]α[ὶ] σ[ὺ] με κλα[ύ]σις,
 5 στέρ[ξ]ω· καὶ θνήσκων γὰρ ἔχω νόον οὐτίνα [β]αίον·
 κ]ουρῆα τὴν τέχνην ἐσορᾷς ἐμέ, τὸν παρὰ μοῖραν
 πλ]ήγματι δυσστήνῳ πνεῦμα [β]ίᾳ θέμενον
 ἐ]ξόπιθεν χεῖρ γάρ μαι ἔβαλεν δύστηνον ἐς Ἄδην,
 ἦλυθον ἐξ ζωῆς ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν·
 πλεῖ]ον δ' οὐ[κ] εἴ]ασε Τύχη δαίμωνται ἀλόγιστος
 11 ἐξ]ανύσαι· πρ[ὸ] γάμ]ων ἀρτ[ι]φ]υῆς ἔθλον.
 πολλὰ δ' ἐ καὶ μάτηρ με ὠδύρετ[ο] ὃν κατὰ οἶκον
 δειλ]αίη κ[ατ'] ἐμοῦ χεῖρα βαλ[οῦ]σα ῥέθους
 ἐμὰς [μ]ονί[μ]οις φρένας παιδός
 15 σὺν πατρὶ δυσστήνῳ· βά[λλ]ο[ν] ἐ[μ]ὸν ὀλέτην
 δέμοσιν ὦ μοῖρης πικρὰ λογιζομένης·
 οὓς γὰρ ἔδει [ζῶ]ν[τας τέκ]νου ὑπο [πρ]εσ[βε]ύεσθαι,
 οὗτοι νῦ[ν] αὐτοῖ] σῆμ' ἐπέθ[ηκαν] ἐμοί.

Litterae vulgares, carmen ipsum admodum recens. Scripturae corruptelas leviores velut o pro η et θ scriptum non enumerabo. Boeckhii supplementa sunt plurima, pauca ipse mutavi. — 1 ΔΙΤΑΙΔΙ . . . Boeckh ἀειμνήστην ἐσιδόντες. — 3 ΙΕΙΝΤΟΝΙΤΟΝΤΗ Boeckh αἰῶν' ἐκπρολιπόντα. — 4 ΞΕΝΕΡΑ . . ΥΜΕ δάκρυ με κλ. B. — 5 init. ΕΞΟ corr. Franz. — ΡΑΙΟΝ — 7 ΕΙΑ πνεῦμ' Ἀἰδᾶ B. — 9 XIV post acceptum vulnus diebus mortuus est, cf. A. P. VI 330 ἰάθην - ἐν τρισὶ μηνσίν. — 10 ΙΟΝΔΟΥΗΑΣΕ τὸν βίω]τον δ' οὐ πᾶσ[ι] Τύχη - [δωκ'] ἀνύσαι πρὸ γάμων B. correxi non multo violentius. — 12 priorem versus partem aliunde petitam esse

vel dialectus probat. — 13 **ΚΑΙ . . . | . . . ΣΟΥΡΕΘΟΥΣΣΑΙΟΙΚ . . . | ΕΜΑΣ**
ΗΟΝΙΝΟΙΣΦΡΕΝΑΣΟΙΕΑ | ΤΕΠΑΙΔΟΣ in quibus quae lateant nescio. v. 13
 Boeckh **δακρυχέουσα** pro **χειρα βαλοῦσα**. Idem quae v. 14 voluit taceo.
μονίμοις videor certo correxisse; ibid. init. fort. καὶ θρήνοισιν. — 15 **ΒΑ**
ΜΟΜΕΝΟΝ βαλλόμενοι B. *daemonum sive deorum iram in percussoris*
caput detestabantur. — 17 sq. **ΕΔΕΙΤΟΝΥ | ΥΑΙΣ . . . ΝΟΥ** probabiliter cor-
 rexit et supplevit B.

335. In Granici valle superiore. Ex Kiepert apographo Franz *Annal. Instit.* 1842 p. 144.

‘Ο χῳρος ὁ ‘Ο χῳρος ὁ ‘Ο χῳρος ὁ ‘Ο χῳρος ὁ ‘Ο χῳρος [ὁ
 Μοττιανῶν Βαιστεανῶν Τρινοιξειτῶν Ἀγεανῶν . . . δ[α]νῶν

‘Ο χῳρος ὁ ‘Ο [χῳρος ὁ ‘Ο [χῳρος ὁ ‘Ο [χῳρος ὁ ‘Ο χῳρος ὁ
 Ἰ[λ]βειτηνῶν ὕχαντηνῶν
 [‘Ο χῳρος ὁ

fuit anaglyphum.

— — — — —
 δις] δέκα καὶ δύο ἐτῶν γεγενημένον· ἐν [δ]ὲ λίθῳ μου
 τοῦνομα [δυ]στήν[ου]
 θνήσκω] δ' οὐχὶ ν[όσ]ω βεβαρημένος, ἀλλὰ διώξας
 ἵππον [ὑπὸ] σπουδῆς αἰφν[υ]ιδίως ἔπασσον
 5 ο[ὐδέ γ' ἐθάλφθην] χερσὶ πατρὸς καὶ μητρὸς ὁ τ[λ]ήμων
 κείμενος ἡμιθανῆς [ρεῖθρου] ἐ[π' ἡ]ιόσο[ι]ν.
 τόνδ' ἄρα, μήτερ, ἐ[μ]οῦ δέξα[ι] λόγον ἀντὶ τροφῆων,
 ὧν ἔκαμες
 οἳ[ε]ν ἀπὸ μοι τοκέων] τειμᾶς χάρις, οὔτε γε πάμπω
 10 βαιὸν ἐ[μ]ῇ] τ[έφ]ρη βῶλον ἐπισ[τ]εδάσα[ι]
 ἔδει [μ'] ἀπὸ σ στεφανοῦσθαι,
 σύνπαν πληθὸς ἐμὸν τύμβον ἔχενε τότε·
 καὶ το[κέ]ες ἐγ[ό]ω]ντο
 τοῦμοῦ πανκλαύστου δαίμονος ὥς ἀδικοῦ
 15 ἀνθ' υἱοῦ γὰρ νῦν ὁσ[τα], κενεὸν] σέβας εἰ[χ]ον
 ἀν[τι]], οὐ τέκνον, ἀλλ[ὰ] λί[θ]ον.

In emendando difficillimo epigrammate nihil fere profeci; videtur non nimis recentis aetatis, quippe iota dativis adscripto v. 9 et 10.

Ante v. 1 paucae supersunt nullius momenti litterae. — 1 ΘΕ — 2 ΣΤ ΗΝ ΙΕΛΕ Franz γράψ' ἑλέων ὁ πατήρ, idemque supplevit correxitve v. 1 - 5. — 3 ΝΘΕΩ — 4 ΙΠΠΟΝΙΣΠΟΥΔΗΣ Franz ἐπί σπ. — 5 ΤΑΝΗΜΩΝ — 6 ΘΑΝΗΣ . . Ο . ΙΕ . . ΩΣΕΝ supplevit licet incerta ratione Wilamowitz, qui etiam v. 7 sententiam adsecutus est. — 7 ΔΕΞΑΛΟΓΟΝ — 8 ΩΝΗΚΑ ΜΕΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣΑΔΕΛΙ . . ΝΑΣΕΝΙΑΙΓΟΔΟΥ extremas litteras ad v. 9 trahendae videntur. — 10 ΕΠΠΥΤΗΡΕΙ cortexi. — ΣΧΕΔΑΣΑΣΗΔΟΝΗΙΑΡΕΔΕΙΝ ἐπισκεδάσαι Franz, qui infinitivus suspendi debet ex voc. αἴσιμον simil. Tum Buecheler talem fere structuram fuisse intellexit ἡνίκα γὰρ ἔδει με στεφανοῦσθαι κτλ'. Non patet tamen a quibus ille honoratum se iri speraverit. — 13 ΚΑΙΤΟΥΣΕΙΣΑΕΠΝΕΤΕ dein in versus exitu nescio quot litterarum lacuna et proximi versus initio ΠΟΝΘΙΕΘΟΝΤΟΤΟΥΜΟΥ κτλ'. τοκέες verum puto, nam parentibus memoratis opus est propter v. 15. ἐγόνωτο posui ut quid postuletur pateat. — 15 ΑΣΕΒΑΣΕΙΚΩΝΙΑΞΗΠΥΞΩΝΟΥ — ΑΛΛΟΘΕΟΙ quae tradita videtur sententia οὐ τέκνον ἄλλο θεοί non video quomodo ceteris adaptari possit.

336. Alexandriae Troadis esse recte coniecit Boeckh C. I. 3588.

Ἔσ' ἐν τούνομά μοι Ἀφροδείσιος, ὃ παροδεῖται·
 εἰμὶ δ' Ἀλεξανδρεὺς, τῶν δὲ [σ]ορ[ῶν] ὁ μέσος.
 Θνήσκω δ' οἰκτροτάτῳ θανάτῳ διὰ τὴν ἄλογόν μου
 κ' λεψίγαμον μιεράν, ἣν περὶ Ζεὺς ὀλέσει.
 5 ταύτην γὰρ λάθριος γαμέτης καίμὸν γένος α[ἰ]σχῶν
 ἔλξ[ε] με κάφ' ὕψους δισκοβόλησε νέον·
 δισδέκατον γὰρ ἔτος κατέχοντά με, κάλλος ἔχοντα
 κλώσασαι μοῖραι πέμψαν ἄγαλμ' Αἰδή.
 χαῖρε.

Litterae vulgares. — 2 ΧΟΡ . . χαρῶν scripserunt nullo sensu. σορός vocabulum in ipsa illa regione, cuius esse epigramma coniecit Boeckh, masculino genere utitur, cf. C. I. 3580. 3586. Ceterum cf. C. I. 4579 ἡ σορός ἡ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχοιο. — 4 πυρί coni. Wilam. — 5 ΑΥΧΩΝ recepi Iacobsii coniecturam (Welcker *Syll.* 51). — 6 ΙΛΞΞ θελξε Boeckh; non opus videtur εἰλξε corrigere.

337. Cyzici. Anaglypho navis expressa cum viro ipso. C. I. 3694.

Ἦμην στολάρχης Ποντίων βελῶν ἐγώ,
 ἔ]ξηρέτοις πτέρουσιν ἡγ[λ]αισμένος,
 ἀνὰ στράτον Κρισπεῖνος εὐκλεῆς ἀνήρ·

- Ῥάβεννα δ' ἦν μοι πατρίς, ἀρχαία πόλις.
 5 ἔγνωσ τίς ἤμην καὶ πόθεν γένος κυρῶ
 λοιπὸν φυλάσσου μή τινα ἐνθήσεις τάφῳ
 δίκην τε ὑφέξεις παρανόμως τυμβωρνηθῆναι
 φίσκη τε δώσις (δην.) ,β καὶ [ε]ῇ πόλει (δην.) ,α.

Classem Ponticam Elagabali aetate Cyzici collocatam fuisse tradidit Cassius Dio LXXIX 7. — 1 Muratorii lectionem *ποντικῶν νέων* ex Bimardi coniectura profectam esse probabiliter statuit Boeckh, qui vertit *telorum marinorum ductor*. De stolarchi officio v. Marquardt *Antiq. rom.* III 2 p. 402 coll. p. 405 adn. 49. — 2 *εζηρ* — *ηγαίμ* et 8 *ih* corr. Boeckh. — 7 participium restituit Brunck. — 8 β et α lege δύο et μίαν metri causa.

338. Cyzici. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 354 ex ectypo.

- Μίκκης οὐνομα μοῦνον ἔχει τάφος, εὖσεβέες δέ
 ψυχὴν καὶ πεδίον τέρονες Ἑλυσίων
 τοῦτο σ[α]οφροσύνης ἔλαχεν γέρας, ἀμβροσίη[ν] δέ
 σώματος ὑβριστῆς οὐκ ἐπάτησε [χ]ρόνος.
 5 ἀλλὰ νυ μ[ὲν νύμ]φησι μετ' εἰς[εβέ]εσ[σ]ι κάθεται
 ἀνέρος ἐν μνήμῃ [κάρτ]α φυλασσομένη.

I vel II saeculi. — vv. 1 - 4 non intellexit editor. — 3 ἀμβροσία i. q. ἀθανασία. — 5 ΝΥΜΦΗΣΙΜΕΤΕΥΣ|ΕΣΙ correxi non plane certa ratione; μὲν nihil habet offensionis coll. A. P. VII 712 cuius ultimum distichon hoc est καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον ἀοιδὰν ἐς θρήνων γοερῶν φθέγμα μεθαρμόσαο. — 6 κάρτα Perrot, quo melius non habeo.

339. Cyzici positum fuisse titulum coniecit Boeckh C. I. 3685. Parisiis vidit Welcker *Syll.* 46. Anaglypho vir exsculptus sinistra metae innisus.

- Σῆμα, . . . ἐσορᾷς ἐπιτίμβιον, ὃ παροδεῖτα,
 εἴ[μαρ]τό πᾶσιν, οὐχὶ δ' ἐμοὶ δὲ μόνον
 εἰ] δὲ θέλαιοι σὺ μαθεῖν τὸ τίς ἐστὶ μ' ὁ τρώσας,
 δισσοῶν σου ταρσῶν στήσας ἔχνος σὺ μάθε·
 5 οὐκ ἔφυγον δ' ἀτρεκίως μυρῶν μίτον, ὅς μοι ἐπεκλώσθη
 ναύτης γὰρ προλιπὼν φοβερόν [θ]ί[μω]μα τὸ πόντον,
 εἰς ἐμὲ τὴν ὁργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο.
 σῆμα δέ μοι τοῦτο ἐποίησε φιλίας χάριν ἐνθάδε Οὐνίων,

ὄνομα δ' ἦν μοι τὸ πρὶν Διονύσιος,
 10 Ἀπορητῶν δ' ἀνεθρέψατο γαῖα,
 ἔκιδ' ἐλίπον τὸ φάος.
 εἰ] δέ τις χωρὶς ἐμοῦ τοῦ Οὐνίωνος βάλῃ τινά, δώσει τῷ ταμείῳ
 (δην.) βφ.

1 ΣΗΜΑΞΟΡΑΣ post σῆμα aliquid intercidit, nec fuit quod Boeckh posuit σῆμα τόδ' εἰσοράας. Fortasse σῆμα, ὅπερ ἐσοράας. — 2 init. ΗΜΑΡΤΟΝ legit Welcker, nec tamen ipsius neque aliorum coniecturae probari possunt. Eleganter Jacobs τέκμαρ ἐόν, sed elegantius quam quod hoc loco ferri possit. Ego quod scripsi verum esse non spondeo. — 3 ΘΕΛΑΙΣ non erat sollicitandum; optativus aoristi barbari ἤθελα recte formatus. — 6 ΟΥΝΟΜΑ corr. Welcker. Oratio ἀνακόλουθος: cum ego qui auriga essem navem ascenderem, Parcarum vis (μυρῶν μίτος v. 5) in me maris iram convertit. Nihil hic reconditius.

340. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis *Researches* I 324 Welcker *Mus. Rh.* III 250.

Ἀσκληπιάδης καὶ Ἀρτεμισία τῷ γλυκνιάτῳ τέκνῳ καὶ ἑατοῖς
 μνήμης χάριν. εἴ τις τολμήσει ἐπανύξασθαι ἐκτὸς τῶν
 γεγραμμένων, θήσει εἰς τὸ ἱερώτατον ταμείον (δην.) βφ'.

Πρωθήβην] μ' αἰζήδον ἀμείλιχτο[ς κ]τάνε μοίρῃ
 ἄρτι κλυτῶν Παφίης ἀψάμεν[ο]ν θαλάμων
 π]ένθεσι δ' οὐχ ὁσίοισι [δ]υσέ[λ]πιδες
 παῖδ' ἔ[τ]ερον μελάθροισι.

5 εἰ δέ θέλεις γινῶναι τὸν ἐμὸν βίον, ὃ παροδεῖτα,
 ἧ[ν] μὲν μοι τέχνη λαοξόος, ὄνομα Μειδίας,
 ἐς δέ θεοὺς ἀνέλυσα [κ]αὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.
 ὅσους γὰρ φιλέουσι θεοὶ θνήσκουσιν ἄωροι.

II vel III saeculi. — 1 πρώτηβον Wilamowitz; praetuli alteram formam propter aliorum epigrammatum exordia. — ΚΤΟ|ΕΡΤΑΝΕ ἤρπασε Welcker. Alterius distichi facilius fuit errorem deprendere quam corrigere. Sic enim traditur:

ΘΑΛΑΜΩΝΕΝΘΕΣΙ
 ΔΟΥΧΟΙΟΙΕΙΔΥΤΕΧ
 ΟΝΑΠΕΙΝΠΑΙΔΕΕΡΟ
 ΝΜΕΛΑΘΡΟΙΣ

Heptametrum fecit Welcker; aliquae excidisse certum est, plura

tamen quam quae unum 16 - 18 litterarum versiculum expleant. πένθεσι recte Welcker, ἕτερον Waddington ap. Lebas V 1771. Reliqua fortasse sic conformanda: πένθεσι δ' οὐχ ὅσοισι δυσέλ[πιδες ἄρτι τοκῆες — παύσαντο στ]ονα[χ]εῖν παῖδ' ἕτερον μελάθροισι. — 6 Η in fine versus, ἦν Buecheler. — 8 ἄωροι non legitur, sed spatio decem fere litterarum interiecto ΤΕΡ, qui videtur annorum numerus corruptus esse.

341. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltonis apographo Lebas V 1769.

Σ[ω̄]μα [π]έτρος κα[τ]έ[χει τ]ὸ Λεωνίδα
 σὺν γαμετῇ ἀγνῇ Ἀφροδεισί[α]. ἄθλ[α δ]ὲ τοῦδε
 πανκρατ[ί]ων κρατερῶν θέσπισε μοῖρα μ[ένειν].
 σῆμα δὲ τεῦξε γονεῦσι φίλοις Νεί[κ]ις καὶ ἑαυτῷ
 5 Ἀμμιαν[ῆ] τε ἐρατῇ [γ]αμετῇ
 μνήμης χάριν.

ἔτους τκβ'. i. e. epochae Sullanae a. 322,
 p. Chr. n. 237.

1 ΣΟΜΑΤΕΤΡΟΚΑΙΕ | ΕΠΟΛΕ correxi. Cetera supplevit Waddington, quorum quod v. 3 posuit certum non existimo. — 5 ΕΑΜΕΤΗ.

342. In valle Macesti fluminis in vico Cespit. Ex Hamiltone Welcker *Mus. Rh.* III 251.

Χαῖρε.
 Ἄνθος ἀνερχόμενον Στεφανήφορος ἐνθάδε κεῖται

 . . . νυμφῶν [π]α[ρ]ὰ [λ]οντροῖς μοῖρα[ν] ἔπλησ[ε]ν
 ἐτῶν γ̄.

2 sic traditur: κεῖ ΤΑΙΠΗΜΑΝΗΤΟΣ

. . . ΕΥΑΝΤΙ . . .

ΝΟΜΩΝΔ

ΙΤΘΗΝΑΙΒΙΑΛΗ νυμφῶν

Incertum v. 1 nomen sit an adiectivum στεφανηφόρος; nomen potest latere v. 2, velut πῆμ' Ἄντιος [θρ]έψαντι [λιπὼν] τῷ δεῖνα ἢ δ' [ἄμα] τίτθην Ναιβίλλη. Facilius quidem nutricis nomen Λιβίλλην i. e. *Livillam* fuisse crederes, quod voluit Wilamowitz, at accusativum τίτθην non intellegeres. — 3 ΓΑΓΑ | ΟΥΤΡΟΙΣ — ΕΠΛΗCAN corr. Welcker.

343. Germae. Lebas V 1720.

Μνημα τόδ' Ἀδ]ρηλία τεχνήσατο δεῖα γυναικῶν
 ἀνδρὸς ἀρι[σι]τῆος ἔργεσι καὶ σοφίῃ,
 nomen defuncti ὅς] πᾶσι περικτιόνεσσι θεὸς ὧς
 τείετο, [πρὶ]ν βιότου [τοῦ]δ' ἐπὶ τέρμ' ἐπέ[βη].

5 ἦν γὰρ, ἐπε]ὶ καὶ δῆρις ἦν
 μοῦ[ν]ο[ς] ἔ[τ] ἀ[ντι]πάλοις δεῖμα κατε[ρχομένοις].

2 ΑΡΙΗΟΣ correxit ut pleraque Waddington. — 4 τ. ΕΝ ἐπὴν Wadd.
 — 4 τοῦ syllaba ex antecedentis similitudine intercudit describenti, et
 simile quid factum puto v. 5 ΕΗΝΤΙΕΙΜΙΝΟΥΕΙΝ, ubi litterarum numerus
 non sufficit explendae lacunae; conieci περιτεμνομένοισιν. Fateor tamen
 fieri posse ut totum hoc distichon novo ex apographo aliter plane con-
 formandum sit. — 6 ΜΟΥΜΟΚΕΠΑΠΠΙ — ΚΑΤΕΤΚ . . . corr. Wadd.

344. Prope Hadrianos. Lebas V 1057.

... π]αίδων ἀώρ[ων]
 καὶ θ]ρηῆνος γονέων ἀπαρήγορον ἐνθάδ' [ἀθρ]ήσας
 γνῶθι τέλος βιότου διὸ παῖζε τρυφῶν ἐπὶ κόσμῳ,
 πρὶν σῶν παίδων πένθος τοῖον ἀθρήσαι ἐπὶ τύμβοις.
 5 τίς ἡμετέρων γονέων παρήγορος ἔσται ἐν οἴκῳ
 ἢ θρηῆνος παύσει πολυᾶδνον ἐν βιότοις;
 τίνα χερσὶν π]ατῆ[ρ] ἢ περιπτύσσεται ἢ τίνα κλαίσει;
 Μηρόφιλον θρηνεῖ Τερτύλλαν παρήγορον ἔξει;
 ἢ Μαιάδιν τὸν ἄριστον; πλείω πένθος ὥπασε τούτοις.
 10 πάνγεος καὶ δῆμος ἡμετέρους γονεῖς στοναχῇ[σεν],
 τοὺς πολὺπαιδας ἄπαιδας ἐν στέρνοις ἰὸν ἔχοντας,
 ὧν βίος ἡμαύρωται παίδων χάριν ὧν τέκον αὐτοί.
 καὶ θρηῆνος βαρύδουπον ἔχει πατὴρ Εἰλάσιος οἴκοις
 σὺν φιλήνῃ συνείνῳ, ἡμετέρῃ μητρὶ Σωφρονίῃ.
 15 λείψατε νῦν θρήνους, γόους, στοναχάς, ἱκνούμεθα νε[χροί],
 καὶ σκέπ[εσθε] κε]ροῖς Μαιαδίου λείψανον οἶκ[οις],
 τεχθεῖσαν Πρισκιανὴν πενταμηριαῖον κατ[αθ]ήκην.

2 suppl. Waddington. — 7 ΧΕΡΙΚΡΑΤΗΧΙΕΡΙ cortexi, nam quis am-
 plexetur dicto opus est. — 5-9 quem pater deflebit? quem consolantem
 habebit? flet Menophilum: num Tertulla eum consolabitur aut Maeadius?
 Maeadio et Tertullae uxori vel plura dedit lugenda mala fortuna (πένθος),
 quippe qui non parentibus solum filii, sed etiam filiulae parentes erepti sint

(v. 16). — 10 πᾶν γένος Wadd., sed traditum defendi potest, καὶ postpositum ex crebro confusis καί et τε particulis explicandum. — 11 confert Buecheler Moschi IV 31 (Megara) φαρμακόμεντα δι' ἥπατος ἰὼν ἔχουσα. — 15 debebat transitus quidam fieri (velut ἀλλά) ad illud quod sequitur vivorum meminerimus. — 15 - 17 suppl. Wadd. — 16 ΕΚΕΠΙ . . ΕΙΣ . ΝΟΙΣ.

345. Apameae Bithynorum. C. I. 3715.

Ἄρτι γενειάζοντά με ὁ βάσκανος ἦρ[π]α[σε] δαίμων,
ὁ [γδ]ωκαιδ[εκέ]τ[η]ς [ἔστιχ]ον εἰς Ἀ[ί]δην.
μῆτερ ἐμή, θρήν[ων] ἀποπαύσο, λ[η]ξον ὀδυρμῶν
καὶ κοπετῶν Αἰδης οἷκ[τ]ον ἀποστ[ρέφ]εται.
Γάιος καὶ Κλεοπάτρα Νωνίω . . . καὶ τέκνω ἰδίῳ
μνήμης χάριν.

1 ΜΟΣ correxi. ε et c fuerunt rotundae: scripserunt με βάσκανος.
— ΗΡΗΑ . . — 2 ΟΙΑΩΚΑΙΔΟΡΑΤΡΕΣ . . ΙΚΟΝ scripserunt ὀκτωκαιδ. — ΑΔΗΝ —
3 ΘΡΗΝΙΟΜΗΠΟ — ΛΕΣΟΝ — 4 Κ. Η — ΟΙΚΙΟΝΑΠΟΣΤΙ . . ΕΤΑΙ hoc corr.
Buttmann, cetera omnia Iacobs. Iuveni praeter Nonium alterum nomen fuisse videtur. — Exordium carminis haud rarum Theocriteum est XI
9 ἄρτι γενειάσδων.

346. Cii. C. I. 3741 et plenius ex suo apographo Lebas V 1163.

Σπεῖσον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον, ξένε, καὶ ἐλέησον
νηπίαχον κόρυην ἐν χθονὶ κρυπτομένην
τέτρατόν ἐστι δ' ἐμοὶ ζωῆς ἔτος ἢ [μ'] ἀνέθρεψεν,
θάψεν Ἐπίκτησιν τοῦνομα κληζομένην.

1 p. Chr. n. saeculo vix recentius. — 3 ΗΝΔΑ Lebas ΗΙΔΑ Pocock. ἢ
δ' Boeckh. ἢ μ' Iacobs.

347. Cii. Lebas V 1164.

Ἐνθάδε τήνδ' ἀνέθνηκα γραφὴν σημ[άν]τορα τύμβου,
υἱὸς Εὐσεβίης μητέρα τὴν ἰδίην,
ἧς ζητεῖς εὐρεῖν τοῦνομα. — καὶ τὸ τέκνον; —
Εἰρη[ναῖος] ἔθνηκέ[ν] με ἀ[νέστη]σέν τε Κιανός.

II fere saeculi. — 1 ΣΗΜΗΤΟΡΑ correxi suadente Wilamowitzio. —
4 ΕΙΡΗΑ — ΘΗΚΕΜΜ Εἰρηναῖος ex Buecheleri scripsi coniectura; necdum

vero falsum esse persuasum habeo, quod olim conieci καὶ τὸ τέκνον; εἶρη·
ut sequatur nomen bisyllabum coll. supra n. 247 τίς τίνος ἦν; εἶρη· Κλα-
δος οὖνομα κτλ'.

348. Cii. Lebas V 1154.

Ὁ φθονερός ζωῆς με τὸν ἄθλιον ἔφθασε δαίμων
ἀρτιθαλεῖς κ[λά]σας ἐλπίδας ἡλικίης·
καὶ [νῦν τύμ]βος ἔχει τὸ ἐμὸν δέμας,

Litterae saeculi II. — 2 suppl. Waddington coll. Ios. bell. Iud. III
7, 13 κλάσαι τὴν ἐλπίδα ταύτην. — 3 καὶ suppl. idem. — Post δέμας:
r et versu sequenti paucula litterarum vestigia. Narrabatur anima quo
migrasset.

349. Nicomediae. C. I. 3790 ex Pocockio, qui quattuor versuum fuisse
epigramma ait; descriptum vero se perdidisse, primum tantum versum
memoria habuisse.

Ἐκτόρεον τύμβον, [τ]ὸν ἐθαύμασε θεῖος Ὀμηρος.

Litterae vulgares. Huc rettuli, quia qualis fuerit titulus nescio.
— ON corr. Boeckh, μὲν coni. Wilamowitz.

350. Nicaeensem esse titulum collegit ex epigr. sequenti Boeckh C.
I. 3765.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἔσο[ρᾶ]ς με νέκυν, παροδεῖτα,
Τα[ρσέ]α, ῥητιάριν, δεύτερον πάλον, Μελάνιππον·
οὐκέτι χαλκε[λ]άτου φωνὴν σάλπιγγος ἀκοῦων
οὐδ' ἀνίσων αὐλῶν κέλαδον λ[α]ῶν ἀνεγείρω.
5 φασὶν δ' Ἡρα[κλ]έα δύο καὶ δέκα ἄθλα τελέσσαι,
αὐτὰ[ρ] ἐγὼ τελέσας τρισκαίδεκα τὸ τέλος ἔσχον.
Θάλλος καὶ Ζωὴ Μελανίπη[ρ] μνείας χάριν ἐκ τῶν ἰδίων
ἐποίησαν.

Litterae pergrandes et pulcerrimae esse perhibentur. Recepi fere
Boeckhii supplementa, nisi quod v. 2 ΤΑΙ | .. ΑΡΗΤ (in Muelleri apogr.
ΤΑΥ) ἐθνικὸν praetuli. τάγμα Boeckh; at non ordine sed armis retiarus

est. — 4 Λ | . ΛΩΝ incertum interciderit littera necne. Welcker ἀθλῶν. Recte mihi Boeckh explicare videtur olim *M.* dato tuba certaminis signo et accinentibus pugnae tibiis populi excitaverat plausum et tumultum. — 6 . ΥΤΑΔΕΩ ab initio plus unius litterae spatium non est. Boeckh ταῦτα δ' ἐγὼ - τρισκαίδεκατον τ. ἔσχον, quae impedita est structura. αὐτὰρ scripsi, quod etiam Iacobs coniecit, et retinui τρισκαίδεκα.

351. Nicaeae. In anaglypho retiarius armatus. C. I. 3764.

Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις ἰσορᾶς με [νέκ]υν, [παροδῖτα,
Χρυσ[ε]ρόμαλλον ῥητιάριον, τὸν πρὶν δὲ κυ[ν]ηγόν,
θήρας ἐν σταδίοις πάσα[ι]σ[ι] πλάνη[ς] τ[ι] ἐχ[ι]ν[αι]ς ἀρ[ι]δηλόν.
ἔκ[τ]εινεν δὲ [μ]ε Ὑ[λ]εύς, ὃν οὐκ ἤσχυσα [πλ]ανῆσαι.

5 μοῖραν δὲ οὐκ ἔφηνον, ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοιρῶν.
Ἡλιόδωρος Χρυσομάλλῳ ἐκ τῶν ἀντ[ο]ῦ μνείας χάριν.
χαῖρε παροδῖτα.

Pessimi apographi pleraque vitia certo modo restitui nequeunt. — 1 cf. epigr. antecedens. — 2 ΕΡΥΣΟΜΑΟΛΛΟΝ correxi ex Anth. P. VII 563. — ΚΥΛΗΤΟΝ corr. Boeckh. — 3 ΠΑΙΖΑΣΠΛΑΑΝΗΕΧΝΗΣΙΑΡΠΛ Ν ἀρίδηλον Boeckh; cetera scripsi ut aliquam efficerem sententiam. πλάνην, cuius verbum πλανῆσαι v. 4 restituit Boeckh, astum fallaciamque intellego, qua contra feras venatores utebantur; variae erant artes, quae descriptae a Cassiodoro *Var.* V 42 in diptychis quibusdam repraesentantur, cf. Friedlaenderi adnot. in *Marquardti antiq. rom.* IV 568. — 4 acerbo lusu πλανάω verbum, si quidem verum est, in gladiatorem convertit; nam hac in re retiarii contra myrmillonem versatur certamen, ut arte doloque myrmillo adducatur, scuto ut caput nudet, cui rete iniciat adversarius. ΕΚΕΙΝΕΝΔΕΙΕΥΔΕΥΣ nomen gladiatoris ἰχθύς fecit Boeckh, ego Ὑλεύς. Saepius enim illis hominibus magniloqua ex fabularum memoria repetita nomina indebantur. Danaus πύκτης *Mus. Rh.* VI 86 n. 9. Hyleus venator Calydonius Apollodor. I 8, 2. — 6 ΒΕΑΤΑΣΤΙΝΟΣ fortasse πελταστικός, quod graece dictum sit pro *velite*, de quo gladiatorum genere v. Friedlaender *Mus. Rh.* X 588.

352. Prope Claudiopolin. Perrot *Explorat. archéol.* p. 48 n. 27.

Ἀκείλιον Θεόδω[ρον] ἱατρῶν πρό[μ]ον,
σπονδαῖον, εὐ[π]ροσγέγονον καὶ εὐσχή[μ]ονα
ὑὸς Θεόδωρος [Θάψε κ]ῆδος συντε[λ]ῶν,

- 5 Θεόδωρος ἀρχί[ατρος] ἐπιλείβων [δάκρυ
γυνή δὲ Φιλοκρά[τεια] ἐν δόμοις μ[ένει,
τρέφουσα παῖδα [παιδὶ] καὶ πόθους [πρόσει.

ii fere exeuntis saeculi. Ne adgnovit quidem versus editor, qui tamen recte v. 4 ἀρχίατρος et v. 5 μένω scripsit. — 2 suppl. Wilamowitz simul observans εὐσχημοσύνην propriam esse medicorum laudem. — 5 hiatus nomine proprio excusatus. Philocratea defuncti uxor fuit, cui filius infantem alendum commisit.

353. Prusiade ad Hypium flumen. Perrot p. 27 n. 13.

Ἀττίου Λιβιανοῦ παῖδα κορνοκλαρίου
Ἀττίον Λιβιανὸν σῆμ' ἔχι τόδ' ἔξ ἐτῶν.

Versus adgnovit etiam Froehner *Mélanges epigr.* p. 12.

354. Prusiade. Lebas V 1182.

Ἐνθά[δε] τὴν ἱερ[ὰν] κεφαλὴν [κατὰ] γῆα καλύπτει,
ἡ[ρώων] προγόνων [κοσμήτ]ορα [θεῖ]ον Πα[υλεῖνον]
καὶ πάντες [δάκ]ρυ[ον] στρατιῆς [τ]ὸν λαμπ[ρὸν] [ὑπαρχον.

Non minus quam primi secundi versus certa est restitutio, cf. C. I. 5815, qui titulus v. 1 eundem habet, v. 2 hunc ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ἀλκειβιάδην, ubi ex epitaphio homerico nihil mutatum nisi nomen. — 2 ΠΑΙΔ — 3 ΤΕΣ. . ΡΥΣ — ΛΑΜΠΙΟ Ν unde non liquet, quo N littera pertineat.

355. Flaviopoli. C. I. 3806. Ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. min.* 1863 I p. 209 n. 7.

Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδροιο ἀνὴρ σοφὸς ἐνθάδε μίμνω
σὺν σεμνῇ ἀλόχῳ Ἀγαπήτῃ, ἀνδρὶ ποθητῇ,
σὺν τε φίλοισι τοκεῦσι καὶ τέκνῳ αἰὲν ἐοῦσιν.
ζῶν φρον[ῶν].

2 Ἀγαπήτην nomen feci. — 4 ΦΡΟΝΟΣ.

356. Hadrianis. C. I. 3797 d.

Ἰδ[ρ]ις Ἀθηναίης Τρόφιμος τόδε σῆμ' ἐποίησα

αὐτῷ καὶ τεκέεσσιν· ἰ[ς] ἡμέτερον δ' ἄρα τύμβον
ὅς χ' ἕτερον θάψῃ, [ὅ γε] ποίνης εἵνεκα δώσει
τῷ ταμίᾳ χρυσοῦ[ς] ὀκτάκι τοι δεκάτους.
Τρόφίμῃ χαῖρε.

III fere saeculi. — 1 ἰΔΙΟΙC corr. Boeckh. Idem exordium in titulo Patariensi infra n. 412 ἰδρῖν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιος ἔργων. — 2 IE Boeckh ἐς. — 3 lacunam explevit Boeckh. — 4 LXXX aurei romani i. e. HS 8000. — Trophimus postquam vivus sibi liberisque suis monumentum fecit, ipse primus eo conditus est.

357. Hadrianis. C. I. 3797 e. Melius ex Mordtmanni apographo in *Actis acad. Monac. minor.* 1863 I p. 209. Lebas V 1059.

Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ', ἄλλος γαμέτη δὲ ἔτευξεν
ἀντὶ φιλοφροσύνης Τελεσφόρῳ Ἀλεξάνδρῳ·
Χρήσιμος ὀνόμασιν, Ἀλεξάνδρεια δὲ μήτηρ
σῆμά τε καὶ βωμὸν τεῦξαν ἀποφθιμένῳ.

3 ὀνόμασιν videtur esse nomine fratrum.

358. Beyik Bithynorum in vico. Lebas *Rev. de la philol.* I 209.

Ἡ τὸν ἀπειρέσιον θνητῶν βίον ἐκτελέσασα
ἀβροσύνη Ἀρήτῃ ἢ λαμπροτάτῃ,
κεδνῇ, ζήσασα ἐνδόξως ἑκατὸν λυκάβαντας
ἐνθάδε κείμε σήματι τῶν γενετῶν.

Duplex nomen mulieri fuisse cum vix credibile sit, ἀβροσύνη scripsi. — 2 λαμπρωτάτῃ coni. Wilamowitz. Numeros corrigere ausi sunt Lebas l. s. s. et Meineke *Diar. litt. antiq.* 1844 n. 130.

359. Modrenis. Perrot p. 59 n. 42.

Ἀλκιβιάδην Κλον[ίου] κατέχει τόδε σῆμα Κάλῃς τε,
χρηστότατον παίδων ἐ[ννε]ακαιδεκέτη.

Editor versus non adgnovit. Κλόνιος nomen nescio an non verum sit.

360. Dorylaei Phrygiae. C. I. 3816.

Ζ[ώ]ν[η] μὲν πρώ[τι]σια καὶ Ἀττικῷ ἀγλαὰ τέκνα

Ἄφρη, Μένανδρος, Ἀσκληπᾶς καὶ Ἀντικὸς
ζήσαντι ἀμένπτως τὸν ἐπιμόχθητον βίον.

1 ZHNITMEN vel TAMEN duplex P. Lucae apographum. Matris nomen cum necessarium videretur, recepi quod coniecit Wilamowitz.

361. Prope Midæ sepulcra. Perrot p. 147 n. 98.

Χαῖρε μάκαρ, πολύολβε θεῶν, Ὑπερεῖον ἐλ[αύνω]ν
πάντων γὰρ [φ]ίλο[ς] ἐσθλός, πάτρης πρόμος ἐν[θάδ]ε ν[α]ίει

Εἵπας, Ἥλιε χαῖρε Cleombrotus periit Callimacheus. — 1 ΕΛΛΗΝ quod scripsi verum videtur. — 2 ΣΙΛΟ. — 3 ΕΝΚΛΑΝΕΙΕΙ ἐνθάδε μύει coni. Wilamowitz. Dein 20 fere litterarum lacuna et extremo titulo ΠΕΛΗΝΣΙΑΚΑΡΠΟΣ.

362. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 s. Keil *Philol.* IX 446. Perrot p. 117 n. 78.

Πόλεων μὲν εἰμι δύο πολείτης, ἐπιφανῶν
Πρυμνησέων τε καὶ σοφῶν Κοτιάεων,
θρεπτός γεγόμενος Ζωτικοῦ Λεωνίδης,
Φοφᾶς ὁ κληθεῖς ταῦτα τοῖς φίλοις λέγων·
5 παῖσον, τρύφησον, ζῆσον· ἀποθανεῖν σε δεῖ.

Θ]ΕΟΝΕΟΙΟΟΡΧΗΕΑΙ

II vel III saeculi. Ex Perroti apographo Φοφᾶς (vulgo Ψόφαξ) et παῖσον (vulgo παῖζον) scripsi; alterum ex coniectura etiam Franz. Subscripta nemo intellexit. Θ litteram ex Steuarti apographo (*Mus. Rh.* III 246 n. 19) addidi, ibidem vero ο ante ὀρχησθαι omissum. Franz οἱ Θεώνεοι ὀρχησται. Meineke (*Diar. litt. antiq.* 1844 p. 1038) θεῶν νέων (i. e. M. Aurelii et L. Veri) ὀρχησται.

363. Cotiaei. Perrot p. 119 n. 80.

Ἀλέξανδρος τοῦ Ἀγαθ[εῖνον].

Μνήμης ἑκατι τήνδε ὁ Ἀλέξανδρος σορόν
αἰδοῖον οἶκον τευξάμη[ν] τῇ φιλτάτῃ
σεμ[νῇ] συν[ε]ύνω· οὓς συνή[γ]α[γ]εν γάμω

- Κύπρ]ις, κυροῦντα[ς] ἄλλον ἐξ ἄλλ[η]ς χθονός,
 5 λέκ]τρον τ' ἔδωκε μέχρι τέλους ἐπήρατον.
 βάλ]λε, ὦ παροδεῖτα, [δά]κ[ρυ]ο[ν] ἐντυχὼν γραφαῖ[ς].

II vel III summum saeculi. Patris nomen exempli causa addidi. —
 2 ΜΗΓΑ — 3 ΙΝΗCΥΝΠΥΝΩΟΥCΕCΥΝΗCΑCΕΝΓΑΜΩ — 4 ΙCΕΙΚΥΡΟΥΝΤΑΙ in qui-
 bus συνήγαγεν Kiessling, Κύπρις Wilamowitz dedit. — ΑΛΛΕ — 6 ΤΑΜ
 ΜΚΙΝΩΡ quod potest δάκρυον fuisse.

364. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 ce.

Πραιτωρεανόν με στρατιώτην ἐνθα Φίλητον
 σωθέντα ἐκ καμάτων ἦδε κόνης κατέχει.

In dextra lapidis parte:

Ἡ δὲ Ἀλκίμιλλα μελλόνμφος δυστυχής.

Litterae magnificae I vel II saeculi.

365. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 hh.

- Τύμβον σοι ποίησα, Πα[πείριε], Γορ[γ]ὰς ὅτεκνος
 μήτηρ πρωτογόνῳ ἑτερον παῖδ' οὐκ[έτ'] ἔχουσα,
 πρῶτος γάρ με ἐκάλε(σ)σας ἀμήτορα μητέρα, τλήμων,
 κ(αὶ) πᾶσά[ν] σ' ἐδίδαξα διδασκαλίην, ταχύμοιρε,
 5 ἀντὶ γάμ[ω]ν δὲ ἔστρωσα τάφοις, χήρα δ' ἀπελιφθῆν
 ἀνδρός τ' ἠδ[έ] τέκνου, οὐδέ[ν] πλέον ἢ δάκρ[υ]ν οὔσα.

Litterae III fere saeculi. — 1 ΓΟΡΙΑC corr. Franz, qui et filii nomen
 supplevit. — 2 οὐκ lapidarius invito poeta. — 4 fuerit σε ἐδίδ. — 5
 ΓΑΜΗΝ — 6 οὐδέ legebatur et est in lapide, corr. Wilamowitz. — ΔΑΚ
 ΡΟΥCΑ.

366. Cotiaei. Perrot p. 118 n. 79. Mordtmanni apographum Ioannis
 filii beneficio debeo.

- Τ]ὸν κλυτὸν ἐν ζωῷσι τὸν ἔξοχον ἐν μερόπε(σ)σι,
 τὸν πρῶτιστον βουλῆς [ῆ]δὲ πόλῃος ὅλης,
 τὸν πτωχοὺς φιλέ[ονθ'] εἴ]νεκεν εὐσεβίης,
 Εὐστοχίου φίλον υἱά, [τ]ὸν ἀθάνατοι φιλέεσκον
 5 τοῦνεκα καὶ π[η]γαῖς] λοῦσα[ν] ἐν ἀθανάτοις

καὶ μακάρων νήσ[ους] βάλλον [ἐς] ἀθανάτων
Δόμον ζήσαντα [πέντ'] ἐτέων δεκάδας.

Infimae aetatis. Apographo neutro omnino fidendum, omnia tamen usque ad v. 4 plana et aperta. — 5 ΛΟΥΓΑΜΕΝ λοῦσαν ἐν sat confidenter, πηγαῖς dubitanter scripsi. — 6 ineunte versu ΒΑΛΟΝΑΘ Mordtm. ΒΑΛΛΟΝΤΑΘ Perr., unde nescio νήσοις ἔμβαλον fuerit an id quod posui. — 7 ΑΝΤΑ | ΕΕΤΕΙΩΝ Perr. ΑΝΤΑ | ΕΤΕΩΝ Mordtm., ut tamen post ΤΑ sive extremo sive ineunte versu possit aliquid intercidisse. τρεῖς suppl. Mordtm. filius; at trigenario non bene conveniunt laudes v. 1 nec senatus principatus. Fortasse ipsum illud ε quod ante ἐτέων traditur numeri quinari nota est.

367. Cotiaei. Ex Lebasio C. I. Add. III 3857 m et melius Perrot p. 125 n. 88.

Ἀένεον τόδε σῆμα πατὴρ εἶδρυνε θνηταίρι,
ἀθανάτην μνήμην, μνημόσυνον δάκρυον
μήτηρ δ' ἣ βαρυνπενθάς ἐπὶ τέκνον ταχνομοῖρον
ἐμαντήν ζῶσα συνκατέθηκα τάφῳ,
5 ἀλ]*[υ]ονίς [γ]ο[ε]ρ[οῦ]ς δάκρυσι μυρομένα.
χαίροις, αἰσθλὲ ὀδεῖτα σοφῶ νοῦ μάννε τειμάν
Πλούτωνος βασιλῆος ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
ὧ χωρὶς μακάρων πάντες ὀφειλόμεθα
ἔστι γὰρ καὶ ἐν φθιμένοις Νέμεσις μέγα, ἔστι ἐπὶ τύμβοις
10 [μῆ] τύμβον, ἀλλ' ἀναγνοὺς πάριθι.
Τειμέας x(αἰ) Νάνα γονεῖς.

III fere saeculi. — 2 δακρύων coni. Waddington. — 5 ΕΙΝΕΚΟΝΙΣΤΟΡΗΣ Lebas et Perrot; lapidarii errorem correxi ex aliis titulis *Comment. Bonnens.* p. 26. Aliunde petitum esse verbum probat dorica forma μυρομένα. — 6 σοφῶν οἱ μάννε vulgo; correxit Heimsoeth. Plutonis honoris est, qui Plutoni debetur. — 9 μετα Perrot. — 10 Perrot nil nisi . . . ἀναγνοὺς πάριθι. Lebas x ΙΙΙΞΤΥΜΒΟΝΑΛΛΑΕΜΟΥΠΑΡΙΘΙ, unde non certum est, fuerit ἀναγνοὺς an ἀλλ' ἀναγνοὺς. Initio versus monebatur ne quis violaret sepulcrum.

368. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 u. Waddington ad Lebas V 779.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει Θεοδώραν τὴν περί[βωτον]
καὶ κάλλι καὶ μεγέθι καὶ [σω]φροσύνη δὲ μάλιστα,

- ἢ φά[ο]ς ἡελίου γλυκερώτερον οὐκέτι λάμπε[ι].
 ἄνθεα πάντα φύουσιν, κάλλος δὲ τὸ σὸν μεμάρανται,
 5 καὶ γῇ σε κατέχει κα[ὶ] ἀνέκβατος ὄ[ρμ]ος [ἔδῃ]σεν.
 τείμησεν πατρίς ὅλη τὴν σὴν γνώμην καθορῶντες·
 Θεοδώρα, κλάδος ἐλέας, τάχυ πῶς ἐμαράνθης·
 κλαύσατε δαίμονα πάντες, Θεοδώρας νεότηταν,
 τὴν σώφρονα καὶ εὐγενίδα, ἣ τὴν πατρίδα προ[έλ]ιψεν.
 Ὀνήσιμος Φιλέρωτος ἔτι ζῶν σὺν τοῖς παιδίοις μου Φιλίτῳ
 καὶ Καλλιγενεῖα καὶ Ὀνησίμῃ σὺν τῇ γαμβρῷ Εὐτυχίῳ μετὰ τοῦ
 ἐγγόνου Βασιλίου ἐποιήσαμεν μνήμης χάριν.

Aetatis admodum recentis. — 1 et 3 suppl. Franz. — 2 εμφο
 εὐφροσύνη Franz. — 3 φαις — 4 τὸ σόν Buecheler, legebatur τόσον. —
 5 ο . . ος . . . cen Ὀρκος ἔδῃσεν Waddington; ὄρμος vel οἶκος certum est.
 — 9 προ . λιπεν.

369. Cotiaei. C. I. Add. III 3857 q.

Γράπτῃ Ἰανουαρίου γυνὴ κουριδία [π]ρωτό[μορος].
 Κουριδίους θαλάμους Γράπτῃ λύσσασα προ[ο]λείπω
 Ἰανουάριον τὸν [ἐμ]ὸν χρηστότατον γαμέταν·
 ὃν σύ, θεὰ Κ[ύ]πρι, μοι φιλέοις σὺν τῷ πατρὶ [καὶ] Χαρ[ί]τεσι,
 5 τέκνα δέ μοι καὶ αὐτὸν σῶζετε, ἱκετεύω.
 τούτους γὰρ προλιποῦσα ὑπάρ[γ]ω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν.

1 ηρωτοηρε recepi Waddingtonis coniecturam, quia id premere
 voluit poeta, primam omnium et tamquam pro omnibus unam obiisse
 Grapten. — 3 ολον corr. Franz. — 4 χαίχαρ suppl. et corr. Wilamo-
 witz. — 5 σῶζετε, [θεὰ] Franz. — 6 υπαιω corr. idem.

370. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 u.

Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις Νάναν ταχέως ἤρπασε μοῖρα·
 σωφροσύνη ζήσασα ἐν χηροσίῃ κατέλειψε
 σύνευνον χαλεπῷ πένθε[ι] τει[ρο]μένον.

3 suppl. Franz.

371. Cotiaei. Anaglypho mulier (puellula?) stans expressa. Perrot
 p. 126 n. 89.

"Αρτι με γενομένην ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων
 οὐπω τριέτιν ἤδη ἔτρε[φε]ν ἐν[θ]α Τρύφω[ν] με
 μάτρων, ἀ[λλὰ γ]ον[εῖς] βίον εἶναι.
 ἡ δὲ σ[εμνή] με μοῖρα καθήρπασε, καὶ ν[ῦν] ἔδα[φός] με
 [κ]αλύπ[τε]ι.

5 ἥς μέμνη[σαι καὶ ζῆσον τ]ὸν πάντα ἀγαθ[ῶ]ς καὶ εὐτυχ[ῶς] βίον.

infra:

οὐκ οἶδα εἴ[τε] κακῶν αἵτιον εἴτε ἀγαθῶν.

Pessimi apographi neque indagare nec corrigere audeo vitia omnia.
 — 2 ΕΝΟ.Α — 3 ΑΑΔΕΟΝ. ΝΗΝΗΜΗΘΕΑΜΟΑΒΙΟΝ parentium certe
 mentio facta erat, qui cum trium vix annorum esset puellula mortui
 sunt. — 4 ΝΗΕΔΑ | ΙΜΕΓΑΔΥΠΕΙΤΗΜΕΜΝΗΛ. — 5 nec numeros neque
 ipsa verba restituere volui. — 6 ΑΠΙΟΝ editor hoc versu nomina quae-
 dam legisse sibi videbatur. — Fuit olim epitaphium in puerulum puel-
 lulamve scriptum, quod satis integrum traditum habes C. I. 6257 Romae
 inventum:

"Αρτι με γεγόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων,
 οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἵτιον εἴτ' ἀγαθῶν.
 ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασες ἐχθρῶς;
 τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

cuius sententia haud ita diversa est in epigr. Crinagorae A. P. VII 643,
 versus secundus proverbii speciem prae se fert, quo utitur Plato *Apol.*
 p. 37 B ὁ φημι οὐκ εἰδέναι οὐτ' εἰ ἀγαθὸν οὐτ' εἰ κακόν ἐστιν, Quartus
 denique versus Simonideum refert hemistichium fr. 122 B. θανάτῳ πάν-
 τες ὀφειλόμεθα. Huius tituli alterum distichon una vocula mutata epi-
 taphium efficit puellae XI annorum C. I. 6227, ubi prius propterea
 omissum est, quia proveciori aetati non conveniebat. Disiecta quaedam
 archetypi membra C. I. 6205 sunt. Cotiaeensi denique epigrammate
 edocemur, carmen illud etiam ultra fines urbis Romae innotuisse. Hoc
 denique luce clarius eodem archetypo usum esse poetam anonymum A.
 P. VII 671 πάντα Χάρων ἀπληστε, τί τὸν νέον ἤρπασας οὕτως Ἀτταλον; οὐ
 σὸς ἔην, καὶν θάνε γηραλέος;

372. In regione Cotiaeensi. Perrot p. 127 n. 91.

a. in antica cippi parte.

Τρόφιμος Εὐτύχους ἐνθ[α] πρὸς πατέρα ἀλλύθον.

Τὸν σο[φί]ης ἐμὲ διδάσκαλον γ[ενό]μενον ἐνθ[α]
 λά[χ]ε τέ[λος] θανάτοιο, καὶ Πλουτέος οἰκία νήω,

ὃς πάντων νεκρῶν ψυχὰς παρεδέξατο χήρων·

- 5 οὐδ' ἄν τις θά[νατ]ον λισσόμενος ἐπὶ κόσ[μ]ον πάλιν ἔλθῃ
οὐδ' ἔ[ν]θεν. . ΠΙΝΩCIC οὐδ' αἰελίου [προ]κύψ[ο]ντο[s] ἰδέσθῃ,
οὐκ ἄστρον δρόμος ἔστιν, οὐρανόθεν δὲ σελήνης

- φ[έ]νγος οὐκ ἰσορᾷτη, ἥ σκοτόε(σ)σα δὲ νύξ·
ἀλλὰ παύσα(σ)θε δακρύων, κὲ Ἀΐδη μὴ ποιε[ῖ]τε θρήνους
10 μαιδέ [γ]ε ψυχὰς δακρύοις μ[αρ]α[ίν]ε[τε], φίλ[οι],
ὧν τα[ύτ]ον τέλος ἐστὶν ΚΛΑΠΕ|ΛΛΕΗΕΓ|//ΤΙΗΘ . . .| . . ΝΤΩΝ
ΤΗ . \C . . . | ΑCΚΔ ΔΕΚΑΤΩΛΝΙ

αἴλυνθον ἰς Αἶδα δόμον τὸν ἀφενγέα χῶρον·

τὸν [τῆς] σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον, ὅς π[ο]τ' ἐκλήθην,

- * 15 ἀλ[λ'] ἀγόμην Δόμν[α]ς γονίην, ἣ θάνε[ν] ἐν [έ]τει ἐβδομηκοστῷ,
μνη[μ]α δ[έ] μοι τεύξαν Ἀμμία θυγάτηρ, θρεπτὸς δὲ Τελέσ-
λιπόμην κορυϊδίην [φ]ορός·

b. in sinistra.

Ἀϋρ. Τατία[ν] λιπόμην ἐμὴν σύνβιον ἐμῷ,

- ἦ θάνε αὐτῷ λυκάβαντι ἐβδομαικονταέτης,
20 ἀλ[λ'] ἐμὴ στοργὴ ἔνθα πρὸς Πλουτέος ἤλυθε δῶμ[α]
Κυριακὸν γὰρ ἐ[γ]ὼ λιπόμην ἐφ' ἐλπίσι ταύτης,
Νόννης γαμετῆς συνζευχθῆναι θαλάμῳ·
γαμβρὸς γὰρ οὗτος Κί[μ]ωνος κάμοι συνίδρυσσε τύνβον·
ἀλ[λ'] ἐμοὶ [μ]νήμης χάριν βωμὸν ἴδρυσαν[ν] ἔνθα,
25 δόξαν θ[α]ν[ά]το[υ], μνημόσυνον δὲ [βί]ον·
χαίροις, ἥσθ[λ]έ παροδεῖτα.

c. in dextra.

Ἀμμία, θυγάτηρ πινυτή, πῶς θάνες ἤδη;

τί σπείδουσα θάνες ἢ τίς (σ)ε κηχῆσαιο μοιρῶν;

πρὶν σε νυνφικὸν ἰς (σ)τέφανον κοσμήσαμεν[έ]ν θαλάμοισιν,

- 30 πάτρην σε λιπὴν πενθαλέους δὲ τοκῆας·
καὶ θρήνη[σ]ε πατὴρ κ(αὶ) πᾶσα πατ[ρί]ς κ(αὶ) πότνια μήτηρ
τῇ[ν] σ[ή]ν ἄωροτ[ά]τ[η]ν κ(αὶ) ἀθαλάμεν[τον] ἡλικίην.
τῆς δ' ἀναφθεν[ξ]αμ[έ]νην ψυχὴν Ἀμμίας θανούσης
δάκρυα θερμὰ χέουσα παρὶς[τ]ατο πατρὶ αἰδὲ τεκούσῃ,
35 ἦ[ν] οἷστρος θανάτοιο λάβεν· [έ]ννημαρ δὲ θανοῦσα
δεξ[α]μένη καθ' ὕπνου π[ύ]στ[η]ν θανάτοιο.
μὴ κλῆε, π[ά]τερ πολυώδυνε, μηδὲ σύ, μ[ῆ]τερ
κοινὸν τέλος ἐστὶν τὸ π[ε]ρωμένον ΔΩΡΑΝ

ΥΝΑ . . ΙΗCΤΕΛΕΤΑC
ΑΛΕΓΙΝΩΝ Κ ΠΕΝ
ΟΙΟ . ΛΛ . C

IV fere saeculi. — Ad corrigendum male factum apographum in prioribus duobus titulis aliquid subsidii inde repetitur, quod singuli versus foliis inter se dirempti sunt. Notabilis vero praeter numerorum licentiam etiam sermonis barbaries, ut interdum qualem sibi orationis imaginem informaverit scriptor difficile pernoscas. Editor ipse, nisi quod *χάρων* v. 4 *χαίρων* esse intellexit, omnia emendanda reliquit aliis, quorum partem tantummodo ego suscepi. — 2 *COHHC φ* litterae haec forma est +. — *ENOMON* — 3 *ΛΑΚΕ* — *NHON* v litteram et hic et v. 6 *ΙΔΕCΘHN* delevit Wilamowitz. — 5 *ΕΛΙCCOMENOC* — 6 *ΟΥΔΕΘΕΝ* | sequebatur fortasse *ἡοῦς φηνοῦσης*. — *ΚΥΨCΝΤOC πρυκυφέντος* non est probabile. — 9 *ΠΟ* | *ΙΕΤΕ* — 10 *ΠΕ* quod potest etiam *τις* esse; nam incerta sunt quae secuntur, ubi lapis *Μ . .* | *ΑΡΚΕΗ/ΝΟΙ* — 11 cf. v. 38. — 12 *δεκάτω* *λυ[κάβαντι]* in promptu est et vero aetas indicari videtur. — 14 *ΤΟΝΗ* omisso articulo v. 2. — 15 *ΑΛ* — proxima valde incerta *ΗΘΑΝΗΕΝΤΕΙΕ ΚΑCΤ* — 16 *ΔΙ* — 18 continuatur extrema prioris partis sententia iterato verbo *λιπόμην*. — *ΤΑΤΙΑ* — 20 *ΑΔΕΜΗCΤΟΡΓHC* — *ΔΟΜ* fortasse *δῶμον* scripserat pro *δῶμα*. — 21 *ΕΙC* γάρ particula et hic et v. 23 inepta. Sententia: *Cyriacum reliqui filium Nonnam Cimonis filiam uxorem ducturum*. — 23 *ΚΙΝΩΝOC* antiqua historiis celebrata nomina non rara in huius aetatis titulis. — 24 *ΗΝΗ* — *CΑΜ* — 25 *ΕΝΗΤΟ* | quod fortasse recte mutavi. — 26 *ΗCΘΑ* post haec nihil iam se legere potuisse adfirmat editor; nec fuerunt opinor plura. — Sequitur Ammiae filiae epitaphium. — 28 *τί σπεύδεις* saepius *Pluto* increpatur. — 29 *ΜΕΝΗΝ* — 31 . . *ΗΙCΕ* — 32 *ΑCΠΟΤΗΤΑΝ* quem accusativum barbarum non obstabo si quis defendere voluerit; recepi tamen Wilamowitzii emendationem. — 33 sqq. cf. tit. Thyatir. supra n. 320. Rem sic intellego: *filia peregre mortua in somniis matrem revisit; matrem invadit terror, nam quamquam nonus dies est ex quo obiit filia, tunc demum et quidem in somniis cognovit mater*. *Anacoluthon* orationem integram reliqui. — 36 *ΠΙ* | *ΙΙΝ* — 38 *καωόν* suppl. Wilam. — *ΤΟΠΟΝΟ* | *ΜΕΝΟΝ*.

373. Prope Aezanos. Ex Lebasio C. I. Add. III 3847 l.

Ἀλέξανδρος Ἰάννα τῷ ἰδίῳ νύῳ μνήμης ἔνεκεν.
Οὐ τὸ θαν[εῖν] ἀ[λ]γεινόν, [ἐπεὶ] τό [γ]ε πᾶσι πέπρωται,
ἀλλὰ [πρὶν ἡλικίης καὶ γονέων πρότερον.
οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον ἰδών, οὐ νόμφια λέ[κ]τρα

κεῖμαι ἐ[ρ]ω[ς] πολλῶν, ἐ[σσό]μενος πλεόνων.

Litterae vulgares, ut possit I vel II saeculi esse. — 1 sq. notissimum distichon. — 4 ΕΩΩ corr. Lebas. ἐσσόμενος Wilamowitz. Sententiae acumen manifestum.

374. Aezanis. C. I. Add. III 3846 m.

Ἀπελλᾷ ἥρως χρησ[τὲ χαῖρε.

Ἀπελλᾶς καὶ Δόμνα Ἀπελλᾷ νύϊ καὶ οἱ πάτρες αὐτοῦ
Τρόφιμος καὶ Ἀγαθίων ἥρωι

Μήτηρ νύϊ Δόμνα πατήρ τ' ἔστησεν Ἀπελλᾶς

τόνδε πρὸ ἑλικίης βωμὸν ἀποφθιμένῳ.

οὐ γάμον, οὐχ ὅσα τερπνὰ παρ' ἀνθρώποισιν ἰδόντι,
εἰκοσέτη δὲ φάους ἐκτελέσαντι δρόμον.

5 πατρὶ καὶ ὠκυμόρῳ ταῦτόν πέλεν οὖνομα παιδί,
λυπρὰ δυσ[τήνοις] μοῖρα μὴ ἀμφοτέροισι.

I vel II saeculi sunt litterae elegantes; inelegantis vero poetae est adiectum versibus 1-4 extremum distichon, ex quo nihil novi discas cuiusque sententiam, si recte adsecutus est Wilamowitz, non nimis concinnam esse fatearis.

375. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z³⁰.

Μ[η]ρογένης ὃ[δ' ἐγώ·] τέχνην δ' ἵπποι[σιν] ὀχεῖσθαι
εὖ εἰ[δὼς] ἔθανον λοιμοῦ [νε]φ[έλη] καταλη[φ]θεῖς.

Litterae vulgares. — 1 ΟΜ.. et 2 ΕΙΜ.. corr. Franz. — 2 ΛΟΙΜΟΥΙ | ΦΕΙΒΝ correxi ex Luciani *Alex.* c. 36 ἕνα δὴ τινα χρησμόν αὐτόφωνον καὶ αὐτὸν ἐς ἅπαντα τὰ ἔθνη ἐν τῷ λοιμῷ διεπέμψατο· ἦν δὲ τὸ ἔπος ἐν 'Φοῖβος ἀκερσεκόμης λοιμοῦ νεφέλην ἀπερύκει,' καὶ τοῦτο ἦν ἰδεῖν τὸ ἔπος πανταχοῦ ἐπὶ τῶν πυλῶν γεγραμμένον, ὡς τοῦ λοιμοῦ ἀλεξιφάρμακον, unde non dubito quin vox vulgaris fuerit λοιμοῦ νεφέλη apud Asianos. Probabile autem est Menogenem eodem pestilentiae tempore occidisse, quo Alexander illis locis suas exercebat fraudes.

376. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁶⁰.

Πατὴρ ἐπ' εὐσεβ[ίᾳ] με κενὸς τάφος ὧδε κατέσχεν,
ἀλλ' οὐκ ἐν γαίᾳ τῇδε θανὼν ἐτάφη.

Ζυμνοαία δὲ κόνης με καλύψατο, γηραλέης δὲ
ἐλπίδος οὐκ ἦλθον πρὸς πολὺν πλόκ[αμον]

5

μοῖρα κακὸν γονέων χηροσύνης δάκρυον.

Νεωτέρου Ἀνικήτου ἐπιτάφιος.

ὅστις νεκρὰν πρόσψιν ἀφανίσει τέκνον,

οὕτως ἁώροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

Litterae vulgares II fere saeculi. — Titulus duabus columnis decorrit, quarum sinistra vv. 1-4, dextra reliqua continet; media interposita fuit νεκρὰ πρόσψις τέκνον v. 8. — Post v. 4 lacunam indicavit Wilamowitz. — 9 vetusta haec locutio Antiph. *tetral.* II β 12 καὶ παῖδα ἁώροις συμφοραῖς περιβάλλητε. E re fore existimo, quae similia habentur in titulis Phrygiis sub unum ponere conspectum.

a. Aezanis. C. I. 3843.

Οὐλπία Ἀπ[φ]η Εὐαρέτα θυγατρὶ μνείας χάριν.

τίς ἂν δὲ χεῖρα προσάγῃ βαρύνθονον,

ταῖς αὐταῖς περιπέσοιτο συμφοραῖς.

1 *λην* Franz Ἀφφη.

b. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 v.

τίς ἂν προσάξει χεῖρα τὴν βαρύνθονον,

πολλαῖς ἁώροις περιπέσοιτο συμφοραῖς.

c. Cotiaei. C. I. Add. III 3827 dd.

τίς] ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύνθονον,

οὕτω[ς] ἁώροις περιπέσοιτο συμφο[ραῖς].

d. Ariae. Lebas V 784.

ὅς ἂν προσοίσει χεῖρα τὴν βαρύνθονον,

Ἐκάτης μελαίνης περιπέσοιτο δαίμοσιν.

2 cf. Keil *Philol.* V 647.

e. Eumeniae. C. I. 3893 coll. Add. III p. 1104.

Ἑρμῆς Ἀκμονεὺς καὶ Εὐμενεὺς τῷ νύμφῳ μου Εὐκάρπῳ καὶ
ἐαυτῷ καὶ τῇ γυναικὶ Ἀφροδισίῃ.

ἐμοῦ θανόντος καὶ γυναικὸς καὶ τέκνων
ὃς ἂν ἀνύξει τύμβον ἢ βλάψει τάφον,
πο[λλ]ῶν ἁώρων περιπέσοιτο συγγοραῖς.
ὃς δὲ ἐπιχειρήσει, ἐσοίσει τῷ φίλῳ (δην.) βφ.'

3 ΠΟΜΩΝ corr. Buecheler. πολλὰς ἁώροις tamquam de lapide dedit Bailie.

377. Aezanis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 279.

Τερσεὺς καὶ Πυλάδης Πυλάδῃ πατρὶ τύμβον ἔτευξαν
καὶ Ἀμὶν ζώσῃ μητέρι μειλιχίῃ.

Nomen filii Περσεύς corrigi posse vidit editor.

378. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁵⁹.

Κυρίλλῃ τόδ[ε] π[αι]δες [ἀμύμο]νι σ[ῆ]μα τε[κνού]σῃ
τεῦξαν ἀπο[ι]χομένη σωφροσύνης ἔνεκεν.

Litterae vulgares, nisi quod recentior est forma π . — Supplevit Franz, $\sigma\acute{\alpha}\mu\alpha$ tamen v. 1 non ferendum putavi. — Ab sinistra alterum fuit epigramma, cuius ultimum hemistichion superest ἤλυ[θεν εἰς] Ἀἶδην.

379. Aezanis. C. I. Add. III 3847 i.

Βάσκανος ἢ φθόνος ἦρε καλὸν Εὐκλάδιον νέον.
οἴμοι, κλαίει σε τεκοῦσα, ἐπεὶ πολὺ φίλτατος ἦσο
καὶ λύπας μεγάλας κατελίμπανες τοῖσιν ἀδελφοῖς.
καὶ θρηγεῖ σε γυνή καὶ παῖδες δακρυχέουσιν

5 — μυρόμενοι περὶ σοῦ,
βωμὸν στήσαντε[ς] τὰ προγοράμματα ταῦτ' ἐπ[ι]θέντες
λαϊνέῳ τύμβῳ μνήμης χάριν.

vv. 1 et 2 nec supplementis nec coniecturis temptandi sunt.

380. Aezanis. C. I. Add. III 3846 z⁶¹ ex Lebasio, plenius Waddington ad Lebas. V 966.

Μεῖνόν μοι [παράγων], μ[εῖ]νον, ξένε, μή με παρέλθῃς.
Ἀντωνεῖνος ἐγὼ κεῖμαι δ' ὑπὸ τύμβον ἀναυδος,

σοὶ τόνδε τύμβον, ὦ καλὴ Κορινθία,
λάϊνον ἔτευξαν ὦ[χυ]μόρφῳ μνήμης [χάρι]ν·

- b. Μόνους ἰδοῦ[σαν] εἴκοσι ἐνια[υτιῶν] κύκλους
5 Ἀίδης κέ[κευ]θε τὴν κα[λὴν] Κορινθ[ίαν].

π saec. — Suppl. Lebas.

384. Sub Dindymo monte. Sperling Cpoli misit Kirchhoffio, qui edidit *Act. acad. Berol. min.* 1863 p. 519.

Ἦλυθον ἐκ Κ[ρ]ήτης· [Κ]ίσαιμος πόλις ἐ[σ]τὶ πατρίς μοι,
οὔνο[μ]α [Κ]α[λλ]ισ[τ]ά· λέκ[τ]ροις [ἐ]δόθην δὲ πρὸς οἴκους
ἀν[δ]ρὸς Ἐ[πι]κτι[τ]ου, ᾧ καὶ τέκνα δισσὰ λιπο[ῦ]σα
βουλομένων Μοιρῶν [ἦ]λυθον εἰς Αἶδην·

- 5 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἶδεν ἐ[μ]ὸς γα[μ]έτης,
ὃς καὶ [τ]ύμβον ἐμοὶ μνήμης χάριν εἵδρυσεν ἐνθά.

Pessimum apographum optime emendavit editor. — 1 ΚΗΤΗΣ — ΕΠ — 2 ΡΑΜΣΙΩΛΕΚΡΟΙΣ | ΝΔΟ — 3 ΑΝΙΡΟΣ non praestat ἀνέρος Εὐκτιήτου. — ΔΙΠΟΛΙΣΑ — 4 ΗΛΥΘΟΜΕΝ — 5 ΕΩΣ — 6 ΓΥΣΒΟΝ. — Ad v. 5 cf. epigr. atticum supra n. 78 τοὺς δὲ τρόπους καὶ σωφροσύνην, ἣν εἶχομεν ἡμεῖς, ἡμέτερος πόσις οἶδεν ἀριστ' εἰπεῖν περὶ τούτων.

385. Laodiceae. C. I. 3943.

- a. Δοκτικίου μορφῆς [μέ]ν ἔχω τύπον, εἰκόνα δ' αὐτ[οῦ]
θεσπεσίης ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς ἐκάστου.
b. α. Τίς τόδε καλὸν ἀγαλμα; τίνος χάριν; ἢ τίνι φωτῶν;
β. ἢ πόλις ἀντ' ἀγαθῶν Δοκτικίῳ μεγάλῳ.

Litterae vulgares traduntur, et recte fortasse; nam eius aetatis est titulus, qua eruditiores ad veteres litterarum formas reversi ipsi sibi veteres videbantur fieri. — Duo seiunxi epigrammata. — 1 ΗΞΝ et ΑΥΤΕ corr. Franz, nisi rectius αὐτῆς scribas; idem v. 4 μεγάλων supplevit. — Ad v. 1 sq. cf. C. I. 5408 λαυνήν μὲν ἀνέστησανθ' οἱ ἀριστοι - εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσιν ἔχουσιν. — 3 τίς scil. ἀνέστησεν.

386. Apameae Ciboti. C. I. 3962 coll. Add. III p. 1107.

Ἀπφία ἐγὼ κεῖμαι Μενεκληῖ μίγα τῷδε σὺν ἀνδρὶ,
καὶ γὰρ ζῶντες ὁμοῦ τοῦτο γέρας λάχομεν·

καὶ λίπομεν δύο τέκνα, νέον δέ γε Ἀρτεμίδωρον,
ὃς χάριν εὐσεβείης τεῦξεν τύμβον φθιμένοισιν.

5 χαίρει[ετε] δ' οἱ παριόντες καὶ εὐχὰς θέσθ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

II fere saeculi. — 3 Νέων[α κ]ῆ Ἀ. conl. Wilamowitz. At unus nomine adpellatur, quia unus fecit monumentum altero fortasse peregre profecto. νέον δέ γ' ἔ[τ'] non ausus sum scribere propter v. 5 etiam magis vitiosum. — 5 ΧΑΙΡΠΑΟΙ corr. Franz.

387. Apameae. Ex Hamiltonis apographo C. I. 3964 et melius Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Τὸ ζῆν ὁ ζήσας καὶ θανὼν ζῆ [ζῶ]ν φίλοις·
ὁ κτώμενος δὲ πολλὰ μὴ τρυφῶν [σ]ὺν τοῖς φίλοις
οὗτος τέ[θ]νηκε περιπατῶν καὶ ζῆ νεκρ[οῦ] βίον.
ἐγὼ δὲ ἐτρύφησα Μηνογένης ὁ κὲ [Ε]ὐσταθής,
5 μετέδωκ[α] ἔμαντοῦ πάντα τῇ ψυχῇ καλὰ,
ἄμαχος ἐβίωσα με[τὰ] φίλῳ κὲ συγγενῶν,
μηδέποθ' ὑπούλωσ [ῆ] δολίως λαλῶν τινι.
οὗτος ὁ βίος μοι γέγονεν, ὅταν ἔζων ἐγώ,
ἐς πάντα δ' ἠτύχησα ἔμαντὸν πιστεύσας θεῶ,
10 τὸ δ' ὁ[φ]ει[λ]όμενον ἀπέδωκα τῇ φύσει τέλος.

Ῥοῦφος ἐπ[ύ]ησα Μηνογενεῖ μου γλυκντάτῳ πατρὶ
κὲ Παυλεῖν[η] μητρὶ τῇ φιλάνθρω μέρει τέλους.

III fere saeculi. — 1 ΤΟΝ correxi. — 3 ΝΕΚΡ[Ο]Σ ἄν verum cum lateat, posui quod apte coniecit Wilamowitz. — 4 ΗΥΓ Hamilt. ὤΥΓ Hirschfeld, cuius ex apographo versum restitui. — 6 ΡΕ[Π]ΛΩΝ Hirschf. ΜΕ...ΛΩΝ Ham. supplevit Franz. — 10 suppl. idem. — 11 ΕΠΛΙΑ Hirschf. correxi. — 12...ΝΦΙΑ Hirschf. supplevi.

388. Ad Apameam. Hirschfeld *Act. acad. Berolin.* 1875 p. 25.

Βαιὼν μεῖνον, ξεῖνε, καὶ ὕστερον ἔνθα πορεύσῃ,
μὴ προλιπὼν στήλλην, ἀλλὰ μαθὼν [τ]ί λέγει.
Νάρκισσος νεώτερος ἐνθάδε κείμαι,
ὃν [ἐ]τ[ε]ξε Ζωτικὴ Παρθε[νί]α κ[α]τ[έ]ανον φιλίης.
5 λείψα δὲ τέκνα καὶ σύνβιον τοῦ[το] ποιήσας,
τοῦτο μόνον λύπης εἰς Αἰδὼν ἔμολον.

4 ΕΤΡ// | ΞΕ aliud non video. — ΩΚΕΑΝΟΝ facile τ littera describen-
tem de oceano cogitantem fugere poterat; cogita *pignus amoris*. — 5 post
ΤΟΥ totus versus 12 fere litterarum erasus est nescio casu an consi-
lio. — ποιήσας suppl. Wilamowitz latinorum titulorum memor.

389. Ad Hierapolin. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 278.

εἰδεῖω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ μν[εῖ]ας χάριν ἥδ' ὁ[ε]θήκεν.
χῆρε λέγει παροδίτες.

Vxoris virique nomina superne perierunt. Defunctus bestiarum
custos videtur fuisse quae venationibus circensibus destinatae erant.

390. Traianopoli. C. I. Add. III 3865 p.

Φί[λιππ]ος καὶ Στ[ρόγγυλος] Ζεύξιδι ἀδελφῶι καὶ Νείκηι μη[τρι]
καὶ Φι[λίππ]ῳ πα[τρ]ὶ γλυκνιάτοις μνήμης χάριν.

Πᾶσι φίλος γενόμεν καὶ τι[μῇ]θη[ν] [ὑπὸ πάντων].

Litterae recentiore produnt aetatem, antiquiorem tamen iota duobus
dativis adscriptum. — Ab initio fortasse gentile romanum adiciendum.
— καὶ τιμὴν πάντες ἔνειμαν Franz. Videntur haec verba eius esse, qui
supremus sepulcro conditus est, Philippi patris.

391. Traianopoli. C. I. 3865 coll. Add. III p. 1095. Duo sunt frag-
menta.

a. Οὐδε]ῖς ο[ἰ]ω[νός], ο[ἰ]ῦ[τ]ις οἰων[ο]σκόπο[ς]

b. Μάρκου Πολεῖτου φιλοσόφου, πάντων φίλου.

Inter litteras ceteroqui vulgares notabilis forma Ω. — 1. γνις resti-
tutio tam certa mihi videbatur, ut vocabuli οἰωνός antepaenultimam cor-
ripere non dubitarem. Franz ὁ τύμβος οὗτός ἐστιν οἰωνοσκόπου Μάρκου
πτλ'. At et plus tribuendum puto Lebasii apographo nec convenit huic
aetati Polites auspex. Sententiam talem fingo nullum *auspicium* neque
ullus unquam *auspex* certior fuit quam *Polites philosophus*, idque pluribus
videtur expositum fuisse.

392. Prope Eumeniam. Litteris minusculis editum C. I. 3894.

Οὐνομα Ζωτικός εἰμι, πατήρ Κόσμος, πατρὶς ἦδ[ε].

1 ἡδη.

393. In Phrygiae vico Vezir-Keupru. Perrot p. 292 n. 141.

εὐσταθέα π , πᾶσιν δ' ἰσότημον,
 ὀρθοιάτου παντὸς προσεσιῶσαν βίοντον
 ἧ τύμβον καὶ στήλην ἀνὴρ μνήμαισιν ἀρίσταις
 Μαρτιάλης στήσεν κήρυγμα τῆς φιλ[ί]ης.
 ὃς δ' ἂν μετὰ τὸν Μαρτιάλιον ἕτερον σῶ[μα ἐπιθήσει κιλ'.

Litterae vulgares. — Ante v. 1 superlativus superest - τάτην. — 1 fortasse Εὐσταθέαν, dein π[ᾶ]σι φίλην] spatium expleret. — 4 ΦΙΛΗΣ.

394. Apud Amasiam Ponti. C. I. 4174.

Σήματα [συ]νθρανσθέντα παλαιγενέων ἡρώων
 ἐν μακροῖσι χρόνοις Λούκιος ἡρμόσατο
 τοιγὰρ ὅσ[οι] τ[ε] μιᾶτε τάφους νεκρῶν, παροδεῖτ[αι],
 Λούκιον [ε]ὶ[φ]ήμωις τεῖτε' ἀμειβόμενοι.

II fere saeculi. — 1 τ. n hoc ut reliqua suppl. Franz.

395. Amasiae. Perrot p. 377 n. 161 ex apographo hominis imperiti.

- a. Πέτ[ρ]ην [τή]νδ' ἐκόλ[α]ψε χάριν μνήμης ἔτι ζωὸς
 'Ροῦφος, ἐὼν προπάτωρ τῆς [ιδ]ίης γενεῆς.
- b. Ἐν νομικῇ προύχοντα Κλεόμβροτον ἤρπασε μοῖρα,
 πρῶτα συνε[ζ]όμενον βήματι Βιθυνικῷ.
- 5 ὁστέα δ' εἰς πάτρην ὃ πατήρ 'Ροῦφος
 καὶ κατέθηκε . . . ἐνθάπ[ερ] οἱ πρόγονοι.
- c. Ἡρώω δ' ἐν τῷδε καὶ ἄλλοι φίλτατοι κεῖνται,
 τιμ[ή]εις Χρόνιος υἱὸς τε Πολυχρόνιος.

Litterae vulgares. — Tria distinxi epigrammata, quorum primum cum conderetur monumentum inscriptum est, alterum post mortem Cleombroti filii, tertium denique, ut vitia metrica ostendunt, multo posterius ab homine inculto. — 1 ΠΕΤΗΝΙΝΔΕΚΟΑΥΤΕ corr. Perrot. — 2 ΜΙΕΣ — 4 ΣΥ ΝΕΤΟΜΕΝΟΝ fuit igitur assessor tribunalis Bithynici et ipsis honorum

initiis mortuus est. — 5 ΠΑΤΗΡΟ . . . ΑΤΟ ὠπάσσατο Perrot, at diffido traditis; aptum erit ἡνείκατο. — 6 ΘΗΚΕΝΑΟΕΝΘΑΠΗΡΟ ἔνθα περ οἱ πρόγονοι Perrot. Antea nihil invenio praeter κατέθηκε τάφῳ. — 8 ΤΙΜΕΕΙΣ quod non nomen est, sed epitheton. Πολυχρόνιος nomen C. I. 3565.

396. Amasiae. C. I. 4170 ex schedis Bubesquianis.

Ἰου(λία) Μυσιῖδι Δημοκράτης ἀλόχῳ περικαλλέα τεῦξεν
τόνδε τάφον μνήμης σωφροσύνης [9'] ἔνεκεν.
ἔτους ῥοη i. e. a. 178 epochae Amasianae
vel a. p. Chr. n. 184.

1 gentile extra numeros positum putandum est. — 2 θ' inserui; sunt enim litterae rotundae.

397. Gazelone. C. I. 4180.

μαρτύριον ὁρθοῦ βίου, ᾧ συνέζησεν σεμνῶς συνέκαμέν τε συν-
ετέκνωσέ [τε].
καὶ νῦν ὅτ' ἔδει χάριτας [γ]ε λαβεῖν καμάτων τε καὶ τέκνων,
λίπε μ' ἐν καμάτοισι μόνον καὶ νήπια τέκνα·
ἥς οὔποτε λήσομ' ἐγὼ κείνης καλ[ῶν] ἔργων,
5 ἥ [τ]άλαν ἐν φ[θι]μένοισι γε[γῶ]ς φιλότῃ[τ]ι μίγειν.

Litterae vulgares. — 1 extr. explevit duarum litterarum lacunam Welcker *Mus. Rhen.* III 249 n. 24, qui reliqua quoque restituit, nisi quod v. 2 τε correxit Buecheler. — 2 poterat καμάτων τε τέκνων τε, at nihil frequentius quam καί et τε particulas inter se commutari. — 5 φΟΜΕΝ — γεγῶς incertum esse recte ait Wilamowitz.

398. Inter Amasiam et Ancyram. Ex schedis Bubesquianis Dornsumianis Belsianis C. I. 4116.

Ὄνομά σοι Καπίτω[ν]
οὐδ' ἔπετε παρέχων τὰς [β]ιότου χάριτας.
Φένιπ(π)ος καὶ Καπίτω[ν] καὶ Μάρκελλος
πῆδες δ[ρ]φανοὶ ὁδυρόμενοι
γλυκυτάτ[ω] πατρὶ μνήμης χάριν.

I sq. sic scripti:

ΜΑCΟΙ	ΟΥΝΟ	
ΘΕΟC Ε	ΚΑΠΙΤ	ΩΛΙC
ΤΕΠΑΡΕ κτλ.	ΝΕΡΤΟΥ	ΔΕΠΕΠΕ

neque omnino ambigua videtur lectio, nisi quod Belsus θεοοκ 'habet. Vera non sunt, quae Franz posuit οὐ τοι θεός ἐστι συνεργός, spatia enim litteris vacua manibus sublatis, ut saepius, expleta sunt. Lusum inesse puto nomenqne Capitonem ab deo Capitolino derivatum; pentameterum enim certa ratione Heusinger restituit: *deus quamquam ipse nomen tibi dedit, tamen nomen omine non ratum fecit.* — 4 οἰφ corruptit ille probum hemistichion παῖδες ὀδυρόμενοι.

399. Ancyrae. C. I. 4065.

Τάφον τὸν ἐνθα πλησίον βωμόν θ' ἄμα
 ἔτευξε κατὰ γῆς Κλαυδία ἡ καὶ Δεχάς
 Ἀθηνίῳ γλυκντάτῳ καὶ φιλιτάτῳ,
 ἀγνώ γενομένῳ συμβίῳ μνήμης χάριν.

Litterae vulgares. — 2 traditur etiam ΔΕΞΑΣ, quod non magis intellego quam illud. An Δεκάς?

400. In coemeterio aliquo christianorum Galatiae (Ancyrae opinor, in cuius urbis coemeteriis multi tituli reperti sunt) inventum titulum mihi benigne remisit Ioannes Mordtmann.

Ἡ [τ]ι[μ]ι[μ]ὴ Γαλατῶν
 τ[ι]μῆις μακάρεσ(σ)ι Λεόντιος [ἡ]δὲ βροχοῖσιν
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις χῶρον [ἔ]χει σκιερόν.

1 ΗΓΗΠΗΓΑΛΑΤΩΝΛΙ — 2 CIM.

401. In oppido Kaimaz, quod suspicor haud procul ab Ancyra situm esse. Dedit mihi Ioannes Mordtmann.

μνήμης χά[ρι]ν
 ΕΑΚΑ

Ἀμφότεροι Χα[ρίτων] τε καὶ nomen fratris] ἐνθάδε κεῖνται,
 ἀλλὰ κ[α]κῶς προ[φυγ]όντε βίον ζῶσαν κρίσιν [ἔ]σχον.

Incertum incipiat titulus a verbis μνήμης χάριν necne; deinde nomen fuisse videtur eius qui posuit. — 2 ΥΑΚΩCΠΡΟΕΠΟΝΤΕ dubitanter

correxī. Anth. app. 313 ἀλλὰ καὶ εὐσεβίης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν. — Ceterum potest christianus titulus esse.

402. Sebastopoli Galatiae. Ex Damonis Graeci apographo (in *Actis societ. philol. Cpolit.* vol. VII) ed. Roehl *Sched. epigr.* Berol. 1876 p. 19 n. 7.

Γαῖά με τίκ[τε]ν ἄφρωνο[ν] ἐν οὖρεσιν παρθέ[ν]ον ἀγνί[ν],
 ἡσύχιον τὸ [π]άροιθεν, νῦν αὐ[θ]ήε[σ]σαν ἅπασιν,
 σμιλιγλύφοις τέχ[ν]ισιν κῆρ' εἰποῦσα θανόντος·
 ἐνθάδε Μάξιμον γρ[α]μματικῆς ἐπιίστορα τέχ[ν]ης,

5 ἀνέρα σεμνὸν γ[ῆ]μήτηρ ἐκάλυψε θανόντ[α]

Correxit et supplevit Roehl. — 1 TIKEN ipsam στήλην loqui vidit Kirchhoff. — 2 ΑΥΛΕΟ | CAN — 3 TEXNECIN. — 4 ΓΡΜ — TEXA | MC — 5 ΓΙ | ΗΤΗΡ. — Post θανόντα continuo haec ΓΝΩΝΤΟCΔΗΤΕΡΜΑΒΙΟ!!!, ut recte editor unum versiculum (14-18 litterarum) describentis errore intercidisce statuerit. Ipse dedit . . . γνόντος δὲ τέρμα βίοιο.

403. Sebastopoli. Ex Damonis apographo (v. tit. antec.) Roehl *Sched. epigr.* p. 19 sq.

Ὀλβ[ι]ος ὃν μοῖραι παναικέες ἐκπερόωντα
 νηδύος ἀθρήσωσι γαληναίησι[ν] ὀπωπαῖς·
 ὥς] καὶ ἐγὼ Πά[ν]ταρχος ἀγανοτ[άτων] ἀπὸ πατρῶν
 βλα[σ]τήσας κῦδος μὲν ἐν στρατ[ῶ] ἄσπετον εἶλον·
 5 σῶ]μ' ἀποδυσάμενος δ' ἔλαχον [περικαλλέα] τύμβον
 ἀγ[χ]ινόοις πραπίδεσσι φιλοστό[ργοιο] γυναικός·
 ἦ] μοι καὶ παῖδας θυμηδέας, οὓς [τέκεν] αὐτή,
 σκ[ύ]μνους ἀχήμεντος ὅπως σ[υνέθρεψε] λέοντος,
 καί] με θεο[ῖ]σιν ἔθηκεν ὁμοῖον ἀ[θανάτοισιν].
 10 ἀτρ[ε]κέως Πάνταρχος ἐγὼ νῦν [μ'] αὐτὸς ἔθηκα
 ζηλ[ω]τ[ὸ]ν παῖδε(σ)σιν ἐμοῖς, οὓς δ[ὲ] γυναικῶν
 τίκ[τε]τε καὶ ἡέξησεν ἐν μεγάροις [πολυόλοβις],
 Πα[ν]τάρχ[ω]ν χαρίεντα καὶ ἡμερό[εντα] γένεθλα.
 τὸ]ν μὲν γὰρ στρατιῆς [ἐ]ναρίθμιο[ν] ἡρώεσσιν
 15 τῇ σφ[ε]τέρῃ τιμῇ περιλαμπέα, τὸν [δὲ] ποθεινῆς
 θρε[ψαμένη] πάτρης τηλέκλυτο[ν] ἐλπίδ' ἔθηκεν·

- νόσφι δ' ἔμοι θεμένη σ[ῆ]μα κλυτὸν οἴῳ ἀπ' ἄλλων
 θε]σπεσίης ἀρειῆς πάσης κλέος εὐρὸν ἀνῆκεν,
 τιμ]ήεις ὡς ἔσκον ἐν ἀνδράσι κα[ὶ] μακάριστος,
 20 μακ]ροῖς αἰώνεσσιν, ἕως μένει [οὐρανὸς εὐρύς,
 λ]άμπει δ' ἥελιος φαέθων τροχ[οειδέϊ φέγγει.

Videtur IV vel V adeo saeculi, quo tempore tales hymni deis hominibusque iuxta canebantur. — Singula multa recte supplevit Roehl, inde tamen a v. 10 in falsam interpretationis viam deripi se passus. — 1-4 suppl. Roehl, nisi quod ἐκπεράοντα v. 1 et ὥς v. 3 scripsit. Initio videtur Horatii memor fuisse poeta quem tu *Melpomene semel nascentem placido lumine videris*. — 3 ΠΑΤΑΡΧΟΣ nescio cur et hic et v. 10 et v. 13 πάνταρχος munus esse editori videatur. Ποντάρχης nomen C. I. 4183 coll. Roehl p. 19 n. 6. — 5 ΧΟΝΓ — 6 ἀγχινόις R., qui pro γυναικός scripsit δάμαρτος. — 7 ἦ et 8 σκύμνους R. — 9 ΘΕΟΗΝ corr. et suppl. R. — 10 ἀτρεκέως R. — 11 ὡΤΕΝ — δῖα γυναικῶν R. — 12 τίκτητε R. — 13 ΝΤΑΡΧΟΙΝ corr. et suppl. R. — 14 ΣΤΡΑΤΙΗCΙΝΑΡΙΘΜΙΟ cf. tit. Syrium supra n. 272,18 ἐναριθμῖον ἡρωεῖναις. — 15 ΕΤΕΡΗ recepi Roehl's supplementum, quamquam prima ε littera ex ο potius corrupta videtur, ut comparativus fuerit velut κνύροτέρη. — 17 CMA σῶμα Roehl. cf. tit. Palaestin. infra n. 444 τόνδε τύμβον - ἔδειμεν - ἐνεύδειν οἷος ἀπ' ἄλλων, quae est clausula homerica. — 19 ΙΗΕΙC — 20 sq. suppl. R. — Eiusdem sepulcri supersunt aliarum duarum inscriptionum fragmenta apud Roehl. p. 20, quae etsi componi inter se posse videantur tamen nimis mutila sunt quam ut vel sententia restituatur.

404. In Montalub Galatae vico. Ex schedis Bubesquianis et Belsianis C. I. 4137.

- Ἄν]δ[ρα] πολύκλαντον κοινὸς [μὲν] ἀνείλατο δαίμων,
 καλλείψαντ' ἄλοχον Δημήτρειαν πολύδακρυν
 τοῦ δὲ καταφθιμένου σκοῖνος μέλεος χάδε τύνβος,
 τὸν νῦν δὴ κόσμησε περίφρων Σιαρτόνεικος,
 5 γνωτῶν εἰς, Ἀ[φ]είο[υ] σ[ὺ]ν ἀδελφ[ῶ] ἀδελφιδέω τε.
 αἰδοῖαι δ' ἀγαπῖται ἀνε[ι]άζουσι φίλον κῆρ
 θυγατέρες κάσιος τε μόρον πατρός τε

Iniuria mutilum esse ab initio putaverunt. Hermann *Opusc.* VI 300. 313. v. 1 τόν supplevit et v. 3 τοῦ[ς] δὲ καταφθιμένους κοινός κτλ'. At de unius morte agitur et τοῦ habent schedae Bubesq. σκοῖνος pronuntiandi errore pro σκῆνος scriptum. — 4 sq. varia temptaverunt neque mihi

certa praesto est emendatio. Sumpsī Stratonicum, qui *Σταρτόνεικος* scribitur (sic. Bels. ΣΤΑΡΑΤΟΝ Bub.), unum ex propinquis cum defuncti fratre fratrisque filio tumulum exornasse, et addidi mortui nomen. — 5 ΓΝΩΤΩΝΕΙΛΑΘΕΟΙCΙΝ Bels. ΘΕΙΟΙCΙΝ Bub. Ἀφῆ nomen C I. 4143. 4145. Αφφία 4141. Hermann γνωτῶν εἶσαθ' ἐφ' σὺν κτλ'. Welcker *Syll.* p. 129 τιμῶν ἴσα θεοῖσιν ἀδελφόν cetera nihil curans. — ΑΔΕΛΦΟΥ — 6 ANEAZ — 7 ΚΑΙΙΟΣ Bub. — Filiae patris, frater eiusque filius et Stratonicus κάσιος i. e. propinqui mortem lugent. — Extrema sic traduntur ΤΙΚΙΛΛΑ ΦΙΛΟ, nisi quod Belsus πικι habet. Ego non expedio, sed videtur praepositio ἀμφί inesse, qua opus est ut μόρον habeat quo referatur.

405. In Bozyuk Galatiae vico. Eisdem ex schedis partemque ex Dornsuamianis C. I. 4132.

Πατρίδος οἶκο[νόμον, χερὶ καὶ βουλ]αῖσι κραταῖόν,
Γ[ά]ιον Ἀνδρομένους ἐν[θά]δ' ἔχω φθιμένον
ὦι τόδε σῆμα πόνησεν ἀδελφεὸς ἡδὲ καὶ αὐτῷ
ζῶων, Εὐφρόνιος κ(αὶ) Ἰουλία ἄλοχ[ος,
5 κ(αὶ) παῖδες φθιμένο[ι]ω περικ[λείτ]ου [Γ]αί[ο] [ι]ο
Εὐφρ[ό]νι[ος] Εὐκτῆμων θ[ε]νέκεν εὐ[σεβί]ης·
Κύντα τε τῶν γ[ε]νέτειρα, φίλ[ου] μεμνημένη ἀνδρός
δεικνύω ἀλόχοις ἥθεα σωφροσύνης.

Primus Franz naturam epigrammatis penitus perspexit; singula aliter constitui. — 1 supplevi. — 2 Γάιον nomen feci defuncti coll. v. 5. — 4 sic etiam Franz. — ΑΛΟΧΩΝ cuius ex ultima litterae N particulam κ(αί) repetivi. — 5 ΦΘΙΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΚΑΣΠΟΥΤΑΙΟΟ > ΕΥΦΡ Franz παῖδες [τε] φθιμένου Περικλῆς καὶ Πούβλιος Εὐφρων, in quibus ipsa interpunctionis nota errorem arguit. — 6 ΘΙΝΕΚΕΝΕΥΟΣ corr. Franz. — 7 ΤΩΝΤΟΝΕΤ Bubesq. ΤΑΕΤΩΝΓΟΝΕΤ Bels. corr. Franz.

406. Iconii. Ex pessimo Pauli Lucae apographo C. I. 4000.

Ἀνδρεϊάντ' ἂν [ε]ἰσορᾷς, φί[λε, Ζ]ωτικῷ εἰκῶν
ὃς δεκάπρ[ω]τ[ος] ἀν[ή]ρ [ε]ν [π]α[τρι]δὶ γῇ Γ[α]λα[τ]εῖα
ζεύ[γ]εσι καὶ δούλοις ἀγαλλόμενός τ' ἐπὶ [α]ὐτοῖς
ἐξάγαγε[ν] πόλῃος·
5 ὃν πάν[τ]ες ἐφίλησαν, ὅσοι τ[ο]ί[ου]ς ἀγάπησαν
σωφροσύνην γνώμην τε καὶ ἔργοις παντοίοισιν
οὗ χάριν ἔστησαν γονεές ὁ[δ]υρόμενοι περὶ παιδός,

- 10 ὄφρα κ' ἐρι[κλ]α[ύ]του πένθους [κ]ουφι[σ]μὸς ἔγεντο,
 Καλλίνεικος δακρυχέων ἰδ' [Ἀφφ]ία θρηγνέουσα,
 ἀρι[τ]ήρες [Ἀχ]αῖᾱς δήμου χάριν τῆς δ[ε]κα[μ]άζου
 Τετρακόρης τε θεᾶς πρόπολοι καὶ Διονύσου.
 ὃς ἂν δὲ κακῶς τῷ ἀνδριάντ[ι] π[υ]ήσ[η],
 ὄρφανὰ τέκνα λί[π]οιτο, χήρο[ν] βίον, οἶκον ἔ[ρ]ημον,
 ἔν πυρὶ πάντα δάμοιτο, κακῶν ὑπὸ χεῖρας ὄλο[ι]το.

1 ΑΝΗΣΟΡΑΦΙ... ἀνδριάνταν εἰσοράας - εικῶ Franz. — 2 ΠΡΟΤΡΕ ΧΑΗΦΕΝΚΑΧΗ | ΝΙCΙΑΔΑΙCΙΑΔ ἐν πατρίδι γῇ vix verum esse sentio; at cum Γαλατείας mentio dubia non videatur, debebat tale quid addi in titulo Iconiensi; neque δεκάπρωτος ἀνὴρ certa est coniectura, certius vero Boeckhium, cuius supplementa recepit Franz, longe a vero aberrasse; agitur de publicis Zotici muneribus et meritis. — 3 ΖΕΥΙΕCΙ aedificium aliquod dilapsum ruderibus egestis restituuisse videtur suisque iumentis et servis hac in re usus esse. — 4 ΕΞΑΓΑΓΟΝΤΑΙΟΔΕΥΚΟΝΑΔΕCΤΟΡΔΟ | fortasse τὰ νενευκότα scil. πρὸς φθοράν, ut saepius legitur in huius generis titulis. — 5 ΠΑΝΙΕC — ΤΕΙΛΟC Franz ἐτύμως. Requiritur vocabulum unde pari modo accusativi σωφροσύνην γνώμην τε et dativus ἔργοις suspensus sit quod potest τοίους fuisse. — 7 ΟΜΕΙΡΟΜΕΝΟΙ et 8 ΚΕΡΙΒΡΑΧ | ΤΟΥ — ΧΟΥ ΦΙΟΜΟC corr. Franz. — 9 ΙΔΛΩΙΑ Ἄωρα Franz dubitans ipse. Ἀφφία nomen vulgare. — 10 ΑΡΗΙΗΡΕC Franz ἀρχιερεῖς. Lapidarius errore post ἀρηγήρες distinxit. — ΔΚΑΙΑC — ΔCΚΑΗΑΖΟΥ Ἀχαιᾱς dubitanter scripsi cum Franzio; cognomen est Cereris, quod tamen vix credo in Lycaoniam transvectum esse. Rectius fortasse Wilamowitz Μαῖας, Μᾶν deam intellegens; certe si Ἀχαιᾱς retineas, melius adpellativum velut θεᾶς adicias. δεκαμάζου Franz, μεγαλόμαζος comparans, quod et ipsum Cereris epitheton est. — 11 Τετρακόρην recte explicat Wilamowitz deam quadrifrontem, ut deae τριμόρφον Hecates Dianae Lunae persona accedente Proserpina (Κόρη) aucta sit. — 12 ΤΗΠΗΥΛΗ — 13 ΔΙΡΙΟΙΤΟ idem versus C. I. 3862. 3875. 3990 k in Phrygiae titulis. — 14 ΟΛΟΠ corr. omnia Franz.

407. Prope Sagalassum. C. I. 4377.

- Πάντη μὲν κ[υ]δος Τερτύλλου [πρὶν ποτ' ἀγαστόν
 ἔκ τε σοφῶν ἔργων ἔκ τε ἀγαθῶν πατέρων
 νῦν δ' ἔτι πον καὶ μᾶλλον, ἀρηιφίλων ὅτε φωτῶν
 τόσσην ἐν σταδίοις ἐστό[ρ]εσεν σιγατι[ή]ν,
 5 ἄρκτους πορδά[λι]άς τε κατέκτανεν ἡδὲ λέοντας,
 σ[φ]ῶν κτεάνων πάτρην πρεσβυτέρην θέμενο[ς]

- τῷ μετὰ κλεινὸν Ἄρην ἑνα[γ]ώνιος ἐστι κα[ὶ] Ἑρμ[ῆ]ς,
 νεῖκην πορσύνων ἀνδράσιν ἀθλοφόροις.
 10 τοῦνεκα καὶ βασιλῆες ἐπιστέλλειν ἐπένευσαν,
 αἱ δ' ἀρεταὶ τούτου καὶ προγόνων πλέον[ες].
 σῆμα δέ, καὶ τέχνα φρύ[γι]ον λίθον ἔργῳ ἐλέ[γχει],
 ψεύδεται ἐγγαίης τῆσδε πέφυκε λίθος.

Epigramma iv saeculo non antiquius, licet σῆματι (v. 11) inscriptum, dubitari tamen potest an honorarium potius sit (coll. v. 3 νῦν δ' ἔτι κτλ.) eo tempore positum cum Tertullus magnam ferarum venationem in stadio exhibuit. — Omnia emendavit O. Mueller praeter v. 1, quem mutilum reliquit. — 1 ΚΗΔΟΣ — Franz supplevit πέπτατ' ἀγαλόν, Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 291 ἀγλαόν ἐστι. Apparet tamen coll. v. 3 πρὶν ποτε vel καὶ πρὶν sim. fuisse. — 4 ΕΣΤΟΗ-ΕΞΕΝ — 6 ΕΦΩΝ — ΜΕΝΟΙ — 7 ΑΡΩΝΙΟΣΕΣΤΙΚΑΤ — 9 imperatores ad eum epistolam dare dignati sunt Welcker. — 10 virtutes autem plures huius sunt quam maiorum. — 11 ΦΡΥΓΟΝ ad monumentum quod attinet, licet ars phrygiam speciem lapidi induerit, tamen noli phrygium putare lapidem. Distichon pro ligneo huius aetatis ingenio haud inficetum.

408. Coryci Ciliciae. Ex Bailii apographo C. I. Add. III. 4432 h.

Εὔ μου θ[έλεις] γν[ῶ]νε μόρφης τύπον, [ὧ] παροδίτα,

1 ♦ .. ΝΕΓΝ... ΝΕ et παροδίται, quae ut in Bailii apographo non ausus essem temptare, nisi certa formula restituenda fuisset; cf. supra n. 301 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι στήλης τύπον, ὧ παροδίτα. μου autem pro δέ scripsit, quia in principio epigrammatis versum posuit. — 2 sic traditur:

ΝΦΙΘΕ . ΝΗΝ . ΕΚΗΑΙΕΝ . . Δ

ΕΙΡΕΨ ΔΔΟ.

409. Arycandis Lyciae. C. I. Add. III 4316 h.

- Ζώσιμος Εὐτυ[χ]έους [Ν]ομίῳ [ὕ]μῳ [Ἀ]ρ[υ]κανδεύς
 τύμβον ἑαῖς παλάμαις [χ]ῶ[σε] καθο[ι]χ[ο]μέν[ω].
 οὐρα[νί]οις ὃς πατρίδ' [ἔ]ην κ[ο]σ[μ]ήσας πόν[ο]ισιν,
 ν[ο]σοδόμο[ν] τέχ[ν]ης ἐρ[ο]γασί[ας] τελέσας.
 5 πρῶτο[ν] Ἀθ[η]ναίη
 θ[ῆ]κε χαριζόμενος, τ[ῇ] δὲ πάτρῃ δαπάνας.
 δεύτερ' ἀ[π'] . . .]εῖς γε[ρ]αρχ[ῆ]ς σ[υ]νό[δ]ον περὶ κρατ[ί]
 στεφθε[ῖ]ς εὐσεβίην τέλεσεν.

ος βίотου φιλή[ς] πρὸς ἅπαντας
10 μνημ[υ]ρσύνην [λείπων] τείμ[ιο]ν ἡδὲ πόνων.

I vel summum II saeculi; litterae videntur vulgares fuisse. — Barthii corruptissimum apographum Keil (*Philol.* V 656) corrigendum suscepit eaque quae poterant restitui restituit. — 1 ΤΥΛΕΟΥΖΙΟΜΙΩΗΙΩΤΡΟ . . ΔΕΥΣ recepi Keilii emendationem quamlibet incertam; nam non Ἀρυκανδεύς, sed Τροκανδεύς traditum videtur. — 2 ΖΩΙΖΚΑΘΟΡ . . AMEN corr. Keil. — 3 ΟΥΡΑΤΠΟΖ corr. Buecheler. — ΙΔΙΝΙΜΡΟΣΑΙ ΑΠΟΝΟΖΙΝ corr. O. Schneider apud Keillum. — 4 ΨΑΔΟΜΟΚΤΕΧΙ ΕΡΙΕΥΝΑΣ corr. Keil. — 5 ΠΡΩ ΤΟΜΑΘΝΙ Θ. . ΠΑΘ ΣΗΜ πρώτων Ἀθηναίας προκαθηγετίδος πολύσεμνον Franz, quae dea memoratur in titulo Phaselidis C. I. 4332. Certum tamen nihil duco praeter Athenes nomen. — 6 ΨΑΒΧΑΡΙ sequente lacuna; corr. Keil. — 7 ΔΕΥΤΕΡΑΡΑΕΠΗΗΣΡΑΡΗΣΣΙΝΟΑΟΥ δεύτερα Φοιβείης δάφνης στεφάνῳ Keil et similiter Franz. Mihi γεραρῆς συνόδου verum videtur, quae qualis intellegenda esset indicabat praecedens adiectivum in -είος. — 8 .ΩΗΟΑΙΩΣΤΕΦΘΕΒ τῷ πολὺ στεφθεῖς Keil; at cum alterum ναοδόμου τέχνης documentum desideretur, ab initio dei nomen velut Apollinis fuisse verisimile est. — 9 ΟΣΑΠΗΒΙΚ ΣΒΙΟΤΟΥΦΙΛΙΗΠΡΟΣ et 10 ΑΙΔΟΣΥΝΗΝΑΓΙΝΟΙΤΕΙΜΩΝ ubi et Keil graviter erravit nec Franz meliora praestitit. Hoc adfirmaverim duplicem in hoc disticho laudem praedicari vitae et operum, genitivos autem βίотου (vel ex mea coniectura φιλής) et πόνου inter se coniungi particula ἡδὲ v. 10. μνημοσύνην videtur necessaria correctio.

410. Telmessi. C. I. 4199.

Ἔτους ἔ μηνὸς Ἀώου ᾠ.

Τὸ [σ]ῆ[μα] Φ[ρ]άτῃ τοῦτο δῶκεν ἡ πόλις.

Sullanae epochae a. 60, a. Chr. n. 25. — ΞΗ ΦΙΑΤΗ corr. Franz.

411. Patariis. C. I. 4284.

Τόνδ' ὁ παλ[α]ισ[τ]ροφύλαξ Ἀμμώνιος εἶσατο βωμόν
αὐτὸς ἔτι ζωᾶς τὸ γλυκὺ φένγος ὀρῶν,
ἡρίον ὄφρα γένοιτο τόν, ὃ Μαΐας κλυτὲ κοῦρε,
Ἑρμείη, πένποις χῶρον ἐπ' εὐσεβέων.

I fere saeculi. — 1 ΠΑΛΜΙΣΙΡΟ corr. Graefe.

412. Pataris. C. I. 4286.

Ἰδριν Ἀθηναίης πάντων Διονύσιον ἔργων
 ἢ ξείνη Πατάρων γῇ με λαβοῦσα κρατεῖ,
 Τρώϊλον ἀπ' ἀμπελόεντος· ἔχω δὲ κλέος καὶ ἐν αὐτοῖς
 ὠδεῖω μεγάλην ἀμφιβαλὼν ὁροφῆν.

II saeculi. — 3 Dionysius Sardianus est. — Graefe, qui male ἐν ἀστοῖς coniecit, verba sic transposuit ἔχω δὲ καὶ ἐν κλέος αὐτοῖς (scil. Πατάρους).

413. In Asiae minoris aliqua parte inventus videtur titulus, cuius apographum in Ghemlik Phrygiae oppido a Graeco quodam homine acceptum ed. Lebas V 1170.

Ἦ[ι Σ]οφί[η] καὶ Μο[ῦ]σα συνέ[σ]πε[το καὶ κλέ]ος ἐ[ργ]ων,
 φύντα τ[ρ]ίς ἐ[πι]τέτ[η]ν ὠλε[σ]ε μοῖρα νόσῳ
 ὦι γόνον, [οὐ]χ ὑμέναιον ἐδαδουχίσσατο [μή]ι[η]ρ
 οἰκτρὰ σ[ὺ]ν γενει[ή] Χρυσίον ΩΔΕΣΑΤΟΣ
 5 κόσμος γὰρ γενέτασι τραφεῖς φίλοις τε σ[ὺ]ναιμοῖς
 ὦλετο καὶ γοερὸν πένθος ἐ[λειπ]ε δόμο[ι]ς.
 ἄρκεο μοῖρα θανόντι νέω[ι], δισσῶν δὲ συναί[μω]ν
 ρεῖδεο καὶ γονέων λυγρὸν ἄπειργε [μ]ό[ρ]ο[ν].

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ὦ σοφίη καὶ μοῦσα Lebas. — ΣΥΝΕ... ΠΕΚ... | ΓΟΣΕΜΩΝ correxi. — 2 ΤΙΣΕΤ .ΑΕΘΝΙΑΕ ubi ΙΔΕ litteras vidit Wilamowitz dittographiam esse earum quae praecedunt ΗΝ; dubitabat nempe de lectione qui descripsit homo scrupulosus sane idemque inperitissimus. Idem accidit v. 4, ubi ΟΙΚΤΡΑΣΙΝΓΕΝΕΤΙΡ legiti, quod corr. Waddington. Patet cur τρίς, non δὺς scripserim. — 3 ΩΧ corr. idem et μήτηρ supplevit. — 4 extr. videtur superlativus fuisse, οἰκτροτάτω opinor, quando quidem elegans et concinnum ceteroqui huius poetae dicendi genus est. — 5 ΣΩΝ — 6 ΕΔΙ | ΤΕΕΔΟΜΟΣ recepi Waddingtonis correctionem, cui fortasse praestat quod coniecit Wilamowitz ἔδεκτο δόμος. — 7 ΝΕΩΦ — ΣΥΝΑΙΗ . Ν corr. Wadd. — 8 ΔΟΚΟΥ correxi.

414. Incerti loci. Iniuria Abydenum titulum esse contendit Franz C. I. 4708.

Ἡ πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις, εἰμὶ δ' Ἀπολλ[ᾶ]ς
 ἐν Φαρίῃ γαίῃ θυμὸν ἀποφθίμενος,

- νήπιος· ἡρπάσθην δ' ἐκκαιδεκάτου ἐνιαυτοῦ,
 ἕκτον δ' ὠροσύνης μῆνα παρερχόμενος·
 5 νῦν δ' Ἀβυδηναίου τὸν Ὀσείδος ἀμφιπολεύω
 θῶκον καὶ φθιμένων οὐκ ἐπάτησα δόμους.
 ἀθανάτων καὶ τέκνα μεμορμένον οἱ[χ]ον ἐπεῖδεν,
 ἀλλ' οἰκεῖ μακάρων ἡλύσιον πεδίον·
 ἐνθ' ἅμα παισὶ θεῶν [μ]ε [ἀγαγ]ὼν Κυλλήνιος Ἑρμῆς
 10 ἦδρυσε, καὶ λήθης οὐκ ἐπιον λιβάδα.

Litterae ΔΓΩ, quibuscum quod pugnat iota dativis adscriptum, convenit hoc vel maxime titulo Aegyptio. Alexandriae (ἐν Φαρίῃ γαίῃ coll. A. P. VII 612), ubi mortuus est, etiam sepultus esse Apollan persuadeo mihi. Abydenus enim v. 5 ideo Osiris adpellatur, quia Abydi sepultus esse perhibebatur. Narrat enim Plutarchus *Is. et Osir.* p. 359 ἐν Ἀβυδῷ τοὺς εὐδαίμονας τῶν Αἰγυπτίων καὶ δυνατοὺς μάλιστα θάπτεσθαι φιλοτιμουμένους ὁμοτάφους εἶναι τοῦ σώματος Ὀσίριδος coll. Strab. p. 814. Sin vero corpus Alexandria Abydum transportatum fuisset, vix narranda hac re supersedere poterat poeta. — 1 Ἀπολλᾶς Welcker *Mus. Rh.* I 1832 p. 293. Ἀπόλλων Keil *Anal. epigr.* p. 95 adnot. Ἀπολλῶς Wilamowitz ex N. T. — 4 ἕκτον ἄωροσύνης Franz, rectius Hermann ἕκτον κουροσύνης, quod ipsum inest in traditis. — 7 ΟΙΥΟΝΕΠΕΓ correxi. οἶκον ἐπελθεῖν Welcker, οἶτον ἐπισπεῖν Hermann, οἶτον ἐπεισιν male Franz. — 9 ΘΕΩΝΑΕΙ...ΩΝ probabiliter corr. Hermann.

415. Alexandriae fortasse, eiusdem certe urbis, cuius antecedens epigramma. C I. 4709.

Πατρίς μὲν μοί ἐστι Λύκων πόλις· εἰμὶ δ' Ἑλήμιων·
 εἵκοσι καὶ ἐνὶ κῆρα καταΰβεσθεις ἐνιαυτῷ,
 Φοῖβον καὶ Μουσῶν ὁ θέραψ, παντῶνυμος ἦμην.

Litterae ΕΓΩ. — 1 idem fere qui in epigr. antecedenti, ut ex communi archetypo utrumque fluxisse videatur; indidem etiam κῆρα καταΰβεσθεις coll. ep. anteced. θυμὸν ἀποφθίμενος v. 2.

416. Alexandriae. Ex Danini ectypo Miller *Revue archéol.* 1874 p. 148. Melius Nerutsos *Inscr. Alexandrin. (Athenaei 1875)* p. 23.

Ἐνθάδε τὴν ἀρειῆς πινυτὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 πρέμ[ν]ον, τὴν ἄλοχον, σεμνὸν θάλος, ἔσοχον ἄλλων,
 Ἰουλιανήν, τὴν μοῖρα φέρει Κρήτης ἀπὸ γαίης,

- εἴκοσι πέντε ἔτη ζήσασα, ἴσον χρόνον ὥς ἐτέτακτο·
 5 λοιπὸν νῦν, παροδεῖτα, φίλον γενέτην [ὁ] ἐλέερε,
 ὥς εἰδὼς ὅτι πᾶσι βροτοῖς τὸ θανεῖν ἀπόκειται.
 Παντοματρική.

In aversa lapidis parte

εἰμὶ δὲ τῆς Κρήτης Παντοματρείου Εἰουλιανή.

Aetatis admodum recentis. — 2 ΠΡΕΜΟΝ corr. Nerutsos. ἡ πρέμνος adhuc ignota vox, at certissima. ἀρετῆς πρέμνον δύσβατον dixit Q. Smyrnaeus XIV 196. — 4 ζήσασα est in lapide. — 5 ΑΕΕΛΕΕΡΕ ἀεὶ ἐλ. Nerutsos haud probabiliter; nam heptametrum facere et numeros corrumpere non iuxta aestimandum est. δέ particula etsi abundet, tamen scripta videtur a poeta.

417. Aegypti aliquo loco repertam tabulam ligneam Parisios misit Mariette, priorem versum testans evanuisse. Ed. Froehner *Mélanges épigr.* p. 16.

ἄδε γραφὰ παλάμας υἱέος ἀχνυμένον.

418. Cyrenis. C. I. 5172.

Κ(αταχθονίοις) Θ(εοῖς). Τι. Πειρώνιος Καπίτων ἐτιῶν κ.
 Βαίόν σοι τὸ μεταξὺ βίου θανάτιο τ' ἔθηκε
 καὶ τύμβον, Καπίτων, καὶ θαλάμοιο Τύχη,
 νύκτα μίαν ψεῦσιν καὶ ἀνηλέα, τὴν ἄνις ἀδλῶν,
 τὴν δίχα σοι παστῶν, τὴν ἄτερ εἰλαπίνης·
 5 αἰαὶ τὴν ἐπὶ πέπλα καὶ εἰς ἀμύριστα πεσοῦσα[ν
 στέμματα καὶ βίβλου(ς) σείο, πρόμοιρε, [τέ]φρην·
 οἷ θρήνοισι βοητὸν ἐμήναον, οἷ προκελεύθους
 λαμπάδας, ὑστατίου καὶ κενεοῖ[ο] λέχους.

π fere saeculi. — Ab initio κθ numerale putabant esse, xxix id annum Augusti imperatoris significans. — 6 ΠΡΟΜΟΙΡΕΦΡΗΝ corr. Welcker *Syll.* 50. idemque v. 8 ΚΕΝΕΟΙC. — 8 λέχος quidem est rogas, at sine uxore.

419. Teuchiris (Arsinoae). C. I. 5298.

Θεύπ[ροπος] ἐνθάδε κε[ῖται ἐὼ]ν ἐν τοῖσιν ἄριστος,
ὁκ[τωκαιδεκ]έτης [π]ᾶ[σιν], ὁ[δῖ]τα, σοφός.

1 ΘΕΥΠΕΘΡ ΕΝΘΑΔΕΙΚΕ CΘN corr. Hermann, nisi quod θευπρόπος scripserat; nomen fecit Franz. — 2 numerale omnes; dein ΤΙΑΕΤ ΟΝΤ ΑCΘ. ΦΟC Herm. πάντα τ' ἐόντα σοφός, bene Franz πᾶσι πόθημα σοφοῖς, sed lenius nec minus apte correxisse videor: *quamvis duodevigenarius tamen omni in re iam sapiens.*

420. Lepti Africae. C. I. 5363.

· · · · · ον
π[α]ι[δ]ά μ' [ἀποφθίσθαι, μίτος ὡς ἐπέ]κλωσεν ὁ μοιρῶν,
π[α]ι[δ]ά με [τυ]μβε[ῖ]σαι κ[α]ὶ [ἀ]φεν[γ]έα νύκτα περᾶσαι.

Epigramma valde recens; in altero eiusdem cippi fragmento dignoscitur .. βε]νέμερεντι. — 1 ΟΝΠΛΙΑΜ sequente lacuna 20 fere litterarum, quam paullo liberius Franz explevit - ον παῖδα μ' ἔθηκαν δύστηνοι γονέες, μίτος οἷς κτλ'. — 3 ΠΛΙΑΜΕΙΜΒΕΙΚΑΚΛΙΑΦΕΝΕΝΕΑ corr. Boeckh.

INSYLARVM ET ASIAE EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

*421. Prope Aeginam urbem. Minusculis litteris C. I. 9302, maiusculis quantum quidem legi poterat ego *Bullet. archeol.* 1873 p. 249.

† Τυτθὸν γευσάμενη βιότου φωτὸς ἐνθάδε κεῖμαι
καὶ σφετέρων τοκέων παῦσα παραιφασίην.
ἀλλ' ἔμπης, ψυχῇ, μέγα γήθεο· δίκτυα λυγρὰ
καὶ γοεράς παγίδας προὔφυγον ἀμπλακίης.
ἐτελειώθη ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ Μαρία ἡ καὶ Πατρικία μ(η)νός
ἀπρηλ. ι'. ἰνδ. β' οὔσα ἐτῶν σ'.

Litterae curiose et pulcre insculptae vix v saeculo recentiores. — 1 φωτός est in lapide.

*422. Ceo in insula, nunc Athenis. Pauca litteras corruptissime ed. Pittaces *Ephem.* 3032. Plenius ego *Bullet. archeol.* 1874 p. 171.

Σκῆνος μὲν σοι τῇδε, διοτρεφὲς ΖωσιμIANÉ,
κρῦψε γυνή σπονόεσσα μητρὸς γαίης ἐνὶ κόλπ[οις,
ἐκ στομάτων ἀπαλῶν φωνὴν πολύθρηνον ἰεῖ[σα·
αὐτὰρ τοι ψυχὴ εἰς οὐρανὸν εἰ[θ]ῖς ἀνέ[κε]ι
5 χαίρουσ', ἔν' ἀνγείλειε θεῶ πατρὶ σὴν φιλό[τητα,
ὥ]ς πάντας φ[ιλ.]έσσκες, ποθ[ε]ύμ[ενος αὐτὸς ἅπασιν.

v saeculo videtur recentius. — 4 ΕΥΘΥΕΑΝΗ...I εὐθύς certum est, non fuit εὐρύν coll. C. I. Christ. 1179 quod tales animae protinus astra petunt, i. e. statim relicto purgatorio. Pro ἀνέκει magis placeret ἀνῆλθεν. — 6 π ω littera hanc formam habet ω.—ΠΟΘΕΥΜ- supplementum incertum.

*423. Ceo in insula, nunc Athenis. C. I. 9291. Correxī ex meo apographo.

. . . ἐνίριε μακάρ[οις]
ὅς ἔφθασας ἀλόχου πρῶτος [εἰ]ς μακάρων χῶρον ἐλθεῖν
μοῖραν ἀναπλήσα[ς·
οὕτω γάρ σ' ἐφίλησε πατὴρ θ(εὸ)ς αἰθέρι ναίω[ν,
5 ὥ]ς μὴ, πένθος ἄτλητ[ον], τεὰς φρένας ἐς [θαλ.]άμ[ου]ς
ἀλόχοιο φίλ[ης μ]όρσιμον ἡμ[αρ] ἰδεῖν.
ᾧ]δὲ νυ σὴ παράκοιτις αἰεὶ μεμνημένη σεῖο
ἥματα καὶ νύκτας οὐ πάυετε δακρυχέου[σα,
τηχομένη χροά [κ]αλὸν ἀνπ[ν

VI fere saeculi. — 1..ΠΤΕΝΙΠΙΕΜΑΚΑΠ' cetera quae scripsi certa sunt omnia; Kirchhoffium fefellit Baumeisteri apographum. — 8 videtur de insopitis fletibus dici.

424. In vico Phrygiae, qui *Eski Kara Hipar* vocatur. C. I. 9267.

† Ποιμένος ἀρίστου τῶν θεορρήτων λόγων
ΑΗΝ, παροδιτα, μνήμα τῆς μνήμης χάριν
Μαξιμίων ἔτενξε τοῦτο τοῖς πόνοις·
ἀλλ' εἰς μίωσιν ἦλθε τῷ χρόνῳ ποτέ,
5 ἥπερ συνπαρχει τοῖς χρόνοις ὑπηρέτης.
ὁ δ' Εὐνόμειος καινίσας τὴν σύστασιν,
ὥς σοφὸς ὑπάρχων ἱατρὸς καὶ γεννάδας,
ἤγειρεν αὐτὸ προγονικῆς φήμης χάριν
αὐτὸς προθύμως κληρονομήσας ὥς πάλαι.

VII saeculi iudice Kirchhoffio, at nescio an antiquius sit epigramma, cuius scriptor studuit saltem metrica vitia evitare; *μίωσιν* amphibrachyn et *Εἰνόμειος* ditrochaeum facile etiam antiquioribus condonabimus, gravior est *ιατρός* dactylus. v. 2 tamen, ubi *HN* Hamilton et *Texter* tradiderunt, *AHN* Laborde, Kirchhoff ἤν scripsit, vehementer dubito num verum reperit sit. Conieci *λη(όν)*, *παροῦτα*, *μνήμα τῆς μνήμης χάριν*, *Μαξιμίων* ἔτευξε *τοῦτο[ν]* οἷς *πόνοις*.

425. Phrygiae in oppido, quod *Assi Maliteh* dicitur, ad Sangarium flumen sito. Perrot p. 164.

Ἐνθάδ' Ἀκυλεῖνον καὶ τοῦδε Τειμ[ίη]ν συνόμενον
 γαῖα φίλῃ κατέχει ψυχῆς ἀποπ[ι]αμένης·
 θ[άνατον] αἰνάρετον, σώφρον' ἔχον ἡδὲ ποθεινόν
 θρησκ[ε]ύοντες ἀγνώως θεὸν ἐπ' ἀοζίνη·
 5 ἴσῃν ἔχον στοργὴν δὲ βίῳ καὶ ὁμοίᾳ ἔργα,
 ἡμασι δ' ἐν ταύτοῖς ἐν φθιμέν[οι]σιν ἔβαν.
 τοῖς παῖς εὐσεβείης ἔνεκεν στηλίδας ἄρα[ξ]εν
 Κυριακὸς γονέσι μνήμ[α] γερασάμενο[ς].

Memorabile hoc artis metricae exemplum; versus enim iusto nec maiores nec minores, syllabarum tamen nulla fere legitima mensura. Commodiani est poeta simillimus, nisi quod caesurae leges non neglegit. Litterae sunt vulgares, semel (v. 4) iota dativo adscriptum. — 1 TEIMHIN uxoris nomine opus est. — 3 Ο . . . ΟΝ — 4 in ipso templo sacra facientem mortuam Nonnam matrem praedicat Gregorius A. P. VIII 25 - 74. — 6 ταύτοῖς forma barbara, at certa. — Pro ΣΙΝΕΒΑΝ alterum Perroti apographum habet ΣΕΝΕΒΑΝ. — 7 ΑΡΑΣΕΝ. — 8 ΜΝΗΜΗ.

426. Eumeniae. C. I. 3902 r.

Praecedunt nomina.

ὅς δὲ ἂν ἐπιτηδεύσει (alium inferre sepulcro), ἔσται αὐτῇ
 πρὸς τὸν ζῶντα θεὸν καὶ νῦν καὶ ἐν τῇ χρυσίμῳ ἡμέρᾳ.
 καλὸν τὸ γηρεῖν καὶ τὸ μὴ γηρεῖν τρεῖς χεῖρω κακόν.
 καλὸν τὸ θνήσκειν, οἷς τὸ ζῆν ὕβριν φέρει.
 παρῆν τὸ γῆρος καὶ φέρει πρὸς[ω]πεῖον.

Vetat Franz ne quis christianum putet; ego in vetitum nisus sum.

— 1 fortasse κακόν pro καλόν et χεῖρον pro χεῖρω scribendum; maiora molitus est Franz. — 2 sicut et v. 1 ex notis Menandreis versibus corrupti, v. 3 novus est et obscurus mihi quidem. γῆρος vereor ne recte habeat.

427. Hadrianis ad Olympum. Kirchhoff, cui misit Sperling Cpolitanus, ed. *Act. acad. Berol. min.* 1863 p. 516. Perrot p. 65.

Τὸν πᾶσιν φίλιον καὶ ἄξι[ον ἐν] πολυόλβοις

ἀνδράσιν [ἀ]γίοις· δόξαν ἐφευλάμ[ε]νος

Νεικατόρις πινυτο[ῦ] Ξενοφῶντος γονέτον·

ὅς] τειμὴν πλείστην ἐκ[τήσα]το πᾶσι βροτοῖσιν

5 ἀγί[ω] τε λαῶ Θεοῦ ὑ[ιοῦ], οὗ ποίμνεια τέρπ[εν]

ψ]αλμοῖς τε ἀγείοις κ(αί) [ἀνα]γνώσμασιν πάντας ἔθ[ελγεν].

ἐν ἀγείῳ τε τόπῳ εὐ[δ]ει Χριστοῦ ἀχράντο[υ]

ΤΟΤΕ ἀνακτα ζοῆς βι[ο]τῆς ΑΙΚΑΙΘΑΛΕΡΗ/// μελάθροισι
ἀγ[ίων].

ζήσ]ας τε ἀμώμως ὀκτ[ωκαίδεκα λυ]κάβαντας·

10 ΕΜ — — δόξαν ἄχρα[ντον]

1 C. I. 9258 tit. christ. ὁ πάντων φίλος. Accusativus unde pendeat non attinet quaerere. — 2 ἐφευλάμενος etsi mirum, tamen vix dubium est. — 4 ΕΚΗ corr. Perrot, ἐκικήσατο Kirchhoff. — 5 εἰν ἱερ]ῳ τε λαῶ (ναῶ?) Θεοῦ υἱοῦ ποίμνεια τέρπεν Kirchhoff. — 6 supplevi. Ἀγάθων ἀναγνώστης C. I. 9303. — 7 εὐδ]ει Perrot. — 10 ἀχράντον Kirchhoff. Cetera non expedio.

428. Prope Laodiceam combustam. C. I. 3989 m.

Νέος ἡλικιέ[ην ἔ]ρνος κλυτὸν ἐνθάδε κῆτε

῾Ορεσιτῆνος πρεσβύτερος πάτερ[η]ς, κῦδο]ς δὲ τοκῆων.

1 ΗΑΙΚΕΗ. ΡΝΟC ἡλικίην Franz. — 2 restitui ex Gregorii epigr. A. P. VIII 122 κῦδος ἐξ πάτρης, κῦδος ἐῶν τοκῆων.

429. Incerti loci Asiae minoris. Lebas V 1648.

. καμάτων ἀλλ]ύτο[ις] δεσμοῖσι κρατεῖται
εἰς αἰῶνα μένουσα πάλαι τὸν λυσιμέριμον.

1 supplevi ex titulo Syracusano C. I. 9452 *ἡμέρα κυριακῇ δεσμευ-*
θεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης - παντὸς βίου λύσιν ἔσχε.

430. Cairo in urbe. Ex Danini ectypo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 148.

Πεντήκο[ν]τα τριῶν ἐτέων κύκλον [ἑξ]ανύσαντα
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ ἤρπασεν εἰς Αἶδην.
ὃ χθὼν ἀμμοφανής, οἷον δέμας ἀμφικαλύπτει
Ἀββα[ί]ου ψυχῆς, τοῦ μακαριστοτάτου·
 5 *οὐκ ἀγέραςτος ἔφν γὰρ ἀνὰ πτόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀρχῇ*
πανδήμῳ ἐθνικῇ ἐστέφει· ἐν σοφίᾳ·
δισσῶν γάρ τε τόπων πολιταρχῶν αὐτὸς ἐτείμω,
τὴν διμερῇ δαπάνῃ ἐξανύσας χάρισιν.
πάντα δέ σοι, ἐπέοιχ' ὅσα τοι, ψυχῇ, πρὶν ἐκρύβ[η]ς,
 10 *καὶ τέκνων ἀγαθῶν ἀν[ξάνου] ἐν γενεῇ.*
ἀλλὰ σὺ, ὃ παροδεῖτα, ἰδὼν ἀγαθοῦ τάφον ἀνδρός
ἵ[δ]ε κατευφημῶν [τ]οῖα φράσας ἄπιθι·
ῥαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον·

III vel IV saeculi. — Ectypum quam male aut factum ab Danino aut lectum sit ab Millero docet v. 1, ubi ΠΕΝΤΗΚΟΤΑ et ΗΔΑΝΥCΑΝΤΑ est. Non ausus sum corrigere τόνδ' ἀνύσαντα. — 4 ΑΒΒΑ . . ΟΥ suppl. Miller; alterum hemistichion Automedontis est A. P. XII 34. — 6 etiam gentilibus litteris operam dedit. — 7 de toparchis omnia nota; τε non minus verum quam ineptum. — 8 confert Miller formulam romanam honore contentus impensam remisit. — 9 sic distinxi coll. C. I. 6222 δέχου ἵστατα δῆ, φίλε, δῶρα· τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε, καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένῳ. cf. etiam Theocr. epigr. 11. ψυχῇ autem vocativus est, ut saepe. — 10 supplevi. — 12 ΟΝΤΕ et ΚΟΙΑ correxi.

III. SYRIAE ET ARABIAE.

431. Antiochiae. C. I. 4466.

Νυμφιδίου θαλάμοιο λιπὼν δυσπενθέα κόσμον
καὶ γονέων οἰκ[τ]ρῶν δακρυόεντα δόμον
κεῖμαι ἐς [αὐ]χμηροὺς καὶ ἀλαμπέας Ἀίδος ἐννάς
εἵκοσ[ι τ]έσσαρ' ἔχων Κασσιόδωρος ἔτη·
 5 *ἀπ[ρ]οι[δ]ῆς νοῦσ[ό]ς με συνήρπασε· μονοῖτι[ν δέ*
ν]ηπ[ί]αχον κούρην λίπω ὑπ' ἡέλιον.

Litterae vulgares, sed II p. Chr. n. saeculo carmen non videtur antiquius. — 2 ΟΙΚΙ . ΡΩΝ — 4 ΕΙΚΟΣΓ . ΕΣΣ — 5 ΜΟΥΝΟΕΣΤΙ — 6 ΗΠΑΧΟΝ omnia correxit et supplevit Iacobs, nisi quod ν. 5 *μονογενή* δέ scripsit; melius Boeckh *μονοέτη* δέ.

432. Adrahae Nabataeorum. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 293.

Ὅστέα [ἐπὶ ξ]είνης τ[ά]δ[ε] δέρκεο τῷδ' ἐνὶ τύμβῳ
Σιλουανοῦ μελέου [λί]ψ[α]να [π]υ[ρ]καιῆς·
πόντος καὶ γαία δάσσαντό με κα[ὶ τ]ρ[ί]τον πῦρ·
ῥ[ῆ]τορ ὕδω[ρ], γαία δ' ὀστέα, σῶμα πυρή.

II fere saeculi. — 1 - 3 corr. Kirchhoff. — 1 ΟΣΤΕΑΤΙ | ΖΕΙ — 2 Ν ΨΑΝΑΤΙΥΑΚΑΙΗC — 3 ΚΑΗΡ/ΤΑΤΟΝΗΥΙ — 4 ΥΔΩΙ ῥτορ i. q. ψυχή coll. C. I. 1066,6. — Naufragio periit Silvanus, corpus tamen mari ereptum crematum est, ossa condita.

433. Soadae Batanaeorum. Lebas VI 2322.

Ὑπνος ἔχει σε, μάκαρ, πολυήρατε δι᾽ Σαβῖνε,
καὶ ζῆς ὥς ἦρως καὶ νέκυνς οὐκ ἐγένον·
εὔδεις δ' ὥς ἔτι ζῶν ὑπὸ δένδροισι σοῖς ἐνὶ τίμβοις·
ψυχὰς γὰρ ζῶσιν τῶν ἄγαν εὐσεβέων.

II fere saeculi.

434. Petrae Arabum. C. I. 4667 coll. Add. III p. 1183.

Ἀρριανὸς μὲν μοῦστ' ὄνομα, ζαθάει[η] δέ με Πέ[τε]ρη
γαίης Ἀραβίης γε[ῖ]να[το] μητ[ρ]ό[π]ολις·

Αἰσονίων δ'
Θεσμῶν, καὶ γλυκερῆ[ς] κῦδος ἔ[γ]ωγε πάτρης·

- 5 ἐβδόματον [δέ μ' ἄγ]ον[τ]α καὶ εἰκ[ο]στὸν [λ]υκ[ά]βαν[τ]α
νοῦσος [πα]ρ[ὸ] α[μ]άτε[ι]ο[ρ] ἤε[π]α[σ]εν εἰς Αἰ[θ]ην.
τοῦτο δ' ἐμὴν κρα[δί]ην μοῦ[ρον] δ[ά]κεν, οὐνεκα μ[ητ]ρί
γῆραι ἢ θ[ρ]ύ[νον] [ς] ἀε[νάου]ς λ[ι]π[ό]μην.

Titulus anno 105 recentior, quo anno Arabia Petraea Romanorum facta est. Petra urbs iam Hadrianea aetate metropolis vocatur, cf. Marquardt *Antiq. rom.* III 1,202 adn. 29. — νν. 2. 5. 7. restituit C. F. Hermann, cetera Franz. — 2 ΜΗΤΟΡΡΟΛΙΕ — 3 ΛΟΥΗΜ3 . . . ΙΔΙΑΒΝΙΑ. ΜΟΡΥΝΗΝ Franzii coniecturas taceo. Extremum versus vocabulum ἤμην fuerit, antea legere videor ἐν Ἀραβίῃ, θεσμοὶ Αὐσόνιοι sunt ius romanum, cuius ille peritiam aut iactat aut nacturum se speravisse ait, cf. A. P. VII 343. 589. — 4 κῦδος vel ἐλπίς sim. praestat Franzii supplemento πρῶτος. — 5 ΤΟΝΑΚΑΙ — ΑΥΚΟΒΑΝΑ — 6 ΠΑΝΣΑΝΔΙΡΙΠΗΡΙΑΣΗΑΕΙΣΑΙΑ . . Η — 7 ΜΕΡΙ — 8 ΝΟΥΑΕ ΔΙΡΡΟΜΗΝ.

435. Prope Suweida Trachonitidis. C. I. 4622.

Χαῖρε καλή, πασῶν προφερεστάτῃ εἵνεκε πάντων,
σεμνοτάτῃ συνόμεννε, καλῶν ὑπόδειγμα φιλάνδρων,

Φλάουια, τῶν Χαρίτων τοῦνομα κτησαμένη
εἰκόνας σῆς ἀρετῆς παῖδας γαμέτῃ προλιποῦσα

- 5 οὐκ ἔφθης μετὰ τοῖσι πάτραι φιλό[v]ς τε συναίμοις,
Ἀντιόχειαν ἰδεῖν γενέτιν θ' ἅμα τόν σε ποθοῦντα.
ἐτῶν κθ' μην(ῶν)ί.

II vel III saeculi. — 3 Flavia aut Charis, quod Franzio videtur,

aut Cale (v. 1) cognominata fuit; nimis enim artificiose Welcker ipsum nomen Flaviam a Gratiis desumptum putat, quippe quae ξανθαί a poetis praedicentur. — 4 in archetypo olim fuit εἰκόνα σῆς ἀρετῆς τέκνον γαμέτη προλιποῦσα. — 5 cave conicias φίλοις τε συναίμοις, nomen enim Αντιόχειαν poetae inscitia locum mutavit.

436. Beryti. Waddington ad Lebas VI 1854 a.

Θάροσει· τέθνηκας γὰρ ἀπενθήτοις ἐπὶ τέκνοις,
ζώονσαν προλιπὼν ἦν ἐπόθεις ἄλοχον.

437. Soadae Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2325.

Ἔστι καὶ [ἐν φθιμένοισι λόγος, χαίρω δέ τ' ἀκούων,
ὥς ἀπέδ[ωκε γυνὴ τήνδε χάριν φθιμένῳ·
μνημα γὰρ ἀ[νδρὶ ἔτευξε φίλῳ, τὸν μοῖρα κραταίῃ
ἤγαγεν εἰς γλυκε[ροῦς τέρμονας εὖσεβέων.

Litterae III saeculi. — Recepi quia similem v. 2 sententiam depren- disse mihi videbar epigrammati Catanaeo C. I. 5724 κλαῦσε δέ . . . ἣν πα- ράκοιτω καὶ βαίην στήλῃ τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.

438. Bostrae. C. I. 9145.

Πάντα χθὼν φύει καὶ ἔμπαλιν ἀμφικαλίπτει·
τοῦνεκα μὴ στονάχοι τις ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα δύνων.
ὅταν κάμῃς, τοῦτο τὸ τέλος.

Recte christianum esse negat Kirchhoff, cum praesertim crucis si- gnum in Buckinghami et Bertovii apographis versui primo praefixum omiserit Berggren.

439. Seleucia. Ex Renani apographo litteris minusculis Waddington ad Lebas VI 2718.

οὓς πρὶν μὲν ἄλλων εἰς χάριν] κατέστεγον,
ἐν τοῖσδ' ἐγὼ νῦν κ]είμενος τύμβοις [λέγω
παῖσιν κλύειν μ]ον· χαίρετε, εὐ[φ]ραίνει[σθε] τε·
κ]ενῶν γὰρ ἡμεῖν τέρμα μόχ[θων η] σορός.

2 extr. ἀγ...traditur; αΓ...fuisse sumpsit ΑΕ[ΓΩ. — 3 εὐ[φ]ραίνετε correxi. — 4 quidquid laboramus incassum facimus; mors enim omnibus rebus finis imposita est. Itaque vivamus.

440. Namarae Batanaeorum. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 305; ex suo ipsius Waddington ad Lebas VI 2176.

Εἰ κλέες Ε[ὐσεβ]ίης [τε καὶ ἐν π]ροτέρῳ[σι Φιλί]ππου,
τῶν ἀπὸ Κ, τῶν ποτ' ἐγει[ρ]αμέν[ων]
μίλιον ἤδὲ Τύχης ἱερὸν ἀνάθημ' ἅμα θέντων,
κείνων ἢ σορὸς ἤδ', ἣν θέσαν ἐνναέται

- 5 ἀντ' εὐεργεσίης Ναμαρήσιοι ἄγχι πυλάων
ἀλλὰ μιν ἐκ γαίης πολλὸν ἀπεκρέμασεν
λείψανά τ' ἄλλοθεν ἄλλα πάλαι φθιμένων συναγείρας
θρεψαμένων θείων θῆκε παρὰ προγόνους
οἶκον ὑπὲρ νεάτοιο ἱγ' ἀψίδα τήνδ' Ἰομήδης,
10 Ἀυσονίων μούσης ὑψινόου πρῦτανις.

II vel III saeculi. — 1 ΕΙ ΙΗΙC ΡΟΤΕΡΟΙΟ . . . ΙΙΙΟΥ Waddington, eademque fere Wetzstein ΕΙ ΙΙΙΙΙΙΙΙ ΙΗΙC et v. extr. ΙΙΙΟΥ. Restitutio incerta est. — 2 ΚΕΙΜΕΝΝΟΥ Wadd. ΚΘΠCΗΝΟΥ Wetzst. Fuit urbis nomen in - ηνον desinens. — ΕΓΕΙΝΑΜΕΝΗΙ Wadd. ΕΓΕΙΝΙΜΕΝΗΙ Wetzst. corr. Kirchhoff. — 3 μίλιον miliarium esse puto, quem Fortunae fano simul dedicato insigniverint; saepius enim veteres ad vias publicas sacella vel ἱρῶα constituebant, quibus spatia emetirentur; hoc illi videntur imitati esse. — ἀναθέντων Kirchhoff.. — 6 μιν i. e. capulum a civibus donatum, quem Iomedes conlectis maiorum ossibus novo aedificato sepulcro (οἶκον ὑπὲρ νεάτοιο v. 9) sub eius arcu aliquo conlocavit. — 9 Ἰομήδης nomen satis mirum; vide ne lateat Diomedes, quod nomen ille leviter inmutaverit in versus gratiam simulque ut luderet in δ littera aequae ad nomen et ad pronomen τήνδ' pertinente.

441. Busr - el - Hariri in vico Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2474.

Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων ὅδε, τῷ ἐνὶ κεῖται
συνκλήτου φίλον ὄμμα, σάφρων Μαιουρήνος·
οὗ δόσις ἀντολίη τε μεσημβρίη τε καὶ ἄρκτοι
πιστοτάτιον [βασί]λεῦσιν ἀμωμήτοιο τ' ἐ[πά]ρ[χ]ου
5 εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν αἰεὶ κλέος αἰείδουσιν·

τεῦξε δέ μιν ὠριστος ἐν ἡμερίοισι Φίλιππος,
 αὐτοκασιγνήτης πινυτόφρονος ἔκγονος ἥρωος,
 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος ἀμύμονος ἐσλὸς ὁπάων,
 καὶ κτίσε πύργον ὑπερθεῖν ἐνπτερύγεσσι πελείαις,
 10 λαοτύπων παλάμῃσιν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀείρας.

II vel III saeculi. — 4 ΕΛΕΛΕΥCIN quod fuisse ΒΑCΙΑΛΕΥCIN haud dubie patet ex v. 8 καὐτὸς ἐὼν βασιλῆος..ὁπάων, nam nihil praeterea de Maiorini cum imperatoribus romanis necessitudine. Incertius quid extremo versu eodem faciendum sit, ubi traditur ΤΕΚΕΡΤΟΥ. Quod posui paucis placebit.

442. In finibus Nabataeorum. Lebas VI 2031.

Ῥητορικῆς πόρος οὗτος, ὃν ἤνυσεν πολλὰ μογήσας
 Γαυδέντιος πινυτὸς ἄκρον ἔχων σοφίης·
 ἐν]θάδε πατρὸς ἐοῖο καὶ μητέρος ὁστέα θῆκεν,
 τῷ με[ν] θρεπτὰ διδούς, τῇ δὲ τοκοῦ χ[ά]ριτας
 5 μνημεῖον ἐτέλεσ(σ)εν
 αὐτῷ καὶ γενέταις κτῆμα συνηγορίας.

II fere saeculi. — 3. ΙΟΑΔΕ et 4 ΧΡΙΤΑC corr. Waddington. — 5 ΟCΟCΙΟCΜΝ omni ex parte integrum esse versiculum testatur Wadd.

443. Namarae. Kirchhoff *Act. acad. Berolin.* 1863 p. 307. Waddington ad Lebas VI 2177.

Εὐδαίμων ἐμὲ Μάλχος ὁ Μαίωρος εἶσατο τύμβον
 τῆς ἰδιοκτῆτου μνήμα πανευτυχίης·
 ἡμιτελὲς δὲ λιπὼν ἔλαχεν μόρον· αὐτίκα δ' υἱός
 Μαίωρ κρηπεῖδ[ας] τάσδ' ἐπέθηκε τάφῳ.

II fere saeculi.

444. Nedieran Trachonitidis. C. I. 4578 c. Melius Waddington ad Lebas VI 2432.

Τόνδε νέον οἱ τύμβον ἀνὴρ ΩΜΑCΤΟC ἔδειμε,
 Τίρωνος ἀρτιεπῆς υἱωνός, φίλος ὀλβιός τε,
 ὃς ποθ' ἡγεμόνος βενεφικιάριος κατὰ ἔθνος
 ἔπλετο Φοινίκων, Λαλμάτιος, ἅντα δόμοιο

- 5 ἀλλῆς τε προπάροιθεν ἐνεύδειν οἶος ἀπ' ἄλλων,
ὀππότεν αἶσα ἔλθῃσιν ὁμοίου θανάτοιο
ᾧφρα νέκυσ τ' ἀνδρέσιν αἰζώοισιν ἐνείη.

III fere saeculi. — 1 ὀνομαστός Franz, cui praeferendum putat Waddington ὄριστος. At nomine opus, nisi forte quod Tiro avus est defunctum eodem nomine usum esse credas. — 5 clausula homerica, 6 versus fere homericus. — 7 mirum quod non scripsit αἰζώοισι μετεῖη.

445. Medsched in vico Adraham inter et Bostram sito. C. I. 4579.

- Ἡ σορὸς ἡ μεσάτη λέχος ἀνέρος Ἀντιόχοιο,
ὅς ποτ' ἐνὶ στρατιῇ κλέος ἔλλετο· τὰ[ς] δ' ἑκάτε[ρ]θε
Μά[ξ]ι[μ]ος εὐδαίμων καὶ Γαιανὸς δύο παῖδες
ἔκτισαν Ἀντιόχοιο καὶ ἀ[ψ]ί[δ]α τήν[δ] ἐπὶ πάσαις
5 ἴστασαν, ᾧφρα πέλοιτο φίλῳ παρὰ πατρὶ [θ]α[νόντες].

III fere saeculi. — 2 ΤΑΓ — 3 ΜΑΖΙΝΟΙ — 4 ΑΥΙΛΑΘΗΝΑ — 5 ΕΑ correxit omnia Seidler nisi quod ἀψίδα nominis mensura offensus ἀψιν scripsit.

446. Medsched (vid. n. 445). C. I. 4582.

- Μάξιμος ἐδίματο τῷδ' ἐνὶ χ[ώ]ρῳ
ἐαντιῷ καὶ ἀγα[πητ]ῇ ἀλόχῳ τ[ὸ] μνη[μ]εῖον,
κόνγχην προπάροιθεν ἔχ[ο]ν σ[ο]ρῶν,
ἐνθάδε γῆρας θέμενος αἰῶν' ἰς ἃ . . .
5 ἐσθλῆς ἐκ στρατ[ι]ῆς] ἔκ [τε] γεωπονίης
δοῦ[κ]ιὸς τὴν τάξιν) ἐπετέλ[ε]σσαν
καὶ στέφανόν νίκης [κ]ο[μ]ίσαστο.
Μάξιμος· οὗτος κεντηνά[ρι]ος.

IV saeculo non antiquius. — 1 ΚΟΡΩ — 2 sq. ΑΓΑ . ΠΗΚΑΛΟΧΩΤΕΩΛΗΤ| ΚΟΝΧΗΝ - ΕΧΩΝCΩΡΩΝ ἀγαπητῇ scripsi, ἀγαθῇ Franz, qui subinde mira excogitavit ὅτε ὦλετο κόνγχην προπαροῖθεν ἔχων σωρῶν proverbium hoc esse ratus paupertatem divitiis anteponeus. κόνγχη nihil aliud est nisi ἀψίς coll. C. I. 4556 τὴν Τυχέαν σὺν τῇ κόνγχῃ - ἐκόσμησεν. Quo probato antecedere debebat sepulcri nomen, quod κόνγχην habere ante capulos diceretur: τὸ μνημεῖον verum esse non spondeo, certum vero est versus a fine mutilos esse velut v. 4 et 6. — 4 ἐνθάδε i. e. Bostrae, quo exacta militia in otium se contulerat. — ΑΙΩΝΙCΑΝ fuit adiectivum ad αἰῶνα referendum. —

5 ΕΚΓΕΩΠ ΤΕ inserui. — 6 ΔΟΥΧΙΚΟΤΗΝΤΑΞΕΠΕΤΕΛ inepte Franz δουλικοὺς τὴν τάξιν, nam servitium non ordo est sed condicio. Quae scripsi certa sunt. Centenarius enim unus ex Ducis officialibus est, qui *duciani* latine, graece δουκινοί vocantur, officium ipsum τάξις est; pro mercedis ratione aut centenarii fuerunt aut ducenarii aut tricenarii aut sexagenarii, cf. Krueger *Kritik des Iustinianischen Codex* p. 138 sqq., cuius libri notitiam Mommseno debeo, et C. I. G. 5187 emendatum a Kruegero *l. s. s.* p. 191 sqq. — 7 ΝΟΟΙΚΑΤΟ νοσφίσατο Franz; mea emendatio nec difficilior est et sensui unice apta. — 8 ΝΑΝΟC corr. Franz.

447. Busan. Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 274.

Καίαιμος ε[ὐ]φρονέων πολυλ[ή]ειος ἐνθάδε κεῖται,
ἐ[ξ] ἰδίης στρατιῆς σῆμα πο[ν]η[ρ]οῦ.

1 ΕΙΦΡ - ΛΜΕΙΟC — 2 ΕΖ - ΠΟΜΙCΑ corr. Kirchhoff. — εὐφρονέων πολυλ.
gaudens larga praeda.

448. Zoravae Trachonitidis. C. I. 4563.

Αὐ[τῷ] καὶ τ[ε] κέ[ε]σ(σ)ιν ἐδείματο σῆμα φαινόη
Αἰνείας [βρ]ιαρῆς κῦδος ἔχων στρατιῆς,
πρὸς δὲ πελ[ε]ία[ι]σιν δό[μο]ν ἄφθιτον, οὗ τινος [αὐ]τῷ
αὐτοκασιγνήτων χειρας ὀρεξα[μέ]νο[ν].

5 τοῦνεκα ο[ἱ] γε[ν]ε[ι] μὲν ἐσθλὰ πόροι θεός· εἰ δὲ τις αἰνῆς
κλεπτ[ο]σύν[η]ς μετέχει, [ἄ]λγεα [τῷ]δε δότω.

1 Burckhardt ΛΥ GENECIN Richter ΣΗΚΥΓΙΝΕCIN Franz αὐτῷ
συγγενέσιν τέ μ' ἐδείματο. Solitam formulam restitui *Comment. Bonnens.*
p. 24. — 2 ΕΠΙΑΡΗC et 4 ΞΑΝ/ΝΟΝ corr. Welcker *Syll.* p. 121. — 3 ΥΠΟ
ΓΑΠΕΠΔΗΙΑCΙΝΔΟΝΑ et 5 ΟΠΟΜΕΝ correxi. — 6 . . . ΠΟ . . . ΗΓ. κερδοσύνης Franz;
ego de τυμβωρυχῶν execratione cogitabam. — ΑΓΕΑΥ. ΔΕ corr. Franz.

449. Rimeae Trachonitidis. C. I. 4588.

Κελεστῖνος πινυτός με ἐδίματο τῷδ' ἐν χώρῳ
αὐτῷ καὶ τεκέεσσι φίλῃ τ' ἀλόχῳ ἐποίησεν,
νηὸν Πλουτήϊ καὶ ἐπενῇ Φερσεφονείῃ
ἐσθλῆς ἐκ στρατιῆς· νῦν δ' οὐδενός εἰμι τάφο[ς] πω·
5 οὕτω καὶ μείνemi πολὺν χρόνον· ἰ δ' ἄρα καὶ δι
δεξαίμην γηράσκοντας, εὐδαίμονας, τεκνώσαντας.

Servatum nobis est et huius et aliorum quorundam epigrammatum
(vide quae secuntur) archetypon A. P. VII 228:

Αὐτῶ καὶ τεκέεσσι γυναικί τε τύμβον ἔδαιμεν
Ἀνδρῶν οὐκ οὐδενός εἰμι τάφος·
οὐκ οὐκ μέναιμι πολὺν χρόνον· εἰ δ' ἄρα καὶ δεῖ
δεξαίμην ἐν ἐμοὶ τοὺς προτέρους προτέρους.

Intellexit hoc Iacobs.

450. Selaema Batanaeorum. Lebas VI 2381.

Μνημα με ὁρᾷς περικαλλές, ἀοίδιμον αἰὲν ὁδίταις·
ἐστὶ δ' ἐμοῦ κατ' ὑπερθε πέλειάων δόμος ἐπύς.
Ῥουφῖνος δέ με τεῦξε· θεοῦ δ' ἰότητι τέταγμα
γῆραλέους δέξασθαι, ἀτὰρ νέον οὐποτε πάνπαν.
5 εἰμὶ δ' ἀλυπτότατος κλιντήρ πάντε(σ)σιν ἐτοῖμος,
νιάσι θ' ὑιώνois τε πολὺν προτὶ γῆρας ἰοῦσιν.
Σάδος νεοπολίτης οἰκοδόμησεν ἐντυχῶς.

II saeculo vix recentius. — 7 non videtur *Νεοπολίτης* scribendum esse; Sados architectus ex servo civis factus est. — Versus senarius est; nomen puta pyrrhichium.

451. Busr-el-Hariri Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2473.

[Αὐτῇ καὶ τεκέε(σ)σι

. δίματο Μαρκιανή

νιῶν παίδεσ(σ)ιν ἀμύμωσιν τε θυγατέρων

αὐτῆς κυθαλίμων ἔξοχ' ἐν ἡμερίοις·

5 τῶν τινα μὴ δέξαιτο νέον παῖδ', ἀλλὰ γέροντα
πλήσαντα λιπαρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατόν.

3' voluit poeta tale quid νιῶν τε παίδεσσιν ἀμύμωσιν ἢ δὲ θυγατρῶν.

452. Prope Damam. Titulum *a* et partem tituli *b* ed. Franz C. I. 4598 et 4599, integros omnes ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2145.

a. Βάσσοις, ἑὴς πάτρης μεγακυνδέος ἀγλαὸν ὄμμα,
ἐκ σφειτέρου κ[α]μάτοιο γεωπονίης τέ μ' ἔδαιμεν

- οἷ τ' αὐτῷ παιδεσσι θ' ὁμῶς κεδνῇ τε γυναικί
 5 γηραλέου[ς] πάντας μά[λα] δέξομ[α]ι, εἴτ' ἂν ἔκ[α]στο[ς]
 τέ[ρ]μα ποτ[ὶ σ]φτέρου[ν] [β]ιοτῆς πεπ[ρ]ωμένον ἐ[λ]θῇ.
 εὐτύχι Βάσσε.
 ἐτελέσθη ἔτους τῆς πόλ[εως] οά'.

- b. Αὐτῷ καὶ τεκέε(σ)ι καὶ ἧ πινυτῇ με γυναικί
 10 ἐ]ξ ἰδίων καμάτων πολλὰ ποιησάμενος
 Βάσσος τύμβον ἔτευξεν, ἐ[ρ]ισθενὲς ἔρμα πόληος,
 ὃν βαθὺ γῆρας ἔλοι τέκνα τε γηθόμενον.
 αὐτὰρ ὕπερθεν ἐ[μ]ε]ῖο πε[λ]ιάσι καλὸν ἔδειμεν
 κόσμου τηλεφανῇ πύργον ἀριπρεπέος.
 15 c. Βάσσος Ἀβουρίοιο πονήσατο τοῖς ἀγαθοῖς μέν
 χάσματα, τοῖς δὲ κακοῖς εὖρ[ά]μενος ὀδύνας·
 ἀλλὰ μιν παῖδάς τε εὖς καὶ αἰδοίην παράκοιτιν
 δέξσο γηράσ[α]ντ[α]ς ἐ[ς] Ἀ[δου], πότνια νύμφη,
 καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι ξ[α]νθὸς Παδάμανθους.
 4 θ'

III saeculo certe non antiquiores sunt tituli, quorum tertius, si in-
 corruptum traditur numerale, XXVII annis primo recentior duobusque
 prioribus arte et indole longe inferior est; nescimus vero a quo anno
 urbis epocha repetenda sit. — 6 ΕΛΘΗC — 10 ΙΖ — 11 ΕΒΙ — 13 ΘΕΝΕΙΟ
 ΠΕΝΑCΙ — 16 ΕΥΡΗΜΕΝΟC — 19 ΖΘΝΘΟC omnia correxit Kirchhoff, cuius
 minus certa est v. 18 emendatio licet mihi recepta. Tradit Wetzstein
 ΓΗΡΑCΗΝΤΟCΕΑΛΩCΠΟΤΝΙΑ, Waddington eadem fere, nisi quod CΑΛΟΙC
 vel CΑΛΩC habet. Wilamowitz deleta ἐς praepositione coniungi vult
 Ἀιδου νύμφη. Facilius sed vereor ne contra grammaticam vel Syrorum
 scribi poterit Ἀδεω. — 19 προὔπεμπε est in lapide. Ceterum versus
 fere homericus est Od. δ 564 ἀλλὰ σ' ἐς Ἥλυσιον πεδὶον καὶ πείρατα
 γαίης - ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Παδάμανθους. — Denique post
 Παδάμανθους lineola interiecta xmr - 4 θ, quam epochae notam esse arbitror.

453. Mardocha Batanaeorum. Waddington ad Lebas VI 2391.

Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος Ἀλέξαν]δρός τε σαόφρων
 δέιμαντο φθιμένοις αἰδίων] μέγαρον

ἡ ὅ' ἔτυμον τάφος εἰμὶ βροτο]ῖς ἀνάπανμα μέγιστον
ἐκ βιότου καμάτων ἡδὲ γ]εωπονίης.

2 ΜΕΓΑΡΟΝ.

454. Zerbire Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2513.

Γάρμος Σίδρου σὺν Μάλῃ καὶ Σίδρῳ καὶ Ἀδριανῷ τέκνοις
ἐκτεσαν.

Τὸ μνημῖον ὁρᾷς, ξένε· τίπτε τέθῃπας;
αἰῶνος μακάρου νύχιον δόμον α[ντ]οὶ ἔτενξαν.

Probabile est tertium Garmi puerum non multo post Hadriani iter Syriacum natum esse. — Σίδρος, Σίδρος, Σίδρης (C. I. 4605) haud dubie tres eiusdem nominis formae.

455. Bostrae. C. I. 4650.

Βάσσος ἀνὴρ, Βόστρης ἐρικυδέος ἄ[κρον] ἄωτον,
τύνβο[ν] ἐ]υξέστοις λάειν ἰδρυσά[μην].

Supplevit Seidler. — ἰ ἀκρον ἄωτον Callimachi est *h. Apoll.* 112 clausula citata etiam ab Agathia *hist.* II 30.

456. Philippopoli. C. I. 4636. Melius ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 276.

Ἐνθάδε κῆτε θανῶν ἀνὴρ πινυτός τε καὶ ἐσθλός
Δομιτιανός Θεμου, οὗ κλέος οὐ ποτ' ὀλίτε,
τέτταρα τέκνα λιπῶν, χαίρων

2 nomen Θαῖμος C. I. 4611. 4612. 4619.

457. Philippopoli. C. I. 4634.

Ἀναῖος τόδε σῆμα ἑοῖς καμά[τ]οισιν ἔτενξεν.

Ἀναῖος Welcker *Syll.* 97.

458. Philippopoli. C. I. 4637.

Δρακόντις Θεμάλλου τόδε σῆμα ἑοῖς [καμάτοισιν ἔτευξεν.

1 ΟΙΚΕΤ. C. — 2 ΕΟΙΚΕΤΟ unde post ἑοῖς conicias fuisse ἔτευξεν.
Malui tamen cum Franzio praecedentis tituli versum integrum repetere.

459. Sahita Trachonitidis. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 301. Waddington ad Lebas VI 2538.

Ἥμην ποτὲ νέος, ἐνπλόκαμος, Ἄδωνι ὁμο[ιος,
αὐτὰρ ἔπιτα χαλεπὸν γῆράς με ἐδάμασ[σεν,
κυρτὸν ἢ δὲ ἀναλκιν, κεφαλῆς δὲ τρίχας ἔμ[αρψεν,
κωφόν, ἀμβλυπὸν ὁδόντας ἐξέτ[ηξεν.

- 5 εἰμὶ δ' ὁ γράψας ἔτη ὀγδοήκοντα βιώσας,
Οὐρεδιανὸς Μαξίμου μνήμης ἔνεκεν ἐτ[έλεσσα.
πάντων δέ, φίλε, τέλος θάνατος καὶ βυθός,
πλούτου πενίης, ἀλόγων τε καὶ ἀνδρῶν.

Supplevit Kirchhoff. — 1 idem exordium infra n. 613 ἥμην ποτὲ μουσι-
κὸς ἀνὴρ κτλ. — 3 τρίχας ὥλεσεν Kirchh. τρ. ἐμάρανεν Wilamowitz. —
4 ΕΞΕΤΙ Waddington. — 8 ἄλογα videntur animalia esse, contra neograe-
cae quidem linguae usum.

460. Apud Borechath Sabaeorum Trachonitidis. Waddington ad Lebas VI 2416.

. ἀμελαθὸν ὄρας με θεῶν φίλον ἀρχιερεῖα·

ὃς τόδε σῆμα πόησα [ιδ]ίην τε σορὸν κατέτευξα,

. οὐνον ἐνθάδε γλυκὺν ὕπνον ἰαύω·

ἱεὺς γάρ εἰμι πρωτοτόκων ἐκ τελεθ . . .

- 5 εἰ δ' ἐτις πῶ[μ]α τῆσδε σοροῦ ἐπαείροι,
ἀμαρτωλὸς ὅ' ἔστω Ἐκαέ[ογγ] μ[εῖα τ]ῶν ὑπαρχόντων [αὐτῷ].

1 init. nomen defuncti fuisse vidit Waddington, quod tamen dubito
num Ἀμελάθος fuerit. — 2 ΜΗΝ et 5 ΠΩΝΑ correxi. — 3 fortasse πᾶσι
δὲ κ[ο]ιτῶν-ὕπνον, ut mors omnibus communis opponatur τῇ ἰδίᾳ σορῷ.
— 4 extr. potest τελεθ[ῶν] scriptum fuisse pro τελετῶν. Videtur sacer-
dotium dici, quo maximus quisque natu familiae fungebatur. — 6 ὡδε
ΕΤΩΚΑΕΠΡΗΥΜΤΕΜΩΝΥΝ κτλ. si non verba, sententiam saltem adsecutus
esse videor.

IV. GRAECIAE.

461. *Palaeochorio Megaridis, qui locus videtur Rhus esse. Boeckh C. I. 1051 ex schedis Fourmonti.*

Τὸ ἐπίγραμμα τῶν ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ ἀποθανόντων
καὶ κει[μέ]νω[ν] ἐνταῦθα ἡρώων ἀπ[ολ]όμενον δὲ τῷ χ[ρ]όνῳ
Ἑλλάδιος ὁ ἀρχιερεὺς ἐπ[ε]σκεύασεν.

..... τ]ῶν [κ]ειμένων καὶ τῆς πόλεως
Σιμωνίδης.

Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν ἐλεύθερον ἄμαρ ἀέξειν

ἱέμενοι θανάτου μοῖραν ἐδεξάμεθα,

τοὶ μὲν ὑπ' Εὐβοία[ς] ἱερῷ πά[γ]ῳ, ἐνθα καλεῖται

ἀγνᾶς Ἀρτέμιδος τοξοφόρου τέμενος,

5 τοὶ δ' ἐν ὄρει Μυκάλας, τοὶ δ' ἐνπροσθεν Σαλαμῖνος

[νηῶν Φοινισσῶν ἐξολέσαντες Ἀρην,]

τοὶ δὲ καὶ ἐν πεδίῳ Βοι[ω]τ[ί]ῳ, οὔτινες ἔτλαν

χεῖρας ἐπ' ἀνθρώπους ἵππομάχους ἶέναι.

ἀστοὶ δὲ ἄμμι τόδε [Μεγαρῆς] γέρας ὁμφαλῷ ἀ[μ]φί

10 Νισαίων ἐ[π]ορον λ[α]οδόκων ἀγόρῳ[ν].

Μεχρις ἐφ' ἡμῶν δὲ ἡ πόλις [κ]α[ὶ] ταῦρον ἐν[ή]γ[ι]ζεν.

Helladius IV vel V saeculi homo antiquissimum epigramma vetustate absumptum non nimis curiose restituit, quod quo iure a Simonide compositum praedicet nescio; poetae enim nomen adscriptum non fuit. — In praescriptis ΚΕΙΛΙΩΝΩ - ΑΠΑΔΟΜΕΝΟΝ - ΧΤΩΝΩ - ΕΠΙΗΚΙΚ corr. Boeckh; cetera ΦΗΝΑΙCΤΟΥ... ΝΝΙΟΙΙΙΙΕΠΙΔΙΩΝCΕΙΜΕΝΩΝ κτλ'. medicum expectant

Sander coniecit τοῦτο ἐποίησεν ἐπὶ τῶν κειμένων κτλ., quae apta esse non videntur. — In ipso epigrammate Helladii vitia neglexi, qui ε pro αι et contra, αι pro υ sim. scripsit. Notanda vero v. 1 ΚΑΛΑΔΙ, v. 2 ΠΕΜΕΝΟΙ, v. 4 ΕΑΓΝΑΕ, ubi spiritus olim adiecti vestigia optime perspexit Boeckh. — 3 ΕΥΡΟΙΑΚΓΙΠΑΧΩ non convenit certe poetae graeco quod Boeckh posuit ὑπ' Εὐβοία ναυσικλήτω. Bergk Εὐβοίας ἄκρῳ πάγῳ, quod mutato epitheto recepi, nec praeplacet Schneidewini Emperiique coniectura ἀλὶ πάγῳ. — 6 omissum ab Helladio suppl. Boeckh. — 7 ΒΟΙ ΟΥΤΩ corr. B. — 7 sq. modestius locuntur, quoniam una cum Phliasiiis ingruente Thebanorum equitatu terga verterant Megarenses, Herod. IX 69. — 9 ΤΟΔΕΓΕΡΑΣ Helladii errorem alii aliter sanabant; aequo violentius egit Boeckh, Bergk edidit ἀστοὶ δὲ [μνᾶμ'] ἄμμι τόδε γέρας, in quibus displicet γέρας sine adiectivo positum. Excidisse aliquid cum certum sit cumque nihil ad sententiam quidem desideretur, inserui quod quomodo describentis oculos fallere potuerit facile intellegitur. — 10 ΝΕΙΣΕΩΝΕΚΤΟΡΟΝ/ΜΟΔΟΚΩΝΑΤΟΡΩ recepi Bergkii certam opinor emendationem, nisi quod cum Schneidewino λαοδόκων quam δαμοδόκων scribere malui. Nisa vetus Megarum nomen notum est, intra ipsum curiae circuitum ἡρώων τάφους fuisse docet Pausan. I 43, 3. — Quae subscripsit Helladius correxit Blomfield; traditur ΔΕΞΡΙC-ΤΑΤΑΥΡΟΝΕΝ ΝΥΓΕΝ.

462. Megaris. Ex schedis Fourmonti omnia tria, ex Pocockio tertium epigramma reliquorumque partem ed. Boeckh C. I. 1066. 1067. Lebas II 67.

- a. Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι μελιχώτατον,
τὸν τοῖς καλοῖσι χρηστόν, δυσμενῇ κακοῖς,
δόξες δ' ἐν ἄστει μυρίες ἀν[ξ]ούμενον,
ἀστοῖσι καὶ ξίνοισιν οἷσιν εὖνο[μ]ον
5 μάρψασα μοῖρα σῶμα τή[ν]δ' ὑπὸ χθόνα
δ[έ]δωκε[ν], ἦτορ δ' ο[ὐ]ρανῷ μετ[έ]ρα[ρ]σιον
τοιοῦτο[ν] ἴ[σθι] π[άντ]α Νικοκράτους βίον.
- b. Εἰκοσι[εξ] ἀνύσαντα δ[ν]σ[η]νύστ[ο]υ[ς] ἐν[αν]τού[ς]
εἰλ' ἄτροπος Κλωθὴ Νικοκράτην βιότου,
10 Νικοκράτην πολύμητιν, ἀφ' αἵματος ἀρχιερών,
πάππου Νικοκράτους, νύεα Καλλιτύχου.
- c. Νικοκράτους λαγόνεσσιν ὑπὸ χθονίαισι κέκρυπτε

- σῶμα, κέαρ δ' ἀνόρουσε πρὸς αἰθέρα διαν ἀερόέν
 σοὶ δὲ χάρις, Πλουτεῦ, ἀκάκη θεῶ, εἵνεκα μοίρης. —
 15 Πρην [κ]αὶ γλυκ[ύθ]υμο[ν], ἀγαλλόμενον μάλα πᾶσιν
 νῖδν Καλλιτύχοιο μένει [δ]ι[ο]ν φάος ἄλλο,
 πρὶν στυγερ

II vel III saeculi. — Tria numerorum genera in unius viri epitaphio cumulata ex nobiliorum hominum more aetate posteriore recepto. — 3 ΑΥΙΟΥΜΕΝΟΝ corr. Boeckh addens *barbarum est, haud dubie tamen verum.* αἰνούμενον vel αὐχούμενον Keil *Mus. Rh.* XIV 506. — 4 ξένοισιν Boeckh; idem correxit CYNON et v. 5 ΤΗΚΙΑ et v. 6 ΟΝΡΑΝΩΜΤΙΑΛ. ΙΟΝ — 6 ΔΙΑΩΚΙΝ δίδωσιν Boeckh. — 7 ΤΟΙΟΥΤΟΙΩΠΙΛΛΑΤΗΝΙΚΟ κτλ'. corr. Keil. — 8 ΔΙCΝΥΗΝΟΙC Boeckh, qui reliqua supplevit, *δυσωνύμους* coniecit, adiectivum vix recte formatum. — 9 ΦΙΑ σφῆλ' Boeckh. εἴλ' scripsi, quod nunc confirmatur titulo romano inedito (infra n. 562.) αἰαῖ ἀνιγροῦ δαίμονος, ὃς ζωᾶς εἴλε φίλαν ἄλοχον. Vulgarius est καθελεῖν τινα βίου. — Tertii epigrammatis aperte duae ternorum versuum partes sunt. — 15 ΙΑΙΓΛΥΚΙΟΥ ΜΟΗ et 16 ΑΙ. Ν (Lebas Δ... ΦΑΟC) corr. Boeckh. — 17 Fourmont CΤ ΥΙ. ΡΙ. ΙΙΙΟΙ. ΙΟΙΝΗΑΘΑΝΑΟΙCΙΝΙCΙΘΙ, Pocock ΕΓΥΠΡΟ ΛΥΠΟΗΟΙΝΗΑΘΑΝΑΟ ΙΙΙΒΟΙΟΙ. Lebasii lectioni πρὶν στυγερῆς ὑπὸ ΑΘΑΝΑΤΟΙCΙΝΕCΩΘ. nescio an non fidendum sit. Emendare neque aliis contigit nec mihi, quamquam intellego sententiam similem esse Theocriteae XVII 46 σέθεν δ' (i. e. Veneris) ἔνεκεν Βερενῖα - εὐειδῆς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπε-
 ρασεν, - ἀλλά μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατενθεῖν - κυανέαν καὶ
 στυγνὸν αἰεὶ πορθμῆα καμόντων, - ἐς ναὸν κατέθηκας, ἑᾶς δ' ἀπε-
 δάσσαι τιμᾶς.

463. Crommyi. Ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* III 264 n. 42.

Φιλοστράτα βέβηκα πηγὰς εἰς ἐμάς
 λείπουσα δεσμόν, ᾧ φύσις συνεῖχε με·
 ἐπὶ τοῖσι[ι] δέκα γὰρ τέσσαρ' ἐκπλήσας' ἔτη
 5 πέμπτῃ τὸ σῶμα καταλέλοιπα παρθένος,
 ἄπαις, ἄνυμφος, ἡίθεος· ὅτῳ δ' ἔρως
 ζωῆς ἔνεστιν, ἀφθόνως γηρασκέτω.

II vel III saeculi. — Christianam fuisse Philostratam non demonstravit Welcker. — 3 τοιC corr. Heimsoeth.

464. Argis. Mihi dedit C. Curtius, qui descripsit.

Ἄκτῃ nomen mariti . . .]α χρηστή [χαῖρε.

Ἦθρουν, οἷον πέπλοισι μετάρ[σιος]

Ἀκτι καλλικόμων ἄνθος [ἀπ' Ἰναχίδων,
ἀελίου] προλιποῖσα φάος [τάφον ἐνθάδ' ὑπῆλθο]ν,
ἀντὶ δὲ θαλπωρᾶν [θῆκα γονεῦσι γόους·

5 οἷον[δ'] ἔτι παῖδα φίλον λιπό[μην πόσει]

I sive post sive ante Chr. n. saeculi. — Praescriptum fuit Actes maritique in -ας desinens nomen. — 1 sententiam petii ex titulo attico supra n. 83 οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθανύμασεν ἐν βίῳ ἦδε, ἀλλ' κτλ. — 4 Π. Z 412 οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν σύγχε πότμον ἐπίσπης. — 5 | ΛΕΤΙ — Versus sexti superant paucarum litterarum apices.

465. Argis. C. I. 1152. Lebas II 132.

Ἄρτι νῆας βαίνουσας ἐς ἐλπίδας, ἄρτι τὰ θ[εῖα
στέμματα Κα[ρν]ε[ί]αις δερκομέ[νην] θυσίαις
μοῖρα θοῇ μάρψασα παρ' ἀνέρος ἤρπασε κόλπων,
οἷά τις εἰσβόρος διψᾷς

5 Σμύρναν τὰν φιλότεκνον· ἐπ' ὀνδρὶ δὲ παῖδα λέλοιπα
ὀκταέτιν· θνήσκω δ' [ἐκ πυρετοῦ] νόσου,
μναμόσυνον προλιποῦσα πόσι κατὰ δῶμα θύγατρα
Μαινίῳ· Ὑψίστου δ' ἡρίον ἄ[γχι] Διός·
ἐνθάδε γάρ με σύννευος ἔθηκ' Ἀπολλώνιος καὶ
10 τοῦτό μου ἐν νούσσοις δῶρον ἀ[πέσχον] ἐγώ·
ἤρπ[ακεν] οὖσαν ἄμεμπτον ἀφ' οὗ σέβας εἶχον ἄνακτος
ζῶσα, καὶ ἐν φθιμένοις τοῦτο γέ[ρα]ς [πόρε] μοι·
τοίνυν οὐ τύμ[βο]ν κατ[ὰ] γῆ]ς, μακάρων δὲ λέλονχα
χωρὼν καὶ τὰ θεῶν δώματα χρυσοπαρ[ῆ].

Μανία Τίτου Σμύρνα χρηστή χαῖρε.

I vel II saeculi. — 1 suppl. Boeckh. — 2 ΛΑΤΑΚΑ. Ε. ΨΙΣΔΕΡΚ κτλ. Καρνεῖαις certo et vix incertius θυσίαις restituit Wilamowitz. Modo ad novas erigebatur spes, modo sacras (Iovis scilicet, cf. v. 8) infulas videbat sibi propositas, quas Carneis adsumptura fuit e. q. s. Idemque indicavit Aeschyli Agam. v. 487, ubi Ζεὺς Ὑπατος cum Apolline coniunctus adpellatur ab praecone Argos reduci. — 4 ΕΛ/ Lebas. διψᾷς ἔχιδνα φιλεῖ Boeckh, quod languet; fortasse διψᾷς ἔδανκε τέκνον. — 6 non certe e partu mortua est. — 8 sq. mariti nomina erant Maenius Apollonius. — 8 supplevi ex proximis. — 10 ΔΩΡΟΝ/ Lebas. — 11 . . ΠΑΚΕΝ Lebas, suppl. Waddington. — 12 ΓΕΔΑΣ Lebas, . ΕΛΛΥ Fourm., ut iure de

mea correctione dubites. Clausula *πῶρε μοι* in titulo Spartano infra n. 476,6. Interpretor equidem: *sepulcrum mihi est prope Iovem Maximum; nam hic me condidit maritus et hoc donum (i. e. solatium) aegrotans ego abstuli. Rapuit me deus (i. e. Iupiter), cuius dum vivo habebam sacerdotium, mihiq[ue] mortuae hoc honoris tribuit, ut suo in fano sepelirer.* In quibus non nego adsimilatione paullo duriore v. 11 me offendi. Speciosior sane, at quae traditis adaptari nequeat, Wilamowitzii est explicatio: *mors mihi hoc, dum morbo me absumit, concessit: rapuit me quidem ab Iove, sed ut mihi prope eius fanum aeternam concederet sedem.* Αἰδῆς vocabulum frustra temptaveris versui 10 inserere. — 13 suppl. Waddington. — Post *χαῖρε* in Fourmonti apographo alia nomina secuntur Εὐκρατέος κτλ., quae ad hunc titulum non pertinent.

466. Argis. C. I. 1141. Lebas II 131.

Γαῖα κατ' ἐμπ[ο]ρίην σ' ἐλθόντα πο[τ'] ἤ[δε] κέκευθ[εν],
Σώγετες,] Ἀργείων θυμὸν ἀφέντα πόλει.

1 TOPIN. NTEΛΘΟΝΤΟΠΟΓΕΙΧΕΚΕΚΕΥΘ Lebas, ΣΟΡΗΝΗΝΕΛΟΟΝ . Α . ΠΩΙ
ΔΕΚΕΚΥΘΟ Fourmont, quae composui. ἐμπορίη dedit Wilamowitz.

467. Argis. C. I. 1156 ex schedis Fourmonti.

Κούφ[η] γαῖα κέκ[ευθ]ε τρι[ακ]οσιῶ λυκάβαντι
ὦ[μ]ῶ[ν] ἔτ' ὠδεῖνων φόρτον ἀει[ρο]μένην
Πώλλαν, [πο]λ[λὰ] λιποῦσαν ἀ[π]εχθέα [δάκρ]υα μητρὶ,
μητέρα [τῇ]ν μήπω πικρὸς [ἐμ]α[ρ]ψ' Αἰδῆς.

II fere saeculi. — 1 .. ΣΥΦΙ. ΔΙΑΚΕΚ .. ΉΤΡΙ .. | .. ΣΤΩ — 2 ΩΝΟ ...
.. ΩΔ κτλ. Male Boeckh οὐφιλία κέκληκε - ἡ Μοῖρ' ὠδεῖνων κτλ. Sponte legitur γαῖα κέκευθε, ab initio κούφη dedit Wilamowitz; v. 2 cum mater nondum fuisset Paulla, gravida fuisse dici debebat; itaque ὦμῶν ἔτι-
φόρτον scripsi, *onus nondum maturum*. — Cetera bene correxit Boeckh,
v. 3 Πώλλαν ΦΑΛ | .. λιποῦσαν ΑΤΕΧΘΕΑ | .. ΒΥΑ, v. 4 .. ΛΑΒΥΑΙΔΗΣ, ubi
sic interpretandum *quam cum nondum mater esset mors abripuit*.

468. Incerti loci, postea Venetiae. Smyrnaeum esse nescio cur coniecit Franz. C. I. 6862. Huc rettuli propter nomen defunctae.

Πώλλα Περιγένου χαῖρε.
Αικιννία χαῖρε.

Λικιννία Ἐλένη χαῖρε.

Λαίνεος στήλη με πέριξ ἔχει· ἐκ δέ με πασιτῶν
νύμφην καὶχ θαλάμων ἤρπασ' ἄφνωσ' Αἰδάς,
Πώλλαν, λυγρὰ γονεῦσι λιπὼν μνημῆια τέκνου.

469. Prope Argos. C. I 1155 ex schedis Fourmonti.

Πήγη χαῖρε.

Τίττομαι ἐν Παγαῖς καὶ οὔνο[μα τοῦτο κ]αλοῦμαι
κα]ὶ [θ]νήσκω π[η]γᾶς δυσμ[ενέεσσι ῥοα]ῖς.

1 suppl. Boeckh, qui παγαῖς adpellativum esse dicit. At in hoc ipso urbis Megaricae nomine lusus distichi versatur. — 2 ΜΟΝΗΣΚΩΡΤΑ ΣΔΥΣΜ ---- | ΙΣΥΙΣ verba quae posui incerta sunt; possis δύσμορος ἐν προχοαῖς. Sed πηγῆς nomen in lusus gratiam delectum est, cum quodlibet aliud aptius fuisset.

470. Argis. C. I. 1157.

Ἐνθάδε Σωσιπάτρα κεῖμαι ἐπὶ σήματι τῷδε
μοίρης ἀνδροσίης ἐκτελέσα[σα] μίτον.

II vel III saeculi; litterae ΕΓΓΩ.

471. Cleonis. Rangab. 2220 b ex Bursiani apographo. Baumeister Philol. IX 182.

Νομων[ί]α Μεγαλοπολι[τις] χαῖρε.

Ἰκαρίου μὲν παῖδα πολυ[ζ]ήλωτον Ὀμη[ρος]
ὑμ]ν[η]σ' ἐν δέλτοις ἔξοχα Πηνελόπην,
σῆ[ν δ'] ἀρετὴν καὶ κῦδος ὑπέριστατον οὔτις ἐπα[ρκῶς]
ἰσ[χύει] λιγυρῶν ἄσαι ἀπὸ στο[μάτων].
5 αὐτὸς ἄρ' οὖν ἐκά[λε]σ[εν] [ἄν]α[ξ σ]ε, Νομών[ι],
Ὁ[λίμπου],
τηκεδόνη στυγερ[ῇ] σῶμα μαραινομένην.

II vel I a. Chr. n. saeculi. — 1 ΓΟΛΥΣΗΛ quod in arsi ferri 'posse male iudicat Keil *Bullet. acad. Petropol.* XIV 178. — 2 .ΗΝΕ corr. Rang. — 3 ΣΗΜΑ\ΡΕΤΗΝ Baumeister; corr. Keil idemque v. 4 ἰσχύει et

στομάτων bene supplevit, male vero γ. 3 οὐτις ἔπαινος. Melius Rangabes οὐτις ἐπ' αἶαν. — 5 ΟΥΝΕΚΑΔΕ. ΞΕΝΑΞΙΓΕΝΟΜΩΝ. Ο. Sententia sic procedit: *Penelopen Homerus cecinit, tuam vero virtutem cum nemo mortalis satis canere valeret, ex vita te Iupiter sustulit.* Vltimum distichon vix certa ratione emendari poterit. Cum spatii rationibus pugnant quae Keil coniecit οὐνεκ' ἄρ' εἰς ἔδρας σε, Νομωνία, ἡγαγ' Ὀλύμπου

τῆκεδνι στρυγερῇ Ζεὺς φθιμένην Κρονίδης.

Equidem ἀναξ non facilem esse emendationem probe scio; sed meliora non suppetunt.

472. Sparta Athenas translatum. Neubauer *Hermæ* X 153.

Γ]λανκατ[ία με μ]νᾶμα Κάλας [ἔθρε' Ἀνθ[ίδα νύς.
Παι[δίας ἐπόει].

Ante ol. 75. — Indolem tituli bene perspexit Neubauer, nomina quae supplevit concedens incerta esse.

***473.** Sparta, nunc Athenis. Kirchhoff *Hermæ* IV 425.

a. Πάση κοσμηθεὶς ἀρετῇ, Τειτάνιε δεῖε,
ἔγγογε Πάϊωνος, νῆσσον ἔχεις μακάρων
ὁστέα δὲ ἱερὰ σεῖο περικλυτὸς ἀμφιβέβηκεν
Φοῖβος ἐπ' ἡιθέοις τείμια πάντα νέμων,
ὄφρ' Ὑακίνθῳ μὲν γουνὸς περιβωτός Ἀμύνκλης,
σοὶ δὲ Λυκαονίῃ ἐνδῖον ἦ Πιτάνῃ.

b. Πᾶσιν ἱητορίης ἀπ' ἐμῆς Ἑλλήσιν ἀμύνων,
ὥφ' ἐπαρκέ(σ)σαι ὅ[ς μὲ]νον ο[ὐ] δυνάμην,

Titulus Luciano fere aequalis, cuius adtulit Kirchhoff πῶς δεῖ ἴστ. συγγρ. c. 21 ὑπὸ γὰρ τοῦ κομιδῇ Ἀττικὸς εἶναι. . ἡξίωσεν οὗτος καὶ τὰ ὀνόματα μεταποιῆσαι τὰ Ῥωμαίων καὶ μεταγράψαι ἐς τὸ Ἑλληνικόν, ὡς. . Τιτάνιον. . τὸν Τιτιανὸν (λέγειν). Dialectus ionica est ut in medici titulo. — 6 Pitane patet, Sparta pagum, non solum Dianae, sed etiam Apollinis sacris nobilitatam fuisse. — 8 suppl. Kirchhoff. — 9 prima littera ο fuit.

474. Spartaee. C. I. 1488.

Μητρὸς καὶ θυγατρὸς παιδὸς τ' ἔτι τύμβος ὁδ' εἰμ[ί],
οἱ λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Αἶδην
ὧν ὁ μὲν ἐν κούροισιν Ἀλεξάνωρ ἐκαλεῖτο,
ἢ δ' Ὑγίεια, γάμου πρόσθεν ἀποφθιμένη·
ἄρρενι δ' ἡιδέω παιδεῖν ὥπασε Μοῦσα,
ἣν Αἰδὴς φθονερὸς νόσφισεν αὖξομένον.
καὶ μήτηρ μὲν ἔχει παῖδας δύο, τρισσὰ δὲ πένθη
νῦν κλαίει γαμέτης ἄμμιγα καὶ γενέτη[ς].

Epigramma elegantissimum π fere saeculi; litterae εϛΩ. — 1 olim
ἐπι coniciebam.

475. Spartaee. Lebas II 211 d.

Τρώϊλε, χαῖρε, καμὼν πολλὴν ἀτροπὸν χθόν' ἀν' ἀνδρῶν
καὶ πόντου σπεύσας συνεχῇ συκνὰ κύματα πλεῦσαι,
ὥς ἵνα σοί τι Τύχῃ δῶῃ καλὸν ἐξαπίνης που,
οὐκ ἔλαβες χάριν ἐκ καμάτων σῶν, οὐδέ σε γαῖα
5 σὴ κατέχει Σπάρτη, πολὺ φίλιτος, ἀλλὰ Κορώνῃ
γῇ σε κρατεῖ τύμβοις, τὸ πεπρωμένον οὐ προφυγόντα,
τεσσαράκοντα μόνους ζήσαντα χρόνους ἐνιαυτῶν.
1 ἀτροπὸν i. q. ἀτραπὸν esse monuit Wilamowitz.

476. Spartaee. Lebas II 211 ex Foucarti apographo, aliter hoc in
commentariis aliter in ipsa editione tradito; cf. *Athenaei* v. II 76.

Φαῦστε χαῖρε, ζήσας ἔτη μ.
Ἀγνὴ μὲν μήτηρ με λοχεύσατο παῖς ἔτι κεδνὴ
πρώτας ὠδεῖνας ῥηξαμένα λαγόνων·
Φαῦστον δ' ὠνόμασέν με πατὴρ ἰδίης ἀπὸ μητρός,
γίνατο δ' ἡιδέους τηλυγέτην τε κόρην.
5 πένθος δ' οὔτι ἐκὼν καὶ λύπην δῶκα τεκούσῃ·
μοῖρα γὰρ οὐδὲ γονὴν οὐλομένη πόρε μοι,
ἀλλὰ με νηλειῶς τρισσῶν ἥρπαξεν ἀδελφῶν
μητρός τε γλυκερῆς κουριδίης τ' ἀλόχου.

Infimae aetatis carmen nimium quam incompositum. — 3 Fausta
vel Faustina fuit aviae nomen. — 5 dolore quidem adfeci matrem, sed
inivitus; nam fatum in causa erat, quod liberos non relinquerem.

477. Magulae ad Spartam. Ex schedis Fourmonti C. I. 1480.

..... αἰς Λακεδαίμονο[ς]
 κ]αὶ κλέος ἄμπε[δ]ί[ον]
 β]ραχὺ λίψανον, οὐ μ[έ]γα σῆμα
 ο]ν δῶρον ἐλευθερί[ης]
 5 Ἀργολικὸς στό[λ]ος· ὥπασε δ' ἡμ[ῖν]
 δῆμος ὑπ' αἰπεινῇ ἀ]κροπόλ[ει] τάφορ.

Litterae fere III p. Chr. n. saeculi sunt, quo tamen tempore cum vix invenias quid belli gesserint Lacedaemonii cum Argivis, recte fortasse Wilamowitz refectum esse epigramma ait, nisi mavis ex vetere lapide ab altero Helladio (vid. supra n. 461) transcriptum statuere. — 1 sq. *huius pugnae fama apud montium non minus quam apud planities incolae percubuit.* — 2 ΑΜΠΕΛΙ — 3 sq. *mortuis hoc monumentum pro recuperata pretiosa libertate exiguo dono est.* — 5 Ἀργολικός Boeckh. — 6 ΚΡΟΠΟΛΙ — 7 sq. pauca supersunt haec:

ΥΝΟΝΥ. ΜΙΙΥ---ΔΗΛΟΣ
 ΑΡΤΗΡ-----Ι.Ι...ΩC

478. In suburbano Geraniae, cui nomen Μεγάλη Μαντινέα. Fourmont, ex cuius schedis C. I. 1499, cf. ad 1457 et 1463.

Τίς μοιρῶν μίτον ὕμνιν ἐκλώσατο, παῖ[δες], ἄωρον,
 Ἐλπίδος ἐκ μητρὸς καὶ πατρὸς Ἀρχιτέλεως·
 τυτθὸν δὲ ἀνθήσαντας ὑπὸ κροτάφοισιν ἵονλον
 ἤρπασεν ἡ προπετής μοῖρα διωξαμένη
 5 Θειοφάνη Νιρόν τε, νέ[ο]υς δ' ἐμαρήματο [δ]αίμων
 ἄμφω] πρωθήβας, ἔρνεσιν εἰδομένους.

II fere saeculi. — 1 ΠΑΙΛΟC et 5 ΝΕΥC et 6 ΑΜΦΙΟ corr. Iacobs. — 3 ΤΟΥΘΤΟΝ quod πρῶτον legerunt. — 6 aegre adiectivo caret nomen ἔρνεσιν.

479. Prope Taenarum. C. I. 1498.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν μέγα σῆμα καλῷπτε
 Εὐνυχον οἰκονόμον, πολλὴν φιλίην πορίσαντα.

III fere saeculi. — 2 οἰκονόμος quid sit docet C. I. 1276 Ἀμάραντος Δημέα φιλοδέσποτος οἰκονόμος.

480. Thelpusae. Ross *Inscr. ined.* I 10.

Ἰουλία Ποθοῦσα χαῖρε.

Ἄ σ[ο]ὶ μὲν, σοὶ πέ[νθος ἐπέκλ]ωσεν θ[εὸς] ἐσθ[λή],
 ἐξανύσαι ζήσασ]αν ἔτη δύο καὶ δέ[κ]’ ἀτα[ρ]πὸν.
 α[ἰ]εὶ γὰρ τὰ δοκοῦντα θεοῖς - - - ἐν κατὰ μάν[τιν]
 — — — ΕΙΔΑΡ — — ΙΠΕΕC — — — — —
 5 ἐν] παλά[μαις ζ]ώντων γονέων πολλὴ χεῖρον[α πάσ]χει
 — — Δ — ΜΟC — — — — τάχιστα δίκας τελέων [θανάτοιο
 — — σάν ἐπεὶ [γ]’ αὐτο[ί τ]ε πικ[ρ]ῷ μὲν πέν[θει
 — — καὶ ΔΙΕΑΙ τέκνον ἐρ — — — — ἀνπαύσωντα[ι].

Apographo mutilo abstinendum puto. — 1 ΑCΕΙΜΕΝCΟΙΠΕΜ - ΘΩCΕCΘ
 ΑΙ — 2 ΔΕΖΑΤΑΕΠΟΝ — 3 ΑΓΕΙ post θεοῖς videtur μάντews epitheton
 fuisse velut θεῖον, nam lacunarum nusquam adcurata habetur ratio.
 Certum autem est poetae alicuius verba citari. — 5 dubitanter hanc
 posui sententiam *grave est mori, graviora patitur qui in manibus super-*
stitum parentium moritur. — 7 ΕΠΕΙΤΑΥΤΟΠΕΠΙΚ - - - - - ΩΜΕΝΠΕΝ — 8 ΑΝΠ
 ΑΥCΩΝΤΑΚ sententiam non adsequor. - - - - -

481. Patris. C. I. 1553.

Δομιτίον Φαῖδρον.

Τὴν σὴν εὔνοιαν καὶ πίστιν, Φαῖδρε, καλοῦντες
 ἐν βιοτῆς μέτροις οὔποτε πανσόμεθα.

482. Leucade. C. I. Add. II 1923 b ex diario quodam graeco, cui nomen Ἰόνιος Ἀνθολογία.

Τελέσφορε χαῖρε.

Ἦν ὥρα συ[ν]έχουσα Τελέσφορον, καὶ ἀπέδησε
 τὴν ζωνὴν ἑαυτοῦ.
 ῥόνος ἐξήρπα[ξ]ε καὶ οὐκέτι μοῖρα ἀνέμεινε.
 ὦ ταχ[ι]νοῦ θανάτου καὶ γονέων ἀτυχῶν.

1 CΥΕΧΟΥCΑ emendavit Boeckh, falso tamen explicans. — 2 ΕΞΗΡΗ
 ΑΖΕ. — Sententia epigrammatis haec mihi videtur esse: *Telesphorum*
navi iter facturum Leucade cohibuit tempestas (ὥρῃ γὰρ σε πέδησεν ἀνέγγυος
 A. P. VII 263,3 eodem significato) *et cingulo soluto* (ζώνην λύεσθαι in
 itinere subsistere Herod. VIII 120) *caeli serenitatem opperiebatur.* Tunc
 forte in littore stans sive casu sive vento abreptus in mare praecipitatur,

Parca quae navigantem perdere voluisset morae inpatientē. — Inter verba *ἑαυτοῦ* et *ῥόνος* nihil omnino spatii est, ut poeta mancum versum facere voluisse vel integrum facere non potuisset videatur. — 4 ΤΑΧΥΝΟΥ quod cave defendas deque voluntaria praepropere excogitata morte intellegas.

483. Delphis. C. I. 1722.

Σῆμα τόδ' ἥρωος πατήρ παρὰ ταῖσδε πύλαισιν
Πυθικὸς εἶδρυσεν παιδὸς ἐπὶ φθιμένον
ἰ]ητροῦ πά[ντεσσι φί]λον, πινυτοῖο καὶ ἐσ[θλοῦ
nomen . .]ρον, βιοτῆς τυτθὸν [ἐπαυραμένου.

II fere saeculi. — 1 πατήρ eadem mensura in Archiae epigr. A. P. VII 140 πατήρ μὲν Πρίαμος, γὰρ δ' Ἴλιον, οὔνομα δ' Ἑκτωρ, ubi cum probabilis nulla suppetat emendatio, nulla omnino opus est. — 3 ΠΗΤΡΟΥΝΑ quod cum non corrigerent mire erraverunt et Welcker (*Syll.* 28) et Boeckh. — 4 ἐπαυραμένου Boeckh.

484. Tanagrae. Anaglypho exsculpti arte rudiore duo iuvenes. C. Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 18 sqq.

Ἀμφάλλης ἔστας' ἐπὶ Κιτύλῳ ἡδ' ἐπὶ Δέρμνι.
Κιτύλος. . . . Δέρμνς.

v saeculi ineuntis.

485. Thespiis. Sub eximiae artis anaglypho superne fracto, in quo duo nudi viri incedunt ad dextram versi. Egregie tractavit Robert *Diar. arch.* 1876 VIII 19 sqq.

Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι κάριστοκράτει.

v saeculi ineuntis. — Nescio an numerosa scriptori oratio obversata sit.

486. Prope Thespias. Ross *Epistola ad Boeckhium* Halis 1850 p. 11 sqq. Ex Schillbachii apographo Keil *Zur Sylloge der boeot. Inschr.* p. 553 n. XXX.

Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλ[α]ρ[ε]ῖδαι μ' ὁ πατήρ [ἀν]έθηκε θανό[ν]τι
Ὅσ[σ]ιλος, ὥ[ι] πένθος θῆκεν ἀποφθίμενος.

v saeculi. — 1 ολ...ε | θαη Ross, ολιρε | ηηη Schillbach. Ὀλαίειδαι Rossii coniectura est haud certa. Ὀλαίδας Thebanus ap. Pausan. X 7, 8, ubi Schubart ex Keilii sententia Ἰολαίδας edidit. — Post πατήρ versu extremo una littera excidit, ineunte proximo λέθηκε Ross, ἰλέθηκε Schillbach. Falso scripserunt ἐπέθηκε, quod verbum nudum dativum trahit. — 2 πω ωι Keil idemque Ὀσσίλος nomen invenit conlato Coorum nomine Ὀσσυλος ap. Ross *Hellen.* I 95 n. 18. Meineke *Diar. arch.* 1851 p. 253, qui v. 1 Ὀικλείδαι nomen posuit, hunc versum sic scripsit ὃ φίλος ὦν πένθος κτλ'. Ross ὡς φίλος ὡς πένθος κτλ'. Poeta modo ne barbarum putemus non potuit scribere nisi quod Keil reposuit.

487. Thisbae. Ex Rossii schedis Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 170.

Ἰστοῖ[ς κ]αὶ ξεινοῖσι φανεῖς φίλο[ς εἰμί nomen defuncti
ὀ]ς ποτ' ἀριστεύων ἐν προμάχοι[ς ἔπεσον.

v saeculi. — 1 φίλος ἐνθάδε κείται vel Εὐκλος ὅδ' ἐστίν et v. 2 ὅς ποτ' ἀριστεύων ἐν προμάχοις πέσεν Keil.

*488. Tanagrae fortasse repertus cippus in museo Thebano adservatur. Edidi *Hermæ* VIII 422.

Σοῦ μὲν δὴ πατρίς δὴν, Κέρκινε, Φοξίου νιέ,
Ποντιάς Ἡράκλει' ἔξει ἄχος φθιμένον
ἡμ[ετέρ]ων ἐγχερσὶ φίλων ὅ[θεν οὐ] ποτ' ἐπαῖνον
λησόμεθ'. ἧ μάλα γὰρ [σὴν φ]ύσιν ἡγασάμην.
. . .]ανδρος.

v saeculi exeuntis. — Tanagraeum lapidem esse ideo conieci, quod Tanagraei olim cum Megarensibus Heracleam coloniam deduxerunt (v. 2), faciliusque Cercini apud amicos Tanagraeos obitus explicatur. — 3 mea supplementa cum iniuria olim abiecissem, eadem a se inventa mihi probavit Buecheler. — 4 λησόμεθ' Leo amicus; pluralem parum concinne excipit singularis ἡγασάμην. Vnus ex amicis, cuius nomen infra scriptum fuit, cippum ponendum carmenque inscribendum curavit.

489. Thebis. Rangab. 2217. Ex Rossii apographo Keil *Syll.* p. 174. Melius Lebas III 553.

Ὅν μεγάλ' αὐ' χήσασα πατρίς Θί[βη] ποτ' ἐ[σ]ώ[λπει
πρωτεύσειμπάσης Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν,

πρὶν [διά]νοιαν τέρμα λαβεῖν, βίον, ὥι κε[χάρητο,
ὥλ[εσεν ἢ φ]θονερά τ[οῖς ἀ]γαθοῖσι τύχη.

- 5 οχωιν ἔθα[ν]εν Διογείτον[ος υἱός,
ἐν πολέμῳ κοσμή[ω]γγῆς πατρίας δύνανιν.
nomen viri] οἰκείαι γνώμῃ Θηβαῖος ἔτ[ε]υξεν.

IV fere saeculi. — 1 extr. ΓΟΤΕΤΩ corr. et supplevit versum relicum Wilamowitz, nisi quod digamma addidi, quam litteram scimus apud Boeotos satis diu obtinuisse. — 3 ΛΙΑΝΟΙΑΝ Lebas eademque fere ceteri. — κεχάρητο Wilam. — 4 restituit Keil. — Sententia plana et pulcra: quem patria speraverat virtutis fore principem, eum priusquam ad spei exitum perventum esset, fatum perdidit, in quibus hoc notandum v. 3 pro ipso homine vitam (βίον) substitui, tamquam veritus sit poeta ipsum hominem extinctum oblivionique traditum dicere. — 5. ΩΙ ΟΧΩΝ reliqua suppl. Keil. — 6 ΤΗ ΕΩΓΓΗΣ Lebas.

490. Thebis. C. I. 1652.

Εὐφροσύνην ἥσκουν νέος ὦν [. . . nomen defuncti
ταῖς] ἐκ γυμνασίου σύντροφος ἀ[λικί]α[ς].
Θνήσκω δ' ἐν πολέμῳ τιμωρῶν Δελφίδι χώραι
πάππου] δ' εἰμὶ Εὐανορίδα, πατὴρ δὲ Νέωνος.

Ad quod bellum pertineat cum multa cogitari possint certo definiri nequit; litterae sunt vulgares, iota dativis adscriptum in verbo θνήσκω omisum est. — 2 ΑΙ Α. Welcker Syll. 26 καὶ πᾶσιν ἐταίροις τοῖς ἐκ γυμνασίου σ. ἀπλότατος, eademque Boeckh, nisi quod ἀκρότατος prae-tulit. At post σύντροφος substantivum requiri casu genetivo positum docet epigr. atticum supra n. 49 πᾶσι δ' ἐταίροισιν σύντροφον ἡλικίας coll. Antip. Sid. A. P. VII 26 ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἀρμονίας et C. I. 246 πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης, unde cum nihil aptum sit praeter ἀλικίας, hoc scripsi Dodwellium leviter errasse ratus. V. 1 quid opus sit ipsa res clamat. — 4 suppl. Boeckh.

491. Orchomeni. Decharme Archives des missions scientif. 1867 IV 498.

Φιλοκράτης Φιλοκράτους Σιδώνιος.
Οὐ νόθον ἐκ προτέρο[ι]ο, Φιλόκρατες, ἦνεσας ἥβ[αν]
σεῖο βίου, πινυταῖς θηγόμενος πρᾶπίσιν
ἢ γὰρ ἀπὸ πρᾶτας μεμελημένος ἦς Ἐπικούρου
δόγμασιν εὐξυνέτοις, [ὥ]ς [θ]έμεις, ἀλικίας.

- 5 αὔθι' τύχης δ' οἶακι παλιμπλανέος βιότοιο
 εἴκων ἐν Μινύαις φῶτας ἐπαθλοκόμει[ι]ς.
 κείσαι δ' ἀγχόθι παιδὸς ἐοῦ ψαύων μελέεσσιν,
 ἄζμενος ἐκ ζωᾶς εἰς προθανόντα μολών.

II fere a. Chr. n. saeculi est epigramma elegantissimum. — 1 noli ἡνυσας corrigere; potuit enim ille doctrinae speciem vel maxime adfectans verbi ἄνω aoristum adhuc ignotum formavisse. — 4 ὡς θέμις non est *quantum licebat*, sed pertinet potius ad ea verba quibus medium interpositum est ἀπὸ πράτας - ἀλικίας ab ipso iuventutis initio, ut par est, coepisti Epicuro studere. — 6 fuit ἀγνωσθέντης in Charitesiis Orchomeniis.

492. Thebis in scala ecclesiae S. Georgii. Mihi descripsit Wilamowitz.

- Οὐκ ἔστ' οὐδὲν τέρμα βίου θνητ
 ἀλλὰ Τύχη κρείσσων ἐλπίδος [ὦκ'] ἐφάνη,
 ἧ καὶ Τιμοκλέ[ω]να Σοφ[ων]ίχου ἡφάνισ' υἱόν,
 πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρόποντα φύσει.
 5 ὃς Βασιλεία Διὸς καὶ ἔ'[τ]' Ἡρακλέους τρίς ἐν ἄθλοις
 ἵπποις νικήσας δώματ' ἐπαγλαίσειν.
 Πολύκλειτος ἐποίησε.

I sive ante seu post Chr. n. saeculi. — 1 ΟΝΗΤ ΘΗ . . . Σ legit Wilamowitz adnotans litteras ΟΝΗΤ incertas esse. — 2 ΔΟΣΗ. ΕΦΑ ΝΗ ὦκ' dedit Wilam. Sententiam distichi adsequi non possum. — 2 ΚΛ ΕΗΝΑ corr. Ed. Hiller. — 5 ΕΝ correxi non certo modo; ego scripsissem καὶ ἐν Ἡρακλέους τρίς ἀέθλοις. Iovὶ βασιλεῖ sacra faciunt Trophonii oraculum adituri (Paus. IX 39,5); Iovialia nescio quae vicit Phorystas C. I. 1582.

493. Larymnae. Chalciopuli Locrensis apographum litteris minusculis scriptum C. Wachsmuthii beneficio debeo.

- Δέρκεο τόνδε, ξεῖνε, καταφθιμένοιο Φίλωνος
 τύμβον, ὃς ἐμμούσ[ο]ις γράμμασιν εὐξυνέτως
 παιδείαν ἥσκησεν, ἅπασι δὲ κοινὸν ἐν ἀστοῖς
 ἦθος Λαρύμνης προσφιλέως ἔθετο.
 5 τὸν καὶ ἔτ' ἀκμαῖον βίοντον λείποντα καθ' ἱβην
 κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις.

2 ἐμμούσαις quod corrigendum putavi. — 5 sq. κῆδος δακρύειν figurae etymologicae genus est adiectivo ad κῆδος referendo ex adverbio ὁμοφρονέως repetito.

494. Thebis. Ex Pocockio C. I. 1653. Keil *Syll.* p. 179, qui Graefii supplementa recenset.

Πε[ρ]σεφόνη πρόπολ[ο]ν [σ]φειτέρην εἰς ἡγά[γ]εν ἀνλή[ν],
 πατρί [δὲ] μητρὶ
 προφ[θ]ιμ[έν]οις τέ[κ]ος ἔσπετο τοῖς δ' ἐπι σῆμα
 Νεικείας στενάχων γα[μ]β[ρ]ὸς ἔτευξε φίλος.

5 πρὸς [δ'] ἔτι καὶ κούρην ἀ[παλ]ή[ν], μέ[γ]α [πῆ]μα [τεκ]ό[ν]τι,
 Ἄν[θ]ί[τ]ι[π]η[ν] ἐρατὴν τύμβος ἔχει φ[θ]ιμ[έ]ν[η]ν.

Apographum nimis graviter corruptum quam ut aut leviori medicina te contineas aut graviori fidas. — 1 ΠΕΣΣΕΦΟΝΗΠΡΟΠΟΛ...ΝΕΦ — ΓΑΙΕ ΝΑΥΛΗΛΙ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΤΡΙΣΣΥΝΑΙΝΟΓΟΣΥΜΗΤΕΡΟΣΑΒΛΗΒΩΙ teneo πατρί dativum propter v. 3. — 3 init. ΝΑΙΠΡΟΦΙΜΟΡΟΣΤΕΛΟΣ correxi; ab initio μικρόν vel simile quid fuit. Graefe et Boeckh καὶ Τρόφιμος κούρος τέλος ἔσπετο. — 4 ΓΑΗΓΡΟΣ recepi Boeckhii coniecturam ab ipso spretam. — 5 ΣΑΕΤΙ — ΑΤΛΑΗΙΜΕΤΑΗΜΑΣΥ. ΓΟΜ ἀπαλήν Boeckh; extrema incerta. Graefe μετὰ πῆμασι μητρός. — 6 ΑΝΕΙΗΠΗΜ correxi, idem Graefe. Ἄν-θίππη Thespii filia est. — ΦΟΙΝΝΙΑΙ corr. Boeckh. Anthippe filia fuit Niciae. — 7 post medium versum ΥΣΕΜΝΗΣΚΟΚΗ — 8 ΦΟΝΙ...ΑΓΗΗ...ΣΑΙ...ΟΤΩΛΙ ubi ab initio Περσεφόνης nomen fuerit.

495. Tanagrae. Minusculis litteris Cumanudes *Athenaei* vol. II 406.

Τοῦνομα μέ[ν] Χαρίας, Θήβη πατρίς, ἀλλὰ θανόντα
 Ποιμάνδρον χυδανὴ γαῖα κατεσκίασεν.

Aetatis romanae. — 1 MEM lapidarii error. — 2 Poemandria vetustum Tanagrae nomen ap. Paus. IX 20. — χυδανὴ γαῖα ut χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει in versu homerico.

*496. Tanagrae. Edidi *Hermæ* VIII 426. Vtor etiam Roberti apographo.

Θειοτέλου[ς] τόδε σᾶμα, τὸν ἵροσεν ἅ φερέκαρπος
 Ποιμάνδρου γενεὴ τείμιον Ἐννεότα.

τ]ὸν καὶ χθὼν ἐδάκρυσεν, ἐπεὶ φάος ἔσβεσεν Ἀ[δης
λαμπρὸν ἀριζάλου φαινόμενον σοφίης.

5 ἃ θνατοὶ, κραδίην φ[αύ]λην ἔχει, ἣν δὲ νοῆτε
κρέσσονα, [β]ασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης.

I vel II p. Chr. n. saeculi. — 1 ΤΕΛΟΥΕ — ΗΡΟΣΕΝΑ et Robert et ego. — 2 ΓΕΝΕΗ et ENNEOTAION testatur etiam Robert in lapide esse. At ne sic quidem expeditum distichon videtur: mira est ἡ φερέκαρπος γενεή i. e. *filiorum ferax*, et si Ἑννεότας patris nomen cum Buechelero esse existimes, miro loco positum fatebere. Nec tamen multum proficies scribendo ἐν νεόται i. e. ἐν νεότητι (cf. βιοτή et βιότης), cui non satis aptus hic locus sit. Ceterum pendet hinc, utrum v. 3 τὸν an ὃν scribendum sit. — 3 ΕΔΑΙΚΡ — extr. ΑΛΛ et Robert et ego; lapidarium quomodo corrigam haereo. — 4 λαμπρὸν ἀριζάλου olim ex coniectura, nunc ex Roberti apographo scripsi. — 5 sq. sic legit Wilamowitz, nisi quod v. 6 τοῖς ἀγαθοῖσι θεός praefert. Ἀίδης Buecheler.

497. Thespiis. Conze *Annal. Inst.* 1861 p. 88.

a. Γῆρας ἐρημώσασα πατρὸς νέκυσ ἐνθ[άδε] κεῖμαι
Καλλιτύχη, φθονερῶ δαίμονι χρησαμ[ένη]
Μοῦσαι δὲ εὐχολαῖσιν ἐπήκοοι οὐ[κ] ἐγένοντο
πατρὸς ἐμοῦ ζακόρου μοῖρα δὲ ἔχι με [πῆδω
5 Ἀσκραίῃ κρύψασα τίς ἐλπίδ[α]ς οὐ[κ] ἐδάκρυσεν
τὰς ἀτελεῖς γονέων, εἰς ἐμὲ δερκόμενους;

b. Σουλπικίου ζακόροιο λυγρὰ παῖς ἐνθ[άδε] κεῖται
Καλλιτύχη, δὴ ἐτῶν πλησαμένη [δεκάδας.

II fere saeculi. — Supplevit Conze vv. 1. 2. 6-8. — 5 ΕΛΠΙΔΕΣ.

*498. Thebis. C. I. 1654. Melius Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 180.

Οὗτος Σωκράτης Γορτύνιος [nomen patris
παντοίης ἀρετῆς ἔξοχος ἡνίοχος,
ὃν μήτηρ μὲν ἔτικτεν ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
ἡνίομος Σθενίῃ, φερτάτῃ Ἀὔσονίῳ
5 εἰνηθεῖς ὑπ' ἔρωτι, κασιγνήτους τε κρατίστους
καὶ πλείστων ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας·
ἀλλὰ ἐνοῦσος ἔμαρψε κακὴ καὶ μοῖρα βαρεῖα
ἥρωα, πρὶν ἰδεῖν παῖδας ἀεξομένους.

- 10 τούτου κουριδίη ἄλοχος καὶ [κεδ]νὰ εἰδυῖ[α
 ἔστησ' Εὐπραξίς, κῦδος ἔη πατρίδ[ι
 οὐ γάρ τις κατὰ γαῖαν, ὅσαις Διόθεν γένος [ἔστί,
 μείζονα τῇδε πόλει κόσμον ἔθηκε γ[υνή.
 ψ(ηφίσματι) β(ουλήσ) δ(ήμου).

III fere saeculi; litterae vulgares praeter ω. — 1 1010 Pococke, 101 ego; fuerit Ἰφίτου υἱός sim. — 3 clausula homerica. — 4 φερτάτῳ Vlrchs et Poc. φερτάτῃ Cramer et ego. — 5 κρατίστους est in lapide. — 9 καὶ . . . ΑΝΑΕΙΔΥΙ Cramer . . . ΔΗΔΕΙΔΥΙ Poc. et similia ego; corr. Boeckh. — 10 κῦδος ipsam Eupraxin esse docent proxima. — 11 ὅσαις κτλ'. i. e. quibus quidem Cretensis origo est, ut recte unus explicat Wilamowitz. — 12 ΤΗΔΕ omnes, ego ΤΗΜΔΕ, unde τῇσδε conicias. — ἔθηκε πέρι Vlrchs et Welcker, γυνή Graefe.

499. Plataeis. *Ephem.* 2872.

..... συν]ήγαγεν αἰών
 συ]ζυγήν.
 ὧν ὁ μὲν]ν, ἥ δ' ἄρα κόσμου
 κρέσσων ἡδὲ πέπλων ἔπλετ' ἀ]ριπρεπέων.

1 sq. *nunquam vita melius hominum par matrimonio coniunxit.* Non tamen nego etiam aliud posse carminis argumentum fuisse.

500. In Musarum valle Thespiensi. Conze *Philol.* XIX 182. Decharme *Archives des missions scientif.* IV 538.

Τόν ποτ' ἐν εὐσεβίῃσιν] ἀναστήσαντα Κόδρατον
 μητέρ' ἀποφθιμέ]νην γήραι καὶ καμάτῳ
 ἐκτέρισαν χάριν αὐτῷ] ἀμειβόμενοι φιλότιτος
 σήματι τῷδ' ἔτα]ροι μνημ' ἀρετῆς Ἑλικίων.
 Κορ]νούτου δις γυμνα[σιαρχήσαντος
] Θεσπιάδων.

III saeculi. — 3 ΜΕΝΟΙ Decharme, qua nisis lectione (nisi forte lectio nititur supplemento) inepte supplevit. — *sepulcrum levis est grati piique animi tessera, virtutis monumentum Helicon, qui vidit pietatem viri,* coll. Thucyd. epigr. A. P. VII 45 μνημα 'μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, quod epigramma si cur Thucydidi tribuerint quaeras, legas ipsius histor. II 43 ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

501. Lebadeae. *Ephem.* 836. Lebas III 784. Keil *Syll.* p. 161.

Nomen defuncti . .]ε χαῖρε.

- Nomen]πῆρατον, ἔσοχον ἄνδρα
 μικρὸς ὁ τύμβος ἐγὼ τήνδ' ὑπὸ γ]ῆν ἔλαχον,
 ὃν θέτο παῖς γενέτη κρατε]ρῷ, φρένα κοσμηθέντι
 παντοίαις ἀρεταῖς· τρεῖς γὰρ δεκ]άδας ἐνιαυτῶν,
 5 (οὔτ' μοῖρα βραχὺν ν]ῆσε βίον μερόπων),
 ἔξανύσας πικροῖο] τέλους ἐπὶ τέρμα πέρῃσε
 καὶ λάχος ἀθάνατον δέξ]ατο παρ μακάρων.
 ἀλλὰ φίλῃ γαμετῇ . . .]ρεία κεῖτε σὺν αὐτῷ
 ἢ ποτε nomen deae . . .] προφητεύσασα
 10 ὥ]ς μυρία πολλὰ βροτοῖσιν
 ε]ὐφροσύνης ἔνεκεν.

IV fere saeculi. — 4 ΥΑΔΑC Pittaces, ΑΔΑC Lebas. — 8 δέξατο Buecheler. — 9 Iunonis sive Cereris Proserpinaeve fuit sacerdos, cf. Paus. IX 39, 4. 5. — 10 quae suis ex divitiis multa profudit mortalibus ut laeta sorte gauderent.

502. Prope Thebas. Tres sunt unius sarcophagi tituli, quorum primum ed. Boeckh C. I. 1656, reliquos addidit Leake *Travels in the northern Greece* tab. IX n. 40, eosdemque ex suo apographo Welcker *Mus. Rh.* 1845 p. 236. Lebas II 557 - 559.

- a. Μαρμαρὴ λίθος ἡμί, φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα
 Νήδυμον ὕπνον ἔχοντα κα[ὶ] ἐν [φθιμέ]νοισι παρόντα,
 ὃν δῆμος χρυσῷ στεφάνῳ [τε]ίμῃ[σε γεραίρων
 βουλῇ ταῦτόν ἐπραξε παρη]γορίην νύ]οι[ο·
 5 κεῖται σῶμαλέοντος ἀ]ρηφίλῳ ἐπὶ φωτί.
 Ζώσιμος υἱὸς ἔγραψε, τὸ γὰρ γέ[ρας ἐστὶ θανοῦσιν,
 ἔμπνουν φθνεγομένην ἀδεῶς [μ' ἐχάραξε] σιδήρῳ.
 ὅστις δ' ἂν τολμᾷ θέσθαι νέκυν εἰς ἐμὲ νηδύν,
 χωρὶς τοῦ παιδὸς πατέρος, οὗ ἔχω κατὰ γαστρός,
 10 δώσει τῇ τε πόλει καὶ τῷ ταμείῳ δ[η](νάρια) μυρία.
- b. Σκῆνος μὲν γενετῆρες, ἐπεὶ γέρας ἐστὶ θανοῦσι,
 τεμνῶντες κλαῖεσκον ἀναισθήτῳ περὶ τύμβῳ,
 ψυχὴ δ' ἐς τὸ δίκαιον ἔβη· ἦν δ' οὖνομα τοῦμόν
 Νήδυμος, Ἰταλικῆς Ἀδάης παῖς ἡμερος ὄντως.

- 15 οὐκ ἤμην ἔμπροσθε πολὺν χρόνον, εἴτ' ἐγενήθην
εἰς ὀλίγον ἐτέων ἐναρίθμιος· ἄστατος αἰὼν,
οὐκ ἀνέδραστον ἔχων ἴδιον δρόμον· ἧς δ' ἔλαχέν τις
μοίρης, ταύτην ἐκτελέσει· καὶ γὰρ βασιλῆες·
ταυτ' ἐπέγραψε πατὴρ ὁ Ζώσιμος εἵνεκ' ἐμεῖο,
20 αἰμνηστον ἔχων ψυχῆς πόθον ἀθανάτοιο.
- c. Πλήρης ὁ φόρτος ἐστὶ μοι· καλῶς ἔχει.
κεῖται γὰρ νηδὺν εἰς ἐμὴν ὁ Νήδυμος
καὶ τοῦδε παιδὸς παῖς γεγώς ὁ Νήδυμος,
τρίτος δὲ παιδὸς νῦν πατὴρ ὁ Ζώσιμος.
- 25 μύσιν θεῶν τίς μοι δότω καὶ σύνφυσιν·
ἦν γὰρ θίγη τις εἰς ἀνοιξιν τὴν ἐμὴν,
μήτ' ἐλπίδων ὄναιτο, μὴ τέκνων σπορᾶς,
ἀλλ' ἐγγένους ὅλοιτο πάνρειζον γένος.

III vel IV saeculi. — Recte Keil epigrammata sic disposuit, ut post mortem Nedymi (a), qui Zosimum habebat filium, Nedymus nepos (b), postremusque (c) Zosimus, qui antea Nedymum patrem sepeliverat, monumento hoc conditus sit. — 2 Νήδυμον et nomen proprium et adiectivum. — ΚΑ. ΕΝ... ΣΙΠΑΡ Leake, κα... θνοις τε π. Welcker, ΚΑ... ΕΝΟΙCΤΕΝ Lebas. Keil καὶ ἀθανάτοισι παρόντα scribens ipse parum hoc conveniens esse sensit. Si Welckeri, qui raptim descripsit, et Lebasii consensui tantum tribuendum est, scripserim καταφθιμένοις τε παρόντα. Interim posui quod ex Leakii apographo facilius quis coniciat. — 3 sq. suppl. Keil; v. 4 tamen extremum vocabulum incertum; tradunt omnes οἱc. Confert Keil C. I. 2775 b ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ - παραμυθεῖσθαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. — 5 extr. Lebas duas in lapide hastas vidit u; supplevit Keil: militem arguit leonis imago. — 6 θανόντων Keil, cf. v. 11. — 7 μ' ἐτέλεσσε Keil, ἀδεῶς interpretans ἀνευδεῶς. Ego ad φθεγγομένην refero: loqui se ait cippus sine metu, ne quis laudibus invidet. — 9 ΟΥ Lebas, ο. ceteri, ὄν Keil. — 10 ΔΝ Leb. ΑΝ Welcker. — 16 sq. sic intellego: instabile aevum est, quamquam haud fallente incedit vestigio, sed suum sibi proprium habet cursum: nam quam quisque sortitus est sortem, ea tenetur. — 23 ΚΑΚ Lebas, ceteri ΚΑΙ. — 27 si probus esset poeta, scriberem μὴ γ' ἐλπίδων.

503. Chaeroneae. C. I. 1667. Stephani Reise cett. n. 35. Keil Syll. p. 192.

Χαίροις, Σώτηρε, καὶ ἐν θνητοῖς[ι] ποθητέ.

θυητοῖς lapis. In promptu est exploré numeros inserto ὦ ante Σωτήρης.

504. In vico Palama apud Triccam. Heuzey *le mont Olympe* p. 488.

. πατήρ | Πιθαίου· μάτηρ [μ]νᾶμα | ἀνέθηκε
Ἀγασίαι πόλλ' ἐπ' οδυρομένη.

Et litterae ςμς et iota dativo adscriptum v. 2 bonae aetatis sunt indicia. — 1 ante πατήρ legitur ΝΕΛΙ Ος, unde et versus et totius tituli initium fit; at neque illud intellego neque πατήρ Πιθαίου. — ΤΗΡΝΑΜΑ, Μάμα matris nomen esse videtur editori. — 2 Ἀγασίας an Ἀγασίας scribam dubito.

505. Tricca. Lebas *Revue archéol.* 1844 I 315. Vssing *Inscr. ined. gr.* (1847) p. 33 ex suo apographo.

Ποντάλα Πονταλεία κόρα, Τιτυρεία γυνά.
᾿Ωλεο δὴ στυγερωῖ θανάτῳ προλιποῦσα τοκῆ[ς,
Πωτάλα, ἐγγαστρος κυμοτόκοις ὀδύναις
οὔτε γυνὴ πάμπαν κεκλημένη, οὔτε τι κούρη,
πένθος πατρὶ λίπες μητρὶ τε τῇ μελέαι.
Ἐρμάου Χθονίου.

III a. Chr. saeculi esse ait Lebas. — Index et clausula (ex more Thessalico haec addita, cf. Leake *Travels* III n. 150) thessalicam referunt dialectum.

506. Tricca. Lebas III 1201.

- a. Ἰχνός ἐπιστήσας, π]αροδοιπόρε, τοῦμόν ἐπιγνούς
οὔνομ' ἀπερχόμενος στεῖχε καὶ ἀτραπιτον
ἐσθλότατον δ' ἀνδρῶν,] ὃν λεύσσεις τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ
ἴσθι nomen patris. .]ον Γῆρον ὑπόντα τάφῳ
5 ἤσκησεν δὲ τέχνα]ν Ἀσκληπίῳ, ἃν ἐφύλαξεν
πᾶσι παρ' Ἑλλήσιν δ]όξαν ἀειράμενος.
ἀλλὰ σὺ τάνδε γραφάν, ξέν', ἐ]πιγνοὺς ἄνδρα δίκαιον
ἴστω ἀφικόμενον χ]ῶρον ἐς εὐσεβέων.
b. Πλου]τώνια Φερσεφόνεια
10 σεονεις πυλον

- ησκησεν δὲ τέχνην] Ἀσκληπίου, ἣν ἐφύλαξεν
 πᾶσι παρ' Ἑλλήσι]ν δόξαν ἀειράμενος,
 πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα ἐ]τῶν καθα[ρ]ὰν δὲ φυλάξας
 σωφροσύνης ἀρετὴν τόν]δε λέλονχε τάφον
 15 τοῦνεκ' ἄρ' εἰς αἰεὶ χρηστοῖ]ς γένος ἐν πολιῆταις
 κλεινὸν τοῦδ' ἀγαθοῦ φ]ωτὸς ἀναγράφεται.

I sive ante sive post Chr. n. saeculi. — 3 sq. Γῆρυν defuncti nomen fuisse sumpsit, sed ne sic quidem omni ex parte placet distichon. — 5 ΑΣΚΛΑΠΙΩΙ erravit lapicida doricae fortasse formae ignarus, cf. v. 11. — 9 sq. Πλουτώνια certum videtur; reliquam distichi partem despero. — 13 ΚΑΘΑΡΑΝ — 16 ὦΠΤΟΣ quod potest et πρῶτος et φωτός esse; alterum praetuli, quia v. 15 γένος eiusdem enuntiatum subiectum esse videbatur.

507. Tricca. C. I. 1778.

Φῶτα θεοῖς ἵκελον, στυγεράων ἰήτορα νούσων
 μοῖρῃ ὑπ' ἀτρέπτῳ Κίμβερα τύμβος ἔχει
 ὃν πινυτὴ παράκοιτις ἀνιερὸν [γ]οδ[ω]σ]α
 θάψεν ἀκοιμήτοις δάκρυσιν Ἀνδρομάχη.

III fere p. Chr. n. saeculi. — 3 extr. ΠΟΟΙΡΑ Pouqueville. ὀδῖτα incita interpolatione Psalidas Graecus. ποθέουσα Osann coniecit, recepit Boeckh. Lamentandi verbum certo fuit. — 4 ΑΝΟΛΟΜΑΣ Pouquev., cuius extremam litteram falsam esse inde constat, quod lapidarius c forma utitur; Psalidae lectio Pouquevillii errore confirmatur.

508. Dhamasi in valle Titaresii. Heuzey *le mont Olympe* p. 487.

Πα]ρθενίαν [λεί]πουσ' ἐρατὴν θυγάτηρ Κλεαρίσ[τ]ης
 ἥδὲ Πολυγνώ[του] κεῖται Ἀρισταγόρα.

Litterae vulgares, nisi quod Ν habet formam paullo recentiore. — 1 λείπουσ' Buecheler, προλιποῦσ', quod spatium excedit, Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94.

509. Douklista apud Dolichen. Heuzey *le mont Olympe* p. 473.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).
 Ιατρὸν μ' ἐξορᾶς, φίλε, Βιθυνὸν πόλεως Νικαίας,

πολ[λ]ήν θάλασσα[ν] καὶ γαῖαν [π]ερι[νο]στήσας τὸ π[ε]ρω]
 μένον ὧδ' [ἀπ]έ]τεια,
 ἐξ[η]κοστὸν καὶ πρῶ[τον] ζήσας] λυκά[βαντα].

Litterae grandes pulcreque ornatae. — 2 ΓΕΡΙ... περινοστήσας et πε-
 πρωμένον invenit etiam Heuzey.

510. Kastri prope Dolichen. Heuzey *Olympe* p. 475.

Ἄνδρα Φίλα Δημόφιλον ἦρωα σὺν Ἀυτοβούλῳ τέκνῳ.
 ἦρωες χρηστοί, χαίρετε πάντοτ' ἐμοί.
 Θ[υ]ν[ή]σκῳ, μῆτερ, ἐτῶν ἕξ καὶ δέκα ἡμερῶν.

Aetatis admodum recentis. — 1 verborum ordo ostendit scriptorem
 numeros adfectasse. — 2 ἦρωες sunt Demophilus et Autobulus, quod
 si verum est, facile emendatur v. 3, ubi ΩΝΙΣΚΩ traditur.

511. Achridae Epiri. Ex Pappadopuli apographo Henzen *Bullet. arch.*
 1849 p. 149.

a. Ἀντί σε κυθαλίμας ἀρετᾶς, πολυήρατε κόρυα,
 ἦξεν εἰς Ἡλύσιον αὐτὸς ἄναξ Κρονίδης.

b. Τηλυγέτη[ν] με τοκῆς ἀνέτρεφον ἀλδήσκοντες,
 Ἄπτῳριν, ἡιδέων πάμπαν ἀρειοτέρην.

5 ἀλλά με μοῖρ' ἐδάμασσαν, ἐπεὶ τόδε μόρσιμον ἦεν,
 τύμβον δ' αἶψα γονεῖς τεῦξαν ὀδυρόμενοι,
 Ζηνωῖς μήτηρ τε πατήρ τέ [μ]οι Νεικό[δημος],
 ἄμφω θυμοβόρῳ πένθει τειρόμενοι.

c. Ἄπτῳρι, κλεινὸν ἄγαλμα, καὶ ἐν φθιμένοισι φανείης
 10 ὥσπερ ἐν[ὶ] ζωῆς κῦδος ὅπα(σ)σαμένα.

Sat recens esse epigramma testatur Henzen, qui adcuratam tituli
 imaginem non exhibuit. — 3 τηλυγετημε — 7 ΤΕΟΙΝΕΙΚΟΛΕ... τέ μοι
 Νεικολεόντης Henzen, idemque matris nomen Ζηνωνίς esse voluit; recte
 fortasse. — 10 ἐν ζωῆς.

512. Nicopoli. C. I. 1819.

. αἱ δ' ἐπὶ τύμβ[ω]
 κείραντο πλοκάμο[υ]ς Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

1 ΤΥΜΒΟΣ — 2 ΠΛΟΚΑΜΟ.....ΥΣΠΑΦΙΗΒ... Prospero quodam casu haec ad nos amplioris epitaphii verba pervenerunt, quae ab antiquiore poeta accepta et huius tituli scriptor et compluribus saeculis post Agathias in suum convertit usum A. Pal. VII 593:

Τὰν πάρος ἀνθήσασαν ἐν ἀγλαίᾳ καὶ αἰδοῦ,
 τὰν πολυκνίδιστον μνάμονα θεσμοσύνας,
 Εὐγενίαν κρύπτει χθονία κόνις· αἱ δ' ἐπὶ τύμβῳ
 κείραντο πλοκάμους Μοῦσα, Θέμις, Παφίη.

513. Eretriae Phthiotidis. Lebas III 1178.

καὶ νῦ[ν] ὀδύνας δ[ι] τῇ] σ[υμ]βίῳ μου ἐγκαταλίπας
 κῆμε ἀνέσθητος ὥσπερ λίθος ἢ σίδηρος,
 οὐκ [ἀ]ί[ω]ν ὥδε κλειόντων μοίρη[ν].
 σ[εμνύ]τατα ζ[ή]σ[α]ς [γ]άμοιο [τ]ὰ πάν[τ]ι' ἐτέλεσσα.

Praecedunt quattuor versuum exigua frustula. — 1 ΝΥΜ — ΔΗ ΕΤΗ
 ΒΙΩ — 2 hemistichium homericum. — 3 sq. ΛΙΟΝΤΑΕΛΕΩΥ. ΕΘΟΜΕΝΩΔΕ —
 ΜΟΙΡΗΕ ΤΑΤΑΖΑΧΕΤΑΜΟΙΟΚΑΠΑΝ..ΕΤ κτλ'. v. 3 sententia aperta ex v. 2.
 — 4 extremis diffido.

514. Apud Aeanen Macedonum. Heuzey *Rev. arch.* 1868 II p. 25.

Ἀδίστας Μενέδημος ἔην πόσις· ἤροσε δ' αὐ[τ]ιάν
 Βούτιχος· Αἰανὴ κρύψε [κ]αταφθι[μ]έναν,
 τίκτε δ' ἐνὶ κλ[ά]ροις Κερκείνιον· ἐγδὲ Φιλίππου
 υἱοῦ τῶν ὀσίων ἀντίσεν κτερέων
 5 τοίγαρ Κ[ρ]ηταιεῖ [Ρ]αδαμάνθυι τοῦτο παρ' Αἰδα
 εἶ[π]εν, ὅτ' ὠδ[ε]ίωνων παιδὸς ἔχει χάριτας.

1 fere a. Chr. n. saeculi epigramma elegantissimum correctum ab editore. — Hediste Menedemi uxor, filia Butichi, sepulta Aeanae, nata Cercinii in Pelasgiotide. — 2 ΦΘΙΗΝΑΝ — 5 ΙΑΔΑΜ κτλ'. — 6 ΕΙΓΕΝ litterae π forma est η. — ΩΔΙΗΝΩΝ.

515. Pydnae. C. I. Add. II 1957 b.

Ἀρτεμίδωρος Εἰαρίνῳ καὶ Σπόρῳ τοῖς ἀδελφοῖς
μνείας χάριν.

Τῇδε καταφθιμένους διδύμους, δύο φῶτας ἀρίστους
Εἰάρινον τύμβος καὶ Σπόρον εἰς ἔλαχεν·
πατρὶς δὲ Ἡράκλεια καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ τεύξας
λαῖνον ἀμφοτέροις βωμὸν [ῥ]περθε τάφου.

π fere p. Chr. n. saeculi sunt litterae. — 3 Boeckh: *Heracleam intellege vicinam* i. e. in Lyncestorum finibus positam.

516. Aegis sive Edessae. C. I. 1998.

Ἦδε πέτρος κεύθει Γραφικοῦ δέμας, εἰς μακ]άρων δέ
ψυχὴν Θεσπεσίην θῆκε θεὸς πεδ[ί]ον,
οὔνεκεν ἦν πανάριστος, ἐν ἡγαθέοις δὲ πολεῖταις
πρῶτα φέρων πινυτιῆς κῆδος ἐκαρπίσατο·

5 εὖξατο δ' αὖ μακάρεσσι καὶ εἰμερτὴν παράκοιτιν
τοῦδε λαχεῖν τύμβου, γήραος εὐτε τύχοι.
Χαῖρε Γραφικέ.

ππ fere saeculi. — 1 suppl. Boeckh.

517. Edessae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 216.

a. Καστρίκιόν με Φίλιππον ἐτύμβευσεν Τίτος υἱός
Εἰονίου πελάγους ἄνχι καταφθίμενον·
ὅστέα δ' ἐνθάδ' ἔνεικεν, ἐπεὶ γλυκὺ καὶ μετὰ μοῖραν,
οὐχὶ μόνον ζωῆς πάτριόν ἐστ' ἔδαφος.

5 b. Ἠδαίαν Εὐκλείας τὴν καὶ Μαρίαν με θανοῦσαν,
μητέρα τὴν ἰδίην υἱὸς ἔθαψε Τίτος,
ὀκτωκαιδεκέτης λειφθεὶς νέος, (ὅστ' αὖ πατρός
εἰσενέθηκεν ἐμοὶ Ἀνρραχίου κομίσας·)
ἦχι Φίλιππον ἔθαψεν, ἐμὸν πόσιν· ἀλλὰ τροφείων
10 μνησθεὶς ἀμφοτέροις τύμβον ἔχωσεν ἓνα.

c. Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον ἄγεις, Τίτον ἴσθι Φιλίππου
πατρός Ἑδεσσαῖον παῖδά με καὶ Μαρίας.

- d. Πατρίς μὲν μοι Ἔδεσσα, τὸ δ' οὖνομα Κλανδία Γράπτη·
κεῖμαι δ' ἐνθάδ' ἐγὼ σύγγαμος οὖσα Τίτον.

III vel IV saeculi videtur editori titulus esse. — 5 Ἡδαία nomen suspectum habeo. — 7 molestissima parenthesis; nam ἤχι adverbium (v. 8) revocat legentem ad v. 6.

518. Thessalonicae. Miller *Revue archéol.* 1865 II 66.

Νουμήμιος Κοίνου.

Ἦματι [με]ν γενόμεν, ὧι καὶ κλυτότο[ξ]ος Ἀπόλ[λων,
τεσσα[ρ]ακιδεχέτης δ' ἐ[ξέ]λιπον [β]ιοτήν·
τα]ύτ[ῳι] δ' ὧι γενόμεν [θ]άνον ἡματι, τηνίκα Φοίβωι
ἄστοι πανδήμους ἐ[ξ]ετέλουν θυσίας.

I vel II a. Chr. n. saeculi. — Κοῖνος patris nomen apud Macedones haud inusitatum, unde non debebat editor Κοίνου corrigere. — 1 ΔΙΕΝ — ΤΟΕΟΣΑΠΟΛΝ — 2 ΤΕΣΣΑΟΑ — ΕΣΓΛΙΠΟΝΕΙΟΤΗΝ — 3 ΔΥΤΝ — ΟΑΝΟΝ — 4 ΕΕΕΤΕ omnia haec bene emendavit editor. — Septimo mensis die natus septimo obiit Numenius ad bis septimum annum vita provecta; ἐβδομαγενῆ etiam Platonem perhiberi sciunt omnes.

519. Thessalonicae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 288.

Διογένης Ἡρακλείδου Μακεδών.

Ἡ ῥα ποθεινὸς πᾶσιν ἔβης δόμον Αἶδος, οὐπω
εἵκοσ' ἐτών, μῆνα[ς] δ' ἔξ ἔτι λει[π]όμενος,
Δι[ό]γενες· [π]έν[θο]ς δὲ [λ]υ[γρὸ]ν στυγ[ρό]ν τε [γο]νεῦσ[ιν]
κάλλιπες ἀ[ί]διον γήραι τε[ι]ρο[μέν]οις.

- 5 ἀλλ' [ο]ἷκ' ἔστι τύχην περ[οφ]υγεῖν καὶ δαίμ[ο]να [θ]νητ[οῖς],
οὐδὲ παρώσ[α]σ[θαι] μ[όρ]σιμ[ο]ν [ἦν] τὸ χρεώ[ων].

Litterae vulgares. — 2 ΜΗΝΑΧ — ΛΕΠΙΟΜΕΝΟΣ — 3 ΔΙΓΕΝΕΣΓΕΝΟ
· ΣΔΕΔΥΤΙ ΝΣΤΥΓΙ. ΝΤΕΤ ΝΕΥΣ — 4 ΤΕΝ . . ΜΕΝ — 5 ΠΡ. ΙΥΤΕΙΝ — 6 ΠΑΡΩ
ΣΛΣΟΛΙΠΜ ΙΣΙΜ Ν ΙΤΟΧΡΕ ἦν τὸ χρεών Vsener.

520. Thessalonicae. C. I. 1973.

Τοῦτο γὰρ ἐν ζωῶσιν ἐπώνυμον ἔσχε γυναικί

- εἵνεκεν ἧς ἀρετῆς καὶ σωφροσύνης μάλ' ἀρίστης.
 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον φίλιος πόσις Εὐτροπος αὐτῇ
 5 οἷ τ' αὐτῷ, μετόπισθεν ὅπως ἔχοι ἀμπαύεσθαι
 σὺν φιλίῃ ξυνῶς ἀλόχῳ, κεκλωσμένον αὐτῷ
 τέρεμ' ἐσιδὼν βίотου ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν.

εἰ δέ τις ἔτερον τολμήσῃ καταθέσθαι μετὰ τὸ ἐμὲ κατατε-
 θῆναι χωρὶς τῶν τέκνων ἡμῶν ἢ μετακεινῆσθαι τὴν σ]ορόν, δώσει
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμίῳ (δην.) μυ(ρία) ,β (δισχίλια).

Litterae vulgares. — Praescriptum fuit nomen mulieris, de quo
 haec supersunt:

I. . N I C H I A C I O

Penelopen nominatam fuisse Keil aliquando coniecit.

521. Thessalonicae. C. I. 1966.

Μοῖραι καὶ Ἀθή με κατήγαγον εἰς Αἶδαο,
 οὐπω νυμφείου θαλάμου καὶ παστάδος ὥρης
 γενεάμενον ἀθιγῆς δ' ἔλιπον φάος ἡέλιοιο.

Litterae vulgares. — 3 male correxerunt γευσαμένην. Epigramma
 enim olim in virginis sepulcro scriptum nunc in iuvenis usum conver-
 sum est.

522. Thessalonicae. C. I. 1988.

- α. Κύματ[α] πορθαμένους κείμαι νέκυσ ἐνθα Σεκουνδίων
 γῇ πατρίδι κρυφθεῖς συνομαί[μ]οσι δάκρυ [π]ρολείψας,
 τ[ρ]ίς δέκα[το]ν πλήσας ἐτέων τὸ πανύστατ[α] βαῖν[ο]ν,
 λύπην μ[η]τ[ρ]ὶ [λ]ιπ[ω]ν κα[ι] πᾶσι βροτοῖς, ἐ[τ]άρ[ο]ι[σιν]
 5 δίχα μάχης ζήσας· ἐν συν[β]ίο[ις] δὲ π[ρ]όπασιν
 πολλοὺς εἰς[] φιλέω[ν] ἐκτησάμην ἄνδρα[ς] ἐτα[ί]ρους·
 ο[ὐ]τε [γυν]ῆκ' ἔλαβον, ἐ[ξ]ῆσα [δ]' ἐν εὐσεβίῃσιν·
 ἀλλ' ὅ[τ]ι ἀ[π]ητήθην τὸ τέλος, ὃ ἔδει ποτὲ [δ]οῦναι,
 δ[ι] λ[ά]κ[ο]ν ὡς κ[α]τὰ [κ]ώ[σ] συνομαίμονας, οὓς προ[λ]έλοιπα·
 10 ἡμέτεραν εὐσεβί[η]ν πολλῇ διασώσασθ', ἱκανῶ[σ]μαι,
 εἰδότες ἀνθρώπων γενεῇ ταχέως ὅτι λήγει·
 σώματα γὰρ κατέλυσεν Αἴκη, ψυ[χ]ὴ δὲ πρόπασα
 ἀθάνατος ὑ[ψ]οῦ πωτωμένη πάντ' ἐπακοῦει.

- b. *Εὐδαίμων [Σε]κουνδίων Θεσσαλονικεὺς ἐντάδε κεῖμαι,*
 15 *μήτε δίκην εἶπας, μήτε γυναῖκα λαβών*
ἀλλ' ἔθανον τριακοντ[α]έτης βιότου μέτρα [λ]είψας
καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· χαίροις παροδεῖτα.

Titulus admodum recens pessime ex lapide descriptus est. — 2 ΜΑΙ ΝΟCΙ — ΤΡΟ — 3 ΔΕΚΑΩΝ et extr. ΒΑΙΝΩΝ corr. Hermann (*Progr. Lips.* 1833 p. 12), nisi quod *δεκάτων* necessarium non putavi. — 4 ΔΥΠΗ ΝΜΝΤΟΙΔΙΩΝ *μητρί* scripsi, *μὲν προλιπών* Boeckh. Mater in tertio eiusdem sepulcri titulo memoratur Ἰουλία Σεκούνδα Πο. Αἰλίῳ Πωλίῳι μετὰ τῶν τέκνων. — ΚΑΡΑΣΙ — ΕΙΔΙΟΝCΙΝ *βροτῶσι πόθησιν* Boeckh. At verba proxima *διχα μάχης ἔζησα* postulant quo referantur. — 5 CΥNTIOC *συμβόις* Boeckh, *συμπλοῖς* Hermann; emendatio incerta. — ΠΟΡΑΣΙΝ. — 6 ΕΚΦΙΔΙΟΝ correxi. — ΑΝΔΡΑΕΤΑΠΟΥC corr. Boeckh. — 7 ΠΟCΕΚ Hermann emendationem recepi, etsi difficiliorem certam tamen ex v. 15. — ΕΤΗCΑΛΕΝΕΥCΕΒΙΗCΙΝ. ΟΥC ους syllaba ex antecedenti versu huc delata esse videtur. — 8 ΔΑΜΟΝΑΓΙΗ quae scripsi certa non sunt; certa tamen sententia, quam non intellexerunt, coll. epigr. Apameensi supra n. 387 τὸ δ' ὀφειλόμενον ἀπέδωκα τῇ φύσει τέλος, eiusdemque tituli verba ἄμαχος ἐβίωσα μετὰ φίλων καὶ συγγενῶν conferri possunt cum Secundionis laude v. 4 sq. — ΛΟΥΝΑΙ — 9 ΛΑΒΕΝΟΡΧΙΧΩC ἀλλ' ἄρ' ἐνωρκηκώς Hermann, ἀλλὰ γ' ἐνωρκηκώς Boeckh. Dicendi verbum, si v. 8 bene refeci, necessarium est; *λάκον* num fuerit dubito. — 10 ΒΙΝ — ΙΚΝΟΥΕΜΑΙ sigmatismum qui fuisse videtur retinui. — 12 Α. Ρ. VII 388 ἀλλὰ Δίκα μιν ἔθαψεν, unde vanos esse patet Hermann scrupulos. — ΤΥΔΕ et 13 ΥΛΟΥ corr. Boeckh. — 14 ΟΕΚΟΥΝ ὁ Σεκουνδίων Boeckh. — 16 ΔΕΙΨΑC.

523. Prope Thessalicam. C. I. 1958.

Αὐρηλία Ἀρτεμιδώρα ζῶσα
τόνδε τάφον τεῦξεν ἐκ κοινῶν καμάτων αὐτῇ καὶ
φιλίῳ ἀνδρὶ
τοῦ ὄνομα Δημητρίῳ, [συ]ζήσασα ἔτη τέσσαρα καὶ ἐννέα
μῆνας·
κεῖσθαι ἐν κοινῷ τάφῳ, ἄξιός ἦς ἐγένου σοφίας.
εἰ δὲ ὁ κληρονόμος ὁ ἐμὸς παραπέμψῃ τι τούτων, δώσει τῷ
ταμείῳ προστίμον (δην.) ψρ.

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis referunt speciem. — 3 ἐγεῖου Boeckh, at cf. supra n. 167.

524. Prope Thessalonicam. C. I. 1960.

Οὐλπιος Ἀγαθόμορος χρηστῇ τῇ συμβίῳ.
 χρηστὸν βίον βραχὺν ἰδοῦσα ἐνθάδε κοσμοῦμαι λίθῳ.
 μνείας χάριν.

Vide ad titulum praecedentem. — Tetrametrum iambicum facere voluisse scriptorem auctor est Wilamowitz.

525. In vico Conduriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 479.

Γάιος εἰμαρτῇ ἀλόκῳ τόδε σῆμα θανούσῃ
 θῆκε Ἀνκειανῇ μνημοσύνης ἔνεκεν,
 ἣ συμ[βίω]σεν ἔτη δέκα, πέντε δὲ μῆνας,
 σωφροσύνης [ἀρ]ετὴν ἤθεσιν [ἀρα]μένη.

Supplevit Heuzey. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 σωφροσύνης μελέτην proposuit, at cf. epigr. Phrygium supra n. 384 σωφροσύνης δ' ἀρετὴν οἶδεν ἑμὸς γαμέτης. Participio ἀραμένη fortasse δειξαμένη praestat.

526. Apud Berrhoen. Delacoulanche *Archives des missions scientif.* 1858 VII 266.

Ἐνθα νέκυσ κεῖμε Φιλήρεμος, ὃν ἐπόθησεν
 δεσποσύνη Τύχης, καὶ ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτο[ί]
 ζωῆς, καὶ θανάτου ἀναπόστατος τούτου ἐγενήθη.
 Ἐρμιόνη με ἔθηκε γυνή· [παρ]ά[γ]ων χαίροις παροδεῖτα.

1 Φιλήρεμος nomen esse moneo contra Diltheium *Mus. Rh.* XXVII 416, cf. tit. Thessalonic. supra n. 522 κύματα πορθμεύσας κεῖμαι νέκυσ ἔνθα Σεκουνδίων. — *Quem Fortuna domina ad sese revocavit desiderio capta, quemque ipsi dei e vita seduxerunt.* — 2 ΑΥΤΟΥ — 4... ΑΙΩΝ παράγων displicet; quid fuerit nescio. Clausula eadem in eiusdem tituli Thessalonicensis v. 17 καὶ φωνῆς ἐπάκουε φίλης· χαίροις παροδεῖτα.

527. Berrhoae. Delacoulanche *Missions scientif.* 1858 VII 268.

᾽Ωκυμόρου πινυτιῷ Κρισπίνου [ἐνθά]δε σῆμα,
 ᾧ οὗται [π]έδων γένο[ς] μετόπισθε φανῖτε·
 ἄμφω [γὰρ] προτέρους κῆρ ὀλοὴ δάμασ[εν]

5 τ]οῦν[ε]κά μιν στήλην γράψατο [Σω]ζομένη
 κονριδίη [με]ρόπεσσι κὲ ἔσσομένοισι πνθέο[θαι].

2 ΓΕΔΩΝ — 3 ΑΜΦΩΙ .. — 4 qualem verborum structuram sibi informaverit scriptor nescio. — .ΟΖΟ.

528. Haskevi prope Philippopolin. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 26 n. 58.

Ἀμφοτέρων τόδε σῆμα Σαβεΐνης Αἰμιλιανοῦ τε,
 ἀνδρὸς κυδαλίμου καὶ πινντῆς ἀλόχου.

529. Mahalé apud Philippopolin. Anaglypho vir exsculptus altera manu coronam altera gladium tenens. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 11 n. 15, qui partem priorem quae supra anaglyphum scripta est ex Tzoucalae, alteram ex suo edidit apographo.

Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κείμε, πατρίς δέ μου Θεσσαλονίκη·
 ἔκτινε με δαίμων, οὐχ ὁ ἐπίορκος Πίννας·

μηκέτι καυχάσθω· ἐγὼ ἔσχον σύνοπλο[ν] Πολυνείκην,

ὃς κτείνας Πίνναν ἐξεδίκησεν ἐμέ.

5 κα[ὶ] Θάλλος προσέστη τοῦ μνημείου ἐξ ὧν κατέ[λι]πεν [Βίκτωρ].

Idem argumentum in epigrammatis Trallensibus supra n. 290 et 291. Gloriatur Victor non Pinnæ adversario, sed fato se occubuisse; *at*, inquit, *non iam superbiat, nam Polynicen reliqui sodalem caedem meam ultum*. Itaque Pinnas aut eodem certaminis die aut paullo post cecidit, utique vero ante positum Victoris monumentum. — 3 ΣΥΝΟΠΛΟΙΣ... Tzoucalas σύν praepositione in errorem inductus est. — Quae sub anaglypho scripta secuntur non vidit Dumont arte coniuncta esse cum superioribus. — 5 ΚΑΤΕ | ... ΠΕΝ!!!!.

530. Kararizi, nunc Philippopoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 24 n. 53.

Εἴ με θέλις, ὦ ξεῖνε, δαήμενε τίς πόθεν εἰμεί,
 Λαδικίης πάτρις εἰμί, τοῦνομα Κυρήλλα,
 οἰκοδόμον αλοχὸς Εὐκλαδίου, ὃς με θανοῦσαν
 ἔκρυσεν

Αἰ(ρηλία) Κυρήλα Χρηστιανή
 πιστὴ ἀείμνηστος.

2 *patriae sum Laodiceae*, πάτρις est πάτρης, nisi hoc ipsum in lapide scriptum est. — 4 ΕΚΡΥΨΕΝΟΙΩ...ΟΙΕ | ΛΟΙΠ...ΟΓΕΝ... quae non expedit. — Mulieris nomen integrum subscriptum levius incisis sed grandioribus litteris.

531. Calliupoli. Dumont *Inscr. de la Thrace* p. 51 n. 100.

Μόλις ποτὲ ἡῦρον δεσπότ[ην] εὐνούστατον
 Τρύφωνα μου τὸ κάλλος ἡφάνισ[ε]ν·
 εἰς [γ]ῆν ὄρ[μ]ωμένην ἤγαγε δόξα σὺν ῥοπῇ τοῦ κριτίουτος
 [πρὸς οὐρανόν κτλ'.

Videntur vitiosi esse senarii. — 2 ΤΡΥΦΩΝΑΤΟΝΕΝ... | ΞΩΓΟΜΟΥΤΟ
 — 3 ΤΗΝΟΡΑ erunt quibus alia sententia latere videatur.

532. Perinthis. C. I. 2025.

Πολλαῖς ἐν πο]λίεσσι τέχνην [ῥ]ῆσα πρὸ πάντ[ων]
 ψηφοδ[έ]τας δώροις Παλλάδος [ἀρ]άμενος·
 νῖα λιπὼν βουλῆς συνέδρον Πρόκλον ἰσότηχόν μοι,
 ὁγδ[ω]κοντούτης [nomen defuncti et moriendi verbum.

Litterae vulgares. — 1 supplevit qui primus edidit Ios. de Hammer.
 — 2 ψηφοδέτης Boeckh, qui participium posuit εἰράμενος. — 4 Boeckh
exempli causa τοῦδε τάφοιο λαχών.

533. Perinthis. Ex Aristarchis apographo Dumont *Inscriptions de la Thrace* p. 36.

. . . . ὦ φίλε, μ[ὲ]ν . . . τ[α]χύ, μή με [πα]ρ[έ]λθης
 γνῶθι βίον τὸ τέλος, χαῖρε [λ]έγων.
 Παγέδ[α]φνος Μάρωνι ἐκ τῶν Μάρωνος
 μνείας χάριν.

1 extr. ΠΑΡ...μή με παρέλθης inde ab Theocrito usitata est ver-
 suum clausula. — 2 ΧΑΙΡΕΔΕΙ...et hic et in v. 1 etiam alia latere posse
 quivis intellegit; cf. supra n. 344,3 γνῶθι τέλος βίον et orac. *Sibyll.*
 fr. I 2 βίου τέλος οὐκ ἐσορῶντες.

534. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindob.* 1864 XIII) p. 64. Anaglypho vir expressus dextra volumen tenens adstante puero.

Θεόδωρος Δομιτίου, φύσι δὲ Ἐπικράτους, γραμματικός
ζήσας ἔτη λς.

Καὶ σὺ [π]άρος μοῖσῃσιν ἐνιπρέσας, Θεόδωρε,
τὴν κοινὴν πάντων ἤλθες ἀταρπιτὸν ἐπι-
πάτρῃ σοι γένεος Βειθύμιον, ἐν δ' ἄρ' Ἀθήναις
γραμματικῆς τέχνης οὐνομ' ἔδεξο μέγα·
5 Βύζαντος δὲ πόλει κλέος ἦρασ, καὶ σε θανόντα
μήτηρ ὡς λαγόσιν θήκατο δεξαμένη.
Λούκουλλος φιλίας τάδε σοι μνημῆ' ἔγραψεν,
σῆς γλυκερῆς ψυχῆς κέντρον ἄπανστον ἔχων.

III vel IV saeculi. — 1 CΥΝΑΡΟC quod non correxerunt editores. — 2 ambigi potest voluerit poeta ἀταρπὸν ἐπι an ἐπ' ἀτραπιτόν. — 8 pro γλυκερῆς lapidarius errore λυγρᾶς vel πικρᾶς scripserat correctum subinde ab ipso.

535. Byzantii. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindob.* 1864 XIII) p. 62. Dumont *Rev. archéol.* 1868 II 254. Vtor etiam altero Mordtmanni apographo, quod Ioannis filii beneficio debeo.

Υἱὸς Ἀ]ριστάρχου [κεῖτ]αι πτολία[ο]χος [ἐχ]έφρων,
ἔξοχα τὸν ῥ' ἀγάπησε δάμαρ Βασίλεια Λεώκιν.
ζῆ.

Epigramma anno 359 recentius, quo anno πολιρχία instituta est, cf. Boecking *Not. dignit.* I 174. — 1 ΔΙΑΙΧΟC/ΔΕΦΡΩΝ Dumont, ΔΙΑΙΧC CΔΕΦΡΩΝ Mordtmann; correxi, hoc tantum in medio relinquens ab initio υἱός fuerit an nomen praefecti. Extremum enim v. 2 vocabulum Basiliae potius cognomen videtur esse.

536. Tomis. Cumanudes Νέας Πανδώρας I mens. Iun. 1868. Perrot *Inscr. inéd. des côtes de la mer noire* n. 1.

Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστὸς τύμβῳ ὑπὸ τῷδε τέθαιμαι
εἰκοσέτης Ἀκύλας πατρὶ λιπὼν ὁδύνας.

Ζῷε, πάτερ, καὶ χαῖρε [θ]υγατράσιν, ἃς φθονερός τοι
δαίμων ἀντ' ἐμέθεν ὠπασε γηροκόμους.
ὁ παράγων, χαῖρε καὶ σύ.

Litterae vulgares. — 2 ΟΙΚΟΣΕΤΗΣ et 3 ΤΟΕ corr. editor.

537. Tomis. Pessime ed. Desjardins *Annal. Inst.* 1868 p. 91. Ex meliore Sprattii apographo Babington *Transactions of the Royal Society* X new series p. 19. Denuo a Weickio descriptum ed. Christ *Act. acad. Monac. min.* 1875.

Ην] τις ἐμὴν μετὰ μοῖραν ἐμὸν βίον ἐξερεήνη,
χῶτις ἦν, τί δ' ἔρεξα, καὶ οὐνομα πατρίδος ἀμῆς,
μανίσει [λίθ]ος ἄδε καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην·
πάτρα μοι πέλεται ματρόπολις Εὐξείνιοι,
5 ασιτὴν περικλήσιον ἐνμελίας Τόμοιο.
ουνομα δ' ἦν Σκλάδατος, τέχνην δεδάμ[μαι] ἀνακτος
Ἰπποκράτους θείοιο καὶ ἐσσομένοισιν ἀκούην.

II fere saeculi. Mira est dialectorum confusio; expectares ionice loquentem medicum. — 1 ὅς] τις et ἐξερεεῖναι Spratt. ἐΞΙΕΗΝΗ Weick, unde et εἴ τις et ὅστις - ἐξερεήνη scribere poteris neque minus ἢν τις - ἐξερεήνη. — 2 ΤΙΤΕΡΕΖΑ Weick. — 3 μ]άνυσον τοσάδε Spratt. ΙΑΝΥC . . . ΟΟCΑΔΕ Weick. Ex Sprattii apographo conieceram μανίσει πέτρος ἄδε, cui nunc λίθος ἄδε praestare vidit etiam Wilamowitz. — 5 ΤΟΜΕ Desjard. ΤΟΜΗ Weick, Τόμοιο Spratt. In nummis Tomitanis caput laureatum Τόμου ἥρωος vel Τόμου κτίστου exhiberi docuit me Neubauer. — 6 δῆ] Σκλάδατος Spratt. ΔΗΝCΚΛΑΔΑΙΟC Weick; nomen aut barbarum aut nondum bene lectum. — δ' Ἑλλήνος ἀνακτος Spratt aperta interpolatione, ΔΕΔΑΗ II/III Desjard. ΔΕΔΑΗΝΑΝΑΚΤΟC Weick. Correxī.

538. Circa Theodosiam. Anaglypho expressus vir sinistra volumen tenens adstante puerulo. C. I. Add. II 2113 c.

Σαββίων Στεφάνου.

Ἐφθάσθης, δύστανε, τύχης δη[λή]μασι, καὶ σευ
πάντα λέλειπ' ἀρετῆς, οἷς ἐπι τρυχό[μ]ε[θ]α,
ῖθος, νοῦς, ἀκμή· Μοῦσαι δέ σε [τὸ πρ]ὶν ἐν ἡμεῖν
τέρπουσαι νυνεὶ θρηνολογοῦσι, τάλαν.
5 ματέρι πένθος ἔφους, λύπα πατρί· [οἷ]α δὲ δένδρου
κλῶν [γῆ]ν ἐκλάσθης ἐ[κ]τι[ο]μος εἰς Αἶδαν,

Σαββίων ἀλλ' ἔστω σοι ὁ πᾶς κοῦφο[ς] λίθος, [ῶ]σπε[ρ]
πᾶσι πάρος ζώων ἥς σ[ὶ] προσηνότατος.

II fere saeculi. Plurima emendavit Graefe *Mém. de l' Acad. de Petersbourg* 1844 VI 3. — 2 legebatur ἐπιτροχόμεθα. — 3 ΣΕΑΙΝΕΙΝΕΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Buecheleri coniecturam recepi. — 4 νῦν σε corrigunt sine causa. Cf. Lini versiculum Μοῦσαι δέ σε θρηγέουσιν. — 5 ΠΑΤΡΙΑΔΕ — 6 ΚΛΩΝΝΕΚΑ — ΕΔΡΟΜΟΣ ἔνδρομος vix recte Boeckh; videtur mihi ille cum arboris ramo ab hortulano exsecto comparari. — 7 ΚΟΥΦΟΥ — ΥΣΠΕ ὥσπερ Buecheler. — 8 ΣΗ — Grammaticum Sabbionem fuisse docet et v. 4 et anaglyphum.

539. Phanagoriae. Anaglypho eques cum puero expressus. C. I. 2127.

* Τειμόθεος Δασεῖος χαῖρε.
Τειμόθεος, ὁ πάτρας ὅσιος φῶς, πᾶς δὲ Δασεῖος,
τρῖς δεκά[δ]ας ἐτέων τερματίσας ἔθανες.
ἄ τάλαν, οἰκτιρῶ σε πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ,
ν[ῦ]ν δὲ σὺν ἡρώων χῶρον ἔχοις φθίμενος.

II p. Chr. n. saeculo non recentius est. — 1 Πάτρας coniecit Anglus *Mus. Cantabr.* I 326 coll. Strab. p. 494, ubi κώμη Πατραεὺς nominatur; ego patriam intellego. — 2 ΔΕΚΑΤΑΣΕΤΕΡΝ qui δεκάδας correxerunt nescio an alterum errorem lapidario non recte condonaverint: poeta enim scripserat τρεῖς ἐτέων δεκάδας. — 3 Simonides οἰκτιρῶ σε, τάλαν Καλλία, οἱ' ἔπαθες. — 4 ΗΥΝ ηῦν δὲ συνηρώων Boeckh cum Welckero (*Syll.* 48), νῦν δὲ σύγ' ἡρώων plures coniecerunt. Verum vidit Graefe; σὺν enim in illarum terrarum titulis genetivum interdum trahit, cf. C. I. 2114 c et d (ubi idem nomen Τιμόθεος).

540. In aliqua Thraciae parte. Ex ectypo descriptum Athenis misit Leo amicus.

Αὐτό με γενομένην [γλυ]κεροῦ βιότου κατὰ δῶ[μα]
ἀνδρὸς κουριδίου μοίρῃ [σ]βέσσε, ὠκίμορος δὲ
πεντεκα[ι]εικοσέτης δόμον Ἄιδος ἀ[σ]τυφελίκτου
ἦλυθον, Αἴτη . ο . . . διοὺς παῖδας προλιπο[ῦ]σα
5 ἀρτι νεηγενέας, [αὐτὴ δ' Α]πρώνια δύσμορός [εἰμι.
οἶμμοι
π]αίδων [ν]ηπι[άχων, π]όσιος θυμαρέος ἐ[σθλοῦ,
ἡδὲ] νέας ὤρης καὶ φ

Aetatis admodum recentis. — 1 frequens est exordium ἄρτι με γευόμενον ζωῆς βρέφος ἤρπασε δαίμων, hoc loco cum αὐτό in ectypo esse adfirmant testes oculati, idem certe valet quod ἄρτι neque est ad δῶμα referendum, *nunc ipsum*. — 1Λ. ΚΕΦΟΥ — ΔΩΠ. — 2 σβέσσε Koehler. — 4 ΑΤΡ. ◊... nihil hic mutari posse cum acerrime contendat Leo cumque graecum quidem nullum sit vocabulum his litterarum vestigiis aptum, sequitur nomen viri fuisse, quod ipsum in tanta thracicorum nominum barbarie non audeo adsequi. — 5 ΓΕΝΕΑΕΛΛ... ΠΡΩΝΙΑ mulieris nomen certo fuit. Monito vix opus est inde a v. 5 cum versus vitiosos esse adpareat certi iam nihil fere dari posse. — 6 ΟΙΜΜΟΙΤΑΙΔΩΝΗΠ... | ΦΙΟΙ πόσις Leo; patet interiectionem extra versus ordinem positam esse. Dein ἐσθλοῦ et ἡδέ dubitanter addidi. — 8 ΚΑΙΦΑΙ..... | ΡΥΤΙΜΙ... Γ....

541. Spalati prope Salonam Dalmatiae. C. I. 1830 ex Grutero.

Ἐνθάδε ἐγὼ κεῖμαι Θ[εὸς] αὐτός.

Ἀχιλλεύς κατέθηνεν. Τραῦλος.

1 ΖΕΙ..... ΝΗ... ΙΘ... |. CAYTOC. Boeckh Ζε... (nomen defuncti) νήπιος αὐτῶς. — 2 Τραῦλος vocabulum nescio an non integrum sit.

EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

542. Spartaе. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1861 p. 47. Melius Lebas II 211 c.

Καλλιστονίκη ἐν βροτοῖς κεκλημένη·
ἐπεὶ δὲ μοῖρ' ἐκλώσεν ἐκλιπεῖν βίον,
λαχεῖν δὲ μικρὸν τῆσδε [τῆς γαίας μέρος,
5 μῆτις γε σῶμα σώματος [τοῦμοῦ πέλας
κεῖσθαι ἐάσῃ· μοῦνος ἐς[κεῖσθαι θέλω
πάντων ἀρωγὸς τῶν [θανόντων Ζεὺς ἔφνυ,
ὥς νῦν ἔμοιγε τῆς ἰσαγγέλου τύχης
ἐχθρῶν ποτ' εἴ τις ἐπιγελῶν ἀβρύνεται,
10 τοῦ δ[ὲ] κεραυνώσειεν [ἐχθιστον δέμας,
ἐπεγγελαῖν, ὅπως ἐμοὶ κεῖνός ποτε.

Eius aetatis est, qua haud inoffensi christiani suam profitebantur fidem (v. 7 sq.). — 1 suppl. Lebas. Callistonicē aut mater aut uxor fuit defuncti. — 9 ΔΠ corr. Buecheler.

543. In Pyrgheto vico veteris Philae loco posito. Heuzey *le mont Olympe* p. 478.

ἐκθύμως φιλέων δίδυμον κορυφὴν ἀρετῶν,
 εὐθυτάτην πίστιν ἥδὲ φιλοξενίην·
 τῶν μέτα καὶ συνάπηρεν ἀπὸ χθονὸς ἐς βίον ἄλλον,
 ξείνοισι προλιπὼν καὶ γε πένησι πόθον.

Christianum titulum esse evicit Keil *Mantissa epigr.* Numburgi 1864. — 1 Pind. Ol. I 13 δρέπων μὲν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν. Confert Keil etiam epist. Timoth. I 1,5 τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. — 4 Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 94 coniecit καὶ γενέτηςι, cui recte obloquitur Keil: *in eo quod πένητες mortuum desiderant, manifesto posita est φιλοξενίας explicatio.*

544. In vico Condouriotissa inter Dium et Petram sito. Heuzey *le mont Olympe* p. 480.

Ὡς ῥόδον εἰαρινόν [σ]ε βροτοφθό[ρ]ο[ς] ἤρπασεν Ἀδ[η]ς,
 Σέμνην· [πάν]τα θεὸς ζωῆς ἀφίλα[τ'] ἐν αὐτῇ.

Σ[έ]μνη παροδίτες χέριν· χέρετε παροδίτε.

1 BE — φΘΟ. ON corr. Kirchhoff *Diar. arch.* 1860 p. 95. — 2 ΤΑΗΤΑ — ΑΦΙΛΑΜΕΝ scripsi quae ferri posse viderentur. Bursian *Mus. Rh.* XVI 423 τλῇ τε θεὸς ζωῆς ἀφέλκεμεν αὐτήν. — 3 extrema littera τ superest.

*545. Plataeis. Ex Rossii apographo vv. 1-4 Keil *Syll.* p. 174. Melius paullo Decharme *Missions scientif.* IV 507. Ego addidi v. 5 sq.

a. Τῆσδε πάτρης τάφος ὅδε φιλόξενον ἐντὸς ἔργῳ

Χρύσῃν Σκεπτιανὴν, κρέσσονα Ἀλκινόου.

Μὴ λάθῃς μογέων, εἴπερ ἀνῦξε χρεῖα κατεπίγει,

4 ἀλλ' ἐνπρ[οσθ]εν ανυξον, ὅθην θύρα σῆματι τῷδε.

- b. *Εἴ τις βούλετε ἀνῆξε πάντοθεν ἀνύξη·
σῆμα γὰρ οὕτω τέτυκτε πρόσθεν ἀνυγόμενον.*

5 ANYΞENHΛI HANIΘENA nihil hic novi: cavetur ne quis undelibet aperiatur sepulcrum. — Addidit Decharme tertii tituli fragmentum, cuius ex verbis φιλόξενον καὶ φιλόχριστον constat, quod ex reliquorum barbarie dudum suspicatus eris, christianam fuisse mulierculam.

V. ITALIAE CALLIAE HISPANIAE GERMANIAE.

MELIORIS NOTAE.

546. Romae in sepulcro ad viam Latinam reperto, post obruto. Picturas parietinas titulorumque imagines depinxit Secchi *Antico sepolcro greco scoperto in Roma* cett. 1843. Hinc C. I. III 6270. 6271.

- a. Αἰ]ν[ητῇ] πατρὶς Αὐ[κί]ων ἐλοχεύσατο [γαῖα,
 ἀγλα]ὰ δ' ἐν τιμαῖς πρά[γματ' ἀναγράφ]εται
 σοί,] μάκαρ· [οὐδέ σ]ε ἔθ' ἀελίον πάλιν [ῥομὶ' ἀπο]πέμπει,
 4 φ]εῦ, Πά[τρων, πατρίδος τηλό]θ[ι] θαπτόμενο[ν].
- b. Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι τὸν ἐμὸν τάφον ἀμφὶς ἔχουσιν,
 οὐδ' ὀλολυγαῖα νυκτερὶς ἀμπέταται,
 ἀλλὰ με πᾶν δένδρος χαρίεν περὶ ῥίσκον ἀνέρπει,
 κυκλόθεν εὐκάρποις κλωσὶν ἀγαλλόμενον·
 πωτᾶται δὲ πέριξ λιγυρῇ μινυρίστρια ἀηδῶν
 10 καὶ τέττιξ γλυκεροῖς χεῖλεσι λειρὰ χέων,
 καὶ σοφὰ τραυλίζουσα χελειδονίς ἥ τε λιγύπνοος
 ἀκρίς ἀπὸ στήθους ἤδ' ἔχουσα μέλος.
 Πάτρων, ὅσσα βροτοῖσιν ἐράσμια, πάντ' ἐτέλεσσα,
 ὄφρα καὶ ἰν' Αἴδη τερπνὸν ἔχοιμι τόπον·
 15 τᾶλλα δὲ πάντα λέλοιπα, καὶ ἐν νεότητι κατέκτην,
 οἷχεται πλὴν αἶ <πρὶν> ζῶν ἀπεκαρπισάμην.
- c. Πατὴρ Πάτρων μὲν, Ἀπποληρία δ' ἐγώ·
 τεκνῶ δὲ διςσὰ τέκνα, πατέρα δ' εὖ λέγω.

Praeterea ex eis qui in eodem sepulcro reperti sunt titulis hos memoro: in ara mutila χαῖρε Πάτρων, in basi statuae mutilae χρηστὲ καὶ δίκαιε Πάτρων χαῖρε, in tympano aediculae Πάτρωνος [ια]τροῦ, in pictura quadam parietis γυνὴ Πάτρωνος, θυγάτηρ Πάτρωνος, Ἀντιγόνα, Ἀπολλώνιος. Quae leguntur in anaglypho mutilo litterae --- ΩΝ --- ΒΕΙΣ, bene supplevit Secchi Νικίας καὶ Πάτρ[ω]ν [πρέσ]βεις, priore nomine addito ex C. I. 6446 Νεικίας - Ξάνθιος τῆς Λυκίας, ἀρχιερασάμενος τῶν Σεβαστῶν καὶ πρεσβείσας ἐκ τρίτου ὑπὲρ τῆς πατρίδος. M. Αὐρήλιος Ἀγησίλαος τῷ συμπολείτῃ μνήμης χάριν ἐποίησεν, qui titulus haud procul a Patronis sepulcro inventus est. Itaque alterius saeculi habemus unum Patronis medici, Lyciorum legati ad Caesares epitaphium (a), alterum Patronis iuvenis (b), diples nota a tertio seiunctum, quod Apuleiae Patronis filiae est (c.) — Epigrammatis primi plane incerta restitutio; traditur sic fere:

N . ΠΑΤΡΙC ΔΥ
ΩΝΕΛΟΧΕΥCΑΤΟ
ΑΔΕΝΤΙΜΑΙC ΠΡΑ
ΕΤΑΙ . ΜΑΚΑΡ
ΕΞΘ ΑΕΛΙΟΥ ΠΑΛΙΝ
ΠΕΜΕΠΙCΕΥΠΑ
Θ ΘΑΠΤΟΜΕΝΟ

Secchii Franzii Welckeri (*Mus. Rh.* III 1845 p. 259) conamina inutile est enumerare; certa enim neque illi neque ego invenimus, nisi quod alterius distichi sententiam recte adsecutus esse videor: *neque te iam solis lux salvom in patriam reducet, procul a patria hic sepultum.* — Alterum epigramma describit sepulcri parietes variis ornatos arboribus (πᾶν δένδρος v. 7), quibus variae insident aves, similesque omnino picturae videntur villae Livianae quae *ad Gallinas* dicitur. — 15 κατέκτην integrum reliqui licet fortasse corruptum. — 16 ΟΙΧΗΤΑΙ probam formam in ὧχετο mutabant; probabilius πρίν interpolatum esse.

547. Caralibus Sardiniae. C. I. 5759. Octo sunt epigrammata latina, duo graeca.

- a. Εἰς ἱα σου, Πώμπιλλα, [x]αὶ [εἰ]ς κρίνα βλα[σ]τείσειεν
ὁστέα, κα[ι] θάλλο[ι]ς ἐ[ν] πετάλοισ[ι] ῥόδων
ἡδυπνόου [τ]ε κρόκου καὶ ἀγροῦτου ἀμαράντου,
κεῖς καλὰ βλ[α]στήσῃς ἀνθεα λευκοῖον,
5 ὥς ἴσα ναρκίσσωι τε πολυκλαύτω θ' ἱακίνθωι
x]αὶ σὸν ἐν ὀψιγόνο[ι]ς ἀνθος ἔχοι τι χρόνος.

ἦδε γ[ά]ρ[ο], ἡνίκα πνεῦμα με[λ]ῶν ἀπέλνε Φίλιππος
 λοίσθιο[ν] ἀκροτάτοις χε[ί]λεσι προσπελάσας,
 σ[τ]ῆ[α] [λ]ι[π]οψυχ[οῦ]ντος ὑπὲρ γαμέτου Πώμπιλλ[α]
 10 τὴν κείνου ζωὴν ἀντέ[λ]αβεν θά[ν]α[τ]ον.
 τ[οί]ην [σ]υ[ζ]υ[γ]ί[η]ν ἔτεμεν θεός, ὥστε θανεῖν μ[έ]ν
 Πώμπιλλαν, γλυκεροῦ λύτρον ὑπὲρ γαμέτου,
 ζ[ῆ]ν δ' ἀ[έ]κ[ον]τα Φίλ[ι]π[π]ον, ἐπευχόμενον διὰ παντό[ς],
 σνκεράσαι ψυχ[ῇ] πνεῦμα φιλανδροπάτη.

b. Εστρεψεν μοιρῶν μία νήματ[α], καὶ τὸν ἄτεγ[κ]τι[ον]
 16 αἷς ἰδίαις εὐχαῖς [ῆ] μ[ία] θέλξ' Ἀίδην,
 ἣ] περίφρω[ν Πώ]μπ[ι]λλα
 ἥ]τις ὑπὲρ γαμέτου [τὸν β]ίον [ἐξέ]λιπεν.

i p. Chr. n. saeculi. — Cassium Philippum (cf. epigr. lat. i.)
 exulem in Sardiniam relegatum comitata est uxor Atilia Pomptilla
 (i. s. s.), cf. epigr. lat. c:

*urbis alumna graves casus hucusque secuta
 coniugis infelicis Atilia, cura Philippi
 hic sita sum manibus gratis sacrata mariti,
 pro cuius vita vitam pensare precanti
 indulgere dei.*

vv. 1 - 14 suppl. Lebas apud Alb. de la Marmora *Voyage en Sardaigne*
 1840 II p. 570 sqq., nisi quod v. 2 θάλλοις scripsi (coll. v. 4) pro θαλ-
 λούς, quod non intellego, v. 8 λοίσθιον pro λήθην vel σιγήν (Franz), v. 11
 τοίην cum Franzio pro οίην. — 2 ΘΑΛΛΟ ΣΕΙ ΠΕ — 3 ἀγγρανίου Franz,
 quo nihil opus est; novi titulum atticum iv saec., quem nuper a Leone
 amico missum edam in Addendis, ubi σωφροσύνη [δὲ σέθεν] θάλλει ἀγ-
 ρατος: τύμβω δέ κτλ'. — 7 - - Α ΗΝΙΚΑ — 10 ΘΑ ΙΑ ΟΥ — 13 sq. con-
 fert Wilamowitz Eur. *Suppl.* 1028 sqq. suae edit. ὡς ὅδ' εὐναῖος γαμέτας
 συντηχθεῖς αἰραῖς ἀδόλοις γενναῖας ἀλόχοιο. — 15 ΝΙΜΑΤ Ν . . . Ι
 . . . ΙΚΤΥ supplevi. — 16 scribunt [τ]αῖς ἰδίαις εὐχαῖς, sed et Marmora
 et Muratori, qui horum carminum pauca frustula habet, ΑΙΣ tradunt.
 — ΧΑΙΣ . ΙΜ . . . ἡ μία θέλξ' Wilam. — 17 ΠΕΡΙΦΡΩΜΠΙΛΛΑ ΚΟ
 Ν Lebas ἡ περίφρων Π., Φίλιππου χρηστὴ ἀκοίτις. — 18 ΠΤΙΣ, dein
 post γαμέτου amplior lacuna, tum ΙΟΝΗ. Supplevit Lebas.

548. Nemausi. C. I. 6789.

D. M. C. Vibi Liciniani v. ann. XVI. m. VI. C. Vibius Agathopus et Licinia Nomas fil(io) optimo piissim(o).

Ἀνθεα πολλὰ γένοιτο νεοδμήτω ἐπὶ τύμβῳ,
μὴ βάτος ἀνήμερή, μὴ κακὸν αἰγίπυρον,
ἀλλ' ἴα καὶ σάμψονχα καὶ ὕδατινὴ νάρκισσος,
Οὐεΐβιε, καὶ περὶ σοῦ πάντα γένοιτο ῥόδα.

549. Romae. C. I. 6856 ex Grutero, qui Vrsini schedis usus est.

Ὁ κλεινὸς ἱνὶς βασιλέων Ἀμάζασπος,
ὁ Μιθριδάτου βασιλέως κασίγνητος,
ὧ γαῖα πατρ[ι]ς Κασπίας παρὰ κλή[θ]ρος,
5 Ἴβηρ Ἴβηρος ἐνθαδὶ τειάρχεται
πόλιν παρ' ἱρήν, ἣν ἔδειμε Νικάτωρ
ἐλαιόθηλον ἀμφὶ Μυγδόνοσ νᾶμα.
Θάν[ε]ν δ' ὀπαδὸς Ἀνδόνων ἀγητ[ῆ]ρι
μολῶν ἄνακ[τι] Π[α]ρδικὴν ἐφ' ὕσμινην,
10 πρὶν περ παλά[ξ]αι χεῖρα δηρίῳ λύθρῳι,
ἴφθιμον αἰαῖ χεῖρα δουρὶ κα[ὶ] τ[ό]ξω[ι]
καὶ φασγάνου κνώδοντι πεζὸς ἱπ[πεύς] τε·
ὁ δ' αὐτὸς ἴσος παρθένοισιν αἰδοίαις.

Mithridatem Pharasmanis filium a. 75 Iberorum regem fuisse monuit me Mommsen coll. C. I. L. III 6052, cuius nihil obesse quin fratrem fuisse Amazaspum credamus. Obest tamen hoc quod cum in Traiani expeditione Parthica cecidisse videatur Amazaspus (a. 11⁵/₆) idque iuvenili florens aetate (v. 12), fratrem ei fuisse 35 vel adeo 40 annis natu maiorem minime probabile est. Itaque eiusdem gentis alius fuerit quem non novimus Mithridates. Traiani autem socium fuisse Amazaspum cum recte alii coniecerunt tum confirmavit Mommsen eo, quod Nisibin urbem (cf. ad v. 5) Traianus cepisset, captam rursus perdidisset, perditam denique recipavisset, coll. Cass. Dion. 66, 23. 26. 30. — 3 ΠΑΤΡΗΣ — ΚΛΗΘΡΑΣ qua forma offensus Meineke Κασπίαις παρὰ κλήθροις coniecit; at nec dativus satis aptus est nec κλήθρα nomen videtur esse quod vituperetur. — 4 Ἴβηρ Ἴβηρσιν coni. Hermann; genetivum puto ex formularum quarundam similitudine additum esse, velut ἀγαθὸς ἐξ ἀγαθῶν ὀλβίος ἐκ μακάρων alia; quasi dixerit non se primum sed patrem iam proavosque apud Iberos regnum habuisse. — 5 urbs est Antiochia

Mygdonia s. Nisibis, ubi pugnans interfectus est Amazaspus. Recte vero Mommsen probabilius iudicat ossa nobilissimi viri quam lapidem ex Mesopotamia Romam transvectum esse; conicit igitur cum nec versibus transponendis nec corrigendis verbis poetae bono satisfieri posse videatur epigramma olim sepulcro ad Nisibin extruendo destinatum postea cum illic etsi crematus non tamen conditus esset conditorio Romae facto minus apte inpositum esse; confert tit. C. I. L. III 4060 *M. Petronius . . . hic est crematus, ossa relata domi.* — Νικάτωρ pro Νικάτωρ coni. Mommsen, coll. Plin. *hist. nat.* VI 26, 117 *oppida habet (Mesopotamia) - Antiochiam quae a praefecto Mesopotamiae Nicanore condita Arabis vocatur.* At cf. Dionis loci s. s. — 7 ΑΓΗΤΟΡΙ audacius Meineke ἀρειτόλμω, inepte Franz ἀγακλειτών. Adiectivo si opus est, unum invenies litterarum vestigiis aptum ἀρήϊω, quod pugnat cum metro. Itaque cum praesertim Mommsen *ducis et imperatoris* nomina iuxta posita nihil offensionis habere me docuisset, traditum retinui, lapicidae solum errorem corrigens. — 8 ΑΝΑΚΝΑΡΘΙΚΗΝ — 9 ΠΑΛΑΖΑΙ — 10 ΚΑΝΟΖΩΡ emendationem occupavit Haupt. — 11 ΠΕΖΟCΙΝΙ suppl. Scaliger. — 12 mutilum putant carmen periissequae mortis Amazaspi descriptionem; at ipse v. 12 docet hac de re nihil iam expectandum esse.

550. Romae. C. I. 6262.

- a. Κλαίει μὲν σ' [ὁ] τεκν[ῶ]ν, κλαίει δ' Ἀγαθάγγελος ὠνίρ,
 μυρόμενος φιλήν τερπνοτάτην ἀλόχου,
 μύρονται δ' ἀδελφοὶ Μηνᾶς καὶ Δάψιλος ἄμφω
 ἥδ' ὅσσοι σ' ἐφίλουν κῆπόθεον δι' ὅλον.
 5 γηραλέη δὲ κόμη[ν] πολὴν [τίλ]λονσα καθ' ὥραν
 ἡρίον ἄμφι τέον, Μοῦσα, χέω δάκρυα.
 ἄλλο.
 b. Κεῖσαι δ' ἴ, τέκνον καλόν, προλιποῦσα τοκῆς
 ἥδ' ἐ κασιγνήτους καὶ πόσιν ἀμφιθαλῆ,
 νούσου ὑπὸ στυγερῆς δεδαμασμένη· αὐτὰρ ἔμοιγε
 10 πένθος ἀνείητον κάλλιπες οἰκτροτάτῃ
 γραῖα δ' ἀνήμεστον πένθος κατὰ μοῖραν ἔχουσα
 ἄμφι τετὴν στήλην, Μοῦσα τέκνον, χέομαι.

II vel III saeculi. — 1 CΕΤΕΚΝΟΝ et 5 ΓΗΡΑΛΕΗΝΔΕΚΟΜΗΠΟΛΙΗΝ corr. Franz. — 3 transposuit verba Hecker *Comment. de Anth. graeca* (1852) p. 103 μύρονται M. κ. Δ. ἄμφω ἀδελφοί, qua ratione invito poeta δέ abiciendum esset. — 5 ΠΑΛΟΥCΑ corr. Meineke *Diar. litt. ant.* 1844 p. 1038; idem v. 10 ἀνιμρόν coniecit.

551. Romae. C. I. 6261 coll. Add. III 1266.

- a. Τὴν κυανῶπιν Μοῦσαν, ἀηδόνα τὴν μελίγηρην
 λειπὸς ὅδ' ἐξαπίνης τύμβος ἀναυδὸν ἔχει,
 καὶ κεῖται λίθος ὥς ἡ πάνσοφος, ἡ περιβωτός·
 Μοῦσα καλῇ, κούφη σοὶ κόνις ἦδε πέλοι.

protome feminae, ad sinistram cithara, ad dextram lyra.

- b. Τίς μου τὴν Σειριῶνα κακὸς κακὸς ἤρπασε δαίμων;
 6 τίς μου τὴν γλυκερὴν ἤρπασε ἀηδονίδα,
 νυκτὶ μιῇ ψυχραῖσιν ἄφαρ σταγόνεσσι λυθεῖσαν;
 ὤλεο, Μοῦσα, ἐτάκη δ' ὅμματα ἐκεῖνα σέο,
 καὶ στόμα πέφρακται τὸ χρύσειον οὐδὲν ἔτ' ἐν σοὶ
 10 λείψανον οὐ κά(λ)λους, οὐ σοφίης πέλεται.
 ἔρρεται, μέρμηραι θυμαλγέες· αμμοροὶ ἐσθλῆς
 ἐλπίδος ἀνθρώπων πάντα δ' ἄδηλα τύχης.

Petroniae Musae. 4

II vel III saeculi. — 5 κακῶς κακός Gruter, κακὸς κακός Gerhard Visconti Stephani, quorum consensum spernere nolui. — 7 vidit Stephani haec verba ad solam lusciniam referenda esse, cui saepe ingruente frigore cita mors parata est. — 10 ΟΥΚΑΛΟΥΣ Gruter Visconti Stephani, ΟΥΚΕΙΔΟΥΣ Fabretti. — 11 ἔρρεται Gerh. et Steph. i. e. ἔρρετε. — Quod omnino quis in tam acres se profuderit questus non patet, vix integra est inscriptio; quam si cum eis quae praecedunt (n. 550) comparaveris fortasse mecum ad eundem tumulum pertinere senties: illic parentes maritus fratres filiam uxorem sororem lugent, hic omnes homines ereptam sibi doctam puellam eiusque artem musicam.

552. Romae. C. I. 6295.

Φλαβιανῷ ἔρῳ πατὴρ Δῶρος τόδε σῆμα,
 ἔξ ἐπὶ τοῖς δέκ' ἔτη μοῦνα βιωσαμένῳ·
 Μοῖρα γὰρ Αἰολίδος πάτρης ἀπάνευθε Μυρίνης
 θάψε τε καὶ μουσῶν εὐνὴν ἔθνηκ' ἀρετῆς.

II fere saeculi. — Elegans verborum et inventio et ordo est; non sic fato abreptum sepelivit pater, sed fatum sepelivit, pater monumentum posuit. Moriendi verbum nullum.

553. Neapoli. C. I. 5822.

Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα φῶτα Φίλιππον,
 πρέσβυν Εἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης,
 Αὔσονίων ὑπάτου πατέρα κλυτὸν Ἀντι[γ]όνοιο,
 θρέψε Μακεδονίη, δέξατο δ' Εἰταλίη.

IV saeculo etsi vix antiquius est epigramma (litterae ΑΡΩ), antiquae tamen simplicitatis imaginem refert. Antigonus consul non innouit. — 2 sapientia ionica non in univsum videtur graecarum litterarum peritia intellegenda, sed philosophiae maximeque physicorum studia. — 3 ANTIFONOIO.

554. Romae. C. I. 6197.

Κλαύδιος ἰητὴρ Ἀγαθήμερος ἐνθάδε κεῖμαι,
 παντοίης δεδαῶς κραιπνὸν ακεσμα νόσον
 ξυνὸν τοῦτο δ' ἐμοὶ καὶ Μυρτάλῃ εἷσα συνεινῶ
 μνήμα· μετ' εὐσεβέων δ' ἐσμέν ἐν Ἥλυσίῳ.

Claudius Agathemerus Lacedaemonius Persii sodalis, cf. vita Persii. Et coeptum est illo tempore iota mutum in privatis saltem titulis modo adici modo omitti.

555. Bononiae. C. I. 6223. Descripsit Wilamowitz.

Θ(εοῖς) κ(αταθονίοις).
 Ἄνδρα φίλον φθίμενον Διονύσιον ἐνθάδ' ἔθνηκεν
 Δελφὶς ἑὸν, τιμῶσ' εἵνεκ' ὁμοφροσύνης·
 καὶ φιλή νίκησεν ἀδελφειῶν ὁμόνοιαν
 ἐσθλὸς Ἀθήναιος ἐν θαλάμοιο τέλει,
 5 ος τόδε σῆμ' ἐτέλεσσε τεθνεϊότι θεσμὸν ἀέξων
 εἵνεκεν εὐνοίης ἧς ἔχε πιστο[τ]ά[τ]ης.

Litterae ε solita lunata forma est. — 4 ἐν θαλάμοιο τέλει explicant in lecti i. e. sepulcri sumptu; at θάλαμος nisi accedat epitheton non est sepulcrum, neque sic perspicitur quis fuerit ille Athenaeus. Lucem adfundit ultimus versus: εὐνοίας enim laus non decet cognatum sed patronum, nec quale officium Athenaeus habuerit tacetur: erat enim θαλάμου φύλαξ vel cubicularius Dionysii. Servus libertusve ipsis defuncti fratribus pietate victis monumentum faciendum curavit. — 5 θεσμὸν ἀέξων id quod tribui ius fasque erat tribuens. — 6 ΠΙΣΤΟΡΑΓΗC corr. Welcker Syll. 88.

556. Romae. C. I. 6300.

Τὴν Διὸς ἀμφίπολόν με Χελειδόνα, τὴν ἐπὶ βωμοῖς
σπένδειν ἀθανάτων γρηὺν ἐπισταμέναν,
εὐτεκνον, ἀστονάχeton ἔχει τάφος· οὐ γὰρ ἀμαυρ[ῶ]ς
δαίμονες ἱμετέρην ἔβλεπον εὐσεβίην.

Dis Manibus Chelidonis sa[crum]. Floria Chelidon vixit annis LXXV.

I vel II saeculi. — Conferunt Callimachi ep. 41 Schn. et ad v. 3 sq. Diotimi A. P. VI 267 οὐ γὰρ ἀφαιρῶς ἐκ Διὸς ἰθείης οἶδε τάλαντα δίκης, unde simul adverbium ἀμαυρῶς confirmatur; traditur ΑΜΑΥΡΟΣ.

*557. Neapoli. Anaglypho mulier sedet iuveni dextram iungens. C. I. 5817.

Μνημα φιλοφροσύνης Ἄστυ τόδε Λάφης ἔτευξε,
καὶ ζῶσαν στέρξας καὶ φθιμένην ποθέων.

I saeculi. — Aemulatur poeta veterum Atticorum simplicitatem, cf. supra n. 44 et 48.

*558. Romae. C. I. 6292.

Σεμνὴν Πηνελόπην ὁ πάλαι βίος, ἔσχε δὲ καὶ νῦν
σεμνὴν Φηλικίαν, οὐ τάχα μιωτέραν
βουλομένης δὲ θανεῖν ἀνδρὸς προτέραν σφετέροιο
ἔκλυες, ὦ δαῖμον, πολλάκις εὐχομένης.
5 τοιγάρτοι καὶ ἐμεῖο δικαιότερην ὅπ' ἄκουσον
εὐχομένου, Πλούτων, ἣν εἰς Αἶδαο περήσω
εὐρεῖν τὴν ἰδίαν Φηλικίαν παρὰ σοί.
Κλαύδιος ἱγὴρ Ἀγαθεῖνος τήνδε ἀνέθηκεν
εἰκόνα Φηλικίτας, μάρτυρα σωφροσύνης.

II fere saeculi. — 1 ἔσχε δὲ χῶ νῦν Franz nec pulcre neque necessario opinor. — 7 simillimum epigramma Melium supra n. 266 μὴ μύρου, φίλ' ἄνερ, με· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ γὰρ ὁδεύσας· εὐρήσεις τὴν σὴν σύγγαμον Εὐτυχίην (Felicitem).

559. Romae. C. I. 6276.

Ποπιλῆς τάφος οὗτος· ἀνὴρ δ' ἐμὸς αὐτὸν ἔτευξεν
Ὡκέανος πάσης ἐμπέραμος σοφίης·

κούφη τοιγὰρ ἐμοὶ πέλεται κόνις· ἐν δ' Ἀχέροντι
ἱμνήσω τὴν σὴν, ὦ ἀνερ, εὖσεβήην.

- 5 μέμνεο κῆν ζωῷς ἐμέθεν καὶ πολλάκι τύμβω
σπεῖσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποικομένη,
καὶ λέγε Ποπιλίην εὖδειν, ἄνερ· οὐ θεμιτὸν γάρ
θνήσκειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' ὕπνον ἰδὺν ἔχειν.

II saeculi. Vt postrema Callimachi imitatore, ita etiam reliqua bonorum poetarum lectione inbutum produnt scriptorem. — 2 cf. supra n. 553 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης. — 7 οὐ εἰμὶτόν, scilicet λέγειν.

560. Neapoli. C. I. 5819.

- a. Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον ἐπὶ στά[λλ]αι Κλεοπάτραν,
ἂν φθόνος εἰς Αἶδαν, οὐ χρόνος ἡγάγετο,
μορφᾶς αἱ πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις,
ἔργα δ' Ἀθαναία τερπνὰ σαφροσύνας,
5 Μοῦσα δὲ καὶ σοφίαν καὶ πακτίδα τὰν φιλέραστον,
συμφωνίαν ἐρατοῖς μειξαμένα μέλεσιν
καὶ γνούς ὡς θνατοῖ[ς] οὐδὲν γλυκερώτερον ἀγᾶς
ζῆθι κάλ[ω]ν τείνας οὔριον εὐφροσυνᾶν.

- b. Εἰ καὶ σου κεύθει κάλλος νέον, ὦ Κλεοπάτρα,
10 τύμβος καὶ φροῦδον σῶμα λέλογχε κόνις,
ἀλλ' ἀρετὰ βιοτᾶς αἰὲν ζωοῖσι μέτεστι,
ψυχᾶς μανύουσ' εὐκλέα σωφροσύνην.

I saeculi. — 1 ΣΤΑΜΑΙ corr. Reinesius. — 5 *Musa eruditionem dedit et lyram amatoriam deditque carminibus addere cantum.* Quam sententiam non erigunt sed debilitant qui verba mutant, velut Hermann συμφωνεῖν-δειξαμένα. Licentia metrica ferri ut potest ita debet. — 7 ΘΑΝΑΤΟΙΟ corr. Valckenaer. — 8 ΚΑΛΟΝ corr. Reinesius; male vero Valcken. εὐφροσύνην nec melius Franz εὐφροσύνας. — 12 σωφροσύναν Franz.

561. Neapoli. C. I. 5818.

Λευκία Εὐφρονος.
Εὐφρων Ἡρακλείδου.

Ἦδ' Εὐνοστιδέων θήκη, ξένε, Εὐφρονα κρύπτει
χρηστόν, ὃς ἐν ζωῷς ἦπια ἔκευθε νόω[ι].

Καὶ δὲ σέο κρύπτει κάλλος ὦνον [ἢ κόνης ἦδε
χρηστήν, ἦ

I vel II saeculi. Nomina praescripta sunt cursivis quae dicuntur litteris. — De Eunostidis, quae est una ex phratriis Neapolitanis, cf. C. I. III p. 716. — 3 restituit Franz coll. ep. anteced. n. 560, nisi quod κόνης pro σορός scripsi. — 4 ex prioris pentametri similitudine factus tamen difficultates movet. Superant haec:

ΧΡΗΣΤΗΝΗΠ

ΤΣΠ Χ ΙΑΙΔΟΣ

Accusativus χρηστήν, qui respondet ad χρηστόν v. 2, non habet quo referatur; uxor adpellatur, sed nomini locus non est; extremum denique vocabulum nescio αἰδος[ύνη] sit an [κάν] Ἀίδος.

562. Romae in aedibus Rondaninis repperit mihique benigne misit F. de Duhn.

Αἰαῖ συνλέκτροιο σαόφρονος, αἰαῖ ἀνιγροῦ
δαίμονος, ὃς ζωᾷς εἶλε φίλαν ἄλοχον
καὶ σὺ μέν, ὦ πάντεμε, γόων [ἀ]πάτερθεν λαύεις,
μοχθηρὸν μερόπων ἐκπρολιποῦσα βίον
5 οὓς δὲ πόσις δύστηλτα πανημέριος τολυπεύσει,
οσσων ἄναον δάκρυον ἐκπροχέων
οὐ γὰρ ἀμειλίχτους κραδίης ὁδύνας ἀκ[έοι]το
ἄθάνατος παλάμη κρᾶτ' ἐπαφησάμ[εν]ο[ς],
ἐς δ' ὅσον ἐνπνέει βίον τε ἐπὶ ἡμαρ ἐρύκει
10 δύσμορος ἀντλήσει πένθος ἀεξίβιον.

II vel III saec. — 3 ΓΩΝΗΠΑΤΕΡΘΕ corr. O. Richter collega. — 7 ΑΚ
ΙΙΙΙΙΙΤΟ et 8 ΦΗCΑΜΙΙΙΙΙΓ, ita ut duae ternarum litterarum lacunae ex-
plendae sint. Pugnat cum traditis Wilamowitzii coniectura ἀκέσαιτο
ἄθάνατος παλάμη-ἐπαφησαμένη. Recepi quem ille proposuit optativum
(sed praesentis temporis propter spatium), qui satis male ἄν particula
caret, et ἄθάνατος dictum sumpsi pro ἀθανάτων τις, neque hoc aut ma-
gis aut minus barbare. Olim conieceram ἀκ[έοι]το ἀθάνατο[ι] - ἐπα-
φησάμ[εν]ο[ι], ubi neminem offenderit παλάμη singulari numero positum.

563. Neapoli. C. I. 5820.

Τρεινακρία γαῖα με λοχεύσατο, τὸννομα Οὐραν.
σωφροσύνης βίότηφ κῦδος ἐνεικαμένην

- κονρίδιος δὲ πόσις κρύψε χθονὶ τῇδε καλύψας,
 δακρυχέων ἐπ' ἐμοὶ συγχρὸν ἀπὸ βλεφάρων,
 5 κηδεύσας ἀρετῆς ἀντάξιον ἡμετέρῃσιν,
 ἡλικίης ἐτέων εἴκοσι καὶ τετόρων.
 ὦ θνητῶν ὀλίγος τε βίος καὶ ἄφρευκτος ἀνάγκη,
 ὥς με τάχος βιότου νόσφισε καὶ γαμέτον.

Cornelianus scriba coniugi incomparabili contra votum.

II fere saeculi. Doricae dialecti causa est insulae doricæ memoria.
 — 1 γαῖα ex γαῖῃ fictum esse adnotat Franz. — 4 cf. supra n. 559,6
 σπείσον ἀπὸ βλεφάρων δάκρυ' ἀποικομένη.

564. Romae. C. I. 6302.

- Κλαύσατε πάντες ἐμὸν γοερὸ[ν μό]ρον, ὦ παριόντες,
 στάντες ἐμῆς [ὀλί]γον πρόσθε λυγρῆς σποδιῆς,
 κλαύσατε τὴν δύστηνον. ἐφ' ἣ μέγα πέν[θος] ἔχουσιν
 νυκτὶ καὶ ἡλίῳ δυστοκέες τοκέ[ες]
 5 ἥς ζυγὸν οὐκ εἶδον τὸ γαμήλιον, οὐδ' ὑμέναιον
 ᾗσε τις οἶνοχαρὲς πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων.

II saeculi. — vv. 1. 3. 4. suppl. Maffei, v. 2 Brunck. — 2 πρόσθε
 λυγρῆς σποδιῆς, cui vocī resonat v. 6 πρόσθεν ἐμῶν θαλάμων. — 5 A. P.
 VII 334,13 οὐχ ὑμέναιον ἄεισε περικλυτόν, οὐ τέκος εἶδε (mater) et ep.
 Smyrnaeum supra n. 236 ᾧ παστὸν οὐθεῖς, οὐχ ὑμέναιον ᾗσέ τις.

565. Florentiae. C. I. 6278.

- Ἦν ὅτε μοῦνον Ὑγείνον ἀδελφεὸν οἷ με τεκόντες
 πένθεον, ἥνικ' ἐγὼ πενταετιζομένη
 παρθένος ἐν γονέεσσιν ἐθήλεον, ἣ ἀγαπητή
 ἦλυθα τὴν φρικτὴν εἰς Αἶδα πόλ[ι]ν.
 5 οἷ ἐμὲ γ[ε]ινα[μέν]η μῆτερ Βένους, οἷ X]αρίτωνος
 πολλάκι βω[ο]μένον· χαῖρε Πρόκλα θύγατερ.

II saeculo non antiquius. — 1 exordium creberrimum, vid. Ind.
 Anth. Pal. ed. Paris. — 2 εἰναετιζόμεναι Callimachus h. Dian. 179. —
 3 sq. ἣ δ' ἀγαπητή Iacobs, quo non video quid lucremur. Franz prae-
 terea v. 4 νῦν scripsit pro τῇν, et sane aegre caremus quod verbis ἦν
 ὅτε opponatur. Articulum tamen si non traditus esset de coniectura

ultro inferremus, nam ad τὴν φρικτὴν quivis subintelleget ὁδόν. Itaque cum νῦν adverbio nullus locus sit, inconcinnius poetam locutum esse putabimus. — 5 ΓΗΝΑΤΙ... ΗΜΗΤΕΡ | ΒΕΝΟΥΣΟ ΑΡΙΤΩΝΟC quae scripsi certa sunt, unde non iuvat editorum commentis inmorari. Βένους i. e. *Venus*, quae scriptura non rarior ipso nomine est.

566. Romae. C. I. 6239.

- a. Ἐτῶν δεκοκτώ, μονογενῇ καὶ παρθένον
Θεοδοσίαν ἔθαψε Δωροθέος πατήρ,
ἣν μ[ε]λλόνυμφον Τυβί μηνὸς εἰκάδι
εἶλες, πο]νηρὲ δαῖμον, ὅς τὸν ἔμπαλιν
5 οἷ νόσ]τον οὐκ ἔκλωσας, ὥσπερ ἠλπισε.

- b. Ὅκτω]καιδεχέτης, ἔτι παρθένος, οἰογένεια
Θεοδοσία κεῖται Δωροθέου θυγάτηρ
ἀλλ' ἄγε, ν]ηλεόθυμε Χάρ[ω]ν, τί σε τόσσον ἐνηῆς
τέρ]ψε λιποῦσα πατρὶ πένθος ἀπειρέσιον;

II fere saeculi sunt epigrammata, alterum ad verbum fere ex altero expressum. Prioris fragmentum i. e. exitus singulorum versuum παρθένον, πατήρ, [μ]ηνὸς εἰκάδι, [τὸ]ν ἔμπαλιν, ὥσπερ ἠλπισε editum C. I. 9840, tamquam novi tituli particula. — 1 et 5 Welcker, 2 et 3 (traditur ΕΜΟΝΥΜΦΟΝ) Franz restituerunt, versus quarti simplicissimum supplementum fugit utrumque. — 8 sq. falso eidem et expleverunt et interpretati sunt; intellego age, *Charon crudelis*, quid te iuvat, amabilem hanc puellam a te raptam patri luctum movisse. — 8 ΧΑΡΟΝ — 9 ΥΨΕ.

567. Romae. Urnae anaglypho Vlixes cum Sirenibus expressus. C. I. 6288.

- Ἀθάνα[ος] μερόπων οὐδείς ἔφν' τοῦδε Σεβήρα,
Θησέως, Αἰακίδαί μάρτυρές εἰσι λόγον.
αὐχῶ σῶφρονα τύνβος ἐμαῖς λαγόνεσσι Σεβήραν,
κούρην Στρυμονίου παιδὸς ἀμύμον' ἔχων,
5 οἷην οὐκ ἤνεικε πολὺς βίος, οὐδέ τις οὐ[τ]ω[ς]
ἔσχε τάφος χρηστὴν ἄλλος ὕφ' ἑελίωι.

II fere saeculi. — 1 ΑΘΑΝΑΤΟΝ et 5 ΟΥΠΩ corr. Christ, quem citavit Franz. — 4 Severam filiam *Strymoniae subolis* i. e. patris ad Strymonem incolentis esse cum Boeckhio iudicat Franz. At vix probabile

patris patriam indicari, nomen taceri: παῖς Στρυμόνιος i. q. παῖς Στρυμόνος, neque addam exempla.

568. Romae. C. I. 6249.

Σώφρονα Κρησκεντεῖναν ἔχων τάφος ἐνθάδε κεύθω,
τὴν πάσης ἀρετῆς κῦδος ἐνεκαμένην,
ἣτις ἐνὶ ζωοῖσιν ὅπως ἀνέτελλεν Ἐφῶς,
νῦν δύνει δ' ὑπὸ γῆν Ἑσπερος ἐν φθιμένοις.

III fere saeculi. Conferunt Platonis ep. A. P. VII 670 ἀστὴρ πρὶν μὲν ἑλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐφῶς, νῦν δ' ἐκ θανάων λάμπει Ἑσπερος ἐν φθιμένοις, quae satis inepte ad mulierem translata sunt. Hesperum Aurorae et Cephalī filium nonnulli dixerunt pulchritudine multos praestantem, ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiam Eratosthenes dicit eum hac de causa Veneris adpellari et exoriente et occidente sole videri, quare ut iam ante diximus iure hunc et Luciferum et Hesperum nominatum. Hygin. Astron. II 42 p. 80 Bunte.

*569. Olim Romae integer lapis, nunc Neapoli fractus. C. I. 6200.

- a. Πρωθήβην ἔτι κοῦρον, ἔτι χροάοντος λούλου
δευόμενον φθονερὴ μοῖρα καθεῖλε βίου,
πολλὰ σοφῆς χειρὸς ἔργα λελοιπότα. βάσκανε δαῖμον,
οἷας οὐχ ὁσίως ἐλπίδας ἐξέταμες.
- 5 ἀλλὰ σύ, γαῖα, πέλοις ἀγαθὴ κούφη τ' Ἀκυλείῳ
καὶ δὲ παρὰ πλευρὰς ἀνθεα λαρὰ φίοις,
ὅσσα κατ' Ἀραβίους τε φέρεις ὅσα τ' ἐστὶ κατ' Ἰνδούς,
ὥς ἂν ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς λούσα δρόσος
ἀγγέλλῃ τὸν παῖδα θεοῖς φίλον ἐνδοθι κείσθαι,
- 10 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον, οὐχὶ γόων.
- b. Εἰκοσέτη τὸν παῖδα θοῇ κατενέρατο μοῖρα.
κάστιν ἐν εὐσεβέων ἦν διὰ σωφροσύνην.

Hordionia Polla.

ΠΡΩΤΗΒΗ II

II vel III saeculi. — Duo epigrammata quod feci, ipsi lapidi obsecutus sum, in quo vv. 10 et 11 lineola et spatio maiore inter se disiuncti sunt. — 9 ἐνδοθι: nota poetam elegantiozem vulgare ἐνθάδε vitantem.

*570. Romae. C. I. 6201.

Οὐχ ὁσίως ἤρπαξες ὑπὸ [χθόνα], κοίρανε Πλουτεῦ,
 πενταέτη νύμφην πᾶσιν ἀγαλλομένην·
 οἷα γὰρ ἀρχόμενον ῥόδον εὐπνοον εἶαρος ὥρη
 ἐξέτεμες ρεΐζης, πρὶν χρόνον ἐκτελέσῃ.
 5 ἀλλ' ἄγ' Ἀλεξάνδρα καὶ Φίλτατε, μηκέτ' ὀδυρμούς
 εἰμεριτῇ κούρῃ σπένδετε μυρόμενοι·
 εἶχεν γὰρ χάριν, εἶχεν ἐφ' ἡδυχροίοισι μετώποις,
 αἰθέρος ὥστε μένειν ἀθανάτοισι δόμοις.
 τοῖς πάρος οὖν μύθοις πιστεύσατε· παῖδα γὰρ ἐσθλὴν
 10 ἤρπασαν ὡς τερπνὴν Ναίδες, οὐ θάνατος.
 Τινηῖα Ὑγείᾳ τῇ ἰδίᾳ
 Θρεπτῇ φιλάτῃ
 μνήμης χάριν.

II saeculo non recentius, quippe iota ultimo dativo φιλάτῃ adscripto. — 1 et 3 sq. cf. epigr. anteced. 3 sq. — 1 χθόνα suppl. Wesseling. — 3 corrigunt ἀρχομένου et v. 4 ἐκτελέσαι, sed et coniunctivus a πρὶν suspensus defendi potest et ἀρχόμενον bene habet. Nam non de veris principio agitur, sed de rosae primo flore: sicut rosam verno tempore puellam tamquam radicitus evellisti, priusquam ad florem perveniret. — 10 alii alia coniecerunt; nuper Ios. Kamp *Festschrift des Friedr. Wilh. Gymn. zu Coeln* (1875) proposuit ἤρπασαν ὥσπερ Ὑλαν. At nihil mutandum esse invitus docet dum in contrariam partem disputat Dorvillius *Chariton*. p. 260.

571. Romae. C. I. 6293.

D(is) M(anibus).

Νύμφαι κρηναῖαί με συνήρπασαν ἐκ βιότιο,
 καὶ τάχα που τιμῆς εἵνεκα τοῦτ' ἔπαθον,
 νηπίη, οὐδὲ δυοῖν ἐτέοιν τέλος ἐξανύσασα,
 Φιλησίη τὴν κλῆσιν, Αὔσονις γένος.

I vel II saeculi.

572. Romae. C. I. 6273.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Εἵκοσί με ζήσαντα καὶ ἑπτὰ μόνους ἐνιαυτούς
 Παυλεῖνον γαίῃ δέξατο νεοτερίῃ·
 καὶ μοι ἀδελφειῇ κεῖται νέῃ ἐγγὺς Ὑγείῃ
 ἑπταέτης· τῆς δ' ἦν οὔτι γλυκειότερον.

M. Iulius Epictetus filis suis et sibi et Magiae Nice coniugi.

I vel II saec. — 4 pulcerrime hoc dictum.

*573. Romae. C. I. 6241.

Δοιῶς Ἰππομέδοντας δμὰ χθρὼν ἄδε καλύπτῃ,
 παῖδά τε καὶ γενέταν ἄμφω ἀποφθιμένως,
 παῖδα μὲν ἐς λαϊὰν ἐσιόντων χῆρα τεθέντα,
 δεξιὰ δ' ἀν[τ]ετάφῃ γηραδὸς Ἰππομέδων·
 5 ἀμφοτέροισ δ' ἐπέθηκε χυτὰν κόνιν Ἰπποδάμεια,
 μάτηρ Ποικιλίῳ ἐκγόνῳ ἀμφοτέρων
 ὅς (σ)φισι τῷσδε τάφῳς ἐνεώσατο, τεῖχισε δ' Ἀἶδαν,
 πᾶππωι καὶ θείῳι λισθοτοάτας χάριτας.

I saeculi. — Hippomedontem avunculum cognominemque fratrem flevit Hippodamia; Hippomedontem avum cognominemque avunculum sepelivit Poecilius Hippodamiae f. — 4 ΔΕΞΙΑΔΑΝΔΕΤΑΦΗ nihil hac lectione certius. At cum dudum explosa sit forma δεξιᾶδην, optime correxit Dorvillius. — 7 Ἀίδης superstiti idem valet quod sepulcrum.

574. Loci incerti; Romae fuit in domo Guilfordi. C. I. 6858.

Ἐπιτάφιον.

Εὐτύχου ἡρίον εἰμὶ καὶ οὐ κενόν· ὅστέα γάρ μοι
 πέμψεν ἀδελφειοῦ φροντὶς ἀπ' Εἰταλίας·
 ἄλγεα δ' ἔλλιπε πατρί, πολὺν πλεῖον δὲ τεκούσῃ,
 ἃ τρίτον ὠδεῖνων οὐκέτ' ἀριθμὸν ἔχει·
 5 στοργὴν δ' οἰχομένοιο περικλαίουσιν ἀδελφοί,
 παῖδες δ' ὀρφανίην, χρυσύνην δὲ γυνή.
 εἰ δὲ τριήκοντα ζωῆς μόνον ἔσχ' ἐνιαυτούς
 καὶ δύο, τῷ φθονερῷ δαίμονι μεμφόμεθα.

Litterae elegantissimae saeculi fere I exeuntis. — I verba ΕΠΙΤΑΦΙ ΟΝΕΥΤΥΧΟΥ unum in lapide versum efficiunt; post Εὐτύχου interpunctum est. — 7 A. P. VII 561 (Iuliani Aegyptii) εἰ δὲ νέος τέθνηκεν, ὑπέρτερα νήματα μόρης μέμφεο.

*575. Neapoli. Anaglypho vir adstat manum porrigens puerulo, pone quem ad dextram mulier. C. I. 5816.

- α. Ἄγγελε Φερσεφόνης, Ἑρμῇ, τίνα τόνδε προπονπεῖς
εἰς τὸν ἀμείδιτον Τάρταρον Ἰίδεω;
β. μοῖρά τις ἀεικέλιος τὸν Ἀρίστων ἤρπασ' ἀπ' αὐγῆς
ἐπταέτηι, μέσσος δ' ἐστὶν ὁ παῖς γενετῶν.
α. δακρυχαρῆς Πλούτων, οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; τί τρυγαῖς ὁμφακας ἡλικίης;

I vel II saeculi. — De antiquiore huius similiumque epigrammatum archetypo vide quae adnotavi ad titulum Cotiaeensem supra n. 371 conlatis quae iam secuntur. — 1 προπονπεῖς Welcker, quod cur sine causa positum censeat Franz non exputo; neque enim legitur in lapide προπέμπεις. — 3 respondet Mercurius, non se sed fatum in culpa esse additque consolans parentes priores obiisse eosque inter medium puerum sepultum esse. Deinde sive viator sive ipse poeta Plutoni crimina intendit atrocitatis.

576-578, quorum primus et tertius Romani, secundus Albanus titulus est.

I. C. I. 6257.

Μενεκράτης Ἀπολλωνίου υἱὸς ἐτῶν δ', μηνῶν δ', Τατίας
Βανκυλίδος δωρησαμένης τόπον Ἀπολλωνίῳ Ἀττάλου τῷ πατρὶ
αὐτοῦ.

Ἄρτι με γενόμενον ζωᾶς βρέφος ἤρπασε δαίμων,
οὐκ οἶδ' εἴτε ἀγαθῶν αἴτιον εἴτε κακῶν
ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασας ἐ[χ]θρ[ῶ]ς;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ἐφειλόμεθα;

3 ΕΚΘΡΟΙC corr. Hagenbuch.

II. C. I. 6205.

- Ἄνθος ἐγὼ λεγόμεν, υἱὸς Ἑρμογένους τε καὶ Φύρμης,
ἀνθήσας δὲ καλῶς ἔτεσιν δυσὶν οὐχ ὀλοκλήρως
φωτὸς ἀφαρπασθεὶς πρόμοιρον βρέφος ἐνθάδε κείμει,
καὶ οὐκ οἶδα εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ἔθανον.
5 ἀπλήρωτ' Αἶδα, τί με νήπιον ἤρπασες οὕτως
σπεύσας τοῦ ζῆν με στερέσαι; ο[ὐ] σοὶ πάντες ἐφειλόμεθα;

1 matris nomen *Firma*. — 2 ΟΑΝΘΗCΑC, ubi prima littera folioli signum videtur esse. — 6 ΟΗ.

III. C. I. 6227.

D(is) M(anibus) s(acrum) Ti. Claudii Eugenetus. vix(it) ann(is) XI, d(ies) X. Ti. Claudius Anicetus pater fec(it).

Ἀπλήρωτ' Αἶδη, τί με νήπιον ἤρπασες ἄφνω;
τί σπεύδεις; οὐ σοὶ πάντες ὀφειλόμεθα;

De tribus his epigrammatis vide ad n. 575.

579. In Foro Iulii. Alexandre *Rev. archéol.* 1861 I 370 coll. Miller *ibid.* II 10 sqq.

C. Vibio Liguri Maxsuma mater fecit.

Τὸν τάφον ἡργάζοντο γεραιότεροις· ὁ δὲ δαίμων
νήπιον ἀντεβόλησ' ἐπταετ[ε] κλίματι.
συνγενέες γενέται τε ὁμοῦ, ὃν ἐθρεψαν, ἔθαψαν
Γάιον· ὃ μερόπων ἐλπίδες οὐ μόνιμοι.

II fere saeculi. — 2 ΕΠΤΑΕΤΕC corr. Miller, frustra tamen reconditi-
ora quaerens. κλίνειν τινά i. e. *facere ut cadat aliquis*.

580. Incerti loci, nunc Veronae. C. I. 6222. Mihi descripsit Wilamowitz.

Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων Διονυσίῳ, ὃν ῥ' ἔταρον ὥς
φίλατο καὶ Μούσαις ἔξοχα φιλαμένωι.
εἰ καὶ μοι θυμός, Διονύσιε, τείρεται αἰνῶς
ἄμφι σοί, ἀλλ' ἔμπης, οἷα πάρεστι, δέχον
5 ὕστατα δῆ, φίλε, δῶρα τὰ δ' ἄλλα τοι, ὅσσα ἔοικε,
καὶ πάρος Εὐδαίμων δῶκε καὶ οἰχομένωι.
ζῶν μὲν μεθέηκεν ἐλευθρον, οὐδὲ πάροιθεν
οὐ σίγῃ ἐπειρήθης πώποτε δουλοσύνης·
ἧ γὰρ ἔης ἀντῶι κεχαρισμένος, ἔξετι παίδων
10 ἥπιος, ἐσλὸς ἰδεῖν, εὖνοος, ἀγχίνοος,
καρπαλίμως γράψαι σημή[ι]α δίπλοα φωνῆς
Ἑλλάδος εὖ εἰδὼς ἡ[δ] καὶ Ἀysonίων.

I vel II saeculi. — 3 ΤΕΙΡΕΤΑΙ Wilam. ΠΕΙΡΕΤΑΙ Maffei. — 11 sq. difficile dictu est quam inepte Franz distinxerit. — Post v. 12 apodosis videtur periisse ad protasin ζωὸν μὲν v. 7 referenda.

581. Romae. C. I. Add. III 6687 b.

. ius Euandri (libertus) Satur(us).

Ῥώμη καὶ ξε]ίνωι κούφη πέλεν, ἥ σε μάκαιρα
 ἐσθλῶν εἰ]ς οἶκον δεσποτέων ἔθειτο.
 εἰ φθιμένην, ξένε, πί]στιν ὁρᾷς Σατύροιο θανόντος,
 ἀλλ' οὐπω] πίστις σῆς κατέδυ πόλεως.

I vel II saeculi. — Franzii et Keilii supplementis mea praetuli.

582. Romae. C. I. 6268.

*Atimetus Pamphili Ti. Caesaris Aug. (liberti) (libertus) Anterotianus
 sibi et Claudiae Homonoeae conlibertae et contubernali.*

Ἡ πολὺ Σειρήνων λιγυρωτέρη, ἥ παρὰ Βάκχῳ
 καὶ Θοίναϊς αὐτῆς χρυσωτέρη Κύπριδος,
 ἡ λαλή φαιδρὴ τε χελειδονὶς ἐνθ' Ὀμόνοια
 κείμαι Ἀτειμήτῳ λειπομένη δάκρυα,
 5 τῷ πελὸν ἀσπασίῃ βαιῆς ἄπο· τὴν δὲ τοσαύτην
 δαίμων ἀπροιδὴς ἐσκέδασεν φιλίην.

permissu patroni.

Aetatem nomina produnt. — Sunt praeterea in eodem lapide quatuor epigrammata latina, quorum primum quod ad defunctae vitam pertinet huc transcribam:

*Tu qui secure procedis mente parumper
 siste gradum, quaeso, verbaque pauca lege.
 illa ego quae claris fueram praelata puellis
 hoc Homonoea brevi condita sum tumulo.
 cui formam Paphie, Charites tribuere decorem,
 quam Pallas cunctis artibus erudiit.
 nondum bis denos aetas mea viderat annos,
 iniicere manus invida fata mihi.
 nec pro me queror hoc; morte est mihi tristior ipsa
 maeror Atimeti coniugis ille mei.*

583. Romae. C. I. 6196.

Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ πλήσας ἔτος Ἀβγαρος ἔνθα
 ταρχύθη, μοιρῶν ὡς ἐπέκλωσε μίτος·
 οἷ φθόνης ὡς ἄδικός τις ἀπέσβεσεν ἀρχόμενον φῶς,
 λυπήσας τὸ γένος καὶ φιλίους ἐτάρους.
 5 τύμβον δ' Ἀντωνεῖνος ἐφ' ἔτεο τοῦτον ἀδελφῷ,
 οἷσιν ὁ πρὶν βασιλεὺς Ἀβγαρος ἦν γενέτης.

Abgarus pater (v. 6), rex Edessenus Caracallae insidiis a. 217 occubuit. — 3 οἱ οἷ corrigunt nulla probabilitate; nam neque iota adscribitur aut ω forma utitur lapicida, et rei aptius est οἷ.

RELIOVA.

584. Romae. C. I. 6250.

Ἀσίδος ἀρχιερεὺς [ἄγ]αν κλυτοῦ νύεα Μίθρον,
 Λούκιον ἀθλοθετῆρα πάτρης Σμύρνης ἐρατινῆς,
 εὐγένι[ο]ν, σοφίαισι κεκασμένον, ἔξοχον ἀνδρῶν,
 Ἀυσόνιον δάπεδον βωμός θ' ὅδε σῆμά τε κρύπτει.

ὁ κεινήσας τὸν βωμὸν ἢ ἄλλο [τι] ἐκ τοῦ τάφου, ἀποδώσει δήμῳ
 Ῥωμαίων δηνάρια πεντακισχίλια.

III fere saeculi. — 1 ΛΙ | AN corr. Montfaucon. — 3 EYTENIAN falso Brunck εὐγενία σοφία τε. Adiectivum fuisse sive εὐγενίδην sive εὐγένιον certum est. Εὐγενίδην nomen putabat Wilamowitz. — Mithras ἀρχιερεὺς erat τῆς Ἀσίας ναῶν τῶν ἐν Σμύρνῃ i. e. eorum sacrorum quae ad τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας pertinebant, cui etiam ludi instituendi administrandique erant (Boeckh ad C. I. 2741). Hinc ἀθλοθετῆρ audit.

585. In agro Divionensi Gallorum urna; intus scripti versus. C. I. 6798.

Μίθρης ἐν ὀργάδι χῶμα τὸ σῶμα καλῖπτει
 Χυνδόνακτος ἱερέων ἀρχηγοῦ.
 δυσ(ο)εβί[ας] ἀπέχον λύσι[ον] οἶκον ὀρῶ[ν].

Montfaucon qui in suspicionem vocavit titulum nescio an non erra-

verit. — 1 Μίθρης nomen hoc loco indeclinabile. — 3 ΔΥΣΕΒΙΑΠΕΧΟΥΛΥΣ ΙΟΙΚΟΝ Franzii lectionem sequor licet non certam.

586. Florentiae. C. I. 6202.

*Hic tumultata iacet Bacc[hi] dei nota [sacerd]os
pastophorus]que deae Nilo[tidi, virgo p]udica,
nomine Ale[xandria, cui flo[rem atq]u[e] iuventae
robur P]arcarum nota sustu[lit i]nvrida Diti.*

Ἐνθάδε Ἀλεξάνδρια κόρη, πρόπολος Διονύσου,
παστοφόρος τε θεᾶς Νειλωτίδος Εἰσιδος ἀγνῆς,
εἵκοσι δις πληρώσασα χρόνο[υς] κεῖται λυκαβάντων.

ii vel iii saeculi. — 1 suppl. Franz, 2 παστοφόρος Montfaucon, 3 χρόνον Iacobs, χρόνους legi posse adnotavit Franz. — 3 πλησασα Iacobs, sed ignavus poeta quod in archetypo legerat εἵκοσι πληρώσασα mutare nescivit.

587. Urbini, nunc Romae. C. I. 6238.

Θ(εοῖς) καταχθονίοις).

Μήπω γευσάμενος ἥβης ὤλισθον ἐς Ἄδου
δάκρυα καὶ στοναχὰς λείψας αἰῶνι γονεῦσιν
δύσμορος, οὐδ' ἐνόησα βροτῶν ψαύσα[ς] βιότοιο.
ἐπὶ μόνους λ[υ]κάβαν[τ]ας δ[ύ]ω καὶ μῆνας ἔζησα,
ὧν τρεῖς ἐξετέλουν Διονύσω ὄργια βάζων.
Ἡρόφιλον δ' ἐκάλουν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἔγνωσ, ὃ παροδεῖτα, τίς ἤμην οὐκ ἐγενήθ[η]ν.

3 ΨΑΥΣΑΙ correxi. — 4 ΔΙΚΑΒΑΝΔΑΣΔΙΩ — 5 ὧν τρεῖς ad menses refer, Franz. — 7 extr. mystica quaedam odoratur Iacobs; intellege vix me vivere sensi. Tum narratis omnibus mene vixisse? ne natus quidem sum.

588. Romae. C. I. 6206.

Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντώνιος ὁ καὶ
ιερεὺς τῶν τε θεῶν πάντων, πρῶτον Βοναδίης,
εἶτα μητρὸς θεῶν καὶ Διονύσου καὶ Ἡγεμόνος.

τούτοις ἐκτελέσας μυστήρια πάντοτε σεμνῶς

5 νῦν ἔλιπον σεμνὸν γλυκερὸν φάος ἡελίοιο.

λοιπὸν μύσται εἴτε φίλοι βιότητος ἐκάστης

πάνθ' ὑπολανθάνετε τὰ βίου συνεχῶς μυστήρια σεμνά·

οὐδεὶς γὰρ δύναται μοιρ[ῶ]ν μίτον ἐξαναλῦσαι.

ἔζησον γὰρ ἐγὼ Ἀντώνιος οὗτος ὁ σεμνός

10 ἔτεσιν ζ', ἡμέραισιν ιβ'.

ἐποίησαν Αὐρηλεία Ἀντωνεῖα καὶ Αὐρήλιος Ὀνήσιμος

γλυκυτάτῳ τέκνῳ μνήμης χάριν.

οἱ οὗτοι μυστὰ ἐκτελέσαντο θ(εοῖς) [κ](αταχθονίοις).

III fere saeculi. — 2 τῶνδε Iacobs; retinui τε quia qualem apodosis formam barbarus scriptor sibi figuraverit nescio. — 2 sq. distinguuntur Bona dea, Mater deorum, Dionysus, Iacchus, qui ἀρχηγέτης τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος audit. — 6 prius εἴτε omissum esse vidit Welcker Syll. 58 sive mystae sive profano cuique vitae generi addicti. — 7 συνεχῶς adverbium pro adiectivo positum, fortasse ut duplex mysteriorum epitheton vitaretur. — 8 ΜΟΙΡΟΝ — 10 ἔτεσι νζ' Wilamowitz; at in lapide interpungitur post ἔτεσιν nec quidquam offensionis habet puer septennis Bacchicis mysteriis initiatus, cf. tit. praeced. — Subscriptum Θ. κ.

589. Romae. C. I. 6218.

D(is) M(anibus) s(acrum).

Ἐνθάδε Γαιωνᾶς, ὃς κίστιβερ ἦν ποτε Ῥώμης,
καὶ δείπνοις κρεῖνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνης,
κεῖμαι τῷ θανάτῳ μηδὲν ὀφειλόμενος.

Gaionas animula.

1 cistiferum recte Wilamowitz mysticum popam interpretatur. Num forte Ῥώμη (v. 1) dea intellegenda? — 2 facetum et hilarem se praedicat commensalem. — 3 Muratori ΜΕΤΙΔΕΝΟΦΕΛΛΟΜΕΝΟΣ. Cf. ad epigr. attic. 132.

590. Aquis Sextiis. C. I. 6779.

Ῥουφείνης ἐμέθεν Πρόκλος πόσις ἐνθάδε κεῖται,
μοιράων βουλῇσι λιπὼν βίον ἢδ' ἐμὲ χήρην.
τεῦθα δέ [τ]οι μέγα σῆμα περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ
θηγνὸν πάντεσσι, θύρας δ' ἐπέθρηκα φαινάς,

- 5 εἶδω[λό]ν [τ]’ ἐθέμην πανομοίον, [εἶ]μά τ’ ἐθήκα,
 οἷον ἔχων ῥητῆρσι μετέπρεπες Ἀύσονίοισι,
 ἔν τ’ αὐτοῖς ὑπάτοις κλέος ἔλλαβες ἔξοχον ἄλλων
 ἀλλ’ οὗτοι νόσφιν γε σέθεν ποτ[έ] κείσομαι αὐτή·
 ὥς πρὶν δ’ ἐν [ζ]ωοῖσιν ὁμο[ς] δόμος ἅμμι τέτυκτο,
 10 ὧς καὶ τεθνεῶντας ὁμῇ σοφὸς ἀμφικ[αλύψει].

III fere saeculi. Proclum consulem fuisse (Proclum Pontianum a. 238) nescio an non recte Franz ex v. 7 conlegerit. — 3 IOI — 5 EI ΔΛ. ΝΓ — 9 ΣΩΟΙΣΙΝ — ΟΜΟΔΟΜΟΣ correxit omnia Stephani *Ind. lect. Dorpat.* 1849 p. 6. — 5 ΣΗΜΑ σχῆμα Stephani. — 8 ΠΟΤΙΚΕΙΣΟΜΑΙ legunt nullo sensu. — 10 versus ex parte homericus, cf. epigr. Att. supra n. 173 v. 21.

591. Ostiae. Visconti *Annal. Inst.* 1859 p. 235.

Θ Ω

Ἐνθάδε Νεῖλος κεῖται, ἀνῆ[ρ π]ροφερέστατος ἀνδρῶν,
 ῥητορικὸς, μέγα θαῦμα, φέρων σημεῖον ἐφ’ αὐτῷ,
 ἡσύχιος, κεδνὸς καὶ μείλιχος ἥδὲ σοφιστής.

II vel III saeculi. — Praescriptas litteras Θ. Ω. non explico; nihili enim sunt θεαὶ ὦραι. — 1 ΑΝΗΠΡΟΦ — 2 hic ego iaceo tumulo vel monumento (σημεῖον) superinposito.

592. Neapoli. C. I. 5821.

D. Servili D. I. Apolloni medici Servilia D. I. Ambrosia fecit patrono suo et sibi et suis.

Ὡδ’ Ἐπάφου γέννημα, σοφοῖς ἐπ[ι]εῖκελος ἀνὴρ
 κεῖμαι, Ῥωμαίων σπέρμα πολυκτεάνων,
 κληζόμενος Δέκμος Σερονίλιος, εἰς ἔτη ἑλθὼν
 ἑννέα πον δεκάδων καὶ τρία, ὥς ἔλεγον.

II saeculi. — Latinis nominibus praecessit fortasse *dis manibus*. — 1 ΕΠΕΙΚΕΛΟΣ — 4 ὥς ἔλεγον inepte explicant ut dicebant. Immo ipse ad nonagesimum tertium annum se perventurum esse praedixerat, sicut Diophantus astrologus Ἐρμιογένην τὸν ἱατρόν-εἶπε μόνους ζωῆς ἑννέα μῆνας ἔχειν A. P. XI 114. Studebat igitur Servilius non solum medicae arti sed etiam astrologiae.

*593. Romae. C. I. 6297.

Θ(εοῖς) κ(αταθρονίοις).

Ἐν τε φίλοισι φίλοις καὶ ἱητῆρος ἀρίστου
 παιδείης θ' ἱερῆς ἐγγύθεν ἄψαμένον
 σῶμ' Ἀσκληπι[άδα]ς καὶ υἱέος ἐνθάδε Βήρου,
 ὥς ἐπέτελλε φίλοις, εἷς ὅδε τύμβος ἔχει.

Α. Φοντεῖω Φόρτι Ἀσκληπιάδῃ τῷ γένει Ἐφέσιον, βιώσαντι
 ἔτεσιν μ, μηνσὶν β, ἡμέρ(αις) κ̄ε, ὥρ(αις) ζ, Ἐγνατία Βρισηὶς σύμ-
 βιος μνήμης χάριν.

II fere saeculi. — 3 ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟ legi, reliqui ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. — In subscriptis legi Α. ΦΟΝΤΕΙΩ, sed diffido. Dein certa est neque ultra solitum vitiosa lectio Ἐφέσιον pro Ἐφεσίω.

*594. Apud Romam. C. I. 6208.

Ἀνέρες, οἳ πάρος Ἀysonίων πέδον εἵκετε, ξεῖνοι,
 βαιὼν ἐπὶ τραφερῇ χθονὶ δερκόμενοι τόδε δῶμα
 ἀνδρὸς ὀπιζομένου Ζητὸς νόον αἰγιόχοιο,
 5 ὃς ποτ' ἔδειξε βροτῶν πολυπλάγκτοισιν πραπίδεςσιν
 ψυχὴν ἀθανάτην κἀγήραον ἐκ Διὸς αἴσης,
 μάρτυρα Φοῖβον ἀμύμ[ω]σιν σελίδεσσι χαράξας.
 οὐδ' ἄρα θνητὸς ἔην, ὑπ' ἀνάγκης δ' ὑψιμέδοντος
 τύμβῳ εἰναλέῳ πεπεδημένος ἦνυσεν οἶμον
 10 ἐκ ρεθέων δ' ἅμα στείων σεμνὸν ἔβη Διὸς οἶκον,
 Αἰητοῖδῃ καὶ Μούσαις βωμὸν ὑπ' ἱέρι τεύξας·
 εἰητὴρ δ' ἅμ' Ἀσκληπιάδης μακάρων τρίβον ἦει,
 χρημοσύνην δ' ἔλιπεν πολυκῆριον ἐν νεκύεσσιν.

IV saeculo vix antiquius epigramma pessimum, cuius praeter numerorum sordes nota epithetorum ampullas. — 1 οἵπερ ἐς Αὔσ. Iacobs. — 4 de animae immortalitate scripsisse videtur librique exordium a Phoebo medicae artis patrono repetuisse. — 6 ΑΜΥΜΝΙCIN aperta lapidis lectio; describens vero notavi litteras NI ex ω posse corruptas esse. Itaque ἀμύμωσιν soloecam formam quam Iacobsii ἀμυμάνεσιν reponere malui. — 8 σιγαλέω Iacobs. εἰναλέω non meliore corriges iure quam Πραιτωρε-
 νόν similia. — 9 ἀναστείχων Iacobs sine causa: viz tumultum ingressus ad caelum evectus est. — 11 fuit igitur medicus philosophus.

*595. Romae. C. I. 6265.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Στήλην ἔθηκαν Νικομήδει συγγενεῖς,
ὃς ἦν ἄριστος ἰητρός, ἐν ζωῶις ὅτ' ἦν,
πολλοὺς τε σώσας φαρμάκοις ἀνωδύνοις
ἀνώδυνον τὸ σῶμα νῦν ἔχει θανών.
εὐψυχῶ Νικομήδης, ὅστις οὐκ ἔμην καὶ ἐγενόμην, οὐκ εἰμὶ καὶ
οὐ λυποῦμαι, ζήσας ἔτη μὲν καὶ ἡμέρας πγ.

II fere saeculi. — Ab initio ex solius Thorlaci auctoritate praecedit nomen Χειρίστροφος, quod neque nunc legitur neque unquam opinor in hoc quidem lapide scriptum fuit.

596. Ravennae. C. I. 6735.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τὴν σεμνῶς ζήσασαν ἀμώμητόν τε σύνευνον
Παυλεῖναν φθιμένην ἐννεακαίδεκα' ἐτῶν
Ἀνδρόνικος ἰητρός ἀνὴρ μνημ[ε]ρ[ι]α τίνων
τῇδε πανυστα[ι]ήν [σιτήσα]το μαρτυ[ρε]ῖν.

II vel III saeculi. — 3 ΜΗΜΗΝ | ΑΤΙΝΩΝ corr. Wilamowitz. — 4 suppl. Brunck.

597. Romae. C. I. 6216.

Νικαίης προλιπὼν Βιθυνίδος ὢν ἔτι κοῦρος
ἄστν κλυτὸν γαίην ἤλθον ἐς Ἀysonίων
Ῥώμη δ' ἐν ζαθέῃ ψήφο[υς] καὶ μέτρα διδάξα[ς]
μνημ' ἔλαχον Βασιλεὺς ἔργον ἐμῆς πραπίδο[ς].

III fere saeculi. — Basileus Romae mathematicen profitebatur. — 4 intellego: *sepulcrum nactus sum, quod mihi ex ingenio quaestu facto ipse comparavi.*

*598. Romae. C. I. 6211.

Πατρίς μὲν ζαθέῃ Ῥώμη, Βασιλεὺς[ς] δὲ πατήρ μοι,
Ἀτίκιλλα δ' ἐγὼ λεγόμεν, καλὸν ὄνομα μητρός.

κουριδίῳ δὲ πόσει παῖδας λίπον ἡβώοντας
τέσσαρας, οἳ με νέαν τῷδ' ὑπέθεντο τάφῳ.

Litterae admodum recentes. — 1 ΒΑΣΙΛΕΥΔΕ lapis. Basileum hunc Franz eundem esse putat mathematicum, cuius epitaphium vide tit. praeced., firmarique opinatur coniecturam mentione ζαθέης 'Ρώμης in utroque titulo facta. At Nicaeensis ille si domum Romae condidisset, vix nullam uxoris filiaeve in epitaphio eius mentionem inveniremus, et ζάθεος adiectivum, quod omnibus pari iure oppidis tribuebatur, quidni in duobus romanis titulis Romae tribui putabimus?

599. Catanae. C. I. 5649 h.

Βαιὸν ἐμὲ Νύμφαις ἔργον κάμ[εν
οὐ γάρ μοι σθεναρὴν χεῖρ' ἐπέ[οικε φέρειν
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ καμάτων εὗρεν τέλ[ος, εὗρε δὲ τίμβρον
ἀγχόθι λαινέης αὐλακος ὕδρο[φόρου,
5 τὴν αὐτὸςποίησεν ἐς ἥερα πολλ[ὸν αἰείρας
νόμα φέρειν καθαρὸν ἐνναέται[ς Κατάνης.

III vel IV saeculi. In postica lapidis parte titulus latinus scriptus de reficiendo aquaeductu, quem etiam recentiore esse vidit Castelli. — 1 sq. dubia restitutio. Wilamowitz v. 1 κάμ[εν Αἰτναίαισιν] et v. 2 χεῖρ' ἐπέ[θικε Δάμης]. At probabilius nomen architecti in ipso versu primo positum fuisse. Fortasse haec fuit sententia: *exiguum me opus omnium postremum fecit ὁ δέϊνα, quoniam ad me conficiendum non robusta manus opus erat sed sufficebat manus maioribus ceteris operibus defetigata. Et invenit in me operum omnium finem et exitum, invenit enim sepulcrum.* Verba sunt labri, quod architecto opere confecto mortuo honoris causa sepulcro datum erat. — 3 supplevit Wilamowitz, 4 Franz, 5 ego, 6 Iacobs.

*600. Neapoli. C. I. 5820 b.

Θ(εοῖς) καταχθονίοις).

Ἐνθάδε κεῖται ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξις ἄλλων
Πομπήιος Διοκλῆς τέρματ' ἔχων σοφίης.

II vel III saec. — 1 clausula homerica. — 2 sic lapis; legebatur τέρμα τυχών.

*601. Romae. C. I. 6230.

Τὸν σοφίῃ προὔχοντα καὶ εὐτεκνίης ἀροῦτῆρα,
τὸν πατέρ' ἡμέτερον πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα,
τὸν τρίς ἀριστεύσαντα, σὺν ἐντείμοισι φίλοισι
Εὐτόνιοι παῖδες πατέρ' Εὐτόνιον τεθνεῶτα
πολλάκις ὑμνήσωμεν ἐν<α>ὶ στήλαισι γραφέντα.

II vel III saec. — 1 σοφίης lapis, σοφίη Brunck. Fortasse poetae alicuius locum male imitatus scriptor σοφίης dederat. — 3 notavit Franz τρίς sensu tralaticio perperam cum verbo positum comparatque τρίς ἀριστεύς.

*602. Romae. C. I. 6324.

. χρησ]τῷ πρὸς πάλην
. καὶ ἱ]μαῖσι τεχνεῖται τόνδε
κλειν]ῆς Ὀφελλίῳ θαν[όντι φῶς] πάτρας
μνείας [ἔκητι τεύξε] Μάρκελλος τάφον.

II saeculi. — Titulus, si quidem vera fere supplevi, haud vulgari verborum ordine insignis. Ex meo apographo, neque errari potuit in re aperta, certa sunt v. 2 ΛΑCΙ et v. 3 ΠΑΤΡΑΣ, quae temere mutavit Franz. Obscurius est quomodo versus distributi fuerint in lapide a sinistra mutilo.

*603. Romae. C. I. 6231.

Κῆρυξ καὶ τάφος εἰμὶ βροτοῦ πάρος ἀρχεχόροιο
Εὐτύχους αἰάζων κῆρα μινυθάδιον,
ὃς θνητοῖς ψυχὴν πείσας ἐπὶ σώμασιν ἐλθεῖν
τὴν αὐτοῦ, μέλεος, οὐκ ἀνέπεισε μένειν.

II vel III saeculi. — 1 choragus fuit Eutyches. — 2 cave corrigas μινυθαδίην. — 3 sq. sententia arguta parum bene expressa. Explicat Wilamowitz: *is qui mortalibus corporibus animam (alienam) indidit, suam tenere non potuit. Sed haec si recte intellego non coryphaei sunt sed chorodidascali vel poetae; intellego: qui cum animos audientium curis distractos ad corpora revocaret, suum (i. e. suam animam) ne manere quidem in corpore cogere posset.*

604. Romae. Ectypo usus edidi *Bullet. arch.* 1873 p. 49.

Σμυρναῖος Μοσχιανός, ἐπεὶ θάνον, ἐνθάδε κεῖμαι,
κωμωδός, καὶ τοῦτο διαικρίνει γε τὸ σῆμα·

Μαρκιανὸς δέ μ' ἔθαψε καὶ ἐκήδευσεν, ὁδῖται,
μήτε νεκὸν προλιπὼν, μήτ' ἐν ζωῆς ἔτ' ἔόντα.

5 νοσφισθεῖς βίοντος δὲ τέλος καὶ μοῖραν ἔπλησα.

II saeculi. — Moschianus fortasse τῆς ἱερῆς συνόδου τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν sodalis fuit, cf. Lueders *Dionys. Techniten* p. 94 sq. — 2 σῆμα fuerit πρόσωπον κωμικόν. — 3 ἐκήδευσεν augmenti syllaba male producta.

605. Messanae. C. I. 5629.

Παριανὸς Πάριος τῇδ' ὑπὸ γῇ λέλ[υ]με,
κωμωδός, λιφθεὶς τὸν βίοντον στέφανον.

1 ΛΕΛΙΜΕ — 2 τὸν στέφανον est graecus quem dicunt accusativus, destitutus coronis quas in musicis certaminibus dum vivo referre solebam.

606. Romae. C. I. 6209.

Τέρμα βίου τελέσας, παῖς [γ]άειος, ἐνθάδε κεῖμαι,
ἀσκήσας [πάσης] εἶδος ὑποκρίσεως·

ὀκτωκαίδεκ' ἔτη ζήσας Ἀσκληπιόδωρος

γῆς ὣν πρόσθε γόνος μητέρα γαῖαν ἔχω.

II vel III saeculi. — 1 ΠΑΙΣΤΑΕΙΟΣ vel ΠΑΙΣΤΑΙΟΣ apographa. Erraverunt quicunque patris nomen in his latere censebant; Asclepiodorus enim ut mimus servus erat utque servus nullius generis, sed terrae progenies, cf. A. P. VII 371 de Crinagorae servo γῇ μεν καὶ μήτηρ κικλήσκετο, γῇ με καλύπτει καὶ νέκυν. Neque ferri potest πλείστ' αἰνετός, quod Brunck, vel πλείστ' ἄξιός, quod Wilamowitz invenit, nam laudis vocabulo nullus hic locus est. Itaque quod v. 4 dictum est idem hoc loco παρ' ὑπόνοιαν positum existimo παῖς γάιος, sicut ex egregia Wilamowitzii coniectura Eur. *Herc.* 794 Σπαρτῶν ἵνα γάιος (cod. γένος) ἐφάνη χαλκασπίδων λόχος scribendum est. — 2 ACKHCAC.....πάσης ἀσκήσας Casaubonus, quod mutato verborum ordine recepi.

607. Romae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6243.†

Δαίμοσιν εὐσεβέσιν Γαίου Ἰουλίου Καρακουττίου
 ποίησεν Κασία τῷ τεμίῳ καὶ ἀξίῳ ἀνδρί·
 πᾶσι φίλος θνητοῖς εἷς τ' ἀθανάτους δεισιδαίμων
 κοιμᾷται Καρακοῦττις, ἔχων μνήμην διὰ παντός,
 5 τέρψας σύνκλητον, ματρῶνας καὶ βασιλῆας,
 εὐφρανθεῖς ἐφ' ὅσον μοῖραι χρόνον ὥρισαν αὐτῷ,
 εὐσεβίης ἔνεκεν δοξασθεῖς καὶ μετὰ λήθην.

III fere saeculi. — Mimum fuisse ex v. 5 optime conlegit Welcker (Syll. 83) coll. Ovid. *Trist.* II 501 *nubilis hos virgo matronaque virque puerque spectat et e magna parte senatus adest.* — 1 δαίμοσιν εὐσ. i. e. *dis manibus.* — Καρακοῦττις nomen simile porcelli nomini *Corocottae*, de quo vide Hauptii adnot. *Opusc.* II 178.

608. Romae. C. I. 6305.

Ἰστορίας δείξας καὶ χειρσὶν ἅπαντα λαλήσας,
 ἔμπειρος Βρομίῳ σοφῆς ἱερῆς τε χορείας,
 συνπάσχων κείνοις [οἷς] περ κεινεῖτο πρόσωποις,
 κοσμήσας πᾶσαν θυμέλην διδασκαῖς πολυδόξοις,
 5 οὗτος ὁ παιδίας θαλερῆς ἐγκώμια λίψας
 κεῖτε δ[ὲ] γῆρα βεβαρη[μέ]ρος· οὐκ ἔθανεν γάρ
 ζώσης εὐρυχόριο τέχνης ἀρεταῖσι μαθητῶν.

II vel III saeculi hoc est pantomimi epitaphium. — 3 ΚΕΙΝΟΙΣ ΠΕΡ corr. Osann. — 6 ΔΕ et ΒΕΒΑΡΗΝΟC corr. Salvinus.

609. Aquileiae in amphitheatro. C. I. 6750.

Τὴν πολλοῖς δῆμοισι πάρος, πολλαῖς δὲ πόλεσσι
 δόξαν φωνάεσσαν ἐνὶ σκηναῖσι λαβοῦσαν
 παντοίης ἀρετῆς ἐν μείμοις, εἴτα χοροῖσι,
 πολλάκις ἐν θυμέλαις, ἀλλ' οὐκ οὕτω δὲ θανούσῃ
 5 τῇ δεκάτῃ Μούσῃ τὸ λαλεῖν σοφὸς Ἡρακλείδης
 μεμιάδι Βασίλλῃ στήλην θέτο βιολόγος φῶς,
 ἣ δὴ καὶ νέκυς οὔσα ἕσθην βίου ἔλλαχε τεμῖν,
 μουσικὸν εἰς δάπεδον σῶμ' ἀναπασσαμένη.

ταῦτα οἱ σύσκηνοί σοι λέγουσιν· ἐνψύχει Βάσιλλα· οὐδεὶς
 ἀθάνατος.

III fere saeculi. Quae de Bassillae aetate honoribusque Franz Petrettino et Reinesio ducibus disputat futilia omnia. — 4 θανούσῃ dativus accusativum λαβοῦσαν (v. 2) excipit. Ceterum conferunt Philistionis epitaphium A. P. VII 155 πολλάκις ἀποθανών, ὥδε δ' οὐδεπώποτε. — 5 λαλεῖν σοφός vocatur Heraclides βιολόγος vel ἡθολόγος, quod nescio cur Franzio placuerit de gestibus intellegere. — 8 μουσικὸν δάπεδον i. e. amphitheatri, ubi repertus titulus.

610. Romae. C. I. 6306.

..... βιό[τ]ε[υ]ον
 πάντες γάρ μ' ἐπόθουν, ἤμην γὰρ πᾶσι προσηνής,
 καὶ στεφάνους ἐφόρουν, πολλοῖς δὲ μύθοισιν ἐχρώμην,
 καὶ [μ]ε[τὰ δόρπον] ἐκοιμώμην κλισ[μ]ῷ ἐνὶ καλῷ.
 5 ἐνδεδύμην δὲ τὸ σῶ[μ] ἐσθήμα[σι] χρώμασι θείοις,
 κάλλος ἔχουσα τύποις[ι] ταφῆς ἔτυχον μετὰ τοῦτο,
 καὶ ζῶ κοῦκ ἔθανον τοῖον [ἔχουσα] τάφον.

1 ΛΑΒΟΙΕΙΟΝ corr. Welcker, qui etiam vv. 2, 5, 7 restituit. — 3 πολλοῖς δ' ἐτάροισιν Welcker. — 4 ΚΑΙΛΕ καὶ μὲν ἀγαστὸν ἐκοιμώμην κλισμῷ περιχρύσω idem; καὶ μετὰ τῶν (i. e. ἐτάρων) μὲν ἐκ. κλισμῷ ἐνὶ καλῷ Franz; at inopulenter ne meretrices quidem publice loquentes invenies. Ego nihil nisi temporis notam requiro, quae δαίλης μὲν an μετὰ δόρπον fuerit nescio. — 6 τύποι sunt vultus, quod contra interpretes monendum.

611. Duplici inscriptioni latinae prope Romam repertae sex versus graeci dicuntur adiecti esse, ex quibus duos qui sequuntur litteris minusculis edidit Sirmondus in notis ad Sidonium p. 160. C. I. 6274.

Θρέψε πάτρη Πώμη κλυτὸς ἱνίοχος Πολυνείκης
 νῆε δύο Μακάριν Τατιανόν τε κάσιν.

Latini duo tituli sunt Tatiani et Polynicae aurigarum, qui apud omnes quattuor factiones vicerant.

612. Romae. C. I. 6234.

Ζωῖλος ἱνίοχων προφερέστατος ἐνθάδε κεῖται.

613. Romae. Sarcophagi anaglypho poeta cum Musa bis expressus, sub sedili persona scenica. C. I. 6287.

Μ. Σεμπρώνιος Νεικοκράτης.

Ἦμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ,
ποιητὴς καὶ κιθαριστὴς,
μάλιστα δὲ καὶ συνοδείτης.

πολλὰ βυθοῖσι καμὼν, ὁδηπορίες δ' ἀτονήσας,
5 ἔνπορος εὐμόρφων γενόμην, φίλοι, μετέπειτα γυναικῶν
πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν τελέσας χρόνον ἀνταπέδωκα,
καὶ μετὰ τὸν θάνατον Μοῦσαι μου τὸ σῶμα κρατοῦσιν.

II saeculi. — Fuit Sempronius sacrae synodi sodalis, eius fortasse quam *Τραιανὴν Ἀδριανήν* adpellatam Romae fuisse scimus, cf. Lueders *Dion. Techn.* p. 95. Postea cum non iam lucri quidquam faceret ex studiis musicis, ad magis lucrosa se convertit negotia (v. 5). Denique quas a puero adamaverat Musae eo potiuntur eumque tumulto tegunt (v. 7); nam *musae* sunt versus sepulcro inscripti. — vv. 1-3 utrinque anaglyphis cinguntur, quo ineptius Franz hexametros videtur instituisse.

***614.** Romae. C. I. 6260.

Εὐφρανθεὶς συνεχῶς γελάσας παῖδας τε, τρυφήσας
καὶ ψυχὴν ἱλαρῶς πάντων τέρψας ἐν αἰοδαῖς,
οὐδένα λυπήσας, οὐ λοῖδορα δῆματα πέμψας,
ἀλλὰ φίλος Μουσῶν, Βρομίου Παφίης τε βιώσας,
5 ἐξ Ἀσίης ἐλθὼν Ἰταλῇ χθονὶ ἐνθάδε κεῖμαι
ἐν φθιμένοις νέος ὢν τοῦνομα Μηνόφιλος.

II fere saeculi. — Franz unde actorem comicum fuisse rescierit non adsequor.

615. Senae Gallicae. Ex Henzeni apographo C. I. 6309 b. Vtor Bormanni ectypo.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἦμην ὥς ἤμην φωνὴν καὶ πνεῦμα καὶ εἶδος,
ἀρτιτόκον φωτὸς ψυχίον ἐνθόθ' ἔχων,
αἷσιος ἐμφιλότητι καὶ ὄλβιος ἐμπραπίδεσσι,
μηδὲν ἄγαν φρονέων, θνητὰ δὲ πάνθ' ὁρώ[ν],

- 5 ἦλθον, ἀπῆλθον αμειπτος, ἀ μὴ θέμις, οὐκ ἐδόκευσα,
 εἴτ' ἦμην πρότερον, εἴτε χρόνοις ἔσομαι
 παιδεύθην, παίδευσα, κύτος κόσμοιο πέδησα,
 θείας ἐξ ἀθανά[τ]ων φωσὶ φράσας ἀρετάς.
 κεύθι γαῖα φίλῃ με· τί δ' ἀγνὸν ὅμως ὄνομ'; [ἦ]μην
 10 πᾶσι Φίλητος ἀνὴρ τῆς Λυκίης Λιμύρων.

II vel III saeculi. — Epitaphium est ludimagistri disciplinae ut videtur Pythagoricae. — 2 alteram pentametri partem a lapidario post v. 10 sculptam in suum locum revocavit Welcker *Mus. Rh.* VI 97. — ἀρτιτόκου *animulam habens tamquam pueri modo nati*. φωτός vocabulo et hic abutitur et v. 8. — 7 vitae monstrum superavi. — 8 ΑΘΑΝΑΘΩΝ — 9 ΟΝΟ | ΝΗΛΗ Henzen, ΟΝΟ | ΜΑΜΗΝ Bormann; corr. Wilamowitz, unde v. 10 Φίλητον nomen feci, quod ex haud insolito lusus genere simul adiectivi vice fungitur, cf. epigr. Thebanum supra n. 502 φέρω δ' ἐν γαστέρι φῶτα Νήδυμον ὕπνον ἔχοντα. Mitto Welckeri et Franzii commenta.

*616. Romae. C. I. 6291.

D. M. Didio Taxiarche lib(erto) fidelissimo.

Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τίμβον ἐπεὶ μόλες, ᾧ ξένε, βαιὸν
 στήσον ἵχνος παύροις γράμμασιν εἰσορόων·
 ζωὸς εἶων [Μούσαισιν] ὀμείλεον· ἐν δέ τε παίδων
 εὐγενέων ἱερῆς ἡρξά διδασκαλίας·
 5 καὶ δὴ καλεύμην Ταξιάρχης ἐν βροτοῖς·
 οὐ γὰρ ἐν ἑξαμέτροισιν ἤρμοσεν τούνομ' ἐμόν.

II saeculi. — In praescriptis lapis TAXIARCHE. — 3 ΕΩΝΜΕΙΛΕΟΝ erravit lapicida. Suppleverunt βασιλεῦσιν Franz, ἀγαθοῖσιν Gerhard, paullo elegantius πολλοῖσιν Buecheler (scil. γράμμασιν), quae per ludum opponerentur παύροις γράμμασιν lapidis (v. 2). Simplicius tamen videbatur quod posui. — 5 senarius cum pro hexametro sit excipitur pentametro.

617. Romae. C. I. 6212.

Υἱὸς ἐγὼ λεγόμεν Ἀγαπωμενοῦ, ᾧ με μιγεῖσα
 Κοκκίνα τέκεν θαλερὴ Πηγίω ἐν διερχῶ·
 ἐνδυνκέως δὲ τρέφοντες Ἀτειμήτόν με κάλεσσαν·
 δῶρα δὲ Μουσάων καὶ βρέφος ὦν ἀγαπῶν

δωδεκέτης ἦλθον Ῥώμην, φίλε, τῆς με καλύπτει
ἦδε νέον βῶλος, πατρὶ λιπόντ' ἄχα.

II saeculi. — 3 post κάλεσσαν distinxi cum Franzio; intellege *musicam ut excolerem indolem Romam profectus sum*.

*618. Romae ad portam Salariam. Anaglypho exsculptus puer togatus sinistra manu volumen tenens. Ad utrumque imaginis latus versus graeci, infra titulus latinus et epigrammata graeca scripta sunt. Visconti *Il sepolcro del fanciullo Quinto Sulpicio Massimo*. Roma 1871. Henzen *Bullet. arch.* 1871 p. 98 sqq.

Deis Manibus sacrum.

Q. Sulpicio Q. f. Cla(udia) Maximo, domo Roma, vix(it) an(nos) XI, m(enses) V, d(ies) XII. Hic tertio certaminis lustro inter graecos poetas duos et quinquaginta professus favorem quem ob teneram aetatem excitaverat in admirationem ingenio suo perduxit et cum honore discessit. Versus extemporales eo subiecti sunt, ne parent(es) adfectib(us) suis indulsisse videant(ur). Q. Sulpicius Eugramus et Licinia Ianuaria parent(es) infelicissim(i) f(ilio) piissim(o) fec(erunt) et sib(i) p(osterisque) s(uis).

Κ(οίντων) Σουλπικίου Μαξίμου καίριον.

Τίςιν ἂν λόγοις χρήσαιτο Ζεὺς ἐπιτιμῶν Ἥλιφ' ὅτι τὸ ἄρμα ἔδωκε Φαέθοντι.

- Ἡμετέρου κόσμοιο φασφόρον ἀρμελατῆρα
οὐχ ἕτερον πλὴν σεῖο θεοὶ ποίησαν ἀνακτες·
τίπτει κακόφρονα θῆκες ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου
νιέα καὶ πῶλων ἄφατον τάχος ἐγγυάλιξας,
5 ἡμετέρην οὐδ' ὅσσον ὑπο(δ)δείσας ἐπαρωγὴν;
οὐ τάδε πιστὰ θεοῖς σέο δῆνεα· ποῖ Φαέθοντος
εὐσταθὲς ἄρμα φορεῖτο; τί σοῦ πυρὸς ἀκ[α]μάτοιο
φλόξ ἄχρῃ καὶ θρόνον ἦλθεν ἐμὸν καὶ ἐπ' εὐρέα κόσμον;
μίσγνυτο καὶ κύκλοισιν ὑπερμενὲς ἄχθος ἀπ' εἵλης·
10 Ὠκεανὸς χέρας αὐτὸς ἐς οὐρανὸν ἤερταζε,
τίς ποταμῶν οὐ πᾶσαν ἀνεξηραίνετο πηγὴν;
καὶ σπότης ἐς Δῆμητρα καταίθετο, καὶ τις ἄπλατον
ἄζαλέην ἔκλανσε παρὰ δρεπάναισι γεωργός,
σπείρων εἰς ἀχάριστα μάτην θ' ὑπὸ κυφὸν αροτρον
15 ταῦρον ὑποζεύξας ὑπὸ τ' ἀστέρα βουλυτοῖο

- κάμψας ἄρρενα γυῖα σὺν ἀχθεινοῖσι βόεσσιν·
 γαῖα δ' ὑπέστανε πᾶσα κακόφρονος εἵνεκα κούρου.
 καὶ τότε ἔγὼ πυρὶ φέγγος ἀπέσβεσα· μηκέτι παιδὸς
 20 μύρεο λυγρὸν ὅλεθρον, ἐοῦ δ' ἔχε φροντίδα κόσμου,
 μὴ ποτε χειρὸς ἐμῆς φλογερώτερον ἔγχος ἀθροίσῃς.
 γίνωσκ' οὐρανίῳ Διὸς νόον· οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν
 'Ρεῖην ἄλλο τ[ι] τ[οῦ]δε κακώτερον ἶδεν Ὀλυμπος·
 κόσμος ἐμὸς σὴ πίστις ἔφν' μεγακύδεος ἔργον.
 οἰχέσθω τὰ πάροιθε, τὰ δ' ἴστερα φροντίδι κεῦθε·
 25 οὐ σὸς ἔφν' πώλων γὰρ ἀπείριτον [ο]ὔ σθένος ἔγνω,
 ῥυτῆρων οὐδ' ἔσχε πολυφραδὲς ἔργον ἀνύσσαι.
 ἔρχεο νῦν, πάλι κόσμον ἐποίχεο, μὴ τεδὸν εὐχος
 ἀλλοτρίαις παλάμαισι πόρηις ἀμένηνα πονήσας·
 μούνῳ σοὶ πυρόεντος ἐπειγομένῳ κύκλιον
 30 ἀντολίῃ καὶ πᾶσα καλὸς δρόμος ἔπλετο δυσμή·
 σοὶ τότε πιστὸν ἔδωκε φέρειν νόος, ἄφθιτον εὐχος.
 φρίδεο γῆς καὶ παντὸς ἀριπρεπέος κόσμου,
 ἴσχε δρόμον μεσάταισιν ἐπ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου·
 ταῦτα πρέποντα θεοῖς, ταῦτ' ἄρχεια· μαίεο, δαΐμον,
 35 μιλίχιον πάλι φέγγος· ὁ σὸς πάις ὤλεσε πούλν·
 καὶ τὸν ἀπειρέσιον μέγαν οὐρανὸν αὐτὸς [ὃ]δνευ,
 ἥμισυ μὲν γαίης νέρθεν, τὸ δ' ὑπερθε τανύσσας·
 οὕτω γὰρ πρέψειε τεδὸν φάος Οὐρανίδασι,
 καὶ φωτῶν ἀκάκωτος ἀεὶ λειφθήσεται εὐχή,
 40 πρηγυμενῇ δ' ἔξεις Ζητὸς νόον· ἦν δ' ἑτέρῃ τις
 λείπηται σέο φροντὶς ἀταρβ[έ]ος, ἱστορες αὐτοὶ
 ἀστέρες ὥς πυ[ρό]εντος ἐμοῦ μ[έ]νος αἴψα κεραυνο[ῦ]
 ὠκύτερον πώλων δέμας

Ἐπιγράμματα.

- a. Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος δύο καὶ δέκα παῖς ἐνιαυτῶν
 Μάξιμος ἐξ ἀέθλων εἰς Αἶδην ἔμολον·
 νοῦσος καὶ κάματός με διώλεσαν· οὔτε γὰρ ἦοῦς,
 οὐκ ὄρφνης μουσέων ἐκτὸς ἔθηκα φρένα.
 5 λίσσομαι, ἀλλὰ στήθι δεδουπότος εἵνεκα κούρου,
 ὄφρα μάθῃς σχεδίου γράμματος εὐεπίην,
 εὐφήμεον καὶ λέξον ἀπὸ στόματος τότε μοῦνον
 δακρύσας· εἴης χῶρον ἐς ἡλύσιον

ζωούσας ἔλιπες γὰρ ἀηδόνας, ἃς Αἰδωνεύς
10 οὐδέποθ' αἰρήσει τῇ φθονερῇ παλάμῃ.

- b. Βαῖον μὲν τόδε σῆμα, τὸ δὲ κλέος οὐρανὸν ἔκει,
Μάξιμε, Πειερίδων ἔξέο λειπομένων
νώνυμον οὐδέ σε μοῖρα κατέκτανε νηλεόθυμος,
ὁλλ' ἔλιπεν λήθης ἄμμορόν εὐεπίην.
15 οὔτις ἀδακρύοισι τετὸν παρὰ τῆμβον ἀμείβιον
ὀφθαλμοῖς σχεδῖον δέρεσσεται εὐσιχίην·
ἄρκιον ἐς δόλιχον τόδε σοι κλέος· οὐ γὰρ ἀπενθίης
κείσεται οὐτιδανοῖς ἰδόμενος νέκυσσι
πουλὺν δὲ καὶ χρυσοῖο καὶ ἡλέκτροιο φαινοῦ
20 ἔ(σ)σετ' αἰεὶ κρέσσων ἦν ἔλιπες σελίδα.

Annus est p. Chr. n. 94, coll. Censorin. *de die nat.* c. 18 *rursus tamen annus magnus per Capitolinos agonas coeptus est diligentius servari, quorum agonum primus a Domitiano institutus fuit duodecimo eius et Ser. Cornelii Dolabellae consulatu* (a. 86); quod certamen cum teste Suetonio (*Dom. e.* 4) quinquennale esset, tertium lustrum (v. tit. lat.) a. 94 conditum est. In hoc certamine inter quinquaginta duos poetas graecos Sulpicius undenarius puer suos versus, qui supra scripti sunt, recitavit; non primas eum tulisse rectissime Henzen (p. 104) ex verbis *cum honore discessit* conclusit; immo *ob teneram aetatem* iudicum favorem excitaverat, patris, hominis liberti, admirationem quod excitavit ingenio suo, nihil mirum: nos scire iuvat non omnes tunc graecas Musas tam misere balbutiisse. — Versus ex tempore dicti (καίριον i. e. τὸ ἐν καιροῦ λεγόμενον) infimae notae sunt quod nescio an nemo melius persenserit quam qui interpungendi munus suscepit. Idem argumentum haud sane suave Lucianum tractavisse (*deor. dial.* XXV) adnotavit Visconti, tractavitque ut par est paullo melius. Quaedam tamen res apud utrumque ita concinunt, ut cum Lucianum a puero didicisse ridiculum sit creditu, vulgare hoc et in rhetorum scholis decantatum argumentum fuisse pateat; cf. Luc. 1 *μειρακίῳ ἀνοήτῳ πιστεύσας τὸ ἄρμα* coll. Sulpic. v. 3 sq., Luc. *ibid.* καὶ ὅλως οὐδέν, ὅτι οὐ ξυνετάραξε καὶ ξυνέχεε· καὶ εἰ μὴ ἐγώ, ξυνεῖς τὸ ἠγνώμενον, κατέβαλον αὐτὸν τῷ κεραυνῷ οὐδὲ λεῖψανον ἀνθρώπων ἐπέμεινεν ἄν coll. Sulp. v. 11 et 18; denique Luc. 3 ἐς δὲ τὸ λοιπόν, ἦν τι ὅμοιον παρανομήσης... αὐτίκα εἶση ὁπόσον τοῦ σοῦ πυρὸς ὁ κεραυνὸς πυρωδέστερος coll. Sulp. v. 40 sqq. Ovidium, quem nec Sulpicius neglexit, saepius sequitur Lucianus. — Numeri admodum celeres; nullius versus plus duo spondei sunt, qui ter in secundo quartoque (v. 2. 5. 11), bis in secundo tertioque, semel in primo quartoque, semel denique in primo secundoque pede inveniuntur; spondeis carent omnino.

quindecim versus, v. 34 praeterea in anaphora σπονδαίῳ. Bucolicae caesurae duodetriginta sunt exempla, quorum novem post sententiam gravius incisam, duo ante spondiacum exitum. — 3 θῆκες retinui incertus lapidario an puero tribuam plebeiam formam. — 4 legebatur ἐγγυαλίξας. — 7 ΑΚΜΑΤΟΙΟ Visconti spreta coniectura ἀκμαίοιο recte scripsit ἀκαμάτοιο, et sic Orph. fr. 6, 13 ed. Herm. Ζεὺς ἀκαμάτου πυρὸς ἀκμή. — 9 ἀπειλῆς legebatur; corr. Sauppe Goett. gel. Anz. 1871 p. 1036; idem κύκλους recte intellegit corpora caelestia. — 10 fortasse ex Ovidii Met. II 270. — 12 ἐς Δήμητρα i. e. in terra, cf. Ovid. II 212 pabula canescunt, cum frondibus uritur arbor - materiamque suo praebebat seges arida damno. — ἀμαλλαν coni. Sauppe pro ἀπλαντον. At agricola ἀπλαντον ἐκλαυσε quod terrae arefactae frustra semina mandasset; cf. v. 14. — 13 sqq. sunt fere Telluris querellae Ovid. II 285 sqq. hosne mihi fructus, hunc fertilitatis honorem - officiiue refers, quod adunci vulnera aratri - rastrorumque fero e. q. s. — 17 cf. Pseudosim. 146 B. μέγα δ' ἔστανεν Ἀσίς ὑπ' αὐτῶν κτλ'. — 18 καίτοι Sauppe. — 19 εΟΥ legi; reliqui COY, unde σοῦ Henzen, σύ Visconti. — 20 vereor ne ἀθρόης voluerit Sulpicius ne meum telum (i. e. fulmen) ardentius esse cognoscas, coll. v. 42 et Luc. 3, quem locum supra adtuli. — 22 ΑΛΛΟΤΡΙΟΥΔΕ corr. Visconti. — 23 mundus meus tuae fidei concreditus est, praeclara hercle res. — 24 confundit duo diversa ἐν φρεσὶ κεύθειν et ἐν φροντῖδι ἔχειν τι. — 25 ΕΥ corr. Visc. — 30 καλὸς δρόμος parenthetice dictum. — 33 medius tutissimus ibis Ovid. II 137. — 36 ΕΔΕΥΕ corr. Visc. — 37 Ovid. II 135. — 38 πρέψει ἐτεὸν φάος Henzen; sed omissum ἄν neminem offendet; τε τεόν Sauppe. Ovid. II 134 utque ferant aequos et caelum et terra calores. — 39 sententia inscite expressa: et hominum preces usque eae erunt, ut non de damnis eis querendum sit. — 40 sin vero iterum poenae non metuens curam tuam negleges, fulmen meum te equis citius in Tartarum deturbabit. Haec sententia videtur esse; ipsa verba vix restitui poterunt. Vv. 41 - 43 in volumine scripti sunt, quod puer manu tenet, idque litteris multo minoribus valdeque conrosis. Legi v. 43 πω | λων CΩΚΟCΔC | ΜΑCΑΩΛΕCΝ//, ubi tamen quas punctis notavi incertiores sunt litterae; pro σῶκός potest fuisse σέ, θεός, δέμας. Non recte Sauppe πῶλων σε τεόν τε δαμάσσεται ἄρμα.

Epigrammata eadem numerorum, elegantiore dicendi arte scripta sunt. — 4 expectares οὐτ' ὄρφνης. — 5 male post λίτομαι plene distinxerunt, ἀλλά postponi notum est. — 7 εὐφήμ[ει] Visconti, nec melius Henzen εὐφήμου ad γράμματος voc. refert. — 9 Callim. ep. 2 Schn. αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες, ᾗσιν ὁ πάντων ἀρπακτὴρ Ἀΐδης οὐκ ἐπὶ χεῖρα βαλεῖ. — 12 laus carminum quae reliquisti immortalis erit. Recte sic Visconti explicat quamvis obloquente Henzenio.

619. Romae. C. I. 6226.

D(is) M(anibus).

- a. Χρηστὸς τέθαπτ' Εὐβουλος ἐνθάδε ξένος,
ἐταῖρος ἀγαθός, χρυσοχόος Κορίνθιος.
- b. Εὐβουλος μὲν ἔγωγε, πατρὶς δέ μοι ἐστὶ Κόρινθος,
καὶ προχοαῖς χαίρω ταῖς ἀπ' [ἐ]μῶν ἐτάρων.
- T. Flavius Priscus et Capito fecerunt.*

II fere saeculi.

620. Romae in herma. C. I. 6233.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

- Πατρὶς ἐμοὶ Ζήνωνι μακαρτάτη ἔστ' Ἀφροδισιάς·
πολλὰ δὲ ἄστεα πισ[τὸς] ἐμαῖσι τέχναισι διελθὼν
καὶ τεύξας Ζήνωνι νέῳ προτεθνηκότι παιδί
τύμβον καὶ στήλην καὶ εἰκόνας αὐτὸς ἔγλυψα,
5 ταῖσιν ἐμαῖς παλάμαισι τεχνασσάμενος κλυτὸν ἔργον.
ἔνθα φίλῃ ἀλόχῳ Κλυ[μέ]νῃ καὶ παιδὶ φίλοισιν
τ[ε]εὺσα τάφον· ζήσας [δὲ ἐ]τῶν κ[τῆ]μαι ἐπτάκι δέκα.
ἐνθάδε [νῦν κε]ῖμεσθα ἄ[λλα]λοι, [ψυχὰς δ']λέσαντες,
κ[αὶ παῖς ἡδ'] ἄλοχος καὶ ἐ[γὼ τρίτος αὐ]τὸς ὑπάρχω.

III fere saeculi. — 2 πικ... suppl. Visconti. — 7 ΚΥΜΑΙ — 8 ΜΕΣ·
ΘΑΛΑΜΟΙ Franz ἐνθάδε νῦν κείμεσθ' ἅμα οἱ ψυχὰς ὀλέσαντες καὶ Κλυμένη
ἄλοχος e. q. s. In his quae ferri nequeunt mutavi, ἄλαλοι i. e. sine
lingua sineque spiritu.

621. Marmor Farnesianum. C. I. 6207.

- Ἐστὼς διστιάεις, [τίς] ὑπεστὶν τῷδ' ὑπὸ τύμβῳ·
ἄνῃρ εὖ ζήσας τρεῖς ἐτέων δεκάδας,
τοῦνομ' Ἀπολλοφάνης πίστει μέγας ἡδ' ἔτι δόξη,
ὃς προλέγει θνατοῖς εὐφροσύνης μετέχειν.
5 τὴν δ' ἐπιτυμβίδιον τοῦτω θῆκεν χάριν ὃν τρέφε παῖδα·
τοῦνομα καὶ τέχνην ἦν Διόδωρος ὕδρ.

II vel III saeculi. — 6 nomine et arte dei erat donum, nam tam perfecta in eo ars erat ut ab ipso deo donata videretur.

622. Romae. C. I. 6299.

Τὸν Χαρίτων με [γ]έμοντ' ἐσορᾷς κλεινὸν Χαρίτινα,
μοῖραν ἀναπλήσαντ' Ἀύσονίῃ ἐνὶ γῇ·

τίκτε δὲ Σαρδονίῃ με [πε]ρίρροντος, ἐν δ' ἄρα Τάρσῳ
πίστιν ἔχον ταβούλης χρήματος Ἀύσονίου.

5 ἄλλ' ἄρ' ἐσαθρήσας φωτὸς δέκα τρεῖς λυκάβαντας
πρὸς πέντε, φθίμενος τήνδ' ἐπίκειμαι κόνιν.

D. M. M. Vlpio Augg. lib. Charitoni Vlpia Charitine fratri dulcissimo, qui vixit annis XXXV, dieb(us) XVIII, et P. Aelius Augg. lib. Africanus cognato e. q. s.

Aetatem produnt subscripta. — 1 ΜΕΤΕΜΟΝΤ legebatur μετέχοντ'. Quod scripsi apprime convenit cum Philodemi quem addulit Welcker (Syll. 57) versiculo A. P. V 13 de Charitone ἀνὸ καὶ χρωὺς ἔτι πειθῶ πᾶσαν, ἔτι στάζει μυριάδας χαρίτων. — 4 tabularius fuit Tarsensis.

* 623. Neapoli. C. I. 5823.

Σῆμα Φιλείῳ τοῦτο φίλῳ δεῖμεν θεράποντι
Ἰπποκράτης πάσης εἵνεκεν εἰνοίης.

II vel III saeculi.

624. In Capreis insula. C. I. 5872.

Οἱ στύγιον χώρον ὑποναίετε, δ[α]λ[μ]ον[ες] ἐσθλοί,
δέξασθ' εἰς Αἶδην κ(αί)μὲ τὸν οἰκτρότατον,
οὐ κρίσει ἐγμοιρῶν ἡρπασμένον, ἀλλὰ βιαίῳ
αἰφνιδίῳ θανάτῳ μήνιος ἐξ ἀδίκου·

5 ἄρτι μο[ι] ἐν προκοπῇ τάξει παρὰ δεσπότη ὄντι,
ἄρτι δὲ καὶ γονέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας,
οὐ δέκα [πέ]νθ' ἐτέων οὐδ' εἴκοσι τέρμ' ἐνιαυτῶν
ἐκτελέσας γοερὸς οὐκ ἐσορῶ τὸ φάος.

τοῦνομά μοι Ὑπατος, λίτομαι δὲ Τίτον συνόμαιμον
τούς τε γονεῖς κλαίειν μηκέτι τοὺς τάλανας.

10

I vel II saeculi. — 1 ΔΙ. | ΜΟΝΕΣΘΑΙΟΙ — 2 ΚΜΕΤΟΝ — 5 ΜΟΥ correxi. μὲν Iacobs. Casuum confusionem habes sat memorabilem, ex qua cum v. 6 anaphorae vinculo priori arte iunctus sit minime te expedies probata Iacobsii coniectura ὄντα v. 5. — 7 intellege: *neque puer mortuus sum* (nam XV anno toga virilis adsumebatur) *neque ad vicesimum annum provectus*. — 9 ΥΠΑΤΟΣΟΛΙ ubi o foliolum fuerit. — 9 δ' ἔτι τόν legas an δὲ Τίτον optio data est.

625. Romae. C. I. 6311.

α. Στήλη μαρμαρέη, τίνος εἰ τάφος; β. ὠκέος ἵππου
 α. τίς δ' ὄνομα; β. Εὐθύδικος. α. τί κλέος; β. ἀθλοφόρος.
 α. ποσ(σ)άκις ἐστέφθη δρόμον; β. πολλάκις. α. τίς δ' ἔλατ' ἐμιν;
 β. Κοίρανος. α. ὦ τιμῆς κρέσσοнос ἡμιθέων.

III vel IV saeculi. — 3 ΕΣΤΕΦΘΗCΑΡΟΜΟΝ ἐς (ς) δρόμον vix recte coniecieris. Ad equum ipsum orationem converti credit Wilamowitz: neque μιν offensui esse, quod cuius personae esset pronomen nesciisse lapicidam. — 4 Κοίρανος nomen aurigae.

626. Romae. Welcker *Syll.* 102. In C. I. non invenio.

Χρῆμα τὸ πᾶν Θείας, βαιᾶς κυνός, ἡρία κεύθει,
 εὐνοίας, στοργῆς, εὔδεος ἀγλαίαν
 κούρη δ' ἄβρὸν ἄθυρμα ποθοῦσ' ἐλεεινὰ δακρύει
 τὴν τροφίμην, φιλίας μνηστὶν ἔχουσ' ἀτρεκῆ.

Litterae bonae et perspicuae dicuntur. — 1 legebat Welcker χρῆμα τὸ Πανθείας.

627. In agro Florentino. C. I. 6310.

Τὴν τρίβον [ὅς] παράγεις, ἄν π]ως τόδε σῆμα νοήσης.
 μή, δέομαι, γελάσης. εἰ κυνός ἐστι τάφος.
 ἐ[κ]λαύσ[θ]ην· χεῖρες δὲ κόινυ συνέ[θ]η[κ]αν [ἄν]ακτος.
 ὅς μου καὶ σ[τ]ήλη τόν[δε] ἐχάραξε [λ]όγον.

Apographa duo sunt Is. Vossii et Gorii ex cod. Laurentiano plut. XXIX (?) petita. — 1 ΒΟΝΠΑΓΕΙCΑ | ΑΛΛΗΤΩC Gorius, ΑΛΗΤΩC Voss. — 3 ΕΥΛΑΥCΟΗΝ — ΟΗΥΑΝΑΚΤΟC — 4 CΗΛΗΤΟΝΑΕ — ΝΟΓΟΝ. Omnia emendavit Vossius.

628. Syracusis. Ex Spuchesi libro *Epigrafi inedite* cet. (Panorm. 1865) ed. Ritschl *Opusc. philol.* I 781.

Ὡλετ[ο πον]τοπόροις θυμὸ[ν τέρ]ψασα δ' ἀηδών,
ἀθαν[άτω]ις κόλπῳ Κύπρι[δος αἰ]σομένη.

I vel II saeculi. — Supplevit Spuchesi. — I si integrum est epigramma, Δ necessario delendum, si minus, post ποντοπόροις interpungendum.

*629. Romae. C. I. 6198.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μητρί φίλῃ Ἀγέλῃ καὶ Λαρέτῃ ἐσθλῇ ἀδελφῇ
Ἰούλιος Ἀντιγένης μνῆμ' ἐπόησε τόδε.

I saeculi.

630. Romae. C. I. 6294.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Φιλήτῳ τόδε σῆμα κατοικομένῳ συνομένῳ
Ἀβασκαντὶς γαμετῇ μνημοσύνης ἔνεκεν.

I saeculi.

*631. Romae in porticu S. Laurentii extra urbem. Videtur ineditum.

Δακρυόεις ἀλόχῳ Γλυκέρῃ τόδε σῆμα προμοίρῳ
τεῦξᾷ Γαλακτεῖνος ἀρτιθαλεῖ φθιμένη.

II saeculi.

*632. Romae in museo Kircheriano. Anaglypho viri protome. Videtur ineditum.

Τραιανοῦ τάφος οὗτος, ὃς εὖσεβὲς εἶχε νόημ[α].

633. Prope Tusculum. C. I. 6217.

Βάσσης ἐγὼν ὃδ' ἐκεῖνος, ὃν ἔκτανε Δύσ[φ]ορος ἀνὴρ.

ΔΥCCOPOC vel ΔΥCΩPOC traditur. Inepte Franz δύσμορος. Videtur Bassus in arena ab adversario interfectus esse, cuius nomen arti bene convenit *qui difficile sustinetur*.

634. Romae. C. I. 6269.

Παρθενίς ἐνθάδε κεῖται ἀγήρατος ἀθανάτη τε.

635. Romae. C. I. 6215.

Καλλιτέκνον σεμνήν ὅδε τύμβος ἔχει σε, Ἀφροδείτη.

636. Romae. C. I. 6229.

D(is) M(amibus).

Εἴρεσιν ἐνθάδε γῇ κατέχῃ θανάτιοιο λαχοῦσα[ν
μητέρα τὴν εὖτε[κ]νον· εὐδαίμονες παροδῖται.

Titulus latinis litteris sic scriptus:

EVRESINENTHADE
GECATECHITHA
NATOEOLACHVSA
METERATENEVTE
CHNONEVDEMONES
PARHODITAE

Restituit Hermann, sine causa tamen ν. 2 μητέρα - Εὐδαίμονος, ὡς παροδῖται scribens. Intellege *felix qui vivit*.

637. Inter marmora Ariciae Romaeque effossa, post in Maiorcam insulam ab legato Hispano transvecta. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 I 40. Welcker *Mus. Rhen.* VII 617 n. 8.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μήτηρ μοι σεμνή Διδύμα παρακοιμηθεῖσα·
ἐπτα δὲ δῖς μ' ἐτέων Δημήτριον αἶα κέκευθεν.

II fere saeculi.

*638. Puteolis. C. I. Add. III 5854 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Ἐνταῦθα κῆμαι τῆς Ἀθηναίων χθονός
Ἐρμῆς πολίτης εἵκοσι ζήσας ἔτη
μνήμη[τ]ς δὲ τύμβον τεῦξε Κάλλιστος φίλος.

II fere saeculi. — 2 ΕΡΜΗC est in lapide. — 3 Κάλλιστος etiam atticum nomen, cf. Ross *Demen* p. 35.

*639. Cumis, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860 b.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Θειναμάξη ἀ|δελφῶ, Ἀθη|νίων
μνήμης χάριν.

Ἐν|θάδε Κυμαίω[ν] κεῖμαι καλῆς ἐπὶ γαίης,
ἡλικίας τελέσας δις δέκα καὶ δὺ' ἔτη.

Nomina praescripta sic legi v. 3 ΝΙΩΝΑΝΟΠΤΗ //

ΚΕΔΝΙΩΝΚΑΙΟ ///

ΜΝΗΜΗCΧΑΡΙΝ

ubi v. 1 Mommsen (C. I. Add. III p. 1259) ΑΝΟΝ /, Gervasius ΑΝΟΠΤ., eidemque v. 2 ΚΑΙΟΥ legerant. Videant alii.

640. Lipara in insula. Apographum a Salina missum *Diar. arch.* 1865 p. 140. Ritschl *Opusc. philol.* I 779. 841.

Θεοῖς καταχθονίοις:

Καππαδόκων ἔθρους πολυανθέας οὔδατε ἀρούρας·
κεῖθεν ἐγὼ φυ[ό]μην ἐκ τοκέων ἀγαθῶν·

ἔξ[ό]τ[ε] τοὺς λιπόμην, δύσιν ἤλυθον ἡδὲ καὶ ἡῶ·
οὐνομά μοι Γλάφυρος καὶ φρενὸς εἵκελον ἦν.

5 ἔξηκοστὸν ἔτος πανελεύθερον ἐξεβίωσα
καὶ καλὸν τὸ τύχης καὶ πικρὸν οἶδα βίου.

II fere saeculi. — 2 ΦΥΩΜΗΝ — 3 ΕΞΕΤΙ corr. Ritschl. — 4 *nomen cum ingenii indole conveniebat.* — 5 πανελεύθερος Camarda et Ritschl; at qui sexagesimum vitae liberae annum vidit, ne superiora quidem tempora alia condicione transegisse putandus est. — 5 ἐκβιοῦν verbum

Stephani Thesaurus non habet nisi ex Eustathio. — 6 cf. poeta in Cramerī *Anecdosis Paris.* IV 322 ἀπῆλθεν εὐθύς ὁ γλυκὺς Κωνσταντῖνος, ἰδεῖν τὰ πικρὰ μὴ θελήσας τοῦ βίου.

641. In vicinia Romae. C. I. Add. III 6250 b.

Εὐτυχεῖτε.

Μάγνης ἐκ Φρυγίης· Σκυθίῃ δέ με παρθένος ἀ[γν]ή
ἔτρεφ' ἐλαιηρῶι Μανθίωι ἐν πεδίοι,
παλίσκιον λιπόντα Μαγνήτων πόλιν.
εὐπλοεῖτε.

I vel II saeculi. — 1 ΑΙΠΗ corr. Franz. — 2 Manthiam planitiem non novimus, sed in Italia sitam fuisse probabile est Scythiae videtur nutricis nomen, defuncti nomen in alia tumuli parte scriptum fuit.

642. Romae. C. I. 6283.

. Ρου[φείνου
Ρουφείνου τάφος οὗτος, ὃν Ἀστέριόν ποτ' ἐκλήζον,
ὃς προλιπὼν Ῥώμης δάπεδον Νείλου πόλιν ἐλθὼν
καὶ προκοπαῖς λάμψας, πολλοῖσ[ι] δὲ πολλὰ παρασχών,
5 μηδένα λυπήσας, ἀλλ' εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας
μοιρῶν οὐκ ἔφηνεν τρισσῶν μίτον, ἀλλὰ νεκρωθεῖς
τὴν ψυχὴν ἀπέδωκεν ἐς ἄερα, σῶμα δὲ πρὸς γῆν.
ἀλλὰ καὶ εὐσεβείης ἔσχεν κρίσιν ἐν φθιμένοισιν,
καὶ πάλιν εἶδε τὸ φῶς νεκρὸς ὢν καὶ πόντον ἐπλευσεν
10 καὶ χώρης ἰδίης ἐπέβη· σὺν παισὶ δὲ κεῖται,
ὧν οὐκ εἶδε τέλος θανάτου· πρῶτος γὰρ ἔθνησκε.
ἣ δὲ τέκνων δισσῶν μήτηρ σεμνή [ἧ]δὲ φίλανδρος
καὶ πέλαγος διέπλε[υ]σε καὶ ἔγαγε σῶμα βυθοῖσιν
καὶ καμάτους ὑπέμεινε καὶ ἐν θρήνοις διέμεινε
15 καὶ τύμβῳ κατέθηκε καὶ αἰῶσιν παρέδωκε.
Δαμοστρατείας ταῦτα τῆς φιλανδρίας.

III vel IV saeculi. — 1 ΡΟΥ in medio versu positum nescio an error sit lapicidae. — 2 i. e. Nilopolis. — 3 ΠΟΛΛΟΙΣΔΕ — 7 uxor cum mortuum audiisset maritum Roma Nilopolin profecta sepultum erui iussit corpusque in patriam abstulit. Epigramma aliquanto post insculpendum curavit mortuis duobus filiis (v. 9). — 11 ΣΕΜΝΗΔΕ corr. Iacobs. —

15 cf. tit. Philadelphiae supra n. 319 Ξανθήππην Ἀκύλας μνήμη βίотου παρέδωκεν.

643. Messanae. C. I. 5626.

Ἀνρήλιος Εὐτύχης τοῖς κατοικομένοις μνείας χάριν.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Κύζικος ἦν μία πᾶσι πατρὶς καὶ μοῖρα δὲ πάντα
ὦλ[ε]σεν ἡιθέους, ὦ π[α]ροδεῖτα, μία.

.

- 5 σώματα δ' αὐτὸς ἔχει[ν] ἐπόθησεν καὶ [τάδ' ἐπ' αὐτοῖς
τεῦξε λυγροῖς [δακρύ]οις [μνή]ματα μυρόμενο[ς].
οὗ τὸ καλὸν κοσμεῖ περικείμενον οὖνομα ὑμῶν,
οὗ [γ]λυκὺς ἐσθ' ἡμεῖν κἂν φθιμένοισιν ἔρω.

Titulus brevioribus 12 - 18 litterarum versibus perscriptus inde
a v. 9 ita habet:

ΡΟΔΕΙΤΑΜΙΑ
10 ΔΗΜΑΚΑΝΕ
. Τ
.
. ΑΥΤΟΕΧΕΙ
ΠΟΘΗCΕΝΚΑΙ
15
ΤΕΥΞΕΛΥΓΡΟΙCΜ . . .
ΜΑΤΑΜΥΡΟΜΕΝC . . .

ubi v. 16 in altero apographo Gualtherus ΑΥΤΡΟΙΟΝ:ΙΟΙC. Patet hinc
alterum distichon, quo obitus iuvenum Eutychisque auxilium enarraba-
tur, periisse maleque id simul cum insequenti a Franzio sic reffectum
esse:

οὗ]δ' ἡμᾶς ἀνε[λὼν τις ἀνήγαγε συγγενέεσσιν
[θάψαι δδυρομένοις, ἄλλοτρίας δ' ἐπὶ γῆς]
καὶ νεκύας περ ἀνὴρ ξένος] αὐτὸς ἔχει[ν] ἐπόθησεν
χ[ῆμῶν] τεῦξε λυγροῖς [μνή]ματα μυρόμεν[ος],

644. Romae. C. I. 6281.

Εἰς Θρήνους ἐφύλαξας Ἀτίνιαν, ὦ κακὲ δαῖμον,
οὐχ ὁσίως ποιῆν εὐσεβίης κατέ[θ]ου
Ῥουστικὸν ἡγεμονῆα πόσιν καὶ παῖδα τιθηνόν
Πομπήιον μαζῷ θελγόμενον γλυκερῷ,
5 μητέρα Ταρσογενῆ Πομπηίαν ἠδὲ Πούδεντας
υἱὸν καὶ πάππον· φεῦ θανάτων ἀνίσων·
πάππος μὲν γενεῆς προπάτωρ πέλεν, ἡΐθεος δὲ
ῥχεῖ ἔχων οὐδὲν πλὴν δάκρυον πρὸ τάφου.

II fere saeculi. — 1 ATINIANΩΙ — 2 ΚΑΤΕΔΟΥ quod si recte Gudius κατέθου scripsit (i. e. deposuit sepulcro) v. 1 et 2 sic interpretor: *luctui servasti Atiniam, maligna Fortuna; deposuisti enim, inmeritum pietatis praemium, Rusticum* e. q. s. Vnde et bene habet asyndeton v. 2 neque ullo modo audiendus Iacobs, qui οὐδ' ὁσίως coniecit. — 5 Ταρσογενῆ traditur, in quo fateor aegre desiderari copulam; tamen improbanda Scaligeri coniectura τ' Ἀργογενῆ. — Pompeia Pudensque Atinae parentes, Rusticus maritus, Pompeius et Pudens filii sunt, quorum alter puerulus (v. 3) alter iuvenis obiit (v. 7). Paullo aliter Franz.

645. Romae. C. I. 6312.

Λουκίλλῃ τόδε σῆμα κα[σιγνήτῃ]
μητρί τε προεβυιάτῃ [. nomen filii ἐτενξεν
οἷ τε καὶ οἷσι τέκεσσι καὶ
φῶτε δύο, [τριτ]άτῃν οἱ
5 καὶ τὴν μὲν προτέρῃν
αὐτοκασιγνήτην, ἐτ[έ]ρην δὲ

4 ΠΡΙΑΤΗΝ πρώτῃν Franz. — Videtur ille duas cameras duasve σορούς vel aliam quamlibet rem (quae graece feminini esset generis) duabus fenestris (δύο φῶτε v. 4) vel lucernis exornavisse, tertiam (v. 4) obscuram reliquisse; illarum autem duarum alteram (τὴν μὲν προτέρην v. 5) sorori permisisse, alteram vero (ἐτέρην δὲ v. 6) matri sibive ipsi destinavisse.

*646. Romae. C. I. 6298.

D. M. Cerelliae Fortunatae coniugi carissimae, cum qua v(ixi) ann(is)
XI s(ine) u(lla) q(uerella).

M. Antonius Encolpus fecit sibi et Antonio Athenaeo liberto suo karissimo et libertis libertabusque eorum et posteris, excepto M. Antonio Athenione e. q. s.

- a. Μή μου παρέλθῃς τὸ ἐπίγραμμα, ὁδοιπόρε,
ἀλλὰ σταθεὶς ἄκουε καὶ μαθὼν ἄπι·
οὐκ ἔστι ἐν Ἄδου πλοῖον, οὐ πορθμεὺς Χάρων,
οὐκ Αἴακος κλειδοῦχος, οὐχὶ Κέρβερος κύων·
- 5 ἡμεῖς δὲ πάντες οἱ κάτω τεθνηκότες
ὁστέα, τέφρα γεγόναμεν, ἄλλο δὲ οὐδὲ ἔν.
εἴρηκα σοι ὁρθῶς· ὕπαγε, ὁδοιπόρε,
μὴ καὶ τεθνακὼς ἀδ[ό]λεσχος σοι φανῶ.
- b. Μὴ μίρα, μὴ στεφάνους στήλλη χάριση, λίθος ἐστίν·
10 μῆδὲ τὸ πῦρ φλέξεις· ἰς κενὸν ἢ δαπάνη·
ζῶντί μοι, εἴ τι ἔχεις, μεταδός, τέφραν δὲ μεθύσκων
πῆλὸν ποιήσεις καὶ οὐκ ὁ θανὼν πίεται.
τοῦτο ἔσομαι γὰρ ἐγώ· σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας
εἰπέ, ὅτι[ι] οὐκ [ὦν] ἦν τοῦτο πάλιν γέγονα.

Litterarum forma *εγω* cum ante saeculum III vel IV in titulis Romanis non reperiantur, cave Encolpum Fortunatam Apellen personas Petronianas cum Niebuhrio esse credas. — 4 κύων interpolavit poetula. — 8 *αδελ* *εσχος* — vv. 9 - 12 paucis mutatis leguntur A. P. XI 8. — 14 *ειπε . οτε . ουκηντουτο* recepi Meinekii emendationem (*Callimach.* p. 298), prae qua ceterae omnes sordent. Defunctus cuius nomen nescimus libertus fuit ideoque *terrae progenies*.

*647. Romae. C I. 6203.

- a. Στέμματ', ἀφ' ὧν πτοίη καὶ πρήξεις αἱ κενεαυχεῖς,
ἄλλων σήματ' ἔχοιτε, δικασπολίας τ' ἐνέποιτε, P
Π τηκεδόνας βιοτῆς καὶ δουλείην ἐρίτειμον, i
ε μοῖνον δ' ἡμέτερον βαιὴ [λίθος] οὔνομα φωνοῦ· o
5 ι Ἀλέξανδρος ὃδ' ἐστί, Βαλεντεῖνῃ δὲ συνεῦδει n
ο κεῖν ἐνέρων λιμένεσσι μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει i
ν τοὺς δ' ἄμφω χαρίεν τέλος ἔλλαχεν, οὓς κτερείξε
ι χερσὶ φίλαις θυγάτηρ γλυκερὴ Πανλεῖνα τοκῆας,
ο ἤδη οἱ θαλέθοντα τόκον κατα δῶμα λιπόντας Π
10 ν τριτύτος ἐξ αὐτῆς, οἳ μὲν μελάρθρων μεδέοιεν. ε

- b. Νηλῆς ὃ θάνατος, πολὺ δὴ μέ[γ]λ' ἀκαίριος ἦκεις. ι
P χρῆν γὰρ ἐπ' ὠδεῖνέσσιιν ἔχειν χεῖρα καὶ τότ' ὀλέσσαι, ο
i νῦν δὲ μετὰ πτολέμους κρυερῶν τε λαφύγματα νούσων ν
o λευγαλέους τε φόβους καὶ θυμοβόρους μελεδῶνας ι
15 n καὶ δίκας ἀμφιλόγους θεικνὸν καὶ κώδιον ἄξις, ο
i λυπρὴν δαῖτα Χάρωνι· νέων δ' ἔμπης πεφίδησο. ν

iv fere saeculi duo epigrammata, quorum prioris litterae εϰω, alterius εϰω sunt. Pionius nomen ad latera tituli bis latine bisque graece scriptum poetae videtur esse. — 1-3 Alexander aut omnino non iniit magistratum aut acerba expertus mox ad privatam vitam rediit. — 4 suppl. Boissonade. — 9 sq. τόκον τριττός ἐξ αὐτῆς explicat Franz *prolem tribus fratribus constantem natu scilicet minoribus*, qua ratione ἡδὴ non explicatur. τόκος, ut docet οἱ pronomen, Paulinae est filiae; sed dubito quomodo τριττύν explicem. Aut triplicem partum i. e. tres filios significat, aut hoc: *tertius ipse dies est, cum filium pareret Paulina*, quo sumpto relativum ὅ (v. 10) ad filiolum aequae atque ad matrem patremque referendum erit. — 11 μεῖ μοι scribebant ex Boissonadii coniectura; aptius est quod posui, neque puto πολὺ δὴ μέγα plus habere offensionis quam homericum μάλα μέγα. — Increpatur mors: *quid sera venis post exantlatos vitae labores; ne nasci quidem pati vel statim natis manu iniecta vitam adimere debebas*. Sententia est Sophoclea Oed. Col. 1225-1238 Dind. — 15 legi ego κωδιανάζει, ceteri κώδιον omnes, quorum consensui meam fidem interponere dubitavi. Explicat Welcker *ρικνὸν καὶ κώδιον rugosum marcidum et exsiccatum, quasi pellem*. Decet humile hoc et turpe iocandi genus illam quam supra indicavi aetatem.

*648. Romae. C. I. 6235.

- Ἰερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ὃν Αἰνείας ἀγανόφρων
εἶσαθ' ἐοῦ ἐτάροιο σεβάσμιον Ἡιδέιο,
πάντα παλαιγενέσσιιν ἀλιγκίον ἡρώεσσιν,
κάλλος τ' ἡγορέην τ' ἀγανοφροσύνην τε νόον τε. —
5 ἐνθάδε δ' ἐ[γ]ναί[ει] καὶ Ὀλυμπιάς, εἰμερόεσσα
Ἡιδέιο δάμαρ καὶ ἀδελφεὴ Αἰνείαιο,
ἣ πάσας παράμ[ιψε] φιλάνδρους ἡρώινας,
Ἄλκηστιν πινυτῇ, μορφῇ δ' ἐρατώπιδα Αἰήδην. —
9 τοῦτ' ἐτύμως νῆσοι μακάρων πέδον; ἐνθα τε φῶτες

- 13 εὐσεβέες ναίουσι δικαιοῦτατοί τ' ἀγαροί τε.
οἷ συνὸν ζῶντες ἔχον βίον ἀλλήλοισιν
σὺν κόσ[μ]ῳ σοφίῃ τε δικαιοσύνῃ τε καὶ αἰδοῖ. —
ἀγγέλλω τάδε βωμός, ὃν Ἀινείας ἀνέθηκεν
ῥῥα καὶ κυδαίνονται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσιν
πᾶσιν ἐν αἰώνεσσιν ὑπ' εὐσεβήσιν ἑταίρων.

III vel IV saeculi molestum hoc dicendi genus videtur. Epigramma in tres aequales partes quaternorum versuum divisum est, quibus quarta tamquam ἐπωδή trium versuum adicitur. — 5 post ΔΕ lacuna non plus quattuor litterarum; unde nec Franzii supplementum verum esse potest ἐνθάδε δέμνι' ἔχει. — 7 non fuisse παράμειψε docet lacunae spatium. — Leda non saepe comparantur mulieres; a Propertio (I 13) Galli amica nominatur *Iove dignae proxima Leda*. — 12 ΚΟCΝΩ — 14 sq. nota inscitum praepositionum usum.

649. Romae. C. I. 6279.

- Οὐκ ἔθανες Πρώτη, μετέβης δ' ἐς ἀμείνονα χῶρον
καὶ ναίεις μακάρων νήσους θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ,
ἐνθα κατ' Ἑλυσίων πεδίων σκιρτῶσα γέγηθας
ἄνθεις ἐν μαλακοῖσι κακῶν ἔκτροσθεν ἀπάντων
5 οὐ χειμῶν λυπεῖ σ', οὐ καῦμα, οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ,
οὐ πίνη σ', οὐ δίψος ἔχει σ' ἀλλ' οὐδὲ ποθεινός
ἀνθρώπων ἔτι σοι βίोटος· ζῶεις γὰρ ἀμέμπτως
αὐγαῖς ἐν καθαράσιν Ὀλύμπου πλησίον ὄντως·

Π. Αἴλιος) Ἀβάσκαντος Αἰλία Πρώτη θυγατρὶ ἔζησεν
ἔτη ζ', μῆνας τᾶ, ἡμέρας κζ.

III fere saeculi. — 2 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ clausula homerica. — 4 clausula hesiodea *Op. et dies* 115. — 5 sqq. expressi ex Od. δ 563 sqq. — 6 οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχεις Scaliger, οὐ πεινῆς, οὐ δίψος ἔχει σ' Franz; quod posui dedit Brunck. — 8 ὄντως inepte Fleetwood recepitque Franz.

650. Incerti loci, nunc Aquis Sextilis in museo. C. I. 6860 b.

. ον ὀδεῖτα,
κοῦρος ἐγὼ καλέω σε θεῶ φίλος, οὐκέτι θνητός,
ἦϊθεος κούροι[σ]ιν δηλική πανόμοιος

- πλωτ[ήρ]ων σωτηῆρσιν, Ἀ[μυ]κλαίοισι [θ]εοῖ[σιν],
 5 πλωτῆρ καὶ [α]ῦ[τὸς] ἐὼν πόντον [τ]’ ἐνὶ κύμασι[ν] ἤσθην·
 εἴ[ς] ὑσεβίῃ τ[ροφ]έων [δὲ] λαχὼν [τ]όδε σῆμ’ ἀ[νά]πανμαι
 νούσων [κ]αὶ καμάτοιο καὶ ἄχθεος ἡδὲ πόνοιο·
 ταῦτα γὰρ ἐν ζωῷσιν ἀμείλιχα σάρκες ἔχουσιν.
 ἐν δὲ [τε] τεθνε[ῖω]σιν ὁμηγύρι[ές] γε πέλουσιν
 10 δοιαί, τῶν [ἐτ]έρ[η] μὲν ἐπιχθονίῃ πεφόρηται,
 ἡ δ’ ἑτέρη τείρεσσι σὺν αἰθερίοισι[ι] χορεύει,
 ἥς στρατιῆς εἷς εἰμ[ι], λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα.

L. P. S.

III fere saeculi. — 1 haec supersunt... ΠΕΝΕ----- ΑΝΧΝΕCII |
 ON, quae verba esse ad viatorem facta scire satis habeo. Inde a v. 3
 omnia restituit fere Chardon - la - Rochette. — 4 ΑΠΥΓΛΑΙΟΙCΙ — 5 ΚΑΙ
 ν εωκ καὐτὸς ἐὼν Iacobs correxit. Tum ΓΕΝΙ, quod τ’ ἐνί scripsi. —
 6 ΤΙ..ΕΩΝ — 9 ΕΝΔΕΤΘΕΝΕ ΔCIN τε addidi. — ΓΥΠΗ | ΓΕ — 10 ΤΩΝ
 ..ΕΠΙ — 12 ΕΙCΕΙΝ — Ceterum nihil egerunt qui defunctum aut Pythago-
 reum Platonikumve aut mysteriis Samothraciis initiatum fuisse monstra-
 tum ibant.

*651. Scandriglia in vico Sabinorum, nunc Neapoli in museo. C. I. 6199.

Αἰλιανῶι τόδε [σῆμα] πατῆρ ἀγαθῶι πι[νυ]τῶι τε,
 θ[ν]ῖτον κηδ[εύσα]ς σῶμα· τὸ δ’ ἀθάνατ[ον]
 ἐς μακά[ρ]ων ἀνόρο[υ]σε κέαρ· ψυχὴ γὰρ αἰεῖ[ζ]ως,
 ἡ τὸ ζῆν παρέχει [κ]αὶ θεόφιν κατέβη.

- 5 ἴσχεο [σὺ] στοναχῶν, πά[τε]ρ, ἴσχε δέ, μῆτερ, ἀδελφούς·
 σῶ[μα] χ[ι]τῶν ψυχῆς· τ[ὸ]ν δὲ θεὸν σέβει μου.

II saeculi. — Restituit fere Quaranta, qui primus edidit. — 2 ΘΗ
 ΠΤΟΝ — 3 ΜΑΚΑΙΩΝ μακάρων Welcker *Mus. Rh.* III 257 (1845). — ΑΕ
 ΙΖC — ΙΧΘΕΟΙCΤΟΝ legi. Dein ἴσχε δὲ μητέρ’, ἀδελφούς legebatur; vi-
 detur melius quod posui. — 6 CΩΙ ΙΧΤΩΝ legi. — τόν θεόν μου i. e.
 τὸ θεῖον μου, *animam meam*. Defunctus fortasse Pythagoreus fuit.

652. Romae. C. I. 6264.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Σῶμα μὲν ἦδε κόνις κεύθει θεομήτορος ἀνδρός

Ναρκισσίωνος [π]ιν[τ]οῦ, ψυχὴ δὲ σύνεδρος
ἀθανάτων· βωμὸν γὰρ ἐδωμήσαντο ταλάφρων
μήτηρ Σαλβία Ματρῶνα Σώτας τε ἀδελφός

2 HINΥΠΟΥ.

653. Romae. Arae ancora insculpta est cruce inserta. C. I. 6241 b.

Ἡΐθεον Καλόκαιρον ἔχει τόδε σῆμα, λιπούσης
ψυχῆς ἀθανάτου σῶμα νέοιο κόρον·
σπεῦδεν ὁδὸν θείην γὰρ ἀποπρολιπούσα μερίμνας
πενθεδανοῖο βίου, ὡς ἀνίη καθαρή.

III fere saeculi.

654. Romae. C. I. 6301.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μνημ' ἀρετῆς, Μοίρης τὸ τέλος, φίλο[ν] οὔνομα Χρήστη,
σωφροσύνης ἱερᾶς ἥτις μέγαν ἔσχεν ἔπαινον,
ἐνθάδε νῦν κατὰ γῆς σῶμ' ἀνέπαιψε πόνων,
τὴν συνετὸν ψυχὴν μακάρων εἰς ἀέρα δοῦσα,
5 πρόσθεν μὲν θνητῇ, νῦν δὲ θεῶν μέτοχος,
αἰμνηστος ἅπασι φίλοισί τε καὶ τεκέεσσι.
τόνδε τάφον σοφίης ἔνεκεν κυδ[ρ]ῇ παρακοίτι
τεῦξ' Ἑ[πα]φρᾶς συνόμενος Ἀλεξάνδροιο πολεΐτης.
ΑΓΕΝΤΙ ἐνψύχι· καμὲ μένει τὸ θανεῖν.

III fere saeculi. — 1 nihil obscuri: *monumentum vides propter virtutem, mortua est propter fatum, nomen Chreste.* — ΦΙΛΟΥΟΥΝΟΜΑ vel ΦΙΛΟΥΝΟΜΑ — 7 ΚΥΔΥΗ, unus Muratori ΚΥΔΝΗ, corr. Kulenkamp. — 8 ΤΕΥΖΕΦΡΑCΑC, unus Muratori ΤΕΥΖΕΦΡΑC, corr. Hultmann. — 9 neque ἄ γυνή placet neque aliorum quidquam; nisi altero nomine adpellabatur mulier, ex constanti notissimae formulae usu ΑΓΕΝΤΙ in ΧΡΗCΤΗ mutandum est.

*655. Romae. C. I. 6240.

Ἰγορίοιο τάφος νεοπενθέος· ὃ τάφος, ὅσσην
συνκλήσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις·

- οὐκ ἴδοις τραγικῆς μούσης, οὐκ εὐλυρος ἀνὴρ,
οὐδ' ἐπέων ῥητῆρ ἄξια σεῖο φράσει,
5 οἷος ἔφυσ πραπίδας, οἷος χροά, οἷος ἰούλους,
ὅσων θ' ὡς πρέσβυς κοῦρος ἐὼν κρατέεις.
νύμφην δ', ἣ[ν] σοι ἐγὼ θεῖος τεὸς ἔτρεφον οἶον,
τλήμονα νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Αἰδης,
οὐδὲ γάμων ὑμέναιον ἀείσαμεν, ἀλλ' ἄρα μοῦνοι
10 παρθενίην ἐρατὴν σώσατε ὡς Αἰδου.

III vel IV saeculi. — 7 Οἷω recte habet: tibi soli, non alteri cuiquam, non Plutoni nympham alui. Legunt δὲ οἱ cum Leichio. — 9 ΜΟΥΝΟΙ corrigunt μόνω. Iam cum Plutonis facti sitis virginitatem vobis servate, quippe coniugio non iam licito (μοῦνοι).

656. Prope Lorium ad viam Aureliam. C. I. 6244.

Ὅς πάσας χάριτας καὶ τὰς φρένας ἐνθάδ' ἐκλείσει
κεῖται Καρουέντις πολὺν φίλτατος οἷσι τοκεῦσι.

infra:

τρίς μάκαρος δὲ λίθος τόσσον ἔχων ἀγαθόν.

1 videtur ex Amatii et Gerhardi apographis constare lectio inepta.

*657. Praeneste, nunc Romae. C. I. 6228.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Πατρίδος ἐκ Ζμύρνης βροτοί μ' Εὐθαλέα καλέεσκον
εἴνεκ' ἐμῆς ἡβῆς καὶ μεγέθους ἐρατοῦ.
ἀλλὰ με μοῖρ' ὅλοϊ, πρὶν ἰούλοις πληῖσαι παρειάς,
ἤρπασε παρ φίλων, οὓς τροφείας ἐκάλουν.

III fere saeculi. — 1 Εὐθαλῆς cognomen videtur puero postea inditum; ipsumque nomen non indicatum esse; itaque accentum non mutavi.

*658. Romae. C. I. 6256.

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίη σοι ἄναξ ἐνέρων Αἰδωνεύς,
ὦ Μέλαν' ἱβῆς γάρ σοι ἀπώλετο φίλτατον ἀνθος.

2 nihil aliud nisi hoc: *nam nunc quidem tu mortuus es.*

*659. Prope Cumas, nunc Neapoli in museo. C. I. 5860.

Βλαστὸν] ὁρᾷς γαίης· τὸ ποθοῦμενον ἐν στεφέεσσιν
οἴνομά μοι τόδ' ἔφην· Ὑάκινθος ἐνθάδε κεῖμαι.

ἐτ(η) κε.

III saeculi. — Nec praescriptae litterae Θ. κ. neque infra Z. ET. KE legitur. — 1 [Ἀνθος] ὁρᾷς legebatur. Intellego: *terra me vides prognatum* i. e. servum. Deinde hic verborum ordo τόδε τὸ ποθοῦμενον ἐν στεφέεσσιν ὄνομά ἐστιν ἐμοί, Ὑάκινθος.

660. Romae vel Tibure. C. I. 6242.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρὸς θείου Πουβλίου Τιτιδίου Καπίτωνος,
ὃς περὶ μὲν νόον ἔσκε βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισι δέδωκεν, τοὶ οὐρανὸν εὖρ[υ]ν ἔχουσιν.

5 τεῦξε δὲ τόνδε τάφον ἐὸς θρεπτὸς Νώνιος Ἀρτέμων.

Centones homerici inepte consuti. — 4 ΑΘΑΝΑΤΟΙCΔΕΔ Gruter et Pighius; ἀθανάτοισιν ἔδωκεν Gruter. Quod posui legitur in cod. Ottobon. (sched. Stoschianae). — ΕΥΡΟΝ.

661. Neapoli. C. I. 5815.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ἀλκibiάδην.
Ἀνρηλ(ία) Ἀταλάντη ἰδίῳ πάτρωνι
καλῶς βεβιωκότι ἐποίησεν.

Cf. ad epigr. Prusenum supra n. 354. — Verbum extremum ἐποίησεν Ignarra, ἐποίησεν Capacius et Muratori.

*662. Tria eiusdem tituli exempla, quorum unum Romae in aedibus Rondaninis (C. I. 6291), alterum Neapoli in museo Bourbonico descripsi; tertium nunc mutilum addidit Fiorelli (*Catal.* 12), quod Franz rei nescius C. I. Add. III 5860 c restitutum ivit.

*Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ, βιότῃτα νέος τελέσσας,
καὶ γαίην πατέων καὶ κύματα νηυσὶ περήσας,
Ἀὑσονίῃ γαίῃ τέρμα βίου θέμενος.*

Fragmentum de quo dixi hoc est:

ΚΕΙ
ΒΙΟΤ
ΚΑΤΑ
ΚΥΜ

Soaemus (Σόαιμος proba forma est) Syrus natione videtur esse. — Ceterum non auctor ego sum omnia tria exempla antiqua esse.

*663. Romae in villa Volkonsky descripsi. Videtur ineditum.

. βιοτήν [γ]αίῃ ἐν Ἀὑσονίῃ.
αἰεὶ δὲ μνήμῃ σε φν[λά]ξομεν ὥς παρεόντα
ἐΐνεκεν ἡ[θ]ίας εἵναικά τ' ἀγ[λ]αίης.
5 ο[ὗ]δέ μὲν ἐν θαλίῃ σέο λησόμεθα, οὐδὲ παλαίστρα,
ἀμφοτερῆς ἀρετῆς σῆς ἐ[π]ιδευόμενοι.
οὐ [ὡ]ς μὲν θαλίῃσι λυροκτύπος, ὥς δὲ κραται[ῇ]
ἀμφὶ π[ά]λῃ βιότου [ἄν]θους ἔχων ἔθανες.

II fere saeculi. — Titulus ab initio mutilus sic habet:

ΙΕΙC
ΠΡΩΤΟ
CCΒΙΟΤΗΝΤΑΙ
ΗΝΕΝΑΥCΟΝΗ

3 ΦΥΜΞΟΜΕΝ — 4 ΗΕΙΑC — ΤΑΓΑΙHC utrumque correxit Wilamowitz, ἡθείαν nomen nove fictum putans ab adiectivo ἡθείος. — 5 ΟΙΔΕ — 6 ΕΡΙ — 7 ΟΙΟΙC — ΚΡΤΑΙΓ — 8 ΠΟΛΗ restituit distichon Wilamowitz; ἀμφί praepositio semel posita ἀπὸ καινοῦ etiam ad θαλίῃσι dativum (v. 7) referenda est.

664. Massiliae. C. I. 6768.

*Γλαυκία ἐστὶ τάφος· παῖς δ' ἀνέθῃκε νέος,
δείξας ἐκ μεικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην.
οὐκ ἔφθης, ὦ τλῆμον, ἰδεῖν γόνον οἷος ἄν ἦν σοι
γῆραιϋ τεύχειν οὐ τάφον, ἀλλὰ βίον·*

ἡ φθονερά δ' ὑμᾶς πάντ' ἀδικοῦσα Τύχη
μητρὶ μὲν ἐν γήρᾳ δάκρυ θήκατο, τῇ δὲ γυναικί
χρηῖαν δυστήνου παιδο[ς] ἄμ' ὀρφανίῃ.

II videtur saeculi. — 1 non praetuli quod Visconti legit παῖς δ' ἀνέθηκεν ἑός.

665. Incerti loci, nunc in museo Britannico. C. I. 6859.

Σῆμά με Νυκτελίοιο ν[ε]οστεφές οἰχομένοιο
δυστήνων ὀράας δακρυόεν τοκέων.

2 δακρυόεν τότε σῆμα supra n. 214.

666. Incerti loci, fortasse Asiae, nunc Cantabrigiae. C. I. 6861.

Παπίας χαῖρε.

Ἐνθάδε γῇ κατέχει νέον ἀνέρα, ᾧ πατρίς ἦεν
καλὴ χθὼν Δοκίμοιο· τὸ δ' οὔνομα οἱ τόδ' ἔκειτο
Παπίας Πασικράτους· κάθ' ἔνε δ'

2 urbis Phrygiae nomen est Δοκίμειον, unde ἥρωα κτίστην ille Docimium aut sibi finxisse aut novisse videtur. — 3 κάθ' ἔνε Franz; fuerit ἐν πολέμῳ simile.

*667. Romae. C. I. 6266.

α. Τίς ἔν σ' ὁ θρέψας; β. ἔν Κίλιξ Ἀθήναιος·
α. χρηστὸν τὸ θρέμμα. τίς καλῇ; β. Νομήμιος·
α. πόσων δ' ἔθνησκες τῶν ἐτῶν; β. δις εἴκοσιν·
α. ἐχοῖν σ' ἔτι ζῆν· β. ἀλλὰ καὶ θανεῖν ἐχοῖν.
5 α. γενναῖά σου καὶ χαῖρε. β. καὶ σύ γ', ᾧ ξένε·
σοὶ γὰρ μέτεστιν ἔτι χαρᾶς, ἡμῖν δ' ἄλις.

III fere saeculi epigramma (litterae AECW), cui insculpendo necubi omitteret lapidarius iota mutum praefuit grammaticus doctissimus; ne apostrophī quidem nota neglecta v. 3, 5, 6. — 5 γενναῖά σου cave cum interpretibus subaudias τὰ ἔτη quod esset τὰ σά. Immo formula est officiosa γενναῖος εἴ i. e. *benigne*; neque aliter viator postquam quae voluit inpetravit *gratia*, inquit, *tibi sit*.

*668. Romae. C. I. 6204.

Ἦλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε, ὅς μ' ἀπέλυσας
νούσων καὶ καμάτων καὶ μογεραῶς ποδάγρας.
Ἀὐρ(ήλιος) Ἀμφικτύων ἄγων ἔτος ὁ'.

1 melius scripsisset ἐμοί et γλυκερώτερος, mors mihi vita exoptatior.

669. Incerti loci. Olim Venetiae, nunc Mutinae in museo Estensi.
C. I. 6864.

Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν, ἀγαθὸς δ' ἐν ἅπασι νομισθεῖς
Θρέπτος ἀκμὴν νέος ὦν ὄχετ' ἐς ἡμιθέους.
Πατροβᾶς. Παπᾶς.

Subscripta videntur propinquorum nomina, quorum prius ΠΑΤΡΟΒΑΣ fortasse non integrum est. Πατροκλῆς male Franz.

*670. Neapoli in museo. C. I. 5824.

Ἠλικίης μετέ]χοντα τὸν ἄθλιον ἤρπασε μοῖρα
.ιον γεραραῖς χερσὶ ταφέντια πατρός.

III fere saeculi. Quae Martorellii in versibus extremis supplementa esse dicuntur μο[ῖρα] et πα[τρός] sunt verba lapidis. — 2 ΛΙΟΝ nomen defuncti.

*671. Neapoli in museo. C. I. Add. III 5860 c ex Mommseni apographo.

Θ(εοῖς) [κ(αταθονίοις)].

Ἐπτακαι[δεκέτη μήτηρ] με πόθησε [τάλαινα,
ἢ μ'] ἐκύησε ἄκραν[τα· τάφῳ δ'] ἐκάλυπεν ἄν[ηβον,
πάτρης Μεισ[ηνοῦ· ὁ] θεὸς προῦ[πεμψεν ἐς Ἀίδην.

.

1 et 3 restituit Franz, nisi quod v. 1 ἀπόντα pro τάλαινα et v. 3 πάτρης solum vocabulum tertii versus superesse ratus scripsit Μεισηνοῦ· φθονερός δὲ θεὸς προῦπεμψέ μ' ἐς Ἀίδην. — 2 ΑΧΡΑΝ legi ΑΡΧΑΝ Mommsen. ἀλλ' ἐκύησεν ἀκραντα πανάθλιος, ὅν γ' ἐκάλυπεν Franz. — Subscripta
.. NHC E.

672. Campigliani in agro Mutinensi. Welcker *Syll.* 90 ex Muratorii apographo. In C. I. non invenio.

Ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ [ἀν]ώ[τ]ατος οὗτος ὁ τύμβ[ω]ν,
εἰνημνημημετον κλέος ἐστὶ τάφος.

1 KAISΩΜΑΤΟΣΟΥΤΟΣΟΥΤΥΜΒΟΝ. Quae posuit Welcker

ἐνθάδε μὲν κεῖμαι καὶ σώματος οὗτος ὁ τύμβος,
ἦν' ἢ μνήμη μου, τὸ κλέος ἐστὶ τάφος

haec adeo inepta sunt, ut ultra vix possis. Hexametrum videor mihi restituisse coll. A. P. VIII 230 (Gregorii) τύμβος ἐγώ, τύμβων πανυπέρι-
τατος, ἀλλ' ἐμὲ ᾤξεν (lege ἔμ' ἔψξεν) ἀνδροφόνος παλάμη, quae ita intel-
lego ut in grandi monumento summum iste locus obtinuerit locum. —
2 conieci οὐκ (ΕΙΝ) ἤμην, [ἔσο]με· ζῶν κλέος ἐστὶ τάφος, *dum vivo non
vivebam, sed vivam; nam mortui sepulcrum est vivum monumentum.*

673. Romae. Ex schedis Ptolomeis Muratori, inde C. I. 6317.

ἔγραφες, ἐν ψυχᾷσι βροτῶν [ὡς ἄφθιτ]ος εἶη,
ἐκ [θα]λε[ροῦ κηροῦ], ζωγράφει θανυμᾶσι,
nomen defuncti] ος ἀνακτος ἀπο[λνίου ἐνκλέα μορ]φήν.

Λαοδίκια πατρὶς [τῷ πέλεν ἐκ προτέρων,
5 ἄστυ ῥοαῖσι] Λύκοιο περίορυντο[ν· ἀλλ' ἐνὶ] τύμβῳ
θάψε nomen mulieris σεμ]νὴ σύναμος [ἄχνημέ]νη.

III vel IV saeculi. Argumentum carminis adumbravi supplementis
usus admodum incertis. — 1 sq. ΕΙΗCCKΟΛΛΕ ἐκ θαλερῶν ἔργων praeivit
Franz. — 2 ζωγράφος nomen non est, neque illius ut ἀφθιτος sit imago
ponitur. — 4 sq. supplementa spatium excedunt. — 5 ῥοαῖσι et 6 ἀχνη-
μένη Franz.

***674.** Romae. C. I. 6275.

Ἐνθάδε κεῖμαι δάμαρ ὑπάτων ἡρώος ἀγανοῦ
Ἀρρίου μου φίλιον, τῷδε μιγείσα μόνῳ·
ἦν δὲ κέ<ν> ἐκ προγόνων ποτὲ τοῦνομα Πουβλιανή μοι,
(Σκιπιάδαι δ' ἔπειλον εὐγενίῃ τ' ἔπρεπον),
5 χηρείαις αὐτὴ τὸν ἅπαντα χρόνον μείνασα
κώκυμόρων τεκέων πένθει τακομένη·

ἐμβιότῳ δὲ πόνον πουλὺν δ' ἀνέτλην μογέουσα,
Μούσαισιν μοῦνον τὴν φρένα θελγομένη.

Arrios conplures novimus consules, quorum quo quis recentior est eo probabilius Publianae virum fuisse existimaveris; a. 201 M. Nonius Arrius Mucianus. — 3 κεν videtur mihi lapicidae error pro κέ i. e. καί. — 7 eleganter sed vereor ne ultra poetae ingenium Iacobs coniecit μάλ' ἔτλην. Verbum idem ap. Greg. A. P. VIII 152 ἄλγος ἀνέτλη.

675. Burdigalae. C. I. 6791.

Λείψανα Λουκίλλης διδυματόκου ἐνθάδε κεῖτε,
ἧς μεμέρισται βρέφη, ζῶν πατρι, θάτερον αὐτῇ.

2 vix adgnoscentur prae imitatoris inscitia vestigia pulcerrimi Heracliti epigr. A. P. VII 465 (coll. Antipatri ibid. 464), cuius extremum est distichon:

δισσὰ δ' ὁμοῦ τίκτουσα, το μὲν λίπον ἀνδρὶ ποδηγόν
γῆρως· ὃν δ' ἀπάγω μναμόσυνον πόσιος.

676. Ex oppido Piove di Sacco Patavium translatum. C. I. 6747 ex Salomonii *Inscript. Patav.*, qui edidit litteris minusculis Nicolai Comneni supplementis interpolatum.

Σῆμά τοι, [ὦ] γλυκερὴ Τελεσίλλα, ἐνθάδε [καλόν
τεῦξεν] Ἰδας ἀλόχῳ, λάχεν ἧ οἱ πᾶν τὸ πε[ρι]σσόν
πίστεος, εὐνοίης, ἀρετῆς, ἀγαπῆς τε μ[ά]λιστα,
οφρα καὶ ἐσσομένοισι τεὸν κλέος ἄφθιτον [εἶ]η.

1 τοιο et extr. Τελεσίλλας ἐνθάδε θῆκε, 2 τευξενιδας-λαχεν η οι παντοτε πληρης, 3 τε μενοιτο, 4 ἄφθιτον αἰέν. E quibus patet exitus versuum lapide fracto pessimis supplementis interpolatos esse, quae remove studebat Franz non ubique feliciter. — 1 τοι ὦ Iacobs. ἐνθάδε si verum est, adiectivum additum fuisse non minus certum videtur. — 2 Θευξενιδας Franz servato v. 1 ἐνθάδ' ἔθηκε, idemque λάχεν ἧ οἱ σεμνὸν ἔπαινον. Praetuli Wilamowitzii supplementum. — 3 ἀρετῆς ἀγανοφροσύνης τε Franz, idemque recte v. 4 εἶη.

677. Puteolis. Ex suo apographo Mommsen C. I. R. N. 3322; eiusdem utro altero apographo.

*Pomp Mod[estae] Q. Passe Archia
ben[emerenti] fecit.]*

Σεμνῶν τρέπω[ν, Μόδεστα, τόνδε μάρτυρα
λειπὸν παρ' οἴμο[ν τύμβον εἶσατ' Ἀρχίας,
ὁ σὸς σύννευος· [χαῖρε, φιλιτάτη γυνή.

1 fere saeculi. — In praescriptis post *Archia* litterae τ vestigia adgnosisse sibi videtur Mommsen conicitque *archiat[rum]* illum fuisse. Quod si ita est, v. 2 quodvis aliud viri cognomen supplendum puta.

678. Romae. C. I. 6304.

Θ(εοῖς) [κ(αταχθονίοις)].

Τὴν πάντων γλυκί[ω] τῶν οἴκαδε, τὴν ἀρίζηλον
μητέρα τῆς γαμετῆς Ζωίλος ἔνθα θέτο.

1 ΓΛΥΚΙΟΝ γλύκιος adiectivum nullo exemplo potest confirmari; γλυκιότερος comparativus (supra n. 572) ab genuini comparativi stirpe male formatus est. Tamen inepte traditum ineptius explicat Welcker, ut sit fere χαρίς.

679. Romae. C. I. 6253.

Μαρκέλλης τάφος εἰμί· τίς αὐτὴ γράμματα λέξει·
ἀρτίγαμος κόρυη εἴκοσιν οὔσα ἐτέων.
αὐτὴ ἡ γεννήσασα καὶ κηδεύσασα ἐπέγραψα
ἄχθος ἔχουσα κραδίης πένθεος οὐκ ὀλίγον.

vv. 3 sq. in archetypo hi fuerunt αὐτὸς ὁ γεννήσας καὶ κηδεύσας ἐπέγραψα ἄχθος ἔχων κραδίης κτλ.

680. Romae. C. I. 6285.

D(is) Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις) M(anibus).

Εἴκοσιν ἔξ λυκάβασιν ἐγὼ ζήσασα Σαβεῖνα
καὶ μηνσὶν τέτρασιν εἶτ' ἐνδέκατον πάλιν ἡμιαρ
εἴηδε σοριῶ κείμει θυγατρὸς μέτα, ἥ με δίωξεν,
διξαμένη στοργὴν φιλομήτορα, δόγμασι μοιρῶν.

Subiectum est epigramma latinum haud melioris notae:

*Hic iacet exanimis tumulis Aelia Sabina
cum sua nata simul, fetu, quem procreat ipsa.
o Fortuna, fidem quantam mutasti maligne:
quem genuit genetrix secum tenet in lare Ditis.*

*681. Romae. C. I. 6252.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Μαργαρίδος τόδε σῆμα ἔης Εὐηνος ἔτευξεν
εἴνεκα μνημοσύνης τῆς φιλίης ἀλόχου·
κούρην γάρ μιν ἔγχευεν ἔτη τρία καὶ δέκ' ἔχουσιν
πεντήκοντα γάμων δ' ἔτα πλησαμένη
5 κάτθαν[ε]ν, ἐξήκοντα τριῶν ἐτέων γεγαυῖα,
εὐφράνασα πόσιν παντὶ ἐῷ βίῳτι.

I vel II saeculi.

682. Romae. C. I. 6258.

Ἠλικίῃ, μορφῇ, φρεσί, μούσαις σωφροσύνη τε
ἐν πᾶσι πρέψασα φῶς λίπες ἦοῦς,
καὶ μὲ φύγες ποθέοντα καὶ οὐκ ἐσάθρησας ἰοῦσα.
τοιγὰρ ἐγὼ τόδε σῆμα φίλοις στα[θμ]οῖσιν ἔτευξα
5 ὄφρα σε καὶ νέκυν οὔσαν ἐμοῖς μελάθροισιν ὀρ[ώ]ῃην,
οὐνομά μοι γλυκύν, Μέσσι', ἀμνήστη παράκοιτι.

2 πρέψασα ΚΑΤΑΦΡΟΝΙ, quod κατὰ χθόνα correxit Dorville. In cod. Vallicell. R. 26 f. 187 superscripsit manus recentior κατὰ φρένα satis ineptam coniecturam. Cod. Barber. XXXVIII, 92 unus habet καταχθονι. Fortasse in lapide nihil nisi ΚΑΤΑ . . . ΟΝΙ legi poterat, quod cognomen fuerit mulieris. — 4 ΣΤΑΔΙΟΙCΙΝ σταθμοῖσιν videtur necessaria Dorvillii emendatio coll. v. 5.

683. Bonnae. C. I. 6809. *Canis supra versus sculpta fidelem δουλίδα significat.* Buecheler *Mus. Rh.* XXX 37, suo usus apographo.

Θεσσαλονείκη μ[οι] πατρίς ἐπλετο, οὔνομα Δημ[ώ],
κάμ' Ἀσιος Β[ατά]λο[υ] ὑὸς φίλτροισι δάμ[ασσεν],

ἐννοῦχος περ ἐ[ώ]ν, [καὶ ἐ]χυρον, ἦν λάχον, αἶσαν
κεῖμαι δ' ἐνθάδ[ε νῦν τόσ]σον ἄνευθε π[άτρης].

III fere saeculi. — 1 ΔΗΜΟΙ corr. Grotefend; retinet Δημοί Buecheler nomen prisco more exaratum putans. οὔνομ' Ὑλη μοι Welcker *Syll.* 101. — 2 Β... | ΔΟΙΥΟΙ corr. Welcker. Βατάλοι' Buecheler. — 3 ΕΗΝ lapis sive quadratarum errore sive soloecismo scriptoris. Relicuum versum sicut etiam sequentem restituit Buecheler.

684. Romae. C. I. 6225. Vtor Bormanni ectypo.

Τύμβος ὅδε κρύπτει κόρυς σεμνῆς καὶ ἀμέμπτου
σῶμα κατοικομένης, περικαλλέος, ἧς ἐ[π]ιγείων
παρθενικὴν ζωὴν οὔτις ἔλυσε βροτῶν.
Ἐλπίδι ἀδελφῇ γλυκντάτη Δωνατίων.

II fere saeculi. — ΕΠΙΓΕΙΩΝ corr. Maffei.

685. Catanae. C. I. 5724.

Τύμβον ὄρεῖς, παροδεῖτα, περικλειτῆς Ῥοδογούνης,
ἦν κτάνεν οὐχ ὀσίως λάσει δεινὸς ἀνὴρ.
κλαῦσε δὲ καὶ τάρχυνσε Ἀβιάσιος ἔν παράκοιτιν
καὶ βαιὴν στήλῃ τήνδ' ἀπέδωκε χάριν.

5 οὔνομα τὸ πρὶν με πᾶς ἔκληζεν Ἐπαγαθῶ,
νῦν δὲ Ῥοδογούνη[ν], βασιλίδος τὸ ἐπώνυμον.

I vel II saeculi. — 1 monuit me Wilamowitz de Theocriti versu (XVII 34), cuius clausula περικλειτὰ Βερενίκα. — 6 ΡΟΔΟΓΟΥΝΗΝ utebatur hoc nomine Darei uxor, mater Xerxis; ipsam defunctam Asianam fuisse utrumque nomen docet.

*686. Romae. C. I. 6245.

Κυδίστη ἀλόχῳ Ἀπολλ[ώ]νιος εἶσατο σῆμα
Κεστίᾳ Βικτωρίᾳ Φλωρεντίῳ εἶδος ἀρίστη,
ἐ[π]τ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίοτον τελεθούση,
(λη) σωφροσύνης ἔρα[τ]ῆς ἀραμένη στέφανον.
5 Πιερίδων Μουσῶν Ἰσαρί[θμι]ός ἐστιν ὁ μάρτυς.
πέντε γ[λ]όρους προφέρεσκεν [ἐ]ῆς ἐ[κ] νηδύος ἀγνῆς,

οἷσι τέκν]οις χαίρουσα φίλ[οις μάλα] πᾶσιν ἀληθῶς.
desunt duo versus.

III saeculo certe non antiquius. — 2 probabiliter Hermann Φλωρεντίω lapidicae errorem esse pro Φλωρεντία statuit. — 3 ἔπτ' ἐπὶ est in lapide, quamvis obloquente numero subscripto λη' (v. 4). — 5 a vero longe aberraverunt interpretes duce licet Hermann dum scribunt σωφροσύνης-στέφανον Πιερίδων Μουσῶν ἰσάριθμον, ὅς ἐστιν ὁ μάρτυς, παίδων, αὐὸς προφέρεσκεν ἕως ἐκ v. vertuntque quae liberorum corona (Musis numero par) testis est servatae fidei coniugalis. Obstat ut alia taceam vel solus articulus ὁ μαρτύς. Videtur potius ipsum epigramma, quod mutilum est lapide inferne fracto, olim novem versibus compositum μάρτυς esse Μουσῶν ἰσάριθμος. — 7 pentametrum fecerunt neglecta spatii ratione.

* 687. Romae. C. I. 6214.

Θ(εοῖς) κ(αταχθονίοις).

Τύμβον μὴ παρίδης, παροδεῖτα, τῆς Ἀφροδείτης·
τοῦτον ἐμοὶ Αἰνεῖα τε τέκνῳ ποίησεν ὁ χρηστός
σύμβιος Ἑρμαγόρας μνημοσύνης ἔνεκεν.
χαίρετε.

ζήσασθ' ἔτη λε'. ζήσαντι ἔτη δ', ἡμέρας ιβ'.

1 cur non scripserit παροδοιπῆρε exposui in *Comment. Bonnens.* p. 27.

* 688. Romae in porticu S. Laurentii. Videtur ineditum.

Σπενδοφόρῳ τόδε σῆμα κλυτοὶ τεύξαντο τροφῆες,
δωδεκέτους μοιρῶν οἶμον ἀμειβομένον.

II fere saeculi.

* 689. Romae duo fragmenta, quae conposui. Prius C. I. 6316, alterum C. I. 6318.

Τῷ δ' ἐνὶ τύμβῳ [ἐγὼ κεῖ]μαι παίδων ὅχ' αριστο[ς,
οὔνομα . . [μη]τ[ρ]ὸς γένος Συρί[η]θεν,
ἔνδεχ' ἔτη [ζή]σας, δωδ[εκ]άτου δ' ἐπιβάς·
μηδὲν ἐν ἀνθρώποισι [κ]αχὸν γνούς, μηδὲ βι[αίου]
5 μικροτάτου

π[α]ιδείαισι καλαῖς καὶ γ[υμ]νασίοις παρεδρεῖων
ἔσχα τέλος ζωῆς, μοῖρα[ι μίτ]ον ὡς ἐπέ[κ]λωσαν.
μνημεῖον τόδε μοι [τεῦξ]εν [θ]ρέ[πτειρ]α γλυκεῖα

Φανστεῖνα, μητρὸς [π]λ[ε]ῖον ἐμο[ῖ φ]ι[λ]ήη,
10 ἥ] καὶ ζῶντα φίλησε[ν] ἀε[ὶ] θανέοντά τ' ἔτεισε.

Aetatis admodum recentis. Litterae leviter incisae in lapide valde detrito difficillime leguntur, ita ut quamvis diligenter singula rimatus tamen saepius distinguere non potuerim quid sculptor scripserit quidve pictor inperite colore singulis litteris inducto obscuraverit. — 1 ΟΧΑΜΕΤC pictor, ΟΧ ΑΡΙCΤΟ// sculp. — 2 frg. 1 ΟΥΝΟΜΑΛΛΟΗΣΑΛΑΝΤΥΟC fr. 2 ΕΥΔΑΓΕΝΟCCΥΡΙΝ ΘΕΝ — 4 BI · I · // quod vereor ne non recte interpretatus sim. — 5 frg. 1 ΤΑΤΟ ΥΕΙΥCΤΗCΑΑΛ frg. 2 ΛΕΡΝΟCΕΤΙ — 6 ΠΧΙΑ — 7 frg. 1 ΜΟΙΡΑ frg. 2 ΩΝΩC ΕΠΕΙΔΩCΑΝ — 8 frg. 1 ΜΟΙ frg. 2 ΙΟΙCΕΝΟΡΕΥΚΕΛΓΑΙΚΕΙΑ restitutio incerta. — 9 frg. 1 ΜΗΤΡΟCΤ frg. 2 ΙΟΙΟΝΕΜΟΜΡΙΑΗ — 10 init. ΕΙ — frg. 2 ΑΕΡ.

690. In Rupe sicca ditionis Marchionum Maximorum. C. I. 6303.

Βαιὸν ἐπισσιήσας ἵχνος ἐνθάδε τύνβον ἄτρησον
παιδὸς αφνω μαζῶν μητρὸς ἀποπταμένο[ν]
ῥχετο δ' ἐν νεκύεσσι λιπὼν πατρὶ πένθος αληκτον,
δισσῇ[ν] πληρώσας πεντάδ' [ἐ]τῶν συνό[λ]ων.

5 τοῖος δ' ἦν γεγαὼς οἷός ποτ' ἔφρυσεν Ιαχχος
ἥ θρασὺς Ἀλκίδης ἥ καλὸς Ἐνδυμίων.

III potius quam II saeculi. — 2 ΠΤΑΜΕΝΟΝ — 4 ΔΙCCHC — ΠΕΝΤΑ ΔΑΤΩNCΥΝΟΔΩΝ δισσῇν - πεντάδα τῶν συνόδων legebant explicatque Franz menses decem synodicos. πεντάδ' ἐτῶν σύνολον praeivit Wilamowitz. — 5 ΕΦΥCΕΝ οἷός ποτε, φασίν, Ἰαχχος Iacobs, neque dubium quin corruptum sit; fortasse CEN est ξέν'.

691. Prope viam Ardeatinam, post Romae. C. I. 6282.

Ῥουφῖνα Κέλερος ἐξ Ἀριστείνης τ' ἔφυν,
ζωὴ δὲ πλείων μητρὸς ἐν σπλάγχνοις ἐμή·
ἀδεῖνα λύπης δ' ἡ τεκοῖσ' ἠλλάξατο.
πρώτην ὁδὸν δὲ στέλλομαι πρὸς Αἶδαν,
5 κλῆρον δὲ μητρὸς τῷδε κληρουχῷ τάφωι·
σιτήληι δὲ φωνῷ ἀνταγωνίας βίου.

II vel I adeo saeculi. — 1 Ἀριστῖνα nomen more romano fictum ex Ἀρίστη. — 2 sqq. nota singulos versus particula δέ inter se coniunctos. — 5 quem pater matri destinaverat loculum eum nunc ego teneo.

692. Romae. C. I. 6259.

Μηνόφιλον τάφος οὔτος ἔχει πολυπενθέα παῖδα,
ὃν Χαρίτων τρισσῶν πανεπήρατον εἶδος ἔχοντα
αἰνοτόκων [γον]έων φθόνος ἤρπασεν, ὃν καθοράτε
ὀκτῶ μόνοις ἔτεσιν βεβιωκότα μοῖσι τε πέντε.

II vel III saeculi. — 3 ΑΙΝΟΤΟΚΩΝΕΩΝ corr. Gronov; quem ab parentibus rapuit invidia, de qua structura cf. supra ad n. 462,9.

***693.** Romae in museo Capitolino sarcophagus. Videtur ineditum.

- a. Ὀκταέτη με ἔτι παῖδα κατέκτανεν ἡ βαρύνμητις
Κλωθὼ Καλλικράτη καὶ παρέδωκε τάφῳ.
Ἄνδρ(ηλίῳ) Καλλικράτει γλυκντάτῳ τέκνῳ.
- b. Θεοῖς καταχθονίοις. Βαλλία|Α(ουκίου) Θ(υγατρί) Ναρκισσια|
νῆ, ἥτις ἔξ|η|σεν ἔτη ε, μῆ|νες (sic) τ, ἡμέραν α| Βάλλιος Νάρ-
κισσος| καὶ Ἰουνία Ὀλυμπι|άς γονε[ῖς] δυστυ|χέσ|τατοι ἐποίησαν.

Litterae pessime insculptae quaeque vix legi possint. Legi v. Isq.
ORTAENMEETITAIMKATCKTANCNHBAPIΩHNICKAWOCF κτλ.'

694. Romae. C. I. 6251.

Θεοῖς χθονίοις.

Νῦν Βασίλειος ἐγὼ βρέφος αἴλινον ὧδε Μακρεῖνος,
πατρός Μακρεῖνου, Γλυκέρας μητρός μ[ε] τεκούσης,
ὀκτῶ ἔτη πλήσας πρὸς τούτοις μῆνα ἐβίω[ν] α.

III fere saeculi. — 2 ΜΗ — 3 ΕΒΙΩ. A corr. Welcker; α monosylla-
bum legenti.

695. Romae. C. I. 6289.

Τίκτη Τύχη, σπεῖρεν δὲ Σεραπιακός, ταχυπότμ[ω
 ἄμφω, θηλυτέρην παῖδα Σεραπιάδα·
 κειῖμαι δ' ἐξαέτης, τύμβον δέ μοι ὅς μ' αἰτίτηλεν
 τεῦξεν, νε[κήσας] πάντας ἐπ' εὐσεβίῃ,
 5 κλεινὸς ἐν ἀνθ[ρ]ώποι[σ]ι [Δ]ομυστικὸς, ὅς μ' ἔτι τυτθὴν
 οὔσαν δουλосύνῃς ἐξάγαγεν στυγερῆς.

III fere saeculi. — 1 СЕΠΕΙΡΕΝ — ТАХΥΠΟТМОС corr. Raponius,
 idemque supplevit v. 4.

696. Romae, nunc Veronae. C. I. 6296. Mihi descripsit Wilamowitz.

Φλωρός Καικιλίου Στάκτης θ' ἅμα δεῦρ' ὑπόκειται
 ἐξ ἄλλου τύμβον δεύτερα κλαιόμενος,
 ἕξ ἐτέων ὥρης, ὀλίγον δέμας, ἀλλὰ τέληον
 θρεπτῆρσιν λείπων ἡλικίης ἔλεον,
 5 ο[ὐ τόν]δ', οὐκ ἄκλαντον ἔχων τάφον· οὐδὲ γὰρ ἐνθα
 φείσαντο προτέρων μνησάμενοι δακρύων.
 δειλαιοὶ τροφῆων κειναὶ χεῖρες, αἵ συνέλεξαν
 τὴν ὀλίγην σποδιὴν οὐκ ὀλίγης ὁδύνης.

II saeculo non recentius. — Florus puer mortuus ex pristino sepulcro a patronis (v. 4), ut videtur, in columbarii loculum translatus est. — 5 ΔΟΥΚ Maffei, Ο ΔΟΥΚ Wilamowitz; supplemento diffido. — 7 legebatur κειναι, κειναί scripsi idemque voluit Wilamowitz. κειναὶ χεῖρες eae sunt manus quibus id quod habebant ereptum est. — Eidem tabulae alter titulus inscriptus Cn. Calpurnius Helenus v(ixit) a(nnis) XXIV.

697. Romae. C. I. 6291 b.

Τειμάνδρα Κυπάρης κείτ' ἐνθάδε· κάτθανεν αἰαῖ
 μηδὲ τὸν ἐξαέτη πλησαμένη βίοντον.
 Α[ούκιος]ος Ἀνθιμ[ος τῇ μακα]ρίᾳ θυγατρ[ί]
 μνείας χάριν.

Subscripta supplevit Amatius.

698. Romae. Ex Grutero C. I. 6224.

Παῖδά με τεθνεῖῳτα [ί]ε[ρ]ή κατὰ γαῖα καλύπτει
νηπίαχον, γνωτοῖς πᾶσιν ἄχος φιλήσῃ
πατρὶ τ' ἐμῷ μέγα πῆμ' ἔλιπον καὶ μητρὶ ταλαίνῃ,
οἷ[ς] ἔπορον δεινὴν ἄλγεσιν ἀμπεχόνῃν.

5 εἰ δὲ θέλεις γνῶναι τίς καὶ πόθεν, οὐνομα τοῦμόν
Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, αὐτὰρ ἔπειτα

Παλλὰς μοι μήτηρ, Ταύγετος γενέτωρ.
ἔπτα δὲ πεντήκοντ' ἔσχον μῆνας εἰκοσί θ' ἡμέρας.

II fortasse saeculi. — 1 ΤΕΘΝΕΙΩΤΑΤΗ Ἰταλὴ κατὰ γαῖα Franz, ἀγαθὴ κ. γ. Iacobs. *ιερή* vel ideo praeferendum quod sic augetur quae aperta est similitudinis species cum versu notissimo ἐνθάδε τὴν *ιερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει*. — 4 ΟΙΕΠΟΡΟΝ corr. Iacobs; dictio paullo quaesitior nihil videtur offensionis habere. — 6 τὸ ἐγὼ vel τῷ ἐγὼ corrigunt vereor ne non recte; nam cum etiam quintus versus, creberrima formula, turbata praesertim imparum versuum aequabilitate suspicionem moveat cumque verba Ἐκλεκτός τοι ἐγὼ κικλήσκομαι, quae vel maxime genuina sunt peraptaque epigrammatum dicendi usui, sicut leguntur ferri non possint, haec omnia non lapicidae sed ipsi hebeti poetae tribuenda videntur eumque furtivis usum coloribus v. 5 sicut etiam v. 7 et 8 et extremam v. 6 partem (αὐτὰρ ἔπειτα) ipsum inepte finxisse, verba autem ὁ δεῖνα τοι ἐγὼ κικλήσκομαι aliunde adripuisse.

*699. Romae. Renier *Rev. archéol.* 1852 I 197.

Νήπιον, ὠκύμορον κατέχω χθών, ὃ ξένε, παῖδα,
ζήσαντ' ἐν μελάθροισι ἐς λυκάβαντα τέταρτον,
οὔνομα δ' ἐν τοκέεσσι φίλοις κέκλητ' Ἀσιάρχης·
αὐτοὶ δ' οἷ θρέψαν τήνδ' ἐπέθεντο κόνιν

5 καὶ δακρύοισιν ἔβρεξαν ὅλον τάφον· ἄστατος ὄντως
θνητῶν ἐστι βίος καὶ βραχὺς οὐδ' ἄπονος.

III fere saeculi. — 2 pentametri instar; in archetypo enim fuerit ἐς λυκάβαντα τρίτον sim. — 5 ἄστατος αἰών queritur boeotus poeta supra n. 502,16.

700. Romae. C. I. 6247.

Κύριλλος τόδε σῆμα φίλῳ ποιήσατο παιδί,
Κλεοφόρῳ τριέτει, ὃν ἀφείλατο μοῖρα κραταί,

πρὶν γλυκεροῦ βιότοιο ἐς ἡλικίης τέλος ἐλθεῖν.
 ἀλλ' εἴ γ' ἐν φθιμένοισιν τις αἰσθησις, τέκνον, ἐστίν,
 5 κοῦφον ἔχουσ γαίης βάρος εὐσεβίης ἐνὶ χώρῳ.

II vel III saeculi. — 2 τριέτη ὄν Dorville.

*701. Romae. C. I. 6220.

Μνησθείης. ἀγαθὴ ψυχὴ, Γερμανικέ.
 ἡλικίας τριέτης καὶ μηνῶν δ' ἐνθάδε κεῖται.
 ἐποiei τὴν στήλην σὺν τῇ προτομῇ μνήμης χάριν
 Εἰρηνίων, ὅς (σ) ἐφίλησα.

1 Πρίσκε addidit Welcker; nihil supplendum in versu integro. —
 2 ἡλικίας certe non referendum ad verbum μνησθείης. — δ' numerale
 monosyllabum. — Extrem. ὁ σε φιλήσα[ς] male legunt.

*702. Romae. C. I. 6248.

Ἐνθάδε κεῖμε ἄναυδον, ἄπνον, ξένον ἐνθάδε κεῖμ[αι]
 παιδίον, ἐκπρολιπὼν γλυκε[ρὸν] φάος ἀελίοιο,
 ζήσας μὲν λ[υκάβαν]τας ἐγὼ [δύ]ο [κ]αὶ δύο μῆ[νας],
 5 ἐβ[δομάδας] δισσὰς μό[ρον], εἶτα βίου τέ[λος] ἔσχον.
 ἐκπρολιπὼ[ν π]άτρην Σινώπην τῷδε πρόκει[μ]αι
 τύμβῳ ἐπὶ στήλης κεχαραγμέ[ν]ον ὄνομα τοῦμόν
 Κορνοντίων κατὰκειμε λιπὼν πένθος γονέ[εσ]σι.
 τὰμὰ δὲ νηπιάρχου δάκρυα πλη[σ]οῖ Ἀχεροντίδα λίμνην.
 Διόδωρ[ος] τῷ ἰδίῳ [τέκνῳ].

Supplevit Welcker, nisi quod v. 4 paullo aliter constitui; placeret
 quod Franz posuit μόριμον βιότου τέλος ἔσχον, nisi μόριμος adiectivum
 rarum et homericum vocabulum suspectum videretur. — Subscripta ego
 sic legi:

ΔΙΟΔΩΡ

ἐπὶ τῇ στήλῃ κατεγέγραπται ΠΙΩ . ΙΔΙΩ

unde conicias θρε[π]τῷ ἰδίῳ [ἐποίησεν].

703. Romae, nunc Parisiis. C. I. 6277.

Ἐννεακαιδεκάμηρος ἐγὼ κεῖμαι παρὰ τύμβῳ,
ὃν ποιεῖ πατὴρ Πρόκλος Συρίας ἀπὸ γαίης.
οὖνομα δέ ἐστι Πρόκλα, γαῖα πατρὶς ἢ παράκειμαι.

II vel III saeculi. — 1 et 3 nota praepositionis παρὰ usum.

704. Augustae Emeritae Lusitanorum. Anaglypho infans adsidens
uvae brachiis amplectens. C. I. 6805. Ex suo ectypo Huebner C. I.
L. Hisp. 562.

Μήτηρ μοι Γαιῆνα, παρ' ἡρίον ὅστις ὀδεύεις,
ἤγειρε στήλην σὺν πατρὶ Σωσθενεί,
πόλλ' ὀλοφνυ[ά]μενος μικρῶι ἔπν' ἦν γὰρ ἐμο[ί] μείς
ἔβδομος οὐ πλήρης, οὖνομ' Ἰουλιανός.

*Nomine Iulianus, menses exco[e]dere septem
haud licitum. multum flevit uterque parens.*

Aetatis Antoninianaе iudice Huebnero, quo tempore miror etiam
iota dativo μεικρῶι additum esse (v. 3). — 1 Γαιῆνα in lapide est Hueb-
ner. — 3 participium ad solum patrem refertur idque casu diverso.

705. Romae. In sarcophagi anaglyphis iuvenis exsculptus ornatus
viridi tempora pampino, coronam et calicem manibus tenens. C. I. 6286.

Σατορνειῖνος ἐγὼ κικλήσκομαι· ἐκ δέ με παιδός
εἰς Διονύσου ἄγαλμ' ἔθεσαν μήτηρ τε πατήρ τε.

Primus recte explicavit Ross *Archs. Auf.* I 51 adnot. Parentes
cum in vivis esset puerum Dionysi specie indutum in aliquo dei fano
posuerant, ideoque personati Bacchi imaginem etiam sarcophago mortui
insculpendam curaverant.

706. Aquileiae, nunc Venetiae sub protome infantis monstrosi. Ex
Letronnii apographo Welcker *Syll.* 91*. In C. I. non invenio.

Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε Κύδωνος πλησίον, ὦνδρες,
θάμβος ἐοῦσαν ὑμῖν τέξε δόμος Γαλατῶν.
ἐν ἔτει ΖΠ ΙΕ

1 *πλησίον* non intellego; conieci *παιδίον*, cui tamen hoc obstat quod infantis patrem non nominari probabilius est.

707. Romae. In muro S. Stephani ad viam Latinam tabulam insertam esse ait Michaelis, qui edidit ex suo apographo *Bullet. arch.* 1858 p. 160; ubi frustra amici quaesiverunt.

οὐκ ἤρκει τὰ πά[λαι] γενέταις κακὰ πά[σχον] ἐπ' ἀλλοις,
οὐδ' ὅσα νήπιος ὦ[ν] ἔπαθον νόυσ[ων] κακότησι
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπ[ῇ], ὅσα δ' ἐν πελάγε[σσι] μακροῖσιν·
ἀλλ' ὅτε βαιὼ[ν] ἐπ' οὐδας ἔβη[ν] γαίης ἐρατειν[ῆς],
5 ἡρπάσθην ὁ [πρό]μοιρος· ἔχουσ[ι] δὲ χείρονας ἀρτ[ι]
λύπας καὶ στεναχά[ς] ἐπ' ἐ[μοί] δάκρυσιν π[υκ]νοῖσ[ιν]

II fere saeculi. — Ante v. 1 haec:

ΠΡΑ
ΜΗΤΡΟΣΔΕ
ΟΥΚΗΡΚΕΙΤΑΠΑ κτλ'.

falso certe Michaelis Πρασιτάτου μὲν πατρὸς ἐμοί, μητρὸς δὲ θανούσης. Idem proxima omnia usque ad v. 4 bene supplevit. — 1 ΚΑΚΑΠΙ . . . — 2 ΝΟΥCC . . . Ceterum simillimam de puero multa perpesso naeniam lege supra n. 314. — 5 ἔχουσι scil. οἱ γενέται, quod fuerit initio v. 7.

708. Romae. C. I. 6236.

Θ(εοῖς) καταχθονίοις).

Ἡέλιον θνητόν, παίδων βέλτιστο[ν] ἀπάντων
κἀλλεῖ τε γνώμη τε τρο[π]οῖς [τ]' αἰδημοσύνη τε,
εἰκοσιτῷ λυκάβαντι δόμους Ἀΐδαο μολόντα
σεμνὸς παῖ[ς] ὁ Μύρων τεμμήσας ἔξοχα πάντων
5 τῷδε τάφῳ κοσμεῖ μνημοσύνης ἔνεκεν.

II vel III saeculi. — 1 θνητῶν corrigunt; ad videtur Ἡέλιος θνητός deo Soli satis frigido lusu opponi. — ΒΕΛΤΙΣΤΟΙ — ΤΡΟΓΟΙC | ΑΙΔ — 4 ΠΑΙ | ΟΜΥ legebatur παῖς Μύρων, articulus metri necessitati debetur.

709. Romae. C. I. 6221.

Γλήνω Νιγοῖνος παιδὶ καὶ νέκνυ στέρων.

Πλήνω coni. Wilamowitz.

710. Romae. C. I. 6255.

Μά(ρκος) Κλώ(διος) Ἐπαφρόδιτο[ς] ἐποίει ἑαντῷ καὶ τῇ
σ[υμ]βίῳ τῇ γλυκυστάτῃ Οὐρβι[. . .] Μαρυλίνα καὶ ἀπελευ-
θέρ[οις] καὶ ἀπελευθέρων ἀπ[ε]λευθέρους.

Σῶμα . . πωτοβαρη ὅ[ς] ὑπὸ κρη[π]ιδ[ος] ἐρίσης.
δηαίης ἀποθοῦ φόρτον ὁδοιπορίης.

1 ΒΑΡΗΟΕΥΠΟΚΡΗΙΔ . . | ΕΡΙCΗC σῶμα οὐπω τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρηπιδος ἐρίσας Welcker, σῶμα κόπῳ τὸ βαρηθὲν ὑπὸ κρ. ἐρ. Franz, neuter aut graece aut ex lapidis fide, cuius apertissima est lectio, difficillima interpretatio. Hoc perspexisse mihi videor coniunctivum ἐρείσης recte habere eumque suspensum esse ex pronomine relativo ὅς. Sed monstrum illud vocabuli cum βάρος compositi domare nescio; neque enim fuit quod olim conieci σῶμα τυπωτοβαρεῖ ὃς ὑπὸ κρηπιδι ἐρίσης i. e. sub limine anaglyphis ornato. Certum videtur κρηπίς nomen. — 2 A. P. VII 19 ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἀΐδαν.

711. Prope Antium. Infra titulum sculptum sceletum humanum. C. I. 6309.

Εἰπεῖν τίς δύναται σκῆνος λιπόσαρκον ἀθρήσας
εἶπερ Ὑλᾶς ἢ Θερσεΐτης ἦν, ὃ παροδεῖτα.

712. Romae. C. I. 6307.

Εἰ δὲ τολμήσει τις τούτῳ συνθάπτεμεν ἄλλον,
θήσει τῷ φίλῳ τρεῖς δύο χειλιάδας,
τόσσας καὶ Πόρτῳ καταθήσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
τείσοι ἀτασθαλῆς βλαψίταφον κόλασιν.

3 videtur Portus Traiani dici, qui a 103 aedificatus est. — 3 sq. sepulcri quidem violati publice dabit poenas, sed ipsius contumeliae aeter-

nis suppliciis punietur. — 4 τείσει Franz. βλαψ/ταφος adiectivum ne Gregorius quidem novit.

NUMERORVM SOLVTIORVM SERMONISQVE BARBARI.

713. Prope Ficuleam. C. I. 6284. Tria lapidis frustula ipse in museo Capitolino vidi et descripsi, quorum litteras ut recognosceres latius disponendas curavi.

τὴν σιγήλην, παροδεῖτα, διελθὼν γνώση, [ὅς εἰμι,
καὶ πᾶς μοι βεβίωται καὶ πῶς ἀνέλυσα μαθήσ[η].
ἐσπειράν με γονεῖς παρ' Αἰγύπτιοις <δ> ἀρούραις
ἐν κώμῃ Ἰεραπενθεβυλεῖ , νόμος ἢ Ἰοῖς

5 Ἀλεξάνδρ[εια] ε πατράσων

καὶ ἐν στρατιᾷ [. . πα]νημερίῳ μετέπιτα θελήσας
καὶ κόσμον κεκ . . ευκα, σχεδὸν εἵπομι παρ' αὐτό,
οὐ πόλεμόν ποτε εἰδών, οὐ χεῖρα φόνοισι μιάνας,

10 Χ]ρόνιος ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐόδιος ἐνθάδε κεῖμαι,
ἐξηκονταέτης, γυναικά τε μηδαμοῦ γήμας,
μήτε δίκην εἵπας, μήτ' ὄρκον δοῖς ποτ' ὁμοίῳ.
εὐτυχὴν δὲ βίου ταύτην νόμισον, παροδεῖτα.

Σεράμμων ἐνθάδε κεῖμαι Ἀλεξανδρεὺς, πολλὰ μογήσας

15 ἐν βίῳ περιών, λήθῃ, πλάνῃ, ἐλπίδι διώκων,
. τοῦτο γένωμαι, ὃ βλέπεις.

Titulum barbaro sermone scriptum non audeo restituere. —

1 ΓΝΩΧΙΛΑ suppl. Franz. — 3 δ' uncis inclusi. — 4 . Ι . ΕΡΑΠΕΝ
ΘΕΒΥΛΕΙΗ apertissima est lapidis scriptura, unde nec Σεραμένθε fuit
κώμης nomen, neque in proximis quidquam mutandum est. — 5 ΑΛΕΞΑ
ΝΔΡΙ . . Omnino non suboluit Franzio quae res ageretur; atqui patet
adcuratissime mortui patriam indicari. Primo τὴν κωμην nominat, deinde
τὸν νόμον, denique ipsam Alexandriam urbem, tamquam caput τῆς ἐπι-
στρατηγίας τῆς κάτω Αἰγύπτου. Ἰοῖς nomi nomen est apud Ptolemaeum,
apud Strabonem p. 802 urbs est nomi Sbenytici; constat autem nomo-
rum numerum posteriore tempore non mediocriter auctum esse, ut con-
plures urbes antea aliis nomis adscriptae iam ipsae nomorum vices age-
rent. Denique notanda verba παρ' Αἰγύπτιοις ἀρούραις (v. 3); nam sin-
gulae κῶμαι vel τόποι in ἀρούρας dividebantur, quae centum quaeque
cubita continebant moduli aegyptii. — 6 ΣΤΡΑΤΙΑΙ κὰν στρατιᾷ δὲ πανη-

μερίῳ Franz. Fortasse verbum periit velut *μοχθεῖν*. — 7 ΚΕΚ -- ΕΥΚΑ *κεκόρευκα* Franz, quod verbum semel reperitur apud Eustathium devirginandi notione. Sententia videtur *terras omnes peragravi, paene dixirim, neque bella expertus neque manum sanguine pollutus* e. q. s. — 9 Κρόνιος Franz; Χρόνιος nomen supra n. 395. — 13 Serammonem hominem diversum esse a Chronio, qui et Artemidorus Euodius, eo magis credo, quod Alexandrinus esse dicitur; nam qui nomi *Ξαίδος* fuit Alexandrinus esse vix potuit, quia hanc urbem scimus una cum paucis aliis exemptam fuisse ex reliquae provinciae divisione vel administratione. Itaque duo habemus epitaphia. — 15 . . ΗΝ _ _ ΟC . . ΤΟΥΤΟ sententiam hanc esse puto *donec terra prognatus hoc ipsum quod vides (i. e. terra) fierem*.

714. In vico Genay prope *Trevoux*, dans le département de l'*Aise*. Henzen ex Wilmannsii apographo *Bullet. arch.* 1867 p. 203. Ipse Wilmanns *Exempl.* n. 2498.

Ἐνθ]άδε κεῖται [Θ]αῖμος ὁ καὶ Ἰο[υ]λιανὸς Σαάδου
 ἐσ[θ]λός τε πέ[φ]υκε καὶ ν[ή]δυ[μ]ος Ἀθελιηνός,
 βουλευτὴς πολίτης τε Κανωθαί[ω]ν ἐπὶ Συρίης,
 ὅ]ς πάτρην τε λείπων ἦκε τῷδ' ἐπὶ χώρῳ
 5 ἐς περ]ᾶσιν ἔχων ἐνπόρ[ω]ν ἀγορασμῶν
 με]στὸν ἐκ Ἀκουιτανίης ὧδ' ἐπὶ Λουγουδοῦνιοι·
 ὤλεσεν ἐπὶ [Ξ]ενίης θανάτῳ μοῖ[ρα] κραταί[η].

D(is) M(anibus) Thaemi Iuliani Sati fil. Syri de vico Athelani Canotha, negotiatori Lugduni et prov. Aquitanacica (sic), Avidius Agrippa fratri pietissimo ob memoriam eius faciendum curavit et sub ascia dedicavit.

II saeculi exeuntis titulus est, si quidem recte coniecit Henzen, fratrem Avidium Agrippam ab Avidio Cassio, legato pro praetore Syriae praefecto, in Avidiam gentem receptum esse (a. 166 - 172). Thaeus Iulianus fuit vici patrii *Athila*, urbis *Canothae*, quam τὰ Κάναθα τῆς Κολίης Συρίας vocat Iosephus *bell. Iud.* I 19, 2. — 2 . ΣΟΛΟΣ — 3 ΚΑΝΘΑΙΩΝΕ/// — 7 ΚΡΑΤΑΓΗ restituit et supplevit Henzen. — 5 . . II ΑΣΙΝ corr. Mommsen; verba ipsa male graeca, sententia vero aperta.

715. Incerti loci, post Parisiis. C. I. 6870.

Φιλανδρίας εἰνεκεν Ἀρμονίας.

Αἴας Παμμονίου ἀμέμπτως βιώσας καλοκάγαθίας εἵνεκεν
χρηστὲ καὶ ζητητὲ χαῖρε.

Αἴας Αἴαντος, τέκνον ἐτῶν ̄κ,
ἐν ἔτεσιν ὀλίγοις λύπην κατέλιψε τεκοῦσι.

3 μοῖρα δ' ὥς κατέκλωσε ὅθεν ἦλθε καὶ πάλι ἀπῆλθε.

Pater cum filio uno sepulcro conditus, quod uxori virtutis ergo posuerat. — 1 pentameter; εἴκοσιν est tribrachys. — 3 Epicharmi sunt versus:

σνεκρίθη καὶ διεκρίθη κάπη̄νθεν ὅθεν ἦνθεν πάλιν,
γᾱ μὲν εἰς γὰν, πνεῦμ' ἄνω· τί τῶνδε χαλεπόν; οὐδὲ ἔν.

quos tituli scriptor indidem unde nos cognitos habuit, ex Plutarchi *consol. Apollon.* p. 110. Cf. Haupt *Opusc.* II 193.

716. Romae. Anaglypho sculptus iuvenis in lecto recubans. C. I. 6219.

. Γεμινᾶν ἐκάλεσ(σ)αν
ἔσχε δὲ καὶ ἄλλ' ὄνομα χαριέστατον, ὃν ποθ' ἐταῖροι
Πετροκόρακαν ἐκ[λ]ηζον.

οὐ τὰχ' ὑ[πῆ]ρ[ξ]ε [βρ]οτῶν ὅστις τοίαν ἐκτίσαστο γνώμην·
5 ἦσκι τὴν ἀπλότητα, φίλους ὑπὲρ ἅπτον ἐτίμα.
διὰ τοῦτο μνήμης ἔνεκεν, χάριτος δὲ ἀπάσης
οἱ σοὶ ἀδελφοὶ ἔθηκαν γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι,
ἵνα σε πᾶς παράγων ὀνομάζῃ· ἄγαθὲ Πετροκόραξ,
ἕξῃ ἔτη XXX.

1 [Ῥ]ον κεύθει τόδε σῆμα, βροτοῖ] Γέμιν[ο]ν ἐκάλεσαν Franz. — 3 εκΥ
HZON — 4 ΟΥΤΑΧΥΒΡΗC | ΟΥΤΩΝ bene correxit Franz; idem vero male
v. 5 [θ'] ὑπέρ et v. 6 χάριτός [τ]ε.

717. Catanae. C. I. 5702 ex Castelli apographo.

Ἐνθάδε κε[ῖ]τε Δέδαλος ἐτῶ[ν] ̄κ,
κοῦρο[ς] ἀνή[ρ], ἀπειράτο[ς] Κύπριδο[ς] ἰ[μ]ερό[ν]τι[ς].
Φρόντων εἰατήρ [τὸ]ν [β]ωμό[ν] ὑ[π]ὸ ἁνέθ[η]κεν.

1 KETE — 2 ΚΟΥΡΟΡΑΝΗ κουροφανής Franz; idem reliqua correxit
ΑΠΕΙΡΑΤΟΥ — ΔΟΙΑΜΕΡΙΝΕ — 3 ΤΗΡ | ΕΝΩΜΟΤΩΙΑΝΕΘΙΚΕΝ.

718. Catanae. E schedis O. Muelleri C. I. 5699.

"Αν, ξένε, μ]ο[υ] ζητῆς ὅτ[οι] ἢ τίνας ἐνθ' ἄδε κεῖμε,
 Ἐφέσσου, μεγά[λης] θεοῦ εἰμι πολ[υ]εῖτης.
 πατὴρ δέ [ἐστιν ὄνομ'] Α[χιλ]λῆος Ἀχιλλεύς,
 Στρατο[νίκη] δέ μ]ου μήτηρ.

5 μοῖρα δ' ἔδω[κέ] μοι ὦ[ς] δε θανεῖν.
 ἐκκέδεκα [ἐτ]ή[ς]ας κεῖμαι δὲ νῦν [λείπων φάος] ἡέλιου.
 μνήμα δέ μοι [ἐστ]ή[σ]α[τ]ο Α[χιλ]λῆος Ἀχιλλεύς π[α]τήρ.

1 ΠΛΟΙΖΗΤΗΣ — 2 post κεῖμε ΝΗΠΙ . . . | ΡΟΦΕΡΟΥ — 7 ΜΟΙ . . .
 ΑΙΣΑΙΔΙΣ non videtur sufficere spatium huic supplemento μνήμα δέ μοι
 [τόδ'] ἔτευσεν ἑαῖς παλάμ]α[ι]ς Αἴλῆος Α., neque omnino quisquam in his ti-
 tulus certa dari posse crediderit.

719. Romae. C. I. 6267. Descripsi ex cod. Vallicell. R 26 f. 266.
 Vtor Bormanni ectypo.

Θεοῖς καταχθονίοις.

Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Ὀλυμπία ἐτῶν κβ,
 Ἑλλήν μὲν τὸ γένος, πατὴρ δέ μοι ἦτον Ἀπαμεία·
 οὐδένα λοιπήσασα

οὐ μικροῦ ψυχὴν, οὐ μέγαλον κραδίην.

5 στήλην δ', ἣν ἐπύησα κατὰ χθόνα δάκρυσι θερμοῖς,
 παρθένον ἣν ἔλαβον, Σώτας Ὀλυμπιάδι πεπόικα.
 στοργὴ γὰρ μεγάλη τῶν ἀμφοτέρων διέμεινεν,
 ὥς ὅπου φῶς τὸ γλυκὺν παρέμεινε ἀκτεῖσι ἐπιλάμπ[ο]ν,
 ἥδ' ἀπὸ στόματος καὶ γλυκὺν ὥς μελίτιν.

10 ταύτην τὴν στήλην ἐπύησα Σώτας σε φιλήσας.
 ψυχῇ διψῶση ψυχρὸν ὕδωρ μεταδ[ό]ς.
 Ἀδελφὸς ταύτης ἐπέγραψεν.

6 πεποίηκα cod. πεποικα lapis — 8 λαμπῶν lapis. — γλυκὺν noli mu-
 tare coll. v. 9. — 9 inepta apte non possunt explicari. — 11 ὕδρω
 lapis. Verba notissima, quibus Pluto adpellatur. — extr. ΔΕΣ —
 12 sic lapis et codex.

720. Mediolani. C. I. 6762.

Θ(εοῖ)ς κ(αταχθονίοις).

Ἐνθάδε σοί, Δομνεῖνα, [ἐ]τελέσ[θῃ] πᾶσα μοῖρα,
 ἐνθάδε λοιπὸν ἔχεις στυγερόν οἶκον,
 κούκετι σοί φάος ἡέλιοιο,

οὐδὲ τὰ κλείνα δὲ δώματα Ῥώμης,

5 οὐδ' ἄλοχος, οὔτε φίλη κασιγνήτη,

ἀλλὰ σε καλύπτουσι [θ]αλερ[ῇ] ἄμπελος καὶ γῆα ἐν Μεδι[ο]-
 λάνῳ.

1 ΝΑΙΤΕΛΕΣΩΠΑΣΑ COITEXI; τελείσθω Scaliger, τέλος ὥπασε Franz. —

2 fuit olim οἶκον ἔχεις στυγερόν. — 3 ΗΛΕΙΟΙΟ — 4 δῇ Scaliger. —

5 ἄλοχος pro marito nove dictum. — 6 ΤΑΛΕΡΕ COIT. Scaliger; τάλαινα Welcker Syll. 91. — 6 ΜΕΔΙΩΛΑΝΩ.

721. Romae. C. I. 6263.

Θ(εοῖς) κ(ατα)χ(θονίοις).

Ἦ σεμνὴ καὶ φίλανδρος μόνη προὔχουσα πασῶν ἀλόχων,
 εἰκοσαέτης τεκῶν δύο μήτηρ, σὺν ἀνδρὶ τῷμῳ

ξ ἔτεα βίον ἐ[κ]τελέσασα ἐνθάδε κεῖμαι.

σῶνυμα δέ μοι Μυρωνίς, γράφῃν δ' ἐν στήλῃ ἀμένπτου
 βίοτιοι χάριν

5 Πάνθης οὐμὸς πόσις ἐξετέλεσεν.

3 ΕΤΕΛΕΣΑΣΑ COITEXI.

*722. Olim Romae, nunc Perusiae in museo. C. I. 6210.

Οὐχὶ πόνῳ δολί[ω] λημφθεὶς τὸ πρὶν ἤλθ' αἰ σοι νῦν ἐπι-
 γράψας,

ἀλλὰ νόσῳ λημφθεὶς, ἧς ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βά[σ]ανον
 νῦν δέ σοι τήνδε γραφὴν θήσω χάριν, ἧς ἀπὸ κηροῦ
 ἀντίτυπον ρεύσει τοῖς δακρύοις χάριτα.

5 εἰ δέ τις ἐστὶ νόος παρὰ Τάρτασιν ἢ παρὰ Αἰθήρ,

ἧς ἔσχον σπουδῆς ἐπὶ σοὶ νῦν κατέχεις χάριτα.

τίς δ' ἐτύπωσε τὰ γράμματα, εἰμὶ τὸ πρὶν σου,

αἶμα σὸν ἐν ζῶσιν· λυπεῖς με τέλος κατέχουσα.

Ἀγάθων ἀδελφῇ Ἀτταλίδι μνεῖας χάριν.

1 ΔΟΛΙΑ non labore doloso (quod cum ad certam quandam rem spectare videatur explicari nequit), sed morbo impeditus eram ne prius

facerem quod nunc facio, ut tibi monumenti titulum ponerem. — 2 BAIAN ON corr. Gorius; cuius morbi te auctore habui experimentum, i. e. tuus in me morbus transit. — 3 χάρις, ἥ τ' corrigunt vitium vitio expellentes; nam ῥέω verbi transitivi nullum omnino extat exemplum. Equidem Agathonem puto ex plebei sermonis consuetudine casibus inter se confusis accusativos ἀντίτροπον χάριτα posuisse pro nominativis: cuius ex cera (nam in cera ipse scripserat) gratiae memoriae documentum (χάρις) lacrimis meis tamquam imago resonabit. — 5 Τάρτασι, voluit opinor Τάρτασιν dativum heteroclitum. — Si quae tibi mortuae facultas est sentiendi mei in te studii, iam animadverteris me tibi gratiam exsolvisse. — 7 τίς pro relativo accepi, ut sescentiens: qui haec scripsit, ego sum tuus ille, tuus sanguis (i. e. eodem tecum sanguine natus) dum vivis. Male Franz σὶ δ' ἐν ζῶσιν. — 9 senarius.

*723. Romae. In sarcophago imago Droseridis puellae. Benndorf-Schoene Catalog. Lateran. 438. C. I. 6223 b.

Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε, ὅτι τὸ σὸν κάλλος ἀπῆλθεν εἰς ἀέρα,
ἣν ἦρπασαν ἀπὸ γονέων μοῖραι κατ' ἐρείπαν.

τίς ἔζησεν ἔτη β, μῆ(νας) τᾶ, ἡμ(έρας) ἰ.
εὐψύχι Δροσερίς· οὐδὲς ἀθάνατος.

Simillimum est Iuliani Aegyptii epigr. A. P. VII 599,5 τίς λίθος οὐκ ἐγόησεν, ὅτ' ἐξήρπαξεν ἐκείνην εὐρυβίης Ἀλδης ἀνδρὸς ἀπ' ἀγκαλίδων, eoque haec similia, quod utriusque defunctae pulcritudo celebratur. — 2 ΚΑ|ΤΕΙ^{III}ΨΙΠΑΝ aliter haec legi nequeunt; falsi igitur sunt qui κατ' ἐνωπῶν vel κατένωπα scripserunt. Fortasse ἐρείπα sive ἐρίπα forma diversa est sensu non diverso pro ἐρίπια i. e. rupes; ut puellam de rupe praecipitatum cogites obisse.

724. Parmam Roma advectum. Ex schedis Lopezii C. I. 6747 b. Vtor adcuratissimo Bormanni ectypo, quod praestat integrum transcribere; restituere non audeo.

Ι Ε Ι Η

POSSIS

ονω Τιβουρ
κεῖμαι πᾶσι φιλ
λείψας ἐν κλειτῇ
ασινοισναρεσας

- 5 θαλερόν στέφος Ἡρακλῆος
 ῥτα ἐνὶ στήθεσσι κα
 λυψε τὶ πανσοφο
 συν μνησθῆτε
 ιδιξίς ἂ ζωὸς ζωο
 10 τοισι μέμνησθε λο
 σ ζωὸς ἔλεξα Εὐθύ
 τονος πᾶσιν ἐπισιν

Videtur epitaphium Euthytoni Tiburtini (v. 1 et 11 sq.) qui omnibus amicus (v. 2) omnibusque placuisse dicitur (v. 4, ubi τοῖς Πρασίνουσιν ἀρέσας Franz) et athletarum certamine vicit (v. 5). Laudatur eius sive animus sive ingenium (v. 6, qui versus non continuandus videtur versui sequenti, quoniam bene haec procedunt πάντα ἐνὶ στήθεσσι κάλυψε τὸ πάνσοφον ἦθος). Hortatur superstites ne inmemores sint eorum quae ipse vivus vivis ἐπέδειξε (ἐπιδίξις vel ἐπιδίξεις v. 9), meminerintque quae locutus sit (μέμνησθε λόγων οὗς ζωὸς ἔλεξα v. 11).

APPENDIX CHRISTIANORVM EPIGRAMMATVM.

725. Augustoduni. C. I. 9890, ubi omnes editores enumeravit Kirchhoff, ipse imagine usus photographica, quam R. Garrucci edidit *Mélanges d'épigr. ancienne* (Paris 1856).

- Ἰχθύος οὐρανίου ἄγχιον γένος, ῥτορι σ[ε]μῶ
 χοῖσε· λαβῶ[ν πηγῇ]ν αμβροτον ἐν βροτέοις
 θεσπεσίων ὑδά[τ]ων τὴν σὴν, φίλε, θάλπεο ψυχὴν
 ὑδασιν ἀενάοις πλουτοδότου σοφίης·
 5 σωτήρος [δ'] ἀγ' ἰὼν μελιθδέα λάμβ[α]ν[ε] βρώσιν,
 ἔσθιε πιν[ά]ων, ἰχθὺν ἔχων παλάμαις.
 Ἰλ[αθ]ι, ἰχθ[ύ]ν σὺ γ[ὰρ] [Γ]αλιλαίῳ, δέσποτα, σω[τήρ],
 εἰ[δ]ὼς [ἐ]ν τῇ σὲ λιτάζομε, φῶς τὸ θανόντων.
 Ἀσχάνδιε [πά]τερ, τῷμ[ε]ν κ[α]ταχ[ρ]ισμένη θυμῷ,
 10 σὺν μ[η]τρὶ γλυκερῇ καὶ ἀδελφείοισιν ἐμοῖσιν
 ἰχθύος ἐν δειπνῷ μνήσο Πεκτορίου.

ματικός, qui absoluto opere in Pleroma reversus in Aeonum numero residere putabatur. Kirchh. — 7 nota poetam naso ut aiunt suspendentem eos, quorum vulgari opinioni obloquitur, velut supra n. 266 κοινὸν φῶς ἰδοῦσα τὸ κοινὸν ἔχω τέλος αἰεὶ e. q. s. sim. — 8 ΚΑΘΤΑΝΕ — 9 θανόντες ἀληθῶς dici eos facile apparet, qui cum materialis sint naturae (ὕλικοι) et a divina alieni, iam nunc et vivi haberi possunt mortui et post mortem perituri. A quorum consortio morte seiuncta Flavia mortua esse praedicatur morti obnoxiiis, vivere vero in eorum coetum recepta, qui verae vitae et participes sunt soli et auctores (ζωοί) i. e. divinarum Pleromatis naturarum. Kirchh. — 10 quid tu mirare, Materia (ὕλη, quae hic γαῖα vocatur), genus defunctae (Flaviae), non illud materiale et tui simile, sed vere divinum et coelestis originis, morte obita non domari tibi, verum eripi et ad sublimioris naturae sedes efferrī? An metuis iam sentiens nullum tuum esse imperium in eos, qui vinculis tuis vera γνῶσει soluti ad altiora et vivi evaserunt et mortui sunt evasuri? Kirchh.

*727. Romae. C. I. 6254.

- Μνήμην τῆς ἰδίης γαμετῆς μετὰ μοῖραν ἄτρεπτον
ἐν στέργοισιν ἔχων ἴδιος πόσις ὣν ἔτι ζωός,
ἦτις ἔφν, στίλαις, παροδοιπόρε, τοῦθ' ὑπέγρα[ψ]α·
πρῶτον μὲν τύπος ἦν αὐτῇ χρυσῆς Ἀφροδίτης,
5 εἶχε δὲ καὶ ψυχὴν ἀφελῇ στέργοισι μένουσαν
ἦν ἀγαθή, νομίμοις δὲ θεοῦ παρεγείνατο πᾶσιν.
οὐδὲν ὅλως παρέβαινε· χαρίζετο λειπομένοισιν,
δουλὶς ὑπάρχουσα στέφανον τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν.
ζωοὺς τρεῖς ἐκύησε γόνους, μήτηρ ἐγενήθη
10 δισσῶν ἀρρενικῶν τὸ δὲ θῆλυ τρίτον κατιδοῦσα
ῥοῦς ἐνδεκάτης ἔλιπε ψυχὴν ἀμερίμνω.
κάλλος δ' αὖ μετὰ μοῖραν Ἀμαζόνος ἔσχεν ἀπιστον,
ὥστε νεκρᾶς πλέον ἢ ζώσης εἰς ἔρωτα φέρεσθαι.
εἰκοστὸν δὲ βιώσασαν ἀφελῶς ἐνιαυτὸν
15 Μαρκίαν τὴν Ἑλίην ζοφερός τάφος ἐνθα καλύπτει.

Christianae virginis haud obscura vestigia vv. 6-8. — 15 Μαρκιανήν Jacobs.

*728. Romae in repositis musei Capitolini. Ineditum est.

Ζήσας ἀλίπως καὶ θανών, [ὥς δεῖ θανεῖν,
ὑπὸ τόνδε κεῖμαι τύμβον

- ἄμεμπτος, ἀκατάγνωστος
 ἀλοιδόρητος, νῦν δις εὐ[τυχῆς γεγώς,
 5 ὅ]τι καὶ γυναικὸς ἔτυχον ἐ[γγὺς ἐν τάφῳ,
 καὶ τῇδε τῇ]ς ἀρίστης ἡμ[ερον τρέφων
-

Litteris nonnullis accentuum notae superadditae, quarum rationem non intellego, velut v. 2 ὑπό et κειμάι, v. 3 ἀμεμπτός ἀκαταγνωστός, v. 4. ἀλοιδορήτος, v. 6 ἀριστής.— 1 ΘΑΝΩΝC — 4 ΔΙCΕΙ — 6 CΑΡΙCΤΗCIII.

729. Lorii in via Aurelia. C. I. 9852.

Ἐνθάδε ἐν εἰρήνῃ κεῖτε Ρουφεῖνος ἀμύμων,
 θεοσεβής, ἀγίων τε νόμων σοφίης τε συνίστωρ.
 ἐτῶν κα, ἡμ(ερῶν) ε, ὥρ(ῶν) . .

3 horarum numerus corruptus NVI . .

730. Romae. C. I. 9727.

agnus
piscis piscis

Ἐνθάδε κεῖμε βρέφος κοινοῦ βιότοιῳ ἄμοιρος,
 Ἡδίστου πατέρος καὶ μητέρος Εὐμορφίης,
 πρωτότοκον, διετές, θεῶ μεμελημένον ἡδύ,
 ἡλιόπαις, λυπῶν γλυκεροῦς χρηστούς τε τοκῆας.

II vel III saeculo non multo recentior iudice Kirchhoffio. — 2 Ἡδίστον et Εὐμορφίην parentium nomina esse puto. — 4 est ἡλιόπαις infans, qui die Solis fuit natus, τῇ κυριακῇ, nostratibus 'ein Sonntagskind.' Kirchh. — Subscripta ΘΟ, ΤΚΝ, nec Kirchhoff intellexit.

731. Romae in coemeterio S. Agnetis. C. I. 9579.

- Ἐνθα πέλι τόδε σῆμα [δ]ομεστικοῦ Φιλίππου,
 ὃς ζήσας τριάκοντα ἔτη, ἐ[π]ὶ τοῖσι [δ]ε τρία
 πληρώσας κατέλιπα σῶμα [χ]θονὶ πολυβοτῆρ.
 λέξ[ω] δὲ τί[χ]ην ἐμήν· πατρίς μοι Γαλατία[s]
 5 κ[ά]μη, υἱὸς δὲ πρεσβυτέρου Ἀλυπίου.

Restituit Kirchhoff. — 2 ΕΤΙΤΟΙΣΙΑΙ — 3 ΛΙΠΑCCWMAKΘONI κατε-
 ληφα Kirchhoff. — 4 ΛΕΞΟΥΕΤΥΗΝ — ΓΑΛΑΤΙΑΙΕ — 5 ΚΟΜΗ.

732. Romae in coemeterio S. Hermetis. C. I. 9715.

Ἀλκινόων δύο σῆμα Ἀλεξάνδρου τε συνέμων
 τρεῖς δωδεχ[έ]τεις πιστοὺς γενέτη προέπενψα.
 ἰχθύς.
 γ.

2 ΔΩΔΕΧΘΕΙC lapidarius formam vulgarem induxit pro poetica δυο-
 καιδεκέτειC, quam metrum requirit. Kirchhoff; potest tamen etiam τοὺς
 articulum versus initio errore omisisse. — γενητῇ Kirchhoff interpretans πιστοὶ
 ἐκ πιστῶν. Equidem intellego tres fratres duodenarios patri ante mortuo
 misi; loquitur tumulus, qui tria corpora accepit. — Anagramma ἰχθύC
 notum neque obscurus γ numeri significatus.

733. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9696.

Ἐνθάδε Πανλείνα κεῖται μακάρων ἐνὶ χώρῳ,
 ἣν κίδενσε Πακᾶτα ἐν Θρέπτειραν γλυκερήν,
 ἁγίαν ἐν Χρ(ιστ)ῷ.

2 metrum sustentari poterat pro γλυκερήν alio adiectivo posito, ve-
 lut ἄμμεπτον sim.

734. Romae in coemeterio Priscillae. C. I. 9688. Alterum titulum
 descripsi Romae in museo Capitolino.

- a. Σύνοι[δ]α ἐματ[ῶ] μη[δ]έν ποτε δράσας κακόν.
 εἰμαρμένη δὲ περιπεσ[ῶ]ν κακῇ καὶ βασκάνῳ πικρῷ
 ἔπαθον τοιαῦτα οἷα μηδεὶς π[ώ]ποτε.
 ὁ [γ]ὰρ περὶ τέκνα πλούσιος [γ]ε[γ]ώς
 5 ἔστερῃθ[η]ν μετὰ μητρὸς αὐτῶν, συμβίον σεμνῆς καὶ σώφρονος·
 ὁποῖα δ' ἦσαν ἐπὶ τόπῳ βλέψον [ε]κ[κ]να.
 b. Ὁ ποτε πλούσιος περὶ τέκνα νῦν κακὸν κακῶς
 τηρῶν ὡς Τάνταλος κολάζομαι.

1 CΥΝΟΙΔΑΕΜΑΤΟ. ΜΗΔΕΝ — 2 CON — 3 ΠΟΠΟΤΕ — 4 ΟΤΑΡ — ΤΕ
 ΤΩC — 5 ΗΘΕΝΝ — 6 ΓΕΗΝΑ correxit Kirchhoff. — 8 legi ΚΟΛΛΑΖΟΜΑΙ,
 quod κολάζομαι esse patet. — Ceterum dubitat Kirchhoff an non
 christianus sit titulus.

735. Cataniae. C. I. 5700.

Αὐτοῦλις Βιτάλης νῦν ἐνθάδε κεῖμαι,
κόσμον πλάνην προλιπὼν, εἰς αἰώνιον οἶκον ἀνελθὼν,
μηδένα λυπή[σ]ας ὁμαλὸν βίον ὧδε διάγω.

3 ΛΥΠΗΕΑΣ.

*736. Romae. C. I. 6313. Duo sunt fragmenta.

Ἐδραμον ἐν κόσμ[οιο πλάν]ῃ χρόνον ὃν κεκέλευμαι.
ποίημά τε δεινὸ[ν φύσιν ο]ὔσα κατέγων,
μειμησαμένη τον δέ
εὔπτερος ἢ πιστ[ὴ ψυχὴ εἰς ο]ὔρανὸν ἔπτην.

1 supplēvi ex titulo antecedenti, quo probato quanta quaeque proximorum versuum lacuna sit intellegitur. Franz parum adcurato usus apographo erravit.

737. Syracusis in lamina aenea. C. I. 9452.

Ἡμέρα κυριακῇ δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις ἐπὶ κοίτης,
ἧς καὶ τοῦνομα Κυριακή, ἡμέρα κυριακῇ παντὸς βίου λύσιν
ἔσχε,
τὴν ἡτήσε, πρὸ πρώτης καλανδῶν Μαίων.

1 cf. supra n. 429.

II. EPIGRAMMATA DEDICATORIA.

I. DIS DICATA.

SAECVLI SEXTI.

738. Athenis in arce. Kirchhoff C. I. A. 355, qui duo fragmenta βουστροφηδόν scripta composuit.

Κου[φαγόρας ἀνέθη]κεν Διὶς γ[λ]ανκώπιδι κόρῃι.

739. Athenis in arce. Kirchhoff 343.

.....ς Ἀθηναίαι μ' ἀνέθ[ηκεν].

Titulus sinistrorsum scriptus.

740. In Melo insula. C. I. G. 3.

Παῖ Διός, Ἐκφάντωι δέξαι τόδ' ἀμεμφές ἄγαλμα·
σοὶ γὰρ ἐπευχόμενος τοῦτ' ἐτέλεσσε γρόφων.

Recte sic legit Boeckh. — Quid dedicaverit Ecphantus cuive numini, sciebant qui conlocatum videbant.

741. Eleusine. Ex schedis Fourmonti C. I. 27. Kirchhoff 332.

Δήμωι Ἀθηναίων Ἀ
Ἀλκίφρον[ος παῖς τ]όνδε δρόμον ποίησεν [ἄμεμπ]τον
Δήμητρός τε χάριν [κούρης θ' ἔ]ν[εκ'] ἱπιο[δώρου].

Titulus βουστροφηδόν scriptus. — 1 extr. . . κ ΛΔΘΘΕΝ Kirchhoff

α[πο ληίδος ὡ]κ[οδομ]ήθην. Ἀλκίφρων δ' ἄρα τόνδε κτλ., quae non displicerent, nisi parum apte ipse δρόμος ita loqui videretur ut nemo quis loqueretur sciret. Mihi viri eiusque patris nomina fuisse videntur addita patria in-ῆθεν. Similiter Boeckh ἀ[νέθηκεν ἐὼν] Ἐ[καλή]θεν Ἀλκίφρων, δς τόνδε κτλ., sed Clithene ut bene monuit Wilamowitz illeque quos constituit demis titulus antiquior est. — 2 ἄμεμπτον Boeckh. — 3 voc. χαριν ultimum est tituli versus tertii, quartus a sinistra incipiens sic habet . . . Λ ΝΥΓΕΡΙΟ, quae probabili ratione supplevit Kirchhoff, δρόμον intellegens *ambulationem eorum usibus destinatum, qui ad sacra celebranda convenissent.*

742. Apud Crissam ara magna. C. I. 1. Vlrchs *Annal. Instit.* 1848 p. 57 coll. tab. A.

Τάσδε γ' Ἀθαναία . . . Σας Φα . . ε . . ιστος ἔθηκε
Ἦραι τε, ὡς καὶ κεῖ[ν]ος ἔχοι κλέος ἄπθιτον αἰσεί.

Praeclaro acumine haec legit Kirchhoff *Philol.* VII 191. Titulus ab inferiore parte lapidis exorsus tribus versibus βουστροφηδόν decurrit eis scriptus litteris, quarum imaginem referre hic non liceret. — 1 init. ΤΑΜΕΓΑ κτλ'. Particulae γε pronomini demonstrativo in donariis additae usum cognitum habuit Haupt, cum egregie versus Cypseli arcae inscriptum corrigeret Λατοίδας οὐτός γα Σά-ναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων, ubi quem Pausanias sequitur (V 18, 4) auctor vetustior τάχ' ἀναξ legerat. — Post Ἀθαναίαι haec fere ΔΓΔΦΕΑ ΜΦΑΥΕΑΡΙΜΤΟΜ ubi quas punctis notavi litterae incertae sunt. — 2 ΚΕΛΟΜ.

743. Olympiae basis rotunda. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 6 coll. tab. 6.

Δέξο Σάναξ] Κρονίδα, [Ζ]εῦ Ὀλύνπιε, καλὸν ἄγαλμα
ἰλήσωι [θ]υμῷ τοῦ Λακεδαιμονίου.

Paus. V 24, 3 τοῦ ναοῦ δέ ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ μεγάλου Ζεὺς πρὸς ανατολὰς ἡλίου, μέγεθος μὲν δισδὲκα ποδῶν, ἀνάθημα λέγουσιν εἶναι Λακεδαιμονίων, ἥνικα ἀποστάσι Μεσσηνίοις δεύτερα τότε (sic. ed. Schub. codd. ὅτε vel ὅτι vel ἔτι) ἐς πόλεμον κατέστησαν. ἔπεστι δὲ καὶ ἐλεγείον ἐπ' αὐτῷ.

δέξο ἀναξ Κρονίδα Ζεῦ Ὀλύμπιε καλὸν ἄγαλμα
ἰλάω θυμῷ τοῖς Λακεδαιμονίοις.

Periegetarum haec commenta litteris refelluntur quae sexti saeculi sunt. — 1 ἈΚΡΟΝΙΔΑΙ//ΕΥ pro Ζεῦ fuerit alia quam non novimus forma.

— 2 in Ἰλῆϊω: alterum iota eiusve partem aliquam legerunt qui lapidem oculis usurparunt; gypsea imago hoc loco fracta est. — ΤΟΙΛΑΚΕΔΑΙΜΟ ΝΙC/III adferunt exempla huic singularis usui firmando, non omni tamen ex parte idonea. Potest errasse lapicida.

SAECVLI QVINTI.

744. Olympiae. E. Curtius *Diar. arch.* 1876 IX 5 coll. tab. 6.

Πραξιτέλης ἀνέθηκε Συρακόσιοις τόδ' ἄγαλμα
καὶ Καμαριναῖος· πρόσθ' ἄρ' ἐμαντινέαι
Κρίνιος υἱὸς ἔναιεν, ἐν Ἀρκαδίαι πολυμήλω[ι,
ἑσλὸς ἑών, καὶ σοι μῦμα τόδ' ἔστ' ἀρετᾶς.

Praxiteles, quem natione Arcadem esse non recte contendit Curtius, ex eorum numero fuit, qui a Gelone Camarina patria exuti Syracusas sedes transtulerunt anno fere 484. Videtur mercenarios conquirendi causa ab tyranno in Arcadiam legatus re bene gesta Syracusas reversus illinc donarium Iovi Olympio misisse. Similiter, si quidem contraria similia sunt, Phormis Maenalius, post Syracusanus factus Olympiae equum dicavit, cf. Paus. V 27, 2. — 3 Κρίνις i. e. Κρίνιππος, quo nomine Terilli pater utitur Himerensium tyranni. — Ceterum notatu digna sunt ἐμαντινέαι, ubi praepositionis littera μ non solum a sculptore sed etiam a poeta neglecta est, et ἑσλὸς adspiratum.

745. Olympiae galea aerea. C. I. 16.

Ἰάρων ὁ Δεινομένεος
καὶ τοὶ Συρακόσιοι
τῷ Δι Τυρ(ρ)έν' ἀπὸ Κύμας.

Dedicavit Hiero ol. 76, 3 (a. 473) Tyrrhenis apud Cumas devictis. — 3 paroemiacum adgnovit Boeckh, neque priores duo versus numerorum specie carere videntur, cf. Welcker *Syll.* 124. — 3 Τυρρανά scil. ἔπλα vel κράνη.

746. Ad Olympiam in Alpheo inventa galea aerea. C. I. 29 coll. Add. I p. 885.

Τὰργ[εῖ]οι ἀνέθεν τῷ Αἰλῇ τῶν Κορινθίων.

Ol. 80 antiquius esse docet Kirchhoff *Stud.*² p. 72 sq. De re ipsa certi nihil praecipere potest; cf. O. Mueller *Dor.* II 506. — Restituit Boeckh.

747. Olim Delphis sub tripode aureo, nunc Cpoli. Frick *Annal. Fleckeis. vol. suppl.* III 487 sqq. Dethier et Mordtmann *Epigraphik von Byzanz* (*Act. acad. Vindobon.* XIII 1864) p. 3.

Ἀπόλ(λ)ωνι θεῶ[ι στάσαντ'] ἀνάθημ' ἀ[π]ὸ Μ[ήδων].

Secuntur singularum civitatum nomina.

Ol. 76, cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 98. — Pausaniae epigramma postea exsculptum cum in ipsis aeneis serpentium nexibus, quibus superinpositus erat tripus, scriptum fuisse planissime Dethier ex Thucydidis (I 132) aliorumque locis demonstrasset, haud obscuris ex vestigiis eodem cognovit loco fuisse, quo nunc hexameter legitur, egregie is restitutus ab Goettlingio. — ΑΤΟ Frick ΑΓΟ Dethier et Mordtmann.

***748.** Athenis in arce. Kirchhoff 334.

[Ἐθνεα Βοιωτῶν καὶ Χαλκιδέων δαμάσαντες]
παῖδες Ἀθηναίων ἔργμα[σιν ἐν πολέμῳ
]δεσμῷ ἐν ἀχλὺόεντι σιδηρέῳ ἔσβεσαν ὕβριν·]
τῶν Ἰππῶν δεκά[την Παλλάδι τάσδ' ἔθεσαν].

Vidit Kirchhoff integrum epigramma extare apud Herodotum V 77 quadrigae aeneae inscriptum, quam post duplicem de Boeotis et Chalcidensibus victoriam (ol. 68, 1) dedicarunt Athenienses, καὶ τῶν λύτρων τὴν δεκάτην ἀνέθηκαν, ποιησάμενοι τέθριππον χάλκεον, τὸ δὲ ἀριστερῆς χειρὸς ἔστηκε πρῶτον εἰσιῶσι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει· ἐπιγέγραπται δὲ οἱ τάδε· ἔθνεα κτλ'. Simonidem epigramma non fecisse vel inde apparet quod cum litterae tituli ol. 82 antiquiores non essent verissime conlegit Kirchhoff tempore posteriore arce a Pericle magnifice redintegrata epigramma incisum esse.

749. Athenis ad arcis radices orientales. Kirchhoff 333.

a. — — — — —
4 Ἑλλ[άδα μν'] παῖσαν δούλιο[ν ἡμᾶρ ἰδεῖν].

b. Ἡ μάλα δὴ κείνοι ταλακάρδιοι, οἳ ῥα τ'ότ' αἰχμήν
 στήσασμ' πρόσθε πυλῶν ἀγ[ροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς
 μαρνάμενοι δ' ἐσάωσαν Ἀθηναίᾶς πολυβούλ]ον
 ἄστν, βίᾳ Περσῶν κλινάμενο[ι δύνανιν.

Duo fuerunt binorum distichorum epigrammata, quorum de priore nihil superest praeter voculam ἀεί, quae tamen primo versu exeunte an ineunte altero posita fuerit non liquet; alteri quae desunt ex imitatione carminis ab Ione Chio conditi (Aeschin. *Ctesiph.* 184) ingeniose restituit Kirchhoff, idemque demonstravit versus statuæ Minervae Propugnatricis subscriptos fuisse; factum tamen hoc cum litterae ol. 80 non essent vetustiores aliquanto post ipsam victoriam Marathoniam.

750. Pari insulae columellam esse nunc Pisauri adservatam ex litterarum genere coniecit Kirchhoff *Stud.*² p. 57 ectypo usus. C. I. 24.

Ἀρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμ'
 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θεῶσι[έ]πον[ς θυ]γ[ά]τηρ.

Τοῦ Παρίου ποίημα Κ[ρ]ι[τ]ω[ν]δεω ἐν[χ]ο[μαι εἶναι.

1 Paciaudi ΑΛΑΕΜΔΙΕΡΕΞΙΩΛΙ///, ectypum ΑΛΑΡΜΥΙΕΙΕΛ//Ο//, nisi quod Ε littera quam notavi incerta est. Fuit mulieris nomen et verbum ἔθηκεν, praeterea adiectivum fortasse ad ἄγαλμα referendum. — 2 ΦΕΡΞΙΕ//Ω//ΠΛ//ΓΗΝ Pac., ectypum Θ/ΞΙ//ΓΩ//ΠΛ//ΓΗΡ Θερσίππου Kirchhoff, Θερσίππου Wilamowitz. — 3 Κ//Τ//Ο//ΔΕΟΕΥΙ// restituit Kirchhoff, nisi quod Κλειπιδέω nomen posuit, cui praetuli quod propius ad tradita accederet.

751. Athenis in arce. Kirchhoff 403.

Τόνδε Πύρρης] ἀνέθηκε Πολυμνήστου φίλο[ς υἱός,
 ἐνθάμενος δεκάτην Παλλάδι Τριτογενεῖ.
 Κυδωνι[ά]τ[η]ς Κρησίλας εἰργάσσαιο.

Cresilas Phidiae fere aequalis. — Epigramma in Anthol. P. XIII 13 (ἀδέσποτον) extare vidit Kirchhoff, egregie id emendatum a Meinekio *Delect.* p. 235 sq. — 3 ΚΥΔΟΝΙΕΤΑΞ incertum Κυδωνιάτας an Κυδωνιάτης scripserit poeta. Cod. Pal. κυδωνιαί τας, qua ex corruptela patet satis adcurate ex lapide descriptum esse; nam αι est solita pronuntiandi barbaries pro Ε. In titulo Hermionensi C. I. 1195 legitur Κρησίλας ἐποίησε Κυδωνιάτας, et solent fere artifices eas nominum suorum formas epigrammatis subicere quae patrio sermoni conveniant. At in hoc Pyretis

donario cum Cresilae subscriptio et ipsa numeris coercita sit, probabilius puto nomen epigrammatis dialecto adcommodatū esse: accedit quod facilius sic lapidarii error explicatur.

752. Athenis in arce. Kirchhoff 374.

Παρ]θένωι Ἐκφάντου με πατὴρ ἀνέθηκε καὶ υἱός
ἐνθάδ' Ἀθηναίῃ μνημα πόνων Ἄρεος,
Ἑγέλοχος· μεγάλη[ν] δὲ φιλοξενίης ἀρετῆς τε
πάσης μοῖραν ἔχων τήνδε πόλιν νέμεται.
Κρίτιος καὶ Νησιώτης ἐποιήσατην.

Hegelochus ex ionica quadam civitate oriundus (Kirchhoff *Herm.* V 55) Ecphanti filius Ecphantique pater fuit, ut recte primus interpretatus est Keil *Philol.* vol. suppl. II 551. — 3 ΜΕΛΑΒΕΤΕ corr. Kirchhoff; reliqui μεγάλης.

753. Athenis in arce. Kirchhoff 397.

Πόντ', ἀπαρχὴν τήνδε Μένανδρο[ς] θῆκ' ἀπὸ τέχνης,
εὐχολὴν τελέσας, σοὶ χάριν ἀντ[ι]διδούς,
Αἰγίλιεύς, υἱὸς Δημητρίου, ὅ[ν]ι πολὺν ὄλβον
σῶϊζε, Διὸς θύγατερ, τῶνδε χάρι[ν] θεμένη.

vv. 3 sq. recepi Kirchhoffii supplementa. Ipse olim (*de monum. aliquot graec. carm.* p. 40) v. 3 posueram ὧν ἕνεκ' αἰεὶ et v. 4 τόνδε χαριζομένη.

754. Athenis in arce. Kirchhoff 382.

Nomen dedicantis ἄγαλμα ἀνέθηκεν Ἀθηναίῃαι τόδ' ἀπαρχήν,
εὐχολὴν τελέσας παιδὶ Διὸς μεγάλῳ.

Supplevit Kirchhoff. Ἀθηναίαι (v. 1) et παιδί (v. 2) invenerat etiam Rangabes 365.

755. Athenis in arce duo fragmenta iuxta reperta. Kirchhoff 350. Fuit columella striata striisque singulis singuli versus videntur insculpti fuisse jta quidem dispositi:

stria	1.	vacat	αλ
	2.	Ἱδιόκη μ'	ἐναφιδναίο
	3.	vacat	αθηναίωντο

Duplici modo haec temptavit Kirchhoff, ut aut neglectis litteris αλ (str. 1) haec poneret:

Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκε] ἐν Ἀφιδναίῳ δ' ἀπὸ δήμου
ἔστηκε ἐν πόλει ἄκραι Ἀθηναίων τό[δ'] ἄγαλμα,

aut adsumptis litteris αλ et alterius fragmenti stria priore prioris fragmenti striae primae continuata haec:

Ἀλ[λοτε μὴν] ἐν Ἀφιδναίῳ νῦν δ' ἐν πόλει ἄκραι
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκε] ἐν Ἀθηναίων τό[δ'] ἄγαλμα.

Neutri vero rationi fatendum est spatii calculos satis convenire. Itaque disticha fuisse duo suspicatus, quorum prioris versus minor a litteris αλ incepisset, maior fracta stria superiore periisset, sic ludebam:

· · · · ·
αλ · · · · ·
Ἰφιδίκη μ' ἀν[έθηκε] ἐν Ἀφιδναίῳ πρὶν ἄγαλμα,
νῦν δέ γ' Ἀθηναίων το[ῖς] παρισϋσιν ὄραν.
vel τῷ[δε] παρὰ προπύλαι.

Ceterum cf. Addend. n. 4a.

*756. Athenis in arce. Kirchhoff 349.

· · · · θάνης μ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ [ι] πολιούχῳ
· · · ρίου δεκάτην τοῦ τέκνου εὐχ[σαμένου].

Dedicantis nomen cum a verbo θανεῖν ductum esse non possit aut Νικοφάνης sim. corrigendum aut peregrinum intellegere hominem oportet velut Σωσθάνης, quae Wilamowitzii est sententia. — 2 εὐχασμένου Kirchhoff; ab initio ἀργυρίου sim. supplendum. Filiolus enim pro patris fortasse reditu votum susceperat, susceptum qui unus potuit pater ratum fecit.

757. Thisbae. C. I. 1592.

· · · · · δ' ἀνέθηκεν Ἀθάναι.

Ante δ hasta superest (1); τόνδ' Boeckh.

*758. In vico Χαϊδάρι inter Athenas et Daphni sito herma capite truncus inventus. Kirchhoff 381.

Πρίμμεν Καλλιτέλης ιδρύσατο· [τόνδε δ' ἐκείνου
ἐ]γ[γ]ονοι ἐστήσα[νθ'], οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Extare vidit Kirchhoff Anth. P. VI 138 lemmate addito τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως, quod ex superioris carminis inscriptione ἀνάθημα τῷ Ἀπόλλωνι explicandum est. Hinc Apollini dedicatum fuisse non magis certo concludas quam e verbis τοῦ αὐτοῦ Anacreontis esse carmen efficias. Nam cum epigrammata illa A. P. VI 134 - 145 titulo τοῦ αὐτοῦ i. e. *Anacreontis* insignita suspectae omnia fidei sint, tum illud quode agitur evicit Kirchhoff LXX fere annis Anacreonte inferius esse. — 1 μ' ἰδρύσατο et 2 ἐστάσανθ' cod. Pal.

*759. In Piraei paeninsula Eetionia. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Πύθων Ἐρμῇ ἄγαλμα Ἐρμοστράτου Ἀβδηρίτης
 ἔστησεμπολλὰς θησάμενος πόληας.
 Ἐνφρων ἐξεποίησ' οὐκ ἀδαῆς Πάριος.

2 πόληας pro πόλιας scriptum nescio poetae an lapicidae sit error.

760. Athenis ad Erechtheum. Kirchhoff 398.

Διογένη[ς] ἀνέθηκεν Ἀισχύλου υἱὸς Κεφ[α]λῆο[ς].

Sic scripsit Neubauer *Herm.* X 159 versum esse ratus propter additum υἱοῦ vocabulum; res minime certa.

761. Aegina in insula. C. I. 2138 d. Lebas I 6.

Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε, Φιλόστρατός ἐστ' ὄνυμ' αὐτῷ,
 πατρὶ δὲ τῷι τήνον Δημοφών ὄνυμα.
 nomen artificis] ἐποίησε.

762. In antro prope Vari apud veterem Anaphlystum, ubi fere Paneum collocat Strabo. Boeckh C. I. 456. Kirchhoff 431.

Ἀρχέδημος ὁ Θηραῖος, ὁ νυμφόληπτος
 φραδαῖσι Νυμφῶν τάντρον ἐξηγάξατο.

Sunt decem eiusdem Archedemi tituli breviores, e quibus *Theraeum* fuisse origine discimus, post civem atticum factum et *Chollidarum* pago adscriptum. Kirchhoff. — Tituli alii dorice alii attice scripti et quidam litteris alii atticis, alii ionicis sub. ol. 87 iudice Kirchhoffo, nisi quod eius quem supra posui teste Stephanio paullo recentior videtur aetas esse.

763. *Basis fracta inmissa nunc ianuae opisthodomii Parthenonis.* Kirchhoff 418.

. νικήσας μ' ἀνέθηκεν [μνημα Ανκ]αῖος,
πάντας Ἀθηναίους [εὐκλείσας] μέγ' αὖτως.
Μι[κ]ων [Φ]ανομάχου ἐποίησε.

Supplementa posui valde incerta, ut qualis mihi titulus fuisse videretur significarem; ab initio v. 1 Ἰσθμια sim. supplendum. Inter agonistica tamen referre non ausus sum. Tradita haec est tituli forma:

NEΘEKEN
ΑΙΟΣ
ΕΝΑΙΟΣ
ΜΕΓΑΛΟΣ

5
ANOMAXO
ΕΠΟΙΕΣΕ

in quibus v. 5 primam litteram κ esse videri testantur Michaelis et Koehler. *Mico pictor et statuarius Phanochi filius vulgo habetur teste schol. Arist. Lysistr. 679; sed variant libri mss. in nomine scribendo, ut spernenda videatur eorum auctoritas prae tituli testimonio satis diserto.* Kirchhoff.

764. *Athenis in arce basis, quam videri donarii fuisse nuntiavit Koehler.* Kirchhoff 414.

. ον ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ
ον vacat
vacat

1 clausulam versus homerici (Il. H 86, Od. ω 82) indicavit Kirchhoff; cf. Athen. VI 232 d.

765. *Athenis.* Kirchhoff 353 coll. Add.

. ς ἀγέρωχος . . . ο . . .
εὐξάμενος δεκάτην.
Γοργίας ἐποίησε.

Lapis ab inferiore et dextra parte integer.

•766. Athenis in pinacotheca. Kirchhoff 347.

ἐρ]γματα vel [ἀπάρ]γματα Θουίμ[ου] vel Θούτιμ[ος]
πνο ἐ[σ]τησε

Versus fuerunt, sed quae posui Kirchhoffii supplementa qua versus sede fuerint obscurum est.

•767. Athenis in arce fragmentum undique mutilum. Kirchhoff 354.

ὄρχαμε : //
ε : καλῶς
ἀνέθ]ηκεν
ν

In altero eiusdem fragmenti latere paucula minorum litterarum vestigia, ex quibus nihil intellegas.

SAECVLI QVARTI.

768. In Xanthio monumento (de quo v. Fellows *Account of the ionic Trophy - monument of Xanthus* 1848) inter medias inscriptiones lycias insculptum epigramma graecum. C. I. 4269 coll. Add. III p. 1122.

- Ἐ]ξ οὗ τ' Εὐρώπην [Ἀ]σίας δίχα πόν[τ]ος ἐνε[ι]μεν,
ο]ὐδείς πω Λυκίων στήλην το[ι]άνδε ἀνέθηκ[ε]ν
δώδεκα θεοῖς ἀγορᾶς ἐν καθαρῷ τεμένει,
νικ]έων καὶ πολέμον μνημα τόδ' ἀθάν[α]τον.
5 Χέρσ]ις ὁδ' Ἀρπάγον [ν]ιός, ἀριστεύσας τὰ ἀπ[α]ντα
χε]ρσὶ παλὴν Λυκίων τῶν τότε ἐν ἡλικίαι.
πο]λλὰς δὲ ἀκροπόλεις σ[τ]ῆν Ἀθηναίαι πτολιπόρθω[ι]
π]έρσας συγγενέσιν δῶκε μέρος βασιλέας.
ῶ]ν χάριν ἀθάνατο[ι] οἱ ἀπεμν[ή]σαντο δικαίαν·
10 ἐπὶ δὲ ὀπλίτας κτείνειν ἐν ἡμέραι . . σαδας ἀ[ν]δρας,
Ζηνὶ δὲ π[λ]εῖστα τρόπαια β[ρ]οτῶν [ἐ]στ]η[σ]εν ἀπ' ἀν[δρ]ῶν
καλλίστοις δ' ἔργοις Κα . . κα γένος ἐστεφάνωσεν.

Videtur Alexandri Magni aetate non recentius; qui adcuratiores

temporum calculos inierunt Franz et Bergk (*Diar. arch.* 1847 p. 33) vereor ne nihil profecerint. — Lapidarius partim omisit litterarum, partim male scripsit, graecae linguae non magis gnarus quam ipse poeta, qui celebre Simonidei carminis exordium infelicissima imitatione ad suarum rerum humilitatem detorsit. Ille enim A. P. VII 296:

Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην Ἀσίας δίχα πόντος ἐνειμεν
καὶ πόλιν θνητῶν θοῦρος Ἄρης ἐφέπει,
σὺ δ' ἐνὶ πῶ καλλίον ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
ἔργον ἐν ἡπίρῳ καὶ κατὰ πόντον ἄμα,

quibus scitius multo usus est poeta atticus infra n. 844:

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομαῖζει
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δῆμῳ Ἀ[θηνῶν,
οὐδέ τις Σωσιβίου καὶ Πύρρα μείζονα θνητῶν
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασ' ἀγαθὰ. —

2 ΤΟΓΑΝΔΕΑΝΕΘΗΚΝ — 4 . . ΕΩΝ νικέων Leake, ceteri νεικέων, quod spatium excedit. — ΑΘΑΝΤΟΝ — 5 . . Ι.ΙΞ nomen fuisse praeter Bergkium omnes consentiunt; proposuerunt Δᾱτις vel Σπάρσις, Franz Χέρσις; idem quod pro ὄδε scripsit δέ, nescio an non intellexerit poetae sententiam nemandum tale monumentum posuit: Harpagi filius ille est qui primus hoc fecit. — ΡΟΥΙΟΣ — τὰ ἅπαντα recte fortasse Hecker Meleagro restituit A. P. V 182, 9 μὴ φείδου τὰ ἅπαντα, ubi πάντα codex. — 6 παλὴν pro βαλὴν i. e. βασιλεύς (coll. schol. Aesch. Pers. 659) positum esse viderunt Bergk et Maur. Schmidt (*Lycische Studien* p. 130). — 7 ΑΚΡΟΡΟΛΕΞΙΝ — 9 ΤΟΟΙΑΓΕΜΝΕΑΝΤΟ Hesiod. Theog. 503 Οὐρανίδαι· οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιδούν. — 10 . . ΣΑΔΑΣ in lapide esse testatur Schoenborn (*Diar. arch.* 1844 p. 279) et Lloyd (*ibid.* 1848 p. 68), qui quod Ἀρσαδὰς scribit Arsadenses intellegens (C. I. Add. III 4278 k) vereor ne nimium tribuat poetae barbaro. — 11 ΠΕΣΤΑΤΡΟΓΑΙΑΒΟΤΩΝ . . Η . ΕΝΑΡΑΝΙΩΝ, nisi quod π pro β habet Leake. Optime Bergk πλεῖστα τρόπαια βροτῶν, alii ἔστησεν dederunt; at quod ἀπάντων scripserunt, ne hoc quidem in carmine ferendum putavi. — 12 ΚΑΙΚΑ Fellows ΚΑΙ vel ΚΑΙ. Schoenborn ΚΑ . ΙΚΑ Leake, qui gentis auctoris nomen latere bene perspexit; incertiora sunt quae addit *perhaps the name of the dunasty commonly called Kaianian (?)*; for Kaikaus, in Greek Cyaxares appears to have been the father or uncle of the first Harpagus. Quae res non mei iudicii est. — Ceterum moneo tres carminis partes esse, bene eas distinctas, quaternorum versuum singulas, quarum primam memorabile est simili metrorum compositione uti atque epigramma atticum supra memoratum.

769. Erythris. Hamilton *Researches* n. 231. Ross *Arch. Aufs.* II. 67. Lebas V 38.

. . . . θέρσης ἀνέθηκεν Ἀθηναίῃ πτολιούχῳ
πα[ίς] Ζωίλου· Νήτης δ' ἐ[ργο]ν [ἐ]τενξε τόδε.

Haud paullo recentius esse epigramma Teiorum diris (ol. 75 - 82 Kirchhoff *Stud.*² p. 13) docet forma certo apographorum consensu tradita. — 1 ΑΙ . . ΘΕΡΣΗΣ Ham. ΞΗΣ Ross, qui Κλευθέρσης coniecit. — 2 ΠΑ . ΖΩΙΛΟΝΗΤΗΣ Ham. ΨΟΝΗΤΗΣ Ross, qui male legit παῖς Ζωίλου· νήτης, Onatam intellegens Aeginetam. Nam ut taceam quae ferri nequit crasin vocalium interpunctione separatarum LXX ad minimum annis antiquior fuit Onatas eo homine qui Zoili filio statuum fecit. Νήτης nomen Buecheler invenit. — ΔΕ . . . Ν . ΕΘΥΣΕ Ham. ΔΕ . Τ . Ν . ΤΕ ΥΣΕ Ross, qui supplevit.

770. Athenis in arce. *Ephem.* 22. Ross *Intelligenzbl. d. Allg. Littztg.* 1838 p. 274.

Σ]ωθεὶς ἐγμεγάλων κινδύνων εἰκόνα τήνδε
σιτῆσεν Λυσίμαχος Παλλάδι Τριτογενεῖ.
Λυσίμαχος Λυσιθείδου Ἀργυλῆθεν.

Ε pro ΕΙ scriptum in σωθεὶς, Ο pro ΟΥ in Λυσιθείδου. — Lysithidem intellegit Ross eum qui a Demosthene saepe commemoratur (or. LII 30 Λυσιθείδης - ἀνὴρ καλὸς ἀγαθός); mihi propius ab Euclidae anno abesse titulus videtur. Dedicata videtur Palladis statua aenea, cuius in basis superficie pedum vestigia superant.

***771.** Athenis in arce. *Ephem.* 171. Hirschfeld *Diar. arch.* 1872 p. 20. R. Schoene *Hermes* V 309.

. ἀρετῆς
. ὅδε αὐτόχθων ἀνέθετο Κεχροπίας.
τῶ]ι δὲ σὺ πλοῦτον σῶιζ[ε], Διὸς παῖ, πότνι' Ἀθηνᾶ,
ἀνταῖ, καὶ γενεᾷ δὸς [πολὴν ὄλβον ἀεὶ.
Δημήτ[ριος] ἐπόησ[εν].

IV saeculo ineunte Demetrium artificem fuisse recte contra Brunium (*hist. artif.* I 258) contendit Schoene; Ο pro ΟΥ scriptum v. 3. — 1 inde ab undecima fere versus littera Pittaces legit olim ἀρετῆς αἰ, neque quae supersunt litterarum vestigia falsi eum arguunt; immo videtur μνῆμα vocabulum antecedere. — 2 spatium explet Κρίως nomen.

772. In Imbro insula, nunc Londini. C. I. 2156.

Κήρυκι ἀθανάτων Ἑρμῇ σιῆσάμμε ἀγοραίῳ,
σοὶ μὲν, ἄναξ, δῶρον, κόσμον δὲ αὐτοῖσι τιθέντες
αὐτοκασίγνητοι παῖδες πατρὸς ἐξ Ἀγασίππου.

Πασικράτης Εὐωνυ(μεύς), Ἀγασικλῆς Εὐωνυ(μεύς).

Dedicaverunt homines attici, qui v. 1 non sibi sumpsissent elidendum iota dativi, nisi Hesiodi versus obversabatur *Theog.* 938 Μαίη τέκε κυδιμον Ἑρμῇ, κήρυκ' ἀθανάτων.

773. Panticapaei. C. I. 2104.

Εἰκόνα Φοίβῳ σιῆσε Ἀνίστας Φανομαχοσσοῦ,
ἀθάνατον θνητῷ πατρὶ γέρας τελέσας,
Παρισάδεος ἄρχοντος ὅσῃν χθόνα τέμονες ἀκρ[οι]
Ταύρων Κανκάσιός τε ἐντὸς ἔχουσιν ὅροι.

Parisades, cui primo hoc nomen fuit, regnavit ol. 107, 4 ad ol. 117²/₃; ἄρχων audit Βοσπόρου καὶ Θεοδοσίης, rex Σίνδων καὶ Μαϊτῶν πάντων (C. I. 2118), quos regni fines poeta perbonis versibus adcurate notavit; Ταῦροι enim Chersonnesi urbes significant, Sindi autem et Maitae ea incolunt loca, quae inter Maeotidem et Caucasum sita sunt; cf. Boeckh C. I. II p. 92. 105 sq. — ἰ Φανόμαχος Σό[ου] legit cum Koehlero Boeckh, ἀνριστάς participium esse ratus explicans *coram Phoebo et ante Phoebum cum consisteret Phanomachus*, plane hoc improbabiliter. Duo nomina posuit Welcker *Syll.* 168, et videtur simile nomen fuisse Κοσσοῦς Κοσσοῦ in titulis eiusdem regionis C. I. 2131. 2130.

774. Prienae. C. I. 2907. Melius Ross *Arch. Aufs.* II 548.

Ὑπνώδης Φίλιος, Κύπριος γένος ἐξαλαμῖνος,
υἱὸς Ἀρίστωνος Ναόλοχον εἶδεν ὄναρ
Θεσμοφόρους τε ἀγνὰς ποτνίας ἐμφάρεσι λεοκοῖς·
ὅψεσι δ' ἐν τρισσαῖς ἥρωα τόνδε σέβειν
5 ηἰγων πόλει ὥς φύλακογῶρόν τ' ἀπέδειξαν·
ὣν ἔνεκα ἴδρυσεν τόνδε θεῖον Φίλιος.

iv vel iii saeculi. — 2 Ναόλοχον et 3 λεοκοῖς, similes Iadis formas congesserunt Boeckh C. I. II p. 63 et Ross *l. s. s.* Naulochus quis fuerit quaeve ei cum Thesmophoris deabus necessitudo intercedat non liquet; hoc certum existimo non Priensem, sed Cyprium fuisse heroem (ad-

gnovit enim Philius speciem eius per somnium oblatam), eiusque auxilio illum feliciter iter navi fecisse nomen Ναύλοχος probare videtur. — 6 θεῶν i. e. θεόν, cf. Keil *Zur Sylloge* p. 615.

775. Inter Busirin et Memphin. C. I. 4702.

[Ἀργαλέον πολέμον κρυερὸν νέφος οἶδε φυγόντες]
κλειναῖς οἰκ]οδομαῖς Τᾶνον θεὸν ἰδρύσαντο.

Ἀνσίκριτος Ἀθηναῖ(ος)	Σωσικλῆς Ἀθηναῖ(ος)
Ἀνδρό[χ]αρις Νισύρι(ος)	Δημήτριος Ἀθηναῖος
5 Μνασιγένης Βοιωτ(ός)	Ἀπολλωνίδης Κορί(νθιος)
Ἐπιτέλης Κυρانا(ῖος)	Πυθόδωρος Ἀθηναῖ(ος)
Στράτων Καρυανδ(εύς)	Ἀριστόβουλος Ἀθην(αῖος).

. . . καὶ τ[ῆ]ν τρά[πεζ]αν ἀνέθεσαν Ἀμυρταῖος Ῥόδιος [καὶ . . .

Chabriae mercenarios a. 360 titulum posuisse apte coniecit Boeckh. — 1 sq. versuum argumentum significavi; v. 2 οἰκοδομαῖς Franz, idemque supplevit v. 8. — Tanus deus non innotuit.

TERTII SECVNDI PRIMI SAECVLI.

*776. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* I 83. Lebas I 24.

Χερσί τε καὶ [τέχνα]ις ἔργων τόλμαις τε δικάιαις,
θρεψαμένη τέκνων γε[νεά]ν, ἀνέθηκε Μέλινα
σοὶ τήνδε μνήμην, θεὰ Ἐργάνη, ὣν ἐπόνησεν
μοῖραν ἀπαρξασμένη πτεάνων, τιμῶσα χάριν σήν.

III vel II saeculi. — 1 quae supersunt litterarum vestigia dubitare non sinunt quin recte τέχλαις restituerit Ross; idem supplevit v. 2. — 2 cf. supra n. 176.

777. In insula Salamine. C. I. 408.

Νικοκλῆς Ἠγησίππου Ἀναγυράσιος.
Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκεν [Ἀπῆ]μων πατὴρ εἰς ἑαυτοῦ
ἀθανάτοισι θεοῖς, κοσμῶν ἱερὰν Σαλαμῖνα.

Praeter π formam indoles epigrammatis melioris aetatis indicium est. — 1 KEN . . . ΜΩΝ Spon, KENNI ΜΩΝ Wheler. Ἀπήμων Boeckh; poteris etiam Νοήμων neglecta littera paragogica.

778. Calymnae in oppido insulae cognominis. Ross *Inscr. ined.* 298.

Νικίας με ἀνέθηκεν Ἀπόλλωνι, υἱὸς Θρασυμήδεος,
ἔργων ὧν ὁ πατὴρ ἡργά(σ)σατο τὴν δεκάτην σοι.

Litterae π et π .

779. Chalcedone. C. I. 3797.

Οὐρίον ἐκ πρύμνης τις ὁδηγητῆρα καλεῖται
Ζῆνα κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας·
εἴτ' ἐπὶ Κυανέας δῖνας δρόμος, ἔνθα Ποσειδῶν
κάμπυλον εἰλίσσει κῦμα παρὰ ψαμάθοις,
5 εἴτε κατ' Αἰγαίην πόντον πλάκα νόστιον ἐρευνᾷ,
νείσθω τῶιδε βαλὼν ψαιστὰ παρὰ ξοάνῳ.
ὥδε τὸν εὐάντητον ἀεὶ θεὸν Ἀντιπάτρου παῖς
στήσε Φίλων ἀγαθῆς σύμβολον εὐπλοίης.

Pertinet ad celebre Iovis Vrii delubrum a Byzantio 120 stadiis distans, ubi Pontum navigaturi sacra faciebant; copiose hunc locum tractavit Boeckh. Omnes autem de tituli aetate, de Philonis persona, de ipsa Iovis statua ariolationes mitto; videtur carminis ars haud ita longe a Leonidae vel Antipatri Sidonii aetate remota esse. — 3 sqq. sive quis intrat sive relinquit Pontum, sacra faciat. — 6 ὥδε ad hunc finem. Monito vix opus est Philonem feliciter peracta navigatione simulacrum posuisse.

780. Mytilenis. Conze *Lesbos* tab. V 2.

Τὴνδε Ποσειδ[ιππος] εἰκόν' ἔθηκεν
κοσμῶν Παιᾶνο[ς]
ναοῦ θ' ἥδε πόλις πη[κτιοὺς] ἐπέθηκε πυλῶνας·
ἀνθ' ὧν σῆς τέχνης ἔλπομεθ' ὠφελίην.

Litterae π et π . — 3 per se patet aequo iure scribi posse ναοῦ θ'.
ὡ δὲ πόλις κτλ'. — 4 pro ἐλπόμεθα possis εὐχόμεθα.

781. In Cnidiorum necropoli. Newton *Discoveries* I tab. 90 n. 29.

Βαίον ὁδοιπορίας ἐ[τ]ι λείπεται· ἀλλὰ πρὸς αἶπος
 τὴν ὀλίγην ἀνύσεις ἀτραπιτὸν διέπων
 χειρὸς ἀφ' ἡμετέρης λαιῆς, ξένη· καὶ με προσεΐπας
 χαίρειν εἰς(σ)τείχεις πρὸς φιλίου τέμενος
 5 ἥρωος Ἀντιγόρου· Μοῦσαι δέ σοι εἴ τι νέμουσιν
 ἐσθλὸν, ἀπάρχεσθαι δαίμοσιν ἐγμε[λ]έτης·
 καὶ γὰρ αἰδοῖσιν θυμέλη, καὶ σηκὸς ὑπ' ἄγκει
 τῷ ἐπιγόνου κούρωι ξυνὸς ὁμεινέντιδος,
 καὶ δρόμος ἡιθέοισιν ἰδρύνεται ἡδὲ παλαίστ[ρ]η
 10 λουτρά τε καὶ ταρσῶι Πὰν ὁ μελιζόμενος.
 ἀλλ' ἄσινῃς ἔρχεν καὶ ἀπ' Ἀρκαδίας τεμενουρόν
 Ἑρμῆν οὐ μέμψει τρηχέος ἐχ Φανέου.

Vidit Vsener *Mus. Rh.* XXIX 25 sqq. heroum (v. 5) Antigoni Gonatae esse, filii Demetrii Poliorcetae, qui cum Antigonus pater diadochus fuerit, ipse recte ἐπίγονος vocatur (v. 8). Vxorē duxerat Philam germanam Antiochi sororem (v. 8.) anno fere 276. In ipso sacri nemoris aditu Mercurii signum positum erat τεμενουροῦ, qui Pheneates nescio an nullo consilio nominetur. Invitat deus adpropinquantes ut si quid arte musica valeant Musis sacra faciant: paratam enim esse thymelen stadium palaestram balnea, Antigoni praeterea heroum et Panem tibicinem. Panem autem ideo ab Cnidiis prope Antigoni heroum positum esse demonstrat Vsener, quod rex cum inlustrem suam de XVIII milibus Celtarum victoriam illius auxilio tribuisset, praecipuo inde deum τροπαιοφόρον honore habuisset.

782. Halicarnassi. Newton *Discoveries* I tab. 96, 65.

Δεξιτερὴν,] πα[ράγ]ω[ν κῆπον, ξ]ένη τοῦτο [χαράδ]ρης
 χ]εῦμα λιπών, ἀτ[ραπὸν] ἐξανάβα.
 εἰ δ' καὶ πατρὶ ἐπείγη
 ἱερά, τῇ[ς] λαιῆς βαῖνε [δι'] αἰμ[α]σιέων.
 5 οὔτοι κα[ί]μ' ἐκάμοντο τὸν ἐν γονάτεσσι Πρίηπον
 ἔργα τε [κ]αὶ βωμοὺς συγγενέων ἐφορᾶν.

III vel II saeculi. — 1 ΓΑΙΑΨΩΙ ENETOYTOA ΛΑΡΗΣ χαράδρης editor. — 2 ΑΤΙ . . . — 4 suppl. editor. — Secundum et tertium distichon haud leves movent difficultates. Pronomen οὔτοι (v. 5) si recte haberet nominatos fuisse doceret homines ad minimum duo: nullo autem artificio versui tertio, ubi patet lacuna, duo intruseris hominum nomina;

nam *πάτερα* non hominem sed deum intellegendum esse res ipsa clamat. Sequitur v. 5 initium non sine vitio traditum esse ΟΥΤΟΙΚΑ//ΔΕΚΑΜΟΝΤΟ, quo sublato haec temptavi:

εἰ δ' [ἐ πρὶν ἐξανύσαι καὶ μοῖ] καὶ πατρὶ ἐπέγγη
 ἱερά, τῇ[ς] λαιῆς βαῖνε [δ'] αἰμ[α]σιένω
 οὐ[ρ]ο[ν] γ[ὰρ] μ' ἐκάμοντο κτλ'.

ubi *pater* Priapi Mercurius est eiusque sacellum significatur v. 6 verbis βωμὸς συγγενέων. Itaque viatorem adloquitur Priapus vetansque ne per hortos iter quaerat rectam viam monstrat; addit autem quasi iocatus si tamen priusquam iter persequaris mihi patrique sacram vis operam inpendere, per hos frutices (αὐτοῦ ἐφ' αἵμασιαῖσι τὸν ἀγρυπνοῦντα Πρίηπον - ἔστησεν λαχάνων Δεινομένης φύλλα A. Plan. IV 236) molestam sane viam ingredi ad sinistram; me enim custodem posuerunt et hortorum et patris arae. — 5 ἐν γονάτεσσι cur constiterit deus explicabit sciscitanti Apollonidae epigr. A. Plan. IV 239.

783. Cnidi. Newton *Discoveries* I tab. 90, 31 coll. II 460.

Ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατῶν ἀφικόμαν
 Ἑρμᾶς Ἀφροδίται πάρεδρος· ἀλλὰ χαίρετε.

οἵτινες δ' οἱ προστατάι, γραφὴ παροῦσα σημανεῖ·

Τιμοκλείδας, Κριταγόρας, Ἀριστάγαθος, Σιλεωνίας,

5 Τιμοτέλης, Πάννικος, Εὐκλῆς, Κρέων, Φίλων, Ἀρχέστρατος,
 Ἀγαθόδωρος, Ξενοκρίτος, Τελέσων, Πολιάνθης, Σωσιπλῆς.

Litterae ρ et ε. — 1 sq. προστατῶν minime publicum intellego munus, sed hoc poeta dicit: *quindecim viri, quorum nomina infra scripta, aliunde Cnidum profecti Cnidiam civitatem adepti sunt eorumque auspiciis (προστασίᾳ) Mercurius, quem olim in ipsorum patria maxime coluerant cuive ut mercatores inprimis addicti erant, Veneri socius conlocatur.* — 4 Σιλεωνίας nomen suspectum.

784. Antipoli aedicula reperta. Froehner *Rev. archéol.* 1867 I 360.

Τερπνῶν εἰμι θεᾶς θεράπων σεμνῆς Ἀφροδίτης·
 τοῖς δὲ κατ[α]στήσασι Κύπρις χάρι[ν] ἀνταποδοίη.

III vel II saeculi. — Explicat Buecheler: *aedicula sum venustorum Veneris famulorum i. e. Amorum.* — 2 ΚΑΤΕΤ — ΧΑΡΙΑΝΤΑΡΟΔΟΙΗ.

785. Cnidi. Post alios ed. Newton *Discoveries* I. tab. 89, 15.

Κούραι καὶ Δάματρι οἶκον καὶ ἄγαλμ' ἀνέθηκεν
Χρυσογόνη[ς] μήτηρ, Ἱπποκράτους δὲ ἄλοχος
Χρυσίνα, ἐννυχίαν ὅψιν ἰδοῦσ' ἱερὰν.

Ἐρμῆς γὰρ νυν ἔφησε θεαῖς (σ)τάθ[μ]ῃ προπολεύειν.

π vel ι saeculi. — 2 cf. supra n. 750 Ἀσφαλίου μήτηρ, Θερσιέπους θυγάτηρ, quae mulier et ipsa sacerdos est. — 4 ΘΕΑΙΣΤΑΘΝΗ δάφνη Bursian *Act. societ. Saxon.* 1860 p. 205, τὰ θύη Keil *Philol. vol. suppl.* II 622. Explico quod posui: *imperavit deus ut amussi, fabrorum instrumento deabus serviret*, quibus recte intellectis illa et domum (v. 1) aedificavit et simulacrum posuit.

786. Halicarnassi. C. I. 2661.

Νόσσος Μυρμιδόνος κόυραν Διὸς ἄνθετο παῖδα

Ἄρτεμιν εὐόλβωι τῷδε παρὰ προπύλωι,

Φοῖβωι Ἀγνιεῖ τάνδε νέμων χάριν, οὗ περὶ κρατ[ί]
δάφνας εὐσάμους κλῶνας ἀναστέφεται.

ἀλλὰ σ[ὺ] οἱ τιμᾶς [μέρος ἄλλο τι πέμπ'] ἐπὶ τῷδε,
ὦ ἄ[να], τᾶ[ι] μεγάλα[ι ταῦται] ἐπ' εὐσεβίαι.

π fere saeculi. — 1 παῖδα intellego Dianam virginali habitu indutam. — 3 falso interpretes (cf. Welcker *Syll.* 121) Apollinis statuam coronatam dici aiunt; immo Nossus lauri coronam sacerdotique honorem sortitus (cf. Boeckh ad C. I. 2880. 2884) Phoebō gratias referens Dianae sororis imaginem dedicat. Verum docere poterat medium genus ἀναστέφεται. — 5 ΑΛΛΑΣΤΟΙΤΙΜΑΣ — 6 ΩΣΑ — ΤΑΜΕΓΑΛΑ Boeckh ἄλλας τοι τιμὰς [ἐπιθήσων, Φοῖβ',] ἐπὶ τῷδε, ὡς ἄρα τᾶ μεγάλα [τέρψῃ] ἐπ' εὐσεβίᾳ, quod parum ex veterum sententia dictum videtur, qui dis non solent ulteriora polliceri nisi ἀντίδωρον ante acceperint; cf. A. P. VI 146 et 152 ἢν δέ τι μείζον - δωρήσῃ, τίσει τῶνδε πολυπλάσια, aliaque multa. Mihi cum persuasum esset eandem recipendam esse sententiam quae est A. P. VI 182 ὦ δ' ἀπὸ δρυμῶν - πέμπε κράτος ταύτῃ, δαῖμον, ἐπ' εὐσεβίᾳ, supplementa posui, in quibus quid certum quidve incertum sit ipsi videbunt periti. — ἐπὶ τῷδε i. e. praeter sacerdotium tunc ipsum oblatum.

787. In luco Musarum Heliconio. Schillbach *Progr. d. Elisabethgymn. zu Breslau* 1862.

Ἡ Ζηγὸς Αὐτὸνδὲ Πολύμνια νέκταρος [ἀ]τμόν
πέμπω, τὴν δόσιν πατρὶ τίνουσα χάριν.

II fere saeculi. — Supra versus scripta nescio quo pertineant

ΚΛΥΜ

Θ Ε Ι

1 νέκταρος ἀτμόν post multos aliorum errores recte explicavit E. Plew *Annal. Flerkeis.* 1872 p. 314 coll. Pind. *Olymp.* VII 7 καὶ ἐγὼ νέκταρ χυτόν, Μοισᾶν δόσιν, ἀεθλοφόροις ἀνδράσιν πέμπων, γλυκὺν καρπὸν φρενός. Similiter Antipater Sidonius, non diligens solum sed scitissimus Pindari imitator A. P. VII 29 σὺ μελίσδων - βαρβίτου ἀγκροῦς νέκταρ ἐναρμόνιον.

788. In luco Musarum Heliconio. Decharme *Missions scientif.* IV 536.

Τερψιχόρα
ε(ὐ)χὴν ε(ὐ)ξάμενος).

Κ]ισσος Τερψιχόρῃ, Βρομίῳ δὲ πρέ[πει λιγὺς ἀλλός,
τῇ μὲν ἴν' ἐνθεὸς ἦ, τῷ δ' ἴνα τερπν[ὰ πνέη.

nomen dedicantis . .] στου.

II fere saeculi. — Litteras supra scriptas Ε Ε recte ab editore explicatas esse non ego auctor sum; confert Marinii *Fratr. Arv.* II 572. — Terpsichoren et Dionysum sumpsit insignia inter se conmutasse, ut hedera iam Musa, tibiis deus uteretur; tibias enim donavit Terpsichore, cf. A. P. IX 504.

789. Constantinopoli. C. I. 2037.

Ἀντη Μνημοσύνη, Αἰὸς εἰνέεις, ἣ τέκε Μούσας.

Litterae vulgares. — Vt haec quoque Mnemosynes imago, quae in promptu est coniectura, in Musarum luco Heliconio posita fuerit, tamen ex diversa epigrammatum indole patet non eiusdem statuarum ordinis fuisse, cuius Polymniae et Terpsichores statucae, cf. nn. 787 sq.

790. In Achaiae vico, qui ἡ κάτω Ἀχαΐα vocatur, veteris Dymae loco. Rangabes 2218.

Χαῖρέ] μοι, κά(λ)λιστε καλῶν ἡϊθέων Πολύστρατε,
 ἀλκίμ]ωι μάλιστα πάντων Ἡρακλεῖ τετιμένε,
 ὃς πάλαι] δάμης ἐπ' αἰχμῆς θουρίων Μολινιδᾶν,
 5 πικνὸν] Ἀλκείδῃ κορύσσων οὐλαμὸν παρασιάτης,
 ἔγχος ὃξ]ύνας σιδήρω[ι τ]ὸ πρὶν ἐστομωμένον.
 ἀλλ' ἔθνησκες· ἐκ δ'] ἄρ' ὄσσων οὐ πάρος δεδευμένων
 Ἡρακλεῖ κατῆλ]θε δάκρυ καὶ γοηρὸν ἴαχεν,
 χαλκῶι χαίτην δ' ἄπλ]εκτον ἐσκόθιξε φασγάνωι

Lucem titulo adspergit Pausanias VII 17, 8 ὀλίγον δὲ πρὸ τοῦ ἀστεῶς ἐστι τῶν Δυμαίων ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ τάφος Σωστράτου· μεῖράκιον δὲ ἦν τῶν ἐπιχωρίων, γενέσθαι δὲ Ἡρακλέους ἐρώμενόν φασιν αὐτόν, καί, ἀποθανεῖν γὰρ τὸν Σωστράτον Ἡρακλέους ἔτι ὄντος μετὰ ἀνθρώπων, οὕτως οἱ τὸν Ἡρακλέα τό τε μῆμα αὐτὸν εἶναι τὸν ποιήσαντα καὶ ἀπαρχὰς ἀπὸ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν δοῦναι. ἐπίθημα δὲ καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι στήλη τε ἦν ἐπὶ τοῦ χύματος καὶ Ἡρακλῆς ἐπειργασμένος. ἐλέγετο δὲ ὡς οἱ ἐπιχώριοι καὶ ἐναγίζουσι τῷ Σωστράτῳ. Haec adeo cum titulo consentire vides ut quae discrepent aut Pausaniae tribuas errori aut eorum a quibus ille fando accepta rettulit. Neque enim is est scriptor quem *Polystratum* et *Sostratum* nomina inter se confudisse incredibile sit, cum praesertim paullo post (c. 17, 14) de Sostrato Pellenensi olympionica narrandum fuerit, et Dymaeos, quorum urbs variis temporum vicissitudinibus post Augustum in oppidi vicive exiguitatem redacta erat, ne ipsos quidem satis iam rem exploratam habuisse facilis est suspicio: illud certe non videtur a Dymaeis conperisse Pausanias Polystratum in Molinidarum pugna cecidisse. — Litterae cum macedonicae quam vocant aetatis sint, ante annum 208 scriptus titulus videtur, quo quidem anno urbs fidem Philippo regi servatam Romanorum excidio luebat, eis autem quae proxime antecedunt temporibus crebris Eleorum Aetolorumque incursionibus petebantur Dymaei frustra Aratum auxilio vocabant, donec a. 219 cum Elei Teicho castello prope Dymen sito capto iam ipsi urbi obsidionem minarentur, mercenariorum manu coacta Philippo rege auxilio veniente hostes feliciter fugaverunt agrosque eorum ingressi vastaverunt. Hanc fortasse victoriam Polystрати operae tribuebant qui ut olim Herculis ita civium tum παραστάτης extitisset; gratias autem referentes heroi veteres renovabant honores restitutoque sacello diu neglecto titulum inscripserunt in rei bene gestae memoriam; quem etsi mutilus ad nos pervenit (multo enim videtur amplior fuisse), boni tamen poetae esse adparet, tantaque

eius dicendi sentiendique similitudo est cum Alcaei Messenii ep. A. P. VII 412, ut haud citra probabilitatem conicias ipsum Alcaeum Dymaeis carmen scripsisse. Illius enim quod dixi hoc est epigramma:

Πᾶσά τοι οἰχομένῳ, Πυλάδῃ, κωκύεται Ἑλλάς,
 ἄπλεκτον χαίταν ἐν χροῖ κειραμένη·
 αὐτὸς δ' ἀτμήτοιο κόμας ἀπεθήκατο δάφνας
 Φοῖβος, ἐὼν τιμῶν, ἣ θέμις, ὕμνοπόλον·
 5 Μοῦσαι δ' ἐκλαύσαντο· ῥέον δ' ἔστησεν ἀκούων
 Ἄσωπὸς γοερῶν ἦχον ἀπὸ στομάτων·
 ἔλληξεν δὲ μέλαθρα Διωνύσιοιο χορείης,
 εὔτε σιδηρεῖν οἶμον ἔβης Ἀΐδεω.

De Herculis expeditione Eliaca alio loco dicitur; iam ipsum epigramma paucas postulat notulas. — 1 ΚΑΛΙΣΤΕ cf. Anacr. fr. 114 B. et Simonid. fr. 171 *μοῦσά μοι Ἀλκμίνης καλλισφύρου υἱὸν ἄειδε* - υἱὸν Ἀλκμίνης ἄειδε Μοῦσά μοι καλλισφύρου. — 2 Διὸς ἄλκιμος υἱός Hercules ap. Pind. *Ol.* X 44. — 4 Hesiod. *Scut.* 198 de Pallade τῇ ἱκέλῃ ὡσεὶ τε μάχην ἐθέλουσα κορύσσειν - ἔγχος ἔχουσ' ἐν χερσίν. — 7 A. Plan. IV 138 *παισὶν ἐπ' οἰκτίστοις δάκρυ κατερχόμενον*, ubi non debebat Dithy (Mus. Rh. XXVII 311) κατειβόμενον corrigere. — ibid. *γοηρὸν ἴαχεν* cf. Alcaei epigr. supra adscripti v. 6. — 8 cf. Alcaei ep. v. 2.

ÆTATIS ROMANÆ.

*791. Athenis ad Erechtheum. Ross *Arch. Aufs.* I 179.

Τόνδε Λυκο[κλείδης καὶ Ξειναγόρας] κατ' ὄνιον
 τῷ ξείνων ἐφόρῳ βωμὸν ἔθε[ν]το Διί.

1 nomina supplevit Ross; videntur illi pro Atheniensium hospitio gratias agere. — Paus. I 26,5 *πρὸ δὲ τῆς ἐσόδου* (Erechthei) *Διὸς ἐστὶ βωμὸς Ὑπάτου*, eodem vero iure Iovem Πολιέα intellegere poteris, de quo Paus. I 24,4.

*792. Athenis in odeo Herodis. De anaglypho superest inferior viri pars (Artemidori) iuxta aram adstantis. *Ephem.* 3182. Kekulé *Theseum* 137.

Ὑψιμέδων. ὕπατε πάτερ εἰρήνης βαθυκά[ρπον],
 σὸν Ἐλαῖον βωμὸν ἱκετεύομεν ἡμεῖς,

- Θρήικες οἱ ναίοντες ἀγακλυτὸν αστυ τὸ
 Ἀρτεμίδωρος (σ)ὺν ἀδελφῷ τε κα[ὶ] τεκέεσσιν,
 5 οὐνεκά οἱ ἐπένευσας ἰδεῖν [ἀ]λὸς ἐκτοθι γαῖαν.

ἀγαθῇ [τύχη].

II p. Chr. n. saeculo convenit ε forma. — 1 ΒΑΘΥΚΑΗ suppl. Pittaces. — 2 Ἐλέου aram recte idem intellexit, quae cum Iovis ἀγοραίου ara coniuncta videtur fuisse, cf. Paus. I 17,1. Ceterum poterat scriptor integrum hunc facere versum σὸν θ' Ἐλέου θ' ἱεροῦς βωμοῦς ἱκετεύομεν ἡμεῖς. — 3 ΤΟ . . ΡΑC falsum Pittacis supplementum τὸ Σάρδεων, quoniam non rotunda ε, sed vulgari ε forma utitur lapidarius; urbis nomen invenient alii. — 5 ΙΔΕΙΝ . \ C sumpsit Artemidorum ex itinere reducem Iovὶ χαριστήριον vel σωτήριον obtulisse anaglyphum.

793. Apolloniae Phrygiae. C. I. 3973. Waddington ad Lebas V 1192.

Ἔτους ζ̄μσ.

- Γειαρότας δοιοὺς τούσδ' ἐθέμην Σάγαρις,
 ἀντὶ βοῶν ζώντων τοὺς Δοκιμεῖς ἀρότας,
 οὓς ἐσάωσε θεός, ὅτε βοὺβρωστις κατὰ γαῖαν
 σαρχοβόρος δει[ν]ή τε, φόν[ω]ν βρεῖθονσα ἀλύκτων
 5 κόσμον ἐπέσχει[ο] πάντα ἐμοὶ φύγον ἐκ(κ)αμά[τοιο]
 ἐργατῖναι καλοί, ξανθοὶ γαίης ἀροτῆρες.
 καὶ βόας ἐργύσω, ψυχὰς δὲ βροτῶν ἐσάωσας
 κα[ὶ] Γαλατῶν γαίης ἥγαγες ἐς πατρίδας,
 νῖά τ' ἐμὸν κύδηνas ἐνὶ Τροκμοῖς ζαθέοισιν.
 10 τουνεκεν οὐ μέγα δῶρον ἐγὼ τὸν βωμὸν ἔθ[η]κα·
 τίς γὰρ δῶρον ἀνακτι θεῷ[ν] ἀντάξιον εὔ[ρεν];

Sullanae epochae a. 247, p. Chr. n. 162. Paulo ante Sagaris fame Apolloniae saeviente in Galatiam transfugerat contigeratque ei, ut et hominum et boum vitas servaret. Grates Iovὶ acturus boves duos ex marmore docimeno factos consecrat, cf. Macedonii ep. A. P. VI 40. — 4 ΔΕΙΜΗΤΕΦΟΝΟΝ φόνων scripsi, non audens tamen δαικτῶν ponere pro ἀλύκτων. — 5 ΕΠΕΣΧΕΤΕ correxi. — ΕΚΑΜΑ corr. Franz. — 8 ΚΑΙ correxi. — 11 θεῶν Waddington, εὔροι ante Buechelerum, quod tamen falsum esse nondum mihi persuasi.

794. Neopaphi Cypriorum. Ross *Mus. Rh.* VII 521. Waddington ad Lebas VII 2788.

a. Ἀσπίδα καὶ Νείκην Παλλὰς χειρὶ θ[εῖσ]α
ὅπλων οὐ χρήζω πρὸς Κύπριν ἐρχομένην.

b. Κεκροπίδης μ' ἀνέθηκε πατρὸς ἀπο πατρίδ' ἐς ἄλλην
Ἐρ[μ]όδοτος Παφίους Φειδιακὴν χάριτα.

I fortasse a. Chr. n. saeculi. — 1 ΧΕΡΙΘΙ . . ΑΙ — 2 . . ἸΩΝ ἀσπίδα et ὅπλων certatim omnes reposuerunt Certus v. 1 est dativus χερὶ neque dubium quin verbum θεῖναι sequatur; obscurum tamen cuius manus committat scutum et Victoriā; nam χερὶ θεῖναι in manus sumere non rectius diceretur, quam ἐν φρεσὶ θεῖναι mente aliquid amplecti. Quod Welcker (*Mus. Rh.* VII 524) proposuit θεῖσα ἐν ἄλλῃ vix verum est. Clarum tamen est Minervam Athenis relictis in Cyprum transituram arma seposuisse, ut quae Veneris hospitam non iam decerent. — 3 Κεκροπίδης Ross. — 4 Ἐρ[μ]όδοτος Waddington. Cf. epigr. Paus. VIII 5, 3 Λαοδίκης ὅδε πέπλος· ἔα δ' ἀνέθηκεν Ἀθηνᾶ. πατρίδ' ἐς εὐρύχωρον Κύπρου ἀπὸ ζαθέας. — Φειδιακὴ χάρις non est, ut Welckero videtur, *ars attica*, sed *imago Phidianae Minervae similitudinem referens*, quae num praeter scutum et Victoriā etiam hastam posuerit non liquet.

795. In agro Athenarum, Cyriacus, ex quo C. I. 474.

Τὴν ὑπάτην ἄφεισιν [nomen dedicantis ἐ]στησεν Ἀθηνᾶν,
εὐχόμενος πάτρῃ τὴν γλυκερὴν ὑγίην.

1 ΑΦΕΙΣΙΝΦΕΙΣΙΝΤΗΣΕΤΗΣΕΝ dittographiam perspexit Dorville *Charit.* p. 432. De voce ἄφεισις cf. Paus. V 15, 4. — Rem declarat quem idem Dorville adtulit locum Pausan. I 31, 6 καὶ Ἀθηνᾶς βωμός ἐστιν Ὑγείας· τὴν δ' Ἰππίαν Ἀθηνᾶν ὀνομάζουσι κτλ. Adde Paus VIII 47, 1 τὸ δὲ ἄγαλμα ἐν Τεγέᾳ τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐκομίσθη μὲν ἐκ δήμου τοῦ Μανθουρέων, Ἰππία δὲ παρὰ τοῖς Μανθουρεῦσιν εἶχεν ἐπὶ κλήσιν . . Ἀλέαν μέντοι καλεῖσθαι καὶ ταύτην ἔς τε Ἑλλήνας τοὺς ἄλλους καὶ ἐς αὐτοὺς Πελοποννησίους ἐκνε- νίκηκε. τῷ δὲ ἀγάλματι τῆς Ἀθηνᾶς, τῇ μὲν Ἀσκληπίος, τῇ δὲ Ὑγεία παρ- εστῶσά ἐστι λίθου τοῦ Πεντελῆσιου, Σκόπα δὲ ἔργα τοῦ Παρίου. Igitur quam ille ad summum carcerum ostium conlocavit Minervam ad Ὑγείας similitudinem efficta erat. Eodem fere loco Mercurium positum habes A. P. IX 319:

Τληπόλεμος ὁ Μυρεὺς Ἐρμῶν ἀφετήριον ἔρμα
ἱροδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτεω κτλ.

in quo Philoxeni epigrammate mirum est quod, cum Salmasius Tlepo-
lemum eum dici intellexisset, qui a Pausania V 8, 11 Lycius genere
olympionica nominatur, nemo foedissimo sublato vitio restituit Τληπό-
λεμος Λιμυρεύς.

*796. Athenis in arce. *Ephem.* 3723.

Ἀγαθῇι [τύχηι.

Δέσποινα Παλλάς, τοῖ [τόδ', ἥ σοφῶν μέλει
φρόνησις ἀνδρῶν καὶ λ[ιθοξόων τέχνη,
οἱ] καλλιτέχνεις [ἔργον ἀνδρες ἀνθρῶν.

Litterae rotundae εσω. — Sententiam indicans Buecheler *praedicari*,
inquit, *Pallas videtur*, ἥ φρόνησις μέλει. — 3 ab initio sex litterarum
spatium est, quod nisi numeros pessum dare malis aut casui aut errori
tribues. — Virorum nomina cum lapis inferne fractus sit subscripta
fuisse possunt.

797. Smyrnae. Hirschfeld *Act. acad. Berol. min.* 1875 p. 9. C. Cur-
tius *ibidem* 1876 p. 349.

Σ]ωτῆρ' ἀνθρώπων Ἀσκληπιόν, ἔργον ἄμειπτον,
σο]ὶ φρενὸς ἐξ ἰδίης γρά[μμα τόδ' εὐράμενος
Πλειστάρχον Δοκιμεὺς Ἀσκληπιάδης ἀνέ[θηκεν
πατρὶ τέκος, Παιὰν ὥς ἐκ[ε]λευσεν ἄναξ.
5 ἰλήκοις, ὦ Φοῖβε, σὺν ὑιέν τῳ δ' ὑγίειαν
δοίηθ', ὑμετέρεην ὑμνολογοῦντι χάριν.

II fere saeculi. — 1 Ἀσκληπιὸν ἡγήρα Curtius, qui v. 2 in pessimis
Hirschfeldii supplementis adquevit. — 3 sic intellego: *Asclepiades*
Asclepii statuam ipsius Paeanis iussu (nescio Apollinem intellegam an
Asclepium) *Apollini dedicat*. Nam verba πατρὶ τέκος v. 4 cave inter-
preteris *Asclepio Asclepiades*. Videtur autem per somnium deus hoc
iussisse. — 5 sq. editores nihil intellexerunt.

798. Augustoduni. C. I. 6797.

Ἰητιῆ[ρι νόσων], φασισι[βροό]τω Ἀπό[λλ]ωνι
 ἄνασσα[ν] Ἐφέσου, Κρησίαν φασισφόρ[ον],
 εὐχὴν ἔθηκεν Εὐτυ[χος τέκνων ὑπερ].

1 et 2 suppl. Franz. — ΑΠΟ . . Ο | ΝΙ — 2 post ἄνασσα[ν] versiculus octo fere litterarum de industria exsculptus habuit fortasse Ἀρτεμιν, cuius quidem generis interpolamenta haud perhorrescebant lapicidae. — Κρησίαν intellege Βριτόμαρτιν.

799. In museo Britannico. Anaglypho expressus Apollo in cortina sedens adstantibus matre et sorore; accedunt vir duoque pueri romanam vestem induti. C. I. 1946.

Χαῖρ[ε μάκαρ βασι]λεῦ Παιάν, ἑκατηβόλ' Ἀπολλ[λον]
 Πο[ι]κ[ίλιος] patris nomen . .]ου παῖς ἀνέθηκε τόδε.

Litterae vulgares praeter r. — 1 suppl. Boeckh. — 2 nomen si displicet quodlibet quaere aliud. — Ex Graecia velut Delphis Delove lapidem adportatum credere minime opus; Apollinem cum Latona Dianaque cultum omnes tunc habebant, Romani inde a Veiis captis.

800. Epidauri. *Transactions of the Royal Society* 1847 II 231.

Φοῖβω ἀκερσεκόμη καὶ υἱέι βωμὸν ἔθηκεν
 ἀρητῆρ Μαίωρ.

Aesculapii sacra Epidauria notissima. — 1 poterat τε καὶ υἱέι.

801. Catanae. C. I. 5649 d.

Φ]οῖβον ἀκερσεκόμην, [ἐκ]ατηβόλον Ἀπόλλωνα
 ἰ]δρυσάμην Σή[μων], κόσμον [ἐμῇ] πατρ[ίδι].

2 Franz ἰδρυσάμην κόσμον [φίλῃ εἶναι] - πατρ[ίδι]. — Non minus facile distichon efficias ex traditis hisce:

ΔΡΥCΑΜΗNCHI

ΚΟCΜΟΝ

ΠΑΤΡ

802. Romae in basilica Iulia. Matranga *Bullet. arch.* 1853 p. 136.

Σ]οὶ τόδε, συρικτά, ὑ[μνη]πόλε, μείλιχε δαῖμο[ν],
 ἀγνὲ λοετροχόων κοίρανε Ναιάδων,
 δῶρον Ὑγεῖνος ἔτε[νξε]ν, ὃν ἀργαλέης ἀπὸ νόσου
 αὐτός, ἀνα[ξ], ὑγιῇ θήκαο προσπελ[ά]σας.
 5 πᾶσι γὰρ [ἐν τεκέ]εσσιν ἐμοῖς ἀνα[φ]ανδὸν ἐπέστης,
 οὐκ οναρ, ἀλλὰ μέσους ἡματος ἀμφὶ δρόμους.

Litterae traduntur vulgares, sed II p. Chr. n. saeculo vix antiquius est epigramma. — 1 male corrigunt *συρικτάς*, et monuit Buecheler *συρικτά* (sed correpta a littera) sollemnem esse in Theocriteis et anthologicis vocationem. — 3 *dedicavit Valentinus* (sic enim verterelicet Ὑγεῖνον), *quem tu demum validum fecisti*. — ETE . . . — 4 ANA — 5 suppl. E. Curtius *Act. societ. Gotting.* 1859 VIII 166, conferens Aristid. *or. I* init. τὰ μὲν ἐκ τοῦ φανεροῦ παρῶν (ὁ θεός), τὰ δὲ τῇ πομπῇ τῶν ἐνυπνίων. Cf. Welckeri *disputationem de incubatione Kl. Schr.* III 144 sqq.

803. Delo Venetiam translatum. Anaglypho exsculpta *mulier mortua porrecta passo capillo, infra ara, in quam thus imponit togatus*. Boeckh C. I. 2292.

Σοί, Παιῖον ἀναξ Ἀσκληπιέ, τήνδ' ἀνέθηκεν
 εὐξάμενος [σ]τήλλην λαινέην ὁ Βάλης,
 νόσου ἐπεὶ μ' ἀκέσω βαρναλγέος· οὔνεκα τῶν πρὶν
 ὣν πάθον εἰλαθεὶς ἐξ σέθεν οἶδα χάριν,
 5 τοῦ δ' αὖ μέλλοντος [λ]οιποῦ βίου, ὃν [γε βιώσω

Litterae vulgares. — 2 ΕΤΗΛΛΗΝ — 3 sqq. *quod nunc novissimo meo morbo medebaris hunc ipsum cippum tibi dedico; eorum quae antea bene mihi fecisti, grates habere satis est*. — 5 ΛΟΙΠΟΥ precabatur ut etiam in posterum sibi deus adesset.

*804. Romae in plinthis statuæ. C. I. 5975.

Ἀμφὶ λί]θῳ, Σωτήρ Ἀσκληπιέ, χρυσὸν ἔχευεν
 . . . νος ὑπὲρ τέκνων [Σ]ιλουίου εὐξάμενος.

1 ΣΩΣΩΤΗΡ unde nec O. Muelleri ἐν ποδὶ σῶ nec Welckeri coniectura ἐν κόλπῳ probari potest. — 2 init. nomen velut Σέμενος. — ΓΙΛΟΥΙΟΥ corr. O. Mueller.

805. Smyrnae. C. I. 3159. Veronae descripsit Wilamowitz.

Κό(ιντος) Βαλέριος Ἰουλιανὸς Σμυρ(ναῖος).

Ἀσκληπιῷ ἱητῆρι Διὸς Σωτῆρος ἄγαλμα
σὺν βάσει ἀργυρῇ γύψου μεστῇ ἀνέθηκεν,
ἄσταθμον ὥς εἴη καὶ ἀτείμητον καὶ ἄχραντον.

3 adscripsit Wilamowitz quae nec pernumerare curiosi possint nec mala fascinare lingua.

806. Prope Spartam. Kirchhoff *Hermae* III 449. Lueders *Bullet. arch.* 1873.

Ὅρθειῇ δῶρον Λεοντεὺς ἀνέθηκε βοαγός BΨA
Μῶαν νικῆσας καὶ τάδε ἔπαθλα λαβών. BΨA

καὶ μ' ἔστεψε πατὴρ εἰσαρίθμοις ἔπεσι. BΨA

Leonteus βούαγορ (Hes. ὁ τῆς ἀγέλης ἀρχων παῖς) musici certaminis victor Dianae Orthiae consecrat praemium, cuius imago fortasse efficta fuit post v. 2, ubi in lapide tribus duodenarum fere litterarum versibus spatium vacat. — 3 epigrammatis ἰσοψήφου lusum pulcre perspexit Lueders; et me decoravit pater versibus quorum singulorum litterae, si non litteras sed numeros esse sumas, aequalem summam efficiunt binorum milium septingenorum tricenorum.

807. Therae in sella. C. I. Add. II 2465 b.

a. Εἴσατο τήνδ' Ἑκάτην πολυνώνμον Ἀρτεμίδωρος
φωσφόρον, ἣν τιμῶσιν ὅσοι χώραν κατέχουσιν.

Μνημόσυνον Θ[ή]ρας πόλεως πα[ρ]ιοῦ[σι]ν ἔτευξεν
βάτθρα τά[δ'], ἐσ[τη]σέν τε μέλαν λίθον Ἀρτεμίδωρος.

5 b. Ἦκω Πρίαπος [τῆ]δε Θηραίω πόλει,
ὁ Λαμψακηνός, πλοῦτον ἀφθιτον φέρων,
καὶ σύμμαχος] πάρειμι καὶ παραστάτης
παῶσιν] πολίταις τοῖς τ' ἐνοικοῦσιν ξένοις.

Litterae vulgares. — De sociatis Priapo et Hecate cf. Iahn *Specim. epigr.* p. 66. — Epigrammatis prioris recte Boeckhium duas adgnosuisse

partes vel iteratum docet Artemidori nomen. — 3 ΘΥΡΑΣ — ΠΑΤΙΟΥΗΝ — 4 ΤΑΑΞΗΙ. ΣΕΝ corr. omnia Boeckh. — 4 βάθρα videtur ipsa sella, μέλας λίθος scabellum vocari sellae subpositum. — 5 ΠΟΣΩΙ... ΔΕ corr. Boeckh idemque proxima supplevit, nisi quod v. 8 τοῖσιν dedit pro πασιν. — 7 possis καὶ εὐεργέτης πάρειμι vel Ἐκάτη δὲ νῦν πάρειμι, καὶ παραστάτης κτλ'.

808. In vico Erdeer - Chan Attalia Pamphyliæ. C. I. Add. III 4341 f.

Αὐρ(ήλιος)

Ὅρ[θ]αγόρας εἰρήν[ης] ἄρξας στήσατο βωμούς
Φοίβῳ καὶ κούρῃ Ἀρτέμιδ[ι] εἵνεκεν εὐχῆς,
μέτρον [στ]ή[σα]ς π[λ]η[σθ]είσα[ι]ς πηγαῖς ὑπὸ νυμφῶν,
αἰφῶ ὅπως ποταμὸς λαγόνων ρεῖ[θ]ροι[ς] ὑπ[ο]χεύοι.

Litterae vulgares. Certiora nisi novo adscito apographo dari non possunt. — Ab initio ΑΥΡΘΟΜΟΥ | . . ΘΑΓΟΡΑΣΕΙΡΗΝ | ΑΡΞΑΣ ἀγαθῇ τυχῇ Keil *Philol.* V 646; idem deinceps εἰρηνάρχης, Franz εἰρήνης ἄρξας, recte εἰρηνάρξας spreverat Keil neque bene defendi posse vidit simili forma νομοφυλάξας. — 2 ΑΡΤΕΜΙΔΕΙ | ΝΕΚΕΝ fortasse Ἀρτέμιδει scriptum fuit. — 3 ΜΕΤΡΟΝΜΗ - ΗΣ | ΠΗΧΕΙΣΑΣ στήσας Franz, θήκας Keil, πλησθείσας uterque. — 4 ὑποδεύοι Franz, ἀποχεύοι Keil. Intellego: *utramque aram posuit, ut iam fluvius superstagnantes fontium undas suis aquis subfunderet; arae enim aggeris loco coercendis fluctibus inserviebant.*

809. In Pharo insula Adriae. C. I. Add. II 1837 d.

Κλευνίκη Ἐρμαγόρου δεκάτη[ν] με ἀνέθηκε Ἀφροδίτῃ.

Litterae vulgares; aetate romana fortasse antiquior titulus. — ΔΕΚ ΑΤΗΜ Ε δεκάτην deleta Ε littera Boeckh. Idem iniuria meretricium putat donarium: nam meretrices patris nomen suis non addunt, cf. tit. ibid. inventus C. I. 1837 e Ὀργιλῶ Δημάρχου Ἀφροδίτῃ δεκάτην, quem cave pentametrum esse credas.

810. Sinuessae veteris, nunc Neapoli in museo. C. I. 5956.

Ἰουνίωρος.

Ἀκταῖς τὴν ὁμορον Σιννητίσιν Ἀφρογένειαν,

- ξεῖνε, πάλιν πελάγους βλέψον ἀνερχομένην
 ναοὶ μοι στίλβουσιν ὑπ' ἥόνος, ἣν ποτε κόλποις
 Δρούσου καὶ γαμετῆς θρέψεν ἄδυρμα δόμος.
 5. ἐκ δὲ τρόπων πειθῶ τε καὶ εἵμερον ἔσπασε κείνης
 πᾶς τόπος, εἰς ἰλαρὴν ἄρτιος εὐφροσύνην·
 Βάκχον γὰρ κλισίαις με συνέστιον ἐστεφάνωσεν,
 εἰς ἐμὲ τὸν κυλίκων ὄγκον ἐφελχομένη·
 πηγαὶ δ' αὖ περὶ πέζαν ἀναβλύζουσι λοετρῶν,
 10. παῖς ἐμὸς ἅς καίει σὺν πυρὶ νηχόμενος.
 μὴ με μάτην, ξεῖνοι, παροδεύετε, γειννιώσαν
 πόντῳ καὶ Νύμφαις Κύπριδα καὶ Βρομίῳ.

Iunior poeta vix is fuit, ut coniecit Visconti, qui fere M. Pompeius Νεώτερος vocatur in Anthol. Pal. VII 219, IX 28; neque enim cognomine addito se continuisset ille, ex quo quis fecisset difficile intellegeres. — Epigramma fuit sub statua Veneris, quam Drusus Antoniaque (sive Drusus Tiberii f. et Livia) antea in cubiculo (v. 3) positam iam Sinuessae inter mare balnea tabernas posuerunt in publico. Wilamowitz. Idem recte explicat v. 5 ex Antoniae moribus Sinuessa Suadam Cupidinemque traxit, (qui et Venerem comitantur), idoneusque sic locus factus est ad omnem hilaritatem. — 7 Βάκχου κλισίας si recte Visconti intellegit tabernas vinarias, haec est distichi sententia: Bacchi sedibus me vicinam posuit eoque effecit, ut iam potatores gravia pocula mihi obferant et propinent. — 10 thermas recte intellegit Wilamowitz, cf. A. P. IX. 626. Fuit ad fontem posita statua Venerisque ad pedes Amor exsculptus facem ardentem undis admovens; pulcre autem puerulus sic aquam calefacere cogitatur balneisque aptam reddere. — 11 sq. subsistite viatores fruituri quae ab mari, ab fonte, a Baccho vobis bona parata sunt.

811. Apud Thespias. Cumanudes *Ephem. arch.* 1869 n. 336.

- ὦ παῖ τοξότα Κύπριδος λιγείης,
 Θεσπιαῖς Ἑλικωνίασι ναίων
 Ναρκίσσου παρὰ κῆπον ἀνθέοντα,
 ἰλήκοις· τὸ δέ τοι δίδωσι δέξο,
 5. ἀκροθύνιον Ἀδριανὸς ἄρκιον,
 ἣν αὐτὸς κάενεν ὑπὸ θένε τυχῆσας.
 σὺ δ' αὐτῷ χάριν ἀντὶ τοῦ σαόφρων
 πνέοις οὐρανίας ἀπ' Ἀφροδίτης.

Hadriani Caesaris et anathema et versus esse intellexit Cumanu-

des; et fors an ipsius rei quamvis auctoris socordia oblitteratam teneamus memoriam. Cassius enim Dio 69,10 narrat περὶ τὰς θήρας ἐσπουδακέναι λέγεται . . καὶ πόλιν ἐν τῇ Μυσίᾳ οὐκίσας Ἀδριανοῦ θήρας αὐτὴν ὠνόμασεν, quibuscum compara quae Marium Maximum secutus Spartianus tradit (*Hadr. c. 20*): *oppidum Hadrianotheras in quodam loco quod illic et feliciter venatus esset et ursam occidisset aliquando constituit*. Neglegentiae arguunt levissimum scriptorem verba in quodam loco; cui si unam ursam inperatorem occidisse memoratu dignum videbatur, quid dicturum fuisse putas, duas si occidisset? Turbavit opinor fontis aquam unamque rem ex duabus fecit. Primitus enim et Hadrianotheras eum condidisse et Thespiis ursam interfecisse ipsum (cf. v. 6) narratum erat. — 1 Κύπριδα λιγείην non noram; num forte Musarum sacris Ascre deleta Thespias translatis Veneri Musarum et speciem et nominationem aliquam adcessisse putabimus? Μοῦσα λιγεία est ap. Homerum Od. ω 62. — 3 πηγὴ Ναρκίσσου apud Thespias Paus. IX 31, 7. — 7 σάφρων gaudebit rara hac laude Amor, qua non impertitus esset opinor, si melius Hadriano ad versum explendum vocabulum praesto fuisset.

812. Ad Plagiam Lesbi insulae oppidum. — Conze *Itin. insul. Thrac.* tab. XVI 1.

Ζ]ηνὸς καὶ Μαΐας ἐρικυδέος ἀγλαὸν Ἐρυῆ[ν
εὐκάροπον [στ]ῆ[σ]εν [τ]ό[ν]δε [ἐ]πὶ φνιταλῆς
Βάκχων Ζωοῦς νί[ός], ὅπως ῥαδ[ὶ]νὴ διὰ παντός
ἄμπελος ὥραϊον καρπὸν ἔχη βοτρύν.

5 ἀλλ' Ἰλαος, ἄναξ, Ζωοῦς γένος εὐφροني θυμῷ
σῶιζε, διδοὺς αὐτοῖς ἀφθονον ὀλβον αἰεί.

Litterae C et ω sequioris aetatis; ρ et ζ litterae forma vetustior simulque iota non dativo solum (v. 5) sed etiam in verbo σῶιζε (v. 6) adscriptum, omnia haec alterius p. Chr. n. saeculi antiquitatis studio conveniunt. — 2 . . HOEN/O//HETI corr. Conze. — 3 ῥαδινὴ scripsi coll. Hes. ῥαδινόν· εὐδιάσειστον et Etym. M. 104, 5 διὰ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ. Possis etiam πυκινὴ. Mercurius in hortis positus Priapi vice fungitur. — In eiusdem tabulae parte dextra haec leguntur:

ΑΡΙCTAZΩΗΒΑΚΧΩΝΕΙΩΜΑΤΗΡ

ΑΦΡΟΔΙΤΑΑΘΗΝΑΙΔΗΝΑΥΤΑΚΩ

ubi certo corrigendum Ἀρίστα Ζω[ώ], ἡ Βακχωνείω μάτηρ. Tamen ut patet Aphroditen et Athenam aut utramque aut alteram utram ὑπήκοον praedicari, ita neque ἀρίστα matris epitheton admodum credibile est et

obscurae plane litterae ΙΔΗΝΑ vel ΔΗΝΑ sunt. Bergk apud Conzium dicere satis habuit tria numina invocari.

*813. Athenis. C. I. 457.

Ἐρμῆν Ναιάδων συνοπάονα θῆκέ με τῇδε
ἐσθλὸς ἀνὴρ κρήνης κρατὸς] ἐπ' ἀενάου.

Nomen viri aut consilio tacetur aut in alia hermae iam fracti parte scriptum fuit. — 2 κρατός recte Boeckh; videtur labrum dici, quo fons influit, sicut Caesar Rheni fluminis ostia *capita* dixit.

814. Argis. Ross *Inscr. ined.* n. 54. Lebas II 113.

Ἐρμῆς δίκαιός εἰμι καὶ με Σ[ώστρατο]ς
ἔστηρ' ἔλεγχον τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων.

1 nomen teste Rossio non temporum sed hominum culpa deletum; Lebas vero Σ Σ legit. — Mercurium Osann (*Diar. litt. ant.* 1837 p. 469) Christum ipsum intellegit, quo refutato Keil Ἐρμῆν ἐμ-πολαῖον dici putat (*Mus. Rh.* XIV 510). At ἔλεγχος cur vocetur ne sic quidem patet. Ego de horti custode cogitavi, qui *furum aviumque maxima formido* est cuiusque *fures dextra coercet obscenoque ruber porrectus ab inguine phallus*. Haec quidem de Priapo Horatius, sed facile ad cognatum deum transferri poterunt.

815. In agro Rithymnio Cretensium. C. I. 2569.

Ἀρτεμις ἡ Σαλονίου.

Οὔρεσι Ταλλαίοισι ἰδρυμένε Μαιάδος Ἐρμῆ,
σπονδὴν καὶ θυσίην δέξο φιλοφρόσυνος,
ἦν σοι Σάλουιος Μηνᾶς λοιβαῖσι γεραίρει,
κτήσεος ἔξ ὁσείης ψυχικὰ δῶρα διδούς.

- 5 καὶ πρὶν μὲν ζώσης ἀλόχου φάος εἰσροῶσης
σὺν κείνῃ κατ' ἔτος σοὺς ἐγέraitε τόπους·
ἀνθ' ὧν δ' ἐνχρονίσας ἐπετήσιον οὐκ ἀπέδωκεν,
συμβίον ἀγνωτάτας τοῦδε καταφθιμένας,
ἀλγίστας φρένα πολλά, μαθὼν δ' ὅτι δεῖ τὰ γε θεῖα
10 τιμᾶν, διπλὴν σοι τήνδε πόρεν θυσίαν.
καὶ σὺν δέ, παντοκράτωρ Ἐριόινιε, τήνδε φυλάσσοις
ζῶον, ὅπως τιμᾶ σὸν δι' ὅλον τέμενος.

π fere saeculi. — Praescripta quae Muratori sic tradidit Ἀρτεμῖς ΗΣΑΛΟΥΣΙΟΥΘΥΓΑΤΗΡ editoribus fraudem fecerunt; Gruteri lectio haec est ΗΣΑΛΛΟΝΙΟΣ, quam confirmat cod. Neap. V E 5, ubi simul nomen recte scriptum est. θυγάτηρ igitur, quam vocem difficile explicari senserunt, tantum abest ut unquam fuerit in lapide, ut Artemis non filia sed uxor Salvii intellegenda sit. Hac enim, cuius si minus venustam, at'piam memoriam epigramma recolit, utique nominata opus est. — 2 Tallaei montes debent ibi quaeri, ubi hoc monumentum positum Boeckh. — 5 ψυχὰ δῶρα nec cruenta sacra sunt, nec libenter et ex animo data, sed quae pro defunctae uxoris anima Mercurio animarum duci comitique (i. e. Ἐριωνίῳ v. 12) obferuntur.

*816. Romae. C. I. 5953.

Ἑρμῆς.

*Lucri repertor atque sermonis dator
infans palaestram protulit Cyllenius.*

Ἀ[τ]τις τὸν Ἑρμῆν εἶσαθ' Ἑρμῆς δ' Ἀττίῳ
οἱκὸν φυλάττει καὶ γένος φίλους θ' ἔμα
..... Ἑρμῆ δ' ἐπ' αλειφα χε(ύ)σομαι
φυλαττομένῳ δῶμα τόδ' Ἀττιάδων.

5 Ἑρμῆς [δ' ἐρ]ιόνιος.

*Interpres divum caeli terraeque meator
sermonem docui mortales atque palaestram.
..... usque terrae,
sermonis dator atque somniorum
Iovis nuntius et precum minister.*

1 ΑPTIC ex Gerhardi coniectura legerunt κάρτιστον Ἑρμῆν εἶσαθ' Ἑρμῆς Δαττίῳ. — 2 legi CICEICIA...IOI supplementum certum puto; sciendum autem sinistras versuum partes praeter v. 4 valde detritas esse. — 3 CICN. ΗCCICΦΕΡΩΕΡΜΗ sic legi nec multo aliter reliqui; quas punctis notavi incertae sunt litterae. Exitus senarii est, vix tamen bene eius facti; χέσομαι pro χεύσομαι non magis offensui est quam ἀτός pro αὐτός simil. — 4 lectio certissima; pentameter cum esse nequeat senarius est isque vitiosissimus. — 5 legi CCEPMHC^CIIOYN////////NIOC ab initio decem evanuerunt litterae, post OYN lapis fractus, unde ἐριόνιος quod certum existimo num ultimum versus vocabulum sit dubito.

817. In Piraeo. *Ephem.* 2887.

. νεμοι περικαλλέα νήσων
 ων ἡμετέροιο κλάδον·
 ἀλλὰ Πρίηπος ἐὼν Ἐρμοῦ γενέτης τε καὶ νιό[ς
 ἄγκειμαι παρέδρωι Ἐρ]μῇ Ἐλευθερέως·

Ad Priapum haec tendere probabiliter coniecit Buecheler. Ille enim deus Mercurii aut filius aut parens putabatur, neque κλάδος aliter intellegendus erit atque phallus ligneus. Prius distichon non expedito: videtur monere ne quis fur accedat. — 1 ΚΑΛΛΕΙΑ clausulam Κύπρον περικαλλέα νήσον nescio ubi legerim. — 4 Mercurio Bacchoque συννάοις θεοῖς Priapus dicatur, qui etiam Bacchi filius esse perhibebatur. — Infra scripta ἈΤΥΜΟΣΗΚΟ.

818. Paro in insula. Ex schedis Fourmonti C. I. 2388. Singula disticha singulos in lapide versus efficiunt.

Σο[ὶ τ]ό[δ'] ἄγα[λ]μα, θεά

.
 Νικιέης, οὗ πατρὸς ὁμ[ώ]νυμος, ἡδὲ σύ[ν]εννος

5 σεῖο δὲ καὶ νηοῦ θύρας τεύξαντο [φ]α[ι]νιάς

.
 οἱ δ' αὐτοὶ δάπεδον πυκνοῖς στο[ρ]έ[σ]ανθ' [ο]ῦ[δ]οῖσιν

καὶ βωμοὺς ἰε[ροῦς] τεύξ[α]ν [ἐ]αῖς δα[π]ά[ν]αις,

καὶ νηοῦ δ' ἐπὶ κρατὶ μετήο[ρ]' ἀγάλματα θῆκαν

10 τρισσά, δύω Νίκας, μεσσά [δὲ] Π[ερ]σεφόνην.

χαῖρε, θεά, τοῖσδεσσι [κ]α[ὶ] ἱ[ε]λήκοις Παρίοι[σ]ιν,

δισσά]ς ἐν παλάμαις ἀραμένη δαίδας,

καὶ τοῖς μὲν φιλέουσι Π[ά]ρον γλυκερὸν φέρε φέ[γγ]ος,

τοῖς δ' ἐθέλευσ' ἀδικεῖν πυ[ρ]σὸν ἄν[α]π[τ]ε [κ]ακῶν·

15 μᾶλλον δ' ἄμ[π]ανσο[ν], κα[ὶ] τ[ο]ῖς κα[κ]οεργέσι θείης

μήτι κακὸν ῥέξ[ε]ιν, ἐσθλὰ δὲ πάντα πόλιν.

εἴ[λα]θι πᾶσι, μάκαιρα, πολ[ί]ταις τῇ[σ]δε πόλ[ι]ος,

κούραις [καὶ] κούροις τοῖ[σ]ι καὶ ἐσσομένοις·

ἔξοχα δ' εἰλήκοις καὶ σφι[ν] μάλα χάσματα δοίης

20 Νικί[α] ἡδ' ἀλόχῃ παισ[ὶ] τε τ[ῶ]νδ' ἐραταῖς,

καὶ παισὶν παίδων, τοί [κεν] μετόπισθε γέ[ν]ωνται,

ἐλάθι, τοῦνεκα σεῦ νηὸν [ἔθεντο γονεῖς.
τό]νδε σοι, ὦ δαδοῦχε Δ[ιὸς] τ[έ]κος, ὕμνον ἔτευξεν
Νικιάδης, ὃς σεῦ

Carmen aetatis valde recentis, ut docent litterae, ad satis accuratas numerorum leges adstrictum, non tam sententiis quam verbis copiosum, simplicius tamen quam quod ad Nonni eiusve similium saecula detrudamus. — 1 ΣΟΦΟΛΑΓΑΜΑΦΕΑΠ . . ΜΙ . . V . . ΙΝΙΑΥ et mox sub finem versus (i. e. pentametri) . . ΝΝΗΙ --- probabile est ex hymnorum usu deam sollemnibus quibusdam nominibus adpellatam fuisse, quorum admodum parcum est relicum carmen. Ceterum Boeckhium scito omnia emendavisse nisi ubi contrarium notabitur. — 4 una littera Ν sub finem pentametri superat. — 5 sq. ΨΛΕΙΝΑΣ . Λ . ΙΙΙΝΙ . Α . Γ . ΙΙΙΗΚΑ . . . ϙ . . . — 7 ΣΤΟΙΕΑΝΦΥΟΟΙΣΙΝ στόρεσαν οὐδοῖσιν Boeckh. — 8 βωμούς ΙΕΙ . ΛΣΤΕΥΞ . Ν ΎΠΑΝΑΙΣ — 9 ΜΕΤΕΙΟΙ — 10 ΕΜΕΣΣΑΠ ΧΝΝ μέσσα δὲ recte praestare putat Boeckh alteri ἔμμεσα. — 11 ΤΟΙΣΔΕΣΣΙ ΎΑΩΛΗΚΟΙΣ — 13 ΠΛΟΝ — ΦΕΡΟΣ — 14 ΠΥΙΣΟΝΑΝΠΕΚΑΚΩΝ corr. Jacobs. — 15 ΜΑΛΛΟΝΔΩΠΩΛΟΙΚΑΠΟΙΣΚΑΤΟΕΡΓΕΣΙ Boeckh μάλλον δ' ἐμπόδιον, quod languet; incertum est quod ipse posui. — 16 ΡΕΖΕΤΝ — 17 ΠΟΛΕΙΛΙΣΤΗ ΠΔΕΠΟΛΗΙ πολυλλίστη δὲ πόλῃ Boeckh. — 18 ΚΟΥΡΑΙΣΤΕ ΤΕ ΡΓΟ καὶ inperitus posuit lapicida. — ΤΟΥΣΚΑΙ τοῖς καὶ [ἐ]π' εσομένοις Boeckh. — 19 ΣΦ ΙΩ — 20 ΝΙΚΙΑ — ΠΑΙΣΠΕ — 21 ΓΕΡΩΝΤΑΙ — 22 ΝΗΟΝΕ νηὸν ἔθηκε γονεὺς Boeckh, cf. v. 3 et v. 20. — 23 ΙΛΛΝΔΕΣΟΙ — ΔΑΣΤΙΕΚΟΣ — 24 ΦΣΣΕΥ ΙΑΤΟΑΟΛ . . . ὃς σεῦ ἱλατο δᾶδα φέρων vix bene Boeckh.

819. Epidauri inter rudera Asclepii. C. I. 1177.

Εἶρε[ὺς Καλ]λίμαχος Βρομίῳ ἰδρύσατο βωμόν.
Διονύσου.

Vocabulum Διονύσου, quod nullo spatio interiecto antecedenti βωμόν continuatur, nescio an posterius additum sit. — Supplevit Boeckh.

820. Athenis in theatro Dionysiaco πρὸς τὴν δεξιὰν παράδον τῆς σκηνῆς. Rhusopolus *Ephem. arch.* 1862 n. 164.

Σο[ὶ τ]όδε καλὸν ἔτευξε, Φιλόργιε, βῆμα θεήτρον
Φαῖδρος Ζωίλου βιοδώτορος Ἀτθίδος ἀρχός.

II fere saeculi. — Eiusdem hominis alter titulus est horologio inscriptus C. I. 522 Φαῖδρος Ζωίλου Παιανιεὺς ἐποίη[ι]. Frustra dubitat Vischer *Mus. Helvet.* III 24.

821. Lernae inventus lapis valde detritus. Conze et Michaelis *Annal. Inst.* 1862 p. 20 sqq. Debeo praeterea Michaelis beneficio apographum ex ectypo denuo examinato adcuratissime factum.

- Βάκχω μ[ε] Βάκχον καὶ προσϋμναίᾳ θεῶι
στάσαντο Ἀηοῦς ἐν κατηρεφ[εῖ] δόμω[ι],
τὸν Ἀρχε[λά]ου πα[ι]δα ὁμών[υ]μ[ον] πατρί.
ταῦτῳ δ[έ] με, ξει[νε], ἐν χρόνῳ δ[έ]μα[ς] κλυ[τ]ῶι*
5 *Βάκχον Ἀ[ν]αίῳ, [γ]ῆς δὲ πυρφό[ρ]οι[ς] 9]εα[ῖς]
Φοίβῳ Ἀνκεί[ω] 9] ο[ῦ]νεκα ἀντίτων
δά[μα]ρ τίθ]ει με καὶ προσϋ[μνα]ῖος λε[ώ]ς
α[ὐτοῦ] τε Φοίβου [π]υρφόροι λυ[κοκ]τόνου.*

II vel III saeculi. — vv. 1 - 3 restituerunt editores. — 2 ΗΡΕΦΕ|| Δ ΟΜΩ|| iota modo adscriptum dativis modo omissum. — 4 ΔΙ ΜΑΙΚΛΥ||ΩΙ supplementa omnia certa. — 5 Α||ΔΙΩ||ΗΓΔΕΠΥΡΦC|| ΟΙ||ΟCΑ|| cor. editores. — 6 ΑΥΚΕΙ||| ΟΙ||ΝΕΚΑΑΝΤΙΤΩΝ| Α . . ΟΙ ubi ὅνεκ' ἀντίτων etsi certum videtur tamen nec quid sibi velit scio nec ad antecedentia an ad proxima referam. — 7 . . ΜΑΙ ΞΙΜΕΚΑΙΠΡΟΣΥΑ| ||ΔΙΟCΛΕCΙ videntur certa supplementa. — 8 Γ||ΥΡ αὐτοῦ τε Buecheler, λυκοκτόνου Michaelis. — Duo Archelai signa Bacchi specie inducta uno tempore consecrantur, alterum in Cereris fano Cereri simulque Baecho, alterum Baccho unaque numinibus Lernaëis ac Phoebo Lyceo; priorem statuam largiti esse videntur qui (ut et ipse Archelaus) Lernaëis mysteriis initiati erant (προϋμναῖος λεώς), alteram fortasse uxor cum mystis et Phoebi pyrophoris. Haec olim statui de monument. aliquot graecor. carminibus p. 33 sqq. Singula nunc aliter constitui. — Titulum cur non inter hominum honores sed inter dis dicata rettulerim docebit quod sequitur epigramma.

822. Athenis in via quae ad Pentelicon ducit. Anaglyphum, quo Rhea sedens cum Proserpina adstante daducho exsculpta est, descripsit Conze *Diar. arch.* 1863 p. 75 sqq. coll. p. 79. Tractavit Keil *Philol. vol. suppl.* II 588 sqq.

- a. Ὁ προγόνους ἐράμιλλος, ὃ τὴν μεγάλην πλέον αὔξων
Ἀρχέλεως γενεὴν πράξεσι ταῖς ἰδίαις,
ἀντίδοσιν τελειῆς τῆς ταυροβόλου χάριν ἔγνω
βομῶν ἀναστήσας Ἄττεω ἥδὲ Πέης.
5 οὗτος Κεκροπίην ἀνχεῖ πόλιν, οὗτος ἐν Ἀργεῖ
βαιετάει, βίοτον μυστικὸν εὖ διάγων

αὐτόθι γὰρ κλειδοῦχος ἔφν Βασιληίδος Ἥρας,
ἐν Λέρνῃ δ' ἔλαχεν μυστιπόλους δαΐδας.

- b. Λαδοῦχος με Κόρης, Βασιλᾶν, Διός, ἱερὰ σηκῶν
10 Ἥρας κλειῖθρα φέρων βωμὸν ἔθηκε Πέη,
Ἀρχέλεως τελετῆς συνθήματα κρυπτὰ χαράξας
ταυροβόλου πρῶτον δεῦρο τελειομένης.

II vel III saeculi. Taurobolia quando primum ab Atheniensibus recepta sint (v. 12) nescimus. — Archelaus Atheniensis (v. 5), Argis vitam degens (v. 5 sq.), Iunonis cleduchus, Proserpinae Lernaeae daduchus itemque utriusque deae (cf. Paus. VIII 31, 2 τοῦ ναοῦ δὲ τῶν μεγάλων θεῶν ἐστὶν ἐν δεξιᾷ καὶ Κόρης) et Iovis Atti Rheaeque quorum nuperrime sacris initiatus est aram dedicat. — II in uno arae latere faces duae decussatim una alteri conexae, utrinque pinus, in superiore parte bucrania tria sertis inter se coniuncta: haec puto συνθήματα κρυπτὰ dici. — Archelaum conicio aut eundem esse aut patrem filiumve eius Archelai, qui antecedenti carmine honoratur; notum enim est in eis gentibus, penes quas sacerdotia sunt antiquitus recepta, saepissime simul cum sacerorum ministerio nomina eadem per longa temporum spatia tamquam per manus tradi solere. Ceterum Archelaorum proavum si quis videatur sibi deprendisse Archelaum Archelai notissimi Mithradatis ducis filium, quem Pompeius Comanae Pontica in urbe sacerdotem constituit (Strab. p. 558), equidem non obstabo.

823. Romae. C. I. 6012 c.

Μητρί Θεῶν.

- Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν Φοῖβον στεφανηφόρος ἱρεὺς
Κρήσκης ἡγάθεός τε Λεόντιος, ἔνσοφοι ἄνδρες,
ὃς μὲν ἀπ' ἀντολῆς, ὃς δ' ἄρ' ἀφ' ἑσπερίης,
ὄργια συνρέξαντε Θεᾷ παμμήτορι Πείρῃ
5 κριοβόλου τελετῆς καὶ ταυροβόλοιῳ φερίστῃς
ἡμασι μυστιπόλοις βωμὸν ὑπερτίθεσαν.

Titulus eo qui sequitur (i. e. anno 370) antiquior. — 1 videntur ex quindecim viris nescia qua sacra profanave communione coniunctis Crescens et Leontius sorte electi esse qui Rhae sacris initiarentur. Hi autem deae gratias referentes pro consecratione aram posuerunt.

824. Romae. In dextro arae latere Cybele turrita a leonibus vecta cum pinu tauroque, in sinistra Attis mitra indutus exsculpti. C. I. 6012 b.

Μητέρι τῇ πάντων Ῥεΐη τεκέων τε γενέθλῳ
 Ἄττει θ' ὑψίστῳ καὶ συνιέντι τὸ πᾶν,
 τῷ πᾶσιν καιροῖς θεμερώτερα πάντα φύοντι,
 κριοβόλου τελετῆς ἥδ' ἔτι ταυροβόλου

5 μυστιπόλος τελέ[θ]ων τοῦτον συνθήκατο βωμόν,
 δῶρον Ἀπόλλωνος θεῖον ἔχων ἐπίκλην.

Petronius Apollodorus, v(ir) c(larissimus), pontif(ex) maior, XV vir sacr(is) fac(iundis), pater sacr(or)um dei invicti Mithrae taurobolio criobolios(ue) percepto una cum Ruf(in)ia Volusiana C. f. coniuge XVI Kal. Iulias, dd. nn. Valentiniano et Valente Augg. III coss. aram dicavit.

Annus est 370. — 2 sq. cf. Preller *Mythol. gr.* I 403 sqq. — 5 ΤΕΛΕΤΩΝ — 6 δῶρον Ἀπόλλωνος i. e. *Apollodorus*.

825. Apollinopoli magna. C. I. 4838 b.

Ἐεῖνον τιμήσαντες, ὁδοί[πό]ροι, ἥρωα τόνδε
 Εὐοδόν, εἴτ' αὐτοῖς στεί[χ]ετε σσιζόμενοι
 Φεῖδων Ἀμβρύωνος ὁ Κ[ρ]ῆς ἀνέθηκε τὸ γράμμα
 καὶ τιμάς, ἥρ[ως] ᾧ δίδου εὐτυχίαν.

Bonae aetatis quin putes epigramma esse non inpediunt litterae rotundae ut in aegyptio titulo. — 1 ΛΑΙΛΟΙ — 2 ΣΤΕΙΥΕΤΕ — 3 ΚΟΗC — 4 ΗΡΟC correxit omnia Letronne *Rev. de la philol.* I 302, qui tamen male intellexit v. 2, recte eum constitutum a Franzio. Εὐοδος Panis cognomen est Apollinopolitani, qui nescio an ipse hoc loco ἥρως praedicetur, cf. tit. seq.

826. Apollinopoli magna. C. I. 4838.

Εὐοδε Πάν, σοὶ τόνδε πάις Γλαύκου π[ό]ρ[ε] κ[ό]σ[μ]ον
 Ζηνόδοτος σ[ω]θεὶς γῆς ἀπὸ τῆς Ἀ[ρ]άβων.

Litterae π et σ, praeterea ζ litterae forma vetustior. — 1 ncp . . ΟΓΜΟΝ corr. Letronne. — 2 ΑΒΑΙ . . ΩΝ corr. Franz.

827. Caesareae Paniadis Galilaeorum in Panis fano. C. I. 4538 et 4538 b (Add. III p. 1179). Lebas VI 1891. 1892.

- a. Πανί τε καὶ Νύμφαις Μαίης γόνον ἐνθ' ἀνέθηκεν
Ἑρμείαν, Διὸς υἱόν
Οὐίκτω[ρ] Ἀν[σιμάχ]ου παῖς, Ἑρ[μαῖο]ν δ' ἅμα [Π]ανός
ἄ[ρητῆρ]

- b. Τήνδε θεὰν ἀνέθηκε φιλευήχῳ Διόπανι
Οὐίκτωρ ἀρητῆρ, Ἀνσιμάχοιο γόνος.

2 ΥΙΟΝ|ΟΥCC--WC---ΠΟΥΓ--ΟΥ|ΚΤΩ . . Bailie, quem interpolationis insimulans Waddington haec tradidit ΟΥCC.WC///ΠΟΥΓΠ, quae non multum differre videntur. — 3 suppl. Bailie coll. Ἑρμόπαν Hygin. astron. II 28. Franz Ἑρμογόνου. — 4 post ἀρητῆρ nulla litterarum vestigia. — 5 sq. Victor Echus imaginem nymphae a Pane amatae suo deo dedicat.

828. Mytilenis. C. I. 2169.

- Σοὶ πλάκα [τ]ήν[δ'] ἀν[έθ]ηκε, κόρη Διός, ὑδατόεσσα
πηγή, Νυμφάων [αφθ]ίτε, νᾶμα φίλον,
ἐνθα πάλαι βασιλῆες ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες
ἔνχεα καὶ κόρυθας κάθθεσαν ἵππολόφους,
5 ἐξ οὗ δὴ Δορί<κ>ναμα τεὸς λάχεν οὔνομα χῶρος,
χῶρος ἐλαιηρῇ τερπόμενος λιβάδι,
πάντα δὲ σοὶ νῦν ταῦτα δι' ἐργατίαις παλάμαισιν
τρισσὸν ὑπὸ λλνκάβαν Γραμματικὸς τελέω.

Litterae traduntur vulgares; π p. Chr. n. saeculo vix recentius carmen. — 1 Taylor ΠΛΑΚΑΝΗ . . . ΑΝΗΚΕ, Pocock ΠΛΛ. ΑΝΗΚΕ — 2 ΟΡΦΙΤΕ Boeckh cum nimis fidenter Taylor ne litterulam quidem sui apographi mutari posse adfirmasset tamquam fascinatus cum illo errare quam sanum suum iudicium interponere maluit; nam quae scripsit:

Σοὶ πλάκ' ἀν' ἡ[μαρ] ἀνῆκε κόρη Διὸς ὑδατόεσσα
πηγή, Νυμφάων, Ὀρφιτε, νᾶμα φίλον

haec neque graeco homini neque cuiquam barbaro intellegentur; voluit autem sic intellegi tibi, o Orphite, hoc planum lacus Iovis filia Nympha dias ad luminis oras submisit. Sed ne dicam mirabilem esse hanc Nymphae in mortalem gratiam, grammatica Grammatici ars misere laborat; dici potest πλάξ πόντου, sed ut πλάκα aquam esse aut credat aut sentiat

nemo a se inpetrabit; neque hoc non inepte dictum *fons lacum edidit*; denique lacus minime convenit loco v. 3 sq. descripto, quo quis ex belli laboribus quiescat. Πλάξ nihil potest esse nisi tabula et hoc quidem loco tabula epigrammate inscripta; sequitur pronomen requiri τήνδε verbumque rei unice aptum ἀνέθηκε: dedicantis nomen cum rerum enarratio intercedat v. 8 demum adicitur. Itaque lapidarium potius errasse credam quam Toupium ex parte saltem recte scripsisse negabo:

σοὶ πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε, κόρη Διὸς ὕδατόεσσα,
πηγὴ Νυμφάων ἀφθιτε, νᾶμα φίλον.

Falso haec distincta esse patet quadruplici vel duplici si males adpellatione non perspecta. — 5 Δορύκναμα, recte fortasse Toup et Iacobs Δορύναμα, Δορύκαμνα Hermann *Opusc.* V 177. — 7 haec omnia (i. e. πλάκα et inscriptionem et relicum loci adparatum) laboriosa manu tertio anno adpetente ego tibi *Grammaticus* perfecì. — διὰ praepositionem Boeckh cum τελέω iungit; malo dativum ex plebeio usu positum, putare ut supra n. 539 vidimus σὺν ἡρώων defendi potuisse.

*829. Romae herma mutilus. C. I. 6186.

"Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν λέγε τοῦτ' ἀνακεῖσθαι,
τὰς βύβλους δείξας τὰς παρὰ ταῖς πλατάνοισι,
ἡμᾶς δὲ φρουρεῖν καὶ γνήσιος ἐνθάδ' ἐραστής
ἔλθῃ, τῷ κισσῷ τοῦτον ἀναστέφομεν.

II fere saeculi. — Musae opinor Hermen adlocuntur.

830. Anactorii. C. I. 1794 b.

Μαχάτας [ἐ]πόησε.

Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον τιμαῖσιν ἀέξων,
υἱὸς Λασθέneos στήσεν ἄγαλμα τόδε,
μνήμην ἀθάνατον σώζων πατρός τε καὶ αὐτοῦ
Λαφάνεος κλεινῷ Λοξίου ἐν τεμένει.

Intellexit Boeckh non huc pertinere alterum titulum simul inventum [Λε]ωφάνης Λασθέneos Ἀσκληπιῷ ἀνέθηκε. Μαχάτας ἐπόησε, ubi non debebat Λα]φάνης corrigere.

831. Romae in villa Aldobrandini. Henzen *Ann. Instit.* 1857 p. 102.

- Ἦ Διὸς Ἀλκμήνης τε μεγασθενὲς ὄβριμον αἶμα,
 Ἰστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες, καμάτων,
 ἠρίδε, τοὶ τόδ' ἄγαλμα φέρων κρητῆρος ἀγῆτόν
 Θῆκα Θ[ο]ῶν ἀέθλων πλεῖον [ἐν] γλυφέων,
 5 οὓς ποτ', ἄναξ, ἐτέλεσσας, ὑπε[ρ]φιάλους ἀδίκους τε
 ἄνδρας ἰδ' ὤμῃστας Θῆρας ἐναιρόμενος·
 τῷ σε καὶ νῦα Δίκη Κρονίδης θετὸν ἐγγυάλιξε,
 εὐτέ μιν ὕβρισταὶ φῶτες ἄτ[τ]ιμον ἄγον.
 ἥπιος εὐμενέων τε πέλοις, ἐπειὴ νύ μοι αἰεὶ
 10 εὐχομένῳ τε πάρει χεῖρα θ' ὑπερθεῖν ἔχεις·
 καὶ δὴ νῦν μ' ἐσάσας ἀμεί[βον]τα κλυτὰ φῦλα
 Κελτῶν καὶ Λιγύων ἄστυ πρὸς Αὐσονίον.
 αὐτὸν ἀλεξητῆρα κακῶν, αὐτόν σε δοτῆρα
 παντοίης ἀρετῆς κλήζομεν, Ἡράκλεες.

II fere saeculi; iota ubique adscriptum, vide ad v. 7. — 4 ΘΕΩΝ non videntur verae litterarum formae tradi, nam θεῶν (fuerit ΘΕΩΝ) certa ratione correxi coll. Theocr. XXII 124 θεῶν ἐξήρατ' ἀγώνων (κειμήλια) de eodem Hercule. — ἐν γλυφέων Buecheler. — 7 τῷ iota non habet adiectum, unde praeceptum Aristarchi illi placuisse adparet, qui ex τό accusativo producta vocali τῷ factum esse docuit. — Δίκη quae Hesiodo aliisque filia Iovis est, hoc loco coniux eius cogitari videtur, cf. Soph. *Oed. Col.* 1381 παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζητὸς ἀρχαίοις νόμοις. Pissander ap. *Platon. Alcib.* I p. 157 δικαιοτάτον φονῆα praedicat Herculem. — 11 ΑΜΕΗ . . nescio an praestet participium aoristi ἀμείψαντα. — 12 non recte Henzen Αὐσονίων.

832. Romae. C. I. 6002.

- Νηὸν μὲν σιγαλόεντα Σαράπιδος ὑψιμέδοντος
 ἥδ' αὐτὸν χρυσοῦ παμφανόωντα βολαῖς
 στήσαντο ζάκορος τε Διόσκορος ἥδ' Κυρίλλου
 εὐνέτις, ἡ μακάρων μήποτε ληθομένη,
 5 καὶ δύο τῆς αὐτῆς γενεῆς ἓνα θεσμόν ἔχοντες,
 οἷσι μέμηλε κλυτῆς ἔργα νεωκορίας.

Πρὸς τὴν Καλανδῶν Ἀπριλίῳ, Φαρμουθὶ ᾧ ὑπάτων τῶν κυρίων ἡμῶν Διοκλητιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ζ' καὶ Μαξιμιανοῦ Σεβ(αστοῦ) τὸ ζ'. τόπος ἐδό[θη] ὑπὸ Βαλερίου κωμ
 αντος ὑπατικοῦ ἱερέων ναῶν.

Primum mensis Pharmuthi diem xxvii mensis Martii diem esse monuit Corsinus; annus est 299. — 1 *νηόν* monosyllabum, cui defendendo vix audeo adferre tit. Aegypt. C. I. 4944 ἀξιθέους οἱ ναοὺς ἤγαγεν Αἰθιόπων, ubi inaudita forma *ναοὺς* aut pravae pronuntiandi consuetudini aut lapicidae errori deberi videtur. Iacobs *μέν* delevit. — 2 recte de Sarapidis capite radiato explicat Visconti. — 3 sqq. dedicaverunt Aegyptii Dioscorus et Cyrilli ignoti hominis ignota mulier et alii duo eiusdem gentis, qui communi neocoriae religione coniuncti erant; sic enim *ένα θεσμόν* intellegendum esse clarum est; relativum autem v. 6 non nimis sciti scriptoris est; latine diceres *quippe quibus*.

833. Alexandriae. Ex Marietti apographo Miller *Rev. archéol.* 1874 p. 51.

Ἰσιδος εὐπλοκάμοιο καὶ Ἀμμωνος κεραιοῖο
κάρποκράτου τε διπλοῖς εἰδ[ε]σι φαινομένου
βωμὸς ἐγὼ σὺν παισὶ δ' ἔθηκεν κλινὸς Ἀνουβίων,
ἀγγελον εὐσεβίης ἥδ' ὀνητολίας.

2 εἰδ | εἰ εἶδεσι scribendum esse docere poterat ipsa syllabarum diremptio. — Harpocratem intellege biformem vel bicipitem.

834. Stratonicaeae Cariae. C. I. 2716.

Ζηνὶ Πανη[μερί]ῳ καὶ Ἡλίῳ Διὶ Σεράπει
σωθέντες ἐκ πολέμων μεγάλων καὶ ἀλλοδαπ[ῶν] θαλασσῶν
εὐχῆς ἵνεκε ταῦτ' ἐπέγραψαν ὑφ' ἐν οἷ τέσσαρες ἄνδρες
Ζωτικός, Ἐπίκτητος ἥδ' Ἀντίοχος [ἥδ'] ἅμα Νεῖλος.

1 suppl. Boeckh. Ζεὺς Πανημέριος cum Serapide nescio quo modo coniunctus est etiam C. I. 2717; cf. Boeckh ad C. I. 2715. — 2 ἄλλοδαποῖο Chandler et cod. Sherard. ἀλλοδαποῦθαλ κτλ. Pococke; ἄλλοδαποῖο retinuit Boeckh, sensu nullo. — 4 γ. ἀμα corr. Boeckh.

835. Apud Berytum in Iovis templi ruderibus duo tituli, quos recte coniunxit Waddington ad Lebas V 1855. C. I. 4535. 4536.

a. M. Ὀκτάωνιος Ἰλαρο[ς] εὐξάμενος ἀνέθηκα [ὑ]πὲρ σωτηρίας
Κ ον Εὐτόχους καὶ τέκνων.

Εἴλαθί μοι, Βαλμαρκώ[θ], κοίρανε κωμῶν,
καὶ κλύε [μ]ου, δέσποτα, νῦν Ἰλάρου.

- b. [σοὶ γὰρ]ρων ἀνέθηκα
τ]ηλόθεν ἐκ νήσοιο Ῥόδου τέχνασμα ποθινόν
5 Ἄμμωνος κεραοῦ χάλκεον ἀντίτυπον,
εἰς ὑγίην] προχέοντα βροτοῖς ἱερόδρομον ὕδωρ.

In praescriptis *ἐπερ* traditur, deinde *κο.οοῦ* vel *κωμοῦ*, unde *Κόσμου* vel *Κόντων* coniecerunt. — 1 *μαρκω*ς — 2 *κοῦ* utriusque versus numeri sustentari poterunt addita ab initio utrique voce *εἴλαθι*. — 3 *φέρων* in promptu est. — 4 *ἱλαοθεν* — 6 supplēvi; nam videtur Octavius cum Eutycho (liberto?) et liberis suis (an eius?) ex sacro fonte bonam valetudinem reciperasse. Hacpropter aeneum Ammonis signum fontis ori addidit, cuius aqua iam intelleges cur *ἱερόδρομος* vocetur.

836. Loco veteris Galliae oppidi, cui nomen *Vasio Vocontiorum*. Renier *Mélanges épigr.* p. 129. Herzog *Gallia Narbon. app. épigr.* n. 444.

Εὐθυντήρι τύχης Βήλῳ Σέξτος θέτο βωμόν,
τῶν ἐν Ἀπαμείᾳ μνησάμενος λογίων.

in altero latere:

*Belus fortunae rector Menisque magister
ara gaudebit, quam dedit et voluit.*

Severi fere aetate teste Reniero Sextus Apamea in Galliam profecturus oraculum consuluerat de itinere eratque ubi salvus eo pervenisset Belo aram constituere iussus. — In latinis *Menin magistrum* Renier intellegit *Attin menotyrrannum*. Idem v. 2 coniecit *dedit et voluit*, et male hoc quidem (Sexti enim nomen ex graecis supplendum), bene tamen observavit, formulam hanc esse vulgarem *votum solvi libens merito*.

837. Ad Capuam. C. I. 5876.

Δεσποίνῃ Νεμέσει καὶ συννάοισι θεοῖσιν
Ἀρριανὸς βωμόν τόνδε καθειδρύσατο.

*Iustitiae Nemesei (F)atis quam voverat aram
numina sancta colens Cammarius posuit.*

ii vel iii saeculi. — Mira duo hominis nomina, cum praesertim

non maiore licentia *Arrianus* quam *Cammarius* nomen latino versui adaptari potuisset. — ATIS corr. Cuper, cf. Hauptii *Opusc.* I 70 cum adnot. Wilamowitzii.

*838. Miseni, nunc Neapoli in museo. C. I. 5794.

Deo magno et Fato bono Val(erius) Valens, v(ir) p(erfectissimus), praefectus classis Misen(ensis) p(iae) v(ictricis) Gordianae votum solvit.

Θεῷ μεγίστῳ καὶ καλῇ Μοίρᾳ Οὐάλλης,
ἀρχὴν λαχὼν ἔπαρχον Μεισηνῶν στόλου,
ἔστησα βωμὸν ἐκτελῶν εὐχὴν ἐμήν.

Aetas tituli classis Gordianae nomine definitur. — Latina quater in quattuor arae lateribus, graeca in tribus ter scripta sunt. — 1 καλῇ i. e. *bonae* ex noviciorum Graecorum usu.

839. Lebenae Cretensium. *Journal of Philol.* 1855 II 106 n. 3.

Δοιούς σοι Διόδωρος ἐθήκατο, Σῶτερ, Ὀνειρούς
ἀντὶ διπλῶν ὅσων, φωτὸς ἐπαυράμενος.

Scribendi genus admodum recens. — 1 Paus. II 26, 9 ἐκ δὲ τοῦ παρὰ Κυρηναίοις τὸ ἐν Λεβήνῃ τῇ Κρητῶν ἐστὶν Ἀσκληπιεῖον. Quod *Somnia* dedicat, per somnium Diodorus videtur oculorum valetudinem reparavisse, veluti Aristides eis tantum remediis utitur quae per somnium ei a deo inperantur.

840. Prope Ascaphum Germaniae. C. I. 6810.

Σωθεῖς ἐκ πολλῶν καὶ ἀμετρούτων μάλα μόχθων
εὐξάμενος ἀνέθηκα Γενίου εἰκόνα σεμνήν.

Litterae vulgares. — Genius natale comes temperat astrum; naturae deus humanae, mortalis in unum - quodque caput, vultu mutabilis, albus et ater. Hor. *epist.* II, 2, 187.

841. Alicubi Thraciae. Inter vv. 1 et 2 anaglyphum, quo eques citato cursu dextrorsum properans, altera manu frena altera hastam tenens

canum comitante caterva exsculptus est. Egger *Annal. Inst.* 1868 p. 133 coll. Benndorf *Goett. gel. Anz.* 1869 p. 2062 sqq.

Τὸν πρὸ πύλαις Ἑρώα, τὸν ἄλκιμον ἐν τριόδοισι,
τὸν κλεινὸν ναέτου θῆκαν ξρισθενέος
Κλαυδιανοῦ πρὸ δόμοισι σοφοτεχνήεις ἄνδρες
τεῦξαν ὁμῶς γλυφικῆς ἀμφὶ καὶ εὐγραφίης,
5 Κλεῖτος ὁ σὸς Καπίτων, γλύψας, γράψας δὲ φίλος σοι
Ἰανουάριος θεράπων εἵνεκεν εὐσεβίης.
ζώγρε[ι], δέσποτ' ἀναξ, τὸν σὸν ναετῆρα μεθ' ἡμῶν
Κλαυδιανόν, Θρηκῶν πρῶτον ἐν εὐσεβίῃ.
Ὅρφιτῳ καὶ Σοσσίῳ Πρεῖσκῳ ὑπάτοις εἶδοις νοεμβρίοις.

Annus est 149 p. Chr. n. — Heroem deum esse apud Thraces non in ultimis habitum sat multae docent similibus anaglyphis additae inscriptiones; exempla cum in Dumontii vide libro *Inscriptions de la Thrace* (1876), tum longe vetustissimum quinti saeculi hoc habe (*Rev. archéol.* 1876 p. 182):

Εὐφάμος καὶ τοὶ συν-
δαμιουργοὶ ἀνέθηκαν
τῷ Ἑρῳ.

Egregie denique hac usus cognitione Wilamowitz Callimachi conclamatum epigramma expedit (26 ed. Schn.):

Ἑρῳς Ἡέτιωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτῳ
ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ κτλ'.

ubi deus ut supra ad Claudiani, sic ad Eetionis vestibulum positus est. — 1 πρὸ πύλαις barbarum ut πρὸ δόμοισι v. 3. — 2 melius pro θῆκεν scripsisset τοῦτον. — 3 viri sculptendi scribendique pariter periti. — 7 ζώγρε Egger; lapidarius erravit.

842. Prope Lyctum Cretensium. Minusculis litteris editum *Diar. arch.* 1859 p. 148.

Σοὶ τόδ' ἄγαλμα, θε[ά]
Ἀγαθόπους γενετερῇ

Coniecturis abstineo.

II. HOMINVM HONORES.

AETATIS GRAECAE.

843. In valle Megarensi. C. I. 1050.

Ὅρσιππῳ Μεγαρῆς με δαίφροσι τῇδ' ἀρίδῃλον
 μνᾶμα θέσαν φάμα Δελφίδι πειθόμενοι,
 ὃς δὴ μακίστους μὲν ὄρους ἀπελίσατο πάτρα
 πολλὰν δυσμενέων γὰρ ἀποτεμνομένων.
 5 πρῶτος δ' Ἑλλάνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἔστεφανώθη
 γυμνός, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ.

Litterae sunt aetatis byzantinae, ipsum epigramma etsi nemo Orsippi tempore (ol. 15) factum contenderit, antiqui certe poetae est antiquitusque lapidi inscriptum, tum temporum invidia detritum ab altero Helladio (v. n. 461) restitutum; similem rem comparavit Boeckh ex Paus. VI 3, 4. — Quae Pausanias I 44, 1 tradidit Κοροΐβου δὲ πλησίον τέθαιπται Ὅρσιππος, ὃς περιεζωσμένων ἐν τοῖς ἀγῶσι κατὰ δὴ τι παλαιὸν ἔθος τῶν ἀθλητῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐνὶ σταδίῳ δραμὼν γυμνός· φασὶ δὲ καὶ στρατηγοῦντα ὕστερον τὸν Ὅρσιππον ἀποτεμέσθαι χώραν τῶν προσοίκων, haec ex ipso epigrammate desumpta sunt, et quidem male intellecto v. 4. — vv. 1. 2. 5. 6 habet etiam schol. *Thucyd.* I 6, ubi v. 1 Μεγαρῆς μεγαλόφροσι, v. 2 μνῆμα, v. 5 πρῶτος δ' Ἑλλήνων. Medium distichon omisit, unde Iacobsio suspicio nata est, *marmor spurium esse et a falsario quodam ex duobus distichis in schol. Thucyd. superstitibus fuisse concinnatum*. At iure mireris talem falsarium, qui quidem cum bellicae virtutis memoriam non haurire potuisset nisi ex Pausania tamen callido iudicio inverso eo quem Pausanias observavit rerum ordine priore loco de certaminis ratione inmutata, deinde de auctis patriae finibus memo-

raverit. — 3 sq. *magnam agrorum partem cum hostes sibi vindicassent liberavit ille patriaeque liberatos restituit.* Hostes autem Boeckh intellegit Corinthios Bacchiadarum tunc regno florentes nimiumque in Megarenses iniquos, cf. schol. *Pind. Nem. VII 155.*

844. Athenis. Ex schedis Fourmonti C. I. 85.

Ἐξ οὗ Κέκροπα λαὸς Ἀθηναίων ὀνομάζει
καὶ χώραν Παλλὰς τήνδ' ἔκτισε δῆμῳ Ἀ[θηνῶν,
οὐδείς Σωσιβίου καὶ [Π]ύρ[ο]α μεί[ζ]ονα θ[ν]ητ[ῶν]
φυλὴν Κεκροπιδῶν ἔργῳ ἔδρασε ἀγαθά.

Ἔδοξεν τῇ Κεκροπίδι φυλῇ ἐπὶ [Χ]αρισάνδ[ρου] ἀρχοντος
τῇ κυρίαὶ ἀγ[ο]ράῃ κρύβδ[η]ν ψηφισαμένων τῶ[ν] φυλετῶν
ἐν ἀκροπόλει.

Ὁνήτωρ Κηφισοδώρου Μελιτ[ε]ῦς εἵπ[εν] ἐπειδὴ Πύρρ[ης]...
ἀνὴρ ἀγαθός γεγένηται [ι] περὶ τῇ φυλῇ καὶ τὰ κοινά, ἐπαι-
νέσαι αὐτὸν ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ χρυσῶν στεφάνῳ ἀπὸ πε[ν]-
τακοσίων [στε]φανῶσαι [ι] κτλ'.

Charisander archon ol. 101, 1 vel a. 375. Subscripta restituit Boeckh, ubi scriptum in apographo ΚΑΡΙΣΑΝΔ, ΑΓΑΡΑΙ, ΜΕΛΙΤΟΥΣ, ΕΙΠ... ΠΥΡΡ... , ΓΕΓΕΝΗΤΑΤΕΡΙ, ΠΕΤΑΚΟΣΙΩΝ... ΕΦΑΝΩΣΑ. De ipso epigrammate dixi supra ad n. 768. — 1 et 2 suppl. Boeckh. — 3 ΠΥΡΦΑΜΕΙΠΙΟΝΑΘΙ. HT corr. idem, nisi quod θνητῶν scripsi pro θείην.

845. Athenis ad viam in arcem. C. I. 411 coll. Add. I p. 912.

Ὁ δῆμος Σωκρά[τ]η Σωκράτους Θορίκιον.

Ἡ μάλα σ[ο]ῦς ἐ[δ]άη[σ]αν ἀπὸ φρενὸς ἄξια Μοισᾶ[ν],
Σώκρατε[ς], ὥ[ς] γυγίων νῆες Ἐριχθονιδᾶν·
τοῦνεκά σοι σοφ[ι]άς ἔδωσαν γέρας· αἱ γὰρ Ἀθ[η]ναί
5 ἴσασιν τοιῶνδ' ἀνδρὶ τε[λ]εῖν χάριτα.

III vel II saeculi. — Mitto Boeckhii Welckeri aliorum supplementa. Meis tanto magis confido, quod eadem fere O. Iahnium posuisse video *Paus. descr. arcis Append. p. 51 n. 66.* — 1 ΘΟΡΙΚΙΟΣ Dodwell, ΘΟΡΙΚΙΟ Fauvelii schedae. — 2 init. Οὔνεκα Iahn. — ΣΕΜΝΗΣΑΝ Dodw. ΑΣΕΛΛΑΝ Fauv. — ΜΟΙΣΑ uterque. — 3 ΣΩΤΥΓΙΩΝ Fauv. — 4 ΣΟΝΙΑΣ et ΑΘΗ Fauv. — 5 init. οἶα ἴσαν Iahn. — ΤΕΚΕΙΝ uterque, quod inepte confirmari putatur Sophoclis loco *Aiac. 517* χάρις χάριν γὰρ ἔστω ἡ τίκτους' αἰεί.

Scripsi τελῶν. — Socrates (explicatione enim eget dorica dialectus in titulo ab Atheniensibus Atheniensi posito) poeta melicus videtur fuisse.

846. Argis. Ross *Arch. Aufs.* II 662. Lebas II 122.

Μ]ατ[ρόπολ]ίς μοι χθὼν Πέλοπος τὸ Πελαζγικὸν Ἄργος,

Πνυταγόρας δὲ πατὴρ Αἰάκου ἐκ γενεᾶς·

εἰμὶ δὲ Νικοκρέων, θρέψεν δέ με γὰ περίκλυστος

Κύπρις θειοτάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ.

5 σταῖσαν δ' Ἄργεῖοί με χάριν χαλκοῖο τίοντες,

Ἦραι ὃν εἰς ἔροτιν πέμπο[ν αε]θλα νέοις.

IV saeculi exeuntis. — 1 ΙΑΤΙ . . . ΛΙΣ et 6 ΡΕΜΠΟ . . . ΟΛΑ restit.

Ross. — 2 ad Aeacum gentis originem Cyprii reges referunt, cf. Isocr. *Euag.* 13 sqq. — 6 Nicocreon vasa aenea, quae magni aestimabat (*Athen.* VIII 337 e), Argivis certaminum praemia misit.

847. Athenis ad arcis vestibulum. Ex Cyriaco C. 1. 911.

οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε πάλιν κλῖναν[τ]α τάλαντα,

δυσμενέων ὀλοὴν ὕβριν ἀλευάμενον·

ἦι σε τέλος θανάτοιο ἐκίχανεν,

ὥς παῖρους προτέρων ἀνέρας ἀγχιθέων.

5 τῷ ῥα καὶ ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἡγητῆρα

σ]τῆσεν Ἀλέξανδρο[ς] κλεινὸν ἅπασι θεόν.

Aristotelis mortui statuam cum Alexander rex triennio ante illum mortuus ponere non potuisset, *fictam dedicationem* recte dicit Welcker *Syll.* 140. — 1 ab initio mutilum est epigramma, neque proficies hilum corrigens οὐ σε Τύχης ἐδάμασσε κτλ'. — ΚΛΙΝΑΝΔΑ Τύχης σφαλεροῖσι τάλαντοις usus est Agath. *prooem.* v. 125; notiora sunt τάλαντα Δίκης. — 2 imitatus est poeta anonymus de Laodicea δῆϊον ὕβριν ἀλευαμένην A. P. VII 564. Aristoteles ab Eurymedonte ἀσεβείας accusatus Chalcin fugit ibique veneno mortem sibi adscivit. — 3 lacunam Iacobs statuit ab initio versus, Buttmann post θανάτοιο, ubi quod Boeckh posuit πολυκλαύτοιο vereor ut sufficiat. Neque enim mors *flebilis*, sed voluntaria mors raris superiorum hominum eorumque maximam partem heroum exemplis probari poterat; itaque tale quid supplendum *χεροῖν ἰδύαν*. — 6 ΕΤΗΣΕΝ — 7 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ corr. Welcker; cf. epigr. seq.

848. Athenis herma capite fractus. *Ephem.* 3447, coll. C. I. 136.

Υἱὸν Νικομ[άχ]ου σοφίη[ς ἐ]πιίστορα πάσης
στῆσεν Ἀλέξανδρος θεῖον Ἀριστοτέλην.

Litterae π et ε bonae aetatis. — 1 suppl. Pittaces.

849. Delphis. Litteris minusculis ed. Vlrichs *Reisen u. Forsch.* I 38.

43. Lebas III 890.

πεζοὶ δὲ ἱππῆές τε γέρας θέσαν, οὓς προέηκεν
δάμος ὁ Βοιωτῶν τοῦδε μεθ' ἀγεμόνος,
ῥυσαμένους Ὀπόεντα· βαρὺν δ' ἀπὸ δεσμὸν ἐλόντες
5 φρουρᾶς Λοκροῖσιν τεῦξαν ἑλευθερίαν.

Vidit Bergk *Diar. arch.* 1850 p. 172 subscriptum fuisse Ptolemaei Lagi f. statuæ, quo duce Boeotia Phocis Locris Cassandri praesidiis liberatae sunt anno fere 311. — 1 sq. perierunt; superant haec:

ΓΕΙΣΤΟΞΕΞΕ

ΕΛΛΑΔΟΣΕΜ

ubi v. 1 fortasse πλείστους scribendum (scil. πλείστους ἐξεπώνησεν - ἀγῶνας sim). — 5 ῥυσομένους Bergk; nec tamen hoc premitur, quod servaturi missi erant, sed quod servarunt Opuntem.

*850. Athenis ad Parthenonem. Ross *Arch. Aufs.* I 174.

Εἰκὼν ἥδ]ε σαφὴς δηλοῖ [τύπον· ἔργ]α δὲ καὶ νοῦς
νῦν ζ]ώει παρὰ πᾶσι σαφεῖ· [σεμ]νὴ δέ με μοῖρα
ἦ]γαγεν εἰς καὶ πονοῦν περικαλλέα Παλλάδος ἀγνῆς,
καὶ] πόνον οὐκ ἀκλεᾶ τόνδε ἐλάτρευσα θεᾶι.
Νικόμαχος ἐπόησεν.

Nicomachus saeculi iv exeuntis sive iii ineuntis artifex, cf. Ross l. s. s. — Videtur epigramma mulieris statuæ subscriptum fuisse, cuius nomina lapide superne fracto perierunt. Superant haec:

—Ο||
|
| ΗΣ
|
| ΝΟΣ
|
| ΡΩΙ

1 ante σαφής aperta litterae ε vidi vestigia, neque minus clara litterae ω v. 2. — 2 σεμνή suppl. etiam Rangabes 1009. — 4 πόνον τόνδε i. e. sacerdotium.

851. Rhodi. Ross *Hellen.* I 108 n. 37 ex Hedenborgii apographo incuriosius facto.

Nomen viri Ξενοφάν]του, [καθ' υίο]θεσίαν] δὲ Ἀπήμονο[ς, καὶ τὸ Ἑρατ]ιδείων κοινὸν [Ξε]νόφαντον Ἀγ[ε]στράτου θεοῖς.

Ἑσθ]λοῖς οὐ κενεὰ μόχθων [χ]άρις· ἔρ[γ]α [δ]ὲ χειρ[ῶ]ν

τᾶς γν[ώ]μας [μ]ύθων πολλὸν ἀφαιυρότερα·

οἷς καὶ] Ἀγεστράτου υἱὸς ἐν ἀστοῖσι[γ] Ξενοφάντος

καὶ] ξείνοις ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμε.

φ]αντὶ καὶ οἱ ταύταν νόστου χάριν εἰκόνα θέντες,

τ]αῦτα καὶ εὐκλει[ῶ]ν γράμματα Πιερίδων.

Τιμόχαρις Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

III saeculi. — Praescripta restituit Ross. Filius Xenophanti una cum collegio patris statuam dis dicavit, sicut in titulo Symaeo (Lueders *Dionys. Techn. app.* n. 64) Alexander quidam a Dionysiasitis Aphrodisiasitis Asclepiastis et muliere Nysa honoratur; cf. *ibid.* n. 68 Αἰλιανὸς Νείκων ὁ ἀρχισυνάγωγος θεοῦ Ἡρώος καὶ τὰ κολλήγιον Βειβίῳ Ἀντωνίνῳ ἀνέστησεν τὸν βωμόν· τὸν δὲ πῖνακα ἀνέστησε γαμβρὸς αὐτοῦ Ἀσιδάρης. Eratideorum collegium praeclaro acumine Ross reperit, coll. Pindari carmine in Diagoram Rhodium scripto *Olymp.* VII 93. — Pro Ἀπήμονος Keil *Allgem. Littztg.* 1849 p. 638 scripsit Ἀγήμονος, quod nomen in titulo Rhodio legitur ap. Ross. *Inscr. ined.* 277.

Epigrammatis ipsius plurima restituit Ross. — 1 ΜΟΧΘΩΝΑΡΙΣ — ΕΡΕΑ ΛΕΧΕΙΡΟΝ — 2 ΩΜΑΣΕΝΥΘΩΝ Ross τᾶς γνώμας ἀνθῶν, Nauck *Mus. Rh.* VI 442 ἢ γνώμας μύθων. Omnium optime sed quod poeta vix scripserit Hermann γνώμας καὶ μύθων. Xenophantus videtur ad nescio quam civitatem legatus missus consilio et prudenti facundia adiutus bene rem gessisse. Inprobabiliter vero Hermann nauarchum intellegit a Polybio memoratum IV 50. — 3 init. οὗτος Ross, τοῖος Hermann. Artius distichon priori iungendum erat. — τοῖσι legebant ἀστοῖσιν. — 5 νόστου χάριν posita statua ex legatione reduci. — 6 ταῦτα non pendet ab φαντί verbo, sed καὶ postposito ταῦτα γράμματα respondent ad ταύταν εἰκόνα. — ΕΥΚΛΕΙΝ εὐκλειῶν an εὐκλειᾶ scriberet haerebat Ross.

852. Athenis. C. I. 666 et melius Add. I p. 916.

Παλλὰς Ἐρεχθιδᾶν ἀρχαγ[έτι, σὸ]ν κατὰ ναόν
 ἄδε τοι ἰδρύθη Φιλτέρα ἱρ[οπόλ]ος,
 Βουταδέων ἐτύμων ἐ[ξ] αἴμ[ατος], ἅς γενέτωρ μὲν
 τα[γ]ὸς ἔφν στρατιᾶς πεντάκι Πανσίμαχος,
 5 τοὶ [πρ]όγονοι δ' ἀνθήσαν ἐν Αἰγείδαισι Λυκοῦργος
 χῶ χθονὶ τιμάεις Ἀτ[θ]ίδι Διογένης·
 ὦν τῷ μὲν[ν] ῥήτωρ λόγος ἦνδανεν, οὗ δὲ δι' ἔργα
 ἔδρακεν ἀρχαίαν πατρίς ἐλευθερίαν.
 Εὐ[χ]εῖρ καὶ Εὐβουλίδης Κρωπίδαι ἐποίησαν.

II fere saeculi. — De Diogene (v. 6), qui una cum Arato Athenas Macedonum praesidiis liberavit, cf. Koehler *Herm.* VII 1 sqq. — 2 Π . . . ΟΣ, unus Lebas ΗΡ . . . ΟΣ. Qui φιλέρα Ἑρακλέους posuit Boeckh idem fieri posse vidit, ut Φιλτέρα mulieris nomen esset; quo probato supplēvi. Mulierum atticarum nomina sunt Φίλη (*Cuman.* 717. 1262), Φιλωτέρα (*id.* 651), Φιλίστη (*id.* 681. 975. 1670). Cetera restituit Boeckh. — 3 ΕΞΑΙΜ . . . — 4 ΤΑΤΟΣ — 6 ΑΤΟΙΔΙ — 7 ΜΑΡΗΤΩΛΟΓΟΣ, unus Lebas ΜΕ[Ν]ΡΗΤΩΛΟΓΟΣ.

853. Athenis duo lapides; priorem ed. Pittaces *Ephem.* 4103. Vtrumque Cumanudes *Philist.* I 198.

a. Ἀργαῖον Ἀργαίου Πα[μφο]τ[ά]δ[η] Βατάκης Βατάκου Πει-
 ρα[ιεύς] Θεραπευθεὶς ἀνέθηκεν.

Δημήτριος Φί[λω]νος Πτελεάσιος ἐποίησεν.
 b. Εἴ τι πάθος μερόπων γεραὸς νόος εὔρ' ἐν τέχναις,
 φαρμὶ σὲ [πᾶ]ν κατιδεῖν εὐξυνέτοις πραπίσι,
 κρίναντ' ἱητρῶν σοφὰ δόγματα, καὶ τὸ περισσόν
 ἐκ βίβλων ψυχῆς ὄμματι δρεψάμενον,
 5 εὐιάδος τ', Ἀργαῖε, πορεῖν γάνος ἀμερίοισιν
 οἴνας γυιοπαγεῖς ἑνόμενον καμάτους.
 ἀνθ' ὧν σου τέχνας ἐρατὸν κλέος οὔποι' ὀλεῖται[ι,
 λαμπρότερον δ' ἄστρον ἔσσεται οὐρανίων.

Inter eos qui post ol. 150 fuerunt Hirschfeld *tit. statuar.* p. 117 Demetrium artificem rettulit, quicum convenit quod Buecheler monuit medicos οἰνοδτας saeculo secundo non antiquiores esse; ipsius denique carminis ars quaesitior alterum potissimum saeculum prodit. — In

praescriptis πλ . . Cumanudes, ρα Α Pittaces, quem recte supplēvisse probat tit. Att. ap. Ross. *Demen* 6, ubi habes Ἀργαῖον Παμβωτάδην. — 2 [νυ;]ν Cuman. πᾶν Buecheler. *Si quem morbum (eiusque remedium) hominum mens arte cognovit, te aio omnia acute perspexisse.* — 3 sqq. non continebat se in traditis medicorum praeceptis, sed libros quoque perscrutabatur, qua laude optime inlustratur vulgaris reliquorum ratio. — ψυχῆς ὄμμα Plato dixit, cf. Ruhnken *Tim.* p. 32, et infra n. ὁς νοῦ ἀπο μυρίον ὄμμα ἐκτείνας κτλ'. — 6 podagra laborantibus vinum commendari solebat, cf. quos adtulit Cumanudes Dioscorid. V 4 et 15, Plin. *hist. nat.* XXIII, 3, 21. 26.

854. Ex Delo Venetiam translatum. C. I. 2308.

Εἰκόνα σου, Πολύκλεις, ἀνὰ πᾶσάδα τάνδε πολῖται
θῆκαν, (ὁ μυριέτης δ' οὐ μαρανεῖ σε χρόνος)
ἐν βουλαῖς μὲν ἄριστον, ἀγῶσι δὲ τοῖς περὶ πάτρας
ἄλκιμον, ἐν δὲ βίῳ σ[ώ]φρονα δερκόμενοι.

Litterae vulgares; nam quod v. 2 ΜΥΡΙΕΤΗΣ traditur, apertus error est. — 3 sq. possunt haec ad bellum Macedonicum (a. 168) referri. — 4 ΣΟΦΡΟΝΑ.

855. Prope Atalanten Locrensium. *Athenaei* vol. I 484.

Πατὴρ δ' ἀριζήλοιο Πολυκρίτου νῖα σὺν ἵππῳ
δέρκεο, Βοιωτῶν ἀρχὸν ἀεθλοφόρων
δὶς γὰρ ἐνὶ πτολέμοις ἀγήσατο τὰν ἀσάλευτον
νίκαν ἐκ πατέρων τηλόθεν ἀρνύμενος,
5 καὶ τρίτον ἱππῆων Ὀπόεντα δὲ πολλάκι τάνδε
καὶ χερὶ καὶ βουλαῖι θῆκε ὀνομαστοτέραν.
ἐν δὲ ἀρχαῖς ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου ἐπλετο πάσαις,
ἀστῶν εὐνομίας θέσμια παρθεμένων.
τῷ καὶ ἀείμναστον Νικασιχόρῳ κλέος ἔσται,
10 πίστις ἐπεὶ πάντων κοίρανος ἀγνοτάτα.

Litterae perhibentur macedonicae aetatis esse. Videtur Nicasichorus Graecorum rem ab Macedonum auctoritate defendisse et Opuntiorum urbem Aetolis in dies magis invalescentibus conciliasse; factum hoc a. 229 mortuo Demetrio Antigoni filio. — 6 θῆκε ὀνομαστοτέραν idem hemistichium in epigr. ap. Paus. VII 17, 7.

856. Atalante. Wachsmuth *Mus. Rh.* XXVII 614.

Ἀρχία υἱὸς ὃδ' ἔστ' Ἀλκαίνετος, ὃς δορὶ σῶζ' ἔων
πατρίδος ἀκρόπολιν τέρμ' ἔλαβεν βιότον.

Aetatis macedonicae.

857. Lindi Rhodiorum in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 609.

Ἀντιπάτροιο θύγατρα νέην ἔτι Καλλικλεία[ν
Αἰνδος ἀνέστασεν πρεσβυτάτα πολλίων,
μάμμης ἡνκόμοιο χαρίζομένη γεράε[σιν],
ἥ ποτε καὶ χρυσῇν εἰκόνα θῆκε Κόρη[s].

3 ΓΕΡΑΕΝ . . . suppl. Ross. *Aviae accepta beneficia referens, quae inter alia etiam Proserpinae inauratam imaginem dicaverat. Videtur autem avia, quam nihil est cur senio confectam cogitemus, non sine causa ἡνκόμος adpellari* — 4 κόρης Ross, Κόρης Keil ap. Ross. *l. s. s.*

858. Prope Miletum. Ex Chandlero C. I. 2884.

Εὐσεβέσιν κλήροις, Ποσιδώνιε, τρίς σε λαχόντα
δ[έρ]κομαι ἐν Αἰδύμοις στέμμασιν ἀθανάτοις
τοῖον ὃν Ἀπόλλων σε προφήτην ἡσπάσατ' αὐτός
λῆμμα κρίσιν μητρός τ' εὐσεβίην δικάσας.
5 οὗ κλέος οὐδ' αἰὼν ἐπιλήσεται· ἄνδρα γὰρ εἰ[δ]εν
τῶν πρὶν λειτουργῶν οὐδενὶ λειπόμενον.

Litterae vulgares. — Prophetæ sacerdotium publicum in plurimis Ioniae urbibus, maxime in Branchidarum fuit; sorte quotannis prophetæ eligebantur ut eponymi magistratus loco essent, cf. Boeckh ad C. I. 2880 *sortiebantur tantum ei quibus ius erat capessendae prophetiae certis familiis proprium.* — 2 ΔΙ. ΚΟΜΑΙ corr. Boeckh. Loquitur aut populus aut mater (v. 4). — 4 explicatio inpedita. Vix recte Boeckh et Welcker *Syll.* p. 293 Iacobsium secuti λῆμμα pro λῆμα positum putant hoc quidem sensu: *iudicans (et iudicio approbans) indolem tuam, praeiudicium de te latum matrisque pietatem. Mihi δικάζειν idem videtur quod κρίνειν, λῆμμα id est quod quis dono accipit, κρίσις electio, quae non casu sed iudicio nititur; interpretor: ter te vatem salutavit Phoebus, ter sortem electionis loco habens, i. e. donum quod sortis beneficio nactus es adprobans tamquam eligentium iudicium, nec minus matris tuae pietatem*

in iudicium vocans. Quibus qui non accedet corruptum locum iudicabit et iure fortasse. — 5 ΕΙΛΕΝ corr. Boeckh.

859. Tichiussae Ioniae. Lebas V 243.

Προφήτης

Ἡρακλέων Νικ[ι]άδου ὁ καλούμενος Ἰοῦς ἀνὴρ εὐσεβὴς καὶ φιλόδοξος.

Αὐτὸς ὁ [Λ]οξί[άδης] [σε προφή]τη[ν ἡσπάς]α[τ]ο ἱρ[όν],
μάρτυρας εὐσεβείας κλῶνας [ἐπὶ κ]ροτά[φοις]
ἀργενο[ῖσι τι]θε[ίς, ἐπ]ει[ῆ κ]αὶ ὁ κ[λῆ]ρος ὅ[πασσεν]
φ]ραδ[μ]οσύνα[ις] ἀνδ[ρῶν] ἀμφιάλων στέφαν[ον].

5 δ]ῆμος [γ]ὰρ κλεινὸν [π]άλλον [ῥ]ατο, [π]ᾶσι πολίταις
χάρμα καὶ ἐντέκνωι γηθοσ[ύν]αν ἀλό[χῳ].

ὦ μάκαρ, ὦ [π]ερίσαμε Ἡρακλέων Νι[κ]ιάδο[ν],
ὀλβισι . . ον . . . υφεισπαν . ασηνηῖ . . ις

Pessimum apographum emendavi ut potui. — 1 ΔΟΞΙΔΙΑΣΩΡΙΤΗΣ... ΑΥΟΙΡΙ similia certe fuerunt, sicut carm. praecedentis v. 3. — 2 suppl. Waddington. — 3 ΝΟ... ΕΘΕΟΥΣΤ... ΕΙΛ . ΑΙΟΚ... ΡΟΣΟ — 4 . ΟΡΑΙΔ . . ΟΣΥ ΝΑΣΣΙΑΙΑΡΩΝ quas punctis notavi litterae incertae sunt. Sententiam si recte adsecutus sum, ipse populus videtur de certis quibusdam viris suo arbitrio ex nobilium numero electis sortitionem fecisse. — 5 ΤΗΜΟΣΙΑΡ — ΡΑΛΟΝΕΜΑΤΟ . ΑΣ . Σ ipsum verbum ἤρατο, non minus id certum quam πάλλον accusativus, docet non de Heracleone dici, quem secunda persona adloquitur poeta, sed aliud quaerendum esse subiectum. — Pro πολίταις possis εταίροις. — 6 ΓΗΘΟΣΑΠΑΝΑΛΟΥΝΤ. ἀλόχῳ Waddington. — 7 ΩΘΕΡΙ corr. Buecheler. — 8 non expedio.

860. Chii. C. I. 2221.

Οἱ πρεσβύτεροι Μεγακλέα Θεογείτονος, γονῆι δὲ Λαμονί-
κον, ἄρξαντα τοῦ πρεσβυτικῷ εὐσεβείας ἕνεκεν τῆς εἰς τοὺς
θεοὺς καὶ ἀρετῆς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς ἑαυτούς.

Σοῦ λάμ[π]ει μὲν δόξα, καλοῖς δ' ἐσθλά[ν] χάριν ἔργο[ις]
ὥπασεν ἅ κλεινὰ πρεσβυτέρων ξύνοδος,
εἰκόν' ἀναστήσασα σέθεν, μορφᾶς τύπον ἔμπνον,
καὶ σ' ἐν Ὀμηρείω[ι] γυμνασίωι θεμένα

- 5 πᾶσιν ἐδήλ]ωσεν Θεοργέιτονος νῖα Μεγακλέα,
ἀνδρειάν]τα κα[λ]ὸν δεῖγμ' ἀρετᾶς θεμένα.

Ab initio scriptum Ε ΟΙΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ; paullo post ΓΟΝΕΙ. — 1 ΛΑ ΜΕΙ — ΕΣΘΛΑΙΙ — ΕΡΓΟΥ corr. Walpole. — 2 cf. Boeckh ad C. I. 2220. — 4 iota addidi. — 5 πᾶσιν δ' ἔγνωσεν Boeckh, sententia quidem bene perspecta, sed male interpunctione post θεμένα v. 4 inlata. Nam quod in gymnasium Homereo (cf. Volkmann *Wolfs Prolegomena* p. 267) statua ponitur, eo ipso apud omnes inclarescet. — 6 ΚΑΝΟΝ corr. et suppl. Boeckh.

AETATIS ROMANAE.

- *861. Athenis in arce. Ross *Arch. Aufs.* II 657 cum Keilii adnot. 14.

Ἐρρηφόρον πατὴρ με, πάντα, σ[οί], θεά,
Σαραπίων μήτηρ τ' ἔθηκ[ε Χ]ρη[σίμη]
τὴν σὴν Θεανὴ πέντε καὶ [συννοαίμονες·
δοῶς δ' οἷς μὲν ἤβην, οἷς [δὲ γηράσκειν καλῶς.

Supplementa sunt Keilii. — 4 extr. ΟΙC, eiusdem tamen versus initio ΟΙΣ scriptum.

862. Eleusine. *Ephem.* 3771. *Bullet. arch.* 1860 p. 181.

Κούρην νύηος περιώνυμον ἱεροφάντις
θῆκε θεαῖς ἰδίαις μύστιν Ἀθηναίδα.

Litterae ρ et ξ, at romanae aetatis est titulus. — 1 hierophantidis nomen ex sacrorum ritu tacetur.

863. Eleusine. C. I. 434.

Μήτηρ Μαρκιανοῦ, θυγάτηρ Δημητρίου εἰμί,
ὄνομα σιγάσθω τοῦτ' ἀποκληϊζομένη,
ἐντέ με Κεκροπίδαι Διοῖ θέσαν ἱεροφάντιν,
αἰτὴ ἀμαιμακέτοις ἐγκατέκρυψα βυθοῖς.
5 οὐκ ἐμύησα δ' ἐγὼ Λακεδαιμονίης τέκνα Λήδης.
οὐδὲ τὸν εὐράμενον πανσινόσους ἀκέσεις,

- οὐδὲ τὸν Εὐρυσθῆι δυνάδεα πάντας ἀέθλους
 ἐξανύσαντα μόγῳ καρτερὸν Ἡρακλέα·
 τὸν χθονὸς εὐρυχόρου δὲ καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα,
 10 τὸν καὶ ἀπειρεσίων κοίρανον ἡμερίων,
 ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατέχευε πόλεσιν,
 Ἀδριανόν, κλεινῆς δ' ἔξοχα Κεκροπίης.

De Hadriano initiato conferri iubent Cass. Dion. 69, 11. — 4 haec nescio figurate dixerit an sacro cuidam usui convenienter. — 11 Π. B 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. — 12 κλεινῆς Κεκροπίης scil. πόλεσιν.

864. Salamine teste Fourmontio; Eleusinium esse vidit Boeckh C. I. 390 coll. 387.

Παῖδα Ξε[ι]ναγόρα καὶ Πραξαγόρας ἐσορᾷς με,
 τὸν μύστιν Ἀηοῦς, Ξειναγόραν ὄνομα.

Xenagoram filium Boeckh probabiliter coniecit nepotem Demostrati esse Herodis Attici adversarii; vid. daduchorum Lycomidarum stemmata C. I. 385, cf. tit. seq. — 1 ΞΕΝΑΓΟΡΑ.

865. Eleusine. C. I. 391.

Μυστῶν ἡγητῆρα Πολύζηλον, πατρὸς ἐσθλοῦ
 Ξειναγόρου μητρός θ' Ἑρμιπίδος, [ἐ]ν ζαθέοισιν
 εἶσε θεαῖν [δαπέδοισιν ἐὸν γενετῆρα Νεό]φρων.

Polyzelus Xenagorae eius filius, qui honoratur tit. anteced. — 2 ΓΝ corr. Boeckh idemque supplevit v. 3.

866. Athenis olim, nunc Oxonii. C. I. 405.

Ἀηοῦς καὶ Κοίρης θεοείκελον ἱεροφάντην
 κυδαίνων πατέρα στήσε δόμοις Κλεάδας,
 Κεκροπίης σοφὸν ἔρνος Ἑρώτιον ὧι ῥα καὶ αὐτός
 Λεργαίων ἀδύτων ἴσον ἔδεκτο γέρας.

II vel III saeculum produnt litterae recentes et neglegenter insculptae. — 2 δόμοις scilicet Ἀηοῦς καὶ Κοίρης, qui genetivi κατὰ κοινὸν ad ἱεροφάντην et ad δόμους referendi sunt. Reliqua recte Boeckh interpre-

tatus est, Cleadem matre Argiva natum (id quod ipsum nomen probat) Lernaeorum sacrorum eandem hierophantae dignitatem obtinuisse, quam pater Eleusiniorum habuisset. Novimus Cleadam Cleamque uxorem ex epigr. A. P. IX 688 εἰς πύλῃν τοῦ Ἀργαυς:

Τήνδε πύλῃν λάεσσιν ἐνξέστοις ἀραρυῖαν,
ἀμφοτέρων, κόσμον τε πάτρη καὶ θάμβος ὀδίταις,
τεῦξε Κλέης Κλεάδας ἀγανῆς πόσις εὐπατερείης,
Δερναίων ἀδύτων περιώσιος ὀργιοφάντης,
τερπόμενος δῶροισιν ἀγασθενέων βασιλῆων.

867. Eleusine, nunc Salamine. C. I. 406.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

Κατὰ τὰ [δόξ]αντα τῇ [ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῇ καὶ τῇ]
βουλῇ τῶν ᾧ, τὸν [ἀφ' ἐσ]τία[ς] μυηθ[έ]νι[α Ἀθ]ήναιον
ι[ὸν] καὶ Ἐπ[αφ]ρόδειτον, [Ἀ]θην[αί]ον περιοδο[νί]κου ι[ιό]ν.
Φλυέα.

Παῖς [μ]έ[ν] ἐὼν ὄνομ' ἐ[σχον] Ἀθῆν[α]ιος, αὐξόμενον δέ
ὦ[ν]ρό[μ]υσαν τοκέες δῖον [Ἀ]θηνόφιλον.

Pessimum apographum optime emendavit Boeckh. Praescripta sic traduntur:

ΚΑΤΑΤΑΛΠΑΝΤΑΤΗΣ

ΜΧ ΒΟΥΛΗΤΩΝ

ΧΤΟΝ ἈΤΙΑΝΜΥΗ

ΘΟΝΤ ΗΝΛΙΟΝΤ κτλ'.

Sexcentorum senatum etiam usque ad Antonini Pii aetatem obtinuisse ex titulis docuit Neubauer *Comment. epigr.* p. 24 sq. — Locutionem ἀφ' ἐστίας μνείσθαι inlustravit Boeckh ad C. I. 393. — In ipso epigrammate v. 1 ΝΕΜΕΩΝΟΝΟΜΕΖ | ΞΗΝ ΙΟC — 2 Τ ΝΟΦΑCΑΝ tria igitur pueri nomina fuerunt, unum statim τῇ δεκάτῃ inditum *Athenaeus*, altera duo cognomenta erant, *Athenophilus* a parentibus, *Eraphroditus* ab amicis sodalibusve inpositum. Recte haec Boeckh explicat.

868. Inter marmora Elginiana. C. I. 402.

Ἀσκληπιοῦ με θυῶα πυρφόρο[ν θεοῦ
Πείσωνα λεύσσεις, ἱππικ[ῶν] ἡ[γήτορα,
ἄρξαντ' Ἀθηναίοις δὲ τὴν ἐπ[ώνυμιον].

κατὰ τὸ ἐπε[ρ]ώ[τ]ημα τῶ[ν] Ἀρεοπαγειῶν τὸ ἱερὸν] συνέ-
δριον ἱερέ[ω]ς — — — Ἀγαθόποδος Φλνέ(ως) . . .

Anno 175 Βιήσιον Πείσωνα Μελιτέα archontem adsignat Neubauer *Comm. epigr.* p. 27. — 1 πυρφόρον φίλον Boeckh; putabam vocabulum θυῶα accuratius definiendum esse; θεοῦ Wilamowitz. — 3 particula δέ, quae offendit Boeckhium, docet atticum munus opponi honori romano; fuerat igitur Piso praefectus equitum. — In subscriptis, quae restituit Boeckh, post ἹΕΡΕΟΣ viginti tres fere litterae perierunt. Συνέδριον idem intellegit τὴν ἱερὰν γερουσίαν.

869. Thebis. Lebas III 560. Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 174.

Εὐσεβίης ἅμα καὶ πινυτῆς τήνδ' οἶ[νε]κα δῆμος
σ]τῆσεν Καλλιρόην, Ἀρτέμιδος πρόπολον.

II fere saeculi. — 1 suppl. Keil; poteris pro δῆμος ponere μήτηρ, sublata interpunctione post Καλλιρόην.

870. Megaris in basi statuæ mulieris. C. I. 1064.

Ἀζομένη κόυρην Ἀητωίδα εἰοχέαιραν,
Ἄρτεμιν Ὀρθωσίην πόλεως περὶ τείχεα πάντα
εἰμι ἱερῆς ἐγὼ Ἀσκληπιάς· ἐκ δὲ τοκῶν
πατρὸς Ἐνκτιμένου Ἀσκληπιάδαο γενέσθην,

5 μητρὸς σεμνοτάτης Νεικηφόριδος γένος ἐσθλόν·
οἱ δ' εὖ γεινάμενοι μ' ἔδοσαν ἱερήϊδα τῇδε θεαίνῃ,
βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης περ' ἐμεῖο.

Aetatis admodum recentis. — 2 Artemin Ὀρθωσίαν Byzantios Megarensium colonos coluisse perhibet Herod. IV 87. — πόλεως π. τ. π. variis Diana locis videtur sacra habuisse Boeckh. — 6 εὖ inepte additum ad generis nobilitatem significandam. — Vt iusti fierent numeri Iacobs θεαίνῃ, Boeckh τῇδε eiecit; mihi neutro careri posse videtur. — 7 περ' ἐμεῖο magis soloeca quam pindarica licentia. — Participium ψηφισσαμένης ad solum senatum refertur, cui ex prisco quidem sed iam inrito usu populi nomen adhaeret.

871. In Teno insula. Lebas III 1831. Ross *Inscr. ined.* 104.

Θυσσάδος ἀγροτέρου Βρο[μίου] θέσαν εἰκόνα μύσαι
 ἐν τελεταῖσιν Ἀγγοριδ[ῶν]
 μεσσατίων Βάχχοιό τ[ε καὶ] Δημήτερος ἀγνῆς
 ἡμιτελῇ μεγάρων τελ[έσσα] ὄροφώματα λαμπρά.
 5 ὦν χάριν ἐς Διόνυσον [ἐθήκαμεν εἰκόνα] κούρης·
 ἥ δὲ πόλις [κ]τερ[έ]ιξε χάριν [μνήμης ἀρετῆς] τε
 τὴν μερόπεσσι ἀβα[κχεύτοις] βάχχοις τ' ἀγαπητήν,
 Εἰσίαν εὐπατέρειαν

Π fere saeculi teste Rossio. — Supplementa posui ordinem sententiarum indicatura. — 1 ΑΡΡ ROSS ΑΡΡ Lebas. — ΒΡΟΛ — 2 altera versus parte obitus mulieris (cf. v. 8) narrabatur, ut ad verbum ἔθανε simil. adici posset participium τελέσασα v. 4. — 3 vicinas fuisse sumpsit Bacchi et Cereris aedes, mediumque interpositum nescio quod fanum profanumve aedificium, quo in exaedicando cum pecuniae cives defecissent, Isia de suis semiperfecta tecta absolvenda curavit. Cuius rei gratia et initiati, quorum in usu aedificium fuisse videtur, mulieris statuam in Bacchi fano posuerunt, et civitas mortuam publico funere sepelivit. — 3 ΒΑΧΧΙ uterque. — 6 ΠΟΛΙΣ ΕΤΕΙΞΕ Lebas ΕΤΕΙΞΕ Ross; videtur lapidarius errasse. — 7 ΑΒΑΡ uterque. Sententia incerta.

872. Patmo in insula. Ross *Inscr. ined.* II 190. Aliis quoque apographis usus Welcker *Mus. Rh.* II 335, III 269.

Ἀγαθῇ τύχη.

Ἀντὴ παρθενικὴ Ἐλαφιβόλος ἀρήτειραν
 θήκατο Κυδ[ονίη]ν Γ[λα]υκίῳ θύγατρί
 ὑδροφόρον Πατνίῃ παραβώμια ῥέξει
 σπαιρόντων αἰγῶν ἔμβρονα καλλιθύτων.
 5 π[ά]τ[ρ]οι π[ό]λ[ι]ς, ἥ δὲ τιθήνη
 ἐκ ἡ[β]ης ἔκτροφός ἐστι Πάτνος,
 νῆσος ἀ[γα]π[ο]τάτη Ἀητωίδος, ἧς προβέβηκε
 β[έ]νθεσι ἔδρανα ῥυομένη·
 Σκυθ[ί]ν[η]ν ἀργίος εἶσεν Ὀρέστης
 10 φύνει ἧς μητροφόνου μανίης.
 τῆς δὲ κα[ὶ] ἰφθίμη θυγ[ά]τηρ σοφοῦ ἱητήρος
 Γλαυκί[ε]ω βο[υ]λαῖς Ἀρτέμιδος Σκυθίης,

Αἰγαίου πλ[ώ]σ[ασ]α ῥό[ο]ν δυσχείμερον οἶδμα
 ὄργια * [. . . . ὦ]ς θέμις ἀγλαίσειν.
 εὐτυχεῶς.

Tituli ea est natura ut quamvis multa novaque ex eo fore ut discamus sperare liceat tamen nisi novis adstructis apographis emendari non possit, eruntque opinor qui quod reliquorum coniecturas publice quidem meis augere fere noluerim laudent. — 2 ΚΥΔ[ΟΝΗ]ΝΓΜΥΚΙΕΩ corr. Ross. — 3 ΥΔΡΟΦΟΡΟΝΗΝΑΝΠΑΤΝΗ ὑδροφόρον ἦν ἐν Πατνίη scripterunt; fuerit potius vocabulum ad Πατνίη referendum. — 5 . ΝΑΡΕΙΔΕΤΕΙΦΗΝΑΡ ΗΗ[ΑΙ]Σ Ross; indicabatur patria quae num Τείφη fuerit vehementer dubito (Paus. IX 32, 4). Relicta patria urbe virgo mox adulta Patmum transmigravit. — 6 ΕΚΓΕΙΕΗΣΒΗ[Α] ἡβης certum puto, antecedeat adiectivum. — 7 ΑΡΛΥ . ΤΑΤΗΜΗ κτλ'. ἀμαυροτάτη Ross, ἀγαυροτάτη Welcker, ἀφαυροτάτη Franz *Mus. Rh.* III 92. — 8 ΙΕΝΘΕΣΙΝΑΝ . ΗΞΕΑΡΑΝΑ cf. Callim. *h. Del.* 191 ἔστι τις - νῆσος ἀραιή - πλαζομένη πελάγεσσιν, sed vix fuit βένθεσι πλαζομένης. Sententiam perspexit Welcker: *Patmus cogitanda est ex mari emergens ut Delus vaga per undas sedem varians, dum fixam nancisceretur, et quidem ut illa nato in ea Apolline cum Diana et cultu illius instituto, sic Patmus Scythicae Dianae ab Oreste ibi purgato ara posita.* Ceterum omnium insularum aequore olim submersarum sedes stabilivisse gloriatur Isis dea in hymno Andrio v. 70 νάσως δὲ βαθυνομένης ἀπὸ ῥιζᾶν ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλῆος αὐτά. — 9 F . ΣΟΤΕΙΦΗ ΙΝΘΕΝ Ross, aliud apographum ab initio ΓΗΝ. Narrabatur Orestes Dianae imaginem ex Scythia adlatam Patmi conlocasse; Σκυθίηθεν certo restitui coll. v. 12. — 10 . . . ΣΛ . ΘΙΕ . . ΤΥΙΕΝ Ross, aliud apographum ab initio Σ -- Μ et deinde ΦΥΓΕΝ, tamen dubito de φύγεν verbo; videtur potius στυγεῖς vel simile esse adiectivum. — 11 ΗΛΕΚΑΤΜΙΦ ΙΑΤΗΡ ΘΥΓΑΤΗΡ Ross, idemque correxit v. 12 ΓΛΑΥΚΙΟ . Ρ . . ΥΛΙΣ et v. 13 ΠΛΟΥΣ . . ΑΡΟΥ — 14 ὄργια ΚΟΛΛ . . . ΙΝΟΣΘΕΜΙΣ κοινωνεῖν Franz, καλλοσύνη Welcker, neutrum ad rem; fortasse κωμαστῶν.

873. Cyrenis. Ex schedis proxeni Sardiniae tunc Tripoli habitantis (1827) ed. C. I. 5173.

ἀ[γ]ρεῖ δ' "Αρτεμις ἀ[γροτέ]ρη, καλοῖς ἐνὶ [πέπλ]οις
 Μαρκιανὴν ἱερῷ δερκομένη [θαλάμῳ
 οἶ[δ] Ἀ]λὸς ἀρητὴρ [ἡρᾶ]το, πατὴρ ἱερῶν,
 ἄρ[ε]τι [ε] πν[κ]ν[δ]ν Φιλίο[υ] σ[τέμμ] ἀν[α]δησάμενος

5 ἦ] δ' ἐφο[ρῶσα θε]δ[ς σὺν M]αρκ[ιανῇ γ]ενετῆρα

Epigramma videtur subscriptum fuisse mulieris statuae, quam ipsa Diana cum patre, Iovis sacerdote, sacra facientem conspicata suam fecerat sacerdotem. — Singuli hexametri pentametrive binis in lapide versibus scripti sunt; ab initio unum videtur distichon periisse, cuius haec supersunt:

. CΦΥΛΛΑ

. . . KONONAM

ΑΤΡΕΙΑ κτλ'.

1 ΑΡΤΕΜΙΚΑΚ | ΡΗ ἀγροτέρη Franz, quo probato ἀγρεῖ scribere quam αἰρεῖ malui. — Tum καλοῖς ἐν τόξοις Franz, deam opinor μελιχίοις βελέεσσιν ἐποικομένην cogitans. — 2 ΜΕΝΗΘ . . . et 3 οὗ Δίος Franz, ἡρᾶτο Heimsoeth. — πατήρ ἱερῶν princeps sacerdotum, cf. C. I. 5002 sq. — 4 ΦΙΛΙΟΙΟ ΤΕΝ ΜΑΝ | ΔΗC κτλ'. στέμμ' ἀναδυσάμενος Franz. — 5 sq.

ΛΕΦΟΙ ΟΡΟ ΔΡΚ

ΕΝΕΤΗΡ ΚΑΙ ΤΑ

ΝΙΕΡ

874. Spartae. Ross *Reisen und Reiserouten in Griechenland*. I 21 sqq.

Ἡ πόλις] τὴν σεμνοτάτην καὶ φιλοσοφωτάτην καὶ εὐγενεστάτην Ἡράκλειαν Τεισαμενοῦ παρὰ τῇ ἀγιοτάτῃ Ὁρθία Ἀρτέμιδι ἰδρύσατο ἀρετῆς πάσης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐσεβείας ἕνεκα, προσδεξαμένον τὸ ἀνάλωμα τοῦ προσφιλεστάτου ἀνδρὸς αὐτῆς Μάρ(κον) Ἀῦρ(ηλίου) Εὐτυχianoῦ τοῦ (Εὐτυχianoῦ).

Ἄλλην Πηνελόπειαν ἐγείνατο κυδαλίμη χθών
Σπάρτη, Τισαμενοῦ θεσπεσίου θύγατρα
τοίῃ μῆτιν ἔην ἥδ' ἥθεα καὶ νόον εὐθλόν
ἔργα τ' Ἀθηναίης ἥδ' εὐσωφροσύνην.

5 ταύτῃ καὶ γένος ἔσχες ἐτήτυμον, Ἡράκλεια,
Ἡρακλέους, Φοίβου πρὸς δ' ἔτ' [ἀπ' Ἰα]μ[ι]δῶν.
οἷ σε ἀνηρεῖψα[ντο]
αὐτοκασιγ[νήτην] θᾶκον ἐς [ἀ]θ[ά]ν[ατον]

II vel III p. Chr. n. saeculi. — Heracleae statuae honor obtigit mortuae. — 6 ΕΤ . . . ΑΜ. | ΔΩΝ certo restitui; his tuis virtutibus pro-

batur nobilis tua origo, quam ab Hercule ducis et a Phoebo, utpote Iamidarum de gente nata. Paus. III 12, 8 μνήμα τοῖς ἐξ Ἡλιδος μάντεσιν, καλουμένοις δὲ Ἰαμίδαῖς et VI 2, 5 οἱ δὲ Ἰαμίδαὶ καλούμενοι μάντεις γεγόνασιν ἀπὸ Ἰάμου· τὸν δὲ εἶναι παῖδα Ἀπόλλωνος καὶ λαβεῖν μαντικὴν φησιν ἐν ᾄσματι Πίνδαρος (*Olymp.* VI 43. 49). Eodem sacerdotio etiam III p. Chr. n. saeculo fungebantur Iamidae, cf. tit. *Olymp.* ap. Beulé *Études sur le Péloponèse* p. 268. 309 coll. p. 315, et videtur Tisamenos nomen in illa gente fuisse hereditarium (Herod. IX 33 et Κλαύδιος Τεισαμενός in tit. s. s.); Heracleae quoque patrem eodem nomine usum vatem fuisse probare videtur θεσπεσίον epitheton v. 2. — 7 ΟΙΚΕΚΑΤΕ | ΡΑΙCINANHPEIΨΑ | ΔΙC>ΑΥΤΟΚΑCΙΓΙ | ΘΑΚΟΝΕCΕΘΝ certi nihil invenio, nisi quod ΚΑΤ male lectum puto pro καὶ. Reliquorum mitto coniecturas. — 8 ἀέναον ἀθάνατον scribas parum refert.

875. Sinopae. Ex schedis Stempovskii C. I. 4159, ex meliore Xanthopuli apographo C. I. Add. III p. 1114.

Οὐδὲν ἀφανρότερος χρυσοῦ λίθος, εἰ πλέον ἀνθεῖ
παρθενίης αἰδοῖ πεπνυκασμένος· εἰμὶ δὲ γείτων
Τ]ει[τι]ανῇ καθαροῖο Σαράπιδος, ἔνθα με βουλὴ
θῆκε χαρισσαμένη ἀρετῇ πατρός, ὃν περὶ πάντων
5 τίμησαν βασιλῆες, ἔλευθε[ρίη] βιότοιο
μά]ρτυρι πιστεύσαντες ἐ[λευθε]ρίην Ἀμίσσιο
εἶνεκ]α παιδείης [πινυτόφρονος εὐδι]κίης τε

II fere saeculi; possunt enim v. 5 M. Aurelius et L. Verus intellegi. — 3 ΡΕΙΠΑΝΗ correxi, dubitans de barbaro nomine Πειπάνη. — 6 ἐλευθερίην Franz. Amisenorum civitas libera et foederata suis legibus utebatur; cf. Plin. *ep. Traian.* 92. Sic intellege: *vitae liberalitate pignore usi permiserunt ei liberam regendam civitatem.* Filia videtur civi Sinopensi nupsisse. — Inde a v. 7 haec tradita:

Stempovsky	Xanthopulus
. . . . ΑΠΑΙΔΕΙΗCΙ ΠΑΙΔΕΙΗCΑ
ΚΙΗCΤΕ	ΚΙΗCΤΕ
ΝΕΡΟΗC	ΙΕΡΟΗ

*876. Thebis in museo descripsi. Praescripta quae facile leguntur C. I. 1600, hexametri praeterea pauculas litteras edidit Keil *Syll. inscr. boeot.* p. 105.

Τὸ κοινὸν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν τῶν ἐν Θήβαις
Διοκλῆν Τιμοστράτου Διονύσῳ.

Ἔστησεν Βρομίῳ Διοκλῆν [Τιμ]οστ[ρά]το[υ] υἱόν
ἐν]θά[δε] τεχνιτῶν μουσολόγων σύνοδος.

1 fere p. Chr. n. saeculi. — 1 legi . . ΗΟΣΤΟΛΤΟΚΙΛΛ, lapis valde detritus, at restitutio certa.

*877. Athenis ad Propylaea. *Ephem.* 53.

Ἡ] βουλὴ τῶν ᾧ καὶ ὁ δῆμος ἐτείμησεν Πό(πλιον) Ὀρδε-
ώνιον Λολλιανὸν τὸν σοφιστήν.

Ἀμφότερον. ῥητῆρα δικῶν μελέτησί τε ἄριστον
Λολλιανὸν πληθὺς εὐγενέων ἐτάρων.
εἰ δὲ θέλεις τίνες εἰσὶ δαήμεναι, οὔνομα πατρός
καὶ πάτρης αὐτῶν τε οὔνομα δίσκος ἔχει.

Vidit Clarisse *Inscr. graecarum par* p. 24 n. 2 (Sodales φιλομού-
σους . . salutant Nassavico - Velavici praeceptores a. d. II Iulii 1840) ti-
tulum esse Lolliani Ephesii sophistae, Isaei Assyrii discipuli, multorum
librorum scriptoris aetatis Hadrianae (cf. Suid. s. v.). De eo Philo-
stratus *vit. soph.* I 23 Λολλιανὸς προὔστη μὲν τοῦ Ἀθήνησι θρόνου πρῶτος,
προὔστη δὲ καὶ τοῦ Ἀθηναίων δήμου στρατηγῆσας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ τῶν ὀπλῶν.
ἡ δὲ ἀρχὴ αὕτη . . νυνὶ . . τροφῶν ἐπιμελεῖται καὶ σίτου ἀγορᾶς. Melius
de eodem munere Plutarchus *quaest. symp.* IX, 1, 1 Ἀμμώνιος Ἀθήνησι
στρατηγῶν ἀπόδειξιν ἔλαβεν ἐν τῷ Διογενεῖ τῶν γράμματα καὶ γεωμετρίαν
καὶ τὰ ῥητορικά καὶ μουσικὴν μανθανόντων ἐφήβων, cf. Dittenberger *epheb.*
att. p. 29. Ephebi igitur auctoritate senatus populi praeceptori sta-
tuam posuerunt, eam fortasse cuius meminit Philostratus l. s. s. εἰκόνες
δὲ αὐτοῦ Ἀθήνησι μία μὲν ἐπ' ἀγορᾶς, ἑτέρα δ' ἐν τῷ ἄλσει τῷ μικρῷ, ὃ
αὐτὸς λέγεται ἐκφυτεῦσαι. Nam in foro erat Ptolemaei gymnasium.

878. Athenis. C. I. 380.

Κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς καὶ τῆς βουλῆς τῶν ψν καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων τὸν ἄρξαντα τὴν τοῦ βασιλέως ἐν θεσμοθέταις ἀρχὴν καὶ ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχὴν καὶ πανηγυριαρχήσαντα καὶ ἀγωνοθετήσαντα τῶν μεγάλων Παναθηναίων, οἴκοθεν ἱερέα παναγῇ, Πό(πλιον) Ἐρέν(ιον) Δέξιππον Πτολεμαίου Ἑρμειον, τὸν ῥήτορα καὶ συγγραφέα, ἀρετῆς ἕνεκα οἱ παῖδες.

- Ἀλκῇ καὶ μύθοισι καὶ ἐν βουλαῖσι κρατίστους
 ἄνδρας ἀγακλειτοὺς γείνατο Κεκροπίη,
 ὧν ἓνα καὶ Δέξιππον, ὃς ἱστορίην ἐξαυθρήσας
 αἰῶνος δολιχὴν ἀτρεκέως ἔφρασεν
 5 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἐπεῖδε, τὰ δ' ἐκ βιβλίων ἀναλέξας
 εὔρατο παντοίην ἱστορίης ἀτραπὸν.
 ἧ μέγα κλεινὸς ἀνὴρ, ὃς νοῦ ὅπο μυρίον ὅμιμα
 ἐκτείνας χρονίους πρήξιας ἐξέμαθεν.
 φήμη μὲν περίβωτος ἄν' Ἑλλάδα, τὴν ὃ νεανθῆς
 10 αἶνος Δεξιππῳ δῶκεν ἐφ' ἱστορίῃ.
 τοῦνεκα δὴ καὶ παῖδες ἀγακλειτὸν γενετῆρα
 μορφήεντα λίθου θῆκαν ἀμειβόμενοι.

Dexippus Atheniensium dux ca. a. 269 Gothos vicit. — 4 fortasse ἔφρασεν ἀτρεκέως. — 6 confert Iacobs Philetæ distichon (ap. Stob. p. 343) ἀλλ' ἐπέων εἰδὼς κόσμον καὶ πολλὰ μογήσας, μύθων παντοίων οἶμον ἐπιστάμενος. — 7 v. supra ad n. 853, 4. — 9 μὲν non habet apodosin; sed intellege famam quidem ab omnibus Graecis celebratam sibi conciliavit, statuum vero a liberis positam.

879. Romae. C. I. 6246.

Cl. Claudiani v. c.

Claudio Claudiano v. c. tribuno et notario inter ceteras vigentes artes praeclariorissimum poetarum, licet ad memoriam sempiternam carmina ab eodem scripta sufficiant, adtamen testimonii gratia ob iudicii sui fidem domini nostri Arcadius et Honorius felicissimi ac doctissimi imperatores senatu petente statuum in foro divi Traiani erigi collocarique iusserunt.

Εἰν ἐνὶ Βιργιλίῳ νόον καὶ μοῦσαν Ὀμήρου
Κλαυδιανὸν Ῥώμῃ καὶ βασιλῆς ἔθεσαν.

Meminit huius statuae ipse Claudianus *praef. de bello Getico*. — 1 cf. *Addenda*.

880. Cyzici. C. I. 3671.

Ἡ βουλὴ τείμεσεν ἀγασσαμένη τον ἀοιδόν
Νέστορα καὶ μολπῆς εἵνεκα καὶ βίοντον
εἰκονα [δ'] ἐξετέλεσεν καὶ εἴσατο πατρίδος ἄρχων
Κορνοῦτος θαλερῆς ἐν τ[ε]μένεσσ[ι] Κόρης,
5 ὄφρα καὶ ὀψίγον[ο]ί περ ἐν ἄστεϊ παῖδας ἔχοιεν
σῆμα φιλοξενίας καὶ δέλεαρ σοφίης.

Nestorem, quem peregrinum fuisse docet v. 6, non diversum puto ab Nestore Laryandensi Lycio, qui Suida teste inperante Alexandro Severo vixit; huic certe aetati et litterae tituli conveniunt et carminis indoles. Eiusdem supersunt fragmenta A. P. IX 129. 364. 537. — 1 *τείμησεν* Boeckh; at ut *μισεῖν* a *μῖσος*, sic *τιμᾶν* a *τῆμος* ducitur. — 3 δ' inseruit Boeckh idemque correxit v. 4 TAMENEΣΣΕ et v. 5 ΟΥΓΙΓΟΝΩΙ. — De archontis eponymii Cyzicenorum munere cf. C. I. 3657. 3667.

881. Ad Isthmum Cyzicenum. C. I. 3672.

Ἀγαθῇ τύχη.

Ποιητὴν ἔστησαν Ἀπαμέα Μάξιμον ἀστοί,
ἀράμενον δοιῶν στέμματ' ὀλυμπιάδων.

Intellegit Boeckh Olympia Cyzicena sub Hadriano vel Antonino Pio instituta, coll. Marquardt *Cyzicus* p. 143 et ad C. I. 3674.

882. Athenis in pariete occidentali Parthenonis. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Θειολόγον Λαίτιο μετάρσιον ὕμνον ἀκοίσας
οὐρανὸν ἀνθρώποις εἶδον ἀνοιγόμενον
εἰ κατὰ Πυθαγόρην ψυχὴ μεταβαίνει ἐς ἄλλον,
ἐν σοί, Λαῖτε, Πλάτων ζῇ πάλι φαινόμενος.

III fere saeculi. Videtur Laetus Plotini fuisse aequalis. — 1 *θειολόγον* divina loquentis. — *μετάρσιον ὕμνον* nescio carmina interpreter an *philosophiam*, an denique *declamationes* (Wilamowitz.)

883. Prope Athenas. C. I. Add. I 411 b.

Θεῖον Ἀλέξανδρον τὸν ὁμώνυμον ἄλσει μέσσωι
ὁ γνώριμός μ' ἔστησε τὸν διδάσκαλον.

1 ἄλσος recte Wilamowitz academiam intellegit.

884. Corcyrae lamina aerea statuae olim subfixa. C. I. 1897.

Ἴσὸν τοι τοκέεσσι Θράσων γέρας ὥπασε . . .

Θευγένη ἀντ' ἀγαθᾶς τοῦτο διδασκαλίας,
ἔσθλὰ δαεῖς Παίωνος ἀλεξητήρια νούσων,
οἷς πολλοὺς θανάτου ῥύσατο καὶ καμάτων.

5 ἀλλὰ τις αἰνείτω τὸν αἰεὶ χρόνον ἀνέρα τοῦτον,
ὅς κε φίλον λάθαν μηδὲ θανάontos ἐ[τ]λα.

II saeculo vix recentius; litterae εσω. — 1 ὥπασε TIMAI Mustoxydes et Koehler. Ferri nequit quod Welcker *Syll.* 31 voluit τιμᾶ, ut esset ἴσον τιμῇ τοκέεσσι δεδομένη. Boeckh et ipse τιμᾶ retinens vertit *per honorem*. Hermann *Opusc.* V 174 τιμᾶς corrigit, quod non placet. Conieci τήνας, ut *bona illa praecepta* opponantur *digno huic monumento*. — 2 Θευγένη puto pro Θευγένει scriptum esse, nisi quod vocativum Θευγένη probanti non obstabo. — 6 extr. ΕΤΛΑ Koehler, ΕΧΟΙ Mustoxydes, sed ex eiusdem libro (*cose Corcirese*) Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 577 lectionem edidit ε . . . Sunt igitur ἐτλα Koehleri, ἐχοι pessima Mustoxydis coniecturae. ἐτλα placet neque offensui erit indicativus, cf. supra n. 387, 8. 333, 2.

885. Corinthi prope Iunonis aedem. Cyriacus. In basi venatorum figurae. C. I. 1106.

Ἰη[τ]ρῶ Τροφίμῳ πίσυνοι θηρεύει[ο]ρ[ε]ς ἄνδρες
τῆς γλυκερῆς ὑγίης δῶρον ἀν[ε]ιλόμεθα·
ἀνθ' ὧν χαλκείην τήνδ' εἰκόνα θήκαμεν ἀνδρός,
ἐγγὺς θηρέων ἰστάμενοι στομάτων.

vv. 1 - 3 sic traditi:

ΙΗΠΡΩΤΡΟΦΙΜΩΠΙΣΥΝΟΙ
ΘΗΡΕΥΤΟΟCΑΝΔΡΕC
ΕΧΟΜΕΘΑ

quae Boeckh trium versuum extrema ratus scribit v. 1 τῶ τροφίμῳ πί-

συνοι, v. 2 θηρεύτορες ἄνδρες, v. 3 ε[ὶ]χόμεθα. — Venatores illi (circenses) certamine vulnerati Trophimo medico, qui eis medicatus erat, gratias referunt.

*886. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Τὸν θεράπων] πρῶτον Παιήονος, ἔξοχον ἐσθλῶν
 ἡγετῶν] ἀρετῆς εἴνεκα καὶ σοφίης
 μῶρον Νεικίαν Ἄρεος παγος.

Litterae ACEW. — 1 ἀμφιπόλων Wilamowitz; mihi articulo τόν aegre careri posse videtur. — 3 senarius ab patris nomine incipiens.

887. Catanae. C. I. 5727.

Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστυ πανόλβιον ἄνδρα ἀνέθηκε
 Ζωσ[ι]μιανείδην, ἀγωνοθετῆρα Σέβηρον,
 ὄφρα καὶ ἐσσημένιοι βρο[ι]τοῖσιν.

1 Paus. X 28, 4 περὶ πλείστου γὰρ δὴ ἐποιοῦντο οἱ πάλαι γονέας, ὥσπερ ἔστιν ἄλλοις τε τεκμήρασθαι καὶ ἐν Κατάνῃ τοῖς καλουμένοις Εὐσεβέσιν, οἱ ἥνικα ἐπέρρει τῇ Κατάνῃ πῦρ τὸ ἐκ τῆς Αἰτνῆς, χρυσὸν μὲν καὶ ἄργυρον ἐν οὐδενὸς μερίδι ἐποιήσαντο, οἱ δὲ ἔφευγον, ἀράμενος [ὁ μὲν add.] μητέρα, ὁ δὲ αὐτῶν τὸν πατέρα . . . οὔτοι μὲν δὴ τιμὰς καὶ εἰς ἐμὲ ἔτι παρὰ Καταναίων ἔχουσιν. — 2 ΖΩCYM — 3 ECCOMENOIC·I omnes; tum novo lapidis versiculo ἸΠΗΘΟCΑΙΖΕΒΡΟ Gualtherus et Dorville, IP . . . ΟΕΑΙΖΕΒΡΟ Vitus abbas, qua nisi lectione Iacobs et Welcker (*Syll.* 164) ultimum versus vocabulum Σέβηρος vix recte fecerunt. Denique O. Mueller PCI²CM7EIBPC. Male Franz ἥρως κλήζοιτο βροτοῖσιν. Vnum certum vocabulum est βροτοῖσιν, quod qui invenit Burmann non recte supplevit αἰοιδίμος ἥσι βροτοῖσιν.

888. Spartae iuxta theatrum. Ex Fourmontio C. I. 1397.

Εἰκόνα λ[α]ινέην ἐρικ[ύδ]εος ἀθλοθετ[ῆρ]ος
 ἀντ' ἀρετᾶς [σ]τεῖσε[ν]

1 sqq. ΕΡΙΚΑ | ΛΕΟCΑΘΛΟΘΕΤ . . ΟΕ | ΑΝΤΑΡΕΤΑCΟΤΗCΕΙΑΠ/ | ΥΟΤΟΝ : ΠΛΟΔΠΑΛΑΙΚΟΝ | . . . ΕΙCΑΛΥΚΟΥΡΓ . . . , ultimo denique versiculo paucarum litterarum apices. — 1 ἀθλοθέταιο·θείας ἀντ' Boeckh; recte vero

idem στῆσεν et v. 3 init. πᾶσα. Quod sequitur vocabulum nescio an παλαίστρα fuerit. Λυκούργου denique memoria incertum quo tendat. Dicitur ille νόμους . . ἐς τὴν μάχην τῶν ἐφήβων constituisse Paus. III 14, 8; potest vero ille qui honoratur etiam laudari τῆς ἐν τοῖς πατρίοις Λυκούργείοις ἔθελον εὐψυχίας καὶ πειθαρχίας χάριν, sicut C. I. 1350.

889. Aphrodisiade Cariae. C. I. 2851.

a. Ἀ]άμπει κ(αὶ) φθ[ι]μένοις ἀρετῆς φάος, ο[ὗ] περὶ πάτ[ρης]
πολλὰ [π]ονησάμενοι [ξυ]νὸν ἔθεντ' ὄφε[λος]
Ἀσ[κ]ληπιδοτόω[ι] λόγος ἤρμωσεν, [ὧ]ι πόλις [ἦ]δε
οἷάπερ οἰκιστῇ τόνδ' ἀνέθη[κ]ε τύπο[ν].

5 b. Τήκει καὶ πέτρην ὃ πολ[ύ]ς χρόνος, [ἀλλ'] ἀ[ρετάων]
Ἀσκληπιδοτόου τὸ κλέος ἀθάνατο[ν],
ὅσσα καὶ οἷα πόρρεν [γ]έρα π[α]τριδὶ τοῖς ἐπὶ π[ᾶ]σιν
καὶ τόδε μετρε[ί]σθω [ξ]υνό[ν] ἔρεισμα θ[ό]λου.

Asclepiodotum recte Jacobs intellegit eum, qui inter Procli discipulos claruit sub Anastasio Dicoro (491-518). Natione Alexandrinus in primis coluit Aphrodisiensium urbem (de qua errat Bernhardy Suid. s. v. Ἀσκλη.), studiis physicis praecipue deditus, cf. Suidae ex Damascio Asclepiodoti discipulo excerpta. — 1 ΦΗΜΕΝΟΙΣ — ΟΠΕΡΙΠΑΤΑ οἱ περὶ πάτρην Welcker Mus. Rh. IV 416. — 2 ΤΙΟΝΗ — ΖΗΝΩΝΕΘΕΝΤΟΦΕΝ corr. Welcker. — 3 ΑΣΛΗΠΙΟΔΟΤΩΗ — ΕΙΗΠΟΛΙΣ et 4 ΘΗΕΤΥΠΟ corr. Boeckh. — 5-8 extant A. P. IX 704 (ἀόηλον). — 5 ΠΟΛΙΣΧΡΟΝΟΣΚΑΙ ΡΑ — 7 ΤΕΡΑΠΕΤΡΙΔΙ — 8 ΜΕΤΡΕΣΘΩΖΥΝΟΜ lapis habet ξυνόν, quo magis mirandum est Anthologiae editores codicis lectionem κοῖλον servasse; debebant κοινόν reponere. κοινὸς θόλος videtur aedificium quoddam ab Asclepiodoto usui publico destinatum, in cuius vicinia eius statua posita erat. Ex Suida haec ad rem faciunt πολλὰ συνεισένεγκεν εἰς τὰ ἱερά, τῆς οἰκείας φύσεως ἔκγονα μηχανήματα, ἀγάλματά τε διακοσμῶν καὶ ὕμνους προστιθεὶς ἔστιν οἷς.

*890. Thebis. Edidi Hermae VIII 424.

Εἰκόν]α Μόνδωνος παιδὸς πατρός τε Φιλείνου
ἣ πόλ]ις ἔστησεν σωφροσύνης ἕνεκα.
ψ(ηφίσματι) β(ουλή)ς δ(ήμου)

In dextra eiusdem lateris parte:

τὸν γλυκύτατο[ν πα]τέρα Τ. Φλ(άουιον) Φιλ[εῖνον] Μόνδω-
νος [υῖον] Φλ(αουία) Εὐπραξι[ς θυ]γάτηρ ψ. β. [δ].

Litterae vulgares. — Statuam poni decrevit senatus populusque ponendamque mandavit Eupraxidi filiae. — 1 Philinus Mondonis et pater et filius erat. Eiusdem hominis tituli Thespienses sunt apud Keilium *Syll. boeot.* n. XIX p. 85 et n. XXXIV p. 134.

891. Syracusis. Ex Mommseni potissimum apographo C. I. 5408.

Perpenna Roman(us) πα[τρ]on(us) p(ορ)υκί Syrac(usani).

Ῥω]μανοῦ πραπίδεςσι [Συ]ρηκοσίων τόδε ἄστυ
ἐκ καμάτων ἀνέπνευσε καὶ εἶδεν ὀνίαιος ὥρην·
τοῦνεκα λαινέην μὲν ἀνεστήσανθ' οἱ ἄριστοι
εἰκόνα, τῆς σοφίης δὲ καὶ ἐν στήθεσσιν ἔχουσιν.

II vel III saeculi. — 2 nititur lectio Hughesii Thorlacii Capodiecii fide nescio an non integra. Visconti KAIC . . . KENIATOC, Mommsen KAIE . . . "HATOC, incertas tamen H et T litteras esse testatus. Valde placet Viscontii coniectura καὶ ἔδρακεν εἶαρος ὥρην, eademque versus clausula εἶαρος ὥρῃ supra n. 570, 3 etsi non tralaticio significatu. — 4 τῆς σοφίης scil. εἰκόνα.

892. Epidauri. C. I. 1167.

Ἀλκίδου Βάσσον γενεῆς ἐρικυδέα φῶ[τ]α
βουλὴ καὶ δῆμος, ναέται ζαθέης Ἐπιδάουρου,
ἀνὶ εὐεργεσίης, τὴν πολλάκι δῶκε πόλῃι,
εἰκόνι τῇδε γέρορραν, θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων.

ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) [δ(ήμ)ου.

Bassidae nota ex Pindaro apud Aeginetas gens, Epidauriorum colonos (*Pind. Nem.* VI 31), quorum cum nobilitatem adfectaret homo ille romanus simili nomine usus facile ad augendam gentis famam ad Heracleam originem descendere potuit; Epidaurii enim, quod monuit Boeckh, ortu Argivi erant, Argivorum autem reges Heraclidae. — 4 poeta ni fallor voluerat γέρορρε. — θεοὺς ἀνακτας intellegit Boeckh M. Aurelium et L. Verum, quibus Bassus consiliarius fuerit.

893. Athenis. C. I. 426.

Βουλῆς με Ἀρείας ψῆφος ἔστησ' ἐνθάδε
Πομπωνιανόν, παῖδα τὸν Διονυσίου,
γένους τε ἑκατι καὶ ἀρετῆς, ὅση νέφ.

ἐ]πὶ ἱερέως Ἀῦρ. Πωλλίωνος (τοῦ Πωλλίωνος) Μελιτέω[ς.

*894. Athenis. Descripsi fragmentum ineditum in Barbaceo.

Οὐδ[έ ποτ' Ἀλκείδης τόσσον κλέος ἐσθλὸν ἀγώνων
ἦρατο π[ολλὰ καμῶν, ὅσσον nomen viri,
τὸν βουλή ἔστε[ψεν ἐυπρεπέσιν στεφάνοισιν
δώδεκα· π[έντε μὲν
ἐπτά γάρ[ο

Litterae εσω. — 3 sqq. sententiam certa ratione mihi videor adsecutus esse. Hercules duodecim certamina pervicit, ille duodecim coronis ornatus est, quibus v. 5 sq. tertia decima fortasse accedebat una cum statua, cui hoc epigramma subscriptum esset. Sic vero Herculis certamina indeque partos honores superavit.

895. Thisbae. Keil *Syll. boeot.* p. 135 n. 35.

Nomen patris γενέτ]ην με Βραχᾶς εἰδρυσε πόλῃ
κόσμον nomen avi . .]λίον, τὸν φιλάεθλον ἄγαν,
ζῆλόν τ' ὥς εἶναι] με τέκνῳ καὶ πατρίδι τειμῆν,
δόξαν πᾶσι βρο]το[ί]ς, τῷ δὲ κλέος θεόθεν.

Litterae εσω. — Brachas nomen C. I. 1613 adn. — 2 sq. cf. infra n. 925 δῆμῳ μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφοροῦντι et C. I. 1625, 80 ἵνα . . πολλοὶ ζηλωταὶ γείνωνται τῶν ἀγαθῶν τῶν εἰς τὴν πόλιν μαρτυρουμένων. — 4 τοὺς accusativum expedire non potui.

896. 897. Syriae duo tituli, quorum prior in Borechat Trachonitidis oppido, alter Amrae Batanaeorum inventus est.

I. Lebas VI 2414.

Ἀμφῳ, ἀριστότοκος καὶ ἀγλαόπαίς ἐστίν
Τιβέριος, ὃς Μαρκελλῖνον τέκετ' ἔξοχ[ον] ἀνδρῶν.

- οὗτος καὶ πατρίδ' ἔην ἔσωσεν παρ' ἀνακτος.
 εἶθε νῦν καὶ χρυσέοισιν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην
 5 ἀνστήσειν, Μαρκελλίνε, πεποθημένον πατρίδι κῦδος,
 ὃς τόδε σῆμα ποιήσας ἀρετῆς μνήμην ἀνέμιρας
 αὐτῷ καὶ γενετῆρι καὶ νί[ε]σι κυδαλίμοισιν.

2 ΕΞΟΧΑΝΔΡΩΝ. — 3 videtur legatus ad Caesarem missus bene rem gessisse. — 6 statua posita est prope hereditarium monumentum quod sibi suisque condiderat Marcellinus. — 7 ΥΙΟΙ.

II Lebas VI 2082.

Εἶθε σε καὶ χρυσέῳ ἀγάλματι ὧδε δυναίμην
 Τιβέριον στήσειν, πεποθημένον πατρίδι κῦδος.

Tiberius Marcellini pater filiusve videtur fuisse.

Dixi de duobus his titulis in *Commentat. Bonnens.* p. 24. sq. Adparet prioris tituli vv. 4 et 5 eodem ex fonte fluxisse unde alter titulus, neque eo opinor aequè vitioso; facile enim clausulae vitium ita tolli potest, ut in archetypo fuisse credas πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος, quod inculti homines ad suum usum corruperunt. Antiquioris poetae hi fortasse versus fuerunt:

εἶθε σε καὶ χρυσέοις ἐν ἀγάλμασιν ὧδε δυναίμην
 ἀνστήσαι (vel ἀνστήσειν), πεποθημένον Ἑλλάδι κῦδος.

coll. A. Plan. V 335 ἔπρεπε μὴν χρυσέῳ ἐν ἀγάλματι, μὴ δ' ἐνὶ χαλκῷ - τοῦτον τοῖς ἄλλοις εἶκελον ἑστάμεναι.

898. Ephesi. C. I. 2967.

Τοῦτον, ὃν εἰσοράας, τύπον ὄρθιον Ἀντωνείνου
 Δωρόθεος πετέλῃ θήκατο κρυπτόμενον.

1 τύπος ὄρθιος statua. — 2 ὑπὸ πετέλῃ saepius mortui conduntur, ut docent Anthologiae epigrammata.

899. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 b.

Τ[ε]ίμ[ω]ν Τειμαίο[υ θέτ' Ἀναξίθε]μιν Θεοτεί[μον],
 τ[ὸ]ν φίλο[ν] ἀντὰρ ἔπαινοι] αἶμνη[στοι οἱ ἔσονται].

Potest etiam sepulcralis esse titulus. — 1 EIMON — IMIN versum

supplevit Franz. — 2 ION Franz τὸν φίλο[ν, εὐνοί]α[ς] μνη[μοσύνης θ' ἐνε-
κεν.] Alia sexcenta cogitari posse concedo.

900. In valle Chimaerae Lyciae. C. I. Add. III 4329 c.

Τὸν στρατιάς κο[σμοῦντα], τὸ[ν] ἐ[κ] γέν[ε]ρος βασιλή[ων]
τὸν πάσης ἀρετῆς ἄξ[ια τῆς] προγόνων
[nomen viri πράξαντα]

1 ΤΟΗΓΕΝΟCΒΑCΙΔΗC . . restituit totum versum Franz. — 2 ΠΑCΗC
ΑΙΑΡΕΤΗC, ubi ΑΙ syllabam recte neglexit Franz, qui tamen cum scri-
pserit ἄξιον ὦν προγόνων vereor ut graece locutus sit. Cf. C. I. 5745, 17
ἄξια πράσσω ἀντιτοῦ καὶ τᾶς τῶν προγόνων ἀρετᾶς et supra n. 851 ἐν ἀσ-
τοῖσιν Ξενοφάντος καὶ ξείνοισ ἀρετᾶς ἄξια πόλλ' ἔκαμεν.

901. Romae. C. I. 6232.

*Cronio Eusebio v. c. consulari Aemiliae, addita praedictae provinciae
contuitu vigilantiae et iustitiae eius etiam Ravennatensium civitate, quae
antea Picens caput provinciae videbatur, vicario Italiae, quae pote-
stas supradicto viro ob testimonium ante acti honoris est adtributa, pe-
titione senatus contemplatione vitae atque eloquentiae eius ab invictis-
s(imis) principibus est delata.*

Ἱταλ]ίης ἄρχοντα σ[α]ρό[π]το[λ]ιν ἐστήσαντο
βουλὴ καὶ βασιλεύς, τὸν σοφὸν Εὐσέβιον.

Dedicata V eidus Novembris cos. Fl. Mallio Theodoro v. c.

Annus est 399. — 1 ΗΜΙΗC corr. Casaubonus. — CΑΟΤΙΤΟΑΙΝ emen-
dationem occupavit Cavedoni C. I. Add. III p. 1266. — 2 βασιλεῖς
Bosch. Sed monuit Cavedoni unum intellegi posse occidentis imperato-
rem Honorium, cum praesertim unus ex binis consulibus memoraretur.

902. Athenis. Koehler *Hermæ* IV 132.

Εἰκόνι χαλκείῃ σε Πρόβον, τὸν ὑπαρχον Ἀθήναις
Ἀντόλιος [σι]ῆ[σεν] Ἑλλάδος ἀνθύπατος.

Anatolium Koehler putat consulem a. 440 esse. — 2 ΙΟΥCΕΝ corr.

Koehler. — Supra ex antiquiore fortasse titulo residua pinguioribus litteris sculpta *///*ΝΟΜΟΙ, ubi ἀγορανόμοι fuisse coniecit Koehler.

903. Sardibus. Lebas V 629.

Οὗτος δ' τῆς Ἀσίης ὑψαύχενα θῶκον ὑπάρχων
 πυργώσας καθαροῖς [λ]ούμασιν Ἀχόλιος·
 ᾧ βουλὴ μεγάλων ἀγαθῶν χάριν εἰκόνα χαλκῇν
 στησαμέν[η] τειμὴν ὥπασε θ]ειοτάτην,
 5 ἥδ' ὅτι λα[ι]νέων δαπέδων κρηπίδα τορῆσας
 τεῦξε[ν] Ἐλευθερίας ἐνναέταις τέμενος.

Lydia inde ab iv saeculo exeunte consulari permissa erat, qui Sardibus habitabat; neque hoc tempore titulus antiquior. — 1 Sardes ipsae in planitie sitae (Strabo p. 625, quamquam idem p. 626 ὑπόκειται δὲ τῇ πόλει τό τε Σαρδιανὸν πεδῖον καὶ κτλ.) cum vix ὑψαύχην θῶκος nominari possint, fortasse solam arcem (Strab. p. 625 ἄκραν ἔχουσα εὐερκῇ) aquis Acholius instruxit. — 2 ΔΟΥΜΑΙΝ — 4 ΓΤΗΛΑΜΕΝ | . ΕΙΟΤΑΗΝ verum omissum supplevit Waddington. — 6 Ἐλευθερίας τέμενος fortasse templum erat ubi τὸ κοινὸν τῆς Ἀσίας celebraretur, cf. C. I. 3461. 5918.

904. Prope Erythras. Lebas V 55.

Ἀγαθῇ τύχῃ
 ψ(ηφίσματι) β(ουλῆς) δ(ήμου).
 Ἡ διασημοτάτη Ἐρύθρου πόλις, ἥ μακάρων γῇ
 Κεκροπίς, ἥ Διόθεν κῦδος ἀειραμένη,
 σ]τῆσε πανηγύρεως ἀγορανόμον, οὖνομα Κάρπον,
 τοῖς ἰδίοις ἔργοις ἔνδον ἀ[γ]αλλόμενο[ν].
 5 ἐστὶ δέ μοι γενέτης, ᾧ εὐχομαι ἰσοφαρίζειν,
 Ζωσιμίων, τειμαῖς ἄγχι παριστάμενος.

Sat recentis aetatis litterae. — 1 Erythrus Erythrarum ἥρως κτίστης Rhadamanthyis filius est, cf. Paus. VII 3, 4. Hinc tamquam ex ipsius beatorum sedibus colonia deducta videtur (cf. supra n. 317), hinc Διόθεν i. e. ex Creta famam sibi conlegisse dicitur. Sed Cleopus Codri filius patria relictā in Asiam profectus συλλέξας ἐξ ἀπασῶν τῶν ἐν Ἰωνίᾳ πόλεων ὅσους δὴ παρὰ ἐκάστων ἐπεισήγαγεν Ἐρυθραίοις συνοίκους. Inde Κεκροπίς vocatur civitas; sed mira est harum omnium fabularum confusio. — 6 Zosimionis patris Carpique filii statuæ iuxta conlocatae erant;

τιμὴν idem esse atque εἰκόνα norunt omnes, cf. τιμὴν ἀναστῆσαι alia *Ephem. epigr. lat.* II 12.

905. Gortyne. C. I. 2589 ex schedis Pigafettianis apud Gruterum, ex Cornelii libro *Creta sacra*, qui petiit ex codice Vaticano 1759, denique ex Pocockio.

Ἐσπερίης πάσης χθονὸς ὄβριμον ἰθυντῆρα,
Μαρκελλῖνον ἄθρει, θαρραλέ[ο]ν ταμίην,
Ἑλλάδος ἀγλαὸν ἔρνος, ὃς εὐδικίῃ καὶ ἀρωγῇ
κουφίζων πόλιας θῆκεν ἐλαφροτέρας·

5 τοῦνεκα καὶ προθύροισι Δίκης ἐπιμάστιγα θεομῶν
βουλῆς καὶ Πύρρον στήσεν ἐφημοσύνη.

Graviter interpolata sunt Pigafettiana et Corneliana, integriora quae in margine Cornelius habet quaeque Pococke tradidit; omnia ut res perspiciatur enotabo. — 1 Ροc. ΕΣΠΕΡΙΗΠΑ. Ο ΟΒΡΙΜΟΝΙΟΥΝΤ . . . , reliqui quae posui. — 2 Μάρκελλον ὁ θρασὺς μάρψε μὸρος ταμίην Gruter eademque, nisi quod Μαρκελλῖνον habet, Cornelius in textu, in margine Μαρκελλῖνον ἄθρει θαρραλέων ταμίην. Pococke Μαρκελλῖνον θρα . . unde dubitari potest ὁρᾶς scribendum sit an cum Boeckhio ἄθρει. Alterum praetuli propter insequentis tituli v. 1. — Deinde θαρραλέον scripsi, θαρραλέως Boeckh. — 3 εὐδοκίῃ Κυκλάδων γῆς Gruter et Cornelius, alter tamen in margine καὶ ἀρωγῇ, Pococke ΕΥΔΙΚΗΚΑΙΑΡΩΡ . . — 4 ΘΕ Ροc. pro θῆκεν, idemque v. 5 ΠΡΟΘ . . pro προθύροισι. — 5 ἐπιμαρτύρω Cornelius, correctum in margine. — 6 βουλὴ καὶ Πύρρον θῆκεν Gruter, βουλῆς κάπυρος στήσε ἐν Cornelius, in margine vero βουλὴ καὶ Πύρρον θῆκεν. Pococke ΒΟΥΛΗΣΑΠ.ΥΡΡΟΥΣΤΙ . . ἐφημοσύνη.

Eiusdem urbis alius est titulus C. I. 2588 Κόιντον Καικίλιον Ῥουφεῖνον, τὸν κράτιστον ἀνθρώπατον Κρήτης καὶ Κυρήνης Κυντίλιος Πύρρος τὸν φίλον, ubi cum Pyrrhum eundem esse pateat, qui Marcellini statuam ponendam curaverit, sequitur utrumque titulum Constantino antiquiorem esse, quippe qui Cretam Cyrenenque provincias ab Rufino coniunctim administratas separaverit et alteram consulari alteram praesidi adtribuerit. Iam vero Marcellinus v. 1 Italiae corrector, v. 2 quaestor appellatur, quo utroque munere cum non possit eodem tempore functus esse, hoc statuendum videtur, olim illum apud Cretenses quaestorem postea ad correctoris Italiae dignitatem provectum eoque ipso tempore cum novum iniret munus a Gortyniis statua honoratum esse. Quae si minus plane poeta dixisse videtur, aut ipsius inculpanda est inperitia aut interpolatorum fraus nobis quidem non deprehensa; vid. adnot. crit.

ad v. 1. — 6 Pyrrhus videtur civis Gortynius fuisse, fortasse urbano alicui muneri praefectus; similiter P. Septimium Getam ταμίαν καὶ ἀντιστράτηγον Cretae et Cyrenes statua honorant ἀρορανόμοι Gortynii C. I. 2591.

906. Gortyne. C. I. 2592.

Εἰκόνα τήνδ' ἐσάθρει πέλεται δὲ τοῦ ἀγνοῦ ὑπάρχου
 ἐς Κρητῶν πόλιν, ἣν μοῦνος ἔθηκε νέην
 ἀγχίνυρος δ' ἔστηκα Δίκης πέλας, εἰμὶ κοιτῆς γάρ
 ἠπιος ἰθυδίκους; τοῖς δ' ἀδικοῦσι δέος.
 5 στῆσε δὲ Καλλεῖνικος ἐνῆης δόγματι νήσου,
 γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἥελιον.

Titulus superiori aetate suppar est. Constantino recentiorem putat Boeckh, qui falso ὑπαρχον (v. 1) praefectum praetorio Illyrici (cf. v. 6) intellegit. Immo homo ille, cuius nomen in alia parte lapidis scriptum fuit, natione Illyrius Cretam pro consule regebat; ὑπαρχος enim et ὑπατος et ἀρχων et σατράπης et ἡγεμῶν poetis aliisque liberioris sermonis scriptoribus saepius proconsul vocatur; cf. Becker - Marq. III 1 p. 296 adn. 17.

907. Sinopae. C. I. 4158 et Add. III p. 1114.

Ὁ κρατερὸς Πολιοῦχος ἀναξ ἡγήρατο ταύτην
 νείματι τῷ σφετέρῳ χαλκοτύπου παλάμαις
 στήλῃν Εὐλαλίοιο, τὸν εὖ ἐνοήσατο θεσμός
 πειθόμενον σκήπτροις αἰὲν ἀκηρασίους.
 5 δέρεκέ μοι, φίλος, ὦδε νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ
 Ἐφραίστου σοφίῃ σῶμα μιμησάμενον.

iv fere saeculi. — 1 versus exordium simile Theocr. VII 152 τὸν κρατερὸν Πολύφαιμον, A. P. XVI 66 τὸν κρατερὸν Βύζαντα, ibid. VII 578 τὸν κρατερὸν Πανοπῆα, quorum ex consensu minime probabile fit, non proprium nomen esse Πολιοῦχον, sed πολιοῦχου i. e. curatoris urbis munus significari. — 3 θεσμός Welckero (Mus. Rh. III 272 sqq. n. 51) est ipse inperator; non credo. Poliuchus, fortasse consularis provinciae Helenoponti Eulalium statua honorat, quem ipse leges et iudicia administrans suo imperio obsequentem cognovit. — 6 ΣΟΦΗΣΣΩΜΑ cor- rexi licet tribus apographis confirmatum. Ceterum ex Xanthopuli

fide praescripta epigrammati haec habentur ΤΟΝΚΑΙΑΥΤΟΥΣΜΕΤΑΤΩΝΣΠΕΙ
ΡΟΚ, quae ad epigramma non pertinent.

908. Apud Eaccaeam Batanaeorum urbem. Ex Wetzsteinii apograp-
pho Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 304. Lebas VI 2139.

. δικ]ασπόλον ἡδέ τε ἀγνοῦ
. ἀνδρ]ὸς ἀριπρεπέος κατὰ κόσμο[ν
. κῦ]δος δέ οἱ αφθιτον αἰεῖ
. μάλα καὶ πόλεις ἄλλας
5 τει]μῆς χάριν ὑπατειῆς τε
. ιον· εὐτυχίτω ἡ κολωνία.

iv fere saeculi. — Laudes sunt vulgares; v. 4 (ubi traditum ἱμαλα) non solum Eaccaeam sed alias quoque urbes suis beneficiis exornasse dicitur.

909. Nisaeae Megarensium. C. I. 1080.

a. Ἐκ γενεῆς περίβωτον ἀπ' ἀνθυπάτων κ(αὶ) ὑπάρχων
Πλούταρχον, καθαρήσιν ἀοίδιμον εὐνομήσιν,
προφρονέως Μεγαρήες ἀειμνήστοις ἐπὶ ἔργοις
εἰκόνι λαινέῃ στήσαν ἀγασσάμενοι.

5 b. Πάντῃ Πλούταρχοιο κλέος, πάντῃ δέ τε θαῦμα,
πάντῃ δ' εὐνομῆς εὐχος ἀπειρέσιον,
υἱέος Εὐ[λαλ]ίοιο, τὸν Ἀλκαθόου ναετῆρες
πολλῶν ἀντ' ἀγαθῶν ἀμφὶ Δίχης τεμένει.

iv fere saeculi. Inepte fecerunt, qui de Plutarcho Chaeronensi cogitaverunt. — 7 εὔ . . . ἰοῖο Villosion, εὔ . . ἰοῖο Fourmont. Εὐτυ-
χίοιο vel Εὐμενίοιο vel Εὐθύμοιο Boeckh. — 8 intellege ἔστησαν, quo
aegre caretur in enuntiato relativo.

910. Athenis. *Ephem.* 2257. Keil *Mus. Rh.* XIV 493.

Ἀῆμος Ἐρεχθῆος βασιλῆ[α] λό[γ]ων ἀνέθνηκαν
Πλούταρχον σταθερῆς ἔρμα σασοφροσύνης·
ὃς καὶ πρὶν ποτὶ νηὸν Ἀθηναίης ἐ[π]έλασσε
ναῦν ἐλάσας ἱερῇν, πλοῦτον ὅλον προχέας.

Plutarchum recte Wilamowitz intellegit Nestorii filium Atheniensem, Proculi Lycii praeceptorem. — 1 ΒΑΣΙΛΗ . ΛΟΙΩΝ et 3 ΕΥΕΛΑΚΚΕΝ corr. Keil. — βασιλεὺς λόγων primus Herodes praedicabatur. — 3 sq. *sacram navem in pompa Panathenaica ad arcem usque et Minervae templum magnis sumptibus everxit*; cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 287.

911. Athenis. C. I. Add. I 373 b.

Τὸν Θεσμῶν ταμίην Ἐρκοίλιον, ἀγνὸν ὑπαρχον,
Πλούταρχος μύθων ταμίης ἔστησε σοφιστής.

iv saeculi. — Herculus fortasse ἀνθύπατος τῆς Ἑλλάδος fuit, cf. C. I. 372. — 2 μύθων ταμίης opponitur θεσμῶν ταμίῃ. Plutarchum eundem esse in titulo antecedenti patet; diversus tamen ab eo est cui Megarenses honores prospexerunt supra n. 909.

*912. Athenis in museo descripsi titulum ineditum.

Τὸν πρόμαχον Θεσμῶν [Ἐρκού]λιο[ν, ἴσο]ν ἅπασιν,
ἔζόμενον θώκων [ὑ]ψόθεν αἰπυτάτων,
δ]εινὸς Ἀθηναίων Ἀπρωϊανὸς σε σοφ[ισ]τής
στῆσε παρὰ προμάχῳ Παλλάδι Κεκροπί[ῃ].

1 C . . . ΙΔΙΟΙ . . . N quae si recte supplevi, dubitari nequit quin idem sit Herculus atque in tit. anteced. — 3 ab initio non plus una littera periit.

913. Megaris. C. I. 1081 ex schedis Fourmonti.

Ἐρκόλιον τὸν ἑπάρχον ἀ[νέστ]ησαν Μεγαροῖ[ε]ς,
παντοίῳ[ν ἔργων] καὶ πόλεων φύλακα·
τείχεα δ[ε]ί[μα]το καὶ [πόρ]ον ἔμπε[δ]ον [ῶ]πα[σ]ε Νύμφ[αις],
ἄστεα καὶ βουλάς π[άντ'] ἐφ[ορῶν] σοφίῃ.

Eiusdem Herculi, cuius tituli antecedentes. — 1 ΑΠΗΓΑΝΜΕΓΑΡΗΣ corr. Boeckh. — 2 ΠΑΝΤΟΙΩ . . . ΙΣΩΚΑΙ παντοίων ἔθνων Boeckh; cf. Aen. *Poliorc. praef.* πολλῶν καὶ παντοίων ἔργων πρόνοιαν ἔκτεον. — 3 ΔΩΜ ΑΙΔΙΑΠ. ΟΝΕΜΠΕ. ΟΝΙΟΠΑΕΝΥΜΦ corr. Boeckh, nisi quod Νυμφῶν praetulit; Νύμφαις Osann. Huius aquaeductus rudera superesse dicuntur in agro Megarensi. — 4 ΠΛΗΚΙ· ΟΡΩΝ corr. Osann, sed fortasse πάνθ' fuit.

914. In Megaride. Lebas II 61.

Φ]ωσφόριον Μεγαρῆς Ἀριστονόοιο καμώντες
 εἰκόνα λαινέην στήσαν ἐπ' εὐδικίης,
 οὐνεκα πυργώσας πόλιας κρατεραλγέα θοῦρο[ν
 τεῦξεν ἀτάρβητον δῆιον ἐνναέτες.

IV fere saeculi. — 2 εὐδικίης i. q. εὐδικίαις, ut v. 4 ἐνναέτες. —
 3 ΘΟΥΡΟ. minime certa videtur aut lectio aut explicatio. Meliora cum
 deficerent, Keilium secutus sum *Mus. Rh.* XIV 502, qui κρατεραλγής
 vocabulo novo inlato sic intellegit: *quia urbibus muris munitis acerbum*
bellum hostium effecit ne timendum esset incolis, in quibus θοῦρος (scil.
 Ἄρης) deus violentus ferri sane posset, nisi adiectivum insuper accederet
 δῆιος.

915. Athenis. C. I. 373.

- a. Ἀρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον Ἀχαῶν εἰκόνι τῇδε
 στήσε Θεμιστοκλέης νεύματι Κεκροπίης.
- b. Ἀρχὸν ὄρᾳς Θεόδωρον, ὃς εὐδικίης ἀγανῆσι
 σῶσε Πανελλήνων σώματα καὶ πόλιας·
- 5 τοῖνεκά μιν κατὰ ἄστυ Θεμιστοκλέης ἀνέθηκε
 εἰκόνι λαινέῃ (τὼς γὰρ ἄνωγε πόλις),
 εὐχόμενος μετέπιτα θεῶ γεννήτορι πάντων
 καὶ χαλκοῦ στήσιν νεύματι Θεοδοσίον.

Post a. 380, quo tempore, ut bene coniecit Chandler, *Gothis Thes-*
saliam et Epirum vastantibus honores meruit Theodorus Achaeorum dux.
 Videtur autem Ἑλλάδος ἀνθύπατος tunc fuisse. — Duo distinxi epigram-
 mata. — 2 ΚΕΚΡΟΠΙΗΣ — 8 ΕΤΗΕΙΝ Fourmont.

916. Troezen. C. I. 1187.

Πιττειῖναι Θεόδωρον, ἐπεὶ πόλιν ἥεξεσε
 πενκαλίμοις ἀγανῆς μῆδεσι προστασίης,
 καὶ μὴν καὶ κτεάτεσσιν· ἐπεὶ λίπε πᾶσι νέμεσθαι
 ἄργυρον ἐς γενεὴν πᾶσαν ἐπεσσομένην.

Eiusdem Theodori, cuius epigramma antecedens. — 3 sq. pecuniam
 reliquit cuius usurae quotannis viritum populo distribuerentur.

917. Prope Spartam. C. I. 1409. Lebas II 181.

Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα Χαρεΐσιον ἄνθετο κόρυρα,
Σπάρτας ἅ πρώτα, Πηνελόπεια νέα,
ἦν μέγα χάσμα πάτρα Σπαρτιατικὸς ἠέξησεν,
κυδάλιμος γενέτωρ κυδαλίμαν θύγατρα.

phallus

Δημητρίου τοῦ (Δημητρίου) γλυφῆ.

IV saeculi. — 2 cf. supra titulum et ipsum Spartanum n. 874 ἄλ-
λην Πηνελόπειαν ἐγένετο κυδαλίμη χθών - Σπάρτη κτλ'. Mirum sane esset
si mulieris tanta laude dignae nomen taceretur; propterea recte Boeckh
Χαρεΐσιον filiae nomen adgnosuisse videtur. — Idem artifex C. I. 1330.

*918. Romae in museo Lateranensi descripsi titulum ineditum.

Μαρκιανοῦ στίλβει τύπος Ἑλλάδος ἀνθύπατοιο.

Vide supra n. 902.

919. Sidymis Lyciae. Duo sunt fragmenta. C. I. 4266 e.

- a. Τατι]ανὸς μετὰ δικανικῇ[ν τοῖς ἄ]ρχουσιν συνκαθεσθεῖς,
ἡγεμόνι, βικαρίῳ, ἀνθυπά[τῳ], δυσὶν τε ἐπαρχοῖς,
ἀρχὴν Θεβαίων λάχεν, εἴτ' Αἰγύπτου πάσης,
κεῖθεν ὑπατικὸς Συρίης, ἡδ' [ἔ]παρχος ἑώας,
5 θησαυρῶν τε θείων κόμ[ης], εἴτ' ἐπαρχος μέγας φανί[ς]
ταῦτα δ' ἔτι π[ρ]ότων ἐτ[εσι] τριάκοντα καὶ τρισὶν
δέξατ' αἰεδίων ὑπάτων [λάχος] εἵνεκα πά[ν]των.

- b. — — — — —
οἱ θ]εῖοι βασιλεῖς τοῖς ἐ[ργοῖσιν] χαίροντες
10 εἵνεκ' ἀμοιβῆς ὑπατίας τε[ίμῃσιν] ἀφθάρτω[ς],
ὥς ἂν αὐ[τῷ] κῦδος καὶ τι[μῇ]ν ὀπάσοιεν
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ[ὸν] τότε καὶ μετέπειτα,
οὕνεκ' ἀπειρεσίους πόνοους [ἐξή]γνυσεν ἀρχαῖς.

Tatianus advocatus, assessor praesidis, vicarii, proconsulis, duorum
praefectorum, praetoris, praeses Thebaidos, praefectus Augustalis (a. 367),
consularis Syriae, comes Orientis, comes sacrarum largitionum (a. 374),

praefectus praetorio Orientis (a. 385 - 392), consul 391, natus in provincia Lycia, cod. Theod. IX 38, 9; cf. Claud. in Rufin. I 232. Haec doctissimus amicus O. Seeck, qui Tatiani nomen invenit. Eiusdem Tatiani titulus est C. I. 4816 Τατιανὸς ἡγεμὼν τῆς Θεβαΐδος ἱστορήσας ἐθαύμασεν [τοῦ] θαῦμα ξυνὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπτίων. — Restituit fere titulum Franz. — 1 . . ΠΑΝΟΣ — ΔΙΚΑΝΙΚΗΙ — 3 ΛΑΧΕΝ . ε|εῖτ' Seeck. — 4 ΗΔΟ ΑΡΧΟΣ corr. Seeck. — 6 ΔΕΤΙΠΑΤΤΩΝ ΔΕ ΤΙ ΠΡΑΤΤΩΝ Franz — ἔτεσι τριάκοντα καὶ τρισὶν postquam primum honorum cursum iniit i. e. post adsectoris officium. — 7 ἀειδίων Franz. — ΠΑΠΤΩΝ ΠΑΠΠΩΝ scribi vetuit Seeck; neque enim cum praeses Thebaidos ex equitibus legi solet senatoriam Tatiani familiam videri fuisse. — 8 sic traditur:

. . . . ΝΑΨΕΑΥΤΟΥΓΝC

ΛΟΥCΠΟΥΔΗΠΝΟ

ubi ab initio fuerit εἰκόν' ἀφθάρτου, deinde σπουδῇ nomen. — 10 οἱ θεῶι scripsi. — 10 sic Franz; fortasse tamen ἀφθάρτω dativus servandus et ad substantivum aliquod praecedens referendus. — 11 ΑΥΙΩ — ΤΙ|ΔΗΝ τερπωλὴν Franz, quod proximis non aptum est; sententia enim homerica II. K 212 μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἶη - πάντας ἐπ' ἀνθρώπους. — 13 διήγυσεν Franz.

920. Romae. C. I. 5921. 5922.

- I. Τὸν σοφὸν ἐν ἀνδράσιν Εἰωνικόν, ἄνδρα μέγιστον,
Κύντον Ἰούλιον Μείλητον οἱ τεχνεῖται ἀνέθηκαν.

Q. Iulius Faentius alumnus cum artificibus posuit.

In altero cippi latere:

Κύντος Ἰούλιος Μείλητος ζῶν κατειέρωσα τῇ πρὸς ζ Κα-
λ(ανδῶν) Μαρι(ίον).

De Miletī persona ut iudicari possit, alterum subiciam eiusdem titulum:

II. Κύντος Ἰούλιος

Μείλητος προλιπὼν Ἀσίας Τρίπολιν πατρίδαν πόλιν ἀγνήν
ἐνθάδε ἦλθα ἀγῶνα ἰδεῖν προκαθεζομένον βασιλεύοντι Σε-
βήρῳ.

καὶ πορίσας βίον ἐκ καμάτων ἰδίων

- 5 ταῦτα ἐποίησα ἐγὼ ἀπάτην τοῖς ζῶσιν.

εὐφραίνεσθαι, φίλοι, εἰς λαβύρινθον ἀεὶ.

μαρμαραρίων τὸ γένος σῶζε, Σέραπι.
Ὁ τόπος λαβύρινθος.

Q. Iulius Miletus Ionicus (hoc enim alterum videtur cognomen esse), Phoenix natione, patria urbe Tripolitanus, ditissimus homo Romani profectus inperante Severo suis inpensis monstrosum aliquod aedificium faciendum curavit, quod theatrum popolare fuisse suspicatur R. Rochette. Videtur autem primitus ille marmorarius fuisse (II 7) et marmorarii fortasse intellegendi τεχνῖται (I 2); inprobabile enim histriones vel mimos pantomimosve, quæ est Welckeri coniectura (*Syll. praeft. XIX*), tam pravis versibus eum laudavisse. — 6 εὐφραίνεσθαι i. e. εὐφραίνεισθε.

921. Constantinopoli in saxo quadrato sub basi marmorea. Ex Frickii apographo C. I. 8614.

Κί[ο]ν[α] πορφυρέην καὶ ἀργυρέην βασίλειαν
δ[έ]κ[ρ]κεο, ἔνθα πόλῃ θεμιστεύουσιν ἄνακτες·
οὐνομα δ' εἰ ποθέεις, Εὐδό[ξ]ια τίς δ' ἀνέθηκεν;
Σι[μ]πλίκιος, μεγάλων ὑπάτων γόνος, ἐσθλὸς ὑπαρχος.

*D(omi)nae [n(ostrae)] Eudoxiae semper Augustae
v. c. Simplicius praeft. urb. dedicavit.*

Supplevit Frick. — Columna illa porphyretica una cum statua reginae argentea erecta est in honorem Eudoxiae Augustae anno p. Chr. 406, collapsa est terrae concussa motu a. 732. Kirchhoff.

922. Emesae Syriae in basi columnae. Lebas VI 2570.

† Κυκλοτερὴς κόσμοιο τύπος, βασιλεῦ, σε κομίζει
ἔθνεα πάντα λαχόντα σοφαῖς φρεσὶν ἡμιοχ[εῦειν]

Tituli mutili sententia non satis perspicua. — 1 distinxit et supplevit Kirchhoff.

III. AGONISTICA.

MVSICA CERTAMINA.

*923. Athenis ad Parthenonem. Kirchhoff 493.

Νικήσας τὸν ἀγῶνα nomen victoris . . . χο]ρα̃[ι ἀνδρῶ[ν
 τόνδ' ἀνέθηκ]εν ὄρον,
 ἔξοχα τοῖς ἄλλοισιν] ὄροις ἔξω κατὰ φύ[λα
 τοῦδε μεταπρέψαι καλλοσύνην] τρίποδος.

Medii fere saeculi v. — Fingo victorem aliquo urbis loco tripodem pro termino posuisse, quem reliquis terminis extra urbem conlocatis (hoc enim v. 3 dictum videtur, etsi quid sit κατὰ φύλα nescio) pulcritudine longe antecellere gloriatur. Aliter Kirchhoff:

Νίκας ὅσσοι ἔλονται' ἐν ἀγῶσι θεᾶς χο]ροῖ ἀνδρῶ[ν
 δῆμος Ἐρεχθεϊδῶν ἐνθάδ' ἔθηκ]εν ὄρον,
 στήσασθαι τεμένους χ]ώροις ἔξω κατὰ φύ[λα
 κλεινὸν ἀριστεύσας μνημόσυνον] τρίποδας. —

2 init. poteris εκπρεπὲς ἄθλον ἐλών, nisi forte indicato confinio quo positus erat terminus scripsit poeta μέσσον ἔθηκεν ὄρον, cf. A. P. IX 786 τόνδε καθιδρύσαντο θεῶν περικαλλέα βωμόν - Δεύκης καὶ Πτελέης μέσσον ὄρον θέμενοι κτλ. — 3 post φύ non patet plus duarum litterarum spatium, unde recte Kirchhoff φύλα pro φυλάς scriptum esse statuit.

924. Athenis in theatro. Benndorf Goett. gel. Anz. 1871 p. 607 sqq.

Εἰ καὶ τις προτέρων [ἐ]ν[αγ]ωγίῳ Ἑρμῇ ἔρεξεν
 ἱερά, καὶ Νίκηι τοιάδε δῶρα πρόπει,

ην πάρεδρον Βρομίωι κλεινοῖς ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν
Πρ]αξιτέλης διανοῖς εἶσατ' ὑπὸ τρίποσιν.

Medio saeculo III non vetustiore, medio II non recentiore esse titulum Koehler iudicat. — 1. ΝΑ//ΩΝΙΩΙΕΡΜΕΙ corr. Benndorf. Elegantissime haec dicta: *multi Mercurio certaminum praesidi sacra obtulerunt, quidni ego Victoriae?* ubi vicisse Praxiteles non tam dicitur quam subsignificatur. Quod ἐν τοῖς τῶν περὶ τὸν Διώνυσον τεχνιτῶν ἀγῶσι vicit, Dionysio sociatur Victoria, utroque simulacro sub singulis tripodibus constituto.

925. In Δαμπτρέων παράλων pago attico. Lebas I 85. Ex Rossii apographo Keil *Bullet. de l'acad. de St. Petersbourg* XVI 94 (1859).

Ἦδυγέλωτι χορῶι Διονύσια [Σ]ῆμ[ος] ἐνίκα,
μνημόσυνον δὲ θεῶι νίκης τόδε δῶρον [ἐ]θήκεν,
δήμωι μὲν κόσμον, ζῆλον πατρὶ κισσοφο[ροῦντι].
τοῦδε δ' ἔτι πρότερος στεφανηφόρον [εἴ]λει' ἀγῶνα.

Aetatis certe graecae. — 1 ΔΙΟΝΥΞ et nihil ultra Ross; ΔΙΟΝΥΞΙΑΕΙ ΜΙ . . . Ο Lebas; supplevit et haec et vv. 2 et 4 Keil. — 3 ΦΙΛΟΝ pro ζῆλον Lebas. — Keil κισσοφόρῳ δέ. At δέ etsi recentiores poetae post tertium vel quartum adeo vocabulum ponere non dubitaverunt, extremo tamen enuntiati loco nemo posuit. — 4 filius Dionysiorum victor patrem ad sui exempli imitationem inpulit, et vicit pater quoque. Erravit Keil.

926. Hermionae. Ex schedis Fourmonti C. I. 1212.

Παν]τακλῆς μ' ἀνέθηκεν ἀδελφεός εἰμι δ' ἐκείν[ου]
Πυθo]κλέης πλείστων ἀντιτυχὼν ἀέθλων·
ἐλλαδικαὶ ν]ῆκ[αι] τ[ρε]ῖς καὶ δέκα, τὰς [Νεμέη] τε
καὶ π[α]ρὰ [Π]ειρήνην Κασταλίαν τ' ἔλ[α]βον,
5 τρεῖς δ' ἔτι καὶ Ζεὺς οἶδε[ν] Ὀλύμπ[ι]ος ὡς ἐτίμας [τοί]
εἰπεῖν ἐξ ἱ[ε]ρ[ο]ῦ [φθ]εγγόμενος στόματος·
ἄσπετα δ' ἄλλων φ]ῦλ' οὐ[κ] ἄν τις ἀ[ρ]ι[θ]μήσειεν,
οὓς ἀν' Ἀχαιίδα] γῆ[ν] ἡ]γαγόμε[η]ν στεφάνους,
ἀλλ' ὅπόσ' αὐλῶ]δός τε καὶ ἐκκυκλίοισι χοροῖσιν
10 ὅσσα τε κωμῶ]δός, ταῦτα καταγράφεται,
ἡνίκα Βοιωτῶν] με [π]αν[ή]ρυ[ρι]ς] ἐστεφάν[ω]σεν
. πρῶτ' ἀ[π]ε[ν]εγ[κ]ά[μεν]ον.

- χῶ] στέφανος Μοῖσαις Ἐλι[χω]νίσι καὶ Διονύσ[ωι
 Κ]αδμείωι, τρίτατ' ἦν κῦδος ἐμοῖς γενέταις.
 15 καὶ [β]ασιλεῖς δώροισι [μ'] ἐτίμησαν τὸν ἀοιδὸν
 νῆϊόν Ἀριστάρχον, θεοῖς φίλον, Ἑρμιονῇ.

Pantacles et Pythocles fratres, quorum nomina divinando restituit Boeckh, inter eos numerantur qui Soteriis ludis delphicis interfuerunt III saeculo, in titulo apud Wescher et Foucart *Inscr. delph.* 4 χοροὶ ἀνδρῶν Πυθοκλῆς Ἀριστάρχου Ἑρμιονεύς, Παντακλῆς Ἀρι[στάρχ]ου Ἑρμιονεύς. Epigrammatis male traditi incerta emendatio, certior interpretatio est, cuius viam fere monstravit Wilamowitz; intellexit enim inde a v. 3 usque ad v. 6 enumerari victorias ex magnis et panhellenicis ludis reportatas, deinde reliquas. — 3 . ν . . . ΙΚ-ΤΕΒΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΑΣ . . ΓΙ νῆκαι τρεῖς καὶ δέκα Boeckh; ab initio ἐλλαδικαί sim. Wilamowitz, in fine idem Νεμέη τε vel τε Νεμείη. — 4 ΑΡΑΡΕΙ — ΤΕΛ BONA corr. Boeckh. — 5 ΣΟΙΔΕΟΛΥΜΠΟΣ et 6 ΣΓ. Ε. ΟΥΡΟΕΓΓΟΜΕΝΟΣ Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος Boeckh idemque v. 6 . . ἀπὸ θεσπεσίου, quod cum et ad litteras et ad rem aptius esset eo quod ipse posueram coniecit Wilamowitz τὰς δέκα (i. e. Nemeaeas Isthmias Pythias), καὶ τρεῖς οἶδεν Ὀλύμπιος ὡς ἐτύμας μοι Ζεὺς ἀπὸ θεσπεσίου φθ. στ. quae displicent. — 7 ΔΟΥΛΟΥ . . ΝΤΙΣΑΓΙΟΜΗΣΕΙΕΝ et 8 ΙΓΗΓΑΓΟΜΕΝ οὐκ ἂν τις ἀριθμήσειεν Boeckh, reliqua supplevit correxitve Wilamowitz. — 9 et 10 egregie restituit Boeckh. — 10 ΤΛΟΣ ΤΑΥΤΑ — 11 Γ. Ο. ΜΕΤ. ΑΝ . . Ρ. ΔΕΣΤΕΦΑΝΟΞΕΝ μέ πανήγυρις Wilamowitz. Videtur enarrari, unde victorias in catalogos relatas (v. 10) reportaverit. Proximis deinde versibus victoriis suis et Musas dicitur celebrasse et Bacchum Cadmeum, denique (τρίτατα) etiam parentes. — 12 Ι . . . ΙΝΟΣ . . . Ι. ΩΠΡΩΤΑΙΕΙΣ . ΕΓΕΝΟΜΕΝ ἀπενεγκάμενον etsi difficilis tamen necessaria videtur correctio. — 13 ΕΛΗ . . ΝΙΣΙΚΑΙΔΙΟΝΥΣΟΥ corr. Boeckh. — 14 τρίτατα cave ad πρώτα (v. 12) referas. Ludi quoniam in deorum honorem celebrabantur, recte is qui ludis interfuit ipsos deos nobilitasse dicitur. — 15 ΑΠΑΣΙΛΕΙΣΔΩΡΟΙΣΙΝ δώροισί μ' probabiliter Wilamowitz.

*927. Athenis ad στοὰν Ποικίλην. Ephem. 3785.

Ὁ δῆμος ἐνεῖκα. Λούκιος Φλάουιος Φλάμμας Κυδαθηναί-
 εὺς ἦρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορός
 ἄγαλμα δῆμῳ Κέκροπος ἐστάσαντο με,
 ἐκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,

ὥς μὴ φέροι τις αἴσχος ἀποκισσούμενος·
 5 ἔ]γώ δ' ἐκάστῳ τόσσον εὐκλείας νέμω,
 καὶ ὅσσον αὐτῷ ξυνὸς ὦν ὀφείλομαι.

π fere p. Chr. n. saeculi. — 3 legebatur με θέντες, correxit Neubauer. Victoria dubia fuerat. — 5 sq. prout quisque ad me ponendum contulit, suam cuique laudis partem tribuo.

*928. Athenis in theatro Dionysi. Rhusopulus *Ephem. arch.* 1862 n. 165.

Νίκαν μὲν Πτολεμαίου ἐπώνυμοι Ἀτταλίδας τε
 λαὸς ἔλεν φυλᾶς τ' ἔκγονοι Ἀδριανοῦ
 Αἰγείδας τε φερεστέφανος Πανδειονίδαι τε
 αἰμά τ' Ἐρεχθεῖδᾶν, κοῦροι ἐγερσιβόαι.
 5 ῥυθμοῖσιν δ' ἔσποντο πολυπτύκτοις Ἀγαθοκλεῦς,
 τα]ρσοῖς αὐλοβόαν Ζώσιμον ὁσόμενοι.
 nomen . .] ἄρχεν Ἀθανάοις, ἔντυνε δὲ μολπᾶν
 νος ψαλμοῖς ἀμφικρότοισι Τρύφων.
 nomen ἰάνασσα χοραγία, ἀμφὶ δὲ νίκα
 10 ἔσπετο οἱ κλει]νὰ τ' ἀγλαία τρίποδος.

Epigramma Hadriano haud ita multo recentius tripodi subscriptum fuit, qui quo loco rotundae basi infixus fuerit etiamnunc prodit foramen satis magnum. — Choreutae ex variis tribubus electi fuerunt, chorodidascalus idemque poeta Agathocles (v. 5), tibicen Zosimus, praecentor Tryphon, choregi et archontis nomina perierunt; cf. Simon. ep. 148 ed. B³. — 5 ΑΓΑΘΟΚΛΕΥΣ Koehler, cuius lectionem mecum communicavit Neubauer; Rhusopulus et ego ΑΓΑΘΟΚΛΕΙΣ legimus. — 6 ὄσοις legi, ἄσοις Cumanudes *Philist.* III 461; ταρσοῖς proposuit Wilamowitz sic fere explicans *Tryphonem intuentes ad eiusque tibias suum conformantes gradum*, quae explicatio quamlibet inpedita vera esse potest. — 8 fuerit participium velut μελόμενος. — 9 ingeniose Wilamowitz ita hoc distichon temptavit:

ἀμφὶ δ' Ἀγρων] ἄνασσα Χοραγία, ἀμφὶ δὲ Νίκα
 ἔπλετο κυδάλι]α τ' Ἀγλαία τρίποδος,

in quibus placet sane Νίκη dea, placeret etiam Χοραγία, si non cum Victoria coniuncta esset, displicet plane neque ferri potest Ἀγλαία τρίποδος; quamquam enim quid in hac figura ausi sint veteres non nescio, his tamen similia nec Haupt adtulit (*Opusc.* II 166 sqq.). Mihi

ἀμφιέπομαι ita dictum videtur ut sit comes illi obtigit choregia, obtigit etiam victoria victorique tripodis praemium; nominatur χορηγία πασιάνασσα simil., ut choregus is esse significetur qui sumptibus susceptis choreutarum et musicorum studia excitaverit et tamquam gubernaverit.

*929. Athenis in arce. Videtur ineditum.

Nomen victoris . . χορηγ]ῶν ἐνείκα.

Οὔτος ὅτ' ἐχ]ορήγῃ, φυλαῖς
δὴ τότε Κεκροπιδῶν ἔξο]χα νεῖκος ἔην·
οὗ τρίποδα κλεινὸν λεύσσεις ἐ]μὲ πρῶτον ἄεθ[λον
nomen choregi . . . τοῦ Β]ερενεικίδεω

5 κοῦροι μὲν Πτολεμαίου ἐπ]ώνυμοι ἠεῖδο[ντο,
ῥυθμοὺς δὲ nomen . . ἤρμοσ]ε Λαοδικεύς.

II vel III saeculi.

930. Athenis in Parthenonis pariete. Lueders *Bullet. arch.* 1872 p. 251.

Νίκας Ἀλκιβιάδου σῆμῆιον ἐνθάδε κεῖμαι
σιτᾶσε δέ μ' οὐ μολπᾶς, ἀλλ' ἀρετᾶς ἄεθλον.

ἐπὶ ἱερείας Ἀλεξάνδρας τῆς Λέοντος ἐκ Χολλειδῶν.

Alexandra Cteti uxor, Isidis sacerdos in titulo apud C. Curtium
Diar. arch. 1871 p. 17.

*931. Athenis. In Barbacio descripsi. Vtor etiam quod benigne
mecum communicavit Michaelis apographo.

Σοὶ τὰδ' Ὀνήτ]ωρ μῆλα, πατρώϊε, σήματα νίκης
Πυθώης ἱερῆς τ' ἀντίθεμ' εὐεπίης·

τὸν Νεμέη Θήβη τε καὶ εὐρύχορος Λε[βάδεια
μηδοφόνος τε Πλάται' ἡγλά[ισεν στεφάνοις,

5 ἀσπίς τ' Ἀργεῖη, θώρηξ

δισσάκι Παριά[δος

Φοῖβε, σὺ δ' εὖ

.

Litterae vulgares aetatis romanae; v. 1 scriptum ΠΑΤΡΩΪΕ. — 1 ΠΩΡ
Kaibel, Epigrammata graeca.

haec ut reliqua supplevit Michaelis. — 1 μῆλα cur σήματα νίκης Phoebo donaverit ille satis explicare non queo. In promptu est Ἀπόλλων μαλό-εις Lesbiorum, sed nihil hoc proficimus, neque huc pertinent quae Herculi Melitensi obferri solebant mala, cf. Dettmer *de Hercule attico* p. 12. — 3 sq. Lebadæe Παμβουώτια (C. I. 1588), Plataeis Δαίδαλα et minora et maiora agebantur (Paus. IX 3, 2 sqq.). — 5 θώρηξ quo tendat edoceri velim. — 6 fortasse precabatur ut augeret sibi deus τὴν εὐ[ερίην], nam rhetor vel poeta Onetor videtur fuisse coll. v. 2. — 8 prima littera superat ζ.

AVRIGARVM CERTAMINA.

932. Saidæ in urbe prope Sidonem sita. Waddington ad Lebas VI 1866 a. Antea ex Weberi apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol. min.* 1862 p. 183 coll. *Philol.* XIX 357.

Σιδωνίων ἡ πόλις Διότιμον Διονυσίου νικήσαντα Νέμεα ἄρματι.

Τιμόχα[ρι]ς Ἐλευθερναῖος ἐποίησε.

- Ἀργολικοῖς ὅκα πάντες ἐ[ν] ἄγκειν ὠκέας ἵππους
ἦλσαν ἐκ δίφρων εἰς ἔριν ἀν[τίπαλοι,
σοὶ καλόν, ὦ Διότιμε, Φορωνίδος [ὥ]πασε λαός
κῦδος, ἀειμνάστους δ' ἦλθες ὑπὸ στεφ[άνους].
5 ἀσιτῶγγάρ πρᾶτιστος ἀφ' Ἑλλάδος ἵππικόν [ε]ῖχος
ἄγαγες εἰς ἀγαθῶν οἶκον Ἀγηγοριδᾶν.
ἀνχεῖ καὶ Θήβας Καδμηίδος ἱερὸν ἄστυ
δερχόμενον νίκαις ἐνκλέα ματρώπολιν
πατρὶ δὲ σῶι τελέ[θ]ει Διονυσί[ωι] εἶχος ἀγ[αθ]ῶνος,
10 Ἑλλὰς ἐπεὶ τρανῇ τόνδ' ἐβόασε [θρόον·
'οὐ μόνον ἐν ναυσὶν μεγαλύνε[ται] ἔξοχα, Σιδών,
'ἀλλ' ἔτι καὶ ζευκτοῖς ἀθλοφ[όροις] ἐν ὄχοις.'

Timocharis Eleuthernaëus III saeculi artifex. — 2 ANI — 9 ΤΕΛΕ
ΣΕΙ — ΙΩΝΟΣ — 10 ΕΒΑΣΘΕ. Omnia restituit Kirchhoff, praeter v. 9,
ubi Waddingtonis lectionem nondum noverat.

*933. Athenis. Miller *Revue archéol.* 1872 p. 354.

Τ. Δομίτι(ον) Προμη(η)θέα Ὡαθεν πα[ρ]όδοξον, περιοδονε[ί-
κ]ην τὸν ἀντικοσ[μητή]ν Τ. Δομίτι(ος) Προμη(η)θε[ύς]
Ὡαθεν καὶ Τ. Δομί(τιος) [Νά]ρκισσος τὸν [ἐαντῶν] πατέρα.

Ὀλύμπια Πύθια Ἰσθμ[ια] [Νέμεια]
ᾱ. β. ᾱ. ᾱ.

Ἄλλοτε μ[ὲν] σταδίοις με κατέ[σ]τεφεν Ἑλλὰς ᾧ[πασα]
ᾧ[ρματι] νεικήσαντα Δ[ιὸς] Πεισαῖον ἀγῶνα,
ᾧ[λ[λο]τε δ' ἐν Νεμέῃ, Πυθοῖ [δύς, πέμπτ]ον ἐν Ἰσθμῷ,
ἐμ[ὸ]ν ὄχθ[ρου] νείκης ᾧ[θλα] [φέ]ρον[α π]άτρη,
5 ἑξ[ήκονθ'] ἰ[ερ]ῶν ᾧ[ν] ἔλαβον στεφάνων
ἐν] πλείστοις ἱεροῖς, οἷς [θ]έμα κεῖτο μόνον.
γ̄.

Τ. Δομίτιον Προμηθέα ἀντικοσμητήν Neubauer docuit me inveniri in tit. *Philist.* III 344, 4, quem titulum, cum eosdem fere enumeret magistratus atque tit. *Philist.* IV 168, huic necessario aequalem esse, i. e. anni fere 240; cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 153. — Suppleveram priusquam Milleri disputationem cognovissem, raro ut res fert ab eo discrepans. — In praescriptis bis scriptum in lapide ΠΡΟΜΘΕΑ et ΠΡΟΜΘΕ[ΥΣ]. — ἐαντῶν ante πατέρα addidi propter spatii rationes. — 1 ᾧ[ρι-στον] M. — 3 Πυθοῖ τε καὶ ἔσχον ἐν Ἰσθμῷ M. — 4 . . . οχc . . ἐμ[όχθου] invenit M. — 5 . ΉΚΟΝΘΙ . . ΩΝ quae aliter legi nequeunt, quamquam mirus est genetivus *sexaginta coronarum ἀσινδότης* positus et quidem pendens ab ᾧ[θλα] vocabulo v. 4, magisque etiam mirus liberior vocis στεφάνων usus, cum quidem ἀγῶνας θεματικὸς et στεφανίτας inter se opponi pateat; neque denique infra scriptum γ̄ numerale explicare possum, nisi forte ad satis singularem carminis compositionem spectat, in quo tres pentametri tres hexametros excipiunt.

934. Olympiae. Dittenberger *Diar. arch.* 1876 p. 141 n. 19.

Ἴππῳ νικήσαντα Θεόπροπον ἔστεφε Πῖσα,
εὐπατρίδην Ῥόδιον, συνκλητικῶν γενετῆρα.

II vel III saeculi. — Filii ad senatoriam dignitatem provecti erant.

935. Constantinopoli supra anaglyphum, in quo auriga exsculptus est in quadriga adstans flagellum coronamque manibus tenens magna hominum caterva cinctus victori plausus ferentium. Equorum nomina adpicta Νικοπόλεμος, 'Ραδιάτος, Πύρρος, Εὐθύνομος. Henzen *Bullet. arch.* 1847 p. 122.

Ἄλλοις πανσαμένοισιν, [ἀεθλεύοντι δὲ μόνῳ
 Πο]ρ[φ]υρίῳ βασιλεὺς τοῦτο [δédωκε γέρας·
 πολλάκι νικήσας [γ]ὰρ ἐο[ύ]ς π[ό]ρεν ὠκέας ἵππους,
 λάζετο δ' ἀντιπάλων καὶ πάλιν ἐστέφετο.
 5 ἐνθεν ἔην Πρασίνοις ἔρις ἄσπε[τος], ἐνθεν αὐτή·
 ὥς Βενέτους, τέρψη, κοίρανε, κα[ὶ] Πρασίνους'.

δῆμος Πρασίνων.

ἄγεται, οὐκ ἄγεται, οὐ μέλει μοι· δὸς ἡμῖ[ν] Πορφύριν,
 Πρασινο[ί]ς Πορφύριν.
 ἔ]τερψεν εἰς Βένετον, τέρψει καὶ εἰς Πράσινον·
 εἰ δ' αὐτός, λάβε τὸ δημόσιον.

Epigrammatis fragmentum ex Anth. Plan. V 340 supplevi de monum. aliquot graecor. carminibus p. 18 sqq. — 2 . . . ΡΟΥΡΙΩ et v. 3 ΤΑΡΕΟΙCΠC lapis. — 6 τέρψει Planudes. — Porphyrius Calliopas natione Afer (de quo copiosius exposui l. s. s.) celeberrimus quinti sextique saeculi apud utramque factionem auriga, idemque variarum circensium seditionum auctor et dux. — 2 βασιλεὺς fortasse Anastasius, cf. l. s. s. p. 32. — 3 significatur diversium, de quo cf. Constant. Porphyrog. *cerim. aul. byzant.* p. 336 d. ed. Bonn. δέλης κελεύοντος τοῦ βασιλέως γενέσθαι τὸ διβέρσιον κατέρχεται ὁ ἀκτουάριος καὶ φέρει τοὺς τέσσαρας ἡνιόχους . . . καὶ ἐπιτρέπει αὐτοῖς ποιῆσαι τὸ διβέρσιον καὶ ἀνταλλάξαι τοὺς ἵππους . . . ἀντιπαρὰδοῦσι τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ὑπουργοῦντας· τὰ δὲ σκεῖη οὐκ ἀντικαταλλάσσονται· φοροῦσι δὲ πανία σημεῖα, μνηνόντα ὁ τοῦ Βενέτου Πράσινον, ὁ τοῦ Πρασίνου Βένετον. Mutatis equis qui victoriam tulit, ad eam factionem sese conferebat, ὅθεν εἰσὶν οἱ ἵπποι, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν τὰ ἔπαθλα στεφομένων αὐτῶν ἐκ τοῦ βασιλέως ἀπέρχονται εἰς τὸν αὐτῶν δῆμον. Cf. l. s. s. p. 21 sq. et quae addidit Friedlaender *Ind. lect. Regimont. aestiv.* 1872. — 5 sq. postulant Prasini sibi ut cedatur Porphyrius auriga; inperatori enim ius erat aurigas alteri utri factioni tradendi, cf. l. s. s. p. 20. (τέρψη coniunctivus pro futuro positus ex usu byzantino; cf. Lobeck *Phryn.* p. 722.) — Eadem paullo inmodestius flagitant Prasini in eis quae subscripta sunt, ubi ΗΜΥ traditur, deinde ΙΝΟΥC et CΤΕΡΥC, ἔτερψε corr. Buecheler. Minatus esse inperator videtur, nisi quietem

agerent, certamina fore ut omnino prohiberentur; respondent illi *sive fient sive non fient* (ἀγεται, οὐκ ἀγεται scil. τὸ ἵππικόν, cf. l. s. s. p. 20), cede Porphyrium, et adiciunt ad ipsum Porphyrium conversi *si ipse aude, sume pannum prasinum*; hoc enim esse τὸ δημόσιον demonstravit Reiske ad Const. Porph. l. s. s. p. 344 sq. Videntur haec a seditiosis clam subscripta esse.

CERTAMINA GYMNICA.

936. Argis. C. I. 17 ex schedis Fourmontii. Melius Ross *inscr. ined.* I 55 et Lebas II 108.

Ἄλκων ἀνέθηκε [τῇ]ντεα
Ἰσχύ[λ]λου, θ[ε]οῦ [ὃς τοῖς δαμοσίοις ἐν ἀέθλοις
τετράκι τε [σ]πᾶδιον νίκη κα[ὶ] δις τὸν ὀπλίτα[ν].

v saeculi initio. Conclamatas huius tituli difficultates paullo violentius sustuli. Est autem Rossii apographum tam adcurate factum, ut de earum saltem quae perierint litterarum numero dubitari plane non possit. Ab initio tituli duae interierunt; reliquis versus, qui desinit verbo ἀνέθηκε, integer est. Eadem plane est alterius versus condicio, cuius extremum vocabulum Ross tradidit ΚΕΥ+Ο, consentiente Lebasio, nisi quod hic antepaenultimam litteram ι fuisse testatur confirmata Fourmontii lectione. Inde consequitur cum neque a fine quidquam desit et proximus versus ab initio plane integer sit, non posse scribi Ἰσχυλλος. Tertiū deinceps versus certa est lectio ΘΙΟΡΟΞΤΟΙΞΔΑΜ. Iam nomen requiritur vel solius victoris vel ipsius atque patris; possis Ἰσχυλλου Θίοπος, ut concedam Θίοπον nomen graecum esse. At restat primum tituli vocabulum cuius tres quae superant litteras Ross ΟΟΝ tradidit, Lebas vero diserte errasse illum testatus primam litteram nec theta nec omicron sed coppa esse dixit; unde certus est vocabuli in — κων exitus. De plurali genetivo cum nequeat cogitari, restat ut nominativus fuerit ad ipsum victorem referendus. Duo igitur eiusdem enuntiati verba habes ἀνέθηκε et νίκη, quae ferri nequeunt. Itaque ut duo constituerem enuntiata studui, οιο aut scriptum male aut lectum pro θεοῦ ratus, ρ autem litteram iam mutilam olim spiritus notam superne inferneque clusam fuisse existimans. Reliqua bene restituit O. Mueller ap. Franz. *Elem. epigr.* p. 71 (cf. p. 380). — Ceterum ex eis quae disputavi patet primum versum hexametrum non fuisse; pro Ἄλκων vix

invenies aptius nomen. — 2 σπάδιον dorice i. q. στάδιον, cf. Ahrens *dial. dor.* p. 109. — ἐπλίταν scil. δρόμον.

937. Aphidnis. Rangabes 992.

ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ
ΝΗΟΣΕΝΑΣΤΕΙΓΑΝΤΗΡ
ΚΑΙΔΟΛΙΧΟΚΡΟΤΑΦΟΥΝ
ΦΥΓΙΟΥΤΕΣΤΑΔΙΟΝΕΞ
ΓΟΥΝ ΥΕΞ Λ

Dicuntur haec superesse ex titulo viginti fere versuum. Memorabile est adiectivum δολιχοκρόταφος v. 3; deinde σταδίου nomen v. 4 argumentum tituli videtur indicare.

938. Tanagrae. C. I. 1582.

Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε Φορύστας παῖς ὁ Τρίακος,
κῆρυξ νικήσας καλὸν ἀγῶνα Διός·
ἄλλους τε ἀθλοφόρους πιανοῖς ποσὶν εἶλον ἀγῶνας,
εὐόλβου δὲ πάτρας ἄστυ καλὸν στεφανῶ.

Καφισίας ἐπόεισε.

ι fere vel ante vel post Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter π, si fides est Rossii apographo; η formam habet Leake. — Phorystam recte Boeckh hominem agnovit *validis lateribus praeditum*, ut pariter voce (κῆρυξ v. 2) ac pedibus vigentem. — 2 etiam praeconandi artem fuisse coronarum praemii haud expertem notum est; cf. Boeckh ad C. I. 1583 quemque adtulit Ciceronis locum *ad famil.* V 12, 8. — καλὸν ἀγῶνα Διός cf. supra ad. n. 492 et Diod. XV 53, 4. Cleosthenis victoris ol. 66 epigramma est apud Pausan. VI 10, 7, quod Tanagraeus poeta imitatus est:

Κλεοσθένης μ' ἀνέθηκεν ὁ Πόντιος ἐξ Ἐπιδάμνου.
νικήσας ἵπποις καλὸν ἀγῶνα Διός.

ubi v. 2 scribendum ἵπποις νικήσας, cf. n. 492. — 4 ΣΤΕΦΑΝΟ.

939. Synnadis. Perrot *Revue archéol.* 1876 p. 201.

Εἷς δρόμος, εἷς στέφανος[ς]· νίκης κρείσας ἀμφοτέροισιν
ἐλ(λ)αχεν ἰσοταχῆς· οὐνομα δ' Ἱππόλυντος.

ταῦτα δὲ κηρύσσοντος ἀκο[ύσα]ς Εὐαγρος ἡμ[ῶ]ν
σιῆσεν ἀγ[ω]νοθέτης εἰκόνας ἀμφοτέρ[ω]ν.

Litterae vulgares praeter A. — 3 ΑΚΟ|ΕΙΣ corr. Egger. Ter praeterea in apographo peccatum O littera pro Ω scripta. — Miro casu accidit ut duo homines eodem Hippolyto nomine idem subeuntes cursus certamen eodem praemio ornarentur.

940. Athenis in arce. *Ephem.* 179. Rangabes 989.

Ν]ῖκαι ἔξ
Παναθήναια παί[δων
Θαργήλια

Τ]οιᾶδε τις δείξας παραδε[ί]γματα παισὶν ἑαυτοῦ
μᾶλλον ὀρέξασθαι τῆς ἀρετῆς προτρέπει.

Et litterae ΝΞ et scriptura ΕΑΥΤΟ quarti saeculi indicia. — In praescriptis ΔΙΚΑΙ, quod correxit Keil *sched. epigr.* p. 13, idemque παί-δων supplevit. — Titulus vix integer est.

***941.** Athenis in arce. Ex Rossii Bursianique apographis Keil *Bullet. acad. Petropol.* 1859 XVI 98 sq. Cf. C. I. 233.

Διοφάνης Ἐμπεδίωνος
νίκη Ἰσθμοῖ.

Ἐμπεδίωνος παῖδες Ἀθηναῖοι δὴ ἐνίκων,
Διοφάνης ἀγένειος [ἐν] Ἰσθμοῖ πανκρατι[αστῆς],
καὶ πρόγονος Στέφ[ανος]. ῥώμην δὲ χειρῶν [ἐ]π[έ]δ[ει]ξ[αν].

III fere a. Chr. n. saeculi. Supplevit Keil. — 2 ε. κΘΜΩ legebant; meum apographum ceteroqui paullo plenius hoc loco deficit. — 3 legi ΙΙΙΓ. ΔΙ. ΞΙΙ, unde confirmatur Keillii coniectura. — Diophanes inter pueros (ἀγένειος), inter viros iuvenesve (πρόγονος) vicerat Stephanus, cuius cur non praefixum sit nomen nescio. — Ceterum plane non video quomodo ante ν. 1 ad dextram ΤΟΦΩΝΡΑ et extremo versu primo ΚΛΕΙ litteras in lapide deprehendere potuerint.

942. Thera in insula. Henzen *Annal. Instit.* 1864 p. 107.

Δωροκλείδας Ἰμείροντος
Ἑρμαῖ καὶ Ἡρακλεῖ.

Ἀ νίκα πύκταισι δι' αἵματος· ἀλλ' ἔτι θερμόν
πνεῦμα φέρων σκληρᾶς παῖς ἀπὸ πυγμαχίας
ἔστα παγκρατίου βαρὺν ἐς πόνο[ν]· ἅ μία δ' αὖς
δις Δωροκλείδαν εἶδεν ἀεθλοφόρον.

i fere a. Chr. n. saeculi; litterae vulgares praeter A.

943. Athenis, olim sub anaglypho. C. I. 250.

Ἀ]θλα τὰ τῆς νίκης Ὠράριος Ἡρα[κλείδου]
λα]μπάδας Ἑρμείαι θῆκε καὶ Ἡρα[κλεῖ.

ii fere p. Chr. n. saeculi. — Aurarius (sic Keil *de inscr. attica* 1864; Horarius Heraclides Neubauer *Herm.* XI 146 adnotans Horarium praenomen esse) fortasse ephebus fuit gymnasii. — 2 ΗΡΑΙ hoc ut reliqua supplevit Boeckh.

944. Oenoandis Pisidiae. C. I. 4380^m. coll. Add. III p. 1169.

Ἀγωνοθετοῦντος Ἰουλίου Λουκίου [Μ]ει[δ]ίου Εὐαρέστου
πανηγύρεως ἐ[πετείου] Εὐαρεστείων, ἧς αὐτὸς συνεστήσατο
ἐξ οἰκίων χρημάτων, Πόπλιος Σθένιος Φρόντων Οἰνοαν-
δεύς, υἱὸς Ποπλίου Σθενίου Λικινιανοῦ, στεφθεὶς ἀνδρῶν
παγκράτιον κοινὸν Λυκίων.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα πάλην ἔστεψέ με πάτρι
καὶ κύδηνε κλυτῇ εἰκόνι χαλκελάτῳ·
πανκράτιον δ' ἀνδρῶν κοινὸν Λυκίων μετέπειτα
ἀράμενος πάτρι θῆκε ἑρατὸν ξόανον.

In praescriptis ΠΕΙΛΟΥ Schoenborn, π. ΙΑΙΟΥ sched. Danielli; Μει-
δίου Franz. Eiusdem agonothetae mutilus titulus C. I. 4380 n. — Post
πανηγύρεως omnes Ε ----- ΕΥ κτλ. ἐπετείου Wilamowitz. Euarestei
ludi ab ipso agonotheta eiusve patre vel proavo videntur instituti esse.

945. Prope Thessalonicen inventus cippus, in quo mirmillo exsculptus est altera manu fascinam et pugionem tenens. Longpérier *Rev. archéol.* 1849 p. 198 sqq.

Εὐφράτης πάις ἦλθον, αἴθ' ἐ πλοκαμεῖδες ἐπῆσαν
ἐξάκι νικήσας πατρίδ' ἐπη[ν]κλείσα.

1 αἴθ' ἐ pro αἴθ' αἰ scriptum esse dixi *de monum. aliquot graecor. carminibus* p. 40, cf. Petron. c. 57 *et puer, inquit, capillatus in hanc coloniam veni: adhuc basilica non erat facta.* — 2 ΕΠΗΛΚΕΙΣΑ legebatur ἐπικλείσα. Cf. Simon. ep. 125 νίκαις ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλείσας et id. ep. 156 ἐπτάκι νικήσας ἐς γόνατ' οὐκ ἔπεσεν, ubi extrema παρ' ὑπόνοιαν addita. *Anthol. app.* 308 χαῖρε Κλέων, Θήβας πατρίδ' ἐπευκλείσας, denique cf. supra n. 21, 12 et infra n. 947, 6.

946. Trallibus Cariae. C. I. 2936.

Εὐβούλου Πολλίων κληρίζομαι ἐστὶ δὲ πάτρη
Νῦσά μοι ἐνκλειής· πόλιος δὲ γέροντά με δῆμος
Τράλλεος εἰν ἀέθλοισιν ἀταρβέ[ος] Ἡρακλῆος.

ἀγωνοθετούντων καὶ ἀναθέντων τοὺς ἀνδριάντας Μ. Αὐ-
ρ(ηλίου) Συ[μ]μάχου Κυανίου καὶ Μ. Αὐρ(ηλίου) Ἐρμείου.

3 ΑΤΑΡΒΕC — In subscriptis ΕΥΩΜΑΧΟΥ. Deinde Κυανίος recte se habere puto neque emendandum Κιανού.

947. Romae, in tribus anaglyphi lateribus. C. I. 5923.

a. . . . τρος αὐτοῦ Ν[εική]της Ἡρακλεῖ[ος] προβιβασθεῖς,
καὶ αὐτὸς ἄθλοισι τοῖς ἐν σταδίοις τι[ε]τεῖχειν,
καὶ πρῶτον στεφθεῖς στάδιον καὶ αὐτὸς δὲ δίαυλον
Ἡελίου τε δρόμον Μήνης τε Σελήνης ἄθλα τελέ(σ)σας,

5 μεῖζονα θ' Ἡρακλέους ἐνεγκ[κ]ών,
αἰσι τῶν γονέων τὸ γένος καὶ πατρίδ' ἐπ[ε]υκλεί[σ]ας ἐπ[αι]ν-
αι[ν]ον ἔχ[ε]σκ[εν].

Ῥώμη τῇ κοσμο[στο]ρήσῃ χάριν οἶδε μερίστην,
ἐν μεγάλῃ δόξῃ τ' ἔδραμε [ν]εικήσας
στέμ[μα]τα πέν[τε] τυχ[ώ]ν· καὶ [σεμνῶ]ν εἰμ[ι] προφήτης

10 ὧν γε προεῖπα θεῶν.

b. *Νεικήτης, τῷ γένει [M. Τύλ]λ[ι]ος*
Εὐτύχης Βειθυνὸς τεχνεῖτης ἐποίει.

c. ἀληθ[ῆ]ς ἐ[στίν] τοῖς [θ]νη[τ]οῖς γείνεται θεὸς Ἐρμῆς
M.] Οὐ[λ]πιος φίλος καὶ αὐτὸς σὺν
Εὐδοδίῃ, ἣν εὐχομε σώξῃσθε πάντοτε.

De restituendis titulis desperandum videtur; melius cederet opera si anaglyphum quale fuerit sciremus: interim intellexisse sufficit in inscriptione vilissimo dicendi genere argumentique vulgaritate insigni non nimis magnam nos fecisse iacturam. — 1 ΗΡΑΚΛΕΙ Ligorius apud Muratorium; nihil nisi . . . ΛΕΙC Osann, qui etiam magis mutilo utitur apographo. — 2 ΤΟΤΕΥΧΕΙΝ non intellego. — 5 post Ἡρακλέους legitur CΥΝΕΙΔΗC, quod fuerit feminini generis nomen, ad quod αἰσι dativus referri possit; fortasse igitur μελίζονα[ς] Ἡρακλέους . . . ἴδας ἐνεγκών scribendum. — ΕΝΕΓ | ΧΩΝ — 6 ΠΑΤΡΙΔΟCΤΕΤΥΧΗC | . . ΟCΠΑΙΔΙΟΝΕΧΘ | ΕΝ ἔπαινον Franz, cetera probabiliter correxi; cf. supra ad n. 945. — 7 ΚΟCΜ | . ΚΟΦΩ corr. Franz. — 8 sq. . ΕΙΚΗCΑCΡΩΜΑ | . . ΗΤΕΤΥΧΟΝ . ΚΑΙ | . . CΥΝΕΙΜΗΠΡΟΦΗ | ΤΗC in quibus quae conieci eorum nihil certum est praeter εἰμί. Franzii supplementa intellegi nequeunt.

Titulus b sic traditur:

ΟCΞΕΙΑ
 ΝΕΙΚΗΤΗC
 ΤΩΓΕΝΕΙ ΚΕΙΔΕΟC
 ΕΥΤΥΧΗC κτλ'.

ubi ab initio in promptu est Osanni coniectura Ἐφέσια. — M. Τύλλιος Neubauer, qui recte eundem artificem adgnovit in tit. attico C. I. 247 Μάρκος Τύλλιος [Εὐτύχης] Ἀπαμεὺς τῆς Βιθυνίας, cf. *Diar. arch.* 1876 p. 68 sq.

Titulus c omnium ineditissimus hic est:

ΟΗΕ
 ΟCΤΟΥC
 ΟΗΗΡΟΥC
 ΓΕΙΝΕΤΕ
 5 ΘΕΟC
 ΕΡΜΗCΕΙΑ
 ΕΥCΚΟΥΠΙ
 ΟCΦΙΛΟC
 ΑΠΟΛΙΕΙ
 10 ΛΑCΑΚΑΙ

ΑΥΤΟCCΥΝΔΕ

ΜΑΔΙΕΥΟ

ΔΙΗ ΗΝΕΥ

ΧΟΜΕ CΩZE

15 CΘΕΠΑΝΤΟΤΕ

ubi ab initio ἀληθής posui; Ἰλεως Franz idemque θνητούς v. 3 recte, cetera temere adtrectans. — 13 nec cuius sit votum patet nec pro qua muliere factum; σὺν δάμαρτι improbabiliter v. 11 sq. Franz.

IV. EPHEBICA.

948. Teno in insula. Ex Francisci Desippae apographo pessimo *Ephém.* 3408.

Οἱ] ἐφηβεύσαντες ἐπὶ γυμναστιάρχου Φιλίσκον τοῦ Φιλίσκον,
Σίμον τοῦ Ἀρχα[γ]όρου Ἑρμῆ καὶ Ἡρακλεῖ.

secuntur ephēborum nomina

Τᾶς με[λέ]τας ἄνθημα διάκτορον ἔνθα με κεδνοί
θ[έντ]ο παλαι[σ]τριτᾶν ἡιθέ[ω]ν φ[ύ]λα[κ]α,
ἔργμ]ασιν εὐτάκτοισι μεμαλό[τε]ς ἄκ[ρ]ον ἔφηβοι
καὶ φιλι[αί] Χαρίτων τε ἄμμιγ' ὁμοφροσύναι,
5 τοὶ περὶ γυμναστιάρχον ἀεὶ μεδέοντα Φιλίσκον
σ[ω]φροσύνα[ς], Σίμον [τ' ἔ]ν[γ]ονο]ν Ἀρχα[γ]όρου,
οὔνεκ' ἐ[γὼ] πι]νυ[τᾶ]τα καὶ ἀγλαὸν ἦθρεσι κόσμον
δῶ[κ]α καὶ ἐ[γ]μώμον πάντοθεν εἰρυσάμην.

Litterae vulgares praeter A; titulus ineuntis videtur romanae aetatis. Emendaverunt Bergk *Fleckeis. Ann.* 81 p. 63 (cf. Meineke *ibid.* 87 p. 375 n. 22) et Keil *Philol. vol. suppl.* II 570 sqq., qui praescripta una cum ephēborum catalogo restituit; traditur ab initio ΜΕΦΗΒΕΥΣΑΝ ΤΕΣ et paullo post ΑΡΧΑΙΟΡΟΥ. — 1 ΜΕΤΑΣ et 2 ΘΝΗΠΟΝΠΑΛΑΙΤΡΙΤΑΝΗΘΕΟΝΦΙΛΑΣΑΙ corr. Bergk. Mihi et κεδνοί, quod nimis longe abest ab nomine ἔφηβοι, substantivo videtur egere et φύλακα adiectivo; itaque conicio παλαιστρίταν ἡίθεοι φύλακα. — 3 Σ . . ΛΑΣΙΝ ἔργμασιν Bergk, σχήμασιν Keil, quod propter hoc ipsum quod vocabulum rei proprium est elegantiori poetae iniungendum non est. — ΛΟΝΣΑΚΤΟΝ ἄκρον Keil, αἰέν Bergk. — 4 ΦΙΛΙΧΑΡΙΤΩΝ — 6 ΣΟΦΡΟΣΥΝΑΙ — ΣΙΜΟΝ . . . ΝΕ . . .

ΝΑΡΧΑΙΟΥ Σίμων τ' ἔκγονον Neubauer, perfecit emendationem Wilamowitz, idemque σωφροσύνας genitivum restituit. — 7 ΘΥΝΕΚΕ . . ΠΟΝΥΤ . ΤΑ et 8 ΔΩΡΑΚΑΙΕΙΜΩΜΟΥ corr. Bergk.

949. Spartae herma. Ross *Inscr. ined.* n. 29.

Συνέφηβοι Δαμοκράτους.

*Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν, υἱὸν Διοκλῆος
ἀμφὶ παλαίστραισιν στήσαμεν ἡμετέραις,
παῖδες ἀνίκαιοι, σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι,
Ἑρμῶνι θεῷ πλεῖον ἀγαλλόμενοι,*

5 *βουλαῖσιν πινυτοῖο Φιλουμενοῦ, ὃς πλ[έ]ον ἄλλων
ἐστὶν ἐπιστατέων γυμνασίας πρῦτανις.*

II p. Chr. n. saeculo vix antiquius epigramma. — 4 πλεῖον quia ipse Damocrates iam Mercurius factus est. — 6 ἐπιστατέων participium; fuerit Philumenus curator aedificiis restituendis praepositus, cf. Dittenberger *de ephēbis atticis* p. 46.

*950. Athenis herma apud gymnasium quod dicunt Hadrianeum. Franz *Bullet. arch.* 1835 p. 210.

*Τόνδε ἀπὸ δαδούχων ἱερῆς μητρός τε γεγῶγα,
ἣ τελετὰς ἀνέβαινε θεοῖν παρ' ἀνάκτορα Δηοῦς,
Αἴλιον Ἀπολλώνιον, κλεινὸν κοσμήτορα παίδων,
οἰτῆσεν ὁμώνυμος υἱός, ὃς ἄρχων ἦεν ἐφίβων.*

Hadrianeam aetatem produnt et praenomen Αἴλιος et vetustior θεοῖν forma, denique locus, ubi inventus est titulus. — Aelius Apollonius πατρόθεν Lycomida, μητρόθεν Phyllida fuit. — 4 ἄρχων ἐφίβων cf. Neubauer *comment. epigr.* p. 54 sq.

*951. Athenis herma. Cumanudes *Palingenesiae* 1865 mens. Nov. n. 22.

*Ἰππέα Ῥωμαίων τὸν ἐν ἡμετέροις ἐφηβον,
Κίρυκος Ζήρωνος ἀφ' αἵματος νέος υἱόν,
Ζήρωνος Ζήρωνα, κλυτῶν προγόνων κλυτὸν ἔργος,
πατὴρ καὶ μητὴρ Στρατιόλας παραμύθιον εἶναι.*

Litterae ζ antiquior forma Hadrianae fere aetatis indicium. —

2 de gente Cerycum orti filius pater avus homonymi. — 4 cf. supra ad n. 502, 4. Defuncto patet iuveni hermam positum esse; quis posuerit nescitur.

*952. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* I 428.

Εἰκόνα κοσμητοῦ Ἑρμείου παῖς Θεόδωρος,
Ἑρακλέους ἱερῆος ἀνέστησεν σὺν ἐφήβοις.

Litterae εσω. — 2 σὺν ἐφήβοις, qui dedicando aderant.

953. Athenis herma mutilus. Minusculis litteris ed. Dittenberger *Hermæ* XII 7 (C. I. Att. III 749).

Δόξαν συν[εφή]βοις, χρησιότ[η]τος εἵνεκεν
Κάλλιπ[π]ος Ἀντιφῶν τε [τὸν κο]σμήτορα.

1 *epheborum consilio.*

954. Athenis herma. C. I. 268.

Ὅμωνύμου παῖς εἰμι κλινὸς Ἀρχ[ικλ]ῆς.
κοσμητῆς
Ἀρχικλῆς (Ἀρχικλέους) Λακκιάδης.

Ἐπὶ Δειδί(ου) Σεκούνδου Σφηττίου ἄρχον[τος].

Sequitur tabula magistratuum et epheborum.

Anno 112 ex coniectura adsignat Didium Secundum archontem Neubauer *Comment. epigr.* p. 150. — Senarii supplementum, quod fugerat Boeckhium, etiam Keil invenit, cf. Neubauer *Hermæ* XI 142.

955. Athenis herma. Cumanudes *Philist.* III 60 et IV 468.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγον βουλ[ῆ] καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸ[ν] κοσμητὴν Ἡλιοδώρον Π[ει]-
ραιέα.

Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας καὶ εἰκόνας Ἡλιοδώρου
κεστροφόροι ξυνῶ τῷδ' ἀνέθεντο τύπῳ,

τοῦ μὲν ἐπεὶ θεός ἐστι καὶ εἴ[αδ]ε παισὶν ἐφήβοις,
τοῦ [δ' ὅ]τι κο[σ]μητῶν ἐξοχὸν εἶλ[ε] κλέο[ς].

Ἐπὶ ἄρχοντος Φο[νρ]ίου Μητροδώρου Σουνιέως ο[ί] ἐφηβοὶ
ἀν[έγ]ραψαν τοῖς παιδευτὰς καὶ ἑαυτοῖς.

sequitur tabula magistratuum et ephēborum.

Furius Metrodorus archon ca. a. 115; cf. Neubauer *Comment.* p. 145.

— 1 εἰκόνας plurale in metri gratiam. — 3 ΕΥ.ΛΕ corr. Cumanudes idem-
que reliqua supplevit.

956. Athenis herma. C. I. 270.

Εἰκόνα τήνδε Ποσειδῶς ἐν ἐφήβοισι παλαίστραι
τεύξας κοσμητοῦ θήκατο Νυμφόδοτον.

Ἐπὶ τῆς Γαίου Ἰουλίου Κασίου Στειριέως ἀρχῆς, κοσμητῆς
ἐφήβων Ὡλὸς Πόντιος Νυμφόδοτος Ἀζηγιεύς κτλ.

Iulius Casius archon ca. a. 120; cf. Neubauer *Comment.* p. 19. —
Idem (*Herm.* XI 139) defendit epigramma ab inutili emendandi studio,
recteque εἰφήβοισι idem esse ait quod ἐφήβοισι. Non tamen recte υ
litteram temere insertam putat in metri simulque lusus cuiusdam gra-
tiam; illius enim aetatis homines cum υ vocalem non aliter pronuntia-
rent ac φ consonantem, nihil nisi consonantis duplicationem ab arsi ex-
cusatam scriptor conmisit. Explicandum autem ἐν ἐφήβοισι non *dum in*
ephebis est, sed *una cum ephebis*, sicuti supra σὺν ἐφήβοις n. 952. —
παλαίστραι dativus a participio τεύξας pendet. — Ceterum inprobabilis
videtur Dittenbergeri emendatio (*Herm.* XII 1 sq.) ἐν εἰφήβοισι παλαί-
στραις, ut sint palaestrae ἀγαθούς ἐφήβους ἔχουσαι.

957. Athenis ad Prytaneum. Cumanudes *Philist.* III 62. C. I. Att.
III 736.

Ἡρ[ο]ξε μὲν Ἡρώδης, κοσμήτεις δ' ἐσθλὸς [Ἰάκχο]ν
εἰροπόλος, νυχίων μυστιπό[λος συν]όδων·

Διογένης δ' ἐχάραξ' ἐτάρον [νεκα] Μαρχιανοῦ,
τάνδε γραφὰν φιλὴς μνημόσυνον θέμενος·

5 τῶν δ' ἄρ' ὁ μὲν Πτολεμαῖον ἐπώνυμον ἔλλαχε φυλᾶς,
αὐτὸς δ' Ἡρακλέους ἔργονον Ἀντίοχον.

Ἐκεσ[τ]ροφυλάκει Εὐτυχίδης Ἀσκληπιოდώρου Αἰξωνεύς.

Ti. Claudius Herodes Marathonius archon fuit tertius ἀπὸ τῆς ἐπιδημίας τοῦ . . . Καίσαρος Ἀδριανοῦ Σεβαστοῦ (tit. att. *Philist.* I 381); i. e. 127 vel 129, cf. Dittenberger *Hermæ* VII 213 sqq. — 1 suppl. Cumanudes. Cosmetæ nomen, quod ex sacro ritu tacetur, Dionysius est Marathonius; cf. tit. s. s. — 2 μυστιπόλων συνόδων Keil *Philol. vol. suppl.* II 591, μυστιπόλος Buecheler. — 3 et 6 supplevi *Hermæ* XI 383; Keil v. 3 ἐτάρων νόμα et v. 6 ἄλλος δ'. Non recte Dittenberger *Herm.* XII 6 Diogenem una cum Marciano (ἐτάρων μετὰ Μαρκιανοῦ v. 3) amicitiae monumentum posuisse iudicavit; nam cui hoc φιλίης μνημόσυνον dedicaretur dictum oportuit.

958. Palaeochorio Megarensium. Ex schedis Fourmonti C. I. 1100.

- 6 ὀέσσαν ἐνξέ[ι]νον Με[γαρήων
 ἦν ἀρετὴν διὰ] π[ᾶ]σαν, ἐπὶ φίλος ἦεν ἀπ[ασιν].
 ἀλλὰ χάριν μνήμ[η]ς ζάθεον βρέτας ὅς [τ]ό[δ'] ἔθηκεν
 ζῶν Δ[ι]οιογένο[υ]ς εἶνεκ' [ἀ]μειψ[α]μένον,
 10 οὐδὲν ἰδὼν τούτου φιλί[η]ς γ[λ]υκερώτερον ἀν[δρός]
 τῆς τ' ἐν [γ]υ[μ]νασί[ο]ις μ[υ]νώμενος φ[ι]λίης,
 Μαρκιανὸς τὰδ' ἔγραψε, τὸς φίλος· ἀλλὰ φίλει με
 καὶ κρυερὸν χ[ρ]ο[ν]ο[ν] οὐκ ὀ[ρ]μ[ον] ἀμειψάμενος.

Diogenem, quem mortuum amicus imagine honorat, Atheniensem fuisse conieci (*Herm.* XI 384) eundem, qui Marciani sodalis memoriam coluit titulo antecedenti. Hinc v. 12 Marciani nomen supplevi; utrumque vel certe Diogenem non civem sed hospitem fuisse Megarensē docet epitheton (v. 6) ἐνξένος. — Ab initio quae tradita sunt non expedio:

ΠΟΙCΙ

ΛΟΕΜΕΠΙΟΡΟΧΜΥΟCΛ

ΑΠΟΥCΑΙCΠΟΕΛΟΝΠΗΓΕC

ΕΙΚΑΙΕΥΤΕΝΙΗΟΥΠΟ

5 ΜΑΟΑΙΟCΠΙΝΥΤΗΝΔΑΚΑΧΟΙ

ΘΕCΚΑΝΕΥΞΕΝΩΝΜΕ κτλ'.

ubi v. 4 κάλλει κεύθενή praecelluisse praedicatur Diogenes, v. 6 Megarenses morte sua graviter adflixisse dicitur. — 6 Με[γαρήων] praeiit Boeckh. — 7 ΜΠΛΕΑΝ extr. ἀπασιν Boeckh. — 8 ΠΗC — ΟC·Ο — 9 ΕΙ ΝΕΙΚΑΛΕΙΤ Εἵνεκα Boeckh dedit. — 11 ΕΝΕΥΝΑCΙΕΝΩΜΕΝΟCΦ μνώμενος coni. Boeckh. — 13 ΝΧΕΟΝΙΩΝΟΙΝΟΝΑΛCΕΙΨΑΙ ἀμείψαι Boeckh.

959. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 202.

Ἐρμῆν Χρυσίππου κοσμήτορος ἐσθλοὶ ἔφηβοι
ἀντ' ἀρετῆς πάσης θῆκαν ἀριπρεπέως.

παιδοτριβοῦντος διὰ βίου Ἀβασκάντου τοῦ Εὐμόλπου Κη-
φεισιέως ἔτος ζ'.

Abascanti paedotribae primus annus est 13⁷/₈, septimus 14⁴/₅; cf. Neubauer *Herm.* XI 396. — Quae circa phallum hermae incisae sunt litterae, inclusit eas manus recentior.

960. Athenis herma. *Ephem.* 2235.

Ἀγαθῇ τύχῃ
ἐπὶ ἀρχοντος Φ]λ. Ἀρριανοῦ Παιανιέως

κοσμη]ιεύοντος Ἀθηναίου [σύσ]τρεμμ' ἀνέθηκεν
τῶν ιδίων πολέμαρχος Ἀπολλοφάνης συνεφίβων.

In subscriptis Abascanti paedotribae annus decimus notatur, i. e. a. 14⁷/₈. — Supplevit Neubauer *Comment.* p. 96. — 1 ab initio syllaba abundat; vide quae secuntur.

961. Athenis herma. *Ephem.* 1862 n. 107.

Ἀλκιδάμου κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Intra annos 145-150; cf. Neubauer *Comm.* p. 112.

962. Athenis in arce inventus titulus scuto rotundo lapideo inscriptus. C. I. 284.

. εὐήν]ορος ἀλκῆς
αἰὲν ἐς ἀνχεμαχ

ἄνθεσαν] Ἀλκαμένους κοσμητεύοντος ἔφηβοι.

Sequitur epheborum tabula. Scriptus est titulus Caracallae fortasse aetate, cf. Boeckh ad C. I. 283; tamen interrupta temporum continuitate huc rettuli propter v. 3 praecedentibus titulis simillimum, quem haud recte a vv. 1 et 2 separaverunt. Scriptus enim est in scuti circulo interiore, exterior cuius nunc quidem fracti octava fere pars superesse

dicitur reliqua habet ΟΡΟΣΑΛΚΗΣΑΙΕΝΕΣΑΝΧΕΜΑΧ . . Octava pars, nisi fefellit ratio, cum 22 sit litterarum, integri circuli 176 litterae fuerunt vel quinque heroici versus, quibus nihil inpedit quominus verba interius scripta continuata fuisse putemus. Superare igitur videntur (nam certa res non est) quae supra posui ex ampliore sex fere versuum carmine, cuius ne sententiam quidem adsequor.

9 63. Athenis. C. I. 425.

Τόνδε ἀρειτῇ προὔχοντα νέον, φίλον ἀθανάτοισιν,
μουσοπόλον Φιλότειμον, ὁμώνυμον νύεα πατρί
Σύμφωρος ἐσθλὸν ἐταῖρον ἀνέστησεν συνέφηβον,
πίστιν καὶ ζῶντι φέρων μνήμην τε θανόντι.

Ἐπὶ ἄρχοντος Τίτου Ἀνδ(ηλίου) Φιλήμονος [Φιλ]άδου,
κοσμητεύοντος Στατίου [Σε]ραπίωνος Χολλείδου.

T. Aurelius Philemon archon a. 159 vel 160; cf. Neubauer *Comment.* p. 23. 152. *Herm.* XI 397.

*964. Athenis herma. *Ephem.* 1860 n. 200.

Λεὼς ἐφήβων τόνδε κοσμητὴν θέτο
Ὅνασον Ἐρμάωνι κυδῆνας ἴσον.

Ἡ ἐξ Ἀρείου πάγον βουλὴ τὸν κοσμητὴν τὸν ἐπὶ Κλ(αυ-
δίου) Αυσιάδου ἄρχοντος Ὅνασον Τροφίμου Παλληνέα γραμ-
ματεύσαντα τοῦ συνεδρίου.

Claudium Lysiadem archontem Antoninorum nunc aetati tribuit Neubauer.

965. Athenis herma. Litteris minusculis Dittenberger *Hermæ* XII 9 (C. I. Att. III 753).

Ἐρμῶν Ἀλέξανδρος μ' Ἀλεξάνδρου πατρός
ἔστιασ' ἐφήβων εὐκλεῶ κοσμήτορα.

Alexandrum cosmetam Dittenberger eundem esse vidit, qui in titulo *Philistoris* IV 272 Commodi aetate scripto archonte Ti. Claudio Bradua Attico Marathonio memoratur.

966. Athenis. C. I. 246 ex schedis Fourmonti.

Φιλαδέλφεια
ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἦρχεν ὁ [Α]ε[ι]ο[γ]ένης [μέν], ἐκοσμήτευε δὲ ἐφήβων
Μάρκελλος, πινυτῆς σύντροφος εὐδικίης.
ἐν δ' ἄρα [ῆ]ιθέοισιν ἐφήβοισιν κρατεροῖσιν
τὴν πυμάτην τάξιν Μάξιμος ἦρε πάλης.
5 τοῦ δὲ Ἀσκληπιάδης [σ]τεφα[ν]οῦτο
τὴν πρώτην paίδων τάξιν ἀφ' Ἡρακλέους.
φωνη

Fl. Diogenes Marathonius, si quidem recte nomen restituit Neubauer *Herm.* XI 144, archon est anni 209 (cf. Dittenberger *Jen. Litztg.* 1876 p. 555), si minus, certe L. Veri et M. Aurelii temporibus recentior titulus, quorum in honorem Philadelphæi ludi instituti sunt, cf. Neubauer *Comment. epigr.* p. 121 sq. — 1 MAXENOMENOIENHC ἦρχεν ὁ Μηνογένης μέν dubitanter Boeckh, ὁ Διογένης μέν Neubauer *l. s.*; fateor tamen neque articulum placere neque μέν particulæ ullum in lapide locum patere. — 3 ΕΝΔΡΑΚΙΘΕΟΙCIN ἐν δ' ἄρ' ἡθεοισιν Boeckh; metricum huius generis vitium certe non reformidavit scriptor. — 4 Maximus γ πάλην, Asclepiades α πάλην vicisse traduntur C. I. 245, quam tituli partem ad eosdem ludos Philadelphæos spectare recte contendit Boeckh. — 5 ΤΟ ΥΔΕΤΑΙ CΑΦΙΡΕΙΟCΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC τοῦ δὲ πανάξιος ὧν Boeckh haud dubie falso, τοῦ δ' ἑταρος . . . εἰς Neubauer, cui quod olim addendum putavi ἀγέ-νειος iam displicet. — ΕΤΕΦΑΙΟΥΤΟ — Verba ἀφ' Ἡρακλέους videntur gymnasii locum Hercules statua insignitum notare; neque enim huc pertinent οἱ ἀφ' Ἡρακλέους ὀλυμπιονῖκαι, de quibus cf. Cobet *de Philostr. libello π. γυμν.* p. 75. — 7 sententiam vix recte Boeckh significavit hanc: *medii autem ordinis victorem proclamavit praeconis vox.*

967. Athenis. C. I. 248.

Κοσμητέοντος Πλουτάρχου Ἀχαρνέ[ω]ς.

Στῆ[σ]εν Ἀχ[ώ]ριστος στήλην με[γ]ακύνδεσιν ἀστοῖς
πατὴρ τοῦ[ν]οι' ἔχων δημόθεν Εὐπ[υ]ρίδης,
ἐκπρεπέ[ω]ς ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήβο[υ]ς
καὶ στεφάνου κῦδος μο[υ]νος ἐνεγκάμενος.

ἀγωνοθετήσας Ἀδριανείων.
 Σεβήρεια Ἀντώνεια
 Ἀντινόεια Κομ[μό]δεια.

Circa exitum II initiumve III saeculi, cf. Neubauer *Herm.* XI 146. — ΑΧΑΡΝΕΙΟΣ — 1 ΣΤΗΧΕΝΑΧΗΡΙΣΤΟΣ — ΜΕΤΑ — 2 ΤΟΥΤΟΜ — ΕΥΠΩΡΙ ΔΗΣ — 3 ΕΚΠΡΕΠΕΥΣ — ΕΦΗΒΟΙΣ — 4 ΜΟΝΝΟCΕΝΕΓΚΡΑΜΕΝΟC — Ludorum nomina infra scripta singulis coronis inclusa sunt; quantum traditur ΚΟΜΩ | ΔΕΙΑ. Omnia correxit Boeckh. Achoristus ephebus Hadrianeorum ludorum agonotheta electus sodalibus suis impensis ex more praemia certaminum proposuerat (recte enim sic Neubauer *l. s. s. v.* 3 explicat) solusque videtur in Severeis Antinoeis Antoneis Commodeis coronam victor retulisse; Adrianeis ipse interesse non potuit.

*968. Athenis prope Prytaneum herma inventus. Cumanudes *Philist.* III 277.

Ἐλευσεῖνιον γόνυ με παῖδα Μακαρέως
 στήσαντο παῖδες εὐκλεᾶ κοσμήτορα,
 Φοῖβον προφήτην, Οἰνέως ἐπώνυμον.

"Αρχοντος Γ. Κασ(ίου) Ἀπολλωνίου Στειριέως.

sequitur magistratuum epheborumque index.

C. Casius Apollonius non post a. 208, fortasse hoc ipso anno archon fuit; cf. Neubauer *Comment.* p. 88 sq. *Herm.* XI 148. — 2 παῖδες in indice nominantur Macareus et Epimachus.

*969. Athenis prope Prytaneum inventus herma. Cumanudes *Philist.* I 518.

Ὅν βασιλῆς ἔστεψαν ἐπ' εὐδικίῃ βίότιοι
 καὶ σταδίοις ἱεροῖς στήσαν ἀθλοθέτην,
 ξυστάρχην Κεκρόπεσσι καὶ ἀθλητῆρσι Τρύφωνα,
 πάτρη κοσμητὴν παισὶν ἑοῖς ἔθετο,
 5 κλεινότατον Κεκρόπων ἐρικύδεος ἔρμα πόλῃος,
 σωφροσύνης παίδων ῥύτορα καὶ βίότον.

Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Γαίου Κύντιον Ἰμέρτου Μαραθωνίου
 τὸν κοσμητὴν τῶν ἐφήβων Τρύφωνα Θεοφίλου Ὑβάδην οἱ

υἱοὶ Σάτυρος καὶ Θεόφιλος τὸν πατέρα καὶ Ἀπολλώνιος
Θεοφίλου τὸν θεῖον, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν παρέστησα τῷ ἰδίῳ
κοσμητῇ 'Ρούφῳ Ἐλεουσίῳ.

sequitur magistratum et epheborum index.

Intra annos 197 et 207, cf. Dittenberger *Hermæ* XII 10 sqq., idem-
que recte explicat *quem ipsi imperatores coronaverunt et athlothetam con-*
stituerunt (i. e. xystarcham), hunc patria cosmetam fecit puerorum. —
5 ἐρισθενὲς ἔρμα πόλης supra n. 452, 11.

*970. Athenis in arce herma valde detritus. Lebas I 148.

Ὅς ποτ[ε] γυμνασίῳ Φιλήμονος ἔστανεν Ἑρμῆν
νῦν σ[τ]ήκω κἀ[ν] γὰρ Τελέσφορος οὐ[τος]
. στεφάνου
οἱ μετὰ τοῦ Διοκ[λέου]ς ἱσακύνω

Telesphorus ephebus est, qui cum olim Philemonis (cosmetæ) ima-
ginem posuerit nunc et ipse a Diocle eiusque sodalibus (v. 4) imagine
honoratur; fortasse M. Aurelius Telesphorus est, de quo vide ad tit.
seq. — 1 ΠΟΤΟΥΜ Lebas, ΠΟΤΕ. ΥΜ ego. — ΕΣΤΑΙΗΝ Lebas ΕΣΤ. ΝΕΝ
ego; σταίνω verbum non magis barbarum quam στήκω (v. 2), quod et
hodierni Graeci habent pro *ponere* et *stare*, neque a Novo Testamento
alienum est. — 2 Ν. ΥΠΙΣ. ΗΚΩΤΑ Lebas, ΝΥΝΣΙΗΚΩΚΑ// ego. — ΟΥ ex-
tremæ versus in lapide litteræ sunt; deinde Lebas . Τ. ΤΗΝΤΟΤΟΠΟΣ
C | ΙΣΤΕΦΑΝΟΥΛ'ΥΑ, ego . . . ΝΗΘΕΟΤ//ΤΟΟC | . . ΙΣΤΕΦΑΝΟΥΛ'ΙΝ — 4 οἱ
μετὰ τοῦ Διοκλέους Neubauer. Deinde Lebas

ΙΣΑΚΟΧΩΚΑΝ. Ι

Ι

Ξ

ΟΝΑΝΔΙΩΝΚΑ

II ΟΝΩΟΥ

ΥΛ

ego ΙΣΑΚΟΥΚΑIII//

phallus

ΟΝΙΚ . . ΙΩΝΚΑ//

II ΩΝΟΥ

Coniecturis praestat abstinere.

*971. Athenis herma ineditus.

— — — καὶ οἱ σ[υνέφηβοι] τὸν συν[στρεμμα]τάρχην Μ.
 Αὐ[ρ. Τελέσ]φορον Τερτίου [Κηφι]σιέα κοσμιότητο[ς] πά-
 σης ἔνεκεν.

Τελέφορος τὸν ἑαυτοῦ σωφρονιστήν.

Δῆμος Ἐρεχθείδης με Νέρωνα δις εἶσατ' ἐφ[ή]βων
 σωφροσύνης ἄρχοντα, κλέος τέ μοι ὤπασεν ἐσθλόν,
 στέμμασιν ἰφθείμοισιν ἐπασσντέροισι πυνάσσας.

In praescriptis incertum est Neubaueri supplementum Κηφισιέα; neque enim δῆμος Ἐρεχθείδης (v. 1.) ut ille crediderat tribus Erechtheis esse potest. Bene vero idem titulum in *Philist.* IV 344, 4, ubi memoratur Aurelius Nero ὑποσωφρονιστής, eodem anno positum esse vidit i. e. archonte Aurelio Laudiciano, ca. 240. — 1 adparet non hunc esse hermam a Telesphoro in Neronis honorem consecratum, sed epigramma additum, quo Telesphori a sodalibus honorati pietas in magistrum laudaretur. Posuerat autem duplicem Neronis imaginem una cum reliquis ephebis (δῆμος Ἐρεχθείδης - ἐφήβων i. e. omnes ephebi attici).

*972. Athenis herma ineditus.

Κλ[εινὸν Κεκροπιδῶν ἀρχὸν βασι]λῆά τε δῆμος
 κοσμητῆ[ν βιότου στήσα]τ' ἐπ' εὐδικί[η],
 Λεύκιον, ὃν [κλειῶν πατέ]ρων ἄπο γείνα[το μήτηρ]
 ἀρρήτου τελ[ετῆς ὄργια δ]ερκομένη.

ἔδωκε τὸν] τόπον ἢ ἐξ [Λαρίου πάγου βουλή κτλ.]

1 sq. supplevit Neubauer, nisi quod βιότου scripsi pro παίδων coll. n. 969, 1. — In subscriptis vocabuli τόπον summi supersunt apices.

*973. Athenis herma ineditus.

— — — — —
 παι[έ]ρεσσι σο[φοῖς καὶ μη]τράσι δῶκε,
 πολλὰ [σ]ωφροσύνης ἔρ[γα πονησάμ]ενος.
 phallus

1 σοφοῖς καὶ μητράσι Wilamowitz. Videtur sophronista, ad cuius imaginem versus pertinent, eo gloriari quod pueros quos parentes sibi instituendos commisissent prudentiores illis reddidisset.

V. PROSCYNEMATA.

974. Pselchi Aethiopiae in propylaeo templi. C. I. 5083.

Χαῖρε, Ἐρμῇ πατρῶι[ε], δίδο[υ] δ' ἀρετὴν Ἀχιλλῆι
καὶ κλέος ἐς λιπαρὸν [γ]ῆρας ἀνερχομένωι·
τρὶς μάκαρ Ἐρμεία, οἶμον τριτάτην ἀνύσας σοι
αἰτέομαι τρισσῶν τέρμ' ἐσιδεῖν ἄγα[νό]ν.

1 fere saeculi. — 1 ΠΑΤΡΩΙΘΙΔΙΟΤ et 2 ΤΗΡΑC corr. Letronne. Fortasse memor fuit poeta versus Callimachei *h. Iov.* 94 χαῖρε πάτερ, χαῖρ' αὖθι, δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἀφενός τε. — 4 ΑΓΑ.ΩΝ Gau, ΑΓΑΜΩΝ Richter. Legebatur ἀγαθῶν cum falsa Welckeri (*Syll.* 193) interpretatione. Ego τρισσῶν genetivum intellego qui pretii dicitur *pro tribus his itineribus fac ut quietum aliquando vitae videam finem*; et intellegitur cur ad Mercurium hae preces fiant. Pro ἀγανόν poteris ἀγαθόν (cf. *Orph. h. X* 22 ἀγαθὴν δ' ὅπασον βίότῳ τελευτήν), sed illud et facilius videtur et elegantius.

975 Pselchi in propylaeo templi. C. I. 5078.

Ἥλθε στρατηγὸς ἐὼν Ἀπολλώνιος [ἐνθ]α δικάζων
ἀνδράσι· σοὶ δὲ ἄναξ, Ψέλχιδος [ὃς μ]εθ[έ]εις
Αἰγύπτου τ[ε μ]εταξὺ καὶ Αἰθ[ι]όπων νεότης γ[γ]ή[s],
Ἐρμῇ, ἔπευ[χό]μενος ῥέζε θυηπ[ό]λιον.

1 ΝΗΘΑ — 2 ΔΟCΩΗΔCΟΙC — 3 ΝΤΗΠΤΑΞΥΚΑΙΑΘ+ΟΙCΓ . . . ἵΓΡ
ΙΗ — 4 ΘΥΗΠC.C correxit omnia Letronne, nisi quod v. 2 ille λαοῖς

vel θνητοῖς, v. 4 σήμερον εὐχόμενος voluit; ἀνδράσι dedit Franz, v. 4 dei nomen ego intuli, cf. C. I. 5075-5077. — Apollonius στρατηγός fuit Ὀμβρείτου καὶ τοῦ περὶ Ἐλεφαντίνην καὶ Φίλας (scil. νόμου) C. I. 5076. — 2 μεδέω verbum antiquioribus poetis non usitatum habet Quintus Smyrnaeus. — 3 C. I. 5100 Ἑρμῇ . . Αἰγύπτου συνορίην καὶ Αἰθιοπῶν μετέχοντι et infra n. 978 καλὸν πέρας Αἰγύπτου ἐμμὶ καὶ Αἰθιοπῶν γὰρ ὄριον νεάτας.

976. In deserto cui nomen *Elithyá*, in templo parvo. C. I. 4835 b.

Ἡλθον δὲ καὶ ἐγὼ πρὸς σέ, Πάν, Θηβῶν ἄπο
Ἀθηνίωνος ἔκγονος Ποσειδῆ[ος].

1 ΘΗΒΩΛΙ. Θηβῶν ἄπο Franz, Θηβῶν ἀγός Letronne. — 2 ΠΟΣΕΙΔΗ Wilkinson, ΠΟΣΕΔΗ Caillaud, unde η littera certa videtur. Ποσειδῆος Letronne, Ποσειδέος Franz. Versus σκάζων ab nomine proprio excusationem habet.

977. Apud Apollinopolin magnam, ad templum Pani dicatum (Ὕδρευμα τὸ ἐπὶ τοῦ Πανείου cf. Letronne *Receuil des inscr.* II 239 sqq.) C. I. Add. III 4838 b².

Ἀ[ρι]σσο[τ]ί[ω]ν[ο]ς ἵκετ' ἐνθάδε ξένος
Ζω[ν]ᾶ[ς] ἄρισ[το]ς τῶν ξένων Ναυπάκτιος

1 TA . . ΣΣΣΣΙΟΝΣΙΣΙΚΦΤΗ . . ΑΔΕΞΕΝΟΣΕΧΩΝ

2 T . NAEAPIS . . ΩΝΤΩΝ

3 Λ . . ΟΣΑ

Quorum restitutio perquam incerta est; v. 1 satis recte videtur Franz scripsisse. Idem vero quae v. 2 temptavit ἐκ τῶν δ' Ἀρίστων τῶν ξένων Ναυπάκτιος ferri non possunt. Litteras EXΩΝ si recte suspicatus sum ad alteram huic a dextra continuatam inscriptionem pertinere, mea probabilia saltem videbuntur; si minus, talia fere fuerint Ἀρισσίων ἀφίκετ' ἐνθάδε ξένος, ἔχων τὸν ἀριστον τῶν ξένων Ναυπάκτιο[v] e. q. s. quae mihi quidem non satisfaciunt.

978. In insula Philis. C. I. 4923.

- Καίσαρι ποντομέδοντι καὶ ἀπείρων κρατέοντι
 Ζανὶ τῷ ἐκ Ζανὸς πατρὸς Ἑλευθερίῳ[ι,
 δεσπότηι Εὐρώπας τε καὶ Ἀσίας, ἄστριω ἀπάσας
 Ἑλλάδος, ὃς (σ)ωτ[ή]ρ Ζεὺς ἀ]ν[έ]τ[ειλε] μέγας,
 5 Ἴσιδος ἐν προπύλοις Κ]α[τί]λιος ἀγνὸν ἔθηκε
 γρ[άμμ] ἀπ' Ἀλεξάνδρου δ]εῦρο μο[λ]ῶν πόλιος.
 καὶ μέγαν [ἐκ] μεγάλων] Τουρράνιον, ἄνδρα δίκαιον,
 Αἰγύπτου πάσας φέρτατον ἀγεμόνα
 στάλλα[ι] ἐνεστάλωσεν, ἵν' εἰς τόδε νάσω ἔδεθλον
 10 πᾶς ὁ μολὼν ὑμνῇ τὸν χθονὸς [ὀλ]βο[δ]όταν.
 ταὶ δὲ Φ[ί]λαι φωνεῦντι ἡ[αλὸ]ν πέρας Αἰγύπτου
 ἐ]μὶ καὶ Αἰθιοπῶν γᾶς ὅριον νεάτας.
 Κατιλίου τοῦ καὶ Νικάνο[ρος L . . .] Καίσαρος, Φαμεν[ώθ]
 ιβ', ἐπὶ Νείλου στρατηγοῦ.

Anni notam Lenormant legit κρ, sed utroque Gavii et Hamiltonis apographo examinato Letronnio videbatur et ιε et κ legi posse. Itaque annus est vel xv vel xx vel xxiii Caesaris Augusti, i. e. a. Chr. n. vel 15 vel 10 vel 7. Augustus Ζεὺς Ἑλευθέριος (v. 2) vocatur etiam C. I. 4715. — 4 ΟΣΩΠΡΕΥΕΓΑΝΓΙΣ / Ι. ΜΕΓΑΣ — 5 ΑΠΛΙΟΣ — 6 ΠΑΜΜΑΠ — ΕΥΡΟΜΟΝΩΝ — 10 ΣΑΒΟΤΟΤΑΝ — 11 ΤΑΙΔΕΦΥΛΑΙ — 12 ΟΜΜΙ omnia haec correxit et supplevit reliqua Letronne, nisi quod contra metrum scripsit v. 5 Ἴσιδος ἐν νάσῳ Κατίλιος et sine sensu v. 11 τᾷδε Φίλαι, quae correxi. — 7 cf. C. I. 4922 ἐλθόντες πρὸς τὴν μεγίστην Ἴσιν ἐμνήσθησαν τῶν οἰκείων alia multa. De Turrano praefecto Aegypti incertas Letronnii coniecturas vide apud Franzium C. I. III p. 310.

979. In insula Philis. C. I. 4924 b.

- Κάμ[ε] τὸν εὐτέχνου φωτὸς στίχον, ὦ φίλε, βῆμα
 τίμιον ἀμπαύσας ἔγμαθε καὶ χάρισαι
 λιταῖς ἱστορίαις λιτὸν πόνον, οἷα πέπαιγμαι
 οὐ κενά, μηνίων οὔπερ ἔφυν γενέτοιν
 5 τοῦ δὲ καλοῦ πλώσας, φησί, ξένη, χεῖματα Νείλου
 καιρὸν ἔχω φωνεῖν· χαίρετε πολλὰ, Φίλαι.
 νικῶμαι πέτραις τε καὶ οὔρεσιν, ὦ καταράκται,
 καὶ γὰρ ἔχω τεύχειν ἱστορικὴν σελίδα
 νοστήσας καὶ ἰδὼν Νικάνορα καὶ γένος αλλοῦ.
 10 ρος κατάλοιπον ἔχω· τοῦτο γὰρ ἔστι τέλος.

Acrostichi lusu perspecto Κατίλιου τοῦ καὶ Νικάνορος carmen esse reperit Franz *Mus. Rh.* III 298 (1845), addiditque Haupt *Opusc.* III 490 eadem effici nomina compositis primis quibusque cum ultimis versuum litteris. De aetate Catilii vide tit. anteced. — 1 ΚΑΜΟΤΟΝ corr. Franz. — 4 οὐ κενά Haupt; οὐδένα scripserat Franz. Loquitur epigramma idemque v. 5-9 loquentem inducit poetam, quem γενέτην suum vocat v. 4. Catilius autem Nili, inquit, *flumina pervectus Philas iam valere iubeo; valet catarractae, satis mihi rupium et montium, domum redeo omnia quae vidi commentariis perscripturus.*

980. In insula Philis. C. I. 4924.

. καὶ Φίλαι
 κατὰ ψυχὰν χάριν
 Νείλου δ' ἐ]πε[λ]θὼν ἀμβολὰς Κατίλιος
 σοφὸν λαβῶ]ν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε
 5 μναμεῖον] ἀγνὸν ἐνεκόλαψ' ἐν ἱερῷ,
 ἔμοις προσώ]ποις τὰς καλὰς δρακῶν Φίλας.
 τὸ σεμνὸν εἴ]τωι μὴ συνέξευκται, ξένη,
 μισητὸς ἀ]στ[οῖς ἐσ]τ', ἀ]νιη]ρὸς θεοῖς·
 ὁ δ' εὐσεβὴς ὦν] οὐδὲ κάρφος ἐβλάβη,
 10
 φίλος βροτοῖσι] καὶ θεοῖς τ[ιμ]ώμενος·
 Ἑρμῆς δὲ τ]ό[νδε] καὶ κα[λῇ] σώζοι Κύπρις.

De Catilio poeta vide ad epigr. anteced. — 2 extr. ΑΝΑΚΚΑΙΦΙΛΑΙ — 2 ΕΧΟΝΙΗΝΙΗΓΔΥΥΧΑΝΧΑΡΙΝ κατὰ ψυχάν Wilamowitz. Catilius Philis ab insula decedens (ἀμβολαί v. 4 fortasse traiectus Nili est) deam et insulam valere iubet et ex animi sententia grates agit. — 3 ΠΕΧΘΩΝ ἐπελθὼν Franz. — 4 ΟΝΓΡΑΦΕΙΟΝ Franz haec una cum proximis sic refecit . . . λαβῶν γραφεῖον εἰς μνάμαν τόδε - Ὁσεῖριδος γράμμι' ἀγνὸν ἐκόλαψεν τάφῳ, quae non scripsit Catilius. Forma ἱερῷ equidem non offendor, μναμεῖον quia aliud vocabulum versus non capit videtur vocem μνάμαν argutius repetere ex v. 4. — Inde a v. 6 hanc sententiam postulat Wilamowitz iuvat Philas visere; caveat tamen improbus ne deam adeat; pio nihil damni timendum, immo dei ipsi adsunt ei vitamque eius servant. Quae argutius quam verius excogitata arbitror; nihil video nisi pietatis quaedam praecepta, quibus extremum additur pro fausto reditu votum. — 6 προσώποις Franz. — 7 τὸ σῶφρον mavult Wilamowitz. — 8 ΑΣΤΩΥΩΤΑ. ΤΡΟΘΕΟΙΣ restituit Wilamowitz. — 9 ΙΟΥΔΕ — 10 ΑΤΝΩΟΙΕ. 4. ΕΧΟΤΤΥΧΑΙ sententia videtur qui sancte vivit (ἀγνῶς) divina uti-

tur sorte (. . . ἔχοι τύχαν); at neque optativus ἔχοι placet post indicativum ἐβλάβη (v. 9), nec contigit aptum invenire adiectivum nominis τύχαν. — 11 φίλος Wilamowitz, reliqua supplevit Franz. — 12 ΟΙΚΑΙ ΚΑΙΚΑ ΩΖΟΙ καλή Franz; alterum καί videtur describentis error. Wilamowitz Ἐρμῆς δὲ πέμποι καὶ κτλ'.

981. In insula Philis. C. I. 4943. 4944 coll. Add. III p. 1232 sq.

Ἦλθομεν Αἰγύπτῳ πέρας, περικαλλέα νῆσον,

Ἴσιδος Ἰναχίης γαῖαν ἐποψόμενοι

καὶ Νείλου βαθὺ χεῦμα, ὅς Αἴγυπτον πολύολβ[ον]

αἰὲν ἔτος σῶζει Καίσαρος εὐτυχίαις.

5 χαῖρε, ἄνασσα Φιλῶν χαίροις θ' ἅμα καὶ σύ, Σάραπι,

γαῖαν ἐναντιπέρα ναίων, Ἄβατον πολύσεμον,

καὶ πέμψαις ἡμᾶ[ς] σῶους ἐς Κρόνου ἐμπόριον.

ἄλλο.

Νῆσον ἔ[π], Αἰγύπτ[ο]ιο πέρας, περικαλλέα, σεμνήν

Ἴσιδος, Αἰθιόπων πρόσθεν, ἀφιξάμενοι

10 εἶδομεν ἐν Νείλῳ ποταμῷ νέας ὠκυπορούσας,

ἄξιθέους αἰ[ν] [λ]αοὺς ἡγαγον Αἰθιόπων

γαῖαν ἐς ἡμετέρην πυρηφόρον, ἄξι[θ]έ[ω]ρον,

ἣν πάντες βροτοὶ ἄ[ν]δρες ἐπὶ χθονὶ σεμν[ύ]νουσιν.

I fere saeculi. — 1 de clausula versus vide supra ad n. 817. —

2 Ἰναχίη Ἴσις Callim. ep. 58 Schn. — 4 explicant ἐπὶ Καίσαρος εὐτυχίαις, non recte. Nilus quotannis (αἰὲν ἔτος nove dictum) superstagnans Aegyptum ad Caesaris felicitatem conservat et divitem facit, in quibus Caesar significat romanam civitatem, cui ex Aegypto annona adportabatur. — 6 ἐναντιπέρα nove dictum. — Ἄβατον insula prope Philas sita, Osiridis, qui postea Sarapis vocabatur, sepulcro insignis. — 7 Κρόνου ἐμπόριον interpretantur elysium comparato Pindari versu Olymp. II 70 ἔτειλαν Διὸς ὁδὸν παρὰ Κρόνου τύρσῳ, ἔνθα μακάρων νᾶσος κτλ'. At nec σῶους (quod haud temere additum esse docet metrum corruptum) sic aptum est, neque credibile speciosam sententiam tam humili vocabulo, quale est ἐμπόριον, poetam foedaturum fuisse. Denique quoniam iter fecerunt illi homines nihil simplicius quam portum quendam cogitare, cuius nomen aut plane ignoramus aut graece ita versum est ut nomen aegyptium non iam perspiciamus. — 8 ΕΝΑΙΓΥΠΤΩΙΟ νῆσον ἐς, Αἰγύπτῳ πέρας Letronne. — 11 ΝΑΟΥΣ corr. Wilamowitz: neque enim naves plures

aediculas, sed unam cum Isidis imagine adtulisse. Quo probato ἀξίθεος non iam ita explicandum videtur, ut sit idem ac ἀξιώθεος, sed *deam ferens*, θεὰν ἄγων. De ipsa pompa exposuit Priscus Panita fr. 21 (Muel-ler FHG IV 100). — 12 ΑΞΙΟΚΩΡΟΝ corr. Niebuhr. — 13 ΑΔΑΡΕC — CΕΜΝΨΝΟΥCΙΝ.

982. In insula Philis. C. I. 4925 coll. Add. III p. 1227.

Ἴσιδι καρποτόκῳ Κέλσος τόδε γράμ(μ)' ἀνέθηκα,
μνηθεὶς ἧς ἀλόχου καὶ τεκέων φίλων
καὶ πάτρης γλυκερῆς Πτολεμαίδος, ἣν ἐπόλισεν
Σωτήρ, Ἑλλήνων νιλογενὲς τέμενος.

1 ΓΡΑΜ simpliciter μ littera scriptum testatur apographorum consensus. — 3 Ptolemais Thebaidis urbs a Ptolemaeo Sotere condita habebat σύστημα πολιτικὸν ἐν τῷ ἑλληνικῷ τρόπῳ Strab. p. 813.

983. In insula Philis. C. I. Add. III 4936 b.

Νεῖλον περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Δημήτριος ἦκω πρὸς μεγάλην Ἴσιν θεάν,
μνείαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν γονέων ποιούμενος
καὶ τῶν ἀδελφῶν καὶ φίλων μου κατ' ὄνομα.

ἔτους δευτέρου, Μεχεῖρ δεκάτη.

Secundum annum Letronne putat Ptolemaei Auletæ dici (*Receuil* II 16), i. e. a. 79; dies mensis Februarii undevicesimus. — 1 καρποφόρος corrigit iure fortasse, cf. tit. seq. v. 1.

984. In insula Philis. C. I. 4936 coll. Add. III p. 1230.

Νεῖλον περάσας καρποφόρον μέγαν πόρον
Σαραπίων Ἀριστομάχου ἦκω πρὸς μεγάλην Εἷσιν θεὰν τὴν
ἐν Φίλαις
μνείαν ἐπ' ἀγαθῷ τῶν γονέων ποιούμενος.

Epigramma ex Demetrii versibus expressum n. 983; v. 2 additis nominibus verbisque τὴν ἐν Φίλαις interpolatis corruptus.

985. In insula Philis. C. I. Add. III 4935 b.

Ἰοῦνιος ἐνθα Σαβῖνος ἔχων ἰ[ππ]αί[δ]α [π]όρπαν

ἔκτο Συηναίας ἐσμὸν ἄγων στρατιᾶς,

ἐνθα πανο[π]τεύουσαν εἰς ἐγ[άν]ωσεν ἰάκχοις

Εἴσιν [ὄλον σ]ώζ[ειν] κόσμον ἐπισταμέ[να]ν.

5 αὐτὰ δ' Εἴσις ἐθα[υ]μασάμην

. ἰππείας ἦκεν ἔχων ἀγέ[λ]ας.

οὗτος γὰρ κατὰ μῶλον ἔεις τότε καὶ [π]άρος ἀνῆρ

. καὶ στέφος ἀρμόσατο.

1 ITITAIHAA . OPAN correxit Letronne *fibulam* intellegens, quae tra-beam equestrem contineret; fortasse tamen πόρπης vocabulum poeta latiore significato pro *anulo aureo* posuit. — 2 Syenae habitasse videtur cohors Aegypti finibus custodiendis destinata. — 3 ΑΠΑΝΟΕΡΤΕΥ ΟΥCAN ἂ πανορτεύουσαν Franz; ἐορτεύουσαν invenerat Letronne. Videor correxisse. — ΕΓΜ . ΩCEN corr. Letronne. — 4 ΕΙCINI . . . ΩΖ . . ἀεὶ σώζειν vel potius καὶ σώζειν Letronne; τὰν σώζειν Franz. — ΜΕΙ . ΑΝ — 5 ΥΛΑΜΑΜΗΝΟΤΑΡΩ . . ΥΑΙΔΑΙC ubi cum quidem ἐθαυμασάμην satis certum ducam non video quis praeter ipsam deam loquens potuerit induci. Reliqua despero. — 6 ΧΗΚΕΝ — 7 ΑΛΟΝΕΙΕΙC κατὰ μῶλον ἔεις Letronne; sententia dubia.

986. In insula Philis. C. I. 4950 coll. Add. III p. 1235.

Βέλτερον ἢ

γῆρυν οὐδ' ἔτι [δή σοι

ὀξείως φωνεῖν ἐκ Διὸς ἐνδ[έ]χεται

ῥηιδίως, Μέ[μνων], ἐκ γαίης ἄχον ἰ[έν]τι.

Carmen haud dubie in Memnonis honorem scriptum miror quomodo Philas devenerit; fortasse initium est amplioris προσκυνήματος, quod a Memnone incipiens deinceps ad Isidem deam transierit; at ineditum in hac lectionis obscuritate iudicium est. — 1 init. ΕΛΤΕΡΟΝΗC Pacho, eademque Bailie sed β littera ab initio addita. ΕΛΤΕΡΟΜΗΓ . . ΟΡΗ . . . ΥΛΗVOTI Caillaud, cuius extrema confirmant et Pacho, qui ΑΥΛΗ, et Bailie, qui ΑΥΔΗΝΟΤΙ legit. — 2 . . +ΥΝΕΧΗCΧΕΙΟΥCΩΥΔΑVIONΔ . ΟΥΔΑΠ Caillaud, . . +ΥΝΕΧΞΕVΕVNOYIONΔ . . ΔΠ Pacho, ΓΗΥΝΕΧΞΕVΜΕΜΝΟΝCΕΔ ΕΟΥCΥVIONΟΥΔΕΤΙ Bailie. — 3 CEE . . . ΟΝΕ . ΝΟΑ . . ΟCEN . ΔΓΤΜΙ Caill., . . . ΟCΞΦΩΝΕVΝΕΝΔΙΟCΕΝΑΞΕΤΑΙ Pacho; recepi Bailii lectionem licet interpolationis suspicione non immunem eiusdemque supplementum ἐνδέχεται. — 4 ΥΗΙΔΙΩ . . ΜΕΙ . . . ΕΓΑΙ . ΗΕΑΥΟΝΙ . . V Caill., ΗΙΔΩΜΖΝ

..... ΣΓΑΙΗCAY Pacho, PHIDWCMEN ΕΚΓΑΙΗCHXON Bailie, unde supplavi. Memnonis imaginem cogita humi prolapsam: non tibi iam facile est vocem ab Iove olim acceptam fundere.

987. Thebis in Memnonis crure dextro. C. I. 4720.

Imp. Domitiano Caesare Aug(usto) Germanico c(onsule) XVII T. Petronius Secundus pr(aefectus) Aeg(ypti) audit Memnonem hora I pr(idie) idus mart(ias) et honoravit eum versibus graecis infra scriptis.

Θθέρξας, Λατοίδα· σὸν γὰρ μέρος ὧδε κάθηται,
Μέμνων, ἀκτεῖσιν βαλλόμενος πυρίναις.

curante T. Attio Musa praef. coh. II Thebaeorum.

Anni p. Chr. n. 95 dies XIV mensis Martii. — In praescriptis GERMANIC. XIII. C. Girard, GERMANIKC. XVII Salt, GERMANICO XVII Bailie. — 1 recte explicat Wilamowitz Phoebe locutus es: nam tui pars magna Memnon hic sedet, tuis radiis percussus.

988. In Memnonis pede sinistro. C. I. 4727 coll. Add. III p. 1202.

Ἐκλον ἀνδάσαντος ἐγὼ πὺν λίθῳ Βάλβιλλα
φώνας τᾷς θείας Μέμνονος ἢ Φαμένωθ·
ἦνθον ἦμοι δ' ἐράται βασιλῆϊδι τυῖδε Σαβίνναι,
ῶρας δὲ πρώτας ἄλιος ἦχε δρόμος,
5 κοιράνω Ἀδριάνῳ πέμπτοι δεκόμενοι δ' ἐνιαῦτοι,
φῶτ]α δ' ἔχεσκεν Ἄθυρ εἴκοσι καὶ πέσοντα
εἰκόσιτοι πέμπτοι δ' ἅματι μῆνος Ἄθυρ.

Juliae Balbillae sunt versus ad aeolicae dialecti leges quales grammatici praeceperant instituti (cf. Ahrens *de gr. ling. dial.* II 580); comes fuit Sabinae Hadrianique, qui anni 130 mense Novembri Thebas visebant. — 1 πύ i. e. ἀπύ ut recte Franz explicat. — 2 Φαμένωθα vocat Paus. I 42, 3; Ἀμένωθ infra n. 992. — 3 Σάβιννα formatum ex Σαβίνη ut Φίλιννα ex Φιλίη. — 4 δρόμος i. e. δρόμους. — 5 ΔΕ | ΝΙΑΥΤΩ ΙΑΔΕΧΕΣΚΕΝ omnium apographa, corr. Dorville. — 6 sqq. nescio quid Letronnio eumque qui secuntur acciderit, ut duos diversos dies significari putarent: Athyr mensis dies XXIV confectus erat, diei XXV hora prima audiverunt Memnonem.

989. In statua Memnonis. C. I. 4729 coll. Add. III p. 1202.

Ὅτε τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἀκούσαμεν τοῦ Μέμνονος.

Ἐχθίσδον μάν, [φιλε] Μέμνον, ὅς [οὐ φώνην ἐθέλησας,
ὥς πάλιν ἀλλοτρί[ω]ς βάξιν ἄναν[δ]ος [ἔφης·

. . . γὰρ σέ[π]τα μόρφα βασιλῆδος, [αἰ] σοι
ἐ[λ]θοῖσαι [γ' αἴ]νται θῆιον ἄχον ἴη[ς·

5 μὴ καὶ τοι βασίλευς κοτέ[σῃ, ὅ] νυ δᾶρον [ἀπεῦσαν
τὰν σέμναν κατέχης κουριδίαν ἄλοχον·

κὼ Μέμνων τρέσσαις μεγάλως μένος Ἀ[δρ]ι[άνοιο]
ἐξαπίνας αὔδασ· ἅ δ' ὀίοιο' [ἐ]χάρη.

Carmen eiusdem Balbillae est. Conpluriens videtur inperator cum uxore aut Thebas aut Memnonis certe statuam adiisse; et primo quidem nulla mora videtur Memnon audituris obtemperasse (cf. epigr. anteced.), iterum vocem exspectantibus inofficiosum se praebuit. — Emendatio magna ex parte dubia est, sed hoc intellexisse videor v. 1-6 ipsum Memnonem adpellari; et miratur quidem Balbilla quod iterum taceat (v. 1 sq.): nimia enim reginam audiendi cupiditate ardere. Addit minas *cave ne ipse inperator tibi succenseat, quod tam diu uxorem moreris.* — 1 ΜΑΝ (sic Bailie, reliqui μέν) ΜΕΜΝΟΝΟC — 2 post ὥς πάλιν (ὅς πάλιν Bailie) Salt et L'Hôte sic habent ΑΚΜΟΤΡΙΟCΑΞΙΝΝΑΝΟC . . , Bailie ΑΛΛΟΤΡΙΟCΒΑΞΙΝΑΝΑΥ . ΟC, unde distichon ad probabilem sententiam composui. — 3 ΠΡΗΕΓΑΡCΕ ΛΤΑ Salt, ΠΡΗ ΓΑΡCΕ Α L'Hôte, ΠΡΗCΘ ΓΑΡCΕ . ΤΑ Bailie; verbo πρήσθη (*exarsit?*) diffido, num τήρη? σέπτα Bailie. Idem extrema ΛΗΙΔΟΟ . . . ΜΙ, ubi Salt ΜΙC habet; αἰ μὴ Franz. — 4 ΕΧΘΟΙ CΑΙΟ . . ΥΤΑΙΘΗ ΛΥΟΝΗ Salt, ΕΧΘΟΙCΑΤ . . ΤΑΙΘΗΙΟΝΑΧΟΝΗΗ Bailie; correxit Letronne, nisi quod ἴη scripsit. — 5 ΚΟΤC . ΝΥΔΑΡΟΝΝ ΤΟΑ Salt, ΚΟΤΕ --- ΚΑΙΔΑΡΟΝ Bailie; κοτέσῃ, ὅ νυ δᾶρον ὀνία - κατέχῃ Franz, quibus mea praetuli. — 6 ΚΑΤΕΧΗC Salt, ΚΑΤΕΧΗ Bailie. — 7 ΜΕΝΟΙCΑΟΙΝ Salt, ΜΕΝΟ . ΙCΑC ΙΝ L'Hôte; μεγάλως μένος ἐκ βασιλῆων praeivit Franz. — 8 ΑΔΟΤΟΙCΗΧΑΡΝ Salt, ΑΔΥCΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ Bailie, ΑΔΥ . . ΙΟΙC . . . ΧΑΡΗ L'Hôte; correxit optime Franz, ὀίοισα est αἰόνσα.

990. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4725 coll. Add. III p. 1201 sq.

Ἰουλίᾳ Βαλβίλλῃς, ὅτε ἤκουσε τοῦ Μέμνονος ὁ σεβαστός
Ἀδριανός.

Μέμνονα πυνθανόμαν Αἰγύπτιον, ἀλίῳ αὔγαι
αἰθόμενον, φώνην Θηβαίῳ πὺν λίθῳ·

- Ἀδρίανον δ' ἐξίδων, τὸν παμβασιλῆα πρὶν αὐγας
 ἀελίῳ χαίρην εἰπέ [ς]οι ὡς δύνοτον·
 5 Τίταν δ' οὐτ' ἐλάων λεύκοισι δι' αἴθερος ἵπποις
 ἐ]ν σκίαι ὥράων δεύτερον ἦχε μέτρον,
 ὡς χάλκοιο τύπεντος ἦ Μέμνων πάλιν αὖδα
 ὀξύτονον· χαίρων καὶ τρίτον ἄχον ἦ·
 κοίρανος Ἀδρίανος χ[ήρ]αις δ' ἀσπάσσατο καῦτος
 10 Μέμνονα. κα[πιθέμεν] καλλ[ιλό]γοισι πόνοις
 γρόππατα σαμαίνου[ν]τά τ' ὅσ' εὖιδε κῶσσο' ἐσάκουσε·
 δᾶλλον παῖσι δ' ἔγε[ν]ε' ὥς [ς]ε φίλ[ε]ισι θέοι.

3 poterat δὲ Ἰδων. — 4 τοι et 12 γε corr. Franz. — 6 τ . . κκι αι Pococke, λικκικαι Salt, νκκικαι Bailie; legunt quod posui, nescio an non recte. Franz dictum putat pro ἐν ὥρῳ λογίῳ. — 9 ΑΔΡΙΑΝΟΤ . . . ΛΙ CΔ Salt, ΑΔΡΙΑΝΟC -- ΑΙCΔ Pococke, ΑΔΡΙΑ ΝΟCΧ . . . ΔΙCΔ Bailie, qui χάρε' δις δ' ἀσπάσσατο legit. At ter sonantem ter salutari oportuit; et docet illud καῦτος quid opus sit: χαίρων sonat ille, χαίρων ut par est respondet Hadrianus. Itaque puto insoliti aoristi participium latere χ[ήρ]αις, cuius mediale χηραμένην habet Leonidas Tarentinus A. P. VII 198. Idem coniecerat Wilamowitz. — 10 ΚΑΝC - - - - ΛΚΑΛ -- ΜΟΥΠΗΟΥΟΙC Pococke, ΚΑΝC . . ΛΚΑΜΙ.ΕΝΟΙCΙΤΟΝΟΙC Salt, ΚΑΠ ΛΑΚΑΜΕΓ ΟΙCΙΠΟΝΟΙC Bailie, ΚΑΙ ΚΑΛΛ ΠΟΝΟΙC L'Hôte. Verum num adsecutus sim dubito, sed falsi certe sunt qui Βαλβίλλα δ' ἄρ κά- μεν οἷσι πόνοις vel similia argutabantur. — 11 CΑΜΑΙΝΟ . ΤΑ et 12 ΕΓΕΙ . ΤΩCΓΕΦΙΛ . ΙCΙ Bailie; corr. Franz.

991. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4730 coll. Add. III p. 1202 sq.

- Χαῖρε καὶ αὐδάσαις πρόφρων ἔμε [δέχνησο, Μέμνων,
 τὰν [μέγα δυστυχίαι σᾶι ἐπι μυρομένην
 γλῶσσαν μὲν τοι τ[μ]ᾶξ[ε]
 Καμβύσαις ἄθεος
 5 δῶκέν τοι ποίαν τῷ σῶ οἰκ[ί]ματος ἡδ' ἄς
 τόλμας, ἄς Ἄπιν
 ἄλλ' ἐγὼ οὐ δοκίμωμι σέθεν τό [γε θῆον ὄλεσθαι,
 ψύχαν δ' ἀθανάταν, ἄ[φθιτε], σῶ[σδες αἰ.
 εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένεται σέ[πτας ἀπὸ ρίσδας
 10 Βάλβιλλός τε σόφος κἀντίοχος [προπάτωρ·
 Βάλβιλλος γένετ' ἐκ μᾶτρος βασιλῆδος Ἀκ[μας,
 τῷ πάτερος δὲ πάτρη Ἀντίοχος βασίλευς·

κῆνων ἐκ γενέας κ' ἄγω λόχον αἷμα τὸ κᾶλον,
 Βαλβίλλας δ' ἔμεθεν γρόπτα τέδ' εὐσέβ[εος].

1 ΠΡΟΦΡΟΝ CME L'Hôte, ΠΡΟΦΡΩΝΕΜΕ Bailie, qui supplevit. — 2 supplevi ut τάν quo tenderet significarem. Vnus Pococke ΤΑΝ . . . ΛΧΟ. — 3 ΤΑΛΕΞ Salt, ΓΑΝΑΞ Bailie; τμᾶξε certum puto, quamvis audacter dictum de adempta a Cambyse voce. — 4 ΑΘΕΟCTONMOYΤWС Salt, ΤΟΜΟΙ. CWC Bailie; non expedio. De ipsa re cf. Herod. III 27. 29 et cuius verba adeo similia sunt Aelian. h. anim. X 28 τοῦτό τοι καὶ Ὀρχος ὁ Πέρσης εἰδὼς ἀπέκτεινε μὲν τὸν Ἄπιω, ἐξεθέωσε δὲ τὸν ὄνον ἐς τὰ ἔσχατα λυπῆσαι θέλων τοὺς Αἰγυπτίους. ἔδωκε δὲ ἄρα αὐτὸς δίκας τῷ ἱερῷ βολὶ οὐ μεμπτὰς οὐδὲ ἥττονας Καμβύσου τοῦ πρώτου τὴν ἱεροσυλίαν ταύτην τετολμηκότος. — 5 ΤWСWIOIK Salt, ΤWСWIOIKT Bailie, qui τῷ σῶ οἰκτίστω ὀλέθρῳ Franzio probavit. — 6 ΤΟΝΗΛΑCΑΠIN Salt, ΤΟΛMACAC Bailie, quod quoniam participium vix est (debebat enim τολμάσαις esse) scripsi τόλμας, ᾄς, nescius tamen quomodo versum explerem. Nam quae traduntur post Ἄπιω litterae ΚΑΙΤΟΝ corruptae sunt. — 7 τό γε κᾶλον ὀλεσθαι Franz; θῆον videbatur aptius. — 8 ΑΟΙΤΙΟCCWΙ Salt, ΑΟΙΕCWC Bailie, qui ἄθλιε, σῶσδες ἔτι scripsit; ἄφθιτε verum puto, αἷ dedit Wilamowitz. — 9 suppl. Wilamowitz; praeferenda tamen haec fortasse sententia εὐσέβεις γὰρ ἔμοι γένεται (σὲ δὲ ᾿Ὶδμεν δῶ). Letronne σέ[ποτ' ἀσπάσδοντο. — 10 suppl. Franz. — 11 ΛΗΙΔOCKAΛI Salt, ΛΗΙΔOCAKΛ Bailie; Ἄκμας Letronne, non tamen bene verba interpretatus. Ego Mommseni sequor explicationem hanc: Balbilli mater Acme regiae stirpis fuit, nam avus eius (τῷ πάτερος δὲ πάτηρ) Antiochus rex erat, sive ex Syriae sive ex Commagenes regibus is fuit. — 14 ΓΡΟΠΤΑΔΕΥOOTE Salt, ΓΡΟΠΤΑΤΑΔΕΥCEB Bailie, qui supplevit.

992. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4731 coll. Add. III p. 1203.

Ὅτε σὺν τῇ Σεβαστῇ Σαβεῖνῃ ἐγενόμην παρὰ τῷ Μέμνονι.

Αὔως καὶ γεράρω, Μέμνον, παῖ Τιθώνοιο,

Θηβάας θάσσω ἀντὶ Δίος πόλιος,

ἢ Ἀμένωθ, βασιλεὺς Αἰγύπτου, τὼς ἐνέποισιν
 ἵρῃες μύθων τῶν παλᾶν ἰδρίες.

Balbillae videtur epigramma neque id integrum licet taceant auctores.

993. In basi statuæ Memnonis. C. I. 4747. coll. Add. III p. 1204.

Ἀσκληπιოდότου ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου.

Ζῶειν, εἰναλίη Θέτι, Μέμνονα καὶ μέγα φωνεῖν
μάνθανε, μητρῷη λαμπάδι θαλπόμενον
Αἰγύπτου Λιβυκῆσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ὧν ἀποτάμνει
καλλίπυλον Θήβην Νεῖλος ἐλαυνόμενος·

5 τὸν δὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχιλλέα μήτ' ἐνὶ Τρώων
φθέγγεσθαι πεδίῳ μήτ' ἐνὶ Θεσσαλίῃ.

Antoninorum aetate, cui tribuit Franz, videtur aliquanto antiquius elegans epigramma. Asclepiodotum poetam non novimus; fuit procurator Caesaris. Verba ποιητοῦ τοῦ ἐπιτρόπου in calce tituli scripta cum ipso nomine praescripto coniunxi. — 2 cf. supra n. 987 ἀκτεῖσιν βαλλόμενος πυρίναις scilicet Aurorae. — 4 Νεῖλῳ ἐλαυνομένῳ non habeo quae similia ora conparem quam ὄρχον et αὔλακα ἐλαύνειν.

994. In crure dextro Memnonis. Wescher *Comptes rendus de l'acad. des inscr. etc.* 1871. VII 281.

... τῷ σοφιστῇ.

Μέμνον οἶδε λαλεῖν ὅσ[α] ῥήτωρ, οἷδέ τ[ε] σιγᾶν,
εἰδὼς καὶ φωνῆς νεῦρα καὶ ἥσυχίαν·
κα]ὶ γὰρ ἰδὼν Ἡῶ τὴν μητέρα, τὴν κροκόπεπλον
ἥχη]σε[ν] λιγυ[ρ]ῆς ἡδύτερον λαλήσας.

5 τα]ῦτα Φάλερος ἔγραψε ποιητὴς ἡδὲ σοφι[στής]
ἄξια καὶ Μουσῶν, ἄξια καὶ Χαρίτων.

II exeuntis saeculi vel III ineuntis. Restitui *Comment. Bonn.* p. 23. Praescripta haec sunt:

ΩΤΩΚΟΦΙΣΤΗ

ΩΝ

I OCON videtur Wescher qui descripsit c litteram legendo geminasse et N pro A legisse. — ΤΟCΙΓΑΝ — 4 ΓΕΩΛΙΓΥΙΗC — 5 ΓΟΦΙΛ.

995. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4721 coll. Add. III p. 1201.

Φουνεισουλανὸς ἐνθαδεὶ Χαρεΐσιος
στρατηγὸς Ἑρμῶνθιός τε καὶ Λάτων πάτρης,
ἄγων δάμαρτα Φουλβίαν ἀν[ή]λυθεν
σοῦ, Μέμνον, ἡχῆσαντος ἐν[εκ', ἐπεὶ] μήτηρ
5 ἡ σὴ χυθεῖσα σὸν δέμας ἀ[μφ' Ἡὼς σ]τέφει.
θύσας τε καὶ σπείσας τε κα[ὶ κλύων σαφ]ῶς
τοῦτ' αὐτὸς ἡύτησεν εἰς σείο κλ[έος·
λάλον μὲν Ἀργῶ παῖς ἐὼν ἐ[γὼ μάθ]ον,
λάλον δὲ φηγὸν τὴν Διὸς [Πελασγι]κοῦ,
10 σὲ δ' αὐτὸν ὅσσοις μοῦνον ἐδρά[κην] ἐμοῖς,
ὥς αὐτὸς ἡχεῖς καὶ βοήν τιν' ἐκχέεις.
τοῖτον δέ σοι χάραξε τὸν στίχων [χορόν,
ὅς' εἶπες αὐτῷ, φίλτατος, τε[λῶν πάλιν.

Cf. C. I. 4722 Λούκιος Φουνεισουλανὸς Χαρεΐσιος στρατηγὸς Ἑρμῶν-
θείτου καὶ Λατοπολείτου ἡκουσα Μέμνονος δῖς . . . σὺν τῇ γυναικὶ Φουλβία
Θωδῇ ἥ, ἔτους ζ' Ἀδριανοῦ τοῦ κυρίου, i. e. a. 123. — 2 ΕΡΜΩΝΘΙΟΙΣΤΕ ΛΑΤ
ΩΝ Salt; dedi Bailii lectionem. — 3 ΑΙ ΘΕΝ Pococke, . . . ΤΟΕΝ Salt,
. . . Ν. ΛΥΘΕΝ Bailie, qui male ἐὼν ἡλυθεν; ἐλήλυθεν Franz. — 4 ΗΛ ΜΗ
ΤΗΡ Pococke, ΕΝ ΜΗΤΗΡ Bailie, qui ἔνεκα invenit; opus enim
est vocabulo unde pendeant genetivi σοῦ ἡχῆσαντος. — 5 ΑΠΣ ΦΕΙ Pococke,
ΑΠΟ ΤΕΦΕΙ Bailie; recepi quod Wilamowitz coniecit. — 6 ΤΕΚΑΡΤ
Pococke et Salt, ΤΕΚΑΡΤΑΟ ΩC Bailie; scripserunt κάρτα φιλοθέως
vel θεοσεβῶς, in quibus non video quid particula τε fiat. Sententia
quam ipse intuli necessaria videtur propter ea quae secuntur *postquam*
te audiui, et ipse locutus sum. — 7 suppl. Letronne. — 8 ἐγὼ μάθον
Lefronne, ἐγὼ κλύον Franz. — 9 extremas litteras ΚΟΝ solus Bailie,
confirmans Grotefendii emendationem. — 10 ΕΔΙ omnes praeter Bailium,
qui ΕΔΡΑ . . Ν, suppl. Letronne. — 11 legebatur ἐκφέρεῖς. — 12 ΣΤΙΧΩΝ
Bailie, ΣΤΙΧΟ reliqui; ὅχλον ego, χορόν pulere sed vereor ne ultra poetae
ingenium Wilamowitz. — 13 ΤΕΔ Bailie, reliqui solum Τ habent; τελῶν
certum puto, πάλιν addidit Wilamowitz; conicerem χάριν, nisi sic pro-
babilius esset ὣν εἶπες αὐτῷ scripturum fuisse poetam. Ceterum cf. v. 6 sq.

996. In Memnonis crure dextro. C. I. 4723 coll. Add. III p. 1201.

Κέλερ στρατηγὸς ἐνθαδεὶ παρῇν,
Μέμνονος οὐχ ὅπως ἀκούσεται
ἐν κόνει γὰρ αὐτῇ τῇ τῶν χωμάτων

- παρῆν θεωρὸς καὶ προσκυνήσων [ἄμα·
 5 Μέμνων ἐπιγνοὺς οὐδὲν ἐξεφθένεξάτο,
 Κέλερ δὲ ἀπῆει ἐφ' ἃ πάλιν παρῆν.
 μέσας διαστήσας ἡμέρας δύο
 ἤκουσεν ἐλθὼν τοῦ θεοῦ τὸν ἦχον.

ἔτους ̅ζ̅ Ἀδριανοῦ Καίσαρος τοῦ κυρίου, Ἐπίφ ̅ζ̅, ὥρας ̅β̅.

Annus est 122, dies mensis Iulii primus. — 3 χωμάτων L'Hôte et Pococke, χωμιτων Salt, κωμιτων Bailie; κωμητῶν primitus dederat Franz, postea χωμάτων cum Letronnio. Idem explicat *Receuil* II 346 *du milieu des χώματα de la plaine devaient s'élever des tourbillons de poussière, le 1er juillet, au moment où l'inondation du fleuve ne faisait que commencer.* Hos monticulos adscenderat ut videret Memnonem venereturque, non ut audiret; biduo post auditum ivit (v. 8). — 4 Salt ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΩΑΝ, Bailie ΚΩΝΙΑΝ, bene correxit Franz. — 6 voluit fere haec Κέλερ δ' ἀπῆει ἐφ' ἃ πάλαι παρῆν πάλιν.

997. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4735 coll. Add. III p. 1203.

Μάρκιος Ἑρμογένης ἔκλυον μέγα φωνήσαντος
 Μέμνονος ἀντέλ[λουσαν ἰδ]όντος [μητέρα σεμνήν.

Eiusdem est titulus latinus apud Letronnium *Receuil* II 373: *Q. Marcius Hermogenes praef. classis Aug. IV exaudit Memnonem hora I nonis Martiis Serviano III et Varo coss., i. e. a. 134 mensis Martii die VII.* — Saltii apographum sic habet:

CANTOCMEMNONOCANTCA\

ΔΑC . . . ΑΟΝΤΟC

nec differt L'Hôte, nisi quod ANTE habet v. 1. Pococke extremum versiculum sic tradidit: ΔΔΟΜΑΟΝΤΟC. Ferri igitur non possunt quae Franz posuit ἀντέ[λλουσας ἐν γενέτειραν ἰδ]όντος.

998. In basi Memnonis. C. I. 4738 coll. Add. III p. 1203.

Θῆκέ σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 σὴ μήτειρ, κλυτὲ Μέμνον, ἐλδομένῳ μοι ἀκοῦσαι
 σῆς φωνῆς· λυκάβαντι περικλυτοῦ Ἀντωνείνου
 δ[ω]δεκάτῳ κα[ὶ] μηνὶ Παχῶν τρισκαίδεκα ἔχοντι

- 5 ἡμα]τα δῖς, δαῖμον, τεῦ ἐσέκλυον αὐδήσαντος
 ἡελίου λίμ]νης περικαλλέα ῥεῖθρα λιπόντος,
 οὔνεκε]ν ἀντολῆς βασιλῆά σε θῆκε Κρονείων.
 θῆκε δὲ νῦ]ν πέτρου, φωνὴν δ' ἀπὸ πέτρου [ῥεσθαι.
 ταῦτα δ'] ἐ[γραψε Γέ]μελλος ἀμοιβαδῖς ἐνθά[δ' ἀνελθ]ών
 10 σ[ὺν τε φ]ίλῃ ἀλόχῳ Ρουφίλλῃ καὶ τεκέεσσι.
 εὐτυχῶ[ς].

Ρ]ουφίλλῃ [κα]ὶ Λονγείν[η].

Annum ipse indicavit v. 4, ubi si recte Bailie tradidit Δ. ΔΕΚΑΤΩ, est a. 150, mensis Maii dies VIII. — Formulas homericas notavit Letronne Od. μ 438 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη (v. 1), Il. I 407 ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν-δ'ψ (v. 2), Il. II 76 σὺδέπω Ἀτρεΐδew ὁπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος (v. 5), Od. γ 1 ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην (v. 6). — 5 et 6 suppl. Letronne. — 7 Ζεὺς πάλαι ἀντολῆς Letronne, τὸν πάλαι Franz. Vsus sum littera ν, quam Bailie ceteris apographis addidit. — 8 sententiam perspexit Letronne scribens ἀλλὰ σὺ νῦν πετροῖ. Bailie νῦν δὲ τύχες, sed ν litteram testatur Salt; quae ipse posui satis placent. — 7 extr. εἰη Salt, ε . . . Bailie; ἔγκας Franz. — 9 etc . . . εμε ΛΛΟC Salt, ΤΟ ----- ΕΜΕΛΛΟC Bailie, qui θῆκε τὸ γράμμα Γέμελλος scripsit. Recepi Letronnii supplementum, qui etiam ἀνελθὼν reposuit. — 10 CH ---- ΙΗ Bailie; iam antea recte supplerat Letronne. — Subscripta Salt sic tradit ΦΙΛΗ . . . ΙΔΟΝΓΕΙΝΙΑ, Bailie ΟΥΦΙΛΛΗ --- ΙΔΟΝΓΕΙΝΙ. Videntur filiarum nomina (v. 10).

999. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4761 coll. Add. III p. 1205.

Τίς] νύ σε τοιά[δ' ἔρεξ]ε, φ[ίλον τέκος, Οὐρανιῶνων
 μαψιδίως [ώσει] τι [κ]α[κὸν ῥέζοντα ἐνωπῇ;
 ἔτ(ους) [ιβ'] Ἀντ[ωνείνου τοῦ κυρίου
 Καίσαρος [μηνός]
 εὐτυχ[ῶς].
 Μάρ[κος] Γέμελλ[ος] ἑκατοντ[άρχης].

Duo sunt apographa Pocockii et L'Hôte, quorum prius quamvis pravum alteri inservit confirmando;

L'Hôte:		Pococke:
NYCETOIA	εφ	ΠCNYCETOIA
ΜΑΥΔΙΩC	TINAAGÉ	ΜΛΥΔΙΦΩΠΝΑ
ΕΞ ANTO		ΕΞΑΛΙΤΟΙΜΙC
ΚΑΙCΑΡΟC	ΕCΑΚΓΙ	ΚΑ . . ΡΓΩCΟΙΟCΑΡ
ΕΥΤΥΧΟ		CΥΤΥΧ
ΜΑΡΙΩΓΕΜΕΛΛ	ΕΚΑΤΟΝΤ . .	ΜΑΡΙΩΤΩCΑΛΛCΟΕΚ.

Homerica inesse persensit Letronne, qui subscripta fere restituit; ipsos versus Π. Ε 373 sq. agnovit Franz, qui infra *μηνὸς Φαρμουθί* scripsit. Annus ex superiore titulo repetendus.

1000. In statua Memnonis. C. I. 4749 coll. Add. III p. 1204.

Τούτοις τοῖς ἐλέγοις Πετρωνιανός σε γεραίρω,
 αὐδῆεντι θεῶι μουσικὰ δῶρα διδούς,
 πατρόθεν οὖνομ' ἔχων Ἀ[ῦρ]ή[λι]ος, Ἴταλὸς ἀνὴρ
 ἀλλὰ σύ μοι ζῶειν δηρόν, ἄναξ, χάρισαι.
 5 πολλοὶ ἀ[ν]αστεῖχουσι δαήμεναι, [εἰ] ῥ' ἔτι Μέμνων
 τοῦ λοιποῦ γῆρυν σώματος ἐντὸς ἔχει·
 αὐτὰρ ὃ γε στέ[ρ]ων κεφαλῆς τε ἄτερ ἤμενος αὐδᾷ,
 ὕβριν Καμβύσεω μητέρι μεμφόμενος·
 εὖτ' ἂν δ' ἡέλιος φάεθ' ἄκτεινας ἀνίσχηι,
 10 ἥμαρ σημαίνει τοῖς παρεῶσι βροτοῖς.

II saeculi. — 2 cf. supra n. 815, 4 ψυχικὰ δῶρα διδούς. — 3 ἈCΤΗΝΟC Salt, ἈCΓΡΗΝΑC interpolavit Bailie; Ἀσπρήνας enim licet crediderit Franz non est nomen gentile. Ἀῦρήλιος invenit Hecker *Comment. de Anthol.* (1852) p. 63. — 5 AMA et ΗΡΕΤΙ corr. Hecker. — 7 CΤΕΙΝΩΝ corr. Cobet apud Heckerum.

1001. In Memnonis crure sinistro summo. C. I. 4739 coll. Add. III p. 1203.

Τρεβούλλης.

Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα φωνῆς Μέμνωνος
 ἐπόθουν σε, μήτερ, καὶ [σε] ἀκούειν εὐχόμειν.

De aetate cf. titulum proxime sequentem. — 2 ἐπόθουν σε, μήτερ

idem est quod crebro legitur ἐμνήσθην τῆς μητρός. Itaque inepte interpretati sunt apographa legentes καὶ ἑξακούειν εὐχόμεν. Pococke enim KAICZABOYEN, auctores descriptionis Thebar. in *Descr. Aegypt. antiq.* I 111 KAICAPOCENEYWXEIN. *Velim*, enim inquit Trebulla, *ut tu quoque, mater, audias.*

1002. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4740 coll. Add. p. 1203.

Καικιλία Τρεβοῦλλα δεύτερον ἀκούσασα Μέμνονος.

Αὐδῆς τὸ πρόσθεν μοῦνον ἑξακούσαντας
νῦν ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἡσπάζετο
Μέμνων ὁ παῖς Ἡοῦς τε καὶ Τιθωνοῖο·
αἰσθῆσιν ἄρα τῷ λίθῳ καὶ φθέγγματα

5 ἢ φύσις ἔδωκε δημιουργὸς τῶν ὄλων;

Trebulla cum priorem breviorum titulum (n. 1001) summo cruris loco, alterum longiorem imo inscripserit, sequitur ut media spatia putemus occupata iam fuisse titulis, qui cum omnes Hadrianeae sint aetatis rectissime Letronne (*Rec.* II 38) Trebulae carmina Hadriano recentiora esse conlegit.

1003. In Memnonis crure sinistro imo. C. I. 4741 coll. Add. III p. 1204.

Καικιλία Τρεβοῦλλα

ἔγραψα ἀκούσασα τοῦδε Μέμνονος.

ἔθραυσε Καμβύσης με τόνδε τὸν λίθον

βασιλέος ἐφ' οὗ εἰκόνα ἐκμεμαγμένον·

φωνὴ δ' ὁδυ[οῦ]δος ἦν πάλαι μοι Μέμνονος,

5 τὰ πάθῃ γοῶσα, ἣν ἀφεῖλε Καμβύσης.

ἄναρθρα δὲ νῦν καὶ ἀσαφεῖ τὰ φθέγγματα

ὁλοφύρομαι, τῆς πρόσθε λείψανον τύχης.

4 ΟΔΥΜΟΣ, solus Baillie ΟΔΥΡΜΟΣ; corr. Franz. — 5 ΤΑΠΑΘΗΓΟΟ
CAHN Pococke, ΔΕΟCCAHN auct. descr. Theb., ΓΩCΑΛΗΝ Baillie; γωῶσα·
δὴν κτλ. Letronne, ἣν recte Franz. Fortasse si fides est Bailio habenda
in lapide post γωῶσα interpunctum fuit. Videntur tunc credidisse,
Memnonem antequam a Cambyse fractus esset etiam clarius locutum esse.

1004. In Memnonis pede sinistro praecedenti titulo a dextra. C. I. 4742 coll. Add. III p. 1204.

Ἀπῶνις ὥρα ᾧ ἤκουσα.

Ἀφροδευταρίου τὸ προσκύνημα γέγραφα
ἐμῆς δάμαρτος, ἣν ἔχοιμ' ὅσον φθέγγη.

Aponius una cum Aphroditario uxore Memnonem audiit. — 2 ΟΛ
ΟΝ vel ΟCON apographa, quod ὅταν vel οἶον corrigunt. Intellego *qua
frui velim, quamdiu loqueris.*

1005. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4744 coll. Add. III p. 1204.

Ὁ Σαρδιηνὸς Παρδαλαῖς δις ἤκουσα·
μεμνήσομαι σεῦ καὶ ἐμῆσι βύβλοισι.

Pardalae pariter ac Catilio Nicanori de Aegypti miraculis librum
edere consilium erat.

1006. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4743.

Ἀνδρήεντά σε, Μέμνον, ἐ[γὼ] Πα[ίω]ν ὁ Σιδήτης
τὸ πρὶν ἐπνυθανόμην, νῦν δὲ παρὼν ἔμαθον.

1 Salt e . . ΠΑΝ | ΝΟCΙΑΗΤΗC emend. Wescher *Comptes rendus de
l'acad. des inscr.* 1871 VII 278 ex titulo sequenti.

1007. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 c. Melius
Wescher l. s. s. (cf. ad tit. anteced.) p. 278.

Εἰ καὶ λωβητῆρες ἐλυμήναντο δέμας σόν,
ἀλλὰ σύ γ' αὐδήεις, ὡς κλίον αὐτὸς ἐγώ.
Μέττιος, ὦ Μέμνον, Παίων τάδ' ἔγραψε Σιδήτης.

Nomen viri fuit Mettius Paeon, nugas agit Wescher.

1008. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4745. Melius Wescher
l. s. s. (cf. ad n. 1006) p. 280.

Εἰ καὶ λωβητῆρες ἐλυμήναντο [δέμ]ας σόν,
θειοτάτου νύκτωρ ὁμφὴν ἐπὶ Μέμνονος ἦλθον,
ἔκλυον ἥς Κάτουλος, ταγὸς ὁ Θηβαῖδος.

1 cf. epigr. anteed. v. 1, quem versum non satis apte in suum usum convertit Catulus.

1009. In statua Memnonis. C. I. 4748 coll. Add. III p. 1204.

ὦ πόποι, ἣ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθ[αλμοῖσι]ν ὀρῶμαι.
 ἣ μάλα τις θεὸς ἔνδον, οἷ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 ἦυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα·
 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόωτο.

Ἀρείου Ὀμηρικοῦ ποιητοῦ ἐκ Μουσείου ἀκούσαντος.

Versus sunt homerici Il. N 99 (v. 1), Od. τ (40 v. 2), Od. ω 530 (v. 3), Od. π 196 (v. 4). Est igitur titulus ex Homerocentonum genere, quales indicavit Letronne A. P. IX 381 et 382 coll. Iacobsii adnot. *Anth. gr.* vol. XII 182, quos numeros velim legas a Franzio corruptos. — Arius (ΑΡΓΕΙΟΥ Hamilton) τῶν ἐν Μουσείῳ σιτουμένων ἀτελῶν fuit, cf. Letronne *Receuil* II 347 sq.

1010. In Memnonis statua. C. I. 4754 coll. Add. III p. 1205.

Ὑπὲρ τύχης τοῦ] κυρίου Διονυσίας
 τὸ προσκύνημα· πολλάκις δ' ἀκούσεται.

1 suppl. Bailie, et simile quid certe fuit.

1011. In Memnonis statua. C. I. 4755 coll. Add. III p. 1205.

Βαλβεινιανὸς ἑναρχος ἐθαύμασεν ἀρχιδικαστῆς.

De vocabulo ἑναρχος v. Franzii adn. ad Add. l. s. s.

1012. In Memnonis crure dextro. C. I. Add. III 4761 b.

Εἰ φθέγγῃ [τι, λάλ]ησ[ον' ,
 εἰ δὲ μόνον [σει]γῆ[ς
 ἀ[λλὰ θε]λων ἐπακο[ῦσαι nomen viri ἐνθαδ' ἱκανον,
 μή μοι τὴν σειγὴν
 5 εἶ, Μέμωνων, ἐλάλησας
 πάντοτε καὶ [π]αί[δ]ων ἡελ[ιο

1 ΠΜ ΗC ΕΙ ΦΘΕΓΓΗ ΤΙ ΛΑΛΗΣΑΣ Letronne. — 2 ΙΕΓΑΥS γεγαώς Franz. — 3 ΑΙΝΑΛΟCΛΩΝ corr. Franz. — 4 CΕΙΓΗNENE — 6 ΤΑΙΛΩΝ πασάων Letronne. — Disticha videntur fuisse huius fere argumenti: *si quae loquendi tibi est facultas, loquere; sin vero tacere tantum didicisti, quid huc veni? ut audirem te veni; ne silentium mihi obvertas.* Tertio denique disticho, quod videtur aliquanto post additum, voto potitus laudat deum: *bene sonuisti; ego vero solem conspicatus qui te facundum facit usque uxoris et liberorum recolam memoriam, ut ludam ἐγὼ δὲ μνή-σομ' ὁμύνου πάντοτε καὶ παίδων ἡέλιον προσιδῶν.*

1013. In Memnonis crure sinistro. C. I. 4746 coll. Add. III p. 1204.

Οὐκ ἀκάρηνος [ἔφν τὸν ἀεὶ χρόνον, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Μέμνων ἡμερί[οισιν ἅμ' ἀ]ντολῇ [ἡ]ελίοιο
θεσπίζων μερό[π]ε[σσι]ν [ἐπερχομέν]ο[ις] προσαν[τεῖ-
ἐκ πάσης [γὰρ] [γῆς ἐ]λθεῖν [ἐπὶ ἐ]σπεύδ[ον]τ[ε]ς
5 οἱ μὲν ἐπ[ή]ρανα δεχν[ύ]μενο[ι] μάλα] θαναμάζοντες
οἷχ[ο]νται [πάλιν ἐς] πάτρα[ν φθόγγοιο] τυχόντ[ε]ς,

Sententiam secutus qualem Franz significavit verba aliter constitui; certi fere nihil dare potui. — 1 ΗΝΟC Salt, ΗΝΟC --- ΠΕΟCΙΟΙΝΟ Po-cocke, cuius ceteroqui tam corruptum est apographum, ut nihil inde discas. Cum Saltio, si leviora excipias, plane consentit L'Hôte. — 2 ΗΜΕΡΙΠΛ ΝΤΟΛΗΧΕΛΙΟΙΟ — 3 ΜΕΡΟΕΩΝC ΟΧΙΡΟCΑΥCΗ με-ρόπέσων Letronne et Franz, ἐπερχομένοις Franz, qui extremo loco προσ-άυσεν posuit. — 4 ΠΡΙ ΛΘΕΙΝΙ ΟΝΤΟC — 5 ΕΠΙ Υ ΜΕΝΟC ΝΘΑΥΜ κτλ'. — 6 ΟΙΧΩΝΤΑΙΓ ΓΑΤΡΑ ΤΙΧΟΝΤΟC suppl. Franz, nisi quod χρησμοῖο scripsit pro φθόγγοιο. — Mutilum carmen esse docent οἱ μὲν verba v. 5.

1014. In Memnonis crure sinistro. C. I. Add. III 4761 d.

ᾧ παῖ, χαῖρε πρό[φ]ρων, [λαλέοις δέ τι χ]άρμ[α nomen
. θεῶ]ν εἵνεκα, ταῖς μέλομαι.

L'Hôte haec ita tradidit:

ΩΠΑΙΧΑΙΡΕΠΡΟ ΡΩΝ
ΑΡΜ
ΕΙΕΡ ΝΕΙΝΕΚΑΤΑΙCΜΕΛΟΜΑΙ
CΡΟΙCΑ
Ν ΚΡΕΤΟC

Balbillae esse epigramma coniecit Letronne, et sane mulier loqui videtur dearum quarundam sacerdos, quarum in gratiam postulat ut sonum edat Memnon. — A sinistra alter fuit titulus quattuordecim fere eisque brevioribus versibus perscriptus, quem metricum fuisse docent verba ἰδών (v. 4) et ἄμβροτος (v. 12).

1015. Memphi in ungue Androsphingis. C. I. 4700 coll. Add. p. 1187.

Σὸν δέμας ἔκπαγλον τεῦξαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
φεισάμενοι χώρης πυρὶ δαμαζομένης,
ἐς μέσον εὐθύναντες ἀρουραίῳ τραπέζης,
νῆσον πετραίης ψαμμὸν ἀπωσάμενοι.

5 γείτονα πυραμίδων τοίην θέσαν εἰσοράσθαι,
οὐ τὴν Οἰδιπόδαο βροτοκτόνον, ὥς ἐπὶ Θήβαις,
τῇ δὲ θεᾷ Αἰγυπτίῳ πρόσπολον ἀγνωστὴν,
τὴν] ἐπιτηροῦσαν πεποθημένον ἐσθλὸν Ὅσειριν,
γαίης Αἰγύπτῳ σεβάσμιον ἡγητῆρα,

10 ἔξοχον οὐρανί[ω]ν, μεγα[λή]το[ρα]
εἵκελον Ἡφαίστω
εἰς ὅταν ὤχε[αν]ο
ἐς γαῖαν

Ἀρριανός.

2 ΠΥΡΙΔΑΜΑΖΟΜΕΝΕ quod qui legunt πυρίδα μαζομένης (Letronne) vel πυρίδ' ἀμαζομένης (Franz) ne ipsi quidem sciunt quomodo explicent. Cui parcitur terrae, ea aliquid vel passa esse vel pati dici debet, unde etsi metrico vitio diffidas tamen πυρὶ δαμαζομένης verum putaverim *terrae caloribus subactae*. Et sane apta erat ad calores arcendos sphingis imago muris undique circumdata; cf. ad C. I. 4701. — 3 ἀρουραίος τράπεζα (de adiectivi genere cf. ad *hymn. Isid.* infra n. 1029.) est campus arenosus, νῆσον πετραίην *planum quadratum, in quo positus est Androsphinx*, recte explicat Franz. — 7 adtulit Letronne Steph. Byz. s. v. Λητοῦς πόλις, μοῖρα Μέμφεως, καθ' ἣν αἱ πυραμίδες καὶ Λητοῦς ἱερόν. Hinc nomus, in quo pyramides erant, Letopolites vocabatur. — 8 ΤΙΥΕ ΠΙΤΗΡΟΥΛΑΝ corr. Franz. Non quaesiverunt interpretes, qualem deam sibi finxerit Arrianus poeta sphingem, quae res quamvis in infinita numinum Aegyptiorum confusione lubrica sit, tamen hoc loco dubium non est quin sphinx Isis personam induerit; cf. Plut. *Is. et Osir.* c. 52 εἰς γὰρ οἱ τὸν Ὅσιριν ἀντικρὺς ἥλιον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι Σεῖριον ὑφ' Ἑλλήνων λέγοντες . . . τὴν δ' Ἴσιν οὐχ ἑτέραν τῆς Σελήνης ἀποφαίνον-

τες, καὶ τῶν ἀγαλμάτων αὐτῆς τὰ μὲν κερασφόρα τοῦ μνηροειδοῦς γεγονέναι μιμήματα, τοῖς δὲ μελανοστόλοις ἐμφαίνεσθαι τὰς κρύψεις καὶ τοὺς περισκιασμούς, ἐν οἷς διώκει ποθοῦσα τὸν ἥλιον. Opperi igitur dicitur Isis, donec sol mane exoriatur, cf. ad. v. 12. — 10 ΟΥΡΑΝΙΟΝ ΜΕΓΑΝ Clarac; post ΜΕΓΑΝ apographum in *Quarterly Review* 1819 p. 411 editum haec addit ΙΤΟΜΙΝΙΙΙΙ, idemque v. 11 post ΗΦΑΙΣΤΩΙ haec Ι Ι . . . ΤΟΙΗΝΙΟΙΥ et v. 12 idem habet . . CICOTANOKEMOKCI. ΜΟΙΑΛΙΝΟΙ ΜΙΝΙ, ubi Clarac ΕΙCΤΑΝΩΙ, denique v. 13 . . ΓΑΙΑΝΙΧΥΡΩ. ΟΛΙ . . . ΝΙΙΙ --, ubi Clarac ΕΓΓΑΙΑΝΦ. — 10 ante οὐράνιον fortasse non debebat quidquam addi, nec ipse ille accusativus mutandus erat; μεγαλήτορα tamen certum videtur. — 11 Hephaesti apud Memphitas templum notum, cf. Herod. II 112. — 12 videtur solis iter describi; ἐπιτηρεῖ illa, εἰς ὅταν ab oceani extremis oris redeat sol sive Osiris; nam ὠκεανός vocabulum non puto dubium esse. Cf. Diod. I 27 in hymnis apud Nysaeos cippo inscriptis εἰμὶ δὲ Ὀσίρις ὁ βασιλεύς, ὁ στρατεύσας ἐπὶ πᾶσαν χώραν . . . μέχρι τῶν τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ πηγῶν καὶ πάλιν ἐπὶ τᾶλλα μέρη ἕως ὠκεανοῦ.

1016. Memphi apud Androsphingem. C. I. Add. III 4700 b.

Ἦδε κυρεῖ πάντ[ω]ν σφί[γ]ξις καὶ θεῖον ὄραμα
 σῶμα [γ]ὰρ [εἰ] νοέεις [σὺ σο]φ[ῶ]ς ὅπερ ἔπλετο τῇδε,
 φάσματος [ἐξ] ἱεροῦ νοήσεις κόσμον ἅπαντα,
 ἱερὸν [ὧ]ς ἐφύπερ[θ]ε πρόσωπον ἔχει τὸ θ[ε]ό[π]ν[ο]ν,
 5 γν[ῖ]α δὲ καὶ δέμας οἷα λέων, βασιλεὺς ὃ γε θεῶν.
 δ[εινὸν] [μ]ὲν τὸ θέαμα, [ἀτ]ρεκέες δ' εἰ τις γε νο[ή]σει,
 ὄψιν [ἐ]χει
 ἐκ τῆς θειότητος
 ἐσθλῆς· αὐτὰρ [ἐγ]ω[γ]ε [Σ]α[ρ]απίων ἐχάραξα.

III fere saeculi. — 1 ΠΑΝΤΟCNCΦΙ. ΕΙC πάντων σφίγγε, ἡ καὶ Letronne, πάντως ἡ σφίγγε καὶ Franz. Mihi lusisse videtur poeta omnium est et tortrix et spectaculum divinum. — 2 ΚΩΜΑΙΑΡΚΗΝΟΘΕΙCΩΦΟCCONEP σῶμα γὰρ εἰ νοέεις ὕψος θ' ὅπερ Franz; at altitudo et corpus vix bene inter se coniunguntur. — 3 ΗΦΑCΜΑΤΟCΕΙΕΡΟΙΟ φάσματος εὐέργοιο Letronne, in quibus noli offendi adiectivo εὐέργος, Franz πλάσματος εὐώποιο. — 4 CΟCΕΦΥΠΕΡΚ.ε et ΘCΘΗΟΥΝ corr. Letronne. — 5 ΓΥΡΑ — 6 ΕΙΝΟΝ ΚΕΝΤΟΘΕΛΜΑΝΡΕΚΕC corr. Franz. — 7 ΤΝCΧΕΙΤΗΗΟΤΕΤΙΩΝΑΜΟΝΗCΑCΙΟΝ ΔΕ ὄψιν ἔχει recte videtur Franz scripsisse, reliqua eius supplementa inepta; conieceram olim ὄψιν ἔχει [σ]τέ[ρ]ν[ο]ι[ο] ἐπω[μα]δόν. — 8 ΚΕΚΕΤC ΑΝΤΘΕΛΙΑΙΟΜΕΔCΙΓΕΚΤΗC videbar olim παντολέτιν simileve eiusdem ge-

neris vocabulum legere, coll. supra. n. 1015, 6. — 9 ΣΤΩΙΕΕΑΣΑΠΙΩΝ ἔγωγε
Letronne, Σαραπίων Franz.

1017. Thebis in Rhamsis IX syringe. C. I. Add. III 4807 h.

Θηβαίας [σ]ύριγγας ἐγὼ καὶ Μέμνονα σεμνόν
θαύμα[σα τ]ῆς τέχνης Οὐράνιος κυνικός.

Litterae valde recentes; Vranium cynicum non novī, neque alium
ullum Demonacte recentiore, qui mortuus est a. 150. — 2 ΕΥΜΑ ΗC
suppl. Franz.

1018. Thebis in syringe. C. I. Add. III 4791 b.

Πάσας μὲν σύριγγας ἐθαύμασεν Ἡράκλειος,
ἀλλὰ λέγει πάντων Μέμνονα θειότατον.

1019. Thebis in syringe. C. I. 4792 coll. Add. III p. 1210.

Θαύματα συρίγγων ὁρόων μέγ' ἐθαύμα[α]σα Βησ[ᾶς],
τὴν δὲ μάλιστ' ὁρόων ἐθαύμασα Μέμνονος ἐσθλή[ν].
Ἡρακλίδης.

Besas saltatoris Aegyptii nomen Anth. Pal. *app.* 30, 3. Besas ho-
mo inductus Memnonem inter syringas numerat. — Ἡρακλίδην subscri-
ptum recte fortasse Letronne ad hunc titulum pertinere negavit.

1020. Thebis in syringe. C. I. 4816 coll. Add. III p. 1214.

Τατιανὸς ἡγεμὼν Θηβαίδος ἱστορήσα[ς] ἐθαύμασεν
τὸ] θαῦμα ξυνὸν τῶν σοφῶν Αἰγυπ[τί]ων.

Tatianus praeses Thebaidis ante a. 367, cf. supra n. 919. —
2 ΤΙΘΑΥΑ ΞΥΝΟΝ — ΑΙΓΥΠΩΝ Αἰγυπτίων corr. Letronne. Initio versus
(nam senarium esse persuasum habeo) Franz ἐνταῦθα τὸ εὐσύνετον, Le-
tronne τὸ μνημόσυνον. Intellego *miraculum omnibus adeuntibus commune*.

1021. Apud Antinoen. C. I. Add. III n. 4705 i.

Ἐνθ' ἀναβὰς ἐ[χ]ά[ρα]ξε Κατυλλῖνος ἐν προ[θύρ]οισ[ιν],
τέχνην θανμάζων τῶν ἱερῶν λαοτόμων.

1 ΕΛΛ . . ΞΕ CORR. Letronne. — ΠΡΟCΠΗΟΙC προθυραίοις vel προφυλαίοις Letronne. Praetuli quod Franz proposuit ut vulgarius. — 2 poterat λαοτόμων ιερῶν, uti observavit Franz. Vrbi vicina sunt sepulcra montibus incisa.

1022. Talmi in vico Nubiae, inter columnas pronai. C. I. 5041.

Σαν[έ]νωc γράφει ὁ υἱὸς Ψενο[σίρι]οc·
σέβου τὸ θεῖον, θῆε πᾶσι τοῖc θεοῖc,
ἐ[φ]’ ἕκαστον [ί]ε[ρ]ὸν [ἐ]πιπορεύου προσκυνῶν,
ἡγ[ο]ῦ μά[λι]στα τοὺc πα[τ]ρώουc καὶ [σέβου
5 Ἴσιν, Σά[ρ]απιν, τ[ο]ὺc μεγ[ί]στουc τῶν θεῶν,
σω[τ]ῆραc [ἀ]γα[θ]οὺc, εὐμε[ν]εῖc εὐεργέταc.

1 C A N C N W C — 3 Θ Φ Ε Κ Α C T O N T . C | Π Ο Ν Θ Π Ι — 5 C A C A Π Ι N T C . . . | Τ Ι . Τ Ο
Υ C T W N — 6 Τ Η Ρ Α C A T / Θ C . . . | Ν Ε Ι C restituit omnia Niebuhr, nisi quod v. 6
τηρήσατε θεούς, εὐμενεῖς εὐεργέταc posuit, correcta haec a Franzio. Du-
bium nihil fere est praeter nomen v. 1 (quem versum non certum vi-
detur senarium esse; scripsisset enim τόδ’ υἱός) et σέβου v. 4, ubi ad-
iectivum potius velut φίλουc fuisse puto; nam σέβου si posueris vix
poteris quin μάλιστα iteres. — Consimilia Maecenatis sunt praecepta
ad Augustum ap. Cass. Dion. LII 36 τὸ μὲν θεῖον πάντῃ πάντως αὐτός
τε σέβου κατὰ τὰ πάτρια καὶ τοὺc ἄλλουc τιμᾶν ἀνάγκασε, τοὺc δὲ δὴ ξε-
νίζοντάc τε περὶ αὐτὸ καὶ μίσει καὶ κόλαζε κτλ., nisi quod ex parte ob-
loquitur Maecenati Sanenos de peregrinis sacris minus severe iudicans.

1023. Talmi in templo dei Manduli. C. I. 5039.

Χρυσογέλ[υ] Π[αι]άν, Μανδοῦλι, Ἀθηνᾶc ἀγάπημ[α]
Λατοῦc γόν[ε]c, χρη[σ]μ[φ]ό[ε]c, λυρόκ[ι]τ[υ]π’, [ί]γ[ι]ε Ἀπολλ[ο]ν,
ὁ τὴν μελανόστολον βασιλίσ[σ]αν Εἰ[σ]ιν
ἰσαθρήσας δ’ ἐγὼ ἐν θ[υ]σί[αι]c ἰκάνω προσκυνή[σ]αc σ[ε],
5 τὸν προκαθη[γέ]την Μανδοῦ[λ]ι καὶ πρό[φ]ρον[ω]c ἐθυσάμην·
τὴν σὴν [μ]αντοσύνην τίς δ’ ἄ[ν] κομίσαι[τ]’ ἐπινεύσαντ[ο]c;

Ἰλα[θ]ί[μ]οι, Μανδοῦλι, Διὸc τέκο[ε]c ἡδ’ [ἐ]π[ί]ν[ε]υσον·
σῶξέ με καὶ κ[ε]δν[ή]ν ἄλοχον κ[α]ὶ παῖδαc ἀρίστ[ο]ν[ε]c
. . . . σ[ὼ]ξ[ε]c πάντοτε καὶ [σφᾶ]c κ[αὶ] δμ[ῶ]αc πατ[ρ]ί[δ]’
ἰκέσ[θ]αι

10 νόσφιν ἄτερ [ν]ο[ύ]σου καὶ [ᾗ]τερ χαλεποῦ[ο] πό[ν]οιο,

λαμπρ[ὸς ἐπιπν]ε[ί]ων καὶ δ[ε]ξιὸς ἰστ[ία] ἰκ[άν]ων
— — — — —

Carmen inperite factum tam male aut inscriptum aut descriptum est, ut vel post optimam Niebuhrii operam plurima sint incerta. — 1 ΧΕΛΕ — ΑΓΑΠΗΜΕΙΔΑΝΕΠΙΣΕΜΟΛ. εἰ λαν ἐπίσημος Niebuhr, cuius nisi contrarium notabitur omnia sunt supplementa. — 2 ΓΟΝΗΧΡΗΝΜΟΑΕΛΥΡΟ ΚΤΟΠΗΤ . . . ΙΕΑΠΟΛΛΩΝ — 3 ΒΑΣΙΛΙΧΙΣΕΙΔΙΕΙ . . . Α supplendum amandi verbum. — 4 ΕΝΘΑΣΙΗΚΙΚΑΝΩΣ ἔνθα εἰς ἱκανῶς προσεκίνησα θεόν Niebuhr. — 5 ΘΗ ΠΙ . ΧΜΑΝΔΟΤΙΚΑΙΠΡΟΟΡΟΝ προκαθήγέτην Franz, προκαθήγημα Niebuhr; προφρόνως ἐθυσάμην ego. — 6 ΑΛΚΟΜΙΣΑΙΠΙΝΕΥΣΑ ΝΤΩ — Inde a v. 7 hexametri secuntur, probi duo, ceteri ut videntur vitiosi. — 7 ΤΑΠΙΛΟΙ — ΤΕΚΟΗΑΙΠΝ . ΥΣΟΝ — 8 ΚΗ . . . ΗΝ — ΚΩΙ — ΑΡΙΣΤΙΣ — 9 ΚΑΪΣΩΣΕ ΣΩΞΕ scripsi. — ΕΤΑΣ ἔτας Niebuhr. — ΚΝΑΜΟΑΣΠΑΤΗΔΙΣΚΕΣ ΟΝ — 10 ΜΟΣΟΥ — ΧΑΛΕΠΟΙΝΟΙΩ versus fere Hesiodi est *opp.* 91. — 11 ΛΑΜ ΠΡΣ . . . ΤΦΕ . ΩΝ — ΔΙΣΙΟΚΙΣΤΑΙΚ ΩΝ λαμπρόν πνεῦμα φέρων Franz; extrema Niebuhr καὶ δεξιὸς Ἰσιδι καρπῶν. Scripsi quae sententia flagitabat. — Secuntur tres versus plane inextricabiles; v. 12 legunt vocabulum μαντο[σ]νας, v. 14 traditur . ΛΟΡΕΝΑΙΣΕΧ . CONCXYNACYΧΑΣ . . ., fortasse legendum [καὶ] λίτομαί σε, χρυσοχέλυ, τὰς ψυχὰς [μοι] διασώζειν.

1024. El Gabaouat in vico oasis Thebarum. C. I. 4958.

- a. Ἀμμώνιον [θεὸν] Χρ[ι]στῷ με[μ]ελιμένο[ς] εἰ[δ]ον·
ἤλαθει, Χρ[ι]στ[ὸ]ς ἐπάτερ, χρούσειον γένος ἀν[θ]υποφήνης
b. ἀ[ν]θ[ρ]ώ[π]ω[ι]ς

Duo sunt fragmenta, quae dubites num sint inter se coniungenda. — 1 ΑΜΜΩΝΙΟΝΕΝΧΡΗΚΤΩΜΕΛΗΜΕΝΟΝΕΙΛΟΝ finxi hominem christianum (nam christianum titulum esse frustra negat Franz) Ammonis aliquod templum adeuntem, ubi tamquam improbi sibi conscius facinoris Christo supplicat. Χριστῷ μεμελημένος Greg. Naz. A. P. VIII 147. — 2 ΧΡΕΤΕ — sub finem ^{ΑΝ: Α} νποφηνας quae correxit Franz. — 3 ΑΝΟΚΠΩΛΑΠΩΠΡΝΕΛΣ fortasse ἀνθρώπων πτωχῶ γενεᾷ.

VI. HYMNI.

1025. Teni in oppido. C. I. 2342.

Χαῖρέ μοι, ὦ Δ'ήλον μεδέων, φασσίμ[βο]ρ[ο]τε [Τ]ε[ι]τ[ί]άν,
 ἄντροις δ]μφαίοισι Κλάρον Βράνχου τε ἱ[ε]ρο[ῶ]σιν
 τιάμ]εν', ὠρομέδων, μουνσηγέτα, χρυσοέθ[ει]ρε,
 Δελφῶν], ὦνα, πε[τρ]ῶν, πάτερ ἄφθ[ι]τε, δεῦ[ρ'] ἐ[π]άρηξον
 5 εὐχομ]ένοις μερό[π]εσσ[ι]ν τεῆς Τήνου ν[α]έταισιν,
 καὶ κλύ]ε θειοπρόποιο φίλου μακά[ρ]ων [τε βροτῶν τε,
 χειρ[ῶ]ν [δ]υσ[μ]ενέ[ω]ν τε τεὸν βρέτα[ς] εἴ[ρ]ουσαι αὐτός

 πη]κ[τί]θα δ' οὐρανίων ἐτάρην θαλῆς τε[ε] χορῶν τε
 — — — — —

II vel III saeculi. — 1 φασιμμοτειτιαν corr. Boeckh. Ab initio Φοῖβε ἄναξ Wilamowitz. — 2 νύμφαίοισι Boeckh. Scripsi ἄντροις ὀμφαίοισι Nonnum secutus (IX 283) ὀμφαίη παρὰ πέτρῃ i. e. Delphis. — ΤΕΙΡΟΝΤΟ requiritur locale quoddam vocabulum; ἱεροῖσι cedet vero. — 3 χρυσοέθειρε Boeckh. — 4 ΘΝΑΠΕΦΙΩΝΠΑΤΕΡΑΦΘΠΕΔΕΥΙΕΙΣ ἄφθιτε Boeckh; similes sunt hymnorum orphicorum clausulae. — 5 ΜΕΡΟΤΕΙΣΤΕΝΤΕΙ μερόπεσσι Boeckh, idemque ναέταισιν supplevit; traditur ΝΑ. — 6 ΜΑΚΑΙΩΝ corr. Boeckh; extrema certa sunt. — 7 ΡΟΝΑΥΛΑΙΝΕΟΝ — ΒΡΕΤΑΙΕΙ βρέτας Boeckh. — 8 ΑΛΑΙΟ . . . ΕΝΗΓΙΕΡΕΙΣΥΗ . . ΝΑΝ videtur ἱερεῖς vel πανηγυρές legendum. — 9 κπα corr. et suppl. Buecheler. Non videtur talis cogitari Apollo, qualem invocat Orphicus poeta *hymn.* 34, 14 σὺ δὲ πάντα πόλον κιθάρῃ πολυκρέκτω ἀρμόζεις κτλ'.

*1026. Romae. C. I. 5973 c.

Νουσολύτα, κλυτόμητι, φερέσ[βιε, δέσποτα Παιάν,
 σὴ δύναμις κακόεργον ἀνακρο[ύει τ' ἐπιπομπήν
 ἀνθρώπων, τρομέει τε πάλιν [Δέσποινά τ' ἐπαινή
 Ἄδης τ' εἰρυθέμιλος, ὅταν ζωαλ[χέα χεῖρα
 5 ἀντανίσσης, βιοδῶτα, φερεσσιπό[νοισ μερόπεσσι.
 νῦν οὔν πάντα δόμον γειέτα[ς τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα
 σῶζε, μάκαρ Παιάν, ἀκεσώδυν[ε, δῶτορ ἐάων.
 Πατρώϊνον.

Patroinum (C. I. 6649) cur carmen fecisse negaverit Bergk (*Poet. lyr.* II 574) obscurum est; falso vero, ut nunc scimus, idem integros hos versus ex Sophoclis Paeane petitos esse coniecit. — 1 suppl. Welcker (*Syll.* 135) ex *hymn. orph.* 67, 1. — 2, 3, 4 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. cf. *h. orph.* 68, 6 μοῦνός τε στυγέει σ' Ἀΐδης ψυχοφθόρος αἰεὶ. — 4 ζωαλίη aperta lapidis lectio; Nonn. XXXV 75 δέῃον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρκέα. — 5 φερεσσιπόνοισι βροτοῖσιν Franz, cui praetuli quod suavius ad aures accideret. — 6 γενέταν τε καὶ ἀγλαὰ τέκνα Franz, patrem intelligens Patronum, quem extremo versus septimi loco male posuit; γενέτας Bergk idemque supplevit v. 7.

*1027. Athenis translatus cippus in museum Cassellanum. C. I. 511 ex Gesneri editione et Add. I p. 913 ex meliore Voelkelii apographo. Praeter meum deinde apographum ectypo utor a Pindero benigne mihi conmisso.

Ἀγαθῇ τύχη.

- a. Ἐγραιο, Παιήων Ἀσκληπιέ, κοίρανε λαῶν,
 Ἀητοίδου σεμνῆς τε Κορωνίδος ἡπιόφρων παῖ,
 ὕπνον ἀπὸ βλεφάρων σκεδάσας εὐχῶν ἐπάκουε
 σῶν μερόπων, οἳ πολλὰ γεγηθότες ἰλάσκονται
 5 σὸν σθένος, ἡπιόφρων Ἀσκληπιέ, πρῶτον Ὑγείαν
 ἔγραιο καὶ τεὸν ἕμνον, ἱήιε, καί κλυτι χαῖρε.
- b. Ὑγεία, βροτοῖσι πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ νείν τὸ λει-
 πόμενον
 βίον· σὺ δέ μοι πρόφρων ξυγεινῶ
 εἰ] δ' αὖθις ἢ πλούτου χάρι[ς] ἢ τεκέων

- 10 εἰ] δ' αὖθις εὐδαιμόνος ἀνθρώπο[ι]ς βασιλίδος ἀρχᾶς,
 ηπιοφρον

ζυγίης Ἀφροδίτας ἐλκεσι θηρεύομεν·

εἰ δέ] τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψι[ς] ἢ πόνων ἀκοα
 [π]έ[φ]ανται,

μετὰ [σ]ί[ο], μάκαιρ' Ὑγεία,

τέθαλε καὶ λάμπει χαρίτων [φ]άος.

- 15 σέθεν δὲ [χ]ωρὶς οὔτις εὐδαιμόνων ἔφν.

c. νευθαλος αφθιτον, Τελεσφό-

ρε, σὰς ἀρετὰς πάνσοφε

λυσσιπόνοι[ς] ενς δέ-

μον α θά

- 20 νατον λαδικ[η]δέα

. πᾶγ]γλωσσα γένη

μερόπων ἀνεγείρατε ἐκ (κ)αμάτων

βαρναλγέα νοῦσον ἀπωσαμένον

Παιᾶν δὲ γέγηθεν ἀκαιρεκόμης

- 25 νέον ἔρνος ἔχων σε, Τελεσφόρε, τὸν

περὶ κῆρ ἔσ[τη],

καὶ πολλάκι σεμνὰ θεοῦ Καμάτου

βροτὸν ἐς φ , σὺ δὲ θν αὐτὸς ἄγων

μετὰ σοῦ βαρὺ

- 30 Ἴδη χαῖρέ μοι, ὦ ἰώμενος, ὦ πολί[τει]με,

π[α]ί[ξε], Τελείφορε, παῖζ', ἰ[ή], σὺ γε γηθοσύ[νοισι]

σοῖς] περὶ φαιδρὰ πρόσωπα γέλωτα χεῖς ἱερ[εῦσιν].

ὑμναίωμέν σε, μάκαρ, φασείνβροτε, [δ]ῶ[τ]ορ ἑάω[ν],

Παιᾶνος Ἰδρυμα, Τελεσφόρε κλεινέ, δ[ι]οικῶ[ν].

- 35 καὶ σε Ἐπιδαύριοι μὲν ἀλεξιχόροισιν αἰοδαῖς

γηθόσυννοι μέλπουσιν, ἄναξ, Ἀέσιν καλέοντες,

οἳ[ν]ε[κ] ἄ[κ]ος θν[η]τοῖσι φέρεις (σ)τυγερῶν ὀδυνάων·

Κεκροπίδ[αι] δ' ἄδουσι Τελεσφόρον, ἔξοτε γ[έ]η

νοῦσον ἀπωσάμενος πυροφ[θ]όρον ἐς τέλος αὐτοῖ[ς]

- 40 εὐτοκ[ί]ην ταχέως ἀσσκ[ηθ]έα, δαῖμον, ἔθνηκας·

οὐ μὰν [το]ῦδε χάριν σε, Τελεσφόρε, ἄδομεν οἶον,

ἀλλ' ὅτι καὶ Παιᾶνος ἀκαιρεκόμου θεραπείαις

ζωοφόρον [σ' ἔ]θ[ρεψεν], ἰὼ μάκαρ, αὐτὸς ὁ Βάκχος.

Exeunte saeculo II vel ineunte III titulum insculptum esse vidit Boeckh, quo quidem tempore sacra Telesphori ad placandam pestilentiam Athenas translata essent. Cuius rei satis memorabile atque certum ut videtur testimonium suggessit mihi Neubauer ex duobus titulis atticis (*Philist.* III 549 et *Ephem.* 3204) eodem illo tempore scriptis, quibus ephebi more suo publicas res imitati Τελεσφορον Ἀσκληπιοῦ, νέον θεόν sodalicii sui principem receptum referunt. Accedit his hermae mutili fragmentum ineditum, cuius verba

ΤΕΙΑΚΑΚΑΙ/ΤΩΙ | . ΕΛΕΣΦΟΡΩΙ

bene interpretatus Neubauer . . . Ὑγεία καὶ κλυτῷ Τελεσφόρῳ ad eandem rem certo iudicio vidit pertinere.

Exordium simile Podagri verbis baculum adloquentis in Luciani *Tragodopod.* 58 sqq. ἔγειρε, τλήμων, γυνῆα δεμνίων ἀπο . . . σκέδασον δ' ἀπ' ὅσων νύχιον ἀέρος βάθος, quo eodem ex libello Bergk (*Poet. lyr.* II 575) indicavit v. 193 comparandum cum hymni v. 4 κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπᾶς. Quibus verbis simul recte Boeckh coniecisse evincitur, titulum non de publico consilio, sed a sacerdotibus indoctioribus et plebeis assecilis positum esse; nam σῶν μερόπων ut apud Lucianum Podagrae sacris initiatos, sic in titulo Aesculapii sacerdotes significat. Tertium denique eiusdem libelli Luciani locum adferam ad v. 31. — 5 πρῶτον σθένος est Ὑγεία, cuius hymnus primum tenet locum. Qui sive Licymnii est sive Ariphronis (cf. Bergk *Poet. lyr.* III 1249) integer ab Athenaeo XV 702 a sic traditus est:

Ὑγεία, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λειπόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύνοικος εἴης·
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιλίδος ἀρχᾶς ἢ πόθων,
οὓς κρυφίους Ἀφροδίτας ἄρκυσιν θηρεύομεν,
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποις τέρψις ἢ πόνων ἀμυνὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγεία,
τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ἔαρ·
σθένος δὲ χωρὶς οὗτις εὐδαίμων ἔφυ.

Exordium praeterea, si testem titulo fere aequalem requiras, Lucianus servavit (*pro lapsu in salut.* c. 6), non discrepans ille ab Athenaeo. Discrepat vero vel maxime lapis, cuius rei cum in sententiae gratiam nihil fere si unum exceperis mutatum sit aliae causae circumspiciendae sunt. Nam ut mittam menda orthographica et leviter errata ἀνθρώπους (v. 10), χάρις (v. 9), τέρψιν (v. 12), quaeque deterioris fortasse exempli lectiones fuerunt, velut σοῦ pro σεῦ (v. 7), βίου pro βιοτᾶς (v. 8), ξυνείης (de quo statim dicam) pro ξύνοικος εἴης (v. 8), denique interpolatum

βροτοῖσι (v. 7), graviora sunt reliqua, inde opinor explicanda, quod aut lapidarius aut is qui lapidario carmen insculpendum tradidit exemplo parum vel curiose vel perspicue et litteris quidem maiusculis scripto usus est. Nam ut ΝΕΙΝ (*vaîev*) ex ΝΑΙΟΙΜΙ corruptum videtur (de quo tamen facile patiar si quis aliter iudicarit), ita apertum est ΞΥΓΕΙΗΝ a lapidario de Ὑγείᾳ cogitante pro ΞΥΝΕΙΗC lectum esse, et similiter ΗΠΙΟΦΡΟΝ pro ΗΠΟΘΩΝ, ΕΛΚΕCΙ pro ΑΡΚΥCΙ (si quidem verum hoc est), ΑΚΟΑ pro ΑΜΠΝΟΑ, ΤΕΘΑΝΤΑΙ pro ΠΕΦΑΝΤΑΙ, ΟΑΟC pro ΕΑΡ. Accedunt alia ubi quae difficilia erant lectu facili manu emendari posse illi visa sunt; sic enim ortum puto duplex illud ΗΔΑΥΘΙC (v. 9 et 10). Nam quae ante oculos habebat ΕΙΓΑΡΤΙCΗ, in his Γ et Ρ litterae evanidae, Η pro ΕΙ scriptum fuit, Θ et τ dentales quid differrent inter se nesciebat homo plebeius. Scripsit igitur ΗΔΑΥΘΙC. Deinde cum proximo versu legeret ΗΤΑCΙΟΔΑΙΜΟΝΟC, non adgnovit vocabulum ἱσοδαίμων, substituit εὐδαίμων, reliquas litteras ΑCΙC cum modo felici coniectura ΑΥΘΙC sibi reparavisse videretur, nihil aliud significare putabat quam idem illud ΑΥΘΙC, quo facto proclive erat ex versus antecedentis similitudine ΗΔ scribere pro ΗΤ. Omisit denique lapicida ΟΥC post ΗΠΟΘΩΝ (vel ΗΠΙΟΦΡΟΝ), proximum vero ζυγίης pro κρυφίης non lapicidae tribuendum sed sacerdotulis intempestive pudicis. — Voelkelii lectionem raro sane ex meo apographo correxi; addo v. 12 in lapide esse ΗΛC, i. e. ἡ vel εἰ δέ, et ΑΚΟΑΤΕΘΑΝΤΑΙ, v. 13 ΘΙΑ sed Α littera incerta.

Qui spatio intermisso secuntur anapaesti hos primus adgnovit Hermann *Opusc.* V 170 sqq.; in dimetros describere usque ad v. 20 non ausus lapidis imaginem exhibui singulis punctis singulas quae perierunt litteras significans. — 16 initium certum est; turbavit lapicida nescio quid. — ΑΦΘΙΤΟΝ legit Chr. Baier amicus, qui mecum lapidem examinavit; sex interiectis litteris videbar mihi ΦΡΩΝ vel ΦΡΟΝ//Υ adgnosceret. — 20 ΛΑΕΙΚΗΔ legi. — 21 πάγκλωσσα Hermann. — 22 ignoravit ille dualem ἀνεγείρατον formam, quam et metrum et sententia flagitant. — 26 ΕCΗ — 28 CΥΔΕ|ΘΝ certum. — 29 ΘΕΟΥ, sed Θ postea deletum. Dein ΒΑΡΥΑΝ . . . ΙΗ//ΤΟΙ legi, sed non nimis certa extrema sunt. Lapidarii errores non adsequor.

Hexametrorum pars maxima facile leguntur; inpeditores sunt primus tres. — 30 ΠΟΛΥ . . . ΜΕ lapis; suppl. Baier. — 31 Π/Π | CΕCΦΟΡΕΠΑΙΖΙΕ CΥΓΕΓΗΘΟΥC . . . ΠΕΡΙ graviter haec turbata a lapidario. Hermann παῖζε, Τελεσφόρε, παῖζε, ἐπεὶ σύ γε γηθοσύνοισι σοῖς περί κτλ., quae fere recepi. Cf. Lucian. *Tragodopod.* 134 sqq. χαίροις μακάρων πολὺ πρᾶσάτη καὶ σοῖς προπόλοις ἴλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῶν, δόις δὲ πόνοις λύσιν ὠκείαν. — 32 ΥΕΙC Voelkel, ΧΕΙC lapis; ἱερεῦσιν Boeckh. — 33 ΤΩΔΟΡΕΑΩΠΑΙ — 34 ΔΩ . . . Ν Voelkel, ego ω non vidi. Perspexit Hermann verbo

opus esse, e quo penderet Παιῶνος ἵδρυμα et scripsit Παιῶνός θ' ἵδρυμα-διδί-
οικει. — 35 ἀλεξιμόροις Hermann; traditum vereor ne verum sit. —
36 Ἀκέσιον i. e. Ἀκέσιον Telesphori apud Epidaurios nomen, Paus. II 11, 7.
— 37 ΟΥΔΕΤΑΧΟΣ corr. Hermann. — 38 ΚΕΚΡΟΠΙΔΑΔΣΥCΙ corr. Baier. —
ΕΞΟΤΕΓΗ litterae Γ et Η plane certae, media quae interposita est rotun-
da fuit; scripsi γέη i. e. γαῖη. — 39 ΠΥΡΟΦΟΡΟΝ corr. Hermann. —
40 ΑΥΤΟΙΕΥΤΟΚ. ΙΝΤΑΧΕΩCΑCCK/ΗΔΕΑ legi ex lapide et ex ectypo; post
κ lapis laesus litteram non tulit. ἀσκηθέα dubitanter scripsi homerici
versus memor ἀσκηθέες καὶ ἀνουςοι. — 41 ΟΥΜΑΝ//ΥΔΕ. — 42 κὰν Παιῶνος
Boeckh. — 43 ΖΩΟΦΟΡΟΝCΕΘ quid opus esset vidit Hermann, qui
σε ἔθηκεν scripsit; praetuli σ' ἔθηκεν. Rem ipsam videmur ignorare.

1028. Andri. Ross *Inscr. inedit.* II 96. Rossii apographum passim
correxuit novaque tituli fragmenta adstruxit Welcker *Kleine Schriften*
III 271 sqq.

columna prima.

- Αἰγύπτου βασιλεία λινόστολε, [τ]αῖ γονοέσσαις
αὔλακος ἀρχαία μέλεται πολύπυρος ἀγνιά,
σειστροφόρος Βούβαστος, ἀμαλλοτόκοις τε Μέμφις
γαθομένα πεδίοισιν, ὅπαι στάλαν δασάλευτον
5 εἶσε φιλοθρέσκων ἱερὸς νόμος ἐκ βασιλῆων,
σᾶμα τεᾶς, δέσποινα, μοναρχείας, ἱκέταισιν
λαοῖς ἀπύοισαν. Ἐγὼ χρυσόθρονος Εἷσις,
ῥωμαλέα σκάπτροισιν, ὅσαν πυριλαμπέος ἀκτεῖς
ἀελίῳ σελάγεσκε βολαῖς φορβάμονα γαῖαν.
10 δειφαλέω δ' Ἐρμῆνος ἀπόκρυφα σύνβολα δέλτων
εὐρομένα γραφίδεσσι κατέξυσσα, ταῖσι χάραξ
φρικαλέον μύσταις ἱερὸν λόγον, ὅσσα τε δᾶμος
ἀτραπὸν ἐς κοινὰν κατεθήκατο, πάντα βαθείας
ἐκ φρενὸς ὑφάνασσα διακριδὼν. ἄδε τυράννων
15 πρέσβα, Κρόνω θυγάτηρ, Εἷσις, δάμαρ εὐρυμ[έδοντος]
ἔμμι πολυζάλωτος Ὀσείδος, ὃ ποτ' ὀ[παδός]
τὰν αὐτὰν ἀνέλυσσα γενέθλιον [ὀργάδα νηδύν,
βριθομένα σοβαροῖς ἐλινότροπος [ἐν πλοκάμοισιν,
αἰπυνῶ βασιλῆος ὃν ὦ[ρα]νὸς ἐ[π]ρέσ[βευσεν],
20 θεσμοθέτης μερόπων, [τ]ὼς οὐκ ὀλέσει νόος ἀνδρῶν
οὐδ' ἀπαμυνώσῃ πο[λὺς χρόνος, οὐδέ ποτέ σφιν
ἐμπετάσῃ λά[θαν]
ἀστροφόροι

- 25 ὀηλύ τε γάρ
 ἐξέκαμον
 Εἰσις ἐγὼ πολύβουλος . . .
 καὶ χθόνα μυδαλέαν
 ἐς κρίαιν ὠ[ρ]ανίοισι κα
 ἀτραπιτὸν πλαγκτ[ῆρ]
 30 λοξοπόρου σελάγες . . . α καὶ πυροέντων
 ἀέλιον πόλων ἀγήτορα φαίνο[π]α κύκλων
 ἐς πόλον εἰθύνεσκον, [Υ]ν ἐνκόσμοισι πορείαις
 ἄξονες ἱλίγγοισι περικνυπέοντι διαύλω[ι]
 νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματός· ἄδε θαλάσσας
 35 πρᾶτον ἐν ἀνθρώποισι περάσιμον ἦρεσα μόχθον,
 ἄδε δικασπολίαι ῥᾶμαν πόρον, ἄδε γενέθλας
 ἀρχὰν ἀνδρὶ γυναικὰ συνάγαγον, εὐ τε, σε[λάν]ας
 ἐς δεκάταν ἀψεῖδα, τεθαλότος ἄρτιον ἔργου
 φέγγος, ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον, ἄδε γονήων
 40 ἄζομένως τιμὰν ἔτι νηπιάχως ὑπὸ μαζῶι
 κωρισμοῖς ἐδίδαξα μελίφροσι φοιτάδι δ' ὀργαῖ
 μᾶνιν ἐρεισαμένα μυκάμονος ἄχρῖς ἐπ' εὐνάς
 Αἶδος ἠπείλησα, μελαμφα[έω]ν τε βερέθρων
 ἀστόργοις φυλακὰν βαρυνπάμοσιν. ἔμμι δ' ἀρούρας
 45 πυροτοκόω μεδέοισα, δαιξάνδ[ρ]ων ἀπὸ [χ]ειρῶν
 ἐχθομένα βρώμαν, ἂν φωλάδες ἔστν[γ]ον ἄρκτοι,
 τὰν λύκος ὠρυκτάς, λιμῶ τεθωμένος ἀλκὰν . . .

columnae secunda tertiaque fere interierunt.

columna quarta.

- ἀελίω βασιλῆον ὁμαῖ συν . . .
 καὶ με καλεῦσι πάρεδρον· ἔλα . . .
 50 συνφέρου' ἀκτείνεσσι κατω . . .
 ὅσσα δ' ἐμὸς γνώμων νόος εἰσιδ[ε], χειρὶ κρατούσαι
 ἐς πέρας ἰθύνω· τὰ δ' ὑπείροχ[α] πάν[τα] . . .
 κῦρος ὑποκλάζοις, ὑπάταν βασιλῆίδα τε[ιμάν]
 πτήσσονθ' ἀμετέραν· δεσμῶν δ' ἀέκουσαν ἀν[άγκαν]
 55 ἀνλῶ· πλωτὰ δὲ φιλεύδιος Ἀμφιτρίτα
 νησι μελαμπρώροισιν ὑπαὶ παχνώδεος αὐχμῶ,
 ἀνίκα μειδάμων, ἰλαρὰν ἐρύθοισα παρειάν,
 ἀμπετάσω Τηθὺν γλαυκώλενον· ἐν δ' [ἀ]περ[ά]τοις
 βένθεσιν ἀστιβέα πλαγκτιὰν ὁδόν, εὐτέ με θυμός

- 60 κορθύσῃ, κλονέω· παντῶι δὲ μελανθῆι ῥοίζῳι
 σπερχόμενος βαρὺν πάντος ἐνὶ σπήλγῳξι βαθείαις
 μυκᾶτ' ἐξ ἀδύτων. πρῶτα δ' ἐνὶ σέλματι δούρων
 κολπωτᾶν ὀθόναισι θοᾶν τροπὴν ἰθύνεσκον,
 οἶδμα καθιππεύοισα, δαμαζομένας δὲ θαλάσσας
- 65 ὠκυπόροις ἐλάταις ἐλικὰν ἔστασε χορείαν
 Ἀωρίδος εὐλοχία· περιπάλλετο δ' ἐν φρεσὶ θάμβος
 εἰρεσίαν ἀδάητον ἔτ' ὄθμασι παπταινοίσαις.
 Ἰσις ἐγὼ πολέμῳ κρυερὸν νέφος ἔρκεσι μόχθῳ
 ἀμφέβαλον κληρίζοισι πολυκτέανον βασιλείαν
- 70 θεσμοφόρον. νάσως δὲ βαθυνομένας ἀπὸ ῥιζᾶν
 ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος αὐτὰ,
 ὥρεα καὶ πε[δίω]ν σπορίμαν βάσιν, ὀργάδα τ' ἄκραις
 στηρικταί[ς] ζεΐδω[ρον] ὑπερτείνοισα, βοαύλοισ
 μαλοκόμοι[ς] τε . . .]αν' ἐπ' ἀφριθέντι δὲ Νηρεὺς
- 75 πλά[ζ]ετ' [ἴδει, τεύ]χων περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας
 φλο[ῖσβ]ο[ν] ἐριβ[ρ]οεμέθοντα, [π]οτὶ [κρ]οκά[λ]αισιν ἀράσσω[ν]
 χοιράδας. ἀμφὶ λό[φ]ῳ δὲ κατ' ὀφρύος ἐρσάεσσιν,
 κεκλιμέναν φέρ[ω] ποτὶ ματέρα, πε[ρ]κάζοισιν
 βότρυν χαρμῳδ[ό]τειραν· ὑπερ[φ]ι[ά]λοις δὲ κεραννῶ
 80 ἀσιράπτοισα β[ο]λαῖς στιβαρὰν [θ]νατο[ί]σ[ιν] ἀπειλάν

desunt octo versus.

Isiaci huius hymni (nam Isidis epitaphium esse nescio an nemini persuaserit Welcker p. 277) et metrica ars et indoles poetica ad Nonni eiusque similium exempla proxime accedit. Quod cum et Sauppe (*Hymnus in Isim* Turici 1842 p. 10 sqq.) et Bergk (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 36 sqq.) intellexissent rationibusque probassent satis certis, Nonno non antiquiorem esse hymnum Sauppe evicisse sibi videtur; cautius Bergk illo tempore sacris Graecorum Aegyptiorumque ubique abolitis vix quemquam publico loco lapidem illum positurum fuisse iudicat. Cui tamen iudicio nimium tribuens errat, cum saeculo iii potius exeunte quam iv ineunte factum carmen statuatur. Nam neque severae illae numerorum verborumque leges quod sciamus iam tum vigeant, neque omnino poetarum ferox fuit illud saeculum, neque denique litterarum genus scripturaeve ratio, qua nusquam fere errans lapidarii manus usa est, tertio convenit saeculo. Iota enim non solum dativis additum vides raroque fortasse eorum qui descripserunt culpa omissum, sed etiam coniunctivis velut κορθύσῃ (v. 60) atque adeo adverbiiς ὅπαι (v. 4) et πάντα (v. 60) et for-

tasse ὁμαῖ (v. 48). Mutae tamen huius litterae usus vergente iam saeculo secundo intermortuus est, ut ne in publicis quidem titulis post Severi fere tempora eius deprehendas vestigia, revixit autem quod saepius monui quarto insequentique saeculo, quippe cuius aetatis quo longius abesset ingenium ab antiqua dicendi sentiendique integritate, eo magis nugis quibusdam et pusillis rebus antiquitatis speciem adrogare soleret. Constantii Constantisque iras in Graecorum sacra graviter quidem saevisse accepimus, sed illorum studium quantum reliqui fecerit Theodosii docent rescripta acerrimi novorum sacrorum vindicis. Mihi quarto saeculo medio non antiquior videtur hymnus esse in Isidis honorem ab Andriis lapidi mandatus. Aegyptium poetam fuisse coniecit Bergk neque hoc improbabiler, etsi quos memorat illius provinciae poetas Cyrum Coluthum Pamprepium Christodorum Tryphiodorum, omnes hi novae cuiusdam recentiorisque aetatis sunt; apte tamen Eunapii adtulit locum (*vit. Proaeres.* p. 92) τὸ δὲ ἔθνος (Aegyptiorum) ἐπὶ ποιητικῇ μὲν σφόδρα μαινεται, ὁ δὲ σπουδαῖος Ἑρμῆς αὐτῶν ἀποκεχώρηκεν. Idem antiquissimum lapidi inscriptorum hymnorum exemplum monstravit Paus. IX 16, 1 ἀπέπεμψε δὲ ὁ Πίνδαρος καὶ Διθύης ἐς Ἀμμωνίους τῷ Ἀμμωνι ὕμνον· οὗτος καὶ εἰς ἐμὲ ἦν ὁ ὕμνος ἐν τριγῶνι στήλῃ παρὰ τὸν βωμὸν ὃν Πτολεμαῖος ὁ Δάγου τιῷ Ἀμμωνι ἀνέθηκε. Feliciter autem factum est ut ex Diodori loco (I 27), quo et Bergk et Sauppe usi sunt, alterius Isiaci hymni notitiam acciperemus, a cuius exemplo prope abest Andriorum poeta. Ille enim οὐκ ἄγνωστος δέ, inquit, διότι τινὲς τῶν συγγραφέων ἀποφαίνονται τοὺς τάφους τῶν θεῶν τούτων ὑπάρχειν ἐν Νύσῃ τῆς Ἀραβίας. . . εἶναι δὲ καὶ στήλην ἑκατέρου τῶν θεῶν ἐπιγεγραμμένην τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς Ἰσιδος ἐπιγεγράφθαι· ἐγὼ Ἰσίς εἰμι ἢ βασίλισσα πάσης χώρας, ἢ παιδευθεῖσα ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ ὅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα, οὐδεὶς αὐτὰ δύναται λῦσαι. ἐγὼ εἰμι ἢ τοῦ νεωτάτου Κρόνου θεοῦ θυγάτηρ πρεσβυτάτη, ἐγὼ εἰμι γυνὴ καὶ ἀδελφὴ Ὀσίριδος βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἢ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εὐρούσα, ἐγὼ εἰμι μήτηρ Ὠρον τοῦ βασιλέως, ἐγὼ εἰμι ἢ ἐν τῷ ἄστρῳ τῷ κυνὶ ἐπιτέλλουσα, ἐμοὶ Βούβαστος ἢ πόλις ὑποδομήθη. χαῖρε, χαῖρε Αἴγυπτε, ἢ θρέψασά με. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀσίριδος κτλ. — Ceterum Isidem Andri cultam probat et titulus C. I. 2348 et nomen Ἰσιδωρος in tit. Andr. C. I. Add. II 2349 d.

Hymni ipsius adnotationem consentaneum est pendere fere a Sauppii Bergkii Welckeri (*ll. s. ss.*), denique Hermannii (*Diar. antiq. litt.* 1843 p. 377 sqq.) disputationibus, quorum operam qui continuaverit auxeritve novi neminem. Rossii lectio sicubi a Welckero correctata est, falsa tacita correctam recepi; errores interpretum nisi ubi res aliter ferebat praetermisi. — 1 γα Ross, γαι Welcker, ται Bergk. — 2 ἀγνία de urbe dixit Pind. N. VII 92. Ol. IX 34, Sauppe. — 3 cf. Diod. locus supra exscriptus. — 5 Hesych. θρεσκὴ· ἀγνή. Sa. — 6 sq. sic distinxit Bergk. —

10 *quas sagax Hermes invenerat, inventas vero occuluerat litterarum notas, has ego repperi repertasque insculpsi, partim hieroglyphice quas mystae soli intellegent, partim demotice quas vulgus in publico poneret.* — 11 ΧΑΡΑΞΑΣ lapis, qua nîsus lectione Hermann scripsit ἀσφαλέων Ἑρμῆνος ἀποκρυφα σύμβολα δέλτων εὐρομένα γραφίδεσσιν ἄτ' ἔξυσε πᾶσι χαράξας μύστοις . . . ὅσσα τε δάμοις κτλ., qua ratione vereor ne nimium Isidis laudi detrahatur nimiumque tribuatur Hermae; mystae enim sunt Isiaci. — 14 ὑφάνασα prima syllaba producta ferendum videtur; ἐκφάνασα Herm. cum Sauppe. — τυράννω Bergk ad Cronum referens; sed pluralis recte habet, cf. Apul. *metam.* XI 5 Isidis verba *en adsum - summa numinum - prima caelitum.* Aliter in hymno Nysaeo ap. Diod. l. s. s. — 15 suppl. Sauppe. — 16 ὀπποτο sententiam recte adsecutus Bergk audacius correxit ὧ ποτε νηδύν - τὰν αὐτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον. Cautius Sauppe ὧ ποτ' ὀπαδός - τὰν αὐτὰν ἀνέδυσα γενέθλιον κτλ., in eo tamen falsus, quod minime eodem cum Osiride die Isis nata est, sed quarto post fratrem die, cf. Plut. *Is. et Os.* 12. Itaque ἀνέλυσα tenendum est, sicut dicitur ἀναρρῆξαι λαγόνας sim. γενέθλιον αὐλακα ῥίζας Herm. Similia ego posui. — 18 cincinnatam praedicari deam bene intellexerunt Sauppe et Bergk, quorum prioris supplementum recepi. ἐλικόπλοκος ἀμφὶ προσώποις Hermann, σοβαρός adiectivum crinibus aptum esse negans. — 19 ΒΑΣΙΛΗΘΙΟΣΩΝΝΙΝΟΞΕΙΠΡΕΣ βασιλῆος iota habet η litterae additum, sicut infra v. 39 teste Welckero ΓΟΝΗΩΝ. ὠρανός Bergk, ἐπρέσβευσεν Herm. invenit. — 20 ῥῶς Herm. scil. θεσμούςς, qui facile ex adiectivo θεσμοθέτης repetuntur. Idem et huius et sequentium duorum versuum argumentum perspexit; verba paullo aliter constitui. Voluit enim v. 20 τῶς οὕτως ἀνὴρ καταλύσει, ubi vitiosa est ἡ κατὰ τέταρτον τροχαῖον caesura; v. 21 cum litteras πο in lapide esse nesciret δαμάτωρ χρόνος, οὐδὲ ποτέ σφιν ἐμπελάσει λάθα. Cf. quae Nysaea Isis gloriatur ap. Diod. l. s. s. — 23 sqq. *in coeli sideriferis plagis et in terra animantium altrice certis legibus omnia ordinavi. Feminum enim et masculum in me consociata habens effeci hunc rerum cursum nascendi et moriendi vicibus semper duraturum.* Interpretatio fere Sauppîi est; idem Plutarchi verba comparat l. s. s. c. 43 διὸ καὶ μητέρα τὴν σελήνην τοῦ κόσμου καλοῦσι καὶ φύσιν ἔχειν ἀρσενόθλην οἶονται. Cf. etiam *hymn. Orph.* 42, 4 de Mîse Isidis filia ἀγνήν τ' εὐιέρων τε Μίσην, ἀρρητον ἀνασσαν - ἄρσενα καὶ θῆλην, διφυῇ λύσειον Ἰακχον. — 28 ΩΑΝΙΘΙΣΙ ΚΑ . . . ΧΙΟΝ . . . ΟΣ . . . ὠρανίοισι καταχθονίοις τε Bergk, prius etiam Sauppe; alterum verum non videtur. Interpretatur Sauppe *Isis ego consiliosa aerem temperavi et tellurem humidam, atque temporum anni accuratum in discrimen caelestibus sideribus sedes fixi aliis, aliis errabundum iter praescripsi utque moveatur per circulum obliquum splendor eorum perfecti et igneorum rectorem equorum solem in lucentem circulo-rotationem di-*

rexī e. q. s. — 29 ΠΛΑΓΚΤΕΙ quod cum nec πλαγκτήν fuisse possit (scripsisset enim πλαγκτάν) nec πλαγκτάν, restat aliqua nominis πλαγκτήρ forma. — 30 ΣΕΛΑΓΕΣ ΑΚΑΙ σελάγες κατ' αἰθέρα Bergk, quae non habent quo pertineant. Sauppe λοξόπορον intellegit zodiacum coll. Arat. v. 526 ὁ δὲ τέτρατος (κύκλος) ἐσφίηκται λοξὸς ἐν ἀμφοτέροις. — 31 ΦΑΙΝΟΝΑ quod φαίνοπα correxerunt Bergk et Sauppe; φαίνονα Welcker explicatione non addita. Invenio vocabulum ap. Mart. Cap. VIII 851 *Saturnum Phaenona dicunt Iovemque Phaetontem* coll. 886. De hoc certe non agitur. — 32 ΑΝ ὦν Bergk et Sauppe. — 33 ΔΙΑΥΛΩ iota non adscripto. — 35 ΗΝΕΣΑ ἦνεσα Sauppe, ἦνυσα Bergk. De aoristo ἦνεσα ab ἄνω ducto timidius iudicavi supra ad n. 491, 1. — 37 ΕΥΤΕΣΕ . . ΤΑΣ εὔτε σελάνας Sauppe et Bergk. εὔτε σελάνας ἐς δεκάταν ἀψίδα, τεθαλότος ἄρκιον ἔργου φέγγος Hermann, in quibus cum εὔτε non intellegam, hoc tamen recte observatum puto, ἐπὶ φέγγος ἄγειν graece dici non posse pro ἐπὶ φάος ἄγειν. Vocula εὔ ad τεθαλότος referenda; ἄρκιος nescio an eodem quo ἄρκιος significatu positum credere liceat. Itaque hoc dicit poeta ego, generationis initium, viro mulierem sociavi et ad decimum lunae remeatum, quae lux apta est bene adulto fœtui, infantem modo (in utero) generatum eduxi (ἐπάγαγον). — vv. 39 - 43 intellege lascivae vero libidini acriter resistens iram meam minata sum, quoad ad Plutonis mugientis cubilia venerit, atque amoris expertibus atratarum voraginum custodiam gravia perpressuris, in quibus singula verba a Sauppio mutuatus sum, qui universam sententiam non bene intellexit. μυκάμων Ἄιδης vocatur sive leoni comparatus ut saepius in sacris libris, sive ut Orci voragines mugienti sonitu concussae atque disruptae significentur. Ceterum cf. Apul. l. s. s. XI 6 plane memineris-mihi reliqua vitae tuae curricula ad usque terminos ultimi spiritus vadata. — vives in mea tutela gloriosus et cum spatium saeculi tui permensus ad inferos demearis, ibi quoque-me quam vides Acherontis tenebris interlucentem Stygiisque penetralibus regnantem-adorabis. — 43 ΜΕΛΑΜΦΑΡΟΝ μελαμφαρῶν Bergk; nam βέρεθρα, non φυλακή postulat adiectivum. Sed Hermannii correctio μελαμφαέων praeplacet; cf. Carcini fr. 5 N. δύναι τε γαίης ἐς μελαμφαεῖς μυχούς. — 45 πυροτόκω Herm. Adtulit Sauppe schol. Od. ρ 361 πύρνα· πύρινα σίτια. — δαιξάνδρων Bergk; dein ΑΠΟΜΕΙΡΩΝ et 46 ΕΧΘΟΜΕΝΑΝ probabiliter corr. Hermann; ἐχθομέναν ante βρώμαν lapicidae error satis excusabilis, cf. supra n. 243, 22. In eo quem Sauppe adtulit Diodori loco (I 14) non quidem victimas humanas Isis exstirpasse narratur, sed παῦσαι τῆς ἀλληλοφαγίας τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος, frumenti usum homines docens; at cum quo vescuntur homines id deis sacrificare soleant, facile poeta nisi forte etiam de victimis humanis ab Iside abolitis famam acceperat rem paululum immutare potuit. —

Columnae secundae tertiaeque tam exigua non dico versuum sed litterarum vestigia extricavit Welcker (neque ea bene plerumque lecta), ut iure ea praetermisisse videar. Incipit columna II δυσμαθέων ἀπηνι . . , v. 2 τ[λ]ηθύμων (ΤΑΙΘΥΜΩΝ), v. 3 ἀγροίοις (ΚΙΟΣ) τῷς δρυμὸς [ἀ]μείλιχος, v. 4 φείσατο, v. 7 [τ]ὸ νέον [δ]άπτοισα φιλά τοκάς ἀμ . . (ΑΑΠΤΟΙΣΑ), v. 8 μαίμῳντ . . , v. 9 αὐχμῶ, v. 10 [ἀνθ]ρώποισιν, v. 36 μ[η]τέρα κ . . (ΜΕΤ), v. 37 αὐλακ' ἐκυμαν . . , v. 38 ἀμητὺν δρεπ[τ] . . , v. 39 ἄμπελον ἐκπρο . . , v. 40 ἀμερίῳ καμάτῳ, v. 41 ἔργα κασιγνήτας ε . . , v. 44 δρυὶς εἰ . . , v. 45 Εἴσι[ς], v. 46 καὶ πρύταν[ις]. Hoc adparet de pastorum et agricolarum operibus expositum fuisse. Tertiae columnae in rebus nuptialibus versabatur argumentum; leguntur extrema fere aliquot versuum, velut v. 1 ἔπλασε μῦθος, v. 8 [ἀ]νδρὶ (ΟΝΔΡΙ) γυναῖκα, v. 10 [κ]ατεύνασεν ἥσυχᾳ Πειθῶ, v. 11 [νε]ο[θ]ε[λ]γέος (ΟΕΑΓΕΟΣ) ἡδ' ἀμαρυνᾶς, v. 15 εἶδεα δ' ἀγνά, v. 16 εἶδεσι παστῶς, v. 17 πεύκας, v. 19 ὑμεναίοις, v. 20 [παστ]άδος ὀμφᾶς vel ὀμφα[ξ], v. 22 εὐστοχον οὐροῖς, v. 23 αἶσχους, v. 25 βαρεῖαι, v. 26 μερίμνας, v. 27 ἐλαύνει, v. 28 Ἐρευνός. Sunt XLIII versus, quorum ultimis quomodo columnae quartae exordium adaptari possit non liquet. Sic enim traditur ΑΕΛΩΒΑΣΙΔΗΙΟΝΟΜΑΙΣΥΝ, interpretatur Sauppe cum sole regiam simul dignitatem teneo. — 49 possis haec fingere ἐλα[υνο]μένοισι δὲ πύλοις συμ- φέρομ' ἀκτείνεσσι κατω[μαδόν], cf. II. O 352 ὥς εἰπὼν μάστιγι κατωμα- δὸν ἤλασεν ἵππους. — 51 εἴσιδε Hermann. — 52 ΥΠΕΙΡΟΧΟΠΑΝΚΑΙΣ quarum tamen extremas sex litteras incertas esse testatur Welcker. O. Schneideri emendatio (*Philol.* IV 563) τὰ δ' ὑπείροχ' ὀπανίχ' αἰστω vitiosam infert caesuram. Itaque τὰ δ' ὑπείροχα πάν[τα] (sic Bergk et Welcker) vel similia restituenda. — 53 τειμάν Bergk et Welcker; eadem clausula in *orac. Sibyll.* III 120 ἔχων βασιληίδα τιμὴν et *orac.* apud *Diod.* XXXIV 13 ἔξεις βασιληίδα τιμὴν. Veneris βασιληίδα τιμάν Eur. *Hipp.* 1280 monstravit mihi Wilamowitz. — 54 ἀνάγκαν certatim omnes reposuerunt. — 55 Ἀμφιτρίτη de mari dixerunt multi et graeci et latini poetae; cf. praeter ea quae Sauppe p. 11 conlegit exempla Hauptii *Opusc.* II 74 c. adnot. Similiter infra Τηθύν (v. 58). — 58 ΕΝΔΕΠΕΡΗΤΟΙΣ ἐν δὲ περητοῖς Bergk, ἐν δ' ἀπεράτοις Sauppe et Welcker; et sic fortasse, ut observavit Wilamowitz, scripsit poeta pro ἀπεράντοις. — 66 εὐλογίᾳ nobilis proles *Doridis*. Sauppe εὐλογίᾳ vertens *Doridis* pietas. At dubitare non sinit Catullus 64, 21 illa (*Argo*) rudem cursu prima imbuit *Amphitriten*. Quae simul ac rostro ventosum procidit aequor tortaque remigio spumis incanduit unda, emergere freti candenti e gurgite vultus aequoreae monstrum *Nereides* admirantes, ad quorum versuum exemplum poeta suam conformavit orationem. — 68 ΚΛΗΖΟΙΣΙ solus retinuit Bergk, reliqui κλήζοισα. Intellege belli horrendam caliginem septis circumdedi, quae opulentum ac legiferum regnum finibus circumscriberent. — 70 cf. supra ad n. 872, 8. —

71 ποτ' ἀνάγαγον legebatur ante Hermannum. — 72 sq. suppleverunt Bergk et Sauppe. — 73 sq. βοαύλοις μαλοκόμοι[s τε πρέπουσ]αν Sauppe, quod per leges metricas cum ferri nequiret Hermann μαλοκόμοις πληθούσαν scripsit; at sic βόαυλα et μαλοκόμοι vix inter se coniungi possunt. — 75 ΠΛΑΣΕΤΝ ΧΩΝ et 76 ΦΛΟΓΕΡΟ ΡΕΜ κτλ'. πλάζεν ὕδει, παρέχων Sauppe, πλάζετ' ὄχων νήχων Bergk, πλάσσειν ὕδει τεύχων Hermann; φλοῖσβον praeclara est Sauppian emendatio, eidemque adiectivum περιμάρμαρον debetur. — Tum ΘΟΝΤΑ . ΟΤΙΝΟΚΛΔΔΙΣΙΝΑΡΑΣΣΗ egregie correxit Hermann, qui proxima scripsit sicut posui, nisi quod ὁμφακα v. 79 dederat, cui βότρυν praeluli. — 78 ΜΑΤΕΡΑΠΕΙΚΑΖΟΙΣΑΝ — 79 ΥΠΕΡΝ ΑΛΟΙΣ corr. Sauppe. — 80 ΟΝΑΤΟΣ . . . ΑΠΕΙΛΑΝ corr. Sauppe et Bergk.

1029. Cii Bithyniae, nunc Parisiis. C. I. 3724.

Ἀγαθῇ τύχῃ.

Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ, χαῖρε, ἄφθιτ' Ἄνουβι
σός τε πατὴρ χρυσοστέφανος πολύσεμνος Ὅσειρις,
αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης, αὐτὸς μέγας ὄβριμος Ἄμμων
κοῖρανός ἀθανάτων, προτετίμηται [δ]ὲ Σέραπισ·

5 σή τε, μάκαιρα θεά, μήτηρ, πολυνύμμος Ἴσις,
ἣν τέκεν Οὐρανὸς Εὐφρονίδης ἐπὶ κύμασι πόντου
μαρμαρέοις, θρέψεν δ' Ἐρεβος φῶς πᾶσι βροτοῖσι,
πρεσβίστην μακάρων ἐν Ὀλύμπῳ σκηπτρον ἔχουσαν
καὶ γαίης πάσης καὶ πόντου δι' ἄνασσαν

10 πανδε[ρκ]ῇ· μεγάλ[ω]ν [δ'] ἀγα[θ]ῶν [σὺ δό]τειρα βροτοῖσιν.

Invocantur Anubis eiusque parentes. Osiris idem Iupiter est et Ammon, praecipue vero Serapis. — 4 σε corr. Boeckh. — 6 Vranus Notis filius non minus novus quam Isidis pater Erebusque Isidis nutritor. — 8 cf. supra n. 1028, 15. — 10 ex O. Muelleri apographo sic habet ΠΑΝΔΕΩ/ ΗΜΕΓΑΛΩΝ ΘΩΝ ΤΕΙΡΑ suppl. Boeckh.

1030. Prope Smyrnam. C. I. 3165.

Ὑμῶ θεὸν Μέλῃτα <ποταμόν>, τὸν σωτῆρά μου,
παντὸς με λοιμοῦ καὶ κακοῦ πεπανμέν[ον].

1 ποταμόν interpolatum, cf. supra n. 646, 4. — 2 interpolaverunt editores, Arundell ἐκ παντὸς λοιμοῦ, Villosion παντὸς δὲ λοιμοῦ, Pococke,

qui non ipse vidit, ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ λιμοῦ παυομένου, in *Diario classico* denique (X 167) παντὸς λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ πεπαυμένον. Crederes neminem horum ipsum lapidem oculis usurpasse. Prokeschii exemplum duce Boeckhio secutus sum, nisi quod πεπαυμένου ille dedit. Scriptoris fortasse culpa activa vis participio indita est.

1031. In vico Labége prope Tolosam. Lapis quadratus est, cuius quattuor latera uno continuo versu scriptus titulus occupat. Ectypo usus edidit Rossignol *Explication et restitution d'une inscription en vers grecs*. Paris 1868.

Ἀύξειν πάντα δίδωσιν ἥλιος καὶ ἄρσην κόσμον ἔθηκε
εὐγεν[ε]την.

2 ΕΥΓΕΝΗΤΗΝ — Non aequae facile mihi est docere quam Rossignolio fuit delectare legentes; haec enim fecit:

Ἡλιος ὡς θήλῳς τε καὶ ἄρσιν πάντα δίδωσιν
αὕξειν εὐγενέτην τ' ἀπέραντον κόσμον ἔθηκε.

Certum est ab verbo αὕξειν exordium fieri; tum ἥλιος vocabulum, quod scriptor ad sententiam explendam inseruit, aut eiciendum aut v. 2 initio transponendum; quae supersunt, modo ex continuo quodam sententiarum ordine excerpta cogites, similia sunt Neopythagoreorum praeceptis, velut *Hippolyt.* IV 43 p. 110, 93 Schneid. καὶ αὐτὰ δὲ πάλιν τὰ ἄνω δύο στοιχεῖα ἑαυτοῖς συγκρινόμενα ἔχουσιν ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ πρὸς εὐκαρπίαν καὶ αὕξησιν τῶν ὅλων. καὶ τὸ μὲν πῦρ ἄρρεν ἐστί, τὸ δὲ πνεῦμα θῆλυ καὶ πάλιν τὸ ὕδωρ ἄρρεν ἐστίν, ἡ δὲ γῆ θῆλυ, quem locum H. Dielsio amico debeo.

1032. Augustae Treverorum. Rumpf *Jahrb. des Vereins f. Alterthumsfr. im Rheinlande* 1871 L et LI 146 sqq.

. νυκτὸς] ὁπωπ[ητῆρα
. ος ἀδελφῇ . .
. π]ολυωπέος Ἄργου
. λύρην εὐρῶν θ]έληθρον ἀνει[ῶν
5 δι' ἐργα]σίην Διός, Ἐρμῆ[ν
ὅς ναίεις ε]νέροντων γυάλλ[οισι
. πρὸς σέ, θεὸν τριμέ]λιστον, ἀνει[μι.

Rumpfii supplementa volenti prostant *l. s. s.* Satis fuit hymni argumentum adumbrare. — 1 νυκτὸς ὀπωπητῆρα vocat qui in hymn. hom. III 13 sqq. verba αἰμυλομήτην usque ad πύληδόνον (v. 15) interpolavit. — 2 quae aut cuius soror intellegenda sit nescio. — 6 *h. orph.* 40, 6 ἢ ναί-εις ἀγνοῖσιν Ἐλευσίνος γυάλοισιν. — 7 ἄνεμι i. e. inplorandi vel adorandi causa huc venio.

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι, ἄνεμι

VII. ORACVLA.

*1033. Athenis in arce. Cumanud. 3482.

1 βωμον

3 versus

5 κλει]νὸν πτολίεθρον
 ἀ]ντιθέου τόδε
 σ[τ]ᾶ[ς] εἰς ἔχνο[ς]
 μετὰ σπουδῆς θεο

9 νό[ο]ς ἀ[νδ]ρῶν ἡδὲ

3 versus

ὅσων ἐκτείνας παν]δερεκέ[α φω]σφόρον αἴγλη[ν
 φρου]ρεῖν ἀύπνοις φυλακαῖσι[ν
 15 ἡδὲ φυλάττεσθαι], μὴ σοί τις ἔχῃς ἀλίπλανκτο[ς
 ἐκ βυθίου πόντου] κρυπτὸς μετὰ πῆματος ἐλθῶ[ν
 θειακτης ἐρπέθ' ἄμ' αὐτῷ
, τὰ] θεοὶ στυγέουσι βροτοὶ τε
 μὴδ' ὀνύχεσσι φέρων τανυσίπ]τερος ἥσσονα μάρψας
 20 ἴρηξ ἀμφιβαλὼν θ]ούροις πτερύγεσσι νεοσσόν,
 λιμὸν ἀκειόμενος φ]οινῇν εἰς γαστέρα θῆται
 τοῦ δὲ]ούλου δυσσπότροπ[ο]ς ἄ[τ]η
 φύ]λαττε δὲ καὶ τὸν ἄν

III fere a. Chr. n. saeculi. — Inter sepulcralia dubitanter rettulit Cumanudes, ego oraculum esse existimo, quod tamen quoniam quid rei agatur obscurum est restitui non potest. — 1 ΕΝΒΩΜΟΥ — 4 ΑΝΤΟ . . ΟΝΟΝ ego, Δ. τ δλονδν ον Cum. — 7 ΔΣΙΑ//ΕΙΣ ego, ια(π;)α(ς;) εις Cum. — 12 ΕΓΟΝ ΕΝΤΕΞΙΘΩ, ubi coniciat aliquis 'Ιθώμης nomen latere. Versuum 2, 3, 10, 11 nimis pauca superant, quam quae hoc loco referam. — 13 ΔΕΡΚΕΛ . . ΕΦΟΡΟΝ videtur hortari deus, periculum ut curiose provideatur, hostem comparans cum serpente (15-18) et cum accipitre vel aquila (19-21). Supplementa, quorum quod v. 19 posui spatium excedit, melioribus cedent. — 17 ΘΕΙΑΚΤΗΣ certissima lectio; ἀκτῆς inesse putat Cumanudes. — 18 fuerint adiectiva ad ἐρπετά referenda. — 19 πανσιπτερος supplevit Cumanudes. Verba videntur colorem duxisse ex Hesiodi *opp.* 203 sqq. — 21 ἐν ἐγκάτθετο νηδύν Hesiod. *Theog.* 487. — 22 δυσανότροπος ἀτη invenit etiam Cumanudes. — 23 ΤΟΝΑΝ Cuman., ΤΟΜΑΛ Rang. 2215, ΤΟΝΑΓ ego. Videntur haud pauca deesse.

1034. Callipoli Chersonnesi thracicae. Franz *Annal. Inst.* 1842 p. 136 coll. C. I. 2012, ubi vv. 34-36 editi habentur.

Ὁ δῆμος κατὰ χρησμόν.

- . . . εἰς νί[ῃ]ι τ[ε]τειμ[έ]νον ἱερὸν ἄστν,
 ἀρχαίων ἴδρυμα
 τίτιε πέρας πο[ταμοῖο]
 εἰ[ς] Αἶνον πέλας ε
- 5 τί[ν] ὑπὸ σπλάνχ[οις] φροντίδα κεύθεις
 στόματος
 βαιῇ δ'
 βαρὺν [γ]ὰ[ρ] κραδίη τετάρακται.
 Φεῦ, φεῦ, δι' αὐτῶν ν[ῦν] φρενῶν στείχει βέλος
- 10 ἄχους ἐφο[ρ]μαίνοντ[ο]ς
 βροτοῖς ἔπεισι π[ῆ]μα
 πέμπειν δ[.] πέμ[π]εται δ[.] ἐ
 φόνω[ν] ὦν τὰ μὲν κείνου ν[ό]ος
 14 τε[λ]οῖ, [τ]ὰ δ' αὖ] ἔνκειται πέδω

3 versus

. . ἐν μυ[χ]οῖς κευθμῶνο[ς] Αἰ[δο]ς [τ'] ἄφαρ,
 ὅπη τ[ὸ] Τ[α]ρτάρειον εἶδεται βάθρον.

- 20 Ἀλλ' ὃ κραται[ό]χειρες οἰκηταὶ πέδον,
εἰ [νῦ]ν ὑπέ[κ] μ[έ]λεσθε ἄχους λεύ(σ)σειν ὑπε[ξ]άλυ[ξ]ιν,
ἔρδειν ἵπουνδαίοις θεοῖς, εἰ[δ' ἴ]σθ' ἔ[κ]αστα, λοιβάς,
καὶ τῷ μὲν Εὐχαίτη[ι] ταμεῖν κνηκόν, θε[αῖ] δὲ μῆλον,
κελαι[ν]ὰ [δ'] ἄμφω βόθρους δ' ἐπὴν ἐξέλθῃ
25 αἷμα μέλαν, τότε δὴ [ῥα] χυτὴν καταχεῦναι ὑπερθεν
σὺν ἀθροῖσιν ἄκεσσι· τὰ δ' αὐτίκα δηνύσθω φλόξ
εἴθαρ σὺν θυέεσσι καὶ εὐόδοις λιβάνοισι,
καὶ [μ]ὲν πυρκαϊὴν χρὴ ἀφ[αγνίσ]αι [α]ῖθοπι [ο]ῖνφ
καὶ πολὺν [πε]λάγει, στήσαι δὲ νῦ κ[α]ὶ [β]ρο[το]λοι[γόν]ν
30 το[ξο]φόρον Φοῖβον, λοιμοῦ [ὑ]ποσ[ημ]αντήρα
εἰ [δ' ἐ]τέρῃ [δῆμ]φ στ[υγερῇ] πε[λάσει]εν ἀνείῃ
ν[η]λ[ή]ς ἀνδροελής, [ἐπ]ε[λ]εύσεται εἰς ἐτὶ ποινή.
ἐπιμεληθέντων τῶν ἀρχόντων
καὶ ταμιῶν Τ. Φλαβίου Διογε[ν]ιανοῦ
35 καὶ Τ[ιβ.] Κλ[α]υδίου Σεβήρου.

Oraculum, cuius prior eaque gravior pars nimis mutila est quam ut rem penitus intellegas, Calliupolitis a nescio quo deo heroeve Aeni in urbe culto datum est ad pestilentiam avertendam. — 1 ΑΡΦΕΙΗΣΥΙΕΙΤΗΤ ΕΙΜΗΝΟΝΙΕΡΟ ab initio nomen matris vel eius dei fuit qui sive Calliupoli sive Aeni praecipuo honore utebatur vel eius herois, qui alterutrius urbis conditor ferebatur. — 2 ΙΔΡΥΜΑ . . . ΛΟ . . ΚΤΕ — 3 ποταμός si recte supplevi Hebrus videtur esse, a quo non longe abest Aenus urbs. — 4 ΕΙΧΑΙΝΟΝΠΕΛΑΣΣΕ verbi πελάζειν vix aptam invenies formam. — 5 ΤΙΜΥ ΠΟ — 7 ΒΑΙΗΔΑΤΩΝΑΙ — 8 ΒΑΡΥΤΑΙ — 10 ΕΦΟΙΜΑΙΝΟΝΤ. ΣΛ — 11 ΠΙΗ ΙΕΙΣ Σ — 12 ΔΙ.Μ.Ι.Σ. . ΠΕΤΑΙΛΕΓΟ . . ΜΗ — 13 ΦΟΝ ΩΣΑΙ . . ΝΥΣC . . ΤΑΜΕΝΚΕΙΝΟΥΝΘΟΣ an φόνων ἀποίνης? — 14 ΚΡΛΟΙΙΑΔΑ . . ΤΗΛΟΙΟΝΕΝΚΕΙΤΑΙ ab initio pro τελοῖ possis ἔρδοι; κείνου νόος eius videtur mens esse qui πέμπεται (ad oraculum consulendum?); deinde τηλουρόν vix recte conicias. — 15 sqq. sic traduntur:

Τ ΧΕΙΝΤΥΜΝΑΣΘΕΙ Η
 ΣΕΣΕΡΙΗΣΣΕΥΗΣΟΜΑΙ
 ΔΕΙ ΞΥΚΑΤΕΥΧΗΣΕΙΔΕΟΣ
 . . Σ ΣΙ . . . ΧΟΙΣΚΕΥΘΜΩΝΟΞΑΙΩΣΙΑΦΑΡ

quae felicioribus relinquo interpretanda et emendanda. — 19 ΟΠΗΤΘΙΑΡ — 20 ΚΡΑΤΑΙΩ mirum quod primus hic novae sententiae versus idem ultimus superioris numerorum generis est; similiter in continua oratione metrum mutatur v. 25. — 21 ΕΙΛΙΠΝΥΠΕΡΜΙΔΕΣΘΕ — ΥΠΕΣΑΛΥΣΙΝ si iam cordi vobis est ex hac calamitate ad salutem evadere; de μέλεσθε verbo

dubitare noli. — 22 ΕΙ. ΣΘΕΡΑΣΤΑ — 23 ΕΥΧΑΙΤΗΡ — ΘΕΝΔΕΜΗΛΟΠ — 24 ΚΕΛΑΙΓΑΛΑΜΦΩ. ΜΕΙ lacunam non expleo. — 25 ΔΗΚΙΧΥΤΗΝ — 26 δη-
νύσθω esse i. q. δανύσθω sola est Franzii adnotatio. — 28 ΚΑΙΔΕΝ —
ΑΦΗΓ. ΑΙΔΙΘΟΠΙΘΙΩ άφαγνίσαι invenit Wilamowitz. — 29 ΠΟΛΙΩΙΛΑΓΕΙ
ύδατι (scriptum ύδατει) coni. Kiessling. — ΔΕΝΥΚ. Ι. ΡΟ. ΥΛΟΙΟΝ mira
sunt haec Apollinis nomina, sed videntur certa; cf. Welcker *Kl. Schr.*
III 36 sq. Iubentur Apollinis statuam ponere. — 30 τοξοφόρον supplevit
Robert amicus. — ΙΠΟΣΤΥΑΝΤΗΡΑ — 31 ΕΙΣ . . ΕΡΗΛΙΣΤΩΣΤΗ . . . ΛΑΣ
ΕΙΕΝ δήμω στρυγερή vocabula incerta. — 32 ΜΗΔ. ΣΑΝΑΔΡΟΕΛΗΣΙΝΕΧΕΥΣΕ
ΤΑΙ νηλής ανδροελής Wilamowitz, verbo έλεύσεται praepositionem addidit
Kiessling. — 35 ΤΗΚΛΥΔΙΟΥ.

1035. Pergami. C. I. 3538.

. Κ]λα[ύ
διος] Κ]λαύδιος
. και Κλαύδιος
. επιμελ]ηθέντες και έμβα
. τ]όν ύπογεγραμμένον
. αιον χρησμόν.

ὁ]ν χρησμόν ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῆς μητροπό-
λεως τῆς Ἀσίας καὶ δις νεωκόρου πρώτης Περγαμηνῶν πό-
λεως ἐν σιήλαις ἀναγράψαντας ἐπὶ τε τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν
ιερῶν ἀναστῆσαι.

- Τηλεφίδαις, οὐ Ζηνὶ πλέον Κρονίδῃ βασιλῇ
ἔξ ἄλλων τιεσκόμενοι Τευθραντίδα γαῖαν
ναίουσιν καὶ Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο γενέθληι,
ἥ μὲν Ἀθηναίῃ πολεμηδόκῳ Ἀτρυτώνῃ,
5 ἡ δὲ Δι[ω]ύσῳ λαθικηδεί φουσιζώῳι,
ἡ δὲ καὶ εἰητῇρι νόσ[ω]ν Παιήνῃ λυγρῶν
οἷσι πάρ' Οὐρανοῦ νῆες ἐθῆγσαντο Κάβειροι
πρῶτοι Περγαμῆς ὑπὲρ ἄκ[ρι]ος ἀ[σ]τε[ρ]ο[π]ητ[η]ή[ρ]
τικτόμενον Δία, μητροῶν ὅτε [γ]α[σ]ι[ε]ρά λῦο[εν].
10 φαίην κε ἀτρεκέως ἀψευδέσιν ἄλκα[ρ] ἐπ' ὁμ[φ]αῖς,
ὥς μὴ δηρὸν ὑπ' ἀργαλέῃ [τ]ρύοιτό γε νοῦσαι
Αἰακίδης λαός· τὸ δ' ἐμῷ κεχαρισμένον ἔσται
νιέν ν[ῶ] κέλομαί σε, θεαρί[δ]ος ἡγέτα δ[δ]οῖο,
τέτραχα μὲν διακρεῖναι ἐφ' ἡ[γ]ητῆρας ἅπαντας,

- 15 ἔσσοι ὑπὸ ζαθέην τέρσιν χλαμυδηφόροι εἰσὶν
καὶ πίσυρας στιχάδεσσιν ἐφ' ἡγεμονῆ[ας] δπάσσαι·
τῶν ἢ μὲν Κρονίδην ὕμνοι, μία δ' Εἰραφιώτ[ην],
ἢ δ' ἑτέρη κούρην δορυθαρσέα Τρειτογένειαν,
ἢ δ' Ἀσκληπιὸν ἄλλη, ἐμὸν φίλον νῆα, [μέλψ]η·
- 20 ἐπὶ γεραιρόντων εἰς ἥματα μῆρα ἐπὶ βωμ[ῶ]ν,
Παλλάδι μὲν μόσχον διετήρονος ἄζυγος ἀγνοῦ
δαίοντες, τριένου δὲ βοῆς Διὶ καὶ Διὶ Βάκχῳ·
ὠσαύτως καὶ παιδὶ Κρονίδος ἡθαλίοιο
ταύρου μῆρια ῥέζοντες προτιτύσκετε δαῖτα,
- 25 ἡίθεοι χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι δππόσοι ἐ[στέ],
μὴ σφετέρων νόσφιν πατέρων λοί[β]η [δ]' ἐφ' ἑκάστη
σπένδοντες [λοιμο]ῖο παρ' ἀθανάτων ἄκος ἐσθλὴν
αἰτέετε, [ὥ]ς τηλουρὸν ἐς ἐχ[θ]ο[δ]α[π]ῶν χθόνα φωτῶν
ἐκτόπιος· προνόιτ[ο] — — — — —

Secundus Pergamenorum neocoratus cum sub Antonio Pio, tertius sub Caracalla fuerit, recte Boeckh pestilentiam vidit eam dici quae Antonini Pii aetate orta diutius obtinuit; neque ipsi versus videntur antiquiores, qua de causa in praescriptorum versu sexto nec ἀρχαῖον nec παλαιόν suppleri potest; traditur χαιον. Deinceps ὃν χρησμόν scripsi; τὸν χρησμόν legebant. Antea ἐπιμεληθέντες participium Boeckh dedit. — Vaticinantes intellegit Welcker (*Syll.* p. 231) Apollinem Gryneum et vicinum Pergamenis et consanguineum; Eurypylus enim Gryni pater, Telephi filius est, cf. Serv. *Verg. ecl.* VI 72 (Meineke *Anal. alex.* p. 78), idemque Iovi Baccho Minervae Aesculapio praecipuos a Pergamenis honores habitos fuisse docet ex nummis et scriptorum testimoniis. — 1 Τηλεφίδαις scil. φαίην κ' ἀτρεκέως v. 10. — 5 ΔΙΟΝΥΣΩΙ — 6 ΝΟΣΩΝ — 8 ΑΚΥΘΕΑΣ ΤΕΡΟΨΗΖΗ et 9 ΟΤΕΥΣΤ . . . ΑΛΥΣΕΜ . . . optime correxit Welcker; idemque de Cabirorum apud Pergamēnos sacris monuit. — 10 ΑΛΚΑΙΣΙΟΜΟ . . . ἀψευδέσι νάμασιν ἐμφῆς Boeckh Platonis memor, qui τὸ λόγων νᾶμα dixerat (*Tim.* p. 75); sed aliud requiritur, quod certa coniectura recipiavi. — 11 ΟΣ — ΡΥΟΙΤΟ corr. Franz apud Boeckhium. — 12 Αἰακίδης λαός, quia Pergamus eponymus heros Aeacida fuit, Paus. I 11, 1. — 13 ΤΟ ΤΟ scribunt; τῷ reposui, cui vetuerat Aristarchus iota adscribi. — ΘΕΑΡΙΟΛΩΣΗΓΕΤΑΟΛΟΙΟ corr. Boeckh, nisi quod praestare ait θεωρίδος corrigere, recte intellegens architheorum ad Apollinem missum. — 14 ΗΡΗΤΗΡΑΣ ἐφηβητῆρας Boeckh, quod vocabulum nec fuit unquam nec aptum hic est; Welcker ἐφ' ἡγητῆρας, quod ex v. 16 explicandum. Similiter oratio conformata v. 24 sq. — 15 ζαθέη τύρσις eadem quae supra v. 8 ἄκρῃς Περγαμῇ vocabatur. — 17 ΥΜΝΩΙΜΝΩΙΜΙΑΔΕΙΡΑΦΙΩΤΩΝΕ corr. Welcker. —

19 ΥΙΕΑ ΙΗΙ suppl. Boeckh. — 20 ΒΩΜΟΝ — 21 διετήρων adiectivum invenit Boeckh. — 25 ΟΠΠΟΣΟΙΕ . . σε corr. Welcker. — 26 ΛΟΙΡ ΗΛΕΦΕΚΑΣΤΗ μοίρῃ δ' ἐφεκάστη Welcker, μοίρῃ δ' ἐφ' ἐκάστη Boeckh. At vix probabile est etiam epulantes iuvenes cum praesertim parentes accessissent in quattuor divisos fuisse partes; itaque paullo lenius correxi. — 27 λοιμοιο supplementum est Viduae qui descripsit et primus edidit. — 28 ΟΣ — ΕΧΟΟΛΑΝΩΝ ἐχθροτάτων Welcker, ἐχθροδοπῶν Boeckh. — 29 ΠΡΟ ΝΕΟΙΤ ε ρ.

1036. Nicomediae Bithyniae. Ex Pauli Lucae apographo C. I. 3769.

Ἀμφ[ί]π[ολ]ὶ' [ἐ]ὐτραφίης γεοθ[α]λπέος ᾧ πολυ[ά]ρ[χ]α,
εἰῆναι κέλομαί σε ὠρ[ο]μέ[δ]οντα
καὶ τὴν ὑδνοβόλοι[σ]ι δρόσοις πάνφο[ι]τον ἄνασσαν
ἣδὲ ἀνέμους, οἳ πάντα πνοαῖς φύτλα πειαίνουσιν.

- 5 ητ[ο]ι ιροῖς
ὑψι νης
τηε εο[ι]ο
νερ σω
ταν λισ
10 αυε ασοιας
χηρ ρεωνω
χω θ]εαίναις
ωδε σουσα
Δήμ[η]τρος ἰέρεια
15 καισ θαι
ἄστ νοστλς
χηι
ὥδε [γ]ά[ρ], ὥς ἐνέπω, [τ]ά[δ] ἐρεσσόμενοι πολιῆται,
εὐθενίης ἐπίκουρον ἄδην ἀμήσετε καρπόν.

Responsa sunt dei quem de annonae inopia consuluerant cives. — 1 ΑΜΦΙΠΟΛΥ ΤΡΑΦΙΗΣ ΓΕΘΑΛΠΕΟΣΗΠΤΟΛΙΑΡΙΑ correxit Boeckh, qui recte poliarcham ad consulendum oraculum missum fuisse statuit. Vocatur hic *curator fertilitatis*, neque id sine ratione opinor; erant enim in quibusdam Asiae urbibus εὐθενίας ἑπαρχοι, annonae ut videntur praepositi; quod munus aut fuit apud Nicomedenses quoque, etsi traditum non est, aut fuisse a deo sumitur; cf. v. 19. — 2 . . . ΙΗΝΑΙ εἰῆναι Boeckh, sed verbum ἰαίνω nescio an non satis aptum sit; fortasse πρῆναι. — ΚΕΛΟΜΑΙ ΣΕΣ ΛΗΠΥΡΟΝΩΡΜΕΛΟΝΤΑ Boeckh κέλομαί σε σωτηρῇ ὑψιμέδοντα. Certum

vero est ὠρομέδοντος Apollinis nomen; quod antecedeat nec σελασφόρον nec σαόπολιν fuit. Si litteras rotundas fuisse credere licet, non absonum videtur θεὸν ἄφθιτον conicere eiecto σε pronomine; nam adpellativo quodam, quale est θεός, difficile carebis; cf. ἄνασσαν v. 3. — 3 ΥΔΝΟΒΟΛΟΙΧΙ ὑδροβόλοισι Boeckh. — ΠΑΝΦΟΠΟΝ corr. idem. — vv. 5-17 perierunt. — 5 ΗΤΘΙ — 7 ΕΟΥΟ — v. 9 sq. videtur de tauri sacrificio dici (ταῦ[ρος] v. 9, αὖ[ρ]ύσαι v. 10). — 12 de Cerere Proserpinaque sermo fuit (θεαί- ναις). — 18 ΩΔΕΙΑΙ — ΙΑΑΕΡΕΣΣ κτλ. ἄδεται, ὡς ἐνέπω· τάδ' ἀρεσσάμενοι Boeckh; ὥδε γάρ certum est, neque ἐρεσσόμενιο sollicitandum videtur; dicebant poetae μῆτιν ἐρέσσειν. — 19 cf. ad v. 1.

1037. Apud Petiliam Bruttiorum inventa in sepulcro lamina aurea. C. I. 5772.

Εἰρήσεις δ' Αἶδαο δόμων ἐπ' ἀριστερὰ [κρήν]ην,
παρ' δ' αὐτῇ λευκὴν ἐστηκυῖαν κυπάρισσον·
ταύτης τῆς κρήνης μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας.
εὐρήσεις δ' ἑτέραν, τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης

- 5 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον· φύλακες δ' ἐπίπροσθεν ἕασιν.
εἰπεῖν· ᾗς παῖς εἴ σ[ὺ] καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντο[ς],
αὐτὰρ ἐ[γώ] γένος οὐράνιον· τόδε δ' ἴστε καὶ αὐτοί·
δίψῃ δ' εἰμὶ [αὖ]η καὶ ἀπόλλυμαι ἄλλα δότ' αἶψα
ψυχρὸν ὕδωρ προρέον τῆς Μνημοσύνης ἀπὸ λίμνης·
10 καὶ [τοί σοι δώ]σουσι πιεῖν θείης ἀ[πὸ κρήν]ης,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄ[λλοισι μεθ'] ἡρώ[ε]σιν ἀνάξει[ς]

II fere saeculi. — Oraculum adgnovit Goettling *progr. Jen.* 1843, id quod vel sola particula δέ v. 1 docere poterat, recteque idem haec responsa esse iudicat de rebus post mortem futuris sciscitanti. Sciscitati autem erant defuncti sive parentes sive amici et auro insculptos versus ne quid oblivisceretur sepulti capiti inposuerunt. — 1 extr. ΛΙΝ v tamen non λίμνην sed κρήνην fuisse adparet ex v. 3. Dicitur autem Λήθης πηγῇ, sicut Paus. IX 39, 8 ἐνταῦθα δὴ χρῇ πιεῖν αὐτὸν (Trophonii oraculum aditum) Λήθης τε ὕδωρ καλούμενον, ἵνα λήθῃ γένηται οἱ πάντων ἀ τέως ἐφρόντιζε, καὶ ἐπὶ τῷδε ἄλλο αὖθις ὕδωρ πίνει Μνημοσύνης, ἀπὸ τούτου τε μνημονεύει τὰ ὀφθέντα οἱ καταβάντι. — 3 ne accedas quidem proprius, nedom bibas. — 6 ΣΙ corr. Goettling. — 7 ΕΝΙ ἐγώ Franz; fortasse ἐμόν sive ἐμοί. — 8 ΕΙΜΙΔ | Η αὖη Goettl. — 9 eadem verba supra v. 4 sq. — 10 ΚΑΥ - ΝΑΛΛΕΟΥΣΙ καὶ σοι ὑπενδώσουσι Franz. — ἀπὸ κρήνης Goettl. — 11 καὶ τότ' ἔπειτ' αὖ σοι ἔστι μεθ' ἡρώεσσιν ἀνάξειν Goettling; καὶ τότ'

ἔπειτα φίλοισι μεθ' ἡ. ἀνάξεις Franz; ἄλλοις sumpsit ex titulo attico supra n. 107, 3 καὶ ἡρώων γένος ἄλλων. — Extremi duo versus sic traduntur:

ΣΣΙΝΑΝΑΞΕΙ — — — — — ΙΗΣΤΟΔΕΝ — — — —
ΘΑΝΕΙΚΘΙ — — — — — ΛΛΕΙΜ — — — —

1038. Attaliae Pamphylicae. Hirschfeld *Act. acad. berolin. min.* 1875 p. 716.

I αςςς[γ] κβ Μοιρῶν ἐπιφανῶν·

Εἷς] Χεῖος, τρεῖς δ[ε] ἐξεῖτε, πένπιος τρεῖος πείπιων·
μὴ χ[ά]λα, μὴδ' εἰς χεῖρ[α κα]υ[χ]ῶ, μὴ σο[ί] τι γένητε.
δυσχερές ἐστι τ[ὸ] πρᾶγμα, περὶ οὗ [π]εύθη καὶ ἄπ[ρ]ακτος.
5 ἀλλ' ἡσυχίος μένε, λῆσα[ι] τε ὁδοῦ καὶ ἀγορᾶς.

II δδδδς κβ Ποσειδῶνος·

Τέσσαρα δ' οἱ τέσσαρες . . . ν . . . δ' ἐ[ξεῖ]της τ . .
εἰς] πέλαγος σπέρμα βα[λεῖν καὶ γ]ράμματα γράψ[αι]
ἀμφοτέρων μόθος τε κενός [κ]αὶ ἄπρακτος.
10 μ[η]δὲ βιάζου θνητὸς ἐὼν θεό[ν, μῆ] σέ τι βλάψ[ῃ].

III δγ[γ]ςς κβ Ἄρεως θουρίου·

Τέσσαρα καὶ δύο τρεῖς, δύο δ' ἐξεῖτε· τάδε φράζ[εν].
. . . νίκην [ξ]ένε· τήνδε γὰρ οὐδείς
. μέγα σόν τε φυλάξ[αι]
15 δεῖ [ἄ]χος· ἄπρακτος [ὁ μόθ]ος, εἰ' ἡσυχ[ί]ῃ δ' ἀνάμεινον.

IV αςςςδ κγ Ἀθηνᾶς·

Εἷς] Χεῖος, τρεῖς δὲ ἐξε[ῖ]τε καὶ τέσο[α]ρ' ὁ π[έν]πιος·
Παλλάδ' Ἀθηναίην τείμα καὶ πάντα σοι ἔστε
ὅσσα θ[έ]λεις, καὶ σοι τὰ δεδογμένα πάντα τελεῖ[ται],
20 λύσει [δ'] ἐγδεσμῶν καὶ [τ]ό[ν] νοσέοντα δὲ σώ[σει].

V ςςδδγ κγ Εὐφροσύνης·

Στέλλε' ὅπον [σ]ο[ί] θ[υ]μός· πάλιν γὰρ δόμον [ἔ]σται
εὐρῶν, καὶ πράξ[ι]ς κατὰ ροῶν πάντα τε κρατ[ή]σεις
24 Εὐφροσύνην, [ὥ]νείσθε πωλεῖν τε καὶ ο[ὕ]τως.

VI 555γγ $\overline{\kappa\delta}$ *Πυθίου Απόλλωνος*

Μίμνε καὶ μὴ πράξης· Φοίβου χρησμοῖσι δὲ πείθον·
 ἄλλο]ν χ[ρὴ καιρὸν τηρεῖν· νῦν δ' ἥσυχος ἴσθι·
 μι]κρὸν ἐ[πι]σχὼν τελέσις [πá]νθ' ὅσ(σ)α με[ρ]ι[μνᾷς.

VII δδδδς $\overline{\kappa\delta}$ *Κρόνου τεκνογάγον*

30 Μίμνε δόμων ἐπὶ σῶν· πάλι μὴδ' ἄ[λλ]οθι βαῖνε,
 μὴ σοι θῆρ [ὀλ]ο[ὸ]ς καὶ ἀλάστωρ ἐνγύθεν ἔλθῃ·
 οὐ γὰρ ὁρῶ [σὴν π]ρᾶξιν ἀσφαλὴν οὐδὲ βέβειον.

VIII δςςςγ $\overline{\kappa\epsilon}$ *Μηνὸς φωσφόρον*

Θά]ρσι, καιρὸν ἔχεις, πράξις ὃ θέλεις, καιροῦ τ' ἐ[π]ιτεύ[ξη]
 35 τὴν ὁ]δὸν ὁρμηθῆναι· ἔχεις καιρὸν τιν'. ὁ μόχθος
 ἐργ]ον τ' ἐνχειρῶν ἀγαθὸν καὶ ἀγῶνα δίκα[ιον].

IX 5555α $\overline{\kappa\epsilon}$ *Μητροδς Θεῶν*

Ὁ]ς ἄρνα[ς] κα[τ]έχουσιν λύκοι κρατεροὶ τε λέοντες
 β]οῦς ἑλικας, πάντων τούτων καὶ σὺ κράτ[ος] ἔξεις,
 40 καὶ πάντ' ἔστε σ[ο]ι, ὅσα ἐπ[ε]ρώτας σύ [μ'] ὄντας.

X 555δδ $\overline{\kappa\varsigma}$ *[E]ρ[μ]ε[ία] ἐριου]νί[ον]*

Ἡ πρᾶξις καὶ [ν]ῦ[ν] ἀ]τε[λής]
 λνπηρά τις ὁδὸς γὰρ
 ἦ]ρίσθ[αι] χα[λ]ε[π]ὸν

Oracula quinorum ex talorum (ἀστραγάλων, quibus desunt et binarius et quinarius numerus coll. Polluc. IX 100) sorte petita quinquaginta sex omnino esse poterant; singulis enim iactibus singulae sortes paratae erant ipso numero deque alicuius nomine insignitae. Post Mercurii vaticinium (n. 10) tria superabant numeris XXVII et XXVIII et XXX respondentia; sequitur ante Parcarum versus quadraginta trium deorum et nomina et oracula periisse. Adcuratius rem exposui *Hermæ* X 193 sqq., ubi quem commisi numerandi errorem correxit Roehl *Sched. epigr.* (Berol. 1876) p. 26; eidem vero cum apographo Barthiano (*Mus. Rh.* VII 251) aliquantulum momenti vindicare studeret ratio ut par erat parum constitit. — De sermonis versuumque vilitate dixi *l. s. s.* p. 197; Luciani testimonio (*Jup. tragoed.* c. VI) adde Plutarchi *de Pythiae orac.* c. V et VII — 2 ΔΙΕΞΙΤΕΕ ἐξῆτε i. e. ἐξῆται (iactus senionis) restituit Kirchhoff et hic et v. 12 et v. 17. — Χῖος est iactus caninus, τρεῖς novum

videtur ternionis vocabulum. — 3 ///ΤΩΛΛΑ Hirschfeld, ΠΥΛΛΑ Barth. — ΧΕΙΡ///ΛΥΚΩ Hirschf. ΧΕΙΡΑΛΥΚΩ aperta interpolatione Barth. Arist. *polit.* V 10 διὰ τὸ κανχήσασθαι εἰς τὴν ἡλικίαν. — ΕΟΥΤΙ Hirschf. ΣΟΠΙ Barth. — Intellege *ne remittas animum neve nimium tibi fidas*. — 4 ΤΙΡΑΓΜΑ — ΚΕΥΘΗ et ΑΠΩΣ . . . corr. Wilamowitz. — 5 ΔΗΣΑ'Ε H. ΔΗΣΑΣ B. de ἐλυσάμην aoristo cf. Lobeckii adnot. *Phryn.* p. 719. Scriptor τε et καὶ particulas saepius inter se confundit; poterat scribere ὁδοῦ ἀγορᾶς τε. — 7 post τέσσαρες Hirschf. Υ . . ΔΕ . . . ΤΗΤ., Barth . . . ΥΙΣΛΕ — ΤΗΤ πέμπτος δ' ἐξείτης ἐστίν coni. Leo. — 8 ΒΑΡ////////ΕΡΑΜΜΑΤΑΓΡΑΥΙ cf. Leutsch *Paroemiogr.* I 344. — 9 καὶ [πᾶξις] ἄπρακτος coni. Leo; at solet ille μόχθον ἄπρακτον dicere, cf. v. 15. — 10 ΘΕΟ//ΠΛΣΕΤΙΒΔΑΥΙ quod olim proposui ἢ σέ τι βλάβῃ iam displicet; cf. infra n. 1039, 6 μὴ τι καὶ βλαβῆς. — 12 ΦΡΑΖΙ// — 13 ///ΗΡΑΙΝΙΚΗΝΜΕΛΑΙΣΕΝΕ H. ΒΙΗΝΜΕΛΛΙΣΕΕΝΕ B. — 14 //ΙΩΝΕΣΧΩΧΗΛΕΙ//Ι H. ΝΕΣΧΩΝ. ΗΕΛΕ. ΜΕΤΑ κτλ'. B. versus nondum correcti. — 15 ΟΣΕΠΗΝ'CΙΗΔΑΙ// H. ΤΟΣΕΠΗΣ B. ἐπ' ἡσυχίῃ neminem offendet; ἀνάμεινον sumpsit ex alio oraculo infra n. 1039, 10. — 17 ΔΕΔΕ bis scriptum δέ. — 19 ΘΑΙΣ — ΤΕΛΕΙ// H. ΤΕΛΕΙΑ B. τέλεια falso Roehl; cf. Euripidea fabularum clausula καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη. — 20 //ΥΣΙΑΕΓ — ΚΑΙ'ΟΜΝΟΣΕΟΝΤΑΔΕΣΩ fortasse σε σώσει, cf. infra n. 1041, 9. — 22 ΔΟΜΟΝΤΕ// — 24 ΝΗΝ. ΝΕΙΣΘΕ ὠνεῖσθε Roehl. — CΙΤΩΣ καὶ οὕτως barbaro poetae idem videtur significare quod ὠσαύτως. Εὐφροσύνην κρατήσεις omni ex parte (πάντα); nam et deae nomen est hoc loco et laetitiae vocabulum. Graviter olim de his Εὐφροσύνης versibus erravi. — 26 //ΛΙΜ ΝΕΚΜΗ — ΠΕΙΟ// — 27 ΝΧ. Ν//Λ//ΟΝ ἄλλον χρή Leonis supplementum est, quod recepi quamquam spatium sufficere non videtur; at enim καιρός aliud adiectivum vix addi sibi patitur, cf. Arist. *Rhet.* 1382 B 10 αἰεὶ γὰρ τηροῦσα καιρόν. — 28 ///ΚΡΟΝΕΙΣΧΩΝ — Γ//ΝΘΟΣΑΜΕΒΙΝ μεριμνᾷς non magis certum quam quod Leo proposuit μενυνᾷς i. e. μενοινᾷς. — 30 ΜΗ ΔΑΜΟΘΙ corr. Dit. Volkmann; cf. Anthol. Pal. VII 393 μὴ με κόνι κρύψῃτε τί γαρ; πάλι, μὴδ' ἐπὶ ταύτης κτλ'. — 31 ΘΗΡ//ΛΟ//Σ — 34 ΘΑΨΟΙ Kirchhoff; cf. infra n. 1041, 5.. — ΕΝΙΤΕΝ// cf. infra n. 1041, 3. — 35 ///ΝΟΝ τὴν ὁδὸν Kirchhoff. — 36 ///ΡΟΝ ἔργον Wilamowitz. — 38 ///ΣΑΡΝΑΚΑΕΧΟ ΥΣΙ — 39 κράτος ἔξεις D. Volkmann; neque enim sufficit κρατήσεις metro, quod in versuum exitu corrumpere devitat scriptor; cf. Philostorg. *hist. eccl.* VII 15 τοῖς πανταχόθεν χρησμοῖς τῶν Ἑλλήνων ὁ παραβάτης (Iulianus) ἀναπεισθεὶς ὡς ἄμαχον ἔξει τὸ κράτος κτλ'. — 40 ΠΑΝΤΕΣΤΕΣΘΙΟΣΑΕΠ//ΡΩΤΑ ΣΣΥΛΛ σύ με, ὁδῖτα Wilamowitz. — 41 Ι'//Γ//Λ//Ν//ΝΙ// quod quin Ἑρμεία ἐριουνίου fuerit nullus iam dubito. — 42 ΚΑΙ'ΥΝ//ΛΤΕ// — 44 //ΠΡΙΣΘ /ΧΔ//F//ΟΝΙ χαλεπόν Wilamowitz; cf. infra n. 1039, 10 κύμασι μάχεσθαι χαλεπόν, neque minus difficilis haec cum oraculorum sordibus pugna.

1039. Prope Limyram Lyciae. C. I. 4310.

- Ἄπαντα πράξις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.
 Βοηθὸν ἔξις μετὰ Τύχης τὸν Πύθεον.
 Γῇ σοι τέλειον καρπὸν ἀποδώσει πόνων.
 Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.
- 5 Ἐοῖς δικαίων ἐγγάμων ἰδεῖν σποράν.
 Ζάλην μεγίστην φεῦγε, μή τι καὶ β[λ]αβῆς.
 Ἥλιος ὁρᾷ σε λαμπρός, ὃς τὰ πάντα ὁρᾷ.
 Θεοὺς ἀρωγοὺς τῆς ὁδοῦ ταύτης ἔχεις.
 Ἰδρωῖτες εἰσιν, πλὴν ἀπάντων [π]ερῖέση.
- 10 Κύμασι μάχεσθαι χαλεπὸν ἀνάμεινον, φίλε.
 Αἰὶς διελθὼν πάντα σημαίνει καλῶς.
 Μοχθεῖν ἀνάγκη· μετα[β]ολή δ' ἔσται καλή.
 Νεικηφόρον δῶρημα τὸν χρησμὸν τελεῖ.
 Ξηρῶν ἀπὸ κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λαβεῖν.
- 15 Οὐκ ἔστι μ[ὴ] σπείραντα θερίσαι κάρπια.
 Πολλοὺς ἀ[γ]ῶνα[ς] διανύσας λήψῃ στέφος.
 Ῥᾶον διάξις ἔτι βραχὺν μείνας χ[ρ]όνο[ν].
 Σαφῶς ὁ Φοῖβος ἐννέπει· μείνον, φίλε.
 Τῶν νῦν παρουσῶν συνφορῶν ἔξις [λύ]σιν.
- 20 Ὑπόσχεσιν τὸ [π]ράγμα γενναίαν ἔχει.
 Φαύλως τι πράξας μετὰ χρόνον [μ]ένψῃ θ[ε]οῖς.
 Χρυσοῦν ποιήσεις χρησμὸν ἐπιτυχῶν, φίλε.
 Ψῆφον δικαίαν τήνδε παρὰ θεῶν ἔχεις.
 Ὠμὴν ὀπώραν [ῆν] λάβης, οὐ χρήσιμον.

Oracula sunt ex litterarum ordine disposita, quae si recte olim conieci (*Hermæ* X 197) prout quisque α vel β vel alius cuiuslibet litterae nota insignitam tesserulam ex urna promebat quaerentibus distribuebantur. — 4 facilius intellegerem δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοις ἀσθενής, sententia vero non diversa videtur *vis importuna ubi leges adsunt nil valet*. — 6 ΒΑΒΗC — 9 ΕΠΙΕCΗ corr. Blomfield et Boissonade. — 11 ΛΑ ΓΟC Graefe, ΛΑΙΟC Walpole; λαγῶς Graefe, λόγος cum Blomfieldio et Welcker (*Syll.* 184) et Franz, qui caute faciunt quod interpretationem non addunt. Intellego homericum ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω *qui sis ignarus, omnia expertus bene edoceberis*; σημαίνει nimirum non tertia sed secunda est persona. — 12 μοχθεῖν ἀνάγκη Eur. fr. 37 et 719 (ubi vide Nauckii adn.); cf. Eur. *Hippol.* 207 μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη. — ΜΕΤΑΒΟΛΗ μεταβολὰ κακῶν Eur. *Herc.* 735. — 14 suppl. Boissonade; νεικηφόρον δῶρημα explicat Franz *praemium victori donatum*; at sive δῶρημα sive χρησ-

μόν putas νεικηφόρον vocari, sententia haec videtur *ubi largitus eris quod cupis consequeris*. — 14 suppl. Blomfield. — 15 ΜΙ — 16 ΑΙΩΝΑΕ et 17 ΧΙΟΝΟΣ et 19 λύσιν et 20 ΤΟΙΡΑΓΜΑ corr. Akerblad. — 21 ΕΝΨΗΘΟΙΣ Graefe, qui correxit. — 22 conferunt Luc. *necymant*. c. 4 χρυσοῦν ἀπέδειξαν τὸν τῶν ιδιωτῶν βίον. Addit Wilamowitz Eur. *Troad*. 432. — 23 adtulit Blomfield Eur. *Andr*. 1271 sq. *πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἤδε πρὸς θεῶν ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται*. — 24 ΙΚΛΑΒΗΣ quod nec εἰ λαβῆς est nec μὴ λάβῆς, sed ἦν λάβῆς.

1040. Prope Adadam Pisidiae. C. I. 4379 o.

Δέσποτα Ἀπολλ[ον] καὶ

χ[ρησ]μ[ω]δ

γὰρ ἐκ προγόνων [μα]ντοσύνην, τὴν [θε]δ[ς] ὠπασε

5 Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ἀπαντα πρά[ξι]ς κα[ὶ] κρατ[ή]σε[ι]ς ὧν θέλεις.

Βοηθὸν ἔ[ξι]ς [μ]ε[τ]ὰ Τύχης τὸν Πύθεον.

Γλυκὺς [μ]ε[λ]ισσ[ῶν] ὁ πόνος, ἀλλ' οὐκ εὐχερής.

Δύναμις ἄκαιρος ἐν νόμοισιν ἀσθενής.

10 Ἐγὼ δα σοι [πά]ν[τε]ς ἐς τροπ[α]ῖς ἐλθεῖν καλᾶς.

Ζῆσαι προσεύχων τοῦτο

Ἡ [μ]ὴ προαίρου ἑοῦδρον, ἣ [π]ό[νους] φέρε.

Θεοῖ[ς] ἀρωγὸς τῆς ὁ[δο]ῦ ταύτης ἔχεις.

Ι μέμψημι [τ]ο[υ]ργ[ον]

15 Κλυδ[ῶ]ν [θ]αλάσ[σ]ης

Λύπης πέπταν[σ]ο, π[ρ]ος

Μοχθεῖν ἀνάν[η]ν [μ]εταβ[ο]λή δ' ἔσται κ[α]λ[ή].

Νε]ικηρόρο[ν] δώρημα τὸν χρησμὸν τελεῖ.

Ξηρῶν] ἀπὸ κλάδων καρπὸν οὐκ ἔσται λαβεῖν.

20 Ὅ]ταν

Πειρῶ διαμε[ί]νας

Ῥοδ

Σ[υν]οχή τις ἔσται σοι κακῶν τε καὶ καλῶν.

Τε[ι]μῶν τὸ [θε]ῖον ε[ί]μιος καὶ τὸς φανεί.

25 Ὑπόσχε[σ]ιν τὸ προᾶγμα [γ]εν[να]ίαν [ἐ]χε[ι].

Φ]αύλ[ως] τι πράξα[ς] μετὰ χρόνον μένψη[θ]ε[ο]ις.

Χρυσοῦν π]οιήσει[ς] χρησμὸν ἐπ[ι]τ[υ]χ[ῶ]ν, [ξ]ένε.

[ψ]

[φ]

Pessimo apographo praescripta sic tradita:

ΔΕΣΠΟΤΑΑΠΟΛΛ . . ΚΑΙΕΤΕΑΓΕΕ . ΑΙ
ΑΝ'ΟΚΟΚΑΙΒΗ ΠΑ
ΡΗΓΗΛΑ
ΓΑΡΕΚΠΡΟΓΟΝΩΝ . . ΝΤΟΥ . ΗΝΤΗΝΟΞΟ
ΦΟΙΒΟΣΑΠΟΔΛΩΝ

ubi nihil perspicio nisi quod anapaesticos numeros persentisco; v. 3 χρησμωνδός vel χρησμωνδεῖν vocabulum certo fuit. Franzii supplementum παρειλήφαμεν γὰρ ἐκ προγόνων μαντοσύνην τὴν θέσπισε Φ. Ἀ. vel ideo probari nequit, quod nec traditum a maioribus oraculum hoc est neque omnino unum oraculum, sed totidem quot litterae sunt; cf. ad tit. praeced. — Ipsi versus velim denuo ex lapide descriptos habeam; ut nunc res est plerumque ne ansa quidem emendandi datur. Vv. 7 9 13 17 18 19 25 26 27 eidem sunt qui tituli antecedentis, primi versus exordium saltem idem est; ex reliquis vv. 8 10 12 23 24 coniectura restituere conatus sum. — 6 ἦΡΑ . ΙΚΚΑ . . ΚΗΣΕ - - minus apte Franz καὶ τελεῖς ποτ' εὐτυχῶς. — 7 Ε . ΕΠΣ . ΑΤΥΥ — — 8 γλυκὺς . . ΔΙΣC sententia certa. — 10 ΞΥΟΔΑΣΟΙΓΑΝΙΕΣΤΡ . ΙΑΣ - - - - Ε ἐγὼ δα Franz. — 11 ΤΟΥΤΟΡΑ ΡΑΡΡΡΙ . ΚΟ . ΕΞΤΕ — 12 ΗΛΗΠΡΟΑΙΡΟΠΟΥΡΓΟΝΗΤΟΛΣΞ vix recte Franz ἡδὴ προαίρου τοῦργον ἐκτελέσαι καλῶς. Quae ipse posui in eis ἡ μή - ἡ certum videtur, clausula non item. — 13 ΘΕΟΥΓ — ΟΒΟΥΥΤ . . ΞΞ . . — 14 . . . ΗΜΕΜΨΗΙΟΠΕΡΟΝ . . ΕΗΞΕΝ τοῦργον Wilamowitz; extr. Franz conicit ξένε. — 15 ΚΛΥΔ . ΝΟΑΛΑΠΗΕΜ cor. Franz; multa cogitari possunt. — 16 ΠΙΟΓ --- Ο . . Χ . . parum probabiliter Franz προσπελάσας θεοῦ μυχοῖς. — 17 ΑΝΑΝ Η Ο - - - ΑΛ . . — 18 . . ΣΙΚΗΦΟΡΟ . ΑΙ ergo non νικηφόρον sed νεικηφόρον fuit ab initio. — 19 . . ΙΑΠΟ — 20 . ΤΑΝ — 21 ΔΙΑΜΕ - - - ΑΤΑΙ . ΗΟΙ - - - - - ΕΙΝ extremus fuit infinitivus a πειρῶ imperativo suspensus. — 22 ΒΟΔ . ΠΑΡΟ - - - - - ΡΑΠΙΕΜ - - - - ΡΟΧ nec apte nec pulcre Franz ῥόδοις παρέσται σοι κάρα στέφαι τάχα. — 23 ΕΥΝΟΧΗΤΙ ΞΞ - - sententia incerta; συνεχῇ corrigit Franz. — 24 ΤΕΙΜΩΝΤΟ . ΗΟΝ ΤΜΝ — 25 ΥΠΟΚΣΗΓΙΝ — ΓΕΝΔΛΑΝΓΧΕ — 26 ΙΑΥΛ . . ΙΠΡΑΣΑ — ΘΕΥ . . — 27 ΟΙΗΚΕΙ . ΧΡΗΣΜΟΧΕΠΜΕΥΧΗΝΣΕΝΕ — 28 circa medium versum ΕΠΠΟΘΗΝ . ΙΕΠΦΑΛ — 29 sub finem ΟΙΝΔΕΠΠ.

1041. Ad Colossas. C. I. 3956 ex Arundellii apographo minusculis litteris scripto.

Νῦν τοι πάντα τελεῖ δαίμων, νῦν ἐς ὁρθ[ὸ]ν ὁδηγεῖ.
πράξεις πάντα κατὰ νοῦν· μηκέτι τριῖχε σεαντόν
ἐντεύξει σύ τ' ἀμέμπτως ὧν ἂν ἐπιθυμ[ῇ]ς.

- ὅσσα θέλεις πράξεις· ε[ύ]ρήσεις
 5 ἐνχείρι, ξένε, θαρσήςας παντὸς [δ' ἐπιτεύξῃ.
 ἥσυχά βουλεύο[υ] καὶ σοὶ θεὸς ἡγεμονεύσει.

Εἰσὶ καλαὶ πράξεις· σπεύδε[ιν] σε χρή· [πάντα] κρατήσεις.
 καίτο[ι] ἀλώμενον ἐν ξενίῃ [ὁ θεὸς σε φυλάξει.
 ἐκτερεύξῃ γὰρ νόσου χαλεπῆς πάντω[ς] θεὸς αὐδᾷ.

Ex sententiarum, si fas est dicere, similitudine eoque quod versuum terniones tres supersunt, eorumque tertius ab secundo spatio intermisso disiunctus coniecerit quispiam, similia haec esse oracula ex talorum sorte petita ac supra n. 1038. Diffido tamen. — 1 ορθεν corr. Franz. — 3 επιθυμεις — 4 ει ρησεις corr. Franz; extrema facile ut quisque volet supplere poterit. — 5 εν χειρι, Franz ἐν χειρί. Intellege *conare bono animo*, cf. supra n. 1038, 36. — 6 βουλευον corr. Franz. — 7 σπευδε σε χρη, 8 κρατησεις και του αλωμενον, ubi σπεύδειν corr. Franz, nisi forte σπεῦσε i. e. σπεῦσαι fuerit; κρατήσεις vocabulum describentis errore initio versus proximi positum ad v. 7 revocavi; est enim clausula sollemnis, cf. supra n. 1038, 23. Nihili autem sunt Franziana κρατήσεις καὶ γὰρ τὸν ἀλώμενον ἐν ξενίῃσιν. — 9 παντων δε corr. Franz; cf. supra n. 1039, 1 ἅπαντα πράξεις εὐτυχῶς, θεὸς λέγει.

III. EPIGRAMMATA VARIA.

I. TERMINI AEDIFICIA FONTES PONTES.

1042. In Attica. Ex schedis Fourmonti C. I. 12. Kirchhoff C. I. A. 522.

Ἐν μ]έσ(σ)[ωι Κ]ε[φαλ]ῆς τε καὶ ἄστεος [']Ερμῆς.

Hermam ex eorum numero fuisse vidit Boeckh, quos per agros disposuit Hipparchus Pisistrati filius binis titulis inscriptos: ἐν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκάστου ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἔστηκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιὰ μνημα τόδ' Ἰππάρχου· στείχε δίκαια φρονῶν κτλ'. [Plat.] *Hipp.* p. 228. — Lectio versus incerta. ἸΗΕΨΘΗΚΕΘΠΙΕΨ ἐν μέσσωι γε Θρίης Boeckh; Kirchhoff quod posui. Post ἄστεος haec ΑΝΛΡΘΘΕΡΜΕΨ, quae ἄνερ, ὅθ' (i. e. ὅδ') Ἑρμῆς non recte legit Boeckh. Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 adn. 3.

1043. Prope arcis portam exteriorē muro infixus lapis. C. I. 525.

Ἡ πόλις] ἔστ[ι]σ[έν] με β]ροτ[οῖς] μνημεῖον ἀληθές
πᾶσιν] σημαίνει[ιν] μέ[ι]ρον] ὁδοιπορίας·
ἔστιν γὰρ τ[ὸ] μεταξὺ Θεῶμπρός δώδεκα βωμόν
. τεσσαράκοντ' ἐγλιμμένος στάδιοι.

IV saeculi, etsi scriptum traditur v. 3 METAXEY. — Duodecim deorum aram tamquam umbilicum Pisistratidis pro aureo quodam miliario fuisse, unde non solum Atticae terrae spatia (Herod. II 7) dimetirentur, exposuit Wachsmuth *die Stadt Athen* I 498 cf. adn. 2. — Restituit epigramma Boeckh Buttmanni O. Muelleri suis denique supplementis con-

iunctis usus. — 1 ΕΣΤΕΙΣ ΡΟΤ . . ΜΝΗ κτλ'. — 2 ΣΗΜΑΙΝΕ . .
 ΡΤΙ . . ΟΔΟΙΦΟΡΙΑΣ — 4 numerus incertus; posuerunt πέντ' ἐπί vel ἑπτ' ἐπί.

1044. Megalopoli. Hirschfeld *Bull. arch.* 1873 p. 218.

Αἴνεσον εὐ]όπλου Φιλοποίμε[νος] αἶμ[α λαχοῖσαν
 παῖδα Μ]εγακλείας, αἴνεσον Εὐξενία[ν,
 ἂν ἀπ]ὸ Δαμοκράτους λέκτρων ἡνείκατο μ[ούναν,
 Εὐ]ξ[ε]νίαν, [σεμνὰ]ν Κύπριδος ἱεροπόλον.
 5 τέρ]μονι γὰρ ναοῖο [πέ]ριξ ἐνερκέα θρινκόν
 θ']ήκατο καὶ ξ[εῖ]νοις [χῶρον ἄμ' εἰ]φρ]οσ[ίν]ας.
 εἰ] δὲ γυνὰ ,
 ο]ὐ θαῦμ'. [ἐξ ἀγαθῶν αὐτὰ ἔ]γεντ' ἀγαθά.

Litterae ΑΠΣ romanae videntur aetatis. — Supplementa, e quibus
 τέρμονι (v. 5) invenit Wilamowitz, certa sunt usque ad v. 5. — 1 . . .
 ΙΟΠΛΟΥ — 2 ΙΕΓΑΚΛΕΙΑΣ — ΞΕΝΙΑ// — 5 . . ΙΜΟΝΙ — ΓΕΡΙΞ — 6 Ξ//
 ΥΝΟΙΣ Τ//ΝΟΣΙ sumpsī viatoribus simul tranquillum ad quie-
 tem locum paratum esse umbris et fontibus fortasse exornatum. —
 7 ΓΥΝΑΠΛΛ et sub finem versus ΑΞΑΤΟΙΑΜ quae male descripta sunt. —
 8 ΥΘΑΥΜΙ sententia certa est ex v. 1.

*1045. Athenis in arcu Hadriani. C. I. 520.

- a. Αἰδ' εἴς' Ἀθῆναι Θεσέως ἢ πρὶν πόλιν.
 b. Αἰδ' εἴς' Ἀδριανοῦ καὶ οὐχὶ Θεσέως πόλιν.

Cf. Wachsmuth *die Stadt Athen* p. 688.

1046. Romae in via Appia. C. I. 6280.

Μαρκέλλον.

- a. Δεῦρ' ἔτε, Θυβριάδες, νηὸν ποτὶ τόνδε, γυναῖκες,
 Ῥηγίλλης ἔδος ἄμφι θυοσκό[α] ἱρὰ φέρουσαι.
 ἢ δὲ πολυκτεάνων μὲν ἔην ἐξ Αἰνεαδάων,
 Ἀγχίσεω κλυτὸν αἶμα καὶ Ἰδαίης Ἀφροδίτης.
 5 γήματο δ' ἐς Μαραθῶνα· θεὰ δέ μιν οὐρανόθεν
 τίουσιν Δηῶ τε νέη Δηῶ τε παλαιή,
 τῆσὶ περ ἱερὸν εἶδος ἐνζώνοιο γυναικός

- ἀγκεῖται· αὐτὴ δὲ μεθ' ἡρώωνσι νένασται
 ἐν μακάρων νήσοισιν, ἵνα Κρόνος ἐνβασιλεύει·
 10 τοῦτο γὰρ ἀντ' ἀγαθοῖο νόου εἴληχεν ἄποινον,
 ὥς οἱ Ζεὺς ὤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην
 γῆραι ἐν ἄζαλέῳ χήρῃ περικείμενον εὐνήι,
 οὐνεκά οἱ παῖδας μὲν ἀνύμονος ἐκ μεγάρῳ
 Ἄρπυιαι κλωθῶες ἀνηρεῖψαντο μέλαιнай
 15 ημισέας πλεόνων· δοιῶ δ' ἔτι παῖδε λιπέσθην
 νηπιάχῳ, ἀγνώτε κακῶν, ἔτι πάμπαν ἀπύστῳ,
 οἷην σφι νηλὴς κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε,
 πρὶν περ γηραιῇσι μιγήμεναι ἡλακάτῃσι·
 20 τῷ δὲ Ζεὺς ἐπὶ ῥον ὀδυρομένῳ ἀκόρητον
 καὶ βασιλεὺς Διὶ πατρὶ φνὴν καὶ μῆτιν ἑοικώς,
 Ζεὺς μὲν ἐς ὤκεανὸν θαλερὴν ἔστειλε γυναικί·
 αὖρῃσι Ζεφύροιο κομίζεμεν ἡλυσίῃσιν,
 αὐτὰρ ὁ ἀστερόεντα περὶ σφυρὰ παιδὶ πέδιλα
 δῶκεν ἔχειν, τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμάωνα φορῆναι,
 25 ἥμος ὅτ' Αἰνείαν πολέμον ἐξῆγεν Ἀχαιῶν,
 νύκτα διὰ δνοφερήν· ὁ δὲ οἱ περὶ ποσσὶ σαιτῆρ
 παμφανόων ἐνέκειτο σελ[ηναίης] κύκλο[ς] αὐγῆς·
 τὸν δὲ καὶ Αἰνεάδαι π[οτ'] ἐνεργάσαντο πεδίλῳ,
 ἔμμεναι Ἀὑσονίοις εὐ[η]γενέεσσι γέρα[τ]α.
 30 οὔ' μιν ὁ[γ]όσσηται καὶ Κεκροπίδην περ ἑόντα
 Τυρσηνῶν ἀρχαῖον ἐπισφύριον [γ]έρας ἀνδρῶν,
 Ἑρσῆς ἐκγεγαῶτα καὶ Ἑρμέω, εἰ ἔτεον δὴ
 Κῆρυξ Ἡρώδεω πρόγονος Θησηιάδαο.
 τοῦνεκα τιμήεις καὶ ἐπώνυμος, ἧ μὲν ἄνασσα[ν]
 35 ἐς βουλὴν ἀγέρεσθαι, ἵνα πρωτόθρονες ἔδραι,
 Ἑλλάδι δ' οὔτε γένος βασιλεύτερος, οὔτε τι φωνήν
 Ἡρώδεω· γλῶσσαν δὲ τέ μιν καλέουσιν Ἀθηνέων.
 ἡ δὲ καὶ αὐτὴ περ καλλίσφυρος Αἰνεϊῶν
 καὶ Γανυμηδείῃ καὶ Δαρδάνιον γένος ἦν
 40 Τρωὸς Ἑριχθονίδαο· σὺ δ' ἰ φίλον ἱερὰ ῥέξαι,
 καὶ θῦσαι· θνέων ἀτὰρ οὐκ ἀέκοντος ἀνάγκη·
 εἰ[ῶ] δέ τοι εὐσεβέεσσι καὶ ἡρώων ἀλεγίζειν·
 οὐ μὲρ γὰρ θνητῇ, ἀτὰρ οὐδὲ θάνατα τέτυκται·
 τοῦνεκεν οὔτε νεῶν ἱερὸν λάχεν, οὔτε τι τύμβον

- 45 οὐδὲ γέρεα θνητοῖς, ἀτὰρ οὐδὲ θεοῖσιν ὅμοια,
 σῆμα [δέ] οἱ νηῶι ἵκελον δῆμωι ἐν Ἀθῆναις.
 ψυχὴ δὲ σκῆπτρον Παδαμάνθου ἀμφιπολεύει.
 τοῦτο δὲ Φανστεΐνῃ κεχαρισμένον ἦσται ἄγαλμα
 δῆμωι ἐν Τριόπῳ, ἵνα οἱ πάρος εὐρέες ἀγροί
 50 καὶ χορὸς ἡμερίδων καὶ ἐλαιήεντες ἄρουραι.
 οὐ μιν ἀτιμήσειε θεή, βασιλεία γυναικῶν,
 ἀμφίπολον γεράων ἔμεναι καὶ ὁπάονα νύμφην
 οὐδὲ γὰρ Ἰφιγένειαν ἐν Ἰθρόνῳ Ἰοχέαιρα,
 οὐδ' Ἐρσην γοργῶπις ἀπητίμησεν Ἀθήνη,
 55 οὐδέ μιν ἠρώνησι παλαιῇσιν μεδέουσα
 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὄμντια μήτηρ,
 ἐς χορὸν ἐρχομένην προτεράων ἡμιθεάων,
 ἢ λάχεν ἡλυσίῃσι χοροσταςίῃσιν ἀνάσσειν,
 59 αὐτῇ τ' Ἀλκμήνῃ τε μάκαιρά τε Καδμειῶνῃ.
- b. Πότνι', Ἀθηνᾶων ἐπιήρανε Τριτογένεια,
 ἥ τ' ἐπὶ ἔργα βροτῶν ὁράας, Ῥαμνουσιάς Οὐπι,
 γείτονες ἀγχίδυροι Ῥώμης ἑκατονταπύλοιο,
 πείονα δὴ καὶ τόνδε, θεά, τειμήσατε χῶρον,
 δῖμον Αἰθώοιο φιλόξεινον Τριόπαο,
 65 τόφρα κε καὶ Τριόπειαι ἐν ἀθανάτοισι ἀλέγησθον.
 ἄς ὅτε καὶ Ῥαμνοῦντα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας
 ἤλθετε, δώματα πατρὸς ἐριγδούποιο λιποῦσαι,
 ὥς τῖνδε ῥώεσθε πολυστάφυλον κατ' ἁλωήν,
 ληΐα τε σταχύων καὶ δένδρεα βοτρυόεντα
 70 λειμώνων τε κόμας ἀπαλοτρεφῶν ἐφέπουσαι.
 ὕμμι γὰρ Ἡρώδης ἱερὴν ἀνὰ γαῖαν ἔθηκε,
 τὴν ὅσσην περὶ τεῖχος ἐντροχὸν ἐστεφάνωται,
 ἀνδράσιν ὀψιγόνουσιν ἀκινήτην καὶ ἄσυλον
 ἔμεναι ἢ δ' ἐπὶ οἱ ἐξ ἀθανάτοιο καρήνον
 75 σμερδάλεον σίσασα λόφον κατένευσεν Ἀθήνη,
 μή τιωι νήποινον βῶλον μίαν ἢ ἓνα λᾶαν
 ὀχλίσσαι, ἐπεὶ οὐ μοιρῶν ἀτρεῖες ἀνάγκαι,
 ὅς κε θεῶν ἐδέεσσιν ἀλιτροσύνην ἀναθήη.
 κλῦτε περικτίονες καὶ γείτονες ἀγροῖῳται
 80 ἱερὸς οὗτος ὁ χῶρος, ἀκίνητοι δὲ θέαιναι,
 καὶ πολυτίμητοι καὶ ὑποσχεῖν οὕας ἔτοιμαι·

- μηδέ τις ἡμερίδων ὄρχους ἢ ἐ[π]’ ἄλσεα δενδρέων
 ἢ ποίην χιλῶ εὐαλδέι χλωρὰ θέουσας
 δμωὴν κυανέου Ἰδὸς πῆξειε μάκελλαν,
 85 σῆμα νέον τεύχων ἢ ἐ πρότερον κεραίζων.
 οὐ θέμις ἀμφὶ νέκυσι βαλεῖν ἱρόχθονα βῶλον,
 πλὴν ὃ κεν αἵματος ἦισι καὶ ἔκγ[ο]νος ἐσσαμένο[ιο]
 κείνοις δ’ οὐκ ἀθέμιστον ἐπεὶ τιμᾶορος εἴστωρ·
 καὶ γὰρ Ἀθηναίῃ [ποτ’] Ἐριχθόνιον βασιλῆα
 90 νηῶι ἐνκατέθηκε συνέστιον ἔμμεναι ἱρῶν.
 εἰ δέ τοι ἄκλυτα ταῦτα καὶ οὐκ ἐπιπείσεται αὐτοῖς[ς],
 ἀλλ’ ἀποτιμήσει, μή οἱ νήπιτα γένηται,
 ἀλλὰ μιν ἀπρόφατος Νέμεσις καὶ ῥόμβος ἀλάστωρ
 τίσονται, στυγερὴν δὲ κυλινθήσει κακότητα·
 95 οὐδὲ γὰρ ὕφθιμον Τριόπειω μένος Αἰολίδαο
 ὦναθ’, ὅτε νειὸν Δημήτερος ἐξαλάπαξεν.
 τῷ ἦτοι ποινὴν καὶ ἐπωνυμίην ἀλέασθαι
 χώρον, μή τοι ἔπηται ἐπὶ Τ[ρ]ιόπειος Ἐρινύς.

Herodes Atticus Marathonius Anniae Regillae uxoris mortuae a. fere 161 memoriam singulari pietate prosecutus est cum in ipsa patria, ubi sepulta est (C. I. 6185), tum Romae maxime in urbe, ubi ad tertium lapidem viae Appiae (C. I. 26) Triopeum constituit sacrum id Cereri Proserpinaeque ac deis inferis; in eodem autem circuitu et Minervae Nemesique, atticis deabus, et Cereri Faustinaeque (νέα Δήμητρι) fana consecravit eorumque in altero Regillae heroum statuamque conlocavit. Quae potissimum res ad Triopeum condendum perduxerit Herodem videtur Chishulli coniectura explicare, qui Herodem a Theagene Cnidio, quo praeceptore usus erat, Triopiorum sacrorum, quae in Cnidio promunturio colebantur, notitia et religione inbutum illa suo instituto celebrare voluisse suspicatus est. Accedit quod Herodi eiusque similibus obsoletissima quaeque maxime placebant, cf. ad v. 64. Ceterum in ipso Triopei aditu celebres illae columnae positae fuerunt, antiquae litteraturae atticae imitatione insignes C. I. 26, eodem titulo utraque inscripta hoc καὶ οἱ κίονες Δήμητρος καὶ Κόρης ἀνάθημα καὶ χθονίων θεῶν· καὶ οὐδενὶ θέμιτον μετακινήσαι ἐκ τοῦ Τριοπίου, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τοῦ τρίτου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ Ἀππία ἐν τῷ Ἡρώδου ἀγρῷ· οὐ γὰρ λῳίον τῷ κινήσαντι· μάρτυς δαίμων Ἐνοδία.

Duo sunt quae supra scripsi carmina, quorum alterum ad heroum statuamque Regillae, alterum ad Minervae Nemesisque fanum pertinet, numerorum arte satis adcurate factum utrumque (cf. Herm. *Orph.* p. 711. 738. 782), dicendi genere saepe docte obscuro, verborum ampullis ubique molesto, sententiarum tenuitate minime digno. Longiori carmini Marcelli

poetae nomen praescriptum est, recteque Visconti Marcellum Sideten intellexit, cuius superest fragmentum *περὶ ἰχθύων* (*Poet. bucol. et didact.* Paris. 1846). Eundem autem alterum quoque carmen scripsisse, quod Brunck ipsi Herodi tribuit, certa est Viscontii coniectura. Nam ut taceam utriusque carminis artem rationem indolem plane aequales, vix Herodem puto si ipse voluisset ingenii sui periculum facere sibi eam argumenti partem sumpturum fuisse, quae a quovis alio tractari posset, domesticarum rerum gentisque suae enarratione Marcello relictā. Neque illorum poetarum qui Hadrianeo saeculo pullulabant mos erat ut quid ipsi ingenio valerent alios celarent. Itaque quod Marcelli nomine insignitum est carmen priore loco posui. Diversis autem locis Clarac intellexit lapides positos fuisse, quorum titulos nulla rerum necessitudine inter se coniunctos esse adparet. Vicina fuerint Minervae Nemesisque et Cereris Faustinaeque fana, ita tamen ut Triopeum ingredienti alterum propius esset. — 3 Annia Regilla Appii Annii Atilii Braduae (cos. a. 160) soror erat, quorum ex nominibus frustra cognationem ab ipsis Iuliis Aeneave ducendam quaesiverunt; illo enim tempore omnes Romani *Aeneadae* vocabantur poetis, cf. supra ad n. 272, 5. — 6 *Cererem novam* recte intellexerunt Faustinam, neque post Heysei calculos a Franzio confirmatos auctosque dubium esse potest quin Faustina maior Antonini Pii uxor significetur, quae etiam in nummis saepius Cereris specie utitur. Nam ut breviter complectar quae huc faciunt, Regillam quam post fratris consulatum (a. 160) obiisse ex Philostrato constat, ante annum 162 mortuam esse necesse est, si quidem Antoninus Pius, qui a. 161 decessit, Herodi de uxoris morte graviter afflicto solatii aliquid adlaturus Atticum filium patriciis adscripsit (C. I. 6185 coll. v. 28). Herodi cum Triopeum conderet duo liberi supererant (v. 16), e quibus Elpinice filia post matrem teste Philostrato, sed ante mortua est quam pater Sirmium ad M. Aurelium inperatorem proficisceretur; quod factum est a. 171. In Triopeo igitur etsi aliquanto post Regillae obitum tamen ante a. 171 constituto Faustinae minori, quae a. 176 vita decessit, non potuerunt divini honores haberi; sequitur Faustinam maiorem intellegendam esse cum Arnaldo. — 10 sententia hic coepta, mox alio digressa v. 19 sqq. duplici exitu absolvitur *hoc solatii ei doloris contigit ut Iupiter defunctam ad beatorum sedes perduceret, Caesar Iovis patris similis filium eximio honore adficeret*. — 17 priusquam senectutis fines attingeret; recte Martialis breves colos conferunt (IX 18). — 19 ad *ἐπίηρον* supplendum participium velut *δούς*, ut sit idem ac *χαρισάμενος*. — 20 cf. ad v. 6. — 23 *lunula in calce calceamenti adposita* (schol. *Iuven.*) erat patricii senatorisque insigne, cf. Philostr. *vit. Herod.* p. 555 *ἐπισφύριον ἐλεφάντινων μνηοειδές*. Cf. Th. Mommsen *Roem. Forsch.* I, qui coercendis calceamenti vinculis lunulam argenteam

inservisse probabiliter statuit. — 27 *σεληναίης κύκλος* [αἴγλης] Salmasius, αἴγλης Visconti, idemque v. 28 πότ' invenit; traditur πσ . . — 29 lectio incerta; extrema sic fere omnes legerunt ΗΓΕΝΕΕCCTEPAA. In priore parte versus post nonam fere litteram Salmasius ex Sirmondi apographo habuit AY, quod si composueris cum litterarum vestigiis γσ quae Visconti adgnosuisse sibi visus est, non modo *speciosa* sed paene necessaria evadit emendatio Αὔσονίοις vel Αὔσονίων, velut Salmasius σύμβολον Αὔσονίοισιν εὐγενέεσσι γεραίόν, Visconti υἰάσιν Αὔσονίων εὐγενέεσσι γεράα, Iacobs aut Salmasium sequi voluit, nisi quod γ' ἐραννόν scripsit, aut ὃς δέ κεν Αὔσονίοις εὐγενέεσσι γεραστός scribendum putavit. Franz denique quod posui; γέρατα nescio an verum sit, cf. Orph. fr. VI 24 δύο χρύσεια κέρατα. — 30 quae sitius haec dicta, *neque eum, spero, tusca calceamenta* (cf. Serv. Verg. Aen. VIII 458) *respuent, quod non sit Romanus*. — 31 ΤΕΡΑΣ — 32 Paus. I 38, 3 Κῆρυξ ὃν αὐτοὶ Κήρυκες θυγατρὸς Κέκροπος Ἀγλαύρου καὶ Ἑρμοῦ παῖδα εἶναι λέγουσιν, ἀλλ' οὐκ Εὐμόλπου. Alii Pandrosou matrem tradiderunt, Poll. VIII 103. — 33 ΚΗΡΥΧ — 34 haec si de Herode ipso accipienda sunt, non de filio Attico, lenius v. 35 post ἔδραι distingues et sic interpretaberis *propterea (et Romae) honoratus fuit eponymoque consulis munere fungebatur, qua re in prima domini senatus* (Mart. XVI, 1) *subsellia evectus est, neque apud Graecos quisquam aut genere aut facundia regalius erat*. Herodes consul a. 143; Ἑλλήνων γλωτταν καὶ βασιλέα λόγων Rufus discipulus eum praedicaverat. — 36 οὔτε τι φωνήν ut v. 44 οὔτε τι τύμβον. — 38 ad Regillam redit oratio, cf. Il. V 229 Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα, 230 Τρωῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσαν ἄνακτα. Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο Ἴλός τ' Ἀσδάρακός τε καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, 239 Ἀσδάρακος δὲ Κάππυ (ἔτεκεν), ὃ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα, αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης sunt omnia Aeneae verba. Quidni altius etiam uxoris originem repetierit Herodes eodem Homero duce (*ibid.* 215) Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς, haud obscurum est; noluit enim cum ipso inperatore contendere, qui Διὶ πατρὶ φνὴν καὶ μῆτιν ἔοικεν. — 40 ἰ pro εἰ scriptum retinui, quamquam vix dubium est quin lapidario debeatur et hoc et σίσασα v. 75. — Aptius videbatur εἰ φίλον ἱερά ρέξαι coniungere; interpunxerunt post εἰ φίλον. — 42 ΕΙΔΕΤΟΙ correxi; reliqui quae coniecerunt probari nequeunt. — 43 caesura κατὰ τέταρτον τροχαῖον et hic et v. 45 ab anaphora excusationem habet. — 46 ΜΕΝ lapis, δὲ Herm. Orph. p. 738; erravit lapicida proximo versu inductus, σῶμα nimirum et ψυχὴν inter se opponi ratus. — σῆμα est Odeum, cf. Philostr. vit. Herod. p. 551 ἀνέθηκε δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Πηγίλλῃ θέατρον coll. Paus. VII 20, 6. — 49 agri sunt ex Regillae hereditate acquisiti coll. C. I. 6184 Ἀνία Πήγιλλα . . . τίνος ταῦτα τὰ χωρία γέγοναν. — 50 ἐλαιήεντες ἄρουραι v. de hac generum in adiectivis confusione

Herm. *Orph. Argon.* 262. — 54 Cecropis filias etsi sacerdotes Minervae fuisse non traditum est, facile tamen inde sibi fingere poterant recentiores, quod illis dea Erichthonium custodiendum dederat. Hersen autem hoc loco eadem qua supra v. 32 ratione Pandrosi partes agere puto quippe quae sola cistae arcano non inspecto deae gratiam sibi servavit. — 56 ὄμπνια Cereris cognomen est, quod cum non animadvertissent interpretes Domitiam Aurelii matrem intellegebant. At Ceres hoc certe loco non potest alia esse nisi ipsa Faustina, quae optime Aurelii mater adpellari potuit. Sic procedit sententia: *nolit eam dedignari Faustina dea; neque enim Minerva Hersen nec Diana Iphigeniam dedignata est: sic nec Faustina veterum heroinarum dominatrix Regillam spernet superioribus heroinis adscitam.* — 59 ΛΥΤΗ lapis; iota abundat. — 71 Callim. *hymn. Cerer.* 47 ὅτις τὰ θεοῖσιν ἀνειμένα δένδρεα κόπτεις. — 76 μή τωι νήποιον scil. εἶναι vel ἔσεσθαι. — 77 ἀτρεῖες pro ἀτρήες scriptum, sicut v. 96 νεῖόν pro νηόν. Accusativo ἀτρέα usus est Euphorio fr. 95 Mein.; cf. supra n. 222 ὦ μοῖρας ἀτρύτου ἀναγκαστῆρες ἀτρακτοί. — 82 ἐν ἐν pro ἐς positum esse nemo cum Salmasio credit; ἀν' ἄλσεα Iacobs, facilius Franz ἐπ' coniecit, quae praepositio κατὰ κοινόν ad ὄρχους et ἄλσεα et ποίην referenda est. — 84 ΡΗΞΕΙΕ quo servato Salmasius eumque secuti alii δμωῇ-μακέλλα scripserunt. At erravit lapicida latina forma Ρ pro graeca Π posita, ut supra v. 33 ΚΗΡΥΧ. — 83 χλωρὰ θέουσιν satis mire dictum exemplis confirmare non queo. — 87 ΕΚΓΕΝΟC quod nescio an probandum sit ita scriptum καὶ ἐκ γένος ἑσδάμενοιο qui eius qui posuit proles est. — 89 ΕCΤΩΡ sched. Holstenianae Barberinae solae ΕΙCΤΩΡ, quod quamvis structura haud expedita verum videtur: nemini agrum colere licitum esto, praeter eos qui de eodem genere nati sint (his autem non illicitum); nam si quis fecerit, eis ultor quidam rei conscius erit. Cf. C. I. 26 μάρτυς δαίμων Ἐνοδία. — 89 ΤΕΡΕΠΙΧΘΟΝΙΟΝ Ἐριχθόνιον βασιλῆα clausula homerica ex eodem loco (Il. Y 219) desumpta, unde doctrinam poeta hauserat v. 38 sqq.; absque hoc foret, melius certe scripsisset καὶ γὰρ Ἐριχθόνιον ποτ' Ἀθηναίη βασιλῆα. Pro τε vero quod ferri nequit, Herm. *Orph.* p. 738 οἱ, Iacobs περ reposuit, quibus praetuli quod simplicius videbatur esse ποτ'. — 90 νηῖ i. e. Erechtheo, nam Erechtheus et Erichthonius duo eiusdem hominis nomina sunt. — 93 conferunt πολίπλαγκτον ἀλάστορα *hymn. Orph.* 72, 3. Rhombi nomen explicat verbum κυλινδῆσει v. seq. — 95 Triopas Callimacho (*h. Cer.* 100) Neptuni et Canaces Aeolidis filius est, pater Erysichthonis eius, qui Cereris fano violato ex Thessalia in Cariam profugus Triopeo condito deae animum sibi reconciliavit. Marcellus ipsum Triopam sacrilegum perhibuit eundemque Δηῶν v. 64. — 97 itaque cave Triopae poenamas aut Triopae nomine Τρίοπειος nomineris, ne Triopeia te vindicta expetat.

1047. Cysi Aegyptiorum in porta propyli. C. I. 4949 coll. Add. III p. 1235.

Ἐνθάδε [τὸ πρό]θυρον δομήσατο τείχεος ἐντὸς
ὕψηλὸν ζαθέης Ισιδος ὁ ἀρχιερεὺς,

πρὸς δ' ἔτι καὶ τὸν ἄνυσσε πυλῶνα ἱρῇ ἐνὶ Κύσει,
οὗ πάρος ἐνναέτης [θ]υ[μα] νομιζόμενον,

5 ἄ[ρχμ]ατα ἀναι[μ]οσ[ύ]νοις ἔπ[ορ]εν ὑπο δέχεσθαι
τῇ] θ[ε]ῶ [ε]ῖ[κ] ἀρποι[ς] τ[ε]ρπομένη πεδίο[ι]ς

πᾶσι πα[ρ'] ὅψ[ι]γόνοισιν αἰοί[δι]μ[ος] ἔσσεται
ἡπιο ἔων νιὸς ὁ [Φλ]αυι[ανού].

Tria sunt apographa Caillaudii et Hydii corruptissima, interpolatum ut ipse fatetur Bailii, cuius tamen recepi lectionem vv. 1-3, ubi ab ceteroqui traditis non dissentire videbatur. — 4 ΕΝΝΑΕΡΠΚΟΥΜ . . . ΟΜΙΖΟ ΜΕΝΟΝ Caill. ENNAET . ΠΚΕ ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Hyde, ENNAETHCE[PA]EN ΟΜΙΖΟΜΕΝΟΙΝ Bailie. — 5 ΔΘΓ+ΑΤΑΙΝΑΙΗΘ . . ΝΟΙΣΕΡΘΕΝΥΤΟΤΑΣ . ΙΔΕ ΧΕΣΕΛ Caill. ΑΘ+ΑΤΑΙΝΑΙΠΟCSCΝΟΙCΕΠΕ- . ΝΥΠΟΠΑΙΔΕΧΕCΘΑΙ Hyde, ΑΘ [Λ]ΑΠΟ[Θ]ΕΙΝΑ[ΚΑ]ΛΟΙCΕΠΕCΙΝΥΠΟΠΑΣΙΔΕΧΕCΘΑΙ Bailie. — 6 . . Ο . ΓΥΧΑΡ ΓΟΙΟΚΕΡΠΟΜΕΝΗΡΕΔΙΟΕC Caill. , ΥΥΑΡΤΤΟΙΟ . ΕΡΠΟΜΕΝΗΡΕΔΙΩ Hyde, [ΕΝ]ΘΑ[CΑ]ΡΑΠΕΙΗ[Ν]ΚΕΡΧΟΜΕΝΗΝΕ[Η]ΙCΟ[Ν]. In eis quae scripsi certum videtur ἄρχματα certaue sententia; dicit enim ille, se sacra non cruenta deae obtulisse, quae non victimis delectaretur, sed laetis planitiei segetibus. Isidem enim cruenta sacra abolevisse vetus fama fuit. In v. 6 εὐκάρποις τερπομένη πεδίοις Franzii supplementa sunt. — Post v. 6 ab sinistra Caillaud paucas tradidit litteras, quae intellegi non possunt; eodem loco Hyde nihil plane, Bailie haec habet θύσας ἐπ' ἀγαθῶι, quae ad sensum magis quam ad exoleta vocum simulacra, quae ipsius verba sunt, inventa videntur; pergit enim v. 7 ΠΑΣΙΚΑΤΑΧΘΟΝΙΟΙCΝΑΟΝΜ[ΕΤΑΝ ΩΔΑΝΕΘΗΚΕ] - ΗΠΙΟΘΟΛΜΟCΩΝΥΙΟCΟ[ΦΛ]ΑΟΥΙ[ΑΝΟΥ], ubi Caillaud v. 7 ΠΑΣΡΑCCTΗΓΟΝΟΙCΙΝΑΟΙΛΜ, v. 8 ΗΠΙΟCΟΛΝΟCΩΝΥΙΟCΟΟΝΔΑΛΕΤΙΜΧ et Hyde v. 7 ΠΑΣΙΓΑCCTΗΓΟΝΟΙCΙΝΑΩ . Μ , v. 8 ΗΠΙΟCΟΑΜΟCΩΝΥΙΟΕΟ . ΟΥ . ΕΜ Certum in his videtur quod Franz invenit ὀψιγόνοισιν, totum distichon non apte sic restituit πᾶσι γὰρ ὀψιγόνοισιν αἰοίδιμον ἔργον ἔτευξεν Ηπιόθολμος ἔων νιὸς ὁ Οὐεργιλίου. Permirum est Ἡπιόθολμος nomen (ubi malo ἡπιόθυμος vel ἡπιόσεμνος) nec recte habet ὁ articulus. Nomen viri puto in hexametro extremo fuisse; patris nomen incertum.

1048. Ghirgè in magna oasi Thebarum, in porticu. C. I. Add. III 4957 h.

Ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πήχεις εἰς μῆκος
τὴν Ἰβὶ κόσμησεν στρώματι τῷ λιθίνῳ
Ἐρμόλεως ὁ γυναικὶ σὺν Ἀνθούσῃ μεθ'
πατρίδος ἐξ Ἑρμοῦ, υἱὸς δ' Ἑρμοφίλου.

1 post μῆκος Caillaud et Pacho ἸΘΗΝ, Bailie ὈΘΗΝ[ΔΕ]. — 2 ΤΗΝ ΠΗΝ. ΟCΜΝ Caill. ΤΗΝΙΒΙΟCΜCС. N Pacho, in quibus latere videntur quae ex Bailii fide posui. Sed ineptam esse versus primi lectionem ὁ τήνδε (τὴν Ἰβὶ) inde adparet, quod sic κόσμησεν in κοσμήσας cogimur mutare, ut taceam de sententiae obscuritate. Vere fortasse Franz significari putat antiquam Oasis metropolin *Hibé* (cf. *Notit. dignit.* ed. Seeck p. 64 *Hibeos - Oaseos maioris*); at τήνδε τὴν Ἰβὶ nec traditum est neque intellegi potest. Fortasse ἸΘΗΝ litterae paullo violentius mutandae in ἐπίκλιν hac fere sententia *spatium illud septingentas ulnas longum quod Ἰβὶ adpellatur lapidibus constravit*. — 3 posui Bailii lectionem minime certam; Caillaud ἸΡΜΕΙΑCΟCΑCYNΑΧΜΗΝΑΝΘΟΥCΑ. ἸΘ eademque fere Pacho. Supplevit Bailie μεθιδρύσας, Franz μεθοδεύσας, quorum neutrum verum. — 4 lectio non dubia, nisi quod Bailie ὁδ' Ἑρμοφίλου interpolavit.

1049. In museo Vindobonensi lapis ex Aegypto adlatus. C. I. 4961.

ὤλετο καὶ Θήβης τείχεα [περθόμενα·
τοῦτο δὲ τείχος ἐμὸν πολ[εμόκλονον] ἔχθει Ἀρηα
οὐδ' οἶδεν δηρίων ἔργα τε καὶ ῥ[αθάγους·
5 αἰεὶ δ' εἰλαπίναισι καὶ εὐχῳ[λαῖσι] τέθηλεν
ἡιθέων τε χοροῖς πάντοθ[εν] ἀγρομένων·
αὐλῶν, οὐ σάλπιγγος ἀκ[ούεται] ἐνθάδ' ὁμοκλή,
ταύρων, οὐκ ἀνδρῶν δεύεται αἶα φόνω,
ἦμασι δ' ἀνθ' ὀπλων κοσμο[ύμεθ'] ἐπὶ χροά λευκοῖς,
10 οὐ ξίφος, ἀλλὰ κύλιξ δαι[νυμένοισι] πρόπει·
παννυχίοις δ' ὕμνοῦμεν ὕ[π'] εὐφροσύναις τὸν ἄνακτα
Ἄ]ρμαχιν στεφάνοις κρᾶτα [πνικαζόμενοι.

Bene coniecit Franz in aedificii porticu scriptum fuisse, cuius generis aedificia Strabo (p. 800) significat Eleusine Aegyptiorum fuisse ἐστὶ δὲ αὕτη (Ἐλευσίς) κατοικία πλησίον τῆς τε Ἀλεξανδρείας . . . ἐπ' αὐτῇ τῇ Κανωβικῇ διώρυγι κειμένη, διαίτας ἔχουσα καὶ ἀπόψεις τοῖς καπυρί-

ζειν βουλομένοις καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξίν, ἀρχή τις Κανωβισμού καὶ τῆς ἐκεί
λαμυρίας. — Epigramma pulcre restituit G. Hermann *Annal. Vindob.*
1831 LIV 269 (*Opusc.* VI 140), cuius paucis mutatis recepi supplementa.
— 7 ἀκούεται ὄρθιος ἡχή Hermann, ubi recte sentiens Franz ἐνθάδε ad-
verbio opus esse scripsit quod posui. — 9 κοσμούμεθα καὶ διὰ χειρῶν Herm.
At languet καί, abundat διὰ χειρῶν, εἵμασι denique epitheton sibi postu-
lat, quo rectius armis opponatur. Itaque mea praetuli. — 11 sq. ὑπ'
εὐφροσύναις θεὸν ἀγνὴν-Ἀρμονίην Hermann. De numine Ἄρμαχis vide
C. I. Add. III 4699 v. 17.

1050. Ephesi. C. I. 2976. Melius Lebas V 150.

Τέρπεο καὶ σκηρῆς πολυγηθέος ἔκτοθι μίμων
Μεσσαλίνου δεινοῖς ἔργμασιν ἡδόμενος,
οἷς θεάϊρον κύκλον περιώσιον ἐξεσάωσεν
πανδαμάτωρ δὲ χρόνος εἶξεν ἀρηγοσύνη.
εὐτυχῶς.

iv saeculi non videtur antiquius. — Lebasianam lectionem bis prae-
tuli Chandleri apographo, v. 2 δεινοῖς recipiens pro κλεινοῖς et v. 4 ἀρη-
γοσύνη pro eo quod Chandler habet ἀρηγοσύνη.

1051. Sardibus. C. I. 3470.

Εἴθε μή, ὃ πανάριστι Βοκόντιε, σαῖς ἀτέλεστον
ἔργον ἔ[φν] πραπίσιν τοῖα ποιησαμένῳ.

Titulum, qui sic fere traditur:

ΩΠΑΝΑΡΙΣΤΕΒΟΚΟΝΤΙΕ
ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΣΤΟΝ
ΕΡΓΟΝΕΟΙΠΡΑΠΙΣΙΝ
ΤΟΙΑΠΟΝΗΣΑΜΕΝΩ

mutilum esse Peyssonelio credo; itaque ab initio εἴθε μή supplevi, ΕΟΙ
autem (Spon. εοι) in ἔφν mutavi. Sepulcrum enim non esse epigram-
ma persuasum habeo. — 2 solus Spon . . . ΣΑΙΣΑΤΕΛΕΥΤΟΝ, quod miror
Boeckhio placuisse; reliqui sine lacunae nota σαῖς ἀτέλεστον. Videtur
initium esse amplioris carminis in aedificii alicuius epistyllo scripti.

1052. Stratoniceae Cariae in urbe, in epistyllo scriptum. Lebas V 524.

Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεσσε θεοῖς ἐναλίγκιος ἥρως
πᾶσιν ὁμοῦ ναέταις ἄστει τ' ἡμετέρωι.

Εὐθεῖος κλυτόμητι[ς] ἀγασθενέων βασιλῆων
ἀνδράσιν εὐνομίης ἔργα φυλασσόμενος·

5 Θήκατο δ' ἄλλο φέριστον, ἀλιτρονόον μόθον εἴργων,
χαλκῷ ἐπιζεύξας τάσδ' ἐπίπροσθε πύλας.

iv fere saeculi. — 3 ΜΗΤΙΟ et 4 COMENOY corr. Waddington. —
3 sq. custodiebat leges (εὐνομίης ἔργα) imperatorum inter cives (ἀνδράσιν).

1053. Athenis in muro occidentali stoeae Attali. Editores enumeravit
Keil *Mus. Rh.* XVIII 47 sqq.

Οὐ τὰδε θελξιμελὴς Ἀμφιονὶς ἥρα[ρε φόρμιγξ,
οὐδὲ Κυκλωπείας χειρὸς ἔδ[ειμε βία,

Litterarum praegrantium formae III p. Chr. n. saeculo non vetustiores. — Supplevit haec Keil, nisi quod βία v. 2 scripsi pro κράτος. — Fuit alterum praeterea distichon, cuius de priore versu vocabulum πειθοῦς superat, quinque fere ulnarum spatio ab litteris ΗΡΑ (v. 1) dextrorsum remotum, alterius versus supersunt litterae ΡΑ vel ΤΕ (dissentiunt enim editores) etiam longius distantes a litteris ΕΔ (v. 2). Restitui haec eo minus poterunt, quod quonam pertineat epigramma incertum est.

1054. Athenis in lapide moenium. Ex Cyriaco C. I. 428.

Ἀμφίων μούσαις κιθάρης ἔ[σε]ησ' ἐ[πὶ] Θήβης
τείχεα· νῦν δ' ἐπ' ἐμᾶς πατρίδος Ἰλλύριος,
ἀδουλόγον μοῦσαν μεθέπων τῷ καὶ δοκέουσι
ἀκμῆτ' ἐσ[τῆ]ξιν πείρατα πάντα τέ[χ]νας.

iv fere saeculi. — 1 ΕΞΗΣΕΝΘΗΒΗΣ ἔστησεν Θήβης Boeckh; ἐξήνυσεν Iacobs et Hermann (*Opusc.* V 173). — μούσαις κιθάρης i. e. citharae cantu. — 4 ΑΚΜΗΤΣΡΕΞΕΙΝ optime corr. Hermann. — ΤΕΚΝΑΣ.

1055. Philippopoli Syriae. C. I. 4633. Melius Waddington apud Lebas VI 2015.

Εὐσεβίης τόπος οὗτος, ὃν ἔκτισεν ἐγγύθι λίμνης
ἔξοχος ἐν σιρατιῇ Ἀμμώνιος, ᾧ περ ἄμ' [ἴ]σῃν
ἄθάναιτοι φιλέοντες ἐνφροσύνην τε καὶ ὄλβον
δοῖεν ἔχιν σιρατιῇ τε φέρειν κλέος αἰὲν ἄριστον.

Fuerit Pietatis sacellum.

1056. Zoravae Trachonitidis. Waddington apud Lebas VI 2484.

Α]ὐλῆς νῦν [ἐσορᾶς] πρόθυρον μόνον· εὔτε δὲ πά[σῃν]
Μάξιμος ἐκτελέσῃ (αἶψα δὲ τοῦτο πέλοι),
ὄψαι Ἀλκινόου προφερέστερα δώματα πάντα·
τέκνοις δ' ἐκτελέοι καὶ τεκέων τέκεσιν.
τελείῳ.

1 suppl. Waddington. — 3 Od. η 84 sqq. — Subscriptum τελείῳ non satis intellego; nam Iovi τελείῳ vix ille domum suam custodiendam tradidit.

1057. Canathis Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2349.

Φλωρεντιῆνος, ἄριστος ἀνὴρ καὶ ὑπείροχος ἄλλων,
οἶκον ἐδείματο τόνδε μετ' εὐκλείης σοφίης ται.

Florentinum architectum fuisse contra Waddingtonem moneo; cf. tit. seq.

1058. Bosanae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2244, cf. Kirchhoff *Act. acad. Berolín.* 1863 p. 272.

Σιρωτῆρας τοῦδε δόμον τεκμήνατο Ἀδόδος Ταροῖδου,
οἰκοδόμων ὅχ' ἄριστος· ἔργον δέ τε ἐξετελέσθη.

2 τε pro καί inperitus posuit scriptor.

1059. Eithae Batanaeorum. Waddington apud Lebas VI 2113.

Ἰδρυνσε φαιδρὸν δῆμος Ἑειθηνῶν Καισαρήων
ἐκ φιλοτιμίας ξυνῆς, κλέος ἀφθιτον α[ὐτῇ].

Titulus ab initio haud dubie mutilus fuit sacello vel aedificio publico inscriptus; cf. A. P. IX 811 φαίδρον Ἰουστινιανὸς ἀναξ ἐμὲ χώρον ἐγείρει. — 2 αὐτῷ vel αὐτῷ aptius putabam quam vulgare αἰεί.

EPIGRAMMATA CHRISTIANA.

1060. Coreyrae. C. I. 8608.

† Πίστιν ἔχων βασιλίαν ἐμῶν μενέων συνέριθον
σοί, μάκαρ ὑψιμέδον, τόνδ' ἱερὸν ἔκτισα νηόν,
Ἑλλήνων τεμένη καὶ βωμοὺς ἐξαλαπάξας,
χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς Ἰοβιανὸς ἔδνον ἀνακτι.

Circa a. 363 Iovianus Graecorum sacris abolitis Christo hoc templum exstruxit. — 4 χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς iungendum esse cum verbo ἔκτισα (v. 2) monet Kirchhoff; significari enim *humilem et abiectum Christiani hominis animum*.

1061. Constantinopoli in hippodromo, in basi obelisci. C. I. 8612.

Κίονα τετράπλευρον, αἰὲ χθονὶ κείμενον ἄχθος,
μοῦνος ἀναστῆσαι Θεωδόσιος βασιλεύς
τολμήσας Πρόκλῳ ἐπεκέκλετο καὶ τόσος ἔστη
κίων ἡελίοις ἐν τριάκοντα δύω.

In altero latere:

*Difficilis quondam dominis parere serenis
iussus et extinctis palmam portare tyrannis
(omnia Theodosio cedunt subolique perenni)
ter denis sic victus ego domitusque diebus
iudice sub Proclo superas elatus ad auras.*

Positum obeliscum (post Maximum victum) refert Marcellinus Comes a. 390 Valentiniano Aug. IV et Neoterio coss., cuius anni praefectus urbi fuit Proclus; huic enim inperator conlocandi obelisci curam mandaverat. — 3 προκλῷ cod. Anth. Palat. (IX 682), πρόκλῳ Planudes et lapis. — 4 τριακονταδύο codex, quod retinet Duebner.

1062. Bostrae Nabataeorum. Waddington ad Lebas VI 1917 (n. 1914 in explicationum volumine).

Δόξης] ὁρθοτό[ν]ον ταμίης καὶ ὑπέρμαχος ἐσθλός,
ἀρχιερεὺς θεόπνευστος ἐδείματο κάλλος ἄμετρον
Ἀντίπατρο[ς] κλυτόμητις ἀεθλοφόρους μετ' ἀγῶνας,
κυ[δ]αίνων μέγας θεομήτορα παρθένον ἀγνήν,

5 Μαρίαν πολύνυμον, ἀκήρατον, ἀγλαόδωρον. †

Intellegit Waddington Antipatrum archiepiscopum Bostrae Leone imperante (457-474), eiusque nomen restituit v. 3 (traditur or). Scripsisse illum contra Origenis doctrinam (δόξης-ὑπέρμαχος v. 1), inter sanctos relatum ab ecclesia graeca, diemque eius festum XIII m. Iunii esse. — 1 ΟΡΘΟΤΟΜΟΥ — 4 ΚΥΚΑΙΝΩΝ corr. Waddington.

1063. Gerasis Syriae. C. I. 8654.

Ἀένας δ]όμος εἰμὶ ἀεθλοφόρον Θεοδώ(ρον)
μάρτυ[ρ]ος ἀθανάτοιο, θεοῦ τε καὶ ἀν(θρώπ)οιο.
σ]ῶμα γὰρ ἐν γαίῃ, ψυχὴ δ' εἰς οὐρανὸν εὐρύν
ἀγγε[λ]ικ[ή] τελέθει καγήραον ἔρμ[α]

5 καὶ νᾶῖτ[η]ς καὶ ἑσσόμεν[οις] μετὰ θᾶμνα ἰδέσθαι.
ᾠκοδομήθη τὸ μαρ[τ]ύριον Μαίω τῇ ε, ἰνδκ. α, [πρό]λ[εως] ἐ[τει]
υπ[ε].

v seu vi saeculo titulum scriptum esse probabiliter statuit Kirchhoff idemque non sepulcri sed sacelli inscriptionem esse intellexit. — 1 ἀένας addidi. — 2 ΜΑΡΤΥΡΟΣ — ΚΕΑΝΘΙΟ quod frustra legerunt ὡκεανόιο. Idem compendium in titulo Bethlehemensi a. 452 scripto (C. I. 8962) ANINN i. e. ἀνθρωπίνην. Quae supplēvi θεοῦ τε καὶ ἀνθρώποιο, adiecta sunt explicandis verbis μάρτυρος ἀθανάτοιο, nam martyr homo est, immortalis deus. — 3 ΕΩΜΑ — 4 ΑΓΓΕΛΙΚ — ΕΡΜΑΟΕΤΕΥ ἔρμα λοέτρον Kirchhoff de baptisterio sacelli intellegens: referri enim haec ad ea quae v. 1 dicta sint ceteris parenthetice interpositis. Mihi tale quid placeret καγήραος ἐμβιοτεύει. — 5 ΝΑΕΤΝΕΙ corr. Kirchhoff idemque relicum verbum supplēvit. — In subscriptis ΠΥΡΙΟΝ recte Boeckh (*Act. acad. Berol.* 1853 p. 23 sqq.) μαρτύριον correxerat falso tamen de passione interpretatus; templum dici vidit Kirchhoff qui extrema sic tradita ΙΝΑΚΑΝΗΛΘ ΕΝΤΑΥΠΕ restituit: Gerasenorum civitatis epocha etsi nesciamus a quo anno repetenda sit, tamen illarum urbium epochas plerumque saeculis p. Chr. primis contineri, ideoque annum 485 Gerasenorum saeculi esse aut quinti aut sexti.

1064. Constantinopoli. C. I. 8639.

- Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς ἐτιμήσαντο θανόντας
 ἄνδρας, ὧν ἀνόνητος ἔην πόνος· ἡμέτερος δὲ
 εὐσεβίην σκηπτοῦχος Ἰουστινιανὸς ἀέξων
 Σέργιον αἰγλήεντι δόμῳ θεράποντα γεραίρει
 5 Χριστοῦ παμμεδέοντος, τὸν οἱ πυρὸς ἀτμὸς ἀνάπτων,
 οὐ ξίφος, οὐχ ἑτέρη βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη,
 ἀλλὰ θεοῦ τέτληκεν ὑπὲρ Χριστοῦ δαμῆναι
 αἵματι κερδαίνων δόμον οὐρανοῦ. ἀλλ' ἐνὶ πᾶσιν
 κοιρανίην βασιλῆος ἀκομήτοιο φυλάξει
 10 καὶ κράτος αὐξήσεις θεοστεφὲς Θεοδώρας,
 ἧς νόος εὐσεβίῃ φαιδρύνεται, ἧς πόνος αἰεὶ
 καὶ κτεάνων θρεπτήρες ἀφειδέες εἰσὶν ἀγῶνες.

Sergius martyr periit sub Galerio Maximo Cesare; cf. Waddington ad Lebas. VI 1915. — Versus etsi probi fere sunt, tamen ne saeculi notam obscurarem nec βασιλῆες (v. 1) nec ὧν (v. 5) pro τόν scripsi.

1065. In monasterio Deir-el-Kadi Auranitidis. Waddington ad Lebas VI 2412.

Μελίζονα τοῦ προτέροιο σὺν ἀσφαλέεσσι θεμέθλοις
 εἰς ἔδαφος νεύοντα Γεώργιος οἶκον ἔγειρεν,
 Ἀντιπάτρου γενετῆρος ἀμείνονα κόσμον ἀνίσ(σ)ας,
 μάρτυρι Σεργίῳ περικαλλέα νηὸν ὁπάσ(σ)ας. †

De Sergio martyre vide tit. anteced.

1066. Ad Bostram. Ex Wetzsteinii apographo Kirchhoff *Act. acad. Berol.* 1863 p. 290.

Κάλλος ἐμὸν [τ]όδ' ἔτευξε Γελάσιος, ὥσπερ ὁρᾶτε,
 ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον ὄφρα πέλοιτο,
 τοίχον[ς] ἡδὲ θ[έ]μεθλα καὶ εὖ καθύπ[ερ]θ[εν] ἐρέψας,
 Δ[ω]σι[θ]έου ἀγίου Βόστρης ἱερ[η]τεύ[ον]τος.

Dositheus Bostrae episcopus nunc primum innotuit. — 1 ΕΘΔΕ — 2 ψυχῆς ἡδὲ κακῶν genetivi obiectivus subiectivusque qui dicuntur male inter se coniuncti. — 3 ΤΟΙΧΟΥΕΝΔΕΘΕΜΕΘΛΑ — ΚΑΘΥΠΕΙΘΗ — Post θέμεθλα participium τεύξας supplendum. — 4 ΔΩΣΙΘΕΟΥ — ΙΕΡΙ . . . ΟΝΤΟΙ correxit omnia Kirchhoff.

1067. Prope Aphrodisiadem Cariae. Ex schedis Falkeneri (ed. Henzen *Annal. Inst.* 1852 p. 137) C. I. 8633.

Ἐξεπώνει τὸ]δε κά[λλ]ος ἔῃι [θ]ρεπτήρια [π]ά[τρ]ηι
ἐξ ἰδίων κα[μ]άτω[ν ὁ] Φιλάργιος, ὅφρα σαώσ[η]ι
ἄστυ τε καὶ ν]αέτας, ὅτε χείματος ἴσταται ὥρ[η].
πολλὸν Χριστὸς] ἄχραντος ἐπὶ χρόνον οὐνομα τοῦτο[ν]

5 παντοκράτωρ ἀλό]χου τε μένειν νε[ύ]οι Θεοδώρης.

Ceteri versus vetustate deleti esse dicuntur; at ipsum carmen integrum plane est. Iustiniani aetate non recentius videtur Waddingtoni ad Lebas V 1593. — 1 ΔΕΚΑ ΛΑΟCΕΝΙΟΡΕΠΗΘΡΙΑΙΛΙ — 2 ΜΑΤΩΙC — 3 ΩΡΙ — 5 ΝΕCΟΙ — Vv. 1-3 restituit Kirchhoff, qui falsa proximorum interpretatione nisus de Theodora Iustiniani uxore (v. 5) cogitavit. Optime supplevit vv. 4 sq. Waddington, nisi quod v. 4 τοῦτο[ν] scripsi pro τοῦτο. — 4 Χριστὸς ἄχραντος supra n. 427.

1068. Gerasis Syriae. Ex Bertovii apographo. C. I. 8655, cuius editionis ignarus repetiit Itali cuiusdam pessimo apographo usus M. Schmidt *Annal. Fleckeis.* 1870 p. 814.

Θάμβο[ς] ὁμοῦ καὶ θαῦμα παρε[ρ]χομένοισιν ἐτύχθη
πᾶν γὰρ ἀκοσμί[η]ς λέλυται νέφο[ς], ἀντὶ δὲ λ[ύ]μης
τῆς προτέρης πάντῃ με θ[ε]οῦ χάρις ἀμφιβέβηκεν.

καὶ ποτ[ε τετρα]πόδων, ὅποσα μογέοντα δαμείη,

5 ἐνθάδε ῥιπτομένων ὁδμῇ διε[σπε]ίρετο λυγρή·

πολλάκι καὶ παριών τις ἔῃ[ς] ἐδράξατο ῥινός

καὶ πνοιῇ[ς] π[αρέθρεξ]ε κακοσμίην ἀλεείνων.

νῦν δὲ δι' ἄμβρο[σ]ίοιο πέδου περόωντε[ς] ὁδεῖται

δεξ[ι]τερὴν παλάμην σφετέρῳ προσάγουσι μειώπω

10 σ[ταυροῦ] τιμήν[ι τ]ύ[πω] ψυχὴν προ[ι]ελοῦντες.

εἰ [δὲ] θάλεις κ[αὶ] τοῦτο δαήμεναι, ὅφρ' εἰ εἰδῇ[ς],

Αἰνεία[ς] τόδε κάλλο[ς] ἐμοὶ πόρεν ἀξιέραστον

πάνσοφος, εὐσεβί[η] μεμελημένος ἱεροφάντ[η]ς.

Aeneas sacerdos templum aliquod veterum sacrorum foeditate expurgatum in christianorum usum conformavit, qua re si quidem vere dixit locum etiam tunc mactatarum reliquiis beluarum pollutum fuisse haud paullo Iustiniano antiquior titulus videtur esse; neque apte quispiam Benedicti exemplum huc retulerit, qui in monte Casino monasterium conditurus a. 529 Apollinis templi rudera ac reliquias egressit:

huius enim templi dudum exoleverant sacra. — Supplevit omnia Boeckh *Act. acad. Berol.* 1853 p. 16 sqq. — 1 ΘΑΜΒΟΕ — ΠΑΡΕΟΧΟΜΕΝΟΙΣΙΝ — 2 ΑΚΟΛΜΙΝΕ — ΝΕΦΟΕ — ΔΗΜΗΣ — 3 ΘΡΟΥ — 5 ΔΙΕΓΡΕΠΕΤΟ Dieterici, ΔΙΕΤΕΡΤΙΠΕΤΟ Bertou, ΔΙ . . ΠΡΕΤΟ Schmidt; iure videtur Boeckh διεγείρετο, quod in promptu est, reiecissee. — 6 ΕΗΓ — 7 ΠΝΟΙΗΕ — παρέθρεξε non certum est, sed conveniunt quae Schmidt habet, si quidem his fidei quidquam est: ΕΙΑΙΡΟΥΤΙ — 8 ΑΜΒΡΟΕΙΟΙΟ — ΠΕΡΩΝΤΕΓ — 9 ΔΕΞΕΡΕΡΗΝ — 10 ΕΤΑΥΡΟΥΤΙΜΗΝΗΔΑΥΥΟ ΟΔΕΛΟΥΝΤΕΓ Bertou; in quibus litterae conplures notantur incertae esse, supplementa vix vera; crucis signo putat Boeckh quasi consecrari templum adeuntis animam. — 11 ΕΙΑΦ Schmidt. — 12 ΑΙΝΕΙΑΕ — ΚΑΛΛΟΡΕ — 13 ΕΥΣΕΒΙΝ — ΙΕΡΟΦΑΝΤΗ Bertou, ΙΕΡΟΦΑΝΤΥΓ Schmidt.

1069. Aiaz Syriae. Burton *Vnexplored Syria* II 381, tab. II 25.

a. † Ἐπηνῆς δόμος εἰμὶ βα[θ]υκτεάνων ναιέτρων,
 λ]αινέαισι πύλαις ἀπίμονα τέκνα φυλάσσων.
 Ἰνδ. α. τοῦ . . ἔτους.

b. διώκοι τὸν φθόνον.
 θε]οῦ λόγε, με[λ]ίχιον φῶς,
 5 ἐ]δείμα[το] κό[σ]μον ἄ[μεμπτ]ον
 σὴν χά[ρ]ιν ἄ[φθιτ]ον αἰ[ε]ί
 ἀ]πήμονα χ[εῖρ]α κομίζει
 μενοινᾷς

 10 θε]μείλια πῆξαι γαίης
 ἐ]σσομένη
 ἀ]ρίδιμον αἰ[ε]ν ὀρᾷσ[θ]αι.

1 ἐπηνῆς videtur αἰπεινῆς esse eaque heteroclitica forma pro αἰπεινός. — ΒΑΟΥ — 2 ΔΑΙΝΕΑΙΣ — πύλαις non videtur lapidarii sed poetae vitium. — Alterius carminis pauca expediti; invocatur Christus (v. 4) eiusque laudes efferuntur. — 4 ΜΕΙΧΙΧΙΟΝ — 5 ΖΔΕΙΜΑΚΟΟΜΟΝΑ//HION supplementis diffido. — 6 ΧΑΒΙΝΑΟ//ΠΟΝΑΙΣ — 7 ΧΕΙΒΑ — 8 ΜΙΚΑΚΟ//Ε//ΤΟΙΟΜΕΝΟΙΝΑ — 9 //ΥΠΕΡΟΥΚΑΙΑΘ//ΜΙΟ — 11 WECOMENHOIOINO//ΑΖΟΙΟ — 12 ΑΙCΠΟΡΑΕΑΙ.

1070. Prope Panticapaeum ad aquam medicatam. Muralt *Mém. de la société d'archéol. et numism. de St. Petersb.* I 277 (1847). Postea editum in *Antiquités du Bosphore* n. XX.

— — — — —
 τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης πολλὴν [νόος] ἐξανέδειξεν
 υἱὸς Ἀσπούργου, εὖσεβέος Κότυος,
 γαίης καὶ προγόνων πατρώιον ἀραμένοιο
 κῦδος κοῖν' Ἀχαιῶν [σ]κῆπτρά [τ'] ἔχοντος ὅλα.

Cotys Aspurgi f. Claudio Nerone Galba inperantibus regno bosporano praefuit. — 1 ΠΟΛΛΗΝ Mur. ΠΟΛΛΗΝ|ΑΙ . . . ΕΞ Antiq. Bospor. Ἀγακλῆς ἀνέδειξεν Keil *Allgem. Littzig.* 1849 p. 640; μοῖρ' ἐξανέδειξεν (scil. μοῖρα Κότυος) probavit Franz E. Curtio *Act. societ. litt. Gotting.* 1859 VIII 163. Equidem sumpsit Cotyn regem primum medicam fontis vim expertum communi omnium usui tradidisse; quod scripsi νόος certum non esse scio. — 4 ΚΟΙΝΑΧΑΙΩΝ Mur. ΚΕΙΝΑΧΙΩΝ Antiq. Bosp. unde κείναχίων scripserunt, rectius certe κείναχιδῶν debuere; at nescio an recte habeat κοῖν' Ἀχαιῶν, etsi languet ὅλα additum, cf. Strab. p. 495 sq. et Boeckh C. I. II p. 106. — ΑΠΕΧΟΝΤΟΣ Mur. ΕΠΕΧΟΝΤΟΣ Ant. Bosp.; corr. Keil.

1071. Naupacti. Lebas III 1029.

Λουτρον μὲν [π]ροχέω Νύμφαις, θνητοῖσι δ' ὑγείην,
 ὧ[ν] χάριν [ἐκτελέσ]ας θῆκ' Ἐννο[μο]ς ἰθυστήρ με.

Titulus pessime habitus sic traditur:

ΔΟΥΤΡΟΝ ΜΕΝ Π
 ΝΟΣΧΕΩΝ ΝΥΜΦΑΙ
 ΟΝΗΤΟΙΣ ΙΔΥΤΕΙΗΝ
 ΦΩΣΧΑΡΙΝΗΣ
 ΔΡΕΑΣ ΘΗΚΕΥΝΟ
 ΗΣΙΘΥΝΘΗΡΜΕ

Primum versum qualem ego restitueram habet fere epigr. A. P. IX 684 εἰς τὴν ἐν Τάφῳ τῇ νήσῳ κρήνην:

Νύμφαις μὲν προχέω λουτρόν, θνητοῖσι δ' ὑγείην
 θῆκε δέ με Πτερέλας υἱὸς Ἐνναλίου.

cuius tituli in vicina insula positi facile explicatur apud Naupactios imitatio. Alterum versum nondum emendatum esse sentio.

1072. Philadelphiae. C. I. 3431 ex Sherardianis.

- . . . σφαίρης
 Ὀράων δόμ[ον]
 Ν[ύ]μφησιν δρόμον εὐρύν
 Ὀραις καὶ Νύμφ[αις] ξυνὰ θέτ' Εὐτρόπι[ς].
 5 εἰ[τ] ο[ὗ]τον κλυτὸν ἄνδρα, ὃς ἐποίησεν τάδε πάντα
 καὶ δρόμον Ὀρα
 κείονας ἄτλαντ[ας] τε περίξ ἕστησε
 ἀθροῦσαι ποθέ[εις]
 δέρεκεο κρήδεμνο[ν] πεπνυκασμένον εἰκόνι καλῇ.
 10 Εὐτροπίου χαρ[ί]εις τοῦ κλυτοῦ ἐστὶ τύπος.

Sententiam indicare volebam. Eutropius Horis sacellum condidit fonteque eo deducto et columnis circumpositis exornavit. — 1 Cφ AIPHC . . . — 3 NIMΦHCINAP . . . — 5 EΠTONTONKAY . . — 7 Paus. II 4, 5 πηγὴ καλουμένη Λέρνα· κίονες δὲ ἑστήκασιν περὶ αὐτὴν καὶ καθέδραι πεποίηται τοὺς ἐσελθόντας ἀναψύχειν ὥρα θερούς. Fortasse δρόμος (v. 6) dicitur haec porticus. — 9 in fontis crepidine videtur Eutropii imago sculpta fuisse.

1073. In Cora oppido Sami. C. I. 2257 ex Pocockio.

- Εἰσορόων τόδε θαῦμα [Βολού]μνιον ἤγε[μ]ονῆια
 πολλὸν [ἐπαινήσας] μέλπε πορευόμενος·
 δίψῃ τιρομένοισιν μελισταγὲς [ῆ]γαγεν ὕδωρ
 καὶ [τιν'] ἀμυχανίης εὔρε πόρον ὕδασιν,
 5 καὶ τὰ[δε] μὲν κατέθηκεν ἐπὶ σκοπέλοις κελαρί[ς]ειν,
 τὸ πρὶν ξηροτέροις καύμασει τειρομένοις.
 τᾷ νῦν μηδ' ἀπόλγη, κέλευε δὲ πᾶσιν ὀδίταις
 ὕμνιν, θαρσαλέως τῇδε πορευομένους,
 ἧ̃ Χαρίτων πόρον εἶ[ρε]ν ἐπιτρέψαντος Ἀρίστου,
 10 ὃς θέμιν ἑμ[ε]ρίοις δεῖξεν ἀγαλλομένην.

IV vel V saeculi. — 1 ΘΑΥΜΑ | MNIONNHΓENONHIAΠΟΛΛΟΝΙ | ΜΕΛΠΕ corr. Boeckh; Pococke inperite videtur Apollinis nomen intrudere voluisse. — 3 ΠΓΑΓΕΝ — 4 ΚΑΙΡΥΠ ἀπ' ἀμυχανίης praestare ait Boeckh; τιν' nec violentius et aptius correxi. — 5 ΚΑΙΤΑΜΕΝΚΑΤΕ | ΘΗΚΕΝ recepi Boeckhii emendationem incertus tamen an gravius corrupta sint tradita. — ΚΕΛ ΑΡΥΣΕΙΝ — 6 ξηροτέροις i. e. quam ipsi homines siti exusti (v. 3). — 9 ΧΑΙΡΙ | ΤΩΝ ἧ̃ Χαρίτων legebatur; confidentius ἧ̃ relativum defenderem,

nisi forte quod spatium in lapide post *πορευομένους* vacat hoc pro vulgata interpunctione et lectione facere videretur. — *ΕΞΕΝ* quod non intellego correxi ex v. 4. Fecit autem Volumnius *permissu praesidis*, cui Aristo nomen fuit. — 10 *ΗΜΗΡΙΟΙΣ*.

1074. Hierapoli Phrygiae. C. I. 3909.

*Ἀσίδος εὐρείης προφερέστατον οὐδας ἀπάντων,
χαίροις, χρυσόπολι Ἱεράπολι, πότνια Νυμφῶν,
νάμασιν, ἀγλαίῃσι κεκασμένη.*

2 *ΙΕΡΗΟΛΙ* Chandler et codex Askewianus; *Ἱεράπολι* Smith, qui alia quoque interpolavit. Itaque etsi mirum est urbis nomen ad dialecti normam inflecti tamen *Ἱερήπολι* fortasse scribendum. — 3 extremam *Η* litteram unus Smith addidit, omiserunt reliqui; lectio igitur haud certa.

1075. Erythris prope arcem. Lebas V 58.

*Ἀγαθῇ τύχῃ.
Νύμφαις Ναιάσιν ἀγαλ(λ)όμενος ἐνθα Σιβύλλης
εὐρύνης ἄρξας Εὐτυχιανὸς τὸ πάροιθε
δαπάναις ἐτοίμοις, ἀγορανόμος φιλότιμος,
ἄμφω δ' εὐψίχως σὺν Εὐτυχιανῷ παιδί πανηγυριάρχη
ἐκ προσόδων ἰδίων τῇ παιρίδι τὸ ὕδωρ
φαίδρνέν τε γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον
μνημόσυνον τοῦτο τοῖσιν ἐπεσσομένοις.*

Versus inconditos addendo omittendo corrigendo in ordinem redigebant Curtius et Sauppe *Act. societ. litt. Gott.* 1859 VIII 161. — 5 pentametrum puta. — 6 *αὐλιεῖον* fontem antro coercuit cf. A. P. VI 334 *αὐλία καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος*. Nymphis et Mercurio vicina Herophila sibylla Idae Troico in oppido condita fuit (Paus. X 12, 6), nec minus Erythraea sibylla (Paus. *l. s. s.*), iuxta cuius antrum Eutychianus fontem instruxerat (v. 1), ex Nympha nata esse dicebatur.

1076. Romae. C. I. 6191.

Μέμφις καὶ Γελάσις Χαρίτων λουτρὸν τόδε τεῦξαν.

Traditur ab initio *ΙΜΕΝΦΙΣ* et extr. *ΤΕΥΞΑΝ*. i., ut duae lineolae

rectae interpungentis notae esse videantur. — Melius scripsisset τόδε λουτρὸν ἔτευξεν. A. P. IX 609 Τῶν Χαρίτων τόδε λουτρὸν ἀθύρματα· καὶ γὰρ ἐκείνης-μοῦνας ἔσω παῖσδεῖν τὰς Χάριτας δέχεται.

1077. Romae. C. I. 6322.

Λουτροῖς ἀενάοισι ἀθύρ[ματα]
 δ]ό[ξ]αν ἔῳ γεν[ε]τα

1 ἀθύρματα recte videtur Franz posuisse, cf. ad n. 1076. At λουτροῖς dativum nescio quomodo explicem. Videtur enim et nomen dedicantis et verbum ἔτευξεν in eodem versu fuisse. — 2 sq. sic traduntur:

ΕΝΙΑΟΖΑΝΕΩΓΕΝΗΤΑΙ — — —
 ΠΑΡΑΡΩΛΩΜΙΕΝΟΚ — — —

ubi ῥόδων nomen facile deprehendas, difficile suo loco ponas.

1078. Adanis Ciliciae. C. I. 4440 et melius ibid. Add. III p. 1171.

Ὅντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε, καὶ τόδε θαῦμα
 δείμασθαι ποταμοῦ χειμερίοισι δρόμοις
 ἀρρηκτον κρηπῖδα σιδηροδέτοιςι θεμελίοις,
 ὧν ὑπερ εὐρείην ἐξετάνυσσας ὁδόν,
 5 ἤν πολλοὶ καὶ πρόσθεν ἀπειρεῖσι νόοιο
 Κυθναίων ῥείθρων τεῦξαν ἀφανροτέρην·
 σοὶ δ' ὑπὲρ ἀψίδων αἰώνιος ἐρρίζωται,
 (καὶ ποταμὸς πλήθων προήτερος τελέθει),
 αὐτὸς τήνδε γέφυραν ἀνασχόμενος τελέεσθαι
 10 ἡγεμόνος πιθοῖ τοῦ διασημοτάτου,
 ὅφρα σε καὶ μετόπισθεν ἔχοι κλέος ἶσον ἐκείνοις,
 οἷ Νεῖλον προχοὰς ζεῦξαν ἀπειρεσίους.

Auxentius iussu praefecti, cuius nomen tacetur (v. 10), Cydnum flumen ponte iunxit firmiore; qui antea facti erant inpetum fluminis sustinere non potuerant. — 8 parenthesin significavi; nam verba (v. 9) αὐτὸς-ἀνασχόμενος continuanda eis sunt quae v. 7 leguntur σοὶ-ἐρρίζωται.

II. HEROVM ET VIRORVM CLARORVM MONV- MENTA ARTIFICVM ARTIVMQVE TITVLI.

1079. In museo privato Britannico. Leake *Transact. of the Royal Soc.* 2 d. series I 305. Welcker *Mus. Rh.* III 274 n. 53.

Καὶ μετὰ λαοφ[ό]νον ξίφος νιέ[ος] ἤρκεσα πάτρην,
κτεῖνα δ' Ἀχιλλῆα γήραος εὐφραδίῃ·
ἐς δεκατὸν δ' ἐκράτησα Π[αν]ελλήνω[ν] ἐνιαυτό[ν],
πρὸς δὲ μ[ι]τον μοιρ[ῶν] οὐτις ἔχε[ι] δύνασιν.

Priami statuæ olim subscriptum fuit epigramma, quod ab initio mutilum esse nescio an non recte censeat Welcker. Idem recte explicat: *gloriatur se etiam post Hectoris necem patriæ defendendæ parem fuisse. Noti enim strategematis, quo Achilles Paridis Deiphobique manu periit, auctor ferebatur Priamus, Eur. schol. Hec. 388 Dind. λέγεται γὰρ κληθῆναι αὐτὸν πρὸς τοῦ Πριάμου ὡς φίλον καὶ φονευθῆναι πρὸς Ἀλεξάνδρου διὰ βέλους.* — 4 legebatur μοίρ[ης].

1080. Prope Ilium novum. C. I. 3626.

Τίχτε τέχνα τὸν ἄριστον ἀμύντορα πατρίδος αἵης,
οἷον Ζεὺς ὤρσεν, οἷον Ὅμηρος ἔφ[η].

Miro acumine ignotum quendam hominem patria ignota ex matre Techna natum finxerunt et Welcker (*Syll.* 44) et Boeckh. Patria nimirum Ilium est, eiusque defensores Priamidae, quorum quem potissimum intellegas nec per se dubium est et verba docent οἷον Ζεὺς ὤρσεν. Sunt enim Homeri verba Φοῖβος Ἀπόλλων, ὅς ῥά οἱ Ἔκτορ' ἐπ' ὤρσεν, nisi quod

pro Apolline poeta memoria deceptus ipsum Iovem posuit. Fuerunt igitur versus Hectoris statuæ subscripti, quem τίκτε τέχνα i. e. *quem ars exsculpsit*. Hectoris heroum et statuam Iulianus Ilii se vidisse narrat in epistola nuper ab Henningio edita (*Hermæ* IX 257) v. 16 ἡρώ-
όν ἐστιν Ἑκτορος ὅπου χαλκοῦς ἔστηκεν ἀνδριάς ἐν ναίσῳ βραχεῖ· τοῦτω
τὸν μέγαν ἀντέστησαν Ἀχιλλέα κατὰ τὸ ὑπαιθρον. — 2 εφγ corr. Welcker.

1081. Prope Ilium novum. C. I. 3632 ex schedis Koehlerianis.

Οὐκ ἴσα πατρὶ [π]αθόντα κατέσχε με Ἰλιάς α[ῖα
ἀλλὰν Ἑλλαδικὰ[ν] κευθομένα λαγ[ό]σιν.

1 traditur:

ΑΠΑΤΡΙΗΓΑΘΟΝΤΑ

ΚΑΤΕΣΧΕΜΕΙΛΙΑΣΑ

quibus fretus Boeckh ἀπατρίη γάθοντα scripsit interpretans *peregrina habitatione et quasi exilio gaudentem*, quae plus uno nomine vituperanda sunt. Re diu perpensitata coniecturam proposui valde quidem incertam, Aiacis quoddam epitaphium esse putans, quem ut πύργον Ἀχαιῶν ita ἀλλὰν Ἑλλαδικὰν apte adpellari posse puto. Sententiam repetii ex Soph. *Ai.* 434 sqq.

ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονός
τὰ πρῶτα καλλιστεῖ ἄριστεύσας στρατοῦ
πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρων
ἐγὼ δ' ὁ κλέϊνον παῖς κτλ'. coll. vv. 465 sq.

— αῖα rarum vocabulum certo restituit Boeckh. — 2 ΛΑΓΩΣΙΝ — κευ-
θομένα pro κεύθουσα dictum videtur soloece.

1082. Romae in villa Albani. Anaglypho exsculptus Hercules quiescens. C. I. 5984. Iahn *Bilderchron.* p. 68 sqq. 74.

a. sub tripode

Ἀμφιτρών ὑπὲρ Ἀλκαίου τρίποδα Ἀπόλλωνι.

addito scholio:

τοῦ]το[ν] ὑπὲρ Ἑρακλέ[ο]υς φασὶν δαφνηφορήσαντος ἀ[ν]α-
τεθῆναι τὸ γὰρ ἐ[ξ] ἀρχῆς οὐχ Ἑρακλεῖ ἀλλ' Ἀλκαίῳ αὐτὸν
καλεῖσθαι.

b. sub anaglypho

- Οὓς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθεῖος ἀναγκασθεῖς [τέλεσ' ἄθλους·
 πρῶτα μὲν ἐν Νεμέᾳ βριερὸν κατέπεφνε λέοντα,
 δεύτερον ὕδραν Λερναίαν ἔκτεινε, τρίτον δέ
 καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ, στικτὴν ἔλαφον δὲ τέταρτον·
 5 πέμπτον δὲ στρουθὸς Συμφαλίδος ἤλασε λίμνης,
 ἕκτον δ' Αὐγείᾳ ἐφόρει κόπρον· ἔβδομον ἐλθὼν
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν, ὄγδοον ἵππους
 Θρήκης ἐξέλασεν Διομήδεος, Ἰππολύτης τε
 ζω[στῆρα ἐξεκόμισ(σ)εν Ἀμαζονίδος, δέκατον δέ
 10 Γηρυόνην ἔκτεινε [καὶ ἦ]γαγε βοῦς ἀγελαίας·
 ἐνδέκατον δ' ἐξ Ἄδου ἀνήγαγε [Κέρβερον αἰνόν,
 Ἑσπερίδων δ' ἤνεγκε μολὼν [ἐπὶ τέρματα γαίης
 χρύσεια μῆλα, δράκοντα λαθ[ών, τὸ πανύστατον ἔργον —
 δώδεκα μὲν τοῦσδ' ἐξε[τέλεσσε τότε· ἀλλὰ πάρεργα
 15 Βούσειριν μὲν ἐν Αἰγύπτῳ κτάνεν, ἐν Λιβύῃ δέ
 Ἀνταῖον· Φολόην Κεντ[αύρων ἐξεκάθηρεν.
 Κύκνον ἰδ' αἰτόν, ὃς τὸ [Προμηθεὸς ἦσθιεν ἤπαρ,
 ἐν Λυδοῖς πύματον θ'

Consimili ratione Herculis labores conplures enumeraverunt et grammatici et poetae, quorum omnium proxime ad tabulam Albanam accedit scriptor epigr. append. Planud. 92; uterque enim metro usus tritissimo singulos labores quam plenissime ut in puerorum usum explicat, nullo admixto dictionis fuco. Omnibus autem hoc propositum erat, ut ieiuno argumento quam brevissime enarrato acuminis aliquid adderent, velut Philippus (app. Plan. 93) αὐτὸς Ὀλυμπον ἔχω et frigidissime iocans grammaticus ille (*ibid.* n. 92) τὸ τρισκαιδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον μουνονυχὶ πεντήκοντα ξυνελέξατο κούραις. Anaglyphi versus qui fecit non sibi defuit; versu enim extremo, quem non video qua alia ratione expleas, idem ille dixisse videtur, quod anaglypho exsculptum est, exantlatis tot aerumnis ad superos receptum esse Herculem. — 1 post ἀναγκασθεῖς legit Stephani . . . Lz . . . recteque supplavit. Coepta versus primi sententia repetitur v. 14. — 9 ζωστῆρα Corsini. — 10 suppl. Reinesius. — 11 Κέρβερον Victorius, cui addendum adiectivum; θηρίον αἰνόν clausula est Theocritea XXV 205. — 12 εἰς ἔσχατα χώρας Franz. — 13 λαθών Franz, reliqua supplavit Wilamowitz. — 14 ἐξεγ . . vel ἔξεν . . traditum; ἐξετέλεσσ' ἄθλους Stephani. Vocabulo ἄθλους non opus est, cf. ad v. 1; scripsi τότε i. e. ὅτε ὑπὸ Εὐρυσθεως ἡναγκασθη (v. 1); ἀλλὰ πάρεργα addi-

dit Wilamowitz. — 15 suppl. Stephani. — 16 suppl. Michaelis; vocabulo ἐκκαθαίρειν utitur grammaticus app. Plan. 92, 7. — 17 suppl. Franz. Cycnum propterea puta cum Promethei vexatore compositum, ut avium par (cygnus et aquila) ne disiungerentur. Interficiendi verbo, quo opus est, cum in hoc versu locus non sit, proximo demum versu fuerit necesse est, quem sic *exempli causa* explevit Franz ἐν Λυδοῖς πύματον κτάνε Συλέα καὶ Λιτυέρσην. At certa est θ littera post πύματον. — 18 ab initio οντον vel ἡντοῖς traditum et spatio novem litterarum intermisso ὦντε. Stephani nihil legit nisi .γτο.

*1083. Athenis prope Lysicratis monumentum. Cumanudes 1.

Κόδρον τοῦτο πέσημα Μελανθείδας [ἄνακτος,
ξεῖνε, τὸ καὶ μεγάλην Ἀσίδα τειχίσας] το
σῶμα δ' ὑπ' ἀκροπόλει φέρον τάρχυσεν [Ἀθήνης
λαὸς ἐς ἀθανάτους δόξαν ἀειραμένον].

Litterae vulgares praeter α; videtur η p. Chr. n. saeculi. Supplementum Conze. — 1 ex Pausania (I 19, 5) videtur conligi posse prope Ilisum cecidisse Codrum; Lycurgus *Leocr.* 86 πρὸ τῆς πόλεως dicere satis habet. Lapis eo loco repertus, ubi sepultum regem credebant (v. 3). — 2 Paus. VII 2. — 4 ἀειραμένου Buecheler.

1084. Romae extra portam Trigeminam (*alle tre fontane*) herma. C. I. 6092.

Ὅμηρος.

a. Ἡρώων κάρυκ' ἀρετᾶς μακάρων τε προφήτιαν,
Ἑλλάνων δόξης δεύτερον ἄελιον,
Μουσέων φέγγος, Ὅμηρον, ἀγήρατον στόμα κόσμου
παντός, ὁρᾷς τοῦτον δαίδαλον ἀρχέτυπον.

>
5 b. Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοὶ φράζειν γένος οὐδ' ὄνομ' αὐτό,
νῦν δ' ἔνεκ' Αἰλιανοῦ πάντα σοφῶς ἐρέω
πατρίς μοι χθὼν πᾶσα, τὸ δ' οὐνομά φασιν Ὅμηρον,
ἐστὶ δὲ Μουσάων, οὐκ ἐμὸν οὐδὲν ἔπος.

>
c. Εἰ μὲν θνητὸς ἔφες, πῶς ἀθάνατόν σε ἐποίησαν
10 Μοῦσαι καὶ Μοιρῶν νῆμα ἀνέκλωσαν, ἀναξ;

εἰ δ' ἦσθα ἀθάνατος, πᾶς ἐν θνητοῖς σε ἀριθμοῦσιν;
οὐ μὰ σὲ ταῦτ' ἐχρῆν, σεμνὲ ποιητό, φρονεῖν·
ἀλλ' ἔγνων τὸ ἀληθές, ἐπεὶ τὸ σαφές διαφεύγει·
ἄνθρωπόν φασιν, θεῖέ σε Ὀμηρε, πέλειν.

Litterae vulgares; π saeculo non antiquior inscriptio, si quidem in Menandri titulo (v. seq.), qui ut eodem loco positus ita eodem tempore ab eodem poeta scriptus et ab eodem lapidario sculptus est, dativo φίλῳ (v. 1.) iota non additum est. Aelianum περὶ ζώων scriptorem utrumque fecisse epigramma omnes fere crediderunt, quorum sane hoc favet opinioni, quod versus pedestrem magis quam poeticum sermonem resipiunt. Aelianum tamen, qui in bibliothecae suae vestibulo hermas posuit, eundem carmina fecisse docent tituli alterius vv. 9 sqq. Ceterum ex schedis vaticanis Ligorii notitiam protraxit Welcker *Mus. Rh.* 1845 III 466, Menandri una cum Homeri hermam repertum esse in villa Claudii Valeriani Aeliani Praenestini, tunc *Casale di Valeriano* nominata; quae qua fide digna sint nescio. — Primum epigramma paucis mutatis Antipatri Sidonii est A. P. VII 6. — 1 μακάρων δέ codex. — 2 Ἑλλάνων βιοτᾶ codex, cui quod Aelianus δόξης substituit cum obscurus fieri vereretur ineptus factus est. Melius poeta iv saeculi supra n. 906, 6 γαίης Ἰλλυρίδος δεύτερον ἡέλιον. — 3 Μουσῶν codex, quod ex lapide corrigendum. — ἀγήρατον codex et lapis, certaue ratione hoc et Antipatro et aliis multis poetis restituendum est, cf. ad. n. 547, 3. — 4 Antipatri versus παντός, ἀλirroθία, ξεῖνε, κέκευθε κόνις ex rerum necessitate mutatus est, et satis quidem male; paullo melius scripsisset ὄρᾳς τούτου δαίδαλον ἀρχέτυπον, cf. A. Pal. XVI (ed. Par.) 151 ἀρχέτυπον Διδούς ἐρικυδέος, ὧ ξένε, λείσσεις εἰκόνα. — 5 Homerum grammaticorum altercationibus defatigatum patriam ortumque indicare recusantem multi finxerunt, cf. A. P. XVI (ed. Par.) 299, pluresque eadem fere ratione qua Aelianus quaestionem solvebant, cf. *ibid.* 295 οὐ γὰρ ἔφν χθονὸς ἔργον· ἀπ' αἰθέρος ἀλλὰ εἰ Μοῦσαι πέμψαν, ἵν' ἡμερίοις δῶρα ποθητὰ φέροι et 296 πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ τεκούσας οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας. — 9 sqq. cf. A. P. XVI (ed. Par.) 301 εἰ θεὸς ἐστὶν Ὀμηρος, ἐν ἀθανάτοισι σεβέσθω, εἰ δ' αὖ μὴ θεὸς ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι. — 12 οὐ μὰ σέ per ipsum Homerum iurans deum esse significat. — 14 *hominem quidem te praedicant, at divinum*, quam sententiam poeta non apertam, sed veram ait esse, tamquam ex oraculi tenebris extricatam, cf. A. P. l. s. s. 296 εἰ δέ με Φοῖβον χρὴ λέξαι πινυτὰς ἀμφαδὰ μαντοσύνας, - πάτρα σοι τελέθει μέγας οὐρανός κτλ.

1085. Romae eodem quo antecedens loco herma repertus. C. I. 6083.

Μένανδρος.

- a. Ἐχρῆν μὲν στῆσαι σὺν Ἐρωτι φίλω σε, Μένανδρε,
 ᾧ συνζῶν ἐτέλεις ὄργια τερπνὰ θεοῦ.
 δῆλος δ' εἰ φορέων αἰεὶ θεόν, ὅπποτε καὶ νῦν
 σὴν μορφήν κατιδὼν αὐτίκα πᾶς σε φιλεῖ.
- 5 b. Φαιδρὸν ἑταῖρον Ἐρωτος ὁρᾷς, σειρῆνα θεάτρων
 τόνδε Μένανδρον αἰεὶ κῆρτα πυκαζόμενον,
 οὔνεκ' ἄρ' ἀνθρώπους ἰλαρὸν βίον ἐξεδίδαξα,
 ἡδύνας σκηνὴν δράμασι πᾶσι γάμων.
- 10 c. Οὐ φάυλως ἔστησα κατ' ὀφθαλμούς σε, Μένανδρε,
 τῆσδ' ἔγ' Ὀμηρείης, φίλτατέ μοι, κεφαλῆς·
 ἀλλὰ σε δεύτερά ἔταξε σοφὸς κρείνειν μετ' ἐκείνον
 γραμματικὸς κλεινὸς πρόσθεν Ἀριστοφάνης.

Versus non melioris notae quam hermae Homerici; vv. 1 et 5 et 6 duplici trochaica incisione foedati; v. 2 θεοῦ abundat. — 7 ΕΞΕΔΙΔΑΞΑΣ Gruter ex Vrsino, errore eo faciliore, quod primo tertioque epigrammate adpellatur ipse Menander. — 8 condita scena omnibus actionibus nuptiarum Franz, quod etsi minime pulcrum, melius tamen est quam quod Meineke γάμῳ corrigens pro γάμων explicat omnibus in fabulis scenam nuptiarum celebritate exhilarans (*Menand. et Phil. rel.* p. XXIX). — 9 sqq. versus miserrimi. — 11 sq. Aristophanem magni fecisse Menandri virtutes docet vox quaedam illius ᾧ Μένανδρε καὶ βίε, πότερος ἄρ' ὑμῶν πότερον ἀπεμιμήσατο; cf. Meineke *l. s. s.* p. XXXIII, idemque iudicium eo loco profert Quintilianus XI 69, ut Aristophaneum esse facile credamus: *ita omnem vitae imaginem expressit.*

1086. Thera in insula rupi insculptus titulus. Ex Prokeschii apographo Boeckh *Act. acad. Berol.* 1836 p. 41 sqq. coll. tab. n. 5.

Κυκλείδας Κ]υκλῆος ἀδε[λφ]ε[ιῶι Ἀρίῳ]νι,
 τὸν δελφίς [σῶσε, μνημόσνον τέλεσεν.

Litterarum formae sunt fere ol. 40, cf. Kirchhoff *Stud.*² p. 45 sq. — Recepi quia ingeniose haec Boeckh mihi lusisse videbatur. Ad obscuram Arionis memoriam explanandam nemo sanus hoc disticho abutetur.

1087. Romae in monte Caelio herma. C. I. 6088.

Μιλτιάδης.

Qui Persas bello vicit Marathonis in arvis,
civibus ingratis et patria interit.

Πάντες, Μιλτιάδη, τά[δ'] ἀρχία ἔργα ἴσασιν,
Πέρσαι καὶ Μαραθῶν, σῆς ἀρετῆς τέμενος.

3 ΤΑΛΑΡΗΙΑ Wesseling et Brunck τὰ σ' ἀρχία, cautius Iacobs corruptum locum significavit. Mihi τὰδ' ἀρχία certum videtur; respicit autem poeta quae v. 1 dicta erant. Continua enim disticha tradita sunt, ut nesciam an lenius post v. 2 interpungendum sit.

1088. Romae. Anaglypho pugna ad Arbela commissa in clipeo exsculpta, quem tenent Europa et Asia mulieres. C. I. 6020. Iahn *Bilderchron.* p. 55 sq.

a. Ἐπταξαν βασιλῆες ἐμὸν δόρυ ἔθνεα τε αὐτῶν,
ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται.

Εὐρώπη	Ἡ ἐπιπασιμάχη	Ἀσία
	τοῖτῃ πρὸς Δαρῆ-	
	ον γενομένη	
	ἐν Ἀρβήλοις.	

b. Εἰμὶ δ' ἀφ' Ἡρακλέος Αἰὸς ἔκγονος, νῖος Φιλίππου,
Αἰακιδῶν γενεῆς, μητρὸς Ὀλυμπιάδος.

1 cf. Verg. *catal.* XII *hic reges Asiae fregerat, hic populos* de Mithridate. — In proximis ἐπιπασιμάχη unum vocabulum feci Welckerum secutus *Mus. Rh. vol. suppl.* II 1 (1839) p. 24. Nota est Accii tragodia *Epinausimache*, cf. Iahn *Bilderchron.* p. 17 adn. 124.

1089. In Romae suburbana quadam regione uti omnes Gruteri titulos ab Vrsino acceptos inventum esse, fortasse in Hadriani villa Tiburtina (cf. ad v. 7) statuit Mommsen. Ex Grutero C. I. 6857.

..... ἀ]ριδείκετον [ἀν]δροδ[ς] ἀοι[δὴν,
γαῖ]α τὸν Ἀ[σ]κανίη [γ]είνατο Πα[ρ]θε[ν]ιο[ν],

- ἀε[ὶ τ]ιμ[ήε]σ(ο)ι τετιμένον ἡγεμόνεσ[σ]ι,
 μυρία] ἐ[π]’ Ἀ[ρήτη] μ[υ]ράμενον [φθ]ιμέν[η],
 5 μυράμενον λυγροῖσιν ἐ[πὶ] φθιμένη ἐλέγοισιν,
 ἀνέρα παντοίη[ς] ἐ[μ]μορον εὐεπίης.
 καὶ τὸ μὲν οἴχεται ἄω[τον] ἱ[πὸ] πλημῆσιν Ἀναύρου,
 π[ε]τροφ[υ]ὰ γ[ραπτήν] σ[υ]ραμένοιο λίθον
 τῇ]ν δ’ αῖ’ ὑπερ[θ]ε νέην [δέλτον] πάλι [θ]ήκατο [τ]ύμ[β]ο[v]
 10 Ἀ[δ]ριανὸς Μου[σῶν] δῶρον ἄφ’ ἀγνοτ[ά]των,
 ὄφ[ρ]α καὶ ὀψιγόνοισιν ἀγα[μέ]α τ[ύ]μβος ἀείδοι
 ἄστον] Ἀπαμ[ε]ίης [κ]αὶ [θ]άλος Εὐφρο[σ]ύν[η]ς.

Tractavi *Hermae* XI 370 sqq. adtulique Scaligeri verba, qui mag-
 nam verae interpretationis partem occupaverat. Singula quae posui verba
 incerta pleraque esse ipsi videbunt periti. Fuit eo quo lapis inventus
 est loco epigramma positum Parthenii Nicaeensis, factum id ut suspicor
 in Areten uxorem mortuam, cf. Suid. s. v. Παρθένιος· ἔγραψε δὲ . . .
 Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, ex quo carmine nihil superest praeter
 unum inperativum ἀνεμε ἀντὶ τοῦ ἀνάγνωθι positum (schol. *Pind. Isthm.*
 II 63). Monumentum fluminis inpetu disiectum Hadrianus Caesar resti-
 tuit, quem simili Parthenii ingenio delectari facile credam; ille enim
recolenda abstrusarum fabularum memoria doctrinae laudem aucupabatur
 (Meineke *Anal. Alex.* p. 258). — 1 ΑΤΕΙ ΠΙΝΕ ΠΙΔΕΙΚΕ
 ΤΟΝΑΗ:ΔΡΟΕΑΟΙ extrema bene restituit Franz; antea πρίν fuisse videtur:
olim hoc loco legebatur praeclarum Parthenii carmen. — 2 ΑΕΚΑΝΗΤΕΙΝΑ
 ΤΟΠΑΛΟΚΝΙΟ Ἀσκανίη γελῶτο Scaliger, qui Παϊόνιον nomen fuisse putavit.
 — 3 ΑΕΝΙΜΕΕΚΙ — ΗΓΕΜΟΝΕΚΙ inperatores intellege Tiberium et Hadri-
 anum. — 4 ΔΕΓΙΑΗΙΜΤΡΑΜΕΝΟΝΙΟΙΜΕΝΙ ἐπ’ Ἀρήτη plane incertum.
 — 5 ΜΙΡΟΙΚΙΝΙ verbum iteratum fuisse docent iterata ea verba
 quae e verbo proxime suspensa sunt ἐπὶ φθιμένη. *Apoll. Rhod.* II 782
 ὄντινα λαός-οἰκτίστοις ἐλέγοισιν ὀδύρεται. — 6 ΑΙΜΕΝΗΙΟΙΗΓΑΜΜΟΡΟΝ —
 7 ἄωτον bene Franz. — ΥΠΛΗΜΗCIN praestat fortasse forma πλησμῆσιν.
 Αναυρον Thessalico flumini cognominem sicut Peneum et Alpheum vil-
 lae Tiburtinae fluvium fuisse eleganter coniecit Wilamowitz. — 8 ΤΗΕ
 ΥΑΙΡΑΠΗΝΥΡΑΜΕΝΟΙΟ συραμένοιο Scaliger; poteris ἀραμένοιο. —
 9 ΝΔΑΡΥΠΕΡΟΕΝΕΗΝΑ . . . ΠΑΛΑΙΟΗΚΑΤΟΙΥΜΙΟ πάλι θήκατο
 τύμβω Scaliger; δέλτον vocabulum parum placet. — 10 ΑΝΡΙΑΝΟCΜΟΥC
 ΑΙΜΟΝΑΦΙΝΓΑΤΝΥΝ ἄφ’ ἀγνοτάτων apte Franz, nec praestat opi-
 nor ἄφ’ (vel ἀπ’) ἀθανάτων. — δῶρον conieci ex Antipatri Sid. ep. A. P.
 VII 14 ἄφθιτα μνησάμενα δῶρ’ Ἑλικωνιάδων. — 11 ΖΡΑΕΝΟΥΙ
 ΓΟΝΟΙCΙΝΠ ΚΛΕΑΤ ὄφρα Franz. — 12 Μ
 ΑΠΑΜΗΝCΑΙ ΑΛΟCΕ ΥΦΡΗΥΝ videtur Apameensium civis nominari Parthe-

nus; Suid. Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός. Myrlea πόλις Βιθυνίας, ἡ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη (Suid. s. v. Ἀσκληπιάδης). Vt pari iure Nicaeenses apud se natum Apameenses altum educatumque apud se poetam suum civem praedicare potuerint, statuendum videtur parentes post natum Nicaeae filium Apameam sedem transtulisse. Bello Mithradatico a. 73 captum et Romam ductum esse narrat Suidas, nescimus tamen utra ex urbe; nam eodem anno Apamea a Valerio Triario et Nicaea a Barba Luculli legatis capta est, Appian. *b. Mithr.* c. 77. Suidae verba ἐλήφθη ὑπὸ Κίονα λάφυρον aut corrupta aut errore foedata sunt. — θάλος Εὐφροσύνης si recte scripsi, non inficete dicitur perpetuus ille *tenerorum lusor amorum*.

1090. Prope Cephisiam herma sine capite. C. I. 989.

Ἡρώς Πολυδευκίων,
ταῖσδ' ἐποιεῖ ἐν τριόδοις σὺν σοὶ ἐπεστρεφόμην.
πρὸς θεῶν καὶ ἡρώων κτλ'.

Polydeuces Herodis Attici libertus sat notus; libertorum Herodem imagines posuisse auctor est Philostratus, cf. Boeckhii adn. et tit. seq.

1091. Στὸν Μαρκόπουλον Fourmont, cuius ex schedis C. I. 994.

Πολυδευ[κίων] ἥρω[ς],
κ[α]ὶ το[ύ]τοις λουτρο[ῖσι] συν[ω]μειλ[ή]σαμεν ἄμφω.

Supplevi ex similitudine tituli antecedentis; Philostr. *vit. soph.* p. 559 εἰκόνας γοῦν ἀνέτιθει σφῶν . . . τὰς μὲν ἐν δρυμοῖς, τὰς δ' ἐπ' ἀγροῖς, τὰς δὲ πρὸς πηγαῖς, . . . ξὺν ἀραῖς τοῦ περικύβοντος ἢ κινήσοντος. Tradita haec sunt:

ΠΟΛΥΔΕΥ
ΗΡΩΚΛΙΤΟ
ΤΟΙΣΛΟΥΤΡΟ
. . . ΩΜΕΙΛΗΣ

*1092. Ad Erechtheum herma. *Ephem.* 3722.

Μνημα τόδε Φρόντωνος· ἐς Αἶδος εἰθὺν νεοίμην,
πρὶν χρυσὸν δέχθαι πρήχματος οὐχ ὀσίον.

1 εἰθὺ non εὐθὺ in lapide est; cf. A. P. X 3 εἰς Ἀἶδην ἰθεῖα κατ-
ήλυσιν.

1093. Bovillis reperta tabula Iliaca. C. I. 6125 coll. Iahn *Bilderchron.* p. 3. 91. tab. A.

ὦ φίλε παῖ, Θεοδῶρῳ μάθε τάξιν Ὀμήρου,
ὅφρα δαεῖς πάσης μέτρον ἔχης σοφίας.

1 suppl. Lehrs (*Mus. Rh.* II 354). Alii artificem intellegunt Theodorum, rectius ut videntur alii grammaticum qui *ordinem rerum ab Homero enarratarum composuit*.

1094. Romae vel prope Romam reperta tabula argumentis homericis insculpta. C. I. 6126 a. Iahn *Bilderchron.* p. 4 sq. p. 92 tab. C.

Ἐνθάδε τὴν ἀρχὴν σύ γε λάμβά]νε, οὗ ποτε βούλει.

Supplevit Michaelis praeunte fere Franzio. — Occupat versus superiorem partem lapidis in modum tabulae latrunculariae quadris descripti, quibus singulis in quadris singulae litterae scriptae artificis titulum efficiunt hunc:

Θεοδώρου ἡ τέχνη.

Quae eadem verba cum unus quisque quadrarum ordo a sinistra oblique dextrorsum adsurgens contineat, recte dici potest: *undecunque initium feceris, semper eadem verba conpones*. — Theodorus idem est de quo ad tit. anteced. dixi.

1095. Tabula Sartiana argumentis homericis insculpta. Henzen *Annal. Inst.* XXXV 412. Iahn *Bilderchron.* p. 4. 85. tab. B.

Perierunt argumenta librorum α β γ.

Δ Δέλτα]νσιν ὄρκων ἐπιπωλ[εῖται δ'] Ἀγαμέμνων.
Ε Εἰ. Διομήδης μὲν ἀριστεύει πρὸς δ' Εἴλιον ἔρχεται Ἐκτωρ.
Ζ Ζῆτα δ' ὁμιλ[ῖ τ]ὰ πρὸς Ἀνδρομάχην, καὶ Πάριν ἐς χάριν ἔλκει.
Η Ἥτα. Αἴας Ἐκτορι μονομαχῖ, καὶ νῦξ αὐτοὺς καταλύει.

reliqua perierunt.

Similia extant Stephani grammatici A. P. IX 385 ἀκρόστιχα εἰς τὴν Ἰλιάδα κατὰ βῆψωδον et quae inedita ex codicibus Homeri addidit A. Ludwig *Mus. Rh.* XXXII 10 sq. Vidit Merkel tabulae versuum eam esse naturam ut heroico hexametro praecedat choriambus; corruptos numeros v. 1 et v. 3 bene Michaelis (apud Iahn p. 85) ita explicavit ut versus

non in huius ipsius tabulae usum factos a lapidario incuriose aliunde transcriptos esse coniceret. — 1 Δέλτα θεῶν δόγμα (sic etiam Henzen) χύσιν [θ'] ὀρκων Michaelis. Litterarum vestigia ante χύσιν omnia incerta. Deinde ἐπι | πωλοῦ | ἀγαμέμ | μνων corr. Henzen. Stephanus *l. s. s.* δέλτα θεῶν ἀγορή, ὀρκων χύσις. Ἄρεος ἀρχή. Quinti libri periocha ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος ἐπιπώλησις. — 3 ΔΟΜΙ | ΛΠΑ corr. Sarti. Fortasse Hectoris nomen ex versu superiore repetendum; certa tamen res non est. Conlato Stephani versu ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἑκτορός ἐστ' ἑαριστὺς conieci olim ζῆτα δ' ὁμιλεία πρὸς Ἀνδρομάχην Ἑκτωρ Πάριν ἐς χάριν ἔλκει. — 4 Αἴας non videtur iambus, sed anapaestus esse; in Stephani versu ῥτα δ' Αἴας πολέμιζε μόνῳ μόνος Ἑκτορι δῶ fortasse δ' delendum.

Accedit similis tabulae fragmentum Romae repertum ap. Iahn *l. s. s.* tab. IV F coll. p. 25.

Ἀχιλλεύς. Πρίαμος. Λύτρα.

Λύτρα νεκροῦ καὶ πέρας ἐστὶν τάφος Ἑκτορος ἱππ[οδάμοιο.

Ab initio . . . ΟΑ corr. et suppl. R. Rochette. — Versus natura praecedentibus similis, non aequalis (spernendae enim Studemundi argutiae ap. Michaelis, ad Iahn p. 85 adn. 440); sunt autem duo choriambi quos excipit tetrapodia dactylica.

1096. Stratoniceae in Serapieii pariete. C. I. 2722 coll. Add. II p. 1108.

M] νημόσυνον ἀνθρώπ[οις τόδ' ἡμε]ρήσιον	λα
ε] ὕρον, μετρήσας μονο[ικᾷ συντ]άγματι	λ
ν] ἐμ[ω]ν τ' ἐκάτερον μῆνα[ς ἡδ' ε]πεμβόλους,	λα
ῥ]να ἂν τις ἔτυχε τῆς ἀπαιδεύτου τύχης,	λα
5 παρησίαν ὁμοίαν οὐκ ἔχων βροτοῖς,	κη
παρηγορεῖται βαιὸν ἀριθνησας τάδε.	λα
ο] ὕτως ἔγραψα τοῖς φίλοισι χρήσιμον.	λ
σὺ μοι, Πρόνοια, λοιπὸν εἰς τὸ δεύτερον	λα
εὐπερινόητον ἡδὴν ἀγγεῖλαι στίχον	λ
10 ὑπεριτάτοις γὰρ ἡμῶν ἐνχρὴν Ἑρῇ καὶ Διὶ	λα
Ῥεμβηνόδῳ περάσας τὴν ἐτησίαν χάριν	λα
εὐδαιμονήσας δέλτον ἀνατιθῶ θε[οῖς.	λ

S ἀφ' ἔ[τ(ους).

A dextra mensium duodecim dies adscriptos esse vidit Chishull, menses anni Asiani a d. 24 Sept. incipientis adgnovit Boeckh, intellegens simul quot quisque mensium dies haberet, tot singulis versibus litteras esse; idem denique eius qui tam facete luserit nomen ex versuum litteris initialibus extricavit Μένιππος εὔρε. Grammaticus fuit otiosus qui incultis hominibus hoc μνημόσυνον ἡμερήσιον non nullo labore prospiciendum putaverit, fuit insulsus et inperitus, qui cum initio satis commode res cesserit postea et morae et laboris inpatiens ut rem quocumque modo perficeret et grammaticis et metricis, denique vel orthographicis legibus abusus sit. — 1 et 2 Boeckh, 12 Chandler supplevit. — 3 ἰεμον νόμιμόν τε χᾶτερον μῆν' ἡδ' ἐπεμβόλους Boeckh; ego Waddingtonem fere secutus sum, qui (ad Lebas V 514) νέμον τ' ἐκάτερον μῆνα καὶ ἐπ. proposuit. Intellego *disponens et menses vulgares* (τριακάδας) *et dies additicios*. — 4 ἄναν Chandler, NAN Sherard; ἴν' Boeckh. — 5 παρησίαν simplici ρ littera scriptum, ut iustus litterarum numerus expleretur; ineptius v. 6 ἀριθμηήσας. — 8 σύ μου προνοία Boeckh explicans *tu iam, lector, meo provisu in posterum secundo loco nuntia intellectu facilem suavem versum*, quae vereor ut multis probaturus sit. Hoc equidem dici puto *dicavi Iovi et Iunoni hoc mei ingenii monumentum; ut alterum posthac aliquando dicare possim, tu curato, Prudentia, cuius opera haec excogitavi*. — 11 Ζεὺς Περμβήνοδος ignotus. — Subscripta legit Boeckh ut significavi, ἀφ pro φά positum ratus, quem annum δι repetendum ab epocha Seleucidarum Stratoniceae conditorum esse a. p. Chr. n. 189.

1097. Deli in basi. C. I. 10. Melioribus Stuarti et Lebasii apographis usus Kirchhoff *Stud.*² p. 61.

. . . . λίθου εἰμὶ ἀνδριὰς καὶ τὸ σφέλας.

Litterae olympiade LXXV antiquiores. — Statua fuit Apollinis colossea a Naxiis olim Deli dedicata, postea (Plut. *Nic.* c. 3) vi tempestatis eversa; eversam cum restituerent, alterum in averso latere scriptum titulum videntur addidisse Νάξιοι Ἀπόλλωνι. — Ab initio apographorum consensu confirmata haec leguntur ΟΑΦΥΤΟΛΙΘΟ. Senarium esse bene perspecto scripsit Bentley τ[οῦ] ἀ[ν]τι[σ]τοι[χ]οῦ λίθου, quod ferri non posse (nam nec τ litterae locus est in lapide, neque ς litterae in pronomine) demonstraverunt et Welcker (*Syll.* 122) et Kirchhoff *l. s. s.* p. 62. Verum latet.

1098. Prope Orchomenum. Anaglypho sculptus senex pallio indutus baculo innisus dextra cani locustam porrigens. Ex Michaelis apographo (*Annal. Inst.* XXXIII 83 tab. E 3) tractavit Kirchhoff *Stud.*² p. 63 sqq.

Θε]λήνων ἐπ[ο]ίησεν ὁ Νάξιος, ἀλλ' ἐξίδεσ[θε].

Exeuntis vi vel ineuntis v saeculi. — Restituit Kirchhoff adnotans simul artificem versum qui ad anaglyphum minime pertineret de suo addidisse naxia usum et dialecto et scribendi ratione.

1099. In amphora musei Berolinensis. C. I. 8154.

Εξηκτίας ἔγραψε ἀπόησε ἐμέ.

v saeculi.

1100. Vasi rubro inscriptum. Benndorf *Griech. und sicil. Vasenbilder* tab. XXVIII n. 24.

Ἄνδρες ἐποίησαν σοφίαισιν καλὸν ἄγαλμα.

v saeculi. — Benndorfio tituli dedicatorii partem esse indicanti nemo accedet; artificum vel fabrum nomina videntur in ipso vase scripta fuisse.

1101. Thalamis Laconiae. Lebas II 282 (281 b).

Ἐγρα(ψε) καὶ ἐχάραξε Δαμονικίδ[ας].

ii fere p. Chr. n. saeculi. Versus sub titulo scriptus, quo magistratus recensentur βίδνος, ἔφορος, νομοφύλαξ, κᾶρυξ, γραμματεὺς.

1102. Romae. C. I. 6272.

Εἰσοράας δίκηλον, ὅπως περὶ νῶτον αἰείρας
κρινὸν ἀεξικέρων ἔμπνοον ἀχθοφορεῖ.
Πάτρων Νέον.

Adtulit Welcker (*Syll.* 165) Pausaniae locum IX 22, 2 de Mercurio caprifero memoratque in pictura quadam Herculanensi (VII tab. 56) similiter iuvenem agnum caprinum ferentem expressum esse, quibus apte denique comparat Satyrum Florentinum haedulum eodem prorsus modo portantem. — Patroni f. nescio artifex fuerit an poeta.

1103-1106. In domus Pompeianae cubiculo parieti inscripta quattuor epigrammata, quibus singulae inlustrantur picturae. Ex suo apographo edidit C. Dilthey *progr. Turic.* 1876.

I Amor cum Pane luctans adstante Venere agonis praeside.

‘Ο Θρασι[ς] ἀνθέστικεν Ἐρως [τῷ Πανὶ παλαιῶν,
χά Κύπρις ὠιδεῖναι, τίς τίν[α πο]ῶ[τος] ἐλεῖ.
ἰσχυρὸς μὲν ὁ Πάν καὶ καρτερός, ἀλλὰ πανοῦργος
ὁ πτα[νὸς καὶ Ἐρως· οἴχεται ἃ δύναιμις.

Supplementa sunt Diltheii, certa ut ex vestigiis litterarum patet vv. 3 et 4, probabilia saltem v. 1, ubi litterarum ω α η α reliquiae agnosci posse narrantur. At v. 2 quae posuit Dilthey licet A. Mavii testis oculati consensu confirmata ea spero fore aliquando ut melioribus conmutentur; non hercle posuissem illa, si mihi aequae ac Diltheio probabile videretur Tarentinum Leonidam epigramma fecisse. — 3 sq. recte explicat Dilthey *valens quidem ac robustus Pan, at veterator ales iste et Cupido*, idemque apte contulit Servii verba ad *Verg. ecl.* II 31 *a poetis fingitur cum Amore deo luctatus et ab eo victus.*

II Circa signum aliquod (Panis) tres viri adstant, quorum duo ex habitu instrumentisque quae gerunt alter piscator, alter venator esse dignoscuntur; tertius, cuius vitae condicionem non est unde intellegas, discessurus videtur; arbori retia quaedam adfixa. Picturae evanidae argumento cognito tenuibusque carminis vestigiis repertis praeclaro acumine vidit Dilthey Leonidae Tarentini fuisse epigramma (A. P. VI 13):

Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι,
ἀγρότα Πάν, ἄλλης ἄλλος ἀπ’ ἀγρεσίης·
ὦν ἀπὸ μὲν πτανῶν Πίγρης τάδε ταῦτα δὲ Δᾶμις
τειραπόδων· Κλειτῶρ δ’ ὁ τρίτος εἰναλίων.
5 ἀνθ’ ὦν τῷ μὲν πέμπε δι’ ἥερος εὖστοχον ἄγρην,
τῷ δὲ διὰ θρυμῶν, τῷ δὲ δι’ ἡμόνων.

Superant v. 2 vocis ἄλλος littera ο, v. 3 nominis Δᾶμις Δ, v. 4 ab initio τ Δ, v. 5 ab initio α ω, v. 6 τωδεαι primae versus litterae.

III Sedet senex meditabundus (ΟΜΗΡΟΣ nomen adscriptum), ex quo duo homines piscatores (ΑΛΕΙC adpictum) seiscitantur quae infra scripta sunt:

ὅσσ’ ἐλομεν, λ]ιπόμεσθα, ὅσσ’ οὐκ [ἐλ]ο[μ]εν, [φερόμ]εσθα.

Res nota narratur in Homeri et Hesiodi Certamine. Inscriptio codicum confirmat lectionem ὅσ' οὐχ, reprobata vulgatam ὅσα δ' οὐχ.

IV In dextra picturae parte caper vitem adrodit, ad sinistram idem caper versus aram vi protruditur, cuius caput homo aliquis uva expressa vino inspergit:

Κὰν με φάγῃς ποτὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπείσαι σοί, τράγε, θνομένῳ.

Epigramma utpote picturae inlustrandae causa scriptum nemo iam dubitabit quin integrum sit traditum A. Pal. IX 75 Eueni nomine insignitum Ascalonitae. Expressit autem Euenus (cui cum pictura inscribenda esset breviori esse licuit) Leonidae Tarentini epigramma A. P. IX 99, cuius extremum versum ὅσσον ἐπισπείσαι σοί, τράγε, θνομένῳ integrum suum fecit, *tamquam digito monstraturus exemplum suum et praeclari poetae admirationem confessurus gratissimumque carmen lectoribus in memoriam reducturus*. Verba sunt Diltheii, qui praeter Hauptii disputationem *Opusc.* II 72 adtulit Phaedri locum ab Vsenero indicatum *prol. l.* IV 17. — 1 κῆν cod. Palat. et schol. *Arist. Plut.* 1129; καί Suet. *Domit.* c. 14. — ἐπί pro ποτί cod. Palat., schol. *Arist.*, Suet., idque iure praestare ait Dilthey.

De quinta quadam pictura, quae ex adverso fuit Panis cum Amore luctae, nihil superest nisi Bacchi statua comite panthera in alto suggestu sedentis, litterarum nihil quidquam.

1107. Romae in basi. C. I. 6320.

Πορφυρέαν ἐσθῆτα λι]θοξόος ἐς χροά λευκόν
θῆκε φύσιν ζηλ]ῶν κάλλει τεκτούνας.

1 ΝΘΞΘΟC corr. Franz. — Supplevit Wilamowitz imaginem intelligens marmoream veste indutam porphyrea, quales fieri solebant Caesarum protomae altero fere saeculo.

1108. Chio in insula. Ex Grutero Sylburgii schedis uso C. I. 2229.

Ἐρμῆν τὸν κλέπτην τις ὑφείλετο· θερμὸς δ' κλέπτης,
ὅς τῶν φιλητέων ὡχετ' ἀνακ[α] φέρων.

1 legunt τίς ὑφείλετο; — 2 ΑΝΑΚΤΙ — Fateor non intellegere me

quo tandem loco inscripti esse versus potuerint, neque inepte videtur Maffei ficticium epigramma iudicasse. Simili acumine Philippi epigramma distinctum est Append. Plan. 193, ubi Mercurio hortorum custodi furem prohibenti respondetur ὡ παραδόξου· μὴ κλέπτειν Ἑρμῆς καὶ νὸν ἔθλας νόμον.

1109. Argis a Veli Pascha effossum emptumque a Northio comite de Guilford. C. I. 1147.

Φθέγγεται, ἡρεμέει· γελάει μόνον καὶ τάχα δώσει
τάνδε λίθῳ ψυχὰν μορφὰ τόσον δύναται.

2 τῷδε legi maluit Boeckh. At inutile est emendare epigramma quod mihi quidem neque mihi tantum opinor ab homine recentissimo eodemque inperitissimo fictum videtur.

III. POETARVM MEMORIAE FACETE LVDICRE SAPIENTER DICTA AMATORIA POTATORIA VASCVLORVM RELIQVA.

*1110. In Atticae pago Acharnensi. Conze *Philol.* XII 566.

ᾠραι.

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ε[ὕρ]υοδ[είη]ς
λευκοῖσιν φάρεσσι [κ]α[λυ]ψαμένα χροά καλόν
ἀθανάτων μετὰ φῦλ[ον] ἔτον προλιπόντ' ἀνθρώπους

Αἰδῶς Εὐνομίη τε [ε]
5 αὐτό[μα]ι δὲ πύλ[αι μύκον] οὐρανο[ῦ, ἔ]ς [δ' ἔ]τον ᾠραι.

π fere saeculi. — Adgnovit Conze Hesiodi versus *Opp.* 197 sqq. in quibus mutavit scriptor alterum nomen (Hesiodus enim v. 4 Αἰδῶς καὶ Νέμεσις) addiditque alia. — 2 καλυψάμεναι Conze; lapis quod posui. — φάρεσσι pro φαρέεσσι ex Hermannii coniectura dudum scriptum oportuit, cf. Vsener *Mus. Rh.* XXIII 148. — 4 ΜΗΤ/// | ΗΠΟΛΟΝ//ΙCΤΗ legi; Η//Ο.ΟΙ Conze. Post ΜΗΤ quot litterae perierint incertum; inaequales enim lapidis versiculi sunt modo XXII modo XV litterarum. Supplendi periculum nuper Vsener fecit [Διὸς δὲ δικ]ηπόλοι ἦστη[ν]. — 5 ΑΥΤΟΝ ΙΔΕΤΥΛΛ . . | ΟΥΡΑΝΟ . ΕC . ΟΝΩΡΑΙ Conze; ΑΥΤΟΥ . . ΑΙΔΕΠΥΛ// | ΟΥΡΑΝΟ . CC . . ΟΝΩΡΑΙ ego. Explevi versum ex Iliad. E 749 αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, αἷς ἔχον ᾠραι, mutatis quae ex sententiae litterarumque traditarum ratione mutanda videbantur. Nam *Pudorem et Iustitiam* illum pro Horis habuisse (auctore quidem Hesiodo *Theogon.* 901 Εὐνομίην τε Δίκην τε καὶ Εἰρήνην τε θαλυῖαν) ex Horarum nomine versibus praescripto satis clarum est.

*1111. Romae in pariete domus cuiusdam in monte Esquilino erutae. Edidi *Hermæ* X 1 sqq.

Εἰ μὲν ἐκώ]ν, Ἀρχῖν', ἐπεκώμασα, μ]υρία μέμφου·
εἰ δ' [ἀέκων ἦκω, τὴν προπέτει]αν ἔαι.

"Ακητος [καὶ Ἔρως μ' ἠνάγκασεν]. ὦν ὁ μὲν αὐτῶν
εἴλκεν, ὁ δ' οὐκ εἶα τὴν προπ]έτην ἔαν.

5 ἐλθὼν δ' οὐκ ἐβόησα, τίς ἢ τίνο]ς, ἀλλ' ἐφίλησα
τὴν φιλίην· εἰ τοῦτ' ἐστ'] ἀδίκημ', ἀδικῶι.

Callimachi est epigramma n. 43 ed. Schn. primo fere saeculo ab homine romano doctissimo Callimachi admiratore in cubiculi pariete pictum. Vtique veram hanc esse carminis lectionem demonstravi l. s. s., nisi quod ΕΑΙ (v. 2) et ΠΡΟΠΕΘΑΝ (v. 4) et ΑΔΙΚΩΙ (v. 6) saeculi inferioris sunt vitia. Itaque sic intellegendum: *si mea sponte, Archine, comis-sabundus heri ad te veni, dignus sane sum convitiis; sin autem invitus adfui, mitte conviciandi studium: Liber et Amor me coegerunt, quorum Amor me traxit, Liber impedivit ne veniendi studium mitterem. Nec cum adessem aut tuum aut patris nomen publice pronuntiavi (velut Ἀρχῖνε Ἀρχεβούλου), sed limen solum exosculatus abii. Hoc si crimen est, sum ego in crimine.*

1112. Stabiis. C. I. 5868. C. I. R. N. 2175.

D. M. P. Aelio Audaci eq. sin. Aug. [t]urm. Vlp. Ius[tin]i C. Iu-lius Probus h(oc) b(ene) m(erenti) f(ecit).

Θέλω τύχης σταλαγμ[ὸ]ν ἢ φρενῶν [π]ίθον.

ΣΤΑΛ . . . | ΑΓΜΩΝ.Η.ΦΡΕΝΩΝΤΙΘΟΝ corr. Reinesius, adnotans versiculum modo Ptolemaeo Philadelpho Sotadam inridenti, modo Diogeni adtribui Alexandrum refutanti cum ὦ πίθε μεστὲ φρενῶν ille exclamavisset. Idem senarius inter monosticha Menandrea fertur utiturque eo Gregorius Nazianzenus citatus a Franzio:

ἔφησέ τίς ποῦ τῶν φιλοχρύσων τάδε·
ἰδέλω τύχης σταλαγμὸν ἢ φρενῶν πίθον·
πρὸς ὃν τις ἀντέφησε τῶν φιλοφρόνων·
ῥάνις φρενῶν μοι μᾶλλον ἢ βυθὸς τύχης·

1113. Gallopoli in cochleari argenteo. *Newton Travels and Discoveries of Levant* p. 123.

Ὅς δὲ Κόρινθον ἔναις 'θυμοῦ κρατέειν' Περικλῆς,
ἔταν μισ[ῆ] σε ἢ φίλη σου.

Hexameter sumptus ex carmine A. P. IX 366, ubi codex Pal. χόλου κρατέειν, duo vero Parisini θυμοῦ κρατέειν, quae etsi versui non apta vetustior tamen et vulgatio videtur sententiae forma. Ceterum Anthologiae carmen eiusdem puto poetae esse cuius sunt VII 81 et IX 26, Antipatri utrumque non Sidonii sed Thessalonicensis. — Verba ἔταν μισῆ σε ἢ φίλη σου in manubrio scripta addidit qui amicus amicum praeter supellectilem utilem utiliore consilio inpertire voluit.

1114. In museo Britannico in cochleari argenteo. *Newton Travels* cet. (cf. ad. tit. praeced.) p. 123.

Τέρμα δ' ὁρᾷν βίον.

Ex eodem unde epigramma antecedens Anthologiae carmine, ubi integer versus hic est 'τέρμα δ' ὁρᾷν βίον' Σόλων ἱεραῖς ἐν Ἀθῆναις.

1115. Lugduni. C. I. 6792.

D. M. *Lucretiae Valeriae Sex. Avius Hermeros coniugi sibi merit(ae) et sibi vivus posuit et sub ascia dedicavit.*

Ὁ φθόνος ὡς κακὸν ἐστίν· ἔχι γάρ τι καλὸν ἐν αὐτῷ.
τήχι γὰρ φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην.

Legitur epigramma P. XI 193, ubi male ὁ φθόνος ἐστὶ κάκιστος et melius ἔχει δέ τι καλὸν ἐν αὐτῷ. Sententiam adnotavit Iacobs ex Isocr. *Euag.* 6 petitam esse. — Versus graecos ab Hieronymo (*in epist. ad Galat.* III 5) latine versos monstravit Haupt *Opusc.* III 338:

*iustus invidia nihil est, quae protinus ipsum
auctorem rodit excruciatque animum.*

1116. Zacynthi in epistyllo. C. I. 1935.

Ὁ φθόνος αὐτὸς ἐαντὸν ἐοῖς βελέεσσι δαμάζει.

Legitur versus A. P. X 111. Cf. ad tit. praeced.

1117. In museo Bononiensi herma. C. I. 6745.

- a. Οὐκ ἤμην, γενόμεν' ἤμην, οὐκ εἰμι τοσαῦτα·
εἰ δέ τις ἄλλο ἐρέει, ψεύσεται· οὐκ ἔσομαι.

χαῖρε δίκαιος ὢν.

- b. Ὡ παῖ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ἢ γλῶσσά τοι
5 αὐτὴ μὲν οὐδέν, ἥνικ' ἂν λέγῃ, πονεῖ,
ὅταν δ' ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

1 *nec fui ante quam genitus sum, neque ero post mortem, de qua sententia v. Welcker Syll. 62. — 3* voluit δίκαιος ὢν, nam aperta est Hipparchei versiculi imitatio στεῖχε δίκαια φρονῶν. — 4 sqq. Euripideos esse Dobree coniecit, vereor ut recte. Eandem sententiam expressit Theodoridas app. Plan. 132 θνατοῖς ἐν γλῶσσᾳ δολία νόσος, ἃς ἀχάλινος-ἀφροσύνα τίκτει πολλὰκι δυστυχίαν.

1118. Monte Casino. C. I. Add. III 5875 g ex schedis Cassitii.

Μικρὰ μὲν ἡ λίθος ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀπωπὴν
ἐνδον τ[ῶ]ν μορφῶν, ὡς Ἴον ἐν ταλάροις.

1 facile sed invito opinor poeta restitui poterit deleto ἢ articulo; expressit enim epigramma balnei A. P. IX 610 μικρὰ μὲν ἔργα τὰδ' ἐστίν, ἔχει δ' ἡδεῖαν ὀδωδὴν-ὡς ῥόδον ἐν κήποις, ὡς Ἴον ἐν ταλάροις, cf. *ibid.* 612. — 2 ΤΟΝ — Subiecta traduntur latina haec: *qui lapis est, qui intus habet amoenum adspectum formarum, ut viola in corbe, quae modo [ex]iguus scripseris pro qui ad adcuratam interpretationis formam redeunt.*

1119. Tabella lignea ex Aegypto adlata in museum Massiliense. Froehner *Tablettes du Musée de Marseille.* 1867.

Ἀμπελος ὕδωρ πιοῦσα παρὰ τοῦ δεσπότου
ἄκρατον αὐτῇ ἀποδίδωσι τὴν χάριν διπλῇν.
φιλοπόνει.

Scripsit haec puerulus dictata a ludimagistro. — 2 deleuit αὐτῷ ut verum integraret G. Wolff *Philol.* XXVIII 176, διπλῇν resecandum putat Wilamowitz. Mihi aptius quis haec rescribere videbitur ἄκρατον αὐτῷ ἀποδιδού, χάριν διπλῇν vel διπλῇν χάριν. Nam duae ni fallor inter se sen-

tentiae confunduntur, altera haec *vitis aquam haustam vino rependit*, altera haec *si quid severis, duplum metes*. Quo aptius erit illud *fabula docet*, quod subicitur *itaque labora ut rem tuam augeas*.

*1120. Romae in monte Caelio repertus herma. C. I. 6022.

Ἀλκιβ[ιάδης]

in latere:

Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοὶ ὁμών[υμοι], οἱ δὲ ὅμοιοι,
οἳ μέχρι μὲν ζώουσι, τὸν [ἥλι]ον οὐκ ἐσορῶ[σιν],
αὐτὰρ ἐπὴν [θανέωσι, τότε] ἀλλήλοισι μάχονται.

In herma aenigma non fuit amplius trium versuum; fuit vero in Tryphonis περὶ τρόπων libro ap. Speng. *rhet. gr.* III 194, cuius loci notitiam Wilamowitzio debeo. Ille enim haec habet:

εἰσὶν μοι δύο κασίγνητοι, οἱ δύο μοῦνοι (l. δὲ ὅμοιοι),
ὅφρα μὲν οὔν ζώουσι, τὸν ἥλιον οὐκ ἐσορῶσι,
αὐτὰρ ἐπεὶ κε θάνουσι καὶ ἀνδρῶν χεῖρας ἴκωνται,
ἡελιόν τε ὁρῶσι (l. τ' ἐσορῶσι) καὶ ἀλλήλοισι μάχονται.

addens περὶ τῶν ἀστραγάλων, οἶμαι, λέγει. — In hermae titulo v. 3 θανέωσι dubitanter scripsi, sed ἐπὴν certa lectio est. Tryphonis versum primum quomodo corrigam non habeo. Recte autem explicat Wilamowitz: *tali dum in ossibus vivunt, solem non vident; ubi interfecto cuius sunt animali tamquam et ipsi mortui in hominum perveniunt manus, tum vident solem et pugnas inter se committunt tali revera facti*.

1121. Romae in Palatino monte lapis a dextra infernaque parte fractus. Descripsit Mommsen.

Πατρίς
πέντε φ
τὸν μηδ
ὀκτάκι μ
5 οἱ πίνουσι
ἐς τοὺς ἀγ
δοιὰ σοι εἰς
δις δ' ἐπὶ λ

Videtur aenigma esse ex eorum fere genere, quae Metrodori ἐπι-

γράμματα ἀριθμητικά feruntur A. P. XIV inde a n. 116. Hexametri fuerint an disticha nescio. — 8 ΔΙΣΛΕΠΙΑ.

1122. Herculanei in horologio solari. C. I. 5862.

Ἐξ ὥρα[τι] μόχθοις ἱκανώταται· αἱ δὲ μετ' αὐτάς
γράμμασι δεικνύμεναι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς.

A. P. X 43. — 1 ΩΡΑΣ — Aduit Iacobs praeter alia Eustathii verba ad Il. H p. 554, 46 ἰστέον δέ, ὡς οὐ νυκτὶ μόνον πεῖθεται τις εἰς τὸ σχολάζειν ἀπ' ἔργου, ἀλλὰ καὶ ταῖς μετὰ σταθερὰν μεσημβρίαν ὥραις, εἴ τι προσεκτέον τῷ ἀποφνημαμένῳ, ὡς αἱ μὲν ἕξ πρῶται τῆς ἡμέρας ὥραι ἔργων εἰσίν, αἱ δὲ ἄλλαι 'ζῆθι' λέγουσι βροτοῖς. — τοῦτο δὲ ἐσοφίσατο ἐκεῖνος ἐκ τοῦ ἀριθμητικὰ σημεῖα τῆς ἐβδομῆς, ὀγδόης, ἐνάτης καὶ δεκάτης ὥρας ὁμοῦ παρακείμενα δοκεῖν ἐπιτάσσειν τοῖς ἐργατίαις ἐκάστῳ τὸ ΖΗΘΙ.

1123. In pariete domus Palatinae. Zangemeister *Bullet. arch.* 1867 p. 53.

Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν, ἐγὼ μόνος οὐ[τι] ἔγραψα.

ΟΥΠΕΓΡΑΨΑ male editor οὐπω vel οὐκ ἐπέγραψα.

1124. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 2400.

Ἦδη μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα παρὰ σοί, Διομήδη.

Versus est ex καρκύνων genere κατὰ ἀναποδισμόν legendus. Eundem ex Planude edidit Duebner A. P. vol. II p. 608, non hercle de S. Diomede somniaturus si pompeianum lusum novisset; scriptum in Planudeis ἄρα πηγῇ. — Sententiae si quid inest verbis grammaticus videtur mihi Iliadis librum quintum (Διομήδους ἀριστείαν) et decimum quartum (Διὸς ἀπάτην) continuos se legisse vel didicisse profiteri.

1125. Myris Lyciorum in sepulcro. C. I. 4302. Newton *Travels and Discoveries in Levant* p. 343.

Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν τὴν Δημητρίου.

Luc. dial. meretr. IV 3 init. Male intellexit Franz.

1126. In gemma. C. I. 7290.

Εἴ με φιλοῦντα φιλεῖς, δισση χάρις· εἰ δέ με μισεῖς,
τόσσον μισηθείης, ὅσσον ἐγὼ σε φιλῶ.

2 sententiam non adsecutus E. Curtius τόσσον μισοίης correxit. Haec intellego: amori amore respondere duplex est gratia; itaque simplex haec est ut puella patiaturs quidem se amari, ipsa tamen non redamet; omnis abiit gratia, ubi odit amantem. Vt amorem decet amore rependere, sic odium odio; iuvenis igitur cum ipse non oderit puellam sed amet optat ut aliis tantopere illa odio sit quam ab ipso ametur. Itaque ad sententiam optime habet illud μισηθείης, poeta scripsit fortasse quod Villoison coniecerat μισηθῆς.

1127. In achate. C. I. 7293.

Λέγουσιν, ἀθέλουσιν
λεγέτωσαν, οὐ μέλι μοι
οὐ φίλει με, συμφέρι σοι.

Versus sunt anacreonteis; verba, quod contra E. Curtium moneo, iuvenis sunt qui gemmam puellae suae donavit: *locuntur*, inquit, *homines quidquid volunt; loquantur, non curo; tu ama me et proderit tibi*. Eidem versus in aliis gemmis habentur. — 1 ἀ θέλουσιν legebatur; corr. Wilamowitz.

1128. Alopeciae in ecclesia infra montem Hymettum, Fourmont, ex quo C. I. 126.

18 ὄρχων μὲν Ταν[ρ]ίσκος, ἀτὰρ μὲν Μο[ν]ν[ν]χιὼν ἶν,
δοκ[ω]καιδεκάτῃ δ' ἔρανον σίναγον φίλοι ἄνδρες
καὶ κοινῇ βουλῇ θεσμὸν φιλίης ὑπέγραψαν.

sequitur νόμος ἐρανιστῶν.

II fere p. Chr. n. saeculi. — Carmen ad minimum viginti fuit versuum, e quibus pauca supersunt, quae referre nihil iuvat. Leguntur v. 15 . . μνήμην φθιμένοισι καὶ ἀλλήλοις ἀνέ[θηκ]αν, unde de consilio sodalicis coniecturam facias. — 18 ΤΑΥΠΕΚΟΣ-ΜΟΙΝΙΧΙΩΝ corr. Boeckh. — In ipsa quae subiecta est lege postquam de recipiendis sodalibus deque constituendis praesidibus dictum est haec adiciuntur: εἰ δέ τις μάχας ἦ

θορύβους κεινῶν φαίνοιτο, ἐκβαλλέσθω τοῦ ἐράνου, ζημιούμενος ταῖς διπλαῖς τετράκις ἢ ὡς (δραχμαῖς) ἀττ[ι]καῖς κ[ε] ἢ πληγαῖς [δέ]κα . . .
 Nam sic fere legenda puto quae tradita sunt ΤΑΙΣΔΗΠΛΑΙΣΠΕΤΡΑΚΡΙΣΕΩΣ | ΜΕΝΟΡΕΑΤΤΚΑΙΚ̄ΣΗΠΛΗΓΑΙΣΑΙΚΑΙΚΙΖ, conf. a Buechelero tractatam legem con-
 vivalem *Ind. schol. Bonn. aest. 1877. p. 10.*

1129. In gemma. Superne hominis calvaria, infra mensa sculpta da-
 pibus referta. C. I. 7298.

‘Πῖνε’, λέγει τὸ γλύμμα, ‘καὶ ἔσθιε καὶ περίκεισο
 ἄνθεα. τοιοῦτοι γεινόμεθα ἐξαπίνης.’

Extremum est distichon epigrammatis A. P. IX 38, quod in cod.
 Pal. Πολέμωνος βασιλέως dicitur esse, apud Planudem ἄδελον est. —
 2 τοιοῦτοι ad imaginem spectat.

1130. Athenis vasculum.

Μογέα
 δίδωτι τᾷ[ε] γυναικὶ δῶρον Εὐχάρι
 τηῖτρητιφάντου κότυλον, ὡς χάδαν πίηι.

Litterae sunt boeoticae saeculi vi. — Mogeia Euchariti Eutretiphanti
 uxori poculum donat ut amystin bibat. — 2 χάδαν novum est, sed idem
 videtur quod χανδόν in Callimachi epigr. *Athen. XI 477 c* καὶ γὰρ ὁ Θρη-
 κίην μὲν ἀνήγατο χανδὸν ἄμυστιν ζωροποτεῖν. Similiter διαφανδόν et διαφά-
 δην, ἀναφανδόν et ἀναφάδην iuxta habentur, cf. Lobeckii *Paralip.* p. 152 sqq.

1131. In lucerna musei Britannici. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 109.

Εἰμὶ δὲ Πανσανίου τοῦ καταπυγοτάτου.

1132. Athenis in poculo fictili. C. I. 545.

Κρητισοφῶντος ἢ κύλις· ἐὰν δέ τις κατὰξῃ[ε],
 δραχμὴν ἀποτείσει[ε], δῶρον ὃν παρὰ ξέν[ο]ν [Θρασ]ύ[λλον].

1 ΚΑΤΑΞΗΕ — 2 ΑΓΟΤΕΙΣΕ — Verba δῶρον ὃν παρὰ ΞΕΝΥΧ ita in

angusto circulo scripta sunt, ut si recte ex Boeckhii coniectura hospitis nomen addidi hoc in altero etiam minore circulo scriptum fuisse necesse sit.

1133. Amphora caeretana, in cuius antico latere duo viri circa oleam ex adverso sedentes expressi sunt, alter ex amphora haustum oleum in vasculum inmittens (dominus oliveti), alter illi intentus baculum manu tenens (mercator), in postico eidem homines, dominus sedens, mercator empto oleo ad proficiscendum paratus. Ritschl *Annal. Instit.* 1837 p. 183 sqq.

a. ὦ Ζεῦ πάτερ, αἶθε πλούσιος γεν[οίμην].

b. ἦδη μὲν ἦδη πλέον· [ἀ]π' ἄρα βέβακε.

Verba sunt olivitoris, qui quod ante messem precatus erat *o Iupiter utinam dives fiam* messe peracta ratum videns *iam*, inquit, *iam plena dolia*; votum igitur exitum habuit. — 1 suppl. Ritschl. — 2 supplevit et explicavit optime Hermann *Diar. litt. antiq.* 1837 p. 845.

1134. Apud Coliadem promunturium repertum vas grande, cuius in parte superiore defuncti prothesis, infra titulus est. Conze *Annal. Instit.* 1864 p. 183. 197.

Ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο κά[ρη] κα[λ]ῶ[ν] ἐνθάδε κεῖμαι.

Sic legi posse docent litterarum vestigia qualia Conze expressit; et melius certe sic legetur quam cum Keilio (ap. Conzium *l. s. s.*) ῥάκος κακόν. Ceterum videntur litterae v vel iv saeculi esse.

1135. In vasculo musei Neapolitani cippus pictus, qui distichon habet. C. I. 8429. Cf. Heydemann *Vasensamml.* 2868.

Νώτωι [μὲν] μολάχην τε καὶ ἀσφρόδ[ε]λον πολύριζον,
κόλπωι δ' Οἰδιπόδαν Λαίον [υἱ]ὸν ἔχω.

1 ΝΩΤΩΙΜΟΛΑΧΗΝΤΕΚΑΙΕΦΡΟΔΟΛΟΝ correxerunt *μαλάχην*, at cf. Athen. Π p. 58 d ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις εὔρον τοῦ Ἀντιφάνους Μίνως διὰ τοῦ ο γεγραμμένον τρώγοντες μολόχης ῥίζαν. — 2 ΛΙΟΙΟΥΝ ubi antepaenultima littera paullulum curvata υ esse videtur. — Epigramma in Aristotelis Peplo fuisse recte Franz ex Eustathii verbis conlegit ad *Odyss.* λ p. 1698, 25 ὡς δηλοῖ καὶ τι τῶν παρὰ τῷ Πορφυρίῳ ἐπιγραμματῶν, λέγον

ὡς ἀπό τινος τάφου, ὅτι νῶτον μὲν μαλάχην καὶ ἀσφόδελον πολύριζον, κόλπον δὲ τὸν δεῖνα ἔχω. Hoc vero minime certum (cf. Franz ad h. tit. et Bergk *Poet. lyr.* II 659) Oedipi fuisse epitaphium apud Aristotelem, qui num praeter Troiani belli principes etiam alios receperit nescimus. Immo probabilis est Franzii coniectura cui olim Hippothoi Pylaeique epitaphium fuisse videtur, coll. Ausonii epigr. XXI:

*Hippothoum Pyleumque tenet gremio infima tellus:
caulibus et malvis terga superna virent.*

Oedipi nomen vasculi pictor certe non primus fuit qui substitueret.

IV. DIRAE ET PROPHYLACTICA.

1136. In Attica lamina plumbea .Cumanudes *Ephem.* 1869 n. 405 coll. eiusdem *Epitymb. att.* 2583.

Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν κα[ὶ κ]λήματα καὶ μέγα κῦδος
καὶ προᾶξιν καὶ νοῦν, ἐχθρὰ δὲ φίλοισι γένοιτο·
δίσω ἐγὼ κείνην ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντ[α]
δεσμοῖς ἀργαλείοις

5. σύν θ' Ἑκάτη χθονία

αιετικίωσ

Βιτω
καὶ Ἑρινύσιν ἡλιθιόναις.

III vel II a. Chr. n. saeculi; litterae Γ et Ξ, v. 4 EKATEI scriptum. — Similes devotiones et graecas et latinas conlegit Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 559 sqq. Adde simillimam (ed. Henzen *Bullet. arch.* 1866 p. 253) *Cn. Numidium Astragalum, illius vitam valetudinem quaistum ipsumque uti tabescat morbus, hoc C. Sextius Tabsimado rogo.* — 4 non coniunxi verba δεσμοῖς ἀργαλείοις et σύν θ' Ἑκάτη χθονία in unius pentametri formam. — Nomina inversis litteris scripta ut solent in his plumbeis tabellis. — 5 ἡλιθιῶναι novo vocabulo vocantur Furiae; confert Wilamowitz Aesch. *Eumen.* 326 τόδε μέλος παρακοπά-παραφορά φρενοδαλῆς-ὑμνος ἐξ Ἑρινύων-δέσμιος φρενῶν.

***1137.** Florentiae. C. I. 6308.

Ὁ πανσίλυπος οἶκος οὐτός ἐστιν ἀσφαλις·
ἐστὶ δὲ καὶ σιγᾶν ἀκίνδυνον γέρας.

1 numeros restitueris deleto ἐστίν verbo. — 2 Simon. fr. 66 B., nisi quod σιγᾶν male pro σιγᾶς scriptum et δέ insertum est in senarii gratiam. Cf. Wilamowitz *Bullet. arch.* 1874 p. 51, qui vertit:

*ingredere limen: cura non potest sequi,
tutum est fidei praeium silentio.*

*1138. In pariete Pompeiano. Zangemeister *Inscr. pariet. Pomp.* 733.

Ὁ τοῦ Διὸς παῖς καλλίνεικος Ἡρακλῆς
ἐ[νθ']ἀδαι κατοικεῖ, μῆθ' ἐν εἰσιεῖτω κακόν.

Similia conlegit Buecheler *Mus. Rh.* XII 248 sqq. — 2 εἰσιεῖτω i. e. εἰσιέτω, de qua forma vide Lolliani praeceptum in Phrynichi ecloga cum adnot. Lobeckii p. 15 sq. — Eosdem versus non adgnoverunt in titulo provinciae Curdistanae C. I. 4673:

ΗΡΑΚΛΗ Λ ΔΕΚΥΤΗΕΙ
ΜΗΦΕΝΑ ΞΙΠΛΙΘΟΙΚΑΚΟΝ

ubi videtur scriptum fuisse ἐνθάδε κατυκεῖ, μῆθ' ἐν εἰσιεῖτω κακόν.

1139. Amuletum Aegyptium. C. I. 4971.

Εἷς Βαῖτ, εἷς Ἀθώρ, μία τῶν βία, εἷς δὲ Ἄκωρι
χα[ι]ρε, πάτερ κόσμου, χαῖρ[ε], τρίμορφε θεός.

1 legebatur μία Τωνβία. — 2 ΧΑΡΕ — ΧΑΙΡΘ.

1140. Modoetiae in thesauro ecclesiae cathedralis amuletum. C. I. 9065.

a. *Π(ησοῦ)ς Χ(ριστό)ς.*

π(ά)τερ εἰς χῖρ' αὐτοῦ σου παρ[α]τίθ[η]μι τὸ π(νεῦ)μά μου.
ἡ μήτηρ σου
ὁ υἱός σου.

cf. evang. Luc. XXIII 46 et Ioann. XIX 26. 27.

b. Φεῦγ' ἀπ' ἐμ[ῆς] κραδίης, δολομήχανε, φεῦγε τάχιστα,
φεῦγ' ἀπ' ἐμῶν μελέων, οφ[ι], πῦρ, Βελιὰρ κ[α]κόμορ[φ]ε,
. . . . μ[ι]σμομα, δράκων, θη[ρῶν] λ[ό]γε, λύσσα χό[λ]ος [τε],
βάσκαν[ος], ἀν[θ]ρ[ω]ποφόνος [καὶ] περ[ι]τόγον[ος] [γ]ένος . . .

5 λυγ[ρὸν] ἐπ[α]σσύ[τερον] σ[κ]εδά[σ]α[ς] καὶ θαν[ά]τοι,

Χ(ριστὸς) ἀναξ κέλετέ σε φυγε[ι]ν ἐς λῆτμα θαλάσσης
 Ἐγέας [σ]κόπελ[ό]ν [τ]' Ἐγέ[ο]ν ὠκαι[α]ν[οῖ]ο,
 ἐς ἐ[ω]νοπ[υ]ρ[ε]ῖο[ν] ἀτάσθα[λ]ον· ἀλλ' [ὅ]πότε[ι] κε.

Versus Iustiniana aetate non recentiores esse iudicat Kirchhoff. — In praescriptis ΠΑΡ | ΤΙΘΜ | ΠΜΑΜΟΥ. — 1 ΕΜΕ — 2 ΨΟΦ[ΠΥΡ ὄφι, πῦρ Kirchhoff; non ausus sum ψοφόπυρ scribere. — Κ | ΜΟΡΕΑΣΜΑΜΑ κ[ακ]ο-
 ρέ[κτ]α Kirchhoff integrum relinquens versum proximum, qua ratione vereor ut litterae numeris sufficiant. — 3 ΕΗ | ΑΟΧΕ θηρῶν λόχε scripsi; cogita serpentem ex improviso feras opprimentem. — ΧΟΟСВАСKAN | ΔΕΟ
 φΟΝΕΟΥ χόλος τε dubitanter scripsi; dein Kirchhoff βάσκανος ὀφθαλμοῦ, quod solito lenius dictum videtur de satana. — 4 ΠΡΟΤΟΓΟΝΥ | ΕΝΟС
 СΕΠCΛΥΓΩΝ πρωτογόνου μένος Kirchhoff; γένος praetuli, cui addendum fortasse ἐχθροῦ. — 5 ΛΥΓΩΝΕΗΑCCEΥC | ΚΗΚΑΚΗCΟΥΛΟΚΑΙΘΑΝΝΑ λυγρὸν
 ἐπασσυντέρης κακίης . . . καὶ θανάτοιο Kirchhoff, ubi extremum vocabulum verum fortasse non est; λυγόν i. q. λοιγόν. Ceterum sacrorum librorum peritis emendanda haec conviciorum turba curae esto. — 6 ΦΥΓ | ΕΝ —
 7 ΕΓΕ | ΑCΚΙΟΡΕΛΩΝΕΓΕCΥ. ΩΚΑΙ | ΗΝΩΗ Ἐγέας σκοπέλων et ὠκαιανοῖο Kirchhoff. — 8 ΕΟΝΟΠΕΡΟΙΟ | ΚΑΤΑCΘΑΚΟΝ corr. Nauck. — ΑΛΛΕ | ΠΟΕΕΚΕ
 corr. Kirchhoff.

ADDENDA.

2100-000

1a. Athenis in museo centrali descripsit Leo amicus.

Παι[δὸς ἀπ]οφθιμένοιο Κ[λεοί]του τοῦ Μενεσαίχμου
μνημ' ἐσορῶν οἴκτιρ', ὥς καλὸς ὢν ἔθανε.

VI saeculi. — 1 nomen supplevit Kirchhoff.

2 v. 1 lege Ξενοφάντῳ.

4a. Fragmentum atticum in museo Britannico. Hirschfeld *Diar. arch.* 1873 p. 108.

Nomen . . τόδ]ε σῆμ' ἀγαθον [καὶ σώφρονος ἀνδρός
Ἀριστίων]ς μ' ἐποίησ[ε].

Non verba tantum eadem fere atque in Antiochi titulo (n. 4), verum sculptoris quoque manum eiusdem agnovit Hirschfeld. Cuius quoniam nomen Ἀριστίων est, adparet in hoc titulo cum ante μ' ἐποίησε littera 4 superest patris nomen additum fuisse. — Graviter erravit, uti conlatis ectypis efficitur, Roehl *Sched. epigr.* p. 21 fragmentum cum titulo dedicatorio n. 755 parum apta ratione coniungens.

35a. Athenis. De anaglypho superest mulier sedens alteri figurae quae periit dextram iungens. Misit Leo.

Ἀημήτριος[ς
Θεοδότη Σ

a. Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα τὸ σόν, [Ἀημήτριά, σῶμα
οἴχεται εἰς Ἑρεβος· σωφροσύνη δὲ τρόπων

- θάλλει ἀγῆρατος· τύμβωι δέ σ[ε] θῆκεν ἑαυτῇ
4 Ἔρξις ἴσον στέρξας· οἷσί τε ἴσον τέκεσιν.

- b. Ἀφθονον εὐλογίας πηγὴν, Δημήτριε, καλὸν
ἀσκήσας κόσμον σωφροσύνη[ς, ἔλαβε·
ὦν σε χάριν στέρξας· Ἔρξις
μνημεῖον φιλίας τεῦξε τάφ[ον] φθιμένωι.

Alterius saeculi iv partis. — 2 suppl. Wilamowitz. — 3 sq. vel haec vel similia supplenda, si quidem v. 4 ΟΙΗΤΕΙ certam lapidis lectionem esse adfirmat Koehler. — 5 cf. n. 35, 2 ἡρῆται δ' ἄφθονος εὐλογία. — 6 κόσμον σωφροσύνης intellege ut σωφροσύνης ἀρετὴν n. 384 et 525. — 7 ΕΡΞΙΚΤΕΙΣ quae quoniam Koehler legit temptare non audeo. Sententia eadem videtur quae v. 4, velut τεκέεσσιν ὁμοίως.

40. Cf. Gomperz *Act. acad. Vindobon. min.* 1876 p. 587, qui v. 3 σῆς δ' Ἀκαδημείης, v. 6 δῆμος Ἀθηναίων δ' ἐσθλὸς ἔτεισε χάριν scribit, neutrum satis apte.

97a. In agro Eleusinio. C. I. 401.

- Μνη]μα τόδ' ὑψιφανὲς Δη[οῦ]ς [ς]α[κός]οιο δέδορκας,
μυρίον ἐν σοφίῃ κῦδος ἐνεγκαμένον,
ὃς τελέτας ἀνέφηνε καὶ ὄργια πάννηχα μύσταις,
Εὐμόλπου προχέων ἱμερόεσσας ὅπα.
5 ὃς καὶ δυσμενέων μόθον οὐ τρέσεν, ἀλλ' ἐσάωσεν
ἄχραντα ἀρρήτων θέσμια Κεκροπίδαις.
ἃ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων
.

Recte videtur Boeckh v. 5 Gothos intellegere, qui ca. a. 269 Graeciam pervagati sunt; cf. ad n. 878. — 1 ΠΙΜΑ — ΔΗ . . ΛΙΑΙ ΟΙΟ corr. Boeckh. Hierophantae nomen consulto tacetur.

180 v. 3 lege στονό[ε]σαν.

181a. Coreyrae. C. I. 20. Melius ex Mustoxydae editione Wachsmuth *Mus. Rh.* XVIII 578 coll. tab. Describam tituli imaginem vulgaribus litterarum formis usus.

ΙΑΤΞΗΗΟΤΞΟΡΤΑΜΟΜΙ

ΕΡΙΤΥΜΟΙΡΟΛΥΝΟΦΑΞΞ

.ΤΑΜΟΤΕΠ

Ab initio tituli unus dimidiatusque alter versus pes periit; singulos pedes si quinarum fere litterarum fuisse ponimus, septenae octonaeve litterae a dextra lapidis parte supplendae sunt singulis versibus. Vnde reperiens vv. 3 et 4 undeviginti vigintive litteras restitui debere. Itaque sic propono ut legatur:

Σᾶμα . . .]ίμου (nomen filii) ματρὸς ἐγὼ ἔστα[κ] ἐπὶ τύμῳι
Πολυνό[ρ]ας σ[τοναχὰ δὲ νύῳι κατελεί]πετο ματρ[ό]ς.

vi saeculi. — 1 adparet falso me supra n. 181 τύμβῳ correxisse pro eo quod traditum erat τύμῳ. — 2 Πολυνό[ρ]ας Wilamowitz.

197a. Rhodi in basi sepulcrali. C. I. 2545.

Ἀμφιλόχου τοῦ Λαάγου Ποντωρέως.

Ἦκει καὶ Νεῖλον προχοὰς καὶ ἐπ' ἔσχατον Ἰνδόν
τέχνας Ἀμφιλόχοιο μέγα κλέος ἄφθιτον αἰεῖ.

Aetatis videtur graecae; traditur r forma. — Amphilochns Lagi f. (nam Λαάγος idem esse quod Λᾱγος inde contractum recte observat Boeckh) Pontoreae natus fuit, quam τῆς περαίας Rhodiorum partem fuisse Boeckh coniecit.

208 v. 13 fortasse ἀπ' ἐλβίων.

221. Cf. Weil *Mittheilungen des archaeol. Instit. in Athen* I 334 adn., qui patris nomen ΕΧΕΚΡΑΤΙΔΕΩ in lapide legit.

222. Cf. Weil *Mittheil. cett.* I 329 adn., qui v. 1 testatur in lapide esse ἀρετᾶ λάμψαντα, v. 2 ΤΕΜΕΝΙ, v. 5 στεφάνοις, v. 6 μανίουσ', tacet vero de vv. 7 et 8.

228a. Ephesi. Edidit minusculis litteris, ut omnia, Wood *Discoveries at Ephesus: Inscriptions from the city and suburbs* n. 10.

‘Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι,
εἶπε μ[ελιγ]λώσσω Ἰδρις ὁ Πιερίδων
τοῦτ’ ἐτύμως ἐπ’ ἐμοί, φίλε, κέκριται· ἂν γὰρ ἀνεῖλεν
μνάμαν ἅ κακία, παῖς πάλιν εἰργάσατο.
5 καλὰν δ’ ἐξωύζων γενέτα χάριν, οὐ βίοντον φῶς
δεύτερον, ἀλλὰ κλέους ἤψ’ [ἐτ]ερὸν βίοντον.
αἰνῶ Μουσάων σεμνὸν γένος· εἰς ἀρετὰν γὰρ
δῶκαν ἐμοὶ τέκνον ζῶσαν ἐνφροσύναν.

Nomen patris, cuius malignorum hominum studio accusati memoria damnata fuisse videtur, iure tacetur; at mirum quod nec filius nominatur, quem superstitem relictum sperat pater sibi demptam famam reconciliaturum esse. — 1 Od. γ 196. — 2 suppl. editor. — 6 ἤψ’ ἱερὸν editum. In lapide haec opinor sunt ΗΨΕΤΕΡΟΝ, in quibus qui descripsit neglectam putans elisionem et ι pro τ legens erravit; nam hoc voluit poeta alteram accendit mihi etsi non vitae lucem, tamen laudis famaeque vitam. — 7 εἰς ἀρετὰν in virtutis gratiam.

228b. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 19.

Ἀρτι με] νυμφιδίων κραδίην πεπληθότα λέκτρων
Ζωί]λον αἰακτῷ τῷδ’ ὑπένασσε τάφῳ
καλ]ή τε γνωτή τε παναιδοίῃ Στρατονίκη
ξυν]ά τ’ Ἀλέξανδρον κοῦρον ὁμηγενέα,
5 ἀσ]τοῖς καὶ ξείνοισι προσγενέας, ἐσθλὰ μὲν εἰπεῖν,
ἐσθλὰ δὲ καὶ ῥέξαι πάντας ἐπισταμένους.
Ἀητογενές, σὺ δὲ παῖδας ἐν ἡρώεσσι φυλάσσοις,
εὐσεβέ]ων αἰεὶ χῶρον ἐπερχόμενος.

Bonae aetatis. — Editor falso suppletis vv. 1 4 8 nihil intellexit; probabiliter vero idem v. 2 nomen et v. 3 καλή adiectivum restituit. — 5 sq. imitatur poeta Leonidae Tarentini epigr. A. P. VII 440 ἥδει καὶ ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι προσγενέα-ἔρδειν.

229. Ed. Wood *Discoveries: Inscriptions of tombs* n. 18, qui v. 1 legit Πόλιττα i. e. Πῶλιττα, recte fortasse, et subscripta addidit haec:

ὁ ἐνοχλήσας τούτῳ τῷ βωμῷ ἢ τῷ τόπῳ καταβαλεῖ
εἰς τὸν φίσκον (δηνάρια) μυρία.

241a. In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη τῆς εὐαγγελικῆς σχολῆς. ἔτος πρῶτον, περίοδος δευτέρα (Smyrnae 1876) p. 56.

- Ἀφλέκτους Ὑμέναιος ἐμῶν ἡέρατο πεῦκας
 ἀμφὶ διπλῶν, ὅτε μοι φέγγος ἀνείχε, γάμων
 ἄγε θυσὶν ζευθεῖσα φίλοις ξυνάοσι τέκνων
 οὐδὲ σὺν ὀπλοτέρῳ μακρὸν ἔτεινα βίον·
 5 ἄλλ' ὁ μὲν ἀκμαῖος στέργων ἐμὸν ὤλετο λέκτρον,
 τρισσὰ ἐν ἐμοῖς κόλποις ὀρφανὰ τέκνα λιπῶν·
 εἰς δὲ δόμους ἀέκουσα φίλου πάλιν ἤλυθον ἀνδρός,
 ὧς θέμις, ἀρχαίων κηδομένη λεχέων
 ἀλλὰ καὶ ὁμποθέουσα πλέον, φιλέοντα δὲ μεῖζον
 10 προὔλιπον ἀμφὶ διπλοῖς νηπιάχοισι πόσιν·
 τὸν δ' ἐμὸν ἐχθαίρων ἄδικρομόρον οἰκτρὰ γοῶται
 ἧς ζωῆς τέκνων οὐνεκα φειδόμενος.
 τίς δὲ κόρας ἀδάκρυτος, ὅταν φρενὶ πότμον ἀ[κού]οι
 τὸμβαρύν, ὧς με τρίτῳ νῦξ ἐμάρανε φάει;
 15 ἧ δέ με πρὶν σώζουσα πολύστονος Εἰλείθυια
 πάσας ἀπρήκτους λοίσθιον ἔσχε λιτάς,
 ἀμφὶ δέ μ' ὠδίνεσσι δνηπαθέσιμμογένουσιν
 θῆκ' Ἀΐδης ἐμπνον εἰς μυχὸν εὐσεβέων.
 οὐνεκα καὶ πρὸς τέκνα καὶ ἀνέρας, οἷς [ἐπ'] ἀνέσχον
 20 εὐχὴν ἐξ ὀσίου, τέ[ρ]μ' ἐπέ[β]ην βιοτῆς.

De aetate tituli incertum est iudicium: litterarum formae non traduntur, nomina tacentur; iota mutum additum dativo τρίτῳ (v. 14) et participio σώζουσα (v. 15), omissum in dativo ὀπλοτέρῳ (v. 4), quae res una cum littera ν sequenti μ adsimilata (vv. 9 11 14 17) vetat ne secundo p. Chr. n. saeculo recentius epigramma existimemus; in sola tamen carminis indole si iudicium positum sit, ex narrandi inconcinnitate et ex loquaci eodemque quaesitiore dicendi genere de recentiore potius poeta cogitaverim quam de antiquiore quidem sed inhabiliore. — 1 ἀφλέκτοι πεῦκαι incassum accensae faces. — 3 ξυνήονα λέκτρων i. e. uxorem dixit Christodorus *ecphr.* 207; minus apte poeta Smyrnaeus. — 7 alteri viro nupsi, lugens, ut par est, priorem amissum. — 8 κηδομένην traditur. — 9 et ego illum et ille me magis amabat viro priore. — 12 cf. 204, 19 sq. — 13 πότμον ἀνέχοι traditur. Dubitanter ἀνεχοί in ἀκογοί correxi; displicet illud φρενὶ ἀκούειν. — 19 οἷσι ἀνέσχον traditur. Mirum est εὐχὴν ἀνέσχον (i. e. εὐχομένην χεῖρας ἀνέσχον), non tamen ultra poetae artem, neque quod scripsi οἷσιν pro οἷσι ferri non posse videtur, ut sit idem quod ὧν ὑπερ. — 20 traditur τειμαε πέρην βιοτῆς; cf. supra n. 343.

241b. Prope vicum Ali-Aga ad novam Phocaeam. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη cet. p. 12 sq.

‘Ο τᾶς ἀοιδ[ᾶ]ς ἀγεμὼν ἀν’ Ἑλλάδα,
ὁ παντάπασιν ἐξιῶσας τὰν λόγῳ
καὶ τὰν ἀτάραχον ἐν βροτοῖς θεύσας ὁδὸν
Πυρρωνιαστὰς Μενεκλῆης ὁδ’ ἤμην ἐγώ.

Meneclem Πυρρώνειον philosophum fuisse censet Wilamowitz coll. v. 3; quod si quem offendat propter Πυρρωνιαστῆς vocabuli formationem, cogitare poterit de Πυρρωνιαστῶν collegio, quod a Pyrrhone auctore et conditore nomen duxerit. — 2 τὰν λόγῳ videntur poetae verba dici, quae suis cantus numeris plane se exaequasse et ad amussim expressisse ille gloriatur. — 4 voluit ὁδ’ εἴμ’ ἐγώ vel ὁδ’ ἦν ἐγώ.

243. Nuper edidit ipse C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 341 sqq. Qui etsi ordinem versuum recte constituit tamen arte scriptoris non perspecta singula epigrammatia mirum in modum inter se confudit. Vt mittam quae a me olim inventa iam suo nomine reposuit (nam et ipsa leviora sunt et fallax memoria ex praesenti sermone repetita) enumerabo quae aliter ille conformaverit. Scripsit v. 2 τῆς σῆς ἔξοχον νῖα τέχνης, v. 10 τῆς τ’ ἱστορίας, v. 11 νοῦσος. Tum post v. 11 distichon excidisse ratus alteram pentametri partem recte fortasse sic reparavit ν[οῦσ]ος ἔλυ[σε μέ]νος. V. 14 νῦν σε, φίλος vel νῦν σ’, ἥρως, quorum alterum sane ferri potest. V. 16 non expedit, v. 18 ψυχὴ μένει ἀθανάτη et v. 19 σῶμα δὲ θνητὸν εἶναι. Post v. 31 ex tituli imagine patet etiam plura fuisse ad prius Pantheae epitaphium referenda: superant obscuri quidam litterarum apices. V. 32 integrum reliquit, v. 33 legit ut ipse legi.

Eorundem titulorum pars edita etiam in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθήκῃ (cf. ad n. 241a in his Add.) p. 52, ubi recte supplevit editor v. 1 invenitque v. 31 ἔνθα et κέισομαι.

242a. Circa Pergamum teste Perrotio, qui edidit *Revue archéol.* 1876 p. 283. Apud Elaeam inventum refert editor in Μουσείῳ καὶ Βιβλιοθ. (cf. supra ad n. 241a) p. 17, et hoc quidem verum esse docet v. 1; Elaea enim ad mare sita urbs.

...]ην ὠκεανοῖο δεδου[πότα . . .
Σώτιαν δυσμενέων μαρ[νάμενον προμάχοις,

- νίεα τὸν Φιλίον, ὃς ἀγοντα
 ὠκύμορον κρυόεις ἀμ[φεκάλυψ' Αἰδης
 5 Κελτῶν ἐν χεῖρεσσιν ὁ]λέσσας· ἀλλ' ἀπὸ Ῥώμης
 ἦλυθε σὺν Κίντῳ κρα[. εἰς Ἀσίην,
 ἔνθα οἱ εὐρυμενῆς γα[ίη τάφος ἐστί· φίλοι δέ
 ἐκτέρισαν ξείνῃ φῶ[τες ἀποφθίμενον
 τηλοῦ μὲν τοκέων, τηλοῦ δ' ἄλόχοιο ποθεινῆς
 10 ὤλειο καὶ πάτρης ἄ[μμορος Ἀύσονίη]ς.

Σώτας Φιλίον

Litteras Perrot tradidit vulgares, unde quoniam ne res quidem ut in mutilo titulo satis faciles sunt perspectu, nec aetas carminis definiri nec verba restitui possunt. Cum Celtis sive Gallograecis saepius in Asia conflixerunt Romani altero a. Chr. n. saeculo. — 1 . . . ἡν editor Musei, addens η litteram incertam esse;N Perrot. Versu extremo litterae η vestigia adparere testatur ed. Mus., itemque extremo v. 2 litterae N, v. 3 A, v. 5 η, v. 6 I, v. 10 Σ. Primo versu dici videtur Sotas in maris litore pugnans occidisse. — 3 Φιλίου, ὃς ἄγοντ . . . ed. Mus. Perrot ΦΙΛΟΙΣΑΓΟΝΤΑ, quae non expedit. — 6 Κίντον dubitanter sumpsit romanum *Quinti* nomen esse; extrema neque minus quae v. 7 posui incerta sunt.

258. Ad explicandum mirum illud νεκραγωγὸν γόνυ indicavit mihi Wilamowitz Euripidis versus *Hecub.* 535 sq., ubi Neoptolemus Polyxenam Achilli inmolaturus precatur δεῖξαι χάς μου τάσδε κηλητηρίους, νεκρῶν ἀγωγούς· ἐλθέ δ' ὡς πῆγς μέλαν κόρης ἀκραιφνὲς αἶμα κτλ. Itaque quidquid sacrorum quis facit ad sepulcrum, eo pertinent ut defunctus advocetur; advocatur autem ita, ut qui vocat terram pulset, quam ad rem necesse est ut genu flectat. Invitat igitur Alexandrinus ille poeta quaesitius quam clarius locutus ut qui praetereat genu flectat versusque legat eoque tamquam sacris oblati mortuum ad se advocet adducatque.

273a. Paro in insula. Ed. Olympius *Athenaei* V 21 n. 8 litteris minusculis.

Διφίλου οὗτος ὃδ' ἐστὶ τύπος, τοῦ Διφίλου νιοῦ,
 ὃς καὶ ἐπὶ στρατιῇν δόξαν ἔχεν μεγάλην.

Videtur romanae aetatis. — 1 οὗτος ὃδε uti ὃδ' ἐκείνος n. 633.

275. Ed. C. Curtius *Act. acad. Berol. min.* 1876 p. 352.

277a. Minoae Amorgi. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 341.

Ἀνδρα κλυτὸν Διὰδ
 ὦ ξεῖν', ἐνταυθὶ τύμβο[ς] ἔχει φθίμενον
 οἰκονόμον] πάτρης, ἀγορανόμον
 μυρίον ἐν Μούσαις κῦδος ἐνεγ[κάμενον],
 5 παϊάνων τ[ε] ἱερῶν ποιητήν
 βούλαρχον τ' ἐπὶ τοῖς
 εἰκοσιᾷ] λυκάβαντας ἀναπλήσαν[τα]

Servata sunt exordia lapidis versuum sex eaque aequalia fere; quo magis mirum quod, si quidem probos fuisse versus sumimus, supplementis opus videtur satis inaequalibus. — 1 nomen non exputo. — 3 supplevi ex n. 405 πατρίδος οἰκονόμον, 4 ex n. 97 a in his Add. v. 2. — 7 editor cum superne et a dextra fractum lapidem dixerit videtur inferne integrum significare, ut non liceat post v. 7 pentametrum addere.

295. Ed. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 141, ubi subscripta traduntur:

Φιλοκλῆς Δημητρίου ἥρωος χρηστέ, χαῖρε.

297a. Ephesi. Wood *Discoveries at Ephesus: Inscr. of tombs* n. 1.

Ἑπτα[έτ]ους ὁ τάφος παιδὸς πατρός τε σὺν αὐτῷ·
 Μαρκελλεῖνος ἔην ἀμφοτέρ[ων] ὄνομα.
 ἄλλοι μὲν στεφάνοισι, χοαῖς, δακρύοις τε καὶ ῥοδαῖς
 τεμνῶσιν τὸν σόν, Μαρκελλεῖνε, τάφον·
 5 ἀντὶ χ[ο]ῶν δὲ πατὴρ ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν,
 κοινὸν ἔχειν ἐθέλων ὄνομα[α] καὶ θάνατον.

hanc aram si quis temptaverit transferre aut in terram (?) excidere aut alias amoveri curam fecerit, dabet (sic) fisco poenam nominatim HS. X. MM. HS. haec ara defenditur ab iis qui sunt in tabulario Ephesi.

Φιλουμενὴ ἀνδρὶ ἰδίῳ καὶ τέκνοις ἐκ τῶν ἰδίων.

1 ἑπτάπους, 2 ἀμφοτέρο[υ], 3 δακρύοις, 5 Ἀντίχθων editor.

306a. In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad. n. 241 a) p. 56.

Παῖδά με] Πλουτάρχον Διονύσιον [ν ἄδε κέκευθε
γαῖ]α, τὸν αἰθ[έ]ρι ὡς ἀστέρας λαμπόμενον
ἀθλοφόρον [τ]αχύνεται τί τὸ πλέον; εἰς Αἶδαο
ἦλθον ἡβήσας [ἐννεακ]α[ιδ]εχέτης,

5 ο[ὗ] τῶν πόνος, ἀλλ' ὁ
πένθος ἐφῆ[κε πικρὸν μοῖρ'] ὅλο[γ] γενέταις.

1 ante Πλουτάρχον novem litterarum patet spatium. — 2 αἰθρίως traditur; cf. A. P. VII 373 τοῖους ἀστέρας ἀχχέσεις Ἑλλάδι λαμπομένους. — 4 ἡβήσας ἄ[μ'] ἐχέτης traditur. — 5 sq. sic editi ὅ[ν]των. λ[ῦ]σε δὲ γούνατα οὐ] πόνος, ἀλλ' ὁ δν[όφειον]-πένθος ἐφῆ[πλωσαν ἀμφίπ]ο-
λοι γενέταις. Sententia fere eadem videtur quae supra n. 116 τεθνεώς οὐκ οἷος ὀδύρομαι, ἀλλ' ὅτι πένθος ἀμφοτέροις ἔλιπον λυγρὸν ἐμοῖς γονέσιν.
V. 6 parum refert ἐφῆψε an ἐφῆκε scribas; μοῖρ' ὀλόγ' certa est.

307a. In museo Smyrnaeo sub anaglypho, cuius argumentum non diversum suspicor esse ab n. 529. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241a) 1873-1875 (ed. Smyrnae 1875) p. 88.

Οὐκ ἀκλεῇ Δεκούρατον ὄρῳ, ὃν ἀνεῖλε Σαγ[ί]ττας
λαίης χειρὸς ἐμῆς οὐ προφυγὼν θάνατον.

1 Σάγ[ας] editor; corr. Wilamowitz.

313a. In museo Smyrnaeo. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 67.

Νύσης εὐτάκτου τε καὶ ἐργατίδος τόδε σῆμα.

Nysa ancilla fuit frugi et laboriosa.

319a. Philadelphiae. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 307 a) p. 123.

Γάιον [ἐν]θάδε, ξε[ί]ν', ἐσορῶς,
ὃς θάνεν [ὁ]κταέτης
τῷ δὲ π[α]τὴρ Γάιος Παπ[ι]αν[ή] τε] τεκοῦσα
μνείας χ[ά]ριν εἰκόνα τῇ[ν]δε

5 ἄν]θυσαν.
ἔτους [μ]η(ρὸς) Ἀπελλαίου.

Sic haec edita sunt, nisi quod versus distinxi atque v. 1 ξέν' pro ξέν', v. 5 ἀνθρσαν pro ἀνέθρσαν reposui.

333 a. Pergami. Μουσείον καὶ Βιβλιοθήκη (cf. ad n. 241 a) p. 41.

Ἡμην ἐν ζωῷς · φάος [ῥδὺ δέ] λεῖπον ἀγεννώς·
οὐνομά μοι Χρηστεῖνος τὸ πρίν, ἀνέθρεψε δὲ γαῖα
Βειθυνῶν πρώτη Νικομήδεια, κτεῖνε δ' Ἀχιλλεύς·
ταῦτα δὲ πάντα μίτοις μο[ι]ρῶν πάθον, ὡς ἀνθρωπος.

5 Ἀντωνία Ὀρείνῳ ἀνδρὶ ἰδίῳ μνείας χάριν.

1 editum φάος [λαμπρόν]. — ἀγεννώς si verum est, defunctus dici videtur liberos non reliquisse. — 2 nomen ab initio Chrestinus, postea Orinus fuit. — Ceterum cf. titulos Nicaeenses n. 350 sq.

335. Ante v. 1 non debebam tacere tradita esse haec:

. . . ΕΚΤΗΣ . ΩΝΙ . . . Ω . . . ΝΟΣΙ ΔΛΙΗ

a Franzio vix recte sic restituta ἐκ τῆς τῶν χώρων προσόδου κατεσκευάσθη. — 8 haec tradita ΩΝΕΙΚΑΜΕΣΣΦΑΛΕΡΑΜΟΣ ΑΔΕΔ . . Ι . ΝΑΣΕΝ κτλ.

337. Cf. Marquardt *Antiquit. reipubl. rom.* II 487.

459 a. Syriae nescio quo loco. Perrot *Rev. arch.* 1877 p. 61.

Τὸν σοφὸν ἐλλό[γιμον] καὶ παιδεύσαντα ἐφήβους,
τὸν θρέ[ψαν]τα βροτοὺς καὶ ἐν στέρονοισι δίκαιον
παρθενικὰς τελέσας ἄ[ξ]ια νυμφιδίων,
καὶ ζήσαντα καλῶς ἐβδομήκοντα ἔτη,

5 Κατάγραφος ἐνθάδε κεῖται.

1 ΕΛΛΟ | ἐν λογίοις Perrot, recte fortasse. — 2 ΘΡΕ | ΤΑ et 3 ΑΖΙΑ corr. Perrot. — 2 δίκαιον scil. ἄνδρα. Nam si a verbo τρέφειν penderet, scriptum oportuit τὸ δίκαιον. — 3 non intellego; videtur Perrot nescio quid turbasse; τελέσας nominativus non offendit. — 5 Κατάγραφον etsi vetuit Perrot nomen feci; inepte enim dixeris *imagine exsculptus ille hic situs est*, quae illius est explicatio.

461 a. Megaris. Lenormant *Mus. Rh.* 390 n. 230.

Σᾶμα τόδε Ὑψικλέους Μεγαρής τόνδε

Descripsisse se ait editor a. 1863, neque hoc anno ipse titulus videtur antiquior, licet litteris sexti saeculi scriptus. Supplementum vix aliud inveneris praeter hoc Μεγαρής τόνδ' ἐνθάδ' ἔθαν, ubi tria illa τόδε et τόνδε et ἐνθάδε iuxta posita inperiti potius falsarii quam sexti saeculi produnt ingenium.

463 a. Prope veterem Corinthum. Lolling *Mittheil. des arch. Inst. in Athen* I 40 coll. tab.

Ἀῖωνία τόδε [σᾶμα], τὸν ὠλεσε πόντος ἀναι[δής.

vi saeculi. — Supplevit Kirchhoff.

471 a. Spartae. Roehl *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 233.

Ἀινειίδαμ με χθὼν Πολυαινέτου εἴλε Κόρινθος,
ἀνίχ' ὑπὲρ Σπάρτας ἐν συνόδοις ὀλόμαν,
ἂ μοι μνᾶμ' ἐπέθηκε πατρὶς δέ μοι ἔστιν Ὀρειοί.
ζαλωτὸς δ' ἔσομαι τοῖς ἐπιγυνομένοις.

iv saeculi. — Editoris supplementis mea praetuli. — 3 Ὀρειοί oppidum ignotum.

497 a. Cyparissiae Messeniorum. Leake *Itiner. Peloponn.* I 293.

a. Κλεινὸς παῖς
αὐτομάτῳ [θανάτῳ] θνή[σ]κ

perierunt duodecim vel quattuordecim versus.

b. Ξυστοῦ με παῖδα
.

5 τὸν καλ(λ)ίνεικον χῶσεν, ἄρσενας δὲ [ο
λιπόντα παῖδας καὶ φάος [γυ]ναῖκά τε
χήρην Ἀριστόκλειαν, [ῆ] φιλ[αν]δρίας
ἀρχαῖον ἐζή[λ]ωσεν ἡ θος. [ῆς] βα[ρ]ύς
δαίμων ἀπέσχ[ισ]έ[ν] με [καί] παίδων δυ[εῖν],
10 οὗς ἀντ' ἐμεῖο Τα[ίναρ]ος φίλη πατρίς
ἄγοιεν] εἰς βίον γηραιὸν μέτρον.

Duo sunt nescio an non unius hominis epitaphia. — 1 ΠΑΙΣ . . . ΝΙ ΠΟΣΤΕΡΩΝΟCΜ . ΝΟC quae neque ego expedio neque expedivit G. Hermann *Opusc.* IV 322 sq. — 2 ΩΕΝΗΟΚ corr. Welcker *Diar. antiquit.* 1830 n. 86. — 3 non fuit opinor Εύστου παῖς, sed in gymnasio altus et tamquam natus. — 5 ΔΥΕΙΝ et 9 ΔΙΟ transposuit Hermann. — 6 sq. suppl. Welcker. — 8 ΕΖΗΝΩCΕΝ corr. Welcker. — ΗΘΟC . . ΒΑΙΥC et 9 ΑΠΕCΧ . . ΕΙΜΕ . . . ΠΑΙΔΩΝΔΙΟ corr. Hermann, idemque vv. 10 sq. supplavit; patriae nomen incertum.

545. Gravi sane meo errore factum est quod Decharmium dixi tertii tituli nihil nisi fragmentum addidisse. Addidit enim haec:

- c. Τίς Πλάταιαν σύλησεν; τίς ὄλεσεν ὄρμον ἀ[π]άντω[ν],
 Σκεπτιανὴν πλ[ουσί]α[ν], φιλόξεινον καὶ φιλόχριστι[ον];
 οὐνεκεν ἐν παραδίῳ σὺν ἀθανάτοις λάχε κλήρος
 αὐτῇ καὶ πό[σει, ὅς τ]ό[νδ]ε τάφον,
 5 ἐσ[λ]ός φίλος τό[δε] σ[ῆ]μα.

1 ΑΕΑΝΤΩΙ — 2 ΠΛΩΤΕΥΑ ubi latere putat editor barbaram aliquam adiectivi πλούσιος formam; latet ni fallor ipsum hoc adiectivum. — 4 ΑΥΤΗΚΑΙΠΟ . . . ΟΛΛΕ . . . ΑΤΟΤΑΦΟΝ pentameter videtur, quem non expedio. — 5 ΕΛΑΘΕ ab initio, tum 12 vel 13 litterarum spatium, deinde ΛΩΡΟΦΙΛΟCΤΟΛΙC. Videant alii.

552 a. In museo Victorio, Romae opinor. Franz C. I. 6314 ex Lupo.

- Nomen . .]ωι ἥρωι θέσαν τόδε πά[ν]τες ἐταῖροι
 κλειν[ὸν] ἔδος Κλυμένον δώ[ματ'] ἀμειψαμένωι,
 ἄρτι] γενεΐσαντι, τὰ δ' εἰς βίον ἴσα γεραιῶι
 δε]ιξαμένωι, ἀρετᾶς εἶνε[κα καὶ σοφίας.
 5 ὦι] λόγος, αἰ σθεναρὴ γυμ[ᾶς] πρόπεν, οὗ βίον ἴσμεν
 λαμπρὸν πρὸς σοφίαν ἥδὲ π[ρὸς] εὐβίην.

Aetatis bonae videtur epigramma sat elegans, cui quae adhibui supplementa non nimis a vero opinor recedunt. — 1 possis παῖδες ἐφηβοί, nam romanum titulum esse non constat, cf. v. 5. — 2 κλεινόν, 4 δειξαμένω, 6 πρὸς εὐσεβίην dedit etiam Franz. — 3 sententia aperta, cf. A. P. VII 603 ἀλλὰ νόῳ τῷς πολιῶσιν ἴσον. Vocabulum βίος propria quadam vi oppositum τῇ ζωῇ (ἀρτι γενεΐσαντι); alterum vivendi ratio est, alterum vitae spatium. — 6 ΙΠΟΤΕΥΤΕΒΙΗΝ.

555. Praetermisi adnotare v. 6 ex Wilamowitzii apographo in lapide ipsum illud πιστοτάτης extare.

564. Huius tituli nuper in hortis Aldobrandinis fragmentum effossum est editumque tamquam novum in *Bullet. della Commissione archeol. municipale* Romae 1876 p. 113.

. . . ΤΟΕΡΟΠ . . .
 . . . ΝΤΕΣΕΜΗΣ . . .
 . . . ΣΠΟΔΙΗΣ
 . . . ΝΕΦΗΜΕΓΑΠΕΝ . . .
 . . . ΩΔΥΣΤΟΚΕΕΣΤΟΚΕ . . .

588 v. 10 verissime observavit Wilamowitz senarium facere voluisse scriptorem

ἔτε(σ)ιν (ἐπτά), ἡμέραισιν (ἐνδεκα).

quod ni ita esset, non scripturum fuisse ἡμέραισιν.

646 a. Vrbini in palatio ducum. Ectypo utor Bormanni.

— — — — —
 ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος ἐξεκένωθ[η
 καὶ λοιπὸν θανάτῳ μετὰ τοῦτο τὸ φῶς μετέβαι[νον,
 ψυχὴ μὲν πρὸς Ὀλυμπον ἀνήλλατο, σῶμα δὲ πρ[ὸς γῆν
 καὶ λυθὲν ἐξεπόθη καὶ οὐδὲν ἔχω πλέον ὀσιῶ[ν.

5 ὥς οὖν καιρὸν ἔχεις, λοῦσαι, μύρσαι, σπατάλησον
 καὶ χάρισαι, δαπάνησον, ἄπερ δύνασαι· τίμῃ τηρεῖς;

M. Septimius Diocles fecit sibi et Iul. Ca
 filiæ . . .

Ante v. 1 paucarum adparent litterarum apices. — 2 ΜΕΤΕΒΑΠ —
 3 ΠΡΕ — 4 dictio satis mira corpus solutum exhaustum est.

688 a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture e sepolcri scoperti sull' Esquilino* Romae 1876 p. 43 n. 74.

. . . χρυσόορος
 δωδεκέτης δὲ πέλω.

772a. Romae in monte Esquilino. Brizio *Pitture* cet. (cf. ad n. 688 a) p. 128 n. 535.

Ἰουλία Κρισπεῖνα ἀνδρὶ γλυνκτιάτῳ καὶ σοφιστῇ,

ᾧ ὄνομα ἦν Σέκκιος Τρόφιμος, γένει Σιδήτης,
καλὸν βίον καὶ ἀμέμπτως βιώσας μετ' ἐμοῦ
ἔτη δύο καὶ δέκα· αὐτός δὲ ἀποδοὺς τὸ δάνειον

5 τῆς ζωῆς ὀγδοηκοστὸν ἔκκτο[ν ἔτος
ὧδε κεῖται οἴκῳ ἐωνίῳ παραλημφθε[ίς.

Quae latioribus litteris describenda curavi numerosae orationis speciem referunt. — 4 cf. supra nn. 387 et 522. — 5 ἔτος fortasse super-
vacaneum.

750a. Paro in insula. Olympius *Athenaei* V 8 coll. tab. n. 3.

Δημοκύδης τόδ' ἄγαλμα Τελεστοδίκη τ' ἀπὸ κοινῶν
εὐξάμενοι στήσαν παρθένωι Ἀρτέμιδι
σεμνῶι ἐν ζαπέδωι, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
τῶν γενεὴν βιοτιόν τ' αὖξ' ἐν ἀπημοσύνῃ.

v saeculi. — 1 nominis Δημοκύδης nota paenultimam conreptam, sicuti in perrecenti Thucydidis epitaphio A. P. IX 583 Θεουκυδίδην Ὀλόρον Κεκροπίδην τὸ γένος. — 4 αὖξεν ἀπημοσύνῃ editor; corr. Kirchhoff.

805a. Romae ad thermas Traiani. C. I. 5974.

a. Τῷ σωτήρι Ἀσκληπιῷ σῶστρο καὶ χαριστήρια Νικομήδης
ὁ ἱατρός.

Τὰν παιδὸς καλλίσταν εἰκῶ τάνδε θεοῖο,
Παιῶνος κούρου ματρὸς ἀπ' ἀριτύκου
δαιδάλλων μερόπεσιν ἐμήσαο, σείο, Βόηθε,
εὐπαλάμου σοφίης μῆμα καὶ ἔσσομένοις·
5 θῆκε δ' ὁμοῦ νούσων τε κακῶν ζωάγρια Νικο-
μήδης καὶ χειρῶν δεῖγμα παλαιγενέων.

b. Τῷ βασιλεῖ Ἀσκληπιῷ σῶστρο καὶ χαριστήρια Νικομήδης
Σμυρναῖος ἱατρός.

Οἷον ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι
 ἐκ Φλεγύου κούρης Φοίβῳ ἀκαιρεκόμῃ,
 τοῖόν τοι, Παιᾶν Ἀσκληπιέ, σεῖο Βόηθος
 10 χειρὸς ἄγαλμ' ἀγαθῆς τεῦξεν ἑαῖς πραπίσιν.
 νῆϊ δ' ἐν τῷδε ζῳάγρια θῦκεν ὀρᾶσθαι
 πολλάκι σαῖς βουλαῖς νοῦσον ἀλευάμενος
 σὸς θεράπων, εὐχῆς ὀλίγην δόσιν, οἷα θεοῖσιν
 ἄνδρες ἐφημέριοι τῶνδε φέρουσι χάριν.

II p. Chr. n. saeculo non antiquior titulus. — Dedicavit Nicomedes medicus in nescio quo templo Aesculapii infantis statuam, quam Boethum fecisse Carthaginensem, nobilem incertae aetatis artificem sive ipse credebatur sive persuadere voluit hominibus; nam vero fuisse Boethi artem aegre cediderim. — 1 versum horridum a poeta elegantissimo et peritissimo sic scriptum esse nego; scripsit potius παιδὸς καλλίσταν τὰν εἰκόνα τάνδε θεοῖο vel similiter. — 2 ματρὸς ἀπ' ἀρτιτόκου cf. v. 7 νέον τόκον. — 5 diremptum ex Simonidis aliorum imitatione nomen numeris inhabile neque ut Hephaestioni ἐπὶ ληπτον huic poetae videbatur et in primis cultae artis documentum; vitavit tamen sano iudicio in altero epigrammate. Nicomedem qui Iacobsio duce eundem esse existimant cuius epitaphium supra n. 595 posui, eis neque cur adsentiaris neque cur obloquaris quidquam est. — 10 χειρὸς ἀγαθῆς genetivus, ne quid cum Iacobsio fallaris, suspensus ab ἄγαλμα peritae manus monumentum.

811 v. 1 Romanorum *arguta Venus* intellegenda videtur Wilamowitzio, idemque v. 7 Hadrianae arti patrocينات non temere *prudentem Amorem* adpellari existimat, sed ut ὁ σώφρων Ἔρως Veneris Vraniae comes (v. 8) significetur, coll. Eur. *Iphig. Aul.* 543 sqq.

828 a. Paro in insula. Olympius *Athenaei* V 20 n. 7.

Βωμὸν δορποφό[ρον ταῖς] Νύμφαισιν μ' ἀνέθ[ηκεν]
 Παπιανοῦ ἐκ τ' [αῤα] Μυρσινέας.

1 δορποφοροῖς editor. — ἡ Νύμφα Παπιανοῦ ἐκ τ[ῆς] Μυρσινέας editor. Fuit ab initio nomen mulieris velut Ἥδυκα (Ἥδυκος in titulo romano apud Wilmanns *Exempl. inscr. lat.* 535); tum parentum nomina Papiani patris matris Myrsinae. Praepositio ἐκ postposita ἀπὸ κοινοῦ ut in Simmiae ep. A. P. VII 22 Μουσέων ἀμμιγα καὶ Χαρίτων. Particula ἄρα quam inserui incerta est.

842 a. Cyrenae prope templum Veneris. Anaglypho exsculpta mulier (Λιβύη) coronam inponens alterius mulieris (Κυρήνης) fronti, quae nudis brachiis leonem adsurgentem iugulat. Smith and Porcher *Discoveries at Cyrene* tab. 76 coll. p. 114.

Κυρήνην πολίων μητρόπολιν ἢ στέφει, αὕτη
ἡπείρων Λιβύη τρισσὸν ἔχουσα κλέος·
ἐνθάδ' ὑπὲρ μελάθροιο λεοντοφόνον θέτο Κάρπος
εὐ[ξ]άμενος, μεγάλης σῆμα φιλοξενίης.

II fere saeculi. — Cyrenes et Libyae figurae in Amphionis Cnosii anaglypho fuere descripto a Pausania X 15, 6 Κυρηναῖοι δὲ ἀνέθεσαν ἐν Δελφοῖς Βάττον ἐπὶ ἄρματι . . ἡνίοχος μὲν τοῦ ἄρματός ἐστι Κυρήνη, ἐπὶ δὲ τῷ ἄρματι Βάττος τε καὶ Λιβύη στεφανοῦσά ἐστιν αὐτόν. — 2 *Libya triplicem trium terrarum partium famam coniunctam habens.*

844 ed. V. Koehler C. I. A. II 555, qui v. 3 falsam intellegens Boeckhii lectionem θεῖνν esse operae tamen pretium non iudicat in meliore indaganda tempus consumere.

845 v. 4 pro ἴσασιν quod ferri nequit σπεύδουσιν simileve ponendum.

872 v. 3 fortasse scribendum ὑδροφόρον Μήνη Πατνίη.

874 a. Cyzici. Ex ectypo ed. Perrot *Rev. arch.* 1876 p. 270.

Ἵπέρτατε κ]ο[ίραν]ε κό[σ]μον καὶ χθον[ός], Σάραπι,
ὀχοῦσά τε κρατὶ σελήνην ἀμφίκυρτο[ν] Ἴοι,
ὑμῖν τάδε καίρια τέχνης χαλκὸν εἰς καμούσης
ἰδρυσατο τῆς Θεοπείδους εἰκόνας τίπωμα
5 Ἐνναλίου κατ' ἔνοπλον σχῆμα Μητροδώρος,
νέοισι τὸν ἄρσενα τέκνου θ[υ]μὸν ἐκκαλύπτων
ὃν ἔσχε δις ἐννέα πλήθων [τ]οὺς ἐτῶν ἀριθμούς
πάτρας ὑπερ εἰς φονόεσαν δηρίων φάλαγγα.

Litterae editori videntur I a. Chr. n. saeculi esse, Theopithem coniecit occidisse cum patriam a Mithridate a. 73 obsessam defenderet. Filii statuam Martis armigeri specie indutam dedicat Metrodorus Isidi et ut videtur Sarapidi. Metri genus plane singulare ut ἐνόπλιον σχῆματι (v. 5)

responderet electum videtur; cf. Bergk *das älteste Versmaas der Griechen* (Freib. 1854) p. 7 adn. ** — 1 Ο . . . ΕΚΟ . ΜΟΥΚΑΙΧΘΟΝ κόσμου editor idemque v. 6 θυμόν, ex Fournieri coniectura v. 2 ἴσις scripsit. — 3 legebatur εἰσκαμούσης.

875a. Olympiae nuper repertum.

Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντίδος.

- a. Τῆμιμὲν ἀδελφὴν Δηικράτης τὴν Γοργίου ἔσχεν,
ἐκ ταύτης δ' αὐτῷ γίνεται Ἱπποκράτης,
Ἱπποκράτους δ' Εὐμόλπος, ὃς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν
4 διδασὼν, παιδείας καὶ φιλίας ἕνεκα.
- b. Γοργίου ἀσκήσαι ψυχὴν ἀρετῆς ἐς ἀγῶνας
οὐδεὶς πω θνητῶν καλλίον' εὖρε τέχνην·
οὗ καὶ Ἀπόλλωνος γυάλοις εἰκὼν ἀνάκειται,
οὗ πλοῦτον παρὰδειγμ', εὐσεβείας δὲ τρόπων.

iv saeculi ineuntis. — Paus. VI 17, 7 καὶ τὸν Λεοντῖνον Γοργίαν ἰδεῖν ἔστιν ἀναθεῖναι δὲ τὴν εἰκόνα ἐς Ὀλυμπίαν φησὶν Εὐμόλπος ἀπόγονος τρίτος Δηικράτους συνοικήσαντος ἀδελφῇ τῇ Γοργίου· οὗτος δὲ Γοργίας πατὴρ μὲν ἦν Χαρμαντίδου κτλ., ubi prae probato Keilii consilio, qui Χαρμαντίδου correxit, adhuc vicit librariorum stulta auctoritas. — 4 Eumolpum Gorgiae senis in rhetorica discipulum arguit verborum conlocatio ab initio Χαρμαντίδου Γοργίας Λεοντῖνος. — 5 cf. Platonis *Gorg.* c. 58. — 6 Plat. *Gorg.* p. 448 c ὣν καὶ Γοργίας ἐστὶν ὃδε καὶ μετέχει τῆς καλλίστης τῶν τεχνῶν. Ceterum similem dicendi figuram vide supra n. 768 et quae ibi adtuli Simonidei carminis v. 3 et attici epigrammatis v. 3. — 7 sq. Plin. *hist. nat.* 34, 4 *Gorgias hominum primus et auream statuam et solidam Delphis in templo sibi posuit.* Eumolpus ab ostentationis crimine avum defendit.

877a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscriptions from the site of the temple of Diana* n. 11.

praecedit index discipulorum undecim.

Αἷς με σοφιστὴν πρῶτο[ν] Ἀθήνηθεν καλέσαντο
Σώτηρον βουλῆς δόγμασιν Ἀνδροκλῖδαι.
πρῶτῳ δὲ ἀντ' ἀρετῆς τε βίου σοφίης τε λόγο[ιο]
ῶρισαν ἐν τιμαῖς μυρ[ία] δῶρα τελεῖν.

Philostr. *vit. soph.* p. 605 ἄγει με ὁ λόγος ἐπ' ἄνδρα ἐλλογιμώτατον Δαμειανὸν τὸν (τῶν?) ἐκ τῆς Ἐφέσου, ὃθεν ἐξηγήσθων Σώτηροί τε καὶ Σῶσοι καὶ Νίκανδροι καὶ Φαῖδροι Κῦροί τε καὶ Φύλακες· ἀθύρματα γὰρ τῶν Ἑλλήνων μᾶλλον οὗτοι προσρηθεῖεν ἢ σοφισταὶ λόγου ἄξιοι. Aliter Ephesii iudicaverunt, qui bis illum *sophistarum principem* honorifice adpellaverunt. Fuit Soterus Atheniensis natione, disciplina Ephesius. — 3 sqq. suppl. Wood.

879. In praescriptis lapis habet INTERCETERAS | . . CENTESARTES, ubi Henzenium coniecisse *lucentes* perhibet L. Ieep *Claud. carm.* praef. p. XV. — De ipso epigrammate recte Wilamowitz: *aequare dicitur Claudianus Homerum Vergiliūque, quia et graecos condidit et latinos versus. Nam unum fuisse Claudianum poetam Alexandrinum ut hoc carmen luculentissime docet ita olim intellexere viri sobrii cum alii tum eximius homo I. M. Gesner: nunc idem inviti docent qui contra disputant.*

886 a. Athenis. Lebas I 136. Ex meliore Koehleri apographo Dittenberger *Hermæ* XII 13 sq. (C. I. A. III 726).

Σωτῆρα] βουλῆς γενόμενον δῆμον τε ἅμα
ξανθαῖσί με] σταχύεσσιν ἡγλαιομένον
καλῶ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[ητρ]ῶν στέφει,
εἰκόν' ἅ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος

5 πόλις στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

II vel III saeculi. — Supplementa posui quibus significarem, quemadmodum a Dittenbergero discedendum mihi videretur. Ille enim haec:

[Ἡ πόλις]

κῆρυκα] βουλῆς γενόμενον δῆμον τε ἅμα
τιμῶσα, τὸν] σταχύεσσιν ἡγλαιομένον
καὶ τῷ π]ολυκάρπῳ βασιλέω[ν] μ[εγαλ]ῶν στέφει
εἰκόν' ἅ]νέθηκε λαίην Φιλήμονος
γνώμη στρ]ατηγοῦ τήνδε κᾶρχοντος θεοῖς.

in quibus falsa esse vv. 2 et 3 supplementa facile patet: neque enim honoratur ille spicis caput redimitus, sed eo ipso honoratur quod caput spicis redimitur, et πολυκάρπον στέφος aperte ipsa est spicarum corona; adde quod v. 3 a Koehlero traditam trium litterarum lacunam μ . . . ΩΝ haud inpune quattuor litteris expleveris. Denique etsi vetat sic intellegi Dittenberger equidem v. 5 στατηγὸν καὶ ἄρχοντα non possum intellegere

nisi unum hominem eumque ipsum Philemonem duobus illis uno post alterum honoribus functum. Itaque v. 1 ab initio generale quoddam velut *amici* vel *tutoris* vocabulum requirebam, v. 2 adiectivum vocabulo *σταχέεσσι* addendum postulabant linguae graecae leges; v. 3 *matres Augustorum* dubitanter intuli, sed cf. supra n. 1046 v. 56 Καίσαρος ἰφθίμοιο παρόψεται ὅμπνια μήτηρ cum mea adnot. Faustina dicitur, Aurelii mater, Cereris specie induta, neque unam fuisse Faustinam in Cereris sacra religionemque adscitam notum est.

888a. Ephesi. Wood *Discoveries: Inscript. from the site of the temple of Diana* n. 7.

Ὑπατικὸν ποτιφικα Ὑμμιδίου Κο[δράτου πατ]έρα κηδε[στήν] . .

.

Παντοίης ἀρετῆς στάθμην, ὁυσίπτολιν ἀνδρα,
 ἔξοχον Ἑλλήνων, πρόκριτον Αὔσονίων,
 κλεινοῦ Κοδράτσιο φίλον πατέρ', ᾧ βασίλειον
 Ἀρμονίῃ θάλαμον πῆξατ' ἐπ' εὐγαμίῃ,
 5 Ἀδριανὸς Μούσαισι μέλων ἀνέθηκε Σεουήρον,
 εἰκῶ χαλκείην οὔνεκα προστασίης.
 ὕ[μιν δ'], ἄνδρες Ἴωνες, ἀγάλματα καλὸν ὁρᾶσθαι
 ἔστα]όν' [Ἀρτέμιδος πλ]ησίῳ ἐν τεμένει.

De Vmmidio Quadrato eiusque patre Severo quae Th. Mommsen benevolentissime in meam gratiam conlegit paucis conplectar; adcuratius enim sperare licet fore ut ipse vir summus rem difficilem mox exponat. Docuit igitur C. Vmmidium Quadratum intellegendum esse (v. 3) consulem a. 118, Vmmidiae Quadratillae nepotem (Plin. *epist.* VII 24); eius patrem, cuius cognomen ex epigrammate primum innotuisset, fortasse L. Catilium Severum esse cos. II a. 120, quo probato simul concludi posse titulum cum alterius consulatus mentio non fieret ante a. 120 positum esse. Quadrati uxor, quae regia stirpe nata praedicatur v. 3, Mommsenio videtur Asianorum alicuius regum filia fuisse. Honoris Severo auctorem carminisque scriptorem ipsum esse Hadrianum Caesarem patet; quae res eo memorabilior est quod Catilius ille Severus Hadriano imperante magnae vir auctoritatis et conplures annos urbi praefectus postea gratia excidit successoremque accepit. — 2 cf. supra ad n. 272. Conicias ipsum Hadrianum acuminis illud primum invenisse, ut omnes orbis terrarum gentes duobus his nominibus Graecorum et Romanorum complecteretur. Severus igitur non Graecorum nobilissimus praedicatur (non enim fuit Graecus) et Romanorum princeps, sed omnium mortalium

ἔξοχος et πρόκριτος. — 4 Ἀρμονίη scripsi deam intellegens. — 5 de Hadriano poeta cf. supra n. 1089, 10 Ἀδριανὸς Μουσῶν δῶρον ἀφ' ἀγνοτάτων. — 7 ὁ[μῶν], ἄνδρες editor. — 8 [αἰέν], ὅτ' [ἔσται πλ.]ησίῳ ἐν τ. editor. Nolui scribere ἔσσα π[ο]τ[ὶ] ἔστηκεν κτλ'. Adiectivum πλησίῳ displicet, sed melius non habeo.

903 a. Hypaepis. Μουσεῖον καὶ Βιβλιοθηκὴ (cf. ad n. 307 a) p. 114.

a. Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἀνθεμίον παῖς οὗτος, ὃς ἀνθυπάτων μέγ' ἀμύνων,
ὑπάρχον πατρὸς ζηλῶν τρόπον ἡδ' ὑπάτοις,
ἴσα Διὸς θέμιδι φαίνων χραίσμη[σιν] ἅπασιν.

b. Ἀγαθῇ τύχῃ.

Ἰσίδος ἀνθυπατον, μεγαλήτορος υἱὸν ὑπάρχου
5 Ἀνθεμίδην Ἰσίδωρον ἐν ἰκόσιν μαρμαρέῃσιν
ὑπαίπων ναετῆρες ἐτίσαμεν εἵνεκεν ἀρχῆς,
προνοησαμένον τ[ῆς] ἀναστάσεως] Ἀπολλωνίου ἀρχιμάγου.

III vel IV aede saeculi. — 1 ἀμύνων comparativus pro superlativo elegantius positus ad Theocriti exemplum ὃ γὰρ προφερέστερος ἀνδρῶν. — Verbum omissum in enuntiato relativo sicut supra n. 909, 8. — 3 χραίσμῃσιν editor; idem supplevit subscripta.

1029 a. Colophanae in oppido Amorgi insulae. Weil *Mittheil. d. arch. Inst. in Athen* I 346.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
ἀγλα[ὰ] τέκνα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι ποθεινά,
Μουσείων ἐπέων μόναι εὐρέτ[ι]δες, θεαὶ ἀγναί,
ἡδυάλους φθόγγο[ν] στομά[των] λαρῶν προιεῖσαι,
5 συμφώνοις τέχναισι γλυκύν
[ἰ]με[ρ]όεντα χορὸν
θνη[τοῖς] τ' ἀνθρώποις

Litterarum formae, si fides est apographo, parum sibi constant; nam vv. 1 sq. ζ, postea ι forma traditur. — 1 ΟΛΥΜ | ΑΓΛΑΤΕΚΝΑ versus Solonis est fr. 13; cf. Cratetis Theb. fr. 1. Simile exordium hymni

Orphici 75 Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θυγατρεις. — 2 ἀγλα[ὰ] τέ-
κνα iteranda esse vidit Wilamowitz. Cf. h. Orph. 75, 3 θνητοῖς, οἷς κε
παρῆτε, ποθεινόταται. — 3 clausula θεαὶ ἀγναί est h. Orph. 75, 10. —
4 ΦΘΟΓΓΟΙΕ ἡδυμελεῖ φθόγγῳ A. P. IX 571, 2; λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων
φθέγγατο ibid. 571, 4. — 5 ΤΕΧΝΑΙΚΛΑΥΚΥ// — 6 ΜΕΛΟΕΝΤΑΧΟΡΟΝΔΙ//
//ΘΝΜΕΓΔ//, restitui homericum χοροῦ epitheton. Deinde fortasse . . . μετὰ
[θεοῖσιν ἄγουσιν]. — 7 sqq. haec traduntur:

7 . . . ΤΟΙΣΤΑΝΘΡΩΠΟΙΣΓ// //Ν// //Τ
EN ΤΟΥΙΕΡΟΥ . . ΠΟ
ΕΛΙΚΩΝΑ ΙΤΩΝ// //
10 ET ENTYN . . . ΙΑΟ
ΛΙΤΑΙC ΜΕΙΑΙ . ΙΟ

in quibus v. 9 agnoscuntur Ἑλικῶνα et [Χαρ]ίτων vocabula, v. 10
ἐντυνον αἰοιδήν, v. 11 λιταῖς et μειλιχίαις. — Probabiliter amplior fuit
hymnus, cuius sub finem Musarum nomina recensebantur, sicut factum
in h. Orph. 75.

1046 v. 29. Sero didici Rhianum et Aristophanem (schol. II. Ψ 81)
adiectivum εὐγενής ut male formatum reprobasse adsentientibus G. Curtio
et A. Nauckio. Marcellum tamen cum Theocriti exemplo niti potuerit
cur vocabulo usum esse negemus causa non est. Cf. Mayhoff *de Rhiani
Cretensis studiis homericis* (progr. gymn. Vitzthum. 1870) p. 47 sqq. —
v. 72 cf. Marcell. *de piscib.* 40 τῶν ὁπόσων ἰήματ' ἔχει φύσις et Dionys. *de
avib.* III 3 τοῖς μεγάλους δ' οὐκ ἐπιχειροῦσιν ἰχθύσιν, ἀλλ' ἀπόχρη θήρα καρρινά-
δος αὐτοῖς ἢ συλλαβεῖν ἄλλο τι τῶν ὁπόσα πρὸς τοὺς αἰγιαλοὺς ἐκφέρει τὰ
κύματα, similiaque habentur in libello περὶ ὕψους. Omnium fons Ho-
merus est P 172 τῶν ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσιν.

INDICES.

I. EXORDIA.

Ἀ νίκα πύκταισι 942.
 Ἀ σοὶ μέν, σοὶ πένθος 480.
 .. ἄγαλμ' ἀνέθηκεν Ἀθηναίᾳ 754.
 Ἀγγελε Φερσεφόνης 575.
 Ἀγνή μὲν μήτηρ 476.
 .. ἀγρεῖ δ' Ἀρτεμις ἀγροτέρη 873.
 .. Ἀδαμάντιος 172.
 Ἀδ' ἀρετὰν στέρεσσα 212.
 .. ἄδε γραφὰ παλάμας 417.
 Ἀδ' Ἑρακλείδην 239.
 Ἀδίστας Μενέδημος 514.
 Ἀένας δόμος εἰμὶ ἀεθλοφόρου 1063.
 Ἀέρεον τόδε σῆμα 367.
 Ἀζομένη κούρη 870.
 Ἀθάνατοι ζῶν μὲν ἔχουσιν 147.
 Ἀθάνατόν με θανοῦσιν 21.
 Ἀθάνατος φιλία σῆς ψυχῆς 80.
 Ἀθάνατος μερόπων οὐδεὶς 567.
 Ἀθηνόδωρον τὴν ἀγαθὴν 176.
 Ἀθλα τὰ τῆς νίκης 943.
 Αἰ Νύμφαι δηλοῦσι 115.
 .. αἰ δ' ἐπὶ τύμβῳ 512.
 .. αἶ κε θανὼν ὡς ζῶν 243 c.
 Αἰαῖ συνλέκτροιο 562.
 Αἶας Αἴαντος 715.
 Αἰγύπτου βασιλεία 1028.
 Αἰδ' εἶς' Ἀθῆναι 1045.
 Αἰθῆρ εὖσεβέα ψυχὴν 315.
 .. αἰλαι Ἀρχεμνηνίδαν 194.
 Αἰλιανῷ τόδε σῆμα 651.

Αἰνεῖα τόδε σῆμα 30.
 Αἶνεσον εὐόπλου Φίλοποίμενος 1044.
 Αἰνετῖδαν με χθῶν Πολυαινέτου Add.
 471 a.
 Αἰνητὴ πατρίς Λυκίων 546 a.
 .. αἰς Λακεδαίμονος 477.
 Αἰχμῇ τόνδε θανόντα 31.
 Ἀκεῖλιον Θεόδωρον 352.
 Ἀκταῖς τὴν ὄμορον 810.
 Ἀλκείδου με τραφέντα 226.
 Ἀλκῇ καὶ μύθοισι 878.
 Ἀλκιβιάδην Κλονίου 359.
 Ἀλκιδάμῳ κοσμητεύοντος 961.
 Ἀλκίδου Βάσσον 892.
 Ἀλκινῶν ὄνο σῆμα 732.
 Ἀλκων ἀνέθηκε τήντεα 936.
 .. ἀλλ' ὅτε μοιράων τρίπλους μίτος
 Add. 646 a.
 Ἀλλην Πηνελόπειαν 874.
 Ἄλλοι μὲν βασιλεῖς 1064.
 Ἄλλοις παυσταμένοισιν 935.
 Ἄλλος ἔχει πλοῦτον 309.
 Ἄλλοτε μὲν σταδίοις 933.
 Ἄλσος μὲν Μούσαις ἱερὸν 829.
 .. ἀμελαθον ὄρξ 460.
 Ἀμισοῦ πολιῆτιν 250.
 Ἀμμία, θυγάτηρ πιτυτή 372 c.
 Ἀμμιον Δημητρίου 381.
 Ἀμμώνιον θεόν 1024.
 Ἀμπελος ὕδωρ πιούσα 1119.

- 'Αμφάλλῃς ἔστασ' 484.
 'Αμφὶ παραστάσι ταῖσδε praefat. 824 a.
 'Αμφὶ λίθῳ, Σωτήρ 804.
 'Αμφίπολ' εὐτραφίης 1036.
 'Αμφιτρύων ὑπὲρ 'Αλκαίου 1082 a.
 'Αμφίων μούσαις κιθάρης 1054.
 'Αμφότεροι Χαρίτων τε 401.
 'Αμφότερον ῥητήρα 877.
 'Αμφοτέρων τόδε σῆμα 528.
 'Αμφω ἀριστότοκος 896.
 'Αν, ξένε, μου ζητῆς 718.
 'Αναῖος τόδε σῆμα 457.
 Ἀνδρα . . . 165.
 'Ανδρα μὲν ἐσθλὸν ἐόντα 107.
 .. ἄνδρα Μένιππον ἔχω 302.
 Ἀνδρα κλυτὸν Διαδ' . . Add. 277 a.
 'Ανδρα πολὺκλυτον 404.
 'Ανδρα σοφόν, Μούσαισι 273.
 'Ανδρα φίλον φθίμενον 555.
 'Ανδρεῖαντ' ἂν εἰσοράας 406.
 'Ανδρες ἐποίησαν 1100.
 'Ανδρὸς ἀποφθιμένοιο 1134.
 'Ανέρες, οἳ πάρος Αὔσονίῳ 594.
 'Αρθεα πολλὰ γένοιτο 548.
 'Αρθεμίδος τόδε σῆμα 73.
 'Αρθεμίῳ παῖς οὗτος Add. 903 a(a).
 'Αρθετο μὲν μ' Ἐπίδανρος praef. 877 b.
 'Αρθος ἀνερχόμενον 342.
 'Αρθος ἐγὼ λεγόμεν 577.
 'Αρθρωπε πολλῶν 128.
 'Αρθρωπος τοῦτ' ἐστὶ 303.
 'Ανικά τὸ Σπάρτας ἐκράτει ὄρνυ praef. 768 a.
 'Αντὶ σε κυδαλίας ἀρετᾶς 511 a.
 'Αντιλόχου ποτὶ σῆμ' 4.
 'Αντιοχῇ Θεμισώνος 112.
 'Αντιπάτρωιο θυγάτρα 857.
 'Απαντα πράξις εὐτυχῶς 1039.
 'Απαντα πράξις καὶ κρατήσεις 1040.
 'Απλήρωτ' Ἀλὴ 578 cf. 576,3 . 577,5.
 'Απολλωνίδῃ ἐσθλῇ 289.
 'Απόλλωνι θεῷ 747.
 'Απτυρι, κλεινὸν ἄγαλμα 511 c.
 'Απφία ἐγὼ κείμεναι 386.
 'Αργαλέου πολέμου 775.
 'Αργολικοῖς ὄκα πάντες 932.
 .. ἀρετῆς . . ὅδ' αὐτοχθων 771.
 .. ἀριδείκετον ἀνδρὸς αἰοδῆν 1089.
 'Αριστίνωνος ἵκετ' 977.
 'Αρριανὸς μὲν μούστ' ὄνομα 434.
 'Αρτεμι, σοὶ τόδ' ἄγαλμα 750.
 'Αρτι γενειάζοντα 345. } cf. Add. n.
 'Αρτι γενειάσκων 100. } 552 a3.
 'Αρτι με γευομένην 371. } cf. n. 540.
 'Αρτι με γευόμενον 576. }
 'Αρτι με νυμφιδίων 208 a.
 'Αρτι με νυμφιδίων Add. 228 b.
 'Αρτι νέας βαίνουσας 465.
 'Αρτι σε τὸν θάλλοντα 233.
 'Αρχέδημος ὁ Θηραῖος 762.
 'Αρχέγεως τόδε σῆμα 3.
 'Αρχία υἱὸς ὅδ' ἐστ' 856.
 'Αρχὸν ἐμὲ Θεόδωρον 915 a.
 'Αρχὸν ὄρας Θεόδωρον 915 b.
 .. ἀρχων μὲν Ταυρίσκος 1128.
 'ΑΣίδος ἀνθύπατον Add. 903 a(b).
 'ΑΣίδος ἀρχιερεῖος 584.
 'ΑΣίδος εὐρείης 1074.
 'ΑΣκληπιόδοτης ἱερὸν 174.
 'ΑΣκληπιῷ με δμῶα 868.
 'ΑΣκληπιῷ ἱητῆρι 805.
 'ΑΣπίδα καὶ Νείκην 794 a.
 'ΑΣτακείης γαίης 168.
 'ΑΣτοῖς καὶ ξείνοισι 487.
 'Ατθὶς ἐμοὶ ζήσασα 204 b.
 'Αττίου Διβιανοῦ 353.
 'Αττις τὸν Ἑρμῆν εἰσαθ' 816.
 Αὐδέηντά σε, Μέμνον 1006.
 Αὐδῆς τὸ πρόσθεν 1002.
 Αὐλῆς νῦν ἐσορᾶς 1056.
 Αὐξεν πάντα ὀδῶσιν 1031.

Αὐρήλις Βιτάλης 735.
 Αὐρ. Τατίαν λιπόμην 372b.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ πατρίς 154.
 Αὕτη Μνημοσύνη 789.
 Αὕτη παρθενική 872.
 Αὐτῇ καὶ τεκέεσσι . . . δῖματο 451.
 Αὐτό με γενομέναν 540.
 Αὐτὸς Ζεὺς Κρονίδης 320.
 Αὐτὸς ὁ Λοξιάδης 859.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 452b.
 Αὐτῷ καὶ τεκέεσσι 448.
 Αὖως καὶ γεράρω 992.
 Αφθονον εὐλογίας πηγὴν Add. 35a(b).
 Αφλέκτους Ὑμέναιος Add. 241a.
 Αφροδειταρίου τὸ προσκίνημα 1004.
 . . ἀφήρπασε παῖδ' ἀπὸ μητρὸς 178.
 Αχιλλέως παῖς 105.
 Αψευδεῖς μούνη καὶ πρώτη 277.

Βαῖὼν ἐμὲ Νύμφαις 599.
 Βαῖὼν ἐπιστήσας 690.
 Βαῖὼν μῆινον, ξεῖνε 388.
 Βαῖὼν μὲν τότε σῆμα 618b.
 Βαῖὼν ὁδοπορίας 781.
 Βαῖὼν σοὶ τὸ μεταξύ 418.
 Βάκχῳ με Βάκχον 821.
 Βαλβεινιανὸς ἑναρχος 1011.
 Βάσκανος ἡ φθόνος ἦρε 379.
 Βάσσος Ἀβουρίσιο 452c.
 Βάσσος ἀνὴρ, Βόστρης 455.
 Βάσσος ἐγὼν ὅδ' ἐκείνος 633.
 Βάσσος ἑῆς πατρὸς 452a.
 Βέλτερον ἢ . . . 986.
 Βίκτωρ Σκευᾶς ἐνθάδε κείμεναι 529.
 . . βιάτευον. πάντες γάρ μ' ἐπόθουν 610.
 . . βιοτὴν γαίῃ ἐν Αὐσονίῃ 663.
 . . βίοτον φίλον ὤλεσα Πρίσκος 162.
 Βιττωὶ καὶ Φαινίς 232.
 Βλαστὸν ὄρε' γαίης 659.
 Βουλῆς με Ἀρείας 893.

Βωμὸν δαρποφόρον Add. 828a.
 . . βωμου . . κλεινὸν πτολίεθρον 1033.
 Γαῖα κατ' ἐμπορίην σ' ἐλθόντα 466.
 Γαῖά με τίκτεν ἄφωνον 402.
 Γαῖα μὲν εἰς φάος ἦρε 156.
 Γαῖα μὲν ἦδε δέμας 382.
 Γάιον ἐνθάδε, ξεῖν', ἐσορᾶς Add. 319a.
 Γάιος εἰμαρτῇ ἀλόκῳ 525.
 Γειαρότας δοιοὺς 793.
 . . Γεμινᾶν ἐκαλέσσαν 716.
 . . γενέτην με Βραχᾶς 895.
 . . γενόμην Μαρειωτῖδι γαίῃ 135.
 Γήραι θανοῦσαν 126.
 Γῆρας ἐρημύσασα 497a.
 Γλανκατία με μνᾶμα 472.
 Γλανκία ἐστὶ τάφος 664.
 Γλευκίτα τότε σᾶμα 187.
 Γλήνῳ Νηγρίνος 709.
 Γνώθι μετ' εὐσεβέεσσι 259.
 Γοργίου ἀσκήσαι ψυχὴν Add. 875a(b).
 Γοῦργος χρυσοχόος 46.
 . . γυναιξὶ καὶ τέκνοις 263.

Διαδοῦχος με Κόρης 822b.
 Δαίμοσιν εὐσεβέσιν 607.
 Δακρυβοῖς ἀλόκῳ 631.
 Δακρυόεν τότε σῆμα 214.
 Δαμοκράτη, νέον Ἑρμείαν 949.
 . . δ' ἀνέθηκεν Ἀθάνᾳ 757.
 Δέλτα . . χύσιν ὄρκων 1095.
 Δεξιτερὴν, παράγων κῆπον 782.
 Δέξο, Γάναξ Κρονίδα 743.
 Δέρκεο τὰν ἀρίστων 260.
 Δέρκεο τάνδε, ξεῖνε 493.
 Δέσποινα Παλλάς 796.
 Δεσποινὴ Νεμέσει 837.
 Δεῦρ' ἵτε Θυβριάδες 1046a.
 Δεύτερον εἰς ἔτος ἄρτι 136.
 Δ'εῖνία τότε σᾶμα Add. 463a.

- Δημοκύνδης τόδ' ἄγαλμα Add. 750a.
 Δῆμος Ἑρεχθεΐδης 971.
 Δῆμος Ἑρεχθίδης 910.
 Δήμῳ Ἀθηναίων 741.
 Δημοσχάρους τοδε σῆμα 17.
 Δηοῦς καὶ Κούρης 866.
 Δήσω ἐγὼ Σωσίκλειαν 1136.
 .. δικασπόλου ἡδέ τε ἀγνοῦ 908.
 Διογένης ἀνέθηκεν 760.
 Διονυσόδωρέ, χαῖρε 245.
 Δίς δέκα καὶ δισσοῦς 215.
 .. δις δέκα καὶ δυ' ἐτῶν 335.
 Δίς με σοφιστὴν πρῶτον Add. 877a.
 Διττὸν πένθος ἄθρησον 138.
 Διφίλου οὗτος ὅδ' ἐστὶ τύπος Add. 273a.
 Δμωάν Δωροθέας 313.
 Δμωίς δρηστοσύνησι 121.
 Δοισύς σοι Διόδωρος 839.
 Δοιῶς Ἰππομέδοντας 573.
 Δοκτικίου μορφῆς 385a.
 Δόξαν συνεφέβοις 953.
 Δόξης ἔρθοτόνου 1062.
 Δρακόντις Θεμάλλου 458.
 Δωδεκέτους τάφος εἰμί 295.
 Ἐβδομον εἰς δέκατόν τε 231.
 .. ἔργαφες, ἐν ψυχαῖσι βροτῶν 673.
 Ἐγραψε κῆ ἐχάραξε 1101.
 Ἐγραυω, Παίῳ 1027a.
 Ἐδραμον ἐν κόσμοιο 736.
 Ἐθνεα Βοιωτῶν 748.
 Εἰ δὲ τολμήσει τις 712.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1007.
 Εἰ καὶ λωβητῆρες 1008.
 Εἰ καὶ σου κεῦθαι 560b.
 Εἰ καὶ τις προτέρων 924.
 Εἰ καὶ χηλὸς ἔχει 325b.
 Εἰ κλύες Εὐσεβίης 440.
 Εἴ με θέλεις ἀνιχνεῖν 270.
 Εἴ με θέλεις, ὦ ξεῖνε 530.
 Εἴ με φιλοῦντα φίλεις 1126.
 Εἰ μὲν ἐκὼν, Ἀρχῖν' 1111.
 Εἰ μὲν θνητὸς ἔφυς 1084c.
 Εἴ μου θέλεις γνῶναι 408.
 Εἰ παλιν ἔστι γενέσθαι 304.
 Εἴ σε τύχη προὔπεμψεν 39.
 Εἰ τὰ θεῶν τιμᾶν 65.
 Εἴ τι παρ' Αἰμονιεῦσι 191.
 Εἴ τι πάθος μερόπων 853b.
 Εἴ τις βούλεται ἀνῆξε 545b.
 Εἴ τις ὅλως γέγονεν 95.
 Εἰ τοιῶνδ' ἀνδρῶν 24a.
 Εἰ φθένγη τι, λάλησον 1012.
 Εἰ, φίλε, πυνθάνει 186.
 .. εἰς υἱῇ τετειμένον 1034.
 Εἴθε μὴ, ὦ πανάριστε Βοκόντιε 1051.
 Εἴθε σε καὶ χρυσέῳ 897.
 Εἰκόνα κοσμητοῦ 952.
 Εἰκόνα λαϊνέην 888.
 Εἰκόνα μὲν γραπτάν 97.
 Εἰκόνα Μόνδωνος 890.
 Εἰκόνα σου, Πολύκλεις 854.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε 70.
 Εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκεν 777.
 Εἰκόνα τήνδε ἀνέθηκε 938.
 Εἰκόνα τήνδ' ἐσαθρεῖ 906.
 Εἰκόνα τήνδε Ποθηνός 956.
 Εἰκόνα Φοίβῳ στήσα 773.
 Εἰκόνι χαλκείῃ 902.
 Εἰκὼν ἡδε σαφής 850.
 Εἰκὼν μνήμα χρόνου 82.
 Εἰκοσέτη τὸν παῖδα 569b.
 Εἰκοσί με ζήσαντα 572.
 Εἰκοσιεῖς ἀνίσαντα 462b.
 Εἴκοσιν ἔξ λυκάβασιν 680.
 Εἴλε σόν, Ἡράκλειτε 30.
 Εἰμί δὲ Πausανίου 1131.
 Εἰν ἐνὶ Βιργιλίου 879.
 Εἰπέ, τίνος πατρὸς 110.
 Εἰπεῖν τίς δύναται 711.
 Εἰς θρήνους ἐφύλαξας 644.
 Εἰς ἱα σου, Πώμπιλλα 547a.

Εἰς ὁρόμος, εἰς στέφανος 939.
 Εἰς Βαῖτ, εἰς Ἀθώρ 1139.
 Εἰς Χεῖος, τρεῖς δὲ ἐξείτε 1038.
 Εἴσατο τήνδ' Ἑκάτην 807 a.
 Εἴσεν ἀνὴρ πινυτός 144.
 Εἰσὶν μοι δύο ἀδελφοί 1120.
 Εἰσοράας δακῆλον 1102.
 Εἰσορόων τόδε θαῦμα 1073.
 Εἴτ' ἀστός τις ἀνὴρ 1.
 Ἐκ γενεῆς περίβωτον 909 a.
 Ἐκ δεκάπεντ' ἀνδρῶν 823.
 .. ἐκθύμως φιλέων 543.
 Ἐκλυνον αὐδάσαντος 988.
 Ἐκτὸν ἐπ' εἰκοστῷ 583.
 Ἐκτόρεον τύμβον 349.
 Ἐλευσεῖνιον γόνυ με 968.
 .. Ἑλλάδι μὴ πᾶσαν 749 a.
 Ἑλλάδι καὶ Μεγαρεῦσιν 461.
 Ἑλπίς ἔμογ' ὄνομ' ἐστί 293.
 Ἑμοῦ θανόντος 376 e.
 Ἑμπεδίωνος παῖδες 941.
 Ἑνθ' ἀναβάς ἐχάραξα 1021.
 Ἑνθα βλέπεις τυμβον 285.
 Ἑνθα νέκυς κείμε 526.
 Ἑνθα πέλι τόδε σῆμα 731.
 Ἑνθα σορὸς κατέχει 316.
 Ἑνθάδ' Ἀκυλεῖον 425.
 Ἑνθάδ' Ἀλεξάνδρια κόρη 586.
 Ἑνθάδ' ἀνὴρ ὁ ονηια 19.
 Ἑνθάδε Γαιωνᾶς 589.
 Ἑνθάδε γῇ κατέχει 47.
 Ἑνθάδε γῇ κατέχει 368.
 Ἑνθάδε γῇ κατέχει 666.
 Ἑνθάδε Διάλογος 104 a.
 Ἑνθάδε Διάλογιο 104 b.
 Ἑνθάδ' ἐγὼ κείμε 74.
 Ἑνθάδ' ἐγὼ κείμε 541.
 Ἑνθάδ' ἐγὼ κείμε 719.
 Ἑνθάδε ἐν εἰρήνῃ 729.
 Ἑνθάδε Θέρσανδρον 37.
 Ἑνθάδε κείμε δάμαρ 674.

Ἑνθάδε κείμε ἀναυδον 702.
 Ἑνθάδε κείμε βρέφος 730.
 Ἑνθάδε κεῖται ἀνὴρ 600.
 Ἑνθάδε κεῖται Θαῖμος 714.
 Ἑνθάδε κεῖτε Δέδαλος 717.
 Ἑνθάδε κῆτε θανῶν 456.
 Ἑνθάδε κηρὶ δαμέντα 103.
 Ἑνθάδε Κυμαίων 639.
 Ἑνθάδε μὲν κείμε 672.
 Ἑνθάδε Νεῖλος κεῖται 591.
 Ἑνθάδε Παυλεῖνα 733.
 Ἑνθάδε Πυθοκλῆς 71.
 Ἑνθάδε σῆμα θανόντι 12.
 Ἑνθάδε σοι, Δομνεῖνα 720.
 Ἑνθάδε Σωσιπάτρα 470.
 Ἑνθάδε Σωτηρον 269.
 Ἑνθάδε τὴν ἀγαθὴν 51.
 Ἑνθάδε τὴν ἀρετῆς 416.
 Ἑνθάδε τὴν ἀρχὴν 1094.
 Ἑνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 272 b.
 Ἑνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 354.
 Ἑνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν 661.
 Ἑνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν 660.
 Ἑνθάδε τὴν πάσης ἀρετῆς 50.
 Ἑνθάδε τὴν χρηστὴν τίτην 48.
 Ἑνθάδε τήνδ' ἀνέθηκα 347.
 Ἑνθάδε τὸ πρόθυρον 1047.
 Ἑνθάδε τὸν πάσης ἀρετῆς 49.
 Ἑνθάδε τῷδε τάφῳ 163.
 Ἑνθάδε Φ ἄλοχον 13.
 Ἑν κλεινοῖς Μέντωρ 290.
 Ἑν μέσσω Κεφαλῆς 1042.
 Ἑν νομικῇ προὔχοντα 395 b.
 .. ἐν στάδιοις παλαίστας 262.
 Ἑν τε φίλοις φίλοιο 593.
 .. ἐνεγκαμένη· εἶδος μὲν 268.
 Ἑνεακαιδεκάμηνος 703.
 Ἑνταῦθα κίμαι 638.
 Ἐξ οὗ Κέκροπα λαός 844.
 Ἐξ οὗ τ' Εὐρώπην 768.
 Ἐξ ὧραι μόχοις 1122.

Ἐξέπώνει τόδε κάλλος 1067.
 Ἐξηκτίας ἔγραψε 1099.
 Ἐξοχον οὐδ' ἐπέλεπτον 272a.
 Ἐπ' ὠκυμύρου τοῦτον 246.
 Ἐπηνῆς δόμος εἰμί 1069a.
 .. ἐπήρατον, ἔξοχον ἄνδρα 501.
 Ἐπταέτους ὁ τάφος παίδος Add. 297a.
 Ἐπτακαιδέκτη 671.
 Ἐπτάκι τοὺς ἑκατόν 1048.
 Ἐπταξαν βασιλῆες 1088.
 .. ἔργματα Θουτίμου 766.
 Ἐρκόλιον τὸν ἑπαρχον 913.
 Ἐρμῶν Ἀλέξανδρος 965.
 Ἐρμῶν Ναιάδων 813.
 Ἐρμῶν τὸν κλέπτην 1108.
 Ἐρμῶν Χρυσίππου 959.
 Ἐρμῆς δίκαιός εἰμι 814.
 Ἐρμογένης Χαριδήμου 305.
 Ἐρρηφόρον πατὴρ με 861.
 Ἐσθλὴ τῇδε νόημα 84.
 Ἐσθλοῖς οὐ κενεὰ 851.
 Ἐσθλὸν τῇδ' ἱερεῖα 211.
 Ἐσλὸς ἐὼν Πολύιδος 221.
 Ἐσπερίης πάσης 905.
 Ἐστησεν Βρομῶ 876.
 Ἐστησε νοῦσος 131.
 Ἔστι καὶ ἐν φθιμένοισι 437.
 Ἔστιν ταῦνομά μοι 336.
 Ἔστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547b.
 Ἔστως δισταῖς 621.
 .. ἔταροι δὲ τὰ πάντες ἴσασιν 25.
 Ἐτῶν δεκοκτῶ 566a.
 Εὐ εἰδὼς κληρονόμων 326.
 Εὐβουλος μὲν ἔγωγε 619b.
 Εὐβούλου Πολλῶν 946.
 Εὐγενὴς ἀνὴρ 177.
 Εὐδαίμων ἐμὲ Μάλχος 443.
 Εὐδαίμων Σεκουνθίων 522b.
 Εὐδεις, ὦ φίλόστενε 202.
 Εὐδιον ἐκ μακάρων 223.
 .. εὐήγορος ἀλκῆς 962.

Εὐθυνητῆρι τύχης 836.
 Εὐθυτόνῳ Τιβουρ . . 724.
 Εὐκάρπῳ θρεπτῶ 267.
 Εὐδοε Πάν, σοὶ τόνδε 826.
 Εὐρεσιν ἐνθάδε γῇ 636.
 Εὐρήσεις δ' Ἀἰδαο 1037.
 Εὐρυμάχου ψυχῇ 41.
 Εὐσεβὲς εἰς θρέψασαν 299.
 Εὐσεβέσιν κλήροις 858.
 Εὐσεβέων κλυτὸν ἄστει 887.
 Εὐσεβίης ἅμα καὶ πινυτῆς 869.
 Εὐσεβίης τόπος οὗτος 1055.
 .. εὐσταθέα π... πᾶσιν δ' ἰσότημον 393.
 Εὐτύχου ἥριον εἰμί 574.
 Εὐφρανθεὶς συνεχῶς 614.
 Εὐφράτης πάις ἦλθον 945.
 Εὐφροσύνην ἥσκουν 490.
 Εὐχὰν ἐκτελέσαντι praef. 757a.
 Ἐφθάσθης, δύστανε 538.
 .. ἔχεις .. συμποσι.. 129.
 Ἐχρῆν μὲν στήσαι 1085a.

Ζηλοῖ σ' Ἑλλάς πᾶσα 38.
 Ζηλὶ Πανημερίῳ 834.
 Ζηνὸς καὶ Μαίας 812.
 Ζήσας ἀλύπως 728.
 Ζήσας ὡς δεῖ ζῆν 669.
 Ζητεῖς, ὦ παροδεῖτα 311.
 Ζμύρνης οὗτος ὁ τύμβος 143.
 Ζῶειν, εἰναλίη Θέτι 993.
 Ζωῖλος ἡνιόχων 612.
 Ζώνη μὲν πρώτιστα 360.
 Ζώπυρος ὁ χρηστός 286.
 Ζώσιμος Εὐτυχέους 409.

Ἡ βουλὴ τείμεσσειν 880.
 Ἡ γενεὴ δόξη τε 224.
 Ἡ δὲ Ἀλκίμιλλα 364b.
 Ἡ διασημοτάτη 904.
 Ἡ Ζηνὸς Διὶ τόνδε 787.
 Ἡ μάλα δὴ κείνοι 749b.

Ἡ μάλα δὴ περὶ σείο 183.
 Ἡ μάλα σᾶς ἐδάησαν 845.
 Ἡ μὲν καλλίομος 88 b.
 Ἡ παναρίστη Σπούδη 283.
 Ἡ πατρίς μὲν μοι ἔστι 414.
 Ἡ πᾶσιν μακάρεσσι 301.
 Ἡ πόλις ἔστησέν με 1043.
 Ἡ πολὺ Σειρήνων 582.
 Ἡ ποτε κυδιώσα 169.
 Ἡ ῥα ποθεῖνός πᾶσιν 519.
 Ἡ σεμνὴ καὶ φιλάνδρος 721.
 Ἡ σορὸς ἡ μεσάτη 445.
 Ἡ τιμὴ Γαλατῶν 400.
 Ἡ τὸν ἀπειρέσιον 358.
 Ἡβας δὴ κείνας 203.
 Ἡδαίαν Εὐκλείας 517 b.
 Ἡδ' Εὐνοστιδῶν θήκη 561 a.
 Ἡδε κυρεῖ πάντων 1016.
 Ἡδε πέτρος κεῖθι 516.
 Ἡδὴ μὲν ἦδ' ἡ πλέον 1133 b.
 Ἡδὴ μοι Διὸς ἄρ' ἀπάτα 1124.
 Ἡδίστης τότε σῆμα 158.
 Ἡδυγέλῳτι χορῷ 925.
 Ἡέλιον θνητόν 708.
 Ἡέλιος καὶ γαῖα 160.
 Ἡθεσιν, οὐ πέπλοισι μετάρσιος 464.
 Ἡθεσον Καλόκαιρον 653.
 Ἡκει καὶ Νεῖλου προχοάς Add. 197 a.
 Ἡκω Πρίαπος 807 b.
 Ἡλθες ἐμῆς ζωῆς γλυκερώτερε 668.
 Ἡλθε στρατηγὸς ἐών. 975.
 Ἡλθομεν Αἰγύπτῳ 981 a.
 Ἡλθον δὲ καὶ ἐγὼ 976.
 Ἡλθον ἐς ἀθανάτους 261 a.
 Ἡλικίαν μὲν ἐμήν 78.
 Ἡλικίη, μορφῇ 682.
 Ἡλικίης μετέχοντα 670.
 Ἡλικίης χοικῶν 157.
 Ἡλυθες οὐκ ἀβόατος 240.
 Ἡλυθον ἐκ Κρήτης 384.

Ἡματι μὲν γενόμεν 518.
 Ἡμέρα κυριακῇ 737.
 Ἡμετέρου κόσμοιο 618.
 Ἡμην ἐν ζωῶσι Add. 333 a.
 Ἡμην ποτὲ μουσικὸς ἀνὴρ 613.
 Ἡμην ποτὲ νέος 459.
 Ἡμην στολάρχης 337.
 Ἡμην ὡς ἡμην 615.
 .. ἦν γὰρ ἀπάσης 8.
 Ἡν ὅτε μούνον Ὑγείνον 565.
 Ἡν ποτ' Ἀθηναίῃ 118.
 Ἡν τις ἐμὴν μετὰ μοῖραν 537.
 Ἡν χρόνος ἡνίκα τόνδε 254.
 Ἡν ὥρα συνέχουσα 482.
 .. ἦν ὡκεανοῖο δεδουπότα Add. 242 a.
 ΗΠΕΙΣΑΝΙΟΣΙΟΝ 317.
 Ἡραὶς ἐνθάδε κείμεναι 282.
 Ἡρχε μὲν Ἡρώδης 957.
 Ἡρχεν ὁ Δειογένης 966.
 Ἡρωες χρηστοί 510.
 Ἡρώῳ δ' ἐν τῷδε 395 c.
 Ἡρώων κάρυν' ἀρετᾶς 1084 a.

Θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068.
 .. θανάτῳ .. 33.
 .. θάνης μ' ἀνέθηκεν 756.
 Θάρσει τέθνηκας γάρ 436.
 Θαύματα συρίγγων 1019.
 Θεολόγου Δαίτιοι 882.
 Θεῖον Ἀλέξανδρον 883.
 Θειοτέλους τότε σᾶμα 496.
 Θελέηνωρ ἐποίησεν 1098.
 Θέλω τύχης σταλαγμόν 1112.
 Θεμίσων Ποσίλλης 124.
 .. θέρσης ἀνέθηκεν 769.
 Θεσσαλονείκη μοι πατρίς 683.
 Θευδότα ἡ μάτηρ 201.
 Θεῦπροπος ἐνθάδε κεῖται 419.
 Θεῷ μεγίστῳ 838.
 Θηβαίας σύριγγας 1017.

Θῆκέ σε φωνήεντα 998.
 Θρέπτos ὁ ταῖς Μούσαις ἀρέσας prae-
 fat. 474a.
 Θρέψε πάτρη Ῥώμῃ 611.
 Θυσσάδος αἰγροτέρου 871.

Ἰάρων ὁ Δεινομένεος 745.
 Ἰατρόν μ' ἐσαράς 509.
 Ἰγορίοιο τάφος 655.
 .. εἰδείω ἀνδρὶ θηροτρόφῳ 389.
 Ἰδριν Ἀθηναίης 412.
 Ἰδρις Ἀθηναίης 356.
 .. Ἰδρυσε φαιδρὸν δῆμος 1059.
 Ἰερὸς οὗτος ὁ χῶρος 648.
 Ἰέρωνα κατέχω 122.
 Ἰητῆρ μεθόδου 306.
 Ἰητῆρι νόσων 798.
 Ἰητρῷ Τροφίμῳ 885.
 Ἰκαρίου μὲν παῖδα 471.
 Εἰλαδί μοι, Βαλμαρκῶθ 835.
 Ἰουλία Κρισπέϊνα ἀνδρὶ Add. 772a.
 Ἰουλία Μυσίδι Δημοκράτης 396.
 Ἰουλιανὸς Ἀλεξάνδρῳ 355.
 Ἰούνιος ἐνθα Σαβίνος 985.
 Ἰππέα Ῥωμαίων 951.
 Ἰππῳ νικήσαντα 934.
 Εἰρεὺς Καλλίμαχος 819.
 Ἰσθμὲ παλαιγενέος 200.
 Ἰσιδὶ καρποτόκῳ 982.
 Ἰσιδος εὐπλοκάμοιο 833.
 .. ἰσοθέου νηοῖο βεβήλοις 109.
 Ἰσὸν τοι τοκέεσσι 884.
 Ἰστορίας δεῖξας 608.
 Ἰταλῆς ἀρχοντα 901.
 .. Ἰφιδίκη μ' ἀνέθηκεν 755.
 Ἰχθύος οὐρανίου 725.
 Ἰχνεύεις, ὦ ξεῖνε 227.
 Ἰχνος ἐπιστήσας, παροδοιπόρε 506a.

Καὶ δὲ σέο κρύπτει 561b.
 Καὶ ζῶσαι πλούτου πατρικοῦ 81a.

.. καὶ θάνον ἀτρέστῳ 242.
 Καὶ μετὰ λαοφόνον 1079.
 .. καὶ μητρὶ φίλης 85.
 .. καὶ νῦν ὀδύνας 513.
 Καὶ σὺ πάρος μούσῃσιν 534.
 Καὶ τὸ πρὶν ἐν πολέμοις 111.
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον 1110.
 Καὶ τούτοις λουτροῖσι 1091.
 .. καὶ Φίλαι 980.
 Καλαμος εὐφρονέων 447.
 Καικιλία Τρεβοῦλλα ἔγραψα 1003.
 Καίσαρι ποντομέδοντι 978.
 Καλικράτης κείμει 281.
 Καλλιμάχου μνημεῖον 23.
 Καλλιστονίκη ἐν βροτοῖς 542.
 Καλλίτεκνον σεμνήν 635.
 Κάλλος ἐμὸν τόδ' ἔτευξε 1066.
 Καλὸν τὸ γηρᾶν 426.
 .. καμάτων ἀλύτοις δεσμοῖσι 429.
 Κἀμὲ τὸν εὐτέχνου 979.
 Κἂν με φάγῃς ποτὶ ῥίξαν 1106.
 Κἂν τροχάδην βαίνῃς 288.
 Καππαδοκῶν ἔθνους 640.
 Καρποφόρος πάντων 308.
 Καστρικίον με Φίλιππον 517a.
 Κατῆλλιος θυγάτρ' ἔθαψεν 325a.
 Κεῖμαι Αὐρήλιος Ἀντώνιος 588.
 Κεῖμαι Σόεμος ἀνὴρ 662.
 Κεῖμαι τοῖς γενέταισι 287.
 Κεῖσαι δὴ, τέκνον 550b.
 Κεκροπία μὲν ἐμοί 152.
 Κεκροπίδης μ' ἀνέθηκε 794b.
 Κέλερ στρατηγός 996.
 Κελεστῆνος πινυτός με 449.
 .. κέλευθι θαλάσσια 161.
 Κήρυκι ἀθανάτων 772.
 Κήρυξ καὶ τάφος εἰμὶ 603.
 Κηφισοφῶντος ἡ κύλιξ 1132.
 Κίονα πορφυρέην 921.
 Κίονα τετράπλευρον 1061.
 Κισσὸς Τερψιχόρῃ 788.

Κλαίει μὲν σ' ὁ τεκνῶν 550a.
 Κλαυδιανὸν πύκτιν praef. 942a.
 Κλαύδιος ἱητὴρ 554.
 Κλαύσατε πάντες ἐμὸν 564.
 Κλεινὸν Κεκροπιδῶν 972.
 Κλεινὸς παῖς . . . Add. 497a(a).
 Κλεομάνδρου τόδε σῆμα 219.
 Κλευνίκη Ἑρμαγόρου 809.
 Κόδρου τοῦτο πέσσημα 1083.
 Κοινὸν φῶς ἰδοῦσα 266.
 Κόμφης τόδ' ἐστὶν μῆμα 210.
 Κοσμητεύοντες Ἀθηναίου 960.
 Κούρα καὶ Δάματρι 785.
 Κούρην υἱὸς 862.
 Κουριδῶνς θαλάμους 369.
 Κουφαγόρας ἀνέθηκεν 738.
 Κούφη γαῖα κέκευθε 467.
 Κρήτα μὲν πατρίς μου 255.
 Κρίστιον εἰκοσέτη 257.
 Κρύπτει σῆμα τόδ' . . . ον 16.
 Κτῶμενον εὐκλειαν 24b.
 Κυδίμαχον χθὼν ἦδε 67.
 Κυδίστη ἀλόχῳ 686.
 Κύζικος ἦν μία πᾶσι 643.
 Κύντος Ἰούλιος Μείλητος 920 II.
 Κυκλείδας Κυκλῆος 1086.
 Κυκλοτερὴς κόσμοιο 922.
 Κύματα πορθμεύσας 522a.
 Κυρήνην πόλιν μητρόπτελιν Add. 842a.
 Κυρίλλη τόδε παῖδες 378.
 Κύριλλος τόδε σῆμα 700.

Δαίνα σοι τύμβων 204a.
 Δαίνεος στήλη με περίεξ ἔχει 468.
 Δάμπει καὶ φθιμένοις 889a.
 Λέγουσιν ἀθέλουσιν 1127.
 Δεῖφανα Δουκίλλης 675.
 Δευκάς μὲν πατρίς ἐστιν 92.
 Δεῶς ἐφήβων 964.
 Δοιμῷ θανούσης 11.
 Δουκίλλη τόδε σῆμα 645.

Λουτροῖς ἀενάοισι 1077.
 Λουτρὸν μὲν προχέω 1071.
 Λυσέα ἐνθάδε σῆμα 5.
 Λυσίμαχον μῦθοισι 251.

Μάγνης ἐκ Φρυγίης 641.
 Μαῖα καὶ ἱατρός 45.
 . . μα κήδεα πότμου 264.
 Μάξιμος ἐδῖματο 446.
 Μαργαρίδος τόδε σῆμα 681.
 Μαρκέλλης τάφος εἰμί 679.
 Μαρκιανοῦ στήλβει τύπος 918.
 Μάρκιος Ἑρμογένης 997.
 Μάρκος τ' ἀδελφός 383a.
 Μαρμαρὲν λίθος ἱμί 502a.
 Μαρτύριον ὀρθοῦ βίου 397.
 Ματρόπολιν μοι χθὼν 846.
 Μείνον ἀκουσον ἐμοῦ 167.
 Μείνόν μοι παράγων 380.
 Μείζονα τοῦ προτέρου 1065.
 Μέμνονα πυνθανομαν 990.
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν 994.
 Μέμφιν καὶ Γελάσις 1076.
 Μὴ γελάσης, ξένε, μοῖραν 284.
 Μὴ κείναι λίθον ἐκ γαίης 166.
 Μὴ κλαύσης φθιμένου 120.
 Μὴ μου ἐνυβρίξης 195.
 Μὴ μου παρέλθης 646a.
 Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους 646b.
 Μηδὲνα πατρὶ διδούς praef. 288b.
 Μηθεὶς ἀνθρώπων 96.
 Μηνογένης ὅδ' ἐγώ 375.
 Μηνόφιλον τάφος οὔτος 692.
 Μήπω γευσάμενος 587.
 Μητέρι τῇ πάντων 824.
 Μήτηρ Μαρκιανοῦ 863.
 Μήτηρ μοι Γαιῆνα 704.
 Μήτηρ μοι σεμνή 637.
 Μήτηρ υἱεί Δόμνα 374.
 Μητρᾶν . . . 323.
 Μητρὶ φίλῃ Ἀγέλη 629.

Μητρός καὶ θυγατρὸς 474.
 Μητρός παντοτέκνου 44.
 Μιθρης ἐν ὀργάδι χῶμα 585.
 Μίκκης οὐνομα μούνον 338.
 Μικρὰ μὲν ἢ λίθος ἐστίν 1118.
 Μνᾶμ' ἐπὶ Γάθωνι 485.
 Μνᾶμ' ἐπ' Ὀλαΐδα 486.
 Μνᾶμα τόδ' ἔστ' ἐπὶ σώματι 26.
 Μναμείον τόδε σείο 206.
 Μνῆμ' ἀρετῆς, Μοίρης 654.
 Μνῆμα δικαιοσύνης 54.
 Μνῆμά με ὄρας περικαλλές 450.
 Μνῆμα Μνησαγόρας 87.
 Μνῆμα τόδ' Αὐρηλία 343.
 Μνῆμα τόδ' εἰσαθρήσαν 199.
 Μνῆμα τόδ' ἥς ἀρχῆς praef. 743 a.
 Μνῆμα τοδ' ὑψιφανές Add. 97 a.
 Μνῆμα τόδε Φρόντωνος 1092.
 Μνῆμα φίλη μήτηρ με 86.
 Μνῆμα φιλοφροσύνης 557.
 Μνήμην τῆς ἰδίας γαμετῆς 727.
 Μνήμης ἕκατι τήνδε 363.
 Μνημοσύνης καὶ Ζηγὸς Add. 1029 a.
 Μνημόσυνον ἀνθρώποις 1096.
 Μνησθείης, ἀγαθὴ ψυχὴ 701.
 Μογέα δίδωτι τᾷ γυναικί 1130.
 Μοῖρα καὶ Εἰλείθυια 238.
 Μοῖραι καὶ Λήθη 521.
 Μοίρας θρέφατε παῖδα 155.
 Μοιράων με μίτος 274.
 Μοιρίδιοι κλωστήρες 145.
 Μόλις ποτὲ ἡῦρον 531.
 Μόνους ἰδοῦσαν 383 b.
 Μόσχος φιλεῖ Φιλίσταν 1125.
 Μοῦνος ἀπ' αἰῶνος 618 a.
 Μουσῶν προφῆτιν 127.
 Μοχθηρὰς ὅδ' ἔβη 29.
 Μυρί' ἀποφθιμένους 184.
 Μυστῶν ἡγητῆρα 865.

Νείλου περάσας 983.

Νείλου περάσας 984.
 Νέος ἡλικίην, ἔνος κλυτόν 824.
 .. νεμοὶ περικαλλέα νήσων 817.
 Νεωθαλὸς ἀφθιτον .. 1027 c.
 Νηλῆς ὦ θάνατος 647 b.
 Νηὸν μὲν σγαλόεντα 832.
 Νήπιον ὠκύμορον 699.
 Νήπιός εἰμι τυχών 314.
 Νηρῆος τόδε σῆμα 294.
 Νῆσον ἔπ', Αἰγύπτιοι πέρας 981 b.
 .. ΝΙΑΝΑΔΕΞΑΜΕΝΟΙ 937.
 Νικαίης προλιπών 597.
 Νίκαν μὲν Πτολεμαίου 928.
 Νίκας Ἀλκιβιάδου 930.
 Νείκην ἐνθάδ' ὄρας 275.
 Νικίας μ' ἀνέθηκεν 778.
 Νικήσας τὸν ἀγῶνα 923.
 .. νικήσας μ' ἀνέθηκεν 763.
 Νικοκράτους λαγόνεσσιν 462 c.
 Νόστος Μυρμιδόνος 786.
 Νουσιολύτα, κλυτόμητι 1026.
 Νούσων εἰητῆρα 108.
 .. νυκτὸς ὀπωπητῆρα 1032.
 Νύμφαι κρηναῖαι 571.
 Νύμφαις Ναϊάσιν 1075.
 Νυμφιδίου θαλάμοιο 431.
 Νῦν Βασίλειος ἐγώ 694.
 Νῦν τοι πάντα τελεῖ 1041.
 Νῦξ μὲν ἐμὸν κατέχει 312.
 Νύσσης εὐτάκτου Add. 313 a.
 Νώτῳ μὲν μολάχην 1135.

Ξανθίππην Ἀκύλας 319.
 Ξεῖνον τιμήσαντες 825.
 Ξυστοῦ με παῖδα Add. 497 a(b).

Ὁ θρασὺς ἀνθέεττακεν 1103.
 Ὁ κλεινὸς ἱνὶ βασιλείων 549.
 Ὁ κρατερὸς Πολιοῦχος 907.
 .. ὁ μουστοτέχνας μ' ἐκτρέφει 193.
 Ὁ πάντα σοφός 330.

Ὁ παυσίλυπος οἶκος 1137.
 Ὁ ποτε πλουσιος 734b.
 Ὁ πρὶν ἐνὶ ζωῶσι 207.
 Ὁ προγόνους ἐφάμιλλος 822a.
 .. ὁ πυκτεύσας πολλάκις 291.
 Ὁ Σαρδινὸς Παρδαλᾶς 1005.
 Ὁ τᾶς αἰοιδᾶς ἀγεμὼν Add. 241b.
 Ὁ τοῦ Διὸς παῖς 1138.
 Ὁ τύμβος ἐσθλὸν νῖα 208b¹.
 Ὁ τύμβος οὐκ ἄσαμος 258.
 Ὁ φθονερός ζωῆς 348.
 Ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν 1116.
 Ὁ φθόνος ὥς κακὸν ἐστὶν 1115.
 ΟΑΦΥΤΟΥ λίθου εἰμί 1097.
 Ὅδῖτα, βαῖον σάματι 185.
 .. ὅεσσαν ἐυξέινων Μεγαρήνων 958.
 Οἱ δισσοὶ συνόμαιμοι 241.
 .. οἱ θεῖοι βασιλεῖς 919b.
 Οἱ στύγιον χῶρον 624.
 Οἱ τρισσοὶ τοι ταῦτα 1104.
 Οἰνόβιος Δίωνος 220.
 Οἷον ἐμαιώσαντο Add. 805a(b).
 Οἴτινες δ' οἱ προστάται 783.
 Ὁκταέτη μ' ἔτι παῖδα 693a.
 Ὁκτωκαιδεκάτου με 228.
 Οκτωκαιδεκέτι με 151.
 Οκτωκαιδεχέτης 566b.
 Ὀλβιον ἐνθέμενος βίοντον 321.
 Ὀλβιον εὐγῆρων 68.
 Ὀλβιος δὲ μοῖραι 403.
 Ὀμωνήμου παῖς εἰμι 954.
 Ὀν βασιλῆς ἔστεφαν 969.
 .. ὄν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ 764.
 Ὀν μεγάλ' αὐχίσασα πατρίς 489.
 .. ὄν ὁδεῖτα. κοῦρος ἐγώ 650.
 Ὅπως δίζηαι 101.
 Ὅντως σῆς ἀρετῆς, Αὐξέντιε 1078.
 Ὀρθαγόρας εἰρήνης ἄρξας 808.
 Ὀρθεῖη δῶρον 806.
 Ὀρρίπῳ Μεγαρῆς 843.
 .. ὄρχαμε . . 767.

Ὅς ἂν προσόσει χεῖρα 376d.
 Ὅς δὲ Κορινθὸν ἔναιε 1113.
 .. ὅς ἐν ἀθανάτοις βιοτεύει 170.
 .. ὅς ἔφθασας ἀλόχου 423.
 Ὅς πάσας χάριτας 656.
 Ὅς ποτε γυμνασίῳ 970.
 Ὅς τόδ' ἄγαλμ' ἀνέθηκε 761.
 Ὅς τὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 517c.
 Ὅσσ' ἔλομεν, λιπόμεσθα 1105.
 Ὅστέα ἐπὶ ξεινῆς 432.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 90.
 Ὅστέα μὲν καὶ σάρκας 225.
 Ὅστέα μὲν κρύπτει 234.
 Ὅστις καὶ τίνος εἰμί 114.
 Ὅταν ποιῶν πονηρά praef. 1117a.
 .. ὅτι μοῖραν 98.
 Οὐ βάτοι, οὐ τρίβολοι 546b.
 Οὐ γάμον, οὐχ ὑμέναιον 208b.
 Οὐ μόνον ἡχούμην 192.
 Οὐ νόθον ἐκ προτέροιο 491.
 Οὐ ξένος, ἀλλ' ἀστὸς 536.
 Οὐ σπάνις ἐστὶ γυναικί 53.
 Οὐ τάδε θελξιμελής 1053.
 Οὐ τὸ γένος, παροδῖτα 132.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 198.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἀλγεινόν 373.
 Οὐ τὸ θανεῖν ἐστὶ κακὸν 300.
 Οὐ φαύλως ἔστησα 1085c.
 Οὐδέ ποτ' Ἀλκείδης 894.
 .. οὐδὲ Τύχης σ' ἐδάμασσε 847.
 Οὐθεὶς μόχθος ἔπαινον 35a.
 Οὐδεὶς οἰωνός 391.
 Οὐδένα λυπήσασα 81b.
 Οὐδὲν ἀφανρότερος 875.
 Οὐδὲν ἐλευθερίας κρεῖττον 28.
 Οὐκ ἀκάρηνος ἔφυ 1013.
 Οὐκ ἀκλεῆ Δεκούρατον Add. 307a.
 Οὐκ ἔθανες, Πρώτη 649.
 Οὐκ ἔπιον Λήθης 204c.
 Οὐκ ἐστ' οὐδὲν τέρμα 492.
 Οὐκ ἔσχεν κοινὸν βίοντον 726b.

Οὐκ ἤμην, γενόμεν 1117a.
 .. οὐκ ἔρκει τὰ πάλαι 707.
 Οὐκ ἴσα πατρὶ παθόντα 1081.
 Οὐκέτι κηροχύτοισι 271.
 Οὐλιάδης κείται 297.
 .. σὺνεκα πιστὸς ἔφυς 18.
 Οὔνομα Ζωτικός εἰμι 392.
 Οὔνομα Θεσμοφάνην 153.
 Οὔνομα μὲν τοῦμόν 52.
 Οὔνομα μούνον ἔχει 230.
 Οὔνομά σοι Καπίτων 398.
 Οὔνομα Φιλοκίνηγος 332.
 Οὐρανίων πάντων βασιλεῦ 1029.
 Οὔρεσι Ταλλαίοισι 815.
 Οὔριον ἐκ πρύμνης 779.
 Οὗς ποτ' ὑπ' Εὐρυσθεῖος 1082b.
 Οὗς πρὶν μὲν ἄλλων 439.
 Οὔτος ἔχει τύμβος 253.
 Οὔτος ὁ γῆς τέμνων 116.
 Οὔτος ὁ τῆς Ἀσίης 903.
 Οὔτος ὃς ἐνθάδε κείται 63.
 Οὔτος ὅτ' ... ἐχορήγῃ 929.
 Οὔτος Σωκάρτης 498.
 Οὐχ ἔθος ἐστὶν ἐμοί 1084b.
 Οὐχὶ κεναῖς δόξαις ἐζηκότα praefat.
 222bπ.
 Οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσόν 83.
 Οὐχὶ πόνω δολίῳ 722.
 Οὐχ ὁσίως ἤρπαξες 570.

Παῖ Διὸς Ἐκφάντῳ 740.
 Παῖδά μ' ἀποφθίσθαι 420.
 Παῖδά με πενταέτη Add. 697a.
 Παῖδά με Πλουτάρχου Add. 306a.
 Παῖδά με τεθνεῖνῶτα 698.
 Παῖδα Μενεκράτῳ praef. 492b.
 Παῖδα Ξειναγόρα 864.
 Παῖδά τοι ἰφθίμαν 77.
 Παῖδες μὲν πατρὶ ταῦτ' 357.
 Παιδὸς ἀποθιμέναιοι Add. 1a.
 .. παίδων αἰώνων 344.

Παίδων μὲν τὰ πρῶτα 944.
 Παῖς μὲν ἑὼν ὄνομ' ἔσχον 867.
 Πανὶ τε καὶ Νύμφαις 827a
 Παλλὰς Ἐρεχθιδῶν 852.
 Πάμμαχον, ὦ Θῆβα praef. 938a.
 Πάντα μὲν ἐσθλὰ τέλεσσε 1052.
 Πάντα ὅσα τοῖς χρηστοῖς 137.
 Πάντα χθὼν φύει 438.
 Πάντες, Μιλτιάδῃ 1087.
 Πάντες χοραγοὶ 927.
 Πάντῃ μὲν κῦδος 407.
 Πάντῃ Πλουτάρχου κλέος 909b.
 Παντοίης ἀρετῆς στάθμην Add. 888a.
 Παρθενίαν λείπουσ' 508.
 Παρθενίς ἐνθάδε κείται 634.
 Παρθένῳ Ἐκφάντῳ 752.
 Πάσας μὲν σύριγγας 1018.
 Πάσῃ κοσμηθεὶς 473a.
 Πᾶσι θεοῖς θύσας 134.
 Πᾶσιν εὐμενέτης 328.
 Πᾶσιν ἱστορίης 473b.
 Πᾶσι φίλος γενόμεν 390.
 .. πατέρεσσι σοφοῖς 973.
 Πατὴρ Πάτρων μὲν 546c.
 .. πατὴρ Πιθαίου 504.
 Πατρὶ ... ἡδὲ Φιλίνῃ 55.
 Πατρίδος ἐκ Ζμύρνης 657.
 Πατρίδος οἰκονόμον 405.
 Πατρίς ... 1121.
 Πατρίς Ἀλεξάνδρεια 94.
 Πατρίς ἐμοὶ Ζήνωνι 620.
 Πατρίς μὲν Ζαθέῃ Ρώμῃ 598.
 Πατρίς μὲν μοι Ἐδεσσα 517d.
 Πατρίς μὲν μοι ἐστὶ 415.
 Πατρίς μὲν Μίνδος 205.
 Πατρὸς ἀριζήλοιο 855.
 Πατρὸς ἐπ' εὐσεβίᾳ 376.
 Παφίανδρος Πάφιος 605.
 .. πεζοὶ δὲ ἰππῆγες τε 849.
 Πένθος κουριδίῳ τε πόσει 76.
 Πέντε καὶ εἴκοσι μούνον 142.

Πέντε καὶ ἐξήκοντα ἐτῶν 479.
 Πεντήκονθ' ὅς ἐτι 32.
 Πεντήκοντα τριῶν ἐτέων 430.
 Περσεφόνη πρόπολον 494.
 Πέτρην τήνδ' ἐκόλαψε 395 a.
 . . πικρὸς ἐξ ὥμῶν χρόνων 130.
 Πῖνε, λέγει τὸ γλῆμμα 1129.
 Πίστιν ἔχων βασιλίαν 1060.
 Πιθδεῖδαι Θεόδωρον 916.
 Πλεῖστα μὲν εὐφρανθεῖς 88 a.
 Πλείστην δὲ θνητῶν 213.
 Πλήρης ὁ φόρτος ἐστί 502 c.
 Πλουτάρχου τότε σῆμα 146.
 . . Πλουτώνια Φερσεφόνεια 506 b.
 Πλωτίς ὁ πολλὰ καμῶν 113.
 Ποιητὴν ἔστησαν 881.
 Ποιμένος ἀρίστου 424.
 Πολεων μὲν εἰμι 362.
 Πολλὰ μεθ' ἡλικίας 75.
 Πολλὰ πονησάμενος 310.
 Πολλὰ σε ἔπαινος ἐπευκλείσειν 209.
 Πολλαῖς ἐν πόλεισσι 532.
 Πολλοὶ πολλὰ ἐπέγραψαν 1123.
 . . πολύμητιν ἀμύμονα 173.
 Ποπλῆς τάφος οὗτος 559.
 Πόπλιον . . γήρως ἐπὶ τέρμα 296.
 Πορφυρέαν ἐσθῆτα λιθοξόος 1107.
 Πότνι', Ἀθηναίων ἐπιήρανε 1046 b.
 Πότνι', ἀπαρχὴν τήνδε 753.
 Πότνια Σωφροσύνη 34.
 Πραυτρεανόν με 364 a.
 Πραξιτέλης ἀνέθηκε 744.
 Πραξιτέλους ἤθουν 42.
 Πρίμμεν Καλλιτέλης 758.
 Προκλειῶς τότε σᾶμα 182.
 Προξενίας ἀρετῆς τε 36.
 Πρωθήβην ἐτι κοῦρον 569 a.
 Πρωθήβην μ' αἰζήν 340.
 Πρώτος ἐγὼ Τρωῶν praef. 932 a.
 Πύθων Ἑρμῇ ἄγαλμα 759.
 Πύκτην ΛΑΣΚΕΠΟΝ. 307.

Πῶς κρυερὴ σιγή; 99.

Ῥήνω παρ ποταμῷ 229. .
 Ῥητορικῆς πόνος οὗτος 442.
 Ῥουφίνα Κέλερος 691.
 Ῥουφείνης ἐμέθεν 590.
 Ῥουφείνου τάφος οὗτος 642.
 Ῥωμανοῦ πραπίδεςσι 891.
 Ῥώμη καὶ ξεινῶν κούφη πέλεν 581.

Σᾶμα . . ἱμοῦ ματρός Add. 181 a.
 Σᾶμα τότε Ἀρνιαῖδα 180.
 Σᾶμα τότε Ὑψικλέους Add. 461 a.
 Σανέως γράφει 1022.
 Σατορνείος ἐγὼ 705.
 . . ὡς ἀγέρωχος 765.
 . . ὡς Ἀθηναία μ' ἀνέθηκεν 739.
 Σεμνήν Πηνελόπην 558.
 Σεμνῶν τρόπων 677.
 Σῆμα . . ἐσορᾶς ἐπιτύμβιον 339.
 Σῆμα με Νυκτελίοιο 665.
 Σῆμα μὲν ἐν στήλῃ 149.
 Σῆμα πατὴρ Κλεόβουλος 2.
 Σῆμα τόδ' ἐν κενεῇ 89.
 Σῆμα τόδ' ἐγγυὺς ὁδοῦ 10.
 Σῆμα τόδ' ἐστὶ Δράκοντος 43.
 Σῆμα τόδ' Εὐδαίμων 580.
 Σῆμα τόδ' ἥρωος 483.
 Σῆμα τότε Κύλων 9.
 Σῆμα τόδ' Οἰναίου 66.
 Σῆμα τοι, ὦ γλυκερὴ 676.
 Σῆμα Φιλείνῳ τοῦτο 623.
 Σῆμα φίλου παιδός 15.
 Σῆμα Φρασικλείας 6.
 Σήματα συνδραυσθέντα 394.
 Σῆς ἀρετῆς ἔστηκεν 62.
 Σῆς ἀρετῆς μνημεῖα 60.
 Σῆς ἀρετῆς Νικοπολέμῃ 61.
 . . σῆς δ' ἀρετῆς 59.
 Σκῆνός μὲν γενετῆρες 502 b.
 Σκῆνος μὲν σοι τῇδε 422.

Σμεικρός οὐ σμικρόν 106.
 Σμυρναῖος Μοσχιανός 604.
 Σοί, Παιῶν ἀναξ 803.
 Σοί πλάκα τήνδ' ἀνέθηκε 828.
 Σοί τάδ' Ὀνήτωρ μῦλα 931.
 Σοί τόδ' ἄγαλμα, θεά 818.
 Σοί τόδ' ἄγαλμα, θεά 842.
 Σοί τόδε καλὸν ἔτευξε 820.
 Σοί τόδε, συρικτά 802.
 Σὸν δέμας ἔκπαγλον 1015.
 Σοῦ λάμπει μὲν δόξα 860.
 Σοῦ μὲν δὴ πατρίς 488.
 Σουλπικίου ζακόριο 497b.
 .. σοφίης πείρατ' ἐφιέμενον 40.
 Σπεῖσον ἔμοι δακρύων 346.
 Σπενδοφόρῳ τόδε σῆμα 688.
 Σταῖα Ξενῶρεος 181.
 Στάς, ξένε, τάνδ' ἄθρησον 560a.
 Στέμματ', ἀφ' ὧν πτοίη 647a.
 Στέργω καὶ φθιμένα 189.
 Στέρξον ὅμως ὑπὸ γαῖαν ἐών 141.
 Στήλη μαρμαρέη 625.
 Στήλην ἔθηκαν 595.
 Στήλην Παρθενόπης 139.
 Στήσεν Ἀχώριστος 967.
 Στρωτήρας τοῦδε δόμον 1058.
 Συνζύγου παλάμαις 318.
 .. συνήγαγεν αἰών 499.
 Συνναδεὺς θεράπων 119.
 Σύνριδα ἑματῶ 734a.
 .. σφαίρης .. Ὠράων δόμον 1072.
 Σχῆμα τόδ' Ἑρμείας 955.
 Σωθεὶς ἐγμεγάλων 770.
 Σωθεὶς ἐκ πολλῶν 840.
 Σῶμα .. πωτοβαρη 710.
 Σῶμα κόρης ἀρπαχθέν 324.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 57.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδ' ἔχει 58.
 Σῶμα μὲν ἐνθάδε σόν 35b.
 Σῶμα μὲν ἦδε κόνις 652.
 Σῶμα πέτρος κατέχει 341.

Σῶμα σὸν ἐν κόλποις 56.
 Σώζων ἐνθάδ' ἐγώ 171.
 Σωτῆρ' ἀνθρώπων 797.
 Σωτῆρα βουλῆς γεόμενον Add. 886a.
 Σωτηρίχαν με τύμβος 276.
 Σώτιον ἐνθάδε γῇ κατέχει 64.
 Σώφρονα Κρησικεντεῖναν 568.
 Σωχάρμου παράγοντες 217.

Τὰν μεγάλαυχον ὄρῃς 265.
 Τὰν παιδὸς καλλίσταν Add. 805a(a).
 Τὰν μορφὰν φεῦ τάνδε 706.
 Τάργεϊοι ἀνέθεν 746.
 Τάσδε γ' Ἀθαναία 742.
 Τᾶς μελέτας ἀνθημα 948.
 Τατιανὸς ἡγεμῶν 1020.
 Τατιανὸς μετὰ δικανικὴν 919a.
 Τάφον τὸν ἔνθα 399.
 Τέκνα τέκνων ἐσιδὼν 279.
 Τελεσφόραν τὸ σῆμα 123.
 Τέρμα βίου τελέσας 606.
 Τέρμα δ' ὄραν βίτου 1114.
 Τέρπεο καὶ σκηνῆς 1050.
 Τέρπων εἰμι θεᾶς 784 cf. praef.
 Τερσεὺς καὶ Πυλάδης 377.
 Τέσσαρα τέκνα λιπὼν 327.
 Τεῦ σ' ἐνέπειν χρῆν τύμβον 140.
 Τεῦξεν Ἀριστομένης praef. 1100a.
 Τέχνας μὲν παράσαμον 197.
 Τῇ κλυτῇ ἐν πινυτῇσι 331.
 Τῇδε καταφθιμένους 515.
 Τῇκει καὶ πέτρην 889b.
 Τηλεφίδαις, οἱ Ζηνί 1035.
 Τηλοῦ πατρίδος οὗσ' 91.
 Τηλυγέτην με ταχῆς 511b.
 Τὴν Διὸς ἀμφίπολον 556.
 Τὴν Εὐτυχοῦσαν 102.
 Τὴν κυανώπιν Μοῦσαν 551a.
 Τὴν κύνα Λεσβιακῇ 329.
 Τῇ μὲν ἀδελφὴν Διηκράτης Add. 875a(a).

Τὴν πάντων γλυκίῳ 678.
 Τὴν πολλοῖς δήμοισι 609.
 Τὴν σεμνῶς ζήσασαν 596.
 Τὴν σὴν εὐνοίαν 481.
 Τὴν στήλην, παροδεῖται 713.
 Τὴν στήλην, παροδῖται 334.
 Τὴν τειμητὴν ἀνθρώποις 370.
 Τὴν τρίβον δὲ παράγεις 627.
 Τὴν ὑπάτην ἀφῆσιν 795.
 Τὴνδ' ἀρετῇ . . ἀποκυδῖνασαν 164.
 . . τὴν δ' ἀρετὴν κρήνης 1070.
 Τὴνδε θεὰν ἀνέθηκε 827b.
 Τὴνδε Ποσειδίππου 780.
 Τὴνω τοι τόδε σάμα 187.
 Τηροῦς' ἢ διέμεινεν 159.
 Τῆσδε πατρὸς τάφος ὅδε 545a.
 Τῆς ἱερᾶς ἀκούουσα 1001.
 Τίτε τέχνα τὸν ἄριστον 1080.
 Τίτε Τύχῃ, σπεῖρεν δέ 695.
 Τίτομαι ἐν Παγαῖς 469.
 Τειμάνδρα Κυπάρις 697.
 Τειμόθεος ὁ πάτρας 539.
 Τείμων Τειμαῖον 899.
 Τίς ἀνὴρ δὲ χεῖρα προσαγάγῃ 376a.
 Τίς ἀνὴρ προσάξει χεῖρα 376b.
 Τίς ἀνὴρ προσοίσει χεῖρα 376c.
 Τίς βροτὸς οὐκ ἐδάκρυσε 723.
 Τίς ἦν σ' ὁ θρέψας 667.
 Τίς μοιρῶν μίτον ὕμνῳ 478.
 Τίς μου τὴν Σειρήνα 551b.
 Τίς νῦν σε τοιάδ' ἔρεξε 999.
 Τίς Πλάταιαν σύλησεν Add. 545c.
 Τίς τίνος ἦν, εἶρη 247.
 Τίς τόδε καλὸν ἀγαλμα; 385b.
 Τίς τοῦμὸν δύστηνον 298.
 Τὸ ζῆν ὁ ζήσας 387.
 Τὸ μνημῖον ὁρᾷς 454.
 Τὸ σῆμα Φράτῃ 410.
 . . τόδε σῆμ' ἀγαθοῦ Add. 4a.
 Τοιάδε τις δεῖξας 940.
 Τοῖς γενέταις ἐμὲ Μάλχος 453.

Τοῖσδε ποτ' ἐν τριόδοις 1090.
 Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε 830.
 Τὸν ἐν βροτοῖς φανέντα 125.
 Τὸν Ἑστιαίου τῆς τραγωδίας γραφῇ
 prae f. 222b1.
 Τὸν θεράπων πρῶτον 886.
 Τὸν θεσμῶν ταμίην 911.
 Τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 350.
 Τὸν θρασὺν ἐν σταδίοις 351.
 Τὸν κλυτὸν ἐν ζωῶσι 366.
 Τὸν κλυτὸν ἡγεμονῆα 917.
 Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς prae f. 856a.
 Τὸν νέον ἄντα, φίλοι 278.
 Τὸν παρθενῶνα τόνδε prae f. 1046a.
 Τὸν πάσης ἀρετῆς εἰδήμονα 553.
 Τὸν πᾶσιν φίλιον 427.
 Τὸν πᾶσιν ἡλίκεσσι 462a.
 Τὸν πινυτὸν κατὰ πάντα 237.
 Τόν ποτ' ἐν εὐσεβήσιν 500.
 Τὸν πρόμαχον θεσμῶν 912.
 Τὸν πρὸ πύλαις Ἑρώα 841.
 Τὸν σοφίῃ προύχοντα 601.
 Τὸν σοφίης ἐμὲ διδάσκαλον 372a.
 Τὸν σαφὸν ἐλλόγιμον Add. 459a.
 Τὸν σαφὸν ἐν ἀνδράσιν 9201.
 Τὸν στρατιᾶς κοσμοῦντα 900.
 Τὸν τάφον ἡργάζοντο 579.
 Τὸν Χαρίτων με γέμοντο 622.
 Τόνδε ἀπὸ δαδούχων 950.
 Τόνδ' ἀρετῇ λάμπαντα 222.
 Τόνδε ἀρετῇ προύχοντα 963.
 Τόνδε Λυκοκλείδης 791.
 Τόνδε νέον οἱ τύμβον 444.
 Τόνδ' ὁ παλαιστροφύλαξ 411.
 . . τόνδε τάφον τεύξεν 523.
 Τοῦνομα μὲν Χαρίας 495.
 Τοῦπικλέους παιδὸς 7.
 Τουτὶ τὸ δῶρον prae f. 1119b.
 Τοῦτο γὰρ ἐν ζωῶσιν 520.

Τοῦτ' Εὐδοὺς βροτοῖς 261 b.
 Τοῦτο σαφροσύνας 204 d.
 Τούτοις τοῖς ἐλέγοις 1000.
 Τοῦτον ὃν εἰσοράας 898.
 Τραιανοῦ τάφος οὗτος 632.
 Τρεινακρία γαῖα 563.
 .. τρος αὐτοῦ Νεικήτης 947 a.
 Τρωίλε, χαῖρε καμῶν 475.
 Τυτθὸν γευσταμένη 421.
 Τυτθὸν ἐμὸν παρὰ τύμβον 616.
 Τύμβε, τίνος τόδε σῆμα; 256.
 Τύμβον .. πίστιν ἀμειβομένη 117.
 Τύμβον μὲν, Φιλάδελφε 243 a.
 Τύμβον ὄρας, παροδεῖτα 685.
 Τύμβον σοι ποίησα 365.
 Τύμβος μὲν κρίπτει με 292.
 Τύμβον μὴ παρίδης 687.
 Τύμβος ὅδε κρίπτει 684.
 Τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441.
 Τύμβω τῷδ' Βόηθον 216.
 Τῷ κλυτῷ νίωνοί με 133.
 Τῷ σεμνύνοντι τοῖς τρόποις praef. 1119 a.
 Τῷδ' ἐνὶ τύμβω ἐγώ 689.

Ὑγεῖα, βροτοῖσι πρεσβίστα 1027 b.
 Ὑδὼν Νικομάχου 848.
 Ὑῖος Ἀριστάρχου 535.
 Ὑῖος Βίωνος Ἀπίων 236.
 Ὑῖος ἐγὼ λεγόμεν 617.
 Ὑῖοῦ Τλασία 179.
 Ὑμνῷ θεὸν Μέλητα 1030.
 Ὑπὲρ τύχης τοῦ κυρίου 1010.
 Ὑπέρτατε κοίρανε κόσμου Add. 874 a.
 Ὑπνος ἔχει σε, μάκαρ 433.
 Ὑπνώδης Φίλιος 774.
 Ὑψιμέδων, ὕπατε 792.

Φαίδιμον Εὐθυγένους 72.
 Φαίδρον ἑταῖρον Ἑρωτος 1085 b.
 Φαρνάκω στάλαν 252.
 Φερσεφόνα, τὴν φίλεργον 244.

Φεῦγ' ἀπ' ἐμῆς κραδῆς 1140.
 Φθεγγεται, ἡρεμεῖ 1109.
 Φθεγγᾶς, Λατοῖδα 987.
 ... Φίλα δέ με γείνατο μήτηρ praef.
 480 a.
 Φιλήτω τόδε σῆμα 630.
 Φιλοστράτα βέβηκα 463.
 Φλαβιανῷ ἥρωι 552.
 Φλωρεντίνος, ἄριστος ἀνὴρ 1057.
 Φλώρος Καικιλίου 696.
 Φοίβης ἐνθάδε σῆμα 150.
 Φοῖβον ἀκερσεκόμην 801.
 Φοῖβω ἀκερσεκόμῃ 800.
 Φουνεισουλανὸς ἐνθαδεῖ 995.
 Φράζε, γύναι, γενεήν 248.
 Φράζε, τίνος γονέως 218.
 Φῶς πατρικὸν ποθέουσα 726 a.
 Φωσφόριον Μεγαρήες 914.
 Φῶτα θεοὶς ἔκελον 507.

Χαῖρε, γύναι Πάνθεια 243 b.
 Χαῖρε, Ἑρμῇ πατρῷε 974.
 Χαῖρε, καὶ αὐδάσεις 991.
 Χαῖρε, καλὴ πασῶν 435.
 Χαῖρε, Κρίτων 235.
 Χαῖρε, μάκαρ βασιλεῦ 799.
 Χαῖρε μάκαρ, πολύολβε 361.
 Χαῖρέ μοι, κάλλιστε καλῶν 790.
 Χαῖρέ μοι, ὦ Δῆλου μεδέων 1025.
 Χαῖρε, τάφος Μελίτης 79.
 Χαίρειν τὸν κατὰ γᾶς 190.
 Χαίρετε οἱ παριόντες 22.
 Χαίροις, πᾶσι βροτοῖς 280.
 Χαίροις, Σώτῃρ 503.
 Χαίροις, ὦ παροδεῖτα 322.
 Χερσὶ τε καὶ τέχναις 776.
 Χθίσδον μάν, φίλε Μέμνον 989.
 Χρῆμα τὸ πᾶν Θεῖας 626.
 Χρηστὸν βίον βραχύν 524.
 Χρηστὸς τέθαπτ' Εὐβουλος 619 a.
 Χρηστοῦ Τέχνωνος 93.

.. χρηστῷ πρὸς πάλιν 602.
 .. χρυσάρεος . . δωδεκέτης δὲ πέλω
 Add. 688 a.

Χρυσοχέλυ Παιάν 1023.

Ψυχὴ μὲν προλιποῦσα Add. 35 a(a).

Ψυχρὸν ὕδωρ δοίῃ σοι 658.

Ω Διὸς Ἀλκμήνης τε 831.

Ω Ζεῦ πάτερ, εἶθε 1133 a.

Ωι μὴ δίδωσιν ἡ τύχη praef. 1117 b.

Ω παῖ τοξότα 811.

Ω παῖ, φυλάσσου 1117 b.

Ω παῖ, χαῖρε πρόφρων 1014.

Ω πόποι, ἡ μέγα θαῦμα 1009.

Ω τὸν ἀειμνήστου σ' ἀρετᾶς 69.

Ω φίλε παῖ, Θεοδώρηον 1093.

.. ὦ φίλε, μή . . 533.

Ω Χρόνε, παντοίων 27.

Ωδ' Ἐπάφου γέννημα 592.

.. ὡ ἥρωι θέσαν τόδε Add. 552 a.

Ωι Σοφίη καὶ Μοῦσα 413.

Ωκυμόρου πινυτοῦ 527.

.. ὠκυπετῆς δὲ μόρος 148.

Ωλεο δὴ στυγερωῖ 505.

.. ὤλετο καὶ Θήβης 1049.

Ωλετο ποντοπόροις 628.

Ως ἀγαθὸν καὶ παιῖδα Add. 228 a.

.. ὡς ἀσφαλὲς εἰπεῖν 249.

Ως ῥόδον εἰαρινόν 544.

adde:

Ἐγλυψέν με σίδηρος praef. 831 b.

Ἠλικίην παῖς εἰμι praef. 831 a.

II. DEORUM NOMINA.

Ἀγεσίλας 195,2.

Ἄδης 89,4. 99,5(?). 109,3(?). 141,3.
233,10. 252,1. 383,5. 496,3. 544,1.
1026,4. Ἄδας 202,3. 239,2. 250,3.
256,9. Ἀίδης 150,8(?). 151,8. 162,3.
199,2. 201,2. 208,4. 345,4. 467,4.
468,2. 474,6. 496,6. 655,8. Add.
241a18. 242a4. Ἀίδας 256,9. —
Ἄδου 131,1(?). 264,5. 452,18. 587,1.
646,3. 1082,11. Ἀίδου 655,10.
Ἄιδεω 149,4. 237,3. 381,2. 575,2.
Add. 697a2. Ἀίδαο 16,1. 235,1.
558,6. 565,4. 708,3. 1036,1. Add.
306a3. Ἄδα 222,3. Ἀίδα 26,9.
42,4. 372,13. Ἄιδας 87,4. 292,3.
431,3. 519,1. 540,3. 1028,43.
1034,15. 1046,84. 1092,1. — Ἀίδη
310,3. 336,8. 372,9. Ἄδα 514,5.
— Ἄδην 129,8. 334,8. 671,3. Ἀίδην
215,3. 288,5. 290,3. 297,4. 313,2.
12. 345,2. 384,4. 388,6. 434,6. 474,2.
538,6. 547,16. 624,2. Ἄδαν 204,10.
241,5. 573,7. Ἀίδαν 208,14. 231,6.
238,2. 248,2. 258,3. 313,6. 560,2.
691,4. — Ἀίδη voc. 578,1. Ἀίδα
576,3. 577,5. — Ἀιδωνεύς 618a9.
Ἀιδωνίδος Δήτης 204,11.

Ἀθηναίη 409,5. 1046,89. Ἀθαναία
560,4. Ἀθήνη 1046,54.75. — Ἀθη-
ναίας 749,7 (πολυβούλου). Ἀθηναίης

(ἔργα) 268,4. 356,1. 412,1 (ἔργων).
874,4 (ἔργα). 910,3. Ἀθηναῖς 1023,1.
1038 IV. Ἀθήνης 152,7 (δήμος).
161,6. 162,5 (ἄστν). 1046,46.
1083,3. — Ἀθηναία 739,1. 754,1.
756,1 (πολιούχῳ). 768,7 (πολι-
πόρθῳ). Ἀθηναίη 752,2 (παρθένῳ).
769,1. 1035,4 (πολεμηδόκῳ Ἀτρυ-
τώνῃ). Ἀθαναία 742,1. Ἀθάνα
43,3. 757,1. — Ἀθηναῖν 795,1. —
Ἀθηναῖ πότνια 771,3. — Διὸς γλαυ-
κώπιδι κούρη 738,1. — θεά 861,1.
— V. Ἀτρυτώνη, Παλλάς, Τριτο-
γένεια.

Ἀθώρ 1139,1.

Αἰδώς Hora 1110,4. Αἰδοῦς μεγα-
λόφρονος 34,1.

Ἀιδωνεύς v. Ἄδης.

Ἀκέσιον Telesphorum 1027,36.

Ἀκρητος 1111,3.

Ἀκωρι 1139,1.

Ἀμενιῶθ Memnon 992,3.

Ἀμμων 1029,3. Ἀμμωνος 833,1.

835,5. Ἀμμωνίον θεόν 1024,1.

Ἀμνυκαίοισι θεοῖσι Dioscuris 650,4.

Ἀμφιτρίτα 1028,55.

Ἄνουβι 1029,1.

Ἄπν 991,6.

Ἀπόλλων 518,1 (κλυτότοξος). 858,3.

— Ἀπόλλωνος 191 et 192 (Καρνήου).

1038 VI (Πυθίου). Add. 875a7. praef. 743a2 (Πυθίου). — Ἀπόλλωνι 747,1. 778,1. 798,1. 1082a. — Ἀπόλλωνα ἑκατηβόλον 801,1. — Ἀπόλλων 799,1 (ἑκατηβόλε). 1023,2 (ἰήε). 1040,1 (δέσποτα). — Apollo συρικτά, ὑμνηπόλε 802,1. — V. Λοξιάδης, Φοῖβος.

Ἄργου 1032,3

Ἀρετὴν 34,2.

Ἄρης 24,4. 180,1 209,4. Ἄρης Νομάδων 251,2. — Ἄρεος πόνων 752,2. Ἄρεος πάγος 886,3. Ἄρεως 1038 III. — Ἄρην 407,7. 461,6. Ἄρεα 187,3. Ἄρηα 1049,3. — Ἀρείου πάγου 867. 878. 955 praescr. 964. 972 subscr. Ἀρείας βουλῆς 893,1. Ἀρεοπαγιτιῶν 868 subscr.

Ἄρμαχιν 1049,12.

Ἄρμονίη Add. 888a4.

Ἄρποκράτου 833,2.

Ἄρπυιαι κλωθῶες 1046,14.

Ἄρτεμις 872,1. 873,1. — Ἀρτέμιδος 461,4. 869,2. 872,1 (Ἐλαφηβόλος). Add. 888a8. — Ἀρτέμιδι 808,2. 874 praescr. (Ὀρθία). Add. 750a2. — Ἀρτεμιν 786,2. 870,2 (Ὀρθωσίην). — ἀνασταν Ἐφέσου Κρησίαν 798,2. — V. Ὀρθία.

Ἀσκληπιοῦ 506,11. 868,1. Ἀσκληπιῶ 506,5. — Ἀσκληπιῷ 805,1 (ἰητῆρι). Add. 805a praescr. (σωτῆρι). Add. 805a(a) praescr. (βασιλεῖ). — Ἀσκληπιόν 797,1 (σωτῆρα). 1035,19. — Ἀσκληπιέ 803,1. 804,1 (σωτῆρ). Add. 805a9(Παιάν). 1027,1(Παιήων). 1027,5 (ἡψιόφρων). — Aesculapio υἱέ i. e. Phoebi 797,5. 800,1.

Ἄτρυτῶν Ἀθηναίη πολεμηδόκην 1035,4.

Ἄττει ὑψίστω 824,2. — Ἄττειω 822,4.

Ἄφρογένειαν 810,1.

Ἄφροδίτης 727,4 (χρυσῆς). 784,1. 811,8 (οὐρανίας). 1046,4 (Ἰδαίης). Ἀφροδίτας ζυγίας 1027,11. — Ἀφροδίτῃ 809,1. Ἀφροδίτα 783,2. V. Κύπρις.

Ἀχαιῆς Cereris 406,11 (?).

Ἀχέροντος 228,7. — dat. 559,3. — acc. 256,4. 260,3. — Ἀχεροντίδα λίμνην 702,8.

Ἀΐως v. Ἡώς.

Βαίτ 1139,1.

Βάκχος 1027,43. — Βάκχου 810,7. 821,1. 5 (homo Bacchi specie indutus). Βάκχοιο 871,3. — Βάκχῳ 582,1. 821,1.

Βαλμαρκῶ 835,1.

Βασιλᾶν i. e. Cereris et Proserpinae 822,9.

Βασίλεια Διός ludi 492,5.

Βασιληίδος v. Ἥρης.

Βελιάρ 1140,2.

Βήλῳ 836,1.

Βοναδῆς 588,2.

Βορέου χεῖμα 214,4.

Βρομίον 611,4. 871,1 (ἀγροτέρου). Βρομίσιο 608,2. — Βρομίῳ 788,1. 810,12. 819,1. 876,1. 924,3.

Γενίου 840,2.

Δάματρι 785,1.

Δέσποινα Proserpina 1026,3.

Δήμητρος 321,5. 741,3. 1035,14. praef. 1046a2. Δημήτερος 871,3 (?). 1046,96. — Δημήτρα terram 618,12. — Δημητρία χθονί 325,2. — V. Δάματρι et Δηώ.

Δηῷ παλαιῇ 1046,6. νέῃ i. e. Faustina maior ibid. — Δηοῦς 116,1. 153,12 (πυρφόρου). 821,2. 864,2. 866,1.

950,2. Add. 97a1. — Δηοῖ 863,3.
— Δηώσιο Τριόπας 1046,64.
Δίκη 522,12. — gen. 905,5. 906,3.
909,8. praef. 831b2. — dat. 831,7.
Διονύσου 406,11. 586,1. 705,2. 819,2.
Διωνύσου 153,11. — Διονύσω 587,5.
588,3. 926,13 (Καθμείω). Διωνύσω
1035,5. — Διόνυσον 871,5. 876
praeser. — Διονύσια Iudi 925,1.
— V. Βάκχος et Ἐλευθερέως.
Διόπανι 827,5 (φιλευχίω).
δώδεκα θεοῖς 768,3. — θεῶν 1043,3.
Δωρίδος εὐλοχία 1028,66.

Εἰλείθυια 238,1. Add. 241a15. —
Ἐλειθυίη 94,4. — Εἰλείθυιαι Add.
805a7.

Εἰραφιώτην 1035,17.

Ἐκαέργη 460,6.

Ἐκάρτης 376 d 2 (μελαίνης). — Ἐκάρτη
χθονία 1136,5.

Ἐλέου βωμόν 792,2.

Ἐλευθερέως Dionysi 817,4.

Ἐλευθερίης τέμενος 903,6.

Ἐνυαλίου Add. 874 a 5.

Ἐργάνη θεά 776,3.

Ἐρεβος 1029,7. Add. 35 a 2.

Ἐρινός 218,7. 1028 col. III. 28.
1046,98 (Τριόπειος). — Ἐρινόσιν
162,3. ἡλιθιῶναις 1136,5.

Ἐριονίος 272,9. — voc. 815,11 (παν-
τοκράτωρ). — cf. 816,5. 1038 x.

Ἐρμάωνι 949,4. 964,2. — acc. 1046,24.
— Ἐρμᾶνος διφαλέω 1028,10.

Ἐρμῆς 302,3. 320b3. 407,7. 414,9 (Κυλ-
λήνιος). 785,4. 816,1. 824,1 (δίκαιος).
947c. 980,12. 1042,1. Ἐρμᾶς 783,2.
— Ἐρμῶ 817,3. Ἐρμέω 1046,32.
Ἐρμείας 312,9. 955,1. Ἐρμεία
1038 x (ἐριονίου). Ἐρμάου χθονίου
505. — Ἐρμῇ 759,1. 772,1 (ἀγο-

ραίω). 817,4. 924,1 (ἐναγωνίω). 948.
Ἐρμᾶ 942. Ἐρμεία 247,5. 943,2.
— Ἐρμῆν 295,4 (γυμνασίων πάρε-
δρον). 781,12. 812,1. 813,1 (Ναϊά-
δων συνοπάονα). 816,1. 5. 1032,5.
Ἐρμείαν 827,2. — Ἐρμῇ 575,1.
815,1. 974,1 (πατρῷε). 975,4. Ἐρ-
μεία 107,2. 974,3. Ἐρμείη 411,4.
— Ἐρμαίου Πανός 827,3. — Ἐρ-
μαῖ hominum imagines 108,3.
949,1 (νέον Ἐρμείαν). 959,1 (Χρυσίπ-
που). 965,1 (Ἀλεξάνδρου). 970,1
(Φιλῆμονος).

Ἐρμῶ ἐξ πατρίδος vid. ind. geogr.

Ἐρως 1046,32. — acc. ibid. 54.

Ἐρως 226,7. 1103,1. 4. 1111,3. —
gen. 1085,5. — dat. 1085,1. —
σώφρων 811,7 cf. Add. — παῖ
τοῦτο Κύνριδος 811,1.

Ἐσπερίδων μῆλα 1082,12.

Ἐσπερος 568,4

Ἐστία praef. 824a1.

Εὐβουλῇ Plutoni 272,9.

Εὐνομίη Hora 1110,4.

Εὐόδον Panem 825,2.—voc. 826,1.

Εὐσεβίης τόπος 1055,1.

Εὐφρονίδης Vranus 1029,6.

Εὐφροσύνης 1038 v. cf. v. 24. 1089,12.

Εὐχαίτη Plutoni 1034,23.

Ἐῶς 568,3.

Ζεύς 320,1. 1029,3. (Κρονίδης). 320,6
(τερπικέρανος). 336,4. 380,5. 542,6.
618 in. 926,5 (Ὀλύμπιος). 978,4
(Σωτήρ Augustus). 1046,11. 19. 21.
1080,2. — gen. 170,3. (αἰγίσχου).
288,4 (αὐτιάς). 312,8. 465,8 (Ἐψί-
στου). 492,5 (Βασίλεια) 556,1 (ἀμ-
φίπολον). 594,5 (αἴσης). 9 (οἶκον).
618,21 (νόον) 738,1 (καίρη). 740,1
(παῖ). 753,4 (θύγατερ). 771,3 (παῖ).

786,1 (παῖδα). 789,1 (εὐνέτις). 805,1 (Σωτήρης). 818,23 (τέκος). 822,9 (δαδοῦχος). 827,2 (υῖόν). 828,1 (κούρη). 830,1 (γόνον). 831,1 (αἷμα). 873,3 (ἀρητήρ). 933,2 (αγῶνα). 938,2 (αγῶνα). 986,3. 992,2 (πόλιος). 995,9 (Πελασγικοῦ). 1023,7 (τέκος). 1032,5 (ἐργασίην). 1088,3 (ἐκγονος). 1124,1 (ἀπάτα). 1138,1 (παῖς). Add. 750a3 (αἰγιοχοῖο). 903a3 (θέμιδι). praef. 824a5 (οἴκους). — Δί 745,3. Δι' 746,1. Δί 787,1 791,2 (ξείνων ἐφόρῳ). 834,1 (Ἡλίου Σεράπει). 1035,22 (Διὶ καὶ Διὶ Βάκχῳ). 1046,20 (πατρί). 1096,10 (Πεμβηνόδῳ). praef. 1100a (Ὀλυμπίῳ). — ἀνακτι θεῶν 793,11. — acc. 1035,9 (ἀστεροπητήν). praef. 856a6 (σωτήρα κτίστην ἄλλον Δία). — voc. 265,7 (Κρονίδα). 743,1 (Ὀλύμπιε). 1133,1 (πάτερ). — Διόθεν 498,11. 904,2. — V. Ζήν.

Ζεφύριοιο 1046,22.

Ζηνός 312,1. 594,3. 618,40. 1035,3. Add. 1029a1 (Ὀλυμπίου). Ζανός 978,2. — Ζηνί 24,2. 768,11. praef. 768a2. 834,1 (Πανημερίῳ). 1035,1 (Κρονίδῃ βασιλῇ). Ζανὶ Ἐλευθερίῳ (Augusto) 978,2. — Ζήνα Οὔριον 779,2. — ὕπατε πάτερ 792,1.

Ἡγεμόνος Jacchi 588,3.

Ἡελίου ὁρόμον ludum 947,4. — Ἡλίῳ 618. 834,1 (Διὶ Σεράπει).

Ἡμέρη 232,1.

Ἡρη 243,22 (ἑγγίη). — Ἡρης 268,3 (Βασιλείης). 822,7 cf. v. 10 (Βασιλίδος). — Ηρα 742,2. 846,6. Ἡρη 1096,10.

Ἡρακλῆς 1138,1 (καλλίνικος). — Ἡρακλέους 492,5 (ἄθλοισ). 874,6.

947,5. 952,2. 957,6. 966,6. Ἡρακλέος 1088,3. Ἡρακλῆος 724,5. 946,3. Ἡρακλεῖος (?) 947,1. — Ἡρακλεῖ 790,2. 7. 942. 948. Ἡρακλεῖ 943,2. — Ἡρακλέα eiusque labores 350,5. 863,8. — Ἡρακλεες 831,2. 14. — Διὸς Ἀλκμήνης τε γόνον 830,1. αἷμα 831,1.

Ἡριγενείης 312,7.

Ἡρωα 841,1.

Ἡφαίστου 907,6. — dat. 1015,11.

Ἡώς 995,5. 998,1 (ῥοδοδάκτυλος). —

Ἡοῦς 1002,3. Αὔως 992,1. — Ἡῶ 994,3.

Θαργήλια 940.

Θέμις 512,2.

Θεῶ μεγίστῳ 838,1 cf. praescr.

Θεσμοφόρους deas 774,3.

Θέτις 191,8. — voc. 993,1.

Ἰάκχου 957,1. — V. Ἡγεμόνος.

Ἰησοῦς Χριστός 1140. — V. Χριστός.

Iustitiae 837 ep. lat. 1.

Ἰοχέαιραν 1046,53.

Ἰσις 985,5. 1028,7 (χρυσόθρονος).

1028,15. ibid. 26 (πολύβουλος). ib.

68. 1029,5 (πολυώνυμος). — gen.

586,2. 833,1. 978,5. 981,2 (Ἰναχίης).

981,9. 1047,2. — dat. 982,1 (καρ-

ποτόκῳ). — acc. 983,2 et 984,2

(μεγάλῃν θεάν). 985,4. 1022,5.

1023,3 (βασιλίσσαν). — voc. Add.

874a2.

Κάβειροι 1035,7.

Καδμείῳ Διονίῳ v. Διόνυσος.

Καλλιόπης ἔργα Add. 688a6.

Καμάτου θεοῦ 1027,27.

Καρνείαις θυσίαις 465,2.

Κλυμένου Plutonis Add. 552a2.

Κλωθω 693,2.

Κόρης 822,9. 857,4. 880,4. Κούρης
741,3. 866,1. — Κούρα 785,1.

Κρόνος 1046,9. — gen. 1038 VII (τεκνο-
φάγου). Κρόνω 1028,15.

Κρονίων 998,7.

Κρονίδης 511,2 (ἄναξ). 831,7. — acc.
1035,17. — voc. 743,1 (ἄναξ).

Κύπρις 244,3 363,4. 369,3. 560,3.
980,12. 1103,2. — gen. 582,2.
628,2. 717,2. 811,1 (λεγείης cf.
Add.). 1044,4. — Κύπριν 89,5
(ἑσῖαν λέχους). 784,2. 794,2. Κύπριδα
810,12.

Κυρήνην Add.. 842a1.

Λήδης 863,5. — acc. 648,8.

Λατοῦς 1023,2. — Λητοῖ 1015,7. —
Λητοῖδου 1027,2. — dat. 594,10.
Λατοῖδα (Memnon) 987,1. — Λη-
τωίδος 872,7. Λητωῖδα κούρην 870,1.
— Λητογενές Add. 228b7.

Λιβύη Add. 842a2.

Λοξίου 830,4. — Λοξιάδης 859,1.

Λυαίω 821,5.

Λυκαονίη Πιτάνη 473,6.

Λυκείω v. Φοῖβος.

Μαίας s. Μᾶς (?) gen. 406,10 adn.

Μαίας 411,3. 812,1. Μαίης 827,1.
— Μαιάδας 815,1.

Μανδοῦλι 1023,1. 5. 7.

Μέλητα θεὸν ποταμὸν 1030,1.

Μέμνων 986,4. 989,7. 990,7. 994,1.
996,5. 1000,5. 1002,3. 1013,2. —
gen. 988,2. 989 praescr. 990 prae-
scr. 996,2. 997,2. 1001,1. 1002
praescr. 1003,1. 4. 1008,2. 1019,2.
— dat. 992 praescr. — acc.
990,1. 10. 993,1. 1017,1. 1018,2.

— voc. Μέμνων 987,2. 1012,5.
Μέμνον 989,1. 991,1. 992,1. 995,4.
998,2. 1006,1. 1007,3.

Μηνὸς φωσφόρου 1038 VIII.

Μήνης ἄθλα Σελήνης 947,4. — dat.
872,3 cf. Add.

Menis 836 ep. lat. 1.

Μητρὸς θεῶν 588,3. 1038 IX. — dat.
823 praescr. — Μητρὸς παντοτέκνου
44,1. — Μητέρι τῇ πάντων 824,1.

Μίθρης indeclin. 585,1. — Mithrae
dei invicti 824 subscr.

Μνημοσύνη 789,1. — gen. Add.
1029a1. — Μνημοσύνης λίμνης
1036,4. 9.

Μοῖρα καλῇ 838,1.

Μοῖρα (καὶ Εἰλεθυῖα) 238,1. 552,4.
— gen. 470,2 (ἀμβροσίης). — Μοῖραι
314,8. 403,2. — gen. 384,4. 1038 I.
— fati vocabulum creberrimum.

Μούσα 413,1. 474,5. 512,2. 560,5. —
Μούσῃ δεκάτῃ 609,5. — nom. pl.
271,5. 497,3. 538,3. 613,7 (carmen).
781,5. 1084,10. — Μουσῶν 127,1
(προφῆτων). 226,7. 231,6 (σελίσων).
415,3 (θέραψ) 614,4. 686,5 (Πιε-
ρίδων). 994,6. 1089,10 (δῶρον).
Μουσέων 106,2 (δῶρα σοφῶν). Μου-
σῶν 101,3 (θεράπων). 617,4 (δῶρα).
1084,8. Add. 228a7. Μουσῶν 845,1.
Μουσῶν 238,2. — Μούσαις 100,1.
580,2. 594,10. 829,1. 926,13 (Ελι-
κωνίσι). Add. 277a4. praefat.
474a1 (ἀρέσας). Μούσαισι 273,1.
616,3. 674,8. Add. 888a5. Μου-
σῃσι 224,1. — Μούσας 789,1. —
Μουσείων ἐπέων Add. 1029a3. —
V. Πιερίς.

Μῶαν 806,2.

Ναΐδες 570,10. — Ναϊάδων 802,2 (και-

ρανε Apollo). 813,1. — *Ναιάσιν*
Νύμφαις 1075,1. — V. *Νύμφαι*.
Νέμεσις 119,4 et 367,9 (apud inferos).
 1046,93. — *Νεμέσει δεσποίνῃ* 837,1
 cf. epigr. lat. 1.
Νηρεύς 1028,74.
Νίκας 818,10. — dat. 924,2. — acc.
 794,1.

Νύμφαι 115,1. 571,1 (*κρηναῖαι*). —
Νυμφῶν 342,3. 762,2. 1074,2 (*πότ-*
νια). *Νυμφῶν* 162,5. 828,2. (*ἄφ-*
θιτε). — *Νύμφαις* 599,1. 810,12.
 827,1. 913,3. 1071,1. 1072,4 1075,1
 (*Ναιάσιν*). *Νύμφαισιν* Add. 828 a 1.
Νύμφῃσιν 1072,3.

Ονειίρους 839,1.
Ορθείῃ 806,1. — V. *Ἄρτεμις*.
Ὄρθρος 232,3.
Ὅσειρις 1029,2. — gen. 414,5. 1028,
 16. — acc. 1015,8.
Ὀπί *Ῥαμουσίας* 1046,61.
Ὀυρανὸς Εὐφρονίδης 1029,5. *Ὀυρανοῦ*
υῖες. 1035,7.
Ὀυρανίωνων 288,6. 999,1.
Ὀυρανίδαισι 618,38.

Παιάν 797,4. 799,1 (*βασιλεῦ*).
 1023,1 (*χρυσυχέλυ*). 1026,1 (*δέ-*
σποτα). 1026,7 (*μάκαρ*). *ibid.* 24
 (*ἀκείρεκόμης*). Add. 805 a 9 (*Ἀσκλη-*
πιέ). *Παιήων* 1027,1 (*Ἀσκληπιέ*).
Παιῶν 803,1 (*ἄναξ Ἀσκληπιέ*).
 — *Παιῶνος* 473,2. 884,3. *Παι-*
ᾶνος 780,2. 1026,34. 42. Add.
 805 a 2. *Παιήονος* 886,1. — *Παιήονι*
 1035,6.

Παλλάς 794,1. 796,1 (*δέσποινα*). 844,2.
 852,1. — gen. 97,2 (*ἔργοπόνου*).
 532,2 (*δῶροις*). 850,3. — dat. 748,4.

751,2 et 770,2 (*Τριτογενεῖ*). 912,4
 (*προμάχῳ Κεκροπίῃ*). 1035,21. —
 acc. 1038,18 (*Ἀθηναίην*).

Πάν 781,10. 976,1. 1103,3. — gen.
 827,3 (*Ἑρμαίου*). — dat. 827,1.
 1103,1. — voc. 1104,2 (*ἀγρότα*).
 — V. *Εὐόδος*.

Πανημερίῳ v. *Ζηνί*.

Παφίῃ 512,2. — gen. 614,4.

Πειθώ 1028 col. III 10.

Περσεφόνη 494,1. *Περσεφόνα* 195,3. *Φερ-*
σεφόνα 244,2. — *Φερσεφόνης* vel
Περσεφόνης *θάλαμος* vel *θάλαμοι*
 35,4. 50,2. 98,4. 201,4. 203,4.
 231,2. — *δῶμα* 62,4. — *δῶματα*
 189,6. — *δόμον ἀδίαυλον* 244,9. —
αὐλή 494,1. — *ἄγγελε Ἑρμῇ* 575,1.
 — *Φερσεφόνη* 272,10. — *Περσε-*
φόνῃ 818,10. — *παμβασίλῃ* 218,15.
 — *Φερσεφόνεια Πλουτώνια* 506,9.
 — *Φερσεφονείῃ* (*ἐπαῖνῃ*) 449,3.

Πιερίς 98,2. — gen. pl. 207,2 (*φίλος*).
 618 ep. 12 (*carminum*). 686,5.
 (*Μουσῶν*). 851,6. Add. 228 a 2. —
 dat. 310,7 (*carminibus*). — acc.
 268,4.

Πηλιάδος 223,4.

Πλούτων 558,6. 575,5 (*δακρυχαρής*).
 848,7. — gen. 367,7 (*βασιλῆος*
ἀνθρώπων). — *Πλουτώνια* v. *Περσε-*
φόνῃ. — *Πλουτέως* 125,6 (*κελεύσμα-*
σιν). 128,6. *Πλουτέος* 226,4 (*ἐμμε-*
γάρους). 372,2 (*οἰκία*). 372,20 (*δῶμα*).
 — *Πλουτήι* 449,3. — *Πλουτεῖ*
 462,14. 570,1 (*κοίρανε*). — V.
Ἀγεσίλας.

Πολύμνια 787,1.

Ποσειδῶν 779,3. — *Ποσειδῶνος* 1038 II.

Πρίαπος 807,5 (*Δαμφακηνός*). — *Πρί-*
ηπος (?) 817,3. — acc. 782,5.

Πρόνοια 1096,8.

Πύθεον Apollinem 1039,2. 1040,2.

— Πουθίης 492b praefat.

Ῥέης 822,4. — Ῥέη 822,10. Ῥείη
823,4. 824,1. — Ῥείην 618,22.

Ῥεμβηνόδω v. Διί.

Σάραπιδος 832,1 (ὑψιμέδοντος). 875,3.

824a1 praefat. — Σάραπιν 1022,5.

— Σάραπι 981,5. Add. 874a1. —
V. Σέραπισ.

Σειρήνα 551,5. — Σειρήνων 582,1.

Σέραπισ 1029,4. — Σεράπει (Ἡλίου
Διί) 834,1. — Σέραπι 920 π 7.

Σιβύλλης Erythraeae 1075,1.

Σοφίη 413,1.

Sphinx 1015. 1016.

Σωτήρ v. Ζεύς et Ἀσκληπίος.

Σωφροσύνη 34,1.

Τάων 775,2.

Τάρταρον 575,2 (Αἶδω). 1136,3. —
παρά Τάρτασιν 722,5.

Τελεσφόρον 1027,38. — voc. ibid.
16. 25. 31. 34. 41.

Τερψιχόρα 788. — Τερψιχόρῃ ibid. 1.

Τετρακόρης θεᾶς 406,11.

Τηθύν (mare) 1028,55.

Τιθωνοῖο 992,1. 1002,3.

Τιτάν 990,5. — acc. 261,4. — voc.
1025,1 (φασείμβροτε).

Τριτογένεια 1046,60. acc. 1035,18. —
Τριτογενεῖ Παλλάδι v. Παλλάς.

Τύχη 244,4. 248,14. 257,6. 334,10.
475,3. 489,4. 492,2. 664,5 (φθονερά).

Τυχα 208,8. 240,6. — Τύχης
440,3 (ισρόν). 491,5 (οἶακι). 526,2
(δεσποσύνη). 538,1 (δηλήμασι). 551,
12. 640,6. 847,1 (τάλαντα). 1039,2.
1040,7. — Τύχην 519,5 (fatum).

Υμέναιος Add. 241a1. — V. ind.
vocab.

Υπερείον 361,1.

Φαέθοντι 618,6 cf. praescr.

Φαμενώθ Memnon 978. 988,2.

Fato bono 838. — Fatis 837 ep. lat. 1.

Φιλόργιε 820,1.

Φοῖβος 473,4. 1039,18. 1040,5 (Ἀπόλ-
λων). — gen. 415,3 (θέραψ). 821,8
(λυκοκτόνου). 823,1. 874,6. 968,3.
1038,26. — dat. 518,3. 773,1. 768,3
(Ἀγυιεί). 800,1 et 801,1 (ἀκερσε-
κόμη). 808,2. 821,6 (Λυκείῳ) Add.
805a8 (ἀκαιρεκόμη). — acc. 594,6.
1034,30 (τοξοφόρον). 797,5. 931,7.

Χαρίτων 435,3. 622,1. 692,2 (τρισῶν).
948,4 (ὁμοφροσύνα). 994,6. 1073,9
(πόρον). 1076,1 (λουτρόν). Add.
1029a9. — dat. 269,4. Χαρίτεσσιν
369,4.

Χάρων 646,3 (πορθμείς). — gen.
302,3 (νῆα). — dat. 647,16. —
voc. Χάρων νηλεόθυμε 566,8.

Χθονίου v. Ἑρμῆς.

Χριστός 1067,4 (ἄχραντος). 1140,6
(ἄναξ). — gen. 427,7 (ἄχραντου).
726, 2. 1064,5 (παμμεδέοντος). ib.
7. — dat. 733 (ἀγίαν ἐν Χ.). 1024,1
(μεμελημένος). — voc. ib. 2 (πάτερ).
Χρόνε 27,1.

Ὀκεανός 618,10.

Ὀραι 314,4. 1110,5 cf. praescr. —
Ὀράων 1072,2. — dat. ibid. 4. —
Ὀρα . . ibid. 6.

III. NOMINA GEOGRAPHICA.

¹Ἀβατον ins. Aegypti 981,6.
¹Ἀβδηρίτης 326 praescr. 759,1.
¹Ἀβυδηνάου Ὀσερίδης 414,5.
¹Ἀγγελῆθεν 78.
¹Ἀγεανῶν ὁ χῶρος Mysiae 335 praescr.
¹Ἀγρυλῆθεν 770 subscr.
 Adrianis tribus: Ἀδριανοῦ ἔκγονοι 928,2.
¹Ἀζηριεύς 956 subscr. — ἐξ Ἀζηριέων 128 praescr.
¹Ἀθειληρός 714,2.
¹Ἀθῆναι 88,8. 845,3. 1045,1. — Ἀθη-
 νῶν 92,2. 844,2. Ἀθηνέων 1046,37.
 Ἀθηναίων 912,3. 1046,60. — Ἀθη-
 ναις 90,4. 91,1. 534,3. 902,1. —
 Ἀθήνας 26,6. 164,1. 1046,66. —
 Ἀθήνηθεν Add. 877 a 1.
¹Ἀθηναῖος 22,3. 775 subscr. — Ἀθη-
 ναίη (γῆ?) 118,1. — Ἀθηναῖοι 36,2.
 941,1. — Ἀθηναίων 26,5. 638,1.
 741,1. 748,2. 755,3. 844,1. 878
 praescr. 955 praescr. — Ἀθηναίους
 868,3. Ἀθανάοις 928,7. — Ἀθη-
 ναίους 763,2. — V. Ἀττική et
 Ἀτθίς.
 Αἰανή 514,2.
 Αἰγαίου ῥόου 872,13. ὠκεανοῖο 1140,7.
 — Αἰγαίας θαλάσσης 1140,7. —
 Αἰγαίην πόντου πλάκα 779,5.

Aegeis tribus: Αἰγεῖδας λαός 928,3.
 Αἰγίλιεύς 753,3.†
 Αἰγωνήτης 52.
 Αἰγύπτου 919,3. 975,3. 978,8. 993,3.
 1028,1. Αἰγύπτου 713,3. 978,11.
 981,1. 8. 1015,9. — Αἰγύπτῳ
 1082,15. — Αἰγυπτον 981,3. —
 Αἰγύπτιον Memnonem 990,1. —
 Αἰγύπτιε βασιλεῦ Memno 992,3. —
 Αἰγυπτίων 1020,2.
 Αἰδηψοῦ 269,2.
 Αἰθίοπων 975,3. 978,12. 981,9. 11.
 Αἰμονιεῦσι 191,1.
 Αἰνέων praef. 856 a 2.
 Αἶνον 1034,4.
 Αἰξωνεύς 50 praescr. 128 praescr.
 957 subscr. — Αἰξωνέως 133.
 Αἰολίδος πάτρης i. e. Myrinae 552,3.
¹Ἀκαδημείης 40,3.
¹Ἀκμονεύς 376 e.
¹Ἀκουιτανίης 714,6.
¹Ἀλαιεύς 65.
¹Ἀλεξάνδρεια Aegypti 94,1. 713,5. —
¹Ἀλεξάνδρου πόλις 978,6. — Ἀλε-
 ξανδρεύς 713,14. — Ἀλεξάνδροιο
 πολίτης 654,8.
¹Ἀλεξανδρείς Troadis 336,2.
¹Ἀμάσεια 154,1.
¹Ἀμισοῦ 250,1. Ἀμισοιο 875,6.

Ἀμύκλης 473,5.
 Ἀμφίλοχοι 183,7. — Ἀμφιλόχων 183,2.
 Ἀναγυράσιος 777 praescr. — Ἀναγυράσιου 50.
 Ἀναύρου 1089,7.
 Ἀναφλυστίου 81.
 Ἀντιόχειαν ad Orontem 435,6. — Ἀντιοχῇ 112,1.
 Ἀντιόχεια ad Maeandrum 272,7.
 Ἀντιοχίς tribus 26,10. Eius auctor Antiochus 957,6.
 Ἀπάμεια urbs Bithyn. 719,2. — Ἀπαμείης 1089,12. — Ἀπαμεία 836,2. — Ἀπαμεία 881,1.
 Ἀπρηνῶν γαῖα 339,10.
 Ἀραβίης γαίης 434,2. — Ἀράβων 826,2. — Ἀραβίους 569,7.
 Ἀρβήλοις 1088.
 Ἄργος Πελασγικόν 846,1. — Ἄργει 822,5. — Ἀργεῖαι 746,1. 846,5. — Ἀργείων 466,2. — Ἀργεῖη ἀσπίς 931,5. — Ἀργολικὸς στόλος 477,5. — Ἀργολικοῖς ἄγκεσιν 932,1.
 Areopagus v. Ἄρης.
 Ἀρκαδῆς 781,11. — Ἀρκαδία 744,3. 1082,4.
 Ἀράθθοιο ῥαΐαισιν 180,2.
 Ἀρκακάνδεις 409,1 (fortasse ἥρωι Τροκονδεῖς).
 Ἀσία (eius figura) 1088. Ἀσίη περίφρων praefat. 474a. — Ἀσίας 768,1. 920 π 2. 1035 praescr. Ἀσίης 293,1. 614,5. 903,1. — Ἀσίαν praef. 877b. — Ἀσίην (?) Add. 242a6. — Ἀσίδος 584,1. 978,3. 1074,1. Add. 903a4. — Ἀσίδα 1083,2.
 Ἀσκαλωνίτης 96 praescr.
 Ἀσκανίη γαῖα 1089,2.
 Ἀσκραίῳ πέδῳ 497,5.

Ἀστακείης γαίης 168,1.
 Attalis tribus: Ἀτταλίδας λαός 928,1.
 Ἀττικὴν 176,1. — Ἀτθίδος (γῆς) 820,2.
 Ἀτθίδι χθονί 852,6.
 Αὐσονῶν ἀγητῆρι Traiano 549,7. — Αὐσονίης (?) Add. 242a10. Αὐσονίη γῆ 622,2. 662,3. 663,2. — Αὐσονίην 146,2. — Αὐσονίον ἄστρ 831,12. δάπεδον 584,4. — Αὐσονίου χρήματος 622,4. — Αὐσονίων 165,2. 434,3. 440,10. 498,4. 533,3. 580,12. 594,1. 597,2. Add. 888a2. — Αὐσονίοις 590,6. 1046,29. — Αὐσονίς 571,4. — Αὐσονίδεσσι Add. 688a3.
 Ἀφιδναῖος 74 praescr. — Ἀφιδναίων 755,2.
 Ἀφροδισιάς Cariae 620,1.
 Ἀχαιίδα (?) γῆν 926,8. — Ἀχαιῶν 1046,25. 1070,4. Ἀχαιῶν 915,1.
 Ἀχαρνέως 967 praescr. — Ἀχαρνέα 122 praescr. — ἐξ Ἀχαρνέων 97 praescr.
 Βαιστεανῶν ὁ χώρος Mysiae 335 praescr.
 Βειθύνιον 534,3.
 Βειθυνός 947b. — acc. 509,1. — gen. pl. Add. 333a3. — Βειθυνόν 250,2. — Βειθυνικῷ βήματι 395,4. — Βειθυνίδος 186,5. 597,1.
 Βοιωτός 775 subscr. — gen. pl. 26,6. 27,4. 748,1. 849,2. 855,2. 926,11. — Βοιωτῶν πεδίῳ 461,7.
 Βοσπορίς γῆ 252,5.
 Βόστρης 455,1. 1066,4.
 Βούβαστος 1028,3.
 Βυζαντος πόλει 534,5. — Βυζάντιος 330,2.
 Γαλατίας 731,4. — Γαλατεία γῆ 406,2. — Γαλατῶν 706,2. 793,8.
 Γαλιλαίῳ i. e. christiano 725,7.

- Γαργήτιον 108,2.
 Gortyn: Κρητῶν πόλιν 906,2. —
 Γορτύνιος 54. 498,1.
- Δαλματίας 444,4.
 Δαρδάνιον γένος 1046,39.
 Δελφῶν πετρῶν (?) 1025,4. — Δελ-
 φίδι χώρα 490,3. φάμα 843,2.
 Δήλου 1025,1. — Δήλιος 213,2.
 Διόδυμοις 858,2.
 Διογένειον Atheniens. 114.
 Δίρκα praefat. 938a5.
 Δοκίμοιο χθών 666,2. — Δοκιμεύς
 797,3. — nom. pl. 793,2.
 Δορίναμα 828,5.
 Δυρραχίου 517,8.
- Ἐδεσσα 517,13. — Ἐδεσσαῖον 517,12.
 Ἐεθηνῶν Καισαρήων δῆμος 1059,1.
 Ἐλαιουσῶν 969 subscr.
 Ἐλευθερναῖος 851 subscr. 932 subscr.
 Ἐλευσεινίου 151 subscr.
 Ἐλεφνηορίς βῶλος 103,9.
 Ἐλικῶν 99,5. 500,4. — acc. Add.
 1029a9. — Μούσαις Ἐλικωνίσι 926,
 13. — Ἐλικωνίασι Θεσπιαῖς 811,2.
 Ἑλλάς 38,1. 254,1. praefat. 474a1.
 — gen. 254,4. 489,2. 580,12. 902,2.
 905,3. 918,1. 932,5. 10. 978,4. —
 dat. 62,1. 461,1. 1046,36. — acc.
 27,3. 749,4. 878,9. Add. 241b1.
 — Ἑλλαδικὰν ἀλκὰν 1081,2.
 Ἑλλην femin. 719,2. — gen. pl. 330,3.
 982,4. 1060,3. Add. 888a2. Ἑλλάνων
 843,5. 1084,2. 938a6 praefat. —
 dat. 39,3. 473,7. 506,6. 12.
 Ἑλλησπόντιον 764,1.
 Ἐπίδauρος praefat. 877b1. ibid. 932a3.
 — Ἐπιδάουρον 892,2. — Ἐπιδάουροι
 1027,35.
 Ἐρετριεύς 89 praescr.
- Ἑρμιονῆ 926,16.
 Ἑρμουῦ ἐξ πατρίδος i. e. Hermupolis
 1048,4.
 Ἑρμυώνθιος nomus Aeg. 995,2.
 Ἑρύθρου πόλις 904,1. — Κεκροπὶς
 ibid. 2.
 Ἑσπερίης χθονός 905,1.
 Εὐβοίας 103,2. 461,3.
 Εὐμενεύς 376e.
 Εὐξείνιοι i. e. πόντου 537,4.
 Εὐπυρίδης 967,2.
 Εὐρώπας 978,3. Εὐρώπην 768,1. 877b
 praef. — Eius figura 1088.
 Εὐρώτα 191,2. ἀπ' Εὐρώτα praef.
 768a3.
 Εὐσεβέων ἄστρ Catana 887,1.
 Εὐωνυμεύς 772 subscr.
 Ἐφεσος 71,4. — gen. 228,4. 718,2.
 798,2. — dat. 229,4.
 Ἐφύρη 172,2.
- Ἡλεῖον (Ἀλεῖον) praef. 1100a.
 Ἡλύσιον 511,2. — V. Ἡλύσιον πεδίον.
 Ἡράκλεια Pontica 488,2.
 Ἡράκλεια Lyncestarum 515,3.
- Θάσος 208,17. 24. — Θασίων 326
 subscr.
 Θεσπιαῖς 811,2.
 Θεσσαλίῃ 993,6. — Θετταλῆς 192,2.
 Θεσσαλονείκη 683,1. 529,1. — Θεσ-
 σαλονικεὺς 522,14.
 Θήβη Boeotorum 489,1. 495,1. Θήβα
 938a1 praef. — Θήβης 1054,1.
 Θήβας 932,7. — Θήβαις 876
 praescr. 1015,6. — Θηβαῖος 90,4.
 489,7. — Θηβαῖοι praef. 768a4.
 Θήβη Aegyptiorum 931,3. — Θήβης
 1049,2. Θήβας 932,7 (Καδμηίδος).
 — Θήβην 993,4 (καλλιπύλον). —
 Θηβῶν 976,1. — Θηβαῖας πόλιος

- 992,2. — Θηβαίας σύριγγας 1017,1.
 — Θηβαίων 919,3. — Θηβαίικω
 λιθω 990,2. — Θηβαίδος 1008,3.
 1020,1.
 Θήρας 807,3. — Θηράϊος 762,1. —
 Θηραίων 807,5.
 Θοραεύς 67 praescr.
 Θορίκιον 845 praescr.
 Θρήκης 140,3. 1082,8. — Θρήικες
 792,3. — Θρηκῶν 841,8.
 Θυάτειρα 248,5.
 Θυμβριάδες 1046,1.
 Ἰβηρ Ἰβηρος 549,4.
 Ἰβί 1048,2.
 Ἰεραπενθεβυλεί (?) vicus Aegypti
 713,4.
 Ἰεράπολι Phrygiae 1074,2.
 Ἰθάκη 187,2.
 Ἰλβετινῶν ὁ χῦρος Mysiae 335 praescr.
 Ἰλιον 1095,2. — Ἰλιάς αἶα 1081,1.
 Ἰλλυριοῖσιν 183,3. — Ἰλλυρίδος γαίης
 906,6.
 Ἰμβρίων δῆμος 151.
 Ἰναχίδων (?) 464,2.
 Ἰνδὸν flum. Add. 197a1.
 Ἰνδοῖς 569,7.
 Ἰσθμῷ 933,3. 941,2. — Ἰσθμοῖ 941
 praescr. — Ἰσθμια 933 praescr.
 Ἰσθμέ pagus Rhodiorum 200,1.
 Εἰταλίη 553,4. — Εἰταλῆς 574,2.
 Ἰταλῆς 901,1. — Ἰταλός 1000,3.
 — Ἰταλῇ χθονί 614,5. — Ἰταλικῆς
 502,14.
 Εἰτεαῖος 62 praescr.
 Ἴωνες Add. 888a7. — Εἰονίου πελά-
 γους 517,2. — Εἰαονίνης σοφίης 553,2.
 Κ....ηνον oppidi nomen 440,2
 Καμαριναῖος 744,2.
 Κανωθαίων 714,3.
 Καππαδόκων 640,1. — Καππαδόκαις
 138,2.
 Κασρί 161,3.
 Καρυανδεῖς 775 subscr.
 Κασπίας κλήθρας 549,3.
 Κασταλίαν 926,4.
 Κατάνης 599,6.
 Κανυκάσιος gen. 773,4.
 Κέκροπος δῆμῳ 927,2. — Κεκρόπων
 120,3. 168,2. — Κεκρόπεσσι 969,3.
 — Κεκροπίνη (terra) 878,2. — ἱας
 88,4. 771,2 (?). — ἱης 863,12.
 866,3. 915,2. — ἱη 150,8. — ἱην
 πόλιν 822,5. — ἱους τάφους 118,6.
 — Κεκροπίδης 794,3. — acc. 1046,30.
 — nom. pl. 863,3. 1027,38. —
 gen. 33,6. 844,4. 929,2(?). 972,1(?).
 — dat. 40,4 110,7. Add. 97a6.
 — Κεκροπηίδος γαίης 140,3. —
 Κεκροπίς tribus 26,10. — dat. 844
 subscr.
 Κεκροπίς Erythrae 904,2.
 Κελτῶν 831,12. Add. 242a5.
 Κερκείνιον 514,3.
 Κερκύρα 37,2. — V. Κορκύρης.
 Κεφαλῆς 1042,1. — Κεφαλῆος 760,1.
 — Κεφαλῆθεν 61.
 Κηφισιεύς 959 subscr. — acc. 971
 praescr.
 Κιανός 347,4.
 Κίλιξ 667,1.
 Κίσσamos 384,1.
 Κλάρου 1025,2.
 Κοθωκίδης 58 praescr.
 Κόρινθος 619,3. Add. 471a1. — acc.
 1113,1. — Κορίνθιος 619,2. 775
 subscr. — Κορινθόθεν 746,1.
 Κορκύρης 262,7. — V. Κερκύρα.
 Κορώνη 475,5.
 Κοτιαέων 362,2.
 Κρήτα 255,1. — gen. 384,1. 416,3. 8.

1082,7. — dat. 498,3. Κρής 825,3. —
Κρητῶν πόλιν Gortynem 906,2. —
Κρησίαν Dianam 798,2. — Κρηταιεῖ
Μίνωι 514,5.

Κριωεύς 61 praescr.

Κρόνου ἐμπόριον 981,7 cf. adnot.

Κρωπίδαι 852 subscr.

Κυανέας δῖνας 779,3.

Κυδαθηναίεύς 927 praescr.

Κυδναίων ρέθρων 1078,6.

Κυδωνιάτης (vel-ας) 751,3.

Κύζικος 643,1.

Κυθηρία 47,2.

Κυλλήνιος Ἑρμῆς 414,9.

Κύμας 745,3. — Κυμαίων 639,1.

Κύπρω 100,3. — Κύπριος 774,1. —

Κυπρίου 188,1. — Κύπρις γὰ

846,4. — Κυπρογενῆ 257,2.

Κυραναῖος 775 subscr.

Κύσει 1047,3.

Κῶς 101,2. Κῶς 202,6. — Κῶται
233,3.

Λακεδαίμονος 192,2. 477,1. — Λακε-
δαιμόνιω 743,2. — ἰης Λήδης 863,5.

— Λάκαιναν ἀσπίδα praef. 768a3.

Λακιάδης 39 praescr. 954 subscr.

Λαμφακηνός 807,6.

Λαοδίκεια 293,2. 673,4 (ad. Lycum fl.).

— Λαδικίης 530,2. — Λαοδικεύς 929,6.

Λαρίμνης 493,4.

Λάττια πόλις praef. 856a3. — Λα-
τυέων ibid. praescr.

Λάτων πάτρης nomus Aeg. Λατοπολίτης
995,2.

Λεβάδεια 931,3.

Λεοντίνος Add. 875a praescr.

Λέρη 822,8. — Λερναίαν ὕδραν 1082,3.

— Λερναίων ἀδύτων 866,4.

Λέσβος 230,2. — dat. 228,3. 330,6

(ἐνὶ χώρῳ). — Λεσβιακῇ βώλῳ 329,1.

Λευκάς 92,1.

Λεύκτροις praef. 768a5.

Λήθης 204,11 (Ἀιδωνίδος). 261,10

(πῶμα). Λάθας 244,10 (πόματι).

— παρὰ Λήθῃ 772,5. — V. ind.
vocab.

Λιβύη 1082,15. — Λιβυκῶν ψαμάθων

118,6. — Λιβυκῆσιν ὑπ' ἐφρύσιν

993,3. — Λιβύων 877b praefat.

Λιγύων 831,12.

Λιμναγενῆ 245,4.

Λιμύρων 615,10.

Λίνδος 857,2.

Λοκροῖσιν 849,4.

Λουγουδούνοιο 714,6.

Λευσοί praef. 952a3.

Λυδοῖς 1082,18.

Λυκίης 615,10. — Λυκίων 546,1.

768,2. 6. 944,3 (τὸ κοινὸν Λ.).

Λύκοιο flum. 673,5.

Λύκων πόλις 414,1. 415,1.

Μάγνης 218 subscr. 641,1.

Μαιάνδρου 272,8.

Μακεδῶν 262,3. 519 praescr. — Μα-

κηδονίη 553,4. — Μακέταις 313,7.

Μανθίῳ ἐν πεδίῳ 641,2.

Μαντινέα 744,2. Μαντινέη praef.
480a2.

Μαραθῶν 1087,4. — acc. 1046,5. —

Μαραθωνίου 155 praescr. — acc.
114 praescr.

Μαρεωτίδι γαλή (?) 135,1.

Μεγαλοπολίτις 471 praescr.

Μεγάρων 26,2. — Μεγαρής 461,9.

843,1. Add. 461a1. Μεγαρήες

909,3. 913,1. 914,1. — Μεγαρήων

958,6. Μεγαρεῦσιν 461,1.

Μεδιολάνῳ 720,6.

Μελιτεῖς 34,3. 844 subscr. — gen.

45 praescr. 893 subscr.

Μέμφις 258,7. 1028,3.
 Μερόπων Coorum 202,4. — Μεροπη-
 δος πάτρης 273,3.
 Μεσσάνιος praef. 1100a1.
 Μιλήτου 161,2. — Μιλήσιος 145
 praescr. — gen. 155 praescr.
 Μινίαις 491,6.
 Μεισηνοῦ 671,3. — Μεισηνῶν στόλου
 838,2.
 Μήδων 747,1.
 Μοττιανῶν ὁ χώρος Mysiae 335 praescr.
 ἐκ Μουσείου poeta Alexandrinus 1009
 subscr.
 Μύγδονος νᾶμα 549,6.
 Μυκάλας 461,5.
 Μύνδος 205,1. — Μυνδία 205 praescr.
 Μυρίνης 552,3.
 Μυτιλήνη 330,6.
 Ναμαρήσιοι 440,5.
 Νάξις 1098,1.
 Ναρκίσσου κήπον 811,3.
 Νεμέη 931,3. praef. 932a4. — Νε-
 μέα 1082,2. Νεμέη 926,3. — Νέ-
 μεια ludi 933 praescr. Νέμεια 932
 praescr. Νέμειος νίκη 938a3 praefat.
 Νεῖλος 993,4. — gen. 979,5. 980,3(?).
 981,3. 983,1. 984,1. 1078,12 (προ-
 χοάς). Add. 197a1 (προχοάς). —
 dat. 981,10.
 Νείλου πόλιν 642,3.
 Νειλωτίδος θεᾶς Isidis 586,2.
 Νικαίας Bithyn. 509,1. Νικαίης 597,1.
 Νικομήδεια Bithyn. Add. 333a3.
 Νισαίων 461,10.
 Νισύριος 775 subscr.
 Νομάδων Ἄρης 251,2.
 Νῶσα 946,2.
 Νοίς nomus Aegypti 713,4.

Οἰανθέος γενεάν 179,2.
 Οἰναῖος 49 praescr. 131,2. — gen. 66,1.
 Οἰνέως ἐπώνυμον 968,3.
 Οἰνοανδρείς 944 praescr.
 Ὀλυμπος 618,22. — gen. 471,5. 618,
 3. 33. 649,8. — dat. 159,2. 261,11.
 1029,8. — acc. 1110,1. Add.
 646a3.
 Ὀλυμπία 843,5. — Ὀλύμπια ludi
 933 praescr.
 Ὀπέντα 849,3. 855,5.
 Ὀρείοι Add. 471a3.
 Παγᾶν 26,6. — dat. 469,1.
 Παιανιεῖς 70 praescr. — gen. 960
 praescr.
 Παλληνέα 964 subscr.
 Παμβοτάδῃ 853 praescr.
 Παναθηναία 940 pr. — gen. 878
 praescr.
 Πανδονίς 26,10. — Πανδιονίδαι 928,3.
 Πανελλήνων 915,4. 1079,3. — dat.
 272,5.
 Παντοματρείου 416,8. — ματρική 416,7.
 Παρθικὴν ὑσμίνην 549,8.
 Παρινός 86 pr.
 Πάρος 218,3. — acc. 818,13. — Πά-
 ριος 759,3. — gen. 750,3. — dat.
 pl. 818,11.
 Πατάρων γῆ 412,2.
 Πάτνος 872,6. — Πατνή 872,3 (v.
 Μήνη).
 Πατρεύς 105,2.
 Πάφος 254,3. — Πάφιος 605,1. —
 dat. pl. 794,4.
 Πειραιεύς (πὰρ χθονί) 113,2. —
 Πειραιεῖς 75,3. 853 pr. — acc.
 955 pr.
 Πειρήνην 926,4.
 Πελαζγοῦ Ἄργος 846,1.

Πελοποννήσου 47,2. — Πέλοπος χθών 846,1.

Περγαμῆς ἄκριος 1035,8. — Περγαμηνῶν 1035 pr. — Περγαμόθεν 877 b2 praefat.

Πέρσαι 1087,4. — gen. 749,8. — Περσικῷ πολέμῳ 461 pr.

Πέτρῃ 434,1.

Πῖσα 934,1. — Πεισαῖον ἀγῶνα 933,2. — Πισάτιδος ἐλαίας praef. 932 a.

Πιτάνῃ 473,6.

Πλάτεια 931,4 — acc. Add. 545 c1.

Πόντου πόλις Amasia 154,1. — Ποντίων βελῶν 337,1. — Ποντιάς Ἡράκλεια 488,2.

Ποντωρέως Add. 197 a pr.

Πόρτῳ (Traiani?) 712,3.

Ποτειδαίας 21,6. 10.

Προυσιάς 110,4. — gen. 229,2.

Πρυμνησσέων 362,2.

Πτελεάσιος 853 pr.

Πτολεμαῖδος 982,3.

Ptolemais tribus: Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 928,1. 929,5 (?).

Πυθῶι 933,3. — Πύθια ludi 933 pr.

Πούθια 492 b praef. — Πυθῶης νίκης 931,2. — Πουθίῃς dei 492 b praefat.

Ῥάβεννα 337,4.

Ῥαμουῖντα 1046,66. — Ῥαμουσιάς Οὔπι 1046,61.

Ῥαριάδος deae(?) 931,6.

Ῥηγίῳ 617,2.

Ῥηνεῖς μυχός 149,3.

Ῥήνῳ παρ ποταμῷ 229,1.

Ῥόδου 835,4. — Ῥόδιος 775. — acc. 934,2. — Ῥοδία γὰ 197,2.

Ῥώμῃ 581,1. 598,1. 879,2. — gen. 589,1. 642,3. 720,4. 1046,62 (ἐκ-τονταπύλοιο). Add. 242 a5 (?). —

dat. 597,3. 611,1. 947,7. — acc. 617,5. — Roma: Αὐσόνιον ἄστν 831,12. — Ῥωμαίων 584. 592,2. 951,1. — Ῥωμαίοισιν ἡγεμόσιν 242,2.

Σαλαμῖνος ins. 30,2. 461,5. — acc. 777,2.

Σαλαμῖνος Cypriorum 774,1. — Σαλαμινίου (Κυπρίου) 188,1.

Σαλυβρίαν 36,4.

Σαρδονίῃ 622,3. — Σαρδινός 1005,1.

Σέλγῃν 199,3.

Σεριφιάς νῆσος 214,5.

Σιδητήης 772 a2. 1006,1. 1007,3.

Σιδών 932,11. — Σιδωνίος 96. 491. — Σιδωνίων πόλις 932.

Σιννητίσιν ἀκταῖς 810,1.

Σινώπας 252,2. — Σινώπῃν 702,5.

Σκυθῖνης Ἀρτέμιδος 872,12. — Σκυθίῃθιν 872,9.

Σμύρνης 234,5. 657,1. — Σμυρναῖος 604,1. 805. Add. 805 a (b). — Ζμυρναία κόνις 376,3.

Σουινεῖς 152. — Σουινεῶς 955.

Σπάρτῃ 475,5. 874,2. — Σπάρτας 917,2. Add. 471 a2 (?). praef. 768 a1 (δῶρυ).

Στεριεῖως 956. 968.

ἐπὶ Στροφάσιν 184,6.

Στυμφαλίδος λίμνης 1082,5.

Συνναδεῖς 119,1.

Συρακόσιος 744,1. — Συρακόσιοι 745,2. — Συρηκοσίων 891,1.

Συρίης 703,2. 714,3. 919,4. — Συρίῃθιν 689,2.

Σύρος 273,4. — Σύρου 212,3.

Σφηττίου 954.

Σχερίῃ 186,7.

Ταίναρος urbs Add. 497 a 10.

Ταλλαίοισιν οὔρεσι 815,1.

Τάρσῳ 622,3. — Ταρσέα 350,2. —

Ταρσογενή 644,5.

Ταύρων 773,4.

Τενεδίων δῆμος 151.

Τευθραντίδα γαῖαν 1035,2.

Τηλεφίδαις Pergamenis 1035,1.

Τήλου 199,3.

Τήνου 1025,5.

Τιβουρτίνος (?) 724,1.

Τιμῶλος 234,1. — gen. 412,3.

Τόμοιο ἄστρῳ 537,5.

Traiani foro 879.

Τράλλεος πόλις 946,3.

Τρευνακρία γαία 563,1.

Τρινοιξειτῶν ὁ χώρος Mysiae 335.

Τρίπολιν Ἀσίας 920 II 2.

Τροκμοῖς 793,9.

Τρώων πεδίῳ 993,5. Τρώων praef. 932a1.

Τυρσηνῶν 1046,31. — Τυρρανά adiect. 745,3.

Ὑπαίπων Add. 903a6.

Ὑπατα praef. 856a8.

Ὑχαντηνῶν ὁ χώρος Mysiae 335.

Φαληρέως 152.

Φαρή γαίη 414,2.

Φένεος praef. 932a4. — gen. 781,12.

Φίλαι 978,11. 979,6. 980,1. — gen.

981,5. — dat. 984,2. — acc. 980,6.

Φλυεύς 69. — Φλυέως 43. 868.

Φοινίκην 96,6. — Φοινίκων 444,4. —

Φοινισσῶν (?) 461,6.

Φολόην 1082,16.

Φορωνίδος λαός 932,3.

Φρυγίης 641,1. — Φρυγός 93,1. —

Φρύγιον 380,5. 407,11 (λίθον).

Χαιρωνέα 269,1.

Χαλκιδῶν 206,5. 748,1.

Χῖος (sic) insula 88,3. — Χῖος 88.

— Χῖος iactus talorum 1038,1. 17.

Χολλείδου 963. — ἐκ Χολλείδων 930.

Ψέλχιδος 975,2.

¹Ωαθεν 933.

²Ωρείου (ἀγροῦ) 89,2.

IV. NOMINA HOMINVM ANIMALIVMVE.

*'Αβάσκαντος 959.
'Αβάσκαντος 649.
'Αβασκαντίς 630,2.
'Αββαΐος (?) 430,4.
*'Αβγαρος 583,1. 6.
'Αβιάνιος 685,3.
'Αβούριος 452,15.
'Αγαθάγγελος 550,1.
*'Αγαθήμερος 554,1.
'Αγαθεινός 296. 363 (?). 558,8.
'Αγαθίων 374.
'Αγαθόδωρος 783,6.
'Αγαθοκλῆς 928,5.
'Αγαθόμορος 524,1.
'Αγαθόπους 842,2. 868.
'Αγάθων 722,9.
*'Αγαμέμνων 1095,1.
'Αγαπήτη 355,2.
'Αγαπωμενός 617,1.
'Αγασικλῆς 772.
'Αγασίππος 772,3.
'Αγέλη 629,1.
'Αγεσίας (?) 504,2.
'Αγέστρατος 851,3 cf. praescr.
'Αγγορίδαι 871,2. 932,6 (-ᾶν).
'Αγνής 86,3.
Agrippa v. Avidius.
'Αγχίσης 1046,4.
'Αδαῖ 502,14.
'Αδαμάντιος 172,2.

'Αδδός 1058,1.
'Αδίστα 514,1.
'Αδμητος 191. 192.
*'Αδριανός imperator 863,12. 928,2.
988,5. 989,7. 990,3. 9 cf. praescr.
1045,2. — poeta 811. 1089. Add.
888a5. — 'Αδριάνεια ludi 967.
'Αδριανός Garmi f. 454 praescr.
'Αδωνι ὄμοιος 459,1.
'Αθαναίων 249,1.
'Αθην . . . (nomen defuncti) 43,1.
'Αθήναιος 555,4. 667,1. 867,1. 960,1.
Athenaeus v. Antonius.
'Αθηναίς 144,3. 152,6. 862,2.
'Αθηνίων 152. 185,3. 399,3. 639. 976,2.
Athenio v. M. Antonius.
'Αθηνοδώρα 176,1.
'Αθηνόφιλος 867,2.
*Αἶακος 173,15. 646,4. 846,2.
*Αἰακίδης Achilles 191,8. — ἶδαι
567,2. 1088,4. — ἰδης λαός Perga-
meni 1035,12.
*Αἶας 1095,4.
Αἶας 715. 715,1.
Αἰγεῖδαι 852,5.
Αἰθαλος 248.
Αἰλιανός 651,1. 1084,6.
Π. Αἴλιος 'Αβάσκαντος 649.
P. Aelius Africanus 622.
Αἴλιος 'Απολλώνιος 950,3.

- P. Aelius Audax 1112.
 Αἴλιος Ἀχιλλεύς 718,3. 7.
 Αἴλιος Θεόφιλος 152.
 Π. Αἴλιος Φαῖδρος 152.
 Αἰλία Πρώτη 649.
 Aelia Sabina 680 ep. lat. 1.
 Αἰμιλιανός 528,1.
 * Αἰνείας 1046,25.
 Αἰνείας 14,1. 448,2. 648, 1. 6. 13. 687,2. 1068,12.
 * Αἰνεῖσθαι 272,6. 1046,3. 28.
 * Αἰνειώνη Regilla 1046,38.
 Αἰνετίδας (?) Add. 471a 1.
 * Αἰολίδας Triopas 1046,95.
 * Αἰσχύλος 760,1.
 * Ακείλιος 352,1.
 * Ακμα 991,11.
 * Ακύλας 319,1. 536,2.
 * Ακυλεῖνος 425,1. 569,5.
 * Αλέξανδρος Magnus 847,6. 848,2.
 * Αλέξανδρος 184,2. 357,2. 363,1. 373. 453,1. 647,5. 732,1. 883,1. 2. 965,1. Add. 228b 4.
 * Αλέξανδρα 207,4. 570,5. 930.
 * Αλεξάνδρεια 357,3. -ια 586,1.
 * Αλεξάνωρ 474,3.
 * Αλκαθίου ναετῆρες Megarenses 909,7.
 * Αλκαίνετος 856,1.
 * Αλκαῖος Hercules 1082a.
 * Αλκαμένης 962,4.
 * * Αλκείδης Hercules 790,4. 894,1 (?). -ίδης 690,6. 892,1. — * Αλκείδου γυμνασίοισι 226,1.
 * Αλκην 183,2.
 * * Αλκηστις Admeti ux. 277,4. 648,8.
 * * Αλκιβιάδης Cliniae f. eius herma 1120.
 * Αλκιβιάδης 330,2. 359,1. 661,2. 930,1.
 * Αλκίδαμος 961,1.
 * Αλκιμάχη 50 praescr.
 * Αλκιμίλλα 364,3.
 * * Αλκίνοος reg. Phaeac. 545,2. 1056,3.
 — * Αλκινόσιοι χθών Coreyra 184,7.
 * Αλκίνοοι fratres 732,1.
 * Αλκίφρων 741,2.
 * * Αλκμήνη Amphitryonis ux. 1046,59.
 — νης γόνον 830,1. — νης αἷμα 832,1.
 * Αλκων 936,1.
 * Αλύπιος 731,5.
 * Αμάζασπος 549,1.
 * * Αμαζών 727,12. — * Αμαζονίς Hippolyte 1082,9.
 * Αμάραντος 290,4.
 Ambrosia v. Servilia.
 * Αμβρύων 825,3.
 * Αμήη 377,2.
 * Αμμία 372,16. 27. 33. 381,3 cf. praescr.
 * Αμμιανή 341,5.
 * Αμμιον 321. 381,1.
 * Αμμώνιος 196,3. 411,1. 1055,2.
 * Αμπέλιος 271,5.
 * Αμπέλιον 272,14.
 * Αμυρταῖος 775 subscr.
 * Αμφάλκης 484,1.
 * * Αμφίων Antiopae f. 1054,1. — * Αμφιονίς φόρμυξ 1053,1.
 * Αμφικτύων 668 subscr.
 * Αμφίλοχος 237. Add. 197a2 cf. praescr.
 * * Αμφιτρίων 1082a.
 * Αναῖος (*Ανναῖος?) 457,1.
 * Αναξίθεμις (?) 899,1.
 * Ανδοκίδας 26,7.
 * Ανδροκλῆς 75,3.
 * * Ανδροκλῆδαι Ephesii Add. 877a2.
 * * Ανδρομάχη 1095,3.
 * Ανδρομάχη 507,4.
 * Ανδρομένης 405,2.
 * Ανδρόνικος 596,3.
 * Ανδρόχαρις 775 subscr.

- Ἀνθεμίδης i. e. Anthemii f. Add. 903a5.
 Ἀνθέμιος Add. 903a1.
 Ἀνθεμῖς 73,1.
 Ἀνθιμιανός 314 praescr.
 Ἀνθιμος 314. 697.
 Ἀνθίπη 494,6.
 Ἀνθος 577,1.
 Ἀνθοῦσα 1048,3.
 Ἀνίκητος 376,7.
 Ἀνουβίων 833,3.
 * Ἀνταῖος 1082,16.
 Ἀντιγένης 629,2.
 * Ἀντίγονος Gonatas 781,5.
 Ἀντίγονος 553,3.
 * Ἀντινόεια ludi 967.
 * Ἀντίοχος rex Syriae (Epiphanes) 957,6.
 Ἀντίοχος rex ignotus 991,10. 11.
 Ἀντίοχος 445,1. 834,4.
 Ἀντίπατρος 96. 779,7. 857,1. 1062,3. 1065,3.
 Ἀντίστας 773,1.
 Ἀντιστάτης 22,1.
 Ἀντιφῶν 208,5. 953,2.
 Ἀντόλιος 902,2.
 Ἀντώνιος 168,1. 588,1. 9.
 Antonius Athenaeus 646.
 M. Antonius Athenio 646.
 M. Antonius Encolpus 646.
 * Ἀντώνεια ludi 967.
 Ἀντωνία 588. Add. 333a.
 * Ἀντωνεῖνος imperator 998,3. 999.
 Ἀντωνεῖνος 380,2. 583,5. 898,1.
 Ἀντωνεῖνα 326.
 Avidius Agrippa 714.
 Ἀπατούριος 103.
 Ἀπελλᾶς 374 cf. praescr.
 Ἀπήμων 777,1 (?). 851.
 Ἀπίων 236,1.
 Ἀπολλᾶς 414,1.
 Ἀποκλήα 546,17.
 Ἀπολλόδωρος 48. — Ἀπέλλωνος δῶρον i. e. Apollodorus 824,6.
 Apollodorus v. Petronius.
 Ἀπολλοφάνης 621,3. 960,2.
 Ἀπολλωνίδης 289,1. 775.
 Ἀπολλώνιος 119,1. 321. 465,9. 576. 686,1. 950,3. 968. 969. 975,1. Add. 903a7.
 Apollonius 592.
 Ἀπρωνία 540,5.
 Ἀπρωνιανός 912,3.
 Ἀπτυρις 511,4. 9.
 Ἀπφη 376a.
 Ἀπφία 247,7. 386,1.
 Ἀπφία 386,1.
 Ἀπῶνις 1004.
 Ἀργαῖος 853,5 cf. praescr.
 * Ἀρήτη (?) Parthenii uxor 1089,4.
 Ἀρήτη 358,2.
 Ἀριαστῖς 71,3 cf. subscr.
 Ἀρειος 1009 subscr.
 Ἀριστάγαθος 783,4.
 Ἀρισταγόρα 508,2.
 Ἀρίσταρχος 535,1. 926,16.
 Ἀριστέας 223,11.
 Ἀριστεῖνα 691,1.
 Ἀριστῖν 4 adn. cf. Add. 4a2. 977,1(?).
 Ἀριστόβουλος 775.
 Ἀριστόδικος 216,1.
 Ἀριστόδωρος 58.
 Ἀριστόκλεια Add. 497a7.
 Ἀριστοκράτης 485,1.
 Ἀριστόκριτος 24,4.
 Ἀριστόμαχος 169,9. 984,2.
 Ἀριστόνοος 914,1.
 Ἀριστος 1073,9.
 * Ἀριστοτέλης Stagirita 848,2; idem intellegitur 847,5.
 * Ἀριστοφάνης grammaticus 1085,12.
 Ἀρίστων 97. 575,3. 774,2.
 * Ἀρίων Methymnaeus (?) 1086,1.

* Arcadius imperator 879.

- Ἀρμονία 715.
 Ἀρνιαδάς 180,1.
 Ἀρπαγος 768,5.
 Ἀρποκρατῶν 106,3.
 Ἀρριανός 434,1. 837,2 (Cammarius).
 960. 1015.
 Ἀρριος 674,2.
 Ἀρτεμίδωρος 111. 386,3. 513 cf.
 praescr. 713,10. 792,4. 807,1. 4.
 Ἀρτεμίδωρα 523,1.
 Ἀρτεμις 815.
 Ἀρτεμισία 340.
 Ἀρτέμων 660,5.
 Ἀρχαγόρας 948,6 cf. praescr.
 Ἀρχέβιος 39.
 Ἀρχέδημος 762,1.
 Ἀρχέλαος 821,3. 822,2. 11 (-λεως).
 Ἀρχέμαχος 77,2.
 Ἀρχεμηνίδας 194,1.
 Ἀρχένεως 3,1.
 Ἀρχέστρατος 783,5.
 Ἀρχεστράτη 51,2.
 Ἀρχίας 677,2 (?). 856,1.
 Ἀρχικλῆς 954,1.
 Ἀρχῖνος 1111,1.
 Ἀρχιτελής 478,2.
 Ἀσιάρχης 699,3.
 Ἀσιατικός 306,1.
 Ἀσιος 683,2.
 Ἀσκλάπων 128.
 Ἀσκληπᾶς 360,2.
 Ἀσκληπι . . 320b4.
 Ἀσκληπιάδης 340. 593,3. 594,11.
 797,3. 870,4. 966,5.
 Ἀσκληπιάς 870,3.
 Ἀσκληπίοδος 246,1. 889,3. 6. 993.
 Ἀσκληπιόδοτη 174,1. 318,6.
 Ἀσκληπιόδωρος 310. 606,3. 957.
 Ἀσπουργος rex Bospot. 1070,2.
 Ἀστέριος 642,2.

- Ἄσση 557,1.
 Ἀστράγαλος 296,1.
 Ἀσφάλιος 750,2.
 Ἀσχάνδιος 725,9.
 Ἀσώπιχος 492,3 cf. praefat.
 Ἀταλάντη 661.
 Ἀταρβος 22,1.
 Ἀτθίς 204,2.
 Ἀτείμητος 582,4. 617,3.
 Ἀτίνα 644,1.
 Ἀτρ . ο . . 540,4 cf. adn.
 Ἀτρειδᾶν ἔκγονοι 254,4.
 Ἀτταλῖς 722,9.
 Ἀτταλος 576.
 Ἀττική 130,5.
 Ἀττική 161,2.
 Ἀττίκιλλα 598,2.
 Ἀττικός 360,1. 2.
 Ἀττιος 353,1. 2.
 Ἀττις 816,1. — Ἀττιαδῶν δῶμα
 816,4.
 Ἀύγείας 1082,6.
 Audax v. P. Aelius.
 Αὐξέντιος 1078,1.
 Αὐρήλιος . . . 808.
 Αὐρήλιος Ἀμφικτύων 668.
 Αὐρήλιος Ἀντώνιος 588,1.
 Αὐρήλιος Ἀφφιανός 114.
 Αὐρήλιος Βιτάλης 735,1.
 Μ. Αὐρήλιος Ἑρμείος 946.
 Αὐρήλιος Εὐτυχῆς 643.
 Μ. Αὐρήλιος Εὐτυχιανός 874.
 Μ. Αὐρ Εὐτυχος 128.
 Αὐρήλιος Καλλικράτης 693.
 Αὐρήλιος Ὀνήσιμος 588.
 Αὐρήλιος Πετρωιανός 1000,3.
 Αὐρήλιος Πωλλίων 893.
 Μ. Αὐρήλιος Σύνμαχος 946.
 Μ. Αὐρήλιος Τελεσφόρος 971.
 Τιτ. Αὐρήλιος Φιλήμων 963.
 Αὐρηλία 343,1.

Ἀὐρηλεία Ἀντωνεία 588.
 Ἀὐρηλία Ἀρτεμιδιώρα 523,1.
 Ἀὐρηλία Ἀταλάντη 661.
 Ἀὐρηλία Θεανώ 324.
 Ἀὐρηλία Κυρήλα (Cyrilla) 530,5.
 Ἀὐρηλία Τατία 372,18.
 Αὐτόβουλος 510,1.
 Ἀφειος (?) 404,5.
 Ἀφρικανός 229. — V. Aelius.
 Ἀφροδίσιος 96. 336,1.
 Ἀφροδείσια 341,2. 376 e.
 Ἀφροδειτάριον 1004,1.
 Ἀφροδείτη 635,1. 687,1.
 Ἀφφη 360,2.
 Ἀφφία 406,9.
 * Ἀχιλλεύς 993,5. 1079,2. 1095 adn.
 Ἀχιλλεύς 105,1. 541,2. 718,3. 974,1.
 Add. 333 a3.
 Ἀχόλιος 903,2.
 Ἀχώριστος 967,1sq.
 ΛΑΣΚΕΠΟΝ 307,1.
 Α (nomen defuncti) 100,2.
 Βάκχιος 244.
 Βάκχων 812,3 cf. praescr.
 Βάλβιλλος 991,10. 11.
 Βάλβιλλα 988,1. 990. 991,14. — V.
 Ἰουλία.
 Βαλβεινιανός 1011,1.
 Βάλβος 329,1.
 Βαλεντεῖνα 647,5.
 Βαλέριος 832.
 Κο. Βαλέριος Ἰουλιανός 805.
 Βάλης 803,2.
 Βάλλιος Νάρκισσος 693.
 Βαλλία Ναρκισσία 693.
 Βασιλεύς 597,4. 598,1.
 Βασίλιος 368 praescr.
 Βασίλιος Μακρεῖνος 694,1.
 Βασίλεια Δεώκων 535,2.
 Βασιλείδης 186.

Βάσιλλα 609,6 cf. subscr.
 Βάσος 452,1. 7. 11. 15. 455,1.
 633,1. 892,1.
 Βατάκης 853.
 Βάταλος 683,2.
 Βαυκυλῆς 576.
 Βένους 565,5.
 Βερενικίδης 929,4.
 Βῆρος 593,3.
 Βησᾶς 1019,1.
 Βίκτωρ Σκευᾶς 529,1. 5.
 Βικτωρία 686,2.
 * Βιργίλιος 879,1.
 Βιτάλης 735,1.
 Βιττώ 232,1. 1136,5.
 Βίων 236,1.
 * Βόηθος sculptor Add. 805a3. 9.
 Βόηθος 216,1.
 Βοκόντιος 1051,1.
 Βολαύμνιος 1073,1.
 * Βούσειρις 1082,15.
 Βουταδίων ἐτύμων 852,3.
 Βούτιχος 514,2.
 * Βράνχος 1025,2.
 Βραχᾶς 895,1.
 Βρισηῖς 94,2.
 * Βύζαντος πόλει 534,5.
 Γαβνία (?) 286,3.
 Γάθων 485,1.
 Γαιανός 445,3.
 Γαιῆνα 704,1.
 Γάιος 345. 405,2. 5. 525,1. 579,4.
 Add. 319a1.
 Γαιωνᾶς 589,1 cf. subscr.
 Γαλακτεῖνος 631,2.
 * Γανυμήδης 380,5. — Γανυμηδείη
 Regilla 1046,39.
 Γάρμος 454.
 Γανυδέντιος 442,2.
 Γελάσιος 1066,1.

Γελάσις 1076,1.
 Μ. Γέμελλος 998,9. 999.
 Γερμανικός 701,1.
 Γεώργιος 1065,2.
 *Γηρυόνης 1082,10.
 Γήρυς 506,4.
 Γλαυκατίας 472,1.
 Γλαυκίας 664,1. 872,2. 12.
 Γλαῦκος 186,3. 826,1.
 Γλάφυρος 640,4.
 Γλευκίτας 188,1.
 Γλῆνος 709,1.
 Γλυκέρα 53. 631,1. 694,2.
 Γλυκίας 322,2. 4.
 Γλύκιων 243,1. 4. 29.
 Γοργάς 365,1.
 *Γοργίας Leontinus Add. 875a1. 5.
 Γοργίας 223,2. 765.
 Gordiana classis Misen. 838.
 Γοῦργος 46,1.
 Γραμματικός 828,8.
 Γράπτη 369,1. 517,13.
 Γραφικός 516,1 cf. subscr.

 Δ (viri nomen) 15,1.
 Δέδαλος 717,1.
 Δαίνης 139,2.
 Δαμαίνετος 77,1. 189,7.
 Δαμάρατος 196,1.
 Δαμαρμένης 103.
 Δαμασίστρατος 7,1.
 Δαμασσαγόρας 254,2.
 Δᾶμις 1104,3.
 Δαμοκράτης 949,1 cf. praescr. 1044,3.
 Δαμονικίδας 1101,1.
 Δαμόνικος 860.
 Δαμοστρατεία 642,16.
 Δαμῷ 142,3.
 *Δαρῆος 1088.
 Δασεῖος 539,1 (incertum genetivus

sit nominis Δασεύς an adiectivum
 παῖς Δασεῖος i. e. Dasi f.).
 Δάφνης 557,1.
 Δάψιλος 550,3.
 Δ'εωνίας Add. 463a1.
 *Δεωνομένης Hieronis pater 745,1.
 Δέκμος Σερουίλιος 592,3.
 Δεκούρατος Add. 307a1.
 Δελφίς 555,2.
 *Δέξιππος rerum scriptor 878,3. 10
 cf. praescr.
 Δέρμυς 484,1.
 Δεχάς (an Δεκάς?) 399.
 Δη . . . (nomen viri) 92,2.
 Δηκράτης Add. 875a1.
 *Demetrius Poliorceta: ὁ ἐπίγονος
 781,8.
 Δημήτριος 381,1. 3. 523,3. 637,2.
 753,3. 771. 775. 853. 863,1. 917.
 983,2. 1125,1. Add. 35a1. 5. 295.
 Δημήτρεα 404,2.
 Δημοκλῆς 237 ibid. 7. 8.
 Δημοκράτης 173,14. 272,3. 396,1.
 Δημοκύνδης Add. 750a1.
 Δημοσθένης 149,5.
 Δημοστράτη 175,2.
 Δημόφιλος 510,1.
 Δημοφῶν 86. 761,2.
 Δημοχάρης (?) 17,1.
 Δημῷ 683,1.
 Δημῶναξ 256,3.
 Διαδ . . . (viri nomen). Add. 277a1.
 Didius Taxiarches 616.
 Δείδιος Ξεκούδης 954.
 Διδύμα 637,1.
 Διτρέφης 86.
 Διόγειτος 47,1.
 Διογείτων 489,5.
 Διογενιανός 1034,34.
 Διογένεια 142,3.

Διογένης 190,1. 519,3 760,1. 852,6.
 957,3. 958,9. 966,1 (?).
 Διόδωρος 321. 621,6. 702. 839,1.
 Διοκλῆς 107,4. 299,1. 600,2. 876,1.
 949,1. 970,4.
 Diocles v. M. Septimius.
 *Διοκλητιανός inperator 832.
 *Διομήδης Thrax. 1082,8.
 *Διομήδης Tydei f. 1095,2. 1124,1.
 Διονυσίᾱς 1010,1.
 Διονύσιος 35,3. 36,3. 66,1. 218. 231,5.
 257,5. 285,3 (Διονύσις). 339,9. 412,1.
 555,1. 581,1. 3. 893,2. 932,9 cf.
 praescr. Add. 306a1.
 Διονυσία 83,3.
 Διονυσόδωρος 245,1.
 Δίοσκορος 832,3.
 Διότιμος 188,2 932,3 cf. praescr.
 Διοφάνης 941,2 cf. praescr.
 Διοφάντος 286,3.
 Διοφῶν (?) 315,2.
 Δίφιλος 57,1. Add. 273a1.
 Δίων 220,1. 310.
 Δμῶς 121,1.
 Δοκτίκιος 385,1. 4.
 Δομανύ (vir) 96.
 Δομεστικός 695,5.
 *Domitianus inperator 987.
 Δομιττιανός 456,2.
 T. Δομίτιος Νάρκισσος 933.
 T. Δομίτιος Προμ(η)θεύς 933.
 Δομίτιος Φαῖδρος 481.
 Δομίτιος 534.
 Δόμνος 366,7.
 Δόμνα 372,15. 374.
 Δομνεῖνα 720,1.
 Δομσαλιός 96.
 Δρακόντις 458,1.
 Δράκων 43,1.
 Δροσερίς 723.

*Δροῦσος 810,4 (eius uxor vel Livia
 vel Antonia).
 Δύσφορος (?) 633,1.
 Δωνατίων 684,4.
 Δωρίς 259,1.
 Δωρόθεος 566,2. 7. 898,2.
 Δωροθέα 313,1.
 Δωροκλείδας 942,4 cf. praescr.
 Δῶρος 552,1.
 Δωσίθεος 1066,4.
 Εἰάρονες 515,2.
 Εἰκόνιος 136,2.
 Εἰρηναῖος 258,6. 273,3. 347,4.
 Εἰρηνίων 701.
 *Εκαδήμου λέσχαι 103,3.
 *Εκλεκτος 698,6.
 *Εκτωρ 1095,2. 4. cf. adn. — Εχ-
 τῶρεον τύμβον 349,1.
 *Εκφαντος 740,1. 752,1.
 *Ελάτη 248,6 cf. praescr.
 *Ελένη 327,3. 468.
 *Ελευσεῖνιος 968,1.
 *Ελεφηνορίς βῶλος v. ind. geogr.
 *Ελήμων 415,1.
 *Ελίχη 727,15.
 *Ελλάδιος 461. — *Ελλάδιω 136,2.
 *Ελπίς 293,1. 478,2. 684,4.
 *Εμπεδών 941,1.
 *Ενδοῖος sculptor 13,2.
 *Ενδυμίων 690,6.
 Encolpus v. M. Antonius.
 *Εννεότας (?) 496,2.
 *Εξηγεστίδης 58. 133.
 *Εξηκτίας pictor 1099,1.
 ΕΞΛΗΘΥΝ nomen defuncti 323,1.
 *Επαγαθῷ v. Πρόδογόνῃ.
 *Επαφος 592,1.
 *Επαφρᾶς 654,8.
 *Επαφρόδιτος 710. 867.

Ἐπικλῆς 7,1.

*Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3.

Ἐπικράτης 534.

Ἐπίκτητος 384,3. 834,4.

Ἐπιστῆμων 8,3.

Ἐπιτέλης 775.

Ἐπιτυγχάνων 132.

Ἐρασισθένης 211,2.

τὸ Ἐρατιδεῖων κοινόν 851.

Ἐράτων 155.

*Π. Ἐρένιος Δέξιππος Ἑρμείος 878.

*Ἐρεχθεύς 21,9. 910,1. — Ἐρεχθειδῆος δῆμος 971,1. — Ἐρεχθειδᾶν 910,1. — αἶμα i. e. Ἐρεχθίδης 928,4.

*Ἐριχθόνιος 1046,89. — Ἐριχθονίδαο 1046,40. Ἐριχθονιδᾶν 845,2.

Ἐρκούλιος 911,1. 912,1. 913,1 (Ἐρκόλιον).

Ἐρμαγόρας 687,3. 809,1.

Ἐρμέρως 169,9.

Ἐρμῆς 279,1. 376 e. 638,2.

Ἐρμιανός 309,2.

Ἑρμιος vel Ἑρμείος 97,5. 234,2. 878. 946. 952,1.

Ἑρμιόνη 526,4.

Ἑρμιππος 241,4.

Ἑρμιπίς 865,2.

Ἑρμογένης 577,1. — V. Μάρκιος.

Ἑρμόδοτος 794,4.

Ἑρμοκράτης 206,4.

Ἑρμόλεις 1048,3.

Ἑρμόστρατος 759,1.

Ἑρμόφίλος 1048,4.

*Ἑρξίς Add. 35 a 4. 7.

Ἑρσηίς 91,1.

Ἑρως 380,3.

Ἑρώτιον 866,3.

Ἑσπερος 279,1.

Ἑθαγρος 939,3.

Euander 581.

Ευανορίδας 490,4.

Ευαρεστος 944. — Εὐαρέσθεια ludi ibid.

Εὐαρέτα 376 a.

Εὐβουλίδης 852.

Εὐβουλος 205. 619,1. 3. 946,1.

Εὐδαίμων 580,1. 6.

Εὐδήμος 74.

*Εὐδόξια Augusta 921,3.

Εὐδώρος 74.

Εὐήνος 681,1.

Εὐθαλής 657,1.

Εὐθεῖος 1052,3.

Εὐθίας 38,2.

Εὐθυγένης 72,1.

Εὐθύδαμος 187,1.

Εὐθύδικος equus 625,2.

Εὐθύκριτος 49.

Εὐθύτονος 724,11 cf. v. 1.

Εὐκαρπος 267,1. 376 e.

Εὐκλάδιος 379,1. 530,3.

Εὐκλῆς 783,5.

Εὐκλεια 517,5.

Εὐκολύνη 56.

Εὐκτῆμων 405,6.

Εὐκτίμενος 870,4.

Εὐλάδιος 288,6. 907,3. 909,7.

*Εὐμόλπος 153,9. Add. 97 a 4.

Εὐμόλπος 959. Add. 875 a 3.

Εὐμορφίη 730,2.

Εὐνομος 230. 1071,2 (?).

Εὐνόμειος 424,6.

Εὐνοστιδῶν θήκη 561,1.

Εὐξενία 1044,2. 4 cf. praef.

Εὐσάδιος v. Χρόνιος.

Εὐοδίη 947 c.

Εὐσδος 261,14. 17. Ex falsa lectione pro Στόλος 201,1.

ἐξ Εὐπατριδῶν 152,4 cf. praescr.

Εὐπορος 97,5 cf. praescr.

Εὐπραξίς 498,10. 890.

Εὐρεσις 636,1.

Εὐρυάνθη 97.

Εὐρύδικος 222,1 cf. praescr.
 Εὐρύμαχος 41,1.
 Εὐρυμενίδης 208,10.
 *Εὐρυσθεὺς 863,7. 1082,1.
 Εὐσέβιος 901,2 cf. praescr.
 Εὐσεβίη 347,2. 440,1.
 Εὐσταθέα (?) 393,1.
 Εὐσταθής 387,4.
 Εὐστάθιος 170,8.
 Εὐστόχιος 366,4.
 Εὐτόνιος 601,4. — Εὐτόνιοι παῖδες ibid.
 Εὐτρητίφαντος 1130,2.
 Εὐτρόπιος 1072,4. 10.
 Εὐτροπος 520,4.
 Εὐτυχής 280,1. 372. 409,1. 603,2.
 643. 835. 947b.
 Εὐτυχιανός 167,4. 874. 1075,2. 4.
 Εὐτυχίδης 42. 169,7. 957.
 Εὐτυχίη 266,4. 316,3.
 Εὐτυχίς 167,3.
 Εὐτύχιος 368.
 Εὐτυχος 116,2. 479,2. 574,1. 798,3.
 Εὐτυχοῦσα 102,1.
 Εὐφάνης 74.
 Εὐφράτης 945,1.
 Εὐφρόνιος 405,4. 6.
 Εὐφρων 561. 759,3.
 Εὐχαρις 1130,1.
 Εὐχαρίων 251.
 *Εὐχειρ sculptor 852.
 *Εχεκρατίδης 221,1 cf. Add.
 Ζεῦξις 390 praescr.
 Ζήλων 189,10.
 Ζηνόδοτος 826,2.
 Ζηνωίς 511,7.
 Ζήνων 620,1. 3. 951,2 sq.
 Ζμερτομάρα (?) 239,6.
 Ζμύρνη v. Σμύρνη.
 Ζώη 350 subscr.

Ζωῆλος 42. 86. 175,2. 612,1. 678,2.
 769,2. 820,2. Add. 228b2.
 Ζωνᾶς 130,3. 977,2 (?).
 Ζώνη 360,1.
 Ζῶς 151,4.
 Ζώπυρος 286,1.
 Ζωσιμιανός 422,1.
 Ζωσιμανείδης 887,2.
 Ζωσιμίων 904,6.
 Ζώσιμος 125,4. 285,3. 409,1. 502,6.
 19. 24. 928,6.
 Ζωτικὸς 362,3. 392,1. 406,1. 834,4.
 Ζωτική 388,4.
 Ζωώ 812,3. 5 cf. subscr.
 Ἑγέλοχος 752,3.
 Ἑγήσιππος 777.
 Ἑγίλλα 78.
 Ἑδαία (?) quae et Μαρία 517,5.
 Ἑδιστος 730,2.
 Ἑέλιος 708,1.
 Ἑθεος 648,2. 6.
 Ἡλιόδωρος 351. 955,1 cf. praescr.
 ΗΝΙΚΑ mulieris nomen Add. 828a2.
 Ἡπίθολμος (?) 1047,9 cf. adnot.
 Ἡραῖς 238,4. 282,1.
 Ἡράκλειος 1018,1.
 Ἡράκλεια 874,5 cf. praescr.
 Ἡρακλείδης 71,3. 213,2. 239,1. 519.
 561. 609,5. 943,1. 1019.
 Ἡράκλειτος 30,1.
 Ἡρακλέων ὁ καλούμενος Ἰσᾶς 859.
 Ἡρόδοτος 324.
 Ἡρόφιλος 587,6.
 Ἡρώ 208,15.
 *Ἡρώδης Atticus 957,1. 1046,33.
 37. 71.
 Θαῖμος 456,2. 714,1 (ὁ καὶ Ἰουλιανός).

Θάλλος 350. 529,5.
 Θάλλουσα 301,4.
 Θαυμάσιος 176,2.
 Θεανώ 324. 861,3.
 Θεία canis 626,1.
 Θειναμάχη 639.
 Θεῖος 204,1.
 Θειστέλης 496,1.
 Θειοφάνης 478,5.
 Θελζήνωρ 1098,1.
 Θέμαλλος 458,2.
 Θεμιστοκλῆς 112,2. 915,2. 5.
 Θεμίτων 124,1.
 Θεογεῖτων 90,3. 860,5 cf. praescr.
 Θεοδοσία 566,2. — V. Θεοδοσία.
 Θεοδότῃ Add. 35 a. — V. Θευδότα.
 Θεόδωρος 207,3. 352,1. 3. 534,1.
 915,1. 3. 916,1. 952,1. 1063,1. —
 Theodoros 901 subscr. — Θεοδώ-
 ρος τέχνη 1094. -ον τάξιν 1093,1.
 *Θεοδώρα Iustiniani uxor 1064,10.
 Θεοδώρα 164,3. 368,1. 7. 8. 1067,5.
 Θεουκλείδας 191. 192. — V. Θεουκλεί-
 δας et Θεουκλείδης.
 Θεουκλῆς 209,7.
 Θεόξενος 105,1.
 Θεεπειθῆς Add. 874a4.
 Θεόπρπος 934,1. — V. Θεύπρπος.
 Θεόσημος 10,1.
 Θεότειμος 899,1. — V. Θεύτειμος.
 Θεόφιλος 969.
 Θεοφίλῃ 60,1. 212. Θειοφίλα 212,2.
 Θέρσανδρος 37,1.
 *Θερσεΐτης 711,2.
 Θερσιέπης 750,2.
 Θεσμοφάνη 153,1.
 Θεσπιάδης 500.
 Θευγένης 884,2.
 *Θευδόσιος Magnus 1061,2.
 Θευδύσιος 915,8.
 Θεύδοτος 240,2. 241,6.

Θευδότα 201,1.
 Θεουκλείδας 192,5.
 Θεύπρπος 419,1.
 *Θησεύς πόλις 1045,1. 2. — Θησηά-
 δης Herodes 1046,33.
 Θεουκλείδης 53.
 Θεύτειμος 766,1.
 Θράσυλλος 1132,2.
 Θρασυμήδης 778,1.
 Θράσων 884,1.
 Θρέπτος 669,2.
 Θυμοῦχος 90,3.
 ΙΑΙΤΑΜ (nomen viri) 254,2.
 *Ίαμίдай 874,6.
 Ίάννας 373.
 Ίανουάριος 369,2 (-άρην) cf. praescr.
 841,6.
 *Ίάρων Dinomenis f. 745,1.
 Ίάων 205,3.
 Ίασσα (?) 84,1.
 Ίγόριος 655,1.
 Ίδας 676,2.
 Ίέρων 122,1.
 *Ίκαρίου παῖδα Penelopen 471,1.
 Ίλαρος 113. 835,2.
 Εἰλάσιος 344,13.
 Ίλλύριος 1054,2.
 Ίμείρων 942.
 Ίοβιανός inperator 1060,4.
 Ίομήδης (?) 440,9 cf. adnot.
 Ίόπη 298.
 Ίούλιος Ἀντιγένης 629,2.
 Γ. Ίούλιος Καρακούττιος 607,1.
 Γ. Ίούλιος Κάσιος 956.
 Ίούλιος Λούκιος Μειδίας Εὐάρεστος
 944.
 Κ. Ίούλιος Μείλητος Εἰωνικός 920i 1.
 C. Iulius Probus 1112.
 Ίουλία 405,4.
 Ίουλία Βάλβιλλα 988,1. 990. 991,14.

Ἰουλία Κρισπέινα Add. 772 a 1.
 Ἰουλία Μυσις 396, 1.
 Ἰουλία Ποθοῦσα 480.
 Ἰουλιανός 355, 1. 704, 4. 714, 1. 805.
 Ἰουλιανή 416, 3. 8.
 Ἰούνιος Σαβῖνος 985, 1.
 Ἰουνία Ὀλυμπιάς 693.
 Ἰουνίωρ 810.
 *Ἰουστινιανός inperator 1064, 3.
 Ἰπποδάμεια 573, 5.
 *Ἰπποκράτης Cous 107, 4 (?). 243, 16.
 537, 7 (θεῖοιο).
 Ἰπποκράτης 623, 2. 785, 2. Add. 875 a 2, 3.
 Ἰππόλυτος 939, 2.
 *Ἰππολύτη 1082, 8.
 Ἰππομέδων 573, 1. 4.
 Ἰππόστρατος 8, 3.
 Ἰπποστράτη 48, 3.
 Ἰσς (defuncti nomen) 29, 4.
 Ἰσᾶς 859.
 Ἰσίδωρος Add. 903 a 5.
 Εἰσία 871, 8.
 Εἰσίων 145.
 Ἰσχύλλος 936, 2.
 *Ἰφιδένη 1046, 53.
 Ἰφιδένη 755, 2.
 Εἰωνικός 920, 1.
 Κα . . . κα viri nomen 768, 12.
 *Καδμειώνη Semele 1046, 59.
 Καίαμος 447, 1.
 Καίσιος 696, 1.
 Καικιλία Τρεβοῦλλα 1001, 1002.
 1003.
 *Καῖσαρ Augustus 978, 1. — M. Aurelius 1046, 56.
 Κάλας 472, 1.
 Κάλη 359, 1.
 Καλλιγένεια 368.
 Καλλίχλεια 857, 1.
 Καλ(λ)ικράτης 203, 3. 281, 1. 693, 2.

Καλλίκριτος 193, 1.
 Καλλίμαχος 23, 1. 50. 819, 1.
 Καλλίνικος 406, 9. 906, 5.
 Καλλιόπα 184, 2.
 Καλλιππος 50. 953, 2.
 Καλλιρόη 869, 2. — Καλλιροή 199, 1.
 Καλλιστονίκη 542, 1.
 Καλλιστος 638, 3.
 Καλλιστώ 56. 82, 3. 151, 2. 384, 2.
 Καλλιτέλης 758, 1.
 Καλλιτυχός 462, 11. 16.
 Καλλιτύχη 497, 2. 8.
 Καλόκαιρος 653, 1.
 Καλότυχος 280, 2.
 Καλπουρριανός 229.
 Λ. Καλπούρριος Καλπουρριανός 229.
 Τ. Καλπούρριος Κυντιανός Ἀφρικανός 229.
 *Καμβύσης Pers. rex 991, 4. 1000, 8.
 1003, 2. 5.
 Cammarius 837 ep. lat. 2.
 Καπίτων 398, 1. 3. 418, 2 cf. praescr.
 660, 2. 841, 5. — Capito 619.
 Καρακοῦττις 607, 1. 4.
 Καρουέντις 656, 2.
 Καρπίων 380, 6.
 Κάρπος 904, 3. Add. 842 a 3.
 Καρποφόρας 308, 1.
 Κάσιος 956.
 Γ. Κάσιος Ἀπολλώνιος 968.
 Κασία 607, 2.
 Κασσιόδωρος 431, 4.
 Π. Καστρίκιος Ἀγαθέινος 296.
 Καστρίκιος Φίλιππος 517, 1.
 Κατάγραφος Add. 459 a 5.
 Κατίλιος Νικάνωρ 978, 5. 979 acrost.
 980, 3.
 Κατῆλιος Νόστος (?) 325, 1. 11.
 Κάτουλος 1008, 3.
 Κατυλλίνος 1021, 1.
 Καφισίας 938.

Κελεστίνος 449,1.

*Κέκροψ 173,18. 844,1.

Κεκροπία 152,1.

Κέλερ 691,1. 996,1. 6.

Κέλσος 982,1.

*Κένταυροι 1082,16.

*Κέρβερος 646,4. 1082,11.

Κεντρίκις 168,4.

Κέρδων 274,4.

Cerellia Fortunata 646.

Κέρκινος 483,1.

Κεστία Βικτωρία Φλωρέντιον 686,2.

*Κῆρυξ heros epon. 1046,33. gentile
951,2.

Κηφισόδωρος 844.

Κηφισοφῶν 1132,1.

Κιλικία 169,7.

Κίμβερ 507,1.

Κίμων 372,23.

Κίντος (?) Add. 242a6.

Κιτύλος 484,1.

Κλάδος 247,1.

Κλαύδιος 1035,1. 2. 3.

Κλαύδιος Ἀγαθεῖνος 558,8.

*Κλαύδιος Ἀγαθήμερος medicus 554,1.

Τιβ. Κλαύδιος Σεβήρος 1034,35.

Κλαυδία Γράπτη 517,13.

Κλαυδία Δεχάς 399,2 cf. adn.

*Cl. Claudianus poeta 879,2 cf.
praescr.

Κλαυδιανός 841,3. 8.

Κλεαγόρα 80,2.

Κλεάδας 866,2.

Κλεαρίστη 508,1.

Κλειδημίδης 34,3.

Κλειδημός 34,3.

Κλειογένης 207,3.

Κλείσφυσσα 189,8.

Κλεῖτος 841,5.

Κλειτοφῶν 211,2.

Κλείτωρ 1104,4.

Κλεόβουλος 2,1.

Κλεοίτης Add. 1a1.

Κλεόμανδρος 219,1.

Κλεονίκα 250,1. — V. Κλευνίκη.

Κλεοπάτρα 345. 560,1. 9.

Κλεοφόρος 700,2.

Κλευνίκη 809,1.

Κλόνιος 359,1.

Κλυμένη 620,6.

Μ. Κλώδιος Ἐπαφρόδιτος 710.

Κόδρατος 500,1. Add. 888a3 cf.
praescr.

*Κόδρος 1083,1.

Κοῖνος 518.

Κοίρανος 625,4.

*Κομμόδεια ludi 967.

Κόμψη 210,1.

Κοπρία 313,8.

Κορινθία 383,2. 5.

Κορνουτίων 702,7.

Κορνοῦτος 110,3. 500. 880,4.

*Κορωνίς 1027,2. 1035,23.

Κόσμος 392,1.

*Κότυς rex Bospor. 1070,2.

Κούντα 617,2.

Κουφαγόρας 738,1.

Κρατίστα 77,1.

Κράτων 108,1.

Κρέων 783,5.

*Κρησίλας sculptor 151,3.

Κρησκεντέϊνα 568,1.

Κρήσκης 823,2.

Κρίνις 744,3.

Κρίος 63.

Κρισπείνος 337,3. 526,1.

Κρίσπιος 257,1.

Κρισπέϊνα Add. 772a1.

Κριταγόρας 783,4.

*Κριτίος sculptor 752.

Κρίτων 235,1.

Κριτωνίδης 750,3.

*Cronius Eusebius 901.

Κυάνιος 946.

Κυδῖα 189,5.

Κυδίμαχος 67,1.

Κυδανίη 872,2.

Κύδων 706,1.

Γ. Κυίντος Ἱμερτος 969.

Κυίντος 108,2.

Κύντα 405,7.

Κυντιανός 229.

Κυκλείδας (?) 1086,1.

*Κυκλεύς (?) Arionis pater 1086,1.

*Κυκλωπεία χεῖρ 1053,2.

*Κύκνος 1082,17.

Κύλων 9,1.

Κυπάρη 697,1.

Κυριακός 372,21. 425,8.

Κυριακή 737,2.

Κύριλλος 700,1. 832,3.

Κύριλλα 378,1. 530,2. 5 (Κύρηλα).

Δάαγος Add. 197a.

*Δαγείδας Ptolemaeus 255,4.

*Δάιος 1135,2.

Δεύκιος Δαίλιος Ἀστράγαλος 296.

Δαῖτος 882,1. 4.

Δαμπιτώ 13,2.

Δαοδίχη 310,2.

Δαρέτα 629,1.

*Δαρτίου γόνος Vlixes 185,11.

Δασθένης 830,2.

Δαφάνης 830,4.

*Δαχάρης 170,9.

Δέαينا 30,1. 285,3.

Δεοντεύς 222. 806,1.

Δεόντιος 400,2. 823,2.

Δεύκιος 128. 972,3.

Δευκεία 152,14. 561.

Δέων 30,2. 930.

Δεώκιν (?) 535,3.

Δεωνίδης 341,1. 362,3.

Δηναῖος 111.

Διβίλλα (?) 342,2.

Δίβυς 95.

Δικινιανός 944.

Δικινία Ἑλένη 468.

Δονγεῖνα 998.

*Δολλιανός sophista 877,2 cf. praescr.

Δουκίλλη 645,1. 675,1.

Δουκίλλιανή 330,4.

Δούκιος 327,4. 394,2. 4. 584,2.

Δούκυλλος 534,7.

Δυκαῖος (?) 763,1.

Δυκειανή 525,2.

Δυκοκλείδης (?) 791,1.

*Δυκοῦργος orator 852,5.

Δυσανίας 299.

Δυσέας 5,1.

Κλ. Δυσιάδης 964.

Δυσιθείδης 770.

Δυσίκριτος 775.

Δυσίμαχος 251,1. 770,2 cf. subscr.

827,3. 6.

ΛΛΘΛ mulieris nomen 190,6.

Μαιαῖδιος 344,9. 16.

Μαιανδρίη 244,5 cf. praescr.

Μαίνιος 465,8.

Μαιουρίνος 441,2.

Μαῖωρ 443,1. 4. 800,2.

Μακαρεύς 39,2 cf. praescr. 968,1.

Μακάριος 611,2.

Μακρεῖνος 694,1. 2.

Μαλίχα 47,2.

*Fl. Mallius Theodorus 901.

Μάλχος 443,1. 453,1 (?) 454.

Μανία Σμύρνα 465.

*Μαξιμιανός inperator 832.

Μαξιμίων 424,3.

Μάξιμος 402,4. 445,3. 446,1. 459,6.

618 ep. I, 2. II, 12. 881,1.

1056,2.

Μαργαρίς 681,1.
 Μαρία ἡ καὶ Πατρικία 421. — *Μαρία
 517,5. 12. 1062,5 (Christi mater).
 Μάρκος 322,5. 383,1.
 Μάρκελλος 398,3. 602,4. 966,2.
 *Μάρκελλος Sideta 1046.
 Μαρκέλλη 678,1.
 Μαρκελλεῖνος 896,2. 5. 905,2. Add.
 297a2. 4.
 Μαρκιανός 604,3. 863,1. 918,1. 957,3.
 958,12.
 Μαρκιανή 451,2. 873,2. 5.
 Μάρκιος Ἑρμογένης 997,1.
 Μαρκία ἡ Ἑλένη 727,15.
 Μαρτιάλης 393,4. cf. subscr.
 Μαρυλῖνα 710.
 Μάρων 533,3.
 Ματρῶνα 652,4.
 Μαχάτας 830.
 Μεγάθυρος 262,3.
 Μεγάκλεια 1044,2.
 Μεγακλῆς 860,5 cf. praescr.
 Μεῖξις 181,1.
 Μεῖσις 144,1.
 *Μελανθείδης ἀναξ Codrus 1083,1.
 Μελάνθιος 202.
 Μελάνιππος 350,2.
 Μέλας 658,2.
 Μέλινα 776,2.
 Μελινώ 81.
 Μελίτη 79,1.
 Μελιτίνη 320,5. 10.
 Μελιττα 48.
 Μέμφις 1076,1.
 *Μένανδρος comicus 1085,1. 6. 9.
 Μένανδρος 289,5. 360,2. 753,1.
 Μενέδημος 514,1.
 Μενεκλῆς 386,1. Add. 241b4.
 Μενεκράτης 179,1. 321. 576.
 Μενέσαιχμος Add. 1a1.
 Μένης Add. 697a3.

Μένιππος 302,2. 1096 acrost.
 Μέντωρ 290,1.
 Μένων 75,3.
 Μεσσαλῖνος 1050,2.
 Μέσσια 682,6.
 Μέττιος Παίων 1006,1. 1007,3.
 Μηνᾶς 550,3. 815,3.
 Μῆνις 250.
 Μηνογένης 375, 1. 387, 4 (ὁ καὶ
 Εὐσταθής).
 Μηνόφιλος 247,2. 344,8. 614,6. 692,1.
 Μητράς 323,1.
 Μητρίς 241,9.
 Μητρίχη 86,2.
 Μητροδωρος 86. 955. Add. 874a5.
 Μειδίας 340,6. 944.
 *Μιθριδάτης rex Iberiae 549,2.
 Μίθρης 584,1.
 Μίκκη 338,1.
 Μίκων 278,2 (?). 763,1.
 Μείλητος 920 I 2 II 2.
 *Μιλτιάδης 1087,3 cf. praescr.
 Μινακώ 95.
 Λ. Μινίκιος Ἀνθιμος 314.
 Λ. Μινίκιος Ἀνθιμιανός 314.
 Μινούκιος 148,5.
 Μνασέας 185,3.
 Μνασιγένης 775.
 Μνησ . . . 65.
 Μνησαγόρα 87,1.
 Μνησαρχίδης 65.
 Μνήσαρχος 65.
 Μνήσιππος 65.
 Μογέα 1130,1.
 Μόδεστα 677.
 Μ. Μόδιος Ἀσιατικός 306.
 *Μολινίδαι 790,3.
 Μόνδων 890,1.
 Μοσχιανός 604,1.
 Μόσχος 119,1. 206,4. 1125,1.
 Μούσα 550,6. 12. 551,1. 4. 8.

Μουσαῖος 272,15.

Μυρῖνη 11,1.

Μυρμιδῶν 786,1.

Μυρσινέα Add. 828 a 2.

Μυρτάλη 554,3.

Μύρτον 205.

Μύρων 214,2. 708,4.

Μυρωνίς 721,4.

Μυσίς 396,1.

Ναίβιλλα (?) 342,2.

Ναίς 102,1.

Νάνα 367,11. 370,1.

Ναόλοχος heros 774,2.

Ναρκισσία 693.

Ναρκισσίων 652,2.

Νάρκισσος 388,3 (νέωτερος). 693. 933.

Νεῖλος 591,1. 834,4. 978.

Νέος 1102.

Νεόφρων 865,3.

Νέπως 140,1.

Νέρων 971,1.

Νέστωρ 880,2.

Νέων 386,3 (?) cf. adn. 490,4.

Νεώτερος 376,7.

Νήδυμος 502,2. 14. 22. 23.

Νήπιος 308,1.

*Νηρεύς 1028,74.

Νηρεύς 294,1.

*Νησιώτης sculptor 752.

Νήτης 769,2.

Νηγρίνος 709,1.

Νικασίχορος 855,9.

Νεϊκανδρος 218,3.

Νικάνωρ v. Κατίλιος.

Νεικατόρις 427,3.

*Νικάτωρ Seleucus 549,5.

Νεΐκη 275,1. 390.

Νεικήτης 947,1. 6.

Νεικηφορίς 870,5.

Νικηφόρος 177,1. 318,1 (?). 327,1.

Νικιάδης 818,24. 859,7 cf. praescr.

Νικίας 89. 494,4. 818,3. 20. 778,1. 886,3.

Νεῖκίς 341,4.

Νικόβουλος 62,3 cf. praescr.

Νεικόδημος 511,7.

Νικοκλῆς 777.

Νικοκράτης 61. 272,4. 462,7. 9. 10. 11. 613.

*Νικοκρέων Cypri rex 846,3.

Νικόμαχος 848,1. 850.

Νεικομήδης 101,1. 595,1. Add. 805a 5 cf. praescr. a et b.

Νικοπτολήμη 61,1.

Νικοχάρης 87,1.

Νεῖκος 322,5.

Νικώ 255,2.

Νῆρος 478,5.

Νοήμων (?) 771,1 adn.

Νόητος 246,2.

Νόμιος (?) 409,1.

Νομωνία 471,5 cf. praescr.

Νόννη 372,22.

Νόσσος 325,11. 786,1.

Νουμήνιος 518. 667,2.

Νυκτέλιος 665,1.

Νυμφόδοτος 956,2 cf. subscr.

Νύση Add. 313a 1.

Νώνιος 345. 660,5. (Ἀρτέμων).

Ξανθίππη 319,1.

Ξειναγόρας 791,1 (?). 864,1. 2. 865,2.

Ξενᾶρης 181,1.

Ξενοκρίτος 783,6.

Ξενοφάντος 2,1. 12,2. 851,3 cf. praescr.

Ξενοφῶν 427,3.

Ξενώ 253,3.

Ὀγουλνία 296 subscr.

*Οἰβαλίδαι 191,2.

*Οἰδίπους 1015,6. 1135,2.

- Οἰνόβιος 220,1.
 Μ. Ὀκτάσιος Ἰλαρος 835.
 Ὀλαΐειδας 486,1.
 Ὀλυμπία 719,1. 6.
 *Ὀλυμπιάς Philippi Maced. uxor 1088,4.
 Ὀλυμπιάς 227,4. 648,5. 693. 227,4.
 Ὀλυμπιάδωρος 64.
 *Ὀμηρος 185, 10. 349, 1 (θεῖος). 471,1. 879,1. 1080, 2. 1084, 3. 7. 1087,14. 1093,1. — Ὀμήρειον γυμνάσιον 860, 4. Ὀμηρεῖη κεφαλὴ 1085,10. — Ὀμηρικὸς ποιητὴς 1009.
 Ὀμόνοια 582,3.
 Ὀνασος 964,2 cf. subscr.
 Ὀνήσιμος 79,2. 368. 588.
 Ὀνησίμῃ 315,2. 368.
 Ὀνήτωρ 844. 931,1.
 Ὀνομαστός (?) 444,1 adn.
 *Honorius inperat. 879.
 *Π. Ὀρδεώνιος Δολλιανός 877.
 Hordionia Polla 569.
 Ορεῖνος v. Χρηστῆινος.
 *Ὀρέστης 872,9.
 Ὀρεστῆνος 428,2.
 Ὀρθαγόρας 808,1.
 *Ὀρριπος 843,1.
 *Ὀρφίτις 841.
 Ὀσσίλος 486,2.
 *Valens Aug. 824.
 Ουάλης 838,1.
 *Valentinianus Aug. 824.
 Valerius Valens 838.
 Τ. Ουάριος Χαρεῖνός 154.
 Γ. Ουενοῦστος Add. 697a.
 Ουερδιανός 459,6.
 Ουήρα 563,1.
 Ουέιβιος 548,4.
 Ουέικτωρ 827,3. 6.
 Ουλιάδης 297,1.
 Μ. Οὕλπιος (?) 947c.
 Οὕλπιος Ἀγαθόμορος 524,1.
 Vlpus Charito 622.
 Οὕλπια Ἀφῃ 376a.
 Vlpia Charitine 622.
 Οὐνίων 339,8.
 Volusiana v. Rufina.
 Οὐράνιος 1017,2.
 Οὐρβι . . Μαρυλίνα 710.
 Ὀφέλλιος 602,3.
 Παιδέρως 322,3.
 Παιδίας 472,1.
 Πακάτα 733,2.
 Παίων 1006,1. 1007,3.
 Παλλάς 698,7.
 Παμμένης 124.
 Παμμόνιος 715.
 Πάνθεια 243,20.
 Πάνθης 721,5.
 Πάννικος 783,5.
 Παντακλῆς 926,1.
 Πάνταρχος 403,3. 13.
 Παπᾶς 669.
 Παπεῖρις 365,1.
 Παπίας 666,3 cf. praeser.
 Παπιανός Add. 828a2.
 Παπιανή Add. 319a3.
 Παρδαλᾶς 167,2. 1005,1.
 Πάρδος 307,2.
 *Παρθένιος Nicaeensis 1089,2.
 Παρθένιος 388,4.
 Παρθενίς 634,1.
 *Πάρις 1095,3.
 *Παρισάδης Bosp. rex 773,3.
 Παρμενίων 218,4.
 Πασικράτης 666,3. 772.
 Q. Passe . . Archias (?) 677.
 Πατρικία 421.
 Πατροβᾶς (?) 669.
 Πατροκλῆς 227,4.

Πάτρων 546,4. 12. 17. 1102.
 Πατρώϊνος 1026.
 Παυλεῖνος 354,2. 572,2.
 Παυλεῖνα 178,1. 272,16. 387, 12.
 596,2. 647,8. 733,1.
 Πausανίας 1131,1.
 Πausίμαχος 852,4.
 Παφίανός 605,1.
 Πεδανίη 331,1.
 Πείθων 66,2.
 Πεισιάνναξ 7,2.
 Πεκτόριος 725,11.
 *Πέλοπος χθών 846,1.
 *Περῖανδρος Corinthius 1113,1.
 Περιγένης 468.
 Περικλῆς 86,2.
 Perenna Romanus 891.
 Πετροκόραξ 716,3. 8.
 Πετρωϊανός 1001,1.
 Petronius Apollodorus 824.
 Τι. Πετρώϊνος Καπίτων 418.
 Petronius Secundus 987.
 *Πηλεύς 192,6.
 *Πηνελόπη 471,2. Πανελόπα Βιθυνά
 250,2. — Πηνελόπεια 277,4. 874,1.
 917,2 (νέα).
 Πίγρης 1104,3.
 Πιθαῖος (?) 504,1.
 Πίννας 529,2. 4.
 Πιόνιος et Pionius 647 marg.
 Πείσων 265,6. 868,2.
 Πιστὸς ἐπωρυμῖαν 52,3.
 Πιστοτέλης 152.
 *Πιτθεῖδαι 916,1.
 *Πλάτων 882,4.
 Πλείσταρχος 797,3.
 Πλήγος (?) 709,1 adn.
 Πλούταρχος 146,1. 909,2. 5. 967
 praescr. Add. 306a1.
 *Πλούταρχος Nestorii f. 910,2. 911,2.
 Πλωῆτις 113,1.

Πνυταγόρας 846,2.
 Ποθεινός 956,1.
 Ποθοῦσα 480.
 Ποικίλιος 573,6. 799,2.
 *Ποῖμανδρος heros 495,2. 496,2.
 Πολεμύ 64.
 Πολιάνθης 783,6.
 Πολισῦχος 907,1.
 Μ. Πολείτης 391,2.
 Πολυαίνετος (?) Add. 471a1.
 Πολυάρατος 61.
 Πολύγυντος 508,2.
 *Πολυδευκίων Herod.lib.1090,1.1091,1.
 Πολύζηλος 865,1.
 Πολύιδος 221,1.
 *Πολύκλειτος 492.
 Πολυκλῆς 854,1.
 Πολυκράτης 62.
 Πολύκριτος 855,1.
 Πολυλλίδης 70.
 Πόλυλλος 70.
 Πολύμνηστος 61. 751,1.
 Πολυνείκης 529,3. 611,1.
 Πολυνόγᾱ Add. 181a2.
 Πολυξένη 76,2.
 Πολύστρατος 70,1. 790,1 (heros).
 Πολυχρόνιος 395,6.
 Πομπήιος 644,4.
 Πομπήιος Διοκλῆς 600,2.
 Pomp . . Modesta 677.
 Πομπηία 644,5.
 Πομπωνιανός 893,2.
 *Ωλος Πόντιος Νυμφόδοτος 956.
 Ποπίλη 559,1. 7.
 Πόπλιος . . 296,1.
 *Πορφύριος 935,2 cf. subscr.
 Ποσειδῆος (?) 976,2.
 Ποσειδίππος 201,3. 780,1.
 Ποσιδώνιος 858,1.
 Ποτάμιλλα 128.
 Πουβλιανή 674,3.

Πούδενς 644,5.
 Πουτάλα 505. — Πουταλεια χώρα ib.
 — V. Πωτάλα.
 Πραξαγόρας 255,3. 864,1.
 Πραξιμένης 179,5.
 Πραξίνους 52.
 * Πραξιτέλης 42,1.
 Πραξιτέλης 744,1. 924,4.
 * Πρίαμος 1095 adnot.
 Πρειμέρως 287,2.
 Πρειμυγένη 298,6.
 Πρισκιανή 344,17.
 * Πρίσκος 841 subscr.
 Πρίσκος 165,1.
 Priscus v. Flavius.
 Πρόβος 902,1.
 Probus v. C. Iulius.
 Πρόθυμος 145.
 Προκλείδας 182,1.
 Πρόκλος 532,3. 590,1. 703,2. 1061,3.
 Πρόκλα 565,6. 703,3.
 * Προμηθεύς 1082,17.
 Προμηθεύς 933.
 Πρώταρχος 233,3. 8.
 Πρωτίων 133.
 Πρωῶτος 214,7 (?).
 Πρώτη 649,1.
 * Ptolemaeus Lagi f. 849,2.
 * Πτολεμαῖος (Philadelphus) 957,5.
 Πτολεμαῖος 292,2.
 * Πυθαγόρης 882,3.
 Πυθαγόρης 36,2.
 Πυθέας 245.
 Πυθικός 483,2.
 Πυθίων 26,2.
 Πυθόδωρος 775.
 Πυθοκλῆς 71,1. 926,2.
 Πύθων 759,1.
 Πυλάδης 377,1.
 Πύρης 751,1.

Πύρρας 844,3.
 Πύρρος (vel Πύρρης) 905,6.
 * Πυρρωνασιτᾶς philos. Pyrrhonius (?)
 Add. 241 b 4.
 Πώλιττα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πῶλλα 467,3. 468,3. — V. Hordionia
 Πωλλίνα 229,1 cf. Add. et praef.
 Πωλλίων 946,1.
 Πώμπτιλλα 547,1. 9. 12. 17.
 Πωτάλα 505,2.
 Ραγέδαφος 533,3.
 * Ραδάμανθυς 173,15. 452,19. 514,5.
 1046,47.
 Ρειπάνη nomen corruptam pro Τει-
 τανή 875,3 adn.
 * Ρήγιλλα Herodis Attici uxor 160.
 1046,2.
 Ροδογονή 685,1.
 Ρουστικός 644,3.
 Ρουφίλλη 998,10.
 Ρουφείνος 642,1. 2 (Ἀστέριος). 729,1.
 Ρουφίνα 590,1. 691,1.
 Rufina Volusiana 824.
 Ρουφος 395,2. 5. 969.
 Ρωμανός 891,1.
 Σαβίνος 433,1. — V. Ιούνιος.
 * Σαβίνα Hadriani uxor 988,3. 989,3.
 6. 992.
 Σαβίνα 527,1. 680,1.
 Σαββίων 538,7.
 Σάγαρις 793,1.
 Σαγιττας Add. 307 a 1.
 Σάδος 450,7. — Σάαδος (lat. Satus)
 714,1.
 Σαλβία Ματρώνα 652,4.
 Σάλουιος Μηναῖς 815,3.
 Σανένως 1022,1.
 Σαραπίδας v. Σεραπίδας.

Σαραπιακός v. Σεραπιακός.

Σαραπίων 149 acrost. (v. praef.).

861,1. 984,2. 1016,9. — V. Σεραπίων.

Σατορνείνος 705,1.

Σάτυρος 71,2. 184,8. 200 adn. 581,3 (lat. Sатурus). 969.

* Σεβήρος inperator 920 II 3. — Σεβήρεια ludi 967.

* Σεουήρος (L. Catilius) Add. 888a5.

Σεβήρος 887,2 (Ζωσιμανείδης). 1034, 35.

Σεβήρα 567,1. 3.

Σέκιος Τρόφιμος Add. 772a2.

Σεκουνδών 522, 1. 14.

Σεκουδνός 954. — V. Petronius.

Σέλευκος 40,5. 292,2.

Σέμνος (?) 804,2.

Σέμνη 544,2.

M. Σεμπρώνιος Νικοκράτης 613.

Σέξστος 836,1.

Σεουήρος v. Σεβήρος.

M. Septimius Diocles Add. 646a.

Σεράμμων 713,14.

Σεραπιακός 695,1.

Σεραπίδης 695,2.

Σεραπίων 963.

* Σέργιος martyr 1064,4. 1065,4.

Σερουίλιος 592,3 cf. praescr.

Servilia Ambrosia 592.

Σήμων 5,1. 801,2.

Π. Σθένιος Λικινιανός 944.

Π. Σθένιος Φρόντων 944.

Σθενή 498,4.

Σιβύρτιος 156,1.

Σίδρος v. Σίθρης.

Σίθρης 454 (i. q. Σίδρος).

Σίλεωνίας (?) 783,4.

Σίλουανός 432,2.

Σίλουιος 804,2.

Σιμπλίκιος 921,4.

Σῆμος 925,1 (?). 948,6 cf. praescr.

Σιμύλος 37,1.

Σίμων 88.

Σκεπτιανή 545,2 cf. Addend.

Σκευᾶς 529,1.

* Σκιπιάδαι 674,4.

Σκλάδατος (?) 537,6.

Σκρειβωνία Φηλεικίσσιμα 314.

Σκυθή 641,1.

Σμύρνη 465,5. 584,2. — Ζμύρνα 143.

Σόμος i. e. Σόαιμος 662,1.

Σόσσιος Πρίσκος 841.

Σουλπίκιος 497,7. 618.

Σοφοκλῆς 208,5. 9.

Σοφώνιχος falsa lectio pro Ἀσώπιχος 492,3 cf. praef.

Σπαρτιατικός 917,3.

Σπενδοφόρος 688,1.

Σπόρος 515,2.

Σπουδῆ 283,1.

Σπουδοκράτης 69.

Στάκτη 696,1.

Στάτιος Σεραπίων 963.

Στεφανηφόρος 342,1.

Στέφανος 538. 941,3.

Στησίας 15,2.

Στόλος 201,1.

Στρατεία 205,5.

Στρατόλα 951,4.

Στρατωνίδης 74.

Στρατονίκη 718,4. Add. 228b3.

Σταρτόνικος 404,4.

Στράτων 775.

Στρόγγυλος 390.

Στρυμονίου παιδός i. e. Strymonis f. 567,4..

Σύμμαχος 88. 946.

Σύμφωρος 963,3.

Σωγένης 215,6. 466,2 (?).

Σωζομένη 526,4.

Σώζων 171,1.

Σωκρατέα 218,4.
 Σωκράτης 845. Σωκάρτης 498,1.
 Σωναύτας 265,8.
 Σωσθένης 704,2.
 Σωσειάναξ 205,2.
 Σωσίβιος 844,3.
 Σωσίλεια 1136,1.
 Σωσικλῆς 775. 783,6.
 Σωσίνους 54.
 Σωσιπάτρα 470,1.
 Σώστρατος 240,8. 814,1 (?).
 Σώτας 652,4 719,6. 10. Add. 242a2.
 * Σωτήρ Ptolemaeus 982,4.
 Σωτηρίχα 276,1.
 * Σώτηρος sophista Add. 877 a2.
 Σώτηρος 269,1. 503,1.
 Σώτιος 64,1.
 Σωτία Κοσσινία 155.
 Σωφρονίη 344,14.
 Σώχαρμος 217,1.

 * Τάνταλος 734,8.
 Ταξιάρχης 616,5 cf. praescr.
 Ταρούδος 1058,1.
 Τατία 321.
 Τατία Βανκυλῖς 576.
 * Τατιανός 919,1. 1020,1.
 Τατιανός 611,2.
 Ταύγετος 698,7.
 Ταυρίσκος 1128,18.
 Τηλεσίλλα 676,1.
 Τηλεστοδίκη Add. 750a1.
 Τηλεσφόρα 123,1.
 Τηλεσφόρος 123,1. 357,2 (Ἀλέξανδρος).
 372,16. 482,1 cf. praescr. 970,2 et
 971 (M. Aurelius).
 Τελέσων 783,6.
 Τερείας 52.
 Τερσεύς (?) 377,1.
 Τέρτιος 971.

Τερτία 257,5.
 Τέρτυλλος 407,1.
 Τερτύλλα 344,8.
 Τέττιχος 1,2.
 Τέχνων 93,1.
 Τηλεκλῆς 40,3.
 Τηλέμαχος 69.
 * Τηλεφίδαι v. ind. geogr.
 Τιβέριος 896,2. 897,2.
 Τειμαῖος 899,1.
 Τειμάνδρα 697,1.
 Τιμέας 187,3. 367,11.
 Τειμῆν 425,1.
 Τιμογενίς 322,6.
 Τιμόθεος 539.
 Τιμοκλείδας 783,4.
 Τιμοκλέων falsa lectio pro Τιμοκλῆς
 492,3 cf. praef.
 Τιμοκλῆς 14,2. 492,3.
 * Τιμόχαρις sculptor 851. 932.
 Τιμόστρατος 876,1 cf. praescr.
 Τιμοτέλης 783,5.
 Τείμων 899,1.
 Τινηία Ὑγεία 570.
 Τίρων 444,2.
 Τισαμενός 141,4. 874,2 cf. praescr.
 Τειτάνιος i. e. Τιτιανός 473,1.
 Τειτιανή 875,3.
 Π. Τιτίδιος Καπίτων 660,2.
 Τίτος 465. 517,1. 6. 11. 14. 624,9.
 Τιτυρεία γυναῖκα i. e. Tityri uxor 505.
 Τλασίας 179,1.
 * Τόμοιο ἄστν 537,5.
 Τουρράνιος 978,7.
 * Traianus: Αὐσόνων ἀγνητῆρι 549,7.
 Τραιανός 632,1.
 Τραῦλος (?) 541,2 (an Παῦλος?).
 Τρίαξ 938,1 cf. praefat.
 * Τριόπας (-αο) 1046,64. 1046,49
 (Τριόπειω ἐνὶ δῆμῳ). ibid. 95. —

V. Αἰολίδας — Τρώπειος v. Ἑρινύς.
— Τρώπεια Regilla et Faustina
ibid. 65.

Τροφίμῃς 316,2.

Τρόφιμος 131,2. 356,1. 372. 374.
383,1. 885,1. 964. Add. 772a2.

Τρυφέρα 169,8.

Τρύφων 311,3. 316,1. 371,2. 531,2.
928,8. 969,3 cf. subscr.

Τρωῖλος 475,1.

*Τρώς (Εριχθονίδης) 1046,40.

M. Τύλλιος Εὐτυχής 947.

Τύριννα 224,1.

Τύχη 284,3. 322,6. 695,1.

*Υάκινθος Apollineus 473,5.

Υάκινθος 659,2.

Υγεία 474,4. — Υγεία 570. 572,3.

Υγείνος 565,1. 802,3.

*Υλας Herculeus 711,2.

Υλευς (?) 351,4.

*Υμμιδίας Κόδρατος Add. 888a.

Υπατος 624,9.

Υψικλῆς Add. 461a1.

Φ (viri nomen) 13,1.

Φα ιστος (viri nomen) 742,1.

Φαίδιμος 72,1.

Φαῖδρος 481,1. 820,2.

Φαίνιππος 398,3.

Φαινίς 232,1.

Φάλερνος 994,5.

Φαναγόρα 50,2.

Φανόμαχος 763.

Φανομαχοσσός 773,1.

Φανοστράτη 45. 133.

Φαρνάκης 214,2. 252,1 cf. praescr.

*Φαυστεῖνη maior 1046,48.

Φαυστεῖνα 689,9.

Φαῦστος 476,3 cf. praescr.

Φειδιακή χάρις 794,4.

Φεῖδιππος 66,2.

Φεῖδων 265,4. 825,3.

Φερενίχα 260,1.

*Φέρης 192,6. — Φέρητος γένος 191,1.

Φηλεκίσσιμα 314.

Φηλικίτας 558,2. 7. 9.

Φίλη 82,3. 510,1.

Φιλάργιος 1067,2.

Φίλαργος 78.

Φιλαδέλφος 243,1. 9.

Φιλαδέλφεια ludi 966.

Φιλέρως 368.

Φιλήμων 970,1. Add. 886a4.

Φιλήρεμος 526,1.

Φιλήσιη 571,4.

Φίλητος 364,1. 368. 615,10. 630,1.

Φίλινα (?) 55,1.

Φίλινος 623,1. 890,1.

Φίλιος 774,1. 6. Add. 242a3.

*Φίλιππος rex Maced. 1088,3.

Φίλιππος 236. 390. 440,1. 441,6.

514,3. 517,1. 9. 11. 547,7. 13.

553,1. 731,1.

Φίλσκος 948,5 cf. praescr.

Φίλστα 1125,1.

Φιλοκλῆς 295,1. Cf. Addend.

Φιλοκράτεια 295,2. 352,5.

Φιλοκράτης 122,1. 491,1 cf. praescr.

Φιλοκύνητος canis 332,1.

Φιλοξένη 126,1.

Φιλόξενος 260,5.

*Φιλοποίμην 1044,1.

Φιλοστράτη 50. 463,1.

Φιλόστρατος 761,1.

Φιλότειμος 963,2.

Φίλουμενός 132. 949,5.

Φίλουμενή Add. 297a.

Φίλτατος 570,5.

Φιλτέρα 852,2.

Φίλων 50. 213,2. 493,1. 779,8. 783,5.

853.

Φλάμμας 927.
 Τ. Φλάβιος Διογενιανός 1034,34.
 Τ. Φλάουιος Φιλεῖνος 890.
 Δ. Φλάουιος Φλάμμας 927.
 Flavius Priscus 619.
 Φλάουια 435,3.
 Φλαουιανός (?) 1047,9. Φλαβιανός
 552,1.
 * Φλεγύας Add. 805 a 8.
 Φλωρεντεῖνος 1057,1.
 Φλωρέντιον 686,2.
 Φλῶρος 696,1.
 Φοίβη 150,1.
 Φοξίας (vel Φόξις) 488,1.
 Fortunata v. Cerellia.
 Φορύστας 938,1.
 Φουλβία 995,3.
 Φουνεισουλαιός 995,1.
 Φούριος Μητρόδωρος 955.
 Φρασίκλεια 6,1.
 Φράτης 410,1.
 Φρόντων 717,3. 944. 1092,1.
 Φύρμη 577,1.
 Φωσφόριος 914,1.
 Φώτιος 175,1.

 Χαιρεστράτη 44,2 cf. praescr.
 Χαρίας 495,1.
 Χαρίδημος 305,1.
 Χαρίσανδρος 844.
 Χαρείσιον 917,1.
 Χαρείσιος 995,1.

Charitine v. Vlpia.
 Χαρίτων 401,1 (?). 565,5. 622,1.
 * Χαρμαντίδης Gorgiae pat. Add. 875a.
 Χελειδών 556,1.
 Χέρσις (?) 768,5.
 Χρησίμη 861,2.
 Χρήσιμος 357,3.
 Χρήστη 654,1.
 Χρηστιανή 530,5.
 Χρηστεινός Ὀρεῖνος Add. 333 a 2.
 Χρόνιος 395,8. 713,10 (ὁ καὶ Ἀρτεμίδωρος Εὐδόσιος).
 Χρυσέομαλλος 351,2 cf. subscr.
 Χρύση Σκεπτιανή 545,2.
 Χρυσίνα 785,3.
 Χρυσίον 413,4.
 Χρύσιππος 959,1.
 Χρυσίς 325,14.
 Χρυσογόνη 186,4. 785,2.
 Χρύσων 197,1.
 Χυνδόναξ 585,2.

 Ψενόσιρις 1022,1.
 Ψοφᾶς 362,4 (ὁ κληθεῖς).

 Ὠκέανος 559,2.
 Ὠράριος 943,1.

 .. θάνης 756,1.
 .. θέρσης 769,1.
 .. ἴμου Add. 181a 1.

V. VOCABULA POTIORA.

ἄ μὲν — ἄ δέ 185,6. 8.
 ἀβακχεύτοις 871,7.
 ἀβλαβὲς ἔχνος ἔχων 237,8.
 οὐκ ἀβόατος 240,1. — κλέος οὐκ
 ἀβόητον 40,3.
 ἀβρόν ἄθυρμα canis 626,3.
 ἀβροσὴν βίον ἐτελέσσασα 358,2.
 ἀβρύνεται 542,8.
 ἐπ' ἀγαθῷ 983,3. 984,3.
 ἀγάλλετο δαίμονι χρηστῷ 155,3. ἀγαλ-
 λόμενος ζεύγεσι καὶ δούλοις 406,3.
 ἔργοις 904,4. ἀγαλλόμενον ἐχέτλη-
 σιν 321,5. μάλα πᾶσιν 462,15.
 δένδρος κλωσὶν ἀγ. 546,8. ἀγαλλο-
 μένη vitibus Chius insula 88,6.
 ἀγαλλόμενος Νύμφαις 1075,1. -ην
 πᾶσιν 540,2. ἀγαλλομένην θέμιν
 1073,10. ἀγαλλόμενοι Ἑρμάωνι θεῷ
 949,4.
 κλεινὸν ἀγαλμα ipse defunctus 511,9.
 μοῖραι πέμψαν ἀγαλμ' Αἰδῇ 336,8.
 χεῖρὸς ἀγαλμ' ἀγαθῆς Add. 805a(b) 10.
 ἀγαμαι τεθνεώς 309,4. ἡγασάμην
 488,4. ἀγασσαμένη 880,1. -μενοι
 909,4.
 μηδὲν ἄγαν φρονέων 615,4.
 μνημ' ἀγανόν 452,4. τέρμ' ἐσιδεῖν

ἀγανόν 974,4. ἀγανῆς προστασίης
 916,2. ἀγανῆσιν εὐδικίης 915,3.
 ἀγανοφροσύνην 648,4.
 ἀγανόφρων 648,1.
 Ἀθηνᾶς ἀγάπημα Mandulis 1023,1.
 ἀγασθενέων βασιλῆων 1052,3.
 ἀγαστὸν κύδης 407,1.
 ἥρωες ἀγανού 674,1. νῆσσοι ἀγαν-
 οτάτη 872,7. ἀγανουτάτων ἀπὸ πα-
 τρῶν 403,3.
 ἀγγελικὴ ψυχὴ 1063,4.
 ἀγγεῖλαι στίχον 1096,9.
 ἀγγελον εὐσεβίης aram 833,4.
 ἀγέλας ἡλικὸς αἰθέων 239,2. ἀγέλας
 νέων 223,8. ἵππειας ἀγέλας 385,6.
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
 ἀγένειος 941,2; 966,5 adn.
 ἀγεννῶς Add. 333a 1.
 ἀγέραςτος 430,5.
 ἀγέρεσθαι 1046,35. πάντοθεν ἀγρομέ-
 νων 1049,6.
 ἀγέρωχος 765,1.
 ἀγήραον ἡματα πάντα 320,6. ἀγ. ψυ-
 χὴν 594,5. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
 ἀγήρατος 634,1. ἀγήρατος 547,3. Add.
 35 a 3. ἀγήρατον στόμα κόσμου
 Homerus 1084,3.

ἀγγιτὸν ἀγαλμα 831,3.
 ἀγίαν ἐν Χριστῷ 733.
 ὑπ' ἀγκαλίειν φέρομαι τέκνον 261,13.
 ὑπ' ἄγκος 781,7. ἐν ἄγκειν 932,1.
 ἀγλαία τρίποδος 928,10. ἀγλαίης
 663,4. — ἀντὶ τόσης 152,16. ἀγλαίαν
 canem defunctum 626,2. ἀγλαίῃσι
 κεκασμένη 1074,3.
 ἡγλαίσειεν χάρισιν 183,10. ὄργια ἀγλαίσειεν
 872,14. στεφάνοις 931,4. ἀγλαίειαν
 πατρίδα χάρισιν 28,4. ἀγλαίειαν δέ
 μ' ἀνακτες praef. 877b3. ἐξηρέτ-
 μοις πτέρυξιν ἡγλαισμένους 337,2.
 σταχύεισιν ἡγλαισμένον Add. 886a2.
 ἀγλαίσμα λέκτρων 325,3.
 ἀγλαάδωρον Mariam 1062,5.
 ἀγλαάπαις 896,1.
 ἀγνὸν ὑπαρχον 911,1. id. gen. 906,1.
 ἀγνὸν γράμμα 978,5. μνημεῖον
 980,5. ἀγνοτάτων Μουσῶν 1089,10.
 ἀγνώτε κακῶν infantes 1046,16.
 ἀγορᾶς τεμένει 768,3. λῆσαι ἀγορᾶς
 commercii 1038,5.
 ἀγοραῖα Ἑρμῇ 772,1.
 ἀγορανόμος 1075,3 acc. Add. 277a3.
 πανηγύρεως 904,3.
 στηλῇ ἀγορεύει 52,1. ἀγορεύετο τὸ
 ὄνομα 258,7.
 ἀγορασμῶν 714,5.
 λαοδόκων ἀγόρων 461,10.
 ἀγρεσίης 1104,2.
 ἀγρεύσας ἡλικίην 252,2.
 ἀγρεῖ 873,1.
 ἄγρην 1104,5.
 ἀγροίοις 1028 col. II 3.
 γείτονες ἀγροῦνται 1046,79.
 ἀγρονόμοισιν 271,3.
 ἀγροτέρου Βρομίου 871,1. Ἄρτεμις
 ἀγροτέρη 872,1.
 ἀγρότα Πάν 1104,2.
 πολύπυρος ἀγροῖα 1028,2.

ἀγγέμαχος 962,2.
 ἀγγιῶλοις ἐπ' αἰσίω 234,6.
 ἀγγιθέων προτέρων 847,4.
 ἀγγιθύρος Δίκης 906,3. γείτονες ἀγγι-
 θυροὶ 1046,62.
 ἀγχίνους 580,10. ἀγχινόους πραπίδες-
 σιν 403,6.
 ἄγων ἔτος δ' 668. ἐβδόματον ἄγοντα
 καὶ εἰκοστὸν λυκάβαντα 434,5. ἀγό-
 μνην uxorem duxi 372,15. ἄγεται
 sc. τὸ ἱππικόν 935. ἀλλ' ἄγε 566,8.
 570,5. ἄγ' ἰών 725,5.
 ἀγῶνα δίκαιον laborem 1038,36.
 ἀγωνίας 927,3.
 ἀγωνοθετοῦντος 944. -σύντων 946.
 -ήσας 867. -ήσαντα 878.
 ἀγωνοθετῆρα 887,2.
 ἀγωνοθέτης 939,4.
 οὐκ ἀδάης 759,3.
 ἀδάητον ἔτ' ὄμμασιν 1028,67.
 κόρας ἀδάκρυτος Add. 241a13. ἀδα-
 κρύτοισιν ὀφθαλμοῖς 618 ep. 15.
 ἀδεῶς 502,7 adn.
 ἀδελφίδει 310,5.
 πάντα ἀδελὰ τύχης 551,12.
 ἄδην 1036,19.
 ἀδίαυλον δάμον Φερσεφόνας 244,9.
 πάντ' ἀδοιούσα τύχη 664,5.
 εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικῶ 1111,6.
 ἀδμήτην 325,13.
 ἀδύλεσχος 646,8.
 ἐξ ἀδύτων maris 1028,62. Λερναίων
 ἀδύτων 866,4.
 αἰδουσιν κλέος 441,5. τύμβος αἰεδοὶ
 1089,11. αἰέσας χαίρειν τινά 237,7.
 ὑμέναιον αἰέσαμεν 655,9. ἄσαι ἀπὸ
 στομάτων 471,4. ἡέδοντο 929,5.
 ἄσομένη 628,2.
 αἰεζώοιο θεοῖο 452,4. ἀνδρεσσιν αἰεζώ-
 οισι 444,7.
 αἰεζὼς ψύχη 651,3.

μοῖρά τις ἀεικέλιος quadrisyllabum
575,3.

ἀέναιος δόμος 1063,1. ἀέναιον δάκρυον
562,6. ἀενάου κρήνης 813,2. ἀένειον
σῆμα 367,1. ὑπὸ στάλα ἀενάω
250,4.

πένθος ἀεξίβιον 562,10.

κρίον ἀεξικέρων 1102,2.

ἐλευθέρον ἄμαρ ἀέξειν 461,1. θεσμὸν
ἀέξων 555,5. τιμαῖσιν τινα 830,1.
εὔσεβίην 1064,3. παῖδας ἀεξομένους
498,8. ἤεξησεν liberos uxor 403,
12. πόλιν 916,1. pater filiam 917,3.

Τάρταρον ἀερόεντα 1136,3.

ἡέρταζε 618,10.

ἀετόν Prometheum 1082,17.

ἀζαλέην Δήμητρα 618,13. γῆρα ἐν
ἀζαλέω 1046,12.

ἀζόμενος σοφίης ἐὼν ἡγητῆρα 847,5.

ἀζομένη deam 847,5. γονήων ἀζο-
μένως τιμάν 1028,40.

ἄζυγος μόσχου 1035,21.

ἀηδονίδα puellam 551,6.

ἀηδών 546,3. 628,1. ἀηδόνα 246,8.

ἀηδόνας carmina 618 ep. 9.

πέμπε δι' ἡέρας εὐστοχον ἄγρην 1104,5.

ἡέρι πολλῶν 312,5. ὑπ' ἡέρι 594,10.

μακάρων εἰς ἀέρα 654,4. τὸ σὸν

κάλλος ἀπῆλθεν ἐς ἀέρα 723,1. εἰς

ἡέρα πολλὸν ἀείρας 599,5.

ἀθαλάμειτον ἡλικίην 372,32.

οὐκ ἀθέμιστον 1046,88.

ἄθεος Καμβύσαις 991,4.

ἀθιγής 520,3.

ἀθικτα ἄμματα παρθενίης 248,8.

ἀεθλεύοντι 935,1.

ἀθλητῆρσι 969,3.

ἄθλα Σελήνης 947,4. ἐξ ἀέθλων εἰς

Ἄιδην ἔμολον 618 ep. 2.

ἀθλοθετῆρα 584,2. gen. 888,1.

ἀθλοθέτην 969,2.

ἀθλοφόρος ἵππος 625,2. ἀθλοφόρου

martyris 1063,1. ἀθλοφόροις ἀνδρά-

σιν 407,8. ὄχοις 932,12. ἀθλο-

φόρους ἀγῶνας 938,3. 1062,3. ἀε-

θλοφόρον 112,1; 855,2; 942,4. Add.

306a3 praef. 932a4.

ἀθροΐσης male pro ἀθρήσης 618,20.

σὺν ἀθροΐσιν ἄκεσσι 1034,26.

Ἄθυρ mensis 988,6. 7.

τέκνον ἄθυρμα φέρεν Mercurius dis

inferis 272,10. ἀβρὸν ἄθυρμα canis

626,3. ἦν — θρέφειν ἄθυρμα δόμος

810,4. ἀθύρματα 1077,1.

χορὸν εὐρὺν ἄθυρον 325,9.

αἶ κε c. indic. aor. 243,31.

αἶ i. q. αἶ 991,8.

αἶα 637,2. 1049,8. Ἰλιάς αἶα 1081,1.

πατρίδος αἶης 1080,1.

αἰάζει 230,4. 270,4. αἰάζων τύμβος

κῆρα 603,2. αἰάξας 233,7.

αἰακτὰν θύγατρα 205,5. αἰακτῷ τάφῳ

Add. 228b2.

εἰς τὸν αἰαντὴ χρόνον 263,2.

αἰγίοχος v. Ζεὺς.

αἰγίπυρον 548,2.

αἰγλήεντι δόμῳ 1064,4.

αἰδαλος τύχα 240,5.

αἰδημοσύνη 708,2.

αἰδίων οἶκον 363,2. πένθος 519,4. ὑπά-

των λάχος 919,7. αἰδίου μνήμης

325,15.

αἰδοσύνη (?) 561 adn.

αἰδοῖ παρθενίης 875,2.

αἰζήον 340,1.

αἶθε 1133,1.

αἰθέριον πόλιν 225,3. αἰθερίοις τεί-

ρεσσι 650,11.

αἰθεροδρόμων ἀστέρων 185,7.

ἐς αἶθερον 312,4.

αἰθέρος ἀθανάτοισι δόμοις 570,8. δι'

αἰθέρος 990,5.

αἰθρην 325,5.
 αἰθόμενον sole Memnonem 990,2.
 αἰθόπι οἶνω 1034,28.
 βρέφους αἰλινον 694,1.
 αἶμα Διός 831,1. κλυτὸν αἶμα 1046,4.
 αἶμα σὺν frater sororis 722,8. αἶμα
 Ἐρεχθεῖδαν 928,4. πῶλων αἶμα praef.
 932a5. αἶμα λόχον 991,13. αἶμα
 λαχοῦσαν 1044,1. ἀφ' αἵματός τι-
 νος 951,2. ἐξ αἵματος 852,3. αἵ-
 ματος 1046,87. ἅ νῖκα πύκταισι δι'
 αἵματος 942,1.
 δι' αἱμασίῳ 782,4.
 αἰμορῦτοιο νόσῳ 218,8.
 αἰνάρτεον θάνατον 425,3.
 αἰνητὸν στέμμα πάλας 247,6. αἰνητῇ
 πατρίδι 546,1. μέγ' αἰνητῇ παρακοίτει
 647,6.
 αἰνόμορος 86,2. 314,27.
 αἰνοπαθής 272,16.
 αἰνοτόκων γονέων 692,3.
 αἶνος ἐφ' ἱστορίῃ 878,10.
 Κέρβερον αἰνόν 1082,11.
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.
 αἰπηνῆς δόμος 1069,1.
 αἶπος 781,1.
 αἰπυνώ βασιλῆος Osiridis 1028,19.
 αἰπυτάτων θώκων proconsulis 912,2.
 εἶλον ἀγῶνας 938,3. θαίμων ζωᾶς εἶλε
 φίλαν ἄλοχον 562,2. εἶλ' ἄτροπος
 Κλωθὴ Νικοκράτην βίотου 462,9. τίς
 τίνα πρῶτον ἐλεῖ 1103,2.
 αἰρετίσας 252,7.
 γαῖα εἰς φάος ἦρε 156,1. φθόνος ἦρε
 Εὐκλάδιον 379,1. τάξιν ἦρε πάλης
 966,4. κλέος ἦραο 534,5. πάλον
 ἦρατο 859,5. ὦν ἐσθλὴν ἄρατο
 κλέος 185,13. ἀραμένη δαΐδας 818,
 12. ἡρεμίην κοίτης ἀραμένη 321,11.
 τέχνην ἀράμενος 532,2. σωφροσύ-

νης ἀραμένη στέφανον 686,4. ἀρά-
 μενον στέμματα 881,2. κῦδος ἀρα-
 μένοιο 1070,3. ἀράμενος παγκράτιον
 944,4. περὶ νῶτον αἰέρας 1102,1.
 εἰς οὐρανὸν εὐρὺν αἰέρας 441,10. εἰς
 ἡέρα πολλὸν αἰέρας 599,6. ἡείρατο
 πεύκας Add. 241a1. ὠδίνων φόρ-
 τον ἀειρομένην 467,2. δόξαν αἰερά-
 μένος 506,6. 11. gen. 1083,4. κῦ-
 δος ἀειραμένη 904,2. ἀερθέν 462,13.
 αἶσα μάχης 30,2. αἴσης πότμον 243,9.
 ἐκ Διὸς αἴσης 594,5. αἶσαν ἔκυρον
 683,3.
 μηδὲν αἰσθομένα 313,6.
 εἴ γ' ἐν φθιμένοισί τις αἰσθησίς ἐστιν
 700,4. αἰσθῆσιν τῷ λίθῳ ἢ φύσιν
 ἔδωκε 1002,4.
 αἰσίμου ἥθους 257,5.
 αἴσιος ἐν φιλότῃ 615,3.
 ἡίστωσεν 162,3.
 αἰσχῶν particip. 336,5 adn.
 αἰτέρομαι τί τινος (gen. pretii) 974,4.
 οὐκ οἶδ' εἴτε κακῶν αἴτιον εἴτ' ἀγαθῶν
 371,6. 576,2.
 αἰχμὴν στῆσαν 749,5.
 οἶοισα i. q. αἰόισα 983,8.
 αἰῶνος ἱστορίην 878,4. αἰῶνι per omne
 aevum 587,2. αἰῶσιν παρέδωκε
 corpus 642,15 adn. — αἰῶνων
 gnosticorum 726,3. 6.
 αἰωνοσυρεῖον 1140,8.
 ἀκαίριος 647,11.
 ἀκαιρος δύναμις 1039,4. 1040,9.
 ἀκάκη θεῷ Platonī 462,14.
 ἀκάκωτος εὐχή 618,39.
 πυρὸς ἀκαμάτοιο 618,7.
 ἀκαμπτον τρίβον 193,4.
 ἀκαρῆνος Memno 1013,1.
 ἀκατάγνωστος 728,3.
 ἤκαχε 325,10.

ἀκείρεσθαι et ἀκερσεσθαι v. Φοῖβος.
 ἀδύνας ἀκείρο 562,7. νοῦσου μ' ἀκείσω
 803,3. λιμὸν ἀκείωμενος 1033,21.
 ἀκέσεις 863,6.
 παντοίης ἀκесμα νόσου 554,2.
 ἀκεσώδυνε (Παῖδαν) 1026,7.
 ἀκηρασίους σκήπτροις 907,4.
 κάλλος ἀκήρατον 174,4. δῶροισιν ἀκή-
 ρατος 173,15. ἀκήρατον Mariam
 1062,5.
 ἀκινδύνον γέρας (τὸ σιγᾶν) 1137,2.
 ἀκινήτην γαῖαν 1046,73. ἀκίνητοι θεάι-
 ναι 1046,80.
 ἀκλαυτον τάφον 696,5.
 οὐκ ἀκλεῇ Add. 307a1. οὐκ ἀκλεᾶ
 πόνον 850,4.
 ἀκλυτα 1046,91.
 ἀκμαῖος Add. 241a5. κάλλει ἀκ-
 μαίαν 127,2.
 ἀκμήν νέος ὢν 669,2.
 ἀκμήτα πείρατα τέχνας 1054,4.
 ἀκοιμήτου βασιλῆος 1064,9. ἀκοιμή-
 τοις δάκρυσιν 507,4.
 μάχης ἀκόρητον 993,5. ἀκόρητον ὀδυ-
 ρομένῃ 1046,19.
 νόσων ἄκος 243,7. ἄκος λοιμοῖο 1035,
 27. ἄκος φέρεις 1027,37. ἄκη
 202,4. ἄκεσι 1034,26.
 ἀκοσμίας 1068,2.
 φρενὶ πότμον ἀκούει Add. 241a13.
 ἀκρατον 1119,2.
 ἀκρας collibus 1028,72.
 ἀκριος Περγαμίας 1035,8.
 ἀκρίς 546,12.
 ἀκριτε δαίμων 204,3. ἀκριτον ἀλικίαν
 θεμένα Φερσεφόνα 244,2.
 ἀκροθίνιον ἄρκτου 811,5.
 ἄκρον ἔχων σοφίας 442,2. ἄκρα φέρουσ'
 ἀρετῆς 224,2. ἀκρετάτοις χεῖλεσι
 547,8. ἄκρον adv. 948,3. ἄκρων
 (scopulorum) ἑξίφος 214,5.

ἀκταῖς Σιννητίσιν 810,1.
 ἀκτὶς ἀελίω 1028,8. ἀκτίσιν πυρίναις
 987,2. ἀκτῖνας ἀνίσχη 1000,3.
 ἀκτεῖναι 321,4 adv.
 ἀκυλότην τύχη 149,8.
 ἀέκουσαν ἀνάγκαν 1028,54.
 ἄλαλοι κείμεσθα 620,8.
 ἀλάμπετον Ἄδαν 241,5. ἀλάμπετον
 οὐδας 264,5.
 ἀλαμπέας Ἄιδος εὐνάς 431,3.
 ἀλωμένον ἐν ξενίῃ 1041,8.
 πένθος ἄλαστον 243,21.
 ἀλάστωρ 1038,31. ῥόμβος ἀλάστωρ
 1046,93.
 ἀλγήσας φρένα πολλά 815,9.
 ἀλγηδὼν 215,4.
 πινυτῷ δεδημημένος ἄλγει 233,5.
 ἀλδήσκοντες ἀνέτρεφον 511,3.
 ἀλέασθαι 1046,97.
 ἀλέγησθον 1046,65.
 ἡρώων ἀλεγίζειν 1046,42.
 ἀλεείνων 1068,7.
 ἐπ' ἄλεφα χεῖρομαι 816,3.
 ἀλεξητήρα κακῶν 831,13.
 ἀλεξητήρια νούσων 884,3.
 ἀλεξιχοροισιν αἰοδαῖς 1027,35.
 νοῦσον ἀλευάμενος Add. 815a12. ὕβριν
 ἀλευάμενον 847,2.
 πένθος ἄληκτον 690,3.
 ἀλιγκίου ἡρώεσσιν 648,3.
 ἀλικλύστῃ παρ χθονὶ Πειραεὺς 113,2.
 ἀλιμυρέα πόντον 256,5.
 ἀλίας Στροφάσιν 184,6.
 ἀλίπλαγκτος ἔχis 1033,15.
 ἀλιστεφής Thasus 208,16.
 ἀλιτρονόων 1052,5.
 ἀλιτροσύνην 1046,78.
 ἄλκαρ 1035,10.
 ἀλκή κρατίστους 878,1. φρενὸς ἀλκῇ
 (μέγαν) praef. 856a1. ἀλκὰν Ἐλ-
 λαδικὰν 1081,2.

ἀλκίμῳ Ἡρακλεῖ 790,2. ἀγῶσιν ἄλκι-
μον 854,4. ἄλκιμον Heroem deum
841,1.
ἀλκυονίς 205,6 adn. 241,8. 367,5 adn.
ἡλλάξατο ὠδίνα λυπῆς 691,3.
ἀλληλοφονίης praef. 877b.
ἀλλίστου Ἰδῶ Add. 697a2.
ἀλλοδαπὰν γαίαν 244,5. γαίῃ ἐν ἀλ-
λοδαπῇ 707,3. ἀλλοδαπῶν θαλασ-
σῶν 834,2.
κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονός 363,4.
ἄλλης ἄλλος ἀπ' ἀγρεσίης 1104,2.
ἄλλο δ' οὐδὲ ἔν 646,6.
ἀλλοτρίαις παλάμαισι 618,28. ἀλλο-
τρίως miro modo 989,2.
ἄλμα κρημνῶν 225,2.
ἀνθρώποις ἀλόγοις 329,4. ἀλόγων
animalium 459,8.
δαίμων ἀλόγιστος 334,10.
ἀλοιδόρητος 728,4.
ἀλὸς οἶδμα 115,3. σύμπλουν πολλῆς
ἀλός 329,8. ἀλὸς ἔκτοθι 792,5.
ἄλσος Musis sacrum 829,1. ἄλσει
μέσσω statua posita 883,1. ἄλσεια
δενδρέων 1046,82.
φόνων ἀλύκτων 793,4.
ἄλυπον 323,1. γῆρας ἄλυπον 67,3.
ἀλύπως ζήσας 728,1. πρέσβυν ἄλυ-
πότατον 202,6. ἀλυπότατος κλιντήρ
450,5.
ἀλύτοις δεσμοῖς 429,1. 737,1. acc.
170,6. νήμασι μοιρῶν 520,7.
ἀλωήν 1046,68.
ἀμαιομακέτοις βυθοῖς 863,4.
ἀμαλλοτόκοις πεδίοις 1028,3.
ἀγνῆρατον ἀμαράντου 547,3. πνεῦμα
ἀμάραντον 250,5.
ἀμαρυγᾶς 1028 col. III 19.
ἀμαυρῶς 556,3.
οἶκον ἀμαυρώσας 321,2. βίος ἡμαίρω-
ται 344,12.

ἄμαχος ἐβίωσα 387,6.
ἀμήσετε καρπὸν 1036,19.
ἀμβλυωπὸν 459,4.
ἀμβολὰς Nili fl. 980,3.
σωματος ἀμβροσίην 338,3.
ἀμβροσίῳ πέδου 1068,8. ἀμβροσίης
μοίρης 470,2. ἀμβροσίῃσι τραπέζαις
312,13.
μετέβης ἐς ἀμείνονα χώρον 649,1.
ἀριθμὸν ἐτῶν ἀμείβων 239,5. παρὰ
τύμβον ἀμείβων 618 ep. 15. ἀμεί-
βοντα κλυτὰ φύλα Κελτῶν 831,11.
ἀμειβομένον οἶμον μοιρῶν 688,2.
πίστιν ἀμειβομένην 117,2. ἀμειβόμενοι
χάριν 500,3. 878,12. χθονίων ὅρμον
ἀμειψάμενος 958,13. ζωὴν ἀμειψα-
μένον 959,9. ἀμειψαμένῳ δῶματα
Κλυμένον Add. 552a2.
ἀμειδῆτον Τάρταρον 575,2.
ἀμειλικτος μοῖρα 340,1. ἀμειλικτων
(sic enim corrig.) ὑπὸ μοιρῶν
324,1. ἀμειλικτους ὀδύνας 562,7.
ταῦτα ἀμειλίχα σάρκες ἔχουσιν 650,8.
ἔργον ἀμεμπτον 797,1. κόσμον 1069,5.
δρόμον ambulationem 714,2. ἀμέμπ-
τως 1041,3.
ἀμεμφὲς ἀγαλμα 740,1.
ἀμένονα πονήσας 618,28.
ἀμερίμνως 727,11.
κερδέων ἀμετρησίῃ praef. 877b.
ἀμετρήτων μάλα μόχθων 840,1.
κάλλος ἀμετρον 1062,2.
ἀμήτορα μητέρα 365,3.
ἀμητὴν 1028 col. II 38.
ἀμηχανίης πόρον 1073,4.
γάμων ἀμεινάντων 204,13.
ἄμματα παρθενίης 248,8.
ἄμμι 461,9. 590,9. ἄμμε 208,21.
ἄμμιγα 474,8. 948,4.
ἄμμορος πάτρης Add. 242a10. -ἐσθλῆς ἐλ-
πίδος 551,11. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.

αφθιτος ἐν ψυχᾷς 673,1. ἀφθιτε
δῶμε 200,1. ἀφθιτε Νυμφάων
828,2.

ἀφθόγγω φθεγγομένα στόματι 234,4.

ἀφθονος εὐλογίας πηγὴ Add. 35a5.

ἀφί i. q. ἀμφί 215,5.

θυμὸν ἀφέντα πόλει 466,2.

ἀφιζάμενοι 981,9.

ἀφλέκτους πεύκας Add. 241a1.

ἀφώρισε κάλλος (Venus) 244,3.

ἀφρίεντι ὕδει 1028,74.

βρέφους ἀφύλακτος Ἑρινύς 218,7.

ἄφωνον στήλην 402,1.

ἀχάλινος ὑπ' ἀργύρου 855,7.

εἰς ἀχάριστα σπείρων 618,14.

ἀχθεινοῖσι βόεσσιν 618,16.

ἄχθος χθονὶ κείμενον 1061,1. ἄχθος

ἔχουσα κραδῆς πένθεος 679,4.

ἀχθοφορεῖ 1102,2.

δεσμῷ ἐν ἀχλυόεντι 748,3.

ἐπικείμενος ἄχλυν 310,3.

ἄχνας ἀνθεσιν 1028,75.

ἄχρους βέλος 1034,10.

Χριστὸς ἄχραντος 1067,4. gen. 427,7.

ἄχραντον δόξαν 427,9. ἄχραντον

(ἀγαλμα) 805,3. ἄχραντα θέσμινα

Add. 97a6. ἄχραντα ἐκύησε 671,2.

ἄχρι c. acc. 618,8. ἄχρις ὅτου 314,

24. ἄχρις ἐπὶ 1023,42.

ἄψαυστοι τέκνων 241,2.

ἀψευδεῖς τοὺς ἀοιδούς δεῖξα 277,1.

ἀψευδέσιν ἄλκαρ ἐπ' ὄμφαις φαίην

1035,10.

ἀψίδα 440,9. 445,4. ὑπὲρ ἀψίδων

1078,7. ἐς δεκάταν ἀψίδα σελάνας

1028,38. ἐφ' ἀψίδεσσιν Ὀλύμπου

618,3. 33.

ἄωριον 16,1.

ἄωρος 12,2. ἄωρον μίτον μοιρῶν 478,1.

ἄωροις περιπέσοιτο συμφοραῖς 376,9

cf. seqq. ἄωροτάτην ἡλικίην 372,32.

ἄωρότητα 372,32 adn.

ἄωτον 1089,7. ἄχρον ἄωτον 455,1.

νεαρᾶς ἄκμης ἐν ᾧτῳ 154,3.

ἔργια βάζων 587,5.

βάθρον τὸ Ταρτάρειον 1034,19. βάτ-

θρα 807,4.

εἰρήνης βαθυκάρπου 792,1.

βαθυκτεάνων ναετήρων 1069,1.

βαθυνομένας νάσως 1028,70.

βαθὺ γῆρας 452,12. βαθείας ἐκ

φρενός 1028,13.

βαιῆς ἅπο 582,5.

νέας βαίνουσιν ἐς ἐλπίδας 465,1.

τοκέων βάκτρον 257,2.

βάκχοις 871,7.

βάλλε δάκρυον 363,6. βάλλον ἐμὸν

ὀλέτην δαίμοσιν 334,15. ἀκτίσιν

βαλλόμενος πυρίναϊς Memno 987,2.

βάλλον ἐς μακάρων νήσους 366,6.

βάξιν 989,2.

βαρβίτῳ 102,3.

νόσῳ βεβαρημένος 335,3. γήρα

608,6.

βαρναμένον 180,2. 182,2.

βαρυαλγῆς νοῦσος 228,3. 803,3. 1027,23.

θρήνος βαρύδουπον 344,13.

βαρυζήλου τέρμα τύχης 214,6.

Κλωθὰ βαρύμηνις 693,1.

ἀστόργοις βαρυπάμοσιν 1028,44.

βαρυπενθᾶς 367,3.

βαρυπενθῆς 212,3.

χεῖρα βαρύφθορον 376a1.

ἥς (νόσου) ἔσχ' ἐπὶ σοὶ βάσανον 722,2.

βασάνων ἀνάγκη 1064,6.

βασίλειαν θεσμοφόρον 1028,69. βασι-

λέας μέρος 768,8.

Αἰγύπτου βασιλεία Isis 1028,1. βα-

σιλεία γυναικῶν Faustina 1046,51.

βασιλεύς et βασιλῆς inperatores ro-

mani saepissime. — νόσος ἐκ βασι-

λίων 1028,5. βασιλεῦ (Παϊάν) 799,1.
 ἀντολῆς βασιλῆα 998,1 et βασιλέος
 ἐψίου 1003,3 (Memno). ἐς βασι-
 λῆος ἰκέσθαι (Aegypti) 118,3. θειο-
 τάτων ἐκ προγόνων βασιλῆ (Nicoëreo
 Cyprius) 846,4. Ἀντίοχος βα-
 σιλεύς (Balbillae proavus) 991,
 12. ἐκ γένεος βασιλῆων 900,1.
 βασιλῆα archont. att. 972,1. βα-
 σιλῆα λόγων 910,1. — βασιλεύτερος
 1046,36.

θάλαμον βασιλείον Add. 888a3.

ἀελίω βασιλῆον 1028,48.

βασιληίδος (Sabinae) 989,3. 991,11.
 dat. 988,3.

βασιληίδος ἀρχᾶς 1027,10. -ίδα τι-
 μάν 1028,53.

βασιλίδος 685,6.

βασιλίαν πίστιν 1060,1.

βασιλισσαν Ἰσν 1023,3.*

βάσιν πεδίων 1028,72. σὺν βάσει
 ἀργυρέῃ 805,2.

βασκανίει τοῖς ἀγαθοῖς Ἀίδης 496,6.

βασκανίους Ἀίδεω 381,2.

βάσκανος Satanas 1140,4. βασκάνω
 πικρῷ 734,2. βάσκανος δαίμων 345,1.
 vocat. 569,3. φθόνος 379,1.

βάτος 548,2. βάτοι 546,5.

νηοία βεβήλοις 109,1.

ἄχους βέλος 1034,9. Ποντίων βελῶν
 classis Ponticae 337,1. βελέεσσι
 invidiae 1116,1.

βέλτερον 986,1.

Βένετον μέρος circense 935. Βενέτους
 ibid. v. 6.

βενεφικιάριος ἡγεμόνος 444,3.

βένθεσι πλαζομένη (vel νηχομένη)
 872,8. ἀπεράτοις βένθεσιν 1028,59.

μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.

βῆμα ἀμπαύσας 979,1. βῆμα θεητροῦ

820,1. βήματι Βιθυνικῷ tribunali
 395,4.

μηδὲ βιάζου θεόν 1038,10.

βιαιῶν θανάτῳ 624,3.

ἐκ βίβλων δρεψάμενον 853,4. ἀναλέ-
 ξας 878,5. — V. βύβλος.

βικαρίῳ 919,2.

βιοδῶτα Aesculapi 1026,5.

βιοδωτόρος Ἀτθίδος 820,2.

βιολόγος φῶς 609,6.

ἐκ γαίης βλαστῶν 75,2. Χῖος γενεάν

βλαστῶν 88,3. εἰς κρίνα βλαστή-

σειεν ὅστέα 547,1. βλαστήσας

εἰς ἄνθεα ib. 4. ἀγανυστάτων ἀπὸ

πατρῶν βλαστήσας 403,4.

βλαστήματα τέκνων 275,3.

βλαστὸν filium 224,6. βλαστὸν γαίης
 659,1.

βλαψίταφον κόλασιν 712,4.

βοαγός 806,1.

βοαῦλοις 1028,73.

βοηθὸν ἔξεις τὸν Πύθιον 1039,2. 1040,7.

θρήνοισι βοητὸν ὑμῆναον 418,7.

βόθρους 1034,24.

βολαῖς κεραυνῷ 1028,80. βολαῖς σελά-
 γεσκε 1028,9. βολαῖς χρυσοῦ 832,2.

πυροφόροις βοτάναις 321,2.

δένδρεα βοτρυνέντα 1046,69.

βοτρυοστεφάνῳ κωμωδία 38,3.

βότρυν 1028,79. βοτρυῶν 812,4.

βοτρυώδεος οἴνης 88,5.

βούβρωστις 793,3.

θεῶν βουλαῖον ἀνάκτων 892,4.

βούλαρχον Add. 277a6.

βουλευτής 714,3.

ἐν βουλαῖς ἄριστον 854,3. ἐν βουλαῖς

κρατίστους 878,1. βουλὰν καὶ θάρ-

σος ἔχων 112,3. καὶ βουλᾶ καὶ

χερσὶν ἐς Ἄρεα (πράτος) 187,3.

βουλᾶ καὶ χερὶ 855,6. βουλῆσιν

ἀνάγκης 150,7. βουλαῖς Ἀρτέμιδος 872,12. βουλαῖσιν τινος 949,5. σαῖς βουλαῖς Add. 805a12. — πρώτιστον βουλῆς ἡδὲ πόλεως ὅλης.
 ἀστέρα βουλυτοῖς 618,15.
 βοῦς ἀγελαίας 1082,10.
 νίκης βραβεῖον 318,4.
 βρέτας 1025,7. praef. 831a1. hominis imago 958,8.
 δακρύοισιν ἔβρεξαν ὄλον τάφον 699,5.
 βριαρῆς στρατιῆς 448,2. βριερὸν λέοντα 1082,2.
 βρίθουσα φόνων (γαῖα) 793,4. βριθομένα (πλοκάμισον) 1028,18.
 βρότεια πνεύματα 575,5.
 βροτοκτόνον sphingem 1015,6.
 βροτοφθόρος Ἄδης 544,1.
 βρώμαν 1028,46.
 βρωῶν Christi 725,5.
 ἴσαις ἐπὶ βύβλοις totidem libros scripsit quot annos habuit 305,2. μεμνήσμαι σεῦ κὰν ἐμῇσι βύβλοισι 1005,2. βύβλους in museo positas 829,2.
 ἐκ βυθίου πόντου 1033,16. ἐκ βυθίας ἱλῆος 1028,71.
 θάνατος καὶ βυθός (πάντων τέλος) 459,7. πολλὰ βυθοῖσι καμῶν 613,4.
 ἦγαγε σῶμα βυθοῖσι 642,13. ἐγκατέκρυφα βυθοῖς 863,4.
 γαῖα 563,1. 703,3.
 παῖς γαίος 606,1. — V. γῆ.
 γάλακτος δεομένων τῶν παιδίων 176,5.
 γαληναῖσιν ὅπωπαῖς 403,2.
 γαμετῇ ἀλόχῳ 310,2.
 γήματο εἰς Μαραθῶνα 1046,5.
 γαμήλιον φῦς 256,7. ζυγόν 564,5.
 γαμικὸς μοῦνος ἐν φθιμένοις 288,7.
 γαμῆς ἐλπίδας 325,14.

δικαίων ἐκ γάμων 1039,5.
 γάνος οἶνας 853,5.
 ἑοῖς ἐγάνωσεν ἰάκχοις Ἴσιν 985,3.
 γαστρός μοῖρα 314,22. φέρω ἐν γαστέρι φῶτα et ἔχω κατὰ γαστρός τινα (loquitur lapis) 502,1. 9.
 γειαρότας (βοῦς) 793,1.
 γειτινώσαν πόντῳ κτλ. 810,11.
 γείτων Σαράπιδος 875,2. γείτονα πυραμίδων sphingem 1015,5.
 μὴ γελᾶσης μοῖραν 284,1.
 γέλωτα χεῖς ἱερεῦσιν 1027,32.
 γέμουσι πλούτου (mortui) 128,7. Χαρίτων γέμοντα 622,1.
 γενέθλας ἀρχάν 1028,36. Ζηνὸς γενέθλη 1035,3.
 γενέθλιον νηδύν 1028,17.
 τεκέων γενέθλη 824,1. ἡμερόντα γενέθλα 403,13.
 ἄρτι γενειάζοντα 345,1. ἄρτι γενειήσαντι Add. 552a3.
 ἄρτι γενειάσκων 100,1.
 γένεσις genitura 314,21.
 γενέτειρα μοῖρα 287,5.
 γενετῆρες parentes 502,10.
 γενέτου epigrammatis i. e. poetae 979,4. γενέτας parentes 1026,6.
 γενέτωρ 205,1. 218,3. 698,7. 852,3. 917,4.
 γεννάδας 424,7.
 ἔχει τὸ πρᾶγμα γενναίαν ὑπόσχεσιν 1039,20. 1040,25. γενναῖά σου 667,4.
 ὁ ταλαίφρων γεννήσας 314,13.
 γέννημα 592,1.
 θεῷ γεννήτορι πάντων 915,7.
 ἐκ γένους γένος 502,28. Μουσῶν σέμνὸν γένος Add. 228a7. μαρμαραρίων τὸ γένος 920 II 7.
 γεραδὸς νόος 853,1.
 γέρηρέ με δῆμος 946,2. δῆμον βουλήν τε γεραίρων 120,3. τίμησε γεραίρων

502,3. ἐπεστεφάνωσέ γεραίων Add.
97a7. ἐλέγοις σε γεραίρω 1000,1.
γέρηραν εἰκόνι 892,4. δόμῳ (templo)
γεραίρει 1064,4. σούς ἐγέραιρε τό-
πους 815,6. θυσίην λοιβαῖσι γεραίρει
815,3. μῆρα γεραιρόντων 1035,20.
μνῆμα γερασσάμενος 425,8.
γεραῖρά *sacerdos* 44,1.
γεράρω Τιθώνιο 992,1. γεραῖς συν-
όδου 409,7. γεραραῖς χερσίν 670,2.
γέρας (plur. γέρα 1046,45. γέρα
889,7. γέρατα 1046,29) *sacerdo-*
tium 866,4. *statua* 845,3. 849,1.
935,2. γεράσσειν *donis* 857,3.
τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων 7,2.
θανοῦσιν 502,6. ἀποφθιμένων τοῦτο
γὰρ ἐστὶ γέρας 249,4. εἵπερ χρηστοῖς
γέρας ἐστὶν 48,6. εὖσεβίης γέρα
199,6. σαοφροσύνης γέρας 338,3.
τιμᾶς γέρας (?) 884,1. γέρας τελέ-
σας 773,2. ἀμφίπολον γεράων
1046,52.
γερουσία *prae*f. 1119b1.
γευομένην ζωῆς 371,1. γεύομενον ζωᾶς
576,1. βίотου 540,1. γευσσαμένη
βίотου φωτός 421,1. γευσάμενον θα-
λάμου 520,3. γευσάμενος ἡβης 587,1.
γέφυραν 1078,9.
γεωμόρον τέχνην 185,8.
γεωπονίης 446,5. 452,2. 453,4.
γεωργός 618,13.
γῆς γόνος 606,4. γῆς παῖς 1037,6.
κατὰ γῆς τάφον ἔτευξε 399,2.
γῆθε 421,3. γηθόμενον 452,12. γέ-
γηθε 1027,24. γεγηθώς 314,5. γε-
γηθότες 1027,4. σκιρτώσα γέγηθας
649,3. γαθομένα πεδίοισι Μέμφις
1028,4. ἐν σπονδαῖσι γεγαθότα
240,3.
γηθούνη 321,5. γηθούνην 859,6.

γηθόσυνοι 1027,36. γηθοσύνους ie-
ρεῦσιν *ibid.* 31.
γηραιῇ μητρὶ 434,8. γηραιὸν βιο-
τᾶς τέρμα 241,10. βίοιο γηραιὸν
μέτρον Add. 497a11. γηραιῷσι μιγή-
μεναι ἡλακάτησιν 1046,18. γηράος
573,4.
γηραλέου βίου τέρματα 237,2. γηρα-
λέης ἐλπίδος 376,3. γηραλέην ἐλπίδα
201,6.
γῆρας θέμενος 446,4.
γηράσκειν καλῶς 861,4. ἀφθόνως γη-
ρασκέτω 463,6. γηράσκοντας 449,6.
γηράσαντα 303,4. 452,18.
γηροκόμους *filiis* 536,4. γηροκόμον
χέρα 152,12.
γῆρος i. q. γῆρας (?) 426,3.
γηροτρόφους ἐλπίδας 233,10.
γῆρυν 986,2. 1000,6.
παιδείας ἡλιπίζα γενέσθαι 167,5. ἥς
ἐγένον σοφίας 523,3. χρόνοις πολ-
λοῖς γεγαῶτα 601,2. γεγαῶτι κα-
σιγνήτω 173,19. — ἔγεντο 187,2.
406,8. 990,12. — γενέσθην *nata-*
sum 870,4.
γνώθι βίου τὸ τέλος 533,2. μηδὲν
κακὸν γινούς 689,4.
γλαυκώλεον Τιθύνην 1028,58.
γλυκιότερον 572,4.
τὴν πάντων γλυκίω 678,1.
γλυκύθυμον 462,15.
ἐγλυφα 620,4. ἐγλυφεν *prae*f. 831b1.
γλύφας 841,5.
γλύμμα 1129,1.
γλυπτῇ στήλῃ 149,1.
γλυφῇ 917.
γλυφικῆς 841,4.
γλώσσαν τμάξε (Cambyses Memnonis)
991,3. γλώσσαν Ἀθηνέων *Herodem*
1046,37.

γνώσιος ἑραστής 829,3. τέκνα γνήσια
 καὶ χι νόθα 120,6.
 γνώμας μύθων 851,2.
 γνώμων νόος 1028,51.
 γνώριμος discipulus 883,2.
 γνωστὸν πολλοῖσι βροτοῖσι 716,7.
 γνωτὴ Add. 228b3. γνωτῶν 404,5.
 γνωτοῖς πᾶσιν 91,2. 698,2.
 γοηρὸν ἴαχε 790,7.
 γονέτου (an γενέτου?) 427,3.
 γονὴν Δόμνας filiam 372,15. γονὴν
 subolem 476,6. γοναῖσι Σοφοκλέος
 208,5.
 γονοέσσας αὐλάκας 1028,1.
 τὸν ἐν γονάτεσσι Πρίηπον 782,5.
 γονέων ἐλπίς, ἔπειτα γόος 116,2.
 γοργῶπις Ἀθῆνη 1046,54.
 Γορπιαίου mensis 323.
 γουνὸς Ἀμύκλης 473,5.
 γραῖα 550,12.
 γράμμα et γράμματα titulus 89,6.
 114,1 (τὰ πρόσθεν γρ.). 258,5
 (κολαπτόν). 616,2. 679,1. 722,7.
 797,2. 825,3. 978,5 (ἀγρόν). 982,1.
 σχεδίου γράμματος 618 ep. 6. γράμ-
 ματα Περιδῶν 851,6. — εἰς πέλα-
 γος γράμματα γράφαι proverb.
 1038,8.
 γραμματεύσαντα τοῦ συνεδρίου 964.
 γραμματικὸς κλεινὸς Aristophanes 1085,
 12. — γραμματικῆς τέχνης 534,4.
 τέχνην γραμμαῖσιν ἰχνεύειραν 185,9.
 γραπτὴν λίθον 1089,8. εἰκόνα γραπτὴν
 97,1.
 γραφεῖον 980,4.
 γραφή titulus 211,4. 347,1. 417,2.
 721,4. 722,3. 783,2 (γρ. παροῦσα).
 957,5. — γραφαῖς picturis 1075,6.
 γραφίδεσσι κατέξυσα 1028,11.
 ἔγραψε κάπῳσε 1099,1. ἔγραψε κῆ
 ἐχάραξε 1101,1. τύμβον γράψαν

313,14. στηλὴν γράφατο 527,4.
 ἄταφος ὧδε γέγραμμαι 285,1. —
 V. γρόφων.
 γρόππατα 990,11.
 γρόπτα 991,14.
 γρόφων 740,2.
 γυάλοις ἐν Τήλῳ 199,3 . . . γυάλοις
 1032,6. Ἀπόλλωνος γυάλοις Delphis
 Add. 875a7.
 γυῖα 1016,5.
 γυιοπαγεῖς καμάτους 853,6.
 γυμνὰς ἔπλετο ἀμφί τι (exercitatus)
 104,4. — γυμνὰς exercitatio 223,7.
 239,3 (γ. εὐμόχθου). Add. 552a5.
 γυμνάδος πόνον 201,5. γυμνάδος
 ἔργοις 233,1. — γυμνάδος ἐν τεμένει
 222,2.
 γυμνασίαις 949,6.
 γυμνάσιον 490,2. 970,1. γυμνασίαις
 παρεδρεύων 689,6. τῆς ἐν γυμνα-
 σίαις φιλίης 958,11. γυμνασίου
 φίλος 207,2. γυμνασίων ἔργα 74,5.
 ἐν γυμνασίῳ Ὀμηρεῖω 860,4. γυ-
 μνάσιον iuvenes 252,6.
 γύψου μεστῇ βάσει 805,2.
 οὐχ ὑμέναιον ἐδαδουχῆσατο μήτηρ 413,3.
 δαδούχε Διὸς τέκος 818,23. — δαδού-
 χος Κόρης 822,9. ἀπὸ δαδούχων
 γεγῶτα 950,1.
 εἰκῶ δαιδάλλων Add. 805a(a)3.
 δαίδαλον ἀρχέτυπον 1084,4.
 ἀπὸ δαιμονίου 95,4.
 δαῖμον Apollo 802,1. Sol a Jove
 adpellatus 618,34. δαίμονες αὐτοὶ
 dei 526,2. Add. 688a1. μετὰ
 δαίμονας ἄλλους 243,5. δαίμοσιν
 εὐσεβέσιν dis manibus 607,1.
 κύλιξ δαινυμένοισι πρέπει 1049,10.
 δαινίσθω φλόξ 1034,26.
 δαιξάνδρων ἀπὸ χειρῶν 1028,45.

προτιτύσκετε δαῖτα 1035,24. ἡδόμενον
κατὰ δαῖτα 312,14. λυπρὴν δαῖτα
Χάρωνι 647,16.
δαίδαας 818,12. 822,8.
δαίφρονι (Orsippo) 843,1.
δαίοντες (μῆρα) 1035,22. πόντος καὶ
γαλία δάσσαντό με 432,3.
δαυώσας ἄνδρας 26,2.
κραδίην δάκεν 434,7.
ἀ μάτηρ σε τέκε δάκρυ 201,1. οὐδὲν
πλέον ἢ δάκρυ' οὔσα 365,6.
δακρυχαρῆς Πλούτων 575,5.
δακρυχέουσιν 379,4. δακρυχέων 406,9.
δακρυχέων συχνὸν ἀπὸ βλεφάρων
563,4. οὐ παύεται δακρυχέουσα
423,7.
ὁ φθόνος αὐτὸς ἑαυτὸν δαμαρίζει 1116,1.
χώρης πυρὶ δαμαζομένης 1015,2
adn. δαμαζομένης θαλάσσης 1028,
64. νούσου ὑπὸ στυγερῆς δεδαμα-
σμένη 550,9.
ἀποδοῦς τὸ δάνειον Add. 672a4.
πνεῦμα λαβὼν δάνος οὐρανόθεν 613,6.
δαπάνησον Add. 646a6.
εἰς κενὸν ἢ δαπάνη 646,10. τὴν διμερῇ
δαπάνην ἐξανύσας χάρισιν 430,8.
ἐαῖς δαπάναις 818,8. δαπάναις
ἐτοίμοις 1075,3.
δάπτοισα 1026 col. II 7.
δάφνας κλῶνας 786,4.
δαφνηφορήσαντος 1082a.
ἐδάς Πιερίδας 268,4. ἐδάησαν ἄξια
Μοισᾶν 845,1. δαεῖς ἀλεξητήρια
νοῦσων 884,3. δαεῖς 1093,2. δα-
ήμεναι 530,1. 877,3. 1000,5. 1068,
11. δεδαῶς ἄκесμα νόσου 554,2.
τέχνην δεδάημαι Ἱπποκράτους 537,6.
δεῖγμα θῆκεν 257,6. δεῖγμ' ἀρετᾶς
860,6. δεῖγμα χειρῶν Add. 805a(a)6.
δείκηνον 1102,1.
ἀντιπάλλας δεῖμα 343,6.

ἰχθύος ἐν δείπῳ christianorum 725,11.
εἰς ἀθανάτους δεισιδαίμων 607,3.
δεκαμάζου Cereris 406,10.
δεκάπρωτος ἀνὴρ 406,2.
δεκάτην dicatam 748,4. 751,2. 756,2.
765,2. 778,2. 809,1.
ἐτῶν δεκοκτώ 566,1.
δεκοτῶ ἐνιαυτῷ 988,5.
δέλεαρ σοφίης 880,6.
Ὅμηρου δέλτον 185,10. eiusdem ἐν
δέλτοις 471,2. δέλτον ἀνατιθῶ
1096,12. νέην δέλτον 1089,9. ἀπό-
κρυφα σύμβολα δέλτων 1028,10.
δελφίς Arionis 1086,2.
πᾶν δένδρος χαρίεν 546,7.
δεξιὸς ἰστία ἱκάνων ventus 1023,11.
δεξιὸν ἱητήρα 289,3. δεξιά adv.
573,4.
τοῖς ἀδικοῦσι δέος 906,4.
δεσμευθεῖσα ἀλύτοις καμάτοις 737,1.
δεσποσύνη Τύχης 526,2.
ἔτι χροόοντος ἰούλου δευόμενον 569,2.
δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. ὅσων οὐ
πάρος δεδευμένων 790,6.
δεύτερος ὦν τάξει 38,4. οὐδ' Ἐπαμι-
νωνδον δευτεροὶ ἐδράμομεν praef.
768a6.
δεχνύμενος θάνατον 141,2.
δέχεο γηράσαντας ἐς Ἄδου 452,18.
δέξαι τινί τι 740,1. πρὶν δέχθαι
χρυσόν 1092,2. μναστῆρα δέδεξαι
265,5.
ἐδῆσεν coercoit 368,5. δῆσω ἐγὼ
Σωσίικλειαν 1136,1. 3.
παλάξαι χεῖρα δῆνιν λύθρῳ 549,9.
δῆνιν ἔργα 1049,4. φάλαγγα Add.
874a8. — δῆιον bellum (?) 914,4.
τύχης δηλήμασι 538,1.
δημιουργὸς τῶν ὄλων φύσις 1002,4.
δημόθεν 967,2.
δημοκοπία praef. 877b.

πολλοῖς δήμοισι civitatibus 609,1.

— δῆμος Πρασίνων 935.

δαμῳσιν πένθος 179,4. δαμοσίους ἐν
ἀέθλοις 936,2. — τὸ δημόσιον ran-
nus factionis circensis 935.

δὴν 488,1.

δηναίης φόρτον ὁδοιπορίας 710,2.

δῆνεα 618,6.

δῆρις 343,5.

δηρόν 1035,11. δ. ζῶειν 1000,4. δᾶ-
ρον 989,5.

διακριδέν 1028,14.

τοῦτο διακρίνει τό γε σῆμα 604,2.
νύκτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος 1028,
34. τέτραχα διακρίναι ἅπαντας
1035,14.

διάκτορον Mercurium 948,1.

τηροῦσα διέμεινε 159,1.

ὑπερφιάλους διανοίας 41,1. πρὶν διά-
νοϊαν τέρμα λαβεῖν 489,3.

ψυχὴ διέπτῃ (εἰς αἰθέρα) 175,4.

πέλαγος διέπλευσε 642,13.

διασημοτάτου ἡγεμόνος 1078,10. δια-
σημοτάτῃ πόλις 904,1.

ὁδμῇ διεσπείρετο 1068,5.

δεσμούςς διασώζειν εὐσεβείας καὶ τοῦ
καλοῦ 170,6. μητέρα διασώσατε
522,10.

διαύλῳ 1028,33. διάυλον δρόμον
947,3.

τὸ σαφές διαφεύγει 1084,13.

σάρκας σπικάδες διέχευαν 225,1.

ἤρξα διδασκαλίας ἱερῆς 616,4. ἀντ'
ἀγαθᾶς διδασκαλίας 884,2. ἐδίδαξα
πάσαν διδασκαλίην 365,4.

διδάσκαλος 294,1. 372,1. 14 (σαφίης).
883,2.

διδαχαῖς scenicis 608,4.

διδυματόκου 675,1.

διδύμους geminos 515,1. δίδυμον

κορυφὴν ἀρετῶν 543,1. — διδύμους
πὲρι pueri morbus 314,12.

δίδωμι 1130,1. λύπας τοκέεσσι δίδοντα
314,9. πένθος δῶκα τεκούσῃ 476,5.

πατρὶ δίδους γόνν praef. 288 b 3.

ἐτῶν διεξάμειπτο διπλῶα δεκάς 208,11.

διέπων ἀνύσεις ἀτραπιτόν 781,2.

τὴν στῆλιν διελθών 713,1.

μόσχου διετήρονος 1035,21.

διζῆαι 101,1. σὺνομα δ' εἰ διζῆσαι
Add. 697 a 3. τοῦνομα διζόμενος
226,10.

διαστήσας ἡμέρας δύο 996,7.

δικάσας existimans (?) 858,4. δικά-
ζων ἀνδράσι 975,1.

δικαῖος Ἑρμῆς 814,1. ἤσκουν τὸ δι-
καιον 85,3. εἰς τὸ δίκαιον ἀθρήσας
642,5. ἐς τὸ δίκαιον ἔβη ψυχὴ
502,12.

δικανικὴν advocati officium 919,1.

δικασπολία 647,2. 1028,36.

δικασπόλου 908,1.

δίκας τελῶν θανάτοις 480,6. — μήτε
δίκην εἴπας 522,15. 713,12. δικῶν
ρήτῃρα 877,1. δίκας ἀμφιλόγους
647,15. — δίκης ἡμαρ 173,17
christian.

δικηπόλον 1110,4 adn.

δίκτυα 1104,1. ἀμπλακίης 421,3.

διμερῇ δαπάνῃ 430,8.

δίνας Κυανέας 779,3.

δικωῶν (Παιᾶνος Ἰδρυμα) Telesphorus
1027,34.

Δίου mensis 322.

δῖον Ἀθηνόφιλον 867,2. δῖον φάος
ἄλλο 462,16. δῖα γυναικῶν 343,1.
403,11. δῖαν ἄνασσαν 1029,9.
αἰθέρα δῖαν 462,13. δῖε Σαβῖνε
433,1.

διοτρεφὲς Ζωσιμιανέ 422,1.

διπλάσιος πονηρία praef. 1117b3.
 ἐτῶν διπλόα δεκάς 208,11.
 διπτύχοις κόραις 258,5.
 ἀφ' ὕψους δισκοβόλησε νέον 336,6.
 δίσκος 877,4.
 διστάζεις 621,1.
 δισχίλοις ἀνδραπόδοισιν 26,7.
 διφαλέω Ἑρμᾶνος 1028,10.
 ἵππους ἤλασαν ἐκ δόφρων 932,2.
 δόφῃ εἰμ' αἴῃ 1037,8. δόφῃ τειρο-
 μένοισι 1073,3.
 διφᾶς 465,4.
 ψυχῇ διφώσῃ 719,11.
 δίφρος 649,6.
 ἡ με διώξεν secuta est 680,3. δι-
 ῶξας ἵππον 335,3. μοῖρα διωξαμένη
 478,4. — διώκων ἐλπίδι 713,15.
 δμῶν 313,1. δμῶν Ἄιδος μάκελλαν
 1046,84.
 δμῶα πυρφόρον 868,1. δμῶας 1023,9.
 δνοφερὴν νύκτα 1046,26.
 δόγματι νήσου 906,5. ἱερῶν σοφὰ
 δόγματα 853,3. δόγμασι βουλῆς
 Add. 877a2. Τύχης 244,4. μοι-
 ρῶν 274,6. 680,4.
 δοιῶ παῖδε 1046,15.
 ἐδόκειυσα 615,5.
 δοκῶν sperans 314,14. τὰ δοκοῦντα
 θεοῖς 480,3. τὰ δεδογμένα πάντα
 τελεῖται 1038,19. δόξαν συνεφήβοις
 953,1.
 δοκίμῳ 991,7.
 δοκίμως 53,2.
 δολίῳ πόνῳ 722,1. δολίως 387,7.
 δολιχοκροτάφου 937,3.
 δόλιχον βίотου 311,4. 231,4.
 δολιχὴν ἱστορίην 878,4. ἐς δολιχόν
 618 ep. 17.
 δολομήχανε Satanas 1140,1.
 δομεστικοῦ 731,1.
 δόμος Γαλατῶν 706,2.

δόξαν θανάτου (?) 372,25. δόξα'ς
 ἐγγελάσας 101,4. δόξαις μυρίαίς
 αὐξοῦμενον 462,3. κεναῖς δόξαις
 ἐζηκότα praef. 222b5. — δόξης
 ὀρθοτόνου fidei christ. 1062,1.
 δοξασθεῖς 607,7.
 βωμὸν δορποφόρον Add. 828a1.
 δούρων remorum 1028,62.
 δορυθαρσέα Τριτογένειαν 1035,18.
 ἰλίγγην δόσιν Add. 805a13.
 ἀγαθῶν δότεира 1029,11.
 δοτῆρα ἀρετῆς Herculem 831,13.
 δουκικὸς τὴν τάξιν 446,6.
 δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
 δουλίον ἡμαρ 749,4.
 δουλὶς 727,8. δουλίδα καὶ σύμπλουν
 canem 329,3.
 δεδουπότος κούρου 618 ep. 5. δεδου-
 πότα Add. 242a1.
 δράκων Satanas 1140,3. δράκοντα
 Hesperidum 1082,13.
 δράμασι πᾶσι γάμων 1085,8.
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.
 δραχμὴν ἀποτείσει 1132,2.
 παρὰ δρεπάναισιν 618,13.
 δρεψάμενον (ἐκ βίβλων) 853,4.
 δρηστοσύνησι κεκασμένη 121,1.
 δρόμος stadium 618,30. 781,9. Ἡε-
 λίου δρόμον certamen 947,4. δρό-
 μον ἐστέφθη 625,3. εἰκοστὸν ἐτέων
 δρόμον 208,21. ποταμοῦ χειμερίοισι
 δρόμοις 1078,2. μέσους ἡματος
 ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἄλιος ἦχε
 δρόμος (δρόμοις coni. Wilamowitz)
 988,4. ambulatio 741,2. 1072,3.
 δρόσος ἀπὸ χρωτὸς ἰούσα 569,8. ὑδνο-
 βόλοισι δρόσοις 1036,3.
 δρυάδες 147,2.
 δρυμός (κρυμός?) ἀμελίχος 1028 col.
 II, 3. — διὰ δρυμῶν 1104,6.
 δρυς 1028 col. II, 44.

δυεῖν Add. 497a9. — δυσὶν 334,9.
919,2.

δυεροῦ θανάτου 153,2.

ὠδίνεσσι δυηπαθέσω Add. 241a17.

δύναμις ἀκαιρος 1039,4. 1040,9.

δύνασιν μοιρῶν 1079,4.

δύναστον 990,4.

δύνει ὑπὸ γῆν 568,4.

δυσασπρότροπος ἄτη 1033,22.

τὰς τοῦ βίου δισηδιορθωσίας praef. 877b.

δυσέληπιδες τοκήες 340,3.

δυσηγύστους ἐνιαυτούς 462,8.

δύσις occidentis 441,3. πρὸς δύσιν
252,4. δύσιν ἥδὲ καὶ ἡῶ 640,3.

δυσμαθέων 1028 col. II 1.

δυσμή 618,30.

δυσπενθῆς Τύχα 208,8. Ἀΐδας 250,3.

— ἐς ἄλγος 208,15. θαλάμου δυσ-
πενθέα κόσμον 431,1.

δυσποτμώτερον 154,4.

δύστλητα — τολυπεύσει 562,5.

δυστοκέες τοκέες 564,4.

δυσχεόμερον οἶδμα 872,15.

πρᾶγμα δυσχερές 1038,4.

δῶματα Ῥώμης 720,4.

δωμήσας 325,2. δωμήσατο 1047,1.

ἐδωμήσαντο 652,3.

τύμβων δωμήματα 204,1.

πρωτεῖον ἔχειν δωρήσατο Κύπρις 560,3.

δωρήμα 1039,13. 1040,18.

δῶρον ἀπὸ Μουσῶν 1089,10. Μου-
σάων δῶρα 617,3. τιμᾶς δῶρα

208,18. μουσικά δῶρα διδούς 1000,2.

ψυχικά δῶρα διδούς 815,4. ὕστατα

δῶρα 580,5.

δῶτορ ἐάων 1026,7. 1027,33.

ἐ Μαντινέα 744,2.

εἶαρος ὥρη 570,3. εἶαρος ὥρην 891,

2 adn.

εἰαρινὸν ῥόδον 544,1.

ἐν δυσὶν ἐβδομάσιν 334,9. δισσὰς ἐβδ.
702,4.

δοῖξαις ἐγγελάσας 101,4.

ἐνέγραψεν (in lapide) ἐμὴν νεότητα
322,3.

πώλων τάχος ἐγγυαλίξας 618,4. υἱᾶ

Δίκη θετὸν ἐγγυάλιξε 831,7.

ἐγειραμένων μίλιον ἥδὲ Τύχης ἱερὸν
440,2. — ἔγρεο 1027,1. 6.

κοῦροι ἐγερεσιβόαι 928,4.

ἐγκατέκρυψα βυθοῖς 863,4.

νηῦ ἐγκατέθηκε 1046,90.

σῶμα τύμβος ἐγκατέχει 324,2.

ἔγκειται πέδῳ 1034,14. ποσσὶν ἐνέκειτο
(calceamentum) 1046,27.

πληγὴς ἐγκεφάλαιο 280,3.

μναμεῖον ἐνεκόλαψε 980,5.

ἐγκυκλίοις χοροῖσι 926,9.

ἔγκυνον γαστρὸς μόρον 238,3.

ταῖσδ' ἐνέκυρσε τύχαις 224,10. ἐγ-
κύρσας στήλῃ 314,3. Ἄδαν ἐγκύρ-
σαντες 241,5.

παιδείας ἐγκώμια λείψας 608,5.

ἐγχειρεῖν ἔργον 1038,36. 1041,5.

ἵποδι ἔγχθόνιος 298,4.

ἔγχος ὀξύνας 790,5. ἔγχεα καθέθεσαν

828,4. ἔγχος φλογερώτερον fulmen

618,20.

ἐγχρονίσας 815,7.

ἔδαφος με καλύπτει 371,4. ἔδ. πά-
τριον 517,4. εἰς ἔδαφος νεύοντα

οἶκον 1065,2.

νάσω ἔδεθλον 978,9.

ἔδνον 1060,4.

ἔδος sedes patria 254,3. ἐδέεσσι θεῶν

1046,78. ἔδος Ῥηγίλλης 1046,2

ἔδος hominis statua Add. 552a2

ἔδρανα 872,8.

ὀλίμπιον ἔδρην 261,1. cf. 471 adn.

εἶσαν ἐπὶ κτεάνων τινά 118,4. ἔκγονος

ἔσσαμένιο eius qui posuit 1046,

87. — θώκων ὑψόθεν ἑζόμενον 912,2.
 ξανθαῖς ἐθειραῖς 169,2.
 ἐθνικῇ σοφίᾳ 430,6.
 οὐχ ἔθνος ἐστὶν ἐμοί 1084,5.
 εἰ δ' αὐτός (scil. βούλει) 935.
 ἀρετῆς εἰδήμονα 553,1.
 ὅπου τὸ Ταρτάρειον εἶδεται βάθρον 1034,19. ἔρνεσιν εἰδομένους 478,6.
 εἰδόμενος νέκυσι 618 ep. 18.
 πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2. ἱερὸν εἶδος 1046,7. εἶδεα ἀγνά 1028 col. III 15 cf. v. 16. διπλοῖς εἶδεσι φαινόμενον.
 εἰδωλον νύμφας 260,6. εἶδ. πανόμοιον 590,5.
 εἶθαρ 1034,27.
 μῆνος εἰκάδι 566,3.
 εἵκελος αὐρῇ 312,4. εἵκελον φρενός (nomen) 640,4. εἵκελον Ἡφαίστῳ 1015,11.
 εἰκόνας σῆς ἀρετῆς liberos 435,4. — εἰκῶ 246,4. Add. 805a(a)1.
 εἰκων τύχης οἶασι 491,6. χρόνος εἴξεν ἀρηγοσύνη 1050,4.
 ἄτερ εἰλαπίνης 418,4. εἰλαπίναιδι 1049,5 praef. 480a6.
 ἀπ' εἰλης 618,9.
 εἰλίσσει κύμα 779,4.
 εἶμα ἔθηκε statuae 590,5. εἶμασι λευκοῖς 1049,9.
 εἶμαρτο 339,2. εἶμαρμένη κακῇ 734,2.
 ἐμμί 978,11. 1028,16. 44. ἔασιν 1037,5. ἦν 1046,39. ἦσο 379,2.
 ἦς (3 pers.) 179,3. ἦτον 719,2.
 εἰναλία ἀλκυονίδας 205,6. εἰναλὶν Θέτι 993,1. εἰναλίων (δίκτυα) 1104,4.
 τύμβῳ εἰναλέῳ 594,8.
 εἰρεσίαν 1028,67.
 εἰρεσιώνην τεύξαντες 153,10.
 πάτερ εἰρήνης 792,1. εἰρήνης ἀρχας 808,1. 1075,2. ἐν εἰρήνῃ κεῖται 729,1.
 ἔεις 985,7. μῆδ' ἐνί 313,8. εἰν ἐνί 879,1. ὑφ' ἐν 834,3.
 ἔνδον πόδα μήπορ' ἐς ἀξῆς 270,2.
 εἰσιέτω i. q. εἰσίτω 1138,2 adn.
 εἰσενέθηκ' ὅστέα 517,8.
 εἰςέτι 1034,32.
 ἐσκεῖσθαι (?) 542,5.
 ἐκατέρθε 445,2.
 ἐκατηβόλος v. Ἀπόλλων.
 ἔκατι 208,17. 363,1. 893,3. ἔκητι 118,3.
 Ἑρώμης ἑκατονταπύλοιο 1046,62.
 ἑκατοντάρχης 999.
 ἐκβασμιδῶσει 229.
 ἐξεβίωσα 640,5.
 ἔκδημος 244,8.
 ἐξεδίδαξα 1085,7.
 ἐξεδίκησεν 529,4.
 ἐκδικίας τετυχηκώς 171,3.
 τέχνης ἐκδοχον 243,2.
 ἐκεῖ apud inferos 266,3.
 ἐκθύμως φιλέων 543,1.
 Φολόην Κενταύρων ἐξεκάθηρεν 1082,16.
 θυμὸν ἐκκαλύπτων Add. 874a6.
 μίτος ἐξεκενώθη Add. 646a1.
 γενεᾶς ἔκκριτον ἀθανάτων 265,4.
 λίθον εἰκόν' ἐκμεμαγμένον 1003,3.
 δέμας ἐκπαγλον 1015,1.
 νηδυός ἐκπερόωντα 403,1.
 ἰστίον ἐκπετάσας 779,2.
 λυθὲν (σῶμα) ἐξεπόθη Add. 646a4.
 δάκρυον ἐκπροχέων 562,6.
 ἐκρύσω 793,7.
 ἐξετάνυσσας ὁδόν 1078,4.
 ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ὄσσων αἴγλην 1033,13.
 εὐχὰν ἐκτελέσαντι deo praef. 757a1.
 ἐλπίδας ἐξέταμες 569,4. ἐξέτεμες ῥίζης τινά 570,4.

ἐξέτηξεν ἰδόντας 459,4. ἐκτήξασα 314,23.
 ἀλὸς ἔκτοθι 792,5. σκηνῆς ἔκτοθι μίμνων 1050,1.
 ἔκτομος 538,6.
 ἐκτόπιος 1035,29.
 μουσέων ἐκτὸς ἔθηκε φρένα 618 ep. 4.
 κακῶν ἔκτοσθεν 649,4.
 ἔκτροφος 872,6.
 ἐκφύξῃ νούσου 1041,9.
 βοήν τιν' ἐκχέεις 995,11.
 ἔρνει ἑλαίας 932a1.
 ἐλαιήεντες ἄρουραι 1046,50.
 ἐλαιηρῶν ἐν πεδίῳ 641,2. ἐλαιηρῇ λιβάδι 828,6.
 ἐλαιόθλητον νᾶμα 549,6.
 ἐλάταις 1028,65.
 ὕπεριον ἐλαύνων absol. 361,1. Νεῖλος ἐλαυνόμενος 993,4.
 στικτὴν ἑλαφον 1082,4.
 γαῖαν ἔχεις ἐλαφράν 195,4. πόλιας θῆκεν ἐλαφροτέρας 905,4.
 ἐελδομένῳ 998,2.
 ἐλάαιρε 416,5.
 ἐλέγοις 1000,1. 1089,5 (λυγροῖσιν).
 ἔργῳ ἐλέγχει 407,11.
 ἐλεγχόν τῶν δικαίων καδίκων 814,2.
 ἐλεεινὸν ἐπεστενάχῃσε 251,3. ἐλεεινὰ δακρύει 626,3.
 ἡλικίης ἔλεον 696,4.
 ἐλευθερίας ἐν ἀγῶσι 29,3. ἐλευθερίῃ βιώσιοι 875,5.
 ἐλεύθερον ἄμαρ 461,1. στέφανον 727,8.
 ἐλεφαντινέων ἰδόντων 169,5.]
 ἐλικὰν χορείαν 1028,65.
 ἐλινότροπος 1028,18.
 ἑλικας βοῦς 1038,39.
 ἐς χάριν ἔλκει (?) 1095,3. εἵλκεν (Ἐρως) 1111,4. εἵλεε 336,6.
 ἐλλαδικὰ νῆκαι (?) 926,3.
 ἑλλανοδικούντα praef. 1100 a.

ἐλλόγιμον Add. 459a1.
 ἐλπίς γονέων 116,2. πατρὸς 148,6 (ipsi homines). ἐλπίδα τεῖχος ἔθεντο βίου 21,8. ἐλπίδες ἦλθον ἐς Ἄδαν 204,10.
 ἐλπόμεθα 780,4. ἐλῶλπει 489,1.
 ἐμβαίνεσκες ἀταρπιτόν 141,5.
 ἐμβασιλεύει 1046,9.
 αἰγῶν ἔμβρυα 872,4.
 ἔμμορον εὐεπίης 1089,6.
 ἔμμοῦσιν γραμμασιν 493,2.
 πόρον ἔμπεδον 913,3.
 ἔμπειρος Βρομίῳ 608,2.
 ἐμπελάσειας 1037,3.
 ἐμπέραμος σοφίης πάσης 559,2. σοφίης Ἰαονίης 553,2.
 ἐμπετάσει λάθαν 1028,22.
 βιοτᾶς τέρμ' ἐνέπλησε κακῶν 241,10.
 ἐμπνεῖει 562,9.
 ἔμπνου μορφᾶς 860,3. κριὸν ἔμπνοον 1102,1. ἔμπνουν φθεγγομένην (στήλην) 502,7.
 κατ' ἐμπορίην ἔλθόντα 466,1. ἐμπορίας 256,4.
 ἐμπόριον Κρόνου 981,7 adn. ἐμπόριον ἀγορασμῶν 714,5.
 ἔμπορος mulierum 613,5.
 μούσῃσιν ἐνιπρέφας 534,1.
 ταῦρον ἐνήγισεν 461.
 ἐναγωνίως Ἐρμῆς 407,7. dat. 924,1.
 οἶκον ἐναΐδιον 321,9.
 θῆρας ἐναιρόμενος 831,6.
 θεοῖς ἐναλίσχιος ἥρως 1052,1.
 ἐναντιπέρα 981,6.
 εἰς ὀλίγων ἐτέων ἐναρίθμιος 502,16.
 ἐναρίθμιον ἡρώεσσιν 403,14. ἡρωίταις 272,18.
 ἔναρχος 1011,1.
 ἐνδείξασθ' ἔργα 492,4.
 ἐνδέχεται 986,3.
 μάθησιν ἐνδιδούς τινι 193,2.

ἔνδिका λέκτρα 212,1.
 ἔνδιον 473,6.
 ἔνδον animo 904,4.
 ἐνδύξως ζήσασα 358,3.
 σῶμα ἐνδεδύμην ἐσθήμασι 610,5.
 ἐνδυκέως 617,3.
 ἐνείη ἀνδράσιν 444,7.
 ἐνέπω 1036,18. ἐνιέπει 1039,18. ἐνέ-
 ποισιν 992,3. ἐνέποιε 647,2. ἐνέπειν
 140,1. ἔννεπε χαίρειν 103,7.
 ἔνερθε τοῦδε σήματος 286,2. ἔνερθεν
 ἔβαν 298,8.
 εἰν ἐνέρων λιμένεσσι 647,4. ἀναξ ἐνέ-
 ρων 658,1.
 ἐνεύδειν 444,5.
 ἐνηγής 566,8. 906,5.
 ἔνθεος 788,2.
 ἐνθάδε bis positum 702,1.
 ἐνθάδε ἐνναίει 648,5.
 ἐννεακαιδεκάμηρος 703,1.
 ἐννήμαρ 372,35.
 ἐννυχίαν ὕψιν 785,3.
 τοῖς ἐνοικοῦσιν ξένοις 807,8.
 ἔνοπλον σχῆμα Add. 874a5.
 οὐ νοῦσος ἐνοχλεῖ 649,5. ἐνοχλίσας τῷ
 βωμῷ Add. 229.
 ἐνερράψαντο πεδῶν 1046,28.
 ἔνσοφον 823,2.
 ἐνεστάλωσεν 978,9.
 ἐνταφίοισιν 313,13.
 ἐνθήμενος βίοτον 321,1.
 τήντεα 936,1.
 ἐντεῖξει ὧν ἂν ἐπιθυμῆς 1041,3.
 ἔντυνε μολπὰν 928,7. ἔντυνον αἰοιδὴν
 Add. 1029a10 adn.
 ἐνυβρίξας 195,1.
 ἐξαλάπαξεν 1046,96. ἐξαλαπάξας
 1046,96.
 ἐν ἐξαμέτροισιν 616,6.
 ἀτραπὸν ἐξανάβα 782,2.
 ἐξανέδειξεν 1070,1.

δοῦμων ἐξαπελαύνειν 270,3.
 ἡόνος ἐξήρπαξε 482,3.
 ἐξηργάξατο 762,2.
 ἐξερεσίνη 537,1.
 ἐξέρυσαν 183,6.
 ἐξέτι παίδων 580,9.
 ἐξηρέτμοις πτέρυξιν 337,2.
 ἐξισώσας τὰν λόγῳ Add. 241b2.
 ἐξίτης iactus senionis 1038,2. 7. 12. 17.
 ἐξότε 640,3.
 ἐξωζών Add. 228a5.
 ὃν μῦθος ἐπαγλαίσεν 103,4. δώματ'
 ἐπαγλαίσεν 492,6.
 ἐπ' ἀρτίγονον βρέφος ἄγαγον 1028,39.
 ἐπαθλοκόμεις 491,6.
 ἔπαθλα 806,2.
 ἐπαινή ν. Περσεφόνη.
 πῶμα σοροῦ ἐπαείροι 460,5. τύμβον
 ἐπαιρόμεθα 325,15.
 ἐπαιωροῦσα πτερόν 312,5.
 ἐπαλλήλοισι ταφίοισι 109,2.
 ἐπανοίξασθαι 340.
 οὐδὲν τῶν ἐπάνω 261,21.
 ἐπάρηξον 1025,4.
 ἐπαρκέσσαι 473,8.
 ἐπαρκῶς 471,3.
 ἔπαρχος μέγας praef. praetorio 919,5.
 εἰώας 919,4. gen. 441,4. acc. 913,1.
 dat. pl. 919,2. ἀρχὴν ἔπαρχον 838,2.
 ἐπαρωγὴν 618,5.
 ἀέθλοισιν ἐπασκήσας ἐφήβους 967,3.
 λοιγὸν ἐπασσύτερον 1140,5. ἐπασσυ-
 τέροις στέμμασιν 971,3.
 ἐπαυρομένου βιοτῆς 483,4. ἐπαυράμε-
 νον φάους 274,2. φωτός 839,2.
 κρᾶτ' ἐπαφυσάμενος 562,8.
 ἐπεγγελῶν 542,10.
 ἐπεγγομένων 618,29. ἐπέιγῃ ἱερά 782,3.
 ἔπεισι πῆμα 1034,11.
 ἐπεμβόλους (scil. dies) 1096,3.
 ἐπέοικε 599,2. ἐπέοιχ' ὅσα τοι 430,9.

χῶρον ἐπερχόμενος Add. 228 b 8. κόσ-
 μον praef. 877 b 4.
 ἐπειρώτας 1038, 40.
 ἐπετείου πανηγύρεως 944.
 ἐπετήσιον 815, 7.
 ἐπευκλείσεν (σε ἔπαινος) 209, 1. πατρίδ'
 ἐπηυκλείσα 945, 2. ἐπευκλείσας
 947, 6.
 βούβρωστις ἐπέσχετο κόσμον 793, 5.
 εὐχωλαῖσιν ἐπήκοοι 497, 3.
 ἐπήρανα 1013, 5.
 λέκτρον ἐπήρατον 363, 5. ἄνδρα 501, 1.
 ἔτους δωδεκάτου ἐπιβάς 689, 3. τύχη
 σε ἡλικίας ἐπέβησεν 39, 1.
 βροτῶν ἐπιγείων 684, 2.
 ἐπιγελῶν 542, 8.
 ἐπιγρούς 506, 1. 7. 996, 5.
 ἐπιγόνου Demetrii 781, 8.
 ἐπίγραμμα 646, 1. plur. 618 ep. praescr.
 ἐπέγραψα 679, 3. ἐπέγραψε 502, 19.
 ἐπέγραφαν 834, 3. 1123, 1.
 ἐπιδακρῶσαι 313, 5.
 ῥώμην ἐπέδειξαν certamine 941, 3.
 ἀρετῆς σῆς ἐπιδευόμενοι 663, 6.
 ἐπιδήμιος ἀστροῖς 324, 3.
 ψυχὴν ἰδίαν ἐπέδωκεν Add. 297 a 5.
 σοφοῖς ἐπιείκελος 592, 1.
 ἐπιεικέα θυμόν 333, 1.
 ἐπiléπτον 272, 1.
 ἐπιζεύξας πύλας 1052, 6.
 Ἀθηναίων ἐπῆρανε Τριτογένεια 1046, 60.
 ἐπῆρον 1046, 19.
 γραμματικῆς ἐπίστορα τέχνης 402, 4.
 σοφίης ἐπ. πάσης 848, 1.
 ἐπὶ οἱ κατένευσεν 1046, 75.
 ἐπικείμει κόνιν 622, 6. ἐπικείμενος ἄχλυν
 310, 3.
 ἐπεκέκλετο 1061, 3.
 ἐπῆκλιν 824, 6. 1048, 1 adn.
 ἐπικλεῖς ὄνομα 255, 3.

γραφαῖς ἐπικοσμήσας τὸ αὐλιεῖον
 1075, 6.
 εὐθενῆς ἐπῆκουρον 1036, 19.
 ἐπέκρανε 231, 8.
 μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151, 10.
 ἐπεκώμασα 1111, 1.
 φῶς ἀκτῖσι ἐπιλάμπον 719, 8.
 ἐπιλήσεται 858, 5.
 ἐπιλείβων δάκρυ 352, 4.
 ἐπιλησμοσύνην 326, 1.
 τὸν ἐπῆλοιπον βίον 128, 5.
 ἐπιμάρτυρα θεσμῶν 905, 5.
 ἐπιμηνίσκη πικρόν 195, 2.
 ἐπιμύχθητον βίον 360, 3.
 θνητῶν ἐπινοαῖς praef. 492, 1.
 ἐπιόρκος 529, 2.
 ἐπιπασιμάχη 1088.
 ἐπιπείσεται 1046, 91.
 πόντον ἐπιπλώσας 256, 5.
 ἐπιπνέων 1023, 11.
 ἐπιπομπήν 1026, 2.
 ἐπιπορεύου 1022, 3.
 ἐπίπροσθε 1037, 5. 1052, 6.
 ἐπιπωλεῖται 1095, 1.
 τέφρῃ βῶλον ἐπισκεδάσαι 335, 10.
 νέκταρ ἐπισπένδω 312, 16. ἐπισπεῖσαι
 1106, 2.
 ἐπιστατέων 949, 6.
 ἐπιστέλλειν litteras dare 407, 9.
 ἐπεστενάχησε 251, 3.
 ἐπεστεφάνωσε Add. 97 a 7.
 ἐπέστεφον 226, 5.
 ἐπεστρεφόμην 1090, 2.
 ἐπισφύριον γέρας 1046, 31.
 ἐπιτάφιος 376, 7.
 ἐπέτελλε φίλοις 593, 4.
 ἐπιτηροῦσαν 1015, 8.
 ἐπιθέμαν γρόππατα 990, 10.
 μοῖραν ἐπέδραμε 258, 9.
 ἐπιτρόπου procurat. Caes. 993.

καιροῦ ἐπιτεύξει 1038,34. χρησμον
ἐπιτυχών 1039,22. 1040,27.
ἐπιτυμβίδιον χάριν 621,5.
σῆμα ἐπιτύμβιον 339,1.
Ἐπίφ mensis 996.
ἐπιφανῶν Πρυμνηστέων 362,1.
μναστήρα ἐπίφθονον 265,5.
καρποῖς ἐπέχαιρον 321,1.
ἐπ' ἄλειφα χεύσομαι 816,3.
ἐπιχθονίων ἀνθρώπων 26,8. 367,7.
πᾶσιν ἐπιχθονίοις 325,8.
γῆν ἐπιχώσας 646,13.
ἐπιχώριον οὐνομα 318,7.
βῶλον ἐπιψήχων βοτάναις 321,2.
ἐποδυρομένη 504,2.
κόσμον ἐποίχεο 618,27.
ἔπεται consequens est 398,2.
δῶματ' ἐπουράνια 261,10.
ἐπταπόρου Πληιάδος 223,4.
ἐπωνυμίαν 52,3. 1046,97.
ἐπώνυμος consul 1046,34. τὴν ἐπώ-
νυμον (scil. ἀρχήν) 868,3. — φυλάς
ἐπώνυμον 957,5. Οἰνέως ἐπώνυμον
968,3. Πτολεμαίου ἐπώνυμοι 927,1.
929,5. τὸ ἐπώνυμον 520,1. 685,6.
νόμος ἐρανιστῶν 1128.
ἔρανον σύναγον 1128,19.
πᾶσιν ἐρασθεῖς 297,3.
ὅσσα βροτοῖσιν ἐράσμα 546,13.
γνήσιος ἐραστής (βύβλων) 829,3.
ἐραστὸν οὐνομα 227,3.
πάτρης ἐρατεινῆς 584,2. γαίης 707,4.
ἐρατὰν ἀλικίαν 239,4. ἐρατὸν κλέος
853,7.
ἐρατώπιδα Δήδην 648,8.
ἐρᾶς c. inf. 1039,5.
εἰργάσατο 751,3. ἡργάσατο 778,2.
πάλιν εἰργάσατο restituit Add.
228a4.
ἐν ἐργασίῃ μέγας 297,3. δι' ἐργασίην
Διός 1032,5. ἐργασίας τελέσας 409,4.

ἐργατῖναι (boves) 793,6. δι' ἐργατῖναις
παλάμαισιν 828,7.
ἐργατῖς 60,2. gen. Add. 313a1.
ἔργματα 766,1. ἔργμασιν 948,3.
1050,2. ἔργμασιν ἐν πολέμου 748,2.
ἔργα agros 782,6.
ἔργεος 321,3. ἔργεσι 343,2.
εἴργων 1052,5. ἐντὸς ἐέργει 545,1.
ἔρδειν λοιβάς 1034,22.
σῶμα ἐρείσης 710,1. σκείπωνι γῆρας
ἐρειδόμενοι 257,4. μᾶνιν ἐρεισάμενα
1028,42.
κατ' ἐρείπαν (?) 723,2.
ἔρεισμα θόλου 889,8.
ἐρέφας 1066,3.
ἐρυσσόμενοι animo volentes 1036,18.
ἐρείθεται ἄνθρωπα μήλου 243,12.
νόστον ἐρευνᾷ 779,5.
ἐρημαῖον κατὰ δῶμα 230,3.
ἐρημώσασά τινα 204,9. γῆρας 497,1.
ἐρημωθεῖσα τέκνων 241,9.
φλοῖσβον ἐριβρεμέθοντα 1028,76.
πατρὸς ἐριγδούποιο 1046,67.
ἡρίσθαι 1038,44.
ἐρικλαύτου πένθους 406,8.
ἐρικυδέος ἀθλοθετῆρος 888,1. πόλῃος
969,5. Βόστρης 455,1. Μαίας 812,1.
ἐρικυδέα φῶτα 892,1.
ἔρις ἄσπετος 935,5. εἰς ἔριν ἤλασαν
ἵππους 932,2. πᾶσιν ἔβαλλεν ἔριν
142,4.
ἐρισθενέος 841,2. ἐρισθενὲς ἔρμα 452,11.
Ζηνὸς ἐρισμαράγοιο 1035,3.
δουλείην ἐρίτιμον 647,3.
ἔρκεσιν ἀμφέβαλον (bellum) 1028,68.
ἔρμα πόλῃος 452,11. 969,5. σαοφρο-
σύνης 910,2. ἀγήραον ἔρμα 1063,4.
ἐρμηνεύουσα 320,4.
κλυτὸν ἔρνος 201,3. 428,1. 951,3. νέον
ἔρνος 1027, 25. Κεκροπίνης σοφὸν
ἔρνος 866,3. Ἑλλάδος ἔρνος 905,3.

ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3. ἔρνεσιν
 εἰδομένους 478,6.
 ἔροτιν 846,6.
 ἔρπετά 1033,17.
 ἔρρετε 551,11.
 ἔρρηφόρον 861, 1.
 βότρυν ἐρσάεσσαν 1028,77.
 ἐρύθουσα παρειάν 1028,57.
 ἐρύκει βίοτον 562,9.
 εἴρυσεν 239,2. 288,2. adn. εἰρυσάμην
 948,8. εἴρυσαι 1025,7.
 ἦλθον, ἀπῆλθον 615,5. ἦλθες ὑπὸ
 στεφάνους 932,4. ψυχὴν ἐπὶ σώ-
 μασιν ἔλθεῖν 603,3. — ἦνθον 988,3.
 ἐνθῶν 179,5.
 ἔρωσ πολλῶν (homo) 373,4. εἰς ἔρωτα
 φέρεσθαι 727,13.
 ἐσθήμασι 610,5.
 πορφυρέαν ἐσθῆτα 1107,1.
 ἐσλός 221,2. 441,8. 580,10. (ἐ. ἰδεῖν).
 Add. 545c5. ἐσλός 744,4.
 ἐσμὸν στρατιάς 985,2.
 ἀφ' ἐσπερίας 823, 3.
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιάς 749,6. ἐπ' ἐσχα-
 τίην ἀελίου 149,2.
 Δήθης ἔσχατον ὕδωρ 204,11. ἔσχατον
 Ἰνδόν Add. 197a1.
 ἐτάρων discipulorum 877,2.
 εἰ ἐτεὸν δῆ 1046,32.
 ἐτησίαν χάριν 1096,11.
 ἐτήτυμον γένος 874,5.
 ἔτη ἐννέα δεκάδων καὶ τρία 592,4. αἰὲν
 ἔτος quotannis 981,4.
 Βουταδέων ἐτύμων 852,3.
 εὖ (scil. ἐστίν) 1046,42. εὖ γεινάμενοι
 870,6. πατέρα εὖ λέγω 546,16.
 εὐάγκριτον praef. 938a3.
 εὐαίωνα 67,2.
 εὐαλδέι χιλῶ 1046, 83.
 εὐάντητον θεόν 779,7.
 εὐγαμίη Add. 888a4.

εὐγενέτης 241,5. εὐγενετῶν γονέων
 189,8. εὐγενέτην κόσμον 1031,2.
 εὐγενίδα 368,9.
 εὐγένιον (?) 584,3.
 εὐγήρως 223,2. acc. 68,1.
 ἀέθλων εὐγλυφῶν 831,4.
 εὐγραφίης 841,4.
 εὐδαεῖ νοῖ 185,9.
 εὐδαιμονήσας 1096,12.
 εὐδαιμόνες παροδῖται 636,2.
 Λέσβω ἐν εὐδένδρῳ 228,3.
 εὐδικίης 875,7. εὐδικίη 905,3. 969,1,
 et 972,2 (βιώτοι). ἐπ' εὐδικίαις
 914,2. εὐδικίης 915,3.
 εὐδιον ἐκ μακάρων 223,1. adn.
 παντοίης εὐεπίης 1089,6. ἱερῆς 931,2.
 acc. 618 ep. 6. 14.
 εὐερκῇ τάφον 246,2. εὐερκέα θρηγκόν
 1044,5.
 εὐερνίης 314,10.
 εὐέρνυν 1032,6.
 εὐηγενέεσσι 1046,29. cf. Add. extr.
 εὐήνορος ἀλκίης 962,1.
 εὐθάνατον 68,2.
 εὐθενίης 1036,19.
 ἐϋθρονος Ἰοχέαιρα 1046,53.
 εὐθυδίκου 271,4.
 εὐθύνοι Τύχη βίοτον 248,14. εὐθύναντες
 1015,3.
 εὐθυνητῆρι τύχης Belo 836,1.
 εὐθυτάτην πίστιν 543,2.
 εὐιάδος οἶνας 853,5.
 εὐκάρπου φυταλίας 812,2. εὐκάρποις
 κλωσίν 546,8. πεδίαις 1047,6.
 πατέρα εὐκλείζω 56,4. cf. v. 7. πα-
 τρὶδ' εὐκλείσαν 21,12. πάντα Ἀθη-
 ναίους εὐκλείσας 763,2.
 εὐκολον ἐν φρεσίν 127,1.
 εὐκόσμοισι πορείαις 1028,32.
 εὐκτὸν (σῆμα) 309,3 adn.
 εὐλάλους 102,2.

ἄφθονος εὐλογία 35,2. εὐλογίας πηγὴ
 Add. 35a5.
 Ἀωρίδος εὐλοχία 1028,66.
 εὐλύρος 655,3.
 εὐμελίας Τόμοιο 537,5
 εὐμενέτης 328,1.
 εὐμενέων 831,9.
 εὐμενεῖς εὐεργέτας Isin et Serapin
 1022, 6.
 εὐμοίρους (μοίρας) 155,1.
 εὐμόρφων γυναικῶν 613,5.
 εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδος 239,3. εὐ-
 μόχθου νίκης 933,4.
 εὐσεβέων εὐνασεν ἐς κλισίην 237,4. εὐ-
 νηθεῖς ἐν ἔρωτι 498,5. εὐνασον θυ-
 μόν praef. 288b9.
 εὐνέτις 832,4. dat. 237,6.
 Ἐιδος εὐνάς 1028,42.
 εὐνιν uxorem 77,2.
 εὐνιν orbam 552,4.
 εὐνομίαν 242,3. εὐνομίας θέσμια 855,8
 ἔργα 1052,4. εὐχος 909,6. εὐνο-
 μίῃσιν 909,2.
 ἀστοῖσι καὶ ξείνοισιν εὐνομον 462,4.
 δεσπότην εὐνούστατον 531,1.
 εὐνοῦχος 683,3.
 εὐξείνων Μεγαρήνων 958,6.
 εὐξέστοις λάεσιν 455,2.
 δι' εὐξυνέτοιο μερίμνας praef. 856a5.
 εὐξυνέτοις δόγμασιν 491,4. πραπίσιν
 853,2. εὐξυνέτως 493,2.
 εὐόδει 193,5.
 εὐόδμου χρωτός 569,8. εὐόδοις λιβά-
 νοισιν 1034,27.
 εὐόδῳ 725,8. — V. Πάν.
 πατρὸς εὐόλοιο 208,23. πατράς 938,4.
 εὐόλῳ προπύλῳ 786,2.
 εὐόπλου Φιλοποῖμενος 1044,1.
 ἁ πάρος εὐπαις 208,25.
 εὐπαλάμου σοφίης Add. 805a(a)4.
 εὐπατέρειαν 871,8.

εὐπατρίδην Ῥόδιον 934,2.
 εὐπερινόητον στίχον 1096,9.
 ἔρνεσιν εὐπετάλοις 400,3.
 εὐπλοῖς ἀγαθῆς 779,8.
 εὐπλόκαμος νῆρ 459,1. Ἴσιδος εὐπλο-
 κάμοιο 833,1.
 ῥόδον εὐπνοον 570,3.
 εὐπόλεμον νίκην 21,4. Ἀρετὴν 34,2.
 εὐπροσγήγορος medicus 352,2.
 εὐπτερος ψυχὴ 736,4.
 εὐπτερύγεσσι πελειαίς 441,9.
 εὐρετίδες Add. 1029a3.
 Ἐδης εὐρυθέμυλος 1026,3.
 εὐρυμέδοντος Ὀσειρίδος 1028,15.
 εὐρυμενῆς γαίῃ Add. 242a7.
 χθονὸς εὐρυοδείης 1110,1.
 εὐρέες ἀγροί 1046,49.
 εὐρυχόρου χθονός 863,9. εὐρύχορος
 Δεβιάδεια 931,3. εὐρυχόρους ἐς
 Ἀθῆνας 1046,66. εὐρυχόριο τέχνης
 608,7.
 ἀταρπιτὸν εὐρώεσσαν 141,5.
 εὐσεβείας καὶ τοῦ καλοῦ 170,5. εὐ-
 σεβίην τέλεσεν 409,8. — εὐσεβίης
 ἐνὶ χώρῳ 700,5.
 εὐσεβέες ψυχὴν (ἔχουσι) 338,2. εὐ-
 σεβέων χώρος 151,6. 218,16. 296,2.
 411,4. 506,8. θάλαμος vel θάλα-
 μοι 90,2. 253,5. δόμος 215,6. 222,8.
 κλισίῃ 237,4. τέρμονες 437,4. ἐστὶν
 ἐν εὐσεβέων 569,12. μετ' εὐσεβέων
 ἐσμέν 554,4. μετ' εὐσεβέεσσι κεῖ-
 σθαι 259,1. κἀθήσθαι 338,5.
 εὐσάμους κλώνας 786,4.
 εὐσταθέα 393,1. εὐσταθεῖς ἄρμα
 618,7.
 εὐστεφάνοις θυμέλαις praef. 474a3.
 εὐστιχίην 618 ep. 16.
 εὐστοχον ἄγρην 1104,5. εὐστοχον
 οὔροις 1028 col. III 22.
 εὐσχήμονα medicum 352,2.

εὐτάκτου Add. 313a1. ἔργμασιν εὐ-
τάκτοις 948,3.
εὐτεκνίης ἀροτήρα 601,1.
εὐτεκνον 556,3. 636,2. εὐτέκνω ἀλόχῳ
859,6.
εὐτενύκτω τάφῳ 238,4.
εὐτέχνου φωτός 979,1.
εὐτοκίην 1027,40.
εὐτραφίης 1036,1
τεῦχος εὐτροχον 1046,72.
εὐτύχει Βάσσε 452,7. εὐτυχείτω ἡ
κολωνία 908,6.
εὐτυχῶς subscr. 998. 999. 1050.
Καίσαρος εὐτυχίαις 981,4.
εὐφήβοισι i. q. ἐφήβοισι 956,1.
εὐφημος παρίοις 119,3. εὐφήμου στό-
ματος 618 ep. 7. εὐφήμῳ γλώσση
334,2. εὐφήμῳς 394,4.
γῆρας εὐφραδίῃ 1079,2.
εὐφραίνεσθε εἰς τι 930 II 6.
εὐφρασίῃ 287,3.
εὐφρονέων 447,1.
κάλων οὖριον εὐφροσυνῶν 560,8.
εὐφρονη θυμῷ 812,5.
οὐκ εὐχερής (πόνος) 1040,8.
εὐχῆς δόσω Add. 805a13. εὐχὴν
ἀνέσχον Add. 241a20. εὐχὰς θέσθε
386,5.
εὐχος 618,27. 31. 932,5. ἀγῶνος
932,9. εὐνομίας 909,6.
εὐχωλὴν τελέσας 753,2. 754,2. εὐ-
χωλαῖσι 497,3. 1049,5.
εὐψυχῷ subscr. 595. εὐψύχει subscr.
609. 723.
εὐψύχως 1075,4.
ὄδξαν ἐφειλάμενος 427,2.
προγόνοις ἐφάμιλλος 822,1.
ἐφελκομένη 810,8.
γαῖαν ἐφεσσάμενος 243,33.
ἐφέπουσα 1046,70. ἐφέπεται ibid. 98.
ἐφηβεύσαντες 948.

ἐφημέριοι Add. 805a14. gen. 321,4.
ἐφημοσύνη 905,6.
πένθος ἐφήκε Add. 306a6.
παστὸν ἐφίμερον 208,12.
ἀναφανδὸν ἐπέστης 802,5. ἐπιστήσας
ἵχνος 690,1.
ἄχους ἐφορμαίνοντος 1034,10.
ξείνων ἐφόρῳ Διί 791,2.
ἐφύπερθε 1016,4.
ἐχέτλησῶ 321,5.
ἐχέφρων 535,1.
ἐχθαίρων ἐμὸν μόνον Add. 241a11.
ἐχθοδαπῶν φωτῶν 1035,28.
ἐχθεῖ 1049,3. ἐχθομένα 1028,46.
εἰχθρολέων 96,3.
ἐχθρὸν ἀλλήλαγκτος 1033,15.
ἐχων ζῆν 303,3. ἐχειν τινα πρηυμενῇ
618,40. ἐχειν χεῖρα ἐπ' ὠδίνεσσαν
647,12. τὸ νῦν ἐχον 245,2. —
ἦχε 988,4. 990,6.
βασιλέως ἐῷου 1003,3. ἐῷας orientis
919,4.

ζαθένη Ῥώμη 597,3. 598,1. ζ. Ἐπι-
δαύρου 892,2. Πέτρῃ 434,1. Τροκ-
μοῖς ζαθέοισι 793,9. ζαθέης Ἰσίδος
1047,2. ζ. βρέτας 958,8. ζαθέοισι
δαπέδοισι 865,3. ζαθέην τύρσιν
1035,15.
ζάκορος 832,3. gen. 497,4. 7. Add.
97 a 1.
ζάλην 1039,6.
ζαπέδῳ Add. 750a3.
ζῶν φρονῶν 355. ζώσης τέχνης 608,7.
ὁ ζήσας τὸ ζῆν 387,1.
ζεῖδωρον (scil. γῆν) 1028,72.
ζεῦξαν (Νεῖλου προχοᾶς) 1078,12.
ζευχεῖσα duobus viris Add. 241a3.
ζεύγεσι καὶ δούλοισι 406,3.
ζευντοῖς ὄχοις 932,12.
ζητούμενος desideratus 215,3.

ζοφερός τάφος 727,15. ζοφερὴν ἄχλυν 310,3.

ζυγίης Ἀφροδίτης 1027,11. — V. Ἥρη.

ζυγὸν γαμήλιον 564,5.

ζωάγρια Add. 805 a5. 11.

ζωαλκέα χεῖρα 1026,4.

ζωγράφει 673,2.

ζώγρει 841,7.

ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ 843,6.

ζωοφόρον 1027,43.

ζωστήρα Ἀμαζονίδος 1082,9.

ζώει ἔργα 850,2. ζωύσας ἀηδόνας carmina 618 ep. 9.

λαχὼν θεὸν ἡγεμονῆα 650,12.

θεὸς ἡγεμονεύσει 1041,6.

ἡγεμὼν Αἰγύπτου 978,8. Θηβαίος

1020,1. prov. praef. 444,3. praeses.

919,2. ἡγεμόνα ἐπ' ἀνδρῶν 255,3.

ἀγεμόνα ἐπὶ γυμνάδος 223,8. ἀγε-

μῶν αἰοιδᾶς Add. 241 b1. ἡγεμόνεσσι

inperatoribus 1089,3.

ἡγοῦ μάλιστα τοὺς πατρώους (scil. θεούς) 1022,4. ἐνὶ πτολέμοις ἀγῆσατο 855,3.

ἡγέτα ὁδοῖο 1035,13.

Αὔσονων ἀγητῆρι Traiano 549,7.

Αἰγύπτῳ ἡγητῆρα Osirin 1015,9.

μυστῶν 865,1. σοφίης 847,5. ἀγη-

τῆρα. praef. 856 a5. ἡγητῆρας

1035,14.

ἀγῆτορα πώλων Solem 1028,31. ἵππι-

κῶν ἡγῆτορα 868,2.

ἡδύμενον κατὰ δαῖτα 312,14. ἥσθη

ἐνὶ κύμασι πόντου 650,5.

ἡδονικαῖς ἀθέοις δόξαις Ἐπικουρήοις praef. 222 b8.

κωμωδία ἡδυγέλωτι 38,3. χορῶ 925,1.

ἡδυάλους φθόγγους Add. 1029 a4.

ἀδυλόγον μούσαν 1054,3.

σκηνὴν ἡδύνας 1085,8.

ἡδυπνόου κρόκου 517,3. ἡδυπνόοισι μετώποις 570,7.

ἡδὺς ἐν ἀστοῖς 207,2.

ἡθαλέοιο Κορωνίδος 1035,23.

ἡθείας εἶνεκεν 663,4.

ἀρχαῖον ἦθος φιλανδρίας Add. 497 a8.

αἰσίμου ἦθους. (Fortunae) 257,5.

ἅπασιν ἦθος κοινὸν ἔθετο 493,4.

ἦθεα σωφροσύνης 405,8. ἦθεσι κόσ-

μον ἔδωκα 948,7.

ἡῖθεος virgo 463,5. ἡιδέοισιν ἐφήβοισιν 966,3.

ἡόνος 482,3. ὑπ' ἡόνος 810,3. βείθρου

ἐπ' ἡόσιν 335,6. δι' ἡόνων 1104,6.

γῆραιῶσιν ἡλακάτῃσι 1046,18.

ἡλέκτροιο φαεινοῦ 618 ep. 19.

Ἐρινύσιν ἡλιθιώναις 1136,5.

ἡλικίας τριέτης 701,2. μεσάταν ἀλικίαν praef. 938 a2.

ἡλικος ἐξ ἀγέλας 239,2. ἡλίκεσσι 462,1.

ἡλιόπαις 730,4.

ὑπ' ἄλλῳ 185,16. ἡελίῳ καὶ νυκτὶ

564,4. ἡελίοις diebus 1061,4. ἡέλιον

δεύτερον Ἰλλυρίδος 906,6. δέξης

Ἑλλάνων δεύτερον ἄελιον 1084,2.

ἐσμέν ἐν Ἠλυσίῳ 554,4. Ἠλυσιόνδε

150,6. ἡλύσιον πεδῖον 414,8. ἡλυσίων

πεδῖον 338,2. 649,3. εἰς χώρον ἐς

ἡλύσιον 618 a8. αὐρησιν ἡλυσίῃσιν

1046,22. χοροστασίῃσιν 1046,58.

ἥσται ἀγαλμα 1046,48.

ἥμαρ 562,9. 1000,10 τριτάτην ἡματος

(horam) 149,6. μέσους ἡματος

ἀμφὶ δρόμους 802,6. ἅματι 988,7.

μηνημόσυνον ἡμερήσιον calendarium

1096,1.

ἀμερίῳ καμάτῳ 1028 col. II 40. ἡμέριοι vel ἀμέριοι homines 196,4. 223,11.

441,6. 451,4. 853,5. 863,10. 1013,2.

1073,10. praef. 877 b4.

ἡμερίδων 1046,50. 82.

ἡμεριναῖς χάρισιν 261,4.
παῖς ἡμερος 502,14. ἡμερον ἡθος 150
adn.

ἡμιθανής 335,6.

τιμῆς κρέσσονος ἡμιθέων 625,4. ἡμιθέων
μύθους ἡδομεν 232,4. ἐν ἡμιθέοις
ὥχετο 669,2. — προτεράων ἡμιθεῶν
1046,57.

ἡμισέας πλεόνων 1046,15.

ἡμιτελὲς (μυῖμα) 443,3. ἐν ἡμιτελεῖ
θαλάμῳ 319,4. ἡμιτελῇ μεγάρων
ὁροφήματα 871,4.

ἡμιος ὅτε 1046,25.

θεῖν' ἀλὸς ἡνεμόεσσαν 186,8.

ἡνίδε 831,3.

ἡνιοχεύειν ἔθνεα 922,2.

ἡνίοχος 611,1. ἡνιόχων 612,1. ἡ. τρα-
γικῆς τέχνης 39,3. ἀρετῆς 498,2.

ἡπαρ 1082,17.

ἡπείρων τρισσὸν ἔχουσα κλέος Libya
Add. 842a2. ἀπείρων κρατέοντι
978,1.

ἡπιόδωρου Proserpinae 741,3.

ἡπίος τιμὴ 831,9 906,4. ἡπια ἔκευθε
νόμῳ 561,2.

ἡπιόφρων 1027,2. 5. 10.

ἡρέμα 102,4.

ἡρεμέει 1109,1.

ἡρεμήην κοίτης 321,11.

ἡρίον 214,1 (ξένον). 411,3. 465,8. 550,6.
574,1. 704,1. ἡρία 626,1.

ἡροικῶ θανάτῳ 279,2.

ἡρώνας 648,7. προτέραις ἐναρτίμοισιν
ἡρώναϊς 272,18. μεθ' ἡρώνησι
1046,8. ἡρώνησι παλαιῇσι 1046,55.

ἡρώων 19. ἡρώῳ 395,7.

θεοῖς ἡρῶσιν dis manibus 314. ἡρῶα
ab civitate colendum 774,4. ἡρῶα
ξεῖνον Εὐδοκῶν (Panem?) 825,1.
ἡρώων homerīcorum 1084,1. ἡρῶσιν
τιμαῖς ἰσάμοιρον τὰν ὁμόλεκτρον θῆκεν

189,4. ἡρώεσσι παλαγενέεσσιν 648,3.

ἡρῶος Antigoni Gonatae 781,5.

ἡρῶς i. q. mortuus 186. 222. 296,

3 al. ἡρώων γένος ἄλλων 107,3. ἐν

ἡρώεσσι apud inferos Add. 228b7.

ἡρῶς virtutis laus 262,6 (μέγας).

354,2 (ἡρώων προγόνων). 403,14

(ἡρώεσσι στρατιῆς) 498,8. 661,2

(ἀνδρῶν ἡρώων). 674,1 (ἡρῶος ἀγαθοῦ).

1052,1 (θεοῖς ἐναλίγκιος). ἡρώων

θρέπτειρα Hypata urbs praeft.

856a7.

φωγῆς νεῦρα καὶ ἡσυχίας 994,2. ἐπ'

ἡσυχίῃ ἀνάμεινον 1038,15.

ἡσύχιος 402,2. 591,3. ἡσύχιος μένε

1038,5.

ἡσυχᾶ 1028 col. III 10. ἡ. βουλευέου

1041,6.

ἡτορ anima corpori opposita 432,4.

ἡτορι σεμνῶ 725,1.

ἡύκομος 498,4. μάμμης ἡυκόμοιο

857,3.

ἡχεῖς 995,11. ἡχῆσεν 994,4. ἡχῆσαντος

995,4.

ἡχι 517,9.

ἡχον 996,8. ἡχον ἦς 989,4. ἦ 990,8.

ἰέντι 986,4.

ἡχώ 271,3.

δύσιν ἡδὲ καὶ ἡῶ 640,3. ἀως dies

942,3. αὐτε ἡοῦς, οὐκ ὄρφνης 618

ep. 3. ἡοῦς φῶς vitae lucem

682,2.

θαητὸν τύμβον 189,2. θηητὸν πάντεσσι

(σῆμα) 590,4.

θαῖκον 874,8.

κρυερὸν θάλαμον tumultum 241,4.

θαλάσσια (κελευθα) 161,1.

θαλέθοντα τόκον 647,9.

θαλίης 1025,9. ἐν θαλίῃ 649,2. 663,5.

θαλίῃσιν 663,7.

θάλλοις ἐν πετάλοισι ῥόδων 547,2.
 ἐφηβείαις θάλλων ἀκμαῖς 231,5.
 θάλλοντα ἐπὶ γυμνάδος ἔργοις 233,1.
 σωφροσύνη θάλλει ἀγήρατος Add.
 35 a 3. τεθαλότος ἔργου 1028,38.
 τέθηλεν 1049,5. τέθαλε 1027,14.
 ἐμὸν θάλος 226,9. σεμνὸν θάλος 416,
 2. θάλος Ἐυφροσύνης 1089,12.
 θάλλω ψυχὴν 725,3. λαμπάδι θαλ-
 πόμενον Memnonen 993,2. οὐδὲ
 ἐθάλφθην χερσὶ 335,5.
 θαλπωρᾶν 464,4.
 θάμβος 706,2. 1028,66. θάμβος
 ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.
 θανάτων ἀνίσων 644,6.
 βουλὰν καὶ θάρσος ἔχων 112,3.
 θάσσω 199,5. θάσσω 992,2.
 θαῦμα 1073,1. 1078,1 (σῆς ἀρετῆς).
 θάμβος ὁμοῦ καὶ θαῦμα 1068,1.
 τί θαῦμα; 191,7. οὐ θαῦμα 1044,
 8. μέγα θαῦμα ipse homo 591,2.
 Πλουτάρχου θαῦμα 909,5. τὸ
 θαῦμα ξυνὸν τῶν Αἰγυπτίων 1020,2.
 θαύματα συρίγγων 1019,1.
 ζωγράφει θαυμάσιε 673,2.
 θεῖ 1046,51.
 θέαινα 1046,43. θεαίνῃ 870,6. θέ-
 αιναι 1046,80. dat. 1036,12.
 θέαμα 1016,6.
 ἐθηγάσαντο 1035,7. θηγάμενος 759,2.
 θεαρίδος ὁδοῖο 1035,13.
 θεάτρου κύκλον 1050,3. βῆμα θεήτρου
 820,1. σειρήνα θεάτρων 1085,5.
 θειολόγου 882,1.
 θειοπρόποιο 1025,6.
 θεῖς Homere 1084,14. Ἰπποκράτους
 θείοιο 537,7. θείοις χρώμασι 610,5.
 τὸ θεῖον 1022,2. 1040,24. τὰ θεῖα
 815,9. μοῖραν θειοτέρην 243,8.
 θειοτάτην τιμὴν 903,4. θειοτάτων
 ἐκ προγόνων 846,4.

θεῖος avunculus 66,2. 573,8. 655,7.
 θεϊότητος 1016,8.
 θέλγηθρον ἀνιών 1032,4.
 θέλγειν et θέλξον ψυχὴν 120,9. 10.
 θέλξ' Ἀΐδην 547,16. θελγόμενον
 μαζῷ 644,4. θελγομένη φρένα
 Μούσαις 674,8.
 θελξιμελής φόρμιγξ 1053,1.
 θέμα 933,6.
 θέμεθλα 1066,3. dat. 1065,1.
 θεμεΐλια γαίης 1069,10.
 θεμεΐλοις 1078,3.
 θεμερώτερα πάντα φύονται 824,3.
 θέμιν ἀγαλλομένην 1073,10. Διὸς θέ-
 μιδι Add. 903 a 3.
 πόλῃ θεμιστεύουσιν ἄνακτες 921,2.
 θεμιτόν 559,7.
 θεοιδῆ 272,17. θεοειδεστάτη 161,5.
 θεοείκελον 866,1.
 θεόθεν 895,4. 1027,12.
 θεόκτιτος γαῖα Miletus 223,5.
 θεομήστορος ἀνδρός 652,1.
 θεομήτορα Mariam 1062,4.
 θεόπνευστος 1062,2.
 θεόπνουν πρόσωπον 1016,4.
 θεορρήτων λόγων 424,1.
 θεῶ ἰδῶ ἐπηκόω 314. κλεινὸν ἅπασι
 θεόν Aristotelem 847,6. τὸν θεόν
 σέβει μου 651,6. τὰ θεῶν τιμᾶν 65,1.
 — θεῖον i. q. θεόν 774,6.
 θεοσεβής 729,2.
 θεοστεφείας Θεοδώρας 1064,10.
 θεόφιν 651,4.
 νόμων θεραπεία 209,3. θεραπείαις
 1027,42.
 θεραπευθεῖς 853.
 θέραψ 415,3. θεραπείων Παιήονος 886,1.
 θερίσαι 1039,15.
 ἐκ νίκας ἔτι θερμὸς praef. 492 a 3. ἔτι
 θερμὸν πνεῦμα φέρων 942,1. θερμαί
 ἀκτῖναι 321,3. θερμὸς δὲ κλέπτῃς 1108,1.

θέσμια δόξης 208,3. εὐνομίας 855,8.
ἀρρήτων Add. 97 a6.

ἐν θεσμοθέταις 878.

θεσμοθέτης μερόπων Isis 1058,20.

θεσμὸν id quod tribuitur mortuo

555,5. ἕνα θεσμὸν ἔχοντες 832,5.

θεσμὸν φιλίας 1128,20. θεσμός

magistratus leges et iudicia admi-

nistrans (?) 907,3. θεσμῶν iuris

prudentiae 434,4. 905,5. θεσμῶν

ταμῖν 911,1. πρόμαχον 912,1.

θεσμοφόρον βασιλείαν 1028,69.

θέσπιτε μοῖρα 341,3. θεσπίζων 1013,3.

θετὸν νόμα 831,7.

ποιὴν χλωρὰ θεούσαν 1046,83. θεύσας

ὁδὸν Add. 241 b3.

θεωρός 996,4.

θηγόμενος πραπίσιν 491,2.

ἐθήλεον 565,3.

θηλυτέρην παῖδα 695,2.

τίπτε τέθηπας 454,1.

θήρ ἑλοός 1038,31. ὠμηστάς θήρας

831,6. θηρῶν λόχε Satanas 1140,3.

θήρας circenses 351,3.

θηρείων στομάτων carcerum circen-

sium 885,4.

θηρεύτορες ἄνδρες circenses 885,1.

θηρεύομεν 1027,11.

θηροτρόφῳ 389,1.

θησαυρῶν θείων 919,5.

παρὰ θεῖν' ἄλός 186,7.

θλιβόμενον πενίῃ 303,5.

θανένωσι 1120,3. θανέειν 192,8. θανέ-

οντα 689,10.

θαίναις 582,2.

ἔρεισμα θόλου 889,8.

μοῖρα θεή 465,3; 569,11. θεὰν τρόπον

1028,63. θεῶν ἀέθλων 831,4.

λιμῷ τεθωμένος ἀλιάν 1028,47.

θυρίων Μολινιδᾶν 790,3.

θοῦρος Ἄρης 251,2. θοῦρον scil. Ἄρην

bellum (?) 914,3. θούροις πετεργέσσι
1033,20.

θρασυπτολέμων Ἀμφιλόχων 183,2.

τὸν θρασὺν ἐν θήραις 196,1. ἐν στα-

δαίοις 350,1. 351,1. θρασὺς Ἑρως

1103,1. θρασέων ἀκόντων 183,7.

ἔθραυσε 1003,2.

θρέμμα 667,2.

θρέπτειρα 689,8. 733,2. ἡρώων θ. Hy-
pata urbs praef. 856 a7.

θρεπτήρος 117,3. θρεπτήρσιν parenti-

bus 696,4. κτεάνων θρεπτήρες

1064,12.

θρεπτήρια 1067,1.

θρεπτός 267,1. 362,3. 372,16. 380,3.

660,5. θρεπτὰ διδούς 442,4.

θρηνεύουσα 406,9.

θρηνολογούσι 538,4.

θρησκεύοντες θεόν 425,4.

εὐερκέα θρηγκόν 1044,5.

τρίχας κεφαλῆς 459,3.

θρόνον Iovis 618,8.

ἐβόασε θρόνον 932,10.

θυηπολῆς 833,4.

θυηπόλιον 975,4.

θῦμα 1047,4.

μέρμηραι θυμαλγέες 551,11.

πόσιος θυμαρέος 540,6. θυμαρὴν βιο-

τᾶς ἔλβον praef. 824 a6.

θυμέλη 608,4. 781,7. θυμέλαις 609,4.

praef. 474 a3. ἄδων θυμέλαισιν

Ὀμηρον 101,3.

παῖδας θυμηδεάς 403,7.

θυμοβόρῳ πένθει 511,8. θυμοβόρους

μελεδιώνας 647,14.

θυμοδακείς ἐδύνας 298,6.

θύμωμα πάντου 339,6.

θῦνες 203,4.

θυένων 1046,41. θυέεσσι 1034,27.

θυσκόα ἱρά 1046,2.

θύρας φαεινὰς 590,4. 818,5.

θυσσάδος 871,1.
 θῶκον (Ὀσειρίδος) 414,5. ὑπάρχων
 903,1. θῶκων αἰπυτάτων 912,2.
 θῶρηξ praeium certaminis 931,3.
 ... θειακτης voc. corruptum 1036,17.
 ἱῆναι 1036,2.
 ἐγάνωνσεν ἰάκχοις Isin 985,3.
 ἰάμασι 314,14.
 ὦ ἰώμενος 1027,30. ἰαθεῖς 803,4.
 ἱατρῶν πρόμον i. e. ἀρχίατρον 352,1.
 ἱατρὸς μεθοδικός 306. δόγματ'
 ἱερῶν 853,3.
 ἰαυεῖς 562,3. πένθιμον ὕπνον ἰαύω
 460,3.
 γοηρὸν ἴαχε 790,7. ἴαχεν ἀθλοφόρον
 praedicavit prae. 932a4.
 ἰδιοκτῆτου πανευτυχίης 443,2.
 ἰδίαις θεαῖς 862,2. V. θεός.
 ἰδρις Ἀθηναίης ἔργων 412,1. Ἀθηναίης
 scil. ἔργων 356,1. ἰδρις ὁ Πιερίδων
 Homerus Add. 228a2. μούσης
 τραγικῆς 655,3. μύθων τῶν παλαιῶν
 ἰδριες 992,4.
 Παιῆνος ἰδρυμα 1027,34. ἰδρυμα
 1034,2.
 ἰδρῶτες 1039,9.
 πορῶν ἱερείαις χάριν prae. 1046a2.
 ἱρεῖς 460,4. ἱρηες 992,4.
 ἱερής 870,3. 6.
 ἱερητεύοντος 1066,4.
 ἱερόδρομον ὕδωρ 835,6.
 ἱερὸς οὗτος ὁ χώρος 648,1. 1046,80.
 — ἐν ἱαρίῳ 980,5.
 ἱεροφάντην 866,1. 1068,13 (sacerdos
 christianus).
 ἱεροφάντις 862,1. 863,3.
 ἱή 1027,31.
 ἱήιε Ἀπολλων 1023,2. ἱήιε Aesculapi
 1027,6.
 ἱατήρ 717,3.

κλέος ἱητορίας 243,27.
 ἱητρείην ἀναγράφας librum de arte
 medica 305,1.
 ἰθὺ 320,3. 1092,1.
 ἥπιος ἰθυδίοις 906,4.
 ἰθυνηρ 905,1 corrector Italiae. 1071,2.
 ἰθύνεσκον 1028,32. 63.
 ἰθύνω 1028,52.
 φῶτα θεοῖς ἔκelon 507,1. σῆμα νηῶ
 ἔκelon 1046,46.
 ἰκέτου 141,4. λαοῖς ἰκέταισιν 1028,6.
 βωμόν ἰκετεύμεν 792,2.
 ἰκνούσμαι 522,10. ἰκνούμεθα 344,15.
 ἴλαος 812,5. ἰλήσῃ θυμῷ 743,2.
 ἰλάσκονται 1027,4.
 ἰλήκοις 797,5. 811,4. 818,11. 19.
 ἴλαθι 243,7. 725,7. 818,17. 22. 835,1.
 1023,7. 1024,2.
 ἰλιγγιοῖσι 1028,33.
 ἰλῶος 1028,71.
 ἐν ἰμάσι 602,2.
 ἴμερον τρέφω 728,6.
 ἰμερτῷ συνομεύων 218,13. ἰμερτὰ παῖς
 212,2. ἰμερτὴν γαῖαν 228,4. εἰμαρτῇ
 ἀλόχῃ 525,1.
 ἰνδαλμα ψυχῆς 148,4.
 ἴνις βασιλέων 549,1.
 ἰοβόρος διφάς 465,4.
 ἴον ἐν ταλάροις 1118,2. εἰς ἴα βλα-
 στησίειν ὅστέα 547,1. ἴα 548,3.
 ἐν στέρνοις ἴδον ἔχοντες 344,11.
 θεοῦ ἴστυγι 450,3. θεῶν i. 333,5.
 ἔτι χροάοντος ἰούλου 569,1. ἀνθήσαντας
 ἰουλον 478,3. οἷος ἰούλους (ἔφυς) 655,5.
 πρὶν ἰούλοις πληῖσαι παρεϊάς 657,3.
 ἰοχέαιραν 870,1.
 ἰππαῖδα πόρπαν 985,1.
 πεζοὶ ἰππῆδες τε 849,1. ἰππῶν ἀγῆστατο
 855,5. — ἰππέα Ῥωμαίων 951,1
 ἰππικὸν εὖχος 932,5. ἰππικῶν ἡγήτορα
 868,2.

Εκτορος ἵπποδάμειο 1095 adn.
 ἵπποθεν 811,6.
 ἵππολόφους κόρυθας 828,4.
 ἵππομαχούντα 209,5.
 ἵππομάχοις Ἰλλυριοῖσιν 183,3. ἀνθρώ-
 πους ἵππομάχους 461,8.
 ἵππῳ νικήσαντα 934,1. Διομήδεος ἵπ-
 πους 1082,7.
 ἱρή 1033,20.
 ἱροπόλος 852,2 (Minervae). Ἰάκχου
 957,1. Κύπριδος 1044,4.
 ἱρόχθονα βῶλο 1046,86.
 ἱσαγγέλου τύχης 542,7.
 ἱσαρίθμιος Μουσῶν 686,4.
 ἱσαρίθμον ζωῆς χρόνον 287,6. ἱσαρί-
 θμοις ἔπεσιν 806,3.
 ἱσοθέου νηοῖο 109,1. ἔγγονο ἱσόθεον
 265,6.
 ἱσμοῖρον ἥρωσιν 189,3.
 γέρας οὐκ ἴσον 204,16. ἴσον ἅπασιν
 aequum 912,1. κατ' ἴσον 192,3.
 ἱστοταχῆς 939,2.
 ἱστοτέλου 48.
 ἱσότηχον 532,3.
 ἱσότημον 393,1.
 ἱσφαρίζειν 904,5.
 χείματος ἵσταται ὥρῃ 1067,3. στή-
 μεναι 313,5. ἕστασι 271,6. ἕστα-
 ὅτα ἀγάλματα Add. 888a8.
 ἱστίον ἐκπετάσας 779,2. δεξιῶς ἱστία
 ἱκανῶν 1023,11.
 ἱστορήσας 1020,1.
 ἱστορήεις ἀτραπόν 878,6. ἱστορήν ἐξή-
 νεγκα praef. 877b. ἱστορήν αἰῶνος
 878,3. ἱστορίαις λιταῖς 979,3. ἱστο-
 ρίας δειξας 608,1. θείας ἱστορίας
 praef. 877b2.
 ἱστορικὴν σελίδα 979,8.
 τιμάτορος ἱστωρ 1046,88. ἱστωρ καμά-
 των 831,2. ἱστορα παιδείας 184,5.
 ἱστορες αὐτοὶ ἀστέρες 618,41.

ἴσχε δρόμον 618,33. ἴσχε στοναχῶν
 ἀδελφούς 651,5. ἴσχεο στοναχῶν 651,5.
 ἰχθύος οὐρανίου 724,1. cf. v. 6sq. et
 acrostichon eiusdem carminis.
 τέχναν γραμμαῖσιν ἰχνεύτειραν 185,9.
 ἰχνεύεις 227,1.
 στας εἰς ἴχνος 1033,7. στήσον ἴχνος
 616,2. στήσας ἴχνος 339,4. ἴχνος
 ἐπιστήσας 690,1. ἀβλαβὲς ἴχνος ἔχων
 237,8.
 μοῖρα καθεῖλε βίου τινά 569,2.
 πυρὶ γυῖα καθήρας 104,1. ψυχὴν
 κάθηρεν 109,5.
 καθαροῖο Σαράπιδος 875,3. ἐν καθα-
 ρῷ τεμένει 768,3. καθαρὴ anima
 curis liberata 653,4. καθαρὰν φυ-
 λάξας (ἀρετὴν) 506,13. καθαρῶσιν
 εὐνομήσιν 909,2. καθαρῶτατον γένος
 191,3.
 εἰς νῆα καθαρπασθέντα 302,3.
 βωμὸν καθιδρύσατο 837,2.
 οἶδμα καθιππεύοισα 1028,64.
 τοῖσι καταστήσασι (statuam) 784,2.
 καθύπερθεν 1066,3.
 καὶ μὴν καὶ 153,5. καὶ μὰν καὶ praef.
 932a3.
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.
 σοφίαισι κεκασμένον 584,3. κεκασμένην
 δρηστοσύνησι 121,1. ἀγλαίησιν 1074,3.
 πρᾶπίδεσσι Add. 688a5.
 ἔκανον 333,9. κάνεν 811,6.
 καίριον 618.
 καιρὸν ἔχω 979,6. ἔχεις τινά 1038,36.
 cf. v. 34. πᾶσιν καιροῖς anni tem-
 poribus 824,3.
 καίει (πηγὰς) 810,10.
 ἃ κακία Add. 228a4.
 κακοεργέσι 818,15.
 κακόεργον ἐπιπομπὴν 1026,2.
 κακόμορφε Satana 1140,2.

κακὸς κακὸς ἤρπασε ἰθαίμων (alii κα-
κῶς κακός) 551, 5. κακὸν κακῶς
τηρῶν 734, 7.
πνοιῆς κακοσμίην 1068, 7.
κακότητα 1046, 94. νούσων κακότησι
707, 2.
κακόφρονα υἷα 618, 3.
μοιρῶν μίτος πάντας καλεῖ 282, 3.
τὴν σὴν πίστιν καλοῦντες praedican-
tes 481, 1. — καλέεσκον 657, 1.
καλλιγόνους σταχύας 266, 2.
αἰγῶν καλλιθύτων 872, 4.
καλλικόμων Ἰναχίδων 464, 2. καλλι-
κόμοις πτόρθοις 88, 5.
καλλιλόγοισι πόνοις 990, 10.
καλλινάου ποταμοῦ 272, 8.
καλλνίκος Ἡρακλῆς 1138, 1. τὸν καλ-
λνικὸν athletam Add. 497a5.
καλλίπυλον Θήβην 993, 4.
καλλίσφυρος Αἰνεωνίη Regilla 1046, 38.
καλλίτεκνον 635, 1.
οἱ καλλιτέχνεις 796, 3.
κάλλος ipsum aedificium 1062, 2.
1066, 1. 1067, 1.
καλλοσύνη Add. 688a4. τρίποδος 923, 4.
ἐμιμούμην τὸ καλὸν 85, 3. τὸ καλὸν
τύχης 640, 6. κάλλιστε καλῶν ἡι-
θέων 790, 1.
κάλπιν 252, 5.
ἐν καλύβοις 260, 3.
κάλων τείνας οὐριον ἐυφροσυνᾶν 560, 8.
καμόντες εἰκόνα 914, 1. τέχνης χαλ-
κὸν εἰς καμούσης Add. 874a3.
ἀπὸ πτολέμοιο καμόντες 828, 3. κα-
μόντι mortuo 321, 8.
κάμψας γυῖα 618, 16.
κάμπυλον κύμα 779, 4.
κανθοῖς 103, 5.
κανόνι χρῆσθαι 170, 7.
καπρὸν ἐν Ἀρκαδίᾳ 1082, 4.
καρηάτων ducum 185, 12.

ἔξ ἀθανάτοιο καρήνου 1046, 74.
καρπαλίμως γράφαι 580, 11.
κύδος ἐκαρπίσατο 516, 4. ἀκμὴν Ἀίδης
λυγρὸς ἐκαρπίσατο 151, 8.
θερίσαι κάρπιμα 1039, 15.
καρπὸν βοτρυῶν 812, 4. καρποῖς ἐπέ-
χαιρον 321, 1. καρπὸν πόνων 1039, 3.
Ἰσιδι καρποτόκῳ 982, 1.
καρποφορήσω 1106, 1.
Νεῖλου καρποφόρον (vel - ου) πόροι
983, 1. 984, 1.
κάρτα 338, 6.
μόγῃ καρτερὸν Ἡρακλέα 863, 8. καρ-
τερός Pan 1103, 3.
οὐδὲ κάρφος ἐβλάβη 980, 9.
κάσιος 404, 7. κάσιν 611, 2.
μοῖραι κατὰ δώματ' ἐβαλλον 217, 5.
κατάξῃ 1132, 1.
τραῦμα κατηγάγετο 30, 4.
ποίημα δεινὸν οὔσα κατέγων 736, 2.
καταγράφεται 926, 10.
πίστις κατέδῃ 581, 4. καταδῦσαι in-
transitive 321, 4.
καταθήκην 344, 17.
κάθθανε 30, 5. 666, 3.
σπόρος καταίθετο 618, 12.
κατὰ ξένον ἡρίον ἦρται 214, 1.
κατάκειμαι 702, 7.
κατεκόφατο μαστοῖς 316, 3.
κατελίμπανες 379, 3.
κατάλοιπον ἔχω 979, 10.
νύξ αὐτοὺς καταλύει 1095, 4.
κατὰ μητέρα πότμος ἔμαρψε 1046, 17.
γραφίδεσσι κατέψυσα 1028, 11.
κατέπεφνε 307, 1. 1082, 2.
ταῦ καταπυγοτάτου 1131, 1.
καταράχται 979, 7.
ὀκτωκαιδεκάτου με καταρχόμενον λυ-
κάβαντος 228, 1.
κῆρα κατασβεσθεῖς 415, 2.
γαῖα κατεσκίασεν 495, 2.

κατεστενάχῃσε 205,5.
κατέστεφον (τύμβους) 439,1. κατέστε-
φεν 933, 1. κατέστεφον prae-
932a3.
κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα 1009,3.
σορὸν κατέτευξα 460,2.
ποιῶν κατέθου 644, 2. κάθυσαν
arma 828,4. καταθήσεται pecu-
niam 712,3.
κατέφθιτο πότμῳ 77, 3. participia
404,3. 493,1. 514,2. 515,1. 517,2.
815,8.
πλοῦτον κατέχευε 1034, 25. χυτὴν
καταχεῦαι 1034, 25.
κατενήρατο μοῖρα 569,11.
χρεῖα κατεπέμγει 545,3.
ἀντιπάλαις δῆμα κατερχομένοις 343,6.
κατῆλθε δάκρυ 790,7.
οἶακα κατευθύνεσκες 243,26.
κατεύνασεν 1028 col. III 10.
τόνδε κατεύφημῶν 430,12.
κατηρεφεῖ δόμῳ 821,2.
πύματι λαυνῶ σῶμα κατισχύμενον
327,6.
κατοικεῖ 1138,2 cf. adn.
καθοιχομένῳ 409,2.
κατωμαδὸν 1028,50 adn.
καῦμα 649, 5. ξηροτέροις καύμασι
1073,6.
μῆδ' εἰς χεῖρα καυχῶ 1038,3. μη-
κέτι καυχάσθω 529,3.
κέαρ ἀνόρουσε 462,13. 651,3.
κεδνὰ εἰδυῖα 498,9.
κεδνοσύνης 150,2.
κεῖθεν φύσῃ 640,2. κεῖθεν deinde
919,4.
κεῖμαι ἐπὶ τύμβῳ 284,2. ἐπὶ σήματι
τῷδε 470,1. ἐπὶ γαίῃς 639,1. παρὰ
τύμβῳ 703,1.
μέλη κελαδῶν prae- 474a4.
κέλαδεν λαῶν 350,4.

κελαινά animalia inferis mactanda
1034,24.
κελαρύζειν 1073,5.
κέλευε ὁδίταις 1073,7.
κέλομαι 1036,2. κέλεται 1140,6.
πρήξεις αἱ κενεαυχεῖς 647,1.
κενὸν σέβας 335,15. κενεοῖς λέχους
(i. e. rogus pro toro) 418,8. κε-
νεῶ τύμβῳ (non cenotaphio) 292,5.
κενεὰ χάρις 851,1. κενεὰς χάριτας
103,6. κεναὶ χεῖρες 696,7. κενεαῖς
ἐλπίσι 292,4. εἰς κενὸν ἢ δαπάνη
646,10.
κενέωμα τάφου 234,5.
κενηνάριος 446,8.
κέντρον ἀπαυστον ἔχω 534,8.
σῆμα κεραίῳν 1046,85.
Ἄμμωνος κεραισῖο 833, 1. κεραοῦ
835,5.
μένος κεραυνοῦ 618,42. κεραυνῶ βο-
λαῖς 1028,27.
κεραυνώσκειν 542,9.
αἵματι κερδαίνων δάμον οὐρανοῦ 1064,8.
ἐκεστροφυλάκει 957.
κεστροφόροι 955,2.
κευθμῶνος 1034,18.
κεύθω ἔχων 568, 1. κευθομένα vi
activa 1081,2.
κεφαλῆς Ὀμηρείης hermae 1085,10.
κηδεστήν Add. 888a.
ἐκῆδευσε 604,3. 733,2. κηδεύσας
563,5. σῶμα 651,2.
κῆδεο καὶ γαμέτου καὶ τεκῶν 243,25.
κηδομένη λεχέων Add. 241a8.
κῆδος συντελῶν 352,3. κῆδεα πότμου
264, 1. τὸν — κῆδος ἑμοφρονέως
πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλις 493,6.
κῆπον 782,1. Ναρκίσσου παρὰ κῆπον
811,3.
κῆρ ἐδάμασσε 94,3. κῆρὶ δαμέντα
103, 1. κῆρὶ κατισχύμενῃ 142,2.

κῆρα κατασβεσθεῖς 415, 2. κῆρα
θανόντας 402, 3. κῆρα μινυνθαδίων
603, 2.
ἐκ κηροῦ 673, 2. ἀπὸ κηροῦ 722, 3.
αὐλοῖς κηροχύτοις 271, 1.
κῆρυγμα τῆς φιλίης 393, 4.
κῆρυκι ἀθανάτων 772, 1. ἡρώων κάρυκ'
ἀρετᾶς Homerum 1084, 1. κῆρυξ
vicit 938, 2. κῆρυξ titulus sepul-
cralis 603, 1.
κηρύξαι μνῆμα σαοφροσύνης 17, 2.
μούσαις κιθάρης 1054, 1.
κιθαριστῆς 613, 2.
ὄνομα Θεσμοφάνην με κίκλησκον
153, 2. κικλήσκομαι 698, 6.
κινεῖτο προσώποις 608, 3.
κισσός 788, 1. 829, 4.
κισσοφοροῦντι 925, 3.
κίστιβερ 'Ρώμης 589, 1.
κίονα πορφυρέην 921, 1. τετράπλευρον
1061, 1. 4. κίονας ἄτλαντας 1072, 7.
μοῖρα ἐκίχανε 325, 13 et κικήσατο
372, 28 c. accus. τοῦ ἐν πόντῳ
κίχε μοῖρα 219, 1. sine casu 146, 6.
κλάδος ἐλαίας de puella 368, 7. ξηρῶν
ἀπὸ κλάδων 1039, 14. 1040, 19. —
κλάδου phalli lignei 817, 2.
οὐδ' ὑμέναιον ἔκλαγον 256, 7. πολε-
μογράφον αὐδὰν ἔκλαγον praef.
877, 4.
κλαίεσκον 502, 11.
ἔκλασεν Ἄδης 252, 2. δαίμων 257, 3.
κλάσας ἐλπίδας 348, 2 adn. ἐκλά-
σθης τύχης δηλήμασι 538, 6.
Ἑρῆς κλειδοῦχος 822, 7. Μουσῶν κλη-
δοῦχον 226, 7. Αἶακος κλειδοῦχος
646, 4.
ἱερὰ σηκῶν κλειῖθρα 822, 10.
κλέσμαι praef. 480 a 6.
Ἑρμῆν τὸν κλέπτην 1108, 1. θερμὰς
δ' κλέπτης ibid.

κλεπτοσύνης 448, 6.
κλειψίγαμον 336, 4.
τόνδε σοφώτατον Ἑλλὰς ἔκλειζεν 254, 1.
δοτῆρα παντοίης ἀρετῆς κλήζομεν,
Ἡράκλεες 831, 14. παίδιμον ἄνδρα
κλήσατε 173, 6. κληίζομαι 946, 1.
κλήζεται πατρός 185, 3. κληζομένα
πατρός 189, 7.
ἔρκεσι κληίζοισι 1028, 69. ἔκλεισε
(πάσας χάριτας) 656, 1.
κληρονομήσας 424, 9.
κληρονόμων 326, 1.
κλήρος 859, 3. κ. λάχεν αὐτῇ Add.
545 c 3. εἶλεν κλάρῳ c. inf. praef.
768 a 2. κλήροις sortitione 858, 1.
κλήρον κληρουχῶ locum destinatum
691, 5. ἐν κλάρῳ 514, 3.
κληρουχῶ v. κλήρος.
τὴν κλήσιν 571, 3.
ἑπταετεί κλίματι 579, 2.
κλιντήρ 450, 5.
Τύχης πάλιν κλίναντα τάλαντα 847, 1.
κλινάμενοι Περσῶν δύναμιν 749, 8.
εὐσεβέων κλισίην 237, 4. Βάκχου κλι-
σiais tabernis vinariis 810, 7.
κλισμῷ ἐνὶ καλῷ 610, 4.
ὁδὸν κλονέω 1028, 60.
κλυδὼν θαλάσσης 1040, 15.
κλυτόμητις 1052, 3. 1062, 3. vocat.
1026, 1.
τίς μοιρῶν μίτον ὕμνιν ἐκλώσατο
478, 1. ἐκλώσαντο 153, 4. κεκλω-
σμένον αὐτῷ τέρμα 520, 7. genus
activum crebrius.
κλωθῶες Ἀρπυιαί 1046, 14.
κλών δένδρου 538, 6. εὐκάρποις κλω-
στὶν 546, 8. δάφνας κλώνας 786, 4.
859, 2.
μοιρῶν κλωστήρι 292, 6. μοιρίδιοι κλω-
στήρες 145, 1.
μοῖραι κλωστὸν ἔθεντο μίτον 113, 4.

κηκόν 1034,23.
 κνώδοντι φασγάνῳ 549,11.
 κόγχην i. q. ἀψίδα 446,3.
 ἔσω κοίλης κατὰ πέτρης 309,2.
 κοιμάται 607,4. ἐκοιμώμενη 610,4.
 δίδωσιν ἡ τύχη κοιμωμένων prae f.
 1117c1. κοιμηθεῖς 318,3.
 ἐκοίμισεν ὕπνος 223,3.
 κοινὸς ταμίας Iupiter 35,6. δαίμων
 404,1. φῶς 266,1. βίτου 730,1.
 θανάτου 326,2. τέλος 266,1. 372,
 38. 726,7. κοινὴν ἀταρπιτὸν 534,2.
 ἐς κοινὰν ἀτραπὸν 1028,13. κοινῇ
 βουλῇ 1128,20. ἀπὸ κοινῶν στῆσαν
 Add. 750a1. τὸ κοινὸν τῶν περὶ
 τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν 876. τὸ κοι-
 νὸν Λυκίων 944,3. Ἐρατιδεῖων τὸ
 κοινόν 851.
 κοιρανίην 1064,9.
 κοίρανος ἀθανάτων 1029,4. κοίρανε
 Πλουτεῦ 570,1. λαῶν Aesculapius
 1027,1. κόσμου Serapis Add.
 874a1. Ναιάδων Apollo 802,2.
 κωμῶν Belus. κοίρανος Λαγείδας
 255,4. Ἀδρίανος 990,9. κοιράνω
 Ἀδριάνῳ 988,5. ἡμερῶν Hadrianus
 863,10. κοίρανε fort. Anastasius
 935,6 adn. κοίρανον ἱστορίας prae f.
 877b2. κοίρανος ἀγνωστάτα fides
 855,10.
 ἐπὶ κοίτης 737,1.
 κοῖτον κομιεῖν 313,10.
 κολαπτὸν γράμμα 258,5.
 ἐκόλαφε πέτρην 395,1.
 κόλασιν 712,4.
 κόλῳ Κίπριδος 628,2. ἐν κόλποισι
 τραφέντα 292,1. κόλποις domus
 810,3. κόλῳ sepulcri 1135,2.
 κόλπος μέλας Ἀίδεω 237,3. ἐν κόλ-
 ποῖς terrae matris 56,1. 88,8. 214,
 7. 422,2.

κολπωτὰν δθόνασι τρόπῳ 1028,63.
 κολωνία 908,6.
 κοῦρην κομέουσι τοκῆς 152,15.
 κόμας λειμώνων 1046,70.
 κόμης sacrarum largitionum 919,5.
 κομίζεμεν 1046,22. στέφανον νίκης
 κομίσατο 446,7. τίς ἂν κομίσαιτο
 τὴν σὴν μαντοσύνην 1023,6. κομιεῖν
 κοῖτον 313,10.
 κόμψασαν γένος 191,2.
 κοπετῶν 345,4.
 κόπρον Αὐγείας 1082,6.
 διπτύχοις κόραις 258,5. κόρας ἀδά-
 κρυτος Add. 241a13.
 πλησθεῖς ἐκορέσθη 314,21.
 εὖτέ με θυμὸς κορθύσῃ 1028,60.
 κορνοχαλρίου 353,1.
 κόρυθας 828,4.
 κορύσσων οὐλαμόν 790,4.
 κορυφὴν ἀρετῶν 543,1.
 κοσμέων δύναντιν 489,6. στρατιάς κο-
 σμοῦντα 900,1. κοσμῶν Σαλαμίνα
 777,2 cf. 780,2. κοσμοῦμαι λίθῳ
 524,1. ἀρεταῖς φρένα κοσμηθέντι
 501,3.
 ἐκοσμήτευσεν 966,1. κοσμητέοντος 960.
 961. 962,4. 967.
 κοσμήτεες 957,1.
 κοσμηταί 954 sqq.
 ἡρώων προγόνων κοσμήτορα 354,2.
 ἀνδρῶν 661,2. ἐφήβων 953,2.
 965,2. 959,1. παίδων 950,3. 968,2.
 κοσμιότητος 971. κοσμιώτητι τρόπων
 209,2.
 κόσμου cultus muliebris 499,3. κόσ-
 μον σωφροσύνης Add. 35a6. κόσ-
 μον πατρίδι 208,7. 801,2. κόσμον
 αὐτοῖσι τιθέντες 772,2. πόρε κόσ-
 μον 826,1. κόσμον ἀνίσσας 1065,3.
 ἐδείματο 1069,5. — κόσμου πάτερ
 1139,2. κοίρανε κόσμου καὶ χθονός

- Add. 874a1. τὰ κόσμου σεμνά 185,6. κύτος κόσμοιο 615,7. ἐπὶ κόσμῳ in vita 344,3. ἐπ' εὐρέα κόσμον 618,9. κόσμον διέταξε (deus) 261,3.
- Ῥώμη κοσμοτρόφῳ 947,7.
- κοτέσῃ 989,5.
- κότυλον 1130,2.
- κουρῆα τὴν τέχνην 334,6.
- κοῦρος ἀνὴρ 717,2. ἐν κούροιςιν 474,3.
- ἔστω σοι κοῦφος ὁ πᾶς λίθος 538,7.
- κούφῃ σοι κόνις ἥδε πέλοι 551,4.
- κούφην (scil. γῆν) εὐξάμενος 329,2.
- κοῦφον θανάτου τέλος 259,4. κουφοτάτης φιλίης 299,2.
- κουφίζων πόλιας 905,4.
- πένθους κουφισμός 406,8.
- κραίνουσα Διὸς οἶκους Hestia praef. 824a5.
- κραίπνὸν πόδα 332,2. ἄκεσμα 554,2.
- κραίπνου Ἐριχθονίου praef. 932a6.
- κρήνης ἐπὶ κρατὸς 813,2. νηοῦ ἐπὶ κρατί 818,9.
- κραταιόχειρες 1034,20.
- κρατεραλγέα θεῶρον 914,3.
- γῆ σε κρατεῖ 412,2. 475,6. Μοῦσαι (carmina) τὸ σῶμα κρατοῦσι 613,7.
- ἀπείρων κρατέοντι 978,1. χειρὶ κρατούσα 1028,51. δεσμοῖσι κρατεῖται 429,1. πάντα κρατήσεις 1038,23. 1041,7. κρατήσεις ὧν θέλεις 1040,6. θυμοῦ κρατέειν 1113,1.
- κρήδεμνον 1072,9.
- κρημνῶν 225,2.
- Νύμφαι κρηναῖαι 571,1.
- κρήνης 813,3. 1070,1.
- σῶμα . . ὑπὸ κρηπίδος ἐρείσῃς 710,1. ἀπέδων κρηπίδα 903,5. pontis 1078,3. κρηπίδας sepulcri 443,4.
- κρητῆρος ἀγαλμα 831,3.
- εἰς κρίνα βλαστῆσειεν ὅστέα 547,1.
- κρίνειν σοφός 1085,11. κρίνας πολλὰ μετ' εὐφροσύνας 589,2. χώρῳ κεκριμένῳ 161,4.
- κριοβόλου τελετῆς 823,5. 824,4.
- κριοῦ 63,1. acc. 1102,2.
- κρισίμῳ ἡμέρα 426.
- κρίσιν 858,4. 1028,28. νίκης κρίσις 939,1. κρίσιν εὐσεβείας 642,8. κρίσει ἐκ μοιρῶν 624,3. ζῶσαν κρίσιν ἔσχον 401,2. κρίσις ἐν φθιμένοις 215,5.
- κριτῆς 906,3.
- κροκάλαισιν 1028,76.
- Ἥῳ κροκόπεπλον 994,3.
- κρόκου 547,3.
- ὑπὸ κροτάφοισι 478,3. ἐπὶ κρ. 859,2.
- πολέμου κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68 (πολέμῳ). κρυερὸν θάλαμον sepulcrum 241,4. κρυερῶν νοῦσων 647,13.
- κρυμὸς (sic. scrib.) ἀμείλιχος 1028 col. II 3.
- κρυόεις Ἀίδης Add. 242a4.
- ἔχῃς κρυπτός ἐλθὼν 1033,16. συνθήματα κρυπτά 822,11.
- κρύψε καλύψας 563,3. ἐκρύβῃς 430,9. σῶμα κέκρυμμαι 96,6.
- κρωσσός Add. 697a1.
- ἀφνευῶν κτεάνων 118,4. κτεάνων θρεπτήρες 1064,12. μοῖραν 776,4.
- κτέανον φιλίης 388,4.
- κτεάτεσσι 916,3.
- ἐκτέρισεν 223,6. ἐκτέρισαν Add. 242a8. 183,4 (ὅστέα) cf. v. 8. 96,4 (τάφον). κτερέιξε 216,2. 647,7.
- κτερέων ὁσίων 514,4.
- κτῆματα 1136,1.
- κτῆσιν (ἔλλιπε) 187,4. κτήσεος ἐξ ὁσίης 815,4.
- σωτήρα κτίστην praef. 856a6.
- κυανέου Ἄιδος 1046,84.

κυανῶπιν 551,1.
 κυδαίνονται ὑπ' ἀντιθέοις γεράεσσι 648,14. κυδαίνων 866,2. 1062,4.
 κυδάνουσα 272,21. κύνην 944,2.
 κυδῆνας 793,9. 964,2.
 κυδάλιμος 528,2. 917,4. κυδαλίμη χθών 874,1. κυδαλίμαν θύγατρα 917,4. κυδαλίμας ἀρετᾶς 511,1.
 κυδιώσα ξανθαῖς ἐθείραις 169,1.
 κῦδος τοκήων 428,2. πάτρης 434,4.
 κυδρῇ παρακαίτε 654,7.
 ἐκύνησε 671,2. 727,9.
 κυκλόθεν 546,8.
 σεληναῖης κύκλος αὐγῆς 1046,27. κύκ-
 λαιο πυρόεντος solis 618,29. κύκλων 1028,31 et κύκλοις 618,9 sidera.
 κύκλω στεφανοῦν 73,1.
 κυκλοτερὴς τύπος 922,1.
 κυλινδῇσει κακότης 1046,94.
 κύλιξ 1049,10. 1132,1. κυλίκων 810,8.
 ἐκυμάνθη 1028 col. II 37.
 γαστρὸς κυμοτόκοις ὀδύναις 505,2.
 ἔργα κυναγεσίας 196,2.
 κυνηγόν circensem 351,2.
 κυνικός 1017,2.
 λευκὴν κυπάρισσον 1037,2.
 κυρεῖ 1016,1. πόθεν γένος κυρῷ 337,5.
 κυροῦντας ἄλλον ἐξ ἄλλης χθονὸς 363,4.
 κυριακῇ ἡμέρᾳ 737,1.
 κυρίου 1010,1.
 αἶσαν ἔκυρον 683,3. ἐτέων κύρσασα 227,5.
 κῦρος 1028,53.
 κυρτόν hominem 459,3.
 κύτος κόσμοιο 615,7.
 κυφὸν ἄροτρον 618,14.
 κώδιον 647,15.
 κύμαζε praef. 480a7.
 κωμαστῶν 872,14 adn.

κῶμη Aegyptiorum 713,4. κωμῶν κοῖρανε Balmarcoth 835,1.
 παλαίστρης κῶμος praef. 480a6. κώ-
 μῳ ἐν ἡγαθέῳ 114,4.
 κωμωδός 604,2. 605,2. 926,10.
 κωρισμοῖς 1028,41.
 κωφὸν hominem 459,4. κωφὴν χάριτα 238,2. κωφοῖς δάκρυσι 252,6. κω-
 φοὺς τάφους 208,26.
 λαβύρινθον 920 Π 6. 8.
 λαγόνων σκοτῶν terrae 149,4. λαγό-
 νεσσιν ὑπὸ χθοναῖσι 462,12. λαγό-
 σιν terrae 534,6. 1081,2. λαγόνεσσιν (τύμβου) 567,3. λαγόνων fluvii 808,4. λαγόνων ὠδῖνας 476,2.
 ἀρχὴν λαχὼν 838,2. κλήροις λαχόντα 858,1. Φιλοποίμενος αἶμα λαχοῦ-
 σαν 1044,1. λόχον αἶμα 991,13.
 λάζετο 935,4.
 λαθικηδέι Dionyso 1035,5. θάνατον λ. 1027,20.
 λάθριος γαμέτης 336,5.
 λαιῆς χειρὸς 781,3. τῆς λαιῆς βαῖνε 782,4. ἐς λαιὰν ἐσιόντων 573,3.
 λαιὸς inperitus 1039,11.
 λαῖτμα θαλάσσης 1140,6.
 λάκον (?) 522,9.
 λαλεῖν τινι 325,8. λαλεῖν σοφός 609,5. χερσὶν ἅπαντα λαλήσας 608,1.
 ἡδύτερον λαλῆς 994,4.
 λαλήν χελιδονίς 582,3.
 ἄλλον Ἀργῷ 995,8. φηγόν dodonaeam ib. v. 9.
 λημφθεῖς (πόνῳ δολίῳ et νόσῳ) 722,1.2.
 λάμψας οἷά τε λαμπάς 155,3. λαμ-
 πᾶδα ζωᾶς δραμεῖν 231,3. λαμπά-
 δας (ἄθλα νίκης) 943,2. — λαμ-
 πᾶδι μητρὶ Ἀυρορᾶς 993,2.
 ἀρετῇ λάμψαντα 222,1. τέχνη 202,5.

λάμψας' οἶά τε λαμπάς 155,3.
 ὄμμασι λαμπομένη 169,2. ὡς
 ἀστέρα λαμπόμενον Add. 306a2.
 λαμπρός ventus 1023,11. λαμπρὸν
 βίον πρὸς σοφίαν Add. 552a6.
 λαμυρωτάτη 358,2 adn.
 σῆς ἀρετῆς μνημεῖα οὐποτε λήσει 60,1.
 λαοδόκων ἀγόρων 461,10.
 λαοζόος 42,1. 540,6.
 λαὸς Ἀτταλίδας tribules 928,2. λαῶν
 θεοῦ 427,5. λεῶς ἐφήβων 964,1.
 cf. 114,2. προσύμναιος λεῶς 821,7.
 τῶν ἱερῶν λαοτόμων 1021,2.
 λαοτύπων παλάμῃσι 441,10.
 λαοφόνον ξίφος 1079,1.
 ἄνθεα λαρά 569,6. στομάτων λαρῶν
 Add. 1029a4.
 λαῶν 1046,76. λάεσιν 455,2. 685,2.
 ἐλάτρευσα (πόνον θεᾶ) 850,4.
 λαφύγματα νούσων 647,13.
 λάχος ἀθάνατον 501,7. ὑπάτων λάχος
 919,7.
 δάκρυα λείβων 103,5.
 λειμώνων κόμας 1046,70.
 λείπον abii 149,2. οὐ λίπε non neg-
 lexit 153,8. λείπετό τι εἰς τινα
 superfuit prae f. 932a5. ἐν τῷ
 ἐκτελέσαι λείπομαι 85,4. φίλος μη-
 δὲν λειπόμενος 289,6. λειπόμενος
 μῆνας 519,2. λειπομένοισι
 pauperibus 727,7. τὸ λειπόμενον
 in posterum 1027,7. πάντα λέλοιπε
 absolute 99,4. οὐχὶ λέλοιπε κλέος
 235,2. πάντα λέλειπτ' ἀρετῆς 538,2.
 ἐλπῖσι λειφθεῖς 316,2. λειφθεῖς τὸν
 βίον στέφανον 605,2.
 ὅπα λειριέεσαν 169,4.
 λειρά χέων 546,10.
 λειτὸς τύμβος 551,2. 677,2. λειτῇ
 ὑπὸ στήλῃ 119,2. λειταῖς ἱστορίαις
 λειτὸν πόνον (χαρίσαι) 979,3.

λείφανον Μαριαδίου infantem eius 344,
 16. κάλλους et σοφίης 551,10. τῆς
 πρόσθε τύχης 1003,7. λείφανα
 ossa 675,1.
 λεκτῶν ἀπ' ἡθῶν prae f. 938a4.
 λέκτρον ἔδωκε (Κύπρις) 363,5. λέ-
 κτροῖς ἐδόθη τινος 384,2. ἀπὸ Δα-
 μοκράτους λέκτρων 1044,3.
 λευτιάριοι prae f. 942a1.
 λεοντοφόνον Cyrenen Add. 842a3.
 λευγαλέους φόβους 647,14.
 ἄνθεα λευκοῖον 547,4.
 λέχος mortui 445,1. κατὰ λεχέων
 κεῖτο 243,13.
 λέων 1016,5. λέοντα Nemeaeum
 1082,2. λέοντες 1038,38. λέοντες-
 σιν πεφυλάκται (σῆμα) 242,4. λέον-
 τας 407,5.
 ἀνθρώπων γενεῇ ταχέως λήγει 522,11.
 λῆξον ὀδυρμῶν 345,3.
 λάθαν φίλου 884,6. ἐμπετάσαι λάθαν
 1028,22. λήθης ἄμμορον 618 ep. 14.
 λήθης ὕπνος 223,3. δῶρα 312,3. πῶμα
 261,20. πόματι 244,10. λιβάδα 414,10.
 λῆια σταχύων 1046,69.
 λῆμμα 858,4.
 ληνόν sepulcrum 424,2.
 λιβάνοισι 1034,27.
 ἔλαιρῃ λιβάδι 828,6.
 λιγύπνους ἀκρίς 546,12.
 λιγυρὸ ἀγῶν 546,9. λιγυρῆς λαλῆς
 994,4. λιγυρῶν ἀπὸ στομάτων
 471,4. λιγυροῖσι χοροῖς prae f. 474,4.
 Σειρήνων λιγυρωτέρη 582,1.
 λιγύς αὐλός 788,1. Κύπριδος λιγείης
 811,1.
 λιθοζόος 130,4. 1107,1. λιθοζόων τέχνην
 796,2.
 λίθον μέλαν 807,4.
 ἐνέρων λιμένεσσι 647,4.
 ἐγγυθὶ λίμνης 1055,1. λ. Στυμφαλί-

δος 1082,5. Μνημοσύνης 1037,4. 9.
 ἡελίου 998,6. λίμνην Ἀχεροντίδα
 702,8.
 λιμὸν ἀκείμενος 1033,21. λιμῶ τεθο-
 ωμένοις ἀλλὰν 1028,47.
 βασίλεια λιπύστολε Isis 1028,1.
 μήτηρ ἢ λιπάδελφος 241,9.
 γῆρας λιπαρόν 974,2. πλήσαντα λι-
 παρῶς κύκλον ἐτῶν ἑκατόν 451,6.
 σκῆνος λιπόσαρκον 711,1.
 λιποψυχούντος 547,9.
 ὑπὸ λισσάδα tumuli 256,1.
 λίσσομαι 618 ep. 5. λισσόμενος 377,4.
 λιτάζομαι 725,8.
 ἀπρήκτους λιτάς Add. 241 a 16.
 λίσσεται 624,9. 1023,14 adn.
 μοῖρας πικρὰ λογιζομένης 334,16. σὸν
 τὸ τέλος λόγισαι 303,2.
 μνησάμενος λογίων oraculo obsecutus
 836,2.
 λόγον epigramma 627,4. ἐξισώσας
 τὰν λόγῳ verba numeris adaptans
 Add. 241 b 2. σοφίης λόγοιο rhe-
 toricae Add. 877 a 3. θεοῦ λόγε
 Christe 1069,4. ὡς λόγος ἀμφὶ
 θανόντων 215,5. εἰ ἦν εὐσεβέων
 ὅσιος λόγος 224,9. θεοῖς οὐκ ἔστι
 βροτῶν λόγος 257,7.
 λοετροχόων Ναιάδων 802,2.
 λοιβὴν χεόμενος πρὸ τοῦ τάφου 131,3.
 λοιβάς χέων 272,14. λοιβάς ad
 sepulcrum 153,7. λοιβαῖσιν πάρε-
 δρος θυσίαισι τε θάσσω 199,5.
 λοιβῆς καὶ θυέων ἄξιον 569,10. λοι-
 βαῖσι γεραίρει 815,3. λοιβῇ ἐφ' ἐκάστη
 1035,26. ἔρδειν λοιβάς inferis
 1034,22.
 λογιόν 1140,5.
 λοῖδορα ῥήματα 614,3.
 λοιμοῦ 1030,2. 1034,30. λοιμοῖο ἄκος
 1035,27.

λοιπόν in posterum 720,2. 1096,8.
 eodem significatu τοῦ λοιποῦ 1000,
 6. — λοιπόν igitur 125,5. 588,6.
 Add. 646 a 2(?).
 λοίσθιον adv. Add. 241 a 16.
 λoiseυτάτας χάριτας 573,8.
 λοξοπόρου scil. κύκλου 1028,30.
 λούμασιν 903,2.
 λουτρά 781,10. λουτροῖς ἀενάοισι
 1077,1. λουτροῖσι 1091,2. λουτρὸν
 προχέω Νύμφαις 1071,1. λουτρὸν
 Χαρίτων 1076,1. πηγὰι λουτρῶν
 810,9.
 πηγᾶς λούσαν ἐν ἀθανάτοις 366,5.
 λάθας λουσαμένα πόματι 244,10.
 λούσαι Add. 646 a 5.
 ἀμφὶ λόφως colles 1028,77. λόφον
 σείσασα 1046,75.
 λοχεύσατο (μήτηρ) 476,1. γαῖα λ.
 546,1. 563,1.
 θηρῶν λόχε Satana 1140,3.
 λυγροπαθῆς βίος 151,12.
 λυγρὸν παῖδα 295,2. λυγρά παῖς 497,7.
 λυγράν με 325,10.
 μ' ἀπέλυσσε λύθρου 314,6. δηῖω
 λύθρῳ 549,9.
 λυκοκτόνου Phoebi 821,8.
 λύκος 1028,47. λύκοι 1038,38.
 ἐλυμήναντο 1007,1. 1008,1.
 λύμης 1068,2. μηδ' ἐπὶ λύμῃ χεῖρα
 βάλοις 119,3.
 οὐδένα λυπήσας 614,3. μηδένα λ.
 642,5. 735,3. οὐδένα λυπήσασα
 81,3. 719,3.
 μετὰ λύπης εἰμί 144,3. λύπαις ἐλαχί-
 σταις χρησάμενος 88,1.
 λυπηρὸς δαίμων 226,2. οὐθενὶ λυπηρὰ
 45,2.
 λύρη σύγκροτος ἀρμονίῃ 99,3. τὰς
 συντραφέας ἐν λύρᾳ καὶ βαρβίτῳ
 102,3.

λυροκτύπος homo 663,7. λυροκτύπε
Paeon 1023,2.

αἰῶνα τὸν λυσιμέριμον 429,2.

λύσιον οἶκον (?) 585,3.

λυσιπόνοις . . 1027,18.

παντὸς βίου λύσιν ἔσχε 737,2. συμ-
φορῶν ἔξεις λύσιν 1039,19.

λύσσα Satanas 1140,3.

ψυχῆς ἡδὲ κακῶν λυτήριον 1066,2.

λύτρον ὑπὲρ γαμέτου 547,12. λύτρα
νεκροῦ 1095 adn.

πρὸς λύχρον μύθους ἤδομεν 232,4.

γαστέρα λύσεν 1035,9. ἔλυσεν βίον
110,6. 150,6. 218,8 (ἔλυσεν Eri-
nys). θαλάμους λύσασα 369,1.

νόσων δέμας λ. 312,2. ψυχραῖσιν
σταγόνεσσι λυθεῖσαν lusciniā 551,7.
λέλυμαι i. q. κείμαι 605,1. ἀκο-
σμήας λέλυται νέφος 1068,2.

λωβητῆρες 1007,1. 1008,1.

οὐ μὰ γὰρ αὐτὴν Πείην 618,21. οὐ μὰ σέ

1084,12. ναὶ μὰ σέ, Ἑλικῶν 99,5.

ὑπὸ μαζῶν 1028,40. μαζῶν θελγόμενον
γλυκερῶν 644,4. μαζῶν μητρὸς ἀπο-
παμένου 690,2.

μάθησιν ὑμνοποιῶν 193,2.

μαῖεο, δαῖμον, μειλίχιον πάλι φέγγος
618,34.

μαιμῶντ . . 1028 col. II 8.

ἐμαιώσαντο νέον τόκον Εἰλείθυιαι Add.
805a(b) 7.

μάκαρ Παιάν 799,1. 1026,7. 1027,33.

43. μάκαρ ὑψιμέδων Christus

1060,2. τρίς μάκαρ Ἑρμεία 974,3.

μάκαρ defunctus 141,1. 546,3.

Add. 97a 7. μάκαρ homo felix

859,7. μάκαρ Ἑρμεία 1027,13.

μάκαιρα Semele 1046,59. θεά

1029,5 (Isis). dea nescio quae

818,7. Roma 581,1. μακάρων

deorum 298,8 (παῖδες). 312,6

(δέμος) cf. v. 16. 501,7. 832,4.

1025,6 (φίλον μακάρων τε βροτῶν
τε). 1027,7 (πρεσβίστα μακάρων,

Ἑρμεία). 1084,1 (προφήταν i. e. Ho-

merum). μακάρων beatorum νῆσος

107,2. 473,2. νῆσοι 366,6. 648,9.

649,2. 1046,9. ἡλύσιον πεδίον 414,8.

πεδίον 516,2. πέδον 648,9. δαπέδῳ

243,6. χῶρος 324,4. 423,2. 465,13.

733,1. τυμβος ὑποδαίων μακάρων

441,1. μακάρων μῦθον ἔχοντες

253,5. μακάρων γῆ i. e. Erythrae

317. 904,1. — μακαρτάτη Ἀφρο-

δισίας 620,1.

μακάριε 423,1. μακαριωτάτης 178,1.

μακαριστός 26,9 (ιδέσθαι). 403,19.

μακαριστάν 212,7. μακαριστοτάτου

430,4.

τρίς μάκαρος λίθος 656,3. αἰῶνος μα-

κάρον 454,2.

μάκελλον 1046,84.

μακίστους ὄρους 843,3.

ἄνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν 649,4.

μολάχην 1135,1 adn.

μᾶλλον δέ ne plura 236,9.

μάμμη 316,3. μάμμης ἠνκόμοιο

857,3. μάμμαι 322,5.

μητροφόνου μανίης 872,10.

μαντοσύνην 1023,6. 1040,4.

μηδὲ ψυχὰς μαραινέτε 372,10. σῶμα

μαραινομένην 471,6. Ἀΐδας σάν

ἐμάρανεν ἀκμάν 201,2. νύξ ἐμάρ-

ανέ (με) Add. 241a 14. οὐ μαρ-

ανεῖ σε χρόνος 854,2. νέους ἐμαρή-

νατο δαίμων 478,5. τάχῃ πῶς ἐμα-

ράνθης 368,7. κάλλος τὸ σὸν με-

μάρανται 368,4.

μαρμαραρίων γένος 920 II 7.

μαρμαρέη λίθος 502,1. στήλη 625,1.

κύμασι πόντου μαρμαρέοις 1029,7.

μαρνάμενον Add. 242a 2.
 ξμαρφε Ἀΐδης 467,4. νοῦσος 498,7.
 γῆρας τρίχας ξμαρφε 459,3. μάρ-
 φας (ἱρήξ) 1033,19. μάρφασα μοῖρα
 462,5. 465,3.
 Μουσῶν ἱσαριθμός ἐστιν ὁ μάρτυς
 686,5. μάρτυρι πιστεύσαντες 875,6.
 μάρτυρας εὐσεβίης κλῶνας 859,2. —
 μάρτυρος sensu christiano 1063,2.
 1065,4.
 πανυστατῆν μαρτυρίην sepulcrum 569,4.
 μαρτύριον ὀρθοῦ βίου 397,2. μαρτύ-
 ριον martyris sacellum 1063.
 μαστίξωσι λόγοις 303,5.
 κατεκόφωτο μαστούς 316,3.
 ματαίως 298,2.
 ματρῶνας 607,4.
 δίχα μάχης ζήσας 522,5.
 κύμασι μάχεσθαι 1039,10. ἀλλήλοισι
 μάχονται 1120,3.
 μαφιδίως 999,2.
 μεγακύδεος 152,3. (πατρός) 452,1
 (πάτρης). πίστις μεγακύδεος ἔργου
 618,23. μεγακύνει φωτί 272,11.
 Διὸς μεγαλαυχέας οἶκους praef. 824a 5.
 μεγάλαυχον mulierem 265,1. μεγαλ-
 αυχος ἐφ' οὐδῶσιν 208,25.
 μεγαλήτορα Osirin (?) 1015,10. με-
 γαλήτορος ὑπάρχου Add. 903a 4.
 ἐν ναυσὶν μεγαλύνειαι 932,11.
 αἰδίων μέγαρον sepulcrum 453,2.
 μέγαν ἐκ μεγάλων 978,7. οὐ μέγα
 φειλάμενος 247,4. μεγάλως 763,2.
 989,7. 1062,4.
 μεγασθενὲς αἷμα Hercules 831,1.
 μεγαυχέος οἰκιστῆρος 173,10.
 μεγέθους ἐρατοῦ 657, 2. περίβωτον
 μεγέθει 368,2.
 Ψελχίδος ὃς μεδέεις Mercurius 975,2.
 μελάθρων μεδέειν 647,10. Δήλου
 μεδέων Apollo 1025,1. χθονὸς

εὐρυχόρου τε καὶ ἀτρυγέτης μεδέοντα
 Hadrianum 863, 9. σωφροσύνας
 μεδέοντα gymnasiarchum 948, 5.
 ἱρῶνῃσι παλαιῇσιν μεδέουσα Faustina
 1046,55. ἀρούρας πυρνοτόκῳ μεδέ-
 οῖσα Isis 1028,45.
 μοῦσαν μεθέπων 1054,3.
 μεθέχκεν ἐλεύθερον 580,7. μεθέντες
 ἐξ ἀγωνίας 927,3.
 τέφραν μεθύσκων 646,12.
 μειδάμων Isis 1028,57.
 μειδιῶντες dei 312,15.
 μειλίχιον φέγγος solem 618,35. μη-
 τέρι μειλίχη 377,2. μειλίχοις ὅσσα
 μέμλε θεοῖς infernis 153,8.
 μειλίχος vir 591,3. mulier 272,17.
 μείλιχε δαῖμον Apollo 802,1. πᾶσι
 μειλιχώτατον 462,1.
 μεμορμένον οἶκον Hadem 414,7.
 μειοτέρην 558,2.
 μεῖς 704,3.
 μεῖωσιν 424,4.
 νηυσὶ μελαμπρώροις 1028,56.
 μελαμφαέων βερέθρων 1028,43.
 μελανθέϊ ῥοίῳ 1028,60.
 μελανόστολον Ἰσιν 1023,3.
 μέλας θάνατος 274,6. μέλαν λίθον
 807,4. Ἄρπυιαι μέλαιναι 1046,14.
 νυκτὶ μελαινοτάτῃ 320,4.
 Μοισάων μελέδγημα 238,2.
 μελεδῶνας 647,14.
 μελέας orationi interiectum 603,4.
 μελέου 432,2. τᾶς μελέας 260,2.
 μελέα μητρί 505,4. μελέος τύμβος
 404,3.
 ἐκ μελέτης 781,6. μελέτας ἄνθημα
 948,1. μελέτησι rhetoricis 877,1.
 μελιγγρην ἀηδόνα 551,1.
 μελιγλώσσω Πιερίδων Add. 228a 2.
 Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.
 μελιγηδεά βρώσιν 725,5.

μελισσῶν πόνος 1040,8.
 μελιστάρης ὕδωρ 1073,3.
 γλυκὴν ὡς μέλιτι 719,9.
 κωρισμοῖς μελίφροσι 1028,11.
 μέλλοντιμος 364,3. 566,3.
 μέλλοντος λοιποῦ βίου 803,5.
 πνεῦμα μελῶν ἀπέλυε 547,7. ἐκ μελέων
 261,22. ἀπ' ἐμῶν μελέων 1140,2.
 μέλπε τινα 1073,2. μέλπουσιν(τε)
 1027,36. ὕμνω μέλψη τῶα 1035,19.
 σοφῶν μέλει φρόνησις ἀνδρῶν Minervae
 796,1. οὐ μέλει μοι 935. 1127,2.
 Μούσαισι μελῶν Add. 888a5. ταῖς
 μέλωμαι 1014,2. παιδεία πινυτὴ
 καὶ σοφίη μελέμην 152,10. μέλεσθε
 c. infra. 1034,21. οἷσι μέμνητε
 κλυτὰς ἔργα κερκορίας 832,6. ἔσσα
 μέμνητε θεοῖσιν 153,7. ἔργμασιν
 εὐτακτοῖσι μεμνότες ἄκρον ἔφηβοι
 948,3. Ἑρμεία μεμνημένος 247,5.
 Ἐπικούρου δόγμασιν 491,3. θεῶ
 730,3. Χριστῷ 1024,1. εὐσεβείᾳ
 1068,13.
 δαίμονι μεμφομένα 574,8. ὕβριν
 Καμβύσῃ μητέρι μεμφομένος Me-
 mmo 1000,8. μέμψη θεοῖς 1039,21.
 1040,26. μεμψθῇ μηδὲ ἐν(ὀνομα)
 313,7.
 μενωῖας 1069,8.
 μένος Ἀδριάνοιο 989,7. Τριόπῃ 1046,95.
 κεραυνοῦ 618,42. μενέων ἐμῶν
 1060,1.
 ψυχὴν στέρνοισι μένουσαν 727,5. χη-
 ρεῖαις μέινασα 674,5. πάντα μένει
 θάνατος 264,12. κάμε μένει τὸ
 θανεῖν 654,9. τὸ μένον σε 303,1.
 μεμέρισται 675,2.
 μερίμνας 1038,28.
 μερίμνας 653,3. 1028 col. III 26. δι'
 εὐχυνέτοιο μερίμνας praef. 856a5.
 ἔρρετε μέριμναι 551,11.

ἔχουσι τάφου μέρος 21,7. ἀρετῆς πλεῖ-
 σταν ἔχουσα μέρος 84,2. Α' 34 qm
 μεσάτη σοφός 445,1. μεσάταισιν ἐφ'
 ἀφίδεσσιν Ὀλύμπῳ 618,33.
 μεσημβρίᾳ 441,3.
 σορῶν ὁ μέσος 336,2. μέστος ἐστίν
 ὁ παῖς γενετῶν in sepulcro 574,4. ἐν
 μέσῳ 1042,1. μέσσα adv. 818,10.
 μεσσητῶν — μεσάρων 871,3.
 θανάτῳ μετέβαινον Add. 646a2. μετ-
 έβης ἐς ἀμείνανα χώρον 649,1.
 μεταβολὴ καλὴ 1039,12. 1040,17.
 μετέδωκα ἑμαυτοῦ πάντα τῇ ψυχῇ
 καλὰ 387,5. τῇ ψυχῇ μετὰδας κα-
 λῶν 261,18.
 τὸ μεταξὺ 1043,3. βίου θανάτῳ τε
 418,1 sqq.
 ῥητῆρσι μετέπρεπες 590,6. μεταπρέψαι
 923,4.
 ἥτορ οὐρανῷ μετάρσιον (δέδωκε μοῖρα)
 462,6. μετάρσιον ὕμνον 882,1. οὐ
 πέπλοισι μετάρσιον 464,1.
 πλεῖστον σωφροσύνης μετέχων 74,4.
 ἡλικίᾳ μετέχοντα 670,1.
 μετῆορ ἀγάλματα (νηοῦ ἐπὶ κρατὶ)
 818,9.
 Μυτιλήνῃ σῶμα μετωκίσατο 330,7.
 θεῶν μέτρος 654,5.
 μετρήσας 1096,2. μετρεῖσθαι τι ἐπὶ
 τινι 889,8.
 μέτρον ὁδοιορίας 1043,2. ζωῆς 152,
 13. βίου 522,16. ἐν βιοτῆς μέ-
 τροις 481,2. βίοιο γκραιὸν μέτρον
 Add. 497a11. ἡβης μέτρα 193,3.
 πόσης μέτρον σφῆς 1093,2. μέτρον
 εἶχε δεύτερον sol 990,6. μέτρον
 στήσας 808,3. ψήφους καὶ μέτρα
 διδάσας 597,3.
 Μεχείρ mensis 983.
 ἐμήσας Add. 805a(a)3.
 μήδεσι προστασίῃ 916,2.

μηδοφόνων πατέρων 30,6. μηδοφόνος
Πλάταια 931,4. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
εἰς μήκος 1084,12. 900 παντοφύλακας
μήλον *victimam* 1034,23. 1
μήλα 931,1. 1082,13 (*Hesperidum*).
ἀνθεα μήλων *genae* 243,12.
μαλοκόμοις 1028,74. 2.378 καὶ
μάν 989,1. οὐ μάν 1027,41. 1.810
μήνις ἡ καρφάτων 185,2. μάνιν ἐρεῖσα-
μένα 1028,42. μήνιος ἐξ ἀδίκου
624,4.
μηνίων 979,4. μανίων τύπος 97,4.
μανύουσα 222,6. μάνις τιμάν
367,7. μανύσει λίθος 537,3.
μήρια βέζοντες 1035,24. 1.810
μήρα 1035,30. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μητέρα τὴν μήπω 467,4. βασιλέων
μητρῶν *Add.* 886a3.
τοῖη μήτιν ἔην 874,3.
μητρόπολις 434,2 (*Αραβίης*). μητροπό-
λεις τῆς Ἀσίας *Pergami* 1035.
πολλῶν μητρόπολιν *Cyrenam* *Add.*
942a1. μητρόπολιν *patria* 846,1.
ματρόπολιν *Sidoniorum* *Thebas*
932,8. ματρόπολιν *Εὐξείνιο Το-
λινος* 537,4. 1.810
μητροφόνου μανίης 872,10. 1.810
μάρων 371,3. μήτρινός 322,5.
μητρὴν λαμπάδι (*Aurōrae*) θαλπόμε-
νον (*Memnonem*) 993,2. μητρὴν
γαστέρα 1035,9.
μηχανόφυτο 1009,4. 1.810
οὐ χεῖρα φόνουσι μίανας 713,9.
μιάσμα *Satanas* 1140,3. 1.810
μῆλα 386,1. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μήνιτο φλόξ κύκλοις (*sideribus*)
618,9. τῷδε μινεῖσα μόνη 674,2.
ὅψ με μινεῖσα τέκεν 617,1. γηραιῇσι
μινεῖσθαι ἡλακάτησιν 1046,18.
μίσραν 236,4. 1.810
μῆλιον 440,3. 1.810

μῆραδι 609,6. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
ἐμμουμένη τὸ καλόν 85,3. σῶμα μι-
νησάμενον *artificem* 907,6.
μνησθείης 701,1. μνησθείς ἡς ἀλόχου
982,2. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
ὡς κλέος ἐν Κρήτᾳ μίνεταί ἀθάνατον
265,2. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
ἐν μίμοις 609,3. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
κῆρα μινυνθάδιον 603,2.
μινυρίστρια ἀηδών 546,9. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μισοῖς 1126,1. μισῇ 1113,2. μισηθείης
1126,2. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μισήτης ἀστὸς 980,8. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
τῆς μοῖρῶν μίτον ὅμῳν ἐκλώσατο 478,1.
μοῖραι ἐκλώσαντο μίτοις 153,3. μοῖρα
ζωῆς κλώσε μίτοις χρόνον 287,6.
μοῖρῶν τούτ' ἐπέκλωσε μίτος ἐτ
similia 127,2. 144,5. 420,2. 583,2.
ἐπεὶ ἦν μίτος οὗτος ὁ μοῖρῶν 351,5.
μοῖρῶν με μίτος πικρὸς ὠλεσέν
274,1. μοῖρῶν μίτος πάντας καλεῖ
282,3. μοῖρης ἐκτελέσασα μίτον
470,2. οὐκ ἔφυγον μοῖρῶν μίτον
et similia 324,5. 339,5. 642,6.
οὐδεὶς δύναται μοῖρῶν μίτον ἐξανα-
λῶσαι 588,8. πρὸς δὲ μίτον μοῖρῶν
οὗτις ἔχει δύνασιν 1079,4. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μῆτριν παρθένον 319,3.
μινωόμενος ἀρετᾶς 30,6. φίλης 958,11.
εἰκὼν μνήμα χρόνου (*ἐστὶ*) *fragile* ἐστ
82,1. κηρύξαι μνήμα σοφροσύνης
17,2. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μνήμης τύμβον 638,3. ἀνέρος ἐν
μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.
μνήμαισιν ἀρίστοις 393,3. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μνείαν ποιούμενος 983,3. 984,3. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μνημῆα τέκνου 468,3. φίλης 534,7.
μνημῆα τίνων 596,3. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μνημόσυνον δάκρυον 367,2.
μναστήρα 265,5. 1.810 ἀνὰ πᾶσι
μνήστιν ἔχουσα 626,4. 1.810 ἀνὰ πᾶσι

μογερός βίος 151,9. μογεράς ποδάγρας 668,2.
 μὴ λάθῃς μογέων 545,3. ὅποσα μο-
 γέοντά θαμείη (animalia mactata)
 1068,4. ἀμφὶ ὠδίνεσσι μογέουσιν
 Add. 241a17.
 δυσμενέων μόθον Add. 97a5. ἀλι-
 τρονόων μόθον εἵργων 1052,5.
 μοῖραν ὧν ἐπόνησεν 776,4. μοῖραν
 ἔχειν τινός 752,3. μοῖραν ἔχοντες
 ἴσῃν (sacerdotii?) 97,6. — μοῖρας
 varii significatus 314,8. 11. 14. 22.
 Ceterum μοῖρα vocabulum omnium
 creberrimum in sexti quintique
 saeculi titulis nondum reperitur.
 μόλις ποτέ 531,1.
 μολπῆς εἵνεκα 880,2. μολπᾶς ἀεθλον
 930,2. ἔντυνε μολπάν 928,7.
 μοναρχείας 1028,6.
 ἐλπίδες οὐ μόνιμοι 579,4. μόνιμοις
 οἴκοις 334,14.
 μονογενής 146,4.
 μονοεῖτις 431,5.
 μονολεχὴ 272,18.
 μονομαχεῖ 1095,4.
 μούνη καὶ πρώτη 277,1.
 μόρον τριακονταετή 285,4.
 μόρσιμον ἤμαρ 423,5. τόδε μόρσιμον
 ἦεν 511,5. μόρσιμον ἦν τὸ χρεῶν
 519,6.
 μορφὴ imago 120,8. 1085,4. μορφᾶς
 τύπον 860,3. τῶν μορφῶν corporum
 sepulcorum 1118,2. μορφὰ τόσον
 δύναται (an μοῖρα?) 1109,2 adn.
 γενετήρα μορφήεντα λίθου θήκαν
 878,12.
 μόσχου 1035,21.
 Μονιχίων 1128,18.
 μοῦσαν Ὀμήρου 879,1. μουσῶν ὄχ'
 ἄριστος 330,1. μουσαῖς κιθάρης
 1054,1.

μουσηγέτα Apollo 1025,3.
 μουσικὸς ἀνὴρ 613,1. μουσικὸν δάπε-
 δον theatrum 609,8. μουσικῶ σιν-
 τᾶγματι 1096,2. μουσικὰ δῶρα
 διδούς 1000,2.
 μουσοπόλον 963,2. μουσοπόλων τεχ-
 νιῶν 876,2.
 μουσοτέχνας 193,1.
 μοχθεῖν ἀνάγκη 1039,12. 1040,17.
 μόχθον θαλάσσης 1028,35. μόχθων
 χάρις 851,1.
 χθόνα μυδαλέαν 1028,27.
 ἐμύησα 863,5. ἀφ' ἐστίας μυηθέντα
 867.
 σοφίας μῦθος 103,4. γνῶθι μῦθους
 οἷς ἐτέρπετο litteras 185,5. μῦθοις
 κρατίστους eloquentia 878,1. μύ-
 θων γνώμας 851,2. μῦθους ἡδομεν
 ἡμιθέων 232,4. τοῖς πάρος μύθοις
 πιστεύσατε 570,9. μύθων τῶν πα-
 λῶν ἰδριες 992,4. μῦθον fabulam
 fictam 277,2.
 μυκάμονος Ἄιδος 1028,42.
 μυκάτο mare 1028,62.
 πύλαι μύκον οὐρανοῦ 1110,5.
 μυρίζου praef. 480a7. μυρίσαι Add.
 646a5.
 μυρίον αἶνον 240,8. ὄμμα 878,7. κύ-
 δος Add. 97a2. Add. 277a4.
 μυρία δῶρα Add. 877a4. μυρία
 πολλά 501,10. μυρία μύρατο 184,1.
 μυράμενον 1089,4. ἐδυρομένα 230,4.
 μέμφου 1111,1.
 μυριέτης χρόνος 854,2.
 μύρα 646,9. μύροισιν ἐχρώμην 610,3.
 Χριστοῦ μύρον ἀφθιτον 726,2.
 μύσιν καὶ σύμφυσιν 502,25.
 μυστήρια 588,4. βίου 588,7.
 μύστην Διοῦς 864,2. μύσται 588,6.
 865,1 (μυστῶν ἡγητήρα). 871,1.
 Add. 97a3. μύσταις Isidis 1028,12.

μυστικὸν βίον 822,6. μυστικά ἐξετέ-
λουν 153,12.

μυστιπόλος 824,5. 957,2. ἡμασι μυ-
στιπόλοις 823,6. μυστιπόλους δαίδαας
822,8.

μύστιν 862,2.

μυχὸν εὐσεβέων Add. 241a18. ἐν
μυχοῖς κευθμῶνος 1034,18.

ἐνθάδε μύει 361,2 adn.

κατὰ μῦλον 985,7.

ἐκ μύμου πάντοθεν εἰρυσάμην 948,8.

Ἀλκαθόου ναετῆρες 909,7.

ναὶ μὴν καὶ 916,3.

ναιετάει 822,6.

ἐνθάδε ναίει 361,2. μετὰ σοῦ ναίειν
(cum Hygiea) 1027,7.

Μύγδονος νᾶμα 549,6. νᾶμα καθαρὸν
599,6. νᾶμα φίλον ipsa Nympha
828,2. νάμασιν, ἀγλαίῃσι κεκασμένη
urbs 1074,3.

ναοδόμου τέχνης 409,4.

νηοῖο aediculae sepulcralis (?) 109,1.
νηὸν Πλουτῆι καὶ ἐπαινῇ Φερσεφονείᾳ
sepulcrum 449,3. σῆμα νηῶ ἱκελον
1046,46.

νάρκισσος 547,5. 548,3.

μεθ' ἡρώνησι νένασται 1046,8.

ναυαγοῦς Βορέου 214,4 adn.

ναυμαχίας ἐν ἀγῶνι 28,3.

ναῦν ἱερὴν atticam 910,3.

ναύτης 339,6.

ναυτιλῆι λυγρῇ πλόνος 186,6.

νεανθῆς αἵνος 878,9.

νεᾶνις 238,3.

νεάτον πρὸς τέρμα κελεύθου 29,1.

οἴκου νεάτοιο 440,9. Λιθιόπων νεά-
της (-ας) γῆς (γᾶς) 975,3. 978,12.

παῖδας νεηγενεάς 540,5.

νεῶν Δημήτερος 1046,96.

σχάσας τὸ νεκραγωγὸν ἐν πέδῳ γόνυ
258,4 cf. Add.

ζῆ νεκροῦ βίον 387,3. νεκρὰν πρόσφιν
376,8.

νεκρωθεῖς 642,6.

νέκταρ ἐπισπένδω μακάρεσσιν defun-
ctus 312,16. νέκταρος ἀτμόν cantum
787,1.

νέμω tribuo 927,5. νέμων χάριν 786,3.
Μοῦσαι σοι εἴ τι νέμουσιν 781,5.

ἐνειμε δῶρα 208,18. 321,8. νέμε-
σθαι ἄργυρον 916,3. νέμω τὸν παρ-
ιόντα λόγοις 301,2. νέμων ἐκάτερον,
μῆνας ἡδ' ἐπεμβόλους 1096,3. Εὐ-
ρώπην Ἀσίας δὲ πόντος ἐνειμε
768,1. οὐ πνεύματα πάντα βρότεια
σοὶ νέμεται; 575,6. ὅσσα πέριξ
ὠκεανὸς νέμεται 1088,2. τήνδε πό-
λιν νέμεται habitat 752,4.

νεοδμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ 548,1.

νεοθελγέος 1028 col. III 11.

ἐς Ἄιδος ἰθὺ νεοίμην 1092,1. νεῖσθ'
ἐπὶ πρᾶγμ' ἀγαθόν 1,4. νεῖσθω
779,6.

νεοπενθῆς ὥχεται ἐς Ἄδα 222,3. νεοπεν-
θέος defuncti 655,1.

νεοπολίτης 450,7. νεοπολιτῶν προστα-
τῶν 783,1.

κάλλος νέον 560,9. 561,3. νέων τρώ-
πων qui iuvenem decent 209,2,
eademque ratione νέοις ἔργοις 233,
1 et νέας ἐλπιδας 465,1.

νεοσσόν 1033,20.

σῆμα νεοστεφές 665,1.

ἐν νεότῳ (?) 496,2 adn.

εἰκὼν νεότευκτος 311,2.

ἐμὴν νεότητα ἐνέγραψεν imaginem iu-
venilem 322,3.

ἐνεώσατο 573,7.

νερτερὴν γαίην 572,2.

νεύματι τῷ σφετέρῳ 907,2. Κεκροπίνης
915,2. Θεοδοσίου 915,8. ^{915,8}
φώνης νεύοντα καὶ ἡσυχίας 994,2.
νεύοι concedat c. inf. 1067,4. ⁹⁰⁷ εἰς
ἔδαφος νεύοντα οἶκον 1065,2.
λοιμοῦ νεφέλη καταληφθεὶς 375,2.
ἀκοσμίας νέφος 1068,2. πολέμου
κρυερὸν νέφος 775,1. 1028,68.
μοῖρα βραχυδύτης βίον μερόπων
501,5. ⁹⁰¹ νεύοντα ἰσχυρὰ καὶ
νευκόρης 832,6.
νευκόρος praef. 824 a3. δις νευκόρου
Pergami 1035. ⁹¹⁵ νεύοντα οἶκον
νήδυμος homo 714,2. ⁹¹⁵ νήδυμον ὕπνον
101,4. 502,2. ⁹¹⁵ νεύοντα οἶκον
ἐκπερῶντα νηδύς 403,1. γόνους προ-
φέρεσκεν ἐξ ἐκ νηδύς ἀγνῆς 686,5.
ἐργάδα νηδύν 1028,17.
ηλεόθυμος μοῖρα 618 ep. 13. νηλε-
όθυμε Χάρων 566,8. ⁹¹⁵ ἰσχυρὰ καὶ
νηλὺς θάνατος 647,11. ⁹¹⁵ ἀνὴρ 1034,32.
πότμος 1046,17. νηλεὺς 476,7.
μυρίων νήμα ἀνέκλωσεν 1084,10. αἷς
μοιρῶν νήματ' ἐπικρέμαται 151,10.
ἐστρεψεν μοιρῶν μὴ νήματα 547,15.
ἀλύτοις ὑπὸ νήμασι μοιρῶν 520,7.
παῖδα νηπιάχων 698,2. ⁹¹⁵ κούρη 346,2.
431,6. ἀνάγκα νηπιάχων 204,18.
παῖδε νηπιάχων 1046,16. ⁹¹⁵ νηπιά-
χως (acc. pl.) ὑπὸ μαζῶν 1028,40.
νηπιάχων διπλοῖς Add. 241 a10.
νήπουον 1046,76. ⁹¹⁵ ἀνὴρ καὶ ἡσυχίας
νήσου πετραίης 1015,4. ⁹¹⁵ νήσοι μα-
κάρων v. μακάρ.
μή οἱ νήματα γένῃται 1046,92.
νηχόμενος Amor 810,10. ⁹¹⁵ καὶ ἡσυχίας
ἐς τριτάτην νιστόμενον δεκάδα 208,2.
νίκη imperf. dor. (σπαδίων) 936,3.
νίκην ἀπ' ἐμοῦ λάβεν οὐδείς 291,2.
νικηφόρον δώρημα 1039,13. 1040,18.
νικαφόρα δουρὶ τρόπαια praef. 768a5.

νιλογενὲς τέμενος 982,4.
νοεροὶ βασιλεῖς praef. 474a2.
φίλον ὄντα νέει 278,3. ⁹¹⁵ ἡν νοήτε κρέ-
σσανα 496,5. οὐδ' ἐνόησα βροτῶν
ψαύσας βιόταιο 587,3. τὸν εὐ-ἐνόη-
σατο θεσμός 907,3. ⁹¹⁵ νήματα
νόημα τρόπους τε 84,1. εὐσεβὲς νόημα
632,1.
νοήμονα τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
τέκνα γνήσια κοῦχι νόθα 120,6. ⁹¹⁵ εὐ-
νόθον ἦσαν 491,1.
θῦμα νομιζόμενον 1047,4.
ἐν νομικῇ προύχοντα 395,3.
νομίοις πειθόμενος πατρίος 32,2. ἐν
φθιμένων, νομίμοις 84,4. ⁹¹⁵ νομίμοις
θεοῦ decalogo 727,6.
νόμος ἡ τοῖς Aegypti 713,4.
ὅσα χρηστοὶς φθιμένοις νόμος ἐστὶ
νέεσθαι 187,1. ⁹¹⁵ νόμον πατρῶν
θεραπεία 209,3. νόμων ἀγίων scrip-
turae sacrae 729,2. ⁹¹⁵ ἀδύ-
νοστης 979,9.
τὸν ἔμπαλιν νόστον 566,5. νόστον
ἐρευνᾷ 779,5. νόστου χάριν 851,5.
νόσφισε (μοῖρα simil.) τινα τινας 192,5.
563,8. ἀπὸ τινας 287,5. ⁹¹⁵ νόσφισεν
Ἀδης Μοῦσαν αὐξομένον 474,6.
νοσφισθεὶς βιόταιο 604,4. ⁹¹⁵ νόστον
νόσφιν 403,17. 590,8. 1035,26.
νόος providentia 618,31. νόος ἀνθρώπων
1028,20. 1033,9. σοφῶ νοῖ 367,6.
κατὰ νοῦν πράξεις 1038,23. 1041,2.
νοῦ ἀπὸ μυστῶν δῶμα ἐκτετακ-
878,7. ⁹¹⁵ νόστον καὶ νόστον
νουςολίτα Aesculapi 1026,1.
νικτήρις 546,6. ⁹¹⁵ νικτήριον νόστον
νικτωρ 1008,2. ⁹¹⁵ νόστον καὶ νόστον
νυμφεύσων ἤρπασε πρόσθ' Ἀλδης 655,8.
νύμφη Proserpina (?) 452,18. νύμφην
puellulam 5° anno 370,2. ⁹¹⁵ νύμφη
φῃσι μετ' εὐσεβέεσσι 338,5. —

ὕπὸ νυμφῶν πλησθεΐσαις πηγαῖς 808,3.
 νυμφιδίου θαλάμον 431,1. νυμφιδίων
 (?) Add. 459a3. παστῶν 208,1.
 θαλάμων 260,4. λέκτρων Add.
 228b1.
 νυμφικόμοις θαλάμοισιν 325,11.
 νυμφικὸν στέφανον 372,29. νυμφικὴν
 λαμπάδα 236,6. νυμφικῶν γάμων
 208,12.
 νυμφίος 226,6. 313,3.
 νυμφίου θαλάμον 521,2. νύμφια λέκ-
 τρα 373,3.
 νυμφόληπτος 762,1.
 νυμφῶνα 726,5.
 νυκτὶ καὶ ἡελίῳ 564,4.
 Ἀλδῶν νυχλαιο 237,3. νύχιον ὄμον
 sepulcrum 454,2. νυχίων συνόθων
 957,2.
 νώνυμον οὐδὲ σε μοῖρα κατέκτανε
 618 ep. 13.
 γῶν 1135,1. περὶ νῶταν ἀείρας 1102,1.
 ξανθοί bores 793,6. ξανθαῖς σταχυ-
 εσσι Add. 886a2.
 ἐν ξενίῳ 1041,8. ἐπὶ ξενίῳ 714,7.
 ξένον ἵριον 214,1. παισίον 702,1. ἐκ-
 τέρισαν ξείνην scil. γῆ Add. 242a8.
 ἐπὶ ξείνης scil. γῆς 432,1.
 ἐν ξεστῷ πέτρῳ 89,6. ξεστὸν βωμόν
 246,3. ξεστὰ πέτρα 234,3.
 ξηρῶν κλάδων 1039,14. 1040,19. ξη-
 ροτέροις καύμασι 1073,6.
 ξόανον 944,4. παρὰ ξόανῳ sacrificari
 779,6.
 ξίφος 1049,10. 1064,6. ἀκρων ξίφος
 δξύ 214,5.
 ξυνάσσι τέκνων Add. 241a3.
 ξυνέριθοι 232,1.
 πρεσβυτέρων ξυνόδοος 860,2.
 ξυνόμενος 189,9.

ξυνὸς σῆκος 781,8. ξυνὸς ὦν tripus
 tribubus 927,6. ξυνὸν κλέος 243,
 27. ὄφελος 889,2. ἔρεισμα θύλου
 889,8. ξυνῇ ἐν σίματι 253,2. ξυ-
 νῇ γαίαν 243,33. τὸ παρερχομένοις
 ξυνὸν i. e. votum sit tibi terra le-
 vis 103,8. ξυνῶς 520,6. ξυνά adv.
 192,2. Add. 228b4.
 ξυστάρχην 969,3.
 ξυσταῦ παῖδα Add. 497a3.
 ὄβριμος Ἄμμων 1029,3. ὄβριμον αἶμα
 Hercules 831,1. ὄβριμον θυνητέρα
 905,1.
 κυλίκων ἄγκων 810,8.
 ὠγκώσεν τάδε σήματα 233,9. ὀγκω-
 θεῖς τάφος 233,4. σπλάγχχνα ὀγκώ-
 σασσι (μοῖρα) 314,23.
 ὀγκωτὰ κόνις 234,2.
 ὄδ' ἐκείνος 633,1. V. s. v. οὐτός.
 παρ' ἡρίον ὅστις ὀδεύεις 704,1. ὀδεύε
 τὸν οὐρανόν 618,36. εἵκοσι καὶ πέντε
 λυκάβαντας ὀδεύσας 226,3.
 ὀδηγεῖ 1041,1. V. ὀρθός.
 ὀδηγητήρα 779,1.
 ὀδηπορίας 613,4.
 ὀδμή 1068,5.
 φόρτον ὀδοπορίας 710,2. μέτρον 1043,
 2. βαῖον ὀδοπορίας ἐτι. λείπεται
 781,1.
 σπεύδεν ὁδὸν θεῖαν 653,3.
 ὀδύνas λιπὼν 536,2. ἐγκαταλείψας
 513,1. τοῖς κακοῖς εἰράμενος ὀδύνas
 452,16. ἄκος ἰστυγεῶν ὀδυνῶν
 1027,37. σποδὴν οὐκ ὀλύνῃς ὀλύνῃς
 696,8.
 φωνὴ ὀδυρτός 1003,4.
 ὀθεν εἰ πόλεως 218,2.
 ὀθμασι 1028,67.
 φροντίσιν ὀθνεῖαις 189,1.
 ὀθνοῖσιν velis 1028,63.

οἷ c. nom. et gen. iuxta 565,5.
 τύχης οἶακι 491,5. βιστῆς οἶακα
 243,26.
 ἀλὸς οἶδμα πορευθεῖς 115,3. Αἰγαίου
 πλώσασα ῥόου δυσχείμερον οἶδμα
 872,13. οἶδμα καθιππεύοισα 1028,64.
 πάντων τῶν οἶκαδε 678,1.
 οἰκεία γνώμη 489,7.
 οἰκεται πέδου 1034,20.
 τὰ οἰκία τῶν ἐν Ὀλύμπῳ 261,11.
 Πλουτέος οἰκία 372,2.
 οἰκιστῆρος 173,10.
 οἰκιστῇ 889,4.
 οἰκοδομαῖς 775,2.
 οἰκοδόμησεν in senario 450,7.
 οἰκοδόμου 530,3. οἰκοδόμων ἔχ' ἄρι-
 στος 1058,1.
 οἰκονόμον 479,2. πατρίδος 405,1. πά-
 τρης Add. 277a3.
 οἶκον ἄριστον 262,2. καμμάτων οἶκον
 sepulcrum 321,9.
 οἰκτίρματος 991,5.
 οἶκτιρε Add. 1a2. οἰκτίρας 1,2.
 οἰκτρά παθῶν 59,2.
 οἶμοι 379,2. οἶμοι c. gen. 540,6.
 λειτὸν παρ' οἶμον 677,2. οἶμον λυγρὴν
 227,5. μοιρῶν οἶμον 688,2. τὰν
 ζωῖς οἶμον ὀφειλομέναν 240,2.
 οἶμον ἤνυσσα 594,8. ἀνύσας 974,3.
 οἶνη 88,5. οἶνας γάνος 853,6.
 οἶνοχαρῆς 168,4. 564,6.
 οἰογένεια 566,6.
 οἶος ἀπ' ἄλλων 444,5. οἶω 655,7.
 οἶον adv. 1027,41.
 οἶστρος θανάτοιο 372,35. οἶστρον δαι-
 μονίῳ 115,4.
 οἶχηται 546,16.
 οἰωνός augurium 391,1.
 οἰωνοσκόπος 391,1.
 οἶκα 932,1.

χρυσοῦς ἐκτάκι τοι δεκάτοισι i.e. LXXX
 356,4.
 ὅκως 568,3.
 ὄλβιος ἐν πραπίδεσσι 615,3. ὄλβιε
 καὶ ζωῆς, ὄλβιε καὶ θανάτου 243,15.
 ἔρχονται' ὄλβιστήν scil. ὁδόν 248,13.
 ὄλβοδόταν 978,10.
 μετὰ μοῖραν ὄλεθρου 325,7.
 ὄλέτην percussorem 334,15.
 εἰς ὀλίγον ἐτέων 502,16. ὀλίγον δα-
 κρύων 346,1.
 ὤλισθον ἐς Ἄδου 587,1. ὤλισθεν ἐκ
 ζωῆς χρόνου 155,2.
 οὐχ ὀλοκλήρως 577,2.
 ὀλολυγαία νυκτερίς 546,6.
 δημιουργὸς τῶν ὄλων (φύσις) 1002,4.
 ὀλοφύρομαι 1003,7. ὀλοφυράμενος
 704,3.
 ὀλυμπιάδων Cyzicenarum 881,2.
 ὀλύμπιον ἔδρην 261,1.
 ὀμαλὸν βίον 735,3.
 ὀμευνέτιδος 781,8.
 κοῦρον ὀμηγενέα Add. 228b4.
 ὀμηγύριες 650,9.
 ὀμηλικίη 650,3. ἄνθος ὀμηλικίης 289,4.
 ὀμιλεῖ τὰ πρὸς Ἀνδρομάχην 1095,3.
 Μούσαισιν ὀμίλειον 616,3.
 ὄμμα ἀελίου 546,3. νοῦ ἀπο μυρίον.
 ὄμμα ἐκτείνας 878,8. ψυχῆς ὄμ-
 ματι 853,4. συγκλήτου ὄμμα 441,2.
 πατρὸς 452,1.
 τὴν ὀμόδουλον 313,1.
 ὀμήλικα 30,5. ἡλικίας ὀμοήλικος 75,1.
 ὀμοίου τευξόμενος θανάτου eiusdem
 necis 307,2. θεοῖσιν ὀμοίον 403,9.
 ὀμοῖα ἔργα 425,5.
 παῖδας ὀμοίους 243,24. ὀμοίῳ pro-
 ximo 713,12.
 αὐλῶν οὐ σάλπιγγος ὀμοκλή 1049,7.
 ὀμόλεκτρος 189,3. praef. 824a3.

ἀδελφεῶν ἐμόνοιαν 555,3.
 ἀκταῖς ὄμορον Venerem 810,1.
 ἐμὸς δόμος 590,9. ἐμὴ σορός 590,10.
 ἐμὰ χθών 573,1. ἐμᾶ 1028,48.
 ὁμοφρονέοντας 173,21.
 ὁμοφροσύνη 173,22. 555,2. Χαρίτων
 ὁμοφροσύνα 948,4.
 ὁμοφρονέως 493,6.
 Καίσαρος ἔμπνια μήτηρ Faustina, no-
 va Ceres 1046,56.
 ἄντροις ἐμφαίσει 1025,2.
 ἔμφακας ἡλικίης 575,6. V. ἐμφή.
 ἐμφαλῶ ἀμφὶ Νισαίων ἀγύρων 461,9.
 ἐμφήν 1008,2. ἐμφᾶς vel ἔμφαξ
 1028 col. III 20. ἀψευδέσιν ἄλλαρ
 ἐπ' ἐμφαῖς φαίην κεν 1035,10.
 ἐμῶνυμος πατρός 818,3. πατρί 821,3.
 963,2. ἐμῶνυμος υἱός 950,4. ἐμω-
 νύμου παῖς 954,1. ἐμῶνυμοι fratres
 1120,1.
 ὄναρ per somnium 774,2. 802,6.
 ὀνειάτος ὥρην 891,2.
 κατ' ὄνειρον 791,1.
 κενὴν ὄνησιν ἐμμάτων 264,5.
 ὦνατο 19,3. 1046,96. οὐκ ὄνατό (μεν)
 186,4. μήτ' ἐλπιδὼν ὄναιτο 502,27.
 οὐνομὲ ἔδεξο μέγα 534,4. οὐνομά μοι
 γλυκύ ipsa defuncta adpellatur
 682,6. κατ' ὄνομα nominatim 983,4.
 ὀνόμασιν nomine et auctoritate
 357,3. ὄνομα 761,1, 2.
 ὀνομαστοὶ ἀπ' αἰχμῆς 254,3. θῆκ' ὀνο-
 μαστοτέραν urbem 855,6.
 ὀνόσσηται 1046,30.
 ὀνύχεςσι φέρων 1033,19.
 ἔγχος δέξνας σιδήρῳ 790,5.
 ὀξείως φωνεῖν 986,3.
 αὐδαν ὀξίτονον 990,8.
 ὀπαδός 549,7. 1028,16.
 πίσυρας ἐφ' ἡγεμονίας ὀπάσσαι 1035,16.
 κῦδος ὀπασσαμένα 511,10.

βασιλῆος ὀπάων 441,8. ὀπάονα νύμφην
 1046,52.
 ὀπιζομένου Ζηγὸς νόον 594,3.
 νίκη τὸν ὀπλίταν 936,3. ὀπλίτας 768,10.
 ἐσθλὸν ἐν ὅπλοις 196,3.
 ὀπλοτέρῳ marito Add. 241a4.
 γαλιηναίοισιν ὀπωπαῖς 403,2. ἡδεῖαν
 ὀπωπὴν 1118,1.
 νυκτὸς ὀπωπητῆρα 1032,1.
 ὀπώραν 1039,24.
 θεῖον ὄραμα 1016,1.
 ὄραω: εὐίδε 990,11.
 ὀργάδα ζεῖδωρον 1028,72. νηδύν ib.
 17. ἐν ὀργάδι 585,1.
 ὀργὴν τοῦ πελάγους 339,7. φοιτάδι
 ὀργᾶ cupidini 1028,41.
 τελετῆς ὄργια 972,4. ὄργια βάζων
 587,5. συνρέξαντε 823,4. ἀγλαίσειν
 872,14. ἐτέλεις 1085,2. ἀνέφηνε
 Add. 97a3.
 ὀρέεσθαι τῆς ἀρετῆς 940,2. χεῖρας
 ὀρεξαμένον opitulantis 448,4.
 τύπον ὄρθιον statuam 898,1.
 ὀρθοῦ βίου 397,1. ὀρθοτάτου βίотου
 393,2. ἐς ὀρθὸν ὁδηγεῖ 1041,1.
 ὀρθὰ φρονεῦντας 253,1.
 ὀδέξης ὀρθοτόνου 1062,1.
 ὤρισαν μοῖραι 607,6. ὤρισαν c. infin.
 Add. 877a4.
 γὰς ὄριον 978,12.
 ὠρικικῶς 522,9.
 μήτ' ὄρκον δοῦς ποτ' ὁμοίῳ 713,12.
 εἰς γῆν ἐρμυμένην 531,3. τὴν ὁδὸν
 ὀρμηθῆναι 1038,35.
 βίου πλεῦσταντα πρὸς ὄρμον 67,2. ὄρ-
 μον χθονίων 958,13. ἀνέκβατος
 ὄρμος 368,5. ὄρμον ἀπάντων muli-
 erem Add. 545c1.
 ὄρnis ἀοιδότατος 330,3.
 οἶον Ζεὺς ὤρσεν 1080,2.

ὄρον 923,2. ὄροι Καυκάσιος 773,4.
 μακίστους ὄρους 843,3.
 οὖρεσιν 979,7. οὖρεσι Ταλλαίοισι 815,1.
 ὠρεα 1028,72.
 ἀμφιβαλὼν ἐροφὴν 412,4.
 ἐροφώματα 871,4.
 τίπτε, Τύχα, με — ὠρφάνισας βιότου
 208,8. Ἄδης ἐλπίδας ὠρφάνισεν
 233,10.
 ὀρφανὴν 248,12. 574,6. 664,7.
 ὀρφανὰ τέκνα Add. 241a6. 406,13
 (ὁ. τ. λίποιτο). ὀρφανοὶ παῖδες 398,4.
 ὀρφανὰ δώματα 217,5.
 οὐτ' ἦσ' οὐκ ὀρφνης 618 ep. 4.
 ὀρχαμε 767,1.
 θεῶν νέων ὀρχησται 362.
 ἡμερίδων ὀρχους 1046,82.
 ὄς: τῶς acc. pl. 1028,20.
 ὅσιος λόγος v. λόγος. ὅσῃ χειρὶ τὴν
 ἱστορίην ἐξήνεγκα prae f. 877b. πέν-
 θεσιν οὐχ ὅσοις 340,3. ἔτλη οὐχ
 ὅσια 327,4. ἐξ ὅσιου Add. 241a20. οὐχ
 ὅσῃ 103,6. οὐχ ὅσῳ 167,7. 569,4.
 570,1. 644,2. 685,2. ὀσιώτατε πάν-
 των 299,1.
 ταρσοῖς ὀσσόμενοι 928,6 adn.
 ὅσον quamdiu 1004,2. οὐδ' ὅσον
 618,5. τὴν ὅσσην 1046,72. ἐς ὅσον
 562,9. ἐφ' ὅσον χρόνον 607,7. καθ'
 ὅσσην 927,6.
 ὅσσην διπλῶν 839,2. ὅσσην δάκρυον
 ἐκπροχέων 562,6. ἀπ' ὅσσην κατ-
 ἤλθε δάκρυ 790,6. ψυχὴν εἶλαν
 ἀπ' ὅσσην 314,24. ὅσσην αἵγλην
 1033,13. ὅσσην ἐδράκην 995,10.
 ὀστέα, τέφρα γεγόναμεν 646,6. ὀστέα
 καὶ σάρκας V. ind. exord. — ὀστά
 517,7.
 εἰς ὅταν 1015,12.
 ὅττε 990,5.
 ὑποσχεῖν οὐα 1046,81.

ἐπ' οὐδας γαίης 707,4. οὐδας Ἀσίης
 1074,1. οὐδας πρὸς ἀλάμπετον
 Ἄδου 264,5.
 πυκνοῖς στορέσανθ' οὐδοῖσιν 818,7.
 κορύσσων οὐλαμόν 790,4.
 οὐλομένη μοῖρα 476,6.
 οὐρανίοιο Διός 618,21. οὐρανίας Ve-
 neris 811,8. οὐρανίων βασιλεῦ Anu-
 bis 1029,1. ἔξοχον οὐρανίων Osirin
 1015,10. οὐρανίων θαλῆς 1025,9.
 οὐρανίων ἀστρων 853,8. οὐρανίους
 δόμοις 312,7. πόνοις 409,3. οὐ-
 ρανίος ψυχὴ 261,7. οὐράνιον γένος
 1037,7. ἰχθύος οὐρανίου 725,1.
 θεᾶν οὐρανωῖναι 1046,5.
 οὐρανόθεν 174,6. 613,6.
 οὐρίον ὀδηγητῆρα Ζῆνα 779,1. κάλων
 ἐκτείνας οὐρίον εὐφροσυνᾶν 560,8.
 οὐρίον εὐθύνοι πάντα Τύχῃ βίοντα
 248,14.
 οὐρον custodem 782,5 adn.
 οὐροις 1028 col. III 22.
 οὔτε — οὔτε τι 505,3. 1046,36. 44.
 οὐτιδανῆς ἀπὸ χειρός 1060,4. οὐτιδα-
 νοῖς νέκυσι 618 ep. 18.
 οὗτος ὅδε Add. 273a1: τοῦτο ποι-
 ῆσας λύπης 388,5. οὔτη i. q. ταύτη
 96,4.
 τῷ θανάτῳ μὴδὲν ὀφειλόμενος 132,3.
 583,3. τὸ ὀφειλόμενον ἀπέδωκε τῇ
 φύσει τέλος 387,10.
 ξυνὸν ξέντ' ὀφελος 889,2.
 κατ' ὀφθαλμούς 1085,9.
 ὄφι Satanas 1140,2.
 κατ' ὀφρύς cacuminis 1028,77. Δι-
 βρυκήσιν ὑπ' ὀφρύσιν 993,3.
 ὀχοῦσα κρατὶ σελήνην Isis Add. 874a2.
 ἵπποισιν ὀχεῖσθαι 375,1.
 νεάταισιν ὑπ' ὀχθαῖς Τρωΐλου 234,1.
 παρ' ὀχθαῖς Μαιάνδρου 272,7.
 λαῶν ὀχλίσσαι 1046,77.

ἔχεις 932,12.

καὶ ἐμεῖο δικαιοτέραν ὅπ' ἄκουσον 558,5.

ὀψίγονοι 880,5. ὀψιγόνους 547,6.

1046,73. 1047,7. 1089,11.

ἐννυχίαν ὄψιν 785,3. ὄψειν ἐν τρισσαῖς

774,4.

πάγχεος δῆμος 344,10.

πάγγλωσσα γένη 1027,21.

παγίδας ἀμπλακίης 421,4.

παγκλαύστου δαίμονος 335,14.

παγκρατιστής 941,2.

παγκράτιον prae. 492b. ἀνδρῶν 944,3.

παγκρατίου πόνον 942,3. παγκρατί-

ων κρατερῶν ἄθλα 341,3.

Εὐβοίας ἱερῷ πάγῳ 461,3.

πάθος 853,1. πάθη 1003,5.

παιάνων ποιητὴν Add. 277a5.

παιδείης εἴνεκα 875,7. Add. 875a4.

παιδείας θαλερῆς 608,5. ἱερῆς me-

dicar artis 593,2. παιδεία πινυτῇ

καὶ σοφίᾳ μελόμην 152,10. παι-

δείην ὥπασε Μοῦσα 474,5. παιδεί-

ασι καλαῖς 689,5.

τοὺς παιδευτάς 955.

παιδεύσαντα ἐφήβους Add. 459a1.

παιδεύθην, παίδευσα 615,7.

σῆμα παιδικόν 158,1.

παιδοτριβοῦντος 959.

παιδοτρίβαν τέχνη 252,3.

παῖζε 344,3. 1027,31. παῖσον 362,5.

ἡδέα παίσας 75,1. γελάσας παῖξας

τε 614,1. παῖζαντα 125,1. πέ-

παγμαί (de lusu poetico) 979,3.

Ξυστοῦ παῖδα Add. 497a3. παῖδες

Ἀθηναίων 21,11. 37,4. βασιλῆων

191,3. παισὶ βροτῶν 145,2.

παλαιγενέος νήσου Rhodi 200,1. πα-

λαιγενέων ἡρώων 394,1. idem da-

tivo 648,3. χειρῶν Add. 805a(a)6.

πῶλων παλαιγενέων Ἐριχθονίου prae. 932a6.

τῶν παλάων μύθων 992,4.

παλαίστρη 781,9. παλαίστρης κῶμος

prae. 480a5. παλαίστρα 663,5.

956,1. ἀμφὶ παλαίστραισιν 949,2.

παλαιστριτῶν ἡιθέων 948,2.

παλαιστροφύλαξ 411,1.

Πανὶ παλαίων 1103,1. ἐν σταδίοις

παλαίσας 262,1.

παλάξαι χεῖρα δῆλῳ λύθρῳ 549,9.

τάξιν πάλης 966,4. στέμμα πάλης

247,6. ἀμφὶ πάλη 663,8. πάλην

παίδων 944,1.

παλὴν i. q. βαλὴν Lyciorum 768,6.

παλιμπλανέος βότριοι 491,5.

παλὴν τελῶν accepta referens 995,13.

παλὶ ante iteratum inperativum

1038,30 adn.

παλινδρομον ἔλλαβε πένθος 233,7.

παλίσκιον πόλιν 641,3.

πάλον ἤρατο 859,5. δεῦτερον πάλον

350,2.

τὸν παμβασίληα Hadrianum 990,3.

παμβασίληα θεᾷ Proserpina 218,15.

Χριστοῦ παμμεδέοντος 1064,5.

θεᾷ παμμήτορι Ῥεῖῃ 823,4.

πάμπαν 511,4. 1046,16. antecedente

negatione 450,4. 505,3.

παμφανῶν σεληναῖς κύκλος αὐγῆς

1046,27. χρυσοῦ παμφανῶντα βο-

λαῖς Serapin 832,2.

ἱερέα παναγῇ 878.

μοῖραι παναικίκες 403,1.

παναιδοίη Add. 228b3.

πανάριστος 516,3. voc. 1051,1. fem.

283,1.

πανάφυκτον ἀνάγκη ζεύγμα 145,1.

πανάωρε 313,3.

νοῦσος πανδαμάτεια 434,6.

αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ deus 430,2. π.
 χρόνος 1050,4.
 πανδερχῇ Isin 1029,10. ὅσων παν-
 δερχέα φωσφέρον αἰγλήν 1033,13.
 φροντίδι πανδήμῳ 223,6. ἀρχῇ παν-
 δήμῳ 430,6. πανδήμους θυσίας
 518,4.
 πανελεύθερον 640,5.
 εἶδος πανεπήρατον 692,2.
 πανεπίσκοπε δαίμων (Χρόνε) 27,1.
 πανευτυχίς 443,2.
 πανηγυριαρχήσαντα 878.
 πανηγυρίαρχη 1075,4.
 Βοιωτῶν πανηγυρί 926,11. πανηγύ-
 ρεως ἐπετείου 944. πανηγύρεως
 ἀγορανόμον 904,3.
 δύσκλητα πανημέριος τολυπεύσει 562,5.
 πανημερίῳ 713,7. V. Ζεύς.
 παννυχίος εὐφροσύνης 1049,11.
 ὄργια πάννυχια Add. 97a3.
 μήτηρ πανόδυρτος 230,3. πανόδυρτον
 ἀνίην 157,3.
 πανόλβιον ἄνδρα 887,1.
 εἰδωλὸν πανομοῖον 590,5.
 πανόμοιος 650,3.
 πανοπτέουσιν Isin 985,3.
 πανοὔργος Ἔρως 1103,3.
 ὄλοιτο πάνριζον γένος 502,28.
 πάνσοφος 1068,13. voc. 1027,17. ἡ
 πάνσοφος 551,3.
 παντάπασιν Add. 241 b2.
 πάντειμε 562,3. ὁρμήματι πάντειμον
 309,3.
 παντοίης ἀρετῆς 498,2. 609,3. 831,14.
 Add. 888a1. εὐεπίης 1089,6. παν-
 τοίην ἀτραπὸν ἱστορίας 878,6. παν-
 τοίων ἔργων 913,2.
 παντοκράτωρ Ἐριούνης 815,11. Chri-
 stus 1067,5.
 παντύνυμος 415,3.
 μαρτυρίην πανυστατήν 596,4.

πανύστατον ἔργων 1082,13. πανύ-
 στατα δῶρα 289,5. τὰ πανύστατα
 βαῖνον (ἔτος) 521,3.
 πάνφοιτον ἄνασσαν Hecaten 1036,3.
 πάππῳ 272,11. 335,9. 573,8. πάπ-
 ποι 310,8.
 πλούτου παράδειγμα Add. 875a8.
 παραδείγματα 940,1.
 παραδείξαι imaginem exhibere 87,2.
 ἐν παραδείτῳ Add. 545c3.
 αἰῶσιν παρέδωκε defunctum 642,15.
 μνήμῃ βίτου 319,1. τάφῳ 693,2.
 παράδοξον 933.
 παραινῶ 261,17. 282,2.
 παραιφασίην 421,2.
 παράκειμαι (γαῖα πατρίδι) 703,3.
 παρακοιμηθεῖσα 637,1.
 παρακοίτην 1046,11.
 οἴκῳ αἰωνίῳ παραλημφθεῖς Add. 672a6.
 πάσας παράμειψε 648,7.
 παραμύθιον 298,7. 951,4.
 παρανόμους 337,7.
 τέχνας παράσαμον 197,1.
 ἀμφὶ παραστάσι ταῖσδε praeft. 824a1.
 παραστάτης Herculis 790,4. πολίταις
 Priapus 807,7.
 παρατηρήσει παθέων praeft. 877b.
 θέσμια παρθεμένων 855,8.
 θυμέλαις παρεδρεύω praeft. 474a3.
 γυμνασίους 689,6.
 πάρεδρος Mercurius Veneri 783,2.
 idem Dionyso 817,4. Victoria Di-
 onyso 924,3. Isis Osiridi 1028,49.
 πάρεδρος λοιβαῖσι defuncta 199,5.
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13.
 ἐρύθοισα παρειάν 1028,57. χιονέοις
 πρέπουσα πρόσωποις ἡδὲ παρειαῖς
 169,3. πρὶν ἰούλοις πλησai παρειάς
 657,3.
 παρὲι εὐχομένη 831,10.
 πάρεργα Herculis 1082,14.

παρέρπων 195,3.
 τὸν βίον τρυφῇ παρηγόρησον 261,19.
 παρηγορεῖται 1096,6.
 παρηγορίην 204,12. 502,4.
 παρήγορος 344,5. 8.
 παρήσι μειδιῶντες 312,15.
 θρόνοισι παρήμενον 312,12.
 παρθενίης ἄμματα 248,8. παρθενίαν
 λείπουσα 508,1. παρθενίην pueri et
 puellae 655,10.
 παρθενική Diana 872,1. ζώνην 684,3.
 παρθενικὰς (παῖδας) 165,4. — sub-
 stant. 152,6. 325,9. Add. 459a3(?).
 παρθένος puellula v. annorum 565,3.
 παρθένον ἀγνήν (στήλην) 402,1.
 adiect. μήτηρ παρθένον 319,3.
 παρθενῶνα praef. 1046a1.
 ἰδυ παρέστην 320,3. ἀγχι παριστάμε-
 νος 904,6.
 παροδεῖτε 810,11.
 παροδε 236,9.
 παρόμοιος 268,3.
 παρ(ρ)ησίαν 1096,5.
 παρώσασθαι τὸ χρεῖν 519,6.
 τὰ πάντα γάμοιο 513,4. ζωῆς 544,2.
 τύχης 551,12. τῶν πάντων ἐτέων
 116,3. πᾶσιν σοφός 419,2.
 πασιάνασσα χοραγία 928,9 adn.
 παστάδος ὥρης 520,2. παστάδος ὁμ-
 φᾶς (vel ὁμφαῆ) 1028 col. III 20.
 substant. 248,2. 854,1.
 παστὸν γάμων πάρεδρον 208,13. ὧ
 παστὸν οὐθεῖς, οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις
 236,5. παστῶν νυμφιδίων 208,1.
 παστῶς acc. pl. 1028 col. III 16.
 παστοφόρος Isidis 586,2.
 γαλήν πατέων 662,2. φθιμένων οὐκ
 ἐπάτησα δόμους 414,6. ἀμβροσίην
 σώματος οὐκ ἐπάτησε χρόνος 338,4.
 πατὴρ ἱερῶν 873,3. πατέρες parentes

227,2. πατέρων maiorum natu
 223,7. — πατράσιν 713,5.
 πᾶσα πάτηρ omnes eives 272,22.
 φῶς πατρικόν 726,1. πατρικοῦ πλου-
 του 81,1. πατρικοὺς κόλπους 726,6.
 νόμων πατρίων 209,3. νομίμοις πα-
 τρίοις 32,2.
 πατρόθεν 1000,3.
 πατρωνι 661.
 Ἑρμῇ πατρώϊ 974,1. πατρώϊε Apollo
 931,1. τοὺς πατρώους scil. deos
 1022,4. κῦδος πατρώϊον 1070,3.
 γῆς ἀπὸ πατρώϊης 13,2.
 πατρες 374.
 παυσίλυπος οἶκος 1137,1.
 παυσινόστους ἀκέσεις 863,6.
 λάθας παυσιπόνῃ νόματι 244,10.
 παῦτε γόοιο 320,5. παῦσον ὠδίνουσα
 321,12. χεῖρές μ' ἔπανον ἀπ' ἔργεος
 321,3. ἄνθος παυσάμενον 319,4.
 παχνώδεος αὐχμῷ 1028,56.
 Παχῶν mensis 998,4.
 κύτος κόσμοιο πέδησα 615,7. τύμβῳ
 πεπεδημένος 594,8.
 πεδίλῳ 1046,28.
 πεδίον λαιοῦ ποδός 314,17.
 πέδον. Αἰσονίων 594,1.
 περὶ πέζαν 810,9.
 πεζοί 849,1.
 σελήνην νυκτὶ κελεύσας πείθεσθαι 261,3.
 πειθῶ 810,5. ἡγεμόνες πειθοῖ 1078,10.
 ἔσθιε πεινῶν 725,6.
 πεινῇ 649,6.
 πείραν λόγοις μαθῶν 128,4.
 ἐπειρήτης δουλοσύνης 580,8.
 πελάγους ἀνερχομένην Venerem 810,2.
 πολὺ πελάγει aqua 1034,29 cf. adn.
 ἐν πελάγεσσι μακρόσι 707,3.
 ἐπέλασεν 910,3. πελάσειεν 1034,31.
 πελειῶν 450,2. dat. 441,9. 448,2.

πελειάσι 452,13.
 δάκρυα πέμπειν 264,11. ῥήματα
 πέμψας 614,3.
 πενθαλέους τοκῆας 372,30.
 πένθιμον ὕπνον 204,7. πενθίμην ἀνδρᾶ
 246,8.
 πένθος ipse defunctus 228,6. τρισσὰ
 πένθη 474,7.
 πενταετιζομένη 565,2.
 πενταμηνιαῖον καταθήκην infantem
 344,17.
 πενιχραὶ γραῖαι 232,2.
 οὐχὶ πέπλους ἐθαύμασεν 83,1. οὐ
 πέπλοισι μετάρσιος 464,1. καλοῖς
 ἐνὶ πέπλοις 873,1.
 πέρας ποταμοῖο 1034,3. Αἰγύπτωιο
 978,11. 981,1. 8. ἐς πέρας ἰδυῖνω
 1028,52. σαφίης πείρατα 40,2.
 τέχνας 1054,4.
 θαλάσσας περάσιμον ἤνεσα μόχθον
 1028,35.
 περῶντα κατ' εὐκλέα θέσμια δόξας
 208,3. ἔβδωμον εἰς δέκατόν τε βίου
 λυκάβαντα περῶντα 231,1. ἐπὶ
 τέρμα πέρησε 501,6. δι' ἀμβροσίωιο
 πέδου περῶντες 1068,8. κύματα
 νηυσὶ περήσας 662,2. Νείλου περά-
 σας πόρον 983,1. 984,1. ἀφεγγέα
 νύκτα περᾶσαι 420,3. χάριν περά-
 σας 1096,11.
 πέρσας 768,8. τεύχεα περθόμενα 1049,2.
 περιπεσὼν εἰμαρμένη 734,2. περιπέσοιτο
 συμφορᾷς 376,9. 376 a 2, b 2, c 2,
 e 3. δαίμοσιν 376 d 2.
 ἢ περίβωτος 368,1. γυνὸς 473,5.
 φήμη 878,9. acc. 368,1. 909,1
 (ἐκ γενεῆς).
 ἐν βιάτῳ περιῶν 713,15. ἀπάντων
 περιέση 1039,9.
 κῆρ περιέστη 1027,26.
 μῆγμα περικαλλές 450,1. περικαλλεί σῶ-

ματι 169,6. περικαλλέα ναόν 850,3.
 νηόν 1065,4. νῆσον 981,1 of. v. 8.
 νήσων 817,1. τάφον 396,1. τύμ-
 βον 403,5. χώρον (εὐσεβέων) 151,5.
 περικαλλέα ἔργα 271,4. ρείθρα
 998,6.
 περίκειμαι νήδυμον ὕπνον 101,4. περί-
 κεισο ἄνθεα 1129,1. περικείμενον
 εὐνῇ 1046,12. περικείμενον οὐνομα
 τύμβοις 643,7.
 περικλαίουσιν 574,5.
 περικλειτοῦ 405,5. περικλειτῆς 685,1.
 ἄστρῳ περικλήιστον 537,5.
 γὰ περίκλυτος 846,3.
 περικλυτός Phoebus 473,3. περικλυ-
 τοῦ Ἀντωνίου 998,3.
 περικτίονες 1046,79. dat. 343,3.
 περικτυπέοντι διαύλῳ 1028,33.
 τιμῇ περιλαμπέα 403,15.
 περιμάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας φλοῖσβον
 1028,75.
 θαλάσσαν καὶ γαῖαν περινοστήσας 509,2.
 στήλῃ με περίεξ ἔχει 468,1.
 περιοδονίκου 867. acc. 933.
 ἦν περὶ Ζεὺς ἄλσει 336,4.
 περιπάλλετο ἐν φρεσὶ θάμβος 1028,66.
 τέθνηκε περιπατῶν 387,3.
 περιπτύσσεται 344,7.
 Σαρδονίῃ περὶρρυτος 622,3. ἄστρῳ
 περὶρρυτον 673,5.
 ὦ πέρσαμε 859,7.
 περισκέπτῳ ἐν χώρῳ 590,3.
 τὸ περισσόν Μουσῶν μελέθημα 238,1.
 τὸ περισσόν 853,3. ἢ οἱ λάχε πᾶν
 τὸ περισσόν virtutis 676,2.
 τὴν ὅσσην περὶ τεύχος εὐτροχον ἐστε-
 φάνωται 1046,72.
 περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ 324,7. acc.
 plur. 153,3.
 περίφρων vir 404,4. mulier 212,7.
 547,17. Ἀσίῃ praeef. 474a 2.

κούρην περιώνυμον 862,1.
 θεάτρου κύκλον περιώσιον 1050,3.
 περκαζοισαν βότριν 1028,78.
 Κόδρου πέσυμα 1083,1.
 πετάλοισι ῥόδων 547,2.
 ψυχὴ ἐκ ῥεθέων πταμένη 243,5.
 νήσου πετραίης 1015,4.
 πετρῶν Δελφῶν 1025,4.
 θῆκῃ (σε) πέτρου 998,8.
 πετροφυᾶ λίθον 1089,8.
 πευκαλίμοις μήδεσι 916,2.
 πευκεδανοῖο βίου 653,4.
 πεύκας 1028 col. III 17. πεύκας
 ἀφλέκτους Add. 241a1.
 πηγᾶς ῥοαῖς 469,2. πηγᾶς 808,3.
 πηγαὶ λοερῶν 810,9. πηγὴ ipsa
 Nympha 828,2. πηγὴν ἀμβροτον
 θεσπεσίων ὑδάτων sensu christiano
 725,2. βέβακα πηγᾶς εἰς ἐμάς
 unde nata sum redeo 463,1. ἄφθο-
 νος εὐλογίας πηγὴ Add. 35a5.
 θεμέλια πῆξας 1069,10. θάλαμον
 πῆξατο Add. 888a4. πῆξειε μά-
 κελλαν 1046,84. πῆξαν νόσφι 314,12.
 πηκτίδος 271,2. acc. 1025,9. πακτίδα
 τὰν φιλέραστον 560,5.
 πηκτοὺς πυλῶνας 780,3.
 τέφραν πηλὸν ποιήσεις 646,12.
 μέγα πῆμα φίλοις 71,5. τεκόντι
 494,5. βροτοῖς ἔπεισι πῆμα 1034,11.
 μετὰ πῆματος ἐλθὼν 1033,16.
 οὐδένα πημάνας 26,8.
 ἐπτάκι τοὺς ἑκατὸν πῆχεις 1048,1.
 φύλλα παινῶσιν (venti) 1036,4.
 φρενῶν πῖθον 1112,1.
 γλώσση πικρολόγω prae f. 288b4.
 τὸ πικρὸν βίου 640,6. πικρὰν acerbo
 fato afflictam 218,7.
 πάντων με καλῶν πλῆσεν 153,7. πρὶν
 ἰούλοις πλῆσαι παρειάς 657,3. πη-
 γαῖς πλησθεῖσαις ὑπὸ νυμφῶν

808,3. πλησθεῖσ' ἐκορέσθη (μοῖρα)
 314,21.
 πρήσθη exarsit (?) 989,3 adn.
 πυντή subst. 243,33. 516,4. 648,8.
 869,1.
 πυντήγι 191,5. πυντᾶτα 948,7.
 πυντόφρονος mulieris 441,7. παιδείης
 875,7.
 πῖνε 1129,1. κούχ ὁ θανὼν πίνεται
 646,12.
 πιστεύσας ἑμαυτὸν θεῷ 387,9.
 πίστις πάντων κοίρανος ἀγνωστάτα 855,10.
 πίστιν καὶ ζῶντι φέρων 963,4. πί-
 στιν πᾶσαν φυλάξας 163,2. φθι-
 μένην πίστιν servi mortui 581,3.
 οὐπω πίστις σῆς κατέδου πόλεως
 581,4. σὴ πίστις id quod tibi con-
 creditum est 618,23. πίστιν ἔχων
 ταβούλης 622,4. πιστίων καταλύ-
 σεις prae f. 877b.
 πιστὸς ἐμαῖσι τέχναισι 620,2. πιστὸν
 τότε 618,31. πιστὴ ψυχὴ 736,4
 et πιστοὺς 732,2 sensu christiano.
 ναυτιλὴ νηὶ τ' ἐμῇ πῖσυνος 186,6.
 ἱερῶν πῖσυναι 885,1.
 πῖσυρες 1121,5. πῖσυρας 1035,16.
 πῖσυρα 988,6.
 πῖνα χῶρον 1046,63.
 ἀτραπιτὸν πλαγκτήρα 1028,29.
 πλαγκτὰν ἐδὸν 1028,59.
 πλάζετο 1028,74.
 πλανῆσαι 351,4 adn.
 πλάνης 351,3 adn. πλάνη 713,15.
 κόσμου πλάνην 735,2. 736,1.
 πλάκα tabulam scriptam 828,1. πόν-
 του πλάκα 779,5.
 ἐπλασε μῦθος 1028 col. III 1.
 πλατάνοις 271,6. 829,2.
 πλέον ἐξ ἄλλων τισσόμενοι 1035,1.
 τί τὸ πλέον Add. 306a3. πλεό-
 νων ambigue de mortuis 373,4.

πλέον plenum 1133,2. πλείον 831,4.
 τετρώκοντα ὑπ' ἄλλῳ πλευῶνας εἰσιδὼν
 φάος 185,16.
 στέμμα πλέξαντο 153,12.
 παρὰ πλευράς tumuli 569,6.
 πόντον ἐπλευσεν 642,9.
 πλήγματι δυστήνῳ 334,7.
 ἐτάρων πληθύς 877,2.
 πληθῶν ποταμός 1078,8. οἷς ἐννέα
 πληθῶν τοὺς ἐτῶν ἀριθμούς Add.
 874 a7. κραδίην πεπληθῆτα λέκτρων
 Add. 228 b1.
 ἑβδομος οὐ πλήρης μίσις 704,4.
 πληρούμενος ἦβαν 241,3.
 πλησίον ἐν τεμένει Add. 888 a8.
 ὑπὸ πλησμῶσιν ἀναίρου 1089,7.
 πληγείς ἐγκεφάλαιο 280,3.
 πᾶς ὁ πλοιζόμενος 168,5.
 πλοῖον Charonis 646,3.
 πλοκαμῖδες ἐπῆσαν 945,1.
 πλοῦς ἐς Ἀθῆν 129,8. ὁ πλόος εἰς
 φθιμένους 256,10.
 πλούσιος γενοίμαν 1133,1. πλούσιος
 περὶ τέκνα 734,4. 7. πλουσίαν Add.
 545 c2.
 πλουτοδότου σοφίης 725,4.
 πλοῦτον ὅλον προχέας 910,4.
 πλώσας χεύματα. Νεῖλον 979,5. Αἰ-
 γαίου. πλώσσα. ῥέον δυσχείμερον
 οἶδμα 872,13.
 πλωτήρ 650,5. πλωτήρων 650,4.
 πλωτὰ Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 πνεῦμα λιπόντα βίου 184,4. ἐν ἀλό-
 χου πνεῦμα λιπὼν παλάμαις 327,2.
 πνεῦμα βίᾳ θέμενον 334,7. λοί-
 σθιον πνεῦμα 547,8.
 βίον ἐπνέομεν 253,4. χάριν πνέοις
 811,8. ἵνα τερπνὰ πνέῃ. (tibiis)
 788,2.
 πνοῆς κακοσμῆν 1068,7. πνοαῖς ven-
 torum 1036,4.

μογεράς ποδάγρας 668,2.
 ἐπόθησεν ci. inf. 643,5. τὸ ποθού-
 μενον ἐν στεφέεσσιν (hyacinthus)
 659,1. πεποθήμενον Osirin 1015,8.
 πεποθήμενον πατρὶδι κῦδος 896,5.
 897,2.
 οὐκ ἐτέλεσσε πόθον 146,5.
 κακῶς ποιεῖν τινί 406,12. — ἐπόεισε
 492.
 ποιήν 1046,83.
 ποιήμα ars sculptoria 750,3. ποι-
 ῆμα δεινόν vocatur defuncta chri-
 stiana 736,2.
 ποιητής 218. 613,2. 881,1. 1009. ποι-
 ητῆς ἡδὲ σοφιστῆς 994,5.
 ποιμένος ἀρίστου christiani 424,1.
 παίμνια 427,5.
 ποιή 1034,32. ποιῆς εἵνεκα 356,3.
 ποιήν 1046,97. ποιάν δαῖκα 991,5.
 ποιήν εὐσεβίης 644,2.
 ποκά 184,5. 187,2.
 πολέμαρχος συνεφήβων 960,2.
 Ἀθηναῖα πολεμηδόκη 1035,4.
 πολεμογράφον αὐδάν praef. 877 b3.
 πολεμοκλόνον Ἀρχα 1049,3.
 πολιάρχα 1036,1.
 πολιάρχος 535,1.
 πολιεθρον 1033,5.
 Πτολεμαῖδος, ἣν ἐπόλισσεν Σωτήρ 982,3.
 πολὴ τριχί 248,13. πολὴν κόμην 550,5.
 οὐκ ἦλθον πρὸς πολὴν πλόκαμον
 376,4. πολὶ πέλαι 1034,29.
 παλὸς χρόνος 1028,21.
 πτολιούχῳ Minervae 756,1. 769,1.
 πτολιπόρθῳ Minervae 768,7.
 Ἀλῖδος πόλιν 565,4.
 πολιταρχῶν 430,7.
 μεγάλης θεοῦ εἰμι πολίτης i. e. Ephe-
 sius 718,2. χρυσῆς θεοῦ ὄντα πο-
 λίταν i. e. Cyprium 257,1.
 ἐς πόλον 1028,32.

πολυανθέας ἀρούρας 640,1.
 χθονὶ πολυβοτείρῃ 731,3.
 πολύβουλος Minerva 749,7. Isis
 1028,26.
 σκηνῆς πολυγηθέος 1050,1.
 πολυγόνῃ 204,7.
 ἄλοχον πολυδάκρυον 404,2.
 διδοχαῖς πολυδόξοις 608,4.
 πολύευκτον (σῆμα) 309,3 adn.
 πολυζήλων Penelopen 471,1. δά-
 μαρ πολυζάλως Ὀσεΐριδος 1028,16.
 πολυήρατῳ ἀνδρὶ 170,2. πολυήρατε
 433,1. πολυήρατε κούρα 511,2.
 φωνῇ πολυθρῆνον 422,3.
 πολυκάρπῳ στέφει Add. 886a3.
 χρημοσύνην πολυκήριον 594,12.
 ἄνδρα πολυκλαυτον 404,1. πολυκλαύτῳ
 mulieri 204,15. 256,5. ὑακίνθῳ
 547,5. πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ
 539,3.
 πολυκτεάνον βασιλείαν 1028,69. πο-
 λυκτεάνων Ῥωμαίων 592,2. Αἰνεα-
 δάων 1046,3.
 πολυλήϊος 447,1.
 Ἀρκαδίᾳ πολυμήλῳ 744,3.
 πολύμητιν 173,5. 178,3. 462,10.
 πολυμόχθου κύδες 146,1.
 Αἴγυπτον πολυόλβον 981,3. πολυόλβε
 θεῶν Ὑπερεῖον 361,1. ἐνὶ μεγάροις
 πολυόλβοις 403,12. ἀνδράσιν 427,1.
 πολυπαίδας ἀπαίδας 344,11.
 ἱατρῶν πολυπειρότατε 202,2.
 πολυπενθέα παῖδα 692,1.
 πολυπλάγκτοισιν πραπίδεςσι 594,4.
 ῥυθμοῖσι πολυπύκτοις 928,5.
 πολύπυρος ἀγνυῖα 1028,2.
 ἀσφόδελον πολύριζον 1135,1.
 πολλοὺς εἰς φιλέων 521,6.
 πολύσεμνος Ὀσεῖρις 1029,2. Ἀβατον
 πολύσεμνον 981,6.
 πολυστάφυλον κατ' ἀλωγῇ 1046,68.

πολύστονος Εἰλείθνια Add. 241a15.
 πολυτίμητοι (θεάιναι) 1046,81.
 ὦ πολύτιμε Telesphore 1027,30.
 πολυύμνον Mariam 1062,5.
 πολυφραδὰς ἔργον 618,26.
 πολυφρονος ἱητήρος 109,4.
 πολυώδυνος 316,2. voc. 372,37.
 θρήνος πολυώδυνον 344,6.
 πολυώνυμος Isis 1029,5. Hecate
 807,1. πολυώνυμε κούρα Proser-
 pina 218,15.
 πολυωπὸς Ἄργου 1032,3.
 λήθης πόματι 244,10.
 οὐδὲν πονεῖ (ἢ γλῶσσα) 1117,5. πο-
 νήθῃ sensu medio 179,6.
 πονηρὸν δαῖμον 566,4.
 πονηρία praef. 1117b3.
 πόνοις πόνους ἀνεμέτρεε 146,3. πόνων
 Ἄρεος 752,2. πόνος quaestus 442,1.
 ποντίφικα Add. 888a.
 Καίσαρι ποντομέδοντι 978,1.
 ποντοπόροις nautis 628,1.
 πόντος ἀναιδής Add. 463a1.
 ὦ πόποι 1009,1.
 πορδαλίας, 407,5.
 περείαις solis 1028,32.
 πορθμεὺς Χάρων 646,3.
 κύματα πορθμεύσας 521,1.
 πορίσας βίον 920 II 3. πολλὴν φιλίαν
 πορίσαντα 479,2.
 Νεῖλου πόρον 983,1. 984,1. πόρον
 aquaeductum 913,3. Χαρίτων πόρον
 εὗρε 1073,9. ἀμηχανίης εὗρε πόρον
 1073,4.
 ἱππαῖδα πόρπαν 985,1.
 νίκην πορσύνων 407,8.
 κίονα πορφυρέην 921,1. ἐσθῆτα 1107,1.
 χεῖλεσι πορφυρέοις 169,5.
 ποσσάκις 625,3.
 ζωῆς ἐς πόσον ἤλθες 110,5.
 πότμον αἵσης 243,9. κήδεα πότμου

264,1. περί σείῳ λυγρὸν πότμον
 ἔκλυε πάτρα 183,1.
 πότνα θεά 861,1.
 ἐπὶ θηρσὶν κραιπνὸν ἔθηκα πόδα 332,2.
 πραιτωρεανὸν στρατώτην 364,1.
 περί τῶν καινῶν πράξεων praef. 877b.
 πράξεσι ταῖς ἰδίαις 822,2. V.
 πρῆξις.
 ἔργον ἐμῆς πραπίδος 597,4. vulgaris
 est num. pluralis.
 Πρασῖνοις 935,5. 6.
 ἐς πρᾶσιν 714,5.
 κέλευθα θαλάσσια πρήξασαν 161,2.
 ἀρετῆς πινυτὴν πρέμνον 416,2.
 πρέσβεις 37,3.
 ἐπρέτβευσεν colebat 1028,19. πρε-
 σβεύεσθαι 334,17.
 τυράννων πρέσβα Isis 1028,15. πρεσ-
 βυτέρην πάτρην θέμενος 407, 6.
 πρεσβυτάτα πολίων Lindus 857,2.
 πρεσβυτάτη μητρί 645,2. πρεσβίστα
 μακάρων Hygiea 1027, 7. Isis
 1029,8. — πρεσβυτέρων ξύνοδος
 860,2 cf. praescr. πρεσβύτερος πά-
 τρης christianus 428,2. 731,5.
 πρήξεις αἱ κενεαυχεῖς 647,1. χρονίους
 πρήξιας 878,8.
 πρηυμενῇ 618,40.
 πρηνὺν 462, 15. πρηνύτερος ποταμός
 1078,8.
 πρήχματος οὐχ ὀσίου 1092,2.
 προαιροῦ τοῦργον 1040,12.
 προβιβασθεῖς 947,1.
 μνημόσυνον προβλέπων prospiciens
 326,2.
 τοίας ἐκ προβολᾶς praef. 938a3.
 προγονικῆς φήμης χάριν 424,8.
 πρόγονος maior natu 941,3. — τῆς
 προγόνων ἀρετῆς ἄξια (πράξαντα)
 900,2.

τὰ προγράμματα titulus 379,6.
 γυμνασίων πρόεδρον Mercurium 295,4.
 προεῖπα 947,10.
 σοφίῃ προύχοντα 601,1. ἀρετῇ 963,1.
 προύχουσα πασῶν ἀλόχων 721, 1.
 Ἀσίης προύχουσα (ubi metrum fla-
 gitat προέχουσα) Λαοδίκεια 293,2.
 προθανόντα 491,8. προτεθνηκότι παιδί
 620,3.
 πρόθυρον 1047, 1 (templi). 1056, 1
 (αὐλῆς). ἐν προθύροις 1021,1 (tem-
 pli). 905,5 (Δίκης).
 προέστη τοῦ μνημείου 529,5. προ-
 εστῶσαν βίβλου 393,2.
 προκαθεζομένου praeside 920 II 2.
 προκαθηγέτην Μανδοῦλι 1023,5.
 τῷδε πρόκειται τύμβει 702,5. τύμ-
 βοις πρόκειται 290,3. πᾶσι πρό-
 κείται (τὸ θανεῖν) 198,1.
 προκελεύθους λαμπάδας 418,8.
 ἐν προκοπῆς τάξει 624, 5. ἐν προ-
 κοπαῖς 321,6. προκοπαῖς λάμπας
 642,4.
 προκρίνας c. inf. 309,3.
 πρόκριτον Αὐσονίων Add. 888a2.
 ἀελίου προκίφοντος 372,6.
 προλέγει hortatur 621,4.
 ἐφημερίων προλίποιν (solis radii) 321,4.
 προμάχῳ Παλλάδι 912,4. πρόμαχον
 θεσμῶν 912,1. θάνον ἐν προμάχοις
 21,10. ἔπεσον 487,2.
 πρόμοιρος 707, 5. dat. 631, 1. voc.
 418,6.
 πάτρης πρόμος 361,2. ἰατρῶν πρόμον
 352,1.
 προνόετο 1035,29.
 προνησασμένου τῆς ἀναστάσεως Add.
 903a.
 προξενίως ἀρετῆς τε χάριν 36,1.
 πρόξενος 179,3. πρόξενος praef. 1100a.

πρόπαλαϊ 268,6.
 προπάτωρ gentis 192,6. 395,2. 644,7.
 991,10.
 προπέμεψα 732,2. εἴ σε τύχη προὔ-
 πεμψε 39,1. θεὸς προὔπεμψεν ἐς
 Ἀθὴν 671,3. προὔπεμπε inperat.
 452,19.
 προπέτειαν 1111,2. 4.
 προπετής μοῖρα 478,4.
 θεαῖς στάθμη προπολεύειν 785,4.
 πρόπολος Διονύσου 586,1. Ἀρτέμιδος
 πρόπολον 869,2.
 προπομπεῖς 575,1.
 εὐλόβῳ τῷδε παρὰ προπύλῳ Apollinis
 786,2. Ἰσίδος ἐν προπύλοις 978,5.
 ψυχρὸν ὕδωρ προρέον 1037,5. 9.
 παλάμην προσάγουσι μετώπῳ ad cru-
 cis signum faciendum 1068,9.
 ποτανάγαγον 1028,71.
 προσαντεῖ 1013,3.
 προσβάλλει κακὰ 1117,6.
 δικαιοσύνη τε φίλον τε φίλοις προσ-
 εῖναι 65,2.
 ζῆσαι προσέχον 1040,11.
 προσημαίνω 206,3.
 πᾶσι προσηγής 610,2. ἀστοῖς καὶ ξεί-
 νοις προσηγέας Add. 228 b5. μύ-
 θοις προσηγέα 251,1. — προσηγέτα-
 τος 538,8.
 πρόσθε πρὶν c. inf. 492,4. τῶν ἔτι
 πρόσθεν maiorum 66,1.
 προσκυνῶν 1022,3. προσκυνήσας 1023,4.
 προσκυνήσων 996,4.
 προσκύνημα 1004,1. 1010,2.
 ἐκ προσόδων ἰδίων 1075,5.
 νεκρὰν πρόσφιν 376,8.
 προσπελάσας 547,8. 802,4.
 Λητοῖ πρόσπολον Sphingem 1015,7.
 προστάγμασι μοίρης 312,3.
 προστασίης 916,2. Add. 888 a6.

ἐπὶ νεοπολιτῶν προστατῶν 783,1. 3.
 προσύμναιος λεώς 821,7. προσυμνάει
 θεῷ ibid. v. 1.
 προσφιλὴς χαῖρε 324. ἡ πᾶσιν μακά-
 ρεσσι βροτοῖσί τε προσφιλές 301,1.
 πᾶσι προσφιλῇ 245,4. προσφιλὲς
 ἐνναέταις ἤνυσα τέρμα βίου 199,4.
 προσφιλέως 493,4.
 φέρει προσωπεῖον 426,3.
 περὶ φαίδρα πρόσωπα γέλωτα χέεις
 1027,32. προσώποις ἐδράκην ἐμοῖς
 980,6. συμπάσχων κείνοις οἷσπερ
 κινεῖτο προσώποις 608,3. αἰώνων.
 θεῖα πρόσωπα gnosticorum 726,3.
 ψυχὴν προτελοῦντες 1068,10.
 στοργᾷ φύσιν ἐπρωτέρησεν 252,7. δις
 τῆς σῆς ἡλικίης προτερῶν 204,2.
 προτετρίμῃται 1029,4.
 προτιτύσκετε δαῖτα 1035,24.
 προτομή 701,3.
 κατὰ προτόνων ἰστίον ἐκπετάσας 779,2.
 προτρέπει c. inf. 940,2.
 πάρος εὐφροσύνης, νῦν δακρύων πρό-
 φασι defuncta adpellatur 204,6.
 Ἀλκινόου προφερέστερα δώματα 1056,3.
 ἀνὴρ προφερέστατος ἀνδρῶν 591,1.
 ἡνίοχων προφερέστατος 612,1. πα-
 σῶν προφερεστάτη 435,1. προφερέ-
 στατον αὐδᾶς 1074,1.
 γόνους προφέρεσκεν ἐξ ἑκ νηδύος
 686,5. προὔφερε καλλοσύνη Add.
 686,4.
 προφητεύσασα 501,9.
 θεῶν προφήτης 947,9. Φοίβου προ-
 φήτην 858,3. 859,1. 968,3. μακά-
 ρων προφήταν Homerum 1084,1.
 προφθιμένους 494,3.
 πρωφονήσας ὄνομα κλυτὴν 103,7.
 προχέων ὅπα Add. 97 a4. λουτρον
 μὲν προχέω Νύμφαις, θνητοῖσι δ'

ὑγείην 1071,1. εἰς ὑγίην προχέοντα
 ὕδωρ 835,6. πλουτον ὄλον προχέας
 910,4.
 προχοαῖς χαίρω (loquitur defunctus)
 619,4. νέκταρ ἐν προχοαῖσιν ἐπι-
 σπένδω 312,16. Νείλου προχοάς
 Add. 197 a 1.
 ἐκ πρύμνης 779,1.
 πρύτανις 1028 col. II 46. πρύτανιν
 magistratum Smyrnaeum 240,4.
 μούσης πρύτανις 440,10. γυμνα-
 σίαις 949,6.
 πρωθήβην κοῦρον 569,1. αἰζήν 340,1.
 ἄμφω πρωθήβας 478,6.
 πρύρη 96,2.
 μορφῆς πρωτεῖον 560,3.
 πρωτεῖσιν Ἑλλάδος εἰς ἀρετὴν 489,2.
 πρωτογενῶ 365,2. acc. 1140,4.
 πρωτόθρονες ἔδραι in senatu rom.
 1046,35.
 πρωτόμορος 369,1.
 πρῶτος pro πρότερος 423,2. 642,11.
 1103,2. πρῶται pro πρότεραι 314,
 8. ἀ πρῶτα Σπάρτας 917,2.
 μούνη καὶ πρώτη 277,1. πρῶτα
 φέρων 516,4. πρῶτ' ἀπενεγκάμενον
 926,12. πρωτίστον βουλῆς (ubi
 metrum flagitabat πρῶτον) 366,2.
 πρᾶτος Ἑλλάνων 843,5. πρᾶτος
 βουλὰν καὶ χερσὶν ἐς Ἄρεα 187,3.
 πράτα 1028,62. πρᾶτον 1028,35.
 ἀπὸ πράτας ἀλικίας 491,3. πρά-
 τιστος 932,5.
 πρωτότοκον 730,3. πρωτοτόκων τελε-
 τῶν (?) 460,4.
 πτελέη 898,2.
 ἀμφιβαλὼν πτερύγεσσι 1033,20. ἐξ-
 ηρέτμοις πτέρυξιν 337,2. πτέρυγας
 σκοτίας Hadis 89,4.
 δ πτανὸς Ἐρως 1103,4. ἀπὸ πτανῶν

praeda 1104,3. πτανοῖς πσών
 938,3.
 βασιλῆϊδα τιμὰν πτήσσοντα 1028,54.
 ἔπταξαν ὀδρῶ 1088,1.
 πτοίη 647,1.
 πτόρθοις vitis 88,5.
 ἐν δέλτου πτυχαῖς 185,10.
 πτώμα corpus mortuum 326.
 πυγμαχίας 942,2.
 στεφάνοις κράτα πυκαζόμενοι 1049,12.
 1085,6. στέμμασι πυκάστας τινά
 971,3. πεπυκασμένος (λίθος) 875,2.
 κρήδεμνον 1072,9.
 πυκτεύσας 291,1.
 πυκτὴν 307,1. praef. 942 a 1. πύκ-
 ταισι 942,1.
 πύλαι οὐρανοῦ 1110,5. πρόσθε πύλων
 749,6. λανέαις πύλαις 1069,2.
 παρὰ ταῖσδε πύλαισιν 483,1. πρὸ
 πύλαις 841,1.
 πυλῶνα 1047,3. acc. pl. 780,3.
 πυμάτην τάξιν 966,4. πύματον (scil.
 ἄθλον) 1082,18.
 πῦρ Satanas 1140,2.
 πυραμίδων 1015,5.
 πύργον Dipylon Atheniense 111,2.
 columbarium 441,9. 452,14.
 πυργώσας urbem aquaeductu 903,2.
 πόλιας 914,3.
 ἐκ πυρετοῦ 247,2.
 γαῖαν πυρηφόρον 981,12.
 ἀελίῳ πυριλαμπέος 1028,8.
 ἀκτίσιν πυρίναις 987,2.
 πυρκαϊή 89,2. 109,5. 1034,28. πυρ-
 καϊῆς λείψανα 432,2.
 ἀρούρας πυρνοτόκῳ 1028,45.
 πυρόντας κεραυνοῦ 618,42. κύκλω
 solis 618,29. πώλων πυροέντων
 solis 1028,30.
 πυρσὸν κακῶν 818,14.

νοῦσον πυροφθόρον 1027,39.
 πυροφοροῖς βοτάναις 321,2.
 Ἀσκληπιοῦ δμῶα πυρφόρον 868,1.
 Φοίβου πυρφόροι 821,8. γῆς πυρ-
 φόροις θεαῖς 821,5.
 πυρωπὸν κέλευθον 185,8.
 πίστιν 372,36.
 ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24.
 πῶλων 618,4. 25. 43. Ἐριχθονίου
 praei. 932 a5.
 πῶμα λήθης 261,20. πῶμα σοροῦ
 460,5. πώματι λαινέω 327,6.
 πωτᾶται 546,9. πωτωμένη 522,13.
 ῥαδιὴν ἄμπελος 812,3.
 ῥαθάγους 1049,4.
 ἱερὰ ῥέξας 43,3. ἔρεξεν 924,1. ῥέξαι
 1046,40. παραβώμια ῥέξαι 872,3.
 ῥέξε θυηπόλιον 975,4. μηρία ῥέξον-
 τες 1035,24. ἐσθλὰ ῥέξαι Add.
 228 b6. ῥέξειν μὴ κακόν... ἐσθλὰ
 δὲ πάντα πόλιν 818,16.
 ῥέθους κατ' ἐμοῦ χεῖρα βαλοῦσα 334,
 13. ἐκ ῥεθῶν πταμένη ψυχὴ 243,5.
 ἐκ ῥεθῶν στείχων defunctus ipse
 594,9.
 ῥείθρου ἐπ' ἡῖσαν 335,6 (?). ῥεῖθρα
 lacus 998,6. ῥεῖθροι fluvii 808,4.
 ῥεῖθρων Κυδναίων 1078,6.
 ῥεύσει χάριτα i. e. χάρις 722,4.
 ὠδῖνας ῥήξαμένα λαγόνων 476,2.
 ῥήτῃρ ἐπέων 655,4. ῥητῆρα δικῶν
 877,1. ῥητῆρσι 590,6.
 ῥητιάριον 350,2. 351,2.
 ῥητορικός 591,2. ῥητορικῆς πόνος
 vocatur monumentum 442,1. ῥη-
 τορικὴν 110,8.
 Μέμνων οἶδε λαλεῖν ὅσα ῥήτωρ 994,1.
 ῥήτωρ μὲν εἰπεῖν, φιλόσοφος δ' ἂ
 χρὴ νοεῖν 106,4. — adiect. ῥήτωρ
 λόγος 852,7.

ῥεγεδανοῦ βιότου 191,6.
 οἷα ῥόδον ἐξετέμεες ῥίζης 570,4. καν
 με φάγῃς ποτὶ ῥίζαν 1106,1. νάσως
 βαθυνομένης ἀπὸ ῥιζῶν ἐς φάος πο-
 ταναγάγον 1028,70. σέπτας ἀπὸ
 ῥίσδας 991,9 (originis).
 ῥρρίζονται 1078,7.
 ῥικνόν 647,15.
 τετραπόδων ῥιπτομένων (mactatorum)
 1068,5.
 ἐδράξατο ῥινός 1068,6.
 ῥίσκον 546,7.
 ῥοαῖς πηγᾶς 469,2 adn.
 ῥόδον ἀρχόμενον 570,3. πάντα γένοιτο
 ῥόδα 548,4.
 μελανθεὶ ῥοίζω 1028,60.
 ῥόμβος ἀλάστωρ 1046,93.
 Αἰγαίον ῥόον 872,13.
 σὺν ῥοπῇ τοῦ κρείσσονος 531,3.
 ῥυθμοὺς ἤρμοσε 929,6. ῥυθμοῖσιν
 ἔσποντο 928,5.
 ῥῦσιν θανάτου 200,4.
 ῥυσίπολιν ἄνδρα Add. 888 a1.
 ῥυτήρων πολυφραδὲς ἔργον 618,26.
 σωφροσύνης ῥύτορα καὶ βιότου 969,6.
 ῥύσμενον καμάτους 853,6. ἔδρανα
 ῥυομένη 872,8. θανάτου ῥύσατο
 884,4. ῥυσαμένους Ὀπόντα 849,3.
 ῥωμαλέα σκάπτροισιν Isis 1028,8.
 ῥώμαν πόρον 1028,36. ῥώμην χερῶν
 ἐπέδειξαν 941,3.
 τήνδε ὥσεσθε 1046,68.
 σάλπιγγος ὁμοκλή 1049,7.
 σάμφυχα 548,3.
 σαόπολιν 901,1.
 σαρκοβόρος (Βούβρωστις) 793,4.
 σάρκες corpus 650,8. acc. pl. 90,1.
 225,1.
 σαφῆς εἰκῶν 850,1.
 ἔσβεσας ἥλιον (vitam) 204,4. φάος

ἔσβεσεν Ἄδης 496,3. μοῖρῃ σβέσε
540,2. ἔσβεσαν ὕβριν 748,3.
σέβας sacerdotium 465,11. κενεὸν
σέβας corpus mortuum 335,15.
σεβάσμιον ἡγητήρα 1015,9. χῶρον
648,2.
τὸν θεὸν σέβε μου 651,6. ἤρωα
τόκω σέβειν 774,4. σέβου τὸ θεῖον
1022,2.
σειρήνα θεάτρων Menandrum 1085,5.
σειστροφόρος Βούβαστος 1028,3.
σεισασα λόφον 1046,75.
σελάγεσκε 1028,9.
σέλῃναίης αὐγῆς 1046,27.
σέλῃνῃν νυκτὶ κελεύσας πείθεσθαι
261,3. ἀψίδα σελάνας 1028,37.
ὀχοῦσα κρατὶ σελήνῃν Isis Add.
874a2.
σελίδα 618 ep. 20. ἱστορικὴν σ. 979,8.
σελίσιν Μουσῶν 231,6. σελίδεσσι
χαράξας 594,6.
ἐνὶ σέλματι δούρων 1028,62.
κόσμου τὰ σεμνά 185,6.
σεμνύνουσιν 981,13. σεμνύνοντι τοῖς
τρόποις τὴν ἀξίαν praeef. 1119a1.
σέπτα μόρφα βασιλίδος 989,3. σέπτας
ἀπὸ ρίσδας 991,9.
σηκός 781,7. Ἡρας σηκῶν 822,9.
σήματα νίκης 931,1.
πάντα σημαίνει (secunda persona)
1039,11.
σημάντορα τύμβον 347,1.
φέρων σημεῖον ἐφ' αὐτῷ 591,2. νίκας
σημήιον 930,1. σημήια διπλοα φω-
νῆς (graecae et latinae linguae)
580,11.
σῆψιν λαιοῦ ποδός 314,17.
σθεναροὶ κρατεροὶ συνέφηβοι 949,3.
νῆον σιγαλόεντα 832,1.
ὄνομα σιγάσθω 863,2. ἐστὶ δὲ καὶ
σιγᾶν ἀκινδύνον γέρας 1137,2.

σιγὴ κρυερή 99,1. δεσμῷ σιδηρέῳ (servitii) 748,3.
σιδηροδέτοισι θεμελίοις 1078,3.
σίδηρος sculptoris scalprum praeef.
831b1.
δαίμων ἐσκέδασεν φιλήν 582,6. λογὸν
σκεδάσας 1140,5. ὕπνον ἀπὸ βλε-
φάρων 1027,3.
σκέπεσθε 344,16.
σκηρῆς πολυγηθέος 1050,1. ὀόξαν φω-
νάσσαν ἐν σκηναῖσι λαβοῦσαν
609,2.
σκῆνος 97,3. 226,4. 422,1. 502,10.
711,1. σεμνὸν σκᾶνος 250,4.
σκῖνος i. e. σκῆνος 404,3.
σκηπτοῦχος Ἰουστινιανός 1064,3.
σκήπτρον Ῥαδαμάνθυος 1046,47. σκῆ-
πτρον ἔχουσιν Isin 1029,8. σκῆπτρα
κοῖν' Ἀχαιῶν 1070,4. ῥωμαλέα
σκάπτροιςιν Isis 1028,8. σκῆπτροις
πειθόμενον 907,4.
ἐν σκία ὥρων 990,6 (de horologio).
ἔρνεσιν εὐπετάλοις χῶρον ἔχει σκιερὸν
sepultis 400,3. σκιερὰν κόνην 212,3.
σκιερούς Περσεφόνης θαλάμους 203,
4 et saepius.
σκίπτωνι γῆρας ἐρειδόμενοι 257,4.
σκιρτῷ 271,5. σκιρτῶσα γέγηθας
649,3.
σκληρᾶς πυγμαχίας 942,2.
σκολιοῖς δόγμασι fati 244,4.
σκοπέλον 1140,7. ἐπὶ σκοπέλοις
1073,5.
Περσεφόνης σκοτίους θαλάμους 302,4.
σκοτόεσσα νύξ 372,7.
χαίταν ἐσκύθιξε φασγάνῳ 790,8.
σκύλακι 329,2.
σκύμνους λέοντος 403,8.
σμερδαλέον σείτασα λόφον 1046,75.
σμιληγλύφοις τέχνησι 482,3.
σοβαροῖς πλοκάμοισι 1028,18.

σορός gen. masc. 336,2.
 Ἰαονίης ἐμπέραμον σοφίης 553,2. σο-
 φίης εἰκόνα (memoriam) 891,4. σο-
 φίαισιν ἐποίησαν 1100,1.
 σοφιστής 591,3. 877 in. 911,2. 912,3.
 Add. 672a1. 877a1. ποιητῆς ἡδὲ
 σοφιστῆς 994,5.
 σοφοῖς septem sapientibus (?) 592,1.
 σοφοτεχνήεις ἄνδρες 841,3.
 αἰγῶν σπαιρόντων 872,4.
 οὗ σπάνις ἀνδρὶ τυχεῖν 52,3. οὗ σπά-
 νις ἐστὶ γυναικὶ τυχεῖν 53,3.
 pro σπαράξαι barbarus Phoenix di-
 xit σποράσαι 96,3.
 εἰς σπάργανα 314,6.
 σπατάλησον Add. 646a5.
 Ἰμερον ἔσπασε κέννης πᾶς τόπος 810,5.
 σπεῖρεν pater 92,1. 167,2. 196,3.
 ἔσπειραν parentes 713,3. τοῖς σπεί-
 ρασιν 145,5.
 σπένδειν γρῆν ἐπισταμέναν 556,2.
 λοῖβη ἐφ' ἐκάστη σπένδοντες 1035,27.
 θύσας καὶ σπείσας 995,6. σπένδετε
 ὀδυρμούς 570,6. σπείσον δάκρυ'
 ἀπὸ βλεφάρων 559,6. 563,4. σπεῖ-
 σον ἐμοὶ δακρύων ὀλίγον 346,1.
 Ῥωμαίων σπέρμα 592,2. σπέρμα βα-
 λῆν εἰς πέλαγος (proverb.) 1038,8.
 σπερχόμενος πόντος 1028,61.
 σπεῦδεν ὁδὸν θεῖην 653,3. σπεύδειν
 (vel σπεῦσαι) σε χρή 1041,7.
 ἐνὶ σπήλυγγι βαθεῖαις maris 1028,61.
 σπιλάδες 225,1.
 σπλάγγνα morbo adfecta 314,23.
 ἐν σπλάγγνοις μητρός 691,2. τὴν
 ὑπὸ σπλάγγνοις φροντίδα κεῖθις
 1034,5.
 σποδὴ κειμένη ἐγγθόνης 298,4. σπο-
 δῆς λυγρῆς cinerarium 564,2. σπο-
 δὴν ὀλίγην 696,8.

ἐκ γάμων ἰδεῖν σποράν 1039,5. τέ-
 κνων σποράς 502,27.
 σπορίμαν πεδίων βάσιν 1028,72.
 σπόρος καταίθετο 618,12.
 μετὰ σπουδῆς 1033,8. ὑπὸ σπουδῆς
 ἔπесον 335,4.
 ψυχραῖσι σταγόνεσσι rore nocturno
 551,7.
 δόλιχον βίотου σταδιεύσας 311,4.
 στάδιον 937,4. ἐνὶ σταδίῳ 843,6.
 σπάδιον νίκη 936,3. σταδίοις 933,1.
 969,2. ἐν σταδίοις 262,1. 290,1.
 291,1. — τεσσαράκοντ' ἐκ λιμένος
 στάδιοι 1043,4.
 σταθερῆς σωφροσύνης 910,2.
 θεαῖς στάθμῃ προπολεύειν 785,4. ἀρε-
 τῆς στάθμην Add. 888a1.
 σταθμοῖσι φίλοις in domo 682,4.
 σταίνω: ἔστανεν posuit 970,1.
 τύχης σταλαγμόν 1112,1.
 στάσιες ἐμφύλαιο praef. 877 b.
 σταυροῦ τύπῳ christ. 1068,10.
 σταχυηφόρον αὐλακα Διούς 116,1.
 σταχύων λῆια 1046,69. σταχυέσσιν
 ἡγλαιοσμένον Add. 886a2. τέκνων
 σταχύας 266,2.
 στεγέεσσι ταφῆς 67,1.
 στείχε κατ' ἀτραπιτόν 506,2. στεί-
 χετε σωζόμενοι 825,2. ἔστιχον
 345,2. δι' αὐτῶν νῦν φρενῶν στεί-
 χει βέλος ἄχους 1034,9.
 στέλλομαι πρώτην ὁδὸν 691,4. στέλλε'
 ὅπου σοι θυμός 1038,22.
 στέμμα πάλας 247,6. στέμμι ἀναδη-
 σάμενος 873,4. στέμματα 418,6.
 647,1. στέμματα θεῖα 465,2.
 στέμματ' Ὀλυμπιάδων 881,2. στέμ-
 μασιν ἀθανάτοις 858,2. ἰφθίμοισιν
 971,3.
 στεναχάς 707,6.

ἐστενάχῃσε ἡοῖς 208,20.
 στενάχων 214,8. 494,4.
 γαμῖς ἐλπίδος ἐστέρεσεν 325,14. γο-
 νέων ἐλπίδ' ἐμὴν στερέσας 624,6.
 ζωῆς ἐστερόμαν 205,4. ἐστερό-
 μαν τῶν πρὶν νυμφιδίων θαλάμων
 260,4.
 στέρνων κεφαλῆς τ' ἄτερ Memno
 1000,7. ἐν στέρνοισι δίκαιον virum
 Add. 459a2. ψυχὴν στέρνοισι μέ-
 νουσιν 727,5. μνήμην ἐν στέρνοισιν
 ἔχων 727,2. ἐν στέρνοις ἰὼν ἔχοντας
 344,11 adn.
 στεφανηφόρος ἱρεύς 823,1. στεφανη-
 φόρον εἶλεν ἀγῶνα 925,4.
 ζήλωτὸν στέφανον sepulcrum 133,2.
 στ. τὸν ἐλεύθερον ἔσχεν 727,8. βιά-
 του στέφανον 605,2. στεφάνων
 praemia etiam θεματικοῦ ἀγῶνος
 933,5. ἡγαγόμεν στεφάνους 926,8.
 ἦλθες ὑπὸ στεφάνους 932,4.
 τότε σῆμα κύκλῳ στεφανοῦσιν ἐταῖροι
 μνημείων 73,1.
 στέφος λήψῃ vinces 1039,16. στέφος
 ἀρμόσατο 985,8. τὸ ποιούμενον ἐν
 στεφέεσσι (hyacinthus) 659,1.
 στεφανομένη οἶκον ἐναίδιον 321,9. ἐστέ-
 φθη δρόμον 625,3. στεφθεῖς στά-
 διον 947,3.
 ἀπὸ στήθους ἡδὺ χέουσα μέλος (ἀκρίς)
 546,12. ἐν στήθεσιν ἔχουσιν me-
 moriam 891,4.
 στήκω sto 970,2.
 στηλίδας 425,7. V. s. v. ἀράσσω.
 τύμβον στηλοῦχον 214,7.
 ἀκραις στηρικταῖς 1028,73.
 στιβαρὰν ἀπειλὰν 1028,80.
 στικτὴν ἔλαφον 1082,4.
 στίλβει τύπος 918,1. ναοὶ στίλβουσι
 810,3.
 στιχάδεσσι 1035,16.

στίχον carmen 979,1. ἀγγεῖλαι στί-
 χον 1096,9. στίχων χορόν 995,12.
 στολάρχης Ποντίων βελῶν 337,1.
 Ἀργολικὸς στόλος 477,5. τὸν ἀπ' Εὐ-
 ρῶτα στόλον praef. 768a3. Μει-
 σηνῶν στόλου 838,2.
 λέξον ἀπὸ στόματος 618 ep. 7. ἐξ ἱεροῦ
 φθειγγόμενος στόματος 926,6. στό-
 μα κόσμου Homerus 1084,3. στο-
 μάτων ostia carcerum circensium
 885,4.
 ἔγχος ἐστομωμένον 790,5.
 μὴ στονάχοι 438,2.
 στονόλυσσαν αὐτάν 180,3.
 στοργῇ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,8.
 ἐστόρεσαν V. s. v. στρατιῇ. δάπεδον
 στορέσανθ' οὐδοῖσι 818,7. ἔστρωσα
 τάφοις 365,5.
 στρατηγός 975,1. 995,2. 996,1. (no-
 morum Aegyptiorum praetores).
 στρατηγοῦ κάρχοντας apud Athe-
 nienses Add. 886a5.
 ἐπὶ στρατιὴν δόξαν ἔχεν Add. 273a2.
 ἥς στρατιῆς (cuius turbae) εἰς εἶμι
 650,12. φωτῶν ἐν σταδίοις ἐστόρεσεν
 στρατὸν 407,4. στρατιᾶς κοσμοῦν-
 τα 900,1.
 στρατιῶται Parieni 86.
 ἔστρεψεν μοιρῶν μία νήματα 547,15.
 στρουθοῦς Stympthalides 1082,5.
 λιθίνῳ στρώματι 1048,2.
 στρωτῆρας δόμου 1058,1.
 μητρὸς στυγερῆς deplorabilis 149,7.
 στυγίον χώρον inferos 624,1.
 στυγὰ δάκρυα 256,6. στυγνοῖς ὀμμασι
 miserrimis oculis 204,20.
 στυγέουσι 1033,18. ἔστυγον 1028,46.
 σύγγαμον 266,4.
 συγγενές corpus terrae 261,7. ἔργα
 καὶ βωμούς συγγενέων ἐφορᾶν con-
 stitutus est Priapus 782,6.

συγγραφέα 878.
 τοῖς ἀρχουσιν συγκαθεσθῆς assessor
 919,1.
 συνέκαμεν 397,1.
 συγκατέθηκα τάφῳ 367,4.
 συγκεράσαι ψυχῇ πνεῦμα 547,14.
 συγκλήσας κατέχεις (sepulcrum)
 655,2.
 συγκλητικῶν γενετήρα 934,2.
 συγκλήτου φίλον ὄμμα 441,2. τέρψας
 σύγκλητον mimus 607,5.
 συγκέχυται γενέτας 201,3.
 συζυγίην 547,11.
 σύλησεν Add. 545c1.
 συνέλεξαν τὴν ἐλίγην σποδίην 696,7.
 σύλλεκτρος 218,5.
 ἐν συμβίοις (?) 522,5.
 σύμβολον εὐπλοίης 779,8. σύμβολα
 δέλτων 1028,10.
 σύμμαχα δόρα 242,2.
 συμπάσχων κείνοις οἷςπερ κινεῖτο προς-
 ῶποις pantomimus 608,3.
 σύμπλουν πολλῆς ἀλός canem 329,3.
 συμφέρει σοι 1127,3. συμφέρομ' ἀκτί-
 νεσσι 1028,50.
 συμφορῶν λύσιν 1039,19.
 σύμφυσιν 502,25.
 συμφωνίαν μιξαμένα μέλεσιν 560,6.
 συμφώνοις τέχναισι Add. 1029a5.
 λείψανα συναγείρας 440,7. πρὸς σφᾶς
 συνάγειραν dei defunctam 268,5.
 συνάπηρην ἀπὸ χθονός 543,3.
 τὸ ἱερὸν συνέδριον 868. τοῦ συνεδρίου
 964.
 βουλῆς σύνεδρον 532,3. ἀθανάτων
 ψυχῇ σύνεδρος 652,2.
 συνεζόμενον βήματι Βιθυνικῷ 395,4.
 ὧ φαῦλον οὐ συνείπετο ἀλλ' οὐδὲν
 ἤ.. 258,8. ὧ Σοφίῃ καὶ Μόῳσα
 συνέσπετο 413,1.

πίστιν μενέων συνέριθον 1060,1. V.
 ξυνέριθος.
 Βάκχου κλισίαις συνέστιον Venerem
 810,7. συνέστιον ἱρῶν 1046,90.
 τὴν συνετὸν ψυχὴν 654,4.
 συνέφθες 948,3. 953,1. 960,2. 963,3.
 συνεχῇ συχνὰ κύματα 475,2.
 φύσις συνέϊχέ με vinculis 463,2.
 ἦν ὥρα συνέχουσα Τελεσφόρον 482,1.
 συνζῶν Ἑρωτι Menander 1085,2.
 συνευχθῆναι θαλάμῳ 372,22. το
 σεμνὸν εἴ τῳ μὴ συνέζευκται 980,7.
 κτῆμα συνηγορίας 442,6.
 ὡς συνήθεις καὶ φίλους ἡσπάζετο Μέ-
 μνων 1002,2.
 συνήμων 190,5.
 καινὰ βροτοῖς συνθέμιτα praef. 480a8.
 τελετῆς συνθήματα κρυπτά 822,11.
 ἔκλασε συνθραύσας δαίμων 257,3. σή-
 ματα συνθραυσθέντα 394,1.
 σύνθρονος ἡρώων 151,6.
 συνόδρυσε τύμβον 372,23.
 συνιέντι τὸ πᾶν Atti 824,2.
 συνίστωρ 729,2.
 συννάοισι θεοῖσι 837,1.
 συνοδῆτης 613,3.
 τεχνιτῶν σύνδοτος 876,2. γεραρῆς συν-
 ὄδου 409,7. νυχίων συνόδων 957,2. ἐν
 συνόδοις belli 209,4. Add. 471a2.
 συνόλων ἐτέων 690,4.
 συνωμιλῆσαμεν 1091,2.
 Ναϊαδῶν συνοπάδονα Mercurium 813,1.
 σύνοπλον 529,3.
 συνόν 648,11. V. ξυνός.
 συνοχὴ κακῶν τε καὶ καλῶν 1040,23.
 μουσικῷ συντάγματι 1096,2.
 συνετέκνωσε 397,1.
 ἡ γῆ συνέθηκεν sororum par 102,4 κόνιν
 συνέθηκεν 627,3. συνθήκατο βωμόν.
 824,5.

συνέθρεψε 403,8. τὰς συντραφείσας
 ἐν λύρα καὶ βαρβίτῳ 102,3.
 σύντροφος ἡλικίας 49,4. 490,2.
 κατὰ συντυχίαν θανόντας 37,3.
 συνυπάρχει 424,5.
 ἀναύρου συραμένιοιο λίθον 1089,8.
 συρικτά voc. Apollo 802,1.
 Θηβαίαις σύριγγας 1017,1. 1018,1.
 συρίγγων 1019,1.
 ὄργια συρρέξαντε 823,4.
 οἱ σύσκηνοι 609.
 καινίσας τὴν σύστασιν 424,6.
 συστρεμματάρχην 971.
 σφαίρης 1072,1.
 ἀπ' ὀλβίων σφαλεῖς μελάθρων 208,14.
 cf. Add. φυλάσσου μὴ σφαλῆς
 1117,3.
 σφέλας 1097,1.
 σφίγγεις 1016,1.
 μοιρῶν σφραγίδες ἐπήλθον 314,11.
 περὶ σφυρά 1046,23.
 σχάσας γόνυ 258,3.
 ἐν σχεδῇ μάχῃ 333,3. σχεδίου γράμ-
 ματος 618 ep. 6. σχεδίου subst.
 618 ep. 16.
 μηδὲ σχεδὸν ἐμπελάσειας 1037,3.
 σχέτλιος 295,3.
 σχῆμα Ἑρμείου 955,1. ἀγνὸν ἐφήβου
 σχῆμα 239,4. Ἐνυαλίου κατ' ἔνοπλον
 σχῆμα Add. 874 a 5.
 σχηματίων 252,8.
 λόγοισιν εἶν' Ἐφέσῳ σχολάσας 229,4.
 σώζω κλέος 192,3. σώσδες 991,8.
 οὖνομα σώματος 164,2. σώματα
 homines 915,4.
 ἐν ψυχαῖς σῶος ἐών 62,2. σῶους
 981,7.
 σῶστρα Add. 805 a.
 σωτήρ Christus 725,5. 7. σωτήρ
 1046,26 adn. σωτήρα βουλῆς Add.
 886 a 1. πλωτήρων σωτήρσι Dio-

seuris 650,4. σωτηρας ἀγαθούς
 Isin et Serapin 1022,6.
 σωφρονιστὴν 971.
 σωφροσύνης στέφανον 686,4. ἄρχοντα
 971,2.
 ταβούλης χρήματος Λύσονίου 622,4.
 ταγὸς στρατιάς 852,4. ταγὸς ὁ Θη-
 βαΐδος 1008,3.
 γέλῳτι πᾶν τακερώσας 287,3.
 ταλακαρδιοὶ 749,5.
 ταλαίφρων 314,13. ταλάφρων 652,3.
 τάλαντα Τύχης 847,1.
 ἀλλοτρίων ἀμφίπολον ταλάρων 118,2.
 ὡς Ἴον ἐν ταλάροις 1118,2.
 τάλανας 624,10.
 ταμίην quaestorem 905,2. θεσμῶν
 ταμίην 911,1. μύθων 911,2. δόξης
 1062,9 (archiepiscopus).
 τῷ ἱερωτάτῳ ταμείῳ 326.
 ταυσιπτερος ἱρήξ 1033,19.
 τανίσσας 618,37. τανύσαντ' ἐτέων
 δρόμον 208,21.
 μάθε τάξιν Ὀμήρου 1093,1. πυμάτην
 τάξιν certaminis 966,4. πρώτην
 ibid. v. 6. ἐν προκοπῇ τάξει 624,5.
 οὐ βασάνων ἐτάραξεν ἀνάγκη 1064,6.
 ὁστέα τὰ μὰ ταραῖαι 270,1. κρα-
 δὴ τετάρακται 1034,8.
 ταρσῶ Πᾶν ὁ μελιζόμενος 781,10.
 δισσῶν σου ταρσῶν 339,4. ταρσοῖς
 ὁσσόμενοι 928,6.
 τάρχυσε 685,3. 1083,3. ταρχύθη
 583,2. τετάρχεται 549,4.
 δεύτερα ἔταξε μετ' ἐκείνων (Homerum)
 Menandrum Aristophanes gram-
 maticus 1085,11. τέταγμαί c. infin.
 450,3. ὡς ἐτέτακτο 416,4.
 ταυροβόλου τελετῆς 822,3. 12. 823,5.
 824,4.
 ἐκ Κρήτης ταῦρον μέγαν ἤγαγεν Her-

cules 1082,7. ταῦρον ὑποζεύξας 618,15. ταύρων φόνω 1049,8.
 ταχυνού θανάτου 482,4. τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3.
 ὡς με τάχος βίωτου νόσφισε (fatum) 563,8.
 ταχυμοίρου 367,3. voc. 365,4.
 ταχυπότμω 695,1.
 ἀθλοφόρον ταχύτατι Add. 306 a 3.
 μακρὸν ἔτεινα βίον Add. 241 a 4.
 τείρεσσι σὺν αἰθερίοις 650,11.
 θυμὸς τείρεται αἰνῶς ἀμφὶ σοί 580,3.
 μηκέτι σείῳ τειρόμενος γλυκερὴν τρυῆν χρόνῳ κραδίην 153,16. πένθει τειρόμενος 370,3. 511,8. γήραι 519,4. δέψῃ 1073,3. καύμασι ibid. v. 6. κενεαῖς ἐλπῖσι 292,4.
 τείχισεν Ἄδαν 573,7. Ἀσίδα τειχίστατο (Κόδρου πέσημα) 1083,2.
 ὁ τεκνῶν 550,1. ἐτέκνωσας ἀλόχου ex uxore prolem suscepisti 265,6. τεκνώσαντας 449,6.
 τεκτήνατο 1058,1.
 κάλλει τεκτοσύνας 1107,2.
 τέκτονα χαλκοῦ 907,5.
 τελέθει 1063,4. 1078,8. τελέθων 824,5. ἔπτ' ἐπὶ τριήκοντα χρόνους βίον τελεθούσῃ 686,3.
 τέλειον ἔλεον 696,3. καρπὸν τέλειον 1039,3. σὺ τέλεον adv. 247,4. τελείω subscr. 1056, cf. C. I. Att. II 115.
 τελέωσε βίου ἐνιαυτούς 319,5.
 τελετῆς ὄργια 972,4. τελετῆς ταυροβόλου 822,3. 11. 823,5. 824,4. κριοβόλου 823,5. τελετὰς ἀνέφαινε 950,2. ἀνέφηγες Add. 97 a 3. ἐν τελεταῖσιν Ἀγνηριδῶν 871,2.
 τελετῆς πρῶτον δεῦρο τελειομένης 822,12.

τέλους ἐπὶ τέρμα πέρησε 501,6. ἐν θαλάμοιο τέλει 555,4.
 Λοξίου ἐν τεμένει 830,4. Ἀρτέμιδος Add. 888 a 8. Mercurii τέμενος 815,12. ἐν τεμένεσσι Κόρης 880,4. ἀμφὶ Δίῃς τεμένει 909,8. τέμενος Ἐλευθερίας 903,6. ἥρωος 781,4. ἀγορᾶς ἐν τεμένει 768,3. νιλογενὲς τέμενος Ptolemais urbs 982,4. Μαραθῶν σῆς ἀρετῆς (Miltiadis) τέμενος 1087,4.
 Ἑρμην τεμενουρόν 781,11.
 τοῖην συζυγίην ἔτεμεν θεός 547,11. ταμεῖν κνηκόν et μῆλον 1034,23.
 τέρμα δραμῶν ταχινόν 113,3. τέρματα γαίης 1082,12. σοφίης τέρματα 600,2.
 τρεῖς θερματίσας δεκάδας 539,2.
 ἵνα θερπνὰ πνέῃ 788,2.
 τέρμονι ναοῖο 1044,5. τέρμονες ἄκροι 773,3. πεδίων τέρμονες ἡλυσίῳν 338,2.
 ἔτερψεν et τέρψει εἰς τι 935. χῶρος θερπόμενος λιβάδι 828,6. εὐκάρποις θερπομένη πεδίῳ Isidi 1047,6.
 τετόρων 563,6.
 κίονα τετράπλευρον 1061,1.
 τετραπόδων 1068,4. 1104,4.
 τέτραχα 1035,14.
 τετρώκοντα 185,15.
 τέττιξ 546,10.
 τεύχειν τάφον 664,4. σελίδα 979,8. τεύχων φλοῖσβον Nereus 1028,75.
 θαῦμα παρερχομένοις ἐτύχθην 1068,1. σὺ θνητῇ, ἀτὰρ οὐδὲ θέαινα τέτυκται 1046,43. τέλος βιότοιο τέτυκται 292,6. ὁμῶς δόμος ἄμμι τέτυκτο 590,9.
 ὅστέα τέφρα γεγόναμεν 646,6. ἐμῇ τέφρῃ βῶλον ἐπισκεοῦσαι 335,10.

τὴν ἐπὶ πέπλα κτλ. πεσοῦσαν τέφρην 418,5. τέφραν μεθύσκων (vino libato) πηλὸν ποιήσεις 646,11.
 τεχνασσάμενος 620,5.
 τέχνασμα 835,4.
 μνῆμα τεχνήσατο 343,1.
 τέχνη et φύσις inter se opposita 38,2.
 τίκτε τέχνα statuam 1080,1. ἐνὶ τέχναις 853,1.
 τεχνίτης sculptor 947 b. τεχνῖται marmorarii 920 I 2. τεχνίτη ἐν ἱμαῖσιν (?cestu?) 602,2. τεχνιτῶν τῶν περὶ τὸν Διόνυσον 876,2. ἐν ἀγῶσι τεχνιτῶν 924,3.
 τηκεδόνι στυγεργῇ 471,6. acc. 314,26.
 τηκεδόνας βίῳ 647,3.
 τῆκει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος 889,5. (φθόνος) τῆκει φθονερῶν ὄμματα καὶ κραδίην 1115,2. πένθει τηκομένους 264,4. π. τακομένη 674,6.
 τηκομένη χρῶα καλόν 423,8. ἐτάκη ὄμματα 551,8. μήτε νόσω μήτ' ὀδύνῃσι τακείς 116,4.
 τηλεδαποῦ ξένου 214,3.
 ὀλβου τηλεθαύοντος 223,3.
 τηλεκλυτὸν ἐλπίδα 403,16.
 κόνης τηλεφαῖς 234,3.
 τηλεφανῇ πύργον 452,14.
 τηλουρὸν ἐς χθόνα 10352,8 (?).
 τηλυγέτην 476,4. 511,3.
 τηνάκις praef. 768 a 1.
 τήνω 187,1. τήνου 761,2. τήνας (?) 884,1.
 καιρὸν τηρεῖν 1038,27. τίνι τηρεῖς (fortunas); Add. 646 a 6. τηρῶν κακὸν κακῶς 734,7.
 μουσῶν ἐκτὸς ἔθνηκα φρένα 618 ep. 4. χερὶ θεῖσα 794,1. εἰς ἐμὲ τὴν ὀργὴν τοῦ πελάγους ἔθετο 339,7. σύμμαχα ἀγεμόσιν θέμενοι δόρα Ῥωμαίοις 242,2. θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν

βίῳ χρόνον καλῶς 128,5.
 τιθήνη Patmus insula 872,5.
 παῖδα τιθνόν 644,3.
 τικτόμενον Δία 1035,9. τεκόμεν de viro 152,15. ἔτεξε 388,4. 706,2.
 τεχθεῖς λυκάβαντας μ̄ natus annos XL 280,2.
 κόμην τίλλουσα 550,5.
 θεοῖς τιμώμενος 980,10. φίλους ὑπὲρ αὐτὸν ἐτίμα 716,5. ἐτιμήσαντο ἐμὲ ἦν οὐποτε ἤλπισα τιμὴν 322,6. ἐτίμεον 313,13. τίμεσσαν 880,1.
 τιμᾶς μέρος sacerdotium 786,5. γονῶν τιμὰν 1028,40. ἡ τιμὴ Γαλατῶν ipse defunctus 400,1. τιμὴ statua 904,6. τιμᾶς ἀνέθηκε 825,4. ἐν τιμαῖς 546,2. Add. 877 a 4.
 τιμήεις 395,8. 400,2. 403,19. 1046,34. τιμάεις 852,6. κοῖτον τιμήεντα 313,11. σταυροῦ τιμήεντι τύπῳ 1068,10.
 τιμητὴν ἀνθρώποις 370,1.
 βῆμα τίμιον 979,2. τίμια πάντα νέμων 473,4.
 τιμωρῶν χώρα 490,3.
 τιμάρος 1046,88.
 τίνει χάριν 190,5. 787,2. τίνων μνημῆα 596,3. τείσοι κόλασιν 712,4. τίσσονται 1046,94.
 τίτθη 47,1. 342,2.
 ὁ τρώσας 339,3, τέτρωμαι 285,2.
 τίετε 394,4. τίουσιν 1046,6. τίετο 343,4. τίοντες 846,5. τίόμενε 1025,3. ἔτισε 689,10. Μούσαισι τετιμένον 273,1. Ἑρακλεῖ 790,2. ἡγεμόνεσσι 1089,3. τετιμένον ἄστυ 1034,1. — τισκόμενοι 1035,2.
 τληθύμων 1028 col. II 2.
 ὅς κε φίλου λάθαν μηδὲ θανόντος ἔτλα 884,6. ἔτλη 313,5 et ἔτλαν 461,7 et τέτληκεν 1064,7 c. infin.

γλώσσαν τμαῖε 991,3.
 τοί oxytonon 796,1.
 τοίχους 1066,3.
 τοκάς 1028 col. II 7.
 χάριτας τόκου 442,4. τόκον 647,9.
 νέον τόκον Add. 805a(b)7.
 τόλμας 991,6. τόλμαισι δικαίαις
 776,1.
 δύσκλητα τολοπεύσει 562,5.
 παῖ τοξότα Amor 811,1.
 τοξοφόρος Apollo 1034,30. Diana
 461,4.
 τόξω κλυτόν 184,5. δουρὶ καὶ τόξω
 549,10.
 τορήσας 903,5.
 τραγικῆς μουσῆς 655,3.
 τράγε 1106,2.
 τῆς τραγωδίας γραφῇ praeef. 222b1.
 τρανῇ θρόνον 932,10.
 ἀρουραίοιο τραπέζης 1015,3. τράπεζαν
 775. παρ' ἀμβροσίῃσι τραπέζαις
 deorum 312,13.
 σοφὰ τραυλίζουσα χελιδών 546,11.
 τραφερῇ χθονί 594,2.
 τρεῖος iactus ternionis 1038,2.
 ἔτρεφέν σε Μοίραις 316,3.
 καὶν ὑπὲρ Δάδαν δράμης praeef. 1117c2.
 τρέσεν Add. 97a5. τρέσσαις partic.
 989,7.
 τρηχέος ἐκ Φενέου 781,12. παρὰ τρη-
 χῆαν ἀταρπὸν 237,5.
 τρίβολοι 546,5.
 παράγεις τρίβον 627,1. μακάρων τρί-
 βον ἔχει 594,11.
 τριένου βοός 1035,22.
 θεὸν τριμέγιστον Mercurium 1032,7.
 τρίμορφε θεός Bait Athor Acori
 1139,2.
 ἐπὶ τριόδου κατέθανεον 143,3. ἐν τριό-
 δῳ 841,1. 1090,2.

τριπλανάτας Vlixes 185,11.
 τρίποδος 923,4. 928,10. τρίποδα
 929,3. 1082a. παρὰ τριπόδεσσι
 deorum sedet defunctus 312,13.
 τρίσμακκαρ 106,3.
 τρισσάν tertium 828,8.
 τριπτύος ἐξ αὐτῆς 647,10.
 τρομέει 1026,3.
 τρόπαιον ἔδος 24,2. τρόπαια ἀρετῆς
 25,4. 62,1. τρόπαια ἀπ' ἀνδρῶν
 768,11. Ζηνὶ τρόπαια φέρειν praeef.
 768a2 cf. v. 5.
 τροπὰς καλάς 1040,10.
 θοὰν τρώπιν 1028,63.
 χρηστοῦ τρόπου 175,5. τρόπον πατρός
 ζηλῶν Add. 903a2. τρόπων 677,1.
 810,5. τρόπων σωφροσύνη Add.
 35a2. εὐσεβείας Add. 875a8.
 τοὺς τρόπους καὶ σωφροσύνην 78,3.
 μνησθεὶς τροφείων 517,9. ἀντὶ τροφείων
 335,7.
 τροφείων parentium 216,2. 696,7.
 τροφίμην (κίνα) 626,4.
 τροφός mater 247,7.
 καὶν τροχάδην βαίνης 288,1.
 τροχαιδεὶ φέγγει 403,21.
 τρυγᾷς ὄμφακας ἡλικίης 575,6.
 τρυφῶν 344,3. 387,2. ἐτρύφησα
 387,4. τρυφήσας 614,1. τρύφησον
 362,5.
 βίον τρυφῇ παρηγόρησον 261,19.
 μὴ τρύχε σεαυτὸν 1041,2. κραδίην
 153,16. οἷς ἐπὶ τρυχώμεθα 538,2.
 τρύοιτο νοίσῳ 1035,11.
 τὺ 244,1 adn. τεῦ 998,5.
 Τυβί mensis 566,3.
 τῷδε τέτευχε τάφῳ 279,2. ἀθλοῖς
 τετεύχεω 947,2.
 τῷδε 988,3.
 ἐτύμβευσεν 517,1. τυμβεῦσαι 420,3.

τυμβίτας πέτρος prae f. 222 b 2.
 τύμβω i. e. τύμβω 181, 1. Add.
 181 a 1.
 τυμβωρυχῶν 337, 7.
 τύπος cum sit *imago* τύποι *vultus*
 sunt 84, 3. 610, 6. τύπους φίλους
 108, 3.
 γράμμ' ἐτύπωσε 89, 6. τὰ γράμματα
 722, 7.
 χάλκοιο τύπεντος 990, 7.
 εἰκόνος τύπωμα Add. 874 a 4.
 τυράννων *deorum* 1028, 14.
 τύρσιν Pergami 1035, 15.
 ἱππόθεν τυχήσας 811, 6.
 τῶς 915, 6. 992, 3.
 υἱακίνθω 547, 5.
 ὕβριν Καμβύσῃ 1000, 8. ἔσβεσαν
 ὕβριν 748, 3. ὁλοήν ὕβριν ἀλευάμε-
 νον 847, 2.
 ὕβριστὴς χρόνος 338, 4. ὕβρισταί
 831, 8.
 εὐχόμενος πᾶτρη τὴν γλυκερὴν ὑγίην
 795, 2. ὑγίειαν δόικτε 797, 5. τῆς
 γλυκερῆς ὑγίης δῶρον 885, 2. εἰς
 ὑγίην προχέοντα ὕδωρ 835, 6. θνη-
 τοῖσιν ὑγίην (προχέω) 1071, 1.
 ὑγιῇ θήκας 802, 4.
 ὑδατῶν νάρκισσος 548, 3.
 ὑδατίοις 271, 6.
 πηγῇ ὑδατόεσσα 828, 1.
 ὑδροβόλοις δρῶσις 1036, 3.
 πλάζετ' ὕδει 1028, 74.
 ὕδραν *Lernaeam* 1082, 3.
 αὔλακος ὑδροφόρου 559, 4. ὑδροφόρον
 sacerdotem *Dianae* 872, 3.
 οὐχ ὑμέναιον ἐμοὶ φίλα ἄνυσε μάτηρ
 208, 19. οὐχ ὑμέναιον ἦσέ τις 236, 5.
 564, 5. οὐδ' ὑμέναιον ἔκλαγον 256, 7.
 αὐδὲ γάμων ὑμέναιον αἰείσαμεν 655, 9.

θρήνοισι βοητὸν ὑμῆναον 418, 7. ὑμε-
 ναίοις 1028 col. III 19.
 ὕμμιν 478, 1. ὕμμι 1046, 71.
 ὕμνῳ 1030, 1. ὑμνέομεν 1027, 33.
 ὑμνοῦμεν 1049, 11. ὕμνῃ 978, 10.
 ὑμνεῖν 1073, 8. ὕμνησε 471, 2. ὕμ-
 νήσω 559, 4.
 ὕμνηπόλε *Apollo* 802, 1.
 τὴν σὴν ὕμνολογοῦντι χάριν 797, 6.
 μάθησιν ὕμνοποιόν 193, 2.
 ὕμνον ἔτευξε 818, 23. ὕμνον κέκλυθι
 1027, 6. μετάρσιον ὕμνον ἀκούσας
 882, 1. ὕμνῳ μέλῃ 1035, 17.
 ὕμοι 988, 3.
 ὑπάγω πάντων ὑπὲρ αὐτῶν (*loquitur*
defuncta) 369, 6. ὕπαγε, ὦ ὁδοιπόρε
 646, 7.
 ὑπαί 1028, 56.
 οἶκον ὑπαίδιον prae f. 474 a 6.
 ὑπαρχος (*de vario significato* cf. ad
 906, 1) 354, 3. 902, 1. 903, 1 (θῶκον
 ὑπάρχων *Sardes*). 906, 1. 911, 1.
 921, 4. Add. 903 a 2. 4. ἀπ' ἀνθυ-
 πάτων καὶ ὑπάρχων 909, 1.
 τῶν ὑπαρχόντων *rei familiaris* 460, 6.
 ὑπατεῖς χάριν 908, 5.
 ὑπατικόν Add. 888 a. Συρίης 919, 4.
 ὕπατε πᾶτερ *Iupiter* 792, 1. ὑπάταν
 βασιλῆίδα τιμᾶν 1028, 53. ὑπάτην
 ἄφεςιν 795, 1. — ὕπατος *consul*
 prae f. 1119 a 2. Αὐσονίων ὑπάτου
 553, 3. ὑπάτου δάμαρ 674, 1. ὑπά-
 τοιο (πατρός) Add. 903 a 2. ὑπά-
 των λάχος 919, 6. γόνος 921, 4.
 πλείστον ὑπάτων κρέσσονας ἡγεμόνας
 498, 6.
 ὑπείροχος ἄλλων 1057, 1. τὰ ὑπείροχα
 1028, 52. ὑπείροχα κυδαίνουσα
 272, 21.
 ὑπένεστι τάφῳ 238, 4.

ὑπὲξ ἄχους λεύσσειν ὑπεξάλυξιν
1034,21.

χεῖρα ὑπερθεν ἔχεις 831,10.

δόξης ὑπερμαχος christian. 1062,1.

ὑπερμενὲς ἄχθος 618,9.

κῦδος ὑπέρτατον 471,3. ὑπέρτατε
κοίρανέ κόσμου Serapis Add. 874

a1. ὑπερτάτοις Ἡρῇ καὶ Διὶ 1096,10.

ζεῖδωρον ὑπερτείνουσα Isis 1028,73.

βωμόν ὑπερτίθεσαν 823,6.

ὑπερφιάλοις 1028,79. ὑπερφιάλους
ἀδίκους τε 831,5. ὑπερφιάλους

διανοίας 41,1.

δικὴν ὑφέξεις 337,7. ὑποσχεῖν οὕας
1046,81.

τοῖς χρόνοις ὑπηρέτης (ἢ μείσις) 424,5.

ἡδὲ ὑπνοδοτεῖρῃ 312,1.

ὑπνώοντος 243,12.

ὑπνώδης dormiens 774,1.

σῶμα πόντος (ἔχει) πάτρας καὶ Δέσ-
βου μέσσον ὑποβρύχιον 230,2.

στήλαις ὑπέγραψα 727,3. ὑπέγραψαν
1128,20.

ὑπόδεγμα φιλάνδρων 435,2.

ὑποδδείσας 618,5.

κρημῶν ἄλμ' ὑποδεξάμεναι (σπιλάδες)
225,2.

ὑπόκει 1140,8.

ταῦρον ὑποζεύξας 618,15.

δεῦρ' ὑπόκειται 696,1.

κῦρος ὑποκλάζοις 1028,53.

πάσης εἶδος ὑποκρίσεως 606,2.

ὑπολανθάνετε 588,7.

στύγιον χῶρον ὑποναίετε 624,1.

ὑπένασσε τάφῳ Add. 228 b 2.

λοιμοῦ ὑποσημαντήρα Apollinem 1034,
30.

ὑπέστενε γαῖα 618,17.

ὑπόσχεσιν τὸ πρᾶγμα γενναίαν ἔχει
1039,20. 1040,25.

τύμβος ὑπουδαίων μακάρων 441,1.

ὑπουδαίσις θεοῖς 1034,22.

ὑπουλως λαλῶν τινι 387,7.

ὑποχευοί 808,4.

Παρθικὴν ἐφ' ὑσμῖνῃ 549,8.

ὑστάτιον τελέσασα ἐνιαυτόν 212,5.

ὑστατίου καὶ κενεοῦ λέχους 418,8.

ὑς 760,1.

πάντα ἐκ φρενὸς ὑφάνασα 1028,14.

ὑφείλετο 1108,1.

πάντως ἂν ὑπέστη οἷς θανέειν αὐτός
192,7.

ὑφαίνχνα θῶκον 903,1.

ὑψίζυγος αἰθέρι ναῖων 320,1.

ὑψιμέδων Iupiter 792,1. Serapis
832,1. Christus 1060,2. ἀνάγκης

ὑψιμέδοντος 594,7.

ὑψινόσου μουσῆς 440,10.

δένδρεσιν ὑψιπετήλοις 271,2.

Ἄττει ὑψίστῳ 824,2.

μνήμα ὑψιφανές Add. 97 a 1.

θῶκων ὑψόθεν 912,2.

ὑψορόφοιο μελαθρου 224,7.

ἂφ' ὕψους δισκοβόλησε 336,6.

ὑψοῦ πωτωμένη (ψυχὴ) 522,13.

κλέος ὑψώσας 243,27.

ἥλιος φαέθων 403,21. 1000,9.

σῆμα φαεινόν 448,1. ἡλέκτροιο φα-
εινοῦ 618 ep. 19.

φαεσιμβρότῳ Ἀπόλλωνι 798,1. φαεσίμ-
βροτε Τιτάν 1025,1. Telephore
1027,33.

φαεσφόρον Dianam 798,2. ἀρμελα-
τῆρα 618,1. V. φωσφόρος.

φαιδριμον ἄνδρα 173,5.

φαιδρὸν ἐταῖρον 1085,5. φαιδρὴ χελι-
δονίς 582,3. φαιδρὸν aedificium vo-
catur 1059,1. περὶ φαιδρὰ πρόσωπα
1027,32.

γραφαῖς φαίδρυνεν 1075,6. νόος εὐσε-
 βή φαίδρύνεται 1064,11.
 φαίνοντα (ἄλιον) 1028,31.
 δαίμων φαλαγγα Add. 874 a 8.
 εἰς φάος ἀθάνατον 250,6. φάους ὀρέ-
 μον 374,4. τρίτῳ φάει die tertio
 Add. 241a14. φάος σοφίης 496,4.
 ἀρετῆς 889,1. θῆκας φάος 262,6.
 V. φῶς.
 φαρμάκοις ἀνωδύνοις 595,3.
 ἐν φάρεσι λευκοῖς 774,3. λευκοῖσιν
 φάρεσσιν (Hesiod.) 1110,2.
 Φαρμουθί mensis 832.
 φασγάνου 549,11. dat. 790,8.
 φάσματος sphingis 1016,3.
 ὦ φαῦλον σὺ συνέπετο ἄλλ' οὐδ' ἐν ᾧ
 τὰν μοῖραν ὡς ἐπέδραμεν 258,8.
 φαύλην κραδίην ἔχετε (ᾧ θνατοί)
 496,5. φαύλως τι πράξας 1039,21.
 1040,26. οὐ φαύλως recte 1085,9.
 πυρὶ φέγγος (flammam) ἀπέσβεσσα
 618,18. ἄρτιον ἔργου φέγγος tem-
 pus rei opportunum 1028,39. γλυ-
 κερὸν φέρε φέγγος salutem 818,13.
 Μουσέων φέγγος Homerum 1084,3.
 δισσωὶν συναίμων φείδεο 413,8. νέων
 πεφίδησο 647,16. φείδεο γῆς 618,
 32. φεισάμενοι χώρης 1015,2. φει-
 δόμενος ζωῆς Add. 241 a 12. οὐδὲ
 φείσαντο δακρύων 696,6. φείσατο
 1028 col. II 4.
 φέρβω 1028,78.
 φερέκαρπος Ποιμάνδρου γενεή 496,2.
 φερέσβιε Παιῖα 1026,1.
 φερεσσιπόνους μερόπεσιν 1026,5.
 Αἰγείδας φερεστέφανος tribus attica
 928,3.
 παῖδα φέριστον 256,3. θήκατο ἄλλο
 φέριστον 1052,5. τελετῆς φερίστης
 823,5.
 φέρτατον ἡίθεον 289,2. ἀγεμόνα 978,

8. φερτάτῳ Αὔσονίων 498,4. θη-
 ρῶν φέρτατοι leones 242,5.
 τόδ' ἀγαλμα φέρων θῆκα 831,3. ἔτι
 θερμὸν πνεῦμα φέρων ἀπὸ πυγμαχίας
 942,2. ἐν ἀγκαλίσιν φέρομαι τέκνον
 261,13.
 μνάμαν εἰς αἰῶνα φερώνυμον 204,17.
 φηγόν Dodonaeam 995,9.
 φήμη περιβωτος 878,9. φάμα κα-
 ρύξει 223,10. φάμα Δελφίδι πειθό-
 μενοι 843,2. παῖδ' οὐσα φήμην πα-
 τρὸς εὐκλεῆ γραφῇ 211,4.
 οἷον Ὅμηρος ἔφη 1080,2. ἔφησε iussit
 785,2. φαντί 851,5.
 οὐκ ἔφθης vel ἔφθη c. inf. 114,3.
 295,3. 435,5. 664,3. ἐφθάσθης
 τύχης δηλήμασι 538,1. ἐφθάσθη
 μοιρέων περὶ 315,4. ἐφθασας ἀλό-
 χου πρῶτος εἰς μακάρων χῶρον ἐλ-
 θεῖν 423,2.
 φθέγματα 1002,4. 1003,6.
 εἰ φθέγγῃ τι, λάλησον 1012,1. φθέγγε-
 σθαι praedicari 993,6.
 ἔφθιτο 333,6. φθίμενον δέμας 261,9.
 σῶμα 261,12. οὐ φθίμενον δῶμα
 caelum 261,8.
 φθόγγιο 1013,6. ἡδυλάτους φθόγγους
 Add. 1029 a 4.
 τὸν φιλάεθλον ἄγαν 895,2. γυμνασί-
 οισι φιλάθλοις 113,1.
 φιλανδρίας ἥθος Add. 497 a 7.
 Δαμοστρατείας τῆς φιλανδρίας 642,16.
 σεμνή καὶ φιλάνδρος 721,1. μήτηρ
 σεμνή ἥδε φιλάνδρος 642,12. μη-
 τρὶ τῇ φιλάνδρῳ 387,12. ὑπόδειγ-
 μα φιλάνδρων 435,2. φιλάνδρους
 ἡρώνας 648,7. ψυχῇ φιλανδροτάτῃ
 547,14.
 φιλένθεον 176,2.
 πακτίδα τὰν φιλέραστων 560,5.
 φίλεργον mulierem 243,1.

φιλευδίας Ἀμφιτρίτα 1028,55.
 φιλευήχῳ Διάπανι 827,5.
 φίλατο 580,2. φιλάμενος Μούσαις
 247,4. 580,2. Χάρισιν 269,4.
 φίλεισι 990,12. φιλέεσκον 366,4.
 φιλέεσκες 422,6.
 μνήμα φιλημοσύνης 9,2.
 φιλητέων ἄνακτα 1108,2.
 πᾶσι φιλητέ 280,1.
 ἥρωος φίλου 781,4.
 φιλοθρέσκων νόμος 1028,5.
 στοργὴν φιλομήτορα 680,4.
 σῆμα φιλοξενίας 880,6. Add. 842a4.
 φιλοξενίης μοῖραν ἔχων 752,3. πίστιν
 ἡδὲ φιλοξενίην 543,2.
 ὄμιον φιλόξενον 1046,64. φιλόξενον
 mulierem 545,1. Add. 545c2.
 φιλόπατρις 272,15.
 φιλόπλου νέων ἀγέλας 223,7. φιλόπλου
 ἀντ' ἀρετᾶς praef. 856a3.
 φιλοπόνει subscr. 1119.
 φίλος i. q. φιλία 289,6.
 φιλόσοφος 106,4. 391,2. φιλοσοφωτά-
 την 874 in.
 φιλοστοργίας χάριν 248.
 φιλόστοργος πρὸς γονεῖς 151. φιλο-
 στόργειο γυναικός 403,6. φιλοστόρ-
 γους χάριτας 244,6.
 φιλοσύγγαμον σύνευρον praef. 474a5.
 φιλότεκνον 465,5. φιλότεκνε 202,1.
 φιλότῃτι μιγεῖν 397,5. παρήμενον ἐς
 φιλότῃτα 312,12.
 ἐκ φιλοτιμίας 1059,2.
 φιλότιμος ἀγορανόμος 1075,3.
 μνήμα φιλοφροσύνης 117,4. 557,1.
 δέξο φιλοφρόσυνος 815,2.
 φιλόχριστον Add. 545c2.
 φίλτρον φιλίης 299,2. φίλτρων εἵνεκα
 189,4. φίλτροισι δάμασσαν 683,2.
 τὸ πῦρ φλέξεις 646,10. τῶμα πυρὶ
 φλέξας 320,2.

ἐφίλησα τὴν φλὴν 1111,6.
 φιλογερώτερον ἔγχος fulmen 618,20.
 φλοῖσβον 1028,76.
 φλόξ 618,8. 1034,26.
 ἢ πεφόβηται; 726,10.
 φοινὴν γαστέρα 1033,21.
 φοιτάδι ἐργᾶ 1028,41.
 χερσὶν φονίαις 290,4.
 φονέεσσαν δῆϊων φάλαγγα Add.
 874a8.
 δεύεται αἶα φόνῳ 1049,8. φόνων
 βριθουσα (βοῦβρωστις) 793,4. οὐ
 χεῖρα φόνοισι μιάνας 713,9.
 φορβάμενα γαῖαν 1028,9.
 εἰκόνα ἀρετῆς φορέει στόμα φωτὸς
 ἐκάστου 385,2. φορέων θεόν (Me-
 nander Amorem) 1085,3. ἐπι-
 χθονίη πεφόρηται 650,10.
 τὰ λέγουσι καὶ Ἑρμᾶνα φορῆναι
 1046,24.
 Ἀμφιονίς ἤραρε φόρμιγξ 1053,1.
 πληρὴς ὁ φόρτος 502,21. ὠδῶν
 φόρτον 467,2. φόρτον ὀδαιοπόρις
 710,2.
 φραδαῖσι Νυμφῶν 762,2.
 φραδμοσύναις 859,4.
 φράζε 248,1. φράζου 199,3. 1038,12.
 φράσον 256,2. φράσας 430,12.
 615,8. φράσει 655,4. ἔφρασεν
 ἱστορίην 878,4.
 στόμα πέφρακται 551,9.
 σᾶς ἀπὸ φρενός 845,1. φρενὸς ἐξ
 ἰδίης 797,2.
 φρικαλέον λόγον 1028,12.
 τὴν φρικτὴν (ὀδόν) 565,4.
 φρονούση τὰ ὅσια 161,5. ὀρθὰ φρο-
 νεῦντας 253,1.
 φρόνησις ἀνδρῶν 796,2.
 φροντὶς ἀδελφείου 574,2. τίν' ὑπ
 σπλάγχθοις φροντίδα κεύθει 1034,5.
 ἔχε φροντίδα κόσμου 618,19. τα

δ° ὕστερα φροντίδι κεῖθε 618,24.
 adn.
 φροῦδον σῶμα 560,10.
 φρουράς δεσμὸν 849,4.
 φρουρεῖν 829,3. 1033,14.
 φύλακον 774,5.
 ἔργων καὶ πολέων φύλακα 913,2. ἡ-
 θέων Mercurium 948,2.
 ἐν μνήμῃ κάρτα φυλασσομένη 338,6.
 μνήμῃ σε φυλάξομεν 663,5. ἐφύ-
 λαξεν (τέχναν Ἀσκληπιῶ) 506,5. 11.
 (Ἄδης) τὸν ἄρωγὸν νοῦσων εἰς
 Μερόπων οὐκ ἐφύλαξεν ἄκη 202,4.
 ἐφύλαξας Ἀτνίαν, ὧ κακὲ δαῖμον,
 εἰς θρήνους 644,1. σᾶμα λεόντεσσιν
 πεφυλάκται 242,4.
 φυλέτας χορὸς 927,1.
 φυλάς 928,2. 957,5. φυλὴν Κεκροπι-
 δῶν 844,4. φυλαῖς 929,1.
 ἀθανάτων μετὰ φύλον 1110,3. Κελτῶν
 φύλα 831,11. ἄσπετα φύλα victo-
 riarum 926,7. κατὰ φύλα 923,3.
 φυλόπιδος ἐξέφυσαν 183,6.
 φυσιζῶν Dionysō 1035,5.
 φύσις (δημιουργὸς τῶν ὄλων) 1002,4.
 στοργᾷ φύσιν ἐπροτέρησεν 252,7.
 ἀρετῆς φύσιν 64,2. πατρὸς φύσιν
 ζηλῶν 1107,2.
 φυταλῆς 812,2.
 φύτλα 1036,4.
 ἀνθεα πάντα φύουσιν 368,4. φύοις
 ἀνθεα 569,6. πάντα φύοντι Atti
 824,3. κείθεν ἐγὼ φυόμεν 640,2.
 τῷ πατρὶ τῷ φύσαντι 76,2. φύντα
 τρεῖς ἐπταέτην 413,2. ἔφυ transitive
 167,1. ἔφυσε intransitive (?)
 690,5.
 φυλάδες ἄρκτοι 1028,46.
 φωνήν i. q. φωνεῖν 989,1. 990,2. φω-
 νεῦν i. q. φωνεῖσι 978,11.

φωνὴν ἀπὸ πέτρου ἴεσθαι 998,8.
 δόξαν φωνάεσσαν 609,2.
 ὁ πάτρας θῖσις φῶς 539,1. φωτὸς
 δικαιοτάτου 63,2. ἀρτιτόκου φωτός
 615,2. φωτῶν εὐχή 618,39. φωσί
 φράσας ἀρετάς 615,8.
 φῶς πάτρας 602,3. φῶς τὸ θανόντων
 Christus 725,8. φῶς πατρικόν
 726,1. φῶς πᾶσι βροτοῖσιν Isis
 1029,7. μειλίχιον φῶς Christus
 1069,4. κλέους φῶς Add. 228a6.
 φωτὸς λυκάβαντας 622,5. αἰώ-
 νων φωτὸς ἐπαυράμενος 839,2.
 φῶτα dies 988,6. φῶτε δύο
 lucernas sive fenestras 645,4.
 V. φάος.
 φωσφόρον Ἑκάτην 807,2. ὄσων φωσ-
 φόρον αἰγλήν 1033,13. V. φαεσ-
 φόρος.
 ὡς χάδαν πῆ 1130,2.
 ἐχάρη 989,8. χήραις particip. (?)
 990,9. κεχάρητο 489,3. κεχαρ-
 μένος 240,7.
 χαλτὴν ἀπλεκτον 790,8.
 μὴ χάλα 1038,3.
 χαλκελάτου σάλπιγγος 350,4. εἰκόνι
 χαλκελάτῳ 944,2.
 χάλκεον ἀντίτυπον 835,5.
 χαλκεοτέχνην 269,1.
 χαλκόπτης 54.
 χαλκοῦ στήσειν τινα 915,8. τέχ-
 νης χαλκὸν εἰς καμούσης Add.
 874a3.
 χαλκοτύπου παλάμαις 907,2.
 χάδε τύμβος 404,3.
 ἐλπιδῶν χαράν 246,6.
 χαράδρης χεῦμα 782,1.
 ἐχάραξα 267,1. 1016,9. 1028,11. ἐχα-
 ραξε 502,7 (σιδήρου). 627,4. 957,3.

995,12. 1021,1. 1101,1. χαράξας
 594,6. 822,11. χαράξατο 246,5.
 κεχαραγμένον 702,6.
 χαρίεις τυπος 1072,10. χαρίεν τέλος
 647,7.
 χαρίζετο λειπομένοισι 727,7. χαρίζο-
 μενος δαπάνας 409,6. πνεῦμα 204,
 18. μὴ μύρα, μὴ στεφάνους χαρίση
 στήλη 646,9. χαρίσαι absol. Add.
 646 a 6. χαρίσαι ἱστορίαις πόνον
 979,2. κεχαρισμένος 580,9. τῷ μὴ
 κεχαρισμένῃ θυμῷ 725,9. κεχαρισ-
 μένον ἔσται 1035,12. κεχαρισμένον
 ἔσται ἀγαλμα 1046,48.
 θεοῦ χάρις 1068,3. Φειδιακὴν χάριτα
 794,4. χάριν πνεύσι 811,7. εἶχεν χάριν
 ἐπὶ μετώποις 570,7. εὐσεβείας 61,3.
 τιμᾶς 335,9. βαῖν χάριν 685,4. δισσή
 χάρις 1126,1. διπλὴν χάριν 1119,2.
 κενεὰ χάρις 851,1. ἐπιτυμβίδιον
 χάριν 621,5. χάριν νέμων 786,3.
 τίνουσα 787,2. πορών praef. 1046
 a 2. ἀντιδιδούς 753,2. 758,2. ἀν-
 ταποδοίη 784,2. τελεῖν χάριτα
 845,4. χάριν οὐκ ἔλαβες 475,4.
 χάριν οἱ ἀπεμνήσαντο δικαίαν (δεῖ)
 768,9. χάριν οὐ δικαίαν κεκόμισμαι
 95,3. χάριν θεμένη 753,4. ἐκσω-
 ζων Add. 228 a 5. τιμῶσα χάριν
 σὴν 776,4. χάριν οἶδα 200,2. 803,4.
 947,7. ἔγνω 822,3. χάριτες φιλήεις
 99,2. χαρίτων φάος 1027,14. λαι-
 σθοτάτας χάριτας 573,8. ὠδίνων
 χάριτας 514,6. χάριτας γενέταισιν
 ἐφειλομένας 207,5. ἀνδρὶ δεικνυμένα
 χάριτας 244,6. χάριτας λαβεῖν
 397,2. τὰς βίτου χάριτας παρέχων
 398,2. δαπάνην ἐξανίστας χάρισιν
 430,8.
 χαριστήρια Add. 805 a.
 χαριτοβλεφάροις ὅμμασι 169,2.

χαριτώπις 169,7.
 πολίταις χάσμα 859,6. πάτρα 917,3.
 λαλέοις δὲ τι χάσμα τῷ 1014,1.
 τοῖς ἀγαθοῖς χάσματα 452,16.
 χάσματα δόξης 818,19.
 βότρυν χαρμοδότειραν 1028,79.
 χαροπὸς Ἄρης 180,1.
 χαρτάρι(ο)ς 309,2.
 Βορέου χεῖμα 214,4. χείματος ὥρη
 1067,3.
 ποταμοῦ χειμερίοιτι δρόμοις 1078,2.
 χειμῶν 649,5.
 Κυκλιωπέας χειρὸς ἔδειμε βία 1053,2.
 ἔργα σοφῆς χειρὸς 569,3. μετὰ
 χεῖρεσι 313,1.
 χείρωνα λύπας 707,5. χειροτέρη (νοῦ-
 σος) 314,16.
 χελιδονίς 546,11. 582,3.
 χαράδρης χεῦμα 782,1. Νείλου 981,3.
 χεύματα Νείλου 979,5.
 χοὰς χεῖναι 313,3. V. s. v. λοιβή.
 χρυσὸν ἔχευε ἀμφὶ λίθῳ 804,1. ἡδὺ
 χέουσα μέλος locusta 546,12. χεί-
 λεσι λειρὰ χέων cicada 546,10. γέ-
 λωτα χέεις 1027,32. χέεν χῶμα
 89,5. τύμβον ἔχευε 335,12. χεῦαν
 (τάφον) 234,6. χέομαι effusa sum
 550,12. γαῖα χυθεῖσα praef. 222
 b 11. τάφῳ περὶ τῷδε χυθεῖσα
 mater 184,1. χυθεῖσα μήτηρ
 (Memnonie) Ἡώς 995,5.
 χηλὸς 325,5.
 χήρα 365,5. χήρην 590,2. Add.
 497 a 7.
 χηρείαν 664,7. χηρείαις μείνασα
 674,5.
 χῆρος δόμος 224,5. χῆρον βίον 406,
 13. χήρη εὐνή 1046,12.
 ἐν χηροσύνῃ 370,2. χηροσύνην 574,6.
 θαλαμου 204,14. χηροσύνης δάκρυον
 376,4.

παρ' ὀχθαῖς χθαμαλαῖς 272,8.
 χθισδὸν 989,1.
 χθόνιος τάφος 31,2. 97,3. χθονία
 Ἑκάτη 1136,5. χθονίων ἔρμον
 958,13.
 τρεῖς δύο χιλιάδας 712,2.
 χιλῶ 1046,83.
 χιονέοις προσώποις 169,3.
 χῖος iactus caninus 1038,2. 17.
 σῶμα χιτῶν ψυχῆς 651,6.
 χλαῖναν περὶ αὐχένι θέσθαι 114,3.
 χλαμυδιφόροι 1035,15.
 ἐκ χλαμύδος ὥχετ' ἐς Ἀδα 222,3.
 χλαμύδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι
 295,3. χλαμύδεσσι ἀμφεμμένοι
 1035,25.
 ποίην χλωρὰ θέουσιν 1046,83.
 χνοάοντος ἰούλου 569,1.
 χοῶν Add. 297a5. χοαῖς ibid. v. 3.
 χοὰς χεῖν 313,3.
 ἡλικίης χοικῶν 157,1 adn.
 χοιράδας 1028,77.
 χόλος Satanas 1140,3.
 σοφῆς ἱερῆς τε χορείης 608,2. ἔστασα
 χορείαν 1028,65.
 χορεύει 650,11. ἐχόρευεν Add.
 688 a 7.
 ἐχορήγεε 929,1.
 χοραγία 928,9.
 χοραγοί 927,1.
 ἱμερόντα χορόν Musarum Add.
 1029a6. χορῶν deorum 1025,9.
 ἡθίων χοροῖς 1049,6. φυλέτας χο-
 ρός 927,1. ἡδυγέλωτι χορῶ (comico)
 925,1. χορῶ ἀνδρῶν 923,1. ἐγκυ-
 κλίοισι χοροῖσι 926,9. χορόν εὐρύν
 ἄθυρον 325,9. — χορὸς ἀθανάτων
 (turba) 288,2. ἐς χορόν ἡμιθεῶν
 1046,57. χορὸς ἡμερίδων 1046,50.
 στίχων χορόν 995,12.
 ἡλυσίησι χοροστασίησιν 1046,58.

φαίνων χραίσμῳ ἅπασιν Add. 903a3.
 ἀγαθῶ χρησάμενον βίῳ 273,2. χρῆ-
 σαι βίῳ 303,3. φθονερῶ δαίμονι
 χρησαμένη 497,2.
 τὸ χρεῶν 519,6.
 χρῆζω 794,2.
 χρῆμα τὸ πᾶν Θείας (cuniculae)
 626,1. χρήματος Ἀυσονίου aerarii
 622,4.
 χρημοσύνην ἔλιπεν 594,12.
 Φοίβου χρησμοῖσι 1038,26.
 χρησμοῦδέ Manduli 1023,2. Apollo
 1040,3.
 χρηστῶ πρὸς πάλιν 602,1.
 λουτροῖς χρисαμένη Χριστοῦ μύρον
 726,2.
 χρονίους πρήξιας 878,8.
 χρόνου τέλος 217,6. τὸν αἰὲ χρόνον
 884,5. 1013,1. χρόνον aetatem
 218,2. ἐν μακροῖσι χρόνοις 394,2.
 τεσσαράκοντα χρόνους ἐνιαυτῶν
 475,6. εἴκοσι δις χρόνους λυκα-
 βάντων 586,3. ἔπτ' ἐπὶ τριήκοντα
 χρόνους βίον τελεθούσῃ 686,3.
 πολλοῖσι χρόνοις γεγαῶτα 601,2.
 εἴτ' ἤμην πρότερον εἴτε χρόνοις ἔσο-
 μαι 615,6.
 χρυσάορος . . Add. 688a.
 χρυσῆς Ἀφροδίτης 727,4. χρυσῆς
 θεοῦ 257,1. αὐτῆς χρυσότερη
 Κύπριδος 582,2. χρυσὴν εἰκόνα
 857,4. χρυσῆ ἀγάλματι 897,1.
 χρυστέοισιν ἀγάλμασιν 896,3. χρυ-
 σείοισι θρόνοις deorum 312,12.
 χρυσοῦς nummos aureos 356,4.
 χρυσὸν ποιήσεις χρυσμόν 1039,22.
 1040,27. χρύσειον γένος ἀνθυπο-
 φήνας Christus 1024,2. στόμα
 πέφρακται τὸ χρύσειον 551,8.
 χρυσεῖθιρε Apollo 1025,3.
 χρυσόθρονος Ἰσις 1028,7.

θεῶν δώματα χρυσοπαγή 465,14.

χρυσόπολι Ἱεράπολι 1074,2.

χρυσοῦ παμφανώντα βολαῖς Sarapin 832,2. χρυσὸν ἔχεν ἀμφὶ λίθῳ 804,1. οὐχὶ πέπλους, οὐ χρυσὸν ἐθαύμασεν 83,1. χρυσοῖς καὶ ἡλέκτροιο φαεινοῦ κρέστων ἦν ἔλιπες σελίδα 618 ep. 19. οὐδὲν ἀφαυρότερος χρυσοῦ λίθος 875,1.

χρυσοστέφανος Osiris 1029,2.

χρυσοχέλυ Παιάν 1023,1. 14 adn.

χρυσοχόος 619,2.

χρῶμασι θεοῖς 610,5.

ἀπ' εὐόδμου χρωτὸς ἰοῦσα δρόσος 569,8. χλαμίδας περὶ χρωτὶ βαλέσθαι 295,3. οἷος ἔφυς χροά 655,4. εἴμασι κοσμοῦμεθ' ἐπὶ χροά λευκοῖς 1049,9. πορφυρέαν ἐσθῆτα λιθοξόος ἐς χροά λευκὸν θῆκε 1107,1. τηκομένη χροά καλὸν 423,8. λευκοῖσιν φάρεσσι καλυφάμενα χροά καλὸν 1110,2.

χυδανὴ γαῖα 495,2.

χυτὴ κόνις 151,1. χυτὰν κόνιν 573,5.

χυτὴν καταχεῦαι 1034,25.

χῶμα 585,1. τῇ τῶν χωμάτων (monticulorum) κόνει 996,3.

τύμβον ἔχωσεν 409,2. 517,10. τάφον 246,1. σῆμα 248,7. χῶσεν sepelivit Add. 497a5.

μετέβης ἐς ἀμείνονα χῶρον 649,1.

βαλὼν ψαιστὰ παρὰ Ξοάνῳ 779,6.

φαλμοῖς 928,8. φαλμοῖς ἀγίοις 427,6.

τάφους Κεκροπίους Λιβυκῶν ἀντὶ λάχεν ψαμάθων 118,6. παρὰ ψαμάθοις 779,4.

ψαμμὸν ἀπωσάμενοι 1015,4.

ψαύων μελέεσσι 491,7. ψαύσας βιότοιο 587,3.

ψευδώνυμόν με δαίμων θῆκεν 42,3.

νύκτα μίαν ψεῦστιν 418,3.

ψηφοδέτης 532,2.

βουλῆς καὶ δήμου ψηφισσαμένης 870,7.

βουλῆς Ἀρείας ψῆφος 893,1. ψῆφον δικαίαν 1039,23. ψῆφους καὶ μέτρα διδάξας 597,3.

κατὰ ψυχάν 980,2. ψυχὴν εἶλαν ἀπ' ὅσων 314,24. δώσει τάνδε λίθῳ ψυχάν 1109,2. — ψυχὴ ipse homo 430,9. ναίω ἀθανάτῃ ψυχῇ 261,11. ἀγαθὴ ψυχῇ 701,1. ἐμαὶ ψυχᾷ 310,5.

ψυχικὰ δῶρα 815,4 adn.

ψυχίον 615,2.

δάκρυα οὐ ψύχει γενέτης 152,11. κενεῶ πρὸς ψύχετε τύμβῳ 292,5.

ὠγυγίῳ Ἐριχθονιδᾶν 845,2.

ὠδαῖς τιμῶσιν τάφον Add. 297a3.

ὠδελῷ Patarensi 412,4.

παῦσον ὠδίνουσα 321,12. ἃ Κύπρις ὠδίνει anxiety est 1103,2.

ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2.

ὠκεανός 1015,13. ὠκεανοῖο Add. 242a1. Αἰγαίου ὠκεανοῖο 1140,7. ὅσσα πέριξ γαίης ὠκεανὸς νέμεται 1088,2.

νηὸς ἐπ' ὠκυάλου 228,6.

ὠκύμορος 540,2. gen. 246,1 (ὠκυμοίρου). 527,1. dat. 374,5. 383,3. acc. 699,1. Add. 242a4. gen. plur. 674,6.

ὠκυπέτης μόρος 148,2.

νέας ὠκυπορούσας 981,10.

ὠκυπόροις ἐλάταις 1028,65.

λάχον ὠκίστην ἀτραπὸν εἰς Ἀίδην 474,2.

ὠμηστάς θῆρας 831,6.

ὠμὸν ἔτ' ὠδίνων φόρτον 467,2. ὠμὴν

- ἐπώραν 1039,24. ἐξ ὥμων χρόνων ὥριον ἄνθος 319,3.
 130,2. ὥριστος ἐν ἡμερίοισι 441,6.
 ὦνα 1025,4. ὦ ἄνα 786,6. ὠρομέδων Apollo 1025,3. 1036,2.
 ὠνεῖσθαι πωλεῖν τε 1038,24. ὠροσύνης 414,4.
 χείματος ὥρη 1067,3. ἐνείατος ὥρην λύκος ὠρυκτάς 1028,47.
 891,2. ἀνθούσης ὥρης 324,4. καθ' ὡς ἐμέ 328,2.
 ὥραν 550,5. — ὥρα tempestas καὶ ὡς 333,9. καὶ ὡς τεθνωσαν
 482,1. 313,13.
 ὠραῖον καρπὸν 812,4. ὠφελίην τέχνης 780,4.

VI. RES ET GRAMMATICA POTIORA.

Acherusius lacus lacrimis defuncti inpletur 702,8.

acrosticha 149 cf. praef. 725. 726. 1096. duplex 979.

acroteria in templo: Victorias inter duas media Proserpina 818,10.

adiectiva duplici generi adstricta αὐχμηροὺς εὐναίς 431,3. κῆρα μινυ-
θαδίων 603,2. triplici κυδάλιμος 511,1.
874,1. 917,4 et compositum ἀκίνητος
1046,73. — adi. ἀμύμων bar-
barus dat. pl. ἀμύμων 451,3.
594,6. — adi. mascula forma cum
substantivo feminino 594,7. 1046,
50. 1075,3. — adi. cum substan-
tivo eiusdem stirpis 155,1. 365,3.
564,4. 692,3. 838,2. — duo adi.
eiusdem stirpis sed sententiae con-
trariae πολὺπαιδας ἀπαιδας 344,11.
adoptata filia 205,2.

adpositio ὅστέα καὶ σάρκα — παῖδα
τὸν ἡδύν 90,1. θέσθαι νέκυν εἰς
ἐμὲ νηδύν 502,8.

adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.

aedificium epulantium in usum
1049 adn.

Aeneades omnes Romani 1046,3 adn.

aenigma Homero propositum 1105.
de talis 1120. arithmeticum 1121.

Aesculapius a Baccho altus educa-
tusque 1027,43. incantamentis
adversatur 1026,2. ab dis inferis
timetur 1026,3.

agonotheta 491,6. V. ind. verb.

agricolae 116. 321. 446. 452. 453.

Aiacis heroum prope Ilium novum
1081. — Αἴας nomen anapaesticum
1095 adn.

τὸ ἀληθές et τὸ σαφές inter se opposita
1084,13.

Alexandri M. origines 1088b.

ἀλλά postpositum 30,5. 42,3. 618
ep. 5. ἀλλά — δέ 609,4. V. δ'
ἀλλά.

ἄλλο praescriptum alteri epigram-
mati 550.

Amor σῳφρων 811,7 cf. Add. cum
Pane luctans 1103. balnea face
calefacit 810,10.

amoris expertibus gravem poenam
minatur Isis 1028,40.

anacolutha oratio 372,33. — anaco-
luthia participii 704,3. 870,7. —
V. casus.

anaglyphum describitur 96,2.

anagnostes christianus 427,6.

analogica forma εἰσιέτω pro εἰσίτω
1138,2 cf. adn.

anaphora articuli 207,1 (ὁ — ὁ — ὁ). 822,1 (ὁ — ὁ). Add. 552a5 (ὡ — ὡ — ὡ). 601. 841. 863,9. 900 (τόν — τόν — τόν). 582. 904 (ῆ — ῆ — ῆ). 1064,11 (ῆς — ῆς). 418,3. 556. 678 (τήν — τήν — τήν). 555,1. 3 (τήν — τήν — ῆ — ῆ). praeef. 222b6 (ταῖς — ταῖς). 859,7. 1027, 30 (ῶ — ῶ). articuli cum pron. relat. 260 (τάν — τάν — ἄν — ἄ — ἄ). pron. relat. 643,7 (οῦ — οῦ). 1028,46 (ἄν — τάν). 663,7 (ὡς μέν — ὡς δέ). 655,5 (οἷς — οἷς — οἷς — ὅσων τε). 1080,2 (οἶον — οἶον). 569,7 (ῶσα — ῶσα). pron. demonstr. 822,5 (οὗτος — οὗτος). 618, 34 (ταῦτα — ταῦτα). 1028, 36 (ἄδε — ἄδε — ἄδε). 1029,3 (αὐτός — αὐτός). 831,13 (αὐτόν — αὐτόν). negationum οὐ — οὐ 208, 19. 374,3. 551,10. 696,5. 719,4. οὐχί — οὐ 83,1. οὐ — οὐδέ 256,7. 274,1. 564,5. οὐδέ μέν — οὐδέ 663,5. οὐδεῖς — οὐτις 391,1. οὐ — οὐ — οὐ 373,3. 1064,5. οὐκ — οὐκ — οὐδέ 655,3. μή — μή — μηδέ 646,9. οὐκ — οὐ — οὐκ — οὐχί 646,3. οὐκέτι — οὐδέ — οὐδέ — οὐτε 720,3. οὐ — οὐ — οὐδέ — ἀλλά 546,5. οὐ — οὐ — οὐ — οὐ — οὐ 649,5. οὐκέτι — οὐτε — οὐ — οὐ — οὐ 271,1. ἐνθάδε — ἐνθάδε 720,1. ἐνθεν — ἐνθεν 935,5. τηλοῦ μέν — τηλοῦ δέ Add. 242a9. πάντη — πάντη δέ — πάντη δέ 909,5. ἄρτι — ἄρτι 208,1. 239,3. 465,1. 624,5. ἔτι — ἔτι 569,1. νῦν — νῦν 1041,1. εἰς — εἰς 547,1. αἰαῖ — αἰαῖ 562,1. οἷ — οἷ 418,7. 565,5. εἰς — εἰς 939,1. εἰς — εἰς — εἰς 1139,1. μία — μία 547,15. 645,1. ἄξια — ἄξια 994,6. ἔξοχε

— ἔξοχε 243,10. ὕβρις — ὕβρις 243, 15. πολλοῖς — πολλοῖς 609,1. εἶδε — εἶδε 327,5. εἶλεν — εἶλεν 30,1. ἴσχεο — ἴσχε 651,5. κλαίει — κλαίει — μύρονται 550,1. κλαύσατε — κλαύσατε 564,1. οἶδε — οἶδε τε 994,1. — anaphora turbata 567,5. anima κοῦφον πτερόν habet 312,5. curis libera evadit 653,4. anima et corpus igne purgata 109,5. anima tamquam mutuum a caelo acceptum redditur 613,6. Add. 772a4 cf. adn. deo hominis virtutem nuntiat (christian.) 422,5. anima defunctae loquens adparentibus 320b. 372,33. animarum migratio 882,3. anima ad caelum, corpus in terram, similia 21,5. 35,5. 41,1. 90,2. 104,5. 148,3. 150,7. 156,1. 159,2. 175,3. 225. 243,5. 18. 250,5. 261,5. 288,4. 315,1. 324,1. 325,5. 422. 432. 462,5. 12. 502,12. 522,13. 642,7. 651,2. 652,1. 1063,3. Add. 646a3. anni nota additur 322sq. 341. 380. 396. 410. 421. 452,8. 793. 832. 841. 844. 901. 978. 983. 987sq. 996. 998sq. 1063. 1069. 1096. Antiochus tribus atticae eponymus vocatur ἑγγονος Ἡρακλέους 957,6. Anubis rex deorum 1029,1. eius nomina ibid. 1sq. Apollo εὐσεβέων χῶρον ἐπερχόμενος Add. 228 b 8. iuvenibus omnia bona tribuit 473,4. eius statua consecranda ad pestilentiam avertendam 1034,29. aquam frigidam Pluto rogatur ut defuncto porrigat 658,1. 719,11; quae aqua Mnemosynes ex fonte est 1037,5.

aquaeductus Hadriani Athenis 162,5.

Sardibus 903,2.

ara xii deorum Xanthi 768, Athenis 1043,3.

apud Arbela pugna conmissa 1088.

Arcadum cum Syracusanis Gelonis aetate conmercium 744 adn.

archetypum commune 56 sqq. 371 adn. 414 sq. 449 adn. 576 sqq. 896 sq. 983 sq.

architectus 412. 450,7. 599. 1058.

archontes attici 820,2. 844. 868,3. 927. 928,7. 954 sqq. 960. 963 sq. 966. 968 sq. 1128,18. Add. 886 a5. — ἀρχόντων καὶ ταμιῶν Calliupolitanorum 1034,33.

arenae Thebaeae iuxta Memnonem 996,3.

Aristarchi praeceptum 831,7 adn. cf. 1035,13 adn.

Aristophanis Byzantii de Menandro iudicium 1085,12.

Aristotelis mors voluntaria 847,3 adn.

articulus ab substantivo ipso verbo seiunctus 1047,3. art. τό enuntiatō interrogativo praemissus 339,3. relativo 1046,72. art. cum pronomine αὐτός male coaluit τᾶτόν 311,3. ταυτοῖς 425,6.

artificis nomen additum 6 (cf. praef.) 8. 13. 43. 472. 751,3. 752. 759. 761. 763. 765. 769,2. 850. 851. 852. 853. 917. 932. 938. 947 b. Add. 4 a. 197 a. 492 a praef. 938 a. 1100 a.

assessor tribunalis Bithynici 395,4.

astronomus geometra philologus idem homo 185.

asyndeta 155. 644,5.

Athenae θεοῖσι μάλιστα φίλαι θνητοῖσι τε 88,7.

attica indoles in epigr. neapolitano 557.

aurifex 46,1. 619.

auriga 375. 611 sq. 932—935. auriga, deinde nauta 339,6. 11. — aurigae ab inperatore statua permissa 935,1.

avus, non pater nominatus 444,2.

avus et nepos cognomines 752,1. 890,1.

αὐτάρ ab initio epigrammatis 154. in apodosi 325,5.

Bacchi specie indutae statucae 705. 821.

Iuliae Balbillae origines 991,9 sqq.

barbarae formae verborum: εἶλαν 314,24. ἀνεῖλαν ibid. 18. ἀπήγαγαν 526,2. ἤρπαξες 570,1. ἦτον i. q. ἦν 719,2. ἐξέτερες 570,4. ἤλπιζα 167,6. ἤλυθα 564,4. ἦλθα 722,1. 920 π 2. ἔσχα 290,4. 689,7. 722,2. θέλεις (opt. aor. ἦθελα) 339,3 adn. κατέκτην 546,15 adn. κατέλιπα 731,3. ἠφεραν 168,2. substantivorum accusativi αὐρότηταν (?) 372,32 adn. λιμέναν 168,3. λυκάβαν 828,8. πατέραν 372 in. 522,10. νεότηταν 368,8. πατρίδαν 168,5. 920 π 1. χάριταν 167,6. adiectivorum: ἀσφαλὴν πᾶξιν 1038,32. ἡδύν et γλυκύν neutra 719,8. 9. pronominum: ἐμέν pro ἐμέ 322,6. τίς pro ὅστις 376 a. b. c. 722,7. καὶ οὕτως pro ὡσαύτως 1038, 24. — augmentum inperativo additum 452,19 (προὔπεμπε).

Bassidarum originem Bassus homo romanus iactat 892,1.

ἡ βουλὴ τῶν φ 877. τῶν χ 867. 955. τῶν ψ 878.

brevitas quaesita 315.

Cabiri Vrani filii Jovem nascentem viderunt 1035,7 sq.
 caelebs gloriatur 522,7. 713,11.
 calceamentum senatorium 1046,23 adn.
 Cambyses Memnonis eversor 991,3. 1000,8. 1003,5.
 canis 329. 332. 626. 627.
 Capitolinum certamen 618. Capitolinus Jupiter (?) 398,1 adn.
 caprifera figura 1102.
 carmina auro et electo potiora 618 ep. 19.
 casuum anacoluthia 339,7. 609. 624,5. 920 II 2. — nomin. pro vocativo 475,5 (πολὸν φίλτατος). 907,5 (φίλος). — gen. σφῶν κτεάνων pro ἐκ σφ. κτ. 407,6. genetivi duo, unus subiectivus, alter obiectivus copula ἡδὲ coniuncti 1066,2. — accusat. pro nominativo 722,4 adn. acc. duplex τὸν κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσε πόλιν 493,6. acc. plur. decl. prim. ultimam corripit δίκας 647,15.
 Catana εὐσεβέων urbs 887,1.
 Cecropis filiae Minervae sacerdotes 1046,54.
 Celtarum in Asiam expeditiones Add. 242a.
 cenotaphia 89,1. 164. 230. 252. 285. 376. 475.
 Ceryx Herodis gentis auctor 1046,33.
 Chios vinosa 88,5.
 choreus 603 adn.
 christianus homo Ammonis templum adit eiusque rei veniam petit a Christo 1024.
 Christus aurei saeculi auctor 1024,2.
 circensium factionum certamina 935.
 civis duarum civitatum 35,9. 362,1.

376e. — cives et peregrini coniuncti 1,1. 251,1. 264,9. 851,4. Add. 228 b 5.
 classis Pontica 337,1. Misenensis 838.
 clausulae versuum sono similes, sententia diversae 564,2. 6. 570,3. 891,2 adn.
 Cleonaeorum apud Tanagram occisorum epitaphium 20.
 Codri sepulcrum 1083.
 columbarium in sepulcris Syriacis 441,9. 448,3. 450,2. 452,13.
 colloquium viatoris cum defuncto 110. 140. 218. 245. 247. 248. 667. cum sepulcro 256. 347. 625.
 comparatur puer cum Iaccho Endymione Hercule 690,5 sq. iuvenis cognominis cum Themistocle 112,3. mulier cum Alcestide 277,4. 648,8. cum Penelope 277,4. 471,3. 558,2. cum Sirenibus 582,1. cum Venere 582,2. cum Leda 648,8. cum Amazone 727,12. mulier Alcinoi hospitalior 545,2. domus cum Alcinoi magnificentia 1056,3. comparatur defunctus arboris ramo discerpto 538,6. (cf. 569,4. 570,4). defunctae mors cum raptu Proserpinae 324 adn.
 corpus naturae vinculum 463,2. — V. anima.
 crucis signum 1068,9.
 cubicularius 555,4 adn.
 Cypriorum regum gens 846.
 Daedala ludi 931,3.
 δε in apodosis 243,32. δε duplex 339,2. δ' ἀλλὰ 298,5.
 decurio (senator) 714,3.
 demoticum in ipsis versibus 75,3; in lusum gratiam 66,1.

Dianae Scythiae imago ab Oreste
Patrum translata 872,9.

dictata a ludimagistro 1119.

didascaliae 928. 929.

Δίκη corpora κατέλυσε 522,12. in
Δίκης fano hominum iustitiae
operatorum statuae conlocatae 905.
906. 909.

diphthongi ionicae *ao* et *eo* 774,2. 3.

distichon idem bis positum in eodem
epitaphio 506,6. 11. disticha sin-
gula ita sese excipiunt ut proximo
quoque unum aliquod ex superiori
vocabulum repetatur 261 adn.

diversium 935,3 adn.

donum hospitis 1132,2. mulieris ad
amicam 1130.

dorica forma ἀρετᾶς in epigr. attico
30,6. 69,1.

Dymaeorum de Eleis victoria 790.

η pro αι et contra saepius 372.

ἐάν verbi vis duplex 1111,4.

εἴτε in sola altera enuntiati parte
positum 588,6.

eliditur iota ἐνδύθ' ἔχων 615,2. περ'
ἐμείνο 870,7. iota dativi sing. elisum
excusatur 772,1. iota dat. pl. elisum
818,14. 1035,25.

enallages figura: βίος pro homine
489,3.

epanalepsis 202,1. 388,6. 549,9. 570,7.
828,5. 1027,31. 1044,1. 1089,4.
1140,1. Add. 1029a 2.

epheborum amicitiae monumenta 957.
958. 963.

epigramma sepulcrale in vasculo
scriptum 1134. 1135. — ep. de
iuvene scriptum in mulierem trans-
latum 169; de virgine scriptum
iuveni adhibitum 521; de patre

scriptum in matrem translatum
679,3. — epigr. ἰσόψηφον 806.

ἐπιφάνεια Aesculapii 802,5.

epithetorum copia in carminibus atti-
cis 151 adn. 169 adn. 173,5.

epizeuxis figura 462,9. 467,3.

equus 625.

Erythrarum urbis fabulosa origo
904 adn.

Europae et Asiae nominibus inpe-
rium romanum comprehenditur
978,3. — V. s. v. Graeci.

Faustina maior altera Ceres 1046,6
adn.

floribus ornatum sepulcrum 73,1.
flores ad sepulcrum nascentur
569,6. ab ossibus flores 194,7.
547,1. 548.

fontes apud inferos duo Ἀΐθης et
Μνημοσύνης 1037.

fratres tres duodenorum annorum, e
quibus duo eiusdem nominis 732.

futurum pro imperativo 646,10. cum
ἄν pro coniunctivo 376 b 1 c 1
d 1 e 2.

γάρ quarto loco positum 30,4. primo
alterius pentametri partis loco
233,8. ter deinceps positum 226,
3. 5. 7.

γε pronomini demonstrativo in titulo
dedicatorio additum 742,1 adn.

geometra v. astronomus.

gladiator 290. 350sq. 529. 945. Add.
333 a. scaeva Add. 307 a. certamen
gladiatorium 407,4.

Gorgiae Delphis et Olympiae honores
Add. 875 a.

Gothorum in Graeciam expeditio
Add. 97 a 5.

Graecorum et Romanorum nominibus omnes inperii gentes comprehenduntur 272,5. Add. 888a 2. V. s. v. Europa. — Graecorum sacra a Ioviano eversa 1060,3.

grammaticus 402. 534. 538.

gymnasia maiorum natu et adulescentulorum separata 223,7.

γυνή ea quae peperit vocatur 505,3.

Hades corrumpi non potest 141,3 cf. v. 6.

Hadrianus poeta 811. 1089. Add. 888a 5; eius iter aegyptium 988sq.

Harpocrates biformis 833,2.

Harpylae liberos rapiunt 1046,14.

Hectoris heroum apud Ilienses 1080.

Hercules ab initio Alcaeus nominatus 1082a. Δίχης θεὸς υἱός 831,7. eius labores xii 863,7. cum parergis 1082. labores in poculo caelati 831. Hercules ἀρετῆς δοτήρ 831,13. eius coronas superasse aliquis dicitur 894.

hermae poetarum in bibliotheca positi 1084sq.

Herodes lingua Athenarum 1046,37.

heroum vetus data occasione restitutum 790.

Herse Pandrosi partes agit 1046,32. 54 adn.

hierophantae nomen tacetur 862. 863. dicitur maris gurgite immersum 863,4.

histrio comicus 604sq.

Horarum in Olympon redditus 1110.

horae antemeridianae labori, reliquae quieti dandae 1122.

Homeri et Menandri hermae ex adverso positi 1084sq. Homerī patris 1084,5sq. piscatorum aenigma

1105. Homereum apud Chios gymnasium 860,4. homericarum fabularum actor 101 adn.

inaurata imago 804,1.

indicativus post εἰς κεν (ἄν) 333,2.

884,6. post ἄφρα ἄν 406,8. post ὅταν 387,8. post ἵνα finale 1096,6.

inperatorum epistula 407,9.

insignia mutant Bacchus et Terpsichore 788.

interpolationes lapidarii 1027,7—15. sacerdotibus pudicis tribuendae 1027,11.

invidiae virtus 1115,2. 1116,1.

iota ante vocalem epsilon factum in τύμβῳ εἰναλέῳ 594,8 et Πραιτωρεανός 364,1. — iota ante vocalem consonantis instar: συμφωνίαν trisyllabum 560,6.

Isis super maris undis nata, ab Erebo nutrita, caeli terrae maris domina 1029,6sq. mundi conservatrix 985,4. lunam capite ferens Add. 874a 2; eius pompa 981,10. Isis apud Andrios culta 1028 p. 440; hymni isiaci publice inscripti apud Andrios, Memphitas (1028,4), Ietas (cf. praef.) ibid. Isiaci λόγοι ἱεροί et δημόσιοι distinguuntur 1028,10. leges indelebiles 1028,20. Isis et Osiris eadem matre nati 1028,16 adn. Isis mundum disposuit ibid. 27—34. navigationis inventrix ibid. 34. 55sq. victimas humanas prohibuit ibid. 45 adn. insulas ex mari evexit ib. 70. superbis inimica ib. 79. praeest nuptiis ib. 37. liberis et nascendis et educandis ib. 38 sqq. agris colendis ib. 77.

iter ex portu Atheniensium ad

aram XII deorum XL fere stadia 1043,4.

Iupiter mortuorum vindex 542,6.

iurat Iupiter per sidera 618,41. per Rheam ibid. 21. iuratur per Homerum 1084,12 adn. per Heliconem 99,5.

iuris peritus 434.

καὶ σὺ in exordio epigr. 534,1. καὶ δ' αὐτῇ 272,21. καὶ — δέ 107,1. 108,1. 561,3. 569,6. 815,11. 818,9. — καὶ postpositum 618 ep. 7. — καὶ et τε inter se confusae particulae 253,5. 344,10 adn. 430,7. 1038,5. 23.

καλός sensu novicio i. q. bonus 838,1. καρκίνων versuum genus 1124.

κεν ex κέ i. e. καὶ corruptum a lapidario 674,3.

figura ἀπὸ κοινῶ 440,1. 948,4. praepositio ἀπὸ κοινῶ posita 663,8. 1046,82. 1104,3. Add. 828a2.

lapidarius correctus a poeta 218. a se ipso 238,2. 534,8. erravit quod male intellexit 1046,46 adn.

laus defuncti, quod causam nunquam dixerit 713,12. quod nec causas dixerit neque uxorem duxerit 522,15 cf. v. 7. quod nemini iusiurandum dederit 713,12.

legati Corcyraei Athenis 37. legatus ad inperatorem missus 896,2. legatus 851 adn.

leo ferarum rex 1016,5. leonum imagines in sepulcris 242,4. 502,5. liberi deis cari moriuntur praemature 153,13.

libertus 580. 581. 616. 646. liberta 727,8.

librorum Charidemi medici index 305. lingua graeca et latina 580,12.

litterae π cumulatio 352,6. — litterae inperativi ζῆθι notae numerales 1122,2.

ludimagister 294. 615. 616.

luscinia mortua in Veneris gremio canet 628,2.

Maecenatis ad Augustum praecepta 1022 adn.

Martis specie indutus iuvenis Add. 874a5.

mathematicus 597,3. 593 adn.

medicus 200. 202. 243. 305. 506. 507. 519. 537,6. 554,1. 558,8. 593,1. 717,3. 884. 885. 886. Add. 805a. medica et obstetrix 45,1. medicae artis perita mulier 243,27. — medicus astrologus 592 adn. philosophus 594,11. medicus egregius et homo probus 107,1. 108,1. 507,1. 593,1. medici αἰνέδονται 853 adn. medici Paeonis filii 473,2. medicus laudatur quod vel libros adiit 853,3 sq.

Megarensium urbs muris et aquaeductu instructa 913,3.

Memno conlapsus 986. inter syringas numeratur 1018 sq. rhetori eloquentia par 994,1.

Menandri herma v. Homerus. Amore socio dignus 1085,1.

mensura itinerum publice insculpta 1043.

mercator 256,4. 466,1. 714.

Mercurius in palaestra positus iuenum custos 948. κηπουρός Priapi vice fungitur 812. 814. Baccho sociatus 817,4. Aeneam pugna educit 1046,25. Mercurii pater et

- filius Priapus 817,3. eius specie
 indutus homo 949,1.
 meretrix 610.
 metonymiae figura: persona pro re
 995,5. 997,2 (Aurora). 1028,55.
 (Amphitrite). ib. 58 (Tethys).
 metrum mutatum propter nomen
 616,6.
 miles 308,1. 403,14. 445,2. 447,2.
 448. 449,4. 713. 1055,2. Add.
 273a. miles et agricola idem
 446,5.
 mimus 606. 607. 608. mima 609.
 Minerva Veneri sociata 794. ca-
 ptivum liberat, sanat aegrotum
 1038,20. Minervae Phidianae ex-
 emplum 794. eius statua ὑπάτην
 ἄφρων hippodromi denotat 795,1.
 Mnemosynes apud inferos fons custo-
 diis circumdatus 1037,5.
 monosyllabum γῆν 832,1. λαοὺς
 981,11.
 monstrosus infans 706.
 monumentum vetustate dilapsum
 restitutum 461. 477. 843. 1089.
 mortis genera: bello interfecti 1. 21.
 24—30. 34. 180. 182—184. 209.
 242. 333. 461. 477. 487. 489. 490.
 790. Add. 471a. 874a8. morbo
 absumpti 131. 136. 149. 190. 314.
 413. 431. 434. 550. 737. pesti-
 lentia 11375. profluvio mortua 218,8.
 febris 247,2. 465,6. tabe 471,6.
 partu 77. 238. 505. Add. 241a
 17. morbo et labore 618 ep. 3.
 senio morboque 500. senio 126.
 vi percussi 280. 285,2. 334. 624.
 de rupe praecipitatus 225. 482.
 voluntaria morte 847. Add. 497a2.
 equum venatus occidit 335,4. in-
 cantamentis amatoriis periit puella
 683. — V. naufragi.
 mortuus mente praeditus 334,5. bene-
 volum se promittit 278. 328. cum
 mortuis licet conloqui 217,2. in-
 venibus licet mortuis loqui 325,7.
 mortua marito liberos commendat
 79,4. mortuus adloquitur matrem
 ante mortuam 69,3. matrem su-
 perstitem adloquitur 510,3. gau-
 det matre iuxta sepulta 637,1 coll.
 491,7. mortua una pro omnibus
 369,6. mortuis querellae molestae
 151,14. mortuorum duo ordines
 terrestres et caelestis 650,10. mor-
 tuus deorum a cyatho 312,16.
 mortui infantes Plutonis et Pro-
 serpinae oblectamenta 272,10. mor-
 tuus ex nihilo natus ad nihilum
 recidit 646,14. fit στήλη τύμβος
 λίθος εἰκὼν 311,5.
 mulier deae (Dianae?) vel deorum
 soror 874,8. Serapidi vicina posita
 875,2. honoribus inperita propter
 aviae merita 857; propter patris
 875. pro marito mortua 547,10.
 ante maritum mori cupit 558,3 sq.
 Musa fatum non arcet 98,2. Musae
 lugent mortuum 538,3. omnis
 carminis inventrices Add. 1029a3.
 musicus (αἰοδός) a regibus honoratus
 926,16.
 mysteriis Eleusiniis initiati Dioscuri
 Aesculapius Hercules Hadrianus
 863,5 sqq.
 naufragi 179. 186. 214. 219. 230.
 256. 432. 643. Add. 463a1.
 nauta 650.
 negatio aucta οὐδὲ — οὐ 580,7.

Nemeonices primus Sidoniorum 932.
Neopythagoreorum praecepta 1031
adn.

in nomine luditur 63,1. 128,6. 189,5.
223,11. 245,4. 398,1. 435,3. 440,9.
467,3. 469,1. 502,2 cf. v. 8 (ita
ut nomen idem adiectivum sit
Νήδυμον ὕπνον). 615,10 (ita ut no-
men Φίλητος idem adiectivum sit).
558,7. 621,6. 622,1. 640,4. 659,2.
708,1. 737,1. 824,6. 1016,1. nomen
duplex (ὁ vel ἡ καὶ) 387,4. 399,2.
979 acrostich. pueri nomina tria
diversa 867 adn. liberorum no-
mina non addita 9,1. infantis
biennis nomen additum 136,2.
nomen filii desideratur, patris ad-
ditur 209. nomina ab ἀλκή deri-
vata 183 adn. nomina attica ex
adiectivi φίλος formis facta 852
adn. nomen numeris inhabile mutat
metrum 616,5. in duos versus di-
remptum Add. 805a5 adn. nomina
romana in graecam speciem trans-
formata 473,1 adn.

numeralis nota metro aptata 283.
694,3. cardinale pro ordinali cum
substantivi numero singulari 415,2.

in numero litterarum lusus vertitur
1096 (v. epigramma ἰσόψηφον).
numero quaternario momentum tri-
buitur 43.

bis nupta mulier Add. 241a. puella
nupta xiii aetatis anno 681,3.

nutrix 48. Peloponnesia 47.

Nymphae puellam sustulere 570,10.
571,1.

Odeum Regillae σῆμα 1046,46.

ὁδοιπóρε pro παροδοιπóρε adn. 167,1.

σῆος adiectivum ad verbum pertinens
ad subiectum refertur 116,5.

optativus sine ἄν 562,7. 618,38.

oraculum Apollinis Grynei 1035.

Alexandri Abonotichitae 375,2.

ex Aeno urbe datum 1034. Apa-

meense 836,2. de annonae inopia

1036. oracula talorum 1038. 1041.

ex litterarum ordine et disposita

et distribuenda 1039. 1040. — ora-

culorum sermo 1038 p. 455 adn.

ordo verborum turbatus 435,5sq. adn.

Osiris rex Aegypti 1015,9. sphingis

s. Isidis vir 1015,8.

οὐ apud coniunctivum οὐ μιν ὀνόσση-
ται 1046,30.

οὐδέ postpositum 618 ep. 13. οὐδέ
δέ 720,4.

οὐτε — οὐκ (pro οὐτε) 618 ep. 3.

oxymoron 700,5.

Pamboeotia ludi 931,3.

Panathenaica pompa 910.

Parthenii Nicaeensis patria 1089,12

adn. eius in uxorem epicedium ibid.

p. 492. Tiberio et Hadriano di-
lectus poeta 1089,3.

Parthenon: νηὸν Ἀθηναίης 910,3.

patria duplex ἡ μὲν φύσει, ἡ δὲ νό-
μοισιν v. s. v. civis.

pauperum cura 366,3. 543,4. 727,7.

pentametri duo prosae orationi in-
serti 326.

Periandri praeceptum in cochleari
argenteo 1113.

pestilentia II p. Chr. n. saeculo in
Asia 375. 793. 1035. Athenis
1027 adn.

Φειδιακὴν χάριτα 794,4 adn.

philologus v. astronomus.

philosophus 600. Ἰαονίης ἐμπέραμος σοφίης 553. stoicus 105,1. cynicus 1017. Pyrrhonius Add. 241b. philosophus rhetor 170,9.

pluralis pro duali lapidario ignoto 1027,22. pro singulari in metri gratiam 955,1. plurali maiestatis utitur deus 781,3; mulier attica iv saeculi 78,3.

podagra laborantibus vinum commendatur 853 adn.

poeta 98. 99. 330. 415. 618 (puer). Add. 277a 5. poeta comicus 38. tragicus (non histrio) 39,3. poeta postea mercator 613.

positivus cum superlativo coniunctus δικαιοτάτοι τ' ἀγαυοί τε 648,10.

praeconum certamina 938,2.

praef. urbi (Cpoli) 535,1. praef. equitum 868,2.

praepositionis ἀμφί usus singularis Add. 241a 1. 10. 17. διά c. dat. 828,7. πρό c. dat. 841,1, 3. σύν c. genet. 539,4.

Priamus a se interfectum Achillem gloriatur 1079,2.

Priapus genua flectens 782,5.

privatus homo magistratuum honores procurat 905. 906.

producta paenultima in vocc. πατήρ 483,1. πυρί 1015,2. Χίος 88,6.

pronominis αὐτός formae: ἀτόν 311,3. ἀτῶν 321. ἐατοῖς 340. pron. pers. ἐοῦ pro ἐμοῦ 618,19. cf. 23. possessiva cumulata ἐμὴν σύμβιον ἐμεῖο 372,18. pron. demonstr. duplex ὃδ' ἐκείνος 633,1. οὗτος ὃδε Add. 273a 1. pron. demonstr. iteratum in enuntiato relativo 1111,3 (Callimachi epigr.) 397,4. pron. relat. τόν, ubi ὃν metrum flagitabat (vi

p. Chr. n. saec.) 1064,5. pron. relat. κατὰ σύνεσιν constructum 1028,20. adsimilatio pron. relat. 502,9. 555,6.

pronuntianti ζ i. q. σ est 204,5. 387,1. 395,1. 433,3. 491,8. 587,4. 727,2.

propheta Apollinis 858sq.

pugilator 262. 291. 602. 942. praef. 942a 1. pugilator idemque pancratiasta eodem die vicit 942. pugilatorum victoria cruenta 942.

Regillae genus 1046,3.

rhetor 228. 229. 442. 590. 931.

sacerdotes 211,1. 827,3. 832,3. Minervae 43,3 (xl per annos). 97,1. Matris magnae 44,1 (mulier). Apollinis 191. 192 (Carnei). 800,2. 823,1. Apollinis et Jovis 465 (mulier). Dionysi 819,1. Proserpinae 494,1 (virgo). Musarum κληδοῦχος 226,7. Herculis 952,2. Alios 861—873. — dea ipsa sacerdotes eligit 872,1. 12. 873,5. sacerdotes sorte lecti 858sq. Aegyptii veterum fabularum periti 992,4.

sacra Graecorum abolita 1068. sacra pro avertenda pestilentia 1034,21. 1035,13. sacra quotannis obferri solita neglecta insequentis anno duplicata 815,10. sacrificant Palladi vitalum, Jovi et Baccho bovem, taurum Aesculapio 1035,21 sqq. Plutoni haedum, Proserpinae ovem, nigrum utrumque 1034,23.

Satanae convicia 1140,1—5.

scriptor rerum ionica usus dialecto praef. 877b.

senatoribus filiis gloriatur pater 934,2.

sepulcrum (sacerdotis) iuxta Iovis

- templum 465,8. iuxta domum 444,4.
in ipso domus circuitu 682,4. sub
arboribus 400. 433 (cf. Hom. II.
Z 419). sub vite 720,6. sepulcri
parietes picti 546b. tumulus θά-
λαμος apud inferos 143,2. sepul-
crum de defuncto nominatum 182.
sepulcrum pulcrum bonis gaudium,
malis dolor 452,15.
- servus 623. 624. serva 121. 531. Add.
313a. servus in libertatem vindi-
catus 120,4 (v. libertus). servi de
terra nati 606 adn.
- ἐν σίγῃ cognomine 168,4.
- singularis ethnici numerus pro plu-
rali 743,2, quod tamen valde du-
bium exemplum est. — singulare
κρατός refertus ad plurale θεοί
312,15. singulare παλάμη fortasse
ad plurale ἀθάνατοι 562,8 adn.
- per somnium dei adparent 774,3.
785,4.
- sol omnia facit ut crescant 1031,1.
- sorum par musicum 102. φιλίαν
et πλοῦτον πατρικόν sororum par
communes censet 81,2.
- sphinx Isidis vice fungitur 1015,8.
expectat Osirin longinquis ex terris
reducem 1015,8. 12. in sphingis
nomine luditur 1016,1.
- statuae hominum dis consecratae
849—852. 858sq. 862—872. 874
—876. Add. 886a 5. iuxta Pro-
machon statua posita 912,4. iuxta
Sarapidem 875. iuxta Dianam 874.
Bromii et Victoriae statuae ὑπὸ
δισσοῖς τρίποσιν positae 924,4. sta-
tua sub ulmo posita 898,2. Eu-
doxiae statua argentea 921,1. sta-
tua marmorea veste porphyretica
induta 1107. equitis statua 855.
- substantiva neutri generis pluralia
cum verbo plurali 128,7. 368,4.
subst. αἶξ masculino genere utitur
872,4. heteroclitum θρηῖνος (ὁ et τὸ
θρηῖνος iuxta) 344,2. 6. 13. 15.
superstitum voces circa defunctum 99.
- tabernae vinariae 810,7.
- Tantali poena 734,8.
- Taphii fontis titulus idem apud Nau-
pactios 1071.
- Telesphorus deus princeps ephedorum
receptus Athenis 1027 adn.
- ex terra nata ad terram redeunt 75,2.
156,1. 288,3. 438,1.
- thermae 810,10.
- thesmothetae omnes archontes 878.
- tibicen praef. 474a.
- tnesis exemplum in sepulcralibus
nullum praeter 517,11. ὃς τὸν ἐμὸν
παρὰ τύμβον ἄγεις expressum for-
tasse ex Callimachi ep. 23,1 ed.
Schn. Praeterea 816,3. 849,3.
928,9. 995,5. 1027,26. 1028,39.
1046,17. 61. 71. 72. 75. 1133,2.
- τοῖ particula addita pronomini demon-
strativo 258,1. 6.
- toparcha 430,7.
- tribus omnes victoria non explorata
unum una tripodem dedicant 926.
- Triopas sacrilegus 1046,95.
- Troadis vici 335.
- unguenta et corollas vetatur viator
sepulcro inponere 646,9.
- Vranus Noctis filius 1029,6.
- Valentinianorum secta 726 adn.
- venator 196,1. venatores circenses
351,2. 885,1.
- venatio circensis 407,5.

Venus cum Iove et Gratiis inploratur
ab defuncta ut maritum liberosque
tueatur 369,4. eius statua in maris
litore posita 810,1.

verba motus et quietis mutant stru-
cturam velut βαίνων ὄχσθαι ἐν 425,6.
690,3. ἦκειν ἐπὶ χώρῳ 714,4. εἶναι
κεῖσθαι οἰκεῖν εἰς vel ὑπό τι 134,2.
141,1. 212,3. 215,6. 256,1. 380,2.
431,3. 502,22. 728,2. Adde κοσμή-
σαμεν εἰς στέφανον 372,29 et εἰς
Δήμητρα pro eo quod est in terra
618,12. — omissum verbum ἔχειν
123. dedicandi verbum 385,4. in-
finitivus fut. ἔσεσθαι 1046,76. ἔστη-
σαν in enuntiato relativo 909,8. —
verbi genus medium pro activo
μίμνεται 265,2. φυλαττομένῳ 816,4.
πεπαυμένον 1030,2. κευθομένα 1081,
2. — verbi vis ambigua πιστεύ-
σαντες fidentes simul et commit-
tentes 875,6.

versuum exitus vitio liberi 1038,39
adn.

Victoria Bromio sociata 924,3.

virgo peperit 205,4.

virtutis monumentum Helicon 500,4.

vitis domini curam vino rependit
1119,1.

vocabulum idem bis iuxta positum, sed
metrico accentu diverso 551,5. voc.
rei proprium vitatur a poeta elegan-
tiore 948,3. V. s. v. ἰαύω ind. verb.
votum pro reditu 980,12. 981,7. 1023.
votum a filio susceptum pater ra-
tum fecit 756,2.

ἔννεόνου ubi metrum postulabat συν-
εύνου 212,1.

Ἑγεία Aesculapii πρῶτον σθένος 1027,5.

ὑπαρχος proconsul 906 adn.

VII. SCRIPTORES.

Aeschyli *Agam.* v. 110 Herm. = 24,3.

Agathiae vel eius quem ille imitatus est distichon Anth. P. VII 593 = 512.

Alcaeï Messenii fortasse epigr. n. 790.

Anacreontis fr. 94B = 19,2.

epigr. spurium A. P. VI 139 = 758.

anonymus poeta citatur 480,3.

anonymi poetae versiculus 1112.

A. P. IX 610 = 1118.

IX 704 = 889 b adn.

X 43 = 1122.

X 111 = 1116.

XI 193 = 1115.

Paus. V 24,3 = 743.

VI 10,7 = 938,2 adn.

VII 17,7 = 855,6 adn.

Planud. ap. Duebn. A. Pal. II 608 = 1124.

Antipatri nescio utrius A. P. VII 25 = 116,5 adn.

Antipatri Sidonii A. P. VII 6 = 1084 a.

VII 29 = 787 adn.

VII 164 = 248 adn.

VII 748 = 223,4.

append. Plan. 131 = 208,25.

Antipatri Thessalonic. A. P. IX 517 = 640,4.

Archiae A. P. VII 140 = 483,1 adn.

Aristotelis *Pepli* ep. 62B = 41.

ep. 64B = 1135.

Arius poeta homericus 1009 subscr.

Arrianus 1015 subscr.

Asclepiodotus poeta, procurator Caesaris 993.

Automedontis A. P. XII 34 = 430,4 adn.

Balbilla v. Iulia.

Caecilia Trebulla 1001. 1002. 1003.

Callimachi *hymn. Jov.* 94 = 974,1.

Apoll. 9 = 259,3.

112 = 455,1.

epigr. 2,5 Schn. = 618 ep. 10.

11,2 = 268,8. 559,7.

23,1 sq. = 517,11 sq.

26 = 841 adn.

43 = 1111.

52,1 = 250,1.

Cratetis Thebani fr. 1B = Add. 1029 a 1

Crinagorae A. P. VII 628 = 329 adn.

VII 643 = 371.

Damostratia Rufini uxor 642,16.

Dionysius Magnes 218.

Epicharmi fr. ap. Plut. *consol. Apoll.* p. 110 = 715,3.

Eueni A. P. IX 75 = 1106.

Euripidiae sententiae 1039,12. 1040,17.

Gregorii A. P. VIII 26 = 99 adn.

VIII 111 = 68.

VIII 147 = 1024,1.

Hegesippi A. P. VII 446,2 = 243,33.

Heracleti A. P. VII 465 = 675 adn.

Hesiodus v. *infra*.

Homerus v. *infra*.

Horatii *carm.* IV 3,1 = 403,1.

Isocratis *ad Demon.* 9 = 303,3.

Iulia Balbilla Sabinae Augustae comes aeolica dialecto usa scripsit
988—992.

Iunior 810 praescr.

Leonidae Tarentini VI 13 = 1104.

VII 163 = 247 adn.

VII 440 = 251,1. Add. 228 b5.

VII 740 = 298,4 adn.

Licymnii in Hygieam hymnus 1027b.

Lucullus puer Theodori grammatici discipulus 534 cf. v. 7.

Menandreae sententiae 153,14. 340,8. 426.

Meleagri A. Plan. XVI 124 = 218,12.

Mettius Paeon Sidetes 1006. 1007.

Moschi III 40 = 205,6 adn.

IV 31 = 344,11.

Oppiani *Cyneget.* IV 347 = 569,1.

Panthes 721,4.

Parthenii Nicaeensis carmen lapidi inscriptum torrente deletum ab Hadriano restitutum 1089.

Patroinus 1026 subscr.

Periandri praeceptum 1113.

Philistionis A. P. VII 155 = 609,4.

Philoxeni A. P. IX 319 = 795 adn.

Pindari *olymp.* I 13 = 543,1.

VII 7 = 787 adn.

Pionius 647.

Platonis *Apolog.* p. 37 B = 371 adn.

A. Pal. VII 670 = 568,3 sq.

Sanenos Psenosiridis f. 1022.

Sarapion acrosticho nominatus 149.

Sarapion 1016.

Simonidis fr. 66 B = 1137,2.

fr. 110 = 242,5 adn.

fr. 113 = 539,3.

fr. 122 = 371 adn. 576,4. 577,6. 578,2.

fr. 132 = 748.

fr. 142 = 768,1. 844,1.

Solonis fr. 13 B = Add. 1029 a 1.

praeceptum = 1114.

Spartiani fides 811 adn.

Speusippi ep. 1 B = 56,1 adn.

Q. Sulpicius Maximus puer XI annorum 618.

Theocriti XI 9 = 100,1. 345,1. Add. 552 a 3.

XVII 57 = 250,1.

XXIII 37 = 380,1. 533,1.

XXV 158 = 1046,83.

Treballa v. Caecilia.

Zosimus Nedymi f. 502,19.

Memoriae homericae et hesiodeae.

Homero-centones 649. 998. 999. 1009 adn.

Homeri Iliad.

- A 30 τηλόθι πάτρης = 146,3.
 72 ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε = 1040 in. ubi fortasse scribendum
 Φοῖβος Ἀπόλλων μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 605 λαμπρὸν φάος ἡελίοιο = 62,3. 588,5 et saepius.
- B 2 Δία δ' οὐκ ἔχε νηδυμος ὕπνος = 101,4 coll. 502,2.
 46 ἀφθιτον αἰεὶ clausula = 742,2 et saepius.
 136 ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα = 280,4 ἄλοχον καὶ νήπια τέκνα.
 325 ὅο κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται = 456,2 οὗ κλ. οὗ. ὀλ. 853,7 ἐρατὸν
 τέχνας κλ. οὗ. ὀλ.
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον = 863,11 ἄσπετον ὃς πάσαις πλοῦτον κατ-
 κατέχευε Κρονίων ἔχευε πόλεσιν.
- Γ 47 πόντον ἐπιπλώσας = 256,5.
 89 ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ = 731,3 χθονὶ π.
 322 δόμον Ἄιδος εἴσω = 87,4 et saepius.
- Δ 165 ἐνμμελίῳ Πριάμοιο (codd. εὐ- = 537,5 ἐνμελίαο Τόμοιο.
 μελίῳ)
 166 Ζεὺς Κρονίδης ὑψίζυγος αἰθέρι = 320,1 αὐτὸς Ζεὺς Κ. ὕ. αἰ. ν.
 ναίων
 194 ἀμύμονος ἡγήτρος = 109,4 πολύφρονος ἡγήτρος.
 205 ἀρχὸν Ἀχαιῶν = 915,1 ἀρχὸν ὀρχῶς Θεόδωρον Ἀχαιῶν.
 461 τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυφεν = 99,1 τί βαρὺς σκ. ὅ. κ.
- E 3 κλέος ἐσθλὸν ἄροιο = 185,13 ὦν ἐσθλὸν ἄρατο κλέος.
 4 ἀκάματον πῦρ = 618,7 πυρὸς ἀναμάτσιο.
 64 οἱ τ' αὐτῷ = 452,3.
 71 ἴσα φίλοισι τέκεσσι = Add. 35a4 οἱσί τ' ἴσον τέκεσιν cf. v.
 8 adn.
 78 θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ = 343,3 θεὸς ὡς τίετο.
 83 θάνατος καὶ μοῖρα κραταίῃ = 290,2. 714,7 ὥλεσεν — θανάτῳ μοῖρα κ.
 160 εἰν ἐνὶ initio versus. = 879,1 eadem versus sede.
 243 ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ = 725,9 τῷμῷ κεχ. θ.
 373 sq. τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φί- = 999 eadem ad Memnonem, unde
 λον τέκος Οὐρανίωνων — μαφιδί- ῥέζοντα pro ῥέζουσιν scriptum.
 ως ὡσεὶ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;

- 414 κουρίδιον — πόσιν = 325,12.
 444 μῆνιν ἀλευάμενος = 847,2 ὕβριν ἀλευάμενον.
 485 ἀτὰρ οὐδέ = 1046,43. 45 ἀτὰρ οὐδέ eadem versus sede.
 749 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον = 1110,5 αὐτ. δ. π. μ. οὐρανοῦ, εἰς δ' οὐρανοῦ, ὥς ἔχον ὦραι ἴτον ὦραι.
Z 15 οἰκία ναίων = 372,2 Πλουτέος οἰκία ναίω.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' ἐν εἰδῆς = 1068,11 εἰ δ' ἐθέλεις καὶ τοῦτο κτλ. Similia saepe, velut 301,3. 339,3. 340,5. 408,1. 530,1. 698,5. 877,3.
 193 τιμῆς βασιληίδος = 1028,53 βασιληίδα τιμάν cf. adn.
 292 Ἑλένην — εὐπατέρειαν = 871,8 Ἰσίαν εὐπατέρειαν.
 380 ἰλάσκονται clausula = 1027,4.
 455 ἐλεύθερον ἡμᾶρ ἀπούρας = 461,1 ἐλεύθερον ἅμαρ ἀέξεν.
 464 ἀλλὰ με τεθνηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτει = 698,1 παῖδά με τεθνεῶτα χυτὴ (sic scribendum) κ. γ. κ.
H 86 ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ = 764,1.
 104 βίοτιοιο τελευτῇ = 33,7 et saepius.
 359 εἰ δ' ἔτεδν δῆ initio versus = 1046,32 εἰ ἔτεδν δῆ v. extr.
Θ 13 ἐς Τάρταρον ἡερόεντα = 1136,3 ὑπὸ Τάρταρον ἀερόεντα.
 22 καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε = 228,5 καμῶν μάλα πολλὰ.
 361 ἐμῶν μενέων ἀπερνεύς = 1160,1 ἐμῶν μενέων συνέριθον.
 388 πόλεμον δακρυόεντα = 19,2 adn.
 404 ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοῦ = 324,7 τρισκαιδεκάτου περιτελλομένου ἐνιαυτοῦ.
 539 ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἡματα πάντα = 320,7 ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἡ. π.
I 143 θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ = 649,2.
 161 εὐχομαι εἶναι = 750,3.
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλανκώπιδι ἰσοφαρίζειν = 268,4 ἔργα δ' Ἀθηναίης.
 404 ἐντὸς ἔεργει clausula = 545,1.
 407 ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν ὅψ = 998,2 ἐελδομένῳ μοι ἀκοῦσαι.
 446 νέον ἡβώνοντα clausula = 598,3 παῖδας λίπον ἡβώνοντας.
 457 καὶ ἐπαινῇ Περσεφόνεια = 449,3 καὶ ἐπαινῇ Φερσεφονεία.
 486 ἐκ θυμοῦ φιλέων = 543,1 ἐκθύμως φιλέων.
 508 ἄσσον ἰούσας = 312,6 ἄσσον ἰόντα.
 544 θηρήτορας ἄνδρας coll. Δ 685 = 885,1 θηρεῖτορες ἄνδρες.
 ἡγήτορες ἄνδρες
 561 πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ = 372,31 πατὴρ καὶ πᾶσα πατρίς καὶ πότνια μήτηρ. 587,6 πατὴρ κ. π. μ.

- 699 μυρία δῶρα διδούς = Add. 877a4 μυρία δῶρα τελεῖν. 815,4
ψυχικά δῶρα διδούς. 1000,2 μουσικά δ.δ.
K 47 ἔκλυον αὐδήσαντος = 998,5 coll. 988,1.
212 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους = 919,12.
Λ 131 ζῶγρει Ἀτρεΐος υἱέ = 841,7 ζῶγρει, δέσποτ' ἀναξ.
137 ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἀκουσαν = 558,5 δικαιοτέρην δ' ἀκουσον.
471 ἐσθλὸς ἐών = 221,1 ἐσθλὸς ἐών. 744,4 ἐσθλὸς ἐών et
saepius.
514 ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων = 600,1.
529 ἱππῆες πεζοί τε = 849,1 πεζοὶ δ' ἱππῆες τε.
573 χρῶα λευκόν = 1107,1 ἐς χρῶα λευκόν.
813 αἷμα μέλαν init. versus = 1034,25 αἷμα μέλαν eadem versus
sede.
M 252 Ζεὺς τερπικέραunos = 320,6.
N 99 ὦ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τέδ' = 1009,1.
ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι
121 ἐν φρεσὶ θέσθε = 298,7.
484 ἦβης ἄνθος = 658,2 ἦβης — ἄνθος.
687 οὐδ' ἐδύναντο clausula = 324,5 οὐδ' ἐδυνήθη.
763 κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες = 620,8 κείμεσθ' ἄλαλοι, ψυχὰς ὀλέ-
σαντες.
837 ἡχὴ δ' ἀμφοτέρων ἴκετ' αἰθέρα = 288,4 ψυχὴ μὲν ἐς αἰθέρα καὶ Διὸς
καὶ Διὸς αὐγὰς αὐγὰς.
Ξ 169 θύρας ἐπέθηκε φαεινάς = 590,4 θύρας ἐπέθηκα φαεινάς, cf.
818,5 θύρας τεύξαντο φαεινάς.
177 ἐκ κράατος ἀθανάτοιο = 312,15 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο cf.
1046,75.
O 352 κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους = 1028,50 adn.
439 ἴσα φίλοισι τοκεῦσι = 884,1 ἴσόν τοι τοκέεσσι.
460 ἐξείλετο θυμόν = 320,2 στέρνων ἐξείλετο θυμόν.
489 ἀνδρὸς ἀριστῆος = 343,2.
Π 123 κέχυτο φλόξ clausula = 1034,26 δαινύσθω φλόξ claus.
457 τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων = 7,2. 502,6 cf. 249,4.
540 θυμὸν ἀποφθινύθουσιν = 414,2 θυμὸν ἀποφθίμενος.
548 λάβε πένθος = 233,7 παλίνδρομον ἔλλαβε πένθος.
665 δῶκε φέρειν = 228,6 ἔδωκε φέρειν.
711 ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος = 801,1 ἐκατηβόλον Ἀπόλλωνα.
849 μοῖρ' ὀλοή = Add. 306a6 μοῖρ' ὀλοή.
856 ψυχὴ δ' ἐκ βεθέων παμένη = 243,5.
P 88 φλογὶ εἵκελος Ἡφαίστοιο = 1015,11 εἵκελον Ἡφαίστῳ . .

- Σ 48 Μαῖρα καὶ Ὠρεΐθνια = 238,1 Μοῖρα καὶ Εἰλειθνια.
 77 σεῦ ἐπιδευομένους = 663,6 ἀρετῆς σῆς ἐπιδευόμενοι.
 89 παιδὸς ἀποφθιμένοι = Add. 1a1.
 184 κυδρὴ παρακοίτις = 654,7 adn.
 485 τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται = 1046,72 ὅσσην περὶ τεῖχος ἐντροχον
 ἐστεφάνωται quod ex Homero aliter
 ac feci explicandum.
 499 ἀνδρὸς ἀποφθιμένοι = 1134,1.
 533 ποταμοῖο παρ' ὄχθαις = 272,7 παρ' ὄχθαις — Μαιάνδρου,
 cf. adn.
 603 ἡμερόεντα χорόν = Add. 1029a6.
 T 91 πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη = 1028,15 τυράννων — πρέσβα, Κρόνου
 θυγάτηρ Ἴσις.
 Υ 41 Φοῖβος ἀκερσεκόμης = 800,1 dat. 801,1 acc.
 219 Ἐριχθόνιον βασιλῆα clausula = 1046,89 adn.
 222 πῶλοις ἀγαλλόμεναι ἀταλῆσιν = 321,5 Δήμητρος ἀγαλλόμενον ἐχέτλησιν.
 Φ 109 θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ = praef. 480a1 Φίλα δέ με γείνατο
 μήτηρ.
 X 44 εὖνιν ἔθηκεν = 552,4 εὖνιν ἔθηκ' ἀρετῆς.
 268 παντοίης ἀρετῆς = 498,2. 609,3. 831,14. Add. 888a1.
 305 καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι = 527,5. Cf. 537, 3 et 7 x. ἐ. ἀκούειν.
 389 sq. conferri possunt cum 884,6. 958,12 sq.
 500 ἐπὶ γούνασι πατρός = 89,3.
 Ψ 19 χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν = 235,1 χαῖρε Κρίτων σοὶ μέν γε καὶ
 Αἶδαο δόμοισιν εἰν Ἀ. δ.
 71 πύλας Αἶδαο περήσω = 558,6 ἦν εἰς Αἶδαο περήσω.
 91 ὅστέα νῶιν ὁμῇ σορὸς ἀμφικα- = 173,21 ὁμῇ σ. ἀ. Cf. 590,10 ὁμῇ σ.
 λύπτοι ἀμφικαλύψει.
 149 νόον οὐκ ἐτέλεσας = 146,5 οὐκ ἐτέλεσσε πόθον.
 846 βοῦς ἀγελαῖας = 1082,10.
 Ω 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα = 243,21 πένθος ἄλαστον ἔχω.
 428 οἱ ἀπεμνήσαντο = 768,9.
 450 ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν = 1066,3 καὶ εὖ καθύπερθεν ἐρέψας.
 Odys.
 α 426 περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ = 590,3.
 428 κέδν' εἰδυῖα = 498,9.
 431 πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν = 569,1 πρωθήβην ἔτι κοῦρον.
 γ 1 ἡέλιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλ- = 998,6 ἡελίου λίμνης περικαλλέα ρεῖθρα
 λέα λίμνην λιπόντος.

- 196 ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατα- = citatur in Add. 228a 1.
 φθιμένοιο λιπέσθαι
- 433 πείρατα τέχνης = 1054,4 πείρατα πάντα τέχνας.
- δ 230 πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, = 306,2 πολλὰ μὲν ἐσθλὰ παθῶν φρεσί,
 πολλὰ δὲ λυγρά. πολλὰ δὲ λυγρά.
- 458 δένδρεον ὑφιπέτηλον = 271,2 δένδρεσιν ὑφιπετήλοισι.
- 523 δάκρυα θερμὰ χέοντο = 372,34 δάκρυα θερμὰ χέουσα.
- 564 ἀλλὰ σ' ἐς Ἡλίσιον πεδὸν καὶ = 452,19 καὶ ψυχὰς προὔπεμπε, ὅθι
 πείρατα γαίης — ἀθάνατοι πέμ- ξανθὸς 'P.
 ψουσιν, ὅθι ξανθὸς Παδάμανθους
- 566 sqq. conferri possunt cum 649,5 sq.
- ε 174 λαῖτμα θαλάσσης = 1140,6 ἐς λ. θ.
- 323 ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν = 1073,5 ἐπὶ σκοπέλοις κελαρύζειν.
- 341 μάλα περ μενεαίνων = 146,5.
- 489 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς = 749,6 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιᾶς.
- ζ 175 πολλὰ μογήσας = 442,1. 713,14.
- η 93 δῶμα φυλασσέμεναι = 816,4 φυλαττομένῳ δῶμα.
- 122 ἐρρίζωται clausula = 1078,7.
- 126 ἕτεροι δ' ὑποπερκάζουσιν = 1028,78 περκάζουσιν clausula.
- θ 274 δεσμούς ἀρρήκτους ἀλύτους = 170,6.
- cf. Π. N 57
- 335 δῶτορ ἑάων Mercurius = 1026,7 Paean.
- ι 142 καὶ τις θεὸς ἡγεμόνευεν = 1041,6 καὶ σοὶ θεὸς ἡγεμονεύσει.
- 192 οἷον ἀπ' ἄλλων = 444,5 οἷος ἀπ' ἄλλων cf. 403,17.
- 367 πάντες ἐταῖροι = Add. 552a 1.
- 527 εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα = 320,8.
- κ 555 ψύχας ἱμείρων = 146,2 κίεας ἱμείρων.
- λ 201 τηκεῖν στυγερῇ = 471,6.
- 629 ἀνδρῶν ἡρώων = 661,2.
- μ 183 ἔντυνον αἰοιδῆν = Add. 1029a 10.
- 438 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώ- = 998,1 θῆκε σε φωνήεντα θεὰ ῥοδοδάκ-
 λενος Ἥρη τυλος Ἥως.
- ν 8 αἶθοπα οἶνον = 1034,28 αἶθοπι οἶνω.
- 26 ἐρικυδέα δαῖτα = 892,1 ἐρικυδέα φῶτα.
- 149 περικαλλέα νῆα = 850,3 περικαλλέα ναόν, cf. 1065,4. π.
 νῆσον 981,1.
- 266 δῆμῳ ἐνὶ Τρώων = 1046,49 δῆμῳ ἐνὶ Τριόπew.
- 268 ἐγγυς ὁδοῖο = 182,1. 3, 2 et 10,1 ἐγγυς ὁδοῦ.
- ξ 7 καλή τε μεγάλη τε = Add. 228b 3 καλή τε γνωτή τε.
- 187 τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν = 101,1 et 530,1 τίς πόθεν εἰμί.

- 198 θεῶν ἰότητι = 333,5. 450,3 (θεοῦ ἰ.)
 213 πάντα λείπειν = 99,4.
 223 ἀγλαὰ τέκνα clausula = 360,1.
 353 ἐνθ' ἀναβάς = 1021,1.
 371 Ἄρπυιαι ἀνηρείψαντο = 1046,14 Ἄρπυιαι κλωθῶς ἀνηρείψαντο.
 ο 106 διὰ γυναικῶν = 343,1.
 108 ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν = Add. 306a2 ὡς ἀστέρα λαμπόμενον.
 232 δεσμῷ ἐν ἀργαλέῳ = 1136,4 δεσμοῖς ἀργαλείοις.
 251 ἴν' ἀθανάτοισι μετείη = 340,7 καὶ ἀθανάτοισι μέτειμι.
 357 ἦκαχ' ἀποφθιμένη = 325,10 ἦκαχε γὰρ με λυγρὰν μητέρ' ἀποφθίμεναι.
 523 Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος = 926,5 eadem eadem versus sede.
 533 οὐκ ἔστι γένος βασιλευτέρων = 1046,35 Ἑλλάδι δ' οὔτι γένος βασι-
 ἄλλο λευτερος.
 545 πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνους = 355,1 ἐνθάδε μίμνω (pro κεῖμαι).
 π 31 ἐνθάδ' ἰκάνω = 110,3 ἐνθεν ἰκάνω.
 196 οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ = 1009,4.
 τάδε μηχανώτο
 370 ἀπήγαγεν οἶκαδε δαίμων = 526,2 ἀπήγαγαν δαίμονες αὐτοί.
 τ 40 ἦ μάλα τις θεὸς ἐνδον, οἱ οὐρα- = 1009,2.
 νὸν εὐρὺν ἔχουσιν
 266 φιλότῃτι μιγεῖσα = 397,5 φιλότῃτι μιγείην.
 494 ὡς ὅτε τις στερεὸς λίθος ἦε = 513,2 κεῖμαι ἀναίσθητος ὥσπερ λίθος
 σίδηρος ἦε σίδηρος.
 513 γόωσα clausula = 507,3.
 540 ὁ δ' ἐς αἰθέρα διὰν ἀερθῇ = 462,13 πρὸς αἰθέρα διὰν ἀερθέν.
 υ 70 sqq. conferri possunt cum 268,1—4.
 φ 26 Ἡρακλῆα μεγάλων ἐπίστορα = 831,2 Ἰστορ ἀταρβήτων, Ἡράκλεες,
 ἔργων καμάτων.
 107 κατ' Ἀχαιίδα γαῖαν = 926,8 ἀν' Ἀχαιίδα γῆν.
 ψ 65 ἐπιχθονίων ἀνθρώπων clausula = 26,8. 367,7.
 121 ἔρμα πόληος = 452,11. 969,5.
 ω 268 ξείνων τηλεδαπῶν = 214,3 τηλεδαπού γενεᾶς οἰκτρᾶς ξένου.
 306 ἀλλά με δαίμων πλάγξε = 42,3 ψευδύνυμον ἀλλά με δαίμων
 θῆκεν.
 371 θεοῖς ἐναλίγκιος ἀντην = 1052,1 θ. ε. ἥρως.
 530 ἦυσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε = 1009,3.
 λαὸν ἅπαντα
 Homer. epigr. 3,3 πολυκλαύτῳ ἐπὶ = 539,3.
 τύμβῳ
 homerici epitaphii A. Pal. VII 3,1sq. = 272,13. 354,1. 660,1. 661,1.

- Hesiodi Theog. 41 ὅπ' λειριόεσση = 169,4 ὅπα λειριόεσσαν.
 158 κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ = 109,3 στυγερῇ ἐπιτέρπεται ὕβρει.
 279 ἐν μαλακῷ λειμῶνι καὶ ἀνθεσιν = 649,4 ἀνθεσιν ἐν μαλακοῖσιν.
 εἰαρινόισιν
 301 κάτω κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ = 309,2 ἔσω κοίλῃς κατὰ πέτρης.
 462 βασιληίδα τιμῇ, cf. ll. Z 193 = 1028,53 adn.
 692 χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς = 1060,4 χειρὸς ἀπ' οὐτιδανῆς.
 763 ἥσυχος ἀνστρέφεται καὶ μεί- = 591,3 ἥσυχιος, κεδνὸς καὶ μειλίχος.
 λιχός
 797 κεῖται ἄμ' ἀπνευστος (sic Herm.) = 702,1 κεῖμαι ἀναυδον, ἀπνουν-παιδίον.
 καὶ ἀναυδος
 938 κήρυκ' ἀθανάτων (accus.) = 772,1 κύρυκι ἀθανάτων.
 Opp. 41 ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ = 1135,1 μαλάχην τε καὶ ἀσφοδέλον.
 91 νόσφιν ἄτερ νούσου καὶ ἄτερ = 1023 νόσφιν ἄτερ τε κακῶν καὶ ἄτερ
 χαλεποῖο πόνοιο χ. π.
 197 sqq. καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ = 1110, 1—4, ubi tamen Αἰδῶς Εὐ-
 ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης — λευκοῖσιν νομίῃ τε scriptum est.
 φάρεσσι καλυψαμένα χροά καλόν
 — ἀθανάτων μετὰ φύλλον ἔτον
 προλιπόντ' ἀνθρώπους — Αἰδῶς
 καὶ Νέμεσις
 353 τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προς- = 65,2 τὸ δικαιοσύνῃ τε φίλον τε φίλοις
 ἰόντι προσεῖναι προσεῖναι.
 450 χείματος ὥρην. = 1067,3 ὅτε χείματος ἵσταται ὥρη.

Citata quaedam correcta.

C. I. G. 1582 (cit. ad 492)	= huius syll. 938.
" 1957 (cit. ad 167)	= " 523.
" III Add. 3857 m (cit. ad 119)	= " 367.
" 4944 (cit. ad 832)	= " 981.
" 5724 (cit. ad 437)	= " 685.
" 6205 (cit. ad 371)	= " 577.
" 6222 (cit. ad 430)	= " 580.
" 6227 (cit. ad 371)	= " 578.
" 6257 (cit. ad 371)	= " 576.
Anthol. app. 313 (cit. ad 401)	= " 642.
Welckeri syll. 84 (cit. ad 272)	= " 660.

VIII. METRORVM TABVLA.

hexametri: 3. 5. 7. 10. 12. 14. 19. 26. 31. 44—46. 59. 65—67. 72. 76.
 78. 80. 81. 87. 92. 101. 108. 109. 115. 157—166. 174. 178—
 181. 213. 262. 270. 271. 272 b. 280. 281. 283. 285. 290. 294.
 304—306. 312. 320. 322. 342. 344. 349—351. 354. 355. 361.
 365. 368. 375. 379. 380. 385 a. 389. 390. 392. 401—404. 408
 (?). 415. 416. 420. 422. 427—429. 438. 441. 444. 445. 449.
 450. 452 a. 454. 456—458. 460. 472. 475. 479. 480. 484. 502
 a b. 503. 513. 520—522. 526. 535. 537. 540. 541. 544. 584.
 586—588. 590. 591. 594. 601. 607—610. 612. 618. 620. 632.
 633—637. 645(?). 647—650. 652. 656. 658—661. 671. 675.
 676. 680. 682. 692. 694. 700. 702. 703. 705. 707. 711. 713.
 714. 726. 727. 729—732. 738. 739. 741. 742. 747. 757. 760.
 772. 775—778. 784. 789. 792. 800. 805. 807 a. 808. 809. 819.
 820. 827 a. 840. 865. 870. 871. 875. 887. 891. 892. 896. 897.
 899. 908. 911. 918—922. 925. 934. 936. 941. 946. 950—952.
 960. 962(?). 963. 970. 971. 997—999. 1009. 1011. 1013. 1016.
 1019. 1023—1026. 1027 a c v. 30 sqq. 1028. 1029. 1031—1034
 (v. 1—4. 15—32). 1035—1038. 1041. 1042. 1046. 1055. 1057
 —1060. 1062—1069. 1071. 1074. 1076. 1082. 1091. 1094. 1098.
 1100. 1105. 1110. 1113. 1116. 1120. 1121. 1123. 1124. 1128.
 1134. 1136. 1140. Add. 4a. 181a. 197a. 313a. 333a. 461a. 463a.
 646 a. 903 a. 1029 a. praef. 1100 a.

hexametro subiecta tripodia dactylica 188. 800.

” subiecti pentametri tres 113.

” ” senarii duo 282. 360. 798.

hexametris singulis subiecti singuli senarii (pythiamb. II) 211.

” ” ” ” dimetri iambici 154. 155.

” duobus subiectus pentameter 52. 132. 171. 370. 400. 662. 666.
 687. 823 (bis). 1008.

hexametris duobus subiectus pentameter cum hexametro 835 b. 986.

" " " " cum senario 684.

" " subiecti pentametri duo 278.

" " " " " cum hexametro 527.

" " " " " cum paroemiaco Add. 459 a.

" " " " tres 74. 168.

" " " tetrametri trochaici duo 79.

" tribus subiectus pentameter 156. 309. 316. 356. 357. 598.
683. 844. 805. 909.

" " subiecti pentametri tres 933.

" quattuor subiectus pentameter 708.

" quinque " " 614.

" sex " " 610.

" septem " " 609.

" sex " senarius 450.

" octo " " 588. V. add.

" quindecim " " 642.

pentameter dimidiatus 1114.

pentametri singuli 1090. 1131.

pentametro subiecti hexametri duo 715.

pentametri bini 326. 510 (alter inconditus). 605.

disticho subiectus senarius 641. 751. 886.

" " pentameter 759. 806.

" " " cum hexametro 347. 785.

" " " cum senario 381.

" " hexameter 34. 75. 140. 172. 273. 296. 341. 468. 589.
750. 1008. Add. 597 a.

" " hexametri duo 90. 490. 522. 545 a.

" " " tres 277. 291. 386. 452 c.

senarii: 11. 93. 102. 105. 122—131. 175. 176. 185. 193. 194. 208 b. 210.
236. 245. 246. 258. 263. 286. 325 a. 337. 352. 353. 362. 363.
364 b. 376 a b c d e. 383. 387. 391. 399. 410. 424. 426. 439. 462 a.
463. 502 c. 531. 542. 546 c. 566. 595. 602. 604. 619 a. 638. 646.
667. 677. 691. 709. 728. 762. 783 a. 796. 807 b. 814. 816. 821.
838. 861. 868. 893. 927. 953. 954. 964. 965. 968. 976. 977. 980.
983. 984. 995. 996. 1001—1005. 1010. 1020. 1022. 1030. 1034.
v. 9—20. 1039. 1040. 1045. 1096. 1097. 1099. 1101. 1112. 1117.
1119. 1125. 1130. 1137. 1138. Add. 241 b. 497 a (b). 886 a. praef.
222 b (a). 1046 a. 1117 a et b. 1119 a et b.

scazontes 276. 549.

senarii catalectici 1133.

tetrametri iambici 1132.

„ trochaici 79,3 sq. 106. 783 b. 790.

hendecasyllabi 261 b. 811. V. praefat.

versus anacreonteii 1127.

anapaesti 1027 c. 1034,5—8. fortasse 1040 in. anapaesti mixti cum iambis 745.

paroemiaci 613 (subiectis versibus inconditis).

enoplion metrum Add. 874 a.

Archilochium quartum subiectis pentametris singulis 187.

hexametris praefixi choriambi 1095.

strophica carmina 173, cuius sex sunt partes alternis hexametris quaternis et binis distichis compositae, nisi quod quintae strophae errore quodam non quattuor sed duo videntur hexametri fuisse.

768, cuius tres sunt quaternorum versuum partes, prima hexametris duobus totidemque pentametris composita, altera distichis duobus, quattuor hexametris tertia.

204, cuius quattuor sunt partes, prima et tertia binorum distichorum ionica, secunda et quarta ternorum doricorum dialecto conscriptae.

cola metrica 485. 961.

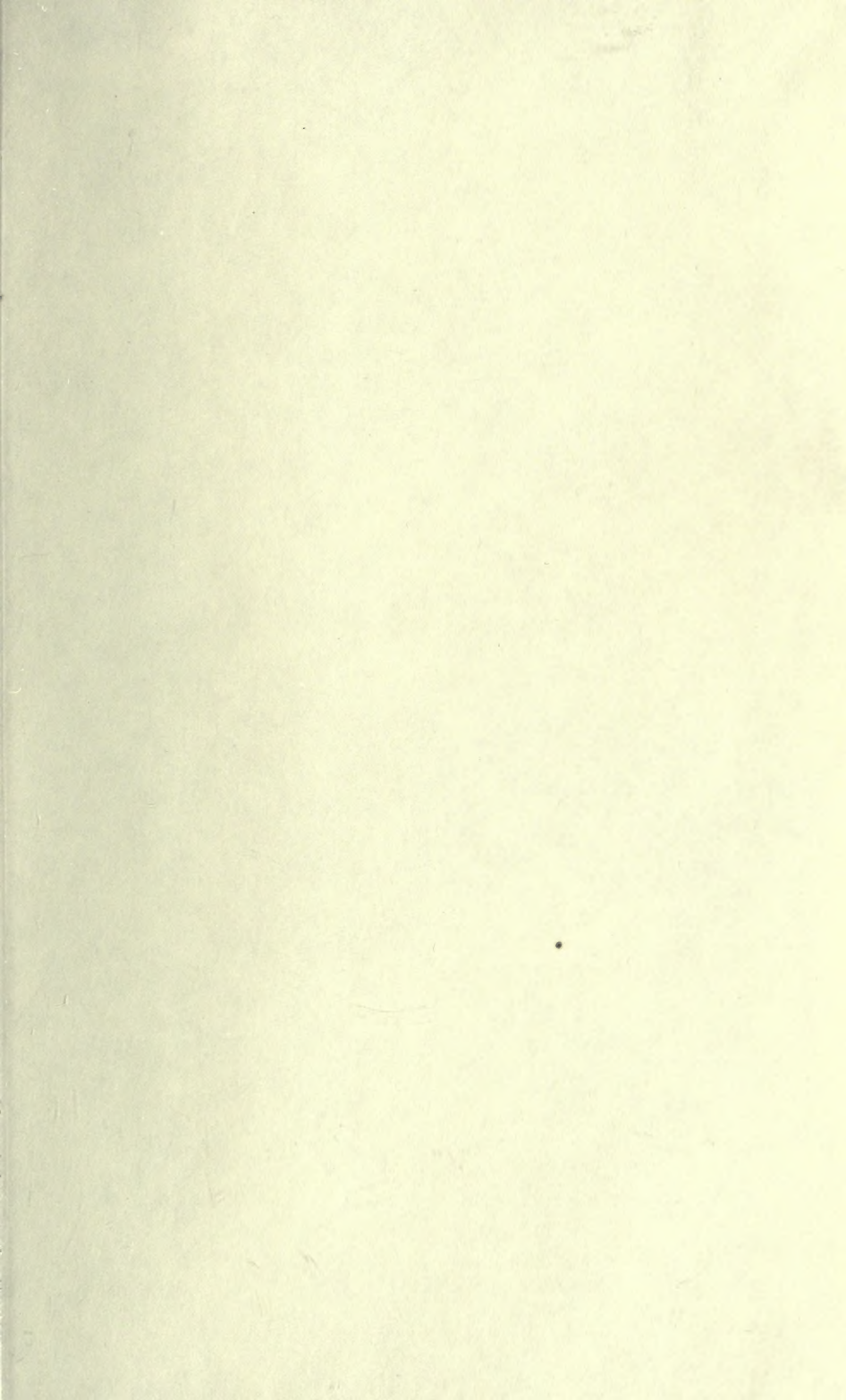
versus secundum syllabarum numerum compositi 393. 425.

versus inconditi 22,1. 23. 48. 79,2. 167. 170. 171. 177. 267. 270,3. 283—285,3. 300. 306,2. 314. 318. 322. 330. 339. 344. 358. 368. 371. 372. 379. 381. 387. 389. 397. 406. 423. 427. 428. 446. 449,6. 454. 458—460. 482. 504. 509. 513. 523. 524. 529—531. 545. 585. 646,7. 662,1. 701. 713. 714. 716—723. 729—737. 792,2. 834. 835 a. 896. 897. 919. 920. 947. 960,1. 984,2. 996. 1001,1. 1003,1. 1023. 1038. 1041. 1075. 1137. Add. 319 a. 772 a.

hexametri pentametri disticha nullis legibus inter se conmixta 95. 96. 99. 120. 169. 192. 206. 274. 288. 292. 303. 311. 314. 321. 324. 325. 334. 339. 340. 366. 367. 369. 371. 384. 388. 398. 406. 430. 435. 489. 501. 529. 558. 577. 616. 654. 664. 685. 686. 689. 698. 722. 725. 793. 920 II b. 958. 981. 988. 1015. 1075. Add. 277 a. 545 c.

reliqua disticha sunt integra.

Berolini, typis fratrum Unger (Th. Grimm).

Item: Epigrammata graeca ex lapidibus
conlecta

Due Date: 7/24/2003, 23:59

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PA
3457
K35

Kaibel, Georg
Epigrammata graeca ex
lapidibus conlecta

48

